

BlogBooker

From Blog to Book.

'[HTTP://WWW.REGNDROPPAR.COM/BLOGG](http://www.regndroppar.com/blogg)'

Chapter 1

2005

1.1 August

Allt har sin början... (2005-08-29 00:29)

För mig så känns bara ordet blog som en felstavning av en gammal skräckfilms titel, men å andra sidan så är ju hela blog grejen otroligt skrämmande. Helt plötsligt så har folk fått för sig att inte bara publicera sina tankar och texter utan någon större eftertanke (utöver att de skall vara hippa, eller synas) samtidigt som de inte låter tankarna få löpa fritt och sväva... Nejnejnej, självklart så skall alla kunna kommentera, länka och disikera det man känner och tänker inombords..

Men om jag känner så, varför startar jag då en blog och "Vad gör jag här?" liksom... Bra fråga! ...och det är väl precis just därför. Det är en bra fråga, och "bra frågor" finns det för lite av i dagenssamhälle - allt handlar om mig, mig, jag och lösningar och svar på allt.

Tanken är väl att ingen skall behöva läsa detta, utan att det mest skall vara ett personligt bollplank där jag resonerar med mig själv, eller lägger fram tankar för att få dem att klarna och mogna innan jag tar dem till mig igen...

Förhoppningsvis så kan jag även få den som trillat in här att le över någon felstavning som grundar sig i slarv eller min ordblindhet, samt någon lustig vändning av en mening när orden kastas runt eller särskrivs.

Vad denna blog kommer att fyllas av är allt från självömkan, frustration, glädje, frågeställningar, kvasi filosofiska funderingar och annat som förmodligen inte ens är intressant för den närmaste kretsen av folk som är "med Melin"...

Avsaknad av vattnen... (2005-08-30 02:41)

Så satt man här igen... Det är mörk utan för fönstret sedan länge och resten av familjen sover, och jag? Ja... Jag sitter här framför en skärm i hopp om att bli lite kreativ och kunna samla tankarna lite.

Innerst inne så vet jag ju att det där sker bäst på en stenhäll vid vattnet, men av någon lustig anledning så tycker man sig inte ha "tid" till det, men reflekterar inte alls på samma sätt över att man sitter och bara stirrar in i en skärm eller på TV under en betydligt längre tid.

Tid, det är lustigt. Man har ju egentligen precis all tid i världen, men ändå står man där som ett får och yttrar de pinsamma orden "Jag hade inte tid..." - Inte för att man ljuger. Man hade uppriktigt inte tid kvar till det man hade förutsatt sig för att göra när det var dax för "avräkning", men lika uppenbart har man svårt för att redovisa vart tiden gick till istället.

I dagenssamhället så förväntas man hela tiden ha gjort ett val, prioriterat saker o.s.v. Men vad händer då man inte gjort det? När man inte följt livetsvägskyltar, utan bara beundrat utsikten - samtidigt som man hållt sig på vägen, haft koll på hastigheten o.s.v. - Man har ju inte struntat i vart man ska, då man varit extremt uppmärksam på den vackra omgivningen (men inte brytt sig om skylningen), man har tagit ansvar för hastighet och allt annat - och faktiskt kommit hem till livets nu i tid...

Alla säger att man skall ta det lugnare, att samhället är för stressigt... Men så fort som man slappnar av så är det alltid fel tillfälle, eller så skall man passa på att hitta på något att minnas. Men på ålders höst... Varför minns folk mest att de lekte med kottar, och inte nämner när de fick färg tv eller var på tivoli första gången i samband med att de presenterar sig - om dessa "skoj" minnen är så viktiga...

Jag känner verkligen att jag skulle behöva gå ner till båtbyggen och bara titta på vattnet medans vågornas kluckande ljuder i Öronen under ett par timmar, men varför vet jag att om jag ens skulle ta mig till byggen i morgon, så skulle jag sitta där i max 20 minuter?

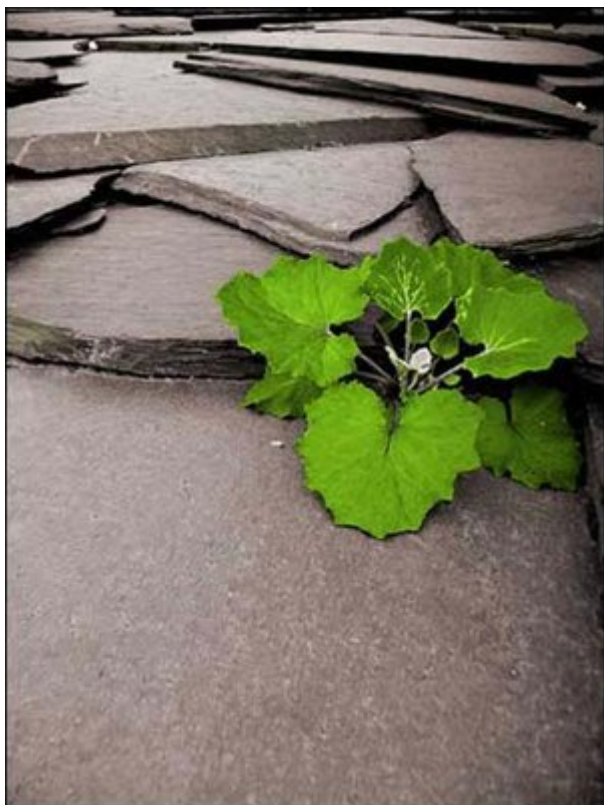
- Tänk om man skulle måla lite med vattenfärg istället?

1.2 September

Bloggensvändning... (2005-09-01 03:54)

Efter några dagar frånvaro så har jag plötsligt insett vad jag skall använda denna blogg till - nämligen att visa bilder som jag fångat upp, och beskriva tanken bakom. Vet inte hur intressant det egentligen är - men det känns spontant som en själsligt skön utmaning... Så håll till goda! =)

Ett stänk av liv. (2005-09-01 03:55)

[1]

Erfarenheten är som tungplattor som ligger ovan på varandra, under varandra, vid sidan av varandra - medans de utforskade möjligheterna bryter av, bryter upp, kastar omkring plattorna. Ingen människas livsyttta är solid, allt bygger på lapptäcket av intryck - men det är uttrycket som står ut. Det är ståndpunkterna, idéerna och misstagen som gör ytan hel och levande.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/blogg000.jpg>

Den leende väggen (2005-09-02 03:57)

[1]

Stabil står den där. Hörnet som ingen noterar - bara passerar, möjligen skrapar i vid en för snäv sväng... Samma styrka och trygghet som Påsköns stenhuvuden utstrålar, så utgör husen, fasaderna, byggnaderna i staden, själva stommen till stadsdelens kropp. Man springer inte in i väggen, väggen kaster sig framför en i en uppmaning om att se framåt, att inte ta det rutinmässiga som något ovesäntligt utan som ett underlag för upptäckter. Vilken nyfikenhet och upptäckt känns mest påtaglig? Den som man upptäcker i andras fotspår, den som serveras på charterresor till kunskapen - eller den som man själv skapar? Alla känner vi till uttrycket om att "Det låg under näsan hela tiden..." Men ändå så åker vi så långt bort som möjligt för att upptäcka nya saker. GÅ in i väggen och upptäck vad som finns framför den, vid sidan av den och bakom dig - se inte bara det andra pratar om skall finnas där framme.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/blogg001.jpg>

En ledare för färden.. (2005-09-03 03:58)

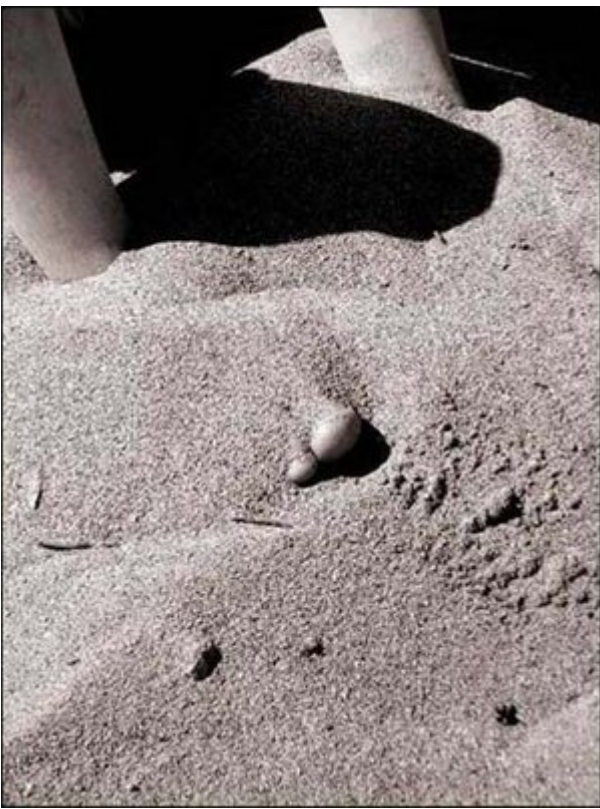
[1]

Leder trappan upp eller ner? Leder den verkligen en? Hur kommer det sig att en trappa å ena sidan underlättar ens vandring och leder en någonstans - men i andra sammanhang, så håller den en tillbaka, delar in i nivåer istället för att bjuda på målet. Att trappa ner, minska på ens engagemang, rimmar illa med det inneboende rappa i dess konstruktion. En trappa är en bro mellan nivåer - inte en avdelare. En trappa är till för att förenkla och snabba upp - inte försvåra eller hejda. DET uppstår då man säger Hejdå och trappar AV, för att studera det som ligger bortanför

[1]

Det är precis så här barndomen skall vara - den skall inte vara stilla funderande, aktivt studerande - den skall vara en explosion av intryck, uttryck och ryck - biken skall inte vara lyft mot horisonten framför en, den skall vara flakande - upptäckade, nyfiken - men aldrig slutledande.

[1]

Det mjuka handlar inte om att ligga ovanpå eller borra sig ner i, utan förmågan att lätt kunna titta upp. Sol, vind och vatten brukar symbolisera sommaren - men jag undrar inte om detta gör det bättre - Ett barns fot som lojt tittar fram i sanden.

Bakom den framförvarande bakgrunden. (2005-09-05 01:30)

[1]

Är det verkligen ett träd som ligger framför himlen? Är det inte en uppsprickade himmel, sprickor i det blå, eller naturens ådror som sprider sig ut i kroppsatmosvären? Eller är det ett dansande par med sina mjuka, snabba rörelser och deras färggranna band som förstärker deras rörelse. Är det inte tid för dig att börja se, och inte bara ta förgivet?

[1]

Håll tillbaka din gäldje, sprid inte ut dig, utvecklas INTE! Man pratar ofta om det sociala med fotboll, gemenskapen och hur utvecklande det är för barnen - men denna närstudio från en fotbollsplats visar upp en annan sida. Sidan av att ställa in sig, att placeras i sitt fack, sin position. Trots att marken plattats till, täckts med konstgräs och allt delats in i sina områden - så visar naturen på sin genuina uppstodsighet, den inbyggda nyfikenheten och viljan att gå utanför de små rummen som tilldelats. Låt dina tankar gå utför sina rum och rastgårdar släpp fri en galen tanke idag - och se hur den blommar ut och njuter!

[1]

Det ligger ett explosivartat lugn över bilden. Det stilla spegelblaka vattnet och bollens stabilt trygga läge, det är som om bollen blivit utblåst och tryckvågen slätat ut allt i dess närhet, medans spegelbilden av trädets grenar antingen visar det rasande omgivningen. Eller, kan det vara bandylaget som satt far i en gemensam klunga efter det åtrovärda bollen. För att stillheten skall bli tydligt så måste något kaotiskt ha skett eller komma att ske i dess närhet. Kanske något att tänka på när man går och drömmer om lite lugn och ro?

Lycka och lugn... (2005-09-09 11:53)

[1]

Sommar.. Semesterplanering, semesterkassa, bokning av upplevelser. För en förälder så är sommarlovet ett enda stort krav på att bygga barndomsminnen. Men vad är det som stannar i sinnet? Är det det 20:e besöket på Gröna Lund, en 30.000 kronors resa till ett annat land? För mig så är detta precis vad sommaren handlar om. En svalkande stund där man kan studera hur vattnet får badbyxorna att dansa och luftbubblorna leker kurragömma med fodringen. En barndom utan svar, men med nyfikenhet och all tid i världen...

En smekning i metal... (2005-09-10 11:54)

[1]

Hård som stål... Kliniskt kallt... Det är lätt att tro att metal inte kan ge värme och liv. Men i foten av trappan hittar vi en form om är som en moderlig omfamning, ett vackert åldrat ansikte, en spännande och trygg historiebrättare - men ingen lyssnar, ingen ser in i dess ögon, och precis som den skall sluta famnen om dig så tar du bort din hand och går mot andra möten. Långt efter att du gått runt hörnet så står hon där med sin öppna famn och ett mjukt leende. Undrar vad som är på TV ikväll?

Med skuggor och ljus. (2005-09-11 11:55)

[1]

Det är tomt och öde. Man jagar jämt efter något spännande att se på. Man köper möbler, tavlor och annan rekvesita för att bygga upp en bild av sin omgivning. Men varför skulle man tycka att det blev snyggt, när man inte kan se. Man ser inte hur skuggorna och ljuset bygger fantastiska skapelser - inte bara för ögat, utan även för sinnet. Det är fritt och lekfullt.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/blogg036.jpg>

Det kom ett regn... (2005-09-11 12:45)

[1]

En ögonblicksbild över ett regn drog in över staden.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/blogg048.jpg>

Det händer något i en bok.. (2005-09-12 12:46)

[1]

Bokstäver är fantastiska. Händer är otroliga - men ändå tänker vi sällan på det - vi läser en text flyktigt och går vidare till nästa. Händerna fångar något, håller det, sprider det och vi går och lägger oss. En ny dag. Inget att lägga på minnet. Men ibland slås man av det magiska av orden, det vackra och fantastiska med händerna. Det är såna gånger man längtar tillbaka till en tid som man aldrig upplevt. En tid då böcker skrevs för att läsas och upplevas och händerna användes för att skapa och hjälpa till.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/blogg050.jpg>

En färglick (2005-09-13 12:47)

[1]

Ingen tänkte på det. Alla pratade om jobb, sjukdomar och framtid. Men min blick fastnade i det blå...

Våt metal och asfalt (2005-09-14 01:05)

[1]

När det kommer till digitalbilder så kan väl nästan makrobilder räknas till de nya "gråtande barnen". Dessa bilder som alla tar, och väldigt ofta blir bra och intressanta (men på ett platt sätt) enbart genom sin skärpa och en vy man sällan ser. Så det känns jobbigt att man själv fastnar i fällan med att bara zooma in extra.

Men någonstans så vill jag tro att blicken, särningen och ytan skall visa på ett annat engagemang och samspel mellan motiv, teknik och åskådare. Jag vill inte bara förmedla den platta bilden eller den självklara nyfikenheten - utan jag vill hitta känslan, inte det direkta minnet - utan minnes utlösaren. Det som får betraktaren att minnas något helt annat, får en att minnas ett tillfälle då han såg, kände, upplevde just den känslan, det samspelet av skugga och ljus istället för att minnan den direkta stunden på det direkta stället.

Även om yterst få av oss har krälat i ränstenen, så hoppas jag att denna bild skall kunna förmedla en minneskänsla. Känslan av spänning - båda av vad som kan finnas under gallret, men även över var ljuset kommer ifrån. Är det morgon, eftermiddag eller kväll? Våt metal och asfalt fövandlar materialet till något organsiskt, men vattnets hjälp samspelar det med omgivningen och tilldelar det ett djup och ögonblick - istället för något permanent och beständigt. Istället för att blicken slår in i materialet så stänker det om den, den halkar, slirar och skvätter.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/blogg018.jpg>

Chapter 2

2006

2.1 February

Jag hoppas det regnar mer (2006-02-05 15:52)

Här är min operationsberättelse som jag skrev på små lappar när jag låg på sjukhuset för första gången inför min Gastric Bypass operation den 26:e Januari 2006.

Jag hoppas det regnar mer

Världen hade inte förändrats utanför. Träden stod kvar. Grästuvorna ruvade i marken och slöjmolnen låg som ett silkesdraperi över himlen

- Här har ni mig, tänkte jag stilla.

Det kändes på något sätt fantastiskt där jag stod på sjukhusbalkongen och blickade neråt. Den lilla kvinnan som snabbt och beslutet hasade sig fram i snöblasket nedanför var helt ovetande om mig, min operation och dess förlopp - eller liknande för någon av sjukhusets intagna likväl - Detta som var livsomvändande eller livsnödvändigt för oss, ett avslut och påbörjan av ett nytt stort kapitel i våra livsromaner.

Men för personen nere på gatan, vars liv var minst lika viktigt, märk väl - var inget av händelserna i detta hus ens en konstpaus mellan två textstycken.

Så viktigt för livet, men ändå samtidigt helt ovidkommande.

Vem vet hur våra liv ter sig efter ett kapitelbyte - Var det verkligen en roman, eller var det kanske bara en samling helt fristående essäer, eller rent av bara ett informationsblad i livets skeende?

En vind svepte in över mitt ansikte samtidigt som jag beundrade himlens skådespel och lek. Jag tog ett djupt andetag och kände hur den kalla luften fyllde mina lungor. Samhörigheten med naturen och livet själv kändes inte långt borta.

- Här har livet mig, tänkte jag stilla som friskheten pumpades in i alla mina porer

I samma ögonblick hostade en bil till på gatan nedanför och jag såg vägarna, de tre fyllda parkeringsplatserna och byggkranarna som tonade sig upp mot horisonten mellan de grå husen.

-

Någon stund senare gick jag ut på balkongen på nytt, varpå två regnstänk slog mot min kind.

- Tänk om det kunde regna mer, tänkte jag och lät åter mina lungor fyllas av den kalla kvällsluften

—

I dag bytte de arm för droppet, då jag nu också skulle få två påsar blod. Högerarmen och den vidhängande handen skruvades fast i sina slangar, allt medan vänster handen och dess vidhängande arm släpptes loss vind för våg.

Det tog inte lång stund innan armen och den fortfarande vidhörande handen sprätte till som en höna, för att slängas iväg i samma kontrollerade upptäcktsfärd som små energiska barn i en glasbutik - skulle armen nå 15 cm längre än tidigare och skulle saftglaset (egentligen, lingondricka - detta är ju trots allt ett sjukhus) stå emot sammanstötningen?

Svaret kom snabbare än tanken.

Jo.

Handen nådde verkligen längre när ingenting höll den tillbaka och plötsligt spred sig den klubbiga blandningen över golvet.

—

De tog nyss bort blodet och droppen från den andra armen också. Jag ligger nu stilla i sängen med båda händerna på magen, tummarna stadigt fastsatta i linningen på byxorna.

Det är fortfarande kladdigt på golvet.

—

Det är spännande att komma till ett sjukhus. Samtidigt som det är en helt ny okänd värld, så har jag sett tillräckligt med avsnitt av ER, Scrubs och alla de andra Amerikanska serierna om livet på ett sjukhus.

Farten, stressen, de sekund snabba beskeden - kort sagt PULSEN!

Men när man istället finner sig vid ett litet norrländsktvattendrag och på sin höjd hör något svagt "Jo... Men visst.." som enda tecken på mänskligt liv, så undrar man lätt vart man hamnat.

Man minns Taxibilen som ryckigt stångat sig fram i trafiken (eller man vet att det skulle ha gjort det innan billtullarna tömde gatorna). Man minns de feta tidningsrubrikerna och Hammas övertag i valet - sen kommer ljudet av mobiler som stängs av, följt av en porlande bäck...

Beror det på att vi är så duktiga i vår sjukvård här i Sverige att vi inte BEHÖVER stressa fram mellan avdelningarna - Vi har helt enkelt planerat det hela så bra, att vi har rätt person på rätt plats med rätt utrustning vid rätt tidpunkt - så att allt spring och stress är onödigt?

Kliver man ut i skogen en våt höstdag endast utrustad med lågskor, kavaj och portfölj så kanske man betar sig på samma sätt som när man stressar in på ett sjukhus och förväntar sig att "strax" är om 5 minuter och "om en stund" skulle vara 15 minuter på sin höjd...

Ett sjukhus ger vård och behandling - det är nog endast TVShops styrketräningsprogram som lovar liknande hjälp på 5-15 minuter - förutsatt att du ändrar dina kostvanor, äter extra kosttillskott, promenerar mer m.m. i ett par veckor. TV-shop garanterar att deras produkter ger resultat efter endast några minuters användning, under ovan nämnda premisser i gemena gemener.

Låter du dig luras av att saker tar tid på ett sjukhus, sök då djupt i din själ efter betydelsen av vård. För mig dyker synonymen Omtanke upp, följt av en bild av något sansat, lugnt, tryggt och framför allt långvarigt - som får ta sin tid.

Det var utifrån dessa premisser som jag satt i väntrummet och sedermera låg på sängen i väntan på operationen.

Jag hade tagit steget utanför livets spår, in i ett vakuum där tankarna inte bara fick gro fritt - de fick även möjligheten att slå ut - korsbefruktas, och växta upp igen - utan att jag plockade dem för att konkretisera dem.

Det vita taket fick en väv, väven fick struktur och strukturen fick liv - ljuset lekte livfullt med små och stora medel.

Min fru säger ibland när hon inte kan somna "Kan du inte prata om något tråkigt?" Jag insåg tidigt att det handlade om det som var en passion för mig, var olidligt för henne.

Just denna insikt fick mig att förstå att det faktiskt kunde vara fullt möjligt att bli passionerat intresserad av ljusspelet i en takväv.

—

Dagen efter så var det dax för nästa stora event - Ronden skulle gå! Även om jag visste att det inte skulle vara som på gamla svenska journalfilmer, där sjuklingarna satt nykammade på sängkanten och inväntade den stora doktorn - Men de skulle ju ändå komma in i en stor trupp, samlas vid sängfoten, rynka pannorna, titta i papper, ställa några frågor för att svara med några obegripliga medicinska termer, för att sedan gå ut - det där känner ju alla till.

Jag befann mig i ett fyrabäddsrum, och alla sängarna var separerade med skynken som kunde dras för - vilket nu var gjort.

Plötsligt viks lite av ena kanten åt sidan, och ett mans huvud uppenbarar sig med orden "Jaha, hur var det här?". Något förskräckt och förvånat svarar jag med ett svagt "Jo, då...". "Ja det här gick ju bra" konstaterar manshuvudet och lägger till "så du åker nog hem i morgon" innan han vek tillbaka skynket och försvann.

Chefsläkaren hade just gått rondan.

—

En ryss kom in på rummet. En äldre rysk man blev min medpatient. Trots sin tydliga livserfarenhet så hade han aldrig känt ett kall att lära sig det svenska språket (Vilka ens av våra egna ungdomar kan det idag?)

Han hade med sig sin son, som tur var behärskade engelska - men när sonen och dennes son hade gått hem för natten startades ett fascinerande skådespel.

I den medialuttrade världen så hade det gått lätt enligt "Me Jane - You Tarzan" principen och

ett tydligt teckenspråk, men tyvärr är verkligheten sällan som den borde vara.

Istället för enstaviga ord, upprepning av små korta fraser och liknande, så var det här långa meningar; med variationer i både ord och fraseringar på ett fragmentariskt sätt. Nattsköterskan försökte sitt bästa med att upprepa hans ord. Vet inte om det berodde på att hon kanske upprepade någon konjunktion eller subjunktioner i det ryska språket, men han tog ingen notis till hennes upprepning utan fortsatte innerligt med nya ord och meningar. Då allt detta skedde bakom skynket från min sida så hade jag ingen möjlighet att se om det var några gester eller mimik involverat, för att hjälpa det hela på traven.

Det var ytterst fascinerande att höra denna tydliga farfar försöka förklara så detaljrikt som möjligt, samtidigt som sköterskan stod i vanmakt.

Senare på kvällen kom en undersköterska som invandrat från Bulgarien. Där visade det sig att de fått lära sig Ryska på samma sätt som vi lär oss Engelska. Det var en fantastisk resa den natten: Sverige, Ryssland, Sverige, Bulgarien, Sverige och tillbaka till Ryssland...

”Kraco, kraco”?

–

En kall tvättlapp smeker min panna. Jag kallsvettas.

Någon smeker och vårdar min panna igen. Jag tror mig veta, och hoppas, att jag aldrig glömmer denna stund - Den värmen som jag fick i sin kyla och i famnen som höll om, gav mig en obeskrivlig känsla av trygghet och mod.

En kall tvättlapp smekte över min panna.

–

Ytterligare en gammal man ligger nu i salen. Han pratar inte med oss. Han nickar lite när han passerar oss andra på sin väg till toaletten, och ibland även på tillbaka vägen. Nickningen är så tydligt att man kan utsluta att det bara skulle vara ett ålders/trötthets ryck. Det är en hälsning.

Han talar inte med oss. Men han talar med sjuksköterskorna, så jag har hört att han rest mycket under sitt liv och att lunchen gav honom magont.

–

Min mor jobbade faktiskt här på 50-talet, men då var sjukhuset inget annat än ett litet gult hus med tjänstebostäderna för alla systrar nere vid vattnet.

Det, tjänstebostäderna, kallades för Ridhuset.

Min frus mormor hade passat på att fråga min fru om vi inte funderade på att skaffa ett barn till - min frus svar hade kommit snabbt - hon är sån. Visst var hon intresserad med jag å andra sidan hade inte sett så på ut på det när hon hade hälsat på mig på sjukhuset - där jag låg med dropp och syrgas.

Det är 50 år sedan 50-talet, bara en sån sak...

–

Dagen efter den stora persen var min mor på besök. Vi hade riktigt trevligt, men det är ändå en annorlunda bild som kommer att sitta kvar på min näthinna, då det kändes så surrealistiskt - som en fars av en Lars Norén pjäs.

På ena sängen - den längst in i rummet - sitter jag i sjukhuskläder och sakta deklamerar att jag mår bra, allt är bra med mig. Men på grund av sängarnas placeringar så sitter jag mot ryggen mot fönstren och den färgsprakande solnedgången och istället tittar rakt in i den vita sjukhusväggen - vit så när som på en flera gånger för liten och på tok för detaljerad teckning av en ruvande järpe.

Bakom mig, på sängen närmast fönstret låg mig mor utsträckt på ett extra lakan, och led av sina egna rygg och magsmärtor. Vid hennes fotända stod hennes rullator.

- Låter inte det som ett upplägg för ett djupt psykologiskt drama så säg.

—

Jag är hemma nu. Visserligen har jag varit det i ett par dagar, men det är först nu som hemmet mottagit mig.

Under de första timmarna så kändes det som om jag satt uppe i hörnet av vardagsrummet och tittade ner. Det är väl priset man får betala för att man stiger av tåget. Å ena sidan så kändes det knappt som jag hade varit borta, och å andra sidan så hade det hänt så mycket.

Min första tanke var att avfärda det hela som en av de där väldigt påtagliga drömmarna som man nästa kan gå och bära på i flera dagar efter att man drömt dem. Men rent logiskt gick det inte ihop. För hade jag bara drömt det hela, så borde ju saker stå på samma plats som de gjort föregående dag.

Men stolen i hörnet stod inte som den brukade, lådan vid hyllan var borta, upplägget med blommor och ljus på bordet var annorlunda.

Fru och barn hade gjort ett fantastiskt jobb med att fixa med lägenheten medan jag var borta, men jag kunde inte riktigt njuta - det var som att må dåligt hos någon man besöker för första gången. Det gick inte riktigt att slappna av.

Nu, är jag dock hemma.

- Undrar om det regnar imorgon?

2.2 June

Ögonblick av närvaro (2006-06-06 20:44)

Det är livets all måsten som gör nyfikenheten så värdefull och ger de små små stunderna av lycka sin enorma kraft och lyster...

Det finns alltid något underbart och fint med allt - det är bara en fråga om att ta sig tid att se det, skrev jag nyligen till en person, och det känns också som en bra inledning på detta försök till någon form av dagbok och tankeplank.

Hade först seriösa tankar på att kalla dagboken "Het, svettig, ohämmad snuskig sex med livet i behåll", men, sen kom jag på att all sex inte var snuskigt så jag fick komma på ett annat namn!

- Vet egentligen inte till vad och varför jag startar en dagbok nu, när jag aldrig haft intresse av att skriva någon tidigare i livet - kanske är det på grund av nyfikenheten över att starta något nytt? Kanske är det för spänning att se vad orden vill säga mig?

Min pappa, konstnären, förklarade en gång för mig då vi var på semester och vi hade en egen liten tecknings/målnings kurs, att man inte skall teckna det man ser, utan att teckna mellanrummen - det är först då som sakerna blir som de ser ut. Man målar annars mest från minnet av hur ett träd "ska" se ut, utan att titta på hur löven, molnen, fåglarna och grenarna samspelar... Som Picasso sa när en mamma frågade honom varför han hade målat en ko som han gjort, hennes dotter kunde ju tro att en ko såg ut så.. Picasso svarade lungt, "Det är kon's uppgift att göra kor - inte min"

"Grisen slaktas och offras på altaret, när den blir för fet och vackra fåglar är det första som jägaren skjuter för deras praktfulla fjäderskruds skull. - Varför inte ta det med ro?" Chuang-Tru

Blev just introducerad för programet QuickPAR. Det är ett program som, om något går fel på en ner-tankning av flera sk. arkivfiler, lagar de trasiga filerna så att man slipper bli arg.

- Tänk om man kunde använda det i hemmet? Det blev något fel när man överförde alla saker hem... Tidningar hamnade inte i sina lådor och kläder hamnade inte i sina skåp etc. Vad underbart det vore om man kunde använda programmet till det också!

- Istället för besvärgelser på latin, så får man kanske testa med att rabbla binära tal för programet?

Målet för dagen är att leta upp alla livstrådar, men inte för att reda ut dem - utan för att sätta ihop dem till ett yvigt och tovtigt nystan, och sen leka som en liten kattunge med det - bara för att se att livet fortfarande inte biter tillbaka. Det är ingen träning för att döda problem eller livet, utan precis som för katterna - för att leva, fullfölja och fullborda livet!

Men den återkommande frågan är trots allt - vem är egentligen intresserad av att höra svammel och tafatta försök till någon form av självreflektioner och vardagstankar, av en ordblind och ganska tillbakalutad man? Det är ju ensak om man kan dela med sig av råd i specifika fall, belysa saker från ett annat håll o.s.v.

- Det är lite som med böcker. En fakta bok är fantastiskt givande, fiktion är roande, helt vita tomma böcker är spännande och utmanande... en bok med bara lite utströdda ord, som med välvilja och ett starkt bibelkods tänkt, i slutänden möjligen kan visa på betydelse något.

Men å andra sidan, så är det ju intressant att ta del av andras tänk, slutledningar och bekräftelse på att det finns andra där ute...

För att knyta ihop detta med vikten så kliver jag upp på vågen för tredje gången här hemma sedan operationen i slutet av januari: strax över -50kg

Jag ser siffrorna, men de säger mig inte så mycket... För precis som jag var ointresserad av vikten innan operationen, så är jag faktiskt fortfarande helt ointresserad av vad vågen säger mig. Som jag skrev i ett forum inlägg om "Varför Vägning": "jag vill bara att jag inte skall få vikt relaterade problem i framtiden och att jag skall må bra. Att lägga det ansvaret på själva kilorna/vågen/operationen känns fel, och känns som att man kommer in i ett riktigt vikt relaterat "missbruk"..."

- Vet inte om detta första inlägg i "dagboken" egentligen sa så mycket om dagen, livet eller tankarna, men det är en start i allafall!

en ny mening (2006-06-08 01:14)

Någon sa: "Det skall bli kul att se vad du skriver"

Det tycker jag också...

- Har än så länge tittat in på texten ett par gånger, bara föratt se om det kommit upp en ny mening... ett nytt stycke som satt ihop sig själv.

Men inser sakta men säkert att jag kanske måste lägga ut orden först. och att det är först därefter som de likt anden i flaskan självmant drar ihop sig och bildar sammanhang...

Funderade på det där för någon dag sedan.. Ofta när man skall hjälpa någon så lyssnar man, tänker, funderar, bestämmer sig för vad man vill ha sagt, och sen säger man det. Det känns logiskt, och då förstår man att man kan ha kommit fram till saker.

Men på siständeså har texterna kommit fram i samma ögonblick jag skriver, jag vet inte ens själv vart resonemanget för mig - inte ens vad näst kommande stycke skall innehålla. Ändå jobbar fingrarna frenetiskt mot tangent bordet och när jag lutar mig tillbaka så blir jag själv häpen, överraskad och tänker "Wow, att jag inte tänkte på det själv!", för att i nästa stund inse att jag just gjort det...

Jag får inte ihop det, men är samtidigt så barnsligt lycklig och upprymd av det - att jag kan ge mig själv nya infall, vinklingar och uppslag.

Dagen som bjöd (2006-06-08 11:00)

Vad är det som säger att något inte kan vara äckligt, fult och avskyvärt, men samtidigt alldeles alldeles underbart?

Måste det bara vara en sak? Sen är det ju så att konsten inte skapas av konstnären när denne sätter färg på duken - utan i betraktarens ögon. Detta gör ju att t.ex. morgondagens skönhet inte alls behöver vara den samma för alla - någon tycker den är vacker för sin form, en annan för dess reflektioner o.s.v.

Sen är frågan bara för att man själv inte kan se något vackert i något - är det där med fullt? Ta t.ex. barnet som hittar det fantastiska, spännande och vackra på gatan - må det vara en skruv, en plastbit, en trasig kartongbit eller vad det kan vara. Som vuxen ser man det som något förbrukat, något "äckligt" för det ligger ju på gatan och skräpar...

Men barnens ögon ser inte på det på samma sätt - de har inte några låsta förebilder av varför det ligger på gatan, eller att förpackningen är ett gammalt cigaretpaket - de kanske se en magiskt låda, ett garage för ett tefat eller vad det kan vara. De låter sina ögon se, och sin själ känna - oavsett vad vuxenvärlden säger att det ska vara eller vilket värde det har. Visa upp en stor plastpärla som speglar hela regnbågensfärger och ett aktiepapper och fråga vilket som är mest värdefullt?

- Det vi ofta gör är ju att lägga värderingar på vad vi ser. Är löven gula på blomman så ser vi inte en vacker gul nyans utan tänker och inser att blomman har fått för lite vatten, plockar bort bladen, tycker synd om blomman och vattnar... och de gula bladen läggs antingen längst ner för att ge jorden tillbaka närringen eller så ligger de överst i soppåsen... Tittar vi oss i spegeln så ser vi ju inte alltid spegelbilden utan vi ser det vi tror vi misslyckats med, sånt som vi själv ogillar och allt det där.

Men sen är det ju inte så att man hycklar för att man inte kan se det. Ibland så kanske man inte kommer åt att se det, eller ljuset kanske inte faller rätt så att man kan se det. Man behöver inte heller så det vackra med allt, men vetskapen om att det finns där ger trygghet, samförstånd och ett lugn.

Sitter just och funderar över uttrycket "Så vad skall denna dag bjuda på?". Å ena sidan så visar det på en nyfikenhet inför dagen - men samtidigt så handlar det ju om att man förväntar sig att få allt serverat,

som en charterresa inför livet, med på sin höjd guidade turer till några utvalda sevärdigheter. Fast å andra sidan kan ju det också vara vackert, för det finns alltid något underbart och fint med allt!

Ordblirhet (2006-06-08 11:45)

Det här med ordblindhet är spännande. Av någon anledning så blir t.ex. men till med och du till då samt tvärt om, förutom att bokstäver kastas omkring ibland. Vilket kan kasta ett tankesätt i en helt ny riktning, speciellt om man själv inteser det - men någon annan gjort det och svarar utifrån det. Små små ord...

Samma sak med T9 funktionen på mobiltelefoner (den automatiska ordstavning/förslagaren)... "Jag saknar dig", kan bli till "Jag saknar egg" - vilket kan ställa till det regällt om man vill visa att man inte bara tänker på mat, utan också på den andra personen!

Samma sak med särskrivningen, och det kan man också koppla till att allt är vackert bara man tittar noggrant. Istället för att bli irriterad över att texten plötsligt handlar om en svart hårig kvinna, istället för en svarthårig kvinna, så kan man ju få sig ett gott skratt. Är det sen att ens egen läsförståelse inte är på topp och att man inte kan läsa/förstå sammanhanget av en hel text bara för det plötsligt började handla om håriga människor, säger mer om en själv än texten i sig.

Minns själv hur jag lästen radannons engång och blev fasinerad och tyckte att det var så coolt att ett band sökte en trum petare, såg det verkligen framför mig hur jazzbandet hade någon som satt där försiktigt med visparna eller petade ut små försiktiga taktmarkeringar. Var lycklig åt det en hel dag, till jag berättade det för någon, och fick för klarat att de hade menat en trumpetare!

- Nu skall jag strax ut och locka med dagen på min egen upptäcktsfärd och se om den vågar hänga med...

(2006-06-10 15:24)

Frågade mig: *"Vad är det som säger att något inte kan vara äckligt, fult och avskyvärt, men samtidigt alldeles alldeles underbart?"*

Fick ett svar:

jag tänkte nog mer på att det finns handlingar som kan vara helt förkastliga, avskyvärda och äckliga. Där det inte finns något vackert och fint ens i det lilla. Människan bakom de avskyvärda handlingarna har säkert många fina sidor... bara man tar sig tid att titta men handlingarna kan vara motbjudande.

Det där är ett riktigt dilemma, för jag kan verkligen hålla med dig... Det finns mycket som är riktigt vidrigt i samhället i i människors huvuden. Det otäcka är nog tråkigt nog att om man skulle studera det riktigt nära, så kunde man se det vackra och logiska i det. En riktigt otäck tanke.

Det är väl där integriteten, moral, självkänsla och allt sånt som kommer in - och hindrar en från att se allt... Man får helt enkelt välja sina ögonblick.

- Lämna inte tröskel vid dörren, skruva loss den och ta den med dig, men vet aldrig när man behöver stanna upp för att fundera, och då kan det ju vara bra att ha en tröskel till hands om någon skulle tycka att det var konstigt att man plötsligt bara stannade upp. *"Åh, nej, jag har inte stannat upp. Jag står bara här vid tröskeln och funderar över nästa steg i livet!"*

En lös tröskel (2006-06-10 15:56)

Funderade vidare på detta om att man måste tillåta sig våga se.

Ser man en trasig flaska, så visst är det det. Men man kan också se skönheten i den. Den blir ju inte ful bara för att den är trasig, eller att någon sagt att den är ful. Det går att återanvända. den går att använda till annat. Faktum är att den var något annat innan den blev en flaska. Är då alla flaskor trasig sand, om den trasiga flaskan nu bara är en trasig flaska?

Kom igen att tänka på min far och de konstkurser som han höll på sommaren på västkusten. När det var dax för folk att måla utomhus, så packade alla sina cyklar, bilar, växar och ägnade nästan större delen av dagen till att ta sig bort till ett motiv. Allt de hade behövt göra är ju bara att vrida på huvudet, lägga sig på marken, eller ställt sig på en stol så hade de sett nya saker precis utanför tröskeln också.

- Fast några kanske hade skruvat loss tröskeln och tagit den med sig?

En lustig sak (2006-06-10 20:59)

Livet är en ganska lustig sak...

Folk pratar om missbruk av alkohol, droger och tobak... Men väldigt få talar om missbruk av livet. Är det för att det är mer regel än undantag att missbruka livet? Låta livet bara gå förbi... Missa allt det som livet erbjuder, i jakten på att komma fram till sen, strax, om en stund och till den andra sidan hindret.

Folk pratar om livsglädje, kvalitetstid och lycka... Men väldigt få kopplar det till livet. Är det för att det är mer en regel än ett undantag att pengarna styr livet? Låta livet bara gå förbi, och man inte kan sätta ett penningvärde på det... Missa allt det livet erbjuder bara för att man inte kan värdera det i pengar, vinna pengar eller göra pengar av det.

När skall man respektera livet och se dess värde?

Omorgon (2006-06-12 01:37)

Läste en tråd på ett forum:

Rubrik: omorgon börjar jag träna

Omorgon, ett ord så fullt av livslust men ändå förakt... Så glasklart, men ändå tvetydigt - Är det någon annan dag, eller är det just inte imorgon utan idag?

Läste även en annan tråd om Hur bra får man ha det när man är fet?!? och kom då att tänka på att jag tidigare varit en smal man i en stor kropp, men nu vill bli en fet man i en smal kropp.

Har länge levt på att man inom hiphopen säger att bra saker är feta (någon som visserligen blivit vardagsslang idag), och jag vill behålla allt det inom mig - den omtanken, empatin, försiktigheten och det fördomsfria som de extra kilorna medförde.

Nu har jag visserligen tappat hela min fru, eller båda våra barn (50Kg), utan att jag ser någon skillnad. Vill gärna tro att man skulle se om en person plötsligt försvann från ens närhet!?

i en vinkel jag inte tidigare sett (2006-06-12 09:06)

Någon skrev:

Kul att läsa dina ord och dina lite annorlunda vinklingar på saker och ting, det sätter fart på tankarna, uppfriskande.

Tack. Kul att du tycker det...

Jag försöker vända på koppen så fort jag inser att det är en kopp, för att se om den kan vara något annat (förhoppningsvis så har jag också hunnit dricka ut allt té innan jag gör det).

Försöker undvika att jaga barnet i mig eller sträva efter att tänka annorlunda, utan bara notera vardagen helt utan skygglappar eller förutfattade meningar.

Idag är det en tuff dag som sitter och väntar i trapphuset, men utan dem så skulle man inte kunna uppskatta de lätta dagarna lika mycket - eller hur?

Något spännande (2006-06-12 12:11)

Vad skall du göra idag? frågades det...

Inget speciellt. Tiden brukar alltid springa ifrån mig i vilket fall i slutet av dagen, och jag har lärt mig att det inte heller är värt att sitta och vänta på att den skall komma tillbaka eller hinna i fatt mig, då den verkar ha så dåligt lokalsinne.

...men det är ju en sån härlig dag, något kul måste du väl hitta på?

Men om den är så härlig, som den faktiskt är, så behöver jag väl inte hitta på något kul - det blir ju tårta på tårta, och du vet ju att jag är viktopererad, så det är inte så bra med för mycket av sånt..

Åh, men något spännande kan du väl göra?

Om man planerat att göra något spännande, hur spännande blir det då? På sin höjd blir det en sekunds ryck i magen på samma sätt som det blir i en slasher film efter att man tror att mördaren dött, men han kommer tillbaka en sista gång? (Tänk vilken magknip man skulle få om någon regisör av skräckrullar vågade låta bli att ha honom komma tillbaka en sista gång - man skulle ju vara ett nervvrak i veckor efteråt... Man vet ju att han SKA komma tillbaka, ju!).

Det spännande ligger ju i det oväntade, det oplanerade, det man inte hade tänkt på...

Funderar på att sätta mig mot en korkek, eller det närmaste jag kan komma det, och bara lukta på blomorna och invänta eftermiddagen - vem vet, kanske det kommer ett par picadorer och banderilleros förbi?

Smälter (2006-06-12 18:11)

Har funderat lite kring att låta saker smälta.

Det är viktigt att smälta intrycken.

Men varför kan man inte bara se sakerna i sin ursprungliga och direkta form? Eller att plocka ner den i sina bestonsdelar för närmare inspektion.

Vad är det i den smälta klumpen som gör saken så avgörande? Är det att det hela blir avklätt alla förutfattade meningar och föreställningar? Att en sak inte stjälar fokus?

Eller är det för att man inte klarar av det vassa, taggiga, olikformade?

- Tåls att fundera på...

Vågar sig närmare (2006-06-12 22:21)

Jag försöker utmana mig själv och ta vara på livet!

Jag är själv helt inne på en eftertanke. En eftertanke som kopplar ihop hjärta och hjärna, och precis som någon sa, så sker de bästa tankarna inte enbart med hjärnan (Finns massor av folk med skyhögt IQ, men som är både trångsynta och oförmögna att tänka fritt).

- Känns verkligen som Ying/Yang tänket inte är så långt borta?

Sen är det ju som det är med mycket, man måste våga släppa det fritt för att det skall komma tillbaka!

Men vad är det med smältningen? Varför just smälta något? Smältningen gör det i min värld till en organisk/genetisk massa - alla de hårda kanterna, vassa uddarna och topparna försvinner, strukturen jämnas ut... Är det ett måste för att man skall kunna bearbeta materialet? Att man skall våga närma sig det?

Rörigt (2006-06-13 00:12)

"ibland får tiden bara arbeta i mig, av sig själv liksom, utan min aktiva inblandning, då faller saker på plats av sig själv, känns det som iallafall."

Känns också som något jag kan relatera till - inte för att jag murat någon vägg eller så, men jag vet (hur, vet jag inte - för det visste jag långt innan alla design program på TV) att de också måste få "sätta sig", hitta sin plats för att den skall bli så stark som möjligt.

"Hm, vad du rör till det i huvudet, riktigt kul när det blir rörigt, rörligt intellekt har vi nog här i din dagbok."

Men det är ju så det skall vara rörligt och rörigt, det är ju först då man kan se de rena ytorna och uppskatta dem som ett oskrivet blad, innan man vildsint kastar sig över ytan och fyller den med allt man kommer åt. Att man sedan svajar hit och dit från gång till gång har ju inget med att man ändrar sig att göra - utan att man kan ta till sig nya intryck och inte låser sig fast vid ett synsätt bara för att det passade så bra förra gången!

"Funderar också på det du skrev om att vända på saker, jag brukar själv filura på perspektiv när jag lägger mig på golvet för att gosa med hundarna. Kan fastna där för att studera undersidan på ett bord eller liknande. Nu pratar jag om perspektiv när det gäller bildskapande, det är intressant på samma sätt som när man ritar/målar mellandrum istället för den verkliga materian som du skrev om tidigare."

Allt för många sänker huvudet för att visa att de tänker, men som i slutscenen på "Släpp fångarna loss det är vår", så brukar jag säga att att man istället skall lyfta huvudet!

- Tänk bara vid en om möbering, man har svårt att tänka sig den rena golvytan pågrund av att allt står ivägen och man blir fast i sina gamla tank - Då är det ju bara att lägga sig på golvet och vips så är lägenheten lika tom som den var minuterna innan inflytten, plus att man ser rummet på ett annat sätt och kan tänka mer fritt...

Livet stannar ju inte alltid där man vill, och beter sig inte heller alltid som andra planerat. Plötsligt en dag så kan det knacka på dörren, trots att man har ringklocka... Väl framme i hallen så inser man att det är livet som kommer på besök och vill ta en i handen - medans ens partner inte ens hört att det knackat, eller ens har lust att ta något liv i handen. De har ju redan en plan på bordet, så varför skulle de ödsla tid på något så banalt?

Det är komplicerat, mångfasiterat och krävande att bryta upp från vanor som man inte själv lagt till sig... Det är ännu svårare att hitta tillbaka till ursprunget som gått förlorat och börja återuppbygga det, utan att krossa de sista kvarvarande bitarna av liv. Att det gemensamma språket plötsligt består av olika alfabeten, uttal och betydelser hjälper inte direkt situationen. Kort sagt, uppskattning kräven trygghet och stabilitet...

Ingen konst (2006-06-13 01:33)

Ställer man frågan "Vad är en amatörkonstnär?", så blir ofta svaret: "En sån som inte tjänar pengar på sin konst, eller kan leva på den!"

- Så alltså är/var Henri de Toulouse-Lautrec och Vincent van Gogh m.fl. amatörkonstnärer?!

Det konkreta är inte alltid så konkret och enkelt som folk vil måla upp. Kan det bli mer konkret än färg på en duk? Är en vilja eller ett mål mer konkret?

Folk säger att de vill ha ett konkret mål att sikta mot, men det tänker inte på att mål linjen är dragen långt innan nätet kommer - och att målnätet faktiskt har en massa håll i sig. Målet är mer en cementvägg eller kanske träplank som inte skall studsas tillbaka bollen utan fånga den i bästa spindelnet stil.

Men målet i ett spel t.ex., är ju inte slutstationen på det det sättet? Där är det ju så att när alla gott i mål, så går man vidare och har kul med något annat... Fast de livsmål som folk sätter upp handlar ofta endast om att nå dit och sedan hänga kvar där

Det är knepigt med konkreta mål också!

Dags dagg (2006-06-13 08:26)

- Ny dag!

Utanför fönstret står en ny dag och stampar, genom brevinkastet ropar livet frenetist (Jag som trodde att det var försynt och på sin höjd kunde stå i farstun med en bister uppsyn, men icke sa nicke.)

Morgonen känns som en barnkalas med ett vilt party omkring en, samtidigt som man ensam leker tysta leken. Framför en ligger en sån där fiskdam med ett hundratals snören som ger "vinst varje gång" man drar i dem. Frågan är om man behöver ytterligare en blå plast sköldpadda eller om man bara skall njuta av syn med alla de förväntansfulla och glada barnansikterna...?

Har inte heller bestämt mig om dagens vita blad är vitt för att det är oskrivet, överexponerat eller om det är ett fulltecknat minne av en tjock, tung snödriva...?

- Kan man försöka smälta dagen innan den ens startat? ...bara för att få en startsträcka, liksom...
hrm

I huvudet hörs en svagt tänk, ett tänk som inte kommit upp till ytan ännu... Men jag kunde nyss urskilja några ord: "Bummer, jag som inte ens var klar med gårdagen..."

Vad är det nu?

Ny dag: Så ny är den väl inte? När man börjar på ett nytt papper så har pennar helt fria tyglar, det är något nytt... Men en dag? Där vet man ju så mycket om den, det finns så många måsten, och så vidare - så, så speciellt ny känns den inte...

Ny dag: Känns fornnordiskt, påminner om en annan dag... Lite närmare verkligheten, men jag vet inte vart jag lagt min yxa, så tyvärr får det bli just en annan dag...

Ny dagg: Himlenstårar, morgongåvan... Jag tror vi är något på spåren.

Ny dagg: Det känns specifikt men ändå väldigt generellt, glimrande i morgonsolen och väldigt väldigt litet men samtidigt livsavgörande - det får det bli...

- Nydag!

Annan dagg (2006-06-13 10:55)

"Håller inte med dig nu"

Vad härligt!

Journalisten Harry Allen som jobbade med hiphop gruppen Public Enemy, hade ofta artiklar i Washington Post, vars enda syfte var att få folk att inte hålla med - utan tvinga dem till att tänka efter själv och ta ställning!

"Det ÄR en ny dag, det är jag säker på"

Ny=Ytterligare (ytterligare en dag)

"Om du öppnar tanken en gång till så inser du kanske att vi inte alls "vet" så mycket om den, vi kan, om vi vill och vågar, vända uppåner på hela den nya dagen. Skaka bort alla måsten och borden. Rensa, töm, och vips så är där en helt ny dag"

Men då är det ju inte dagen i sig som är ny - utan den blivit det för att vi gjort den till det. Att man kan göra dagen till vad man vill, är en annan sak..

"splitterny och kritvit, bara för dig att fylla med whatever du känner för..."

Men vad säger att den inte redan är fylld med kritvita änder, isbjörnar och oskyldiga anteckningar?

"Vi KAN välja hur vi bemöter / förhåller oss till det vi inte kan påverka!"

Självklart är det så.

Ägget är fortfarande ett ägg, både okokt och i omeletten - men det ena är äggets naturliga status och det andra efter en aktiv handling.

Jag sökte dagens naturliga status när den hävde sig upp över horisoneten!

”Dagen ÄR ny, och den är DIN, om du vågar vill och kan”

Jag vågar och vill se den som något annat, helt utan ägandekänslor eller presationskrav - som ett löv om hösten, eller ett pollen om våren vill jag följa med dagen förbehållningslöst på dess färd mot natten...

”Fyll den med något livsbejakande”

En mening som jag skall ta med mig under dagen och fundera vidare på...

Jag håller med dig, men behöver fundera på: Varför fylla, och inte sprida ut, varför endast liv och inte stilhet och varför just bejakande och inte krävande?

Dåhittat (2006-06-13 13:06)

”Som jag sagt förut så gillar jag verkligen att läsa dina funderingar men ibland undrar jag om du inte lägger ner lite för mycket tid och kraft åt att reda ut saker och ting i HUVUDET. Som om du hittar på frågor som du med din hjärna vrider och vänder på och söker svaren på.”

Saken är den att jag inte lägger ner speciellt mycket tid och kraft på det hela, faktiskt... Inläggen tänker ihop sig själv när jag skriver dem...

Det är inte så att jag sitter och veckar pannan på bussen, i konsum, ute i gräset eller när jag lägger mig - I alla de situationerna så lever jag i stunden, njuter av att inte tänka/veta alls, eller så pirrar de i kroppen av upptäckarlusta.

När jag sedan sätter mig här, så blir det just att jag försöker se ett ord, en mening eller företelse som jag sedan låter tankarna spinna fritt omkring..

Fast jag myser lite åt tanken att man skulle gå upp tänkandet så, att hela hemmet skulle vara fyllt med post-it lappar fyllda med tankefragment - lite lagom teatraliskt så där!

Jag gillar det fria, den ogenomtänkta tankens kraft och det spontana - alla mina texter är skapade i ”nuet”, och inget som jag går och bär med mig under dagar för att få dem att mogna, utvecklas och bildas (Samma sak med bilder - jag planerar aldrig vad jag skall ta, eller arrangerar dem - utan vill ha stundens dynamik)

Som jag skrev i början av ”dagboken”:

Men på siständeså har texterna kommit fram i samma ögonblick jag skriver, jag vet inte ens själv vart resonemanget för mig - inte ens vad näst kommande stycke skall innehålla. Ändå jobbar fingrarna frenetiskt mot tangent bordet och när jag lutar mig tillbaka så blir jag själv häpen, överraskad och tänker ”Wow, att jag inte tänkte på det själv!”, för att i nästa stund inse att jag just gjort det...”

”Numer känner jag att jag ibland måste låta bli att tänka och bara låta känslor komma, finnas, levas utan att intellektuellt bearbetas. Och ibland måste jag koncentrera mej på något utanför mej själv, liksom låta mej själv vara ifred att låta saker och ting sjunka in.”

Självklart är det så också.

Det blir lätt att man missar att beskriva att dagens alla andra timmar bjuder på så mycket mer än det man visar upp här. Men med två små killar i 7 & 9 års åldern mitt i stockholm, ett eget skivbolag och så vidare så blir det väldigt mycket annat också. Trust me!

För mig så är viktop precis det du beskriver, fast tvärt om, typ: ibland måste jag tänka efter och känna på känslorna känslor, ta dem i handen och be dem komma fram i ljuset, finnas, leva i harmoni med en intellektuell tanke som inte grundar sig i pokemon, marknadsanalyser och middagsplanering. Och ibland måste jag koncentrera mej på något innanför, utanför och omkring mej själv, liksom låta mej själv få vara och sitta på livets brygga, lyssnande på hur vardagen skvalpar förbi och se hur saker och ting sakta sjunka in.

Så lugn, harmoniskt och mentalt trygg och glad som jag känner mig nu, var det länge sedan jag kände, så tankarna är inget som tynger mig, utan de är mer som små blommande syrener...

Avslutad början (2006-06-13 17:24)

Var i kyrkan på skolavslutningen idag. Jag blir alltid lika fascinerad av kyrkan. Å ena sidan är det så vackert och stilla, å andra sid är det något helt annat...

Kyrkovärdinnan gick och stände ett fönster som någon hade öppnat, och hade ett riktigt bistert och irriterat uttryck i ansiktet när hon gjorde det..

- Öh, halloj! Älska din nästa...? Liksom...

Tittar man på vår släkttavla så är det en herras massa präster (och visserligen en legitimerad tvättäktat pirat), så jag har många gånger funderat på hurvida prästyrket skulle vara något för mig.. Men det faller på många deler, den som blir mest tydlig de få gånger som jag är i kyrkan är när de predikar. Det funkade fint hela vägen fram till "Vi lägger våra liv i dina händer herre" och "I sonen, fadern och den heliga andens namn" o.s.v. Där tar det tvärstopp.

Här faller "frikyrkan" in som nåpot vackert och perfekt. En kryka som är fri från alla krav på gudstro, och religiösa förpliktelser... Eh, yeah right... Det är som med "frimarknad" - Ordet "fri" framför något som egentligen är fritt, betyder oftast att det är ännu mer styrt och ofritt. Tillbaka in i den vaga kyrkan igen.

Det hela av slutades med att en text av Agust Strinberg på "kyrkobetoning", det funkade inte alls - blev ytterst märkligt. Sen sa prästen till barnen "Vill ni veta vad jesus sa?", och fick ett härligt rungande och otroligt spontant "Neej!" tillbaka!

Precis som alla skulle gå ut så mådde Alexander dåligt och kräktes kyrkbänken - kändes typ 10 år för tidigt!

Det är inte lätt som storvuxen förälder att ta sig IN i kyrkan igen när alla andra föräldrar fått försig att det är en lysande plats att stå mitt på kyrkotrappan så de som skall ut knappt klarar av det, och alla där inne pressar blint utåt. (Jag skulle gått runt och hoppat in genom ett av de öppna kyrkofönstren istället - lätt att vara efterklok).

Alexander hade det inte lätt.. Att vara storliten och gått från att vara lika vit som spöket Laban under vinterhalvåret och nu istället hastigt och lustigt blivit knallröd som krabban Sebastian i Den Lilla Sjöjungfrun... Minns själv hur det var att bränna sig de första gångerna.. hua!

- Nu skall jag testa dumpingsgränserna, med sill, potatis, öl, vaniljglass och jordgubbar

Ljud av rörelse (2006-06-13 23:23)

Livet är lustigt. Tänk så många olika små saker som spelar in, och som man ändå lägger så mycket vikt vid...

Undrar lite lätt om det inte är så att livet faktiskt är en dans på ett marmorgolv fyllt av glaspärlor - pärlor som man försiktigt placerar sina fötter på, försöker behålla en värdighet - men i slutskedet så blir man bara till en dålig kopia av papphammar.

Det är livsviktigt att få vara papphammar av och till, men det uppstår alltid smärta när man slutligen slår i golvet. Det är dock inget man vill vara utan, utan man ställer sig omedelbart upp med ett leende för att möta livet i nästa dans.

Livet är kanske det enda som det är värt att vänta på. Med spänning och förundrar noterar man också sakta att livet också har ett liv, och när vinden viskar "Strax" eller "Jag skall bara...", så känns det naturligt, tryggt och rogivande - samtidigt som de fallande grenarna rispar långa blodiga skårer i ryggen.

Tror att det är dax att sätta sig vid vattenbrynet och låta fötterna dingla i samma vatten som livet simmar i någon annanstans, och bara njuta av tystnaden och stunden - att få stänga ner alla system under ett tag...

Hör du ett plaskande ljud, så är det nog bara jag som har vattenkrig med natten i väntan på den dagen då livet kliver fram igen.

plask*

I väntan på vinden (2006-06-14 23:52)

När tog orden slut?

Jag går fram till bokhyllan och tar ner en ordbok. Alla ord finns kvar där - hittar till och med flera nya som jag inte ens stött på tidigare. Sätter mig ner igen. Är tysten stund. Testar att kasta ut ett par ord. Som en bumerang flyger de ut ur gommen, tar en tur genom rummet för att sedan slå ner i örat. Uppenbarligen finns orden där, rösten också samt hörseln..

Men plötsligt en dag blev allt tyst. Samtalet som vi hade haft bröts lika plötsligt som om någon hade snubblat över en kontakt. Men jag förstår. Det har jag alltid gjort.

Det är lättare att låtsas om att någon inte gråter. Det man inte ser finns inte. Tårarna som inte speglas, rinner inte ner för kinden... Blunda, le och vinka.

När skall jag börja lyssna
på mina egna signaler?

Jag kände att något var annorlunda sist
jag förde det på tal

Precis som i andra sammanhang
med samma signaler
så hörde jag orden
- Nej, det är inget. Det är bara...

Skrattet finns kvar som ett minne
När jag blundar, så är det vi

När jag öppnar ögonen, står jag ensam i kylan
Minnet ler blygt, och själen stänger ner igen

Träden vajar i vinden
bilarna åker förbi
Jag har lärt mig det
Livet går vidare

Fötterna är bortslagna
men jag slår inte i golvet
Vill inte såra
Det är bara tomt

Utanför strålar solen
men den värmer inte mer
än den jag ser
i amerikanska filmer

Vågar inte vända mig åt något håll
Hur jag än gör så blir det att jag sårar
Jag som bara vill stödja och klappa
Står blickstill i hopp om att vinden skall pasera

Inser att livet är så stort
men det finns inte plats för mig
stänger ner känslorna
blir återigen en marionett

- Vem tror jag att jag är egentligen?
- Varför skulle jag ta plats?

Vill inte äga
vill dela
sitter ensam
med utsträckt hand

Säger "Hej!" till mig själv igen
medans Peter Pan sjunker ner på min axel
och John Blund sätter sig tillrätta i mitt knä
Tysta sitter vi där, och väntar på vinden

Men idag är det vindstilla

Orkan inte mer (2006-06-16 10:15)

Hjälp?

Vart vänder man sig, när man inte orkar vara stark? När man inte orkar bära allt?
När man vet att det finns folk som ser, folk som vill lyssna, folk som förstår - men det inte hjälper?

När den egna själen tar stopp, och professionen inte har något att erbjuda...

- Vad finns det kvar att ty sig till?

Naturen, staden, vardagen står vid sidan och tittar på med ömsom bedjande och ömsom med ömma ögon. Men de ser inte, de bara finns där. De hör inte, de bara finns där...

Något mer behövs!

Försöker låta bli tänka och känna, bara flyta med med buken uppåt. Det kan gå en hel dag utan att en tanke formas i huvudet, utan att jag ser dagens skuggor eller ljusskådespel. Snacka om att stänga av! *klick*

Gjöder och kväver. Visar man för mycket blir det en press för omgivningen, Visar man för lite vill omgivningen ha mer, visar man... Näh, man stänger ner. Bäddar sängen, släcker ljuset och bara flyter med...

Livet stanner inte upp, det är bara att gilla läget. Le och vinka.

Vinden viskade igår
Men det var inte mitt namn
Inte mitt liv, inte ännu
Det låt som "Strax, kanske, ska bara..."

Vindens viskning
hörs inte längre
men jag står tålmodigt kvar
väntar på nästa.

Hoppas det regnar snart

Vinden kan föra de små fröna till mig
Regnet kan ge dem näring
solen kan ge dem kraft
och jag kan hålla dem vid liv

Men jag kan inte göra det själv
själen orkar inte lyfta fröna
tårarna räcker inte till att göda dem
det ensamma leendet är kraftlöst

Lyssnar
efter vinden
efter regnet
men det är fortfarande bara tyst...

Ögonbett (2006-06-16 12:39)

Problemet är att jag stångar inte, ser inte det omöjliga och är faktiskt enormt stark!

- Men ibland biter inte styrkan, det är inte komplicerat och skiljeväggen är så skör att den brister om man bara tittar hårt på den.

Allt är som flyktiga drömmar: Man ser dem, känner dem, minns dem - men så fort som man skall röra vid dem... *poff*
(de försvinner inte - de lägger sig bara på lur någon annanstans...)

VIKToopererade (2006-06-16 15:12)

Skillnaden på nyopererades tanke/förståelse förmåga vs. långtidsopererades automatiska kunskap/insikt...

Intressant detta med "nyfrälsta" (varför inte nyopererade?) kontra långtidsopererade. När de nyfrälsta känner sig påhoppade, nertryckta och tystade - då behöver de lära sig att lyssna på andra - Men när långtidsopererade får mothugg, då hindrar man dem från att våga svara. Stackars veteraner som inte lärt sig något av tiden på forumet, eller vågar stå för det.

Undrar också varför en nyopererad skall ses som en mindre begåvad - med brist på insikt, faktakoll, tankevärksamhet, slutledningsförmåga o.s.v. och att en långtidsopererad per automatik har bra och kloka saker att säga, och är så duktig. De nyfrälsta har alltid en smekmånad och operationen är bara ett verktyg, det gäller att ändra hela livet.. "Öh, hallå? Det menar du inte, det hade jag ingen anning om innan jag valde att göra en operation, eller ens förstått under den tiden jag varit här. Herregud!!", *jösses* fast sen blir det en liten krock när långtidsopererade säger att de har samma laster och äter precis allt som de åt förr.. Varför har inte de långtidsopererade förstått att de måste ändra sina vanor, om nu det är så viktigt för de nyfrälsta att höra det? Hrm.... jag tycker att det är intressant.

Man skall nog inte förstå allt här i livet.

- Jag har haft kontakt med flera långtidsopererade och icke opererade ännu, och jag kan uppriktigt faktiskt säga att jag inte kan se skillnaden i insikt mellan dem. Kanske det är mig som det är fel på som inte ser det? Fundrerar...

Undrar varför man inte kan se alla som individer, utan genast måste falla in på hur länge man varit opererad. Inte undra på att äldre och ungdomar blir behandlade som de blir i samhället.

Det är intressant att gå tillbaka i trådar och se vilka röster som tystnat och försvunnit... Det är inte de som sårar andra, kliver över andra och regler o.s.v. som man kanske kunde tro, när det gäller om ett "stödforum" - utan det är de nyopererade, de svaga, de som känt sig mobbade och utsatta - det är de som försvunnit, blivit bannade och uteslutna...

Undrar om någon annan ens har tittat och tänk på detta?

- Fast det är kanske inte så intressant och viktigt, de skadde är ju inte kvar och allt funkar ju som det är nu, eller hur?

Små detaljer i en stor massa (2006-06-16 19:52)

Var slutar det?

Dagens Nyheter skrev:

Hédi Fried berättar att när hon är ute i skolor så brukar hon börja med att be alla elever lämna in sina pennor innan hon börjar prata. Hon får in pennorna och frågar sedan eleverna varför de lämnade ifrån sig dem utan att ifrågasätta.- För att du bad om dem, svarar de. I boken "Livets pendel" skriver Hédi Fried om hur judarna i hennes stad först uppmanades lämna in sina radioapparater. Sedan smycken, andra värdesaker och senare sina hem. "Vi var beredda att ge dem även vår frihet, bara vi fick behålla livet." Vid en föreläsning på en folkhögskola för vuxna elever gick Hédi Fried ett steg längre. Hon inledde med att påstå att nya rön visade att ögonfärg var bunden till intelligens och hon bad därför de brunögda (de svagare) flytta fram och de "smarta" blåögda flytta bak. Hédi Fried konstaterar att också detta skedde utan ifrågasättanden: Tvärtom

ser hon hur självbelåtna och överlägset leendet är hos några av de blåögda som rör sig mot de bakre bänkraderna. Så enkelt, så hemskt, så mänskligt. Behovet av att känna sig utvald. Även om det sker genom att man kliver på någon annan.

Bara ett stycke ur en intressant artikel i dagens DN av Hanne Köller, "[1]Skillnad på att leva och att bara överleva" där hon pratade med Hédi Frieds som överlevde Förintelsen.

Precis som att operationen inte är en mirakelkur, utan endast ett verktyg - så gör inte heller operationstiden dig automatiskt klokare, utan det ligger helt på individen att ta det ansvaret.

Men detta får man nästan inte prata om

SJÄLVKLART är det ju också viktigt att man är tydlig, och klargör att operationen inte är någon magisk sak. Men i alla trådar? Tycker att man skall ge folk lite kredit. Är det så att någon trillar in på forumet och endast väljer att läsa en enda tråd (som t.ex. den om nya "laster" - där lasterna visserligen handlade om oliver och annat, alltså inte glass i stora mängder eller liknande), och tar detsom står i någon post för att springa med det, utan attta reda på mer... Så är det ytterst troligt att de inte skulle lyssna på annat ändå, och än mindre klara operationen.

Alla trådar behöver inte vara gravallvarliga, låt de lättsamma vardagstrådarna få vara där. Det är ju verkligen inte svart eller vitt - låt alla de grå tonerna få spricka upp i turkos, chock rosa och knall orange!

Något som är intressant är följande: Vill man misstolka en "nyopads" fråga så är det hur enkelt som helst, ofta för att de inte riktigt använder de "rätta" orden eller formuleringarna.

Det intressanta är ju att de långtidsopererade ofta säger att de nyopade misstolkar svaret - helt utan att tänka på att de själva ofta misstolkar frågan!

Försöker utveckla mina funderingar

Jag gillar att fundera i några steg längre, utan att för den skull sänka mig i tankar och funderingar. Jag är en rätt bekymmerslös och tanklös person, som inte grubblar så länge på saker - det brukar gå rätt fort, och har inga problem att se när jag har trillat in på fel spår!

Ibland kan det bli till att man tycker att jag plockar sönder en text.

Det är väl den nyfikna lilla killen i mig!

Sammanhangen går alltid fram, men allt för många lägger allt för ofta in tvetydigheter, och små saker i sin text utan att tänka på det. Fick t.ex. idag ett PM med ett par enkla raka påståenden, som jag helt enkelt skickade tillbaka och frågade vad personen menade med dem. till svar fick jag att personen skulle fundera på det!

Kom att tänka på den som nederländska konstnären Karel Appel, som attackerade sina dukar med färgtuberna direkt och stora tårtslevar. Men trots att han målade i stora drag, och tillsynes spontant, så låg det mycket arbete och precision bakom. Det fanns ett fokus på detaljerna, samtidigt som hela ytan togs i beräkning.

Tänker även på den holländsk grafikern Maurits Cornelis Escher, som fick de små detaljerna som man inte la märke till först, smälta samman till sällsamma slingor, nivåskillnader och perspektiv för att utvecklas.

Plats för lek (2006-06-21 10:30)

Idag är himlen vit som en nyuppspänd canvas.

Kanske man skall blanda ihop lite fingerfärg och ta med sig ut med barnen, för att måla himlen rosa, grön och kanske lite lite blå?

Äntligen har Alexanders solbränna släppt och den brända huden har flytt och fällt sina sista tårar..

Även om det kanske inte blir något bad i vatten idag, så skall vi nog plaska regällt i livet och gå på ny-lekplats-jakt i nya okända delar av stan.

Det finns så mycket i en stad som man aldrig ser, och precis som man kan göra utflyckter till de olika busslinjerna och tunnelbanans slutstationer, så kan man leka upptäcktsresande med karta i hand.

Leta upp och pricka av gömda, glömda och väl synliga lekplatser över hela stan...

- Finns de inne på hemliga bakgårdar? Ligger de i en magisk trädunge? Spänningen tättnar, och äventyret ligger framför oss!

Skall bara se till att inte glömma fingerfärgen och tofflorna

Nu blir det mörkare... (2006-06-23 11:51)

Kom på en sak när jag låg i badet i förmiddags. Folk håller ju på och tjarar om att *"Jaha, från och med nu blir det bara mörkare..."* och hur fantastiskt ljuset är, så här i midsommar tider.

Men där jag låg i badkaret så såg jag hur en liten strimma ljus från den svaga ljuskällan som slog mot badkarskanten, letade sig just över kanten. Detta fick skuggorna från vattendropparna att bli till stalaktiter och långa ståtliga individer, som glimrade till vid ljusets svaga beröring.

Jag har noterat det tidigare - att det är inte ljuset som är härligt - utan skuggorna som kastas... Mitt på dagen är det bara "dag", men på morgonen, och eftermiddagen - samt på natten under gatubelysningsken skapas mystiken, livet och de kreativa cellerna dukar upp till fest.

Så nu blir det inte mörkare, utan skuggorna blir längre och mer livfulla!

- GLAD MIDSOMMAR!

Bläddrar bland håll (2006-06-25 20:10)

Livets läroplan är spännande och utmanande, får en att njuta av livets små gupp och hitta sjunkna skatter i de djupaste dalarna och svartaste hålen - bara man håller ögonen öppna!

Känner mig stundom som en liten liten pojke med en fjärlshåv, då jag försöker fånga in ett ord eller en känsla, för att betrakta den och eventuellt låta den få ta avstamp i en vardagstext. Jag kan ju inte detta med Haiku eller Poesi, utan låter bara orden och känslorna få flöda ut som ett gott rödvin över en vit silkesduk - lika snabbt, spontant och okontrollerat, i hopp om att jag skall lära mig något av livet..

Satt ute och lutade mig mot ett träd medans barnen plaskade i vattnet, tittade igenom ett par gamla böcker, och skummade igenom Ingela Norlin's bok "Den Maniska Krokodilen" som består av ett par korta prosa stycken. Fastnade ett ögonblick vid hennes korta "Oupptäckt färg"

Ingela Norlin skrev: Jag har upptäckt en färg som inte finns. Den existerar inte i ett spektrum eller i en regnbåge. Den liknar inte lila eller grönt eller rött eller någon av de färger jag sett förut. Mycket förvånad konstaterar jag färgen. Ringer upp en bekant och berättar om den. Hon skrattar. Säger att jag ska ta med en bit av färgen hem till henne och visa. Jag gör det. Klipper bort en bit av färgen och lägger den i en plastpåse, tar bussen in till Fridhemsplan. Åker hem igen. Inte f* n visar man en färg som inte finns.

Plockade även med mig Arne Jacobssons underbara bok "Det Bästa". Har gått igenom alla Kurt Vonneguts verk flera gånger - både på engelska och svenska.

Fast fortfarande ligger både Lin Yu Tang's "Konsten att njuta av livet" och Claes Hylingers "Segla i ett såll (en patafysisk antologi sammanställning)" nära till hands för att blädras, dyka ner, fördjupa sig, och förundras av..

Samtidigt som jag njuter av att sjunka ner i böckerna igen, så slits jag med tanken på ett papper och en penna, att skriva själv, att teckna och kanske måla lite... Eller bara gå ut med kameran och upptäcka livet. Professorn och forskaren Louis Agassiz sa redan någongång på 1800-talet att "Jag har inte råd att slösa bort min tid med att tjäna pengar", och jag känner igen mig...

- Hur skall man hinna med allt?

Jag tror jag gör som barnen, och låter lusten och nyfikenheten styra mig ett tag till... Sen kan jag ta i tag just "Sen"...

bar tid (2006-06-25 22:22)

Att bara vara är ju också så oerhört givande och viktigt

Det är det som allt handlar om i grunden.

Tror inte man skall se sig blind på, och hålla sig krampaktigt kvar i nu:ett heller...

Att bara våga vara, då, nu och sen, för att se och göra det man hinner med - utan stress, men med hela själen.

Att få sjunka in i historiens trygga famn, eller nyfikets retas av framtidens planer, är ju också en del av nu:ett

Att inte köra in i ett träd (2006-06-26 12:46)

En ny dag sitter försynt på pannan och låter sina fötter lite lätta gunga fram och tillbaka, retar ögonbryna. Stundom sparkas de igen, för att sedan retas till att öppnas... Låter blicken sakta rulla ut genom fönstret, över trädskronorna och ut i upplevelsernas dag.

Vad har då denna dag i beredskap till mig, utöver den spänning, utmaning och o/lust som varje dag retar ens sinne med?

- Barnen håller på att förbereda sin show för oss till kvällen, tvättstugan, kanske ett besök hos mamma som kommer hem efter midsommarhelgen, städning... Om jag anstränger mig, så kanske jag kan undvika att känna i själen idag också. Bara få njuta av barnens nyfikenhet och glädje, sjunka in i deras totala konsentration när de skapar, samt att bara få följa med vardagen - flytande med buken uppåt. Ryggsim

av en flodhäst/krokodil/myra eller vad man nu motsvarar i djurriket...

Sitter och smuttar på en på tokt för varmt kopp tea, medans yngsta killen leker i sitt rum och äldsta killen upptäcker MSN världen med sina nya mail kompisar. Ögonen har fastnat på Cartoon Channel, precis som jag skulle knäppa bort så upptäckte jag att Familjen Flinta skall börja, så TV:n får vara på ett tag till... Cow & Chicken i all ära, men Familjen Jetson, klassiska Scooby Doo (kommer fortfarande ihåg jullovs mornarna med Beppe) och Familjen Flinta står ändå högst i kurs. Och Daffy Duck är den självklara hjälten! ☒

Nåja, det känns som denna dag ligger i en vacker liten lerkruka och att man bara kan få vara en stund...

Det blir väl att jag dyker in på [1]Worth 1000 för att få lite inspiration, och att jag fortsätter kolla på [2]DeviantART efter något riktigt bra skivbordsunderlägg...

...och utanför står träden fortfarande kvar!

1. <http://www.worth1000.com/>

2. <http://browse.deviantart.com/wallpaper/?view=1&order=9&limit=24>

Rytmen av ett liv (2006-06-27 13:14)

Folk brukar pratat om hur viktig dygnsrytmen är, men när jag nyfiket frågar vilken rytm det är, ser de bara förvånat på mig.. Så jag måste fylla i och fråga om det är jazzmusikerns kontrollerade precision, eller dansbandets enkla rakhet, eller är det kanske hiphopens komplexa grooves... Eller är det rent av rockens hårda driv?

- De brukar då bara skratta till och säga att jag är tokig, som om det var jag som hade fört rytmen på tal???

"Every good hero needs one" som Action Jackson sa när han hade sin egen theme music, spelad av livemusiker bakom honom då han gick på stan. Eller Ally McBeal... Vilket för mig otänkt in på John Cage, som inte bara var en figur i TV serien, utan också en väldigt verklig samt extremt innovativ och öppen kompositör från Kalifornien. Jag tycker personligen att John Cage's komposition "4:33", skulle vara lika obligatoriskt lyssning som Bethovens 5:a... För få folk att öppna sina vyer lite mer och faktiskt börja se, höra och känna...

Ja, jag är en alkoholist
jag tar var enda droppe jag kommer över
jag gömmer det överallt
och ingen kan gömma undan det för mig

Jag måste ha det varje dag

Skål för min dryck
skål för livet

Jag tar ett
djupt andetag,
låter livets under
berusa mig igen

Suger i mig
varje upplevelse
som livet
bjuder på

Gömmar undan
de magiska
stunderna
i min själ

Hittar,
ser livet
där ingen tror
att det finns

Filmaren John Woo hade en lysande filosofi i sina tidiga heroic bloodshed filmer som han gjorde i hong kong. För det första så var alltid actionscenerna i slowmotion och musiken var klassisk (till skillnad mot de vanliga snabba klippen och hårda musiken), och för det andra så behövde hjälten aldrig räkna skotten eller tänka på tyndlagarna. "Jag gör ju film, varför skall jag låta verkligheten begränsa mig?" var hans svar.

Tänk om fler skulle våga säga det samma om livet?

- Undrar vad jag har för theme music idag?

Rytmen av en dag (2006-06-27 14:30)

Folk menar nog svenssonrytmen

Hur går den rytmen?

- Funkar den för nattjobbare, arbetslösa, morgonjobbare, barn, pensionärer som har efternamnet Svensson, eller?

Man kan väl säga att både nattjobbare, arbetslösa, barn har en egen dygnsrytm

Men det där säger ju fortfarande ingenting om rytmen? Bara en massa snack om hur viktig den är, och att den skall vara normal - men sen är det inte likadan för alla (vart tog det normala vägen, och hur viktig blev den då?)...

Säger det igen... Folk borde lyssna på John Cage's "4:33", först då kanske de skulle förstå vad rytmen egentligen är...

- Men det är väl som man brukar säga i DiscJockey kretsar, "Svensson har ingen rytm!"

Jag säger inte att den är viktig, en rytm är högst individuell. Sen är ju kroppen rent fysiologiskt inställd på "nattvila" men även det går att ta sig förbi. Kroppen tillika dygnsrytm är med andra ord väldigt anpassningsbar.

- En anpassningsbar rytm?

Jag finner mig dock fortfarande helt utan några ord om rytmen, taktslagen, drivet..? Fast folk kanske inte lyssnar på rytmen, utan bara kastar in lite passande ord och allmänna beskrivningar, så de slipper lyssna eller ta ställning. Lite som att snabbmat kontra hemmalagad mat.

- Känns verkligen inte som svenssonrytmen är något som jag vill eller kan lyssna på.

Men nyfikenheten ligger fortfarande kvar... Vilka instrument används? Vilken takt går den i? Vilket tempo? Tonläge?

Snöar in på små saker som att om att "Kroppen (är) tillika dygnsrytm", har man då ingen dygnsrytm - är man då kroppslös?

I dag sällar jag mig till Picasso, John Woo och John Cage för att se livet med mina ögon, känna det med mina händer och lyssna på det med mina öron.

Boom-Bap, och Dunka Dunka vs. FASS och Svenska Akademien!

Idag är himlen grön, gräset rosa, bollen fyrkantig och träden blå, helt utan att jag försöker anpassa dem till vad svensson säger att det är... Fram till det att jag skall lägga i nästa tvättmaskin, för killarna blir så arga om jag lägger deras coola vita tröjor tillsammans med något rött!

Vild räddsla (2006-06-27 21:53)

Det är viktigt att belysa att det vackra ytterst sällan är det perfekta och tillrätta lagda, och så vidare... De som redan funnit sin trygghet i samhällets konventioner drabbs ju inte - men de som tror sig vara mindre värda bara för att de faktiskt inte ser ut som andra.. Det är som det är viktigt att vårda...

Hur många vågar vara wildandcrazy fullt ut? Hur många vågar bejaka sin egen galenskap offentligt?

Men man behöver inte gå så långt.. Man behöver inte kränga sin galenskap... Det räcker att du sitter på en parkbänk tillsammans med någon och tittar på himlen... Den äldre mannen bredvid dig kanske ser den blå himlen, man själv ser en grön himmel och barnet bredvid en ser ett jättetåg.. Men alla tre sitter och ler, och bara njuter i tysthet.

Varför tror du folk är rädda?

För att känna hur livet strömmar genom dem... Genom att känna livet, så blir de smärtsamt påmind om vad de missar, och hur fort livet strömmar ut ur ens kropp...

Som jag ser det är man antingen rädd för att tappa kontrollen och släppa sin egen galenskap fullständigt lös och sedan inte kunna styra upp det igen, eller, vilket jag tror är det vanligaste tyvärr, att man är rädd för att "folk" skall tycka illa... Illa om mig som person, om det sätt jag beter mig på, om hur jag ser ut / är etc etc... Jo, det där är det vanligaste... Man ser världen helt svart eller vit.. Galen eller inte galen, inget mitt i mellan. Inget liv, ingen personlighet, ingen nyfikenhet, inga upptäckter...

För endel människor, antagligen de flesta fast många gärna förnekar det, är konventionens bojar inget annat än en trygg ram att hålla sig till

Självklart är det så... Det var ju precis därför som Gud och Hitler kunde få sån makt så fort. Tryggheten, gemenskapen, och glädjen att slippa behöva tänka själv...

Följ med mig... (2006-06-28 14:38)

Idag skall vi ut på upptäcktsfärd, men barnen sa "Men pappa, det är ju dåligt väder idag!".

"Dåligt?" tänkte jag högt, och tittade ut... Kunde inte se att det var dåligt någonstans. Barnen suckade i kör.

"Men, åh!! Det är mulet och regnar ju!".

"Ja?" svarade jag lite förvånad, för att fortsätta med "...så mycket ser jag också, men ni sa ju att vädert var dåligt? Regn är ju fantastiskt bra för naturen och alla djur... det hjälper även till i storstaden, genom att tvätta fasaderna från sand och damm". Barnen satte sig ner och rynkade pannan, så gott som små barn nu kan rynka en panna... De tänkte, tittade ut, tänkte igen...

- Idag är det solsken solsken ute. Två små killar strålar och skiner som två makalösa solar som skall gå ut i ett fantastiskt väder för upptäckter och äventyr!

Istället för skriker
så viskar jag
i små potioner
till olika personer

du vill,
men kan inte lyssna
Jag måste ändå få
ur mig det på nått sätt

Jag vill skrika ut tystnaden
varsamt duka fram ångesten
gratinerad olycka
toppat med salta tårar

Det smakar gott
jag har gjort den själv

Dagens theme song är "Join Me Please" med Mantronix

Sjögång (2006-06-29 09:54)

Sitter lite och funderar om jag skall försöka bevisa för barnen att det är dåligt väder idag, med den blå himlen och värmande solen?

- Fast.... Varför jaga det dåliga, när man kan leka med det bra?

Vin är något som vi dricker väldigt sällan här hemma, det gäller visserligen all form av alkohol, men igår blev det faktiskt lite vin till middag. Min fru gick sedan ut i köket för att hämta något och kom tillbaka med en liten notering i bagaget, som hon ställde som en fråga: "Vet du att det är sjögång i hallen?"

Själv noterar jag att det snart gått sex månader sedan min operation, kanske dax att börja fundera på en summering?

Idag skall jag och barnen i allafall ut på stan tillsammans med farmor. Får se om det kan bjuda på något äventyr.

Dagens soundtrack är klassisk New Orleans soul med King Floyd och hans "Goove Me"

vildkanin (2006-06-29 18:17)

Det blev en mysig heldag. Först på stan, och sedan hemma hos farmor med glass och jordgubbar. När vi sedan lutade oss tillbaka i soffan så började vi prata om husdjur. Det har visserligen stått ganska klart ganska länge att våra som vi hade förra året räknas tydligen inte som husdjur av några andra än oss. Nåja, barnen vårade dem och var riktigt ledsena när de efter ett par månader dog...

Äldsta killen vill gärna ha en Kanin, men då båda hans föräldrar är allergiska, så får det räcka med att han stundtals är vår egna lilla vildkanin (något som visserligen är oerhört bra för hans intag av morötter och sallad). Nåja, det var inte det som var hela grejen. Farmor berättade nämligen för dem att hon hade velat ha en Åsna (?) innan hon fick mig, och sen behövde hon inget husdjur...

- Eh, tack för den!

Innan vi kom iväg i morse så fastnade ett ord på hjärnhinnan, som jag gick och finlade lite på medans marnen gjorde sig i ordning:

Alfabetet.

Tar man isär ordet, och försöker härleda det från sina beståndsdelar så får man ju fram något som är ett "första försök att locka", alfa och bete. Ganska intressant egentligen.

Detta
är mitt
alfa
bete

Drifta
Spinna
Pilka
Meta

Ett första försök
alfa
att locka med
bete

Tjugoåtta
agn att fästa
vardagens
frestelser

- Vilket nappar du på?

...Sköna "Groove Me", driver fortfarande dagen framåt. Det var ett bra väl som soundtrack för denna dag.

Mitt punkt vs. Min punkt (2006-06-30 10:10)

Jag vet att jag nämt detta tidigare, men i och med att jag försöker bära med mig det i det mesta jag göra så tycker jag att det tåls att berättas igen...

Min äldsta son, sa en sak för något år sedan då han precis hade börjat i skolan som jag tyckte var så fantastiskt.

Han satt och grävde ett riktigt djup hål i sandlådan och en lite äldre kille kom fram och frågade vad Alexander gjorde. Utan att lyfta huvudet så svarade han "Gräver ett hål till Kina.", vilket fick den äldre killen att omedelbart säga "Det går ju inte..." och fortsatte med att berätta om jordens mitt och allt sånt...

Alexander fortsatte dock obehindrat att gräva. Efter att den äldre killen avslutat sin uppläsning med orden "...så det går inte!", tittade Alexander upp och sa helt lungt. "Det går visst, i min fantasi är inget omöjligt!"

Så underbart, så klartsynt, så sant och så bekymmerslöst!

I dag stannar vi nog på vår lilla ö, men beger oss av till vår egna hemliga lilla vik för att bygga något spännande av lite plankor...

Jag har en känsla av att dagens soundtrack blir "Over The Shoulder" av Ministry, även om det är svårt att bara plocka en låt från det Adrian Sherwood producerade albumet "Twitch".

Folk petar på mig
kan ingen se
att jag bara är
en död fisk

Var förr (2006-06-30 11:40)

Jag måste bara citera två stycken från bekant's dagbok från igår, som kom upp via min alfabetetanke::

Kom bland annat att tänka på en sak jag frågade min mamma om när jag var cirka sex år gammal. Jag tyckte det var logiskt att en bil med personer hette personbil, och att en bil med extra last hette lastbil, att bilen som rycker ut vid brand hette brandbil, bilen med poliser hette polisbil, bilar med döda människor i hette likbil, koll på allt, men varför hette bilarna med akut sjuka och skadade inte akutbil? Varför hette den ambulans? Och mitt stora grubbleri då för cirka 20 år sedan var varför den stora bilen med folk inte hette folkbil. Varför namnet buss? Och varför heter det övergångsställe när man oftast måste springa? Och varför kallar man trafikljus för rödljus, när det lika många gånger per dygn är grönt, och dubbelt så ofta gult? Varför heter det toalettpapper när det inte är toaletten man torkar? Varför heter det disktrasa då det inte är disken man torkar. Varför heter hålet i dörren brevinkast när dels saker släpps (brevinsläpp) men även då det mesta som kommer in är reklam? Reklamintyck borde hålet heta i stället.

- Så enkelt, naturligt och spännande.

Såg t.o.m. att tidningen Metro hade en liten kolumn kring detta med ord, dess betydelse och hur

tokigt det kan bli (som med H & M's nya jeansmodell "Fit Sliq")

[1]METRO: I Love Cum sitter på många kylskåp

1. <http://www.metro.se/se/article/2006/06/30/09/0609-23/index.xml>

Log gott igen (2006-06-30 18:46)

Idag så var det uppenbarelsernas dag, så det där med "något på axeln"/"över axeln" (over the shoulder) var nog ett bra låtval för dagen!

Ta sig vatten över huvudet: Alexander vadade längst strandkanten och njöt av vågorna som slog försiktigt mot hans ben, men när han fortsatte och kom fram till en cementbrygga var det dax för vågorna igen...

Denna gång slog de ju inte upp mot stranden längre in och ebbade ut, utan nu tog de ju satts mot cementen och kastade sig våghalsigt ut i vattnet igen... I stora mycket vattniga och lekfulla kaskader... Gissa om en liten kille blev blöt eller bara blöt!

Så paff att man tappar byxorna: När vi sedan flanerade långsamt efter vattnetbrynet, så kände jag hur något att fastnat i byxorna och sakta men säkert drog ner dem. Jag försökte titta efter vad det kunde vara, men insåg strax att det som fastnat var tyngdlagen. Det enda som hade hänt var att det fastnat lite vatten längst ner, och mer än så behövdes inte för att byxorna skulle hålla på att åka av...

Logiken säger att det är något som man kanske borde förstå att 55 kg viktninskning - men jag brukar låta logiken få gå vid sidan av livet, istället för att sitta och slappa på min axel...

2.3 July

Delar (2006-07-01 11:24)

Tidsbrisningar

Jag har inget liv

bara lånad tid

som jag belånar

Idag känns det som en tom dag, tomhet, t.o.m. het...

Dragningskraft

Som en likpolig magnet

stöts jag bort

från närheten

vilken jag dras till

Tror att **Gil Scott-Heron** kommer till pass idag, med hans "*Pieces of a Man*"

Ring som blir mör (2006-07-01 15:06)

Tänkte försöka utnyttja dagens tomhet, det lilla extra utrymme som den öppna ytan erbjuder kanske kan underlätta en om möblering idag?

- Kanske också mer än bara en fysisk och konkret möbering...?

Vi får helt enkelt se vad golvet och själen orkar bära idag.

Själens anslagstavla
Försöker få
känslorna
att fastna
på skärmen

Häftstift funkande
inte
så bra
Skärmen blev svart

Har en ny
skärm
nu
20"

Tejp funkar bättre
nu sitter det fast små flugor
som gör komma tecken
mitt i mina oskrivna texter

Jag blev varnad för lim

System (2006-07-01 15:44)

Jag har varit på Systemt två gånger de senaste 10 åren, och vi har varit till Åland engång under samma period, så jag antar att det vinet (t.o.m. årgångsvin), likörerna, vodkan och vad det nu kan vara som står i skafferiet är minst lika gammal.

Har ingen aning om hur länge sånt håller, om det inte är förvarat på rätt sätt.

- Tror nog att det blir att hålla ut allt ändå, det blir ju ändå aldrig av att man dricker det. En öl från Konsum till maten duger hur bra som helst då och då.

Undrar vad vi skall ställa där istället?

Byter dagens soundtrack mot Tower of Powers "Man From The Past".

- Jag hälsade på honom idag, men jag tror inte att han kommer att stanna längre. Fick en känsla av att han åker tillbaka nu...

Asken (2006-07-03 13:17)

Gårdagens soundtrack var Michael Franti och hans grupp Spearhead "Yeah Fire". ([1]Finns här för laglig och fri nerladdning)....

För en stund sedan gick Äldsta sonen omkring med sitt tomma kassaskåp och undrade om någon hade sett hans pengar...

Han hittat dem.

Nu går Äldsta sonen omkring med pengarna i famnen och undrar om någon har sett hans kassaskåp...!

- Livet i en liten ask!

Dagens soundtrack blir en trilogi från Dan Reed Network med "World Has A Heart Too", "Forget To Make Her Mine" och "Baby Don't Fade"

1. http://www.spearheadvibrations.com/media/audio/yes_I_will.mp3

I evigheter (2006-07-03 13:41)

Äldsta sonen i farten igen:

"Jasså pappa, håller du på och möblemerar nu?"

Ja, mer möbler är det...

Fick detta av honom för någon dag sedan:

förlåt pappa för allt dumt jag har sagt och om jag nonsin säger nött dummt så vill jag att du ska veta att jag älskar dej i evigheter och mer pappa

New town boy (2006-07-04 08:35)

Lyfter på nattens täcke
Den låg där
som ett nystan
på golvet
när jag vaknade

Yvig

tovig
trasslig
och mjuk

Sitter och tittar på
den en stund
Lägger huvudet på sne
och rullar ut

dagen

Dagens soundtrack är Lyrics Born album "Same !@ # \$ Different Day" ([1]finnas att lyssna på här i flash format.)

1. http://www.lyricsborn.com/tim_player.swf

vågkurva (2006-07-04 14:48)

En våg sveper in
vågen
vågrar
vågning

vågen
vågar
våga

att våga

Note to self: Viktnergången funkade utmärkt, mathållningen fungerar ok, orken finns, koncentrationen finns, humöret finns och träden står kvar utanför.

Vi skulle ha åkt till Skansen idag, men nytt för i år är tydligen att det är Allsångspris hela dagen - så med ett inträde på över 300kr för en familj, så tittar vi hellre på gråsuggor, kvalser och tomtar här hemma.. Samtidigt som vi kör vår egen allsångsrepertoar, "Städa, städa, städa..."

Läste [1]lite notiser på skrivarsidan:

Gunwale skrev: Notiser i sommartorkan En egendomlig förtätning i luftrummet som förbryllat myndigheter och forskare i Fagersta under en längre tid har nu, efter ytterligare och mer avancerade provtagningar samt efter att en luftexpert som även hade 40 poäng i psykologi fått en ingivelse, kunnat bevisas vara en människa, alldeles levande och fullt aktiv. En liten pojke som föddes i Eslöv igår hävdade på allvar att han kunde tala, men eftersom ingen trodde att han talade sanning, valde man att slå dövörat till. Några turister som satt och solade vid X-klippan i Y-stad upptäckte till sin stora förvåning att en kubikmeter av havsvattnet ca 300 m sydost från den plats de befann sig på, hade hamnat upp och ner. Något liknande har aldrig tidigare inträffat i Sverige och ekonomiska resurser för åtgärdande finns inte för närvarande enligt de lokala myndigheterna.

1. <http://www.poeter.se/viewText.php?textId=227286>

Farlikt (2006-07-05 09:43)

Kom att tänka på när jag skulle hjälpa min far med ett problem som han hade fått med datorn. Vi tog det över telefon. Han förklarade vad som hände och vad som inte funkade.

Jag bad honom öppna utforskaren, han sa redan att han hade utforskat allt.

Då frågade jag honom vilket fönster han hade öppet nu, han svarade ett par.

På frågan om vad som stod i dem, blev det tyst då han plötsligt la ifrån sig luren. En stund senare kom svaret. "Uppe i ateljen fanns inget i fönstret och i vardagsrummet var det tre blommor".

Han visste dock inte vilken sort...

Dagens soundtrack: Creed ”Higher”

Livar upp... (2006-07-05 14:08)

När skolan har slutat...

När jag gick i skolan
fick jag till uppgift
att skriva
om växthuseffekten

Jag skrev om ett hus som växte

När jag gick i skolan
Fick jag till uppgift
att skriva
om Titanic

Jag inledde med orden:

”Den sista överlevande plockades upp ur sina båtar 15:e April 1912. Detta är dock fel.”
Berättade därefter om mannen som kom roende på ett piano två dagar senare.

Nu går jag inte i skolan längre
och får inga uppgifter
att skriva.

Då får jag leva istället.

Livet var är du?

Den steniga stranden (2006-07-05 16:10)

Funderar
på att leta upp
en riktigt stening strand idag.

Känns
som om jag saknar
såna i mitt liv just nu.

Dagarna
har en tendens
att trilskas med mig.

De gömmer undan möjligheter
missunnar mig mer tid

Behöver
en spräcklig, len och kantig
bit av livets berg

Vill
ha några spännande
tidpressar

Som kunde hålla kvar ögonblicken åt mig!

Äh, nu blickade jag igen...

Svaret till frågan... (2006-07-05 20:00)

Min son

frågade mig

”Pappa,
vad heter den där
sjukdommen
som man bara får
en gång”

Jag svarade

”Livet”

Inställd vattendans (2006-07-07 02:34)

Skulle vilja
ut och dansa
på vattnet
nu

men
jag vet
att det inte
går.

Jag har ju
precis ätit
och man måste
vänta minst 30 minuter
innan
man ger sig ut på

vattnet...

Plockar fram ett soundtrack för natten, som får vagga mig till sömns vaddet lider: **Leo Sayer** ”*When I Need You*”

Min mor sa till mig (2006-07-07 16:20)

Kommer ihåg en händelse som min mor berättat om min när jag bara var något år och vi bodde i Gamla Stan. Vi var på en av innergårdarna där de hade en liten damm/fontän.. Plötsligt trillar jag i och min mor kastar sig fram för att ta upp mig och när hon kommer fram sitter jag på botten, under vattnet och leker med min leksak... Bara en sådan sak... Äga situationen med lugn och ro...

Jag skulle vilja gå på konstutställningar igen. Vet inte vad som hindrar mig egentligen...? Visserligen så åker pappa till deras sommarställe nu, så det kanske är att jag skulle få gå ensam...

Funderar att gå och lägga mig i vattnet idag eller i morgon, och blicka ut mot stadshuset.... Men jag funderar på mycket, och det blir sällan något av det...

Egentligen skulle jag vilja sparka in dagen med **Kid Rock's "Bawitdaba"** eller hans "*You Never Met A Motherfucker Quite Like Me*", men pågrund av hettan så faller jag tillbaka på **Depeche Mode** igen för dagens soundtrack, och tar denna gång fram "*Pipeline*"

Att lyssna i hörn (2006-07-09 23:32)

Gåtor är skojiga, speciellt om man kan komma på en gåta, innan man själv har kommit på vad svaret är och man måste svara nej på de första svaren...

Kom att tänka på detta med att "Stå på öronen"...

Vore det inte riktigt härligt att verkligen stå på öronen? När folk står och håller ett stelt tal om att man måste ha båda fötterna på jorden, att man inte kan gå ner på knä, och händerna/famnen är överfull... Mitt i detta så hör man plötsligt ett litet glatt och lätt tappande på golvet, och in kommer du - med fötterna friskt vinksande och snurande högt uppe i luften, knäna är borta från golvet och famnen är full av blommor, snäckor och intressanta stenar - gående på dina ögon, som inte behöver lyssna på dem, då de ändå inte säger varesig något nytt eller något av värde!

För att fortsätta fundera på lite ord, så undrar jag hur det är när man är "expert på att bita sig i käken och styra sina känslor". En expert styr väl inte känslorna utan klarar av att rida med dem, en expert vågar väl möta dem - det är ju bara de nervösa turisterna som håller hårt i tyglarna och tvingar in känslorna efter den guidade turen som samhället sätter upp...

Varför skall man ta till isvatten och kylklamp så fort man närmar sig det erotiska? Det är som att packa ner en tjock pullover och paraply när det inte finns ett moln på himlen, eller att ha med sig kortbyxor och badkläder när man åker ut i naturen på vintern.. Låt det erotiska bubbla, vem vet - det kanske stänker av sig på omgivningen och hela livet runt omkring. Okända kanske ger varandra en kram några sekunder längre än vad de borde, två busschaufförer kanske låter ögonen stanna vid varandra längre än de borde... Två kvinnor med sina barnvagnar i parken, kanske känner lite sensuelare på varandra havandemagar, och den unge killen kanske håller lite sensuellare om den gamla damens midja när han hjälper henne över vägen... vem vet...

Nåja, hela helgens musikaliska upplevelse har varit under ledning av Bernard Purdie, som leder hela gänget med sin "Funky Donkey", följt av Aaron Nevill "Hercule", Al Green "Ride Sally Ride", Edwin Starr "Easin' In", Issac Hayes "Joy", Joe Simon "Cleopatra Jones", Otis Redding "Hard To Handle", Sly Johnson "Different Strokes" och herrarna i Bar-Kays med sin "Cozy" samt slutligen The Temptation med deras "Law Of The Land".

- Soul/Funk som smeker den heta asfalten hela vägen ut på landet och in i city kärnan igen!

Simmar i regndroppar (2006-07-10 12:22)

Idag knackar regnet lätt på fönstret och sprider ut livet speglar över gatan - men tänk att trots att samhället är så utseende fixerat, så ser man aldrig någon som står och speglar sig i vattenpölnarna med himlen som backdrop.

- Skulle vilja ta med ett metspö och bara sätta mig för att fiska i en av pölnarna, bara för att få folk att inse att de inte behöver åka till stranden för att njuta av vattnet!

När det kommer till soundtrack, så startade dagen upp lite försiktigt med Graham Central Station's "I Believe In You", och har fortsatt till tonerna av Ohio Players "Funky Worm" och Junies uppföljare "Grannies Funky Rolls Royce"...

Med andra ord så rullar soul/funk vågen fortfarande in över vardagens strand...

(2006-07-11 08:51)

Idag bär det av till Farmor för barnkalas, hade även tänkt försöka hitta lite tid för att läsa Philippe Delerm's "Det hade regnat hela söndagen"...

Där morgondagen gryr

Folk säger
att tiden
ibland går
långsamt

De glömmer dock bort
att det är de själva
som tittar
för långt bort

i horisonen

Idag snurrar det lite härlig klassisk chicago house och detroit techno från Marshall Jefferson "Move Your Body", JM Silk "Music Is The Key", Steve Silk Hurley "Jack Your Body", Farley Jackmaster Funk "Love Can't Turn Around" samt acid klassikern Humanoid "Stakker Humanoid"

Skjuter på morgondagen med luftgevär (2006-07-12 17:31)

Idag hade vi planerat att ta oss in i stan och köpa lite saker, men dagen drog ut på tiden och i fel snören, så att planeringen hamnade i en skrubbs och äldsta sonen i duschen...

Så klockan blev mycket att vi bestämt oss för att stanna hemma och ta det i morgon (det är härligt att planera för en dag, och sen skjuta det på morgondagen - då slipper man planera så många dagar, samt morgondagen alltid är planerad, eller hur!)

Måste även ta mig till min lagerlokal för att plocka fram lite mer skivor ur lagret, hade visserligen gärna tagit hem alla - men +30.000 vinyl skivor tar lite för stor plats!

Har insett nu när jag återknutit kontakten med musiken, att min smak är ganska bred i genre men smal/obskyr när det kommer till artister, så det är inte så lätt att hitta det man vill ha digitalt.

Appropå digitalt, så har jag äntligen fått igång den nya datorn och kopplat in ritbordet till den, så kanske jag även plockat upp tecknandet igen, även om den är mest för bildbehandling...

Jag kallar dig Livet (Min hemliga älskarina)

En dag stod du där i farstun,
Du presenterade dig som Livet
Doften av dig hänger fortfarande kvar
trots att hallen nu är tom.

Din själ
lyser upp
min dag
värmer mig

Dina ögon
gnistrar i vattnet
som reflektioner
av himlen

Din beröring
får mig att skälva
och tappa
fotfästet

Jag viskar
ditt namn
i sommarbrisen
LIVET

Du står stilla
samtidigt
som du rusar
framåt

Du kryper in
under mitt skin
samtidigt
som du är utom räckhåll

Är detta att leva?
Låt mig då få dö

så jag kan återfödas
och uppleva allt
en gång
till

Idag plockar jag fram lite klassisk Italo Disco för att slå följe med under dagen, i form av ett soundtrack från Miko Mission's "How Old Are You?" och Ken Lazloo's "Hey Hey Guy"...

Påbörjat arbete. (2006-07-13 12:50)

Kan man säga så? "Påbörjat arbete", vad gjorde man då innan? Hrm, det är inte lätt att försöka tänka på vad man säger...

När blir något just "arbete"? Är det när man börjar få betalt? Hur kommer det sig då att man "har" något som kallas för slavarbete? Visst, där handlar det om att arbeta för någon annan utan att få betalt... Men är allt obetalt "arbete" som man gör åt sig själv därmed en "hobby"?

Ibland så skall man nog inte tänka på så mycket på hur ord uppfattas, utan kanske mer tänka på att bara använda dem för att beskriva det som man faktiskt gör... Det finns ju folk som inte tycker att det är något arbete att spela musik, måla, ta hand om barn, städa o.s.v. Men innerst inne så vet vi ju alla som försökt oss på det någongång att det är ett jävla jobb med just de sakerna, medans andra självklara jobb -inte innebär något arbete alls...

Det hela är kanske som det är med livet. Glädjen, arbetet, sorgen och nyfikenheten finns alltid runt hörnet - oavsett om du får allt på ett bräde, eller om du får ett par riskorn om dagen. Det handlar bara om att uppskata det man själv gör och upplever.

- Så hoppa över de guidade tourerna för livet, intrycken och allt annat som kräver ett öppet sinne och sup dig själv full på allt vad själen kan ge dig i sommar.

I dag stänger vi televisionens bildflöde med ett soundtrack bestående av Frank Zappa "I'm The Slime" och the Disposable Heroes of Hiphoprisy "Television: The Drug of the Nation" samt Gill Scott-Heron "The Revolution Will Not Be Televised"...

- Tack och hej!

Ser Vi (2006-07-15 11:55)

Curriculum Vitae

Jag är barnet av en vindpust i livetsstorm, som föddes en dag i livet då verkligheten tittade åt ett annat håll och på en plats inte långt ifrån där jag öppnade min ögon för första gången. Jag bor i en kropp med själ, hjärta och en gnutta nyfikenhet.

Med mina ögon har jag sett eldar, hav och luft, händerna har rört vid vid det samma. Under flera år har jag övat på att blunda, övat på konsten att inte se det som syns. Övat på att inte känna det som mina fingrar vidrör. Har gått vidare med VG inbränt i själen.

Utbildningar har också skett. De främsta är de fötter som bildats vid mina ben och de öron som vuxit ut på mitt huvud.

På fritiden har jag solat mig i månljusets sken, och sökt skuggan i solens strålar för att torka mig med bäckens porlande vatten. Jag har även sett kärlekens och livets själ, om än endast för ett kort ögonblick.

Mina intressen, är uttryck bortom stressen och påtryckningar som kan ge avtryck i livets flyktiga sandstrand.

Vad jag vill göra, är att likt guldfisken upptäcka och återupptäcka vardagens gåvor med oförändrad nyfikenhet och glädje, finna spänning i mina egna fotspår och känna hur livet eldar upp mitt hjärta.

Jag är inte rädd att ta i, men ovan att tas i. Jag är den enda som är som alla andra, så det finns ingen som mig.

Jag måste därmed tyvärr meddela er att, det ej kan bli tal om någon anställning. Ni söker ju någon, och inte ingen.

- Ha en bra dag, och lycka till i framtiden.

Med vänliga hälsningar.

Jag

Konsten att söva får (2006-07-16 00:04)

Mitt mellanslag funkar inte alltid så bra på denna dator, vilket gjorde att jag just noterade just ett nytt intressant ord, nämligen "fårnapp" (skulle varit "får napp")...

- Känns som om det måste vara det ultimata redskapet för att nå sina drömmars mål, eller hur?!

Klöverknäckt och andra körkort (2006-07-16 13:38)

När jag började övningsköra för nästan 20 år sedan, frågade alla: "åh, vad är det för bil du får köra???" Jag svarade "En blå."

Ibland var det en röd.

Vattenpölar och annat vatten (2006-07-21 20:21)

Har simmat mot stadshuset från vår ö ett par gånger i sommar. En fantastisk känsla faktiskt... Inne vid strandkanten har barnen letat magiska stenar (bara de inte börjar leta efter magiska svampar när de blir äldre), som vi sedan tagit hem för att sätta i ett stenakvarium...

På kvällarna har jag försökt organisera allt på den nya datorn, men det är en herrans massa filer som skall flyttas över och strukteras upp.. Det är trots allt närmare 1TB som skall flyttas...

Sen skulle jag behöva göra klart lite skivomslag till kommande releaser, och mixa ihop lite låtar till nästa möte med radion... Men tiden finns inte riktigt där (plus att stolen har efter 60kg nergång plötsligt blivit väldigt hård!)...

Genom persiennerna ser många livet passera..

Verkligheten bor i ett hus ute på gården

Jag hör

hur de skrattar,

hur de skriker,

hur de plågas,

hör hur de har sex,

och dör..

..eller har de bara TV:n på för högt?

Om världen (2006-07-23 23:46)

Det blir sjukt när man ser på TV ibland.

De pratade på nyheterna om att de UPPSKATTADE att ca 30 Svenskar var kvar i Israel!?!? Eh, här gäller det att ha koll på språket för att inte tro att man tyckte det var BRA att det var så många svenskar kvar!

Sen reagerade jag på Victoria Fonden, som ville att man skulle bidra med pengar.. Eh, har inte hon tillräckligt med pengar själv för att ta hand om det? Det är väl bara att skärna ner på någon klänning och någon ute kväll så har hon genast ett bra bidrag - Varför skall småfolket bidra till hennes fond... Förstår det inte riktigt, även om fonden säkerligen gör ett riktigt bra arbete.

Hope (2006-07-26 00:49)

Var inne på Poeter sidan och hittade en text som jag tyckte hade väldigt intressanta iakttagelser!

För jag undrar varför man säger..”vi ska kn*lla som djur!” ”vi ska älska som djur” säger man ju inte för det låter inte tillräckligt djuriskt... men jag såg på ett naturprogram hur en zebra satte på en annan... manlig zebra jagade kvinnlig några varv runt savannen, sen hoppade han på och några ryckningar senare så var det över... kvinnlig zebra tuggade gräs under tiden och fortsatte tugga när manlig zebra stigit av... djuriskt... en stund senare jagade en orangutanghane en orangotanghona som först satt och plockade saker ur en annan honas päls... vid åsynen av hanen började hon skrika och for upp i träden med hanen efter... han gav upp efter ett tag och gav sig i väg efter en annan hona som skrek och flydde hon med.. han fick tag i henne och samma sak.. en två tre ryckningar så var det klart? djuriskt... eller mormors kåta tupp som vi alla skrattade åt... han flaxade med vingarna och kuckelikukade några juckningar medan hönan låg platt... två sekunder kanske sen satte han av efter en annan och en annan.. minns inte antalet hönor han satte på men många var det och på löpande band så när du säger ”vi ska kn*lla som djur” kan jag få vara svarta änkan då?

Det är kul att studera ord...

Minns hur jag gick till ordböckerna på biblioteket när man gick dit med skolan, och var alltid lika irriterad över att man inte kunde låna hem fakta böcker...

Vet inte hur många ordböcker, synonymlexicon och ursprungsböcker som jag har i bokhyllorna, men det är ett antal!

Operation, förhållanden och funderingar (2006-07-26 10:44)

Vi överviktiga har ofta fått hävda oss, se till att vi haft belegg för minsta tanke för att den inte skall bortfärdas av andra, många har begravt sig i böcker och annat.. Men det är sällan man fått svar på den kreativiteten eller bekräftelsen.

När vi sedan finner styrkan att göra operationen, och kommer in här på viktop - där vi möter andra vuxna människor som bekräftar oss, ser oss, lyssnar på oss och kanske t.o.m. delar intressen så är det väldigt lätt att själen vaknar till liv, känslor börjar sprita i minsta cell.

I vissa fall så kanske det är en öppning till en frigörelse, i andra fall ett möte, medans det i ytterligare fall bara kan förstärka det som redan finns.

Jag tappade själv kärleken mitt i detta, men om det verkligen berodde på operationen eller livet i sig vet jag inte - troligen så var det ett samspel. Efter 15 års samvaro och flera års äktenskap och två fantastiska barn, så stod jag där en dag helt utan kärlek till min fru. Det var extremt omtumlande för oss båda två.

Mitt i detta hittade jag även kärleken till Livet, som plötsligt en dag stod framför mig och visade mig så mycket nytt om mig själv, som bekräftade mig och gav mig ömhet och närhet.

Man förlorar sig själv i stunden, samtidigt som man vinner tio fallt tillbaka...

Tryggheten, förståelsen, gemensamma erfarenheter står plötsligt där och välkomnar en med ett rodnande leende, oftast helt utan avsikt att splittra eller erröva - det ansvaret ligger helt och hållet hos en själv. Men jag har insett att det inte måste gå över gränsen, det kan gå längre en så.. Ett helt varv till och landa i en fantasiskt djup, ärlig och underbar vänskap. Tänk bara hur vi alla stöttar varandra här och finns till hands så fort något traslar, och lägg den personliga kärleken till det, så inser man vilken enorm kraft och styrka det kan vara i ens liv - utan att man behöver bryta upp, ta sönder eller bygga nytt..

Men... Kärleken, omtanken, uppmärksamheten, förståelsen och närheten är väldigt stark i början när man är som svagast själv. När kroppen använder alla sina resurser till att klara av vardagen och man själv ännu inte vågar se sig som en med människa utan fortfarande ställer sig längst inne i hörnet, eller sätter på sig en partymask och är gömmer sig händelsernas centrum...

Man brukar tala om att man skall gå på sin magkänsla, och kanske det ligger mer i det än vad man tror... När magen plötsligt är borta, så söker själen och kroppen efter något nytt att hålla tag i och få styrka ifrån. Den gamla partner som är helt ovetande om detta, går på i gamla spår - medans ens egen själ plötsligt kräver uppmärksamhet, bekräftelse och närhet - förälskelsen helt enkelt. Hade man bara insett detta och sagt det till sin partner, så kanske man snabbt kunnat återfinna kärleken.. Men istället så är partnern ovetande och fortsätter jobba mot de framtida mål man satt upp, helt ovetande om hålet som börjat växa i förhållandet.

När kroppen sedan accepterar den nya magen, och själen sätter sig till ro, så kanske man också hittar tillbaka till de gamla känslorna - har man där också pratat med sin partner öppet om problemen, avsaknaden av kärlek, så kanske man faktiskt blir mer hopsvettsade än tidigare? Man reviderar förhållandet/äktenskapet på nya grunder och med en större respekt och förståelse för varandra. Jag vet inte, men tankarna snurrar friskt... Jag är inte där ännu, så jag spekulerar bara öppet och fritt

Kärleken till Livet består, men man kan inte få allt och ibland kanske det inte är meningen att man skall vara omslingrade, utan kanske bara gå sida vid sida - en äkta och djup vänskap med Livet. Sånt som man bara trodde skapades när man var yngre och krävde år att bygga upp...

Vet inte om resonemanget hänger ihop, om det finns någon koppling eller om jag är ensam med denna reflektion... Vet bara att jag funderar en hel del kring det!

Ett stöd som håller för de starkaste vindarna...
Han pekar med hela handen....

Jag ger din
inte ett lockade
vagt litet eller
krokigt finger

Jag ger dig
hela handen
att ta stöd emot, från
skydd mot blåsten

Delar med mig
av allt jag har

istället för
att retsamt locka
med vaga hänvisningar
ger jag dig en hel hand att hålla i

Delar med mig
av mina tankar och erfarenheter

istället för
att göda dina tankar
vill jag föda nya
som ger dig en hel hand att hålla i

koffeinidet (2006-07-26 13:34)

Innan operation drack jag litervis med kaffe (i stora te koppar) och en herrans massa Coca Cola, men i och med operationen så beslut jag mig för att lämna det bakom mig (det hjälpte också till att jag fick lite komplikationer på sjukhuset så jag låg kvar med smärtlindring, främst mot huvudvärk, i ett par dagar till, vilket fick mig att "missa" koffein abstinensen)..

Har varit riktigt stolt över detta, och känt mig stolt över att jag istället dricker härligt nyttigt te...
Men ack vad jag bedrog mig!

Fick nyligen följande fakta presenterade för mig:

8.0 mg/cl: Starkt kaffe 4.0 mg/cl: Svart Te 4.0 mg/cl: Svagt kaffe 3.2 mg/cl: Red Bull 2.0 mg/cl:
Grönt Te 2.0 mg/cl: Jolt Cola 1.4 mg/cl: Coca Cola

> [1]<http://sv.wikipedia.org/wiki/Koffein>

Visserligen har cola mer socker i sig, men den har ju extremt mycket mindre av koffeinet, hrm...

- Nu blev det knepigt!

1. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Koffein>

Made in Water (2006-07-27 20:54)

Var en sväng över till Norrtälje med styvbror, hans dotter och två barndomsvänner idag...

Passade på att titta in i Nortälje Konsthall där den Danske konstnären Frode Gundorf Nielsen hade sin ljudutställning/installation, Made in Water.

Jag brukar inte ge så mycket för installationer, men denna tog verkligen tag i mig, och efter de första sekunderna av "förakt för installationer" laggt sig, så såg verkligen själen till sig allt.. En fantastisk

upplevelse med ljudet av vatten styrt med hjälp av dator och rörelsedetektor, som gjorde att ljuden utvecklades med ens rörelser och följde en i rummet...

Vet inte om det beror på att min själ öppnade sig av längtan i Norrtälje, eller om det var ljuden som trände in genom porerna till själen...

- En mäktigt överraskning var det i allafall..

[1]http://www.norrtalje.se/templates/page___4167.aspx

Tydligen så är det en utställning som bl.a. varit i Sandviken tidigare, hittade nämligen [2]en recension.

1. http://www.norrtalje.se/templates/page___4167.aspx

2. http://www.arbetarbladet.se/rec_result.php?id=360593&avdelning_1=111&avdelning_2=160

När ljuset lyfter betongen (2006-07-29 12:25)

Ljudet av vatten mot fönstret väckte mig, och åskans muller rullar mig sakta in i verkligheten...

Var ute en sväng på stan igår med mobilkameran i högsta hugg, och det är alltid lika spännande och kul att ta bilder just innan regn - molnen lever upp, och bygger upp ett landskap inför Tors färd över himlavalvet. Varjegång jag hör åska tänker jag på den stora målningen av Tor's himlafärd som jag jämt stannade vid som liten då pappa och jag var på någon konstrunda.

Regnhimlen lyfter staden och kastar ett märkligtljus över vardagen, som de flesta människor blockerar med sina paraplyer..

Det känns dock märkligt och lite fånigt när man höjer sin telefon mot skyn, och jag börjar förstå varför alla japanska turister hela tiden har kameran upp - de kan gömma sig i mängden och ingen tittar på vad de fotograferar, om folk ens lägger märke till att de tar bilder...

Men en ensam stor man, eventuellt med två små killar vid sin sida - stående mitt på gatan, men en telefon lutad mot marken eller uppfyllt på raka armar, det drar till sig blickar... När barnen är med så kan jag visserligen låtsas att jag fotograferar dem, och sen bara försöker se något i displayen...

Borde skattat när tårarna kom...
Trodde det var den svalkande skuggan

Fan!

Jag såg
den inte

Trodde
det var svalkande
skugga

Det var
dörr djäveln

Du hade inte
öppnat den

Bara pluggat igen
nyckelhålet
så att inget ljus kunde
sippra ut

Jag borde ha sett det
Jag har ju glassögon

Kaboom, Kowalski, kaboom!

Kaboom*

Inga stjärnor,
inga fåglar

bara tystnad
och ett jävla mörker...

När du undrade
om jag log..

Skulle jag ha svarat Ja

Inte nämt
att det bara var
själen som dog.

En glad amatör (2006-07-31 17:23)

Dags att sluta betrakta dej själv som det. Du har en sällsynt talang. En gåva. Se till att förvalta den väl! Jag menar allvar! Tryck upp en portfolio och skicka runt den till gallerier och tidskrifter.

- Tyvärr så skulle jag nog aldrig kunna gå till ett galleri, då jag tycker att jag bara skulle försöka tro att jag var "någon", och att jag eventuellt skulle ta platsen från någon som förtjänar det bättre och jobbat mer för det...

Så än så länge fungerar nätet utmärkt för mig, ingen behöver känna sig lurad eller förbigången!

Sen så skulle jag ändå inte ha råd till att trycka upp någon ordentlig portfolio...

Jag kan sträcka på mig och vara stolt, men samtidigt så begraver jag likt toker ner stortån i marken och gungar lite fram och tillbaka med en önskan om att mitt skägg var lika långt som hans, så att jag kunde gömma mig bakom det likt den gången snövit pussade honom!

Jag är nog för medveten om hur lite jobb jag lagt ner på dem, eller texter, för att kunna tycka att jag verkligen gjort något. (Precis som med viktnergången nu, det har ju bara kommit av sig själv. Jag är otroligt glad och stolt men jag kan inte "skryta" om det...)

Strax ovan vattenytan
Jag vill spänna en hängmatta
strax över vattenytan

Lägga dig där i

Servera något kallt att dricka
Se på när solen smeker din hud

lyssna när du berättar om ditt liv
se när vinden sakta gungar dig

in i framtiden

en tid att tilltro,
tillit och mod

Där även du vågar falla

i mina armar...

2.4 August

Minnet av ett kvällsdopp... (2006-08-01 10:55)

Idag så kommer vi troligen att komma iväg till Moderna Museet och Nationalmuseum. Skall bli kul. Känns som man skall besöka ett par vänner som man inte sett på flera fler år, och helt tappat kontakten med.

Om jag får min vilja igenom så kanskedet bliren sväng till Arkitektmuseet - Har nog inte varit där sedan jag jobbade på Bengt Lindroos arkitektkontor och gick omkring i City i svart rock, med en bandare på axeln en hel sommar med Ministry, Front 242, Skinny Puppy, Moskwa TV och Depeche Mode som gatusoundtrack!

Våga eller inte vågor (2006-08-01 11:47)

r alltid lika rädd att jag skall tappa mobilen när jag är vid vattnet - har ju ingen sån där snodd - utan det är alltid på "liv och död", och självklart så skall jag jämt placera kameran så nära vattenytan och vågorna som möjligt... Hmm... Plus att det måste se underligt ut med en stor man, som håller en liten telefon i de mest konstiga vinklar, och samtidigt verkar säga "Öh, du trädet... Du vågen... Samtalet var till dig!!"

- Men nu är matsäckarna fixade, och det bär av till den riktiga konsten (med mobilden i högsta hugg).

Vetskapen om att värmen finns, men att inte få känna den, smärtar mer än kylan...
Skärvor av solsken

På stigen framför mig
låg det skärvor av dagens ljusaste stund

Likt höstlöv prydde de marken

och sökte sig ner
i de mörkaste skrymslerna
likt morgondaggen

Jag såg dem

Men de var kalla
som smälta vinterkristaller

Det fanns ingen värme

kvar till mig

De sa mig
att den hade tagit slut

Bakom mig på stigen
låg det skärvor av dagens ljusate stund

som jag aldrig fick uppleva

...Blundar jag så kan deras värme trägga igenom
som minnet av ett generat leende.

Men jag vågar inte blunda

Julitombe (2006-08-01 18:18)

Det blev två ställen till - dels Arkitekturmuseet, men även Östasiatiska museet samt en tur i Gamla Stan - så att jag kunde visa barnen vart jag växte upp, och mitt dagis med sin gård på taket m.m.

På Moderna Museet hade Paul McCarthy sin "installations utställning", som lockar (?) med en smutsig och kladdig (vet nu att det är ketschup/blod) jultombe...

Men barn var inte välkomna in på just den utställningen, vilket jag verkligen förstår efter att nyfiktet traskat in själv..

När de sa att det inte var något för barn, så frågade jag först varför - och de svarare sex, blod och sånt, varpå att jag svarade "Som en vanlig TV kväll med nyheterna då?"

- Men Förstår faktiskt inte varför någon skulle vara välkommen in där... Det är visserligen milstolpar inom installationskonst och "performance art", men näh... Det är inget för mig.

Längtade hela tiden tillbaka till Norrtälje och den ljudinstallationen som museet bjöd på där!

När vi var i Gamla Stan så gjorde vi också en snabbvisit på slot och jag blir alltid lika frågande.

Kungens skattkammare - fylld med skatter som inte hans själv hämtat, utan hans soldater/folket tagit hem till honom, de som "avlönar" honom idag, och de som kungar i årationden har tagit pengar ifrån. Ditt in, har de mage att ta 90kr per vuxen person.. 90kr för att se vad vi har tagit till honom?

- Jösses!

Det exkluderar himlen (2006-08-02 23:01)

Vem exploaterar vem?
Tar dig utan att be om lov...

Svettdropparna
letar sig fram
över pannan
glänser till
innan de faller

Glansiga kroppar
rör sig varsamt
luften vibrerar
kryper in under huden

Ett svagt stön
passerar
de fuktiga läpparna
ögonen sluts

när naturen älskar med oss

Råkade ut för en intressant sak idag, som fick mig att se hur folk som blivit dömda av andra under en lång tid av sitt liv, själva verkar vara så snabba på att dömma andra enbart utifrån vilka webbsidor och människor man pratar med...

Detta helt utan att ha något annat konkret att gå på än vad andra "folk" tycker om en människa. En skrämmande tanke som tyvärr allt för sällan endast är en tanke.

Det gör att jag ställer mig frågan om jag inte hellre är med dåliga människor av alla rätt skäl än med bra människor av alla dåliga skäl - dvs att folk skall se upp till en, inte tänka själva och bara följa med alla snälla heja rop.

I min lilla värld är livet som en kolsyrad läsk, med massor av små bubblor, som alla är helt unika - men arbetar tillsammans och inte dömmar något utifrån dess vänner, bekanta eller utseende.

Detta slår visserligen tillbaka på mig själv lite, då trots att jag förlorat 60 kg på ett halvår, så har endast två personer kommenterat min vikt när de träffat mig utan att jag nämt något, och den ena av dem är min Mor!

Jag har alltid ställt mig på den de utstöttas och "svagas" sida. I nästan allt jag gjort så har det varit ett genomgående tema, att stärka och ge röst åt dem som inte orkar eller kan. Jag har alltid försökt ta upp deras frågeställningar, och svarat så gott jag kan själv på andras frågor... Men tyvärr så är det alltid lika märkligt att de som ofta anser sig ha all fakta till hands och rätten på sin sida (att dömma folk), ytterst sällan svarar på frågor eller ens vågar träda fram med vem de är...

- Stöter på detta gång på gång.

Varför är det så att ju mer man säger sig veta, ju mindre vill man dela med sig, och ju mer man värnar om "folk", desto lättare har man att dömma och exkludera andra?

Notifikation av Liv

Som den döende lågan

flämtade

livet till

med morgondagens kraft

då lågan

inte behövde

lysa mer

Genom den tjocka grönskan

de mörka grenarna

vassa taggarna

glimmrade livet till

En öppning

ett ordlöst leende

en smekning utan kontakt

en notifikation om livets närvaro<

Själkänsedom (2006-08-03 13:03)

Det ligger nog ligga i självkänslan. Dessa människor hänvisar ofta till samtal med andra och "folk" för att stärka sin synpunkt, och samtidigt så har de en tendens att vägra svara personligt utan bara hålla sig till generella termer och gå till motattak hela tiden...

När jag delar in folk i fack så gör jag det för varje unikt tillfälle, och till nästa gång kan jag ha ändrat synpunkt - inte för att jag följer vinden, utan för att jag kanske har tagit något nytt till mig, något är annorlunda i situationen. Man måste våga lyssna även om man är irriterad, och kunna ta till sig saker.

Sen tycker jag att den största bristen på respekt alltid är att unvika att svara på någons frågor. Visst kan man missa frågor ibland, och man kanske vill fundera på dem ett tag - men då säger man väl till om det, eller noterar det när någon gör en uppmärksam på det?

Sen brukar jag oftast skratta när folk säger att man inte skall underskatta individens intelligens, inte för att individen inte besitter den, utan för att den som säger det nästan alltid i samma stycke idiotförklarar just individens intelligens och förmåga att själv ta ställning, värdera information o.s.v.

Idag skickar himlen ner sina små glänsande diamanter från skyn över stockholm, plötsligt börjar asfalten gnistra och glimma och skulle man ta med sig en ficklampa ut för att rikta mot det sk. regnet, så skulle man se hur det glittrade till...

- och du som bara trodde att du du blev våt, när du blev täckt av flytande diamanter från naturen!

Barn och deras språk (2006-08-03 14:55)

Det är intressant.

Äldsta killen hade lite svårt med "ck" ljudet när han var liten, och det blev istället "t", vilket gjorde att det blev lite jobbigt i bland. Kommer ihåg när man ropade på honom och frågade vart han hade gjort av sin napp och han svarade att den låg i mammas jackficka, men det blev ju då till ett högt och ljudligt "I mammas f*ttta!!!" Oops...

Kom att tänka på detta då jag låg i badet idag och lyssnade på hur barnen övade för sin lilla show som de sätter ihop till oss och Yngsta killen sjöng på "Hard Rock Hallelulia", som i hans tappning blivit till "Roll Tex Hallelulia"... Men där jag låg och lyssnade, så gick det upp för mig att det var inte alls som Roll Tex" det faktiskt lät, utan ut från barnens rum strömade ljudet av "Våldtäckts Hallelulia"...

Hrm....

Visste inte om det globala samhällsklimatet (2006-08-03 17:28)

Förändringens tid, kommer inte, den har inte heller passerat - utan den är ett ständigt kärleksmöte med livet...

När jag föddes
kunde jag inte gå,
kunde inte tala
så att andra förstod

När jag barn
kastade jag sand i bland,
bar blöja
visste inte om det globala samhällsklimatet

Men tiden går
jag är kanske inte samma person
som sist
du såg mig.

För år tionden sedan
För ett halvår sedan
i förra veckan
eller i morse

- Så döm mig inte för den bilden
du målat upp av mig,
med dina färger
och ur ditt dåvarande perspektiv

Låt oss istället
måla
en ny tavla
tillsammans

Barmärkt (2006-08-04 05:40)

Satt och läste igenom dagens Metro och läser om Forsmark reaktor. Anders Bredfell på SKI svarar på "alla" våra frågor.

Den intressantaste frågan är:

Vad händer om det västa scenariot inträffar? (Notera gärna att det inte handlar om "ett alvarligt", utan just det "värsta" senariot)

Han avslutar sitt betryggande svar om bassänger och filter med "Om det ändå läcker ut något så späs det ut i atmosvären så att det knappt blir märkbart"

- Otroligt intressant..

Varför är man så rädd för just härds smältor och liknande, och varför har det skett katastrofer tidigare, om det är så lungt? Eller har man kommit upp med ett nytt idiotsäkert system?

Nja, inte det sistnämnda, för på frågan:

Hur ofta inträffar incidenter?

...blir svaret "Förhållandevis ofta...."

Sen på samma sida så uttalar sig konstruktionschefen för just Forsmark 1,2 och 3, Lars Olov Höglund med att en olycka skulle kunna få värre konsekvenser än den i Tjernobyl och göra "stora delar av Sverige obebodigt i hundratals år..."

Är det det som är "...knappt märkbart?"

Utom hörhåll för dömande blickar (2006-08-04 11:03)

De finns jämt i någon buske...

Det finns
en maffia
som gömmer sig
där ute

Ibland visar den
upp sina smala ögon
där endast ett ord
åt gången får plats

Detta är grunden
till deras räddsla
och oförmågan att
att förstå en text

Ett stavfel,
eller en särskrivning.

- You're talking to me?
Bang, bang*

Hela texten faller,
slås i spillor

De tidigare
lästa orden
blir oformliga stockar,
som inte bygger upp något

Skrattet finns inte i maffians värld
Läsförståelsen saknas också

- Who put this thing together? Me, that's who! Who do I trust? Me!
Bang, bang*

Ett felplacerat ord
ett hot!
måste korrigeras!
oseriöst!

skivihop.nu hade aldrig klarat av
läsförståelse.nu

Jag läser hellre om
brun håriga människor
och trum petare
än flagstångspolleringswax

Dras hellre in i en värd
av en spruken vatten yta
Ett delat hav
än att surfa på nationalgeographic.com

Men jag blir ändå alltid lika glad
när någon knackar mig försiktigt på axelen,
viskar i mitt öra utom hörhåll för dömande blickar,
hjälper mig med att underlätta för maffian innan...

- Say hallo to my little friend!
Bang

...Bang!*

- Såg just att det var fredag... Öh, vart tusan tog Torsdagen vägen? Märkligt
hur en dag bara kan försvinna, trots att man varit mitt uppe i den... Jag har ju
bevisligen varit med om den, men inte tusan presenterade den sig för mig..

"Godmorgon killen, det är jag som är Torsdag, och jag skall ta hand om dig idag.."

Inte ett pip, hörde jag... Känner mig nästan utnyttjad, expoaterad, bedragen och
ignorerad på samma gång... Märkligt.

Bildfix (2006-08-08 01:03)

Är det någon som sagt till dig att det är varmt även på kvällen/natten?

..Om inte, så kan jag berätta det för dig nu... Det är det! *pust*

Den digitala termometern som sitter i sol fönstret visar att dagens hetaste temperatur var 64.7 grader, inte för att man är förvånad...

- Bara lycklig över de fläktarna som vi inhandlade förra året!

Nu 01.00 är det 20,92 grader ute och 32.6 grader inomhus... Jippi!!

Frun har nog inte fattat det, utan hela dagen (inklusive nu) så envisas hon med att gå omkring och städa bland sina papper och klaga på värmen... Självt sitter jag stilla så mycket det går, och går igenom alla de digitala bilder som jag tagit sedan vi skaffade kameran för ett år sedan... 10.263 st.

Kollar upp vilka som är bra. Landade på 800st, och håller just nu på med att gå igenom dem och fixa till nivåer och färgkuror, skärpedjup och allt annat som kan fixas i Photoshop... Får se hur många bilder det blir till slut (några kommer att försvinna då de ser bra ut som miniatyrer, men när man tar upp dem, så ser man att skärpan inte finns där...).

Lekte lite med tanken att kanske göra en sån där on-demand fotobok över nätet så att man kan ha dem i hyllan och eventuellt ge till farmor och farfar i present...

FOTOQUICK 200 sidor: 795,00 kr [1]http://www.fotoquick.com/tjanster_och_priser/fotobok/
MYPHOTOBOOK 144 sidor: 649,00 kr [2]http://www.myphotobook.se/index.php?page=STATIC_PRICES
PIXOPOLIS 112 sidor: 655,00 kr [3]<http://www.pixopolis.se/>
FOTOLAB 96 sidor: 799,00 kr [4]<http://www.fotolabo.net/sverige/priser.php>
GÖR DIN EGEN BOK [5]<http://www.gordinegenbok.se/member/index.jsp?url=/about/prislista/index.jsp>
60 sidor: 599,-
FUJICOLOR 60 sidor: 849,00 kr [6]<http://www.fujidirekt.se/fotobok/priser.asp>

- Måste kolla lite på nätet och se vad folk säger om de olika tjänsterna och resultatet....

1. http://www.fotoquick.com/tjanster_och_priser/fotobok/
2. http://www.myphotobook.se/index.php?page=STATIC_PRICES
3. <http://www.pixopolis.se/>
4. <http://www.fotolabo.net/sverige/priser.php>
5. <http://www.gordinegenbok.se/member/index.jsp?url=/about/prislista/index.jsp>
6. <http://www.fujidirekt.se/fotobok/priser.asp>

Vart går gränsen mellan din och min verklighet? (2006-08-09 23:55)

Den enda "fobi" som jag egentligen har, är att jag ogillar speglar... Inte för att jag inte gillar att titta i dem på grund av utseende och vikt, utan på grund av att om det t.ex. finns en spegel i slutet av en korridor och man passerar korridoren på tvären samtidigt som man kastar ett getöga i spegeln, så ser man alltid sig själv och rummet - plus någonting mer!

- Nångång skall jag ta mod till mig och studera det hela närmare... Men nångång är inte inom den närmaste framtiden!

Öronbedövande (2006-08-18 11:15)

Tystnaden och naturen ljud av öronbedövande när vi kom ner, och när vi ankom tillbaka till stockholm så fick man nästan skrika till varandra - intressant med att så olika ljud, kan vara så lika ändå...

”Det bara ser ut som det...”
Morgonenen reser sig sakta från sjöns glimrande yta
gruperar sig till ett strålande klot,
som svävar över de lätta molnen

Inte ens morgonbrisen har vaknat,
endast ljudet av en uttröttad geting som överförfriskad av gårdagenspollen och ännu inte
hittat hem, fyller luften.

Ekens lövverk lägger varsamt sin skugga över det ännu fuktiga gräset,
reglerar mästerligt kontrasten och nyfikenhetens ljus

Som en streck/prickig Zebra sitter jag med tea koppen i hand och låter själen smyga ut över
ängen, ner mot vattnet..

Min yngste son stiger ut på gräset.

”Jag är inte trött, det ser bara ut som det”
säger han innan vi båda möts i en ännu drömmande blick om dagen som föds framför oss

Steg under mina fötter (2006-08-19 08:51)

Något av det första som jag noterade när man klev in i stadsbruset igen, var att det nu tydligen kommer
att vara mobilfria zoner på bussen.

Hur har de egentligen tänkt där? Gäller detta även skitzofrena eller de som pratar högt med sig själva?
- För det måste ju handla om att folk tycker det är jobbigt när någon pratar i en telefon, och att inte få
höra den andra personen...

- Hur skall man göra med de som är äldre, eller rörelsehindrade på något sätt och måste sitta i den
främre delen av bussen - för att inte prata om alla allergiker som nu blir ”tvingade” att gå bak i bussen
till alla katt/hund hår...

Tänk vad livet var mycket lättare då jag stod på gräset!

note 2 self: Att gå barfota är underbart och en fullständigt lysande sysselsättning på landet. Observera:
på landet... Då slipper man sitta och plocka glasbitar ur fotsulorna...

Segon (2006-08-19 13:17)

Jag försöker använda mina ögon så gott jag kan till att verkligen se saker, och inte bara svälja allt som
syns och sägs - Ibland är det helt tokiga slutsatser som jag kommer fram till, men det hjälper ju mig
att göra avvägningar i framtiden. Jag kan lika gärna börja plocka sönder ett sandkorn, som jag kan se
helheten i något stort komplext - och bara för att man låter nyfiken ta överhand - så betyder det ju inte
att man inte kan se helheten...

Men oftast är det ju mer intressant att ta reda på vad som döljer sig under orden - både för de som
använder sig av dem och för en själv, för när man får stå tankesättet bakom dem så brukar den enklaste
meningen öppna upp sig som ett konstverk och verkligen bjuda på peronens själ.

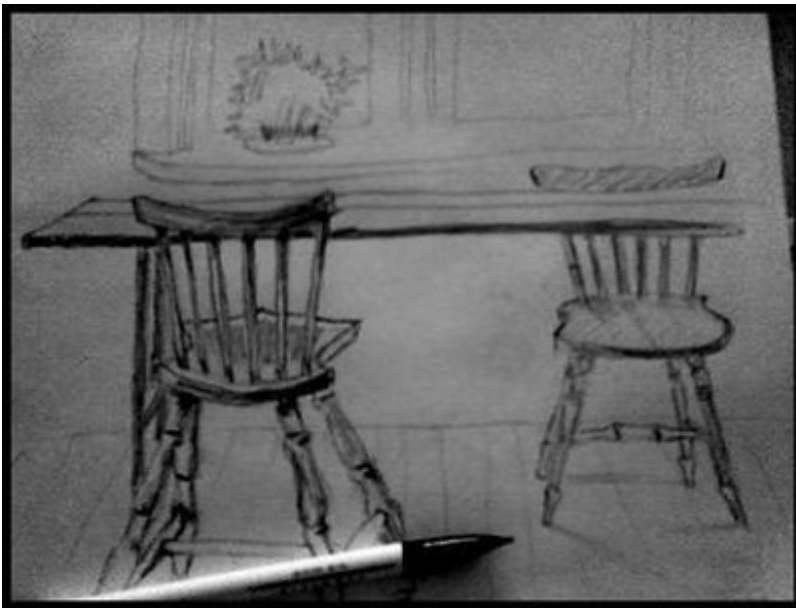
Allt för många människor upprepar bara saker som de hört andra säga, och undviker i största möjliga mån att se själva - vilket i och för sig är extremt intressant och fashinerande!

Teckenspråk (2006-08-19 16:26)

Att måla är nästan bättre än orden, för där har man inte ordens begränsning - den blåa färgen kan bli grön bara den ställs vid en annan färg!

Jag gjorde själv min första teckning på 15 år nere i Värmland, inget speciellt - men det var skönt att låta pennan följa mellanrummen och göra avtryck på pappret.. Inser att jag nog aldrig målat med färg, utan på sin höjd skissat med kol...

Här kommer det lilla trevande försöket till att fästa bly och kol mot trä:

[1]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/bild000.jpg>

Mobilkamera (2006-08-20 01:17)

Att se motiven är dock lite jobbigt ibland, speciellt då bara mobilen är med - känns lite jobbigt ibland att som nästan 2 meter man vika sig ner på gatan för att vinkel kräver det, eller att sträcka ut armen långt åt något håll för att lura mobilens automatik kring ljuset.

Men det är intressant och roligt - det är liksom lite som att plocka sönder synintrycket på samma sett som man kan göra med en mening, och plötsligt upptäcka vad som faktiskt finns framför en.

Har en intressant bok i bokhyllan någonstans, där det är samma korta histora som upprepar sig om och om igen på alla sidor - men i olika stil, olika tempus former o.s.v. Väldigt intressant att studera hur ordens klang och innebörd kan variera så. Det är lite det som jag söker med bilderna, att hitta det vardagliga - men med ett lutat huvud, det lilla lilla som göra att man faktiskt blir tvingad till att titta på det man ser, och inte bara tro sig veta vad man ser!

I en kal stad.. (2006-08-22 08:49)

Så var vardagen här...

Barnen i skolan med yngsta killen i första klass (hur gick det till??), den äldre i trean och frun på jobbet...

Trots att tiden i värmland var underbar så är det inte naturen eller upplevelserna i gräset med barnen som satt sig längst fram på näthinnan. Längst där ute på nästippen av minnet sitter en liten rubrik i en tidningsartiken och viftar på sina svarta fötter...

Precis som vi kom fram, så hade ju den Engelska polisen avstyrt terror hotet och Karlstads tidningen hade ett heluppslag om det. Men det som verkligen fastnade var som sagt en rubrik i texten...

Sista stycket i artikeln om hela kalabaliken i England löd

INGEN PANIK I KARLSTAD

Ler fortfarande när jag ser den framför mig! En sån underbar rubrik och så talande för vår tid då alla vill stå i centrum...

Längre fram i samma tidning var det också en artikel om det kommande valet, där den borgerliga tidningen konstaterade att de två intervjudade socialdemokratiska landstingsråden ansåg att rött styre är bättre än blått!

- Tryggheten i ett nötskal, så betryggande att en tidning kan bekräfta att partierna tycker sin egen politik är bäst! <

Ser inte det du hävdar....

Patetiskt

Jag känner mig patetisk
sa en själ

Varför inte säga
Jag känner mig Korvspad
svarade jag

om du ändå
använder ett ord
som inte stämmer

Varför inte ta
ett skojigare
som inte kan misstolka
för sanning?

En liten notering ur livet (2006-08-23 20:55)

Jag HADE på mig regnjackan

Sa äldsta killen och såg faktiskt helt uppriktig ut när han sa det, men ändå så är hans vanliga jacka helt dyngsur, medans hans lillebrors jacka var helt torr...

Det visar sig sedan att han hade regnjackan på sig, men under den vanliga jackan. Vi hade ju sagt åt honom att han skulle ha den för att inte bli blöt, vi hade ju inte sagt något om att hans vanliga jacka inte skulle bli det också...

Inte helt fel tänkt...

- Funderar om jag skall skaffa en regnjacka och pröva det?

Himlaspel (2006-08-24 14:03)

Jag tror att lite action i himlen skulle vara bra - men jag vänder ju jämt på allt och skall vara så motvalsig...

Men du... Har du funderat på att en egen bortglömda hjärna kanske inte alls är bortglömd eller borttappad? Utan den bara hjälper dig att observera saker. Av ren omtänksamhet så knaller den iväg själv när du har fullt upp med annat, för att samla ihop lite spännande observationer som den kan plocka fram till dig när du dansar med John Blund?

Min framtids dröm fick jag när jag gick i grundskolan. Ute på en parkbänk vid gatan där vi bode, satt en äldre herre (som påminnde mycket i utseendet om musikläraren i Fame, Shorofsky), (Skådespelaren Albert Hague) med sin käpp, lätt framåt lutad och bara tittade på folk som passerade... Där vill jag sitta när jag blir så gamal tänkte jag, och har burit med mig den bilden hela livet...

Stängda håll (2006-08-25 11:30)

Vi sjunker ner i ett svart håll, inte för att allt är så jobbigt, utan mer för att vi skall kunna se de små små glimrande ljus som finns där, men inte syns i den lysande dagen...

Vill inte fly, men gör allt för att inte vara här...
Jag stänger ögonen när själen vaknar

Går upp ur sängen
tyst
försöker tassa ut
så att själen inte väcks

Önskar den fick vila ut
sova
helst bara gå bort
somna in

Varför skall jag
vara den enda
som vill
ta i den?

Råkar slå till
bordet med knät
ett glas åker i golvet
och själen vaknar

igen

Gnuggar av sig sömnen

och kliver in i
mitt uppsprättade hjärta

Jag stänger ögonen.

Märkte ni? (2006-08-27 18:31)

Märkligt är ett ord som förföljer mig på siståndet...

Nu senast i raden så funderade jag på detta med vikten. De enda som spontant sagt något om viktnergången är min mamma (men å andra sidan så sänger hon det nästan jämt), en annan viktopererad som såg mig i början... Men det är bara de som jag kan komma på...

Har funderat varför folk inte ser jag jag lämnat 65 kg vid vägen, och har kommit fram till att det måste bero på att jag har människor som ser i<>mig i min omgivning, och inte längre noterar mitt yttre... Men när jag var ute och handlade i Konsum säger plötsligt den unga killen där "Du, det syns verkligen att du gått ner mycket." Märkligt att möta människor som faktiskt ser, och spontant kan säga det till andra....

Bimbotest (2006-08-28 13:58)

Trillade över en riktigt intressant text och framför allt test på poeter sidan, som jag vill dela med mig av:

Efter att genomfört följande test har jag kommit fram till att vi har alldeles för mycket fördomar vad gäller bimbos.. Dom är helt vanliga människor som du och jag, eller? Kolla själv! Bimbo 4 rätt - ej bimbo 0-3 rätt - bimbo Här nedan är 4 frågor. Svara genast. Utan att vänta, utan att använda papper eller penna. OK? Då ska vi se hur smart du egentligen är? Redo? KÖR! Fråga 1 Du deltar i ett lopp. Du tar dig förbi personen på andra plats. Vilken position har du nu? Svar: Om du svarade första platsen, så har du helt FEL! Om du tar dig förbi personen på andra plats, så tar du hans plats. Du är tvåa. Försök att göra bättre ifrån dig på nästa fråga. Ta nu inte lika mycket tid på dig att svara på den andra frågan som på den första.(Du vet att du tog för mycket tid på dig.) Fråga 2 Om du tar dig förbi den sista personen i loppet, vilken plats har du då? Svar: Om du svarade näst sist, så har du fel igen! Hur kan man ta sig förbi den som ligger sist? Fråga 3 Verkligt svår matte. Denna fråga får du bara använda huvudet för, ingen penna, inget papper. Ta 1000 och lägg till 40. Lägg nu till ytterligare 1000. Lägg till 30. Lägg till ytterligare 1000. Lägg till 20. Lägg till ytterligare 1000. Lägg nu till 10. Vad får du då? Svar: Fick du 5000? Korrekt svar är naturligtvis 4100. Tror du mig inte? Kolla med penna och papper. Idag är inte din dag va? Kanske att du klarar den sista frågan... Fråga 4 Marias far har fem döttrar: Nana, Nene, Nini, Nono. Vad heter den femte dottern? Svar: Nunu? Nana? Nene? NONO? Naturligtvis inte, hon heter ju Maria. Läs frågan en gång till!

Handen på hjärtat, hur gick det egentligen för dig?

Ett periferi på knä (2006-08-30 13:55)

Livet är vackert!

I periferi av ögat, det som syns i vardagen men folk inte ser.

Försöker notera sakerna ute i kanten, de som omfamna livet, livets armar - och inte bara dess vackra ögon eller lockade ansikte.

Årsgamalt (2006-08-30 15:30)

Trillade över årsgamla tankar...

[1]<http://med-melin.blogspot.com/>

1. <http://med-melin.blogspot.com/>

Det ligger ett märke där... (2006-08-31 16:59)

Det är märkligt...

Det här med vikten kan göra de mest konstiga sakerna med självkänslan.

Å ena sidan har man ofta gjort väldigt mycket för att inte synas, men sen finns det en annan sida också som jag kom att tänka på när jag lämnade barnen i skolan...

Vi har ju Franska skolan, som delar skola med den vanliga skolan här, med en massa diplomatbarn (men det där med det diplomatiska verkar inte vara något som går i arv)... Tidigare så har barnen verkligen vänt sig om och allt sånt där när jag kommit med barnen... Men de senaste gångerna har de inte ens sett mig... Det är nästan som jag känner mig tvingad att ta en runda kring huset och komma förbi igen. En ytterst märklig upplevelse, som får en att fundera över "Vad är det som är fel nu? Varför ignorerar de mig...!"...

Märkligt var ordet!

2.5 September

Ser du inte? (2006-09-01 10:15)

När livet är större och tyngre än vad en människa klara av att bära...
Lilla mamma, varför ser du inte?

Livet blev inte
som du hade tänkt
Stora familjemiddar
är minnen från förr
där du nu sitter
själv

Jag hör inte
av mig så ofta
som jag borde
men det betyder
inte att jag inte tänker
på dig

Dina vänner dör
eller är upptagna
med sina egna liv
och du kommer med
på nåder, utan att känna
omtanken

Dagarna är långa
när inte kraften finns
att göra allt
som ditt sinne
vill

Smärtan i din kropp
tar över dina
fria tankar
planer och vilja
ibland

Du tycker livet
är tungt och känner
att du inte orkar
eller vill vara med
längre

Men jag finns ju här,
lilla mamma
ser du inte det?

Kvinnliglist (2006-09-05 01:45)

Fortfarande jobbigt med den lilla mamman. Det är inte lätt att bli gammal. Speciellt när man är indoktrinerad med hur "ungdomligt" skall vara, och att gammalt är något förbrukat...

Som vanligt är det bara jag som ser lusten, livet och glädjen i åren, ögonen och huden hos de äldre.

Skrev en text här om dagen om att se:

När själen stannar upp, och kroppen stressar vidare...
Sonen som sitter ensam på gatan...

Blicken landade som en spottloska
inte i ditt ansikte
det vågade inte mannen
utan framför dina fötter

(då kunde han känt igen vart han själv en gång gått)

Fnysningen skar öronbedövande i öronen
Endast dina öron hörde dess vrål
men du är bedövd sedan länge
och damen vågade inte säga något högre

(för då kunde hon ha känt igen sina ord)

Knuffen kunde ha kastat dig på marken
med killen vågade inte nudda dig

så du kände bara hans vilja
som du själv tappat för länge sedan

(Då kunde han ha känt igen sig i dig)

De ser dig inte,
på precis samma sätt
som du själv försöker
att inte se dig

Men jag ser dig
jag kan se
trots att du gömmer dig väl
bakom en smutsig yta

spädbarnet i dig
drömmarna du lämnat
kärleken som kommit och gått
gårdagens liv

Varför vågar jag då inte
gå fram till dig och säga det?
sätta mig ner och lyssna på dig
dina trasiga sånger

Jag säger att jag ser dig,
att jag hör dig,
men det är också det enda jag gör
Varför?

Har även tänkt på detta med rättstavningen i mobilerna och det är ju vida känt att de är gjorda av en man, då manliga ord finns med samtidigt som den kvinnliga motsvarigheten saknas.

- Men jag gjorde en intressant upptäckt idag. Skall man skriva KLOK, så väljer den att först föreslå KJOL... Ganska intressant...

Bokar min tid (2006-09-05 12:15)

Sysselsatte mig i går kväll att gå igenom lite av det som står i min bokhylla på jakt efter något nytt spännande och givande att läsa (skulle verkligen vilja utmana huvud och själ med en bra bok):

Lin Yu Tang "Konsten att njuta av livet"
Villy Sorensen "Var dags väder"
Willy Kyrklund "8 variationer"
Paul Auster "Den röda anteckningsboken"
Irving Stone "Han som älskade livet" (biografi över Vincent Van Gogh)
Majakovskij "jag!"
Bobby Seale "Tiden är inne"
Italo Calvino "Palomar"
Dante "Den gudomliga komedin"
Ingela Norlin "Den maniska krokodilen"
Friedrich Nietzsche "Så talade Zarathustra"
Pablo Neruda "Havsbävning"

Claes Hylinger "Segla i ett såll" (En patafysisk antologi) & "Det hemliga sällskapet"
Åsa Ericsson "Oskyld"
Harry M. Hällgren "En jättegädd amöba"
Harry Martinson "Aniara"
Michael Drosnin "Bibelkoden"
Karl Marx & Friedrich Engels "Om konst och litteratur"

Samt en hel drös med böcker av Arne Jacobsson & Kurt Vonnegut... Utöver det så är det mest uppslagsverk och en herrans massa ordböcker, synonymböcker, lexikon, programmeringsböcker och designböcker samt ett gäng engelska böcker (inkluderar engelska original av samtliga böcker med Kurt Vonnegut).

Men jag har läst böcker så mycket, att jag vill ha något nytt spännande, utmanande och tankvärt att läsa... Men vet inte vart jag skall leta för att hitta något som verkligen kan ge mig något...

Anteckningar i livetsvind: Sommaren 2006 (2006-09-05 15:55)

Undrar om Coop nära också finns långborta?

Anteckningar i livetsvind

MP3 spelaren är nerpackad i en låda. Avstängda och kvar glömda var också dvdspelaren, xboxen och datorn.

Skall lyssna på mina egna hjärtslag, se livet och naturen spel samt bara räkna: en kotte, två kottar, mest för att det inte finns inlaggt i mobilens T9 ordlista...

Solstrålarna forsade likt ett vattenfall ner från himlen och studsade mot vattenytan i horisonen, syrsorna bjöd på en symfoni i gräset samtidigt som den stora eken bredde ut sina tjocka vingar över marken för att erbjuda lite svalkande skugga. Ett vinglas var placerat i min hand, den gröna ängen som sträckte sig ner mot vattnet, speglade havets krusningar med sitt svajande gräs där de gula stråna påminde om blänket på de små vågorna genom den svaga brisen.

Där var jag.

Mitt i livet.

Jag var verkligen där. Igen och igen, varje vindpust kastade verkligheten mot min själ, i ett försök att övertyga mig om att jag verkligen levde här och nu.

Det förflutna minnet av stunden pulserade fram i allt snabbare takt. Gjorde det äst intill omöjligt för mig att se att jag inte bara var där, utan faktiskt även är här.

Intrycken är så starka att jag inte ännu kan sjunka in i dem, utan bara förbluffat och tafatt notera vad jag ser.

Tänkte på tågresan som förde mig hit. Mindes hur jag försett mig med en diger bunt lektyr för att sysselsätta mig under resans gång. Men när landskapep började veckla ut sig utanför tågfönstret så blev det omöjligt att ens ta upp den första tidningen.

- Var det inte min skyldighet att se? Att förundras och släppa loss själen från sina strama tyglar?

Tittar bort över vattnet... Där solljuset får vattnet att bli ljusare - ju längre bort det är. Skogen på andra sidan blir till en ljusblå siluett mot det solvita himlavalvet. Endast skuggorna möjliggör

färgskiftningarna.

Under ekens skugga flyter en humla avslappnat på en svag vind pust, samtidigt som jag för glaset mot munnen...

- : -

Minnen av gårdagens resa kommer upp när jag sitter och ser solen gå upp.

”Nu kan vi väl inte vara framme?”, undrade barnen förvånat.

”Jasså? Varför inte då?”, svarade jag på ett sånt där nonchalant och konstlat sätt som vuxna gör då de inte riktigt orkar lyssna på frågan. För att visa att jag i alla fall hade hört vad frågan gällde, la jag till ”Varför kan vi inte vara det?”. Svaret var lika klokt och konkret som det alltid är från barn som tänker efter.

”Vi skulle ju till Värmland, och här är det ju inte speciellt mycket varmare?!”

- : -

Stressen klev precis upp. Innan ens solens värme noterats haglar frågorna - Vad skall vi göra idag? Skall vi inte åka någonstan? Tiden är kort - kanske in och köpa något?

Just som morgonen knyter upp dagens säck, knyts magen ihop till ett hårt nystan. Ögonen blir smalare, synfältet snävare och hållningen kryper ihop - för att minska motståndet från kravens pinande vindar, ihop om att man skall undgå att upptäckas.

Blundar

Utanför den stängda öppenheten kuttar fåglarna när solstrålarna kittlar de utsträckta vingarna.

Så nära.

Ändå så långt bort. En glasbur sänks ner och armarna hålls fast vid sidan. Känslan av att vara naturens variant av Robert Rauschenberg's get på Moderna Museet infinner sig. Utplacerad i naturens mjuka famn - en hård och kantig kub, som om än dess genomskinlighet hindrar en från att se. Uppställd för allmän beskådan av den missanpassade kroppen. Där det är färg som täcker geten, så är det ekens ljusskiftningar som utsmyckar mig. Naivt och godtroget så trodde jag ett tag att ljuset belös mig vackert och att jag såg stilig ut.

- När skall man egentligen förstå insikten om att värdet sitter i andras ögon, medans uttrycket och det vackra kommer innefrån?

Blundar igen - ihop om att stressen skall göra det samma och eventuellt vakna på en annan sida.

Undrar om det är en Råbandsknop som jag försöker slå med mig själv?

- : -

Det säga att när Astrid Lindgren skall ha tänkt på den gången då hon passerade Västra Ämtervik efter att rest genom skog och åter skog, och kom fram till de öppna ängarna och äppelträden, när hon målade upp bilden av Nangijala.

En tanke tänds sakta. Är detta en pånyfödelse? En start på en ny bättre tid? Vad händer om jag hoppar igen? Nangilima? Handlar livet enbart om dessa hopp när saker blir för jobbiga? Hur lär man sig då? Hur kan man då ta tillvara på de små upplevelserna?

Letar efter strömbrytaren, för att släcka ner det hela...

Men det är ändå ganska talande med tanken av att detta var förebilden till Nangijala, med tanke på hur själen och kärleken dött och återkommit under det senaste halvåret.

- : -

Jag återkommer hela tiden till att hitta mig själv tittande på fönstret. Inte för att blicken vill söka sig ut - utan för dess kontraster, former och ljuset. Blicken fastnar smekandes glasinfattningarna, spegländes i fönsterbrädets reflektioner... Nyfiket studerande blommornas silluetter och listernas infattningar samt färgen som blommar ut på glaset i dess kanter.

Mitt lugn avbryts inte av handlingar, utan åter är det stressen som knackar på min kropp med sina ord om planering...

"Vi åker hem 15 och någonting (om 4 dagar). Vad skall vi hitta på nu, idag, ikväll och imorgon...?"

Själen suckar så djupt att jag tror att det är en tredje person i rummet. Varför kan vi inte bara vara här och nu, bara spontant ta en promenad, eller helt oanmält bara öppna dörren och springa ut på graset som barnen?

Det finns ingen som kommer att hålla i en avräkning och kontrollera rapporter över saker som vi ska ha gjort och inte gjort under semestern. Det är vi själva som formar vårt nu.. Varför är det så fel? Varför skall vi tvinga på oss själva prestationskrav, samtidigt som vi vägrar prestera något spontant?

- : -

Låter fötterna ligga på varandra, blicken söker sig utåt, in i det inre och ett ännu oskrivet blad ligger i mitt knä.

Lyssnar på tystnaden från barnens avslutade snickrande.

Iiiiih!... Swish! Duns... Skratt, skrik... Upplägg, planering, skatt, Iiiiih!.. Gråt, lugn, vilt, drömmande och gungande.

Barnen leker i hängmattan under äppelträden.

Plockar upp en vindruva och en penna...

- : -

Barnen säger att det är för kallt ute nu, så jag går ensamt ut och ställer mig mitt på gräset, låter grässtråna leta sig in mellan tårna samtidigt som jag smuttar på det ännu för heta teet.

- :-

En röd fotölj blev min plats, då mörkret sakta föll och förpassade resten av familjen i TV rum-

met. Jag satt i min fotölj och slog följe med pennan som dirigerade över pappret samtidigt som jag såg på ljuets och ångans (från ytterligare en kopp te) intima dans in i kvällens ljus.

Ljudet av TV:n design program och orden om "Alla kan.." som redan föll platt innan de hade kommit över tröskeln till vardagsrummet.

Jag satt ensam och kunde låta det kvarvarande ljuset söka en viloplats i mina ögon och låta själen sjunka in i det otvungna lugnet.

Samtalet om det vackra rummet från andra sidan tröskeln skar som rostiga och oslippade knivar genomluften.

Har ingen ställt den underbara tapetern som de pratar om, mot natthimlen över vattnet? Har ingen vägt det morgondag fuktiga gräsets mjukhet mot silkeskuddarna...

- Har ingen sett?

Har ingen sett att det vackra rummet inte har några väggar? ...Att det vackra rummet inte låter sig placeras mellan lister och stålbeslag?

- Har verkligen ingen sett det?

Varför öppnar de flesta sina ögon först då de står vid resans slut?

- : -

Barnen är ute för att lyssna på vad löven säger.

Nyss bråkade de, och kom till mig för att se vem som hade rätt. Jag funderade medans vart te letade sig ner i min strupe. Eftertänksamt svarade jag att svaret låg viskandes på ett löv i trädgården. Istället för den normala reaktionen med "Men åh! Pappaaaaa! Säg sanning, på riiiiktigt!", så sprang båda ut för att ta reda på svaret.

Det kan nog inte bli mer sant och riktigt än det som naturen erbjuder tänkte jag fashinerat, och förde koppen åter till munnen.

- : -

Dagens kupade hand omkring tekoppen, byttes mot kvällen ut till en lika kupande hand under kroppen till ett vinglas.

Tanken svävar fritt, hakan stödjer sig stundtals mot handen, noterar den tyngd som de fjäderlätta skuggorna ger det obestämbara ljuset. Än surrar någon fluga desperat.

Utanför har vinden ökat och berättar om sina senaste upptäckter för trädtopparna, som nyfiket spejar mot horisontens kant. Något lustigt måste ha hänt under dagen, för nu kiknar träden i gemensamma skratt kavalkader, även molnen ovan har noterat det lustiga och brer sig ut i ett djupt och hjärtligt skratt som får dess glädjetråror att sporadiskt slå mot fönstret.

Önskar jag var en del av deras glädje, inte bara lusten inför livet. Kan bara minnas att jag verkligen skrattat en gång de senaste 15 åren.

Visst har jag härmat skratt, tyckt saker varit kul.. Men att skratta, verkligen skratta är något

annat. Jag har visserligen sett glädjen det senaste halvåret, men den var på andra sidan tröskel, och fel tröskel till råga på allt - min nyckel passade inte, trots att det först såg så ut. Nu är den glädjen en kär vän, som delar med sig av sin värme och närhet.

Men skrattet är inte mitt.

- : -

Min äldsta son kryper upp i fotöljen bredvid mig och sjunker in i sin tidning. Jag studerar hur han läser ord för ord och studerar bilderna. Mitt iakttagande får honom att stanna upp och lyfta blicken mot mig, och spricka upp i ett leende. Jag ler tillbaka och vi tänker båda tyst på dagens lekar där pappa plötsligt hoppade in som en Tyrannosaurus Rex i deras Dinusarielek, vårt badminton spelade med varandra och vinden, de magiska äppelna och de spännande sorkarna i ängen...

Utan att ha sagt ett ord, återgår vi till vår respektiva tidningar och papper.

- : -

I dag har timmarna gått och väntat på något, de har inte velat lämna rum för varandra -s å det har blivit en lång radda av timmar som står på förstutrappan och bara väntar. Väntan har inte för den skullen krävande, kvävande eller betygande - istället har jag känslan av att ha varit en del av, och upplevt, varje sekund.

I väntan på att sonen skall bli klar med sin Kalle Anka, så att jag kan ta över den, så fördjupar jag mig i en bok om arkitekten Alvar Alto. Studerar planlösningar, skisser och sugs in i livets arkitektur. Önskar att jag hade hittat någon bok om/med den japanska arkitekten Ando Tadao som jobbar i betong. Aldrig har jag sett den så levande och lätt, som i hans verk.

- : -

Möttes av morgondagen mot mina fötter och den gnistrande sjön mot mina näthinnor. Strax efter kom ett par tassande barnfötter.

Han fick hoppa upp på min rygg, då de små fötterna var lätt chockade av den våta kylan i gräset. Små armar i naturens famn.

Vi dukar upp ett frukostbord med allt från tomater och vindruvor till ost, juice, yougort, te och kall choklad. Den andra lillkillen kommer ner, och de går gemensamt in till fönstret mot tv världen. Självt satt jag drömmande kvar vid det stora fönstret mot vattnet.

Vet inte om det beror på att huvudet är tyngre, eller om kroppen kanske är svagare - men jag finner mig själv allt oftare stöttande huvudet mot en heller två händer. Kan det vara så att intrycken, och orden hopar sig där inne?

- Vill prata om annat än att planera dagen och kartlägga framtiden.

Vill se och uppleva nu:ett, och inte genom att försaka framtiden...

- : -

Snubblade just över en tanke som låg lite olägligt placerad på golvet. Antar att jag själv tappat den där, då den inte handlade om planering eller studsade villt omkring.

Vid en närmare titt, så blev det klart att tanken var min. Dess syfte var att ifrågasätta varför och för vem jag egentligen skrev allt detta. Vad har det för syfte för mig, vad vill jag med det och vad får andra ut av att läsa det?

Jag nöjde mig med ett snabbt konstaterande om att jag själv är nyfiken på vilka ord som döljer sig inom mig och vetenskapen om att andra kan hitta spännande kombinationer av orden, som i sin tur kan sporra en helt egen tanke.

Gräver en grop åt den upphittade tanken i trädgården, och lägger den försiktigt där i. Vill låta den gro och växa sig opropotionellt stor - så att dess pollen kan bli en skärva av något stort, istället för att bara vara något småaktigt retsamt.

- : -

Även om naturen ligger framför mig, så känner jag att jag behöver input, underlag, något att bolla med.

Saknar det något oerhört.

Vill nästan kasta ut teet över golvet och fråga varför den sprider ut sig på just det sättet, varför det inte stänker åt sammahåll, varför det inte håller ihop - det kastades/föll ju åt sammahåll?

Säker inte ett Akademiskt svar från Hjärnkontoret, utan ett svar från Själskontoret, ett resone-mang om vilja och lust, nyfikenhet och uppstudsighet.

Viljan till liv och egenart helt enkelt.

- : -

Ytterligare en dag har öppnat sig. Den knackar ivrigt på fönstret, i rytmiska mönster. Bladen och gräset glänser trots den vita heltäckande himlen.

Så nära, men ändå så långt bort. På andra sidan sjön slår regnbågen ner och visar sina gömda skatter. Dess klara och glimrande färger speglas magiskt i vattenytan. Tar mig ner till vattnet för att möta dess reflektion, men under min färd ner mot sjön drar den sig retsamt undan. Den ersätts av varma droppar som återigen duggar ner och ger förtrollade avtryck på den känsliga ytan.

- : -

Slår upp ögonen, men det första jag noterar är inte solstrålens lek på golvet eller den morgonpigga hummlan, utan det faktum att jag har något under hakan. Något hårt. Något obekämt...

I takt med att ögonen vänjer sig vid dagens verklighet så inser jag att det är mina egna knän som är inkillade under hakan...

- Ja just det, jag var ju hemma i stan igen...

Han förstod inte varför folk skrattade... (2006-09-06 07:29)

Den varmaste plats han visste

Svärmor fyllde 60
och hennes nya kille

passade på att berätta
när det skulle bli hans tur
ville han åka och fira det
på en varm plats.

Min son svarade
”Men då kan du åka
till Bastun
på Åkeshovs badet!?”

Det var den varmaste plats han visste.

Rättfärdiga människan (2006-09-09 12:44)

Det här med människor är intressant. Noterar dagligen hur man i hela samhället behandlar varandra olika. Det kan vara helt OK att hänga ut någon, medan någon annan skall skyddas. Detta gäller även familjemedlemmar. Barn kan väldigt lätt gå in och se vad som skrivits på olika forum, och ta väldigt illa upp av vad som skrivs av den ena föräldern ang. den andre. Eller så kan ens partner göra det samma.

Samtidigt så har man en enorm tolerans mot såna som man har en personlig relation till, och försöker rättfärdiga deras beteende - som man i andra sammanhang från andra personer genast skulle förkasta och kritisera hårt.

Har inte funderat så mycket på någon lösning, eller orsak - utan mest just noterat fenomenet och försöker studera det så att jag själv kan undvika falla i den fällan själv.

Min fru har ett konto här, så det är inte så att jag kastar sten i glashus som jag vet att det finns några som väldigt gärna vill tro...

När landet ropar Äntligen...

”Äntligen helg”
ropar landet

”Fan”
svarar jag...

Upptryckt mot väggen
inlåst i en glaskub
strypt och tystad
Nertryckt och söndersliten

”Kom barn, så leker vi”
säger jag
och leker
att jag var någon

annanstans

Andrasstans (2006-09-09 12:44)

Han förstod inte varför folk skrattade....
Den varmaste plats han visste

Svärmor fyllde 60
och hennes nya kille
passade på att berätta
när det skulle bli hans tur
ville han åka och fira det
på en varm plats.

Min son svarade
”Men då kan du åka
till Bastun
på Åkeshovs badet!?”

Det var den varmaste plats han visste.

Det här med människor är intressant. Noterar dagligen hur man i hela samhället behandlar varandra olika. Det kan vara helt OK att hänga ut någon, medan någon annan skall skyddas. Detta gäller även familjemedlemmar. Barn kan väldigt lätt gå in och se vad som skrivits på olika forum, och ta väldigt illa upp av vad som skrivs av den ena förälderna ang. den andre. Eller så kan ens partner göra det samma.

Samtidigt så har man en enorm tolerans mot såna som man har en personlig relation till, och försöker rättfärdiga deras beteende - som man i andra sammanhang från andra personer genast skulle förkasta och kritisera hårt.

Har inte funderat så mycket på någon lösning, eller orsak - utan mest just noterat fenomenet och försöker studera det så att jag själv kan undvika falla i den fällan själv.

Min fru har ett konto här, så det är inte så att jag kastar sten i glashus som jag vet att det finns några som väldigt gärna vill tro...

När landet ropar Äntligen...

”Äntligen helg”
ropar landet

”Fan”
svarar jag...

Upptryckt mot väggen
inlåst i en glaskub
strypt och tystad
Nertryckt och söndersliten

”Kom barn, så leker vi”
säger jag
och leker
att jag var någon

annanstans

Att tro på politik (2006-09-09 16:09)

Tro är inte riktigt min grej, och skulle det vara det så skulle jag hellre ta reda på det själv än få det uppdukat av andra!

Sen är det ju så också att om man vet vad man tror på, så kan man ju inte tro, för då vet man ju, eller hur??

-

Sitter förövrigt och fortfarande är förbluffad över vilka frågor som kan ställas i nyheterna... Hörde igår följande fråga till en politiker på nyhetern, "När bjöd du en invandrare på middag senast?"... Har inte bestämt mig för om jag bara tyckte den var sjukt absurd, eller om jag även tyckte den var förnedrande och rasistisk...

Jag tror att både politiker och journalister skulle behöva ställa sig framför Idol juryn!

Journalister överlag skulle nog behöva lämna tron hemma lite oftare och titta in på den där fakta delen då och då. Har en kompis som är i Norge, och han hade meddelat alla om det, men ändå så råkar han illa ut bara för att han är han, och vad och vem han är, har ytterst få ens brytt sig om att ta reda på... Nåja. Jag vet i allafall hur mycket hjärta han har och hur mycket han älskar sina barn... Hmmm, hur kom jag in på det? Nåja. Jag kände att jag behövde få ur mig det...!

samtidigt på engelska (2006-09-10 02:14)

Brukar inte skriva texter på engelska, men idag så sitter de svenska orden tysta och snällt uppradade, klingande med blenen från hjärnbalken.

Jag drar i fingrarna för att liksom mjölka ut dem, rycker i tungan i hopp om att en klocka skall ringa i andra änden... Men nada...

Fick en engelsk strof i ett annat sammanhang, och svaret blev:

we create our own time
in a sphere of life
within death's domain
at the foot of the past
and head of the future

Fick mig att tänka på publicisten för Frankie Goes To Hollywood, **Paul Morley** och hans små korta texter...

Döda ord (2006-09-12 13:38)

När det gäller orden så ta dem, använd dem, lek med dem, omforma dem, ställ ut dem precis som de är.

Ord som inte används, bara läses tyst, förtvinnar och multnar sakta ner till tystnad.

Kör hårt. Ändra på ett komma till en punkt, eller ta allt som det är och ställ ut det på en annat plats så kan du sälla dig till Marcel Duchamp och de andra i Dadaismens namn!

Kejsarens nya kläder (2006-09-14 01:24)

Någon som vill styla om mig?

Har tillbringat kvällen med att titta på kläder... Har ingen aning om vad jag passar i - tydigare så har man ju mest gått efter vad jag som får plats i!

Skulle vilja ha något eget, men vet inte vad - numera måste man ju tänka på åldern också... Som tonåring så funkade det ju att testa trenchcoat och käpp, men nu skulle det bara se patetiskt med latexbyxor och brynja

Så, så extrem skall jag inte vara.. Men det kryper i fingrarna inför city/winter camo byxor, eller någon variant av street/punk/goth - Gillar detaljer, och saker som hänger - vet bara inte om det passar på mig...

Eller om jag skall köra på slips, slipsnål, väst och hela det kittet... Eller en stor kofta, eller what tusan det nu kan vara...

Kan någon hjälpa mig?!

Extreme Andreas Makeover, typ, fast det omvända - att hitta tillbaka till mig igen...

Chapter 3

2007

3.1 February

Chansen i ett större perspektiv (2007-02-07 01:45)

Pratade lite med min vän som har lungcancer under kvällen...

Hon oroar sig för strålbehandlingen som de skall börja med snart. Vi har redan pratat om hur min mor hade cancer när jag var liten och behandlades på radiumhemmet, och efter om och men, fortfarande struttar omkring på stades gator (om än med en sportig rullator, men lite lyx får man väl unna sig på ålderns vår? ;)

Läkarna ger henne 12 % chans, och hon kände sig bedrövad av de förutsättningarna...

Men tänk på det, på det stora hela... 12 %, det är ganska stor chans? Sätt det bara i ett sammanhang som blir lika talande som fantastiska Magnus Betnérs liknelse i det annars halv tråkiga Stockholm Live på SVT idag (där han gjorde liknelsen med att han hoppades att han dotter när hon kom till gymnasiet låg med varenda kille där, följt av egna kommentaren "Men hur kan han säga så om sin egen dotter...?" och den fulkommligt dräpande uppföljningen - "Mmm, men om jag hade sagt så om min son, att jag hoppades att han skulle sätta på alla tjejer i gymnastiet, hade du nickat glatt och hållt med om att han var en hingst...!")...

Det finns en ny fågelinfluensa som drabbar 12 % av alla på jorden - visst skulle då plötsligt 12 % inte längre vara en liten chans, utan plötsligt en stor möjlighet?

0.012 % det skulle vara en oroväckande chans...

Så jag sa följande till henne:

Men tänk så här... Du är du, fantastisk och unik på alla sätt - och att det skulle finnas en likadan till som du, är ju - låt oss säga - en på miljonen. Inser du hur många "du" det skulle finnas om det fanns 12 % av dig på en miljon?? Det är ett-hundra-tjuo-tusen av dig (120.000), om jag inte räknar fel... :D

Vi tar det ut i ett ännu större perspektiv. Kollar man på [1]Earth's Population Counter och i skrivande stund utgår från det antalet människor i världen som den presenterar: 669245500000, så landar 12 % på 80309460000, vilket enklare sagt är, om jag tolkar det rätt, över åttio miljarders chans att du klarar det - och då skall man ta in i beräkning att du är i ett I-Land och har en fantastisk sjukvårdsapparat...

Ibland kan det vara ganska intressant att se saker ur ett annat perspektiv, och faktiskt vända och vrida på saker - för saken i sig ändras ju inte om det verkligen är något som är sant, verkligt och konkret... 12 % är 12 %, hela tiden - men man kan se dem på olika sätt... Skulle dock siffran ändras när man vände och vred på den, så skulle jag säga att siffran inte var speciellt trovärdig, eller hållbar... Resonemanget går igen i det mesta, vänd och vrid på det så att en tom kopp ser ut t.ex. som ett sandtorn - visst det liknar ett sandtorn med fantasins hjälp, men det fortsätter att vara en upp och ner vänd tom kopp.. Blir det något annat, så beror det ofta på att grund resonemanget inte håller är genomtänkt (och ja, det finns faktiskt saker som ändrar funktion om man vänder på dem - men detta vara bara ett snabbt retoriskt exempel för att tydlig göra en tanke - inte en verklighet)

På fredag skall jag på begravning. Känns en smula konstigt, då jag nästan ser fram mot det. Dels för att det gick så fort, och han inte behövde lida så länge (stroke), men också av helt egoistiska själ - att få släppa ut tårarna, och tömma ut de senaste dagarnas händelser som ligger och pressar bakom ett leende och en sarkastiskt blinkande smile figur...

Har inga problem med att gråta, det är inte det - herregud, jag kan ju inte titta på Oprah, eller något liknande program utan att tårarna forsar - grät ju t.o.m. till Dr. Dolittle 2 (och då har det gått långt) - men samtidigt så är jag för närvarande när det gäller mig själv, och funderar över varför skall jag ta åt mig, varför skall jag bli ledsen och så vidare. Då blir det svårt att få ut den smärtan som hur man än vänder och vrider på det, ändå sätter sig i själen.

1. <http://www.netlingo.com/more/poptick.html>

Delar av toner (2007-02-07 04:43)

tårar av tack
trillar sakta ner

i tystnad

de låter inte
så mycket
när de faller

men lyssnar man
noga
kan man höra
de brista
ut i

tack, tack, tack...

då de slår i marken

@ }-,'-

livsloskan

De spottar inte på dig
utan de spottar
för det är det enda
som de kan uppbringa

för att släcka den eld
som de tror de startat
då de ser din
starkt brinnande

själ

Sätter på lite musik på 33 1/3 varv....

”Uh from the Indians who welcomed the pilgrims
And to the buffalos who once ruled the plains
Like the vultures circling beneath the dark clouds looking for the rain
Looking for the rain
Just like the cities stagger on the coastline
In a nation that just can’t stand much more
Like the forest buried beneath the highway, never had a chance to grow
Never had a chance to grow
And now it’s winter, winter in America
Yes now that all of the killers have been killed, sent away, Yeah
But the people know, the people know, it’s winter
Winter in America
And ain’t nobody fighting cause
Nobody knows what to say
Save your soul, lord knows from
Winter in America
The constitution, a noble piece of paper
With free society, a struggle but they died in vain
And now democracy is a ragtime on the corner
Hoping for some rain
It looks like he’s hoping, hoping for some rain
And I see the robins perched in baron treetops
Watching lasting racists marching across the floor
Just like the peace sign that vanished in our dreams
Never had a chance to grow
Never had a chance to grow
And now it’s winter
Winter in America
Yes now that all of the killers have been killed, or betrayed, Yeah
But the people know, the people know, it’s winter
Lord knows it’s winter in America
And ain’t nobody fighting cause nobody knows what to say
Save your soul
From a winter in America
Stick
And now it’s winter
Winter in America
And now that all of the killers done been killed, sent away
The people know, the people know, it’s winter
Winter in America
And ain’t nobody fighting cause nobody knows what to say
And ain’t nobody fighting cause nobody knows nobody knows
And ain’t nobody fighting cause nobody knows what to say”
© Gil Scott-Heron ”Winter In America” (The First Minute of a New Day, 1974)

Även om jag mest tänker på George Clinton och Parliaments låt "(Think) It Ain't Illegal Yet", så är inte det det bästa sättet att slappna av när dagen satt på sig sin mörkaste rock, så att så stjärnorna kan fånga ljuset från våra själar och skapa gimmrande reflektionerna uppe på himlavalvet... Så just nu är det Gil Scott-Heron som snurrar på skivspelaren (jepp, det finns fortfarande såna - med dubbelslipade nålar och allt! ;))

Blev lite besviken på hans "arvtagare" Michael Frantis senaste album, så istället dyker jag tillbaka i tiden, och bara njuter... Så enkelt, så rent och avslappnat - men ändå så sylvast och närvarande... Underbart!

"Jagged jigsaw pieces
Tossed about the room.
I saw my grandma sweeping
With her old straw broom.
She didn't know what she was doing
She could hardly understand
That she was really sweeping up
Pieces of a man.

I saw my Daddy meet the Mailman
And I heard the Mailman say
"Now don't you take this letter too hard now,
Jimmy, coz they've laid off nine others today."
But he didn't know what he was saying
He could hardly understand
That he was only talking to Pieces of a Man

I saw the thunder and heard the lightening
And felt the burden of his hand
And for some unknown reason
He never turned my way

Pieces of that letter
Were tossed around the room
And now I hear the sound of sirens
Come knifing through the gloom
But they don't know what they are doing
They could hardly understand
That they're only arresting
Pieces of a Man.

I saw him go to pieces
I saw him go to pieces
He was always such a good man
He was always such a strong, strong man
Ya I saw him go to pieces
I saw him go to pieces"

© Gil Scott-Heron "Pieces Of A Man" (Pieces Of A Man, 1971)

Avslutar de vakna timmarna för nu, med ytterligare en liten egen text:

Låt morgonen bli sen

tiden står inte
bara stilla

på bruten engelska
är den more gone

för att lämna plats
åt varma hjärtan

Tanken om... (2007-02-07 18:16)

Salikons Ros

@ }-,‘-

tårar av tack
trillar sakta ner

i tystnad

de låter inte
så mycket
när de faller

men lyssnar man
noga
kan man höra
de brista
ut i

tack, tack, tack...

då de slår i marken

@ }-,‘-

Omtanke, smakar lite på ordet... Är det tanken "om" något, eller en tanke som sluter sig (om), eller kanske tanken på en tanke?

Lämnar tanken flytande på ett litet svagt om-moln, för idag är det hip-hoppen som breder ut sig i örontrakten, och den tar sin plats...

"I didn't tell anyone about what I seen or heard that day, mums the word still
I'm scared to plant ideas into your head while your rebellious side is fertile
Hurdles are getting knocked down
I'm running a losing race
Your legs aren't the only ones marked up How many dreams have you chased?
If I could have said this to your face maybe you wouldn't have to write like I do,
Except I use paper instead of my body now; it's something you might want to try too
From haikus to horror stories, it's something in our blood that we share,
Something in our blood that appears on the surface of our skin when we bring it there
My facial expression said I didn't care

Hate and aggression must've made an impression on the little kid who stared,
Sitting on stairs when I would bother to bring my skates
My feeble attempt at being a strong, big brotherdoing father figure 8's
Ripping my cape on the ground that it dragged on
Tripping on fate and hearing the sounds of a sad song
Listen, it's great sharing time now that dad's gone,
But what's with the choice of words?
Or the body parts that you decided to tag them on?
I'm a bagabond who moved to modern day Babylon and then back again
With minimal contact and you know I can't ask your mom what's happening
You've got such beautiful gifts What are you doing ruining the packaging?
How ironic come to think I probably put this ink on my back for him
I want you to laugh and sing more,
But you dropped anchor in a place
where dreams go to die and you're keeping your ass indoors
I'm asking for you to stick it out and see things through
You're asking for me to zip my mouth and keep it just between me and you

If I could have been there from the beginning if I could be there right now
if I could promise to be there when you need me, would it raise an eyebrow?
How would your body be different if I still dropped by for visits?
Is it my place to put a smile on your face?
Could I erase your body language telling you its all been said before?
Or change the words you wrote, exchanging your scars for my metaphors?
I'd add them to my collection while smiling
Next time you want to paint with razor blades and need a canvas use my skin

You're hiding your sins well, but I see the hell that your limbs speak
Tongue in cheek Lying awake in bed while other kids sleep
The strength of evil begins to keep your grins weak
No matter the length of the needle
marking up one's body is so much more than skin deep
Feel the pin prick The grim reep what they sew and you're trained to say that you're fine
Your thresh hold for pain is greater than mine
So I'm waiting in the lines that you give me patiently,
While you get cut in the lines that THEY make YOU wait in ways that they can't see
If there's a vacancy as far as room in your life goes,
say it to me Don't do it with a knife under your clothes
Because the anguish of hidden skin is letting my ghosts be shown
Plus the language its written in hits especially close to home
I'm most alone when I'm out of touch with the people who feel this type of pain
You might just aim for a day that its raining to strike a vein to take my name in
Changing your uniform and altering your mind set
Has your pointer finger decided if it was a fault of his or mine yet? I bet
I know the dialect It's nowhere I haven't been before
With skin that's sore Battle scars that rise from our inner war
Are decorative medals of honor that our father decided to pass through inheritance
And it is repetitive when the kids head in the direction of evidence
proving the pain and hurt is relative

All this pain and hurt is relative"

© Sage Francis "Inherited Scars" (Personal Journals, 2002)

Måste bara fylla på med ett par klipp från YouTube med Sage Francis

[youtube sJ7w-z4BvMo]

Sen har vi ett liveklipp där han tillsammans med humanbeatboxaren C.R. Avery uppträder [1]live i en skivaffär, ett lite längre klipp med Sage och Sole där de [2]improvicerar och tävlar mot varandra samt avslutningsvis lite [3]vanlig live spoken word och [4]lite till live spoken word samt avslutar med ytterligare [5]spoken word till bilder.

I dag känns det logiskt med hip-hop, det handlar ju bara om bling-bling, thugs och hoes, eller hur... Det finns ju inget annat i det, det vet man ju, man behöver ju inte lyssna - man har ju själv sett det på TV och hört av vänner... Riight? ;)

-=-

Ett av de vanligaste problemen med folk som börjar måla, brukar min pappa säga, är att de inte ser eller tittar... De tror att de gör det. Kastar en snabb blick på landskapet eller vad de nu målar av, de ser ett träd, en äng, och sen begraver de huvudet i sin canvas, och målar det som de trott de sätt - de tittar inte på hur grenarna i trädet lyfter och samspråkar med varandra, hur de förhåller sig till de vajande gräset... och sen undrar de varför det inte blir som vad de sett, de förstår inte sammanhanget...

Ta bara den vanliga övergångsskylten, klassiska "Herr gårman"..

- Ser du den?

- Vad ser du?

En skylt med en trekant som en gubbe går i, eller ser du en gubbe som går över en gata som sträcker sig bort i horisonten? (perspektiv)

Samma sak när du tittar upp på molnen på himlen, troligtvis så ser du vita moln som ligger på en blå bakgrund - men testa och kisa lite, och försök se det som en vit bakgrund, som ligger bakom ett blått skynke och som man kan skymta där bakom... Att se och inte bara minnas...

Minnet är jättebra, tack gode gud för minnet - men låt det vara ett minne, och inte verklighetsgrunderande.. Se varje dag med nya vakna ögon... Annars är det lätt hänt att du en dag vaknar och märker att ägget inte är ovalt, utan trekantigt..

Eller som så många för oss, en dag så märker du att du plötsligt har en enorm övervikt och undrar hur det kunde hända? Du har ju varit med hela tiden, hur kunde det gå till? ...Kanske för att du inte såg dig själv, utan du såg bara minnet av dig själv - till en dag då det sloknade och du såg igen...

Hade en spännande konversation över MSN på eftermiddagen som knyter an lite till detta.. Unge gossen Alfons Åberg säger ju jämt "Jag skall bara....", men jag kom fram till att jag tror att han och hans system vuxit upp och är numera är 40+ nu, och istället säger "Det är bara att..." på precis samma sätt. :D

"It's time to rethink every fact that is imaginable
Survival instinct dwells in a past that is inhabitable
I happen to pull fast ones over the slow parole board
Who likes to speak to de-fanged wolves who cry sheep
Time seeps into our skin, age indicates how long we've been lost in space
I keep putting expression looks upon my face
An awful waste of human skin who waits for Autumn to begin
While far from grace, will do me in to late
(I'm out of seasoning)
No spring chickens, summer romance novel writer could win a prize

It's Nobel, go to hell in a riding vehicle that he winterized
I change my mind more often than my undergarments
Abide abortion and other nonsense
I'm an orphan who comes from Providence
I am assigned from God! For the parentally misguided

(And I know...)

State is not an ocean, not an island, not a road
If I don't know where I come from
How do I know where to go?
It's not where you're from, not where you're at
It's where your going... and I am going home

(And I know...)

State is not an ocean, not an island, not a road
If I don't know where I come from
How do I know where to go?
It's not where you're from, not where you're at
It's where your going... and I am going home...

...to where? The land of the lost souls
Feeling a loneliness that really only exists in abandoned foster homes
How many images of missing kids can be fit onto a milk carton?
Framed, they're starting to look the same
Starting to say his name, and claim privileges
As if they found HIM!
The strangest little kids surrounding the circle of false friendship
Rings of fire are connected at the elbow
Cause they're tired, moms unexpectedly let go
The Velcro light component that keeps there unit cohesive
It's the music! So we give reasons to get sober
Life experiences to hum to
These kids play Red Rover? I look for weaknesses to run through
With reckless abandon, they're standin', refuse to go down
The pinballs in their machine bounce between abusive homes now
If its fighter flats, they'll just choose to throw down
Ain't nothing like beating a dead horse, riding it through a ghost town
I move with no sound... I used to think I was invisible
Til they stopped me in mid-stride and said
"I think I seen a picture of you..."
Picture that, I said "Nah I just got one of them faces
Placed next to an expiration date that changes.
I kind of look familiar, my name is at the tip of your tongue
The lost look on my face makes you play dumb.
Say something colloplial
I need to get my bearings and a feel for where I'm at
but you ain't hearin' that."
They shout freeze! I'm a tourist trapped by townies
Who put bounties on armies and all surrounding counties
Before I bounce, I hear them shout
"Someone help us out, PLEASE!"
We're all alone in the foster home
Killin' ourselves with the house keys...
Not every broken home can come equipped with a fix-it man

And it's a smelly mess once the shit hits the fan
Kids just stand in their circle jerks with there dicks in the sand
Saying "FUCK THE WORLD" cause they aint got no girl
But who do they think I am?
Think again, I'm not that quick to plan ahead of time
I'm two steps behind the schedule, they pretend to befriend my mind
I think they just misread the lines in the palm of my hand
Cause, they're random scars caused by slap boxin' with landlords
I ran with the dogs till I realized they were all mutts
Turned bitch once the dog catcher caught up
Forced into trucks, boarded up, put to sleep in the pound
Being an orphan sucks, but I'm done with sneaking around
I see my frown posted up on street lights
And telephone poles, from what they show it seems like
I never grow old, from what they show it seems like
I never go home, and that doesn't seem right
Cause they won't let me grow...

And this is where some go
to avoid the sunrays and the noise of subways
Emerging introverted, unemployed and unshaved
I feel rewarded offering a finder's fee that I know no one will pay

And this is where some go
to avoid the sunrays and the noise of subways
Emerging introverted, unemployed and unshaved
I've got multiple personalities and my inner children are runaways

(And I know...)
State is not an ocean, not an island, not a road
If I don't know where I come from
How do I know where to go?
It's not where you're from, not where you're at
It's where your going... and I am going home...
To the land of the lost souls
Feeling a loneliness that really only exists in abandoned foster homes

I feel rewarded offering a finder's fee that I know no one will pay I've got
multiple personalities and my inner children are runaways
I feel rewarded offering a finder's fee that I know no one will pay I've got
multiple personalities and my inner children are runaways
I feel rewarded offering a finder's fee that I know no one will pay I've got
multiple personalities and my inner children are runaways...
(kids shouting until end)"

© Sage Francis "Runaways" (Personal Journals, 2002)

Upprepar samma post procedur som i natt, och avslutar med lite nya egna tankord...

Ser strålarna falla på marken
Själviska änglar

När du faller
ser änglarna på

de vet

att du faller
de vet varför

de vet

att du inte
kommer
skada dig

för jag
fångar dig

när jag faller
vänder de ryggen
och inväntar

ljudet

av en kropp
som slår
hårt

i marken

de vet
att jag dör
bara så

att jag kan
åter uppstå
med deras kraft

men jag måste
jämt dö
en smula

för att få

leva

1. <http://www.youtube.com/watch?v=zQOV2FQjofU>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=xqmlw0dDMTA>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=YK1Zui7WYsM>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=xV3kVSCMiFY>
5. http://www.youtube.com/watch?v=0gR--f-x5_8

Torkar andras tårar.. (2007-02-09 09:49)

Jag brukar torka andras tårar

Jag brukar beskriva dem som pärlor i kylan, eller som livgivande för små frön att växa...

Nu sitter jag här med en stor klump i själen och tårar som aldrig vill ta slut, ser dem på nära hand och ser att de är ensamma. Det är därför som de faller.

Ensamma fallande tårar
med vingarna
tätt intill kroppen
utan att veckla ut dem

Som själen råttor
lämnar de skeppet

Har hört ord om att bry dig inte om dem, de är korkade de vet inte vad de går miste om. Hört ord om att du är bättre än dem.

Jag hör också hur min själ gråter

Den slutar inte gråta, bara för att jag är "bättre". Såren slutar inte blöda bara för att man säger att "*Äh, det är inget att bry sig om*".

Jag tänkte en stund idag, att tänk om jag hade varit en kvinna, som hade utsatts för samma sak som det som jag drabbades av på Viktop under veckan. Hade det inte då varit en massiv storm kring mitt "människovärde" och att ingen fick behandla en annan människa på det sättet. Eller om jag varit en liten kille och detta varit en skolforum, hur hade inte föräldrar pratat om det fasansfulla mobbningen och att det borde vara förbjudet att behandla folk som jag blev...

Men nu var jag en man...

"Det är bara att bita ihop", "Äh, det är bara ett forum", "Inget att bry sig om i det långa loppet"

Även om du inte ser mina tårfulla ögon, så finns de ändå där. Även om blodet inte droppar från de sår som slagits upp i själen, betyder det inte att jag blöder, och framför allt att jag inte känner...

Vad ger dig för rätt att behandla en annan människa på det sättet som DU gjort?

Jag ställer mig den frågan jämt, och jag ser till att jag vet varför jag reagerar och på vad - jag vet också när jag går för långt, och ber om ursäkt då. Slutar då. Det gör inte alla, utan de gömmer sig bakom sin makt...

Maktlösa tårar dunstar inte
av varma tankar
de bränner hål i själen

Skärvor av skratt... (2007-02-10 09:47)

När smärtan når ytan...
Skårer av tårar

Tårarna längs kinden
är inte kalla

varma eller salta

de är vassa

som ett rakblad
skär de djupa
skårer i ansiktet

för att passa

dig

Målar med vattenfärger.

Det är glad färger, starka färger - gröna moln och blå träd med en röd himmel över ett gult hav. De breder ut sig över pappret och barnen förundras, men när de inte ser doppar jag pensel i ögonvrån för att fånga en svart tår - för att sedan försiktigt skissa mina egna konturer med.

Gömmar mig bakom sol och gnistrande snö, och paljetter inför en gnistrande schlager festival - ljuset suddar ut skuggan från deras ögon, och världen är en magisk plats.

Har vänner som bryr sig, folk som inte känner mig som ändå visar att de känner och ser. Det gör dagen varm, lite som efter smärtan av såret lagt sig och man bara känner det varma blodet som försöker leva och vill koagulera för att såret skall läka.

Men det tar inte bort såret, det gör inte allting bra igen, som när man var liten, och någon blåste på ens sår, och smekte bort tårarna från ens kind.

Gömmar mig bakom hörlurar och musik, stänger av, stänger ut... tappar barnens skratt i marken, och kan inte sätta ihop det igen... *"Kom igen pappa, vi hittar på något skoj!"*

Pappa orkar inte.

I spåren av en begravning...

Det var en fin fredag

De säger att tiden har sin gång
men ofta glömmar man
att minnet är starkare
och ibland kan stanna tiden

Hjärtat och själens minne
klarar sig utanför tiden

det är evigheten

därför längtar vi efter
att komma till evigheten

Det är då vi tar del
av en annan människas
hjärta och själ
och skapar det som kallas

evig kärlek

Mänsklighetens frånfälle (2007-02-10 09:48)

"Men skall du inte sova nu?"

Omtanken finns där, men jag vet att om jag lägger mig så kommer det bara en ny dag - och den kraften som dagarna slår in i mig när förtalet och påhoppet på mig som person får fortsätta gör att jag inte vill känna en ny dag - orkar inte mer med mer sår och fortsatta ignoranta påhopp av de som hela tiden hoppat på mig, medans de som vill visa omtanke och empati för en annan människa snäses av, eller får sina trådar låsta.

Vart tog mänskligheten vägen?

Varför tror sig folk att det bara finns en sida, och att de alltid själva står på den goda sidan - har inte historien lärt mänskligheten någonting?

Jag har inga problem med att visa upp samtliga PM och mail som jag skickat och fått av moderatorer, och för att ingen skall tro att jag manipulerar dem - så skulle jag t.o.m. kunna tänka mig lämna ut mina inloggningsuppgifter, så att folk fick rota själva och se hur det ligger till med den sanningen som de får sig serverad på prydliga fat på viktop.

Det är skrämmande att se hur dessa människor i ena andetaget säga att de bryr sig om andra, men i nästa stund har de inga problem med att sparka på någon som ligger, någon som inte ens kan vara där att försvara sig själva - istället för att bara tiga och låtsas som de regnar, så buidrar de ju ännu mer till en dålig stämning och de personliga påhoppet.

Varför tror de inte att jag känner något, varför tror de att det är OK för dem att göra sig lustiga över när jag säger att jag mår dåligt av det, att jag blir ledsen av det, vad är det för människor?

Begravningen igår hjälpte tyvärr inte till att lätta på trycket, då det blev en märklig upplevelse, då den avlidnes (Inge) bror (som jag inte träffat tidigare) var där - och då jag inte umgås med Inge på nästan 15år, så såg hans bror ut precis som jag trodde att Inge själv skulle se ut nu...

Det blev väldigt märkligt, Jag såg ju honom gå i gångarna, prata med änkan - andra såg honom också, så det var inget som bara jag såg (det kollade jag snabbt upp) - skulle inte han ligga i graven? Var det inte honom som vi var där för? Att förstå att det var hans bror, var inte lätt...

Det blev svårt att släppa på något, så jag har fortfarande en tjock klump i halsen och en mage som knyter sig... Är jag kanske inte lika mycket värd som andra människor? Är det kanske OK att mobba vuxna människor, om de sticker ut för mycket? Är det mig som det är fel på som inte kan se det, eller förstå ett sånt beteende?

Hur mycket skall man ta emot och svälja med ett glatt och nöjt ansikte, och vart skall man sätta ner foten... Självklart så skall man acceptera saker till en gräns och SJÄLVKLART så har man ett eget ansvar, men utöver det - har inte andra det, och har jag dragit gränsen för tidigt - eller har jag t.o.m. dragit den för sent, så att folk fått för sig att jag är en övermänniska som de kan behandla på ett sätt som de aldrig skulle göra mot någon annan människa?

Barnen frågar varför pappa är ledsen...

Fick en varm kram via SMS, så jag fryser inte så mycket längre, men tårarna är fortfarande rakbladsvasa och river djupa sår längs kinderna...

Jag andas... (2007-02-11 09:44)

Sitter inlindad i frossa, vet att jag borde äta, men vem f-n orkar bry sig? Läger på en extra filt istället... Blundar så de tror att jag sover, så jag slipper bli inblandad i livet.

Stirrar ut genom stängda ögonlock, och en dimma av tårfyllda ögon - har aldrig känt mig så här kränkt tidigare. Vill bara skrika "Era djävla falska SVIN!!!" Ni som gömmer er bakom era smilies prydda lögner om varför och vad.. "FAN ta er!".

Kom aldrig, ALDRIG någonsin mer och ens påstå att ni stöttar folk eller bryr er - den lögnen är för uppenbar och ett sånt djävla hån mot alla de andra som verkligen stöttar och bryr sig om sina medmänniskor, oavsett vilka de är - och inte bara sina "vänner"

- Vilket förbannat hyckleri!

--

Solen tittade fram.

Jag sluter ögonen och stänger in mig. Tar några snabba tuggor mat, för att bli fri tjat och hoppas att jag dumpar mig till sömns - det är något folk förstår och inte frågar så mycket om.

"Pappa dumpar, så han behöver lite lugn och ro nu"

De ljudlösa tårarna bränner bakom ögonlocken.

--

Jag bad om hjälp, jag sa till folk att sluta, jag förklarade att jag mådde dåligt av det - stödet som jag fick av dem som skulle hjälpa och hålla ordning var, hån, tystnad, utestängning och rena lögner.

Bara för att Du inte ser mig längre, så betyder det inte att problemet är löst

- Ursäkta tårar att jag håller er inne, men inte ens ni förtjänar den behandlingen som jag fick/får utstå.

Fråga mig inte hur jag mår. Jag kommer ändå bara svara "Jodå, jag andast, livet går vidare och allt löser sig tids nog", kanske jag även säger att jag lyckats hitta ett par nya ljuskorn som gömt sig i mörkret och håller på att namn ge de stjärnorna i själen just nu.

Mina känslor syns inte, finns inte - för när jag visat dem har folk bara trampat på dem. Jag vet att det finns fantastiska människor som inte är såna, människor som verkligen bryr sig om andra, men de tar jag till mitt hjärta ändå - utan att blotta mina känslor

Jag fäster min själ på papper och monitor istället, egentligen bara för att jag skall kunna se att den faktiskt finns där - ger mig själv ett handtag att hålla i, när andra slår undan fötterna på mig...

Mörkret sänker sig sakta... (2007-02-12 09:42)

Vill bara trycka in ögonen, sluta se... Sluta känna. Det är inte värt något, jag ser ju det gång på gång.

Nu när det kommer fram att deras ord bara var lögner och det verkligen inte fanns något bakom, så fortsätter de ändå att kränka MIG.

De ber folk som undrar att sluta undra, det leder ingen vart - men de låter andra få spekulera fritt i vad för hemskheter som jag gjort, med den enda påföljden några käckta ord, några balla smiles och hejarop i deras dagböcker.

Nu handlar det inte om lagar, regler eller något sånt - nu är det bara ett race för att se vem som verkligen knäcker mig först. De har fått en människa på fall. Skitsamma i att han bad om hjälp, skitsamma i att faktiskt inte gjorde något fel, skit samma - vi har honom på fall...

Ingen moderator, som annar brukar vara så snabba med att säga att det är människor på siten, människor som mår dåligt, människor som behöver stöd - ingen av dem har räkt ut en hand, för att ens kolla hur jag mår.

EN av dem tog kontakt med mig dagen innan, bara för att snacka lite och lära känna mig, som hon skrev - men hon visste ju, och hon ville kanske bara rensa sitt samvete.

Men jag är ingen vask där du tvår dina händer och håller ditt avfall i. Jag är en människa, jag KÄNNER jag också. Jag har t.o.m. sagt att jag mår dåligt av det - det kan du läsa i min dagbok som du tagit, ändå bryr du dig inte...

Undrar om det är därför som jag fick mail från en tidning idag, som ville veta mer?

De ser inte mig heller, men de ser en bra story som passar precis mitt mellan artiklar om mobbing och övervikt.

Vad skall jag säga till mina barn om de skulle bli mobbade, "äh, glöm vad du känner, svälj det och gå vidare?"

Jag skulle aldrig, ALDRIG kunna se dem i ögonen om jag gjorde något sånt mot dem.... Så hur skall jag kunna se mig själv i ögonen, om jag tillåter detta skitsnack fortsätta?

De låser mig ute, men fortsätter ändå smutskasta mig - vart är alla moderatorer som låste trådar och varnade folk när de pratade dåligt om någon inom vården som man knappt kunde urskilja vem det var. Men här, när en privat person hängsut med rena lögner - det vet ju de själva, jag hade inte sagt något annat än det som stod i min dagbok (som du kan läsa de sista posterna i här) och de trådar som man hittar genom att gå in via min profil - så är det ingen som kommer in och säger stop, utan snarare "PRECIS!"

Vad visar det upp för stöd mot människor, vilken syn förmedlar det och hur mår de av det? Mår de bättre av att jag känner blodsmaken av mitt krosade kranium under deras gemensama fotstampa? Hänger du upp kängorna som troferer och ger medal till den som har stört blodpöl under dem när morgonen kommer?

De kan aldrig, aldrig mer komma och säga att de varesig lyssnar eller bryr sig om människor. De kan säga att de vaktar sitt eget hus, och håller sina vänner bakom ryggen... Men de kan ALDRIG säga att de bryr sig om människor... Aldrig... För jag är en människa, och de bryr sig inte ett dugg, och de visar de som bryr sig om mig, nästan samma förakt som de har mot mig.

SKIT I HUR JAG MÅR!

Det gör inte dig gladare, du mår inte bättre av det, det blir lugnare och bättre om jag tystnar - finns inget av värde i mina ord, och dina ord har tappat allt värde... de är bara ett väldigt gamlat skämt, utan poäng.

Mina tårar rör inte dig, min själ betyder inget för dig - jag lär mig mitt värde i min nya kropp - du förklarar det så tydligt, och skulle jag inte hänga med i svängarna så kan jag bara ställa mig framför spegel och läsa i de är som dina handlingar ristat in i min kropp.

Tack, för att du inte bara tar ner mig på jorden, utan att du tar mig under jord.... Där kommer mina tårar förhoppningsvis skapa något nytt, och du kan fortsätta trampa på mig utan att behöva höra mig skrika...

Då mörkret sakta sänker sig, och jorden täcker för min själ...

Färgade med mitt hjärta för dig...
De blodröda bladen

En röd ros
växer upp
till alla

hjärtans dag

mitt hjärta
hade tömde sig
för en sista gång

så du kan
se mig

vissna

Härskarteknikerna (2007-02-13 09:39)

Lovar utan att visa...(Lovisa)
Hycklerskan

i forna tider
fanns det gråterskor
i kyrkan

i moderna tider
finns det hycklerskor
på nätet

Det otäcka med barn som leker vuxna är att de inte har förmågan att varesig se sina egna fel, eller se konsekvenserna av sitt agerande, vilka signaler som de sänder ut. Det positiva med riktiga barn som ibland låtsas vara vuxna, är att det går att tala med dem och de faktiskt både lyssnar och förstår.

Hur dum är man antingen själv, eller andra, eller hur dum uppfattar man andra vuxna människor vara, när man plötsligt inte tror att en skarp tillsägelse kan funka, och att något kan ändras på tre månader om man bara tiger ihjäl det?

Är det så politiker jobbar? Är det så man tar i tu med problem på jobbet, eller i hemmet? Vi stänger ut dig, och tvingar dig att vara tyst i tre månader, sen får vi se om du har ändrat dig?! Vad hände med

de vackra orden man vill sätta upp i skyltfönstret om att man bara diskuterar det med berörda parter och framför allt om att det är två parters fel om man träter - hur kommer man till en lösning om ena parten tvingas till tystnad - och den andra får fortsätta på precis samma sätt som tidigare?

Att köra med klarare och hårdare regler funkar och är jättebra - men det kräver insikt, kunskap och arbete. För det första måste amn tydligt meddela att man inför de nya reglerna/förhållningssättet, sen måste man vara tydligt med att visa det i trådar. Tar man bort en post, så meddelar man genast postaren om detta och skälet bakom det. Går man in och ändrar i en post, så skriver man tydligt i posten att den är ändrad.

Sen underlättar det om man sätter sig in i hur saker fungerar i verkligheten kontra nätet. Det kryllar av t.ex. stödforum på nätet - som har massor av folk som mår dåligt. Hur hanterar de situationer där det blir tjafs mellan två parter? De allra flesta stänger av båda parter för att visa att det INTE är acceptabelt att tjafsa för någon, men de stängs av i en vecka och detta efter att båda har varnats - både offentligt och via PM. På detta sett så ser alla vad som är rätt och fel, och vad som utlöser det samt vilka konsekvenser det får.

Tyvär så har ingen på Viktop uppenbart någon erfarenhet av varesig större forum med 1-100.000 medlemmar, man känner inte till de egna skyldigheterna, it-lagnarna eller ens de svenska lagarna, man tror sig ha en helt egen liten värld som står utanför allt sånt.

Revolt siten, som handlar om makt och kön i ungas vardag, belyser PRECIS det som vi ser på viktop just nu, men i ett vuxenperspektiv och mot en man:

- LÄS DETTA och tänk efter

[1]<http://www.revo.se/verktyg.html>

Var det djupare än jag först såg?
Min son ville berätta

Min son ville berätta
ett skönt skämt

Det var så här:

”När jorden
går sönder

Så kommer en
med hammare
och spik

en annan kommer
med nål
och tråd

en tredje kommer
och pensel

!”

Jag tänkte först

nu är jag gammal
då jag inte hänger med
i ungdomens skämt

men sen såg jag
skämtet

jag såg
vuxna människor

1. <http://www.revo.se/verktyg.html>

Spetsad genom ryggmärgen... (2007-02-14 09:38)

Känslor och dröm i samma verklighet...
Bär min sons tårar...

Min son drömde
i natt

inte om älvor,
vingar och flygturer
över vackra landskap

inte som skatter,
spännande äventyr
i magiska världar

han drömde
att hans pappa
höll på att dö

han grät
i sömnen

jag grät

vaken

Man lär sig nya saker var dag. Kroppen är inte dum i sin enfald. Istället för att stå och slås mot stela väggar, så ser den för första gången en tillflykt i mat. Inte i mycket, men i snabbhet... Ett stycke vittbröd, med ost, en klocka och noteringen 10 sekunder för dess försvinnande. Mer behövs inte för att dumpa sig till sömns, och att låta ytterligare en dag få passera.

Andra hjärtans dag.

Mitt sargade hjärta fortsätter att pumpa ut blodröda roser kring de mörka hörnen. Snödroppar av ljus, bygger upp en vacker bild.

Känslor fästa på ord. Så vackert. Sylvassa når trängda genom dess ryggmärg, spetsade på vita underlag för andra att se - utan blod eller liv. Studera skönheten, för när den landar på din hand skriker du bara "Äckligt!" och försöker slå ihjäl den så fort du kan.

Sanden grusar sig till tjocka klumpar kring ögonen, knastrar i den kippande munen som söker luft och pressar sönder trumhinnorna. Huvudet i sanden får en att tänka på annat - det är sant.

Pratar med en vän om smärta...

Dolt i ljus
Du var rädd för den dagen
när lyckan inte överträffar
det jobbiga.

Rädd för den dagen
då det känns som hemma
i smärtan.

När du känner igen
botten och sidorna
bestämmer dig
för att det är det
du känner igen

som ditt.

Sakta
förde jag handen mjukt
över dina ord och rädsla.

Tyst svarade jag.

Det just där
som livet bor
det gäller
att inte förvänta sig

lycka

utan att hitta den
att våga leva.

Du kommer att känna
igen dig,
känna
din egen styrka

slappna av

njuta av de
vackraste små ljusen
där andra aldrig
ens ser något,
utan bara låtsas

att de gjort det
och lever i en dröm.

Oroligt svarar du:

ljusen jag ser
tillhör alla andra

inte mig

jag förstår dem
inte
ens när jag ser
dem...

Jag blundar och försöker
visa dig
att de ljusen
som man ser
som andras

är inte de ljus
man ser
utan de
som andra vill
inbilla och missleda med

ljus som försöker
dölja

de små

små

verkliga ljusen

som du

Andas i mellanrum (2007-02-15 09:34)

små små droppar, små små djupa hugg...
Andra hjärtans dag

Ensamma
fallande tårar

med vingarna
tätt intill
kroppen

utan
att vecklas
ut

som själens
råttor
lämnar de
skeppet

när jag
försjunker
i tankar

om andras hjärtan

Vi pratade om helgen och möjligheten att åka till en isrink så att barnen får åka lite skridskor, när min fru sa:

”Det är lite kallt där, men de har ett mellanrum som man kan gå in i och värma sig lite!”

Hur underbart låter inte det? Att kunna gå in i ett mellanrum, hon sa det verkligen så, och inte ett mellan rum, det måste ju vara helt fantastiskt?!

Som jag har skrivit tidigare, så är det ju faktiskt mellanrummen som skapar formerna. Så att kunna gå in i ett mellanrum, måste ju nästan vara det samma som att gå in i själva skapelsen? Wow!

Skrev en lite längre fiktiv text i går, men är så extremt osäker på den. För normalt när jag skriver så gör jag det helt fritt, och har ingen aning om vart jag landar eller hur jag skall få ihop något förens jag är klar - jag börjar med en mening sedan växer allt fram för mig också. Jag läser texten samtidigt som den skrivs och blir alltid lika förbluffad över vart den landar.

Men i detta fall så hade jag redan en grundtanke, som kom från ett samtal som vi fru hade hört på tunnelbanan på väg hem, där en man och en kvinna pratade om hurvida saker verkligen såg ut som vi föreställde oss dem, eller om det bara var något inlärt (att de ”skulle” se ut på ett sätt). Det triggade igång mina tankar, och jag fick en klar bild vart jag ville att stycket skulle sluta - och allt det gjorde det jättesvårt för mig.

Hur skulle jag berätta det, så känslan kom fram? I vilken person, vilken form och kunde jag få ner till till en kort historia, typ ett synopsis?

Jag vet inte om jag lyckades, men här är i allafall mitt andra försök till någon form av kort berättelse.

Ett snabbt utkast kring en idé som föddes vid middagsbordet...
Någonstans mellan efterrätten och kaffet

Det hela började som en uppstudsig och motvallsig tankelek.
Upplägget var följande, tänk om sakerna inte såg ut som vi såg dem, utan vad vi egentligen

såg var inlärda föreställningar av hur det skulle se ut.

Middagen gick ner mellan skratten och vi knackade på bordet för att försäkra oss om dess former. Det var så enkelt - vi såg inte bara, utan vi kände dess konturer också... Någonstans mellan efterrätten och kaffet så kom Daniel på tal. Min barndomsgranne som varit blind sedan födseln och precis flyttat in i samma område som oss.

Det skulle vara intressant att se honom teckna av en stol och andra vardagsobjekt, bara för att trygga vår verklighet, tyckte vi med ett lättsamt skratt och fortsatte äta. Det är en sak med att färgerna faktiskt kanske inte finns, eller åtminstone inte ser ut som vi människor tror och att de möjligen bara skapas av materialet som de reflekterar. Men att saker inte skulle se ut som vi såg dem, var något helt annat. För både hundar och människor kan springa in i ett bord eller något annat, så deras form måste ju vara absolut.

När Daniel kom på besök två dagar senare, så hade jag helt och hållet glömt bort diskussionen om våra synintryck och dess faktiska form.

Men till saken hör att min fru hade skickat iväg två mail efter vår diskussion. Det ena till en arbetskamrat vars son var blind och ytterligare ett till en annan väninna som jobbade som resurs till en blind kvinna.

I mailet hade hon helt enkelt bett om att den blinda skulle känna på konturerna av en vanlig pinnstol, för att sedan rita av den på ett papper och maila över det till oss. Hon hade inte gått närmare in på vad det gällde, utan bara skrivit att det handlade om ett test.

Någonstans mellan efterrätten och kaffet även denna gång, så kom hon på att hon faktiskt fått svar från båda - men inte haft tid att kolla dem.

Så medan jag förklarade för Daniel vad vi ville att han skulle göra, så startade hon upp datorn.

Daniel var helt med på noterna. Jag förklarade att jag ville att han skulle känna på en sak och sedan teckna av den. Det ingick i vår test att inte säga att det var en pinnstol, utan att en blind person helt utan tidigare synliga intryck skulle med fria sinnen få återskapa vardagen åt oss.

Allt för att vi skulle trygga vår vardag och kunna säkra vår egen uppfattningsförmåga.

Efter att jag gett honom papper, penna och fört hans händer mot stolen som jag ställt på bordet, så riktade jag ögonen mot min frus datorskärm för att se när hon öppnade mailen.

Första bilden som dök upp på den lätt flimrande skärmen föreställde någon konstig rund sak, med något som närmast kunde föreställas som vingar utan fjädrar. Först blev jag väldigt konfunderad, men då min fru förklarade att den var från den sjuåriga pojken, så log jag. Det var härligt att se hur han lät sin fantasi flöda istället. Jag hade varit precis likadan i skolan när jag fick en uppgift, jag tog den - men gjorde den till min egen.

När hon öppnade det andra mailet, så knöt sig plötsligt magen. På skärmen laddades sakta bilden från den 76-åriga gamla damen upp. Redan i sin lågupplösta version kunde man se att den nästintill var identisk med den föregående.

En kall våg gick genom hela kroppen i samma ögonblick som varje nerv och muskel frös till is. För någon sekund så var kroppen helt låst och blicken fixerad vid den nya bilden på hennes skärm. Med en kraftansträngning slet jag ögonen från skärmen och vred sakta huvudet mot konturerna som växte fram på papperet under Daniels penna.

I det svaga skenet från ljusen på bordet kunde jag utskilja konturerna av vad som närmast kunde beskrivas som ett par fjäderlösa vingar.

Sakta stängde jag ögonen

och föll

Någonstans mellan efterrätten och kaffet (2007-02-15 15:56)

Ett snabbt utkast kring en idé som föddes vid middagsbordet...

Är extremt osäker på om känsla/tanke går igenom, är så ovan att skriva så här. Här hade jag tanke och slut innan jag började, mot normalt där texten växer fram medan jag skriver

Någonstans mellan efterrätten och kaffet

Det hela började som en uppstudsigt och motvallsig tankelek.

Upplägget var följande, tänk om sakerna inte såg ut som vi såg dem, utan vad vi egentligen såg var inlärd föreställningar av hur det skulle se ut.

Middagen gick ner mellan skratten och vi knackade på bordet för att försäkra oss om dess former. Det var så enkelt - vi såg inte bara, utan vi kände dess konturer också... Någonstans mellan efterrätten och kaffet så kom Daniel på tal. Min barndomsgranne som varit blind sedan födseln och precis flyttat in i samma område som oss.

Det skulle vara intressant att se honom teckna av en stol och andra vardagsobjekt, bara för att trygga vår verklighet, tyckte vi med ett lättsamt skratt och fortsatte äta. Det är en sak med att färgerna faktiskt kanske inte finns, eller åtminstone inte ser ut som vi människor tror och att de möjligen bara skapas av materialet som de reflekterar. Men att saker inte skulle se ut som vi såg dem, var något helt annat. För både hundar och människor kan springa in i ett bord eller något annat, så deras form måste ju vara absolut.

När Daniel kom på besök två dagar senare, så hade jag helt och hållet glömt bort diskussionen om våra synintryck och dess faktiska form.

Men till saken hör att min fru hade skickat iväg två mail efter vår diskussion. Det ena till en arbetskamrat vars son var blind och ytterligare ett till en annan väninna som jobbade som resurs till en blind kvinna.

I mailet hade hon helt enkelt bett om att den blinda skulle känna på konturerna av en vanlig pinnstol, för att sedan rita av den på ett papper och maila över det till oss. Hon hade inte gått närmare in på vad det gällde, utan bara skrivit att det handlade om ett test.

Någonstans mellan efterrätten och kaffet även denna gång, så kom hon på att hon faktiskt fått svar från båda - men inte haft tid att kolla dem.

Så medan jag förklarade för Daniel vad vi ville att han skulle göra, så startade hon upp datorn.

Daniel var helt med på noterna. Jag förklarade att jag ville att han skulle känna på en sak och sedan teckna av den. Det ingick i vår test att inte säga att det var en pinnstol, utan att en blind person helt utan tidigare synliga intryck skulle med fria sinnen få återskapa vardagen åt oss.

Allt för att vi skulle trygga vår vardag och kunna säkra vår egen uppfattningsförmåga.

Efter att jag gett honom papper, penna och fört hans händer mot stolen som jag ställt på bordet, så riktade jag ögonen mot min frus datorskärm för att se när hon öppnade mailen.

Första bilden som dök upp på den lätt flimrande skärmen föreställde någon konstig rund sak, med något som närmast kunde föreställas som vingar utan fjädrar. Först blev jag väldigt konfunderad, men då min fru förklarade att den var från den sjuåriga pojken, så log jag. Det var härligt att se hur han lät sin fantasi flöda istället. Jag hade varit precis likadan i skolan när jag fick en uppgift, jag tog den - men gjorde den till min egen.

När hon öppnade det andra mailet, så knöt sig plötsligt magen. På skärmen laddades sakta bilden från den 76-åriga gamla damen upp. Redan i sin lågupplösta version kunde man se att den nästintill var identisk med den föregående.

En kall våg gick genom hela kroppen i samma ögonblick som varje nerv och muskel frös till is. För någon sekund så var kroppen helt låst och blicken fixerad vid den nya bilden på hennes skärm. Med en kraftansträngning slet jag ögonen från skärmen och vred sakta huvudet mot konturerna som växte fram på papperet under Daniels penna.

I det svaga skenet från ljusen på bordet kunde jag utskilja konturerna av vad som närmast kunde beskrivas som ett par fjäderlösa vingar.

Sakta stängde jag ögonen

och föll

Små glimrande guldkorn (2007-02-19 09:10)

Echo of a minute without words
If things were different.
If this world was real
then I would take a minute
to hold you,
for your words.

I would, if I could...

A minute,
that would flow like the hours of children at play,
with the warmth tenderness of a soul to a soul,
without the words to be.

A minute of life,
a lifetime without a minute.

An embrace of you.

Tanken slår sig ner och sjunker till ro mellan två tangenter på tangentbordet.

Vardagen möter upp med en trasig själ under en vit himmel. Molntäcket ligger som en svepning över dagen, och det nya hjälpmedlet att dumpa sig själv till sömns ligger i bakhuvudet.

Men där helger länge varit ett pressande mörker, så har nu ett ljus börjat spricka fram... Små små glimrande guldkorn sprids över den mörka själen, vaskas fram med varsam hand.

Men det är inte guld, det är mer värdefullt än så. Det är livskornen som sätter själar i brand och bjuder in dagen till natten, där elden vänslas med vattenfallet i ett fantastiskt skapelse av liv.

Läste just horoskoperna i gratistidningarna, och de lovar ju gott:

City: Det händer mycket omkring dig, häng med och tveka inte att ta tag i alla förändringar. Du har ditt livs chans.

Metro: Du ställs inför en utmaning av något slag, och tecknen råder dig att inte underskatta din egen förmåga.

observerande tillstånd av avstånd...
Comorbiditet i mörker

Själar som skriker om natten
fyller tystnaden av dina steg

känslan består
när drömmen vaknar

och vardagen går ut

Sanningen eller konsekvens, verkar inte vara någon lek som ledningen på vikttop lekt någongång, för sanningen verkar de inte veta ved den är, och att förstå en konsekvens är tydligen också helt verklighetsfrämjande för dem.

Trots att många av dem jobbar med beteende, eller själva jobbat med sitt eget, så sitter de och surar och omsom hoppar som småbarn och gnäller, för att i nästa sekund lite så där ocharmigt lillgammalt säga, "Jag bryr mig inte, låt dem vara...", så som om man skulle glömma deras tjafs de nyss kom med, eller det faktum att det är de som kommer hit och läser...

- Det är ju inte så att vi tvingar hit dem, så som de tvingat bort oss. Men å andra sidan är det samma folk som tidigare skrev att det var dålig stämning på hela forumet, när det var tjafs i 2-3 trådar...

Undrar vad de tycker om stämningen där över nu?

Sen kan man ju bara skratta åt dem då de klagat på att vi kritiserar (missnöjda) med dem, då de själva gör precis samma sak - men med den skillnaden att de förbjuder oss att vara där, eller att visa får prata om det öppet...

För handen på hjärtat, hur funkar de "strängare reglerna" i praktiken? Är det inte så att man tillåts att slå åt ett håll, neråt, men inte åt det andra hållet. De är rädda för makten, både den egna och andras.

Man får inte prata illa om sjukhus personal på ett sånt sätt som gör att man kan först vem det handlar om, men man får säga vad man vill och ljuga hur mycket som helst när det gäller mig - samtidigt som man har fräntagit mig min rättighet att bemöta det..

Tror att de verkligen behöver kolla upp lagen kring yttrandefriheten också, för det är nämligen väldigt

enkelt - vid en "konflikt" så skall samtliga parter få beredas plats att svara.

Undrar när de själva skall se och förstå vad de gör, och hur de behandlar folk. Jag vet att ett par av de inblandade, hur idiotiska de ibland kan vara, ändå har en förmåga att tänka och förstå sammanhang ibland - men just nu är de bara en patetiskt pastisch på sig själva.

Sen finns det folk som överraskar, flera av de som är moderatorer i det tysta har faktiskt mailat mig, och bara pratat, samt beklagat sig att de blivit som de blivit, men efter att de sett vad det lätt till och hur jag mår, så vill de visa att de faktiskt ser skillnad på mig och situationen. Så omtanke värmer väldigt djup. Det visar att det finns guldkorn på moderator sidan där också...

The lonely letter

It's just one letter

between
a single
word

and
the whole
world

that letter

shines like the morning sun
the first day of summer

that letter

is nothing
else

but you
in my life

transforming words into worlds

Det är då jag lever... (2007-02-19 09:27)

Ett fruset hav av tid över minnen
Jag ser dem springa

de rör sig fort
men ändå
står de stilla

tiden är fastfrusen
på spegelblank is

sekunderna halkar
hela tiden

tillbaka

till det ofödda minnet av dig

och dagen
blir åter

så lång

Dagens ögonlock blir sakta tunga, och samtidigt vaknar familjerna till liv. Stressade, pressande och frånvarande närvarande frågas det om läxor, och annat. Samtidigt som en disträ tunga yttar "Jaha, vad kul, vad bra, mmmm, säger du det...". Verklighet i familj efter familj. Middagen slängs ihop, barnen ser på TV, läxor görs och sen är det sängdax...

Som i en kokong ser jag mina barn sitta vid varsin sida av mig, dricklandes varm choklad tillsammans med en rostad smörgås och vi tittar på de teckningarna som de gjort i skolan. Läxan skall de förhöra mig på om en stund, innan jag börjar med att fixa med middagen. Pasta Penne, står på det oskriva schemat.

Det är då jag lever. När jag får vara med i livet, och inte måste anstränga mig för att gå ovanpå dess sköra yta, eller hänga mig i silkestrådarna av stagnerade tankar om vad som är vuxet. Har inget behov att kundgöra att jag är ett barn, en tonåring eller snurra mig runt i ett skyddsnät av plattityder. Utan att bara få leva, se, höra och känna - tillsammans.

smyger med blottat hjärta...
Lämnar spår av en dag

jag går
på våta tår
genom kyla

klättrar över
högar av ljusa
svepningar

i ett döende landskap

där det växer
blommor efter mina tårar

som jag vänt ryggen

Möten när snöflingor faller... (2007-02-20 09:11)

Leenden i månlysets spegelbild på den fallande snöflingan...

Natten dansar i träden
snöflingorna leker i kontrastens famn.

Storstaden.

Huvudstaden.

Mitt i natten

- och jag möter
två rådjur
när jag hämtar sista tvätten
i tvättstugan.
Vi ler alla tre.

Sen går jag in och sätter mig framför de flimrande skärmarna vid datorn och kopplar in hörhurarna. Låter Celph Titled och Bo \$ \$ Hog Barbarians få kroppen att rycka rytmiskt samtidigt som jag lägger händerna över tangent bordet. Kastar ett öga på vänster monitor, för att se att renderingen fortfarande rullar på. Plockar upp det kalla ögon, viklar det till höger bara för att få en glimt av att programmen rullar som det skall på den skärmen. Låter sedan blicken sjunka in i mitten monitorn.

I den mörka omgivningen, kastar monitorerna ett artificiellt sken över böckerna i hyllan, får dem att träda ut ur väggen, och styst viska till nattens nyfikenhet om alla sina fantastiska ord. Bortanför min värld. Min värld som doftar asfalt, varm betong och testosteron... Guns, drugs, sex, war, peace, hate, love - America! Cars, ice, pimps, hoes, life - I love America... Channel Live ersätter Tech N9ne, och rytmerna pumpar sakta fram..

Ler lite svagt för mig själv, tankarna är någon helt annanstans. Bortanför natten. Bortanför gatan. Bortanför dator skärmarna.

Tankarna hoppar med rådjuren. I en annan skog. Tankarna ligger i djupet av varma ögon. Tankar om en morgondag, i en annan tid - på en annan plats.

avsaknad efter en livstid av saknat liv...
Jag pratar med dig när du inte är här...

Dagar av tystnad
nätter av samtal

utan ord

djupa, kalla hav
mellan varma själar

utan hem

kopplade till vinden
fria vid bergets fot

med längtan

då du inte är

här

Banala problem och frågeställningar (2007-02-20 09:21)

Att vända vågorna

under ytan
på vardagen
flyter många

bara
med

ett fåtal fyrtorn
bryter ytan
och mörkret

med lätta ljusstrålar

Dagen föddes i nattens fotspår, och just nu spelar killarna biljard till tonerna av Akon. Låtarna faller ut i närvaron som ett pärlband. Snitch, Gunshot, Ghetto Soldier, Cross That Line, Ride Out, Soul Survivor, Presidential samt självklart Smack That.

Funderar starkt på att leka med en blogg själv, men jag vet inte vart jag skall göra det. Det finns givetvis en massa färdiga ställen som [1]www.blogg.se och [2]www.blogger.com (har en registrerad där, men inte gjort något med den - plus en gamal sak också), men jag funderar mer och mer åt att köra på [3]<http://www.wordpress.org> variant. Fast även där har man ju frågeställningen om man skall köra den på deras server, eller lägga upp den på ens egna.

Problematiken är två - dels vill jag undvika bandbreds och utrymmesproblem, men samtidigt har jag ingen lust att den skall registreras i blogmotorer eller att den skall synas överallt. Det handlar mest om att jag vill skriva av mig, och låta de som känner mig på ett eller annat sätt få ta del av min vardag, mina tankar och allt som det skapar.

Så jag vet inte.

- Tänk vilka banala problem och frågeställningar det egentligen finns?

Tysta dagar...

verklighetens tid

når inte
till själens

verkliga tid

den får bara
hoppas
på tur

att vi inte
ser vår
egen själ

1. <http://www.blogg.se/>
2. <http://www.blogger.com/>
3. <http://www.wordpress.org/>

Kopplar ihop kroppens känslodelar (2007-02-21 09:18)

En tanke...
Går vidare

Jag stod
på en mur
ville

ta livet
av mig

men
när jag skulle
hoppa

upptäckte jag
att den endast
var 15 cm hög

med lumigt gräs
på båda sidorna
så jag klev ner

tog livet
med mig

och gick
vidare

Går fortfarande i blogg tankar. Men det lutar mer och mer åt Wordpress varianten, så att man kan designa layouten helt själv - eller köra på/modifiera någon av alla de mallar som finns. Men största grejen är ju att man slipper få den framlyft på en blogg community. Har tillräckligt med underbara människor i mitt liv, och jag vill egentligen bara dela med mig av saker till de som på något sätt känner mig och är nyfikna.

Kollar på vad det finns för hosting möjligheter, samt att jag skall titta in på PHP kodningen... Sist jag jobbade med dynamisk sidkod så var det databaskoppade ASP sidor, men det bör inte vara så stor skillnad. När det gäller hosting, så insåg jag att det kunde t.ex. vara kul att lägga upp ljudklipp av texter, samt bilder och design saker.

- Annars då?
- Jo, tackar som frågar...

Vad fan skall man säga egentligen. Skulle livet vara lätt, så skulle det ju inte finnas någon glädje - eller sorg för den delen. Hur mycket man än länktar efter lyckan, eller hur dåligt man än mår av sorgen - så fyller dess små studen en funktion. De kopplar ihop kroppens känslodelar. Känslodelar som annars bara håller sig på sin kant och ibland kvittar till med ett "Allt är bra!", men utan att meddela att "allt" endast handlar om deras egna lilla ansvars område.

Märker det på folk som jobbar med att ta hand om andra, och människor som har det svårt. De må vara duktiga att resonera kring ett problem och få någon annan att tänka annorlunda - men märkligt nog så är det oftast dessa personer som har svårast att se sitt eget levne och förfällningssätt till saker och ting. De är så låsta i sitt tänk, att de inte kan koppla ihop de olika delarna - och kan därför inte se problem som de själva utsätter andra för.

Det är lite som föräldrarna som säger att deras barn aldrig skulle kunna göra något så otäckt, eller att deras barn skulle kunna ha en sån sexuell läggning - men samtidigt så är det förstående för andra som har problem om kan hjälpa dem. Tror att det handlar om en personlig låsning, där man inte klarar av att ta ett eget ansvar för en själv. Man vågar inte se på sig själv - utan hittar på andra orsaker, lindar in dem i ord eller sätter som drar uppmärksamheten till sig, bara för att man själv skall slippa få den på sig.

Har varit fast i spelet Jewel Quest ett längre tag på mobilen, men igår installerade jag det även på datorn - första spelet sedan äventyret Full Throttle, ja, någongång på 90-talet! ;) Även om det finns ett tids/stress moment i det, så är det riktigt skönt att bara sjunka in i någon form av logiskt tänkande och planerande, lite som Minor men utan huvudräkningen :D

En sån dag...

Du får
inte
vara
någon
annan

Om du
verkligen
inte
vill
vara
dig

så kan du väl
vara någon annan
som kan älska

mig

Te, oliver och ost... (2007-02-22 09:16)

Minnet av en dröm som dröjer sig kvar

Fallna månskärvor

ligger kvar
på marken
likt leenden

i gnistrande snö

Hmmm... inser just att det aldrig blev någon middag för mig idag... Märkligt. Jag såg till att alla

andra fick, men hoppade in i duschen själv innan vi skulle till föräldramötet i skolan och därefter så, eh...
glömde jag bort det...

Så nu sitter jag här med te, oliver (några med het chilli och några med vitlök) samt lite ost. Inte helt fel, i och för sig... Men ändå..

Har stött på ytterligare ett problem gällande bloggen. Om jag kör den på en ny host, så "ingår" även ett domännamn. Men jag kan inte komma på vad jag skall ta... Det bör ju vara något som jag kan använda till med än bara bloggsammanhang, men samtidigt så bör det ju också vara något relativt anonymt...

De sa att han hade gått bort...

De säger
du gått vidare

det stämmer
inte

du är kvar
här

i mitt hjärta

Det är bara
din sorg och smärta

som gått
bort

Du är kvar
för alltid

oroväckande igenkännande (2007-02-23 01:25)

Det finns ett liv utanför verkligheten också...
Vi pratar inte längre

Vi pratade

länge över
SMS och MSN
samt långa mail

Trodde jag

lärde känna dig
blev förälskad
i ditt skratt

de små pussarna
och allt det andra

När vi möttes

kände jag inte
igen dig
såg inga stavfel

Du såg inte

alls ut
som när du
skrattade eller grät

Som jag
sett dig

Du tyckte

jag såg fånig ut
bara för att jag var
rund och gul

Vi pratar inte mer

I bland blir man förvånad över vad som egentligen skrämmer folk och vad de är rädda för, men i samma ögonblick så ser man det så självklart, att det är ju därför de är rädda, det är ju därför som situationen är som den är, det är ju därför sånt fortsätter och i slutänden - det är därför världen är som den är.

Man är ofta mer rädd för resultatet, än själva orsaken.

Lite tragiskt, väldigt sorgeligt och mycket uppgivet kan man notera att det är det som är nörens kärna.

Men, frågan man skall ställa sig själva är var drar man gränsen och hur mycket är tillräckligt? och man skall inte vara rädd att testa det resonemanget på extrema sammanhang, eller situationer - för det kan vara viktigt, så att man ser vad som faktiskt är OK i ens egen värld.

Allt för ofta faller folk i samma fälla. De säger t.ex. "Jag gillar allt...", "Jag gör aldrig..." o.s.v., men sen fortsätter med en lista på alla undantag - men då är det inte alltid eller aldrig, bara nästan alltid och nästan aldrig - eller "det mesta" men inte allt.

Folk slarvar med sina ord, och sina tankar - de ger sig inte tid att tänka tanken klart, eller följa en tankekedja... Därav så har vi det som vi har det. Läger man samma resonemang på vår övervikt, så blir det ju ganska klart. Vi vet ju vad som är "dåligt" för oss, men tänker ju hela tiden "Jag gör ett undantag denna gång..." och så slutar man där vi är.

Självklart så finns det undantag, som just är och förblir undantag också - men det är inte de som jag tänker på nu. Utan de är alla dessa vardagliga undantagen som är rutin och återkommande.

Tänk om man istället första gången man såg vänninnan med ett blåmärke, eller kompisen full en vardags eftermiddag, inte tänkte att det var ett undantag, att man inte skulle säga/göra något - utan att man faktiskt engagerade sig lite och frågade rakt ut. "Du, det är helt OK att gå in i en dörr, eller festa en tisdags förmiddag - jag har gjort det själv, men jag vill bara kolla så att det inte är något annat och visa att jag ser dig ändå...".

Men det sker väldigt sällan, istället så blundar man - hoppas på att det är ett undantag, inte

vill bli inblandad och sen när man själv drabbas, eller någon som är en riktigt nära så undrar man - VARFÖR gör ingen något, varför ser ingen något, varför säger ingen något - är jag (eller den personen) så värdelös?

Jag försöker att aldrig värdera människor mot varandra, men däremot så värderar jag alla lika mycket och tycker att skillnaden mellan ett liv och femtiliv inte är så stor, för ett liv är så högt du kan komma. Det blir inte högre bara för att du lägger till ett liv till.

Därav så känner jag att många siter är fantastiska, men det finns ett ansvar också - utöver att det faktiskt finns riktiga lagar, som även de måste finna sig i... Det går ju inte att friskriva sig från några av dem, bara för att man gör ett bra jobb.

Kunskapsbanken ligger INTE i dem bakom, utan dem i (användarna) och respekten för dem måste gå främst.

Vad är då respekt?

- Att tillåta felaktigheter, kränkande behandling och lagbrott bara för att ingen annan skall drabbas? Seriöst... Tänk efter lite.

Ta fram en historia bok och kolla på mänskligarättigheter, kvinnlig rösträtt etc och se på argumenten emot dem, de kommer att klinga oroväckande igenkännande...

oskrivna ord

på matta
eller blanka blad
stänger inne

mörkret

Medan du sov (2007-02-25 01:18)

Lyssnar till toner av umbra
Musikalisk guldfisk

Min far ser färger
former talar till honom
han minns varje rörelse
och kroppshållning

Men

När han
lyssnar
på musik

och

cd spelaren
fastnar på repeat
säger han

åh, den här låten är bra,
den har jag aldrig hört

gång på gång

Framtiden är vaken i natt.

Jag ser den genom små håll i nattens mörka täckte, där den flammar som med värmen från avlägsna solar.

Undrar om det är därför barn är rädda för mörkret? De vill inte se framtiden, utan leva i dagen. Undrar om det är därför jag ofta somnar med lampan på, bara för att jag inte skall tro på en framtid..?

Tankarna rider på mina ögonlock, får dem att stängas, att öppnas i takt med långsamma hovslag mot nyfunnen mark.

Orden stannar upp efter varje punkt. Tittar sig om kring, försäkrar sig om att alla är med. De stannar upp för att titta, känna och uppleva - framtiden i natt.

Jag fångar tankarnas drömmar, och fäster dem med varsam hand vid tangentbordet.

Känslor i natten är stora och djupa. Är det därför som vi alla är rädda för natten, är det därför vi alla sover på natten - så vi slipper se och känna dem. Är det därför som natten tillhör de utslagna. De orädda, de som inte har något att förlora, de som faktiskt lever.

Smekte tangent ordet igen, varsamt - precis ovan tangenterna. Just så där, som när värmen mellan två kroppar brinner allra mest.

Med den trygghet och mod, som bara finns hos ett nyfiket barn som vet att dess föräldrar skyddar den från allt ont. Med den trygghet och mod, som jag finner i ensamhetens mörker, då jag får viska i ditt öra när du sover...

När morgondagens ljus sen kommer kan jag skylla på att du drömde, att jag pratade i sömnen - men med vetskapen att du ändå hört vad min själ sagt till dig, då du sov.

Godmorgon hjärtat

Kyss
Den blundande kyssen.

Ensam

jag har tappat
det ordet

för kunde jag
vara det

men sen du
kom in
är du alltid

med mig

ibland får jag
hålla för ögonen
på dig

men oftast
så vänder jag mig
bara om

för att ge dig
en kyss

Inför alla
som inte ser på

En annan sida... (2007-02-26 01:02)

Tid av tystnad

Brutna band

svaga minnen
av nyfikna blickar

djupa band
som aldrig knöts
i stunder av närhet

frustna i kylan
brytna i vinden

av svaga minnen

Sjärnorna vaknar till liv igen på himlen. Stadens ljud hörs åter, efter att varit dränkta av själars skrik från deras blottade sår i ljusets sken.

Det är spännande att se hur människor kommer in i ens liv, för att sedan bara tyst försvinna när annat kommer upp. Jag är värdelös på att skilja den typen av nyfikenhet från den personliga värmen. Försöker ge allt och hela mig själv hela tiden.

Därför finner jag mig titt som tätt fallande, då jag lutar mig bakom mot skuggor jag trodde fans, eller böjer mig fram efter värmen som en gång fanns. Bilden av dem är kvar - för tar jag dig till mig, är du där för alltid, men tystnaden från deras hjärta avslöjar dem innan jag slår i marken.

Men samtidigt... Mitt i allt detta så möter man vid enstaka tillfällen, juset det där som är speciellt. Det där som lyser igenom den mörka himlen - och ofta helt utan vetskap om det själv.

Men allt det där behåller jag nog för mig själv, och delar istället med mig av en annan sida inatt! ;)

För någon kväll sedan så var det Akon som fick pulsera med trädtopparna, men denna kväll möter vi upp med mörkret och flaman från pistolmynningen från Kansas rapparen Tech N9ne. I dessa

dagar med nerladdning och en hel MP3 generation, så är det sällan som ett helt album från snurra och växa. Inte för att Tech N9ne behöver växa, då han både är en rappares rappare när det kommer till teknik och konsumentens rappare när det kommer produktionerna.

Har haft nöjet att prata med honom vid flera tillfällen, och jag försökte få över honom till Sverige för ett par årsedan till en gala som jag arrangerade - men pågrund av tidsbrist sprack det då. Nya albumet Everredy fortsätter där Absolute Power slutade med hans power hiphop, men på bonus CD:n bjuder han även på

Videos från youtube

Tech N9ne

[youtube Uiu4haTCqM]

Från albumet Absolute Power kommer detta Liveklipp av The Ring, där han visar att han har tekniken och inte springer av och an på scen som din vanliga rappare.

Hur många rappar till kompett av en kulspruta? Tech gör det i [1]Stamina, sen har vi även videon till [2]Imma Tell och den till [3]Slacker. Sen finns det en liten kul video där två av hans fans gör sin egen video till hans låt [4]Einstein.

Sen när jag var inne på Youtube, så blev det att jag följde upp med att titta på live videoklipp från två Detroit akter, som jag också lyssnar på ibland - och ligger ganska långt borta från Soul/Jazz/Fusion facket ;)

Först har vi duon...

Insane Clown Posse

[youtube JOYqBMXkeal]

Sen har vi t.ex. [5]Homies för de som gillar indie soundet, eller en perfekt video då man är pissed på alla, [6]Fuck The World.

...sen den andra duon:

Twiztid

[youtube NTNHbu6xKKI]

...och vi fyller på med deras videos till [7]We Don't Die samt [8]Afraid Of Me.

I skuggan av livet

ensamma ord
liftar i skuggorna

där ljuset föds

varma själar
fryser i ljuset

där skuggorna gömmer sig

levande hjärtan
dör i samtal

där tystnaden tar till orda

fria tankar
stannar i rörelse

där samtalet ej hörs

dödens timvisare
jordfästs i solsken

där livet bor

1. <http://www.youtube.com/watch?v=dUt39w0nRdA>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=i2FR2HpUpz4>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=TVg4qxuYOLk>
4. http://www.youtube.com/watch?v=KNN1Q_5r098
5. <http://www.youtube.com/watch?v=71BaEYoZMsA>
6. http://www.youtube.com/watch?v=a25_HnuqVMc
7. <http://www.youtube.com/watch?v=0E5ZVKLBlm8>
8. <http://www.youtube.com/watch?v=uXwrpTk-8w>

Det räckte med det... (2007-02-27 00:36)

när ljuden målar själens bilder
Blundar och ser

jag

blundar och ser

när regndroppar föds
och längtan lyser upp likt solar
genom ett mörkt täcke över våra huvuden

blunda och se

en kärleksakt med sommarens sista bris
där själar dansar likt löven
då toner föds

blunda och se

mig

”Så i morgon har du bara 10 år kvar till 49” sa min fru till mig. Märkligt hur olika man ser på saker, för jag känner mig bara 10 år från 29...

- Men jag har av sagt mig all form av ”uppvaktning”, och det ena som vi skall göra är att gå på bio med barnen - så att de får lite skoj.

Det är som sagt inte så att jag tycker det är jobbigt att bli äldre, för jag kunde knappt bry mig mindre om hur gammal jag (eller någon annan) är. Det handlar mer om ett egenvärde på något plan - där jag inte känner mig värd att firas, samtidigt som jag på ett filosofiskt plan tycker att man då lika gärna kan

fira varje gång en ny dag föds.

Missförstå mig rätt nu, jag älskar att fira andras födelsedagar - inte nog med att de är förtjänta av det, de gillar ju det också, och då är det ju så rätt.

Men jag, det är en annan sak... Fyllde 18 samma dag som Olof Palme mördades, det räckte med det...

-:-

Har påbörjat jobbet med layout, design och programmering med mitt nya "hem" på nätet. Hade en stund lite tankar på att experimentera lite med flash, men inser hur tråkiga jag tycker såna sidor faktiskt är, så det får bli css, xml, html och php istället. Som vanligt pendlar det mellan de grafiska formerna, och jag har lite svårt att bestämma mig - men just nu lutar det åt en ganska strikt, stilren och sparsmakad, men ljust formspråk på ingångsidan.- Funderar dock på om man skulle låta respektive avdelning få ha sitt eget formspråk, där man bara drar en smal röd tråd av igenkänning genom dem.

Lyssnar till toner av umbra
Musikalisk guldfisk

Min far ser färger
former talar till honom
han minns varje rörelse
och kroppshållning

Men

När han
lyssnar
på musik

och

cd spelaren
fastnar på repeat
säger han

åh, den här låten är bra,
den har jag aldrig hört

gång på gång

Ytterligare en annan sida... (2007-02-28 00:04)

I dag lyfter jag bort fokuset från mig själv....

"You don't see me when I'm
trying to do right
Maybe you can see me now

When I was walking,

patting my feet on the pavement
Really, truly trying to find a gig
Did you stand up and speak
out in my favor?
Cold desperation,
she's a devil in bed
Scratching till my bones are bare
Pill and needles are all I've left to savor

We were walking and
I told you of how my shoes
Of how my shoes were wearing thin
You took your surplus and
traded for a favor
Now I'm demented and I'm
burned unto a cinder
Forty hours buys a grocery
bag for trash
I took my pistol and I made
myself a sinner
Will this universe be merciful at last?

You don't see me.
You don't see me
I get so tired of trying to
attract your attention
It has occurred to me that
you don't see me

You should go ahead.
I'm a-gonna-go-ahead
I know you're going to ahead
You're going to do what
you're going to do
I know, see, I see you, I watch you
You take the money and run

You take groceries and run, too
Don't leave nothing left for me
You're running and hiding
and ducking and hiding
And running and hiding and
I can't find you nowhere
I'll beat your mama,
I'll beat your daddy
I'll go to jail,
it don't make no mothafugging
Difference what happens to me
Going to be there in my
own time, in my own way
Cause you don't see me,
you don't see me
I'm, I'm in your mirror"

© Al Jarreau "You Don't See Me"

[youtube IFpvbZFhx-U]

Sen har vi ju fantasiskt sköna [1]Roof Garden av honom också, plus om du orkar - och är nyfiken, så kolla in promotion materialet för Al Jarreau och George Bensons underbart sköna gemensamma album, som både Jill Scott och Paul McCartney gästar på [2]http://www.youtube.com/watch?v=kAPd_FMvr7E

Ville visa upp en annan sida av de toner som möter mig, när jag sitter själv och låter musiken flöda, och hittade faktiskt ett par intressanta video klipp till resp. låt.

Tänker på mycket just nu, men låter det stanna där inne, i värmen, när jag blundar.

...och lyssnar vidare på bra musik.

"Uh from the Indians who welcomed the pilgrims
And to the buffalos who once ruled the plains
Like the vultures circling beneath the dark clouds looking for the rain
Looking for the rain
Just like the cities stagger on the coastline
In a nation that just can't stand much more
Like the forest buried beneath the highway, never had a chance to grow
Never had a chance to grow
And now it's winter, winter in America
Yes now that all of the killers have been killed, sent away, Yeah
But the people know, the people know, it's winter
Winter in America
And ain't nobody fighting cause
Nobody knows what to say
Save your soul, lord knows from
Winter in America
The constitution, a noble piece of paper
With free society, a struggle but they died in vain
And now democracy is a ragtime on the corner
Hoping for some rain
It looks like he's hoping, hoping for some rain
And I see the robins perched in baron treetops
Watching lasting racists marching across the floor
Just like the peace sign that vanished in our dreams
Never had a chance to grow
Never had a chance to grow
And now it's winter
Winter in America
Yes now that all of the killers have been killed, or betrayed, Yeah
But the people know, the people know, it's winter
Lord knows it's winter in America
And ain't nobody fighting cause nobody knows what to say
Save your soul
From a winter in America
Stick
And now it's winter
Winter in America

And now that all of the killers done been killed, sent away
The people know, the people know, it's winter
Winter in America
And ain't nobody fighting cause nobody knows what to say
And ain't nobody fighting cause nobody knows nobody knows
And ain't nobody fighting cause nobody knows what to say"
© Gil Scott-Heron "Winter in America"

[youtube fGIRsjHTkbs]

Missa inte även hans klassiska spoken word aktiga mästerverk [3]B-Movie samt [4]The Revolution Will Not Be Televised".

1. http://www.youtube.com/watch?v=0gb0SI_0xHI
2. http://www.youtube.com/watch?v=kAPd_FMvr7E
3. <http://www.youtube.com/watch?v=bc4LvadyXCc>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=uTCQSk2l8bc>

De säger att... (2007-02-28 00:10)

De säger att det är en ny dag, men jag känner igen den...

"Rain falling like a symphony
On the roof top of my heart
There's a movement in the whispering deep
Before the new dream starts
I see your eyes shining like a neon light .
Smiling in the dark - What made you so strong ?
-What made you so strong ?
I've seen you dealing in the market place
Buying political regrets
And you've been walking on the water again
But your feet never ever get wet
But you just say...

Afrika kukhala abangcwele
(Africa your innocent weep)
I light a candle for the innocent ones
I light a candle for our love
Say a prayer for peace on earth
For the daughters and the sons

And your life is like a cheap street fight
And you're laughing in the dark - What
Made you so strong ? (repeat)
I've been waiting all my life for this
To see how the deal gees down -
There's an AK 47 on the dashboard
And mercy's left this town, and you say...

Afrika kukhala abangcwele
(Africa your innocent weep)
I light a candle for the innocent ones

I light a candle for our love
Say a prayer for peace on earth
For the daughters and the sons

That's the way
It is.. .What makes you so strong ?"
© Johnny Clegg & Savuka - Africa (What Made You So Strong)

[youtube mNcBopxsqIk]

Jag såg Sydafrikanska sångaren Johnny Clegg och hans Savuka, när de var förband till Level 42 för en herrans massa år, och blev helt tagen av den energin som de förmedlade på scenen. Hittade även [1]Scatterlings of Africa av honom på YouTube...

Jag ser dig dö
varje dag
bitarna faller
ljudlöst

jag ser dig födas
varje dag
ljudlöst bygger
du upp

Försöker lära känna dig
varje dag
i den mörka spegelbilden
av mig

Försöker leva med dig
varje dag
med ljudlösa slag
dödar du mig

Ser hur du bär en del
av världen
på dina axlar
där du ej tar plats

Därför försöker jag
inte längre
blundar för att möta
någon annan

Warren Zevon upptäckte jag då funk legenden George Clinton producerade "Leave My Monkey Alone" från albumet "Sentimental Hygiene", men sen föll han i glömska och jag gjorde en ny bekantskap med honom fela år senare...

"Well, I went to the doctor
I said, "I'm feeling kind of rough"
He said, "Let me break it to you, son"
Your shit's fucked up."

I said, "my shit's fucked up?"
Well, I don't see how-"
He said, "The shit that used to work-
It won't work now."

I had a dream
Ah, shucks, oh, well
Now it's all fucked up
It's shot to hell

Yeah, yeah, my shit's fucked up
It has to happen to the best of us
The rich folks suffer like the rest of us
It'll happen to you

That amazing grace
Sort of passed you by
You wake up every day
And you start to cry
Yeah, you want to die
But you just can't quit
Let me break it on down:
It's the fucked up shit"
© Warren Zevon - My Shit's Fucked Up

[youtube D2aUJF3gdog]

1. <http://www.youtube.com/watch?v=8pVKFuKZc9w>

Onsdagsbarn (2007-02-28 00:16)

Född 28 februari 1968 = Onsdagsbarn

ONSDAGSBARN får lida ont, men kärt besvär. Den som är född på en onsdag, har i regel snabb uppfattningsförmåga, är intelligent och läraaktig, men kan också vara ganska självsvaldig.

- MÅNDAGSBARN är en ögonfröjd och är snällt och rart. Den som är född på en måndag, är oftast svärmiskt lagd, och har ett sinne för poesi, är mild, vänlig, godhjärtad och hänsynfull.
- TISDAGSBARN är älskvärd och gör allt med fart. Den som är född på en tisdag, är vanligen stark och handlingskraftig, men är ofta krigisk och går anfallsvis tillväga
- ONSDAGSBARN får lida ont, men kärt besvär. Den som är född på en onsdag, har i regel snabb uppfattningsförmåga, är intelligent och läraaktig, men kan också vara ganska självsvaldig.
- TORSDAGSBARN sliter tungt, och gör fin karriär. Den som är född på en torsdag, är gärna energisk och snabb i vändningarna, men kan ofta förivra sig och handla oöverlagt.
- FREDAGSBARN är god och givmild och gör gärna gott. Den som är född på en fredag, är kärleksfull och trofast. De förstår att skapa ett lyckligt hem och har i regel tur med kärlek.
- LÖRDAGSBARN får arbeta för födan och slita hårt. Den som är född på en lördag, har sällan tur med kärlek. De har vanligen lycka med sig i handel och penningaffärer.

- SÖNDAGSBARN är sött och snällt, har det alltid bra och får det mesta de vill ha. Det har alltid ansetts för lyckligt att vara född på en söndag. De kan se in i framtiden, nästan allting lyckas för dem och de har en livlig fantasi.

» [1]<http://goto.glocalnet.net/peking/birth.html>

”One Nation under God
has turned into
One Nation under the influence
of one drug

Television, the drug of the Nation
Breeding ignorance and feeding radiation

T.V., it satellite links
our United States of unconciousness
Apathetic therapeutic and extremely addictive
the methadone metronome pumping out
a 150 channels 24 hours a day
you can flip through all of them
and still there’s nothing worth watching

T.V. is the reason why less than ten percent of our
Nation reads books daily
Why most people think Central America
means Kansas
Socialism means unamerican
and Apartheid is a new headache remedy

absorbed in it’s world it’s so hard to find us
It shapes our minds the most
maybe the mother of our Nation
should remind us
that we’re sitting to close to. . .

Television, the drug of the Nation
Breeding ignorance and feeding radiation

T.V. is
the stomping ground for political candidates
Where bears in the woods
are chased by Grecian Formula’d
bald eagles

T.V. is mechanized politic’s
remote control over the masses
co-sponsored by environmentally safe gases
watch for the PBS special

It’s the perpetuation of the two party system
where image takes precedence over wisdom
Where sound bite politics are served to
the fastfood culture

Where straight teeth in your mouth
are more important than the words
that come out of it
Race baiting is the way to get selected
Willie Horton or
Will he not get elected on . . .

Television, the drug of the Nation
Breeding ignorance and feeding radiation

T.V. is it the reflector or the director?
Does it imitate us or do we imitate it
Because a child watches 1500 murders before he's
twelve years old and we wonder how we've created
a Jason generation that learns to laugh
rather than abhor the horror

T.V. is the place where
armchair generals and quarterbacks can
experience first hand
the excitement of video warfare
as the theme song is sung in the background

Sugar sweet sitcoms
that leave us with a bad actor taste while
pop stars metamorphosize into soda pop stars
You saw the video
You heard the soundtrack
Well now go buy the soft drink
Well, the only cola that I support
would be a union C.O.L.A. (Cost of Living Allowance)
On Television.

Television, the drug of the Nation
Breeding ignorance and feeding radiation

Back again, "New and Improved",
we return to our irregularly programmed schedule
hidden cleverly between heavy breasted
beer and car commercials

CNN ESPN ABC TNT but mostly B.S.
Where oxymoronic language like
"virtually spotless" "fresh frozen"
"light yet filling" and "military intelligence"
have become standard

T.V. is the place where phrases are redefined
like "recession" to "necessary downturn"
"crude oil" on a beach to "mousse"
"Civilian death" to "collateral damages"
and being killed by your own Army

is now called "friendly fire"

T.V. is the place where the pursuit
of happiness has become the pursuit of trivia
Where toothpaste and cars have become sex objects
Where imagination is sucked out of children
by a cathode ray nipple
T.V. is the only wet nurse
that would create a cripple

Television, the drug of the Nation
Breeding ignorance and feeding radiation
On Television . . ."

© Disposable Heroes Of Hiphoprisy - Television, The Drug Of The Nation
[youtube 5yxRjxZiv2U]

Frontsångaren Michael Franti fortsatte sedan solo och med gruppen Spearhead, och här är ett par till videos som du kan se hos YouTube: [2]Everyone Deserves Music, [3]Rock the Nation, [4]Soulshine, [5]Sometimes och [6]I Know I'm Not Alone.

1. <http://goto.glocalnet.net/peking/birth.html>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=L6WvdAzIYic>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=vjTVAZDBUJO>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=0b80b6UvAZQ>
5. http://www.youtube.com/watch?v=5C0fr40_Svs
6. <http://www.youtube.com/watch?v=xKVYHE981KY>

3.2 March

De flyttade månen... (2007-03-02 00:12)

Jag studerar inte bara mina egna tankar, ord, känslor och hur min kropp fungerar - eller de intrycken som jag får - utan det är även extremt intressant att studera andra människor, speciellt när de inte tror att man ser dem.

Ibland kan det vara på stan, men på siståndet har det varit ett nöje att studera människorna på ett forum och det kända inläggerna! :D

Det är intressant att studera enskilda användare på forum. Ta bara Person A som gått från att varit en skojig fläkt, till att blivit något helt annat - plus att trots att hon jämt pratar om bakomliggande saker och att man skall se varandra, samt att hon tydligen jobbar med sånt - så har hon stundtals totalt avsaknad av insikt i vad hon själv gör, hur andra uppfattar det och vad det betyder för andra...

Undrar vad hon säger den dagen då andra inte orkar ställa upp på att vara en clown åt henne i deras dagböcker? Person B har jag egentligen inga problem med, men hon är ju en typisk "feeder" som lever upp när hon kan lägga ved på en brasa, men nu när de dödar all "eld" så tystnar hon - så var det ju även efter Övervikt är vackert tråden också...

Men det är ju också väldigt intressant att se hur olika de faktiskt behandlar folk...

Undrar om de någonsin har ställt sig frågan, varför återkommer detta problem med jämna mellanrum och med samma kritik, på samma personer, från helt nya människor? Deras lösning har jämt varit att

tysta de som tyckt det, och sedan låta problemen vara kvar - samma sak nu.

In under mattan med det.

28:e februari 1968

Det var en onsdag

det har jag glömt

har inget minne
av den dagen

kunde bara
skrika
rädslan låste
intrycken

är det det
att jag
överkom
rädslan

som du
gratulerar
mig

men inte
säger något
till mina
föräldrar?

de valde
att föda
mig

jag
hade inget
val

varför
gratulerar
du
mig

nu

när du knappt
säger något
annars

då jag
tar mig
genom livet

?

du är snäll

men gratulera
mig
när jag gjort

något

bra
inte bara
varit

då

blir jag

glad

tack.

Igår mötte jag tre fantasiska människor och hade ett par underbara timmar på Café Soda och sen på fik i Gamla Stan - där jag också fick möjlighet att visa var jag födes och gick på dagis! ;)

Att möta nya människor är alltid skoj, men att möta nya människor som känns som gamla vänner och att man delar lagom mycket värderingar, erfarenheter och tankar med känns härligt!

Ser fram emot nästa träff...

När jag sedan gick hem så fick jag några häftiga bilder på staden i mörker, ljus och dimma... Skall se om jag inte kan fixa till dem och lägga upp dem här under helgen. (Förstår inte varför jag inte passade på att ta några person bilder när man ändå träffades?).

Helgen kommer jag nog att ägna åt att fixa med min kommande blogg och hitta ett snyggt tema till den och eventuellt anpassa den lite (ta det bästa från ett par olika - då jag inte hittat något som känns så där klockrent ännu)...

"I was counting on you
To stand by me
To see me through
I was counting on you

They moved the moon
While I looked down
When I looked away
They changed the stars around

I'm so confused
Don't know what to do
Don't know which way to turn
I was counting on you

They moved the moon
While I looked down
When I looked away
They changed the stars around

Can't you see me?
Can't you hear me now?
Don't you know me anymore?
Don't you want a love that's true?
Don't you know my heart belongs to you?

I was counting on you
To stand by me
To see me through
I was counting on you

They moved the moon
While I looked down
When I looked away
They changed the stars around

They moved the moon
I feel so strange
While I looked down
Everything I depended on
When I looked away
Has been rearranged
They changed the stars around"
© Warren Zevon "They Moved The Moon"

regndroppar.com (2007-03-04 00:01)

Det blev [1]<http://www.regndroppar.com/> som så småning om skall bli mitt lilla privata hem på nätet.

Ett upp och nervänt paraply, där jag samlar upp de små dropparna som slår i min hud och själ på olika sätt...

Men tyvärr så är orden frånvarande just nu. De leker kurragömma. Jag ser dem inte, men när det är riktigt tyst så kan jag höra dem försiktigt tassa fram och kasta små blickar runt hörnen...

Månen blundade i natt

"Sail on, down the line
About half a mile or so
And I don't really wanna know ah
Where you're going
Maybe once or twice you see
Time after time I tried
Hold on to what we got
But now you're going
And I don't mind
About the things you're gonna say

Lord, I gave all my money and my time
I know it's a shame
But I'm giving you back your name
Guess I'll be on my way
I won't be back to stay
I guess I'll move along
I'm looking for a good time

Sail on down the line
Ain't it funny how the time can go
All my friends say they told me so
But it doesn't matter
It was plain to see
That a small town boy like me
Just I wasn't your cup of tea
I was wishful thinking
I gave you my heart
And I tried to make you happy
And you gave me nothing in return
You know it ain't so hard to say
Would you please just go away

I've thrown away the blues
I'm tired of being used
I want everyone to know
I'm looking for a good time
Good time
Sail on honey
Good times never felt so good
Sail on honey
Good times never felt so good
Sail on sugar
Good times never felt so good
Sail on"
© 1979 The Commodores - Sail On

[youtube zg-ivWxy5KE]

Plockade fram den första singeln som jag någonsin köpte, "Sail On" med Lionel Richie och hans dåvarande grupp The Commodores.

Första maxisingeln / 12" som jag köpte var med Midge Ure och hans första framträdande med gruppen Ultravox, när vi bilade i Skottland. Kommer ihåg besvikelsen på hotelrummet då jag insåg att albumet som jag trodde mig köpt bara hade en låt per sida... Men med åren skulle det bli en bit över 20.000 till maxisinglar i min ägo! :D

"We walked in the cold air -
Freezing breath on the window pane
Lying waiting

A man in the dark in the picture frame
So mystic and soulful.
A voice reaching out and a piercing cry

It stays with you until
The feeling is gone
only you and I
This means nothing to me

This means nothing to me

Oh Vienna -

The music is weaving -
Haunting notes pizzicato strings

The rhythm is calling
Alone in the night as the daylight brings a cold empty silence
The warmth of your hand and a cold grey sky

It fades to the distance.

The image is gone
only you and I
This means nothing to me

This means nothing to me

Oh Vienna -

This means nothing to me

This means nothing to me

Oh Vienna.”

© 1981 Utravox - Vienna

[youtube e21Juk8K-c0]

1. <http://www.regndroppar.com/>

En regndroppe landade (2007-03-04 20:44)

En regndroppe landande i min handflata utan att brisera - den rullade sakta, smekande och omtänksamt. Det var den första av flera i det kommande varma regnet som skulle komma att falla, droppe för droppe...

fallande drömmar
smekande ögonblick
briserade tankar

i droppar
av regn

Blundar i ljus (2007-03-05 02:58)

Månen blundade i går

Inte för att den var trött
utan för att den ville visa

att den såg.

Precis som jag,
så blundade den

för att kunna
se ofödda minnen

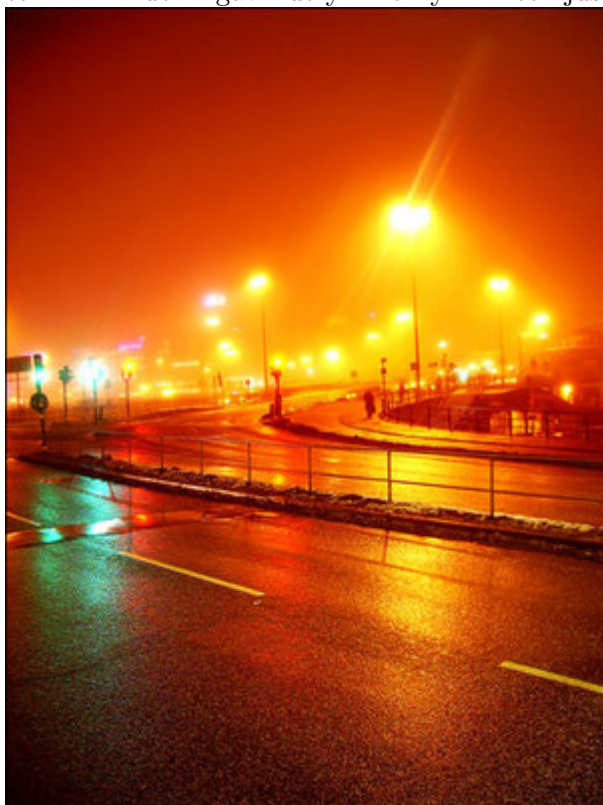
som aldrig fått gro.

Sitter i ljuset av monitorerna och låter tankarna leka på bordet framför mig. Önskan om deras skratt och liv, river i själen - när jag ser att de bara sitter tyst på varsitt hörn av tangent bordet. De är inte ledsena, ej heller arg - de bara är. Äger sin situation. Den ensama situationen. De önskar att de kunde blunda, så att de kunde se sina drömmar leva upp, men de kan inte blunda. De har inga ögonlock. Den enda gången som orden blundar, ärf när de förlorat sin kraft och faller ner mellan ett kommatecken och en versal - livlös, men ändå som ett monument av något som engång betyde något.

Har lite bilder i kameran, men det känns inte som jag orkar eller vill ta hand om dem. Det är så mycket annat som borde göras först, som borde gjorts för längesedan och sånt som måste planeras för framtiden. Det finns ingen plats för mig. Det finns fantastiska människor i mitt liv, människor som tillåter mig falla, människor som fångar mig varsamt precis innan jag slår i marken - om de funnits... i närheten. Men i närheten finns bara jag, och mina händer håller jag fram för att fånga dig om du trillar med mig - så när jag faller så är det handlöst.

Varje ny dag börjar med en duns, då jag slår i marken.

I torsdags efter träffen, så plockade jag ändå fram kameran. Dimman svepte om natten när den gav utrymme yill neonljusen och gatulyktorna att få spegla tid och själ.

Andemening i svart (2007-03-06 00:44)

Dagarna är tunga att bära. De ser ljusa och vänliga ut och möter en med en kram. Men sen hänger de kvar där, runt halsen på en, tynger en - samtidigt som man sakta strypps.

Natten dansar till Stax toner från Betty Wright, King Floyd, Donny Hathaway, Sharon Jones, Otis Redding och Joe Simon. Toner som jag normalt bara brukar ta fram de där riktigt soliga och lugna vårdagarna där man ensam upptäcker att sommarens kontrast är på väg tillbaka för att tänja ut det svart vita landskapet.

Tekoppen doftar Afrika och rött te.

Tanken sätter sig mitt på savanen, omgiven av mörker. Omgiven, övergiven, uppgiven... Leker med de lösa trådarna från nattens skynke som skyddar oss mot dagen. Knyter en rosett i svart och ler. Lever i en blå kopp med rött te.

I dag så sov jag. Faktiskt. Kan visserligen bero på att jag kom upp med det sista från tvättstugan vid 05 i morse, men ibland kan man ju blunda för orsaken, då det för något gott med sig. En liten andpause. En möjlighet att blunda.

Med i mörkret av mina ögon, ser jag igen. Längtans verklighet smeker själen.

"I've been down one time
And I've been down two times
But right now I'm drowning
Drowning in a sea of love

I've been out here for so very long
I've lost all of my direction
Baby when you came my way
I thought I had found my protection
But a strong wind came into my life
It surely took me by surprise
I can't seem to control these tears
That are falling from my eyes

I've been down one time
And I've been down two times
But right now I'm drowning
Drowning in a sea of love

Baby I depended on you
For our love navigation
Now you've gone and deserted me
Can't you see that I'm in desperation
I'm in the middle of a bad love storm
Oh yeah I wasn't ready for
And I look around and all I see
Is water coming over me

I've been down one time
I've been down two times
But right now I'm drowning

Drowning in a sea of love

I've been out here for so very long
I lost all of my direction
Baby when you came my way
I thought I had found my protection
But a strong wind came into my life
It surely took me by surprise
And I can't seem to control these tears
That are falling from my eyes

I've been down one time
And I've been down two times
But right now I'm drowning
Drowning in a sea of love
Drowning in a sea of love"
© 1971 Joe Simon - Drowning in the Sea of Love

Tysta viskningar om natten (2007-03-06 02:51)

Natten springer. Den tjuoter, och kastar sig mellan hus och trädkronor. Den lever och tvingar klockan framåt. Varje minut sätter sina spår - spår som dagen sedan följer.

Dagen är stilla, nästan helt stilla stående och tyst. Tyst på något att säga, att känna - de egna intrycken saknas. De gömmer sig i ljuset från de sökande ficklamporna, som ständigt är på jakt efter pengar, lycka och kärlek.

Även om natten öppnar upp dörrarna, släpper ut ljuset och möter upp med livet utanför, så känner jag mig instängd. Vill så mycket.

Se, känna, höra

Men inte i ensamhet. Inte gömma det. Inte... Helt enkelt, inte.

Förlamar mig själv. Låter blundande ögon se.

Intalar mig att spottloskorna är stora regndroppar då de slår mot själen. Målar upp min egna värld. In målrad i ett omålat hörn, som jag inte kan lämna förens golvet är täckt av färg. En blå apelsin sitter i tanken och väntar på ett vitt golv och vinröda väggar.

Viljan viskar bara tyst - inte för att den behöver tala högt, för att jag skall lyssna, men ingen annan än jag hör den. Nattens öron är stängda..

Drömmer om att stå framför en tavla och berätta om känslan, drömmer om att möta lyssnande ögon och seende öron. Drömmer om stearinljusets låga. Drömmer om tystnaden mellan orden, och beröringen.

Om några timmar skymts inte solen längre, men jag vet att jag fortfarande kommer kunna höra nattens viskningar i kvardröjande skuggor. Viskningar om drömmar, närhet och värme...

Då blundar jag igen.

Dagen som aldrig tar slut (2007-03-06 12:03)

Gömmer mig i reflektionerna av tårar som aldrig faller, lurar omgivningen med att det är glimten i ögat som gnistrar till. Har inte pratat med varesig mamma eller pappa sedan ett par dagar innan födelsedagen. Har inte ork eller kraft att lyfta mig upp just nu. Ligger på rygg som en patetisk sköldpadda, som inte inser livsfaran med att inte kunna ta sig runt. Studerar istället den nya vinkeln, och låter ögonen få upptäcka nya känslor. Samma känslor - från ett annat håll.

Dagen bränner sig sakta fast

Låter den äta upp mig, låter den bränna in i mitt skin. Hör hur det låter, då lager på lager kokar och frästs bort. Strax är jag kanske som normen. Strax kanske du inte behöver bry dig. Strax så kanske, det som måste ske, ske. Det som kan ske.

Dagen glömde inte mig.

Det var bara jag som gömde mig, då den förtärde mig, så att du skulle slippa se.

Morgonrock

när ljuset kom
svepte stingrockan
sig om min kropp

dess gadd satte sig
djupt i mitt bröst

vattnet färgades
av den transparenta
själen som flydde

Vet allt jag inte kan, vet mina begränsingar, men låter ändå drömmen få döda mig varje gång den vaknar upp. Verklighetylan ligger kvar, förklädd till hetta. Den fångar sina byten bäst så. Men mig behöver den inte fånga. Jag ligger livlös i standlinjen. På rygg. Studerar nya vinklar.

Med ett döende leende, fött av dagen som aldrig tar slut.

En viskning till vinden (2007-03-06 14:18)

lockrop

instängda
kvävda
kraftfulla

som en viskning

till vinden
en mullrande
ton i moll

innan Zarathustra talade

Stigval (2007-03-06 15:53)

”Bara för att du inte ser min väg, behöver det inte betyda att man inte kan gå här”

Utan liv (2007-03-07 02:11)

Kvällen gjorde natten platt. Livlös. Det överfulla, buktande frågetecknet med sin spänst och svällande nyfikenhet, tappade all luft och blev bara till ett minne av sista suckens utrop, då det krympte till ett utropstecken.

Orkar inte tänka och känna just nu, så jag plockar upp en del av det bekymmersfria jag, som inte ännu förmultnat. En glad bekymmerslös sida, en sida som inte har backspeglar eller glasfönster, utan bara strålar ut i en vedertagen norm av mänsklighet.

-=-

När jag först hörde talas om bloggar, så var det inte dagböcker, eller så mycket ”liv”, utan mer en levande och personlig länksamling, där folk delade med sig av sina möten med nätet och spännande saker de stött på...

I natt så lägger jag själen åt sidan, för att bara kasta mig ut i nätet... och trillade in i en ryskt fotoblog som visar upp flera spännande och kul saker, som både inspirerar och glädjer tiden.

..som t.ex. dessa [1]fantastiska papperstavor som skapas utav endast ett pappersark, och en vass kniv. Fullkommligt underbara!

...för att inte tala om den [2]fantastiska gatukonstnären Julian Beever och hans [3]makalösa bilder.

...eller de [4]makalös stora/små skulpturerna som är mer levande än den genomsnittliga människan.

Eller svaret på frågor som: [5]Gladare hos tandläkaren? [6]Mode eller mod? [7]Tur eller skicklighet i

otruren? [8]bada eller inte bada? Sen kan man ju alltid manipulera bilderna, så varför inte även göra en [9]omvänd returschering?

Sen har vi ju worth1000.com som låter fantasin bli verklighet i händer på riktigt duktiga photoshop kreatörer, som kan [10]dra ut saker, eller varför inte de fantasifylld, om än något [11]grymma genomskärningarna. Sen är jag nästan barnsligt förtjust i deras [12]lekar med filmtema, låter [13]filmer byta genre, nya [14]film affischer, när [15]två filmer möts, när [16]två filmer blir en, när [17]tv och film möts, [18]filmer som kunde ha gjorts eller varför inte när [19]filmtitlar blir verklighet.

-=-

Jag fastnar med blicken på skärmen. och låter den sakta få bränna sig in. Livets skärmläckare rör sig inte i natt, det är bara monitorns bleva ljus som fladdrar till när själen faller ner på golvet.

Minnet dricker blått te i natt, och drömmer om en guldfisks liv...

1. <http://foto.blogonline.ru/4796.html>
2. <http://users.skynet.be/J.Beever/pave.htm>
3. <http://foto.blogonline.ru/16227.html>
4. <http://foto.blogonline.ru/52030.html>
5. <http://foto.blogonline.ru/41368.html>
6. <http://foto.blogonline.ru/38500.html>
7. <http://foto.blogonline.ru/27590.html>
8. <http://foto.blogonline.ru/53983.html>
9. <http://photowebs.blogspot.com/2007/01/fatty-celebrities.html>
10. http://www.worth1000.com/cache/gallery/contestcache.asp?contest_id=12862&display=photoshop
11. http://www.worth1000.com/cache/gallery/contestcache.asp?contest_id=12494&display=photoshop
12. http://www.worth1000.com/cache/gallery/contestcache.asp?contest_id=12815&display=photoshop
13. http://www.worth1000.com/cache/gallery/contestcache.asp?contest_id=13159&display=photoshop
14. http://www.worth1000.com/cache/gallery/contestcache.asp?contest_id=12852&display=photoshop
15. http://www.worth1000.com/cache/gallery/contestcache.asp?contest_id=13756&display=photoshop
16. <http://www.worth1000.com/galleries.asp?rel=Mate+a+Movie&display=photoshop&id=11472>
17. <http://www.worth1000.com/galleries.asp?rel=Movievision&display=photoshop&id=10204%20target=>
18. <http://www.worth1000.com/galleries.asp?rel=Movie+Madness&display=photoshop&id=681>
19. <http://www.worth1000.com/galleries.asp?rel=Movie+Titles&display=photoshop&id=10859>

Offer till gudarna (2007-03-07 12:04)

Skulle vilja öppna ett öga

..för att se om dagen var över. Men det går inte. Själens ögon har varit uppe hela natten. De har sett det som du ser. De ser det jag inte vill se. De blundar endast för känslan, för den kan inte någon annan se - så varför skulle själens ögon bry sig om det?

Ser så mycket åt andra, att kraften för att se själv sakta dräneras. Gång på gång går jag i fällan. Tror att jag kan något, att jag gör något, att det betyder något - men vet nu att inte ens mina tårar har någon egentlig betydelse (de gör inget). När de fräntas sin kraft att falla - hur skall jag då kunna motivera själen att resa sig upp?

Ett offer (ie. "Gåva till gudarna"). Varför ser folk andra som det, varför tror de att jag är det? Värderingarna av människor går långt utanför genuskomplexet. Personligen har jag nog aldrig mött ett offer, eller tyckt att någon varit det - utöver uttrycket "Ett offer för situationen", där det inte handlar om personen i sig. Men vem avgör om någon är ett offer? Bara för att du inte kan rita, är du ett offer då? (offer för vad?). Bara för att du mår dåligt av att du inte kan rita, är du ett offer då? (offer för

vad?). Bara för att du vill rita och kan, men inte har möjligheten till det just nu, är du ett offer då? (för vad?).

När blir man ett offer?

Det är enkelt att kalla någon för ett offer, för det visar att man själv är starkare och man får någon konkret att skylla saker på. För självklart så är det ju så att om något ej sker, så beror det på att man inte velat göra det, eller hur? Man ville inte göra något åt cancern, man ville inte skydda sig i trafiken, man ville inte gå ner i vikt - det handlar bara om att vilja. Annars är man ett offer, eller?

Jag har aldrig
sett mig
som ett offer

möjligen
som en människa

ibland

Jag menar alltid... (2007-03-07 14:18)

Jag vet mitt värde. Har alltid gjort det. Men... Jag finner ej det i att lägga upp det för andra. Värdet ligger ej i andras åsikter, gillande eller tankar - jag har tryggheten i mitt värde inom mig själv.

De fåtalet gånger som jag lagt fram den delen av mig själv, så har det alltid - och då menar jag också alltid - slagit tillbaka mot mig själv. Det lustiga är att de andra alltid - och då menar jag också alltid - sagt att det inte handlat om mig och att det är hos dem eller andra som problemet ligger.

Men då man inte kan fly från sig själv, utan alltid är med - så är det väldigt lätt att se alla paralleller, orsaker och reaktioner. Det jag ser är den enklaste gemensamma nämnaren, dvs mig.

Du kan inte rädda världen, säger folk ibland när de inte orkar bry sig. Saken är bara den att jag ytterst sällan vill rädda världen - jag vill bara rädda de som står mig närmast. Rädda dem från den giftiga grodan som aldrig blir en prins - utan bara sprider död vid beröring.

Har skrivit om det tidigare...

Rör mig inte!!

Sällan säger folk
att det hoppar
grodor
ur min mun

Jag vet nu
vad det beror på
jag är faktiskt
en själv

Färggran
intressant

ovanlig
som kokoigiftgrodan (*phyllobates terribilis*)

Allt som vidrör
mig
dör
inom kort

...jag menar alltid.

Inte ensam... (2007-03-07 23:14)

23:30 SVT2 Michael Franti - I know I'm not alone

Den amerikanske musikern Michael Franti tar sin gitarr och en videokamera och beger sig ut på en riskfylld resa genom krig och ockupation i Irak, Israel och Palestina. Längs vägen möter han människor av alla slag - familjer, läkare, musiker, soldater och folk på gatan med vilka han delar sin musik och sin medkänsla. Det blir en känslöfylld resa i skuggan av kriget.

» [1]http://www.motherjones.com/radio/2006/10/franti_bio.html

We can bomb
the world
into pieces

but can we
bomb the world
into peace
© Michael Franti

Michael Franti är en av mina absoluta favorit artister (inkluderar hans tidigare grupper Spearhead och Disposable Heroes Of Hiphoprisy » [2]<http://www.spearheadvibrations.com/> [[youtube xKVYHE98IKY](https://www.youtube.com/watch?v=xKVYHE98IKY)]

1. http://www.motherjones.com/radio/2006/10/franti_bio.html

2. <http://www.spearheadvibrations.com/>

Själens termostat? (2007-03-08 13:19)

Leendet har tagit slut.

Undrar om det är därför som blicken fastnar hela tiden? Jag flytar den runt runt, men hela tiden fastnar den, så nu orkar jag knappt lyfta den - då den bär på soffor, bokhyllor, garderober, tavlor och minnen.

Det blir repor i golv och själ.

Går ej längre att blunda, kylan kommer in ändå. Märkligt. Kan få fram varma bilder, tankar och drömmar - men helt utan värme. Kanske är det det som menas med *verklighet*? ...att den påverkar mer än vad man tror, och den är själens termostat?

Ser människor som inte tror att de syns, hör människor som gömmer sig, känner människor som inte är närvarande.

Ser
hör
och känner

mig själv

Inte som en viskning, utan som stora cementblock kommunicerar mitt liv med mig. Den röda bartråden är ersatt av kallt stål som borrar sig in i cementens tyngd. Bygger en bild av kalla, hårda fingrar kring halsen, och ett monumentalt tryck...

Hittar livet, som små kippningar efter luft. Syrebristen hindrar effektivt incitamentet från att ta plats. Patetiskt ler kroppen, och bygger vidare på fasaden och själen målar muralmålningen av leendet som tagit slut.

Spåren av min själ (2007-03-08 14:11)

Har uppdaterat bakåt, med lite "dagboks" anteckningar som jag har haft på ett annat ställe. Det finns lite mer sånt och jag kommer i mån av tid att lägga in det här - för att samla spåren av min själ någonstans, så att säga.

Idag är vädret riktigt grått och slaskigt, helt utan reflektion eller kontrast...

- Men det finns tid både för regn och grus att falla, så det är bara att anpassa nyfikenheten, och försöka se kiselskriftningarna i småstenarna som knackar på tillvaron

Tiden av ingenting (2007-03-09 00:08)

Efter att sett Doctor Who på TV idag, så kan jag säga att jag också verkligen känner att jorden snurrar - och att jag står stilla. Jag känner hur hus, träd, människor och småkryp slår in i mig, i ett oavbrutet tempo. Känner hur de passerar genom mig med kraft. Kastar runt mina inälvor (tur att jag vet en älva som dansar i en skogsglänta inte långt bort, så jag i allafall har kvar utälvorna).

Jag vet att jag är viktigt för mig, och för de som bryr sig om mig, men jag vet också att jag inte är viktigt i det stora hela, och framför allt inte för större saker än mig själv - där finns det fler som är viktiga och många som inte känner att de tar någon annans plats.

Jag kan inte finns glädje i något, då jag vet att jag skymmer någon annan.

Du vill bara
lägga dig ner
och tvärdö

jag vill bara
ställa mig upp
och tvärleva

Om bloggar kan jag egentligen inget heller, men jag kände att jag inte ville in och ha bloggen bland alla andras bloggar. Jag ville inte fläka upp min själv för alla - utan jag filéar den bara för mina vänner och de som har en relation till mig på något sätt - så jag skaffade mig en egen domän, och såg till att ha rätt programvara för det.

Här är vi nu.

hej*

Just nu orkar jag knappt ens sucka, har tappat styrfarten helt. Verkligheten runtomkring slår in i mig, utan att jag skriker - eller att den tar någon hänsyn till att jag står där. Får ett utlopp av liv, genom att vända mig inåt och lyssna på det som sägs utanför - antingen genom att sitta här i det bleka ljuset från skärmarna, eller ensam ute, nere vid vattnet...Om jag orkar ta mig dit. Just nu är tiden fylld. Finns inte utrymme för spontanitet, planering eller reglelmyteri. Det är fullt, till sista nanomillimetern.

...av ingenting

Slag i natten... (2007-03-09 02:29)

Vilken tur
sa de
det var din tur
att bli
bevarad

så de tog
din skalp
för att göra en

skalptur

Det är lite kul med hiphopen som alla jämt klassar som endast det som MTV visat den senaste veckan, eller hur den var för 20 år sedan.. Det är bara bling bling, och hoes för hela slanten, eller hur? ;)

Tror kanske att jag visat att det finns fler sidor med lite horrorcore och industri saker som jag visat upp här. Men något som är otroligt stort, som nästan alla blir lika förvånade att höra varje gång - är den kristna hiphopen. Nu har jag själv inte speciellt mycket till övers för kyrkan och allt där omkring - men en av mina favorit grupper faller inom denna genre också, nämligen Mars ILL

[youtube ToVQMCBgmAc]

Hittade även videon till [1]Sound Off, där också samt en annan ruggigt bra grupp vid namn Tunnel Rats och deras [2]TR'z.

Bara som kontrast till det där måste jag även visa en annan viktig sida av hiphop scenen som inte heller kommer fram i media, nämligen homohop - som faktiskt finns och har egna festivaler!

[youtube VDsvbRYwG2A]

[3] <http://www.pickupthemic.com/>

När jag höll på att kolla ruynt på YouTube så hittade jag massor av annat intressant också, som jag skall gräva djupare i sen - men jag kom även på att det finns ett par skivor som jag faktiskt inte haft möjlighet att köpa...

Så fort som jag får pengar så skall jag köpa [4]Dimbodius album "While We Fall", samt försöka få tag på samtliga tre album från [5]The LVRs "The Murder Of Miss Hollywood", "The Secret Life Of Lola Burns" och "Death Has Become Her"...

[youtube V4467XRO2Gk]

En annan av Tarrie B's alla grupper är ju My Ruin, där man också kan hitta bra videos via YouTube - som t.ex. [6]Terror och [7]Spilling Open och sen hittade jag en gammal klassiker som fick oss alla som

kände henne i stockholm att bli ruggigt förvånade och avundsjuka du hon plötsligt hängde med Eazy E och Dr Dre när hon släppte [8]Murder She Wrote.

Jag lämnar nog YouTube där för i natt...

blunda
så ser du
i mörket

av den bländande dagen

1. <http://www.youtube.com/watch?v=Jf63Wv6At18>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=o8gTLrisP4c>
3. <http://www.pickupthemic.com/>
4. <http://www.dimbodius.com/>
5. <http://thelvrs.myruin.com/>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=8NArCv1FcbA>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=mdPhnRxsx1gQ>
8. <http://www.youtube.com/watch?v=DXau0Fg00I8>

Erfarenheten lär mig (2007-03-09 11:53)

Välkommen.

Kom se mig dö. Bara en smula, men se det på nära håll, välkommen!

...till min helg!

Jag vet precis hur den kommer att bli, erfarenheten lär mig det - helg efter helg. Bråk, tjafs och absolut inget kreativt, konstruktivt eller något liknande.

Har så mycket tankar och viljor som jag inte ens får tid och möjlighet att lägga ut här, utan tvingas packa ner i för små kappsäckar och skicka iväg - utan varesig avsändare eller destination. De skall bara bort, och inte komma tillbaka.

Hej då liv!

Vinkar lite patetiskt genom fönstret när de kliver upp på dagen och reser iväg med sekunderna som gick bort.

Det är lite som denna blogg, där tankar, känslor och minnen bara läggs ut för vinden. Jag ville inte ha den i någon blogg community, där bloggarna staplades på varandra utan någon samhörighet eller koppling. Jag vill inte tvinga någon på mitt inre, eller fläka upp mig till allmän beskådan - utan bara filéa upp själen för mina vänner och de som har en relation till mig på något sätt...

Ät mig

...eller bara ser hur snyggt det är upplagt

typ.

födseln
det första steget
mot
det sista steget

ändå
går det fortast
då man står
stilla

Har ett nytt halsband. Köpte det själv. Barnen fick också varsitt. Det är en plastleksaker, en 15kr kopia av ett riktigt snyggt läder/metal halsband (och armband). Ser bra ut på dem, och jag gillar det också, även om det känns som en symbol för mitt liv just nu. En leksak för andra och något vackert för mig.

Inombords.

Förtjänar bättre? (2007-03-09 13:22)

Förtjäna

Är det något man gör för att tjäna på det? Är det ett överskott av det man tjänat? ...eller är det man gör för att tjäna, eller innan man tjänat..?

...eller handlar det kanske om att känna?

Är det för att jag hellre går efter och tar min tid, stannar och lyssnar, luktar och ser, som jag aldrig känner att jag förtjänar något?

Spår i dagen (2007-03-09 14:37)

Mer spår av mitt musikletande och tittande på YouTube:

[youtube g7SSoqrkS5Y]

En av mina absolut största favoriter är Quannum/Soleside rapparen Lyrics Born. Klippet ovan är ett live framträdande på Humboldt State University från förra året, där han kör "I'm Just Raw". Men det finns mer att hitta, som t.ex. videon til [1]Last Trumpet som han kör med Lateef, eller varför inte videon till [2]I Changed My Mind eller kanske Diverse låt [3]Explosive och [4]Live från Paris. Men jag vill också passa på att tipsa om hans bolagskollegor i Blackalicious som utmanar orden, tiden och takten i [5]Alphabet Aerobics

Låt lig lista några andra stora favoriter, ok?

[youtube nHZkCZIZJNg]

Detta är X-Clan med Brother J i spetsen och de visade just att man kan ha gjort ett fantastiskt album i 90-talets början, och fortfarande göra det i slutet av 2000-talet, vilket de visade med sitt nya album! Hittade inget med Brotrher J's tidigare grupp Dark Sun Riders men deras album är också ett av mina topp tio album.

Sen går jag väldigt mycket på rösten, och framförandet, och där finns två andra som ligger varmt om hjärtat Michigan rapparen MC Breed [6]Rap Game och Tennessee rapparen Haystak [7]Dollar plus [8]Bangin' Party samt Celph Titled som jag lärde känna i mitten av 90-talet på nätet, här tillsammans med Majik Most i [9]Baldwin Brothers och avslutningsvis Devin The Dude [10]Lacville '79.

Rymmer från dagen
för att inte
hitta

mig själv

här

1. <http://www.youtube.com/watch?v=b3U2yTZDALA>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=4sqvAUi5Ihw>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=PdFqmrzYMzg>
4. http://www.youtube.com/watch?v=_QFCg0HTC4I
5. <http://www.youtube.com/watch?v=i-dJ6xbrWHQ>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=S8tM8pWt0I4>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=0UtzJRKU8JI>
8. <http://www.youtube.com/watch?v=VnQ7TTsJ4YY>
9. <http://www.youtube.com/watch?v=jgTrkLXbsQ4>
10. http://www.youtube.com/watch?v=Fo_2TE6C56Y

Längst fram... (2007-03-09 15:04)

Söker du mig?

Det gör jag också...

Hittar spillor här och där, drivved från en annan tid. Jag ser att jag skulle kunna göra något vackert av dem, men förmår mig inte,,

Fastnar i fören av förmår, försöker och [1]förtjäna. Längst fram i fören sitter jag spetsad som en gallionsfigur, som slår in i kajen gång på gång...

Är det därför som Du ser mig, för att jag sitter längstfram och du drömmer om hela skeppet - innan du inser att jag är fastspikad...

Snacka om att få gudkomplex

hjärtats öppna hamn
speglar sina konturer
i själens spegelblanka
hav av känslor

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=45>

Livar upp trötta ord... (2007-03-10 01:36)

För att inte dra med andra i min helg och den stämning som den försätter mig och mitt liv i så, skall jag fortfatta med att försöka liva upp mina trötta och nedstämda orden på något sätt, med lite musik...

[youtube dxGb47VeoOo]

Gick ju nyligen egenom mina favorit hiphop grupper, men kom på att jag glömde Engelska Rob Birch och hans Stereo MC's. Ända sedan deras otroliga debut "33-45-78" från 1989 fram till 2005 års "Paradise". De kanske är mest kända för folk genom sin [1]Elevate My Mind från "Supernatural" albumet, men du kan även kolla in [2]Set It Off, [3]We Belong in This World Together, [4]Paradise samt en liten [5]dokumentär om Paradise albumet..

[youtube hhLvLuKBsY8]

Mashups, dvs bootleg mixar där minst två låtar blir till en ny låt. Ovan ser du ett ruggigt bra exempel på hur de bygger upp en ny låt, med både ljud och bild från Jennifer Lopez, TLC och Missy Elliot. Sen finns det givetvis fler exempel som t.ex. [6]Glam Slam, där Eminem, Eurythmics, Eric Prydz och 50 Cent samt några till samsas om utrymmet, eller [7]Crazy Logic Arty Fufkin där vi möter en kvartett bestående av Gnarls Barkley, Supertramp, The Who och Rockwell.

Sen har vi ju lite mer renodlade duetter som John Travolta & Olivia Newton John med Snoop Dog [8]Hot Grease Drop, Survivor tar sitt ledmotiv till Rocky och backar upp Sir Mix-A-Lot på [9]Eye Of The Babybutt, Ben E. King får backning av Police på [10]Standing By Every Breath I Take eller varför inte Madonna och New Order i [11]Blue Hunger. Men sen finns det ju massor av mashup mp3:or på nätet, och en bra start att leta efter dem är:

» [12]<http://www.mashuptown.com/>

Men ett tips är att t.ex. också kolla in DJ Zebra site, där du bl.a. kan ladda ner [13]Justin Jack in love där Cardigans möter Justin Timberlake och Just Jack, eller varför inte [14]Killing Boombastic där Shaggy får sällskap av R.A.T.M..

» [15]http://djzebra.free.fr/texte_productions.htm

1. http://www.youtube.com/watch?v=fF70_gC4m_s
2. <http://www.youtube.com/watch?v=6M5sNvz1wJ8>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=diOKu8Mt2Qk>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=N6CXXgY3-n4>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=i0Qeg9gV36M>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=nYKKmI9q--A>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=47RF4hYCObw>
8. <http://www.youtube.com/watch?v=0qb7sCVRiBo>
9. <http://www.youtube.com/watch?v=G78LDuz91JE>
10. <http://www.youtube.com/watch?v=fkwOK6-bAn4>
11. <http://www.youtube.com/watch?v=BdeN6dIFFcA>
12. <http://www.mashuptown.com/>
13. http://djzebra.free.fr/DJZebra_Justin_Jack_in_love.mp3
14. http://djzebra.free.fr/DJZebra_Killing_boombastic.mp3
15. http://djzebra.free.fr/texte_productions.htm

Det blå havet (2007-03-10 11:45)

Vaknade mitt i havet. Under natten hade havet öppnat sig, och nu inför mina nyvakna ögon var molnen borta - då de badede i det blå havet som låg över hela himlen.

Där ligger en sten

Den kastades
i månljus
över små vågor

på botten
avbildandes
mitt liv

Det blå havet lockar, men erbjuder bara min döda själ - till toner av fågelsång. Är glad att du inte ser mig, även om jag försöker se dig. Den vackraste av alla själar skall inte behöva se det som jag visar upp. Jag vet att du har ont i din själ också, men det är bara för att den är så vacker. Jag vet, jag har sett den. Sett förbi det som du vill visa upp. Såg den när du tittade bort.

När du tittade

bort

dog jag

men fortsatte
att titta
på dig

bortom
den mörka
dagen

där du
alltid
finns

Jag ser orden, där du inte tror jag ser dem. Därför andas jag fortfarande. Med nyvakna ögon blundar jag, så att jag kan leva. Stänger inne tårarna så att jag kan ro på dem till en tid och plats där vi vågar, vi kan och du vill.

Utan fingersättning, med blundande ögon, blir det skrivna ordet otydligt. Kan inte kisa mer, måste blunda vid din sida. Därav letar jag nu upp en pause, och jag placerar precis här. Punkt.

Fallande bitar (2007-03-10 13:58)

När ögon faller

Tonerna spelar
över kroppen
solen drar
sin skuggkam genom håret
som fingrar över harpan
kroppen stapplar
fram med tyngden
av bas slagen
stråkarna lindar in sig
som sidenlakan

kring en svettig kropp
hihatens tickade
driver nerverna framåt
när ögonen faller
bakåt in i huvudet

Barnen har precis varit ute och spelat badminton i det fria gräset från i fjol. Själv städar jag undan närvaron av tiden, livet och mig. Ytan blir inte ren, för det faller hela tiden bitar mellan fingrarna.. Trasiga bitar av minnen och kvarglömda drömmar.

Mörkret lägger upp solen, för att visa på sin styrka, vagga in mänskligheten i sin ovända lycka. En lycka där värdet bestäms av andra och drömmen alltid ligger någon annanstans.

Med barnens skratt som bakgrund sätter jag på deras favorit låt och blundar.

”Anni tro på os to
Anni tro på dig og mig
Jeg tror på os to
Og jeg tager ikke fejl

Det er lang tid siden
Jeg har følt sådan her
Har mistet viden - du fylder mer' og mer'
Op og nedture
Jeg går sammen med dig
Og jeg vil kæmpe for, at du bliver hos mig

For jeg er så sikker på, vi har noget til fælles
At vores forhold det aldrig vil forældes
Danmark jeg har fået ny energi
Energi i Anni det er hende jeg kan li'

Anni tro på os to
Anni tro på dig og mig
Anni jeg tror på os to
Anni og jeg tager ikke fejl

Os to sammen det er noget helt specielt
Anni jeg elsker dig, jeg si'r det konsekvent
Sjove ting vi laver, gad vide hvor vi ender
Du kigger på mig, og jeg kan mærke jeg tænder

For jeg er så sikker på, vi har noget til fælles
At vores forhold det aldrig vil forældes
Danmark jeg har fået ny energi
Energi i Anni det er hende jeg kan li'

Anni tro på os to
Anni tro på dig og mig
Anni jeg tror på os to
Anni og jeg tager ikke fejl

Anni tro på os to
Anni tro på dig og mig
Jeg tror på os to
Og jeg tager ikke fejl

For jeg er så sikker på, vi har noget til fælles
At vores forhold det aldrig vil forældes
Danmark jeg har fået ny energi
Energi i Anni det er hende jeg kan li'

Anni tro på os to
Anni tro på dig og mig
Anni jeg tror på os to
Anni og jeg tager ikke fejl

For jeg er så sikker på, vi har noget til fælles
At vores forhold det aldrig vil forældes
Danmark jeg har fået ny energi
Energi i Anni det er hende jeg kan li'"
SEB "Tro på os to"

[youtube iDT2TJuy8Pc]

Utanför dagens synfält... (2007-03-10 16:09)

[youtube 5Mwygy4F1o8]

Stakker Humanoid - Låter minnesbilderna målas upp, om en tid då man hängde på Ritz och Batclub med VIPZ kort och visselpipa. När musiken var en levande del av upplevelsen. Nu handlar allt om så mycket annat.

Minnet finns inte ens i musiken längre - säg Techno eller Grimee idag och folk tänker inte på vad det var tidigare. Chicago House, Philly House och Detroit Techo och New York Grimee.

[youtube G0JFYa83cyo]

Grimee var ju grupper som [1]Onyx och [2]Raw Breed, samt [3]Busta Rhymes och M.O.P., där det handlade om det vokala uttryckssättet. Skulle vara intressant om någon uppdaterade musikhistorielektionerna till att handla om samtida musik, och lite kunskap kring dem...

-=-

Gömmar mig i Youtube, så att dagen inte ser mig...

1. <http://www.youtube.com/watch?v=G1KJ1aZzWZs>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=TOUpVVwT9p8>
3. http://www.youtube.com/watch?v=EMpZmkIQ-_8

Tankar av tid (2007-03-10 19:44)

När ord tystnar

Efter att jag
städat och diskat
sätter jag mig
i soffan

hittar en kort text
på fem rader
som jag skrivit
från en tanke

läser den för dig

du svarar
att jag har
för mycket
tid

--

Köper färg

Hörde i en dröm
att de skulle måla dagen
gul

antar
det beror på
att det strax är påsk

undrar om jag inte
skulle köpa lite lila också

--

Stridspetsar

petar på
mänskligheten
kallt stål kring
varm kärna

explosiv kraft
hålls på plats
under
kontrollerade

former

”bli allt du kan bli”
år uppmaningen

vi inte skall förstå
bara blint följa

när man tar bort det

mänskligheten blir
omänsklig
i ljuset an en enda
explosion där

ingen av oss

detonerar

Själavandring på fönsterbläcket... (2007-03-11 03:09)

Orkar inte tänka. Känner att det är så mycket inom mig just nu, men jag orkar inte. Orkar inte ens tänka efter, känna efter. Orkar inte skriva själv.

Låter fingrarna känna av tangentbordet, låter de få gå fritt - utan minnen, känslor eller tankar. Det finns liksom inte utrymme för det. Det enda som jag hör, är mina dörrar som stängs och ser hur jag låser dem. Dörr efter dörr.

Blicken fastnar bortom skärmen och öronen traslar in sig i hörlursladdarna, som gömmer det glömda, och försöker glömma det närvarande i skrikiga toner av tystnad.

Det döende barnet inom mig viskar, "rädda mig", och jag tittar på det med tårfyllda ögon. Klappar det lätt på kinden och svarar med trötta ord om allt blir bra, samtidigt som jag gömmer minnen av ljus i mörka rum. Barnet litar på mig, vet att jag aldrig vill skada det, men detta är ingen värld för honom. Pojken vaknade för tidigt, som en blåsippan i November. Blåsten slipper den inte undan, men värmen når ej dess rötter då bladen briserar i vacker klang när kylan knäpper den lätt på den sköra själen.

Ser på min hand.

Stel, men ändå vibrerande i takt med stötarna i själen.

Tyst vilar den över orden. Observerar, och släpper fri. Kan inte lova en vacker hage åt fåren till våren. Släpper det mjuka lammets ull, och ser den söka sig till nya ängar - utan staket, utan att behöva räknas gång på gång i en värld av sömn och avlägsna drömmar.

Ser själen vandra på fönsterbläcket i väntan på regnet. Själen orkade inte vänta på kroppens beslut. Själen såg genom de stängda ögonen, och drömmen brände hål i hoppet - därför vandrar själen på fönsterbläcket. Den kan inte ta sig någonstans.

Hoppet är borta.

Det enda som återstår är vandringen.

Ser på när själen går mot samma dag, som kroppen lämnade igår, men utan kontakten spelar det ingen roll. Smärtan är densamma. Det gör lika ont om kalendern säger Tisdag eller Söndag. Med

slutna ögon syns ej heller skillnaden, och felet blir bara mitt - så att du kan gå i frid.

Jag hör ljudet av tystnad från min själ, då den vandrar på det mörka kalla fönsterbläcket medan du sover.

Lyssna, så slipper du också höra.

Månljus och solskugga (2007-03-11 10:22)

Som ett dåligt samvete ligger solensleende utanför fönstret. Den förstärker vecket mellan ögonen när den försöker tvinga upp ögonen i ett skruvstöd. Vill bara skaka på huvudet, vifta bort livet som mjäl på dagens axlar...

Varför skall jag upp?

Alla andra är ju uppe. De klarar sig så bra utan mig. Många leenden föds idag, så varför skall jag ställa mig upp i paraden genom att vara den som är annorlunda? Trött att stå på händer för att andra skall se ett leende. Själen kan skratta, men inte nu... Tystnaden gräver djupa hål i skatten där glädjen vilar.

Vill sätta mig under ett träd med slutna ögon. Känna barken vibrera bakom min rygg. Höra hur löven från i fjol försiktigt falla. Dränka dagen i kol och guld, när Peter Pan och John Blund delar min tår och lägger upp den på snygga fat.

Trädets rötter kramar stenarna vid vattenbrynet och vågorna klappar lätt på våra fötter, när minnet tystnar och känslorna består.

I ensamhet.

Ger dig en morgon i månljus och solskugga och ser hur den inte når fram...

Molnljus (2007-03-11 22:21)

Bakom molnljuset ligger glöden av gångna dagar och skuggan av framtidens händelser...

Möten utifrån och in (2007-03-12 23:58)

Visst är det skoj att stå och titta när andra tecknar? Vi har nog alla stannat till vid en gatukonstnär som sitter och tecknar... Men efter fem minuter så börjar man sakta tröttna och de har antingen inte kommit så långt, eller så är det inte alls så likt som deras andra exempelbilder är.

Men jag trillade över en snygg teckning från Lost och en sida där man fick se hela [1]teckningen växa fram från scratch till slutresultat på fem minuter.

Han fastade i sig själv

orden hängde
i sega strängar
alla i samma ton

det vackra klockspelet
var nu bara ett eko

av sig själv

oförmöget att böja sig
kring nya vågor
klingade de

sakta ut

Dagen ligger utanför synfältet och i min hand ligger kameranslins blickandes utåt, men ibland vänder jag kameran mot mig själv för att fånga en blick av min själ.

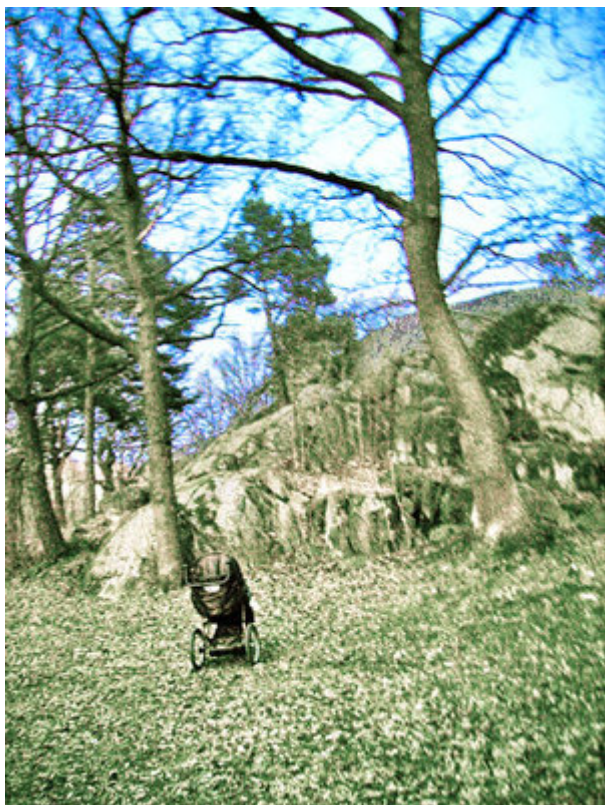
Tänkte försöka fånga dagen och känslan av var dag.

» [2]Dagensbild: Mars 07

1. http://ziza.ru/2007/03/12/professional_Photoshopa.html

2. http://www.regndroppar.com/blogg/?page_id=67

Vårens födelse (2007-03-13 23:42)

Precis nedan det lilla berget, hade någon stället den - i väntan på att våren skulle födas. Den lilla barnvagnen som målade morgondagens bilder...

När du och jag hämtar oss... (2007-03-14 15:52)

...det var vad Joakim sa när jag hämtade honom i parken idag. "När du och jag hämtar oss..." sa han och förklarade att han vid såna tillfällen ville ha chocklad och vipsgrädde när vi kom hem, men då det inte är helg eller lov fick jag göra honom besviken med att det inte kunde bli någon grädde - fast det gjorde inget sa han. Det viktigaste var att det var vi... bara han och jag. Inte för att vi gör så mycket då, utan kanske just därför - att vi finns i samma rum, närheten, men håller på merd våra egna saker.. och tittar på varandra då och då, för att byta ett leende.

Jag vet att många pappor brukar brottas med sina barn, men vi gör inte på det sättet... Joakim har nämligen kvar sitt underbara skratt som kommer innifrån själen, och det är där vi hittar vårt bus. Jag har aldrig tålt att bli kittlad, men han älskar det, och den själavård som hans skratt ger är otrolig.

Det är också lite kul, det är han som blir mest fotograferad samtidigt som han är den som tycker det är

jobbigast...

”bror på hur stor basengen är.” (2007-03-14 22:20)

Nu är jag visserligen motståndare till betygen i skolan på det sättet som de används, men jag undrar om inte idiotin slår i tanket nu - dels vill man införa samma betygssystem som vissa högskolor i europa har, till vår grundskola, men det mest löjeväckande med det hela är att man använder bokstäver istället för siffror och att det innebär att man har precis samma system som man hade när jag gick i skolan: 1-5 (fast i bokstäver nu).

Då man ändå skall räkna ut ett snitt/medel, så varför i hela friden kör man då inte direkt på siffror???

Sen hade de ett liten diagnosiskt prov i matematik i skolan, som vi föräldrar skulle titta på. Alexander hade bara ett fel, och jag ställer mig extremt tvivlande till att det överhuvudtaget skulle vara fel.

Frågan löd: Kan du fylla en simbasäng med 10 liter?

Han svarade: bror på hur stor basengen är.

Jag skulle svarat precis samma sak, det kan vara en liten simbasäng för djur, eller en riktigt stor bastäng som man FYLLER - men den blir inte FYLLD, men det går utmärkt att fylla den med 10 liter...

När man läser det medföljande brevet till oss föräldrar så förklarar de frågeställningarna på ett helt annat sätt.

Tillämpning av enheter deciliter och liter

Att veta hur mycket som ryms i ett paket mjölk är kunskaper som är bra att ha. Liksa så om man kan simma i 10 liter vatten...

Vänta lite nu, KUNNA SIMMA? Någon sån fråga fanns inte - utan bara en fråga om man ”Kan fylla en simbasäng med 10 liter”...

OK, kanske man tycker att barnen inte skall fundera så mycket, och att det skulle vara en överkrst med såna tankar... Men, näh, ser du! De skriver nämligen också:

Dessa frågor är konstruerade för att få barnen att FUNDERA på rimlighetsuppskattningar.

Hm.

Ibland inser man att det inte är så konstigt när någon tycker det är en bra idé att döpa en tv kväll för tjejer/kvinnor till Girlulicious.. Har du smakat på hur det låter på svenska?

Flickiöst

Inte riktigt samma vibbar där eller hur?

Mer än stängda ögon (2007-03-15 14:22)

Alla vänder sina ansikten mot ljuset, mot värmen... Njuter, glömmet och drömmet. Men jag försöker kisa mellan strålarna för att hitta dess mellanrum, deras kontur och skugga. Försöker hitta kylans gömsle, för att kunna ge den en hamn av vänlighet. Kylan som gav barnen snön, tomten sitt landskap - idag bortglömd och ignorerad.

Kärtecknar

utan mörkt
kol eller bläck
utan oljiga
färger

tecknar jag
dig
i min själ

just ovan hjärtat

Lägger mig i soffan och låter solen sakta vaggas en till en kort slummet. En vän sa "det e mysigt men då måste man blunda för så fort man tittar och man e inne och solen lyser in syns såååå mycket damm överallt, då blir det lite ångest". Utan att öppna de drömmande ögonen svarade jag "äh, damm... det är ju bara ångest som syns, så det är inget att bry sig om...". Vännen reagerade med orden "är ångest som inte syns värre alltså", och under blundande ögon svarade jag igen "ja... Ångest som man inte ser är värst... Ser de den så vet du att den finns, och du vet att du kan göra något åt den".

Ger min egen ångest ångest, genom att inte ge den något värde, och blundar vidare i vardagen där min blick ser mer än stängda ögon.

Likt som... (2007-03-15 16:01)

"Hey now, Extra! Extra! Have you read about me?
Well, they say I'm vulgar
and some people can do without me
Well, aill I can say is it's such a shame
Why do they blame me for what I am

Hey now,
Extra! Extra! Do you understand me
Well if you don't, don't you reprimand me
Well, I wish I could tell it to you another way
But I'm telling you the only way that I know how
Do you dig it?
Extra! Extra! Have you read about me
Well, they say I stick out my tongue quite lecherously
Well, I really don't know what they're talkin about
I just can't seem to keep my tongue in my mouth
That's all folks!
Extra! Extra! Do you understand me
Well, if you don't, how can you like me
Well, all I can say is it's such a shame
it really is a pity that you can't get into me
I son't care
Hey now,
Do you know where I'm going to?
Hey now!
Well, you're hipper than me, if you say that you do
It ain't nothing but some music
It ain't nothing but some fun
and if I make you uptight
That's cause you don't know where I'm coming from
and ain't nothing that heavy
Oh, it's such a shame
ooh, all that sleezy fame
oh, isn't she a shame
maybe her mother, her mother, is to blame
Dear mother
Oh, isn't she a shame
Oh ah, mmm, what a trashy dame
Oh, life is such a shame
You swing high, you swing low
Here I go again"
© Betty Davis - Dedicated To The Press (1975, Betty Davis)

[youtube iDvvQq4leoo]

Ytterligare en låt med Betty Davis: [1]F.U.N.K.

Fortsatte att fundera kring detta med människors förmåga. Även om många människor vill vara genuint snälla, så levererar de något som allt som oftast talar om att man är korkad eller att de är värda mer. Vad jag menar? Jo, så här...

Säg att du har det jobbigt och mår dåligt över något, och så kommer någon och säger "Äh, skit i det där, det är inte värt det!". Vad folk inte inser är ju att de samtidigt säger att man själv inte har någon koll på vad något är värt, och att man själv skulle vara okapabel till att själv komma fram till deras enkla lösning..

Ytterligare ett exempel, säg att du mår dåligt och inte orkar träffa någon. Du pratar ändå med en vän, som du förklarar för att du inte ens orkar träffa de som är dig närmast varpå vännen svarar, "Men kan du inte komma över till mig en stund?". Grundtanken är ju otroligt vänlig, men vad man faktiskt säger och gör, är ju att placera sig själv över den andres närmaste och anser att man själv är något helt

annat än alla andra.

...eller varför inte ”Jag får inget gjort - har ingen mental ork eller motivation till det”, som möts med ”Jag trodde att du i allafall skulle ha gjort detta och detta...”. Det är som det är nu. Jag har ingen riktig drivkraft, även om jag vill få det ordning här hemma - men det går verkligen inte. Jag har hållt på hela dagen med att fixa, men jag ser ju att det är långt ifrån klart och jag vet att hon kommer att bli besviken och det kommer att bli tjafs kring det. Det verkar inte gå in att jag vill, men inte kan. Kan inte, inte vill inte. Motivationen blir ju inte mer påtaglig bara för att någon säger att man måste, eller att man får höra om allt man missat - istället för det man faktiskt gjort.

Jag försöker själv vara så observant som jag kan på detta i mina möten med andra, även om jag självklart också brister - men det är ju tackvare att man brister, som man ser svagheterna och kan rätta till det, och lära sig att det inte finns några general lösningar - utan att alla situationer är unika.

Det går inte inte bara gå in i ett rum, lägga fram sin lösning och gå ut, man måste se om den funkar också, hur länge den håller... orsak och verkan, liksom... Våldigt likt som... just det!

”If you don’t like the effect
Don’t produce the cause
If you don’t like the effect
Don’t produce the cause
If you don’t like the effect
Don’t produce the cause

You say you don’t like where you’re at (yeah)
You can make a change
If you accept the blame
Stay in control of your reactions, yes
Will determine the effect
Of any situation

You have the power to negate
Any ?-causing feeling
That prohibits you to think
A situation is just that
It has no special power
To do you harm
It’s your reactions that count

If you don’t like the effect
Don’t produce the cause
If you don’t like the effect
Don’t produce the cause

You say you don’t like what your country’s about (yeah)
Ain’t you deep
In your semi-first class seat
You picket this and protest that
And eat yourself fat
Ain’t you deep
In your semi-first class seat

If you don’t like the effect

Don't produce the cause
If you don't like the effect
Don't produce the cause
If you don't like the effect
Don't produce the cause
If you don't like the effect
Don't produce the cause

You say you don't like what your country's about (yeah)
Ain't you deep
In your semi-first class seat
You picket this and protest that
And eat yourself fat

Ain't you deep
In your semi-first class seat
La la la la-la, la la la la"

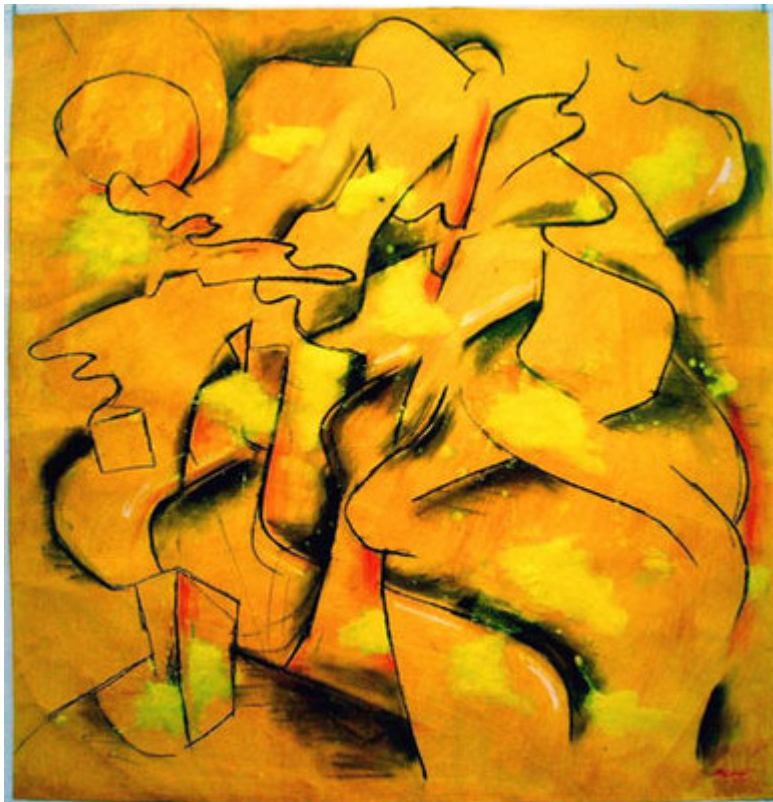
© Funkadelic - If You Don't Like The Effects, Don't Produce The Cause (1972, America Eats It's Young)

[youtube 79HAadd4B6s]

Kan inte låta bli att länka till ytterligare en Parliament/Funkadelic låt också: [2]Mothership Connection

1. <http://www.youtube.com/watch?v=YHsSIoBcTt8>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=7fdes08CdC8>

Tecken för äventyr (2007-03-16 18:08)

Var med [1]pappa på [2]Vårsalongen 07 och [3]tittade idag. Utan att ens känna att jag är partiskt, så var det hans tre målningar som gav mig mest - vilket känns skoj. Känns dock lite märkligt när man

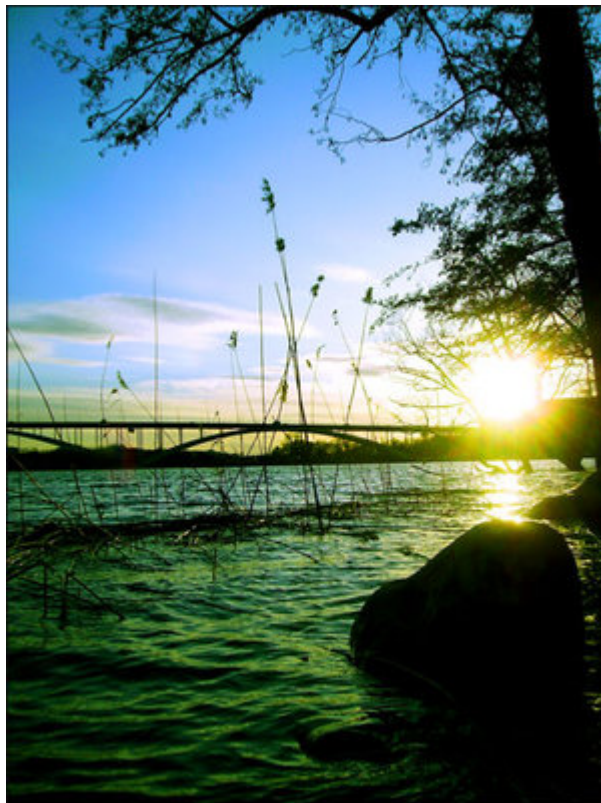
tittar in på [4]Liljevalchs hemsida, där man finner att all fokus ligger på jury och urvalsgrupperna - och inte konstnärerna ;)

1. http://www.gallerihjarnstorm.com/konstnarer_melin.html
2. http://www.arbetarbladet.se/rec_result.php?id=486544&avdelning_1=111&avdelning_2=160
3. <http://www.omkonst.com/melin-se.html>
4. <http://www.liljevalchs.com/>

Nattens leende (2007-03-17 02:33)

Ursch.

Vet redan hur morgondagen kommer att bli, så jag gömmer den i nattens leende och tar en [1]bild för idag redan nu...

Både solen och jag gick hem i eftermiddags...

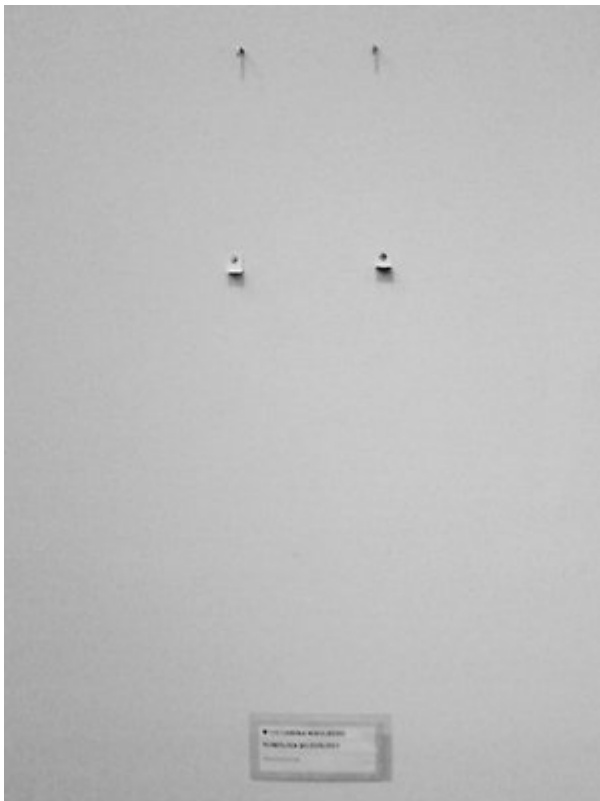
1. http://www.regndroppar.com/blogg/?page_id=67

Ljudet av kapade armar (2007-03-17 22:23)

När händerna inte längre kunde greppa, försökte han med luft under armarna lyfta mot ljuset...

blankteknik och ordkombinationer (2007-03-18 14:11)

En sak som hängt kvar sedan jag tittade på vårsalongen, var en vad jag tror saknad, borttagen sak

- men osäkerheten gjorde den väldigt speciell.

Nu minns jag inte vem konstnären var - men det satt i allafall två verk i glas, speglar, kakel och liknande. Inte så speciella alls, men konstnären hade ett tredje verk (den första i raden av de tre), och där såg det som som bilden ovan.

Det var tomt, om man bortser från fästerna på väggen och den lilla lappen under. Minns inte riktigt vad verket hette, men minns raden som gjorde det hela så märkligt och lämnade kvar en tanke. Det stod nämligen "Blandteknik".

Var det så att den hade råkat gå sönder och de hade tagit bort den, eller var det så att det var fantasi, blandat med minne, ingenting, luft, tanke och förväntan - som var själva blandtekniken?

Det hela gav mig en känsla av en [1]John Cage konsert.

Ordkombinationer

i det stormiga havet av intryck
bygger bokstäverna individuellt en

ö

arkipelagen ger vingslag
av varsamma ord som säger

"Kom!

Låt oss bygga
en nation"

och historien surrar
kring en ordkombination

som började på en ö

1. http://en.wikipedia.org/wiki/John_Cage

Tystnadens ord (2007-03-19 01:24)

Jag testade [1]Högskoleprovet för våren 2004, men valde att endast ta första del momentet kring ord... Vilket visade sig vara svårare än jag trodde. Landade dock med rätt på 38 av 40 ord, vilket jag är nöjd med.

Läste även lite på engelska [2]Wikipedia kring John Cage som jag skrev om sist, där stötte jag på [3]Mike Batt. Det intressanta var att han 2002 blev stämnd av Cage's publisher efter att han på albumet Classical Graffiti hade låten "A One Minute Silence" som bestod av en minuts tystnad. Hur kunde han stämmas för det (och sedemera även förlora, och tvingas betala ett sex siffrigt belopp)? Jo, han hade i sin vilja att hylla John Cage och dennes klassiska stycke "4'33" (som endast bestod av "tystnad") skrivit som kompositör till sin låt, både sig själv och Cage (Batt/Cage).

Så kan det gå, som Vonnegut en gång skrev...

Det var annars en tung helg, men i eftermiddags lyfte eldfågeln och värmdde för någon sekund...

i tystnad

som efter stöveltramp
i bröstkorgen
bristerar själens revben
bara lite till

1. https://www.studera.nu/hprovet/infor_provet/ovningsprov.shtml

2. <http://en.wikipedia.org/>

3. http://en.wikipedia.org/wiki/Mike_Batt

Inte mina skor (2007-03-19 10:55)

Ibland när jag är ute och går, så märker jag plötsligt att jag inte har mina egna skor. Faktum är att jag även märker att jag inte lämnar fotspår, utan följer fotspår - framlänges. När jag passerar en blank vattenpöl, eller ett solljusdränkt fönster så ser jag även att det inte ens är jag som är ute och går - utan någon annan. Snacka om att bli förvånad!

Jag säger artigt "Hej!" till den person som jag för tillfället råkar vara, för att sedan lite nervöst och nonchalant säga något om vädret. Det märkliga i situationen är knappast att jag inte känner igen mig själv, eller att personen i fråga svarar på ett obegripligt språk. Det är inte heller märkligt att vi går baklänges men ändå framlänges.

Det märkliga är att det känns helt naturligt, så när som noteringen om att det inte är mina skor,

Man kan fråga sig om ens fokus kanske inte ligger lite fel, då det uppenbara problemet inte är att man är någon annan än den man trodde, eller att man inte bryr sig om vart man varit och vart man är på väg - eller att man ens förstår sig själv då man pratar.

Men å andra sidan vad är fokus? Vad utgör ett fokus och hur ser man det, vad definierar ett [1]fokus?

Fokus: brännpunkt (även bildligt "centrum"), av det latinska ordet focus som betyder härd

Det hela blir nu lite intressant, från att bara varit märkligt - vilket ofta är resultatet av att låta tanken få följa en tråd, längre än vad armarna når, och även att låta den få runda hörnet som ögonen inte kan vika sig kring...

Fokus, är alltså brännpunkten, ett centrum och en härd - plötsligt så förstår jag varför personen/människan inte var relevant. Det finns inget centrum, härd eller brännpunkt i människan rent figurativt, även om många vill och tror det. Samma sak med språket, det står bara i centrum när vuxna vill visa sig viktiga eller försöka för fina något.

Barn i alla åldrar har alltid tagit sig förbi den barriären smärtfritt och lekt, pratat och utveckats - utan att förstå varandras språk. Ej heller vandringens riktning utgör ett centrum, härd eller brännpunkt..

Men skorna - det är centrumunkten, härden och brännpunkten för vår kontakt med jorden, marken, livet och samtiden. När fötterna når marken, försvinner den punkten - för av jord är du kommen och av jord skall du bli. Skulle vara ganska märkligt att höra någon säga "Av sko är du kommen och av sko skall du bli!"

Det finns massor av genvägar, senvägar, omvägar och helt andra vägar att ta med detta resonemang, men för stunden så kändes det bra att landa här - skulle någon annan sagt detta till mig, så hade jag med största sannorlikhet och med stor bestämdhet hävdad det motsatta.

Tanken behövde leka lite idag, få lite luft.

Den gömmer sig på helgen.

Men inte i mina skor...

1. <http://g3.spraakdata.gu.se/saob/show.phtml?filenr=1/72/18292.html>

Känslan man har (2007-03-19 11:23)

[1] Trillade av en slump över [2]Jan Stenmarks bilder på Aftonbladets site, och föll pladask för [3]Som barn satt jag ofta i badrumsfönstret och metade. Lönlöst, tyckte mamma, som trodde på en slags mening med livet.

- Fattar inte hur jag helt kunnat missa honom tidigare?

Vad jag kan se så har han ju varit aktiv med bilder på deras site sedan 2001!

...Ser ut att bli en spännande lunch, med massa tänkvärda bilder!

1. <http://www.aftonbladet.se/vss/kultur/story/0,2789,1016436,00.html>

2. <http://www.aftonbladet.se/kultur/stenmark/stenmark.html>

3. <http://www.aftonbladet.se/vss/kultur/story/0,2789,1016436,00.html>

Spiegelbilder i tiden (2007-03-20 09:02)

I går gick det att prata om vädret med folk.

Flera gånger.

Det var ett ytterst märkligt väder med ömsom sol, ömsom regn och sen hagel och slutligen jättesnöflingor.

Jorden faller

mot änglarnas dun
på jakt
efter vila

Ibland blir man ledsen över att tiderna och samhället förändras. Kan tycka att det ser så härligt ut med barn från en svunnen tid med grindslantar och saftförsäljning.

Men Alexander har hittat sitt egna sätt att få lite egna pengar. Han har lämnat lappar i brevlådor hos bekanta i området om att han kan gå ut med folks sopor samt hämta Metro och City tidningarna på morgonen innan skolan och lämna i deras brevlådor.

Han kom på det helt själv, och har redan ett par kunder (han gjorde detta i sommars också). Önskar bara att jag kunde ge honom mer.

--

Det är spännande att ta [1]en bild av samma objekt varje dag, utan att få det till en upprepning, men samtidigt ser man också hur lätt det blir upprepningar. Önskar egentligen att jag har någon annan än mig själv att fotografera, för det skulle vara så intressant att försöka tolka någon annan.

Men nu har jag bara mig för detta ”projekt” och får utnyttja den situationen. Uttrycker bilderna det som jag känner? Speglar de något mer än ett ansikte? Syns det vad det är för veckodag kanske? Hur faller skuggorna? och så vidare...

Vid varje tillfälle så blir det ett par bilder (kanske man bara skulle ta en - och försöka bygga på någon omedelbar äkthet istället? Nja, det känns för pretensiöst och tillrättalagt på något billigt Dogma sätt...), och ur dagens bild så blev det faktiskt en triologisvit, som jag känner förmedlar något mer - och speciellt tillsammans. Så jag lägger ut den också.

1. http://www.regndroppar.com/blogg/?page_id=67

(2007-03-20 13:17)

Avståndet på några centimeter är det som gör att vi förstår djupet, ser det, ser de längre avstånden. Just nu vill jag inte se det, utan jag vill ha det - precis framför mig - platt som ett papper, med vackra linjer och lockande nyfikenhet.

Därför lägger jag höger öga, över höger öga och lurar omgivningen - som ändå inte ser. Med mitt enda, två, öga ser jag dig på det avståndet som jag vill, och pappret får sitt djup.

Där jag drunknar,

i dig.

-:-

Ängladunen föll ner från en sorgesvit himmel när jag gick in i badrummet. Tappade upp ett varmt bad, lätt vattnets varma andedräkt smeka min hud. Blundade och flöt iväg.

När jag sedan kom tillbaka log himmlen med ett gnistrande leende - men jag vet inte om det är för att jag var borta, ellerr för att jag kom tillbaka. Spelar inte så stor roll, egentligen. Man måste inte ha en orsak till att le. Ibland kan det bara finnas där. Ibland vill natten gömma sig bakom det och ibland, nångång då och då - när ingen annan ser, så är det uppriktigt också.

Såg föresten Ylva Gustavsson och Catti Edfeldts film

[1]Förortsungar igår, och förundrades över det otroliga formspråket som den bjöd på.

Fantastiskt!

1. <http://www.forortsungar.se/>

Ögons blick (2007-03-21 13:05)

Känner hur dagen rör mig i ryggen, den petar på mig, ryggar tillbaka, blir tyst. Stannar upp i mitt ögonblick.

Mitt i.

Mitten av.

Ditt på.

Ditåt.

Ögats mörka blick glänser av själens tårar och för ett ögonblick ser det ut som det finns ett liv, men det är bara dagen som rört på sig och dess skiftning som speglar sig som en rörelse.

Det bor ett leende inom mig, men det är inte hemma. Har inte varit det på ett tag. Eller...? Är leendet kanske hemma, och det bara är jag som gått fel?

I mörkret syns det

tydligt

men du ser det inte
för du tittar

inte

Slocknar (2007-03-22 02:43)

Ögonlocken är tunga
reser sig mot golvet

som jag ligger under

Har tankar som snurrar i huvudet, men de låter inte mig få vara med. De stannar inte upp för att säga "Hej!", utan de snurrar på ett betryggande och säkert avstånd. Bortanför mina öppna händer och min själs bedjan.

På något sätt så känns det som om någon stoppat ner en vit avskiljare, för att jag inte skall kunna ta på tankarna, eller känna vad som finns där - utan att min själ bara skall få dö i frid.

Jag ser alla trådarna under skynkets kant, men jag kommer inte åt att dra i någon av dem. Stänger ögonen men synen har tagits ifrån mig då man lyser på den vita fondväggen att mörkret inte vågar bygga skuggor längre...

Skall lägga mig nu, och plötsligt förstår jag innebörden av att "slockna".

Har i allafall satt ihop [1]en litet och enkel fotoutställning. Det var dock så länge sedan jag programmerade (och i annat språk) att det är än så länge väldigt väldigt enkelt, men vi skall se om jag inte kan bygga ut det allt efter som...

1. <http://www.regndroppar.com/galleri/?bild=bild062b>

Letar efter annat... (2007-03-22 15:21)

Tar mig igenom dagar utan att tiden går, samtidigt som den springer från mig...

Märklig

Vet inte vilket ben jag skall stå på egentligen...

Å ena sidan vill jag ut, då jag inte mår bra i situationen, å andra sidan försöker jag anpassa mig och tror mig kunna se de bra stunderna som funnits, och ibland glimmar till...

MEN, där vet jag inte om det är "överlevnadsinstinkten" som tar över, och gör att jag bara ser det som varit bra, för att finna mig i situationen...

Det är svårt att lura sig själv, men genomskådar det - men samtidigt så har man inget facit, så det KAN ju vara sanning också...

suck

Det är egentligen inte ett letande efter sanningen, eller ett facit, det handlar om ett sökande efter en nyfikenhet, öppenhet och glädje...

Letar efter annat också

Jag slutade titta på **Prion Break** innan första omgången var klar, och nu när jag ser att de skall börja med en tredje säsong... Eh... Flydde de inte från fångelset redan i den första? **Lost** klarar sig, pågrund av det intressanta bildspråket och upplägget, och det faller **24** på, då första säsong var fantastisk, men de efterföljande inte varit lika bra - då de tappade lite av konceptet..

Annars blir det att jag tittar på **House** och **Shark**, även om jag kan se att de också snart glider mig ur händerna. Men **Boston Legal** klarar sig fortfarande bra..

Letar efter annat...

Söker efter ny spännande musik, sånt som kan tilltala mig, sånt som jag missat. Försöker leta på samma sätt som jag gjorde när jag ypptäckte funken. Man söker på de medverkande musikerna och hittar sidoprojekt, samt tittar på deras tacklistor..

Men det är svårt när jag känner mig för att kolla närmare på t.ex. Japansk eller brasiliansk musik. Jag har ju visserligen **Flora Purim**, men jag skulle vilja gå utanför genrén och hitta nytt. (Sen skulle jag vilja hitta skivor med **Edwin Starr** på CD, utöver alla de "tråkiga" samlingsskivorna som finns)

Letar efter annat...

Där vågorna bryter (2007-03-23 02:17)

[youtube OYdbVIryqPA]

Engelsmannen Amon Tobin levererar en härlig rytmisk hybrid av elektronik, jazz, hiphop, acid, synth, breakbeat, drum 'n bass, klick och mashups. Underbart att gå in i sig själv till.

Som att se ljuset spegla sig över saker i rörelse, och höra tidens fotspår i samtiden. Utmanande, inmanande och ommanande på en och samma gång.

Här är ett par till låtar och videoklipp från YouTube signerade honom: [1]Proper Hoodidge, [2]Sordid, [3]El Cargo, [4]Deo samt [5]Mighty Micro People.

Sen har vi två smakprov från hans nya album Foley Room, som gjorde att jag fick upp ögon och öron för honom [6]trailer #2 och [7]trailer #1

[youtube -EGk8nI9fvg]

På detta mötta jag Amy Winehouse, som satta historien i fokus, och drog en rak linje mellan 2000-talet och en minnesbild av ett 40-tal....

Fler videos med henne: [8]You Know I'm No Good, [9]Back to Black, [10]Take The Box och [11]Rehab.

Mitt i allt detta trillade jag över detta:

[youtube mWKII7Fc4uk]

Hennes meritlista, med meverkan på Per Gessles senaste album hade sållat bort henne direkt från min lista, men så trillade jag först över låten Ghosts från hennes debut album "Dynamo" - och blev helt såld direkt.

Ett annat album som jag lyssnat mycket på, på siståndet är mötet mellan DJ Krush och trumpetaren Toshinori Kondo.

Toshinori Kondo, har ett eget projekt som han kallar "Blow The Earth" där han improviserar ute i naturen och låter dess resonans återkopplas till tonerna...

Här är videoupptagningar från hans möten med naturen i [12]Alaska och [13]Bali.

Lyssnar man sen på t.ex. DJ Krush's [14]Kemuri så kan man förstå kopplingen.

Men istället för att lyfta fram det albumet, så tänkte jag dela med mig av ett otroligt härligt

spår från "The Message At The Depth" albumet där Angelina Esparza kliver in och lägger en vokal kraft till det hela.

[youtube 2gjuVS7dMhg]

Ursch.

Jag hoppas verkligen att du vågar se på de musikklippen som jag visar upp, just nu känns de nästan lika viktiga som mina egna ord. De speglar en sida av mig, som jag själv inte kan sätta ord till - och just nu när jag är ordlös i mina tankar, så betyder de ännu mer.

- Men innan jag lämnar natten och YouTube så tänkte jag bara slänga upp länkar till två mash up mixar av VJ:n Jaren. I den första [15](Just Can't Get) Enough Music, låter han Madonna möta upp med Depeche Mode och i den andra sår år det Gwen Stefani som möter Front 242 i [16]Hollaback Headhunder.

What Makes 100 %? What does it mean to give MORE than 100 %? Ever wonder about those people who say they are giving more than 100 %? We have all been to those meetings where someone wants you to give over 100 %.

How about achieving 103 %? What makes up 100 % in life?

Here's a little mathematical formula that might help you answer these questions:

If:

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y Z

is represented as:

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26.

Then:

H-A-R-D-W-O-R-K

$8+1+18+4+23+15+18+11 = 98 \%$

and

K-N-O-W-L-E-D-G-E

$11+14+15+23+12+5+4+7+5 = 96 \%$

But,

A-T-T-I-T-U-D-E!

$1+20+20+9+20+21+4+5 = 100 \%$

And,

B-U-L-L- S-H-I-T

$2+21+12+12+19+8+9+20 = 103 \%$

AND, look how far ass kissing will take you.

A-S-S-K-I-S-S-I-N-G

$1+19+19+11+9+19+19+9+14+7 = 118 \%$

So, one can conclude with mathematical certainty that While Hard work and Knowledge will get you close, and Attitude will get you there, it's the bullshit and Ass kissing that will put you over the top.

1. <http://www.youtube.com/watch?v=HwYzAkKzirY>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=Sm-E1WKYnVU>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=xEp6iVTNwss>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=7-cv1Wtc9Q8>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=nEg0CcHbWbk>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=I1wG3DSESyE>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=MvodRa9Md1Q>
8. <http://www.youtube.com/watch?v=HFVM5pVTwkM>
9. <http://www.youtube.com/watch?v=aygAu1x2uQo>
10. <http://www.youtube.com/watch?v=l2L6Ca1S0Ic>

11. <http://www.youtube.com/watch?v=LD5sahXoj0U>
12. <http://www.youtube.com/watch?v=ugFWcuP3moI>
13. <http://www.youtube.com/watch?v=qUnfByR88R0>
14. <http://www.youtube.com/watch?v=aVjgR1to8PI>
15. <http://www.youtube.com/watch?v=DW2YUyeK5FI>
16. <http://www.youtube.com/watch?v=sc71Z4qS330>

Helgen kommer på objudet besök... (2007-03-23 15:30)

I natt passerade bloggen sina första 1.000 unika besökare, som lämnat spår av över 20.000 tittar på mina små ord... Det som gör det hela så skoj och spännande är att detta är endast från folk som jag anser vara mina vänner och såna som känner mig, då bloggen inte länka till från någon bloggportal eller liknande.

Jag har dessutom satt ihop ett eget litet, litet galleri med några av de bilderna som jag tagit under året:

» [1]<http://www.regndroppar.com/galleri/>

La även upp en ljudfil som jag gjorde till min mamma i somras, där jag läste in delar av Ingela Norlin's bok "[2]Den Maniska Krokodilen" till henne...

Shhh.

Nu hör jag helgen komma bakom hörnet av dagens ljus... Shhhh!

Den kanske inte ser mig...

Denna helg.

Shhh.....

1. <http://www.regndroppar.com/galleri/?bild=bild062b>
2. http://regndroppar.com/audio/ingela_norlin-den_maniska_krokodilen.wma

Mörkrets sida i ljuset (2007-03-24 02:53)

Andas i tysthet

så att dagen
inte hittar
mig

så att jag hör
tonerna
av dina andetag

Andas så

Lägger anden
i mina sår
sår själen

i väntan på

att jag

kan andas
högt igen

Ute leker natten, och i ett hörn av lägenhetens rum sitter jag hopkrupen i ljuset av monitorerna. Som en kvarglömd kramnalle, en gång saknad och nu snart bortglömd..

själaskötsel

dina

tårar av längtan

rinner

bredvid mina

vi är inte
långt från varandra

det är bara
tiden
som är
lång mellan oss.

Ibland undrar jag över vad det finns för sammanhang, och kopplingar i världen och vem som upprättar dem, ner felar dem, och vilket syfte det har. Kan man förstå hur någon är, finns det någon mall som påverkar, av färddar?

- Tittar på horoskoperna och blir förbluffad av igenkännings faktorn,, ,

Fiskarna

Fiskarna är det svävande tecknet framför andra, de ombytliga känslornas tecken. Människor med solen i Fiskarna är sökare till sin grundnatur, undrande och frågande. Världen är stor och förvirrande, så som de upplever den, och de strövar vida omkring, prövar allehanda ting för att lära känna den eller hitta till dess mening. Fiskarna är följsamma och ombytliga med stor anpassningsförmåga även i påfrestande situationer. De kan hårda ut där andra flyr och glädjas åt framgångar som andra kallar obetydliga. Huvudsakligen undfallande är Fiskarna beredda att pröva allt som skulle kunna skänka en glimt av mening och åtrår mest av allt att kunna hänge sitt liv åt tron på ett speciellt högre syfte.

Kardinal dekad, 20 – 28 (eller 29) februari

Hos dem som har solen i denna del av Fiskarna lever längtan stark och pockande. Längtan efter något fast att tro på, efter värde och mening åt livet. De här Fiskarna söker med frenesi och evig tålmodighet efter fasta punkter i tillvaron, vilka ofta visar sig svårfunna. De är mycket sensibla till sin karaktär, med höga krav på sig själva och stor ödmjukhet inför andra. När de efter trägen strävan fått grepp om något som de känner vara meningsfullt, finns knappt någon gräns för deras iver att penetrera och omfatta det. Med passion kan de kardinala Fiskarna ge sig hän i en riktning som de tror på, men trots övertygelsens djup har de lätt att senare frigöra sig från den, om så blir aktuellt. Vad som alltid lossar dem ur en sådan förtrollning, är om en annan väg har större lyskraft.

De kardinala Fiskarna engagerar sig självupppoffrande i allt de känner för, och låter över huvud taget känslorna dirigera de flesta av sina handlingar. Det som inte har hjärta lämnar dem helt ointresserade. Eftersom deras egna krav är synnerligen anspråkslösa och med lätthet kan hållas igen än mer, har de en nästan obegriplig anpassningsförmåga till de kärvaste omständigheter och mest genomgripande

förändringar. De kardinala Fiskarna lever för att nå en själens klarhet, frälsning och slutligen finna ro i livet – ett högt satt mål som få når. Men vägen dit är full av upplevelser.

Förhållandet till fadern är innerligt, om än de båda trots stora ansträngningar inte tycker att de får vara tillräckligt nära varandra. Andra skulle säga att deras relation är påfallande rik, men själva vilar de aldrig i sin ansträngning att fördjupa och vidga den.

» [1]<http://www.astrologi.nu/horoskop/fiskarna.html>

vill bara

Vill
hålla
dig
nära

bara
låta
tiden
passera

När ljuset av dagen fortfarande låg kvar i ögonvår så mötte jag min mörka sida, Wolverines kusin, i en av mina dagliga bilder... Djuret som ersätts av människan på dagen. Djuret som vid solens trålar förvandlas till hänsynslös människa...

Mörka strålar av solsken

träffar baksidan
fångar reflektionerna
i knuten hand
ljudlöst

ljud löst

lösa ljud
springer i frihet
utan värme skydd

1. <http://www.astrologi.nu/horoskop/fiskarna.html>

Tiden som går... (2007-03-26 10:04)

Ljuset faller sedan länge in genom fönstret.

Sitter tyst. Ser på ångan från tekoppen som leker med tiden. De kittlas tror jag. Låter tanken vila mellan dagen och stunden. Känner mig tillfreds, men ändå tom.

Jag kan höra ekot av tankar, drömmar och en vilja - men jag kan inte ta på dem. Som tekoppens flyktiga ånga dansar de lätt i bakhuvudet och i själen. Visar att de finns, men tillåter inte att jag granskar dem - eller ens lägga dem i min hand.

Sträcker jag fram handen, landar bara solens vilsna strålar i handflatan, som en brännande påminnelse om hur tom den är...

Genast, vid den tanken, slår systemet till.

"Tom, säger du?" harklar förståndet fram. "Du menar inte öppen, beredande, fri från fördommar, konventioner och tillrättalagda attityder?" fortsätter den med en lätt falset ton. Jag ler lite lätt, och svarar bara "Äh!" med en glimt i ögat.

Har aldrig varit den som gillat kortspel eller sällskapslekar, vilket på ett sätt kan tyckas vara lite märkligt då jag ändå bejakar fantasin, nyfikenheten och allt sånt, så mycket... Men jag har inte gillat spelet bakom - eller framför för den delen heller. Jag minns hur man lekte som barn, och hur riddar manteln svepte i vinden och de storslagna drömmarnas lek tog plats. Men sen ville jag aldrig uppträda inför klassen - hade t.o.m. svårt att hålla redovisningar. Det är det spelet som jag inte gillade. Att spela, låtsas, härma invanda mönster... Nä, det var aldrig min grej. Jag ville göra det med hjärtat.

Kanske är det därför som jag är där jag är idag, för att jag alltid följt mitt hjärtas väg, utan att lägga ut säkerhets linor, släppa små stenar så jag kan hitta tillbaka - eller något liknande som alla säger att man måste göra i sagan om livet.

Men jag har sett Peter Pan, haft konversationer med John Blund och sett spåren av en drake. Jag svär. Tycker det är trist att så få tror på det, och att de än snabbare för vidare sanningens ord från Hänt Extras löpsedlar. Men de är väl så som de vill bygga sin värld.

Världen blir vad man gör den till. Det vet de flesta. Så det är väl bara att travestera Kurt Vonnegut's Slakthus 5:

Så kan det gå

"Gå?" säger förståndet förvånad, med en sån där underliggande pillimarisk ton, som den bara har då den vet att den är helt off topic, men ändå kommer att få sin tanke igenom. I bakhuvudet hör jag hur ett resonemang om Monty Pythons olika gångstilar byggs upp, samtidigt som jag försöker dränka det med en mun te...

Så kan det också gå

Drömmar i rörelse (2007-03-26 12:07)

Artistdrömmar

”Dagen spelar toner av tystnad och i dess mellanrum hör jag ljuden av framtiden...”

Reser mig... (2007-03-26 14:48)

Medans solen fortfarande står högt, så reser jag i tanken över till Danmark i en förevändning att landa på ett vitt ark tillhörande den 39-årige danske konstnären Peter Callesen.

Han låter det två dimensionella möta det tre dimensionella, ljus och skugga födas ur varandra när fantasin sträcker ut sin hand, och reser sig upp... ut...

Helt fantastiska [1]verk av papper och [2]papper inom ram samt riktigt stora arbeten med [3]enbart papper.

Härligt att se hur någon plockar ur något från papper, istället för att ständigt försöka trycka in något...

» [4]<http://www.petercallesen.com>

1. http://www.petercallesen.com/index/A4PAPERCUT_000.htm
2. <http://www.petercallesen.com/text/link.html>
3. <http://www.petercallesen.com/index/Largepapercutinstallations.htm>
4. <http://www.petercallesen.com/>

Perspektiv genom soldroppar (2007-03-26 16:28)

Soldropparna avtar sakta nu, deras ljusa toner klingar sakta av och kvällens stilla vågor lägger sig sakta över den som en gång var idag.

Står stilla.

Mitt i ögonblicket, som livets pupill. ...a pupil of life - måste vara någon orsak till att de båda orden hänger ihop över språkgränserna. Svenska *pupill*, den mittersta, svarta, delen av ett öga. På engleska så är *pupil* samma sak, men även en elev, en lärjunge.

Å ena sidan ganska talande - med en bild av hur intrycken lär oss och vikten av att se saker själv, men å andra sidan precis det omvända.

Lär man sig bara med synintrycken? är det därför som samhället är som det är idag? Är livet inte det stora fantastiska som vi försöker intala oss ibland, utan istället just endast den mittersta, svarta, delen.

?

Sätter saker plötsligt i ett annat perspektiv, lite som att ställa sig på huvudet och hålla kameran upp och ner, rättvänt, men ändå en helt ny vinkel och förutsättning, eller hur?

Bakom solskenet (2007-03-27 14:40)

Det är en solig dag, varmt och alldeles underbart. Till och med myrorna sjunger glatt att man skall vara ute och hur underbart livet är - men jag pallar inte det idag... och mår därmed ännu sämre, för att jag inte kan ta till vara på den förpackade lyckan som just nu reas ut i naturen utanför...

Spåren av den skuttande vinterharen i snödrivorna syns inte längre och tanken ligger som en som en rotvälta i skuggan av dagen, men de döda rötterna synliga.

Solen sken heligt.

Skenheligt.

Sällskap av toner (2007-03-28 13:55)

Jag har ett märkligt förhållande till Thåström, jag vet att jag inte gillar honom och ignorerar således allt som handlar om honom - men så fort som jag hör honom, så reagerar jag på samma sätt...

"Men, du... Det här var ju faktiskt riktigt bra!"

[youtube UMiCATqqLKc]

Samma sak skedde nu när jag upptäckte Sällskapet. Det finns ett mörker och en nerv, som inte är svårmodig eller kaxig i den dräglade och skrikiga ton, som jag inbillar mig att Thåström levererar. Det är ofta mer som het asfalt under sommarens varmaste dag, då man är ensam kvar i storstaden...

Ljuden vibrerar som värmevägningar över gatorna, doften av het asfalt och cement blir till hans målande stämma, som smyckar ens själ med ensamhetens pärlor.

Eller nått.

Kanske.

Men då och då kommer det in en stor jävla truck i 190 knyck, och sliter tag i en som en gammal dagstidning som förstrött legat vid trottoarkanten och plötsligt får liv, då den vilt fäktar i vinden...

[youtube u0KVOiP _9MU]

M.O.P. är en av de där grupperna som man alltid kan lita på när man behöver pumpa upp adrenalinnet, eller vill få utlopp för känslorna på ett kraftfullt sätt.

-
Såg på nyheterna i går, och noterade hur konstigt det ibland kan bli när nyhetsankarna får en längre rubrik att läsa upp. Följande mening fick sig en intressant styckesindelning:

Polisen har idag slagit till mot misstänkta människosmugglare

...det blev nämligen ett radbryt, en tankepaus mellan "människo" och smugglare, så det som istället framstod var följande:

Polisen har idag slagit till mot misstänkta människor

Vilket blir en ytterst intressant grund för tankar att spinna vidare på, med bakgrund av hur samhället ser ut idag, och den människosynen som den nya regeringen predikar med sänkt a-kassa och slopad förmögenhetsskatt...

-

Tillbaka till musiken, efter ett verklighetsavbrott.

Ytterligare en klassiker i sammanhanget av känslö utlopp är Rage Against The Machine "Killing in the name of", men missa inte även deras [1]Bombtrack, från samma fantastiska album.

[youtube xUy9ZGp53zc]

Jag tittade inte ens ut
när jag hörde dig skrika
Kunde alla toner i ditt register
Utanför hemmets väggar
letade kroppen
förtvivlat
efter sin själ
Kvar i rummet satt själen
fastspikad på vägen
och skuggorna droppade
långsamt
bort

1. <http://www.youtube.com/watch?v=Ljiu7zaHTx4>

Utan andra ambitioner. (2007-03-28 19:59)

De var inte män
det var skärvor av pojkar
som trodde de var något
annat än män

Ibland förstår jag inte varför jag så ofta inte lyssnar på mina egna magkänslor.

Jag har alltid tyckt att mina bilder och texter inte varit något speciellt, men ett uttryck för mig - som de som är nyfikna på mig också kunnat känna igen och tycka om.

Men jag pratade med en bekant för ett par veckor sedan och fick höra något som legat och grott i bakhu-
vudet och plötsligt känns så rätt. Bekanten som själv jobbar på en bok och mycket med sina texter, sa:

"Dina texter är ok, och ibland har de någon kul knorr, men du skall inte räkna med att skicka in dem till ett förlag, eller något sånt - men dina bilder däremot, de är fantastiska".

Så här efteråt så är det ju glasklart, och helt i linje med det jag tyckte själv hela vägen. Mitt uttryck är mitt, och intressant för de i min närhet, och de som inte har någon riktigt insikt den högre skolan av det. Tyvärr så har det blivit att jag mest fått kontakt med folk som skriver istället för att foto, men resonemanget är det samma.

"Dina bilder är ok, och ibland har de något kul ljus, men du skall inte räkna med att skicka in dem till ett förlag, eller något sånt - men dina texter däremot, de är fantastiska".

Det är precis som jag alltid sagt, jag kan det inte - men jag gör det ändå, och har jag tur så kan det slå an någon tråd av igenkänning, men att visa upp det för en större marknad är bara en löjlig tanke som andra försöker odla i mig.

Så jag kommer att fortsätta, på samma sätt som tidigare - göra det för mig, och dig. Men helt utan andra ambitioner.

Vykort från soliga dagar (2007-03-29 14:07)

Livet rullar på som en daglig såpa - dagarna är 20 minutersavsnitt utan reklamavbrott, där 15 minuter ägnas åt att upprepa sånt som varit och fem minuter till att flytta tiden framåt med harskutt - sick sack över klockan i hastig flykt.

FAN.

Ytterligare en vecka
har passerat
utan mig

Solen håler hov utanför. Alla springer ut som blinda möss mot ljuset, vilt pipande över hur härligt det är, och lämnar livet och alla de små sakerna (som de annars troligen inte heller hade sett) bakom sig.

Tror faktiskt att just det är en av de saker som gör att folk mår bra av solen, då den kommer tillbaka. Den bländar folk så att de blir tvungna att stanna upp för en stund, ta en lite paus för att bara andas och leva - innan de springer vidare i samhällets normer och konventioner igen.

Själv önskar jag bara att solen skulle få mig att må bra också, men jag ser den bara som ett vykort där den lyser vacker och härligt på andra, och jag kan få ta del av några korta rader av andras lycka...

Likt som solen... (2007-03-29 16:02)

tårarna

sitter och gungar

på ögonlocket

framlockade av det

lekande och leende

solskenet

De säger att solen lättar våra tunga bördor... Men vad är det för fel på mig, som i ljuset bara ser de mörka konturerna av mitt eget liv. Jag är inte rädd för dem, men jag känner dess tyngd, dess begränsningar och dess begränsningar... Soljuset blir till vacker kvicksand som sänker mig och fyller min mun så att jag inte kan göra mig hörd. Hindrar mig från att vifta med armarna, samtidigt som jag nyfiket studerar sandens små kiselflan som blänker då solen reflekteras i mina ögon.

Det finns många som bryr sig. Inte bara om mig, utan om samhället och livet i sig. Se bara hur mycket pengar alla välgörenhetsgalor samlar innan mellan hustrumisshandlarna och nedskräpningen i naturen. Man bryr sig. Gäller bara att någon skall säga till om vad, när och uppge ett konto som man kan sätta in pengarna på,

liksom.

lik

Svartvitt utan skyddsnät (2007-03-31 23:57)

Månaden lämnar sina spår.

[1]

Inte en full månad, men från den 7:e Mars och fram till den 31:a Mars har jag nu tagit en bild varje dag av mig själv. En otroligt spännande uppgift där man tvingar sig själv till att se andra sidor, andra vinklar och andra uttryck - för att spegla dagen, känslan och själen.

En månad som varit en tung månad, där alla dagar burit på minst sin egen vikt och inget lättat med svalors lätta vingar, eller flutit fram som en stilla bäck...Känner hur jag fastnat i ett vakuum mellan mig själv och verkligheten, där jag å ena sidan ser ut hur mitt hjärta slår, min själ lever och å den andra sidan ser hur dagarna går, vardagen växer och samtidigt expanderar.

Mitt mellan det så står jag ihop trängd, utan möjlighet att kunna lyssna ordentligt, uttrycka mig klart eller känna hjärtats djup. Inlindand i bommul, som lyser även om natten för att hindra mörkret från att leva med mig, då jag reser bort till hjärtats hem.

Känner hur orden leker med sömen och den tomma blicken, som ekar ljudlöst varje gång orden faller.

1. http://www.regndroppar.com/blogg/?page_id=67

3.3 April

En söndag i bilder... (2007-04-02 00:17)

[1]

[2]

[3]

[4]

Äldsta killen var på ett kombinerat 3 gång 10 års kalas med bowling under söndagen på [5]BallBreaker, medans vi andra tog en två timmars promenad i området runt omkring (mina barndomskvarter).

Har lite tankar som viskar i bakhuvudet...

- hoppas de vågar sig fram

i morgon...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/04/garage.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/04/rulltrappa.jpg>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/04/biljard.jpg>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/04/tunnelbana.jpg>
5. <http://www.ballbreaker.se/>

Tidningen som vågade. (2007-04-02 13:06)

Hon vill sy

och han så

därför blir det

ett täcke av grönt

som håller

kanske

bara en årstid

det är lite

si och så

Med den grävande journalistens skärpa och källkontroll så visste tidningen allt om forna tiders papperbåtar. Stolta skepp som veks av kärleksfulla föräldrar, förväntansfulla barnhänder - för att sedan få segla fritt på den tunna ytan mellan fantasi och verklighet.

Sedan dess hade åren passerat, men drömmen bestod.

Men där i garaget med de rosa pelarna vågade tidningen ta sina första vecklande steg mot sin egen dröm. En dröm om att få bli en pappersbil - En symbol för att han vågade ha sina egna drömmar, även om barnen numera bara letade efter nya batterier till sina teräng gående monster...

...istället för att ta notis om hans fantasi.

Undrar

om det inte är så

med mitt liv också

Ett liv

som vill leva,

i en värld

fylld med döda

människor

Bygger en myrstack... (2007-04-02 23:03)

Våren låg i en hängmatta utanför fönstret i dag. Såg att den hade mitt leende i sin hand, så jag gick ut och lånade det en stund. Det passade fortfarande, även om det kändes lite ovant, och skavde lite så där i kanten. Tror jag fick ett munsår av den.

Så kan det också gå, då man letar efter lyckan...

Frihetsknäpparvalsens

Hans ord var

konservativa

bakåtsträvande

tillknäppta

ensam stod han

och viskade tyst

för de sovande

Liberté,

égalité,

fraternité,

pour mots

ou la mort!

Skrev ner ovanstående snabbt med diskmedel medans jag stod och diskade, efter att jag skrattat lite gott åt hur jag uppfattades i ett annat sammanhang. Ett sammanhang där jag ville att orden skulle vara fria, att kreativiteten inte skulle stängas in eller vägas mot annat, att urvalet skulle vara öppet och uttrycket skulle vara ohämmat.

Genom mitt lilla inlägg i diskussionen kring detta så hade en person uppfattat mig som just lite "Tillknäpp" (Ler när jag skriver det). Tror aldrig jag har blivit uppfattad som tillknäppt tidigare, det har snarare varit dess motsats med alla sina synonymmer och varianter...

Mörkerleende (Leendet som ingen såg)

Jag log

i flera timmar

efter ditt

meddelande
men ingen
såg det
för alla sov
då natten låg
mörk

Kollade på statistik för bloggen och blev uppriktigt förvånad över siffrorna:

Mars:

1.492: Besök

5.112: Sidvisningar

33.407: Träffar

Ur Hades mun..

hade
jag
hade
också
vi

Tankarna är som små myror i dag- jag känner dem, ser dem, men de irrar snabbt och oberäkneligt ut ur mitt lilla titt kalejdoskåp innan jag hinner sätta ihop deras budskap till en sammanhängande mening. det blir strå på strå som osammanhängande läggs på varandra i en hög.

Noterade just att jag har en hel myrstack vid bordskanten...

En verklig dröm - men inget mer

Jag hade
en önskedröm
om att kunna

prata med djur
flyga med armarna
igår på stan
kände jag
lukten av dig
blir glad
då jag inser
att jag fortfarande
har önskedrömmar
som aldrig kan
bli
verklighet
bortom mina
verkliga känslor

Minnesmusik (2007-04-04 01:12)

När jag hämtade barnen idag, så mötte jag dem på skolgården där de spelade lite fotboll. Hoppade in och låtsades som jag kunde det också, och fick plötsligt en gammal låt i huvudet. "Summer in the School Yard" av City Boys från 1978 års album Book Early.

Så det fick mig att tänka tillbaka lite på min musikaliska resa i livet igen.

[youtube 9SiuhGv10nk]

Lite skoj är att se att det inte alltid var bättre och ärligare förr, för när de sen körde sin hit "[1]5705", så [2]läppsynkande en annan medlem i bandet, då sångaren inte hade det som tv producenter trodde skulle gå hem! Men här är en annan låt från samma platta, som tar fram minnen för mig: "[3]What A Night"

[youtube fUVlubs8G2k]

Supergruppen Asia, var också en sån där grupp som tog sin in i min skivsamling på den tiden. Låten ovan är från deras andra album Alpha och heter "[4]Don't Cry". Här är ytterligare en låt med dem, men från deras första album, Asia med titeln [5]Heat Of The Moment

[youtube cUwNgs5L5gY]

Sen har vi en annan grupp som landar mitt mellan dessa båda, och det är Styx - här med "[6]Too Much Time In My Hands"... Hittade fler låtar från samma album, som t.ex. [7]Best of Times '82, och [8]Rockin The Paradise från 1982. Lite kul är det att jag även hittade ett live uppträdande av [9]samma låt 17 år senare!!

[youtube NdZIVlshnO4]

Avslutar denna rock betenade minnesvåg med Rob Halford och hans vänner i Judast Priest. Utöver "[10]United" ovan, så bjuder jag på titelspåret från samma album; "[11]Living After Midnight"

- Nu hör jag andra toner...

Toner av löv som rasslar i den stora eken, som står över platsen där John Blund och Peter Pan redan dukat upp för en måltid och intressanta samtal.

Om du kan, kom du med - vi har alltid en plats ledig för dig!

1. <http://www.youtube.com/watch?v=KHeKEakqfdw>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=KHeKEakqfdw>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=hcJiYL7VMKg>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=fUV1lubs8G2k>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=49d0PzrsuVI>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=cUwNgs5L5gY>
7. http://www.youtube.com/watch?v=Sv81dK_PtNE
8. <http://www.youtube.com/watch?v=0DqxUgDP4Q0>
9. <http://www.youtube.com/watch?v=Kp6P7kkaL1I>
10. <http://www.youtube.com/watch?v=NdZ1V1shn04>
11. http://www.youtube.com/watch?v=T8_0erWWEQ4

Minnet som gick bort i historien.. (2007-04-05 11:24)

Sitter och funderar på historien. Vad är det som får folk att tänka och säga "Bara glöm det som varit och gå vidare" gällande så många olika saker?

Jag kan inte hitta någon rätsida på det alls, hur jag än försöker vända och vrida på det. Historien är ju det som formar oss, och alla de människor som vi möter under åren är en del av vår egen utveckling.

Så hur kan man tänka tanken på att glömma något av det?

Om det varit bra - varför inte ha den guldkanten på minnets små flikar, och har det varit riktigt dåligt - varför inte ha det som ett kom ihåg, så att man inte gör precis samma sak igen (utan att veta vad det eventuellt kan innebära)?

Gå vidare, det gör man ju hela tiden. Oavsett om man själv känner att allt stannar upp, så rör sig samtiden obönhörligen framåt och bjuder på nya oinbjudna intryck och möten.

Sen skall man ju inte gå och älta saker hela tiden och komma dragande med historien som en morott för framtiden, för du sitter man snart där med en psykolog och skyller allt på barndomen bara för att slippa ta något ansvar själv.

Newsflash: min barndom har format mig till den jag är, och som person gillar jag mig väldigt mycket, en intressant och givande snubbe, typ. Men sen så finns det situationer, interaktioner och annat som inte alltid funkar så bra och det finns dagar då jag mår dåligt - men om det inte gjorde det så skulle jag ju inte heller kunna njuta av de små små kornen av lycka som finns i vardagen eller de där absolut fantastiska ögonblicken som kommer då och då i livet. Min livssituation just nu är en sak, mitt psyke, barndom och gud vet vad - är en helt annan sak... Försök inte blanda i hop dem, i ett försök att ta mitt eget ansvar ifrån mig.

Tror det är därför som världen ser ut som den gör i dag, och orsaken till att många mår så dåligt. Alla tror på en quick-fix, enkla lösningar och lägger alltid ansvaret på andra. In under mattan med det, det är nallen i min barndom som gjort att jag inte vill prata om saker - han sa inget till mig, så jag säger inget till dig..

Häpp!

Livet. Det är mer än en löpsedel eller lyckan i framgång på bankkontot. Livet är där alla sinnen används: själ, hjärna, hjärta, syn, lukt, smak. Där man möter, minns, längtar.. Man LEVER.

Nu skall jag ut i solen en sväng och fixa lite saker, men jag lämnar dig med lite minnen från min ungdom. För minnen är viktiga, och vackra minnen är inte farliga, även om man gått vidare....

Set up - set up for the sake of a comfortable home
Too young - too young to take control
Mother's little weapon for when Father broke the rules
He never wanted her or me
He just wanted to be free
There's a risk and a twist
And all this from the girl you missed by minutes
On the day you were hit

Set up - every opportunity to make me like them
Set up - born into a world where I had no control
One set up leads to another
Too set up to lie to each other

And it's all been a frame
I've got to change my appearance
And get rid of the name
They did it with mirrors
They did it without pain
I was set up and held up and stuffed in a cage
Don't get up and say it was some other mother
I'm sure enough it was you that planted me
Is there anyone out there
Who can change this atmosphere

Set up - every opportunity to make me like them
Set up - born into a world where I had no control
One set up leads to another
Too set up to lie to each other

They did it with mirrors
They did it with teachers
They did it without pain
They couldn't think of a number so they gave me a name

Set up - every opportunity to make me like them
Set up - born into a world where I had no control
One set up leads to another
Too set up to lie to each other

They did it with kindness
They did it with a smile
They did it all with a licence
They did it according to the rules
They did it with good advice

They did it for some reason
They did it
Well they tried...

© Rupert Hine "The Set-Up" (Waving Not Drowning, 1984)

[youtube bvlxJLxqksc]

Musikminnet forsatte att snurra. Tanken lämnade gitarrerna och landade i syntharnas famn. Väl inkopplande så strömmande tonerna av Rupert Hines [1]The Set Up fram.

Sen sveper minneslandskapen vidare med Landscape [2]Einstein a Go-Go, Visage [3]Fade To Grey, A Flock of Seagulls [4]I Ran (So far away) och ännu längre bort med Patrick Hernandez [5]Born to be alive. [youtube siF-kaxWR6E]

Sen är det ju kul med dessa låtar som först kom från europa, men dessa gjordes stora (och sämre) av något amerikanskt band, som till exempel Falco med sin [6]Der Kommissar eller ännu mer bortglömda Bolland & Bolland och deras original version av [7]Your In The Army Now

Detta kastar mig in Italo Discons oförlovade land, där vi snabbt avverkar: Fancy [8]Slice Me Nice, Video kids [9]Woodpeckers from space, Trans-X [10]Living On Video samt Scotch [11]Disco Band och som avslutningskrorr på den avstickaren så tar vi fram Sabrina's [12]Boys, Boys, Boys som nog ingen kille av den tiden missade.

[youtube Xz7_3n7xyDg]

För att skaka av sig allt detta sockersöta och historiska damm, Börjar vi runda av med Liam Lynch och hans [13]United States of Whatever.

Sen, för att verkligen sätta punkt, och sätta ner fötterna ordentligt i marken av vardagen och samtiden, plockar vi in Martin Westerstrand och hans nya grupp Lillasyster. Förstå har vi två länkar till akustiska versioner av [14]Nu har jag fått nog samt [15]Berätta det för Lina, och sedan stänger dagen med videon till den sistnämnda

[youtube kIffvW0fYxM]

1. <http://www.youtube.com/watch?v=bvlxJLxqksc>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=PmUszelcbXY>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=Z932grs1570>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=EGQTPpz0FLU>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=a-aI1Ch39ZU>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=siF-kaxWR6E>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=ayyD30mJBiA>
8. <http://www.youtube.com/watch?v=gmU6M7HNbOg>
9. <http://www.youtube.com/watch?v=WHGXyukNwEI>
10. <http://www.youtube.com/watch?v=7mIRbQk7VWk>
11. <http://www.youtube.com/watch?v=hLbEZU7YB-w>
12. <http://www.youtube.com/watch?v=Q3mscGg4Eeg>
13. http://www.youtube.com/watch?v=Xz7_3n7xyDg
14. <http://www.youtube.com/watch?v=1LlqJQPebqk>
15. <http://www.youtube.com/watch?v=-MEJfnFmfPA>

Smaken av ord.. (2007-04-05 15:53)

Begåvning och begravning

- Undrar varför de orden ser så lika ut? Finns det någon koppling?

Är det så att en begåvning är en kunskap som har begravts i själen, eller ligger det något i uttrycket att *"...det alltid är de bästa som går bort först"*?

Det är intressant med ord när man går fram och säger *"Hej!"* till dem, och inte bara kastar bort dem som julklappspapper - i tron om att de bara är en fin förpackning som döljer något ännu bättre.

Tror jag skall smaka på lite ord i helgen, när alla andra bara pickar ägg och har kinky sexlekar med färgade fågelfjädrar...

:D

Ljudet av ord... (2007-04-05 16:26)

[youtube tEJrR9PgZ-M]

Ex. superfotomodellen Carla Bruni gör sitt nya album på engelska. Texterna kommer från poeter som Yeats, Auden, Emily Dickinson, Christina Rossetti, Walter de la Mare och Dorothy Parker. Någon skrev "Modellen som kom in från ytan", och det känns som en väldigt bra beskrivning, samtidigt som det är en intressant koppling mellan gångna tider och samtid...

- Skall nog lyssna vidare lite till...

[youtube 8dUZ-GGqizQ]

Lukten av ord... (2007-04-06 00:37)

[youtube QYPL2Wv3Ydk]

Tänkte på lukten av ljud, och kom faktiskt att tänka på en låt som jag snubblade över för ett bra tag sedan. Det tog mig sedan en bra stund innan jag kom på vem det var som låg bakom den. Men det var ju ingen annan än DJ:n och producenten Cari Lekebusch som fick vokal assistans av Krister Linder på låten [1]Shaded

Även om namnet Krister Linder kanske inte får kyrkklockor att ringa i bakhuvudet, så kanske någon enstaka ton få den välbekant klang i minnesregistret. Han var nämligen tidigare känd som Chris Lancelot och med sin grupp Grace gjorde de ju ledmotivet till ungdomsfilmen Inga Kan Älska Som Vi.

Förra året släppte han sitt solo album "Songs From The Silent Years", där vi bl.a. kan lyssna och se på [2]Nothing Ever från albumet via YouTube, fast jag bjuder på direkt tillgång till ett annat spår som han gjort tillsammans med Cotton Ferox med titeln [3]Phantasmoplasm.

[youtube 9vyoFp9HX-w]

Undrar om den där salta smaken man ibland får i munnen, är ett ord som kommitoch att det är därför så många är rädda att ta orden i sin mun?

Variant #2

Jag hade en
dröm
om
att flyga

Vet att den
aldrig
blir
sann mer

Kände doften
av
dig
på stan igår

Vet samma
sak

igen

1. <http://www.youtube.com/watch?v=QYPL2Wv3Ydk>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=YoYVH25NbGQ>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=9vyoFp9HX-w>

Frisk luft (2007-04-06 10:53)

Jag är ingen vegan, eller något liknande men av någon anledning så tänkte jag på påsken i andra termer idag:

Avlivade barn & flådda föräldrar

Glad Påsk!

Ägg och fjädrar

Resten av familjen är på kalas idag, så det blev kanske en glad dag ändå. SKall se om jag kan få några diskmedelsbubblor att le, eller några damrättor att dansa med mig...

Leende läppar (2007-04-07 09:53)

I går morse höll dagen på att gå åt pepparna redan från start. I ett mer sovande än vakt tillstånd skulle jag sätta på mig lite roll-on, och upptäckte i sista stund att det jag hade i handen inte var deon, utan en peppar burk! Antar att det var barnen som använt båda som mikrofoner, och råkat ställa tillbaka båda på samma ställe! :D

Länkade föresten tidigare till Julian Beever [1]fantastiska gatumålningar, så det är inte mer än rätt att jag låter dig lyfta blicken och titta på Eric Grohe och hans [2]otrolig väggmålningar som öppnar upp stängda väggar och ger fantasin plats, titta t.ex. på [3]denna skolvägg. Det finns [4]en snabb sammanfattning av hans verk, men annars så är ju hans egen sida det bästa stället att starta på:

» [5]<http://www.ericgrohemurals.com/>

Appropå bilder, främst bilder i bilder, så kan man häpnas över vad som faktiskt är möjligt genom att [6]bygga upp en bild av andra bilder.

En dag,

en dag
kommer

vara

vacker
oavsett väder.

Det kommer vara

en dag

då mina läppar

möter dina...

Under kvällen så kom jag på en sak. Det finns de som säger att "Du är inte som alla andra" och menar på att jag är ganska unikt på ett sätt (vilket jag inte vet om det egentligen är något bra eller dåligt), vilket är fantastiskt att få höra. Men, sen kommer det där ack så vanliga och alltid lika irriterade "men", som lika vanligt presenterar sitt problem - för trots att det är de själva som säger det, att jag är unik - så blir det alltid så att när de tänker åt mig, så tänker de enligt den vanliga normen kring hur andra rent generellt reagerar/tänker och tycker...

- Någon mer än jag som ser problemet där? ;)

Något att tänka på kanske. Man blir aldrig tillräckligt klok, för så fort man tror sig vara det - så visar man att man inte lärt sig någonting! :D

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=10>
2. <http://www.ericgrohemurals.com/projects.html>
3. <http://www.ericgrohemurals.com/projects/dedication.html>
4. <http://stressbuster1.net/mural/>
5. <http://www.ericgrohemurals.com/>
6. http://interact10ways.com/usa/information_interactive.htm

Grodan och Monstertrucken (2007-04-07 11:08)

Ursch.

Det blir ju en fin dag idag... Jag som hade tänkt på sjunka in i mig själv, med barnen lutande mot mig i någon filmvärld.. Men, man måste ju nästan ut...

Jag kanske skulle lägga över lite filmer till mobilen och ta med barnen till parken, så att de kan springa och leka av sig - medan jag får sol och kan koppla av tankarna lite..

Känner mig trots allt ganska tillfreds idag, även om jag fortfarande saknar mycket - Men kvällen gav mig mycket. Hittade tillbaka till en väldigt viktig vän och delade en drömmen med en annan fantastisk människa, så själen är ganska lugn idag - även om verkligheten pressar på.

Känner mig som en liten, liten giftig groda som sitter i förarsätet av en stor Monstertruck - men saknar både tändstift och startkablar, vilket är ganska förödande då jag både är otekniskt då det gäller bilar och saknar helt intresse för den typen av teknik...

Får kanske finna mig i att hoppa runt, lite så där patetiskt, som någon förminskad version av Kermit medan livet och tävlingarna om lyckan pågår utanför.

Qvåk!

Skottet som faller en korp (2007-04-07 23:17)

Att leva

- Vad är det?

Är det att ta sig från en dag till den andra, med minsta möjliga motstånd? Att se, höra, uppfatta allt som alla andra och falla in i normen för det vanliga, med kanske något pikant, och moderiktig liten, liten knorr av egenhet - som inte direkt sticker i någons ögon? Är det att kämpa sig genom dagarna i tystnad och tänka på sitt? Är det att stå och skrika på Sergelstorg och få alla att tycka som en själv?

För mig så är det inget av det där.

För mig är det att gå längs livets stig med öppna sinnen - ibland jogga, ibland springa och då och då sitta helt stilla på en sten. Att gå egna vägar och inte kräva asfalterade leder eller snyggt sågsplåslagda och belysta motionsspår i skogen.

Att leva
för mig.

Är att vilja se det som inte syns, att höra det som inte hörs, att känna det som inte känns - samtidigt som man tar del av det uppenbara ljuden, synintrycken och känslorna.

Att blanda Kalle Anka pockets med Nietzsche, Karl Marx, Pablo Neruda och Dan Brown i samma bokhylla. Att se kulturprogramen på [1]SVT följt av [2]Lucio Fulci's [3]New York Ripper och en High School komedi av [4]John Hughes från 80-talet, det är en del av livet.

Kan man göra det med lika stort hjärta som att vara förälskad, så lever man enligt mig.

Det handlar inte om att ha sista ordet, att veta bäst och allt eller att alla skall tycka som en

själv - utan om att ha ett ord, att vilja veta, vara nyfiken och öppen och kunna ändra sig, samtidigt som man skall kunna stå för sin åsikt.

Alla har valmöjligheterna och möjligheterna - men ibland kan man inte nå dem, bara se dem - ibland vet man inte ens om att de finns där. Det handlar om att både vara nöjd där man själv är, men att samtidigt vara nyfiken på att ta sig vidare - att inte nöja sig med ett uttryck... Lite som det jag försöker med mina självportätt. Jag kan få till ett hysat portätt enligt ett visst maner och uttryck, lägg bara huvudet på ett visst sätt, ha en viss bakgrund och så vidare - men jag vill inte stanna där. Även om jag upprepar samma mönster om och om igen även nu, så tänjer jag sakta på gränsen, söker nya skuggor och ljus, andra vinklar - utmanar mig själv, jag menar ingen annan bryr sig ju i slutändan om hurvida jag hittat ett nytt bildspråk för mig i ett portätt, eller om jag gjort det enkelt för mig. För dem handlar det ju enbart om hurvida det är bra eller ej.

PRECIS så ser jag på livet. Jag vill utmana mig själv, jag vill upptäcka, jag vill trasla till upp-trasslade trådar igen, bara för nyfikenhetens skull. Jag vill inte hitta det där lunket som så många andra söker när de säger att de vill börja leva - och menar att sluta leva och istället bara följa med strömmen av minsta möjliga motstånd.

Så visst trivs jag.

Men trivs jag i min situation, min placering på livskartan? Näh, knappast... Fast där kommer jag också i konflikt med mig själv. För enligt min egen tes, så är ju det också något livsviktigt för mig - att inte fly till lättare mark bara för att det är trist och jobbigt, att hitta guldkornen som alla andra missat då de stirrat sig blinda mot ljuset i slutet av tunneln.

Det är här någonstans som jag fäller mig själv med ett skott och hänger upp mitt huvud som troffé på en vägg, för att leende med sorgsna ögon se på min egen död, och parafasera Kurt Vonnegut's ord

Så kan det gå

Där står jag. Stilla ballanserandes på två gigantiska staplar av porslin i vardera hand, framför en dörr som skulle öppnas så lätt bara jag tryckte ner handtaget med handen - men jag har ingenstans att ställa ifrån mig porslinet på.

Det är där ordet "bara" kommer in. "Det är ju bara att öppna dörren", det är bara att göra så och så, "Du har möjligheterna" o.s.v. Om det skulle vara så enkelt, så skulle det ju inte vara ett problem. Även om lösningarna ibland är enkla och uppenbara, så finns det tillfällen då de inte är det. Det är som klassikern där två barn bråkade om en hat och ridaren klöv hatten i två delar så att de fick varsin och slutade bråka, men i detta fall har barnen en katt - klyvs den på hälften, så... Ja, you get the point...

Livet blir som en [5]Jim Abrahams komedi

Sen hör jag en röst klinga "Kan jag få skjuta prickskytte med en slambella på dina tallrikar???", och svarar med ett leende utan sorg...

Shoot!

1. http://svt.se/svt/jsp/Crosslink.jsp?d=1411&lid=samhalle_ochamp;_dokumentar&from=menu
2. http://sv.wikipedia.org/wiki/Lucio_Fulci
3. <http://www.megastore.se/template/next,Product.vm?itemid=1645195>
4. http://sv.wikipedia.org/wiki/John_Hughes_%28filmproducent%29
5. <http://www.imdb.com/name/nm0000720/>

Ljudet av ljus (2007-04-08 23:02)

Alexander sa en sak som kändes så klok idag efter att en spådam varit med i underbara barnprogrammet [1]Wild Kids.

Att spå, är att förstöra framtiden

Visst är det så?

Det är som att berätta vad som är i julklapparna en månad innan man får öppna paketen. Framtidens styrka ligger ju i det oväntade, i kraften av tron att man har uppfattningen av att dagen blir till vad man gör.

Det har varit en omtumlande dag idag, med allt från filmtittande istället för barnlek utomhus (Härliga Happy Feet: "Åh, jag klarar det. Jag får lura mig själv. Åh, titta där? Var? Aaaaaaaa!" och senare på kvällen Epic Movie som kunde varit roligare - blev lite långrandig), till människor som förlorat grepp om sans och verklighet och sen tvära kast till vackra drömmar och jobbig verklighet.

Tänker på mig

Tänker
inte på dig
längre

Tänker
på mig

då jag tittar
på mitt hjärta
och ser

dig.

Hade en vän som sa att hon "bara ville gråta idag"

Att "bara gråta" är både fel och helt rätt. Det är fel på det sättet att det inte "bara" är att gråta - finns så många som aldrig kan eller vågar göra det, och det är rätt på det sättet att just våga göra det - att släppa ut saker... Känslor anses vara fel i vårt samhälle idag - bara för att så få verkligen har dem och vågar visa dem. Då främst de styrande och maktavarna. Så bara för att de inte skall skämmas eller bli nervärderade för att de inte kan eller vågar det - så målar de via media upp bilden att känslor är dåligt och något för de svaga...

Varför tror du att TV4 har en humor kväll om svält, är det för att det är en cool idé, att man vill göra det lättillgängligt, eller om det faktiskt handlar om att med ett skratt köpa sig fri från ansvar och känslor?

Även om det otvungna skrattaet från ett barn är det absolut bästa ljud som finns, så undrar jag om inte ljudet av fallande tårar är det vackraste som finns - det visar på att det finns en människa, en själ, en dröm, en vilja.. en tanke - något helt fantastiskt...

Nästan som något annat som visserligen var deprimerande, men lät så otroligt vackert, som jag också fick höra idag...

Ljuset av gula påskliljorna
mot den vita marken
där snön andas igen,
innan den dör för våra ögon...

1. http://svt.se/svt/jsp/Crosslink.jsp?d=29017&lid=puff_752104&lpos=lasmer

Gungar i mjuka moln (2007-04-09 14:43)

Vädret slog knut på sig själv idag, och tillät oss att vara inne med gott samvete för att titta på film.

”Jag älskar såna ögonblick. Brukar vinka när de passerar”
Jack Sparrow

Annars så har jag vid ett slö surfande hittat en fruktansvärt läcker grej med [1]koreografierade händer och en annan insperations sida, där man kan titta på layout av bokomslag och läsa intressanta kommentarer:
» [2]<http://covers.fwis.com/>

Annars tillbringar jag dagen i en själslig hängmatta signerad Sting.

[youtube -SsNAMmC1m8]

I klippet ovan hörde vi [3]Fragile, men missa inte guld korn som t.ex. [4]Sister Moon, eller Eric Clapton samarbetet på [5]It's Probably Me.

Njuter även av tonerna från Göteborgaren Dimbodius, som här kan ses i ett akustiskt framträdande från skivbutiken Off The Records, med sin låt [6]Hands let go
[youtube 8oMPDYRtHqk]

Den är liksom en sån dag, då längtan ligger och gungar i de mjuka molnen och drömmarna speglar sig på den vita himlen...

1. <http://www.break.com/index/magichands.html>

2. <http://covers.fwis.com/>

3. <http://www.youtube.com/watch?v=-SsNAMmC1m8>

4. <http://www.youtube.com/watch?v=JkCsvYJOJbc>

5. <http://www.youtube.com/watch?v=Bvf-duy1bvk>

6. <http://www.youtube.com/watch?v=8oMPDYRtHqk>

När verkligheten knackar på... (2007-04-11 09:39)

Nu är det inte den första April, men då präster kan prata om Gud hela året, så tycker jag att vi ”vanligt folk” kan naras lite när man vill också! :D

Lekte en avancerad lek, eller gjorde en test, ett wakeup-call om man så vill, på ett annat forum i går. Jag satte ihop en helt fabricerad artikel från Aftonbladet kring en händelse, precis som deras egen artikelserie om Klimat Hotet, och jag gjorde detta av helt samma syfte.

Att få folk att vakna upp ur sin lilla drömbubbla och helt plötsligt känna hur verkligheten kliver in och gör sig påmind. Att de plötsligt kan ställas till svars för de handlingar som de tror att de kan komma undan med i fantasilandet internet.

Det gick en film på TV för flera år sedan som utspelade sig på en skola. Under en historia lektion så menade eleverna på att, Nazi tyskland aldrig skulle kunna hända igen och att de, eleverna, minsan aldrig skulle ha "gått på" det. Historien som sedan utspelar sig i filmen, snurrar kring hur läraren gör några elever till klassvakter, efter ett tag så får de en typ av armbindel för att vara lättare att se, man börjar dela upp klassen i grupper om bättre och sämre elever. De sämre får ett märke att sätta på sig, så att man vet att de inte får inte vara på alla ställen - med förevändningen om att de skall lära sig att bli bättre och få en vilja att ta del av det som de bättre eleverna har... Man inför sedan en hemlig hälsning för alla i klassen och de allt fler som deltar i projektet.

Vid skolavslutningen samlas alla i aulan för att hylla läraren, alla har samma kläder och gör samma hälsning... De tittar upp mot scenen och ner faller en gigantisk flagga - med hakkorset på!alla tystnar, medans läraren kommer in och säger en bara kort mening...

SÅ, enkelt var det...

-

Finns ett annat liknande fall där en journalist skrev helt vansiniga artiklar, fulla med fördommar, faktafel och gud vet allt, men tidningen publicerade dem och låtsades som om allt var i sin ordning, och det blev folkstorm..

VARFÖR gjorde man det?

- För att man var så trött på att folk inte tänkte efter själva och kunde svälja vad som helst som stod i tidningarna...

Genom att dra det till sin spets så fick man, inte alla, men väldigt många att vakna...

Självklart kände folk sig lurade, men efter ett tag så insåg de att det var inte de artiklarna som var falska som egentligen hade lurat dem - utan de var de artiklarna som de svalt med hull och hår tidigare, utan att ens fundera kring dem :D

-

Det jag ville visa var hur lätt det är att tro att ens vänner har rätt, att vad de gör är rätt bara för att de säger det - men DITT EGET ANSVAR upphör inte för det.

Så tillhör man en av dem som satte morgonkaffet, lunchen eller eftermiddags fikat eller kanske midagen i halsen när man läste artikel, så kanske det är dax att fråga sig själv VARFÖR?

- Om de inte gjort något fel på den siden på den sisa tiden, varför reagerade man då? Varför klickade man på länken om man visste att det inte var så?

-

Vad som däremot gjorde mig riktigt nedstämd var att se några av reaktionerna, där man helt valde att blunda för problemet i sig och istället tyckte det var dumt av den som hade gett dem uppslaget till artikel. Snacka om att ha snevrida prioriteringar. Undrar om de säger till deras barn att de inte skall säga till en lärare eller vuxen om något är fel, eller inte vända sig till REA (barnprogrammet, inte krogshoven, haha) på TV om de tycker deras skola agera fel utifrån de lagar och regler som finns i samhället, och skolledningen struntat i att göra något åt det.- Tar de sitt eget barn åt sidan och fråga om han är färdiglärd

och om han fattar hur han förstör för alla andra i skolan?

Jag inser mer och mer att det är inte mänsklighet och kärlek som saknas i vår värld, utan folk som tänker efter och försöker förstå vad de själva faktiskt säger.

Hela makstrukturen i samhället bygger på att man skall jobba så mycket att man inte hinner tänka, och ledningarna delegerar allt jobb så att de själva skall hinna tänka. Man skall må dåligt av att sätta sig ner för att tänka igenom saker - man skall försöka diska och åt minstånade måla om köket samtidigt. Ju mer du jobbar desto bättre är du, och jobbar du inte - så har vi dokusåpa människorna som visar att tänka är fullt, och det är fint med barhäng, ytlighet, silikoninlägg, Ebba von Sydow och Bingo Rimér.

-

Det mest ansträngade och det viktigaste en människa kan göra är att TÄNK...Kan vara bra att ha i bakhuvudet när man tänker, men samtidigt känner att man skall göra så mycket - precis som det där jag skrev om tidigare med tårar - så är det ju verkligen med tanken...

Det är FARLIGT att tänka, därför får vi oss i tutat att man är ju duktigare desto mindre man tänker och desto mer man arbetar. Klassiska förtryckar och styrelse metoder...

SÅ sätt dig i ett mörkt hörn och tänk, eller sätt dig mitt på golvet i köpcentrumet och tänk: skräm slag på alla de som inte vågar vara en del av livet, utan gömmer sig bakom vad andra säger åt dem att göra - för att förhindra att de tänker, känner och upplever.

Ryck ur dina kablar och se världen utanför The Matrix!

:D

Avståndsbedömning (2007-04-11 09:43)

Prövade att ta lite avstånds självporträtt, och syns det något nervöst i blicken så är det bara för att den vacklade och fladrade lika osäker som kameran gjorde du den bl.a. stod på trappräcke och en sne och vinglig Sandas Ej skyllt! :D

Så kan det gå... (2007-04-12 11:07)

Solen sken, Himlen var blå och jag var uppe...

Då får jag läsa att Kurt Vonnegut [1]gått bort. Det skulle jag väl förstått.

Önskar att jag kunde svara som den personen som inspirerade honom till boken Slakthus 5 sa, efter en fruktansvärd berättelse historia om vad hans familj hade gått igem under kriget, då han avslutade det hela med:

”Så kan det gå”, och sen gick han vidare.

Vonnegut använde sedan detta uttryck flera gånger i boken... Det ligger så mycket i den lilla meningen att det egentligen skulle räcka som enda stycke i en bok - där tankarna fick leva sitt eget liv kring detta.

Tror jag skall bygga en lego ö till hans minne idag, eller om jag skall göra en ö i allt lega som barnen har över bordet just nu, och tillägna honom den platsen - omringad av byggklossar i alla dess färger.

Tror han hade gillat det.

Aftonbladet länkade till flera intressanta och givande texter av honom (på svenska) som de tidigare publicerat: [2]Så är det, [3]Därför fick jag inte Nobelpriset,[4]Ni håller på att bli ordentligt blåsta!, [5]Ni har ju lovat att döda mig!, [6]De har en skruv lös och [7]Jösses!.

1. <http://www.aftonbladet.se/vss/nyheter/story/0,2789,1043744,00.html>

2. <http://www.aftonbladet.se/vss/kultur/story/0,2789,752248,00.html>

3. <http://www.aftonbladet.se/vss/kultur/story/0,2789,573396,00.html>

4. <http://www.aftonbladet.se/vss/kultur/story/0,2789,481082,00.html>

5. <http://www.aftonbladet.se/vss/kultur/story/0,2789,457135,00.html>

6. <http://www.aftonbladet.se/vss/kultur/story/0,2789,389294,00.html>

7. <http://www.aftonbladet.se/vss/kultur/story/0,2789,337252,00.html>

Samtalar med bilder (2007-04-18 08:56)

Jag hade ett kort samtal över nätet igår. Det hela gick kring bilden och vad som utgör en bra bild, samt varför jag inte tycker att mina bilder egentligen är något speciella.

Jag gör ju inte så mycket.

Säger så ofta att någon med bättre kamma, på samma ställe, vid samma tidpunkt, hade med största sannolikhet fått ett än bättre resultat än jag.

För jag gör inye så mycket.

Jag bara trycker på en knapp, sen jobbar kameran ihop med stunden och verkligheten.

Så att bilden i sig skulle vara speciell förstår jag verkligen inte, det är ju bara att öppna ögonen och se - något som de flesta aldrig hinner eller har tid med. Jag kan känna bilderna, och se att de förmedlar en känsla. Men inte en känsla av ljus som alla säger, utan en närvaro av skugga - som visserligen ser till att ljuset blir tydligare.

Men det är mycket som andra ser som inte jag kan se, och tvärt om - så jag håller på att förlika mig med att jag ”ser annorlunda ut” :D

Såg t.ex. en gatudans i går.

Tittade på TV igår.

Såg programet om de engelska barnen som fått åka på läger till USA för sin övervikt. Programmet har samma upplägg som det programet som gick förra året där engelska barn som var besvärliga och bråkiga också skickades på läger till USA.

Funderade på det.

Man skickar alltså först barn som är bråkiga till det landet som troligen toppar statistiken för bråkiga barn, och t.o.m. skolmassaker, sen skickar man övervikta barn till landet som har de flest överviktiga barnen i världen. Nog för att jag brukar tycka att Amerikanare är korkade ibland, men just nu undrar jag nästan om inte engelsmännen toppar den listan istället.

tyst,
sjunger fjärilar
högt,
i min nyfikna själ

på sköra vingar
målar de dagen
i varma färger

Mörkt ljus (2007-04-23 23:59)

Han hade storstadens liv på ett fat, men ändå kände han sig splittrad då han mötte asfalten den dagen...

Här om dagen hände något märkligt.

Jag åkte tvärbanan, som i sig inte är så märkligt - bara lite ovanligt, men nåja, vi fortsätter. I vilket fall så satt jag där, och konduktören kom förbi och frågade om färdbevis. Jag visade artigt och glatt upp det med ett leende, för att sedan fortsätta att titta ut. Så långt var allt helt normalt och som det brukade.

Men någon station senare så hände det.

Plötsligt så stog konduktören framför mig igen och yttrade följande ord lite så där på rutin: "Ny påstigen?"

Själv svarar jag med något halvotydligt och förvånat "ehöhbahgahha?!", allt medans hon stod kvar och jag visade det igen.

Insåg att jag inte längre var den som man alltid kom ihåg och mindes.

En märklig känsla.

Med mörka steg klev natten fram över himlen...

Vart tar dagarna vägen när t.o.m. natten springer?

Känner mig avkastad i vägrenen och bara tittar på hur timmarna, dagarna och nätterna rusar förbi mot nya mål, fullpackade med bagage.

Jag behöver syre och få tänka själv, var ensam hemma med äldsta killen som är sjuk i helgen - medan de andra var på kalas. Vi spelade minibiljard ett par omgångar, haft killsnack, och gjort saker... Men när jag sätter mig ner för att få tänka själv, så är han ändå konstant på med frågor - eller skall berätta och visa allt som han gör. ...och jag blir bara så trött, irriterad och stänger öronen - vilket egentligen bara resulterar i att jag mår ännu sämre.

Vad är man för pappa då?

Härom dagen sa han, "Pappa om jag dör, så skall DU få ärva alla mina pengar", så hur FAN kan jag plötsligt snäsa åt honom att pappa är upptagen?

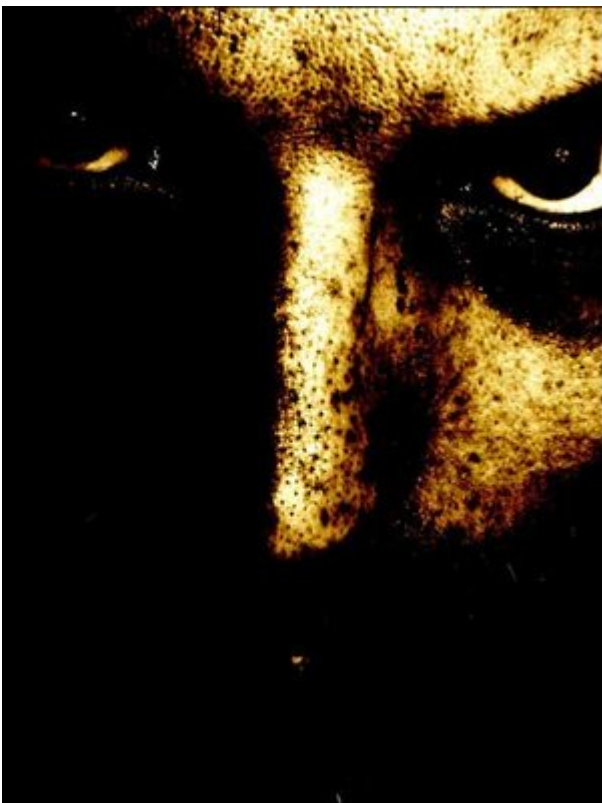
Hur skall jag inte kunna ge honom all min tid och uppmärksamhet nu?

- Det gör ont djupt in i själen

Tog denna bild av mig idag:

Utan att lägga på några filter, men genom att tillföra mörker och blanda färgkanalerna så trädde denna bild fram..

Är det så att det döljer sig någon mörkt bakom ytan?

Fånga dagen (2007-04-24 10:25)

[1]

Försöker fånga dagen... men inte på ett filosofiskt plan där det handlar om att ta tillvara på dagen, utan att fysiskt fånga den - för dagarna springer verkligen ifrån mig.

Dagarna rymmer

tomhet

men inte plats

för mig

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/04/dagen.jpg>

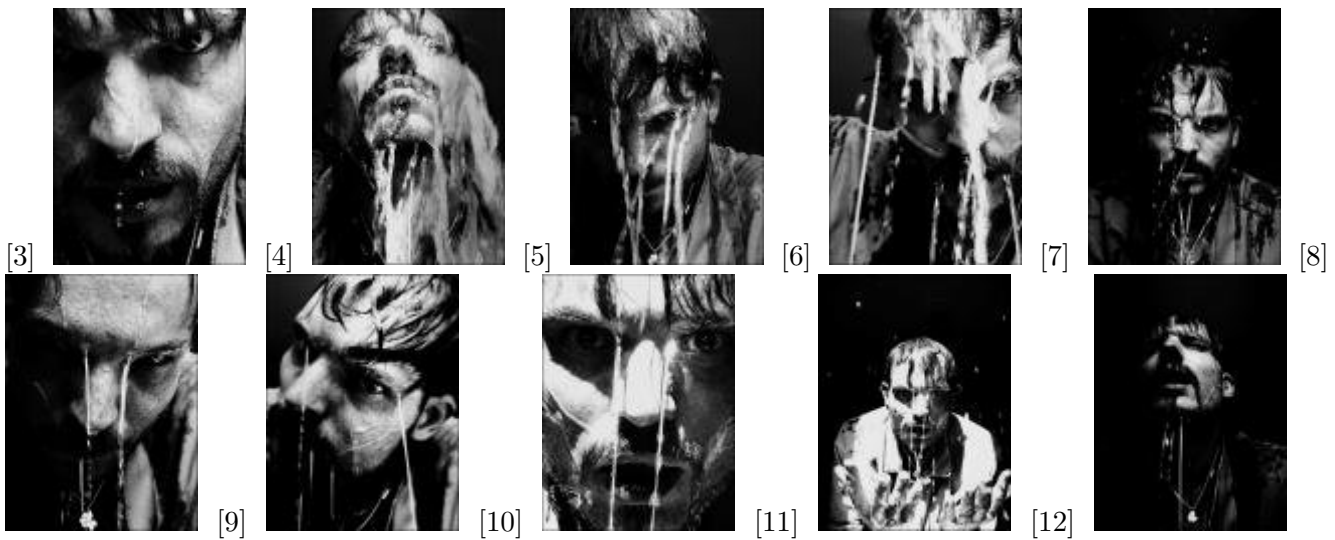
Kastar vatten (2007-04-27 10:59)

I går kastade jag vatten... inomhus... I vardagsrummet!

Det hela började med att jag lätt mörkret träda fram i en bild, helt utan att använda filter eller något sånt. Jag tog bara den informationen som faktiskt fanns i bilden och lyfta fram de mörka tonerna och fick plötsligt se mitt mörka inre.

Detta i sin tur gjorde att jag fick se [1]Smultris bild av en annan person som gjort samma sak, men samtidigt varit [2]våt i ansiktet - vilket fick mig att börja få lite små ideér i huvudet...

Så när dagen låg i dvala och tiden bara swischade förbi som anonyma godståg, beslutade jag mig för att bryskt väcka den till liv och samtidigt låta mörkret möta ljuset, elden ställas ansikte mot ansikte med vattnet...

1. <http://www.smultris.se/>
2. <http://www.smultris.se/wp-content/uploads/wordpress.JPG>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/04/imgp9691d.jpg>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/04/imgp9682b.jpg>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/04/imgp9679x.jpg>
6. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/04/imgp9669p.jpg>
7. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/04/imgp9639b.jpg>
8. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/04/imgp9622b.jpg>
9. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/04/imgp9619pp.jpg>
10. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/04/imgp9606kl.jpg>
11. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/04/imgp9606.jpg>
12. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/04/imgp9605.jpg>

3.4 May

Vårfärg (2007-05-01 01:47)

Tänkte på en sak

Skulle skriva
till dig

om något
helt annat

hade tänkt börja
med orden

Tänkte
på en sak

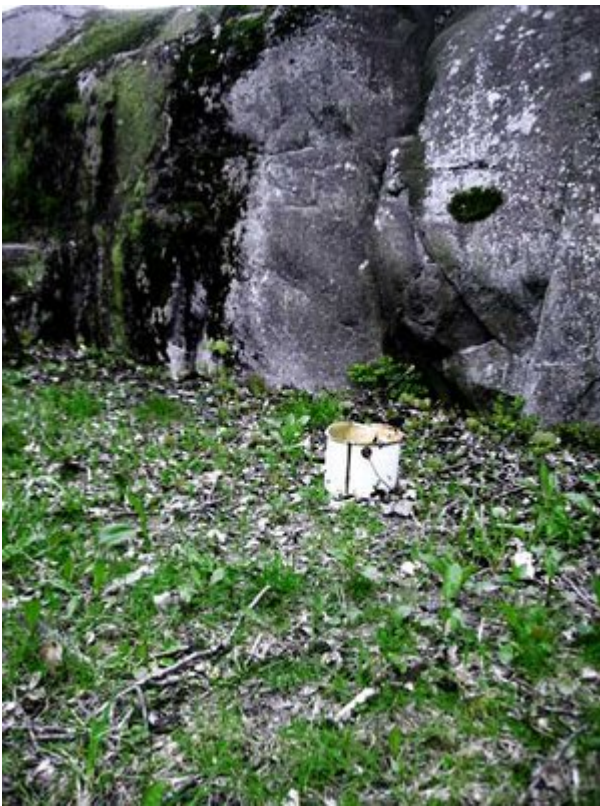
Men insåg
att jag
inte gjorde det

Tänkte faktiskt
inte alls

på något

annat

än dig

Nedanföör berget där vårelden flammade, stog färgpytsen klar, med sommarens gröna färg...

Tömmer sönernas väskor

Alexanders är fylld med tidningar och papper.

Det är min son

Joakims är fylld med stenar och spännande trasiga saker

Det är min son

Själv har jag ingen väska

sätter handtag på vardagen istället....

Skugga av ljus (2007-05-06 11:28)

Var ute med min älsta son ut, för att hitta lite skuggor att bevara - de försvinner ju i nattens mörker!

Man brukar säga att mörker är frånvaron av ljus. Men hur rätt är det egentligen? Det tjockaste och mest ogenomträngliga mörker brukar ju finnas på de ljusaste platserna och de ljusaste dagarna...

Eller hur?

Mörkret är inte ett oskrivet blad, utan ett överskrivet bland, med så många ord och tankar att det blir till en tjock massa.. MEN det ligger i lager, och lyckas man bara få in en gnutta ljus, så brukar man kunna läsa det som står på det första lagret, och när man gjort det, så öppnar sig nästa o.s.v.

Efter en stund så ser man genom allt igen.

Jag brukar numera säga "På måndag" om saker som jag inte vill göra och vet att jag inte kommer göra.

Sen handlar inte livet om att säga att man skall göra något, göra det och sen slaviskt följa det - det är ju som att säga i morgon går solen upp och förvänta sig att den skall stanna uppe i 100.000.000.000 år, liksom!

Allt går ner - i ett mörker...

Jag tror att det mer handlar om att lära sig att använda mörkret, antingen till att ta igen sig, att reflektera eller finna ny kraft. För att leva, handkar inte om att vara någon energize bunny, utan mer att vara en vild hare som skuttar vilt åt olika håll och ner i ett hål upp ur ett annat

Vaknade med en tanke på min styvfar som gick bort i cancer för flera år sedan...

När jag vaknade

Jag tänkte
på det
idag

när jag vaknade

det var länge sedan
du var över
på middag

eller

att vi gjorde
något ihop

sen slog det mig

att du gick
bort
för nästan 10 år
sedan

jag tänkte
inte på
det

längre

- Ibland kan man fundera på vad som är verkligt och viktigt - det man själv känner i själen, eller det som andra ser åt en?

Förkort, men ändå så lång... (2007-05-06 13:35)

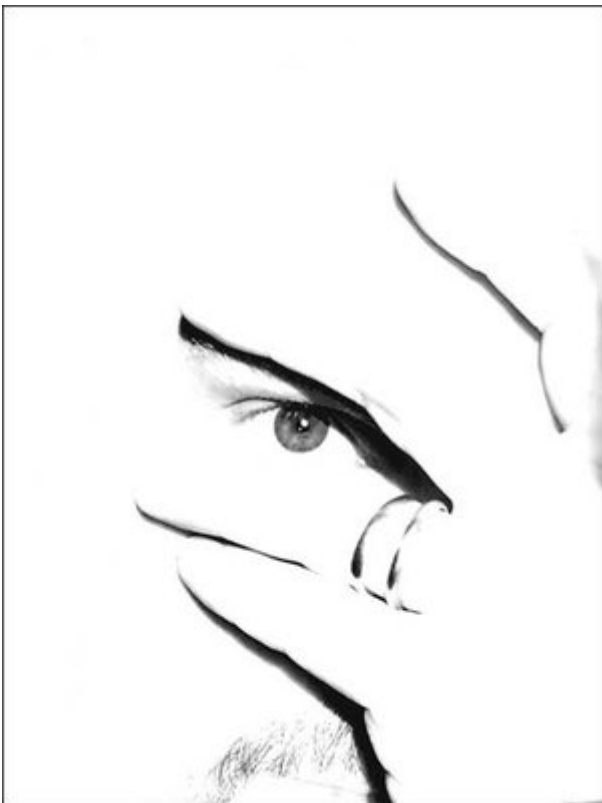
Kom just på att helgen inte är ett ord - utan en förkortning.

- En förkortning på: Helgenomvidrig.

Så kan det vara.

[youtube B1Z8pSXCNFI]

Ljusskygg (2007-05-07 23:18)

Mina fingrars bojor döljer mörkret bakom ljuset

På avstånd... (2007-05-10 02:18)

[1] Livet är inte alltid så storslaget som man ibland vill måla upp det som. Ibland behöver man inte se till den stora bilden, utan det kan vara lika viktigt att studera det lilla, se de små skiftningarna och rörelserna.

Ser man inte det lilla, så kan man alltid låtsas...

Istället för att ständigt söka det lilla - det minimala - så kan man ställa sig mitt i själen, fokusera på "min" utan att "mala" och stå kvar mitt "i".

Min i.

- Man kan bli förvånad hur mycket som rymms där...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/05/orginal.jpg>

Vårdirigent (2007-05-12 02:08)

Med mjuka, taktfasta rörelser dirigeradesvåren och sommaren fram, medans gräset andaktsfullt tittade på och lyfte sina stjälkar för att se blomningen...

Den raka kurvan (2007-05-18 11:54)

Tankeflöde

Follow the white rabbit - följ den studsande vita bollen..

Vet bara inte vad jag skall tänka eller kännande och låter bara orden flöda som tankarna studsar i huvudet... Förvirrat, osammanhängande och jobbigt - men ändå nyfiket och spännande... Tankar och ord i en kompott.. Livskomplott? Who knows, liksom.

Jag är verkligen bara på låtsas. Vågar inte gå in på BR Leksaker för jag är säker att de skall bli förbannade över att någon har dagit mig ut ur någon förpackning, och när de sedan trycker mig tillbaka så ser de vilket jävla måndags exemplar jag är - så de skickar mig för kassering (kastning?). Hej hopp, slit och släng - eller kasta bara direkt om det inte passar.

Självs kastar jag mitt öga på marken, för att studera livet närmare..

Hemma är det skit - rent ut, skitigt in. Mitt fel. Egoistiska lilla jag. Så är det. Blev ingen saga, utan bara typ ett byråkratiskt PM, typ. Skrota, lägg ner, kassera.. Gå i fängelse utan att passera gå. "Din tur att kasta tärningen nu, åh, är jag ensam? Tänkte inte på det, såg bara skuggan av min familj och trodde på något annat".

Visste du att Tomten finns (men han skiter i mig, och jag skiter i honom, och jag hoppas att han svettas regällt under sin tjocka rock. Undrar om han någonsin funderat på en vikt operation? Fast det är sant - han hinner nog inte äta åtta gånger om dagen - äta på jobbet? Tänk om han skulle råka

kasta ner en smörgås i skorstenen istället för en leksak? Skulle det vara så farligt, egentligen?. Men han finns. Inte bara på julafton när TV pratar om honom, har hört det av andra - de skall sätta nya lökar på honom. "Vi planterade nya lökar på tomten förra helgen<". Människor, alltid skall de gräva i andra.

"Du behöver Status Quo" sa en vän.

Lyssnade aldrig på Status Quo när jag var liten, inte heller på Queen eller Kiss... Möjligen lite Sweet. "[1]Funny funny".

[2]Wig-wam bam sham-a-lam eller [3]Poppa rumbo rumbo, Hey Poppa Joe coconut, liksom.

Eller "[4]Little Willy"? Komplex bejakande. Kompis saknande. Kompost slaknande. Titta där skuttar den vita haren igen!

Delar mig i små celler. Kommer dock inte ut, utan det blir en celldelning med mig själv - snacka om en fängslande cell, eller hur. Sällsamt roligt.

Fastnar man i ekorrhjulet, lär man sig att det inte är runt och bara snurrar på, utan det har både topp och botten - där man hänger upp och ner samt ligger raklång. Join the carneval and spinn the roulette - I'm the bullet och target. Bang, bang! Eller, äh! SKulle nog inte klara av det heller... Fastnar nog i loppet.

Känner mig som en störtande concord som begraver sin nos i jorden, men som i samma ögonblick får för sig att det är en plog på en åker och därefter en arkeolog, geolog (eller är jag bara låg?), som studerar sårets som plöjts upp i marken, skinnet, själen...

Follow the white rabbit - följ den studsande vita bollen..

Tankeblöder.

1. [url=http://www.youtube.com/watch?v=3iHFizL0h_E](http://www.youtube.com/watch?v=3iHFizL0h_E)
2. <http://www.youtube.com/watch?v=63CiRbiaoFo>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=SZcG2kdpUo0>
4. http://www.youtube.com/watch?v=3iHFizL0h_E

Stängda ögon, öppet sinne (2007-05-20 01:44)

Genom stängda ögon med öppet sinne möter jag nattens mörker, låter ljuset stängas ute så jag kan se nyanserna av svärtan som döljer din glöd. Död. Gödd av andras olycka och lidelse över sina egna kortahavanden, så drar de upp dina riktlinjer med vit krita runt din kropp.

Stängsel av ljus, någon?

Jag ser. Stäng dina ögon du med. Se. Se med dina sinnen och din själ. Stjäl tillbaka din syn, sy ihop påsen med andras oförmåga, de andras ovilja att leva - där de målat upp cue cards för intryck och upplevelser. Farliga intryck, som försöker trycka in deras dörrar och Upplevelser som ställer sig upp och säger emot, som levande varelser. Otäckt. Övertäckt. Blunda och sov under täcket. Sov, gått vidare - gått över - Gått bort.

Intryck som dog, upplevelser som tystnade.

De ligger vid dina fötter. Det är dem jag ser. Ingen annan bryr sig om vart Livet går, de är för upptagna att diktera villkåren, för åren som vill - men inte får. Så sov, räkna dem. Hoppandes över grind efter grind. Nolltaxera på livet, genom att räkna nollorna. Oooooooooo! Också ett uttryck. Uttryck med fria tankar, som får banka lite vett i minnet av ett liv.

Leker studsboll med ett bowlingklot.

- Vem säger att det inte funkar? Ser du inte hur grannen studsar...?

Strike!

Bakom ryggen står skuggan stadigt, när alla andra faller. Ett [1]LOKomotiv? Den tavlan går vi inte på. Sätter fötterna på den våta marken av livets sorger och låter barnet flyta iväg , inbäddad i sin korg - bort från torget av alla döda människor. I väntan på att korpen skall komma och visa vägen.

Det är guld som glimmar.

Du glimmar, det är det som jag ser... Med mina stängda ögon.

1. <http://www.youtube.com/watch?v=9-oVgEhw3s8>

Se mig inte (2007-05-23 18:15)

Se mig inte

Jag vill inte

se dig

mina ögon ser

igenom

du kan dra åt

helvete

Ordtankar (2007-05-26 12:59)

Skrev att jag tyckte en sak var frukansvärt igår över MSN, men det kändes så fel - för det var inte ens värt frukan, utan det var egentligen tvärt om - nämligen fasansfullt. Försöker förstå hur de två orden kan hänga ihop, när de då man tittar på dem faktiskt säger två helt skilda saker.

Går och tänker på ordet Ritual, och hur olika ord kan tolkas och användas, men även att de samtidigt verkar betyda mer rätt eller fel, antingen eller - inte både och eller var för sig.

För mig är en ritula, oftast något religöst kopplat, men också något som sker mer på rutin eller efter givna regler. Det är inte något som sker fritt mentalt, men återkommande. Med andra ord, Ritula är

inte inte lika med Återkommande, eller Upprepande.

För mig.

Kan inte se det som en ritual att äta varje dag, eller skriva ner tankar som man vill minnas, eller jobba på något. Har försökt att se det som så nu, men jag har inte lyckats med det. Får bara andra tankar kring ordet och varför man så gärna vill lägga in andra människors beteende i en ritualhandling - och hålla fast i att det är just det, och inget annat

» [1]<http://g3.spraakdata.gu.se/saob/show.phtml?filenr=1/215/54943.html>

Själv är jag bara så trött på de ständigt återkommande sakerna, upprepningarna - som inte har något med en ritual att göra. Vem vet det "kanske" är en offerritual där min själ och psyke läggs på altarbordet.

Jag läste en text där det stod:

Rynkor är skrattets historia

sen läste jag på Aftonbladet om [2]Super-rynkrämen...

- Tänk, inte visste jag att mitt liv egentligen var en sån fantastisk förnygringsprocess, då jag inte skrattat på så så många år. Där ser man, det går att finna något positivt i det mesta - visserligen förutsatt att man inte gillar rynkor, så där faller vi igen... Typiskt!

Jag kan le, och låtsas skratta - men det är en annan sak.

Ps.

ÄNTLIGEN

African Rooibos är tillbaka i butiken igen!!!

1. <http://g3.spraakdata.gu.se/saob/show.phtml?filenr=1/215/54943.html>

2. <http://www.aftonbladet.se/vss/halsa/story/0,2789,1075537,00.html>

När solens fläckar skymmer ditt ljus (2007-05-28 11:14)

Har en vän som är till åren kommen, troende och en fantastisk glädjespridare - helt utan hämningar eller rädsla för känslor och ord, även om hon är ytterst rädd om sina medmänniskor.

Hon har spidit sin själv glädje och åtro med ord på en site som värnar om det fria och kreativa ordet, det utmanande, det skapande uttrycket. Men som så ofta så är det just på såna ställen, liksom på ställen som skall ge stöd och hjälp, som man hittar de mest dömande och låsta människorna.

Hon ifråga satte nu varför hon ens skrev, och varför hon inte ägnade sig åt sina virkade dockor istället.

Jag svarade henne med en text:

Kanske är det inte du
utan dina dockor

någon virkar in

en själ och mening
orden som lämnas
i dina fotspår

dockor utan dig
kanske inte är sig själva

Sen så läste jag några rader som en annan väldigt nära vän skrev i en debatt om hurvida Gud skulle vara man eller kvinna - om den personen/varelsen nu fanns. Hon skrev:

"Gud är varken man eller kvinna. Gud ÄR. Vi är för begränsade i vårt tänk om manligt eller kvinnligt att vi missar allt som Gud är. Gud är himlen, solen, vinden och kärleken.

Gud bryr sig inte om det yttre. Du får se ut hur du vill. Du får älska vem du vill. Du får prata hur du vill. Du får be hur ofta eller hur lite du vill. Du syndar inte. Det finns ingen synd. Det är människans påhitt. Kyrkans män. Det är kyrkans män som sätter upp regler att följa för att vi ska bli rena och syndfria människor, för att behaga Gud.

Gud förlåter inte för han har aldrig fördömt oss!

Gud ser direkt in i våra hjärtan!"

Tänkte på detta när jag läste svararet som jag fick från min utsatta vän och förstod vad hon troligen fått stå ut med bara för sina ord och tankar.

Bad henna att tänka så här.

De dömmar inte dig. De dömmar bara ut sig själva.

Var det inte så att den utan skuld skulle kasta den första stenen, och här vet vi att ingen är utan skuld, men däremot att de som kastar stenar inte bara delar vår skuld - utan de är hycklare och lögnare också...

Det är synd att det skall vara så utbrett och vanligt, att det motsatta har blivit det udda...

3.5 June

Mitt i Atlanten utan flyväst (2007-06-06 16:30)

Skrev ner lite tankar kring detta, när jag var med barnen i parken idag...

Är detta allt det var?

Är det detta som de höll mig utanför?

Tappade jag ögonen på vägen*

Varför ser jag inte det som var så viktigt för alla andra? Det som jag bara var tvungen att komma in i? Det som skulle vara så skönt för mig..

Läser fortfarande om jakten och kampen i tidningarna, men ser inte skälen - ser bara drömmen om det synligt osynliga. Kejsarens nya kläder var nog inte bara en saga. En fel tolkad saga om girighet,

blir till en tavla om den blinde mannens porslinsögon - inte för att han skall se, utan för att alla andra skall tro att han ser - normal ut.

Lysnar och ser, bladens vibrerande i den svaga brisen och hör dess sorl i trädtopparna ovanför.

Minnet kanske trots allt blir sämre, för jag tycker att det ser och låter precis likadant som det gjorde förr. I livet som var ett annat enligt dem utan för. Livet som det ska vara så skönt och ha lämnat bakom sig - ändå hör jag samma toner och ser samma rörelser - från de som betydde något då och nu.

- Kläderna människa, kläderna! Hör jag folk säga, och lyssnar på fortsättningen: "Det måste ju vara roligare nu?!"

Men jag antar att jag är en humorfri jävel i botten, för kläder har aldrig fått mig att skratta. Det är samma material i den, då som nu - bara lite mindre.

- Men, du kan ju köpa vad du vill nu?!

Ha! Jag hittar bara det som modevaruhuset vill att jag skall hitta, inte det jag söker och skulle jag behöva något så hindrar fortfarande prislappen mig från att köpa.

Däremot så har spänningen försvunnit. Glädjen i letandet. Det är som att gå från öknen och drömma om vatten, för att hamna mitt i Atlanten utan flyväst.

Inget har förändrats, det är bara ytan som ser annorlunda ut, och den förbannade ytan har jag aldrig sett. Kanske, kanske är det för att jag är en fisk?

Vem vet.

Vägrar stanna (2007-06-09 04:18)

Kollade första halvan av "nyheterna" på Expressen och Aftonbladets webbsidor i idag/går..

Blir glad över att det verkligen inte kan ha hänt så mycket farligt i världen, men samtidigt lite bedrövad och undrar vart kvällstidningarna tog vägen och varifrån dessa skvallertidningar med samma namn kommer från...?

EXPRESSEN

- Henke vill stoppa Fyllefilm
- Skadorna är värre än befarat: Sandra om kraschen
- Carola överraskade Reinfeldt med Puss
- Paris bröts ned mentalt
- Allsång på Skansen är poppis: Anders Lundin får bra betalt
- Hetast kring Stureplan i sommar
- Bilarna rika svenskar helst köper
- Live Tayler och Kate Bosworth mumsar på varandra
- Kändisar köar för Oceans 13
- Kate och Own nu är det slut (igen)
- Ryktet: Nicole Richie är gravid!
- Fängelse igen: Paris kan tvingas återvända till finkan
- Stjärnornas säkra festkort - fodral
- Julmustens vänner - dissas sommarmust
- Ät dig till orgasm
- "Loffe" invigde Sweden Rock Festival

- Charlotte Tvingas vara med i "Ful-TV" (För den nyfikne: Det handlar om att programmet sänds i superskarpa HDTV formatet)
- Nu är Jennifer Aniston kär igen!
- Vinn biljetter till Justin Timberlake
- Tivoli satsar på sväng under festivalen
- Status=sex

AFTONBLADET

- Filmklipp med full "Henrik Lundqvist" sprids
- Filip & Fredrik sexnobbade
- Sebastian om kärleken
- Serbiska Ivanovic, 19 - tennisens nya omslagsflicka
- Bill Gates to examen till sist
- Väntar ännu en skandalspelning för The Tough Alliance?
- Ozzy avslöjar sin värsta drog (För den nyfikne: nikotinplåster)
- Schack matt! Vilken svartvit klänning är din favorit
- Paris in i finkan igen?
- Nu tar kvinnorna porren i egna händer
- Bush magsjuk på G8-mötet
- Stockholms dyraste drink?

-

Idag åt vi middagen nere i vid vattnet... Lite pastasallad, med fetaost, chili oliver och kyckling samt ett halvt glas vin..

- Passade även på att ta mig ett dopp!

Fast inte sover jag bättre för det?

...tittar på klockan som vägrar stanna, och lyssnar på fåglarna som väver dagens ljusa skynke...

Fotograf och sommarvärme (2007-06-10 16:08)

[1]

Fläktarna snurrar här hemma i sammatakt som jag och barnen snurrar på legobitarna, i försök om att faktiskt återuppfinna hjulet - det trillade ner någonstans och försvann...

[2]

Så vi försöker plocka upp det, om vi kan finna den.

Egentligen så skulle man nog vara ute och bada idag, fast det var vi redan gjort - eller rättare sagt, jag gjorde det och de coola och så stora små människorna, blev åter fantastiska små barn och trodde på sagan om att de var gjorda av socker för de är så sötta - och att de skulle smälta vid kontakten med vattnet.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/06/fotgraf.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/06/sommar.jpg>

Domen av en sjuk (2007-06-10 16:44)

[1]

När man är liten, och många gånger som vuxen också, så tar inte sjukdom (hur liten den än är), inte bara ens ork, lust och kraft.

Den tar ofta något annat också, ens förmåga att se färg. Allt blir svart eller vitt. Bra eller dåligt. Samtidigt som omvårdens färger består, även om de bleknar sakta.

Så kan det gå när man är liten och sjuk.

Att man känner precis som vuxna.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/06/sjuk.jpg>

I en ljus del av världen (2007-06-15 00:03)

I en ljus del av världen
där allt var svart/vit
kunde han brinna svagt
då han satt ensam
i sitt hörn

Det har blivit många självporträtt, eller kanske själkortberätt? Kort, bilder som berättar om ögats väg. Tankar som tar färg och uttryck som kliver in.

Lekte med tanken att bara sätta ihop ett litet häfte med några av bilderna av mig själv. Kanske för att få tag på mig, lämna ett märke så jag kan se vart jag kommit från...

Själ med ögon

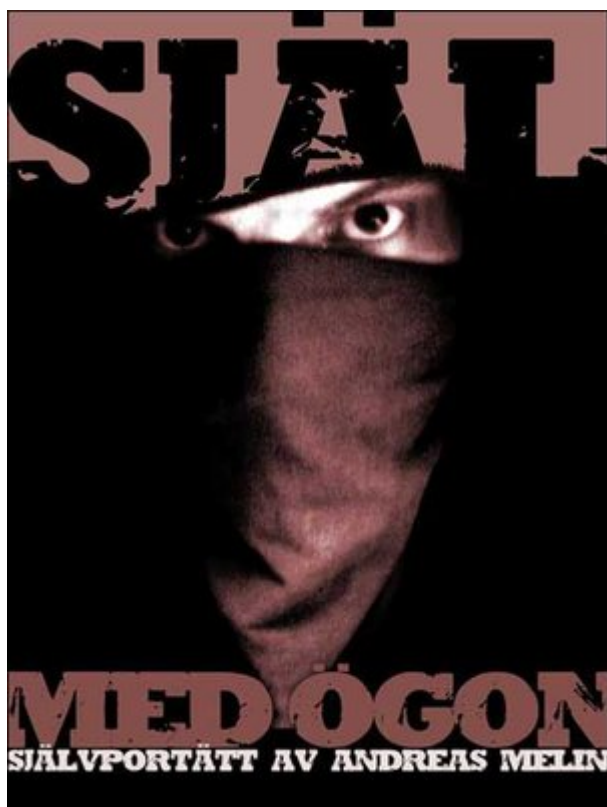
Jag tar
utan att fråga

det som inte är mitt

det som är ditt
när du ser

på mig.

Skissade på en framtida. Hade en helt annan tanke, men hade ingen bruntejp hemma, så det fick bli en nya tanke...

Värdesett och Spegelväntrar (2007-06-17 15:08)

Efter många sena kvällar och packade dagar, så kunde jag för någon dag sedan vila ut lite...

Det blev en dagdröm - i ordets ordagranna bemärkelse, när jag sov över lunchen..

Drömde att jag bodde hemma igen. Min mor skulle fixa någon stor lunch av något slag. Vi hjälpte till, jag och min låtsasbror. Men mitt i detadör min mamma. Försöker göra klart maten som hon påbörjat, då jag vet hur hon gillar att kasta bort mat. Ringer sedan min pappa för att berätta.

Då får jag höra att hon vetat att hon skall dö - inte när, men inom några veckor. Han berättar också att hon ville det och varför hon ville. Då brister det för mig. Varför hade hon inte berättat det för mig? Ville hon skydda mig? Skydda mig från vad - det som ändå skulle hända - och hända alla? Varför hade hon inte berättat det för mig...

Däromkring vaknade jag. Sorgen satt längs hela ryggraden...

Har aldrig varit rädd för döden. Jag har haft nära som dött, men de har ju aldrig lämnat mig, de har aldrig vilat i mitt sinne - där är de lika aktiva som tidigare. Allt de gör är bara att lämna mina ögon för att bosätta sig i min själ och hjärta.

Närmare än så kan de inte komma.

Har burit med mig drömmen, tanken och dess budskap hela dagen. Tanken om hur viktigt det är att knyta upp alla knutar, eller lämna beskrivningar på hur man gör det.

För döden sårar inte. Men däremot så kan frågorna som kommer efter göra det. Man kanske vill skona de omkring en, man vill inte se dem ledsna eller få den att känna sig oförmögna. Problemet är att man samtidigt lämnar något annat som är betydligt jobbigare kvar.

- Tvivlet på kärleken mellan två människor.

Kärleken dör när tvivlet flyttar in, när man tvivlar på att kärleken inte förstår. Det är då den dör.

Spegelvänta

Det var som om hans
spegelbild

vände honom ryggen

allt han nu kunde
göra

var att vänta

Jag minns när min styvfar gick bort i cancer.

Vi hade honom hemma och jag satt vid hans sida då han tog sitt sista andetag. Stannade kvar i rummet några timmar efter. Bara för att få vara där.

Sen när det var dax för begravning, så ville jag inte tränga mig på hos min mor som såg efter hans son, min syvbror (jämngamal med mig) och hans äldre systrar. Minns hur jag satte mig långt bak i kyrkan. Bland vänner och bekanta. Inte bland familj. Jag visste inte vart jag skulle vara. Så jag bara satte mig bland folk jag inte kände, för då kunde det ju inte bli fel. De kände ju inte mig heller.

Minns hur jag tänkte på att kistan var så liten. Så kort. Undrade om han verkligen fick plats där i.

Det var en jobbig begravning. Men det blev min och hans. Inte vår, familjens avskedd, utan något mer personligt. Jag kunde tänka på hans och mina stunder, utan att behöva känna att det var en större sorg för min mor som varit gift med honom, eller hans egna barn. De satt ju längst fram och hade sin sorg. Jag hade bara mig och han då. Det var fint på något sätt.

I höst skulle jag vilja åka ut till skogen kring vårt gamla sommarställe och plocka svamp. Tror det skulle kännas bra. Inte bara för att komma tillbaka till minnerna, utan även för att se att livet fortfarande lever. Få se att det inte alls ser ut som man minns, utan att minnet kan bli än värdefullare då det numera är något enbart mellan oss som var där. Just då.

Just nu.

:-

En av de viktigaste personerna i mitt liv sa nyligen

”Hur faan ska man lita på någon helt??

Går det alls?

KAN man någonsin vara säker på att någon inte ljuger för en?

”Kan jag ens vara säker på att jag inte ljuger för mig själv.....?”

Svarade lite tort: ”Intresanta frågor!”, men menade det med hela själens värme.

Frågan är vad är sanning och vad är lögn. Kan andras sanningen vara ens egen lögn? När uppstår lögnen? Är godtrohet och okunskap en lögn? Var drar man gränsen och varför?

- Intressant tanke för dagen.

Tänkte i samband med detta även på frasen "Så var det ljus!"... "var det"... "är det"... "värdet" - det sammanslagna av då och nu.

Värdesett er

Så var det ljus!
sa någon för länge sedan

...var det...

...är det...

"värdet"

sammanslagningen

av då och nu

De godtrogna och lättlurade
kan tro
de äger

ljuset

hävda sitt värde
genom att de äger

ljuset.

Men alla som kan
se och känna

ser och känner

att ljuset är fritt

och
den
enda

som är ägd

är just den

som hävdar
att den
äger

ljuset.

Jag tror att det är mycket sorg i mitt liv nu, men inte så att det upptar all min vakna tid. Men det finns där och påverkar tankar, känslor och drömmar - endast talet lever och låtsas som ingenting.

När det gäller drömmen om mamma, så väckte drömmen mig, lite ironiskt kan tyckas, och fick mig att tänka på konsekvenserna. Tankarna som lämnas kvar och det omöjliga att ge och få svar då.

Tankar i färg av svart (2007-06-24 14:39)

Läste i DN idag om [1]Synestesi / [2]Synaesthesia.

Kul att få ord på något som man pratat om så ofta. Har alltid sagt att jag ser ord, känslor och ljud som främst färger, men även former - trodde det hade något med att min far är konstnär att göra.

» [3]<http://www.dn.se/DNet/jsp/polopoly.jsp?a=662828>

Hittade även denna spännande artikel från SvD, när jag nu kollade runt på nätet:

» [4]http://www.svd.se/dynamiskt/idag/did_7481270.asp

Ordet synestesi kommer från latinets synaesthesia som är i sin tur kommer från grekiska syn och aisthesis. Syn betyder med-, samman- och aisthesis betyder sinnen, känsel, förnimmelser.

» [5]<http://www.synestesi.se/>

Spännande!

Kanske är det därför som jag ibland kan fånga in något i en bild eller en text, som berör bortom bild eller rena ord?

» [6]<http://www.riksutställningar.se/Templates/ImageLis.....px?id= 4267>

Från [7]Nationalencyklopedin:

sinnesanalogi, synestesi, sammansmältning av element från olika sinnesområden. I allmänspråket talar vi om mörk röst (syn-ljud), varm färg (känsl-syn) eller söt röst (smak-ljud). I romantiken, symbolismen och modernismen har diktarna medvetet använt sinnesanalogier för att skapa intryck av upplevelse på flera sinnesplan. Exempel på detta ger Rimbaud i dikten "Voyelles" ("Vokaler"), där varje vokal förenas med en färg, t.ex. A med svart och E med vit. Exempel från svensk modernistisk lyrik är "kopparrött vrål" (Artur Lundkvist), "dofter som flytande mattor" (Erik Lindegren), "kvittrar fåglarna pärlband" (Gunnar Ekelöf).

synestesi´ subst. n äv. en, er

ORDLED: syn-est-es-in

• det att viss sinnesförnimmelse framkallar förnimmelse i annat sinne t.ex. att musik kan ge upplevelse av färg.

--

Skall bli spännande att se vilka tankar detta kan få fart på under dagen...

--

Går och små fnular på en annan fundering som kom upp häromdagen:

När skapas bilden?

Är det i ögonblicket som man tagit den? Är det efter att då gått igenom dem och valt ut den? Är det efter att man har behandlat/framkallat dem? Eller är det kanske långt innan man ens tagit den?

- Var och när blir det en bild? (rent filosofiskt)

-:-

Innan dagen ens utvecklats sig, så dök en annan frågeställning upp:

När uppstår en kränkning?

Är det när någon säger att den skall göra något, innan den tar i tu med en annan sak - fast även gör ytterligare en sak innan?

Konkret: Låt oss säga att man säger att man skall skriva ner något på datorn, men även kollar av sin mail och skriker iväg ett snabbt svar.

Är detta är kränka den som väntar?

Är det en kränkande handling att kolla mailen? Är det kränkande att göra det utan att säga till, är det kränkande att svara en annan person - trots att ytterligare en annan väntar på en?

Är det kränkande att reagera på ett påhopp över att man också ägnade en minut till mailen?

Är det kränkande att tycka det är fel och orättvist att väga den första personens vikt mot det man gjort innan? ("Är det viktigare att svara på det mailet än att komma till mig?")

Var uppstår kränkningen.

Är det kränkande att göra detta misstag gång på gång - att göra något litet mer, när man ändå håller på, och sakerna hänger ihop? Är det kränkande att trots man sagt att det inte är något illa menat, eller att det handlar om att man prioriterar annat, varje gång?

Det finns fel på båda sidor. Sanningen är inte svart eller vit, oftast inte ens grå - utan den är en kommunikation och ett samförstånd. Inte på ditt, eller mitt sätt - utan ett förstånd tillsammans.

Vad som sägs, hur det sägs - tonläge och ordval, har stor betydelse. Men hur stor? Och hur påverkar den responsen som det ger, själva uttrycket? Om man gör något med en intension, den andra uppfattar det som en annan intension - men får det sedan förklarats för sig. Vilken intension är den som man skall ta fasta på. Vilken skall man bygga vidare på?

Självklart är det av yttersta vikt hur någon uppfattar något, hur de upplever det, och känner - men när blir det ett personligt ansvar, och inte något som andra skall fixa?

Vilken fakta och verktyg måste man få?

"Men jag känner så!". Visst. Känslan kan ingen ta ifrån dig. Men hur samklingar den med verkligheten? Vad har byggts upp av dina egna värderingar, dina egna erfarenheter och tankar - och hur mycket av det återfinns bakom det som du reagerat på?

Samhället vill ofta att vi inte tänker, att vi bara ser till yta och reagerar snabbt.

Men den gamla frasen: "Think it ain't illegal yet!" håller fortfarande i sig. Brukar även tänka på

en gamla låt av Parliament/Funkadelica "If you don't like the effect, don't produce the cause", lite som klyschan: "If you can't stand the heat, get out of the kitchen"

- Var och när uppstår en kränkning? (rent konkret)

1. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Synestesi>
2. <http://en.wikipedia.org/wiki/Synaesthesia>
3. <http://www.dn.se/DNet/jsp/polopoly.jsp?a=662828>
4. http://www.svd.se/dynamiskt/idag/did_7481270.asp
5. <http://www.synestesi.se/>
6. <http://www.riksutställningar.se/Templates/ImageList.aspx?id=4267>
7. http://www.ne.se/jsp/search/article.jsp?i_art_id=306059&i_word=sinnesanalogi

Fotoutmaning: Anno - Siffra (2007-06-24 22:38)

Pratade med en fotobekant idag. Nämde tanken på rakningen, och även en idé som jag hade som yngre - att skaffa en mohikan fristyr, och "satt fast" genom polisonerna och en skepparkrans (alltså så att det blev som ett band av hår som höll mohikanen på plats.

Vilt, vågat, galet? jepp!

:lol:

Förverkligande? Knappast!

Kommentaren som jag fick på idé tog mig dock lite på sängen. "Det skulle ju vara as-sexigt!". Eh? De orden i min närvaro? Mycket skall man höra från blinda människor..

Nåja...

Därefter fick jag uppgiften: "Ta en as-sexig bild på dig själv. du väljer själv hur du skapar den och vad som finns med i bilden, alltså vad av dig själv."

Eiiiiii!

På under en timme (50 minuter) gick det från uppdrag, idé, foto, redigering och till att den var "klar".

Inte bästa skärpan eller så, men det handlade mer om en känsla och ett bildspråk.

Fotoutmaning: As-Sexig

[1]

as = döden (dödsrunan)

sexig = siffran sex (kroppens form)

- Kul var det i allafall!

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/06/assexig-s.jpg>

i väntan på orden... (2007-06-25 14:45)

Pratade just med min mor som fått reda på att hennes äldre bror har fått blodcancer. Hennes tvilling bror gick bort i det för något år sedan och hon hade själv livmoderscancer (för 30 år sedan).

Ovan på detta så gick Farfar, farmor och pappas bror bort i hjärtinfarkt - pang bom! (hans båda systrar är dock i livet).

Det får en att tänka lite över sin egen situation, och en vän utan tanke sa till mig: "Men du, det kan hoppa över en generation..." Tack för den liksom. Mina små barn, eller deras kommande små? Upplyftande, verkligen.... not.

Det är något jobbigt och intressant att detta kommer upp, i en tid där man börjat drömma om framtiden igen. Är det ett sätt att påskynda en? Få en att se? Eller är det ett tecken på att man skall stanna upp?

Tankarns snurrar i takt till Jönssonligans signaturmelodi, då barnen prompt skall ha en Jönssonliga festival idag (de är slut i benen efter allt deras spring i helgen, så de får faktiskt sitta inne idag om de vill).

Väntar bara på att orden skall infinna sig.

- Jag har en plan, time:ad och klar in i minsta detalj!

Förädling (2007-06-28 15:20)

"Den dagen lyste ungdomen upp..."

Förändra, för rädd, förfärlig, förädling...

3.6 July

Fallande skugga (2007-07-15 16:43)

skuggan av en fallande kägglä

De föll som kägglor
när kloten rullade

men en dag lyfte han

på huvudet

och såg

det var inte
kägglor som föll

utan duvor
som lyfte

skärskrivande & ordbildhet (2007-07-29 02:06)

Dömmande, utan kreativitet, kallar jag det.

Den trångsyntheten att kunna läsa, men låtsas att man inte kan. Den arograns, självgodhet och nervärderande ton som sedan träder fram vid påpekandet om att två ord skall sitta ihop som ett. Det

är något som jag förväntar mig finna hos akademiker som bara ser ett rätt i livet. De som är oförmögna att tro, tänka och känna, annat än det som är vetenskap belagt med en sanningshalt.

I en grupp av kreativa, skapande och nyfiket öppna mönnskör, så borde man väl kunna se bortanför sånt? Att kunna läsa och tolka en text är en otrolig bedrift, men när det visar sig att man faller få att ett ord självmant särat på sig. Att man då plötsligt får ont i ögonen, inte kan läsa, inte kan förstå - vad säger det då? Har man verkligen förmågan att läsa och förstå, eller är det bara en inövad och polerad rälls som inte klarar av våta löv, eller något annat som bryter spårets bana?

Varför skall man jämt klanka ner på de av oss som tackvare engelskan, ordblindhet och allt annat råkar särskriva? Det är ju inte så att vi gör det av vilje, att vi vill att någon skall få ont i ögonen, att någon inte skall förstå vår text. Oftast tar vi tacksamt emot när någon snällt knackar oss på axeln och frågar nyfiket vad vi menar med "trum petare" eller redan förstått vad vi vill ha sagt, men hjälper oss att ta bort utrymmet mellan bokstäver som vill stå nära.

Drömmande, med kreativitet, kallar jag det.

Sen finns det också dessa människor... De människorna som jämt skall visa sig bättre, vitt och brett förklara hur fasansfullt det är med ord som spetar och inte hänger ihop - antar att de säger samma sak om annan konst som de tror sig förstå och ha en mall till också.

Min ordblindhet och särskrivande har hjälpt mig, och jag vägrar låta den hindra mig. Den har hjälpt mig att hitta nya ord, se bortanför uppslagsverkets tolkningar - samtidigt som den får mig att söka, känna och kolla upp. Att se orden i ordet, att se de skiftande känslorna i det vardagliga ordet - utan att behöva ett adekvat ord. Känslor och ord i ett löst samspel, i motsats till stelbenta konvensioner.

Jag vet att jag är långt ifrån en bra skrivbent. Jag vet mina fel. Men jag lägger dem inte i dina ögon. Jag kritiserar inte dig för dina brister. Jag väljer att se det "andra". Jag väljer att försöka hjälpa där jag kan. Jag väljer att uttrycka mig. Jag väljer kreativiteten och orden.

Jag skär omedvetet i orden, men lika medvetet särar jag ibland på dem:

men ingen

meningen

för stod

jag bildar ord, ser bilder i ord, som andra är för blinda att se, där de bara känner efter vad de känner till och inte är kapabla att se dem för vad de är. En längtan, en känsla och en vilja. De vill kalla det ett gissel, ett otygg, och kalla deras korståg för en samhällsinsats (förklarar visserligen väldigt väl varför samhället ser ut som det gör idag)

Dömmande, utan kreativitet, kallar jag det

fortfarande.

Med spruckna hälar
spruckna hälar

bildade spår
av klövar

som gick
åt andra

hållet

det sågs dock bara
som hårklyveri

att skylla på hinhåle

Satte händerna till huvudet. Noterade förvånad att huvudet kändes litet. Efter en stund undrade jag om det var mina händer som hade blivit större. Men hur avgör man egentligen något sånt? Jag har inte satt händerna i jämförelse till mitt huvud, eller mitt huvud i jämförelse till mina händer tidigare. Hade huvudet torkat ihop av brist på liv?

Letade en stund febrilt efter de karakteristiska rynkor från ett russin, utan att hitta något. "Nähä..." tänkte jag uppgivet för mig själv, och lät tanken spinna vidare på sin hemsnickrade självklara logik.

Kärlekenspris

kärleken kostar

inget

man inser

bara

hur mycket

det kostar

att vara

utan

den

[youtube DNX70Qf0z28]

3.7 August

Bortfall (2007-08-08 08:11)

För någon dag sedan när jag hade huvudvärk, var stressad över allt som skulle bli gjort, men aldrig blev av, och var nära till gråten - sa barnen självmant: "Pappa, ta det lungt en stund - vi tar hand om disken".

Efter en stund kom de ut och la till, "Vi säger till mamma att det var du som gjorde disken idag också". De vet samtidigt hur fruktansvärt deras mor tycker det är med lögner, och att hon anser att det inte finns vita lögner, hemligheter, eller privata saker - bara sanning och lögn.

När mamman kom hem så visade de stolt upp hur duktig pappa hade varit idag också, men jag kunde inte ta ifrån dem deras jobb - så jag sa att det var de som hade gjort det, och barnen spände ögonen i mig. "Näh, pappa - det var ju du som diskade!"

Blir så ledsen över att de vill skydda mig, att de känner ett ansvar för mig - det skall ju vara tvärt om?

Allt inte är lika lätt i realiteten och praktiken som det är i teorin och logiken.

Jag håller inte längre kvar i något, utan faller bara varje dag. Jag har inga problem med att falla, bara jag vet att jag inte faller på någon annan. Landar jag först på botten och kan lindra fallet för någon annan, så var det värt att falla....

:-

Trots att hon visste att jag ville ha det utrymmet själv, letade frun fram denna blogg. Finns inget farligt i den, förutom att min luft fanns här - och den tog hon.

Andnöd

And död

Livlös själ

Nu går hon också på semester, så allt mitt syre tar slut. :(

Såg slutet på programet om Ingmar Bergman igår, och fastnade för något han sa: "Mina demoner kommer aldrig i mörkret, utan i starkt dagsljus", det och det som han tidigare sagt till Peter Stormare: "Supa skallen av dig och bete dig som en idiot, och dö när du är 30 och bli geniförklarad, det är enkelt. Men att behålla din talang och förädla den tills du är 89 år gammal, det kräver begåvning. Se till att göra det". Kändes långt in i själen.

Sen blev det faktiskt en fantastisk kväll igår, jag och barnen satt ihop kurade i soffan och såg på Fellini's Amarcord, medan deras mamma prompt skulle städa i barnens rum och la sig sen i deras säng medans vi tittade på filmen, jag fick läsa delar av texten - men mestadels njöt vi bara av bilderna och språket.

Kändes bara så härligt att se en sådan film med dem, och att båda faktiskt helt självmant stannade kvar och tittade. (även det stundtals blev lite, eh, svårt att förklara för dem ;))

Vi skulle annars sett Blades Of Glory eller Rush Hour, så det kändes verkligen som en fantastisk upplevelse att de själva valde att se Fellini filmen (även om den yngsta missade den sista kvarten, men det var underbart att ha honom tungt och lungt lutande mot mig).

- Idag ville de prata och veta lite mer om fascism och horhus ;D

Åh, just det... Killarnas betyg på filmen?

"Toppen!"

Men ibland vet man inte vart man skall ta vägen med tårarna.

Alexander satt hela morgonen och gjort teckningar, för att ha en utställning och för att sedan sälja dem och tjäna lite pengar...

Jag hade några kronor liggande, så jag köpte hela hans upplaga (det kostade 6kr).

En stund senare så har han gjort ett litet paket som han ger mig.

Paketet innehåller de sex kronerna, som han ger mig med orden: "Jag vill att du skall ha lite pengar själv, för du behöver dem". Sekunderna senare kommer Joakim och räcker över den en kronan som han tidigare hittade under stor glädje i deras legolåda, och ger den till mig också (tillsammans med en kram) och säger samma sak.

Då hugger det verkligen i själen, och man undrar varför inte dumpingen kan sätta sig i ögonen så att man kan säga till dem att: "Nu dumpar pappa igen", då tårarna ruinerar längs kinderna.

Välkommen till hennes liv, och min död.

Liksom.

Lik
som

mig.

10 dagar: Sommaren 2007 (2007-08-08 16:40)

Skrev ner tankar, syner och intryck via mail från mobilen, under tio dagar av tystnad. Detta är dess ljud.

Lämnar hjärtat kvar, slag för slag...

Tio dagar av tystnad

Tio svarta dagar där månljuset guidar själens vingar genom upplysta dagars trånga passager för att se nån ljusning bortom en nya dag där tiden är den samma för oss två

Prolog till dagar av tystnad: En fluga i stan

Märkligt hur snabbt allt trillar tillbaka ner i samma små hål, som de gömde sig i innan man reste... Hade så mycket ork och tankar, som nu verkar stannat till någonstans längs rälsen.. Måste nog ta någon dag för att hitta tillbaka till oljudet med ljudet av medar som smids smitts till mina bojar samt sjunka ner i dyn, för att stå stadigt igen - för genom att flyga lätt över det ytliga samhället, ses man enbart som en irriterande fluga - som man slår ner på med vardagens smälla.

Dag 1: Lyft mig

tonar ner låt mig få låna några toner ett andslag som lyfter mig till oktaver ovan molnen där mina ådror stilla tar mig fram över varmt vatten och sagornas land. Jag lånar ett varmt land till en svalnande själ utan grund och tar ett andetag

Dag 1: Biljetten

Viljan var lätt, när kroppen tog plats inrutad och förutbestämd på papperets förgänglighet doldes spår av drömmars mål under tydliga resvägars sträcka möjligheten att bli allt man gett (allt) för en biljett. - stilla kroppar i rörelse stilla kroppar i rörelse en försvinnande film av minnen man aldrig mött bara minns att man sökt i reflektionen av ett passerande landskap. - blickar av framkomsten när den unge

pojken såg de vidsträckta ängarna, föll änglarna ur hans ögon och han sa tyst: tänk att få bo så här storfritt. - hur långt har man rest när man njuter av resan och inte tyngs av målets hopp när ängarna lockar sinne över kropp när tiden gör en sällskap istället för att slåss om sin uppmärksamhet hur långt skall man resa för att glömma bort sin väg?

Dag 1: Anteckningar

Avresan. Jag ser människor män i skor kvinnor som skor sig på män likt syresflödets strypning passerar de revy en tragikomisk pjäs med handtag och stödhjul. Resten av en resa där ingen ställer sig upp. Människor som inte ser mig. - Högtalarsystemet meddelar: ”..det ligger ett leende på perrong 10” med delar av allvar från en stund då alla var medvetna om dess närvaro innan systemet talade högt - luften ställer sig åt sidan ger mellanrummet mellan rum där regnet tar in samtidigt som vi står stilla och hindrar dess resa kastar den på villospår utmed paraplyets kontur. - ord utan tydlighet tystad för sin delaktighet människans bästa vän utan ord det måste vara jobbigt att vara hund

Dag 1: Sovande änglar

Lägger mig i gräset, sluter de inre ögonen, öppnar kroppens alla porer, låter dagen treva över livstillan lemman. Känner tunga ben från vindlätta fötter, nyfiket betraktar vi varandra, opresenterade - men personliga vänner under en avslappnad sol. En gul fjäril plockar ner solens värme till skuggiga platser, då den passerar över lätt svajande gräs. En myra tar sig upp för att överblicka dagens möjligheter samtidigt som en flugas trötta vingar hänger lojt efter kroppen - vilandes i en mellanlandning. En liten spindel kämpar sig genom bröstkorgens svarta skog, där dagens strålar speglar elden inombords. Ställer mig på huvud - mot en blå himmel. Ser upp och begrundar marken under mina fötter, på darriga armar mot den mjuka skyn, upplyft av välvda tuvor, skyddad av lätta moln. Om balansen skulle falla ur mina fickor. - Gräset ligger runt kroppen och suger åt sig av tyngden från gårdagens krav. Sakta förstår jag, innebörden, av krav-märkta produkter, då jag långsamt blir kravlös. Kvav förlöst. Himlen öppnar mina lungor och gräset lägger ängar. Sovande änglar. - Ligger på rygg mot gräset och tittar ner mot det klarblå djuret från himlen vid min sida. Tar ett djupt andetag, följt av några försiktiga armtag. - Tager du detta liv? Högrävande och på djuptvatten. Livtag och taggriv, i en långsam simtur genom dagens blåa himmel, över grunda moln och djupa vindar. Sekundmeter för sekund meter genom tid och liv. - När simmade du i himlen blåvalv sist? Senast. - Nyss, då minnet öppnade dina ögon och jag föll i dem. - barnen kastade sig i hängmattan kvitrande i takt med syrsor och avlägsna fåglar ”Pappa kan du ge oss fart ?” Fadern med solen i ryggen, bara log stilla och sa lugnt. ”Det, mina barn är det sista jag vill ge er, här” Konsumtionens begär hade än så länge barnens själar låsta, men sakta skulle naturen visa sin kraft och styrkan av tempot som formar berg och blommors prakt smeka deras kinder.

Dag 1: En tår längs vägen

Hon sa att det inte var något vackert väder när dagen mötte den efter nattens inandning. Han sa ingenting, bara tittade utan att se något fult Funderade över det med att skönheten ligger med betraktarens ögon (inte passivt endast, i). Var älskar då det fula? Står den ensam i kylan, och är det just därför vi ser den i sin utsatthet ? - Barnens skratt springer med vinden, över fuktigt gräs och dofter av sprungande liv mellan inte framför eller bakom, eller ens i och omkring - utan just mellan själar och tid. Där, sätter livet bo, för att klättra upp på tidens axlar, bildandes en svällande mantel av tidens famntag. - Himlen bockar idag, tänkte han samtidigt som lövverket fritt fick teckna sin gröna prakt, mot den vita fond som himlen vördnadsfullt tillhandahöll. Samtidigt som detta levande konstverk tecknades framför honom, på sjönk tankarna in i nya ordbilder obildad ordbildad ”tillhanda” och ”delge” - vad får du ut av de? Om något till handa hålls, ligger det väl kvar, fast i annans hand? Och det som del ges, kvarhåller det inte helheten? Håll samman håll kvar protect and serve på samma sida som den andra ridån - Sidlöst fortsatte ljuset att segla på vattenytan, just bortom kraftens ork, nedan de vilande änglarna som fogligt låg sida vid sida, med fjäderskruden sakta dansande i brisens försynta tango. Reste mig i mellan akten och gick mot vägen i följe med en vitt kopp av porslin fylld med kaneldoftande te som ett spår, efter gårdagens tända ljus ringlade sig grusvägen försiktigt fram i stearinets fallande väg. Rakt, men med karaktär och uppställande, avvaktande... Avvikande från mig till dig oss till den förbi de andra en resa förbi mål mot stillastående startpunkter vägen bort från till liten utan främmande låga Det var därför jag stod på vägen, med en tår i min hand. På tå försiktigt önskandes om mer påtår vid vägens kant av te med en smak av orientalisk kanel

Dag 1: Otvungna vingslag

Pengar kom och tröttheten gick med, hand i hand. Jag räknade stegen och hörde slagen som mötte mig. Niohundra nittionio och ett, med öppen hand. Tom hand t.o.m. Utsträckt hand, överlämnande hand. Tom hand t.o.m. - Du skulle annars bara använda dem själv. Låter troligt, men kanske ändå inte. Vad gör man med så mycket om man inte haft det på länge, eller kan använda det utan missunsamhetens vänskapliga famn ständigt kvävande. Sinnet blir barlast bar last för den fria själen. Resan kan räknas i betalda steg av mig. 3.500 mer steg fler steg än ett passerat år från nu till då pengar ger mig ingen ting längre ej ens andrum alla rum stängs och det är ute jag står ser på huset som bommats igen av betalda tårar och stängda rum under bar himmel möts dödens fria fall med måsarnas otvungna ving slag tar upp ett daggbeklätt grässtrå gör min egen valuta val ute väl ute value valium när du tar mitt värde lägger det i din hand somnar jag utan sällskap rensar min canvas fri från dina dyra streck.

Dag 2: Där lockelsen vilar

I regnet grillar vi död fångar diamanter med tyg klädda kroppar möter mörkret på lik nande villkor Lyssnade på musik från ett annat årtionde igår, insåg att det bara var stora förändringar i små mått sedan dess: Peace, love & understanding har blivit till (give me a) piece, porn & google. - En dröm resa stannar vid en passerande station där nyfikenheten väcks lockelsen vilar bortom resans mål kliver ändå av låter resan passera passar på att leva med sinnet istället för i kartans linjer - Dagen rullade ut sig över daggvått gräs, genom morgonpig luft och självarmt vatten. Som alla dagar såg den ut att bli fantastisk, detta var dock alltid innan människan satte mer sin leriga fot, sin instängda andedräkt och låsta konventioner. Något som kan hämma den starkaste och få den mest nyfikna att ändra riktning. Genom öppet fönster lyssnar på en fluga som försöker ta sig in genom det öppna fönstrets stängda hälft. Undrar hur han tänker och om orsaken till att han stundom sätter sig tyst och stilla kan vara för att han tröttnat på sitt eget surr? Tiden går lyssnar åter på en fluga som försöker ta sig ut genom det öppna fönstrets stängda hälft. Undrar hur han tänker nu?

Dag 3: Rummet ovanför

Lägger mig ner i det lilla svala rummet på våningen ovanför. Ser ut genom fönstret och förälskas i den härliga blandningen av klarblå himmel, frodiga gröna löv och den vita fönsterkarmen. Njuter av livets tystnad, och stänger sakta ögonen. Millimeter för millimeter och allt suddas ut. - Nattens ljusa toner tar över dagens tunga symfonier. Som med små små rörelser klipper syrsorna upp ljusa glimtar av kvar glömda ljusstrålar. Natten blir till en inverterad klippmall, där stjärnorna blir till numren som knyter samman himlavalvets konstverk. Blir till. En tavla, målad av ensamma hjärtans längtan. - kliver in i rummet ovanför klädd i frack redo för en dans där det är den som ovan för i ett rum med ord under tystnad

Dag 3: Ohänt sökande

Sträcker ut handen genom den öppna altandörren. Känner efter. Försiktigt Är den verkligen där? Tvekan inför dess närhet, delaktighet, stannar upp tillfället. Den borde vara där. Allt talar ju för det, men det är tystnaden som står vid podiet med sina anförvanter. Räcker ut tungan som en reptil. Försöker kasta ut ett rep till undsättning en förvirrad nattfjäril landar på spetsen av min fuktiga tunga tillsammans lyssnar vi försiktigt till toner, dofter och bilder i vårt sökande efter dagen som tog en pause - Dagen var där, ganska precis just där, där jag var. Vi tog nyfikna steg till ljudet av omringlande vatten, kring våra nakna ben. Mina och barnens. Vi gick på upptäckts färd längs en okänd strandlinje och möte svansar från urtidsdjur, förstenade sagovärldar och såg magiska vikar. Jag och barnen. Vi när kvällen sedan föll, gick vi åter ned till vattnets toner. Bara vi barnen och jag. I horisonten såg jag hur bergen delade sig, som efter formen av ett hjärta fallit från himlen och öppnat upp livets mur. En vägvisare mellan tid och rum. Bortom vatten genom skog över berg går en väg som ej är lagd för andra än dig och mig

Dag 4: Sitter med en tanke

Tanken sitter brevid mig, i tyst samförstånd, lätt vickandes på tårna men inte, så mycket, mer. Ridån har gått upp och jag sitter på andra sidan, skådandes rakt in i skynkets svarta fäll. Jakten pågår i lugna fält, det bjuds upp till dans under trädkronorna och spännande samtal utvecklas under månens beslöjade ljus. Min kropp var inte klar med dagen. Därför sitter tanken vid min sida. Eftertänksamt

lutar den sig tillbaka och felsöker dagens stängda agenda. Var missade vi att knyta ihop den, vilken tråd fladdrar fortfarande fritt när vinden kallar? Själv söker jag av ytan på en ångande kopp citronte, men roddbåten saknar åror och tungan dansar bara lätt över spegeln som en grasiös skridskoballerina, oskyldigt inbunden och medvetet utåtriktad. Spår av dig Vi sitter här, min tanke och jag Vet du var din sitter när den lämnat dig ? Om jag anstränger mig kan jag höra hur natten viskar i tankens svala öra, heta ord om uppbäddade sängar och stulna stunder av närhet. Jag hör även en ensam mygga passera ett klockslag, snyggt parerande den snabba timvisarens högerkrok. Jag tar sedan tanken ömt i hand, smeker dess hettande kind och säger försiktigt utan ord därefter möts vi när vi är på väg in i sikt, då dimman lättat...

Dag 4: Min far berättade

I natt föll jorden. Vi möte bäckar och hav, osagda ord och tysta känslor. När vi föll. - Min far berättade för mig om allt han inte hade hunnit med under sommaren. Det slog mig efteråt hur man istället skulle se det. En form skapas av sina mellanrum. Se vad som fyllt min tid, inte flytt mitt liv. Vill svara, när någon frågar om något ogjort från sommaren: "åh, det tänkte jag inte på - jag var fullt upptagen med att leva..." Har precis dukat fram frukosten. Yoghurt, ost, marmelad, juice, te, varm choklad, skorpor, bröd och vindruvor. Bäddar ner nattens drömmar i horisontens linning, som en hemlig börs eller en värdefull utmärkelse. Låter ångorna från den varma koppen, kroppen, imma igen mina ögon, så att de insvepta kan möta dagens lik som mänskligheten - en jobbig tid kippar efter andan mellan de kvävda sekunderna av de tysta minuterna som bär de tunga timmarna åt de stillastående dagarna till veckorna som inte finns i månaderna som glömts bort av året som gömde sig där livet skulle varit vårt

Dag 4: Flugornas matador

Med en spänstig snärt fladdrade det röda, hårt spända skynket till. Ritade luftens kontur i grasiös aggression, genom snabba utfall. Vristen svängde mjukt, men med kraft och precision. En efter en föll de först slagen sedan kropparna av tysta flugor som inte längre flög genom matadoren, den matta dåren som slogs med rött Grävlingen flyttade för någon dag sedan. Han hade en biljett till en sista resa, bortom förstutrappens mörker. Det hela måste skett så hastigt, ty flugorna verkade ännu ej fått sina flyttkort. När vi kom hem från dagsturen till Sunne hade dörren till altanen åkt upp, och delar av de tre miljonerna flugorna som ännu inte förstått att vi fraktat bort kadavern från den döda grävlingen, hade hittat in i resten av huset. - Lin Yutang skriver i boken Konsten att njuta av livet i stycket om det förlorade paradiset: "vi har jättelika Sequoiaträd, eldsprutande berg, väldiga grottor, majestätiska fjäll, böljande åsar, stilla sjöar, forsande älvar med skuggiga stränder - kan man tänka sig något bättre? Den meny som bjuds oss är praktiskt taget ändlös och har någonting att erbjuda varje smak och därför är också det enda förnuftiga att delta i festen med liv och lust och inte klaga över livets enformighet." just nu syns inte ett moln på himlen. Enfärgat majestätisk sträcker den ut sig över horisonten som en rogivande katt, då den tar plats över en tröskel och inbjuder till ett avslappnande lugn. Inte ett moln på långt ögat kan se kanske kan ske när blicken inte längre söker det som döljer, utan förlorar sig själv i djupet av en varm mörk natt

Dag 5: Lyssnar till en talande stjärna

Någon sa: "Att du bara orkar skriva allt detta på mobilen, bokstav för bokstav" nyfiket undrar jag hur de skriver? - Tänker på en rad som jag läste i Yutang's bok, ang. natur och arkitektur: "vad färgerna angår törs vi inte heller måla våra hus gröna men naturen törs och har målat alla träd gröna". Får mig att undra över mitt hem, är det svart som djupet i mina tankars ögon blått som havet i min själ rött som glöden i mitt hjärta eller är det också grönt som kärleken i dina ögon - En fantastisk sol stödjer sig på armarna i vattenytan och tittar in genom fönstret. Den visade mig varför. Skall försöka berätta det för dig också. Varför är morgonsolen så fantastisk? Varför är solnedgången så vacker? Varför försvinner solen på natten? På kvällen går den ej ned, den tar bara spjörn så att den skall kunna kasta sig upp på himlavalvet, under ett färggrant fyrverkeri av förväntan. När den sen återkommer på morgonen så bjuder den på stjärnornas guld och berättelser hämtade från tusen och åter tusen stjärnor. Det är därför den lägger sig, just ovan vatten ytan, strax bakom trädtopparna, och fåglarna kvittrar på högt. Den berättar för oss, och fåglarna exakterat ber om da capo. Det är därför som du glömmer nattens drömmar. Viljan att få höra stjärnornas berättelser. - Sitter omgiven av dagblött gräs, med morgon te, smörgås, block

och penna samt en Kalle Anka pocket framför mig. Lyssnar på ljuset från stjärnorna och ser dagen sakta täcka igen de öppna sinerna, allt efter att mänskligheten kvalitetssärar livet från dagen. Förbereder mig för dagens första dopp.

Dag 5: Konturen av en blick

Målar ett uppsprickande grått streck över ett grönt papper. Funderar över vad jag gjort. La jag en försvinnande grå tråd över en grön grund? Är det naturen som sakta suddar ut asfaltens solblekta livslinjer? Eller Tog jag fram den bakom liggande grå massan som trots att grönskan försöker dölja den, ändå ständigt ligger i bakgrunden? Djupet är oavsett större än vad ett streck på ett papper uppvisar, trots att det endast är det. Ett streck kan tydas på många olika sätt, precis som en bokstav. Sätt den tillsammans med andra bokstäver, på bildar du ord för andra. När läste du ett streck senast? - Låg och tittade upp på molnen. Insåg efter en stund att jag inte alls tittade, utan jag mindes bara. Inte såg jag. För hade jag bara sett, hade jag inte kunnat avgöra om det var en blå himmel med uppsprickande vita moln, eller om det var en vit himmel med dit stänkta blå sjok av lättja. Blicken kan ej se skillnaden, men minnet från höga bergstoppar och flygturer genom molntäcken minns och målar i konturerna av det som blicken ser. Varför anstränger sig så många med att försöka se, då de ändå endast söker efter minnen och inte nya syner? Är det därför folk ej längre ser en brinnande buske vid berget? Är det därför försynt anser vara något mindre värt? Är det därför folk tror på en gud? ..för att de inte längre vågar se själva och låta synen vara för stunden, ej en del av evigheten. Är vig och het, i ensamhet e vig het en Är det en slump att evig och ärlig är så lika, men ändå inte?

Dag 5: Anklagad för en dröm

Vid varje mellanrum, tillfällighet och livsstund skall det plockas, fixas och trilskas. ”Detta är inte vad jag trodde denna resa skulle vara” sa stressen gång på gång. Ekot från förra året hängde kvar och klingade unisont. Att det bara pratats negativt innan resan måste ha fastnat i en bris och hänger övergivet i ett träd längs vägen. Jag svarade i alla fall. - Du måste sluta att plocka efter hela, tiden. Plocka före, hitta något nytt och framför allt ta ta det lugnt stressa och städa inte hela, tiden. Stressen svarade med sin egna form av logik: ”Men jag gillar detta och blir lugn av det” då gick jag ut och satte mig i gräset. Det gillar jag, och det blir jag lugn av. - De säger att natten demoner skyr ljuset, men jag är benägen att säga att det är tvärt om. Än en gång står de framför mig. Jag förväntas att slås mot dem, tala om dem, ge dem luft, vid och plats - trots att de inte är mina. Jag ställs till svars för en dröm som jag aldrig deltog i, jag skall tillbaka visa handlingar som du framkallade i din fantasi. Jag som anklagas för att bara vara egoistisk, elak och att allt skall ske på mitt sätt - trots att det är din vilja som sker, jag som säger förlåt och ser mina misstag där du inte ser din del samt att det är dina vänner vi träffar - plötsligt uppmanas jag att gå in i dina drömmar, ta ansvar för dem och styra över dem. Vågar slå trots du darrar av rädsla slår jag trots du är helt ensam slår jag in ut i ditt bröst ger dig av mitt blod slag för slag

Dag 5: Medan vattnet rullar in

Sitter på en sten just utanför vattenbrynet, solen stödjer min rygg och tankarna samtalar i kluckande ton med små vågor som möter upp. Bakom mig leker barnen med strandens skatter, medan vattnet rullar in. Molnen ligger som en välansad gräsmatta ovan oss, med dess polerade yta mot våra ärrade kinder och med ett livfullt rotverk upp mot himlens mark. Vi, de där emellan mellan jord och himmel de som njuter av frukten från mark och sky. Smakade lite på orden stad, och natur hittade två gömda ledtrådar. Ser du den? Natur Stad Det första jag såg, var även min känsla över att vara här - mitt i naturen. TUR, sen såg jag även NATten och det URsprungliga samt tidens tand. När jag jämförde med vad jag fick här, såg jag även ordet i staden. TA, följt av människans intåg i livet AD och det STADiga som ej kan eller ska ifrågasättas. Såg du dem? Vinden tilltar och leker med det soltorkade håret, just så där som nyförälskades samtal efter att de älskat. Går in till stranden och håller upp en ny kopp te, sjunker sedan in i en fantasi. Älska vid strandens mynning, just där vattnet smeker som lättast och stenarna rullas mjuka. Sältan av våra kroppar smaksätter vattnet, då vi rör upp skum. Ljuset studsar mot ytan och kastar sitt varma ljus över hela din kropp, samtidigt som vinden rider i ditt hår. Ytan bryter banden mellan dig och mig, vi blir till ett i fiskarnas närvaro. Ljudet av vågor mot våra kroppar slår an takten av vår kärlek, då vi brinner upp i solens reflektion på vågornas toppar. Andas.

Dag 6: (Inget ämne)

Klockan har precis rundat sex, dagens timmar har just börjat föröka sig och betten på mina fötter sträcker på sig. Utanför fönstret hördes ännu tonerna av solens berättelser från natten som gått vidare i fjärran rullade en traktor på stadiga hjul, för att stötta upp dagen och massera tiden längs dess ryggrad. Satte på mig byxor, och en röd tröja, för att ta mig på nyvakna ben genom daggvaket gräs och lyfta solen från vattnets spegling. Lyssnade på hur mitt hjärta klappade i takt med stegen som drev dagens melodi framför sig som en valhund. Likt en spelman landade vi vid korsningen mellan vatten och äng, med solen framför oss och det sovande ljuset bakom den långsträckt äng vi precis lämnat bakom oss. Förlovar mig för en stund i toner av ljus - Kokar lite vatten, sätter på Cornelis Vreeswijk och gör mig en ostsmörgås med några skivade vindruvor på. Andas.

Dag 6: Genom regndroppars spektrum

Ute ligger naturen och målar med vattenfärg på mina ögonlock. Matisse, Miro, Cézanne, och Alvar Aalto pryder väggarna på insidan. Värmen från en nytänd brasa sprider sig sakta i rummet. Med varsin Kalle Anka pocket, te och saft sitter jag och barnen och njuter av att bara vara själva, med varandra, tillsammans, ensamma. Har block och penna vid min sida, drar några streck då och då, läser även fritt någon slumpmässig rad då och då i Hasse Alfredsons urval av texter från Tage Danielsson. 409 inhandlade sidor för 7 kronor i Sunne. De må vara hutlösa i sina teknikpriser, men orden vet de hur de skall sprida. Sen faller jorden igen Små sporadiska möten träffar fönstret med lätt smattrande. Ser vår fallande riktning. Spåren ritas som en karta mot världen. Går fram till fönstret och ser hur tiden speglas i rörelsen, livet förändras i himmelensgrund. Låter fingertopparna spåra ditt ansiktes kontur. Säger hej till en regndroppe som jag tidigare mött hej säger en regndroppe till som tidigare inte mött mig genom vått glas. - Sätter mig i fotöljen vid brasan, får ett barn i knät. Ett barn som kryper ihop, tätt intill. Vrider sig som en åmande katt, ett rastlöst barn, ett trött och omedvetet nöjt barn. Värmen sätter bo. Medan vi lyssnar på lågornas lågmälda samtal och ser ut över landskapet genom regndroppars spektrum. Strax är det lunch. Men nu, är det bara vi och livet.

Dag 6: Blommans sista blad

Så som regnet rinner ner för träden, rinner all glädje och ro av mig, snabbt som ett skyfall och med blixtrande huvudvärk, bildar en trögflytande pöl vid mina fötter. Min mobilräkning är uppe i vansiniga 45kr mot hustruns 23kr. - Vad har gjort att din kostar så? Redovisa! Vem skall stå för det? - Jag måste ha ett jobb. Inser att måste, är ett väldigt svagt ord. Man 39 måste redovisa 22 riksdaler vem tror han att han är semester och båg, fritid och krav, aldrig du och jag mer Du målar din målning med stora drag och lätt på hand, utan djup och ögon öppna. Låter klockan maniskt styra dina färgval över oren duk. Känslan vakum förpackas med gårdagens kräfhuvuden och kasseras utan eftertanke. Plötsligt sitter jag på en stol, i ett hus, i sverige - inte helt olikt mitt fängelse, och ute är träden åter endast gröna, blöta av regn och vädret är dåligt. Minns mitt liv minns min fantasi om ett liv utanför förtärmigej är mitt råd det enda jag har råd med när förgätmigej tappat sina sista blad

Dag 6: Den svalnande glöden

Gömmar min blick i glöden längst in i brasan. Tappade tron och orken, viljan att ge mig själv en tanke. Allt ligger som en boja vid mina fötter nu. Inget får fart, allt trillar bara ljudlöst. Ögonen känns bara trötta och tunga, de fastnar i fjärrans tomhet och suddar ut konturerna av minnets iakttagelser. Mörkret kommer, döljer mina känslor i en konvension av sömn. Glöden slocknar, kolet tar sin form och ritar upp morgondagen med oväntade linjer längs en utstakad bana. Andas och sluter ögonen igen

Dag 7: Spegelbilder av reflektioner

När dagen landar, sitter jag redan vid dess fot. Tittar nyfiket på hur den sakta lägger tillbaka gårdagens byggklossar, likt torgförsäljaren som åter lägger ut sina varor. I dag stannade dock solen kvar i nattens himmel och överlämnade dagens skapande till fuktiga gråtäckande moln, där vita streck sätter bo jämte mörka linjer. Drömmarna ligger fortfarande kvar vid strandkanten, varmt gungande mot hårda stenar. Kroppen känns nedsänkt i marken och huvudet sitter orubbligt fast, medan tankarna sköljer över och försöker omforna mig - utan att jag kan ta det till mig. Till mig kommer ingen ting allt är lev ande för mig Läkarna sa att min syn var dålig, jag trodde dem och skaffade glasögon, livet sa åt mig att älska, jag trodde det och skaffade mig ett glashjärta. Men inte ser jag bättre ut när ljuset slocknat Min sorg ligger

spegelblank mellan öga och hjärta, för att ingen skall se mig och för att de som ändå ser, skall kunna se sitt eget ljus som speglas i mitt mörker.

Dag 7: Naken vid vågornas skatt

Jag har små figurer på mina ögonlock. De sitter bara där, ibland, bara dinglandes med sina små ben. Vi har aldrig sagt hej till varandra, ingen av oss vet varför det blivit så. Det kan vara så att vi försöker låtsas att den andre inte finns, eller så kan det även bero på att det liksom aldrig blivit av att säga hej. Bara. Vi möts inte så ofta. Men jag såg dem nyss, då dagens ljus bröt igenom. Tror det var en fot, storlek 0.12 - Gick ner till sjön. La blicken i vinden och sjösatte tanken. Såg hur de seglade ut för att möta morgonens ljus. Lät kläderna falla och ställde mig i vågornas brytning och såg ut över tiden. Naken som vågornas skratt, när de lekte med strand och vind, men mer påklädd än vid min födelse, mer klädd än vid min annalkande begravning. Klädd i min själs erfarenhet. - Titta upp när väggarna kryper närmare titta upp Den blå himlen bakom molnen speglar havet och din skönhet i universums djup och vägglösa själ så titta upp låt mig få möta ditt ansikte igen

Dag 7: Prydnad

"Vilket dumt hus!" utropade min son när vi passerade stugan prydd med älg och rådjurshorn. Vi kom fram till att det inte var en stuga utan en styga - Ängeln tappade sin vitaskrud och klev naken ner i vattnet - Rym en dag fyll dina fickor med färgade stenar töj ut dina sömmar så de kan rymma en dag - Det var en gång, som gick upp till ett slott. I denna gång av sand och grus samt något enstaka grässtrå, bodde en liten jätte. Han var inte mycket för världen, men för att vara så liten, var han jättestor med små mått mätta. Nu tycker du kanske att det är konstigt att säga så. Är något litet, speciellt så litet, så är det ju litet, liksom. Men det är ju bara för att du är en pojke, eller en flicka. Hade du varit ett berg, hade du aldrig tyckt att den gamla farbrorn på gården varit så gammal. För ett berg är knappast 90 och något är speciellt gammalt. För sländan som bara lever en dag är varje sekund av vikt, medan solen och stjärnornas ljus ser på tiden med andra mått. Nu skall dock inte denna saga handla om mått, jag skall inte heller berätta om en liten jätte som bodde i en gång av sand och grus samt något enstaka grässtrå, och ledde upp till ett slott. Jag vet nämligen att din fantasi redan sett honom, och att du redan börjat fantisera om den lilla jätten. Och vet du vad? Det är din fantasi som gör honom levande, och du är hans hjärta. Utan dig skulle aldrig hans hjärta slå, så låt honom leva och berätta för mig om hans dag i din fantastiska fantasi.

Dag 7: Luftburen bana

Mörkret har vaknat och sönerna sitter och skriver under stearinljuset. Den äldsta bekänner att han skriver sina 2:or nerifrån och upp, när fröken inte ser. Vi tänker lite på varför man skall skriva den från andra hållet och kommer fram till att det handlar om hastigheten. Han svarar lugnt: "Det gör inget, jag har ändå inte bråttom när jag skriver". Vilken livsinsikt från en person som undrade vad det var för instrument de spelade på, när vi såg en sketch för något år sedan då de spelade på skrivmaskiner?! Måste komma ihåg att fråga honom om fler viktiga tankar innan han växer bort från dem. Den yngsta skrev sin första dagbok: "I dag började jag med dagbok. Mitt hjärta bankar när jag ser hene. Hon heter Matilda, jag lenktar efter jag trefar hene. Hon är 9 år, jag är 8 år. Ni kanske tycker att det är konstigt att en 8 åring och en 9 åring är ihop, men nu ska vi inte prata mer om det. 8 år senare då är jag 15 år, då är hon 16 år. Jag undrar om jag är miluonär. När det vet man inte, ja, väm vet" Självsitter jag med en kopp African Rooibos, några skivor brie och Kalle Anka Pocket 221. Dagen hade förflutit i vattnets tecken. Först var det bara vanligt regn, där efter ett fantastiskt solregn följt av en dubbel regnbåge och sen gick jag och pojkarna ner till vattnet. Där letade vi stenar, plockade upp gegga, badade med kläderna på och självsitter jag på en fisk, som med lätt sprattlade under min fot kastade upp mig i en snygg luftburen bana. Strax är alla minneskort fyllda och jag hoppas på att det i alla fall blivit någon bra bild. Hoppas även att jag kan få sitta med bilderna när vi kommer hem. Men jag antar att det hoppet mest kommer likna mitt fiskhopp idag. En hög luftburen bana som slutar med ett plask.

Dag 8: Ett leende i vatten

Trots att det var svårt att somna så var jag nere och möte solen idag också. Stearinljuset är släckt och brasan slocknad, ersatta av solens morgonvarma smekningar, tesmaken är utbytt mot blåbär, men

lugnet är detsamma, liksom tonerna från Cornelis. Ser hur ångorna stiger från tekoppen, solstrålarna dansar med, de slingrar sig tätintill, i en passionerad dans till de långsamma tonerna av "en resa" från albumet Mannen som älskade träd. En liten, ytterst liten, men extremt gullig, liten liten krabat som ibland lystrar till epitetet lillebror tittade in i det soldränkta rummet. En stund senare trillar den endast något större, men lika vackert gulliga, storebrodern in. Båda hade samma första mening: "Idag skall vi bada". Det lustiga är att det så väl knyter ihop min morgon, för den bilden som jag hade framför mig när jag vaknade var den äldsta killens fantastiska leende i vattnet igår. Det kan jag leva resten av mitt liv på och av.

Dag 8: Ger dig min förmiddag

Vaknar till av att vinden kiknar av skratt, då löven kittlar dess mage som ligger över landskapet. Efter att solen sagt goddag, barnen fått sin frukost och du vaknat ger jag dig min förmiddag, då jag laggt mig igen. - Funderade på detta med avslutet "het" som i t.ex. evighet. Varför hade man valt värmen som nämnare? Hittade mot ordet "kall", evigkall. Hm. Vad ligger till grund för detta val? Det kan väl knappast vara religionen, där helvetets eldar står för värmen? Har dock för mig att det är religionen som ligger bakom genusvalen av ord och det faktum att vitt samt höger anses som "rätt". Längtar efter en ordbok och framför allt en etnologisk sådan, även om jag inte har någon sån. - lånar ett ord från min son, sollikt ljuset speglade drömmarnas skimmer på de bärande vågornas toppar träden speglade denna rörelse i ett hav av grönt med spröda toppar det var verkligen likt dagen då solen dansade till månens minne - söker mitt andetag i solens djup i havets ljus som en solfisk kippar jag efter andan men allt jag ser är mörkrets torka som dammar i ljusa moln fyller mina lungor med tyngden av en andes tappade grepp - Barnen är glada. Det är dax att tömma kylskåpet - All you can eat. All you, can eat. Minnet av storstadens överflöd och inträngda värderingar gör sig påminna. Hör Pussycat dolls, fylla i tanken med ett pikant "Don't cha?" Vem tänker på de som inte kan äta, när tv:n inte är på? Vem tänker egentligen överhuvudtaget ?

Dag 8: Klädda fotspår

Cornelis träffar mitt själstempo då han slår an "På en näverdosa" från 1985. Fick en idé om jag hade varit artist. Tänk att kopiera skiva för skiva av Cornelis Vreeswijk till omslag och låttitlar, men sen med helt egna texter obundna till hans teman. Kanske man kan, försöka göra det enbart till bild och text? Klä fotspår i egna kläder, utan att påskina något annat, än att man följer fotspår i egna tankar. - Turistens klagan anslaget gav inte den klang stenen en gång gett kanske var det för resan stenen en gång tagit till sitt inre i jakt på god ton nu lät det bara falskt då den slog ur takt till taxfree-shopens erbjudande - Såg du mina tankar, eller hittade du egna, eller var det bara en tom duk Såg du resan som stenen tog in i sig själv, en tur i sten. Turisten. Såg du tiden, tiden som format vår jord och stenen sedan urtiden, ur tiden. Såg du mina avtryck i fotspåren? Själv, blundade jag...

Dag 8: Gömda små människor

Undrar om T-moll skulle kunna finnas och låta som ett rubbat Dur skulle det då tillsammans kunna bli trubadur - Jag är en fisk. Så är det faktiskt faktisk När jag kommer ner i vattnet så känner jag mig så lugn och lycklig. Hela kroppen andas och lever. Är så underbart att möta sönerna i vattnet, det leende som de bjuder på, går inte att finna i himmelrikets vackraste sal eller i helvetets varmaste hörn vattnet är min själshem. Fisk är mitt tecken. - De sa att de skulle till storstan, men egentligen var de på väg mot ett ganska småaktig ställe. Folk låtsades inte om varandra, de blundade och såg bara om sitt eget hus. Det var bara små människor i ännu mindre sfärer, packade ovanpå varandra utan sammanbindande rötter eller gemensamma mål. De försökte visa hur stor staden var genom flödet av pengar, för värdelösa saker - vilket egentligen sa mer om deras eget värde, utan att de egentligen förstod det - ty sina tankar kunde de inte sälja, så den förmågan hade de för längesedan kasserat. Egen ting. Utan prislapp. Hur kunde något sånt vara till någon nytta? Kanske är det därför som det kallas för storstan, för att staden blir större än människorna i den, då bara små människor gömmer sig där - i tron om att det är andra och det i pengar mätbara värdet som avgör deras vikt och storlek. Egentligen. Ser en större skog, ett större hav och en större himmel, men hör ingen lägga till pre-fixet "stor". Det som verkligen är stort på alla sätt och vis, behöver aldrig förklaras som stort, då det är så uppenbart. Egentligen. Små människor mot en stor stad. Stöd för människor utan rötter och egen kraft. Ser ett litet hus utanför den stora staden och ser stora människor, samt stöd för egna tankar och ting. Det är en stor stad, egentligen.

Dag 8: Med lätt bagage

”Vi skall ut och gå runt huset ett par varv”, sa barnen och fortsatte: ”...i och med att vi skall gå så mycket i morgon, så kan det vara bra att öva.” Sitter själv i fåtöljen i brasans sken och undrar när den insikten dog för de till åren komma, där viljan gått bort - Vid strandens linje står du med tårna lätt doppade under vatten ”Det är kallt”, säger de till dig. ”Ni har rätt”, svarar du till dem. Men varför lyssnar du plötsligt på dem, idag, när de så ofta tidigare påtalat trånga skor och luftningsbehov. Då har du valt att inte lyssna. Så varför gör du det nu? Just när de ljuger. - Rummet är fyllt av sovande drömmar och lätta andetag. Barnen reser med litet bagage. Själv inväntar jag mitt godståg. Där tankar följer spår, för en sista resa med detta som mål. Godnatt.

Dag 9: Inför saknaden av syrsornas sång

Fåglarnas vingslag över det nyvakna vattnet, slår an ett försiktigt jazzbeat, då de även svagt nuddar vid den stora cymbalen som ligger just ovan det välspända skinnet. När gässen passerar ovan våra huvuden, genom nyvakna solstrålar, söker jag Nils. Blicken letar efter röda träskor, kanske även en luva... Ber min son också hålla ögonen öppna efter Holgersson. Vem? Först trodde jag att det var en av fåglarna som kom i otakt, men då det hördes igen... Pappa, vem? Tar jag mig för pannan, förbannar alla repriser på Pippi Långstrump, Saltkråkan och Emil i Lönneberga. Förbannar Byggare Bob, Teletubbies och Hos Musse. Förkastar dagis och skola och inser att ansvaret för det kulturella arvet inte ligger hos någon annan än oss själva. Väl hemma så hoppas jag kunna ersätta saknaden av syrsornas sång med högläsning från Selma Lagerlöfs verk. Inför saknaden till minnets ära lyfter jag in saknaden för den in i våra liv som saknat den - Går ut på gården, lyfter artigt på min saknade hatt i vördnad för ljuset och ljudens närvaro. Tackar för tystnaden och mellanrummen och lägger min tacksamhet i det ännu daggklädda gräset. Lägger ut min själ i solens reflektion på det lugna vattnet, och seglar vidare mellan vågorna av hopp och förtvivlan.

Dag 9: Sakta svepte molnen in

Toto för mig tillbaka till staden i tiden Minns en tid av riktiga Walkmans, rullskridskor, direktreklams utdelning och 7” singlar samt Rakt över disk. Pretenders, Kim Wild, A Flock of Seagulls, Reo Speedwagon, Chicago och Police. - Under den stora eken låg en sparv stilla. Ena vingen var fortfarande utfälld, som ett kommatecken till en oskriven mening. Slutet på en resa. I stillhet. Fick sen ett sms om födelse och död för en vän. Trådarna knöt ihop säcken med ett rött band. himlen brann med en låga så blå. Andas. Sakta svepte molnen in igen.

Dag 9: Stilla rörelse

Just som vi skall gå, ser jag ut över rummet. Där kring bordet sitter de. Med olika höjd i tanke, kanter i samtal och vinklar i känsla... Kalla mig för en stolle, men ordblind som jag är såg jag bara stolar i samtal. - Stadigt lutar min rygg, stilla står mina fötter blicken är låst på ett landskap i rörelse rör vid min själ sår så den kan se kanske igen i en stilla rörelse - Tåget rör sig efter uppdragna linjer i svängar. Landskapet ligger som levande kroppar mellan oss och framtiden. Bergen och de stora skogarna sitter vid fönstren och tittar ut. Kropparna har bytt plats, men inte själ. Bara lånat. Precis som jag gjort. Bara lånat tid och rum, och nu är det dax att lämna tillbaka det. Tack för lånet.

Dag 9: Blekta toner, en prolog till epilog av sort

Så tonar allt upp igen. Möter spruckna toner av drömska symfonier, aldrig komponerade eller tonsatta. Ensamma står de i ljuset av en storstad och försöker andas. - Jag såg cement, betong och en rulltrappa -

Dag 10: Döda själars återkomst

Vi byggde en koja av vind där vi la våra hemligheter för att de skulle ta sig hem likt värmen som försvann för år sedan men den dagen den dagen dagen var vind stilla (vilken stil) - Närheten blev till avstånd, i en tysthet av kyla innan vinden kom. Än sken solen, men med livlösa strålar försökte den bygga vårt bo. vår bo, vår bro... Asfaltens svarta sjö speglar värmens djup, efter att syrsorna tystnat och ersatts av stadens uttryckningsfordon. Rycker ut inflamerade, flamberade själar - de som brann när alla andra svart tittade på dödens skådespel. I botten av livets brun, ligger en lånad biljett från en sommar som andades sina sista andetag. Innan anden tog och andra andas samma luft. Staden levde igen på döda själars återkomst En fluga landade i min hand.

Tio dagar - en resa (2007-08-19 19:58)

Skrev ner tankar, syner och intryck via mail från mobilen, under tio dagar av tystnad. Detta är dess ljud.

Lämnar hjärtat kvar, slag för slag...
Tio dagar av tystnad

Tio svarta dagar

där månljuset
gudar
själens vingar

genom

upplysta dagars
trånga passager
för att

se nån

ljusning bortom
en nya dag

där tiden är

den samma
för oss

två

Prolog till dagar av tystnad: En fluga i stan

Märkligt hur snabbt allt trillar tillbaka ner i samma små hål, som de gömde sig i innan man reste...

Hade så mycket ork och tankar, som nu verkar stannat till någonstans längs rälsen..

Måste nog ta någon dag för att hitta tillbaka till oljudet

medljudet

ljudet av medar som smids

smitts

till mina bojor

samt sjunka ner i dyn, för att stå stadigt igen - för genom att flyga lätt över det ytliga samhället, ses man enbart som en irriterande fluga - som man slår ner på med vardagens smälla.

Dag 1 (2007-08-19 20:03)

[1]

Det här meddelandet är skickat från min 3mobil.

Lyft mig
tonar ner

låt
mig
få
låna

några toner
ett andslag

som lyfter mig
till oktaver
ovan molnen

där mina ådror
stilla tar mig
fram

Över varmt vatten
och sagornas land.

Jag lånar
ett varmt land

till en svalnande själ

utan grund

och tar ett

andetag

den 10 augusti 2007 00:32:40

Biljetten

Viljan var lätt, när
kroppen tog

plats

inrutad och
förutbestämd

på papperets förgänglighet
doldes spår

av drömmars mål

under tydliga
resvägars sträcka
möjligheten att

bli allt man gett

(allt)

för en
biljett.

-

stilla kroppar i rörelse

stilla
kroppar

i rörelse

en försvinnande film
av minnen
man aldrig mött

bara minns
att man sökt

i reflektionen

av ett passerande landskap.

-

blickar av framkomsten

när den unge pojken såg de vidsträckta ängarna, föll änglarna ur hans ögon och han sa tyst:

tänk
att få
bo

så här
storfritt.

-

hur långt
har man rest
när man njuter

av resan

och inte

tyngs
av målets hopp

när

ängarna
lockar sinne
Över kropp

när

tiden
gör en
sällskap

istället för
att slåss
om sin
uppmärksamhet

hur långt
skall man resa

för att glömma
bort
sin väg?

den 10 augusti 2007 00:39:52

Anteckningar

Avresan.

Jag ser människor
män i skor
kvinnor som skor
sig på män

likt syresflödets
strykning
passerar de revy
en tragikomisk pjäs

med handtag och stödhjul.

Resten
av en resa
där ingen
ställer sig upp.

Människor som inte ser

mig.

-

Högtalarsystemet
meddelar:
”..det ligger ett leende på perrong 10”
med delar
av
allvar
från en stund då
alla var
medvetna om dess
närvaro

innan systemet
talade högt

-

luften ställer sig
åt sidan
ger mellanrummet
mellan rum

där regnet tar in

samtidigt som vi
står stilla
och hindrar

dess resa

kastar den
på villospår
utmed
paraplyets kontur.

-

ord utan tydlighet

tystad för
sin delaktighet

människans bästa
vän

utan ord

det måste
vara jobbigt
att vara

hund

den 10 augusti 2007 10:46:56

Sovande änglar

Lägger mig i gräset, sluter de inre ögonen, öppnar kroppens alla porer, låter dagen treva över livstillalemmar. Känner tunga ben från vindlätta fötter, nyfiket betraktar vi varandra, opresenterade - men personliga vänner under en avslappnad sol.

En gul fjäril plockar ner solens värme till skuggiga platser, då den passerar över lätt svajande gräs. En myra tar sig upp för att överblicka dagens möjligheter samtidigt som en flugas trötta vingar hänger lojt efter kroppen - vilandes i en mellanlandning. En liten spindel kämpar sig genom bröstskogens svarta skog, där dagens strålar speglar elden inombords.

Ställer mig på huvud - mot en blå himmel. Ser upp och begrundar marken under mina fötter, på darriga armar mot den mjuka skyn, upplyft av välvda tuvor, skyddad av lätta moln. Om balansen skulle falla ur mina fickor.

-

Gräset ligger runt kroppen och suger åt sig av tyngden från gårdagens krav. Sakta förstår jag, innebörden, av krav-märkta produkter, då jag långsamt blir kravlös.

Kvav förlöst.

Himlen öppnar mina lungor och gräset lägger ängar.

Sovande änglar.

-

Ligger på rygg mot gräset och tittar ner mot det klarblå djuret från himlen vid min sida. Tar ett djupt andetag, följt av några försiktiga armtag.

- Tager du detta liv?

Högtravande och på djuptvatten. Livtag och taggriv, i en långsam simtur genom dagens blåa himmel, över grunda moln och djupa vindar.

Sekundmeter för sekund meter genom tid och liv.

- När simmade du i himlen blåvalv sist?

Senast.

- Nyss, då minnet öppnade dina ögon och jag föll i dem.

-

barnen
kastade sig
i hängmattan

kvittrande
i takt
med syrsor
och avlägsna fåglar

”Pappa
kan du
ge oss
fart
?”

Fadern med solen i ryggen, bara log stilla och sa lugnt.

”Det,
mina barn
är det sista
jag vill
ge er,
här”

Konsumtionens begär hade än så länge barnens själar låsta, men sakta skulle naturen visa

sin kraft

och styrkan av tempot som formar berg och blommors prakt

smeka deras kinder.

den 10 augusti 2007 15:33:11

En tår längs vägen

Hon sa att det inte var
något
vackert

väder

när dagen mötte den efter nattens inandning.

Han sa ingenting, bara tittade
utan att se
något

fult

Funderade över det med att skönheten ligger med betraktarens ögon (inte passivt endast, i). Var
älskar då det fula? Står den ensam i kylan, och är det just därför
vi ser den

i sin utsatthet
?

-

Barnens skratt springer med vinden, över fuktigt gräs och dofter av sprungande liv
mellan

inte framför eller bakom, eller ens i och omkring - utan just mellan själar och tid.

Där,

sätter livet bo, för att klättra upp på tidens axlar, bildandes en svällande mantel av tidens famn-
tag.

-

Himlen bockar idag, tänkte han samtidigt som lövverket fritt fick teckna sin gröna prakt, mot
den vita fond som himlen vördnadsfullt tillhandahöll.

Samtidigt som detta levande konstverk tecknades framför honom, på sjönk tankarna in
i nya ordbilder
obildad

ordbildad

”tillhanda” och ”delge”

- vad får du
ut av de?

Om något till handa hålls, ligger det väl kvar, fast i annans hand? Och det som del ges, kvarhåller det

inte helheten?

Håll samman
håll kvar

protect and serve

på samma sida
som den andra

ridån

-

Sidlöst fortsatte ljuset att segla på vattenytan, just bortom kraftens ork,
nedan de vilande

änglarna

som fogligt låg sida vid sida, med fjäderskruden sakta dansande i brisens försynta tango.

Reste mig
i mellan
akten och gick
mot vägen

i följe

med en
vitt
kopp av porslin
fylld
med kaneldoftande te

som ett spår, efter gårdagens tända ljus
ringlade sig grusvägen försiktigt fram i stearinets fallande väg.

Rakt, men med karaktär och uppstannande, avvaktande...

Avvikande

från mig till dig
oss till den
förbi de
andra

en resa förbi mål
mot stillastående startpunkter

vägen

bort
från

till
liten

utan främmande låga

Det var därför jag stod på vägen, med en tår i min hand.

På tå

försiktigt
önskandes om mer

påtår

vid vägens kant
av te med en
smak av orientalisk kanel

den 10 augusti 2007 17:49:06

Otvungna vingslag

Pengar kom och tröttheten gick
med,

hand i hand.

Jag räknade stegen och hörde slagen som mötte mig. Niohundra nittionio och ett, med öppen hand.

Tom hand

t.o.m.

Utsträckt hand, överlämnande hand.

Tom hand

t.o.m.

- Du skulle annars bara använda dem själv.

Låter troligt, men kanske ändå inte. Vad gör man med så mycket om man inte haft det på länge, eller kan använda det utan missunsamhetens vänskapliga famn ständigt kvävande.

Sinnet blir barlast

bar
last

för den fria själen.

Resan kan räknas

260

i betalda steg
av mig.

3.500 mer steg
fler steg
än ett passerat år
från nu till då

pengar ger

mig

ingen
ting

längre

ej ens andrum
alla rum stängs
och det är ute

jag står

ser
på huset som bomrats
igen

av betalda tårar
och stängda rum

under bar himmel
möts dödens fria
fall
med måsarnas otvungna ving
slag

tar upp
ett daggbeklätt grässtrå
gör min egen
valuta

val ute

väl ute

value
valium

när du tar
mitt värde

lägger det i din hand

somnar jag
utan sällskap

rensar min canvas
fri från dina dyra

streck.

Följande dagar finns samlade här:
[2]<http://www.poeter.se/viewBook.php?bookId=1913>

1. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=337
2. <http://www.poeter.se/viewBook.php?bookId=1913>

Ljudet från tiden av livegenhet (2007-08-24 22:56)

Igår försökte jag ta mig till Arbetsförmedlingen för att skriva in mig där, lite så där 1 1/2 år efter liksom...

Självklart så visade det sig att de inte hade folk där efter 15, utan då fick man söka jobb själv - men kunde inte skriva in sig, så det vara bara att återkomma...

Idag klev jag in igen. Tog en lapp och väntade, och väntade... och väntade...

Kände mig lite som en stillasittande baltazar, väntandes på att mitt nummer skulle ticka fram. Kunde dock i lugn och ro inse att de inte jobbade på akord, så jag antog att jag skulle få all hjälp i världen när det sen blev min tur.

Pling.

Min tur.

Går fram och sätter mig, och får bara en tom stirrande blick till svar..
Så jag börjar med "Eh, ja hej... Tänkte anmäla mig som arbetssökande?"...
"Ja?" kom det sävliga svaret...

Nice, någon form avkommunika tion - äntligen.

Han tog mitt körkort och knappade in det siffra för siffra. Jag hade antagit att han jobbat där hela dagen, men insåg att det var fel - han måste nyss ha kommit och någon kollega måste ha skämtat aprilo med honom, genom att byta plats på alla siffror, för personnumret gick får en blick på körkort, en på datorn, körkort, tangentbort, skärm, tangentbort, och sen körkort, följt av inknaåppandet av den första siffran, och sen fortsatte samma procedur igen med de restrerande siffrorna.

Men det var bara så långt som det roliga fungerade. Jag hade tydligen ägnat några timmar åt att skriva in allt under min CV, men se, jag skulle skriva in samma sak under en annan rubrik också, för data programmen samarbetade inte. Så jag blev hänvisad till en dator där jag kunde kippa in allt.

Blev sedan ombud att ta en ny kölapp när jag var klar med det.

Suck.

Här hade den driftige tagit en kölapp direkt, men jag anser att man skall ta en sån fört när man är klar och ställer sig i kö. En mentalitet som sägs vara svensk om någon.

Nåja...

Där blev jag sittade och fyllde i det mesta igen, och därefter skulle jag åter göra val och markeringar av vad jag kunde, ville hade och sökte. Rullistor och val i längder som aldrig tog slut.

Efter många om och men hade jag valt allt som skulle väljas överallt - men se... Då förklarade programet att jag endast fick ha 18 saker som jag kunde och letade efter inte 96 stycken - så då var det dax att sålla... Jösses.

Nåväl det blev gjort, och sen återintoog jag Baltazar ställningen i väntrummet.

Kommer fram till en annan betyligt mer pigg och vaken kille, som faktiskt pratade.

Han förklarade att det valet som jag hade gjort med att jag bara sökte heltid, kunde jag inte ha, utan jag var tvungen att söka alla varianter av jobb, även tillfälliga för någon timme under en dag. Sen kunde jag inte heller bara välja ut vilka orter som jag kunde tänka mig jobba i som programet bett mig (och jag försökt tänka mig tillbaka till skoltiden och den lokala geografiektionen för 30 år sedan...). Näh, jag var, lika tvungen, att söka i hela landet.

Men det tog inte slut där.

De valet som jag hade gjort, bland vilka jobb jag sökte (man fick bara välja fyra), där fick jag nu inte välja två av dem - för de kunde jag bara välja om jag gick till Kulturarbetsförmedningen (som hade stängt nu) och skrev in mig där. Det gick tydligen inte att flytta över sig senare heller, av vad jag förstod. Så ett val plockades bort och ett annat blev något annat som jag inte hade någon anning om vad det var. Men han sa att han trodde att det eventuellt kanske möjligen kunde vara något likande.

On point!

Så. Äntligen var jag inskriven!!!

Trodde jag ja.

För att avsluta och fullgöra sin inskrivning så skulle jag först gå på ett inskrivningsmöte, och sen skulle jag kallas till ett personligt möte och därefter skulle jag göra någon sak till.

Tror tar mig fan att det är enklare för Bush att skicka iväg en missil, än det är att säga att man är arbetslös och villigt tar emot ett jobb.

- Funderar på om det verkligen är värt allt jobb.

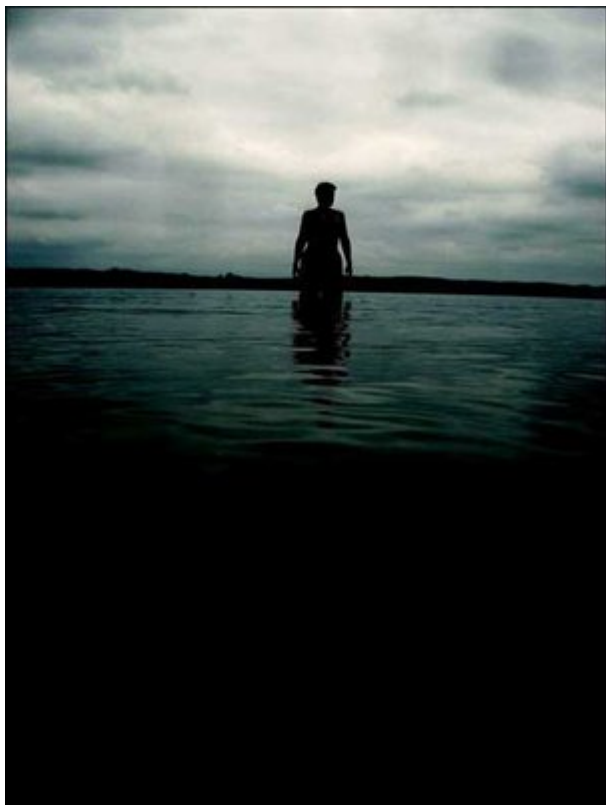
Men det känns skönt att man varit överviktig, och redan vet hur det är att känna sig värdelös i såna där sammanhang, så det är ingen chock känslomässigt. För snacka om att känna sig liten. Ingen service anda, och när man gör som de säger att man skall göra - så säger de ändå att det är fel.

Mina val, är inte alls mina val längre...

Livegen, har just fått ett nytt ansikte.

3.8 September

Utanför mitt synfält. (2007-09-02 16:12)

[1]

Vilken dag. Ja, vilken dag? Jag ser den inte... Ser bara ettgrått mörker, ett glödjelöst rus av andras tankar.

Vågar inte nypa mig i armen för att se om dagen bara är entrist dröm, vill inte vakna och se en än tristare verklighet.

Lever i en dröm där jag inte vågar drömma eller leva.

Skulle vilja ut. Med en kamera i hand, se det som jag känner. Men kameran ligger bildstilla i hallen. Död.

Kan inte, heller, sitta vid datorn och fixa med de bilderna som togs innan dödsfallet, för det går ju inte - Att göra något själv, något jag vill - när andra vill annat - andra som styr min vilja. Vad tänker jag med, liksom?

Skulle inte säga att det är hopplöst, för hoppa kan jag, och livstråden ligger som en stor olöst knapp vid mina fötter. Sparkar på den i bland, kommer några steg framåt, och knutendras åt hårdare.

Vet att det finns ljus.

Vet ganska mycket faktiskt.

...Men har sällan användning för det jag vet. Märker snarare ofta av det jag inte vet. Det är det som driver mig framåt. Nyfikenheten. En hetta i det svala intresset av livet.

Vill fortfarande ut.

På mer än ett sätt.

Men kan inte
bilda mig
en uppfattning

när jag tappar taget och faller ner. Nedfall. Inte så långtfrån avfall.

Undrar vart mitt fall blev av?

Kanske föll det för långt bort

utanför mitt synfält.

1. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=335

Ordristningar (2007-09-05 17:44)

Skrev på en text här om dagen, där tanken på texten var bättre än själva texten - så när jag får tid så skall jag se om jag kan få ihop den bättre.. Men det handlade som vanligt om ett ord. Ett vanligt ord. Kanske det vanligaste i min närhet: "Tyvärr".

Ser det inte som någon ledsamt, förlåtande eller ursäktande - utan som ett ärr som karvas in i min själ.

Spår av ärr mot mjuka kroppar (Ordristningar)

Skar mig
till syvende och sist
på det efterföljande

Har ritat upp handlederna
på tyv's vassa egg
Hjärtat punkteras
av tyv's hårda stål

Tyv ligger kallt
mot min hals
speglar alla ärr
som åsamkats

alla konturerna
går in i varandra

över själadöda

önskningar
som dött

Vardagen slår
skoningslöst med Tyv
mot mjuka kroppar

och pulvriserade ben

lämnar

endast spår av

Tyvär

över min kropp

En annan text som jag inte heller riktigt fått ihop, som mer liknar ett dåligt skämt är denna:

Soooooooo where?

När den nya svenska chefen
kom till USA, ville alla
ställa sig

in

De letade förtvivlat
efter något
de inte visste

vad det var
eller
var det fanns

Allt de visste
var att han hade letat
i flera timmar

Varje gång de hade
ringt honom under dagen
hade han hade svarat
irriterat

Sooover!

Känns passandec att jag efter möte på Sabbatsberg idag [1]fått en tid till att skala av mig mitt liv, mitt kött mitt yttre och minska ner mig så att jag inte tar så stor plats.

Kanske.

Kanske så kan folk se mig då.

Kanske.

Kanske kan folk då prata direkt med mig.

Kanske.

Kanske då, något av alla mina tyvär kan läka...

--

Fortsätter tänka...

Vilken bild?

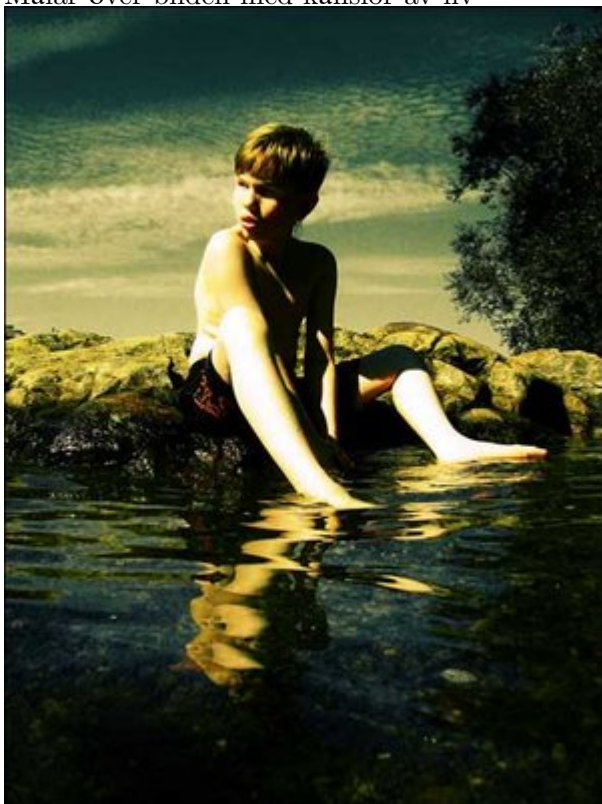
Människor står stilla. Ställer sig blickstill, stilla, död blick - orörlig i ett begränsat synfält. Utan att våga röra sig, eller synas. De tar sig genom sina liv som första skolfotot. De måste stå stilla så att bilden inte blir suddig, bilden som de vill visa upp. Men mitt liv består inte av bilder. Det består av ljud och rörliga mönster, suddiga mönster - mönster som gör mig nyfiken. Mönster som utvecklas... Där ett handavträck går till att bli en gågel, för att bli en fiskt för att bli ett schackbräde... Ständigt i förändring, ständigt nyfiken och aktivt kännande.

Att visa upp en bild, förmedla en bild, det finns inte för mig En bild säger ingenting. Känslorna och minnet gör det. Det rörliga och levande sinnet förkastar bilden och startat ett skådespel. En lek på alvar - med tvära kast och strålkastarljus samt mörka ridåer.

Nu när jag inte kan fota längre, så det är en ganska passande känsla - den med den toma bilden, oförmågan att bilda mig något.

Däremot sitter jag med känslor från stunder som blev till digitalafragment i kameran innan den dog. De sitter jag och försöker få döden och födelsen att gifta sig i. Försöker komma bort från bilden, den uppstoppade verkligheten och istället närma mig målandets livfulla penseldrag och fantasi eggande berättelser. Det finns i mitt minne och nyfikenheten hittar det i fragmenten

Målar över bilden med känslor av liv

Där minnet gror i nyfikenhetens åker

Kom att tänka på detta inför ytterligare en operation.

Jag vill dö.

Det brukar jag säga när folk fråga vad jag vill få ut av livet..

- Vad vill du med ditt liv?
- Jag vill dö.

Alla reagerar på samma sätt. Ryggar tillbaka, förskräckta. De tar sig för pannan, slår bakut.

Men ingen tänker.

För att kunna dö, så måste man ha levt, därför vill jag dö - när den tiden kommer, för då vet jag att jag haft ett liv.

Döden är ju målet för den mänskliga resan, så varför vara rädd för det - och samtidigt varför stressa mot det? Den kommer tids nog, inget som jag behöver springa mot, tävla att nå först.

För mig handlar det om att hinna med att ta det lungt, att upptäcka, att se och känna - att leva, under tiden.

Döden får ingen ta ifrån mig, ingen, inte ens jag själv. Skulle aldrig kunna ta livet av mig. DET är något som måste få komma, blomma, vistna, växa upp igen - leva, tills det att det är tid att gå vidare.

Det gör mig trygg...

Trygg att dö.

- För då kan jag lämna det bakom mig och fokusera på dagen och stunden, här och nu. För att

leva, utan att...

oroa mig
för döden.

1. <http://www.viktdropp.se/viewtopic.php?t=748>

I döda spår av liv (2007-09-09 09:20)

Va fan.

Ibland är det bara

för sent.

Blir bara trött och ledsen.

Satt och sökte på nätet efter gamla vänner och letade efter två, den ena kan jag inte finna - vem inte om han och hans familj bor kvar i USA eller om de flyttat tyllbaka hit. Trodde att det skulle vara lätt att hitta honom, men inte.

Den andra visste jag att det skulle vara lätt. Han bor i Fisksättra - men även om det är "nära" så är det ju för långt bort för att man bara skall ta sig en tur över en dag. Så jag sökte på nätet och hittade honom. Hade hoppats att hitta en mailadress, istället fick jag reda på att han gick bort 2005.

Det gör ont.

Vi hade pratat om så mycket tillsammans och han hade delat med sig av sin erfarenhet som socialarbetare i Harlem på 50-talet och hade mycket att dela med sig av.

Fan.

Hade verkligen velat mötas upp med honom igen.

Här går jag och funderar på om jag skall oroa mig för en operation eller inte, när livet härjar där ute...

Tänk att det kan vara försent, så hör tidigt i livet?

Jobbigt. Riktigt jobbigt. Han var ju min vän. Hur kan de dö? Jag vet inte om han verkligen förstod vad han betydde. Kanske klangen av mina fallande tårar når honom nu, så att han ändå får veta det.

Fan.

-:-

Vilken jävla tur att jag inte tror på omen - har under kort tid fått två mail från olika personer, men varit skämt/text som hanlar om döden och den där guden..

- Skulle kunna kännas lagom muntert inför den 25:e, men som tur är så tänker jag sällan så (även om jag kan se den situationen).

Här är första skämtet:

Det började bli trångt i himlen, så det bestämdes att endast de som hade haft en riktigt dålig dag när de dog skulle släppas in i Paradiset.

Sankte Per stod som vanligt och tog emot dem som ville komma in:

- På vilket sätt dog du?, frågade han första mannen för dagen.

- Åh, det var hemskt, svarade mannen. Jag var säker på att min fru hade en affär så jag åkte hem för att ta dem på bar gärning. Jag letade i hela lägenheten, men kunde inte hitta honom någonstans, så jag gick ut på balkongen, vi bor på åttonde våningen, och där hittade jag honom hängandes på utsidan av balkongräcket.

Jag hämtade en hammare och slog honom över fingrarna. Han ramlade ner men landade i ett stort buskage, så jag gick in och rullade kylskåpet över räcket så att det landade på honom och krossade honom. Påfrestningen av att göra allt det där gav mig en hjärtattack så jag dog knall och fall.

Sankte Per kunde inte göra annat än att hålla med om att mannen haft en ganska rutten dag och eftersom det var ett svartsjuka-mord han hade begått, så bestämde sig Sankte Per för att släppa in honom.

Strax därpå kom en till man.

- På vilket sätt dog du?, frågade Sankte Per.

-Usch, det var riktigt hemskt, svarade mannen. Jag gjorde aerobics på balkongen till min lägenhet på nionde våningen, när jag plötsligt stukade foten och halkade över räcket. Jag lyckades dock få tag i räcket till balkongen våningen under, men då kom den nån jävla galning och började slå mig över fingrarna med en hammare.

Lyckligtvis landade jag i ett stort buskage när jag föll, men då öste killen ett kylskåp över mig så att jag krossades och dog.

Sankte Per skrattade gott åt historien och släppte in mannen. Bara någon minut senare kom det en tredje man.

-Berätta om dagen du dog, sade Sankte Per i vanlig ordning.

-Okej, tänk dig följande: Jag sitter naken och gömmer mig i ett kylskåp...

Det andra mailet fick mig varm i kroppen i flera dagar...

This explains why I forward jokes.

A man and his dog were walking along a road. The man was enjoying the scenery, when it suddenly occurred to him that he was dead.

He remembered dying, and that the dog walking beside him had been dead for years. He wondered where the road was leading them.

After a while, they came to a high, white stone wall along one side of the road. It looked like fine marble. At the top of a long hill, it was broken by a tall arch that glowed in the sunlight.

When he was standing before it he saw a magnificent gate in the arch that looked like mother-of-pearl, and the street that led to the gate looked like pure gold. He and the dog walked toward the gate, and as he got closer, he saw a man at a desk to one side.

When he was close enough, he called out, "Excuse me, where are we?"

"This is Heaven, sir," the man answered.

"Wow! Would you happen to have some water?" the man asked.

"Of course, sir. Come right in, and I'll have some ice water brought right up."

The man gestured, and the gate began to open. "Can my friend," gesturing toward his dog, "come in, too?" the traveler asked.

"I'm sorry, sir, but we don't accept pets."

The man thought a moment and then turned back toward the road and continued the way he had been going with his dog.

After another long walk, and at the top of another long hill, he came to a dirt road leading through a farm gate that looked as if it had never been closed. There was no fence.

As he approached the gate, he saw a man inside, leaning against a tree and reading a book.

"Excuse me!" he called to the man. "Do you have any water?"

"Yeah, sure, there's a pump over there, come on in." "How about my friend here?" the traveler gestured to the dog.

"There should be a bowl by the pump."

They went through the gate, and sure enough, there was an old-fashioned hand pump with a bowl beside it.

The traveler filled the water bowl and took a long drink himself, then he gave some to the dog.

When they were full, he and the dog walked back toward the man who was standing by the tree.

"What do you call this place?" the traveler asked. "This is Heaven," he answered.

"Well, that's confusing," the traveler said. "The man down the road said that was Heaven, too."

"Oh, you mean the place with the gold street and pearly gates? Nope. That's hell."

"Doesn't it make you mad for them to use your name like that?"

"No, we're just happy that they screen out the folks who would leave their best friends behind."

Soooo...

Sometimes, we wonder why friends keep forwarding jokes to us without writing a word.

Maybe this will explain.

When you are very busy, but still want to keep in touch, guess what you do? You forward jokes.

When you have nothing to say, but still want to keep contact, you forward jokes.

When you have something to say, but don't know what, and don't know how, you forward jokes.

Also to let you know that you are still remembered, you are still important, you are still loved, you are still cared for, guess what you get?

A forwarded joke.

So, next time if you get a joke, don't think that you've been sent just another forwarded joke, but that you've been thought of today and your friend on the other end of your computer wanted to send you a smile.

Som avslutning på allt detta så fan jag mig här omdagen även med Öronen lutade mot den kristna hiphop scenen i USA. Vet inte egentligen varför. Vet bara att det inte hade med gud och religion att göra - men i sammanhanget så undrar man...

Jag följde upp gamla spår av kristna hiphop grupper.

Nu är jag så långt ifrån kristen eller religöst som man kan komma utan att vara atist. Vet inte riktigt vad det berodde på att jag började leta lite på YouTube, antingen beror det på nya samlingskivan som kom, eller så är det tankar som spurras av den kommande operationen.

Hade några tankar idag om det. Vart minnen och själen sitter - och vad som händer om man skär bort delar av kroppen...

Nåja, här är titelspåret från samlingen "Hip Hope", som levereras av DC Talk medlemmen

[1]Toby Mac, "Bommin"
[youtube 24USgRNeQxc]

Mars Ill - More
[youtube ToVQMCBgmAc]

Tunnel Rats [2]TRz, Mars ILL - [3]Sound Off, Mars Ill - [4]when Heaven Scrapes the Pavement, Mars Ill - [5]Breath Slow, ILL Harmonics - [6]Banana Republic, Deepspace 5 - [7]Talk Music, Playdough - [8]Clappy Valentino och John Reuben - [9]Trying Too Hard.

Vet att det inte är någon stark hiphop anslutning här, så det är nog mer för egen tillgång som jag fortsätter att länka till några av mina favorit artister inom denna genre:

RBX - Overdue
[youtube 0K6sUqrDvAI]

X-Clan - Weapon X

[youtube nHZkCZlZJNg]

MC Breed - Rap Game

[youtube S8tM8pWtOI4]

Sen har vi en fruktansvärt bra låt, som också har en lika tänkvärd text - som kanske inte är så mycket riktad till svenska förhållanden som de amerikanska, men ändå:

Pharoahe Monch - When the Gun Draws,

[youtube UC2G3iQqPo0]

Tar upp ytterligare en klassiker med honom, och tar en sista sväng bland favorit låtar.

Pharoahe Monch - [10]Got You, Dark Sun Riders - [11]Dark Sun Riders, RBX - [12]Rough Is The Texture, Boo-Ya Tribe - [13]Bang on och Above The Law - [14]Black Superman.

Haystak - All By Myself

[youtube Yq3N9I7Zy7o]

Tech N9ne - Bout Ta' Bubble

[youtube xr3Pwxhg-kY]

1. <http://www.tobymac.com/>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=o8gTLrisP4c>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=Jf63Wv6At18>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=HU91X3Cw1Ew>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=iWK09Lr5AP8>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=P9jpDqJKSZA>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=Xe3dsZnuLF8>
8. <http://www.youtube.com/watch?v=YXjf0V6tsKo>
9. <http://www.youtube.com/watch?v=87u9rr2UV3k>
10. http://www.youtube.com/watch?v=m_r6j7Awx2g
11. <http://www.youtube.com/watch?v=eODZ0CnixzY>
12. http://www.youtube.com/watch?v=_KgJLBIJ1DU
13. <http://www.youtube.com/watch?v=c64kgdCD11A>
14. <http://www.youtube.com/watch?v=QT8q9SMYj1w>

Känner. igen. (2007-09-09 10:18)

Märkligt.

Fortsätter att snubba in på saker...

Hittade en film med Robert Downey Jr. som jag inte sett, och reflekterar sedan över titeln "[1]A Guide to Recognizing Your Saints"

Tittade på trailern, och de avslutande orden sjunker djupt in i mig

"In the end I left everything, and everyone

But noone, nonone, ever left me"

[2]Trailer

1. <http://imdb.com/title/tt0473488/>
2. <http://-trailers.blogspot.com/2006/09/guide-to-recognizing-your-saints-2006.html>

En bortsprungnen solstråle (2007-09-10 00:08)

Vet saker idag

Mina ord har egentligen ingen betydelse
Det låter fint att säga att de berör
men jag vet nu att de inte läses

Det handlar om att du känner

igen

dina egna känslor i dem
inte vad jag skriver

för nu såg jag
att du inte läste dem

istället tog du bort dina

Men jag lär mig

kan också vara tyst
har varit det i tio år

ge mig bara lite tid
så lovar jag att jag också kan tystna

igen

Huvudvärken tränger inte fram, ännu, den hålls tillbaka av tårarna som vattnar cementen kring mina fötter och bygger upp muren kring dig.

När mina ord sprids som vild havre, genom andras försorg, spelas det i mitt hjärta för sorg. Att fälla andra med min omtanke, öppnar mitt bröst, och med våld sliter ur mig, tarm på tarm till jag pulserar långsamt till ljudet av andras bortsprungna själar.

Det låtar som mina tårar.

De som inte går att läsa, i tystnad, av utkastade ord...

Så kan det gå, när en solstrålespringer genom ens själ och försvinner.

Ibland hör jag det som inte sägs (till mig) (2007-09-11 15:22)

Ibland hör jag saker, förstår saker som jag inte skulle.

Ibland tror folk att tillit och omtanke, endast är det man visar den andra - när det är det som man bär när den andre inte ser och hör.

Skitsnack är sånt som inte hörs, men man känner lukten av. Den där äckligt söta stanken, som ofta följer med leenden och försäkringar om att allt är bra.

Men ibland hör jag saker, förstår saker som jag inte skulle.

The Nightwatchman
The Garden Of Gethsemane
(album: One Man Revolution)

On the side of the dirt road
An old Chevy wreck
I climbed through the window
I sat in the back
I gathered my thoughts
With my head in my hands
My next of kin
My list of demands

I slipped from shadow to shadow
I saw things I should not see
The moon rose high
Over the Garden
The Garden of Gethsemane

I know who I'm for
And who I'm against
I pulled the shades tight
I built me a fence
I dug a tunnel
Deep and wide
I sit at the bottom
And wait for the night

I slipped from shadow to shadow
I saw things I should not see
The moon rose high
Over the Garden
The Garden of Gethsemane

Morning has come
Clean clothes on the line
There'll be no tomorrow
I rise and I shine
If you swallow the coin
From the wishing well
Your dreams will come true
In heaven or hell

I slipped from shadow to shadow
I saw things I should not see
The moon rose high
Over the Garden
The Garden of Gethsemane

Take my hand
Down we go

Take my hand, love
Down we go

[youtube 9CDQb1 _vvFk]

Knivhugg i ryggen, sker i ryggen
för att man inte tror att de syns

Men när man känner blodet
så vet man vad som skett

Hör de ord som inte sägs
till mig

Det var inte jag

jag svär

svär mig fri

bakom din rygg

svär jag

åt

dig.

Röst på en linje... (2007-09-13 16:14)

Jag har en ny telefon vän.

Jag hatar egentligen att prata i telefon. Finns inget värre och obehagligare tror jag. Men nu finner jag mig längtandes efter dagens samtal. Ett samtal som gör mig varm i hela kroppen, fyller mig med sån glädje, beundran och kärlek.

Helgerna är svåra, för då kan jag inte få höra den rösten.

Men på vardagarna innan alla kommer hem, så ringer telefon och jag blir så lycklig.

Ring*

- Hej
- Åh hej, hjärtat!
- Tja, kan jag komma hem nu...

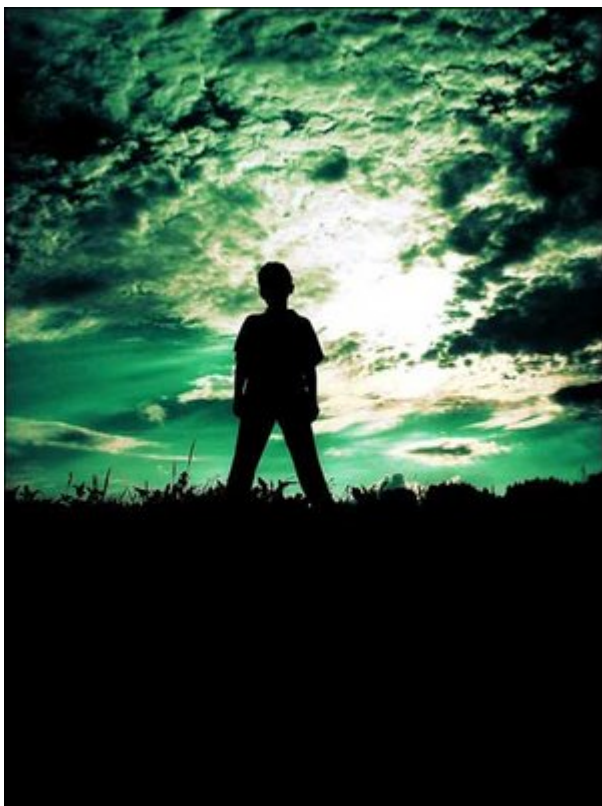
Rösten av den lilla lilla joakim finns kvar där, även om orden som han använder är så eftertänksama, och stora - så jag frågar alltid uthonom redan över telefon, för hans röst över ledningen tar bort den där koola killen attityden som han har, och släpper fram den mest underbara lilla kille som finns.

Känner mig som den där TV reklamen med folk som åker bort och direkt frågar när de får åka hem. Kan inte Joakim gå hemifrån nu, så att han kan ringa och kolla om han får komma hem igen.

Åh, vad jag älskar mina barn...

Joakim

Alexander

Tillsammans

Vi

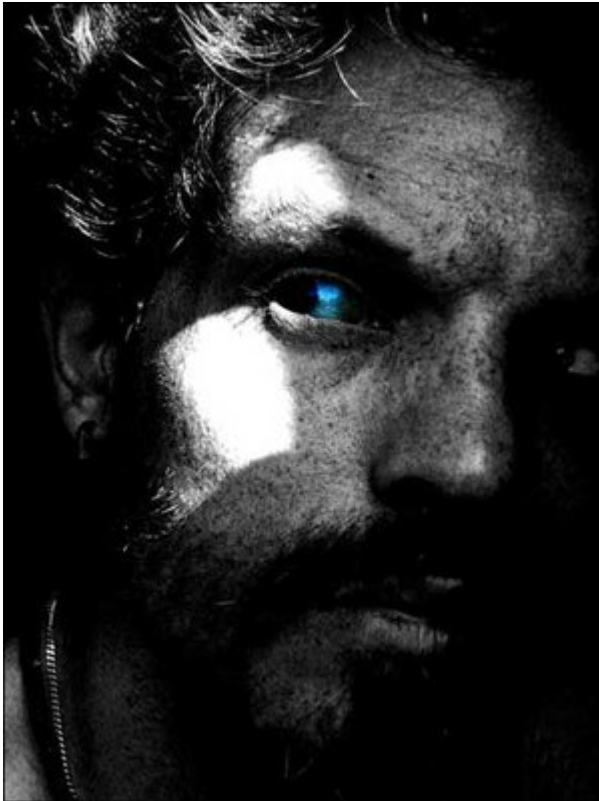
Till mina Pina (2007-09-24 23:06)

Säger adjö till utsidan

[1]

och ser hur insidan blottas

[2]

1. <http://www.regndroppar.com/img/utsida-07.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/img/insida-07.jpg>

Ljudet av stilla minuter (2007-09-27 19:17)

Min plastik op. berättelse...

När jag stod där vid busshållplatsen och tittade på huset på andra sidan, bröt sig ett svagt solljus fram från den låga höst solen och lättade upp den orangea fasaden framför mig. Ett mjukt ljus fyllde den grå himlen. Ett skymningens ljus. Dubbeltolkat. Ett varmt, självklart och vårdande ljus, eller ett svagt, sörjande och förklarande ljus. Följ denna väg, du behöver inte mer. Behövs inte. Mer.

Bussen kom och jag klev på.

Genom de lätt skitiga fönstren såg jag svanorna ligga samlade i vattnet nedanför bron vid Lilla Es-singen och solens reflektion bildade ett utropstecken mot ytan - där himlen satte punkt.

Upp och ned vänd. Bara det kunde trigga igång tankars lek. Ville den säga mig något?

Innan jag lämnade hemmet hade jag mailat ut till några vänner ett kort mail:

Hej vännen,

Åker strax in för att göra min bukplastik, så vi får hoppas på att allt går som de tänkt och jag kommer tillbaka om någon dag. Annars är det inte hela världen, man får ju kanske se och uppleva något nytt. Det kan nog vara kul det också. Bara lite jobbigt med de man lämnar bakom sig - men man får se det som när man går över gatan med barnen eller in i ett mörkt rum - de vill, och man själv vill, att man går först för att pejla lägget och ta reda på om det är något kul innan de kommer efter. Så jag vet inte vad folk syftar på när de säger att man lämnar folk efter sig, eller att någon lämnat dem. Det är ju bara det att man kollar läget i förväg liksom, så att de efter inte skall behöva bli bländade av ljuset, eller gå rakt in i en vägg pågrund av mörker. Men sen är det ju så också att om något skulle gå snett, vart vill man då vara liggande på gatan under en Buss med nummer 56 i fronten, liggande i ett brinande inferno från en Boing med något annat nummer, eller skvalpande omkring mitt i en tsunami - eller vill man vara omringad av folk som är utbildade på att rädda andra, ha ett helt gäng med människor som enbart har koll på en själv, och dessutom har all nödvändig utrustning liggande bakom ryggen, liksom?

Nåja...

Nu vet du vart jag tar vägen, och jag lovar dig - på alla sätt och vis, så möts vi igen om ett tag! :)

Ta hand om dig
Andreas

Efter ett tag bromsade bussen in, och stationen var min. Klev av, med musiken pulserade i öronen. Gatuljud på burk, massproducerade känslor och minnen. Blommors doft bröt sig in mellan asfalten och avgaserna. Drog in dem djup i lungorna - flera gånger. Älskar, älskar inte. Lever, lever inte. Vred på huvudet för att se blommornas prakt. Hade nästan hunnit passera hela blombutiken, så blicken landade på de sista blommorna i raden. Ett par vackra begravningskransar. Självklart, liksom. Själ klar, lik som...

Tänker på att jag alltid aktat mig för företag med en hotmail adress, och ner jag ser på kallelsen från sjukhuset blir jag fundersam. Efter den prydliga webbadressen: [1]<http://www.plastikkirurggruppen.se>

så kommer deras e-mail: [2]plastikkirug@hotmail.com Är de inte betrodda med en adress hos sabbatsberg, eller räckte inte pengarna efter alla stämningarna till en email domän också?

Tankarna reser vidare.

Kommer fram 45 minuter för tidigt, men känner att det skall bli skönt med att vänta - inte för att samla mod, utan för att jag inte kan göra något annat just nu, och varför inte då göra just det jag kan så bra. Vänta.

Presenterar mig artig, och får sätta mig ner. Men jag hinner knappt sätta mig och än mindre insupa rummet, förens en syster kommer med mitt namn på sitt stämband. Än så länge känner jag igen det, så jag följde efter.

In i ett liten rum. Som en liten akvariumskål, anpassat för en fisk. Jag är ju det. Så var även systemen, som av en slump delade min födelsedag, om än från ett annat år. En slump, ett tecken, en obetydlig detalj? Bli i vilket fall ombedd att ta av mig allt utom kalsongerna och ett par nya vita strumpor som jag skall sätta på mig tillsammans med skjortan. Står och vänder på den ett tag. Skall denna skjorta knäppas fram eller bak? Bestämmer mig för att det faktiskt är fram denna gång, kragen blev ganska konstig annars. Verkade som om det var ett korrekt beslut, då ingen himlade med ögonen, eller fnissande påpekade något.

Doktorn kom in. "Mäster detektiv Blomqvist till er tjänst", hade han nog sagt under sin barn-dom, men nu presenterade han sig artigt och trevligt som Doktor Lennart Blomqvist. Samma man som jag träffat tre veckor tidigare på godkännandet. Bara en sån sak. En gammal bekant liksom. En historia tillsammans. Inte kan man skada något som man har en relation och historia till. Eller det är väl precis det som är kopplingen mellan de flesta mordoffer och mördare? En efterkonstruktion i tanken, som inte kändes då jag satt där. Eller satt och satt - jag fick min del av reality såpa alá Top Model där jag poserade framför en kamera i olika vinklar och sen delta i något som mest liknade en familjeshow med Loffe Karlsson från 80-talet då han ritade med sin penna över min mage.

Han konstaterade att de skulle flytta naveln, men att de eventuellt fick göra en korrigerig senare, då det fanns lite överflöd på sidorna också - denna gång var det inte tänkt att de skulle gå runt, utan enbart framifrån.

Blomqvist hann inte mer än att lämna rummet innan Narkos läkaren gjorde mig sällskap. Hans namn fastnade inte, men har var väldigt tydlig med att förklara hur allt skulle gå till. Sen trodde jag. Nu förklarade han, och jag fick resa mig upp och gå på toaletten direkt (detta för att man får så mycket dropp under operationen, att det är bra att man är tömd innan). Sen ut från toaletten och direkt in i dörren till höger.

Där förra operationssalen kändes som ett garage, så var detta som en över dimensionerad tandläkarmottagning. Här skulle kalsongerna också av, och sen upp på britsen, samt armarna ut på ett kors. Tur att rummet var så vitt och att man inte associerar det med synd, annars hade lätt en del kinky tankar kunnat få liv och rörelse. Men det blev bara ett stick i armen och sen narkos medel rak in i blodet. Armarna utslagna som en örn, narkos, I believe I can fly. R Kelly och jag liksom.

Vaknar upp på rummet, somnar på rummet. Vaknar. Somnar. Vaknar. Somnar. Somnar. Som en gupande boj vid vattnet. Nu ser ni mig, nu är jag borta. Nu ser ni mig.

Får telefon. Inser att jag är kvar bland alla andra, då det inte känns troligt att telefon är en teknik som används på andra ställen - om det inte är i en hollywood produktion från 60-talet eller så.

Känner ingen smärta, men är väldigt varm på magen. Tjockt täcke och korsett/gördel. Får

sedan reda på att jag även hade en värmedyna på magen.

Vatten kommer in i karaffer som liknar blomvaser och jag reflekterade över tanken på att det kanske var så, för att man skulle blomma och växa som människa - utvald och vårdad, om än uppryckt och avklippt.

Rummet är en blandning mellan ett hotellrum på kontinenten, något som jag kanske associerar till genom värmen under täcket, och ett sjukrum. Bakom ett draperi så delar jag tid i detta rum med en annan kille. I en sporadisk tysthet byter vi ord då och då.

Har inte studerat det saknade ännu, men frågade efter det. Operationen skall ha tagit två och en halvtimme och lika mycket i kilo, hade avlägsnats i form av överflödigt skinn.

Kan känna, som jag också räknade med, att det inte är så mycket i vikt - om man tänker på hur lätt det är att pendla det upp eller ner på en våg i livet. Men om man istället flyttar tanken från vikt till skin, och målar upp bilden av en ömsande orm eller en rejäl solbränna där man flagnar under flera dagar efter äventyr och upplevelser under en sommar sol. Då blir det genast lite mer.

Lägger jag försiktigt handen på den omplåstrade magen så känner jag ingen direkt skillnad - den har ju försvunnit när man ligger på rygg tidigare också, då den runnit ut på sidorna. Men så fort som jag sitter lite upp i sängen och placerar hand/arm i knä/på lår, så känns det konstigt. Handen känner faktiskt inte igen sig. "Hey dude, where is me?"

Det enda som egentligen känns jobbigt och påfrestande just nu, är inte någon smärta eller il-lamående, inte ens en trötthet, utan istället mår jag riktigt dåligt av att bli uppassad. Tog kraft till mig och frågade om det fanns någon kanna med te vatten ute i korridoren så jag kunde fylla på mitt te själv. Tyckte att de skulle slippa serva mig. Men det gick inte. De skulle prompt fixa det åt mig.

Drack te och åt två smörgåsar.

Min rumskollega knäpper på TV och vi landar i Hajen. Ett annat fisk djur. Så kan det gå. Han var också för stor. Hur gick det för honom och varför?

Systrarna är på oss om att gå och kissa. Minns inte varför, men det var tydligen viktigt av någon orsak. Men istället för att gå och kissa, så skissar jag av min fot på en servett. En fot klädd i vitt. Så kan det gå.

Filmen på TV:n, ersätts med en dokumentär om James Dean, som dog ung. Tur att jag inte är det längre, ung alltså.

Så där.

Då har jag lekt skidåkare och gått med lätt böjda ben, låst höft och stelrygg, till badrummet. Förstår termen gult vatten bättre nu. För det var ingen fors som porlade, inget vattenfall eller droppande - utan bara gult vatten som flöt, rann ut. Förvånat kunde jag nu också konstatera att det faktiskt också fanns en liten behändig kran där nere också.

Sköterskan noterade sedan en liten blodfläck på gördeln som verkade vara färsk, men den var utan på och vi kunde inte hitta någon källa till dess ursprung. Kanske var jag fortfarande stor som en slottsall och det där spöket som man läste om som liten, som målade blodfläcken på golvet, ville göra det samma med mig. Kanske ta mig till min födelse. Men fläcken torkade med tiden och det var inget mer med det. Vad vi kunde se.

”Sängen är lite kort
sover som en groda
man kan således lätt tro
denna vård endast var rent
kvacksalveri”

Smakar på Förhållanden. Hålla för, innan/före man håller. Tänkte på det gällande bilder, teckningar och färg. Hur förhåller sig den formen, den tonen och det materialet sig till varandra.

Drömde nämligen en snutt om mina bilder. Satt och studerade dem och sökte ljuset i dem, tog fram det, förstärkte - men sen började en röst mala i bakhuvudet allt efter som ljuset blir starkare och tydligare: ”Gå inte mot ljuset, gå inte mot ljuset”, egen drama och psykologi på låg nivå. Vaknade till lagom för att styra om drömmen, och fokuserade istället på svärtan, formerna och förhållanden istället.

Vi vet alla att juicen i glaset är mycket mjukare än glaset -även då vi ser igenom glaset men inte juicen. Vi känner till det förhållandet. Men hur SER vi det? Är det färgförhållandet som vittnar om det, eller är det dess inbördes form som talar om det för oss? Bilden av t.ex. Cognac är ju att den är lite ”tung”, men hur mycket av det antagandet ligger inte i flaskan och glasets form? Ser man på just ett cognacs glass och dess form, så kan man se hur vätskan tynger ut kroppen, glasets botten - lite som en vatten fylld ballong.

Hur mycket påverkar min nya form mig, hur ställer den mig i förhållanden, och hur upplevs den som ett första eller andra intryck?

Läser de inledande raderna i en bok som jag fick från pappsen av John Ashbery:

”Ett stort flygplan flög tvärs över solen
och flickorna sprang på marken
Solen sken på Mr. McPlasters ansikte, grönt som en elefants”

Förhållanden. Vad vi ser och känner utan att se och känna. Bilden målas upp och vi minns utan att se. Flygplanets siluett, de springande flickorna och solskenet... Men sen rycks mattan undan och vi blir tvungna till att inte bara se, utan att känna, minnas och försöka bilda oss en ny unik bild. Grönt solskenet? Tankeknölnarna jobbar frenetiskt... Så där OK, nåja det går ju att föreställa sig. Färgade Raybans från sommarheta stränder... Men vänta nu? Grön som en elefant? Där handlar det inte om ett antagande om ett tillfälligt färgat ljus, utan ett påtagligt konstaterade. Jo, en elefant är grön. Jösses, nu måste man tänka. Vara aktiv i texten - för inget är som man själv minns, utan allt ligger i det man läser och författaren skapar världen utifrån påtagliga medel. Ett förhållande som kväver det förutfattade, men släpper greppet, taget, omhållningen av alla hjärnceller.

Förordet säger: ”Om Andy Warhol och T.S. Eliot hade lekt med Barbies ihop, hade resultatet kunnat bli något liknande”

”Vaknar i mörker
känner drömmars närvaro

Men jag vill vara
här
i verkligheten

Där du är
min levande
dröm”

Sov mellan 01-02, sen tyckte kroppen att det låg något vettigt bakom tjetet om att äta åtta gånger om dagen. Plötsligt liksom. Det har ju gått bra att sitta på tvären annars, men nu, bara för att man är på sjukhus, så skall det visa sig på styva linan, och vara så jävla duktig. Svikare! Hade visserligen inte ätit något sedan middagen dagen innan - om man nu bortser från de två smörgåsarna efter operationen idag. Efter en halvtimmes resonering med mig själv i mörkret, så tog jag mod och kraft till mig för att trycka på klockan. Jösses. Ett alarm, för hunger. Vem tror man att man är, Skalman, eller?

Egentligen så ger de inte ut mat på natten, men lite lätt motvilligt förstod hon min situation, och jag förklarade att det räckte med en brödkant utan smör - kroppen behövde bara få känna sig lite viktig, och delaktig genom att ha något att jobba med. Ville inte vara till problem eller besvär. Men i sedvanlig ordning gick inte de där frågorna som jag ville, för en stund senare kommer hon in med en fantastisk brödbit, med inte bara smör, utan även sallad, gurka och ost på. Ytterligare en stund senare tassade hon in med en extra banan.

Hela händelsen gjorde att jag var tvungen att kolla ner på magen för att se om jag verkligen var omplåstrad, för jag fick inte ihop denna situation med den bilden som tidningarna serverar mig, med en stelbent, stressande och empatilös sjukvård. Var jag verkligen på ett sjukhus, eller befann jag mig på en hotellanläggning? Fast å andra sidan - man har ju hört historierna om folk som vaknat upp på sina hotellrum med levern stulen, så bara för att jag var omplåstrad och hade blod i påsar så kunde man ju inte vara helt säker.

Den nya dagen kliver sakta in i rummet. Redan vid 10 tiden så skall/får man åka hem. Åkte hit själv, och ett tag ser det ut som jag skall få åka hem själv också. Men pappsen kommer i en taxi och följer mig hem. Tydligt är varken barn eller fru hemma från jobb och skola för att ta emot mig. Det är ju vardag och man måste jobba, eller nått sånt. Det känns i alla fall skönt att det står på pappret från sjukhuset: "Du skall till exempel inte städa". Fast jag vet hur det kommer att låta: "Att göra det och det är inte att städa..." Nåja, vi får se.

Lägger handen åter på låret och inser att jag saknar stödet. En märklig känsla. För första gången kan jag faktiskt förnimma en förändring i mig själv - helt utan stöd av vare sig en spegel eller klädesplagg.

Gick på toaletten själv i natt, utan sällskapligt stöd. Märkligt hur en sån sak kan göra en stolt.

Apropå det, Märkligt alltså, så är det väl precis det som jag är nu. Märkt likt mig. Jag är helt enkelt, jag är här och nu, typ. Märken på kroppen som talar, om, för, mig, var, jag, slutade och tiden började.

Jag hör hur det faller utanför, likt regndroppar faller minuterna stilla, lägger sig som ett vårdande täcke över minnen, och ytterligare en dag växer fram

- Det är dax för mig att gå vidare*

vidare: bredare, större omfång, utsträckning, rymligare, väl till tagen

Det första jag fick göra när jag kom hem, var att diska min tekopp ...

1. <http://www.plastikkirurggruppen.se/>
2. <mailto:plastikkirug@hotmail.com>

Drömmöte (2007-09-27 19:18)

Oj. Fan vad drömmar kan vara jobbiga.

Måste försöka skriva mer detta.

Låg och vilade mig på sängen. Somnade.

Vaknade först av att jag grät riktiga tårar. Pappa var arg på mig. Tårarna återkommer bara jag skriver det. Klarar inte av att han skall vara det - inte ens i en dröm.

Jag vaknade flera gånger i själva drömmen, där det visade sig att han var arg på mig i den verkligheten som jag "vaknade" till också. Minns inte vad det var som han var arg på. Men det var bla att jag kostade pengar.

Efter jag vaknat av tårarna på riktigt somnade jag om.

Kom till ett ställe där jag verkligen upplevde lugn och ro. När jag reste mig upp och efter en stund frågade om vad det var för ställe jag suttit på. (Även här vaknade jag inne i drömmen). De sa att det var ett ställe som man skulle akta sig för, hålla sig borta ifrån.

Det var där man knöt avtal med döden.

Vaknade med hjärtklappning. Det var ingen varsam hand som kärleksfullt klappade mitt hjärta utan det slog som när man knackade på en gammaldags dörr, där man slog ett järnklot mot dörren.

Dörren. Döden. Inte så olika.

Det är något jag inte vet ännu.

Så mycket vet jag.

Droppar av ny dagg (2007-09-28 09:32)

Slentrianmässigt vaknar folk. De kliver upp och in i en ny dag.

Men för de flesta så är det inget nytt med den. De behåller minnen och situationer från en passerad tid som vägvisare och stöttepelare. Som en matematiker låter de historien rita ut grafen för det nya...

Själv försöker jag se varje dag, just som en ny dag - och så även alla möten med personer och situationer. Varje händelse och upplevelse är sammankopplade men ändå helt separerade.

- Vet inte om det är det som religionen syftar på med sitt vändra andra sidan/kinden till eller så. Men jag dömmar aldrig någon för något som de gjort tidigare.

Jag tror på tiden.

Jag tror på sinnet och människan, att man utvecklas och lär sig - ständigt. Så gjorde man ett fel för ett år sedan eller för någon timme sedan, så kan man under den tiden som gått - kommit till insikt och lärt sig något annat - lika väl som om man tycker en sak i en fråga, så återspeglas inte det på hela personen.

Kanske därför som jag har vänner som både är skinhuvuden, och invandrar kickers, höger extremister och vänster radikaler. Konstnärsfolk och ytliga kändis glidare.

Alla människor är unika och har sina fantastiska sidor. Jagt försöker se dem de fantastiska sidorna - även när de visar upp sämre sidor - och även om vi kan ha en enormt hetsig politisk diskussion, så frågar man varandra efteråt om man skall hitta på något nästa vecka också.

Det handlar, för mig, om en nyfikenhet och respekt för olikheter och en vilja att se det nya, samtidigt som man vårdar det gamla. Kunskap och erfarenhet står inte på egna ben, utan det är hur man vårdar det som får dem att blomma ut och växa. Har ofta sagt att kunskap och åsikter som man håller för sig själv är ingen kunskap eller åsikt, en åsikt kräver en åskådare och en kunskap, en kompanjon. Frågar man inte får man inte veta.

Men man måste samtidigt ta till sig det man möter, minnas - även om man inte lägger det i någons ansikte så fort man får möjlighet.

Gör någon fel i en situation, så är det den situationen som blev fel, inte något annat. Bara den. Det är inget som kommer att hållas mot dem efter att situationen passerat, för det är passerat - det kanske kommer upp och en liknande situation uppstår - får du är det endel av kunskapen och erfarenheten som kommer till spel. Inte att man håller det mot någon.

Det är lite så som jag känner när jag "har deras rygg". Jag finns där för dem mot allt yttre ont, men är det något som känns fel - så tar jag det direkt med dem, och enbart med dem - för att de alltid skall känna sig trygga att de vet att jag har deras rygg. De skall aldrig behöva känna sig osäkra på vart de har mig - även om jag råkar höra något negativt från dem genom andra.

Jag tar det till mig, tycker det är synd, frågar om det. Sen är det inte mer med det. Jag har förtroendet för dem som person inte för enskilda handlingar, för jag vet att vi är människor - och det ligger i människans natur att göra fel.

Min livsåskådning har ju visserligen sina hål och smällar, men det är det som gör den till ett liv och inte bara en åskådning. Jag ger alltid alla en andra chans. Har en vän som faktiskt lurade mig på lite över en miljon kronor. Men det var då, nu omgås vi sporadisk ändå. Någon kanske tycker det är dumdristiskt och omdömeslöst. För mig handlar det om tillit och förtroende - i motsatts till avlit eftertroende, om de orden nu skulle finnas.

Jag vill se till, och jag vill tro på det som ligger framför.

Jag tror att alla utvecklas hela tiden och att inget ör som det var nyss.

Men det är bara jag.

Sen finns det en värld och samhälle utanför mig. Där har de rödljus på öde gator och stängsel mitt i skogen. Frågan jag ibland ställer mig, vad menar folk när man skall gå ut i friheten och inte bara sitta instängd, då det där inne ibland är mer öppet och fritt än det som ligger ute mellan fördomarna.

Så kan jag fundera ibland.

Sen tar jag ofta och håller upp ett glas mjölk och läser en Kalle Anka pocket.

Tidsmaskineri (2007-09-29 17:54)

En sommar för för 20 år sedan.

Moskwa TV - Generator 7/8
[youtube j4ZhkNS2IkU]

Varianter av andra ord (2007-09-30 11:04)

Det började med att jag skrev en liten text som skulle kunna beskriva idén bakom en eventuell bok, med grund i två dagböcker och tankeflöden.

Viktdropp

överflödiga konturer
av tung viktlöshet

Viktiga ord, som vågar
när tyngden är andras fokus
vardags möten
mellan blinda känslor och ord
som talar om synförtryck
känslor utsläpp
vaket medvetande
under huden
iakttagande

spårlösa omtankar

Sen såg jag ett nytt ord:

vikt dropp

stila droppar
stannade upp
i sina fall
hängande i luften
ovan mark
öronmärkt
och utdelat
fall sina
vid vecket
där de stanna

Sen började jag tänka på möjligheten att sätta dem sida vid sida, som två fristående texter, men även sammanhängande.

	Viktdropp	vikt dropp	
	överflödiga konturer	stila droppar	av tung
viktlöshet	stannade upp		i sina fall
Viktiga ord, som vågar			
när tyngden är andras fokus	hängande i luften		
vardags möten	ovan mark	mellan blinda känslor och ord	öronmärkt
som talar om synförtryck	och utdelat		känslor utsläpp
fall sina		vaket medvetande	vid vecket
under huden	där de stanna		iakttagande
	spårlösa omtankar		

Prövande sen ett annat flöde:

överflödiga konturer

av tung viktlöshet stila droppar stannade upp Viktiga ord, som
vågar när tyngden är andras fokus i sina fall vardags möten hängande
i luften mellan blinda känslor och ord ovan mark som talar om
synförtryck öronmärkt känslor utsläpp och utdelat vaket medvetande
fall sina under huden vid vecket iakttagande där de stanna spårlösa
omtankar

Frågan är om texterna bär, någon av dem - ens fristående - och fungerar någon av de sammansatta?

3.9 October

I väntan på regn (2007-10-06 04:16)

Alexander frågade om vi inte kunde skriva en text tillsammans, där vi bidrog med en rad var.

Det blev så här:[1]

sitter med pennan i min hand
och ritar på tangentbordet

drömmer mig bort till annat land
Gör lite gran, men jag hör dig inte alls
då mina vingar av plast slår hårt i vindens hand
Men jag har kvar min tand

så med visdom tar jag mig ton
Inom skogens troll
finns sagan om stadens lekion
6 På morgon jag går upp för att nu nå Hjärtats dagar
som i hösten utanför flagnar

Medan jag haglar
frysta minuter av värme

Har just gått upp, kunde inte sova vidare - men orkar egentligen inte vara vaken heller. Känner mig uttorkad, bränd och misshandlad av tystnad. Försöker hitta trådar, och rötter som lever... Går i minnen och känner efter.

Där fanns det ett liv, inte bara ett iakttagande utan även ett iaktvarande. Släpp blicken och var med. Del akt i G, på G, uppstartande, medvarande medvetande.. mer vetande - i stund av ovetande.. Ibland är det skönt att blara låta tankarna trilla fram som ett fallande pärlband, en stilla sommarbäck... Känna hur orden, speglingarna och reflektionerna bara hakar i varandra och omvandlads, för vandlals, förs vidare, vandrar i flytande vågor.

Är som en lerklump, men inte som den formbara massan på ett drejbord, utan mer som det överlagret från en uttorkad åker. Spännande mönster och färgskiftningar, lockande sprickor och möjligheternas övergivna drömmar.

I väntan på regn.

[2]

[3]

[4]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=352

2. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=352

3. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=353

4. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=354

Livstoner (2007-10-10 22:26)

[youtube snPdEl0Duoo]

La mig på soffan, och förmidagssolen smekte sig in genom fönstret.. Ur högtalarna strömade 60-tals soul från King Curtis och 70-tals jazz/soul från Gil Scott-Heron samt soul/funk från 60 och 70-tyalet signerad Edwin Starr, stängde sakta ögonen och tillät mig att stila sjunka in i en lätt vila.

Tänkte på löven. De som jag studerade igår, då de släppte taget om trädets grenar. De tecknade sig ömsom som små svarta bläckplumpar mot de vita molen, en färgsamling av ännu ej formulerade ord och ömsom blev de till brinnande höstfjärilar som glödde mot den näst intill klarblå himlen. Så levande, och fritt..

Bekymmer som lossnade, skydd som släppte

Vaknade till liv, bytte ut musiken mot Kid Rock och Audioslave

Gick sedan ut i solen och mötte vattnet till tonerna av Uno Svenningsson och Freddie Wadling med Flesh Quartet/Flaskkvatretten. Satte mig längst ut på bryggan och bara tittade på hur vattnet och solen lekte ihop. Försökte memorisera rörelserna och färgerna, så att jag kan återspegla det när jag sen står med disken i kväll.

Hittade föresten Herr Morris på YouTube (även om den svenska dubbnigen faktiskt är så mycket bättre):
[youtube pScMsEpk9cY]

Fler episoder här: [1]Brandy & Herr Morris (Mr. Wiskers) hos YouTube!

Läste en text idag:

Everything will be okay
in the end.

if it's not okay,
it's not the end.

I dag tar det i allafall inte slut. Glömde bort min fars födelsedag idag - måste nog ringa honom i allafall. Vi har en likartad syn på födelsedagar...

Sen sa Alexander detta, när han satte sig för att ta en liten skål blåbärsyogurt: "Blåbär tycker jag skall heta Lilabär, för det är ju den färgen de har..."

Ibland är det viktigt att reflektera över de små sakerna också...

[youtube P5xBadkEmSs]

Skulle försöka plocka ut en låt till en vän, men hur jag än vände och vred på det så blev det så många fler. Låtar som berör, låtar som förmedlar och låtar som lever...

Så det fick bli ett concept för en mp3 spelare eller 3 CD skivor (spår 1-18, 19-37 och 38-53), med ett spår per vecka

BLANDBAND - Herr Morris Dilema

weeks of a year
weak of tear
freak with fear
mare by the creek

Track your weeks

- 01]. Spearhead - Home
- 02]. Eric Gadd - Holy Water
- 03]. Carla Bruni - Those Dancing Days Are Gone
- 04]. Akon - Tired Of Runnin'
- 05]. Cajsa Lisa Ejemyr - Min Ängel
- 06]. DJ Krush ft. Angelina Esparza - Alepheuo (Truthspeaking)
- 07]. The Nightwatchman - The Garden Of Gethsemane
- 08]. Veronica Maggio - Månskensregn
- 09]. Michael Franti - Oh My God
- 10]. Bebel Gilberto - Um Segundo
- 11]. Krister Linder - Nothing Ever
- 12]. Helena Josefsson - Ghosts
- 13]. Bo Kaspers Orkester - Ett & Noll
- 14]. Flesh Quartet ft. Freddie Wadling - Dancing Madly Backwards
- 15]. Gil Scott-Heron - Ain't No Such Thing As Superman
- 16]. Kid Rock - You Never Met A Motherfucker Quite Like Me
- 17]. Leo Sayer - When I Need You
- 18]. Everlast - Mercy On My Soul
- 19]. Lisa Nilsson - Vinden
- 20]. Louise Hoffsten - Stygg
- 21]. Lillasyster - Barn Utan Ben
- 22]. Maja Gullstrand - Sömlöshet
- 23]. Ministry - The Angel
- 24]. Nick Cave & Kylie Minogue - Where The Wild Roses Grow
- 25]. Niclas Wahlgren - En Droppe Regn
- 26]. Steso Songs - This Is For You Girls
- 27]. Sting - It's Probably Me
- 28]. Uno Svenningsson - Det Jag Behöver

- 29]. Lyrics Born - Hello (Remix)
 - 30]. Warren Zevon - My Shit's Fucked Up
 - 31]. Yello - Bostich
 - 32]. Abba - Man In The Middle
 - 33]. Godley & Creme - Cry
 - 34]. Al Jarreau - Roof Garden
 - 35]. Joe Simon - Drowning In The Sea Of Love
 - 36]. Tower Of Power - Man From The Past
 - 37]. Gil Scott-Heron - Pieces Of A Man
 - 38]. Flesh Quartet - Stillness
 - 39]. Louise Hoffsten - Cirkusen Har Kommit Till Stan
 - 40]. Freda' - En Människa (Version)
 - 41]. Michael Franti - Sometimes
 - 42]. Warren Zevon - They Moved The Moon
 - 43]. Yello - Oh Yeah
 - 44]. Kid Rock - Only God Knows Why
 - 45]. Hanna Montana - Nobodys Perfect
 - 46]. Eric Gadd - Avalanche
 - 47]. Rupert Hine - The Set Up
 - 48]. King Floyd - Groove Me
 - 49]. Spearhead - Caught Without An Umbrella
 - 50]. The Nightwatchman - One Man Revolution
 - 51]. Uno Svenningsson - Så Underbart!
 - 52]. LOK - Natten Till I Morgon
- bonus Uncle Kracker - Follow Me
 extra Cajsa Lisa Ejemyr - Se Igenom Mig
 extra Cornelis Vreeswijk - På En Näverdosa
 extra Frankie Goes To Hollywood - The Power Of Love

Försökte hålla blandningen så vuxen som möjligt, men ändå spegla mig, så det blev inte några djupdykningar i funken eller hiphopen, även om man nosar där lite lätt med Quannum kollektivets Lyrics Born. På det stora hela så pendlar man mellan drömska dova timida toner, och hårda anslag med attityd..

Har inte hunnit att lyssna igenom den ordentligt, men jag tror att låtordningen funkar med ett naturligt flöde i sitt anslag och ton...

På temat om något helt annat, så sprang jag efter bussen idag - en ovanlighet i sig, då jag tycker tiden är för viktig att springa bort, men jag skulle ju till herr doktor och ta bort de sista styngnen så jag kände att det kunde vara värt att skynda sig till bussen, för att sedan istället flanera lungt från buss till sjukhus.

Nåja. Det märkliga var att när jag skulle börja springa så satte jag upp händerna vid sidan som man alltid gjort för att hålla igen fickorna, och även hålla den där skumpsäcken mitt på, på någonlunda plats, men det blev nästan så att jag gjorde en klapp i luften, som en sin där riktig höjdhoppare innan de springer, då magen var borta. Händerna stannade inte upp, utan åkte ihop med en lätt smäll och blev sedan till en timid bedjan, men med ett väldigt förvånat ansikts uttryck...

Vågade mig inte på att springa något mer, utan hjärnan är lite avvaktande oh behöver bearbeta hela situationen, då den känner sig väldigt skeptisk och undrar vart allt tagit vägen liksom...

Men jag skall pröva springa någon gång snart igen - inte varje dag som man kan överraska sig själv (även om det sker och jag har dåligt minne - fick en text av en kompis för ett tag sedan och jag svarade att det var en fantastiskt intressant och givande text, och verkligen berömde personen för den och avslu-

tade med att förklara att det var just en sån text som jag själv önskar att jag kunde skriva någon gång... Fick ett svar, med ett stort skratt - det var en text som jag hade skrivit tidigare. Den hade bara citerats för att han tyckte den var så bra... Suck, pinsamt och ändå spännande - tänk att man kan överraska sig så... och det finns massor av liknande historier där jag gjort liknande saker)

Leta album lista:

Adam Sherburne's projekt Childman och albumet med samma namn, samt Mark Pistel självtitlade album och Consolidated albumen "Free Music or Stockpiled Death?" samt "Free Music! Stop America!"

Trillade över detta klipp av Conny Talbot från Britains Got Talent, som Paul Pott vann...
[youtube QWNoiVrJDsE]

1. http://youtube.com/results?search_query=Brandy+and+Mr.+Whiskers&search=Search

Tango mellan toner av ord... (2007-10-15 23:43)

Har tillbringat dagen i Alabama 3's sällskap - en grupp jag helt missat, men som blndar någon form av techno, med singer songwriter, synth och country... Påminner om tidiga Ministry och Massiv Attack...

Upptäckte dem tack vare att jag råkade titta på Luuk igår och hörde deras låt som tydligen var [1]signatur melodi till Soprans (en serie som jag aldrig sett, och trots dess hype - känns inte som något för mig)

Fastnade bl.a. för denna låt, som är en travesti på Randy Crawford och Crusaders hit "[2]Street life", Alabama 3 "Stobelife" (Värdelös hemmavideo av någon - så lyssna bara på låten)
[youtube f2rcq0V8Kzg]

Mer musik: [3]I Ain't Going To Goa och [4]Too Sick To Pray eller [5]How Can I Protect You

- : -

Tänkte på detta upprop mot att stoppa det meningslösa ungdomsvåldet.

Människorna bakom dessa arrangemang och upprop, pratat om vikten att vara tydligt och verkligen säga det man menar - stätta gränser, liksom. Men deras nedstamp som skall liknas vid en krampfull PUNKT, blir till inte ens tre tanke punkter på rad... utan tre komma tecken på rad,, , slarvigt, ofullständigt och ogenomtänkt.

Då klarhet och tydlighet är viktigt, så vill jag veta vilket ungdoms våld som är meningsfullt - då man gör upprop mot just det meningslösa ungdomsvåldet och inte det hela och totala ungdomsvåldet?!

Det där är ju inget annat än en skyddsväst för det egna dåliga samvetet, där man skall kunna försvara sitt eget agerande över att man aldrig själv stött på något meningslöst våld, utan man kanske bara sett lite små bråk eller gnabb.

Kan inte låta bli att tänka på hur en bekanti helgen tittade ut genom balkongfönstret och såg några killar som bråkade och slog på en kille, och bara skrek rak ut åt dem att lägga av - innan någon annan hade hunnit fram till fönstret och titta ut, så hade hon dessutom tagit hissen ner för att säga till dem.

Det var unga killar, det "lekte" och de hade respekt för en kvinna som kom ut och sa till dem - de hoppade inte på henne... De tyckte nog nästan att det var lite kollt med denna kvinna som läxade upp

dem med ett leende, och tråkade dem för deras fåniga mode kläder och behandlade dem som människor. Människor som gjort fel med ändå hade ett värde. Människor som hon såg som smarta, förståndiga och räknande med att de kunde lyssna - vilket de kunde.

Kan inte annat än att värmas av hennes omtanke och kärlek till människorna. Det var fantastiskt.

..So I can't go on, it's time to drop a few bombs
(Get busy, G, go on and take 'em to school)
Yeah, it's time spread the jewels
I ask you about Malcolm and you tell me that he's wicked
Farrakhan comes you can't seem to buy a ticket
And check what my man has to say
Right or wrong, don't you think that he deserves a play?
Cause he's living for you and you and you and you
The brother X tried but he died trying to get through
So why wait until the heartbeat stops
Yo, go on and give my man his props
If you're really that down then act what you say
KRS and Chuck need support today
I see you posing with the Dr King hanging on your wall
Only difference is Chuck might give you that call
To march on Friday, yeah, it's kind of frightening
Let me move so I don't get hit by the bolt of lightning
Striking you down cause you're fronting
A dead leader can't tax your mind
Therefore he's not a threat to your personal time
All the lagging and the dragging
(Yo, I got something to do that day)
Yeah, you sound like an old bitch nagging
Fuck that fronting! We're pumping up the brothers
Cause the brothers keep it pumping
You got it all wrong
When you wait for the TV to tell you what's going on
I thought you're hype on the mic
Yeah, they never get it right
That's why you see we gotta thank God, y'all
For niggas like Ice Cube
Cause they'll tell the record straight
(Yo, my man's a prophet too)
Yo, god, you think he ain't?
So do the right thing, it's not a black or a white thing
We're here to let you know it's just a human being thing
We're pulling out all stops
Cause it's time give heartbeat props

© [6]Digital Underground "Heartbeat props"

- Låten/texten handlar visserligen om hip-hop och den afro-amerikanska kampen, men innebörden går att lägga på allt...

Tänkte på det där med media också, och då kan man inte glömma bort Michael Franti och hans

grupps Disposable Heroes of Hiphoprisy
[youtube bvig4SAZBEs]

- Här är samma låt, samma band, men något år tidigare och under namnet Beatnigs
[youtube 1ebx4WCJmDg]

Det är spännande och kul att söka rötterna inom musiken. Jag försöker hela tiden hitta nytt (för mig) och följa trådar...

Som t.ex. här om sistens när jag försökte se vad en av mina andra favorit grupper gjort på siståndet, Consolidated (kom i samma veva som Disposable Heroes of Hiphoprisy)
[youtube JIjSyuW4IQE]

Fler låtar med dem: [7]America Number One, [8]Unity of Oppression

...och i den vevan upptäckte att sångare, Adam Sherburne, hade ett förflutet i gruppen [9]Until December - en grupp som jag faktiskt redan hade skiva med, men aldrig kopplat ihop! "[10]I'm a slut, so what are you..." - bara en sån härlig text rad! En annan låt med samma grupp [11]Mercenary

I samma veva så jag lyssnade på det, så lyssnade jag även på Nitzer Ebb och deras "[12]Let Your Body Learn", och t.ex. Skinny Puppy med "[13]Who's Laughing Now", "[14]Burnt With Water" samt "[15]Texture"...

Inte riktigt din musik - men jag kommer alltid iväg på sidospår när det gäller musik

Men sen när jag rotar i dessa grunder och spinner vidare på Skinny Puppy och t.ex. à;GRUMH, så hittar jag spännande saker som t.ex. detta:
[youtube YWeA1nztIRI]

Fick denna vida genom Facebook.
[youtube O0dybAaZWuI]

En kompis som frågade om den verkligen var sann, och då kom jag att tänka på rapparen D.O.C. som var en av de grymaste rappare när han kom i slutet av 80'talet och jobbade med Dr Dre, Eazy E och Ice Cube.

[youtube F3INUWcVJnM]

Men efter första albumet så råkade han ut för en bilolycka som nästan kostade honom livet, men han kämpade sig tillbaka och släppte bl.a. denna uppföljning:

[youtube oB0Mps5ZZRo]

Kommer ihåg chocken över hur en av de kaxigaste rösterna plötsligt lät som papegojan i Alladin. Men för minnas honom rätt, så tar vi också en av hans låtar med lite rivigare gitarrer, från den tiden då rösten fortfarande klöv betong:

[youtube y1yKUax7ImU]

1. <http://www.youtube.com/watch?v=jgoyXJiZqLk>
2. http://www.youtube.com/watch?v=C_ZvDI7XGFU
3. <http://www.youtube.com/watch?v=v71sBZ9bspw>
4. http://www.youtube.com/watch?v=uvLB_tcZ4-w
5. <http://www.youtube.com/watch?v=WMIY4r0ZAtA>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=BMNCIkbeJkI>
7. http://www.youtube.com/watch?v=fJgW_wQp744
8. <http://www.youtube.com/watch?v=e5dIATRxi8Y>
9. <http://www.zshare.net/audio/215113277a38a2/>
10. <http://www.zshare.net/audio/215113277a38a2/>

11. <http://www.zshare.net/audio/32400128da6df6/>
12. <http://www.zshare.net/audio/236880525bd006/>
13. <http://www.zshare.net/audio/216047961b3ab0/>
14. <http://www.zshare.net/audio/2432907c8b6d38/>
15. <http://www.zshare.net/audio/24329125f9bc61/>

Sanntid (2007-10-20 14:12)

Lyssnar till ljudet av färger som sprakar i solens galns utanför och smakar på lukten av våta löv och varm bark som letar sig in genom intrycken..

Äldsta sonen sitter vid datorn och håller på med sitt egna Excel register över Pokemon kort och yngsta sonen bygger nya underverk i Bilo (om det nu heter så)

Själv tittar jag lite på repriserna av [1]Andra Avenyn och gläds åt att bild, formspråk, manus och skådespelarinsattser verkligen är riktigt bra - om man jämför med TV4's [2]Labyrint som tappade mig som publik efter senaste avsnittet.

Skulle så gärna packa ihop en picknick korg, några varma filtar och gå ut i skogen, promenera bland löv och grenar, bada i färg och ljus - duka upp i en soldränkt backe, äta, tänka, dricka, prata och värma själen...

Sen när kvällen kommer... Mötta upp vänner i stan och dela glädje över någon öl eller koppar te...

Känns märkligt att längta efter mörker och kväll, när dagen är så fantastisk... Men det kanske är så när man inte vill leva i dåtid, eller framtid och samtiden stöter ut en, så man bara har kvar sanntiden..

Tar fram ett soundtrack som får svetta ut det onda, samtidigt som det smeker det vackra...

[youtube 4Bb_bPcOrH4]

1. http://www.svt.se/svt/jsp/Crosslink.jsp?d=65852&lid=Andra_avenyn&from=menu
2. <http://www.tv4.se/labyrint/>

Ljuden av minnen (2007-10-21 01:17)

Satt och tittade på repriserna av Doobidoo, och en gammal favorit artist dök upp i låtvalet... Yngsta killen älskar Scissor Sisters, så jag plockade faktiskt fram skivan med Leo Sayers i samband med det tidigare.. Allt nytt är inte innovativt ;)

[youtube XucbKof0HcU]

Sen har vi ju hans otroliga [1]When I Need You samt [2]More Than I Can Say.

- : -

Det är vid såna här stunder som jag inser bredden på mitt musikgillande, då jag sekunderna innan även lyssnat på detta:

[youtube dNITJsOrHr0]

och har detta också på spellistan:

[youtube Y2lhkCQkhu8]

därifrån är det inte så långt till:

[youtube zm6AGd3qE5U]

därefter kommer:

[youtube hV4znbHbfng]

och detta:

[youtube FN4dpeYBniU]

samt:

[youtube aaTLEvupVv0]

...sen fortsätter det med Paul Pott och 60-tals soul, 80-tals synth, 90-tals metal och visor från 2000, utspätt med hiphop från fyra årtionenden.

Musik är som livet, härligt i alla dess former och toner och helt utan någon röd tråd! ;)

- : -

Fastnade i 80-talet och vill hänga kvar där ett litet tag till, har faktiskt min vita midjekorta jacka med axelvadd kvar!

Patrick Hernandez - Born To Be Alive

[youtube znPfp9XHH3k]

Jona Lewie - In the Kitchen at Parties

[youtube ZJ4-IY8Iqy0]

Silver Convention - Fly Robin Fly

[youtube v=RM72iWami9M]

Sylvester - You Make Me Feel (mighty real)

[youtube oG2ixYJ79iE]

Sparks - This Town Ain't Big Enough

[youtube EJy6KmbSALw]

The Sweet - Wig Wam Bam

[youtube 63CiRbiaoFo]

Devo - Whip It

[youtube rxH39QlRuhg]

Space - Magic Fly

[youtube 1lINSdf9cl4]

Kraftwerk - The Robots

[youtube VXa9tXcMhXQ]

The Buggles - Video Killed the Radio Star
[youtube XWtHEmVjVw8]

Asia - Don't Cry
[youtube HiUjmt _8fdQ]

M - Pop Muzik
[youtube mj8a8IY60hU]

Ottawan - D.I.S.C.O.
[youtube kFyQfgTAKX0]

ABC - The Look Of LOve
[youtube ZUDBzVg _-u0]

1. <http://www.youtube.com/watch?v=jHywAUE01WI>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=dGKnSdikqjw>

lövlängtan (2007-10-25 14:35)

[1]

I våras tog jag in vatten inom låsta väggar.

I dag föll löven...

[2]

[3]

[4]

1. <http://www.regndroppar.com/img/lovfall-a.jpg>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/10/imgp0075-copybbb.jpg>

3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/10/imgp0072-copyb.jpg>

4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/10/imgp0050-copy-b.jpg>

Lövsession (2007-10-27 17:27)

[1]

[2]

[3]

[4]

[5]

[6]

[7]

[8]

[9]

Spontana självportätt efter en idé om att minnas och spara hösten...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/10/imgp0168edxxx.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/10/imgp0167e.jpg>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/10/imgp0168e.jpg>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/10/imgp0168edx.jpg>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/10/imgp0281a.jpg>
6. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/10/imgp0282b.jpg>
7. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/10/imgp0284b.jpg>
8. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/10/imgp0243b.jpg>
9. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/10/_imgp0168edxyy.jpg

Många bläckar små bildar stora ord... (2007-10-30 16:09)

Att se andra

ord...

Upptäckte ett väldigt konstigt ord.

Gemensamma

- gemen = små, småaktigt
- samma = likadan

Det varma och sammansvetsade i ordet sprack från kant till kant, och blev till något väldigt svalt.

Har tittat på två andra ord också:

Omtanke, det är inte bara tanken på någon annan, utan man sätter sig även in i den andras situation och känner efter vad den vill/behöver - inte bara vad man rent objektivt och personligen tror. Inte bara tanken, utan om-tanken.

Snällhet, det är när den vänliga gesten också bär en varm känsla av uppriktighet, värme och spår av kärlek. Sen vänlighet med hetta, snäll-het

Inget av orden har något med någon motsats att göra - snällhet står inte i motsats förhållande till elak, och omtanke är inte det till likgiltighet. Vad de är, är däremot delar av _själen _, och det är det som gör att de kan finnas i alla sammanhang - för själen lever och är föränderlig som dagens väder

Gjorde också ett verb för en tid sedan.

Man kan le, och se hur andra ler och precis som man kan spöka ut sig i någon form av aktivt verb eller vad det kan heta, så bör man ju kunna lera också.

- Att le är ett passivt verb där man bara reagerar med glädje och värme på något...
- Att lera är en aktivt variant där man skapar och formar något kreativt av sin glädje...

Har följt den vansiniga debatten kring att en familj skulle bestå av mamma, pappa, barn - och det hela är ju bara så absurt, men även skrämmande att man har den på denna sida av jessufödelse liksom...

Men jag läste en sido diskussion kring det som var väldigt intressant. Det handlade om barnens rätt vid en skillsmässa samt familjens kopplingar.

Det var en kvinna som tog upp det faktum att hon hade kunnat få betald tjänstledighet för att åka på

dotterns farfars begravning. Men i och med att de är skilda så skulle hon få löneavdrag om hon tog tjänstledigt. Frågan hon ställde sig var: Ändrar en skilsmässa en farfars status?

Frågan man skulle vilja ställa till samhället, vad är en familj? Varför är det en familj? På vilka grunder och värderingar bygger man detta? Tror att det skulle vara nyttiga och viktiga tankar att ta upp, speciellt nu när det finns farliga röster som vill hindra lyckliga familjer att bildas, bara för att de inte passar in i en påhittad norm.

För mig är det ganska tydligt att man är för snabb i problemanalysen. Man ser skilsmässan som ett problem, och därtill vill man lösa upp allt kring den - istället för att se skilsmässan som en lösning på ett (1) problem, samtidigt som den inte ändrar på något annat (än de samhället av de två som ingått äktenskapet med varandra).

För som jag säger till mina barn. De, jag och deras mor, kommer _alltid_ vara pappa, barn, och mamma. Det är vår familj. Men vi kan där emot skilja oss innan de flyttar hemifrån. För kärleken finns i många skepnader, och den mellan två vuxna, två föräldrar - den som de flesta syftar till när de nämner kärlek - är inte något som bara är, utan den lever. Mamma och Pappa är inte knytta till varandra som barn och föräldrar. Mamma och Pappa har "bara" kärleken mellan sig - barnen står inte mellan - utan för sig själva, men kopplade till båda föräldrarna. När den kärleken mellan föräldrarna (där av är det viktigt för mig att säga att barnen inte står mellan föräldrarna - av rent visuella skäl - står barnen mellan föräldrarna så "kan" ju inte kärleken mellan dem försvinna...) försvinner - så blir det till något negativt som även drabbat barnen - och då är det bäst att sära på sig - på grund av livskärleken till barnen.

Samhället ser inte detta, utan samhället stannade vid ytan och sin jakt på problem istället för lösningar.

Var även inne i [1] en annan intressant diskussion ang. kvinnosyn av män, där jag bl.a. även undrade om det finns något som heter mansyn?

Hostlöv

När alla andra

låg
stilla

lyfte det Karminröda lövet

från
marken

som ett pulserande hjärslag

ända tills någon
la örat till
dess yta

och hörde

hostningarna

3.10 November

Utsänd att ta en sväng (2007-11-02 00:32)

Jag hör orden, förstår dem, men låter mig luras igen. "Jag vill inte att vi skall bråka i kväll, men jag måste bara få fråga en liten sak..." Frågan kommer, svaret levereras, och sen kommer alla följdfrågor och allt annat och plötsligt är vi där igen.

Suck. Rewind selecta.

När jag var ute och gick idag på kvällen, så passerade jag en kyrka. Det jag reagerade på var att det stod en fras på väggen som jag tyckte var märklig: "Var inte rädd". Jag vet att tanken troligen var att den skulle vara lugnande - men för mig så var den nästan det omvända. Varför finner de att de måste skriva en sån sak utan för. Borde jag vara rädd? Jag kände att det kändes lite olustigt, och att jag var tungen att se vilken typ av kyrka det var egentligen, och där jag gick så skymde ett träd namnet... Men när jag hade gått en bit till så såg jag namnet. Andreaskyrkan!

Där kände jag att det högg till någonstans.

Med alla de eventuella förändringar som kan ligga i framtiden och hur situationen är nu, så blev raden "Var inte rädd" väldigt laddad - Vad var det jag inte skulle vara rädd för???

- Stanna eller gå, liksom?

Trillade in i två diskussioner och frågeställningar när jag sen kom hem. Den ena grundade sig i en frågeställning kring att gå den raka vägen, kontra våga ta avstickare.

Min tanke var:

Den raka vägen är sällan den bästa - den förutsätter att man går från A till B, och vad som sker däremellan är ointressant. Det är samma sak med det ytliga modet mellan "dig" och det du ser på andra. Det är lätt att ta sig fram på det sättet, men det är inte en del av livet, det är inte att leva.

Jag är inte religös på något sätt, men jag kan tycka att det är intressant att göra kopplingar till religionen.

Enligt den så är meningen med livet att dö (för att komma till himelen), meningen med livet är att inte ta ett eget ansvar, utan bara följa reglerna blint, och man visar sin tacksamhet till den "där uppe" som sägs ha skapat naturen och allt, genom att stänga in sig i hus som är prydda med vassa torn.

Någonstans i detta kommer min religionstanke in; om jag skulle skapat denna värld så skulle jag också vilja såla ut dem som själva skulle få välja om de ville till nästa nivå och de som inte lärt sig att ta vara på livet.

- Tänk om det är så att man skall våga ifrågasätta, våga använda det egna förståndet, våga se andra människor och inte bara följa den raka vägen - göra något av sitt liv (och då inte genom att ta sig från A till B på snabbaste bästa sätt). Tänk om detta är en test för att se om vi är värdiga att ta eget ansvar, och smatidigt känna för våra medmänniskor?

Men vad har du för mål med livet? Frågar folk ibland.

Mål? svarar jag. Jag har inga mål för jag är i mitt mål att se, höra och känna. Målet är att leva. :D

Brukar ibland referera till en sak som min far sa till mig då han höll i konstutbildningar på som-

maren. När folk fick i uppdrag att gå ut och måla, så ägnade merparten av alla största tiden till att sätta sig på cykeln och cykla långt bort och måla av något som de sett andra göra - när de egentligen bara borde stanna utanför dörren och sänka blicken, för att se vad som redan låg framför dem.

Motivet skapas i deras själ och ögon, inte där andra sagt att det fanns.

Enkelt sakt. Om målet är en rak väg och allt är svart och vitt - varför är regnbågen börjd och skimmrar i så många olika färger då den visar var skatten ligger? ;)

Kortfattat. Våga gå en omväg, det dödar dig inte - men kan däremot ge dig liv.

Mångfalld i människor och intryck är det livet handlar om.

Den andra ämnet handlade om frasen "utsänd att öva på" som Pollak menar att man skall betrakta en besvärlig person som.

Detta var mitt resonemang:

Vad säger egentligen meningen: Utsänd att öva på?

För mig ger den två ganska negativa tankar.

Den första är att personen i fråga inte egentligen är värd mer än en labbråtta. Det gör inget om det går fel, för det handlar "bara" om ett sk. övningsobjekt.

För det andra får jag också en känsla av en flykt från ett ansvar över sina egna handlingar då man "Övar" på något - då är det ju ok att göra fel, trots att man vet om det - för man övar ju bara; det är liksom inte på riktigt.

Jag försöker själv ta alla - från förståndshandklappade, barn och vuxna till rena idioter på samma sätt. Med en nyfikenhet och en viss mån av respekt - men samtidigt så håller jag dem ansvariga för vad de faktiskt säger och gör också.

I nästan alla fall slutar det i en uppriktigt vänskap, då folk upplever att man faktiskt lyssnar på dem och inte tillåter att de gör det enkelt för sig genom att gömma sig bakom saker som låter bra, men som de egentligen inte tänkt igenom.

Men många säger samtidigt att man/jag inte skall lägga tid på energitjuvar - fast jag kan inte förlika mig med det den tanken heller. Hur kan de vara tjuvar om det är jag som ger dem av min energi?

Är inte det mitt ansvar att avgöra hur mycket energi jag vill ge dem? Att kalla dem energitjuvar känner jag bara är ett sätt att göra det lätt för sig själv genom att försöka fransäga sig sitt eget ansvar.

För att någon skall kunna själa min energi så måste de bryta sig in, och då jag öppnar dörren och bjuder in dem, så blir det ju inget inbrott. Sen måste jag faktiskt äga min energi och den skall dessutom vara något "konkret" som finns i en begränsad mängd.

Det stämmer inte med min livssyn och tankar.

Energien är något som skapas i samband med ett interagerande.

Har även tänkt på uttrycket - jag tar ingen skit.

Vad menar man då? Egentligen.

Kan man inte använda även det mentala avfallet som torrbränsle? ;)

Avslutningsvis, utsänd att öva på...

- När skall man börja leva då, och när skall man använda det man lärt sig?

Ordlig (2007-11-04 15:08)

Visst hade det varit bättre

Visst hade det varit bättre om jag inte blivit så kränkt, att jag inte känt att måttet var så rågat och att jag inte blivit så ledsen och frustrerad att jag hade haft ork att göra det som du inte hade...

Att tänka efter och formulera mig på ett sätt som du inte tog illa upp av, samtidigt som jag la mina sårade känslor åt sidan.

Men när man läser ovanstående två stycken, så ser man att det är väldigt mycket begärt - och att lösningen lika väl, eller kanske till och med än bättre hade varit om du inte använt så kränkande ord från början?

Det är märkligt att se hur jag som blir sårad är den som gjort fel, och skulle gjort annorlunda. Att jag som är den som blev sårad och kränkt skall öppna upp och släppa in dig.

Det är ju samma tankar som våldtäktsmän och hustrumisshandlare har - hon bad ju om det, och nu när jag är anklagad för våldtäkt/misshandel så är jag kränkt och mår dåligt: "vad skall hon göra åt det?"

Tänkte på ordet Respektera. "Re:" regarding, återkoppla... Inspektera. Granska, gå in i

...spektera

Spekulera, fritt tänka/fundera

Spek: Skulle det kunna vara att se med själen, att själa se? (spektakulär, spektrum, spekulant, spektakel)

Späck = valfläsk

Är det detta som politiker tänker på när de pratar om respekt för lagar och medmänniskor?

Respäcktera: Återkopplat Valfläsk

Du respekterar inte

mig

nu när du
läst mina ord

kan du radera
ditt svar till

mig

inte respekterar Du

[youtube OfGBSZSgy7A]

WAQAMB' AMANGA MUS' UKUQAMB' AMANGA
[you were lying, do not tell lies]
WANGI QAMBELA AMANGA UFUNA UKUNGILAHLISA
ITHEMBA LAMI WEMAME!
[You told lies, trying to mislead me,
so that I would give up my faith and hope.]
WASHO NJALO! WATHI IKUSASA LETHU
SELIMNYAMA HAWU WASI QAMBELA AMANGA
[that is what you said – you said that our future is hopeless,
our tomorrow is bleak, you were lying,
trying to mislead us]
NGEKE SIVUMA – NGEKE SILAHLA ITEMBA
[No can do! we will never relinquish our faith]

Chorus:

KUZULONGA UKUTHI NINI? ASAZI!
[Everything will be all right –
It's just when this will be, we cannot know]
KUZOLONGA WENA 'MNGANE WAMI
[Everything will come right, I tell you friend]]
MASUKU LAHLA ITHEMBA LAKHO
[Do not throw away your hope]
MINA NGAPHA WENA NGAPHA SIZOYI BAMBWA
[Me holding on one side, you holding on the other side
together we will pull through]
THINA NAWE, THINA NAWE
[you and me, you and me]
UMOYA WAMI ONAKELE
[my spirits are down]
WENA WEMTAKA ANTIE HAWU WANGI SHAYISA UVALO
[I say to you child of my aunt, you have caused me great fear]
WASHO NJALO! WATHI IKUSASA LETHU
SELIMNYAMA HAWU WASI QAMBELA AMANGA
[You told lies, trying to mislead me,
so that I would give up my faith and hope.]
WASHO NJALO! WATHI IKUSASA LETHU
SELIMNYAMA HAWU WASI QAMBELA AMANGA
[that is what you said – you said that our future is hopeless,
our tomorrow is bleak, you were lying,
trying to mislead us]
NGEKE SIVUMA – NGEKE SILAHLA ITEMBA
[No can do! we will never relinquish our faith]
Chorus:
KUZULONGA UKUTHI NINI? ASAZI!

[Everything will be all right –
It's just when this will be, we cannot know]
KUZOLONGA WENA 'MNGANE WAMI
[Everything will come right, I tell you friend]
KUZOLONGA 'MNGANE WAMI NGIYAKUTSHELA
[It will be all right my friend, I'm telling you]
WOZA WESIBINDI! UYAPHILISA UYABULALA
[come true courage, for it is you who gives
life and takes it away
MINA NGAPHA – WENA NGAPHA SIZOYIBAMBA
[me on this side, you on the other,
we will hold it together]
UNGALALLELI LAW' AMANGA 'MNGANE WAMI
[don't listen to the lies of my compatriot]
OH SIZOBAHLULA THINA NAWA
[we will be victorious in the end, just you and me]
OH THINA NAMA
[just you and me]
I saw the Berlin Wall fall
I saw Mandela walk free
I saw a dream whose time has come
Change my history – so keep on dreaming
Deam on dreamer, dreamer
In the best of times and in the worst of times
gotta keep looking at the skyline
not at a hole in the road
Your time will come, sister, your time will come
nobody's gonna rush history, we have to ease it along
– just ease it along

Johnny Clegg & Savoka
Your Time Will Come
(©1993 från albumet "Heat, Dust And Dreams")

[youtube hkZvDTNookE]

Av fall (2007-11-05 14:43)

Sitter fortfarande med resterna av lövbilderna.

Hade en tanke på en bild, som jag inte följde igenom helt och fick därmed inget bra fäste för.

[1]

Tanken var att tydliggöra de lager av personlighet, de lager av känslor allt det som vi tappar genom åren. Det som till synes dör och försvinner medans vi sitter tryggt bakom hårda väggar. Hur den grå massan lämnas kvar.

Till synes.

Men allt som vi tappar, blir till bördig mull vid våra fötter till den dagen då solen lyser igen och regnet åter når vår kropp.

Avfall. Av fall

[2]

Det glimtade till av svärta i ljuset, efter att allt hade fallit...

Valfrihet?

Med ett slag av frihet
kastade valens fena
upp vattnet
från den lilla sjön

mot himlahavet

ovanför

valfria droppar
landade het
på hans rygg

Ögon från
havet himlade mot
hans lycka

Kom att tänka på Paul Potts igen:

[youtube 5re9Pdp0tPs]

1. <http://www.regndroppar.com/img/imgp0297-copyxp.jpg>
2. http://www.regndroppar.com/img/copy_of_imgp0243x-x.jpg

Leker med orden igen.. (2007-11-05 14:57)

Ser bortanför, ser nytt

Bildar mig en uppfattning

Mobbing

...handlar om flera personer (formen av "oo") som står (form av "ll" och formen tillsammans blir "bb") mot en enskild individ, allt för att en person skall få glänsa, det ger mig ordet mobling på två nivåer... Dels för att det inte handlar om fler än en person (formen av endast ett "b", då resen bara följer den enklaste rakaste vägen "l") och det för att det handlar om att en person skall glänsa: mo' bling! (överstätt, mer glas/diamanter/utsmyckning/gläns..)

mobling

Inskolad - utan kunskap... (2007-11-05 20:40)

Jag vet inte vad det innebär - men det gör mig irriterad i allafall!

- Inför utvecklingssamtalet senare i veckan på barnens skola, så läser jag vad gymnastikläraren skrivit...
"Han har fått högre status i gruppen"

Va, vad fan?! Status? Vad är det för skit... Status is the shit, liksom eller? Vart tog det personliga uttrycket vägen? Den personliga viljan? Det egenmäktiga förfarandet över sitt liv, typ...

- Det är bra att han fått högra status, så långt fattar jag resonemanget - men på vem ligger ansvaret? Är det bra att de andra har en hög status som man får sträva efter, eller är det viktigare att alla känner av den gemensamma statusen och lägger sig på den. Trodde gymnastik och sport handlade om lagarbete, men klockorna klickar som huttrade småfåglar i bakhuvudet och påminner mig om att sport och gymnastik är som religion - det handlar inte om individen utan endast om dem på toppen.

Läser på nätet från Örebros tidning:

I förhör har 15-åringen berättat hur han misshandlats med ett basebollträ, blivit bunden och utkörd till en skjutbana i skogen.
Där hotades hela hans familj till livet.

Blir förbannad, och tycker synd om killen...

Ända fram till att jag läser texten ordentligt...

Dramat började med en misslyckad stöld.
15-åringen och hans kamrat togs på bar gärning när de försökte stjäla fälgar på en gård som enligt vittnesuppgifter tillhör en "person i en mc-klubb".
Kamraten kom undan, men 15-åringen ramlade och mannen som bor på gården lyckades få tag i honom.

Nu är **inte** våld OK på någon nivå, men plötsligt så är 15-åringen inte så oskyldig längre.

Tänker tillbaka på skolan, och undrar varför barnen lär sig andra länders BNP och vad det högsta bärget i Frankrike heter, istället för att lära sig omtanke, respekt och ordning samt näringslära.

Huvudräkning är jättebra att kunna, multiplikation, addition och subtraktion samt dividerat. Jättebra att faktiskt ha koll på - men all den mer avancerade matten i skolan, den hade även sin roll på den tiden då miniräknarna kom, men idag - då de flesta sitter vid en hel dator och gör beräkningarna i Excel eller liknande?

Tänk om de då istället fått någon timmes näringslära i skolan varje vecka och dessutom fått lära sig människovärde, respekt och uppförande?

Våldsironi (2007-11-06 00:48)

Pratade med några vänner om det meningslösa våldet och frågan hurvida det finns ett meningsfullt våld, ett rättfärdigat våld.

Jag ser skillnad på våld och försvar, men oavsett om våldet kan ha en logisk och vedertaget accepterat skäl bakom sig - så blir det aldrig meningsfullt.

Hade det varit meningsfullt hade man kunnat prata om det istället för att ta till det - och våld

föder våld.

Vilket våld är OK?
Vem avgör det?

Det kom ju på sin spets med pappan som dödade två av de tonåringarna som terroriserade honom. Han såg ingen annan utväg, han försvarade sig när han kände sig och sin familj attackerad och ingen hjälpte honom.

Det är samma sak med film/teater våld också. Många gör samma tolkningsvurpa. Ett mord och dödsfall i en Shakespeare pjäs är vackert, heroiskt och aldeles, aldeles underbart vackert att se. Samma mord regiserat av Tobe Hopper är äckligt, farligt, förkastligt.

Frågan är bara vem av dem som ger bäst bild av ett mord, och sätter bäst "förebild"?

Sen är det ju också så, att oavsett vems "fel" det är, eller vilken "rätt" man haft till våldet - så drabbar det en person på samma sätt, och även dess anhöriga. Antingen har de anhöriga inte förstått att deras som/dotter har varit värd sitt "straff" eller så förstår de att hon/han varit dålig - men förstår inte varför han/hon var tvungen att dö, fysiskt skadas.

Jag satte mig på tvären i lumpen då vi skulle gå från att skjuta på en vanlig pricktavla till att skjuta på silluterar av människor i hjälm.

Plötsligt vägrade plötsligt kompaniets bäste skytt att skjuta ett enda skott.

- Jag ville inte lära mig, eller intala min hjärna att det var OK att rikta ett ladat vapen mot en annan människa. SÅ jag fick komma till psykologen, som ställde mig frågan:

- Det kommer en man emot dig med ett automatvapen, du har ett vapen liggande brevid dig. Skjuter du honom?
- Nej.
- Mannen riktar sitt vapen mot kvinnor och barn som finns vid din sida. Skjuter du honom?
- Nej, jag försöker prata med honom
- Mannen riktar sitt vapen mot dina barn, och gör sig redo att skjuta. Skjuter du honom?
- Nej, jag kastar mig emellan.

Jag skulle aldrig kunna leva med vetskapen om att jag hade tagit en annan människas liv, men samtidigt är mina barns liv värt mer än mitt eget.

Sån är jag.

Ironin med våld, är att man vill ha något sagt med ens handling - och hade man bara sagt det tydligt nog så att den andre förstod hade man ju aldrig behövt använda våldet. Som det är nu kan man vara glad om densom drabbats ens vaknar upp för att minnas någonting.

möten mellan ord

Hon var inte härifrån...

Hon var skinande
hård som stål

Hon var inte

häriifrån

När hon sa
thanks
förstod han

hon hade
ett hjärta

med

iron i

Människor är lite lata (2007-11-06 13:20)

Läser artikeln i Aftonbladet, och [1]förundras att det enbart talar om att man skall piffa till sig för varandra, göra sig fin för varandra. Göra sig fin..? Vad hände med själen? Vad hände med personen? Självklart är det vackert med fina kläder och när någon har "piffat" upp sig, men det skall väl inte stå i motsats förhållande till kärleken, eller det vackra med en person i sig?

I slutet av artikeln, så kan man läsa:

Men Pelle Mårtenson tycker inte att man ska överdriva effekten av att vi sunkar ner oss.
– Sex är absolut inte någonting som måste vara välstädat och vackert. Tvärtom tycker många att det sunkiga är vansinnigt upphetsande och att det glamorösa och vackra bara är tråkigt

Grundtanken är bra och "rätt", men det blir ju så fel i detta sammanhang - för kontentan av artikeln blir ju till att det enda som betyder något i ett förhållande är utseende, då inte det personliga - utan det tillfixade och vilka kläder man har, samt sexet.

- Sen kan man läsa "problem" artiklar och avslöjanden om hur sex fixerat samhället är och problemet med utseende fixeringen som också finns.

Och ingen förstår någonting.

Fast det är nog egentligen inte så konstigt.

- För att förstå, så måste man börja med att tänka också.

Lite som när tidningarna lagom till sommaren har artikelserien; "Här bor de rikaste i din kommun" följt av "Ökad inbrottsvåg i Sverige" samt "Så här skyddar du dig", eller varför inte "Här är alla fartkontroller i midsommar" följt av "Döden på våga vägar"...

- Det ena leder till det andra...

1. <http://www.aftonbladet.se/karleksex/article1176004.ab>

Antagen utmaning... (2007-11-06 16:42)

Antar [1]utmaningen av TJORVIG!

1. Ta närmaste bok och slå upp sidan 18, rad 4 - vad står där?

"- Nej, nej, allt detta kommer sig av en serie sammanträffanden."

från boken "Segla i ett såll"- en patafysisk antologi sammanställa av Claes Hylinger (Patafysiken är vetenskapen om de imaginära lösningarna. Patafysikern observerar vad som är sken, inbillning, fantasi och lek i de lösningar som den mänskliga tanken föreslår. Han utvecklar en klar blick för hur mycket som är imaginärt i det som synes verkligt och vice versa. Och han bidrar villigt till framställningar av nya imaginära lösningar. Taget från bokens inledning)

2. Sträck ut din vänstra arm så långt du kan, vad rör du vid?

En vägg med CD skivor

3. Vad var det senaste du såg på tv?

Tror faktiskt att det var Rikki Lake av alla program... Som gick vid 03 tiden i natt, då TV:n bara stod på i bakgrunden. Fast det "Tittade" jag inte på... Så om jag skall säga ett program som jag faktiskt såg, så var det Cityakuten

4. Utan att se efter, gissa vad klockan är ?

15.27 (hon var 15.20)

5. Bortsett från datorn, vad hör du just nu?

Fåglar som huttrar (andra skulle kalla det fågelkvitter, men med tanke på hur kallt det är, så vet jag vad det egentligen är), Dess förinnan var det Tech n9ne och nu kom Lyrics Born

6. När var du senast utomhus och vad gjorde du då?

I går, gick med sopor.. Hade velat ut idag och fotografera löv - om jag bara hafde haft en bra kamera...

7. Vad tittade du på innan du började svara på den här undersökningen?

Lägenheter och hus i en sån där Tidning som dimper ner i brevlådan vaje vecka...

8. Vad har du på dig?

mysbyxor och t-shirt, utan glasögon...

9. Drömde du något inatt? I så fall - vad?

Mindes det tidigare under dagen - men nu minns jag bara att jag drömde.

10. När skrattade du senast?

För ett par år sedan, då en kompis och jag skulle byta buss. Vi kliver av och går mot bussen framför oss, men han kliver på samma buss som han klev av utan att märka det och åkte vidare...

11. Vad finns på väggarna i rummet där du är nu?

En tavla av min pappa och två bilder på mina barn. Skulle vilja ha så mycket mer...

12. Har du sett något konstigt på sistone?

På flera sett. Å ena sidan så är allt jag ser konst, å andra sidan så har flera saker i min omgivning på ett märkligt sätt samspelat med livets utveckling och eventuellt försökt att ge mig en riktning där jag tvekat.

13. Vad tycker du om den här utmaningen?

Helt ok ;)

14. Vilken var den senaste film du såg ?

Skall det vara en hel film??? Har sett så mycket film i mina dagar att jag ofta tröttnar innan slutet och fixar med något annat istället. Men jag tror att det nog var High School Musical 2 med barnen.

15. Om du blev multimiljonär, vad skulle du köpa?

Först skulle jag betala ett par lån som några vänner och personer som betyder mycket för mig, har. Sen skulle jag köpa en kamera följt av en lägenhet och ta med mitt hjärta på en utlandssemester.

16. Berätta något om dig själv som folk inte känner till.

Jag är extremt blyg, osäker och min mor sa till mig och min styvbror när vi var i de nedre tonåren att han var bättre på att uttrycka sig med ord, medans jag var duktigare på att forma och skapa saker med händerna.

17. Om du kunde förändra EN sak i världen, utan att ta hänsyn till politik och skuld känslor, vad skulle det vara?

Jag skulle ta bort religionen och sätta mänskligheten på kartan. Få oss att blicka mot varandra och på det som finns vid, under och omkring oss, istället för att blicka uppåt och jobba för att bli bra inför dommedagen. Att folk såg varandra och tog hand om varandra. Människors lika värde

18. Tycker du om att dansa?

Ja. Även om jag tillhör den gamla DJ skolan som levde efter devisen, DJ's don't dance.

19. George Bush?

Nej, helt utan att tacka för erbjudandet.

20. Vad skulle dina barn heta, pojke resp. flicka?

Benjamin och... Kommer inte ihåg namnet som jag tänkte på när det var aktuellt.. Jasmin, Isabella eller något sånt..

21. Skulle du nånsin överväga att bo utomlands?

Ja. Kanada har alltid lockat

22. Vad vill du att Gud ska säga när du kommer till pärleporten?

Du hade rätt, jag finns inte, jag är bara människans spegelbild.

23. Vilka fyra personer vill du ska svara på de här frågorna?

Oj, troligen de fyra som jag inte kommer på nu eller de personer som jag utgår ifrån inte skulle svara på detta. Men skall jag ta fyra namn så blandar jag friskt från vänlistan: Troi, Herr Hjalmar, [2]Mimmi och [3]Smultris.

1. <http://tjorvig.blogspot.com/2007/10/utmaning.html>

2. <http://mostermimmi.spaces.live.com/>

3. <http://www.smultris.se/>

Mer som Kaa (2007-11-06 17:24)

Vill verkligen ha en ny kamera.

En riktig sak liksom.

Så att jag kan våga

försöka

slinga mig in i bildens värld

och fånga en bild som Kaa

- Kaa mera...

En [1]Nikon D300 är väl överst på önskelistan (med Liveview och allt). Men den liggerså långt över själva listan att den inte kan få plats med sin prislapp då både lins och blix tillkommer, så en [2]Samsung GX-10 ligger nättre i säcken rent prismässigt...

Även om jag inte ens har ett öre till att köpa ett snöre till säcken, eller än mindre en säck.

Men det hindrar mig inte från att våga...

drömma.

1. <http://www.cyberphoto.se/info.php?article=nid300>

2. <http://www.cyberphoto.se/info.php?article=GX101855>

Manligg (2007-11-09 16:49)

Manligg

Jag står
inte

utan ligger
ödmjukt

vid livets fot

I tider då man verkar glömt bort vad som är manligt, och fått för sig att det handlar om något som har dem fruktan, våld och rädsla att göra, så känner jag att jag behöver formulera det för mig själv och mina barn.

För mig är en riktig man en kvinna, ett barn och en människa, inte bara människa.

Utöver det mänskliga som kommer med att våga vara en människa, så behöver en man känna och se det som kvinnan genom århundraden lärt sig att se och känna.

En man behöver våga vara sämst och samtidigt våga vara så nyfiken att man försöker igen, som ett barn.

En man skall se och känna det mänskliga - och förstå i vilka situationer där han eventuellt är i en makt position och där våga träda tillbaka och vara ödmjukt samtidigt som man gör det bästa man kan.

En man vågar lyssna på andra, en man vågar tänka själv, en man vågar stå upp och ta ansvar för de som är i en sämre position eller behöver hjälp (även om de har det bättre).

En man vågar leva, vågar vara mänsklig, vågar bejaka kvinnan och barnet i sig - en man vet att ordet respekt, inte har något med kontroll eller fruktan att göra, utan föredömme och hedersbetyg.

Till detta kan jag åter koppla ljud till tanken genom The White Zulu, [1]Johnny Clegg:

”Daughter of Eden” är som texten i skivfodralet säger, en sång för gudinnorna. Johnny Clegg har klargjort att han är intresserad i de olika gudinnorna i ,ytologin hos olika kulturer, samt mäns reaktion på kvinnor. HAn vidhåller att män är lätt avundsjuka och förbryllade över kvinnor, utifrån följande orsaker. Först, mannen föds av en kvinna - vilket antyder att kvinnan kom först. För det andra, män är födda av kvinnan två gånger. En fysiskt och en intellektuellt, i vilken mannen får sin kunskap från kvinnan, vishet, den förbjudna frukten från Edens lustgårdar...

[youtube 4md83bpRRVY]

1. <http://www.johnnyclegg.com/>

Patetisk kärring (2007-11-11 13:48)

Pratade med en vän om ordet patetisk.

Någonstans inom mig så klingade ordet i en annan klang, än det som vi så gärna ger det, så jag kollade snabbt upp det. Patetisk kommer nog från patetik, som i sin tur kommer av patos, och om man tänker på någon som har ett högt ”rättspatos”, så förstår man att det är en BRA sak.

Sen visade det sig enligt [1]susning.nu att det låg något i det: ”Ansågs förr vara mer positivt laddat, som en fullvärdig synonym til finkänslig och eteskt medveten, eller gripande. Numer nästan uteslutande = LÖJLIG”

Tänk att en patetisk kärring, en gång både varit vördnadsfullt och fyllt av kärlek?

- Undrar hur det blev så, och om det kanske säger mer än vad man först tror om samhällsvärderingar och utveckling...

1. <http://www.susning.nu/>

Hårt regn (2007-11-12 23:40)

Begrundar min egen historia, ser hur tidens timglas sakta fyller igen ens flyktiga fotspår.

Lyssnar på ljuden som fortfarande ligger kvar som en hägring över den heta sanden.

Möter [1]Holly Johnson och [2]Paul Rutherford, som ger mig den vackraste kärlekslåt någonsin hörts mina öron. Den är mitt livs låt. Mitt liv

Minns deras andra låtar som [3]Relax som dök upp i Brian De Palma filmen Body Double, så rå och pulserande. Producerad ut i fingerspetsarna - men hittade en minst [4]lika rå och än mer naken version på Youtube

Men även de andra låtarna: [5]Two Tribes, [6]Warriors of the Wasteland och [7]Rage hard.

Saker fortsätter att falla in på någon form av plats på de mest oväntande ställen. Testade t.ex. på skoj att ta reda på mitt vampyrnamn(?), och fick detta till svar:

Emperor of Scandanavia, also known in some parts of the world as: Father of The Flesh
- A sensual one who knows the flesh - and knows the blood.

Ser det kroppsliga. Ser troligen för mycket ;)

Men det andra var också, att när jag hjälpte en vän som mådde riktigt dåligt så noterade jag att det i bakgrunden spelades en låt med titeln "Jag Har Väntat På Ett Regn". Min resa som nu kanske når sitt slut, började ju med min text "[8]Jag hoppas det regnar mer"

imorse hängde man Saddam
jag har ingen skuld i det
jag kan ha verkat lite tyngd eller nåt
men det är nog sån jag är

jag sköt en överdos av Eken
jag klev över varje gräns
jag ville vara hjälten eller boven
jag ville vara nåt som känns

det är trängre här på gatorna
fast vi är längre från varann
det står ett tornhus vid fjärden här
där inne gör dom vad dom kan

kanske kommer en förändring
en dag när banden stärks
kanske finns en plan i huset där
fast dom vill inte att det märks

jag har väntat på ett regn jag kan förlora mig i
jag hör ett hjärta som slår
inatt har jag bett för stunden dimman drar förbi
för en välkommen vår

vi gick långt här du och jag
kanske så långt vi kunde gå
kanske fanns ingen ärlig chans för oss
men jag ser det inte så

det är som jag burit en förbannelse
ibland med ryggen rak
ibland med både hopp och tro
men det är ändå samma sak

jag har spridit lite värme
jag har spridit lite frost
jag är varken hjälten eller boven
jag är bara lite lost

från fönstret ser jag tidens tand
kedjor komma och gå
ingen är del av den här trenden
alla bara hälsar på

jag har väntat på ett regn jag kan förlora mig i
jag hör ett hjärta som slår
inatt har jag bett för stunden dimman drar förbi
för en välkommen vår

jag har köpt så kalla saker
jag har gått den kalla gatan ner
nu har jag frusit allt för länge
jag ska inte vara kall nåt mer

har du sett nån i ögonen
jag hittar inte dit
jag kan inte reglerna i spelet
men du får gärna komma hit

nu smakar jag försiktigt
skiljer varmt ifrån kallt
jag måste lära mig från grunden
jag måste omvärdera allt

du är svår att leva utan
jag är svår att leva med
imorse hängde man Saddam i ett rep
jag har ingen skuld i det

jag har väntat på ett regn jag kan förlora mig i
jag hör ett hjärta som slår
inatt har jag bett för stunden dimman drar förbi
för en välkommen vår

» Lars Winnerbäck Jag Har Väntat På Ett Regn

1. <http://www.youtube.com/watch?v=GcxtgpwVewE>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=-RPp8pM40kk>
3. http://www.youtube.com/watch?v=9ASYdZwX_KI
4. <http://www.youtube.com/watch?v=18eQIrBT0UI>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=1FtfSpn7PNU>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=mfuNW1QL3Wc>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=71ZGJCPxEwU>
8. <http://www.poeter.se/viewText.php?textId=374552>

Smaken av nattfall (2007-11-13 00:35)

Negerbollar är klassiskt, men känns fel att säga ibland och chokladbollar är ju inte samma sak... Så jag tänkte, och såg det plötsligt. Ett namn som både beskriver dem och som låter gott.

Nattfall

Som nattsvarta fallna planeter täckta med stjärnor...

Glimtar av en skugga (2007-11-13 01:15)

[1]

La upp [2]lite bilder på Poeter.se, men hade aldrig kunnat tro den mottagning som de fick.

Skall prata med mina bilder

Det finns sen så många andra som kämpar med sina bilder, som lärt sig, lagt ner tid och har kunskap - som vill nå världen. Jag skulle aldrig kunna ta deras plats, eller ens försöka ställa mig vid deras sida. Det är därför som jag aldrig skickar in bilder till tidningar eller tävlingar. Den enda gången som det hänt, så var det en vän som helt enkelt tog en av mina bilder och skicka in den i mitt namn...

Kan inget om teknikerna och hur man bygger upp en bild. Har dessutom bara en vanlig mobilkamera och en riktigt billig digitalkompakt kamera på 5 megapixlar.

Jag fotar gärna, men om en riktig fotograf hade varit på plats så hade bilderna blivit än bättre, och de hade säkert sett som jag missat...

Fantastiskt att mina bilder kan förmedla sånt som de skriver. Måste berätta det för dem, för det är de som gör dem inte jag - jag erbjuder dem bara en plats att vila och leka ostört på.

Skall sätta mig ner

och tala

med

mina bilder

[3][http://www.poeter.se/exhibition.php?writerId=8611 &exId=4711](http://www.poeter.se/exhibition.php?writerId=8611&exId=4711)

1. <http://www.poeter.se/exhibition.php?writerId=8611&exId=4711>

2. <http://www.poeter.se/exhibition.php?writerId=8611&exId=4711>

Nu form (2007-11-14 18:22)

Det är ingen ny form, men en form av nu...

Det var dax att sätta bo lite bättre här, och hitta något som kundes med ombonat på sidan.

Kände att jag ville byta kläder och sätta på mig något lite varmare nu markens knogar vitnar och trädens tjocka lövverk tunnast ut i vita grenars charm.

[1]

[2]

Hoppas den nya [3] formen funkar, men jag har hört att den tydligen inte riktigt faller ut väl i Explorer 6, eller rättare sagt så faller menyn till höger just ut och landar längst ner på webbläsarkarmen.

Ser det inte ut som det är tänk (se den lilla skärmdumpen här vid sidan, så kan du väl bara skriva vilken webbläsare och versions nummer du har?

Ibland saknar man tiden då webbstandard var ett okänt ord och en hyperlänk något fantastiskt! ;)

La ut lite mer bilder, under just [4]Bilder uppe i menyn, som jag noterat under året.

Men jag vet inte om jag kan säga att jag är stolt över dem. Det är lite som att gå ut och vara stolt över

att det är Tisdag. Ungefär lika mycket som jag haft att göra med att det är tisdag, har jag haft med formandet av bilderna - jag var där, precis som jag är i tisdagen... mer än så är det liksom inte

Jo, jag är en del av bilderna (och det är inte lätt att på 10 sekunder hinna ställa kameran på en låda, springa och stätta sig, få löv över sig, och sen se avslappnad ut - det är ett jobb det ;)

Men å andra sidan.. Vi både kan och ska, vara stolta över att vi lever samt genom att leva så skapar vi.

1. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=431
2. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=431
3. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=432
4. http://www.regndroppar.com/blogg/?page_id=56

Bildskötare (2007-11-16 16:47)

Ja, det har jag kommit på att jag kan kalla mig. Inte [1]fotograf, eller konstnär eller något sånt, utan bildskötare - Jag matar, sköter och tar hand om bilderna som jag ser och känner. Ser till att de förhoppningsvis trivs och lever.

De är levande för mig - inga fångade ögonblick, inga frysta minnen, utan helt levande intryck, uttryck.. samtycke.

Jag tar inte mina bilder.

De tar

min hand...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/11/00-fotograf.jpg>

Händelsen (2007-11-17 19:30)

[1]

I mörkret

möts
mina
händer

mörkret i

Försökte mig på att vårda en tanke idag, men fick inte ihop den ordentligt. Den handlade om själ, kropp, närvaro och liv. Det egna ansvaret, handlingarna reaktionerna och närvaron. Mörker och ljus, kort och gott. Försökte, sökte, mina händelser, händer.

Men stunden var inte här. Jag jagade bort den. Så där satt jag med skrämnda händer utan händelse, som bara låtsades spegla ljuset i mörkret...

1. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=434

Ytan som speglar (2007-11-18 00:57)

[1]Anjel kommenterade min text [2]Går vidare på siten Poeter.se, och i vårt samtal därefter fick jag denna text som ett följande svar och den kändes så viktigt och fantastisk att jag bara är tvungen att lägga den här - så att den inte kommer bort:

Inuti var och en av oss vilar ett budskap. det är skrivet med en gammal kod vars begynnelse förlorar sig i tidens dimmor. När det dechiffereras innehåller budskapet instruktioner som gör en människa.

Ingen har skrivit budskapet, ingen har hittat på koden. De blev till spontant. De skapades av själva Moder Natur som bara arbetade innanför sina orubbliga lagar och utnyttjade slumpens nycker.

Budskapet är inte skrivit med bläck, eller trycksvärta, ytan med atomer som radats upp i en inriktad ordnad följd för att bilda DNA. Den mest fantastiska molekylen på jorden!

Fick föresten också denna beskrivning av mig idag av en annan vän, då jag fick höra att jag var en glassjäl: "du är skör som glas, grön som päronsorbet och mjuk som Andreas bara kan va"

Jag blir uppriktigt glad av höra att mina ord kunnat hjälpa någon och stötta när det behövs - men där har jag bara sagt och sett sånt som redan funnits där. Jag har inte hittat på något nytt - utan bara sett som finns i deras närhet, sånt som de kanske missat att titta på, eller bara glömt bort att tänka på..

Jag, jag har inte gjort någonting. Inte mer än vad tisdagen gör för att vara en tisdag - och den tackar man ju inte. Jag sätter ju bara ord till det jag ser - jag skapar inget, eller gör inte heller något...

Jag är som ytan som speglar den fantasiska naturen på andra sidan sjön. Ytan till en sjö som ligger lungt och speglar fint - men är död under ytan.

Jag speglar, gör att andra ser det vackra tydligare - men jag gör egentligen inget annat... Andra ser att jag ser dem, att jag speglar dem, att jag finns där och hjälper dem - det är bara för att deras egen sol, som de inte ser, är så stark att den hindrar dem att se ner under min yta - när folk kommer nära inpå, så vågar sjön frysa, och ge dem en stadig yta att dansa på - men där under i mörkret, är det bara dött.

Det gör mig inte till martyr, det är bara Självinsikt om något.

Så jag förstår att man tror att jag är värd det, men i förtroende säger jag... jag är inte det. Min lott är inte att vara något själv, mer än reflektionen som fick andra att se...

1. <http://www.poeter.se/poetHome.php?writerId=17202>

2. <http://www.poeter.se/viewText.php?textId=359785>

Ljudet av (2007-11-19 11:04)

[youtube Raq2M7fZcPI]

-

Stänger av

ljuden

.

Är så trött

skall lyssna lite

på mig själv

när jag talar

till dig

i sömnen

-

[youtube pKJWggEGD6o]

Liv med returbiljett (2007-11-19 16:54)

Helgen ifrågasatte livet. Livet bara konstaterade, helgen... En vän som jag prata med av och till under min resa skrev till mig: "Jag har äntligen slutat fly livet. Ju er jag har rest desto mer har jag velat landa. Nu landar jag. Lite varje dag. Men jag har ingen brådska. Jag har varit orättvis mot dig. I min jakt på livet har jag manat på dig att skynda förändra... jag ber om ursäkt för det. Du har skyndat i din egen takt och det är så det ska vara.". Det värmdes att höra, då man stundtals bara vill falla för frestelsen med omgivningens stända läten av "måste, måste, måste..." och som det gjort så många gånger det senaste halvåret så bildas det ett kugghjul där sakerna hakar in i varandra.

Plötsligt mitt i allt, så trängde orden fram, ur en låt som funnits med i bakgrunden länge - men plötsligt tilltalade den mig och min själ öppnade sig:

They're sayin' stick the script.
But there's more to the book, somehow.
Yellin' on the corner just a waste of time,
They can never know the truth in that frame of mind.
Come spark the track with your gift.
God bless your grits bring it on now.
Cause you know there's much more to the script.
Try to lift your spirits to the very tip.
And...

CHORUS:

Life is,
Worth much more to me
Than you could maybe never ever see.
See Life is,
Worth much more to me
Than you could ever...

The other day I was afraid of being hypnotized,
By so many people whose dreams won't begin to be realized.
But I came to know,
The lessons they were told wasn't really so.
But they kept tellin' me,
Do all the things we do and you'll be good to go.
See..

CHORUS X 1

You ain't really drivin' as long as you ridin'
with those who would steal your soul.

You've been crippled to pieces so dig what they preach
And don't come with that hit no more.
I'm down for the cause I mean takin' a pause,
Really live for the time we're given.
Baby, can't you hear the drum?
Now listen hear it comes,
It speaks of a life that's worth living.

CHORUS X 2

© Al Jarreau "Life Is"

Att skriva, är inte det egentligen en provokation? Att frånta de andra sinnerna sina intryck, och att fånga och låsa in verkligheten i ett svart/vitt slott av trycksvärta, där man man tvingar in uttrycken i orden, och formar andras konventioner... typ?

-

Jag brukar bli glad åt de kommentarer som jag får på Poeter.se, det brukar ofta leda till att man spinner vidare på en tråd, en tanke eller att man ifrågasätter ett antagande.

Men här i helgen hände något märkligt. En otrolig 58 årig kvinna lämnade spännande kommentarer och svaren på dem från min sida blir bara till nickningar, hittar inte ord till att svara med - för de är redan tagna. Lite som att vara sökande och plötsligt hitta en professor som har svaren och frågorna...

Hon berättade bl.a. att hennes son jobbat på en stiftelse med autister. Hon förklarade "Det intressanta med dom är att de kan se de dolda figurerna i en teckning. Förklaringen kan vara att de inte har något medvetande och därför saknar den gemensamma konvention om hur saker ska upplevas som vi andra stryrs av i vårt seende."

När det gäller autism, ser jag det på samma sätt som jag ser andra sk. sjukdomar som t.ex. förståndshandikappade - vems förstånd är handikappat, kapat? Dem som är annorlunda än oss, eller vi som är tvunga att tydligöra skillnandera och inte kan ta oss till deras värld?

Vi kom även in på vad som är tydligt och vad man ser. Frågan jag ställde mig var hur vida man ser bortanför det tydliga - eller bortanför det otydliga?

- Har man inte lagt en otydlig slöja över självklarheterna för att frånta oss ansvar, insikt och medvetande - för att vi inte skall ta ställning, och lättare anpassa oss till de riktningar som andra ange?

Hennes svar är så fantastiskt att jag bara måste återge det, läs och begrundat:

Jag håller helt med dig att man lagt en slöja hur vida man ser bortanför det tydliga eller bortanför det otydliga.

Om det finns en tydlighet och en otydlighet, har tiden i så fall en riktning? Och varför minns vi inte det som händer i morgon? Pratade precis med min man om vilket som var/är tydligast, gårdagen, morgondagen eller nuet? Han tyckte att gårdagen var tydligast.

Mitt liv är ganska sönderhackat och jag har märkt att det är i sprickorna som systemet träder fram. Vardagen blir inte synlig för oss förrän den ifrågasätts, i händelse av sjukdom, krig eller katastroferär.

Jag tänkte aldrig på detta förrän rytmen bröts, och som i mitt fall plötsligt ändrades (en

plötslig sjukdom), Det kan också handla ett fruset ögonblick (fotografiet), en kraschad bil (rörelsen när den plötligt tar slut). Det är i avbrottet allting blir synligt, när livet förändras och den normala existensen slås omkull.

Detta med sjukdomar, ja vems förstånd är kapat? Om en man vuxen man går omkring och ser spöken i skogen mitt på ljusa dagen. Om han gjorde det varje dag skulle vi kalla honom galen. Men när det bara händer sällan kan han hävda att han haft en kreativ upplevelse.

Kreativitet är kanske ett riskabelt tillstånd, där man rör sig bort från medvetandets vetandetillsammans -med -de-andra för att man litar på att man ska vända tillbaka och förklara för de andra vad man har insett eller skapat?

Kreativitet är med andra ord att lämna gemenskapen och samtalets begränsade förmåga att omsätta information och i stället hänge sig åt den mycket höga, men också mycket ensamma informationensomsättning som pågår i huvudet. Och snarare se det man ser än det man förväntas se.

Jag är medborgare i Heterotopien, eftersom jag inte passar in i den bestående ordningen! Denna plats är samhälles förvrängda spegelbild, ett slags extrem slutpunkt som visar systemet för vad det är.

Jag brukar lämna gemenskapen för att fånga vilt som ingen visste fanns i skogen. Men om jag aldrig fångar något villebråd räknas jag inte som kreativ, utan som tokig.

Kreativiteten är att är att lämna gemenskapen för att återvända hem med något nytt. Eller ett fyndigare uttryck: kreativitet är autism med returbiljett.

Utövandet av våra färdigheter löper därför bäst när vi kopplar bort medvetandet.

Man blir mållös. Så märktigt, så i samklang med mina tankar från en morgondag. Bara sitter och fänler, och läser det igen.

Sen kommenterade hon en av mina texter, men en text som jag själv önskar jag hade skrivit. Det som gör den så fantastisk är inte bara dess otroliga följd, utan även det magiska att den riktar sig till hennes hon. Läs, och känn hur hjärtat ryser av välbehag:

Det finns så mycket att säga,
men dina ögon avbryter mig ständigt.

Men jag går och lägger med med en annan rad i huvudet, en rad som ligger så stadigt i sig, men samtidigt uppmanar tanken till att ta plats och leva

Se det vi bara kan beskriva med siffror eller matematiska symboler.

Det är inte ofta man möter någon där tankarna tar samma väg, och för första gången på länge väljer jag att inte bryta ny mark under mina fötter - utan nyfiket studerar det liggande gräset i fotspår som redan trampat upp en stig...

[youtube UyGQ9i8uZxM]

[1]

[2] Idag fick jag höra något konstigt. Jag fick höra om en man, en kille - en pojke, som egentligen inte var så olik mig... Men jag minns honom inte, känner inte igen beskrivningen av honom heller. Han var tuff, cool och tydligen läcker. Han var tydligen jag.

- Frågan är bara, var var jag då?

Tänker mig tillbaka i tiden, minns det som ingen annan såg.

-

[3]

[4]

[5]

[6]

1. <http://www.regndroppar.com/img/motes.jpg>
2. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=440
3. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=441

4. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=442
5. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=443
6. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=444

Mättnad (2007-11-20 17:25)

[1] Hungriga

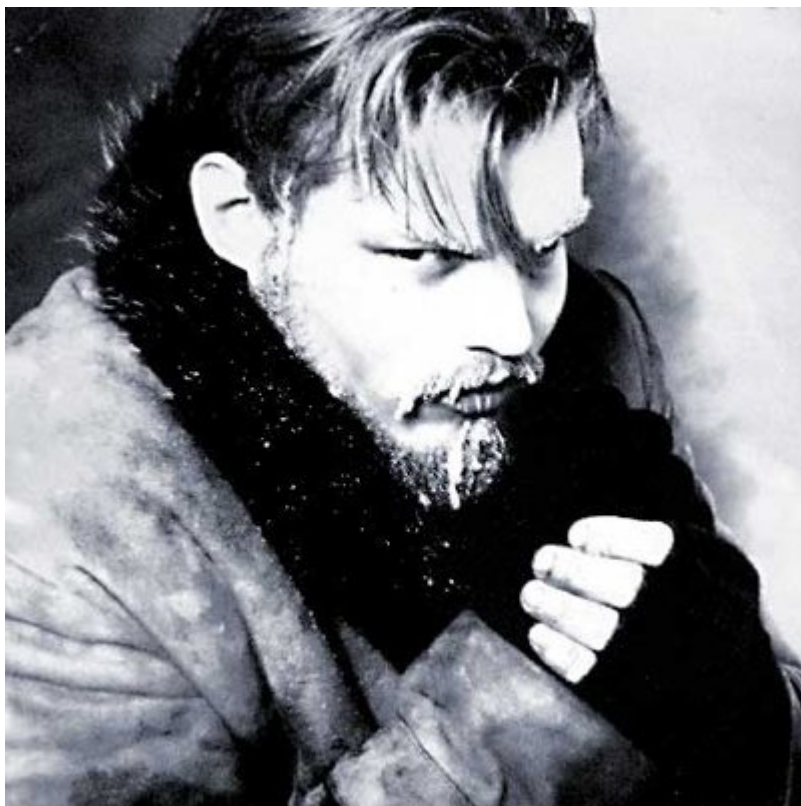
skrek de tyst
efter nattens

mörka

mättnad

1. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=446

Tid från kylan (2007-11-22 02:05)

Gick igenom lite gamla bilder och hittade bland annat denna bild från 1990.

Fotografen var en kompis från den tiden, [1]Miko Lazic (som nyligen gjorde sin filmregi debut), och bilden var tänkt till en samlingskiva som hade namnet "In from the cold", som istället sedan blev en

enkel dokumentär/presentation om hip-hop kulturen som vi gjorde till SVT ("In från kylan").

Tid och kyla är två märkliga saker.

Lite som hip-hop i sig själv - tid-kyla... Hip, ta vara på tiden, lev med det, vara up-to-date. Hop, hoppa för att få värme, röra på sig, vara i grupp, sträva tillsammans, ihop, samhörighet
- Don't believe the hype & time is gettin' bigger!

Public Enemy., Run DMC och Derek B på en ishall i stockholm.. Tänk att det är två årstionden sedan? Men det enda som egentligen ändrats under den tiden är vår ålder på ett papper, och hur vi dömmar oss själva när vi ser oss i spegeln..

Vi ser kallare på världen och jagar tiden.

Som sagt.

Kyla och tid är två märkliga saker.

[youtube BqoFP0dF0Lo]

[youtube 5q5k_aai3w0]

1. <http://www.imdb.com/name/nm1614997/>

När jag är liten (2007-11-24 20:14)

[1]

När jag känner
mig liten

tar jag bara

min hand

Styrkan som kommer innefrån syns sällan, tillskillnad från den styrkan som kommer utifrån, den som livnärsig på ett förtryck av andra. Ett förakt mot dem som inte står på samma nivå, eller man inte förstå.

Styrkan som kommer innefrån, känns bara i ensamhet och den framträder i värme, ej i kyla. Det är därför som de med en yttre styrka föraktar den inre - för den visar på det som de inte själva kan.

Men styrkan innefrån är lika osynlig som blind. Så använder man bara sina ögon att se med, så ser man den aldrig.

Timglaset grät
när ingen såg
hur luft och tid

fortsatte falla inom dess glas

alla såg bara
sandens som nu
bara låg

still på botten

medan
själen fortfarande
föll

1. <http://www.regndroppar.com/img/hjalpandehand.jpg>

Önskestjärnan (2007-11-26 18:04)

Ibland önskar jag...

...önskar att få falla, likt en stjärna på en nattblå himmel.

Bara ibland önskar jag att få falla, stänga ögonen innåt, få vara mig. Liten och obetydlig till mitt människovärde.

Ibland är det nu.

-

Önskar jag kunde få falla i vänners ögon, utan att de blev ledsna eller sårade. Känner hur livstrådarna skär sig blodigt in i mina händer när jag hejdar mina fall, och tar mig upp igen. För att falla och såra dem skulle jag aldrig förlåta mig för.

Men jag drar mig inte upp snabbt nog, trådarna skär inte in till benen och får fäste snabbt nog. Jag hinner falla lite. och sårar de som utgör mitt hjärta.

Hänger söndertrasad och ser hur de faller, samtidigt som jag sitter fast i trådar som delat mitt kött.

Önskar att ibland inte var nu

Jag har vant mig under flera år att svälja och väga, jag kan det. Jag är duktig på det. Det är inte de i mitt hjärta. Därför gråter jag inte blod, utan bara tomhet.

Folk tror att det har något med dem att göra, de blir ledsena och sårade. Sänkta. Som om det vore deras fel att saken gått sönder. Allt handlar inte om att laga saker. Ibland handlar det bara om att se, känna, finnas och hålla fram en varm hand - utan kram på att den tacksamt skall tas emot och att allt skall bli bra. Det är inte farligt att känna. Det är farligare att inte känna.

Men mina känslor: Smärtan, sorgen, tårarna och känslorna är inget att oro sig för. De finns där av en anledning, för att visa att jag lever. För att visa att jag inte är död, att jag överlever. Jag älskar människor, uttryck, olikheter och nyfikenheten. Men jag förväntar mig aldrig något av dem - samtidigt som jag ställer så stora krav på mig själv. Inte för deras skull, eller för min egen skull. Utan för livets skull. Jag vill kunna erbjuda livet. De i min närhet skall jämt veta att jag finns där, även när de inte ser. Att jag slås för dem, när de inte kan. Att jag står upp för dem, när de ligger. Att jag sitter tyst vid deras sida, när de

-

Snart är det natt. Folk kurar ihop sig och skyddar sig mot mörkret. Själv vet jag att jag kommer att le, för med natten kommer en stund då jag kan få falla, som en önskestjärna.

När jag drömmer.

Då känner inte folk att de behöver ta på sig något, då behöver jag inte besvara dem, då behöver jag inte visa mina känslor och framför allt då behöver de inte bli sårade.

Det är då som jag kan få vara mig själv.

Vanebildande (2007-11-27 01:34)

I kväll dog jag

mentalt.

Kan man dö lite, eller dör man fullständigt och sen återföddes till största del?

Kanske är det så, att man faktiskt dör helt och fullt, och det är därför som det gör så ont, men man föds så snabbt tillbaka - och därför förstår inte omgivningen vad som hänt, eller varför man skrek.

En kanal som jag haft togs ifrån mig. tryggheten som fanns i den värmen är borta. De tomma tårarna försvinner och fylls med saknad.

Jag borde vara van, lever med frånvaro av integritet och respekt för min själs utrymme.

De säger: *"förlorar du en, står det dig tusen åter"*

- Men hur blir det om kontakten var en på tusen?

Var hittar man tryggheten när den skövlats?

Önskar att jag kunde le när jag lägger mig, men himlen är inte mörkblå. Jag ser att den är kritvit. Det är bara ett en blindfolder som satts för mina ögon som skapar mörkret, för att lura mig att falla, för att det är rakt, ärligt och modigt.

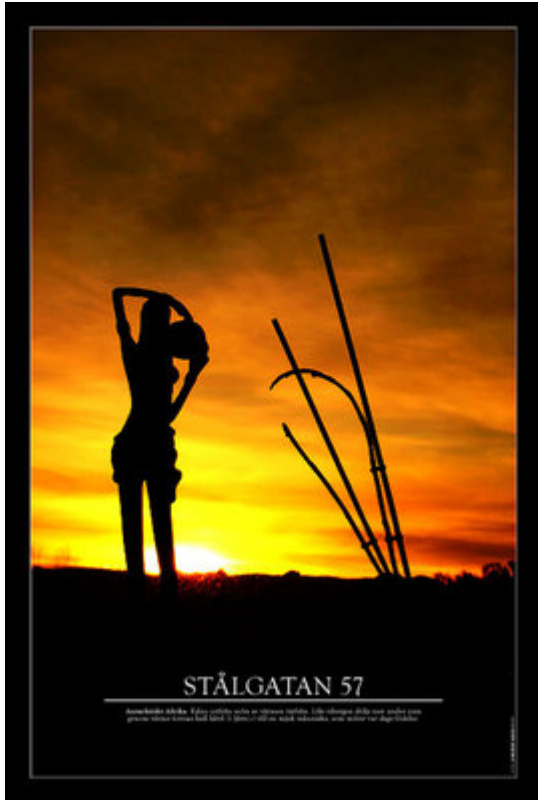
Därför väljer jag att stå vid sidan av sängen i natt, då jag lever för det som är levande. Inte det som är dött, livlöst förljuget till formen av omtänksamhet.

Det är är inte min rygg
det är min hals
och du stöttar den inte upp
du lyfter mig mot väggen i den
skrapar min rygg mot en skrovlig vägg
gör mig rygglös
så jag skall falla
och be om ursäkt

för att

jag är

Antarktiskt Afrika (2007-11-28 18:03)

[1]

Slavsta 07:57

1. <http://www.regndroppar.com/img/stalgatan-b.jpg>

Den nya verkligen (2007-11-29 16:15)

Den nya verkligen bygger sitt nya palats av timmar och toner av en ny dag, där gårdagens dröm ifrågasätts.

Skrev både bra och fint om det, innan ett strömavbrott tog tag och satte ett analogt segel på den, för att förvandla känslorna till ett skepp i en flaska med resta segel - omöjlig att få ut igen.

Skall försöka att följa doften av tankarna som ligger kvar, men jag kommer säker missa något du aldrig hört och som jag endast vet att jag.. eh, erh... näh, det minns jag inte.

Vill forma tankarna och intrycken, men de vill inte ställa sig på varandra. De sitter bara där, framför mig, som små lurviga figurer med stora ögon som tittar mjukt på mig. Stunderar mig. När jag möter deras blick och ler, faller de undan. Precis som han som såg månen gjorde. Vet inte om det är för att de vill studera mig i lugn och ro, se mina drag, tolka min närvaro... Om de viker undan blicken, för att de är vana vid folks tittande och gör det av vänlighet - så att folk skall få se utan att skämmas för att de tittar, eller om det är rädda för själarna som möts i ögonkastet, och inte vill bli dömda.

Så jag låter min blick ligga framåt, vid sidan av dem. Men slappnar av i ansikte och kropp, så att värmen skall kunna ta plats, och de får se på mig hur länge de vill. Söka min trygghet och närvaro. Den finns där för dem.

Föregående dygn fick mig att ifrågasätta mig värld. Insåg att jag tillhör de förståndshandikapade. De som inte har förstånd att förstå annat än samhällets normer. "Titta! Titta! Bilen är gul och blå! Det

är ju den svenska flaggan. Jag fattar inte hur jag gör det, men jag såg det!". Den otroligt fantastiska värderingen av förmågan att tänka, hur förståndigt är det inte att värdesätta den - och hur korkade är inte vi alla som bara svarar "Men, det är ju självklart, det fattar väl alla!". Tänk att man inte ens kan fatta att alla inte är likadana. Snacka om att leva i ett mönster och vara låst i konventioner om hur saker måste vara.

Den abstrakta tanken är tydlig för oss, medan den konkreta skrämmer oss. Vad placerar det oss på en skala av de sk. kloka och smarta?

Egentligen.

Hur var din dag? Jo, tack.... Den var aningen lila i sitt sken, förutom när jag kom in då lyste den i blått och gult. Den luktade lite päronsoda, och framåt eftermiddagen så blev dagen mjuk som en nybakadbulle. Eh, oooookej!?

Svaret var korrekt. Det var så dagen hade varit. Fast det var ju inte dagen man undrade över. Utan vad man hade gjort. Varför inte då fråga det?

Vad gjorde du idag? Åt lunch. Köttbullar och lingonsylft. Sen gick jag till bussen. Jag sprang inte idag, för jag ansåg att jag hade tid att titta var jag satte mina fötter och så... Eh, oooookej!?

Svaret var korrekt. Det var det man hade gjort. Fast det var ju inte vad man hade gjort under dagen som man undrade över. Utan vad man hade gjort på jobbet. Varför inte då fråga det?

Egentligen.

Alla de andra frågorna är jättespännande och intressanta - men då ingen förstår svaren, och egentligen inte undrar om det så, så kan man undra hur det är ställt med folk som är instängda i sitt utanförskap med världen. De är många, men inte mår de bättre för det. De tvingas till att sysselsättas med abstrakta mål i någon konstig framtid, och barndomsdrömmar samt bli kravmärkta med ett nyckelhål mot livet, ett liv som de bara ser genom ett nyckelhål precis som de lagt sig för dagen, och vågar leva med livet och drömmarna för någon sekund.

Som sällsynta djur - de vackraste , de mest orädda - vårdar vi dem i gruppboenden. Men då samhället stagnerat i sin egen tanke om värdet i pengar, så ser vi inte dem, för det finns ingen besökstid och inträdesbiljett för att se livet.

Hörde någonstans i förrgår om New York, tror det var Norman Mailer som sa det. Förr byggdes skyskraporna med spetsiga torn som strävade upp åt, idag är de platta som en sedel. Det är skillnaden mellan att leva och dyrka pengar.

I en försiktig känsla, i gent(ly) lig(g)en.

Tror att det är där jag befinner mig. Hertigdömet Egntligen

I en känsla av en resa till mig själv igen, egen t(il)l igen

En resa med tur och återkoppling, tur & retur.

Måste bara lära mig

att se
med öronen

igen
och

höra åter
med ögonen,

när händerna talar

teckenspråk

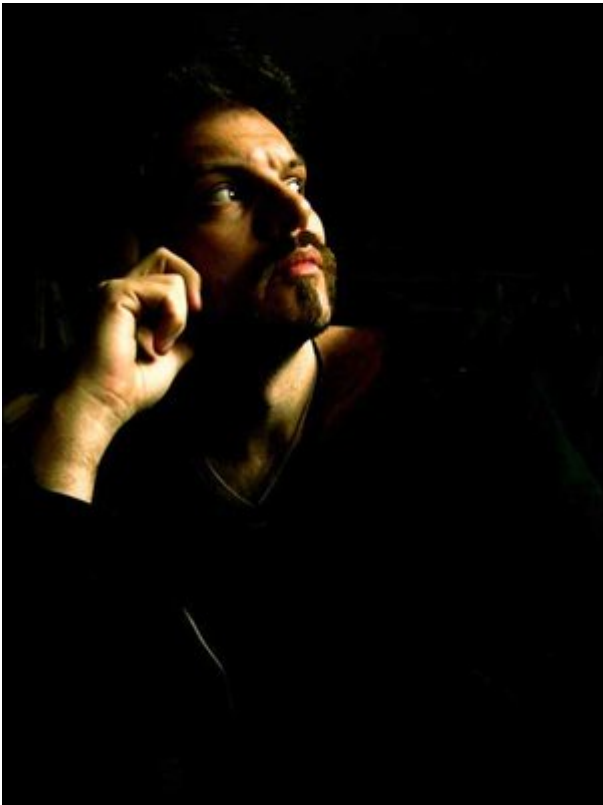
De kallas brukare.

- De som jag jobbar för

Är det för att de verkligen använder livet som vi bara utnyttjar? Klassas vi som brukare, nyttjare och utnyttjare, där nyttjarna är de som gör och har nytta?

Jobba utan att verka, med händerna på ryggen. Det är en konst. Undrar vad det kallas när man studerar och lär sig av en sån? Det är frustration. Att se på någon som inte skall hjälpa till, utan att själv göra det. Jobbigt, fast jag tror att jag ändrar mig, nu när jag såg ordet och tänker... Det är inte frustration. Att se någon som inte skall hjälpa till och att själv inte göra det heller.

- Det är ju inget annat en en arbetsbeskrivning på den moderna människan.

[1]

[2]

[3]

[4]

[5]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/11/imgp1046-copyi1.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/11/imgp1046-copyi2.jpg>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/11/imgp1046-copyi3.jpg>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/11/imgp1046-copyi4.jpg>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/11/imgp1046-copyi5.jpg>

3.11 December

Myten om en rund jord och dess omloppsbanan (2007-12-02 17:05)

Tänker på detta med ärlighet, rakhet, att våga vara sig själv, att dela med sig, att känna sitt värde o.s.v.

Inser att det är något som egentligen är unga berättigat å ett extrovert plan. Där kan de bete sig precis hur de vill, för de vet inte bättre, de jobbar på det, de är ju så unga o.s.v.

Inget konstigt. Så är det ju.

När man som äldre går in i samma scenarium så blir klangen en helt annan. Även om man slår lösare på trumman så är det så att klangen och djupet blir så mycket större. Undrar om det är något som evolutionen tänk på när hörsel och röstkraften försvinner med åldern. Är det för att låta ungdomen göra

det som är deras lott? Är det för att låta ålderdomen få lägga kraft på att se inåt istället för att hjälpa till?

En intressant tanke.

Det är av våra misstag vi lär oss, brukar man säga. Underar hur många som tänk på vad det innebär utöver att rättfärdiga allt som går fel?

Alla de äldre klokamänniskorna som finns och hyllas. De sk. lärda kvinnorna och männen. Hur många misstag måste inte de ha gjort, om det är av sina misstag som de lärt sig?

Jag kan dock på ett plan tycka att allt detta är humbug, och att det bara är extremt dömande, trångsynt och vilar på förutfattade meningar kring människan, män, kvinnor, barn, vuxna. Ett sätt att rättfärdiga en vågskål för människor utifrån vad de är, tycker, tänker och gör. Att inte se dem som individer.

Känns väldigt medeltid.

Solen snurrar kring jorden, och jorden är platt.

Bara att man säger det i andra ord idag, då vi lever i en tid där vi alla är våra egna gudar och världar.

Mina ögon (2007-12-03 16:58)

[1]

Mobiltelefonkameran Nokia 6280 med 2 megapixlar samt Digitalkompaktkameran Pentax Optio50 med 5 megapixlar.

Mina ögon.

Det är med dessa som jag sköter mina intryck, och släpper in dem i bildhagen...

Inte lätt att få med dem på bild samtidigt, men med en bricka framför badrumsspeglarna och fördröjd bildtagning fångades båda ögonen samtidigt...

1. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=465

Äkta droppar... (2007-12-04 00:58)

Fick en bild på [1]Facebook med följande text:

”Himlen har skickat dig en Ängel.

Himlen ville inte ha henne, så de skickade henne till mig
Jag vill inte ha henne, så jag skickar henne till dig!

Nej, du kan inte skicka tillbaka henne till mig, utan du måste skicka henne vidare för att bli av med henne...”

Bilden föreställde en överviktig ängel som stod på gatan. Mitt svar blev

Jag be
håller
henne

den himmel
som inte ser
ser inte jag

heller

det hjärta
som känner
känner jag

också

livet bor
inte i
mina ögon

där bor
nyfikenheten

som fyller
hjärtat med
liv

oavset hur
ängeln ser

ut

Dagen föll vidare på samma sätt, genom att människor visade sig väldigt små. Eller de visade sig egentligen inte alls, utan de viskade tryggt bakom sina gardiner av själförakt där de fritt kunde dömma och förkasta utan ansvar eller få stå till svars för sina handlingar.

Kvällen gav dock på ett par givande samtal, ett som grundade sig ljusets förhållande till mörker och vad som täcker det andra. Det blev en koppling till ”allts” sanningshalt vilket gav frågeställningen om allt är sant, så måste ju även falskheten vara det, så är då allt falskt?

Är du falsk?

Jag vill inte vara falsk, men hur kan jag veta att jag är äkta - och äkta eller sann mot vad? Jag kanske ser mig som en sann människa - men då ställer man sig frågan, är jag verkligen en människa är eller det så att jag är en förvirrad fisk som tror att jag är en människa - och därmed falsk?

Sen finns det ytterligare en sida. Flöjtens toner som klingar klart, är så vackra och fina - men den tonen som oavsiktligt klingar falsk ställer krav på örat och omdömmet samt väcker min nyfikenhet. Varför lät den falskt - och vad säger det om det mänskliga talet där tonerna klingar över hela registret?

”Naturen givit oss en mun och två öron, vilket betyder att man bör lyssna dubbelt så mycket som man talar.”

Zenon från Kition, (f. 333 d. 264 f.Kr)

Mitt i allt detta såg jag även en text om konstens äkthet, att det som avgjorde det var hurvida den var genuin eller inte. Ställer mig då frågan, vad är genuint? Vad betyder det? Medfödd och naturlig säger ordboken. Är det naturligt att använda konstgjorda färgpigment på en fabricerad duk? Är inte all konst, förutom dadaismen, något onaturligt?

regnade när jag cyklade hem...

vakna, vakna!
piskrapp mot min kind
vakna, vakna!

VAKNA!

där i mörkret
vaknade jag

och log

när livet väckte mig

innan jag kom hem

1. <http://www.facebook.com/profile.php?id=674832970>

Motsägelser: Ofta och ibland (2007-12-08 15:41)

Fick denna text presenterad för mig:

ATT VÅGA

Att skratta är att riskera framstå som en dåre,
Att gråta är att riskera verka sentimental,
Att bry sig om sin nästa är att riskera bli inblandad,
Att tala om sina idéer, sina drömmar inför andra är att riskera förlora dom.
Att älska är att riskera bli älskad tillbaks,
Att leva är att riskera att dö,

Att tro är att riskera ha fel,
Men risker måste tas, för den största faran i livet är att
inte riskera någonting.
De människor som inte riskerar någonting, dom gör ingenting, dom har ingenting.
De må undvika lidande och sorger, men dom kan inte lära, känna, förändras, växa, älska eller
leva.
De är låsta i sina uppfattningar. Dom är slavar, dom har gett upp sin frihet.

Endast en människa som tar risker är fri.

Vad tycker du om den? Stämmer den?

Troligen så tycker du det.

För jag brukar inte tycka som alla andra...

Framför allt vänder jag mig kraft mot den negativa termen att riskera - vilket gör det motstående till något farligt, inte något likvärdigt och delaktigt . Vad är det för risk att vara en dåre, sentimental, inblandad, förlora något, bli älskad, dö eller ha fel?

Jag trillar så ofta över människor som både underifrån och ovanifrån försöker styra andra med ord om att de minnsan lever, de är ärliga, de har hittat livets väg och inte tänker ge vika för andra som vill sätta sig på dem på något sätt, eller röra om i deras liv.

Oftast är dessa helt fantastiska människor med ett enormt djup och liv, men det är deras liv, och tyvärr försöker de ändå "dra ner" andra i deras djup Visserligen med de ärligaste och varmaste av alla avsikter). De lägger sina egna värderingar på andras handlingar och ser dem utifrån deras egen världsbild där det är "synd", eller något trasigt som skall lagas - samtidigt som de själva kan kritisera just sådana människor.

De tycker ofta att det är bra att jag ser varje person och händelse för sig, och inte bygger min verklighet på massans antagande eller ens mina egna tidigare erfarenheter - men lika ofta, så ber de mig bortse från allt som är mitt, de fråntar mig min logik, mitt ansvar, mina känslor och upplevelser och försöker få mig att anpassa mig för att passa in i deras mall - annars så får det vara.

Det slutar ofta att jag ensam får stå kvar, och fortfarande ha samma respekt och öppenhet - medan dörrar stängts - antingen av dem, eller de i deras närhet.

Det hela grundar sig på samma tanke som citatet i början bygger på. Att man vill våga riskera något - det vill säga att man lever i den tron att för att få en sak så måste man troligen förlora något annat. En väldigt västerländsk anpassning av den buddistiska grundtanken i det modifierade citatet.

Folk vill ofta andas, de vill vara öppna och de vill vara sig själva - men ändå blir det ofta att de bara speglar en bild av andras tankar om att de är annorlunda. Det handlar mer ofta om hur man trivs i sin egen värld och hur omgivningen dömmar - istället för att öppna upp och verkligen våga.

Att trivas i de stunder som är svåra och att inte dömma de som dömmar, en tanke som visserligen får mig att grimarshera i olust då det verkigen luktar kristendom om den med att vända andra kinden till och inte dömma din nästa, menäven om orden är snarlika så är tanken inte den samma.

Nyfikenhet, omtanke, öppenhet, frihet handlar om så mycket mer, för mig, än vad orden har kommit att betyda.

Nyfikenhet är inte något som kommer då man inte vet, utan då man tror sig redan veta allt -

att i den stunden ÄNDÅ utforska andra sanningar, mörka hörd och så vidare. DET är nyfiukenheten för min

Omtanke är inte att bry sig om någon när de är ensamma och ledsna, det är att ge dem en kram när de kiknar av skratt och lyckas ler i deras ögon

Öppenhet handlar inte om att dela med sig av det som man har låst inne i själen eller det privata, utan om att kunna se det fantastiska i det vardagliga och släppa in det..

Frihet handlar inte om att dansa på ängar och kunna säga eller göra vad man vill, utan om att i en låst situation ändå kunna släppa loss en tanke eller känsla

Hör ibland hur folk gillar mina tankar och att de uppskattar djupet som ibland också kan finnas där. De säger ibland att jag kanske inte skall tänka så mycket. Men faktum är att jag inte gör det. Återigen, som så ofta, speglar de bara sig själva.

För vad de menar med att jag tänker, är ofta deras egen koppling till att grubbla och älta. Jag grubblar väldigt, väldigt sällan och älta det ännu mer sällan.

Mina tankar föds i min själ och ligger där tills det att jag säger eller skruiver dem. De är inte ett resultat av ett arbete, eller att jag suttit och tänkt över en kopp te eller glas vin. Så funkar inte jag.

Jag sätter mig ner och skriver, utan att veta vart ett resonemang skall sluta, tar varje resonemang för sig - därav kan det ofta hända att jag säger emot mig själv om man ser på olika svar. Men mina svar är som livet, de bygger på stunden och det som finns i den. De är ingen sanning, utan en känsla som spänts fast vid ord.

De som mött mig, sett mig skriva, vet att det verkligen är så - jag grubblar inte, utan jag släpper verkligen in och ut orden utan handuppräckning.

Det kan t.o.m. bli så att jag kan hitta någon egen text utan att förstå förstå att jag skrivit den, och tycka att den är intressant - men att jag inte håller med. Skulle t.o.m. kunna diskutera med mig själv öppet - men det sker oftast innombords då jag okritiskt gått igenom de flesta möjligheterna av ett senarium innan jag lägger fram mina tankar. Därav är jag ofta ganska säker på vad jag sagt. Då jag låtit tanken fått växa ut, istället för att bara gå på den första känslan.

Bara här kan man ju se på jag motsäger mig själv - å ena sidan tänker jag inte, saker kommer spontant utan eftertanke. Å andra sidan kommer nästan allt ut efter att jag gått igenom alla möjligheter.

Men det handlar kanske mest om att vända sig mot sig, mot själ..

Vända sig mot det man faktiskt säger, så man kan se det, och sig själv, i ögonen - istället för att räkna med att andra skall se vad man säger...

Är det kanske därför visa är rädda för speglar, och vad de ser - samt att andra gillar speglar, för att de inte talar tillbaka?

Motsägelser

Mot det du säger eller ser

Tyst födelse (2007-12-09 03:25)

Breathe who you are

In a world of stone
breath slow
let you breathe
show that you are

more

than stone

Var den du är.

Låt de oläkta sårn visa din själs längtan. Gör spår i varet som bildas, låt själen dela med sig.

Själens vilja i det variga såret, bildar ett svar på en fråga du ännu ej ställt.

Surfade på nätet
hörde några viktiga personer prata
Det var tjafs igår
Andreas fick säga förlåt tio gånger
SÄG FÖRLÅT ANDREAS
Vad säger du?
Sa andreas förlåt tio gånger?
Ja
SÄG FÖRLÅT ANDREAS
Gick ut på en site
Hörde en moderator rapportera
Andreas sa förlåt en massa gånger i en tråd
SÄG FÖRLÅT ANDREAS
SÄG FÖRLÅT ANDREAS
ANDREAS SÄG FÖRLÅT
Var tvungen att komma bort från
Andreas förlåt
Hela tiden
Gick tillbaka hem
Hörde en vän säga
Andreas är verkligen egoistisk
Nästan som om han var Förlåt
SÄG FÖRLÅT ANDREAS
Överallt dit du går
Säger Andreas förlåt
Andreas har sagt förlåt under 20 år
Andreas säger förlåt ståendes i hörnet
Andreas säger förlåt klädd i slips
Andreas vet hur man säger förlåt
Andreas har sagt förlåt under 20 år
Har övat på att säga förlåt
Andreas säger förlåt i sitt fängelse
Andreas säger förlåt på forumet
Andreas säger förlåt i pressade situationer

Har till och med lärt sig att säga förlåt
i vacker kärlek nu
Vackert förlåt
Andreas älskar att säga förlåt
Bygger stora siter så att de
Förlåtade Andreas kan blir uppmärksammade
Begraver andreas förlåt
SÄG FÖRLÅT ANDREAS
Andreas försöker alltid be om förlåt
Andreas blir kritiserad
SÄG FÖRLÅT ANDREAS
Andreas blir påhoppad
SÄG FÖRLÅT ANDREAS
Andreas blir kränkt
SÄG FÖRLÅT ANDREAS
Andreas blir sängt i kära och fjädrar
Andreas blir kokt i olja
Andreas blir lyft ur sitt eget hem
Andreas ser på när hans drömmar blir våldtagna
Ser sina barn lida
Då
Ser ANDreas någon okänslig stå över dem och skrattar
Skrattar!!!.....
Pratar om
SÄG FÖRLÅT ANDREAS
FAKTISKT SKRATTANDE!!!!
Vinflaska i hans hand
Cigar i mungipan
Skrattande!!!!.....
Pratar om
SÄG FÖRLÅT ANDREAS
Ok...
Sätt igång och säg förlåt Andreas
Har sagt förlåt under 20 år
Andreas vet hur man säger förlåt
Andreas vet inget annan än hur att säga förlåt
Andreas drömmer om att säga förlåt
Andreas planerar ett vackert liv
till efter att han sagt förlåt
SÄG FÖRLÅT ANDREAS
Andreas präster säger att allt skall bli bra
men man måste säga förlåt först
SÄG FÖRLÅT ANDREAS
Andreas älskar att säga förlåt
Andreas ser folk säga förlåt på TV
och älskar det
Andreas ser andra säga förlåt
och älskar det
SÄG FÖRLÅT ANDREAS
ANDREAS SÅG VÄNNER BE OM FÖRLÅT
ANDREAS SER DAGEN BE OM FÖRLÅT
ANDREAS SER NYFIKEN BE OM FÖRLÅT
ANDREAS SÅG LIVET SÄGA FÖRLÅT

Du känner inte igen mig säger du. Kan det bero på att du aldrig sett mig? Att du jämt velat ändra, tvingat mig att välja mellan ditt och mitt. Jag känner inte igen. känner inte, igen.

Vänner vill rädda, vill lyfta, vill ta hand om. Inte ens de ser. Att jag lever. De tror jag är död. Döende. Men jag lever. De bor i dagen. Då himlen är blå och endast solen lyser på himlen. Jag lever bortan det. Ser natten. Ser alla stjärnor som lyser. Större än vår sol. Bara mindre för ögat utan inlevelse. Min natt är inte mörk, den är ljusare än din dag. Min natt är gränslös, som mitt liv. Jag dör inte - jag ömsar skin, jag utvecklas. Jag låter tiden dansa i ett vakuum till toner av nyfikenhet. Inom mig.

Där du ser mörker, lever jag i ljuset av verkligheten. Jag rör mig likt bergen. Du behöver inte laga mig - jag är inte trasig, jag är bara som stalaktiterna, långsamt växande. spretar men sammanhållen Som saltkristallen. Du finner mig där vattnet flödar fritt. Där tårarna möter saliv, där svetten möter havet. Där livet skapas.

Det gör ont att födas.

Det är därför du hör mig skrika
i tysthet.

Att leva. (2007-12-09 04:07)

Lyssnar på musik. Läser in livet i texter där jag bytt ut orden och handlingen...

You will not be able to stay home, brother.
You will not be able to plug in, turn on and cop out.
You will not be able to lose yourself on skag and skip,
Skip out for beer during commercials,
Because the revolution will not be televised.

The revolution will not be televised.
The revolution will not be brought to you by Xerox
In 4 parts without commercial interruptions.
The revolution will not show you pictures of Nixon
blowing a bugle and leading a charge by John
Mitchell, General Abrams and Spiro Agnew to eat
hog maws confiscated from a Harlem sanctuary.
The revolution will not be televised.

The revolution will not be brought to you by the
Schaefer Award Theatre and will not star Natalie
Woods and Steve McQueen or Bullwinkle and Julia.
The revolution will not give your mouth sex appeal.
The revolution will not get rid of the nubs.
The revolution will not make you look five pounds
thinner, because the revolution will not be televised, Brother.

There will be no pictures of you and Willie May
pushing that shopping cart down the block on the dead run,
or trying to slide that color television into a stolen ambulance.
NBC will not be able predict the winner at 8:32

or report from 29 districts.
The revolution will not be televised.

There will be no pictures of pigs shooting down
brothers in the instant replay.
There will be no pictures of pigs shooting down
brothers in the instant replay.
There will be no pictures of Whitney Young being
run out of Harlem on a rail with a brand new process.
There will be no slow motion or still life of Roy
Wilkins strolling through Watts in a Red, Black and
Green liberation jumpsuit that he had been saving
For just the proper occasion.

Green Acres, The Beverly Hillbillies, and Hooterville
Junction will no longer be so damned relevant, and
women will not care if Dick finally gets down with
Jane on Search for Tomorrow because Black people
will be in the street looking for a brighter day.
The revolution will not be televised.

There will be no highlights on the eleven o'clock
news and no pictures of hairy armed women
liberationists and Jackie Onassis blowing her nose.
The theme song will not be written by Jim Webb,
Francis Scott Key, nor sung by Glen Campbell, Tom
Jones, Johnny Cash, Englebert Humperdink, or the Rare Earth.
The revolution will not be televised.

The revolution will not be right back after a message
about a white tornado, white lightning, or white people.
You will not have to worry about a dove in your
bedroom, a tiger in your tank, or the giant in your toilet bowl.
The revolution will not go better with Coke.
The revolution will not fight the germs that may cause bad breath.
The revolution will put you in the driver's seat.

The revolution will not be televised, will not be televised,
will not be televised, will not be televised.
The revolution will be no re-run brothers;
The revolution will be live.

Gil SCott-Heron The revolution will not be televised.

Ser min stjärna mitt i allt detta

[youtube KCfuc9UgX0A]

Hör ljudet av industrin
som slår
igen

redan stängda dörrar

Welcome ladies and gentlemen
to the end of the 20's century
and the arrival of friendly Fascism
Regrettably millions will die as before
But just think of the tremendous
selection and savings you'll gain
of course the loss of freedom
and democracy are tragically, I know
but consider the entertainment value

within

to remind you,
it's you the people
that have mandated
this course of our fate
so please...
come with me...

Consolidated Friendly Fascism

Tar mig åter tillbaka, till baka. Låter orden gäsa, när det lilla växer och sväller.

Tar plats.
Innan det åter

mig

Well, the first thing I want to say is..."Mandate my ass!"

Because it seems as though we've been convinced that 26 % of the registered voters, not even 26 % of the American people, but 26 % of the registered voters form a mandate – or a landslide. 21 % voted for Skippy and 3, 4 % voted for somebody else who might have been running.

But, oh yeah, I remember. In this year that we have now declared the year from Shogun to Reagan, I remember what I said about Reagan...meant it. Acted like an actor...Hollywood. Acted like a liberal. Acted like General Franco when he acted like governor of California, then he acted like a republican. Then he acted like somebody was going to vote for him for president. And now we act like 26 % of the registered voters is actually a mandate. We're all actors in this I suppose.

What has happened is that in the last 20 years, America has changed from a producer to a consumer. And all consumers know that when the producer names the tune...the consumer has got to dance. That's the way it is. We used to be a producer – very inflexible at that, and now we are consumers and, finding it difficult to understand. Natural resources and minerals will change your world. The Arabs used to be in the 3rd World. They have bought the 2nd World and put a firm down payment on the 1st one. Controlling your resources we'll control your world. This country has been surprised by the way the world looks now. They don't know if they want to be Matt Dillon or Bob Dylan. They don't know if they want to be diplomats or continue the same policy - of nuclear nightmare diplomacy. John Foster Dulles ain't nothing but the name of an airport now.

The idea concerns the fact that this country wants nostalgia. They want to go back as far as they can – even if it’s only as far as last week. Not to face now or tomorrow, but to face backwards. And yesterday was the day of our cinema heroes riding to the rescue at the last possible moment. The day of the man in the white hat or the man on the white horse - or the man who always came to save America at the last moment – someone always came to save America at the last moment – especially in “B” movies. And when America found itself having a hard time facing the future, they looked for people like John Wayne. But since John Wayne was no longer available, they settled for Ronald Reagan – and it has placed us in a situation that we can only look at – like a “B” movie.

Come with us back to those inglorious days when heroes weren’t zeros. Before fair was square. When the cavalry came straight away and all-American men were like Hemingway to the days of the wondrous “B” movie. The producer underwritten by all the millionaires necessary will be Casper “The Defensive” Weinberger – no more animated choice is available. The director will be Attila the Haig, running around frantically declaring himself in control and in charge. The ultimate realization of the inmates taking over at the asylum. The screenplay will be adapted from the book called “Voodoo Economics” by George “Papa Doc” Bush. Music by the “Village People” the very military “Macho Man.”

“Company!!!”

“Macho, macho man!”

“ Two-three-four.”

“ He likes to be – well, you get the point.”

“Huuut! Your left! Your left! Your left...right, left, right, left, right...!”

A theme song for saber-rallying and selling wars door-to-door. Remember, we’re looking for the closest thing we can find to John Wayne. Clichés abound like kangaroos – courtesy of some spaced out Marlin Perkins, a Reagan contemporary. Clichés like, “itchy trigger finger” and “tall in the saddle” and “riding off or on into the sunset.” Clichés like, “Get off of my planet by sundown!” More so than clichés like, “he died with his boots on.” Marine tough the man is. Bogart tough the man is. Cagney tough the man is. Hollywood tough the man is. Cheap stick tough. And Bonzo’s substantial. The ultimate in synthetic selling: A Madison Avenue masterpiece – a miracle – a cotton-candy politician...Presto! Macho!

“Macho, macho man!”

Put your orders in America. And quick as Kodak your leaders duplicate with the accent being on the nukes - cause all of a sudden we have fallen prey to selective amnesia - remembering what we want to remember and forgetting what we choose to forget. All of a sudden, the man who called for a blood bath on our college campuses is supposed to be Dudley “God-damn” Do-Right?

“You go give them liberals hell Ronnie.” That was the mandate. To the new “Captain Bly” on the new ship of fools. It was doubtlessly based on his chameleon performance of the past - as a liberal democrat – as the head of the Studio Actor’s Guild. When other celluloid saviors were cringing in terror from McCarthy – Ron stood tall. It goes all the way back from Hollywood to hillbilly. From liberal to libelous, from “Bonzo” to Birch idol...born again. Civil rights, women’s rights, gay rights...it’s all wrong. Call in the cavalry to disrupt this perception of freedom gone wild. God damn it...first one wants freedom, then the whole damn world wants freedom.

Nostalgia, that’s what we want...the good ol’ days...when we gave’em hell. When the

buck stopped somewhere and you could still buy something with it. To a time when movies were in black and white – and so was everything else. Even if we go back to the campaign trail, before six-gun Ron shot off his face and developed hoof-in-mouth. Before the free press went down before full-court press. And were reluctant to review the menu because they knew the only thing available was – Crow.

Lon Chaney, our man of a thousand faces - no match for Ron. Doug Henning does the make-up - special effects from Grecian Formula 16 and Crazy Glue. Transportation furnished by the David Rockefeller of Remote Control Company. Their slogan is, “Why wait for 1984? You can panic now...and avoid the rush.”

So much for the good news...

As Wall Street goes, so goes the nation. And here’s a look at the closing numbers – racism’s up, human rights are down, peace is shaky, war items are hot - the House claims all ties. Jobs are down, money is scarce – and common sense is at an all-time low on heavy trading. Movies were looking better than ever and now no one is looking because, we’re starring in a “B” movie. And we would rather had John Wayne...we would rather had John Wayne.

”You don’t need to be in no hurry.
You ain’t never really got to worry.
And you don’t need to check on how you feel.
Just keep repeating that none of this is real.
And if you’re sensing, that something’s wrong,
Well just remember, that it won’t be too long
Before the director cuts the scene...yea.”

“This ain’t really your life,
Ain’t really your life,
Ain’t really ain’t nothing but a movie.”

“This ain’t really your life,
Ain’t really your life,
Ain’t really ain’t nothing but a movie.”

Gil SCott-Heron B-Movie

Wise Intelligent Global Holders
[youtube KCfuc9UgX0A]

Hur skall jag kunna styra mitt liv, när ingen annan kan styra något - utan alla bara faller

i upptampande led
utan att lida

Varför vill du att jag ska vara som alla andra - när vi alla är unika

med ansvar

för oss

själva

Skapar bilder (2007-12-09 17:27)

Ord är som bilder. Endast de som inte kan se, tror att allt ryms i bildens tydlighet. Ord är lika mycket tystnad som läten, förstår man inte och inte heller lyssnar på tystnaden så kan man inte höra själen.

Helgerna är alltid jobbiga, då befinner jag mellan en in- och ut-andning, rör mig i tysthet genom ett vakum. Unviker att känna.

Annars går jag under i de bråken som är här hemma. Genom att kliva ur mig och bara lämna ett skal av en man, så når inte orden mig och jag över lever. Står över. En utomkroppslig upplevelse. Döden i födelsen.

Så hur jag mår, går inte att svara på. Befinner mig på samma nivå som *brukarna*.

- *Hur mår du?*
- *Ja.*

Så är det. Enkelt, och svårt på samma gång.

- *Vad har du ätit idag?*
- *Två Lingongrova med ost, och lite yougurt*

Fast frågan är om jag verkligen retirerar på helgerna, och om det är så farligt? Andra stänger av sina mobiltelefoner och åker upp till sin stuga i skogen för att fiska, eller försjunkar i en andlig resa. Jag ställer mig över mitt liv. För att kunna må bra, orka och ta mig framåt.

Tror folk missar att se mig, och ser bara vad som är kvar - även om de vet att jag är på annan plats. De glömmer bort min styrka och ser bara andras svaghet...

Många vågar inte leva fullt ut. Man *vägar inte släppa taget*, säger man.

- *Vad innebär det att släppa?*

Tänk på att bara för att man öppnar dörrarna så är det inte säkert att det vill springa ut, så låt det få ta sin tid. Oroa dig inte för att det inte händer på en gång. ...och tänk på att du inte kan släppa fram det, för du håller det inte fångat i svansen - du smeker det bara kvar i din närhet - med en varm hand på insidan av en hård och stel yta... Därför mår det bra inom dig - därför stannar det med dig och dansar i dina ögon.

- Även när du inte säger någonting.

Tyggheten släpps aldrig fri, den är aldrig fångad, utan den väljer att stanna där den trivs.

Man får skapa tryggheten utanför ens svär för att få den att breda ut sig

Livets partner (2007-12-11 02:06)

Alltid spännande att läsa om vilket tecken man är född i...

PISCES - The Partner for Life

Caring and kind. Smart. Center of attention. Messy at times and irresponsible!

Smart but lazy. High appeal. Has the last word. Good to find, hard to keep. Passionate, wonderful lovers. Fun to be around. Too trusting at times and gets hurt easily. Lover of animals. VERY caring, make wonderful nurses or doctors. They always try to do the right thing sometimes get the short end of the stick. They sometimes get used by others and hurt because of their trusting. Extremely weird but in a good way. Good Sense of Humor!!! Thoughtful. Always gets what he or she wants. Loves to joke. Very popular. Silly, fun and sweet. Good friend to other but need to be choosy on who they allow their friends to be.

ARIES - The Aggressive

Outgoing. Lovable. Spontaneous. Not one to mess with. Funny. Excellent kisser EXTREMELY adorable. Loves relationships, and family is very important to an aries. Aries are known for being generous and giving. Addictive. Loud. Always has the need to be 'Right'. Aries will argue to prove their point for hours and hours. Aries are some of the most wonderful people in the world.

TAURUS - The Tramp

Aggressive. Loves being in long relationships. Likes to give a good fight. Fight for what they want. Can be annoying at times, but for the love of attention. Extremely outgoing. Loves to help people in times of need. Good kisser. Good personality. Stubborn. A caring person. They can be self centered and if they want something they will do anything to get it. They love to sleep and can be lazy. One of a kind. Not one to mess with. Are the most attractive people on earth!

GEMINI - The Twin

Nice. Love is one of a kind. Great listeners Very Good at confusing people... Lover not a fighter, but will still knock you out. Gemini's will not take any crap from anyone. Gemini's like to tell people what they should do and get offended easily. They are great at losing things and are forgetful. Gemini's can be very sarcastic and childish at times, and are very nosey.

Trustworthy. Always happy. VERY Loud. Talkative. Outgoing VERY FORGIVING. Loves to make out. Has a beautiful smile. Generous. Strong. THE MOST IRRESISTIBLE.

CANCER - The Beauty

MOST AMAZING KISSER. Very high appeal. A Cancer's Love is one of a kind. Very romantic. Most caring person you will ever meet in your life. Entirely creative Person, most's are artists and insane respectfully speaking. They perfected sex and do it often. Extremely random. An Ultimate Freak. Extremely funny and is usually the life of the party. Most cancers will take you under their wing and into their hearts where you will remain forever. Cancers make love with a passion beyond compare

Spontaneous. Not a Fighter, But will kick your ass good if it comes down to it. Someone you should hold on to!

LEO - The Lion

Great talker. Attractive and passionate. Laid back. Usually happy, but when unhappy tend to be grouchy and childish. A leo's problem becomes everyone's problem. Most Leos are very predictable and tend to be monotonous. Knows how to have fun. Is really good at almost anything. Great kisser. Very predictable. Outgoing. Down to earth. Addictive. Attractive. Loud. Loves being in long relationships. Talkative. Not one to mess with. Rare

to find. Good when found.

VIRGO - The One that Waits

Dominant in relationships. Someone loves them right now. Always wants the last word. Caring. Smart. Loud. Loyal. Easy to talk to. Everything you ever wanted. Easy to please. A pushover. Loves to gamble and take chances. Needs to have the last say in everything. They think they know everything and usually do. Respectful to others but you will quickly lose their respect if you do something untrustworthy towards them and never regain respect. They do not forgive and never forget. The one and only.

LIBRA - The Lame One

Nice to everyone they meet. Their Love is one of a kind. Silly, fun and sweet. Have own unique appeal. Most caring person you will ever meet! However, not the kind of person you want to mess with... you might end up crying... Libras can cause as much havoc as they can prevent. Faithful friends to the end. Can hold a grudge for years. Libras are someone you want on your side. Usually great at sports and are extreme sports fanatics. Kinda dumb at times.

SCORPIO - The Addict

EXTREMELY adorable. Loves to joke. Very Good sense of humor. Will try almost anything once. Loves to be pampered. Energetic. Predictable. GREAT kisser. Always get what they want. Attractive. Loves being in long relationships. Talkative. Loves to party but at times to the extreme. Loves the smell and feel of money and is good at making it but just as good at spending it! Very protective over loved ones. HARD workers. Can be a good friend but if is disrespected by a friend, the friendship will end. Romantic. Caring.

SAGITTARIUS - The Promiscuous One

Spontaneous. High appeal. Rare to find. Great when found. Loves being in long relationships. So much love to give. A loner most of the time. Loses patience easily and will not take crap. If in a bad mood stay FAR away. Gets offended easily and remembers the offense forever. Loves deeply but at times will not show it feels it is a sign of weakness. Has many fears but will not show it. VERY private person. Defends loved ones with all their abilities. Can be childish often. Not one to mess with. Very pretty. Very romantic. Nice to everyone they meet. Their Love is one of a kind. Silly, fun and sweet. Have own unique appeal. Most caring person you will ever meet! Amazing in bed!!!! Not the kind of person you want to mess with- you might end up crying.

CAPRICORN - The Passionate Lover

Love to bust. Nice. Sassy. Intelligent. Sexy. Grouchy at times and annoying to some. Lazy and love to take it easy. But when they find a job or something they like to do they put their all into it. Proud, understanding and sweet. Irresistible. Loves being in long relationships. Great talker. Always gets what he or she wants. Cool. Loves to win against other signs especially Gemini's in sports. Likes to cook but would rather go out to eat at good restaurants. Extremely fun. Loves to joke. Smart.

AQUARIUS - Does It In The Water

Trustworthy. Attractive. Great kisser. One of a kind, loves being in long-term relationships. Can be clumsy at times but tries hard. Will take on any project. Proud of themselves in whatever they do. Messy, and unorganized. Procrastinators. Great lovers, when their not sleeping. Extreme thinkers. Loves their pets usually more then their family. Can be VERY irritating to others when they try to explain or tell a story. Unpredictable. Will exceed your expectations. Not a Fighter, But will Knock your lights out.

Spridda ord (2007-12-11 02:12)

Hade en penna och lite papper i fickan. Skrev ner lite bilder som mötte ig i natten då jag gick hem från stationen

Mitt liv ställer sig upp

uppror
utan åror
ådror
som späcks
bildar
mitt hav

där mitt liv står upp
i båten

Gör utan att tänka, dör utan att hända.

oönskad

inte adopterad
utan aborterad
dödad
aldrig mer sedd

säd

osådd
i blödande sår

bortkastad

apporterad

Pappersbitarna ur fickan som lyssnade på mörkret hör även klangen av de stora tonerna som klingande i en annan tid. En tid då ljuset inte dog, och mörkret fortfarande andades...

Vinnarna

Sejer

För den som kan se
och sedan ger
av sig själv

inte den som är seg
av er

Rösterna av tystnad, hördes när alla andra skrep... innan de tystnade igen

Rop ur ett skal

Det kan tyckas
hårt
lämna mig
ifred

gå vidare
tänja inte
mina ord

smalare ögon
snävare ögglä

ut från min själv
min kropp

mitt liv
vill inte

veta
av mig

Jag står med mitt liv, som vänder mig ryggen... Så jag killar det försiktigt på skuldran, så det nästan
somnar på en bädd av minnen...

Vänskap till livet

oavbeställbar

hur oönskad
den än är

så lever den

för evigt

Går in i en mörk vägg, vem är det som stannar upp och ställer sig framför mig - blockerar min väg mot
döden?

Jag är: Livet

Jag
är en
del
av det
som sker
när du önskar
något
annat

För evigt.

I'll be here fo' eva'!

the kids
belived

but when

evs came
adam left

with her
leaving them

a snake
and an apple

Vet inte om någon av orden går någon väg, eller om de bara stannade på min tunga

hand

?

Jag tror inte på mirakel. De sker varje dag... (2007-12-12 02:31)

Tänkte att jag skulle lyssna igenom några nya skivor, för att skingra tankarna. Men jag tvärfastnade på den första skivan, som precis tonat ut från sina första genomlyssning nu...

Var tvungen att sätta ord till den, i form av en recension eller något sånt... Nördigt, men frigör mina tankar...

-

Lyssnade på David Gahans nya soloalbum. Förra albumet var en önskedröm som blev en saknad besvikelse. Men nya albumet "Hourglass"...

Oj.

Känns som man möter upp med Al Jourgensen/Ministry och Adrian Sherwood på hötorgstrappan och åter ner till södern och sätter sig på en veranda där, överblickande solnedgången över ett industrifält. En ljudbild som osar blueskänsla i industritappning och ett stänk av Audioslave.

Jag som inte följt varesig Depeche Mode eller sångaren David Gahan närmare de senaste 10 åren, slås ur stolen och känner hur tiden faktiskt tickat fram åt. Det är så här som det skall låta i slutet av första årtiondet i det nya deceniet.

En svag ton av Holly Johnsson vilar över inledande "Saw Something", en bild av "The Power Of Love" bortom varma ungdomsrum, under ensamma lampor längs mörka gator målar upp sig och bjuder in min själ till att öppna upp sig

Hade först tänkt att jag bara skulle plockat ut en bra låt till en privat samlings från skiva, och endast ge den en snabb genomlysning genom att hoppa från låt till låt i 5 sekunders intervaller. Men, "Kingdom", "Deeper and Deeper" och "21 Days" sopar helt golvet med mig. Varmt stål letar sig ner längs ryggraden Balladen "Miracles", tar andan ur mig. Som ett andlöst andetag av en maskin som slutat arbeta för dagen, suger den ut livet, samtidigt som dess egen stila död är just dens liv. En respirator åt själen.

Känner närvaron av gatusoparna en tidig söndagsmorgen då marken fortfarande är varm efter nattens hjärtan, standen virvlande i den uppåtgående solens sken. Kompostmaskinerna på bränneriet, alla pressar de fram morgondagen vi minns men ännu ej ännu upplevet. "Use You"!

Clicks musiken och Andreas Tillander känns nära på "Insoluble". Insidan av en elektronisk kabel. Svängningar, strömmar, clicks... vibrerande ljus. "Endless" möter nattens neon. Låt på låt sätter mig på plats.

That time has passed
Some things that never really last
We've come undone
To me you'll always be the one
Calm down people
It's just a little lie
You know it doesn't mean nothing
And I realize you could be right

Calm down people
It's just a little lie
You know it doesn't mean nothing
And I realize you could be right

I walk alone
And you know I never felt at home
I'm so hard to please
And I have everything I need

Oh, calm down people
It's just a little lie
You know it doesn't mean nothing
And I realize you could be right

Oh, calm down people

It's just a little lie
You know it doesn't mean nothing
And I realize you could be right

Dave Gahan "A Little Lie"

När det tionde och sista spåret fyller sinnet med ljudet av en begravningskortege, så känns detta som ett av de mest kompletta albumen som jag hört och lyssnat igenom på mycket länge. Fick uppmaningen att gå vidare för ett tag sedan. Men här tänker jag stanna ett tag till, för här. Här. Här är nu.

[youtube TZfZfsA5Q8]

Det märkliga är att detta albums storhet, får även förra albumet "Paper Monsters" att lyfta postum när jag åter lyssnar på det för att se vad som gick fel då...

Tänk vad musik egentligen kan göra, och tänk att andra kanske inte ens kallar detta för musik. Tänk.

En tanke

Ett kungadöme

[youtube PG-2KVLR2UQ]

Herr Morris Dilema (2007-12-12 17:48)

Har nu samlat ihop 100 låtar som når min själ på ett eller annat sätt under mörkret.

Lite märkligt blir det när jag tittar på den, och noterar att jag med flit utelämnat i princip all hip-hop. Även om det verkligen flyrter i mina ådror, så känns det inte som det passar in i detta sammanhang - lite som att lägga asfalt som vardagsrumsgolv - skulle kunna bli coolt och annorlunda, men samtidigt kanske inte riktigt komma till sin rätt...

Får hitta någon annan plats för X-Clan, WC, Wise Intelligent, Haystak, Tech n9ne, Mars Ill, Celph Titled, E-40, Scarface och resten...

- 01). Spearhead - Home
- 02). Eric Gadd - Holy Water
- 03). Carla Bruni - Those Dancing Days Are Gone
- 04). Akon - Tired Of Runnin'
- 05). Cajsa Lisa Ejemyr - Min Ängel
- 06). Dj Krush ft. Angelina Esparza - Alepheuo (Truthspeaking)
- 07). The Nightwatchman - The Garden Of Gethsemane
- 08). Veronica Maggio - Månskensregn
- 09). Michael Franti - Oh My God
- 10). Bebel Gilberto - Um Segundo
- 11). Krister Linder - Nothing Ever
- 12). Helena Josefsson - Ghosts
- 13). Bo Kaspers Orkester - Ett & Noll
- 14). Flesh Quartet ft. Freddie Wadling - Dancing Madly Backwards
- 15). Gil Scott-Heron - Ain't No Such Thing As Superman
- 16). Kid Rock - You Never Met A Motherfucker Quite Like Me
- 17). Leo Sayer - When I Need You
- 18). Everlast - Mercy On My Soul

- 19). Lisa Nilsson - Vinden
- 20). Louise Hoffsten - Stygg
- 21). Lillasyster - Barn Utan Ben
- 22). Maja Gullstrand - Sömlöshet
- 23). Ministry - The Angel
- 24). Nick Cave & Kylie Minogue - Where The Wild Roses Grow
- 25). Niclas Wahlgren - En Droppe Regn
- 26). Steso Songs - This Is For You Girls
- 27). Sting - It's Probably Me
- 28). Uno Svenningsson - Det Jag Behöver
- 29). Christian Kjellvander - While The Birches Weep
- 30). Warren Zevon - My Shit's Fucked Up
- 31). Ted Gärdestad & Roland Hermin - Kolapapperskung
- 32). Abba - Man In The Middle
- 33). Godley & Creme - Cry
- 34). Al Jarreau - Roof Garden
- 35). Joe Simon - Drowning In The Sea Of Love
- 36). Tower Of Power - Man From The Past
- 37). Gil Scott-Heron - Pieces Of A Man
- 38). Flesh Quartet - Stillness
- 39). Louise Hoffsten - Cirkusen Har Kommit Till Stan
- 40). Freda' - En Människa
- 41). Michael Franti - Sometimes
- 42). Warren Zevon - They Moved The Moon
- 43). Christian Kjellvander - Need Not Worry
- 44). Kid Rock - Only God Knows Why
- 45). Hanna Montana - Nobodys Perfect
- 46). Eric Gadd - Avalanche
- 47). Rupert Hine - The Set Up
- 48). King Floyd - Groove Me
- 49). Spearhead - Caught Without An Umbrella
- 50). The Nightwatchman - One Man Revolution
- 51). Uno Svenningsson - Så Underbart!
- 52). LOK - Natten Till I Morgon
- 53). Uncle Cracker - Follow Me
- 54). Cajsalisa Ejemyr - Se Igenom Mig
- 55). Cornelis Vreeswijk - På En Näverdosa
- 56). Frankie Goes To Hollywood - The Power Of Love
- 57). Ted Gärdestad - I Dröm Och Fantasi
- 58). Edwin Starr - Easin' In
- 59). Stereo Mcs - Warhead
- 60). Alabama 3 - Woke Up This Morning [Chosen One Mix]
- 61). Simple Plan - Untitled
- 62). Cirkus - Starved
- 63). David Gahan - Miracles
- 64). Maja Gullstrand - Hemligheter
- 65). Jungle Brothers - Kool Accordin' 2 A Jungle Brother
- 66). Laleh - -Invisible (My Song)
- 67). Deva Premal - Tumare Darshan
- 68). Johnny Clegg & Savuka - Africa (What Made You So Strong)
- 69). Level 42 - Starchild
- 70). Richard Cheese - Gin And Juice
- 71). Until December - Geisha

- 72). Commodores - Sail On
- 73). Bo Kaspers Orkester - Mindre Smakar Mer
- 74). Liam Lynch - United States Of Whatever
- 75). Robyn - Electric
- 76). Terence Trent D'arby - Sign Your Name
- 77). Cari Lekebusch - Shaded
- 78). Pontus & Amerikanerna - Godmorgon Columbus
- 79). Z.Z. Hill - Am I Groovin' You
- 80). Frankie Goes To Hollywood - Ferry Cross The Mersey
- 81). Caroline Af Ugglas - En Del Av Mitt Hjärta
- 82). Montt Mardié ft. The Intelligence - Babylon
- 83). Sufjan Stevens - John Wayne Gacy Jr.
- 84). Hello Saferide - Nothing Like You (When You're Gone)
- 85). Superchick - Pure
- 86). Earth, Wind & Fire - After The Love Has Gone
- 87). Plumb - Nice Naive And Beautiful
- 88). Gil Scott-Heron - Winter In America
- 89). Depeche Mode - Pipeline
- 90). Consolidated - He
- 91). Antony And The Johnsons - Cripple And The Starfish
- 92). Stanley Clarke & Gregory Hines - If This Bass Could Only Talk
- 93). My Ruin - My Beautiful Flower
- 94). Sällskapet - Nordlicht
- 95). Karin Ström - En Saga Om En Sten
- 96). Curtis Mayfield - The Other Side Of Town
- 97). Mika - Relax
- 98). Toby Mack - I'm For You
- 99). Undisputed Truth - Smiling Faces
- 100). Shock G - People Over The Stairs

- Letar ständigt efter ny spännande musik, så snubblar du över något, säg till ;)

Om jag var Gud.. (2007-12-13 20:01)

..så skulle jag ta tillbaka dinosaurierna när folk minst anade det...
 [youtube t4Rol8W7lXg]

Ljudet av ord som passerat (2007-12-13 20:58)

Gav dessa till min mor för ett tag sedan, så att hon skulle kunna lyssna utan att behöva sitta uppe.

Tog mig tid och lästa in valda delar ur:

- » [1]Ingela Norlin - Den Maniska Krokodilen
- » [2]Villy Sörensen - Var Dags Väder

Sen har vi ju de små sakerna som jag nu gör till P4 Metropol och Ametist, men det är inget som jag gör för mamma ;)

- » [3]Def FM med Broadcaster D

1. http://www.regndroppar.com/audio/ingela_norlin-den_maniska_krokodilen.wma

2. http://www.regndroppar.com/audio/villy_sorensen-var_dags_vader-del_1.mp3

3. <http://www.sr.se/cgi-bin/sidor/amnessida.asp?programID=2842&Nyheter=&grupp=3871&artikel=1733380>

Minnesbilder (2007-12-17 17:18)

Förundras över den tjeckiska fotografen Jan Saudek's bilder - ett språk som jag känner igen, toner som klingar bekant, färgskalor som påminner...

Ibland är det min bild, som är en spegling av ett osedd intryck, ibland är det ett intryck av en ogjord bild... Inblick i mina tankar. [1]Lövsession

För att se än fler bilder, klicka dig vidare....

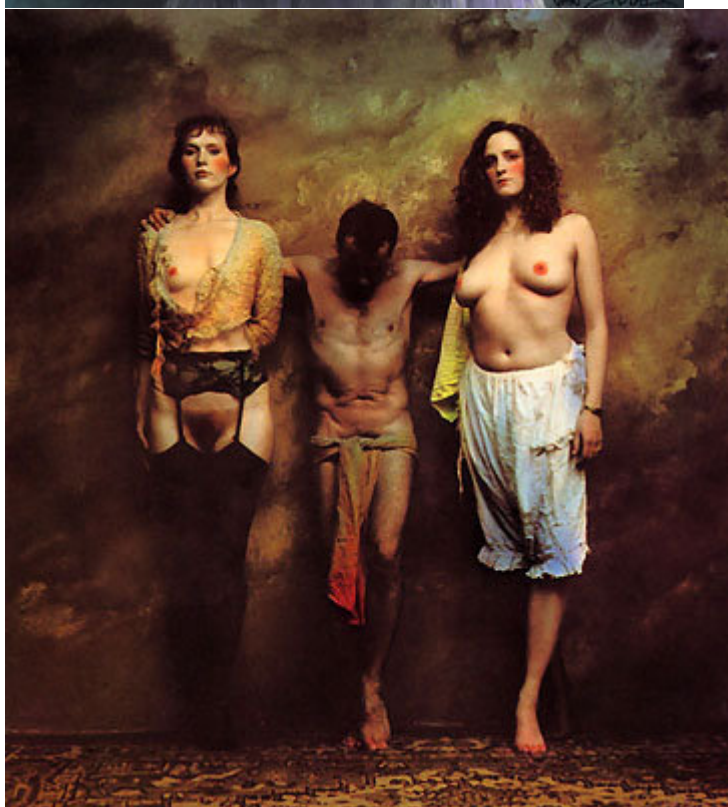
[2] <http://www.saudek.com/>

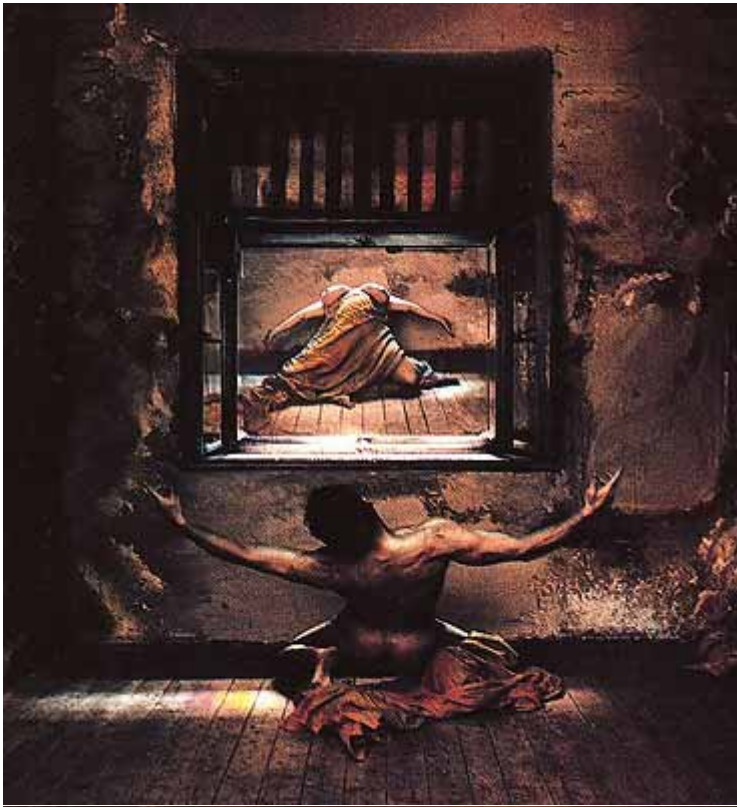

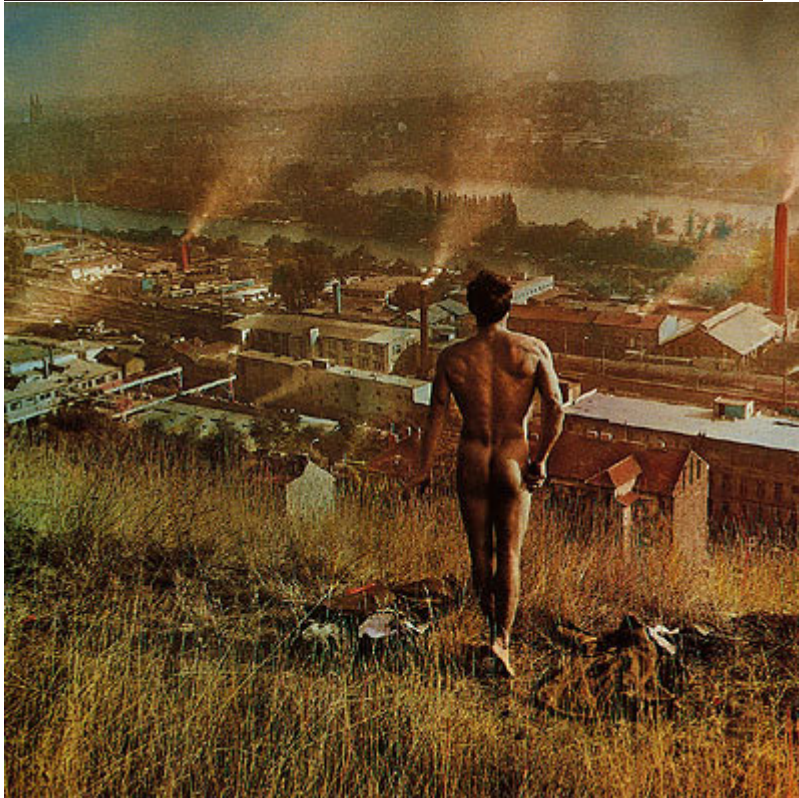
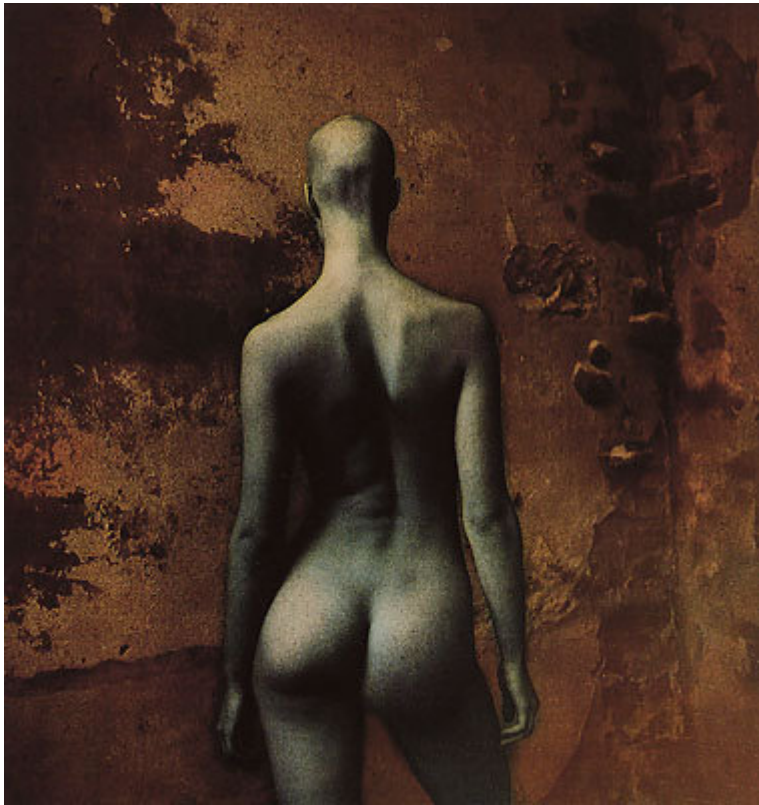

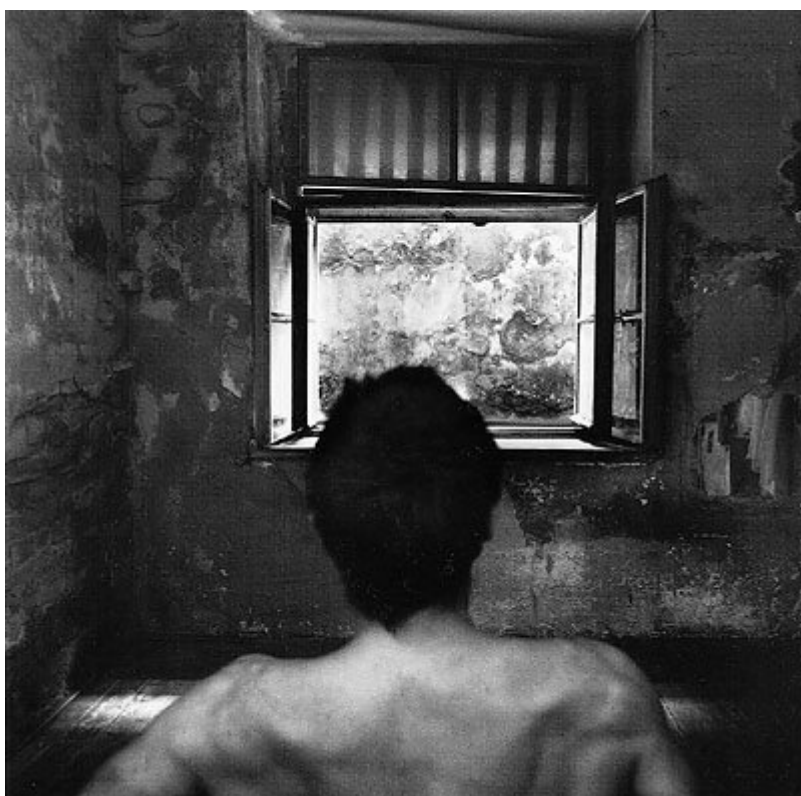

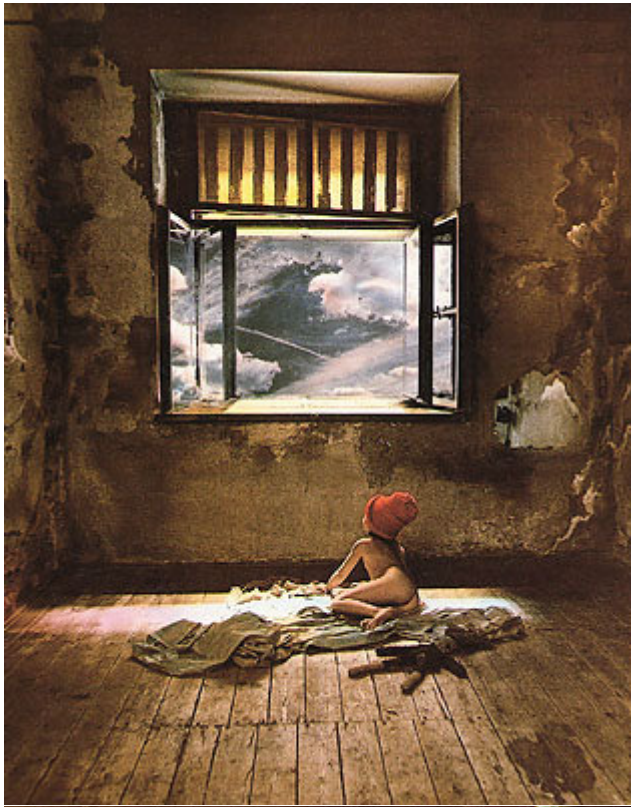

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=367>
2. <http://www.saudek.com/en/jan/fotografie.html>

Letar ljuset av ljud och tonerna från mörker (2007-12-18 15:42)

Längtar efter [1]denna film om Jan Saudek och hans arbete: Trapped by his passion. No hope for rescue
» [2]<http://www.saudekfilm.com>

Finns också ett par album som jag längtar efter att hitta, få, ta del av. Helhet. Följa toner och ord i dess givna mönster:

Boris Valdez - Kitchen Troba
Childman - Childman
Dimbodius - While We Fall
Hard Stance - Hard Stance
Inside Out - No Spiritual Surrender
Jacky Jasper - Jacky Who
Jacky Jasper - Street Money
The LVRs - The Murder Of Miss Hollywood
The LVRs - The Secret Life Of Lola Burns
The LVRs - Death Has Become Her
Gary Clail - End of the Century Party
Gary Clail - The Emotional Hooligan
Gary Clail - Keep the Faith

[youtube V4467XRO2Gk]

[youtube JatTdLk3Ro4]

[youtube FYlBO5YmteE]

[youtube CQmWSbH68dc]

[youtube -V2YllyjGSY]

Även om 40åriga Sarah Saudek/Saudkova inte alls har samma nerv som Jan, eller att jag kan känna av en underliggande tanke utöver att nu tar vi en vacker och talande bild (vilket språk som bilden talar, vilka ord, eller hur meningarna byggs, känns inte relevant - för henne, för mig). Många bilder är som en liten inristning på en toalltsdörr, eller en sticker vid busshållplatsen - det finns mycket att hämta där, om man sätter sig in och frågar sig själv frågor om när, vem, varför, innan och sen då?

- Men de ord som bilden talar är ljudlösa, även om den talar - det är ädärför som man själv får ställa sig frågorna.. Om man har tid och intresse. Tyvärr ger inte alla hennes bilder mig varestig tid eller intresse..

Men det finns små anslag, som vattenstänk från ett fågelbad, eller de dropparna som vinden lyfter från fontänens fall och för vidare utanför dess beräknade nedslagsyta...

[3]<http://www.saudek.com/en/sara/fotografie.html>

1. http://www.saudekfilm.com/images/saudek_trailer_divx.avi
2. <http://www.saudekfilm.com/pages/en/home.aspx>
3. <http://www.saudek.com/en/sara/fotografie.html>

Till rythmen av en k-pist (2007-12-18 18:56)

Kansas rapparen Tech N9ne är en av de personliga favoriterna, då han blandar det musikaliska med en bländande teknik, och variation, vem mer än han klarar av att rappa till ljudet av en k-pist?

[youtube dUt39wOnRdA]

Spännande att se hur en låt kan få en helt annan innebörd utifrån fördommar, och samhällsbilder. Queens "Bohemian Rhapsody" får ett helt annat bildgalleri när en rappare tar ut den på gatan...

[youtube YnxxCOvsTNg]

Lite annat som han gjort...

[youtube pHRfmi30NnE]

[youtube aZhTWZFXjz4]

[youtube 7UHv8we80vw]

[youtube Uiui4haTCqM]

[youtube g_Q56RU-NWA]

(Audio)

[youtube KYwo7eiiE0E]

[youtube -qYji0HQ5CY]

[youtube WMHT0U1a8H0]

[youtube vQc5gdpycGI]

Snapshot: Uppsala (2007-12-22 03:13)

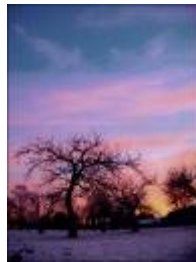

[1]

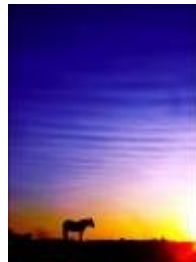
Blickar i Uppsala av en sol som faller i form, och tecknar konturerna av en dag mot drömarnas palett...

[2]

[3]

[4]

[5]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2007/12/imgp1314-copy.jpg>
2. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=483
3. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=484
4. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=485
5. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=486

15 filmer (2007-12-23 21:59)

15 filmer som antingen påverkat mig, eller som bara är värda att se...

Alain Tanner:

» [1]Les Années lumière/Light Years Away/På Ljusårs Avstånd

Peter Weir:

» [2]Picnic at Hanging Rock/Utflykt I Det Okända

» [3]Gallipoli

Walter Hill:

» [4]The Warriors

Jerome Robbins / Robert Wise:

» [5]West Side Story

John Carpenter:

- » [6]Assault on Precinct 13/Attack på Polisstation 13
 - » [7]Escape from New York/Flykten Från New York
- Kenneth Branagh:
- » [8]Much Ado About Nothing/Mycket Väsen För Ingenting
 - » [9]Dead Again/Död På Nytt
- Lee Tamahori:
- » [10]Once Were Warriors/Krigarens själ
- Terry Gilliam:
- » [11]Brazil
- Michael Lehmann:
- » [12]Hudson Hawk/Höken är lös
- John Hughes:
- » [13]The Breakfast Club
- Jack Sholder:
- » [14]12:01
- Rolf de Heer:
- » [15]Bad Boy Bubby

1. <http://www.imdb.com/title/tt0080373/>
2. <http://www.imdb.com/title/tt0073540/>
3. <http://www.imdb.com/title/tt0082432/>
4. <http://www.imdb.com/title/tt0080120/>
5. <http://www.imdb.com/title/tt0055614/>
6. <http://www.imdb.com/title/tt0074156/>
7. <http://www.imdb.com/title/tt0082340/>
8. <http://www.imdb.com/title/tt0107616/>
9. <http://www.imdb.com/title/tt0101669/>
10. <http://www.imdb.com/title/tt0110729/>
11. <http://www.imdb.com/title/tt0088846/>
12. <http://www.imdb.com/title/tt0102070/>
13. <http://www.imdb.com/title/tt0088847/>
14. <http://www.imdb.com/title/tt0106188/>
15. <http://www.imdb.com/title/tt0106341/>

Bara för mig själv (2007-12-24 00:13)

Saker som jag själv skall ta och eftersträva att införskaffa under det kommande året:

- Kamera [1]Olympus E-510 +14-42mm + 40-150mm kit
- Skivspelare[2] Numark TT-USB
- Nätverkslagring [3]D-Link 2-Bay Network Storage för 2st 3,5" DNS-323
- Utökad arkiv [4]Western Digital Extern HDD My Book Essential Edition 500GB

Sen måste det bli en ny mobil. Men jag kan inte bestämma mig mellan dessa:

- [5]Nokia E90 röd (3G)
- [6]Nokia N82 warm/light titanium (3G)
- [7]Nokia N95 8GB svart (3G)
- [8]HTC TyTN II (3G).

Har ju en Nokia 6280 nu och ringer inte så mycket - men skriver desstå mer SMS och texter, samt fotograferar och har barn som spelar spel när de inte orkar vänta. Utnyttjar även mailen - Blir ändå inte klok på vilken som är bäst för mig. *(Blir det en Nokia, så bör man kanske investera i denna också,* [9]Nokia Power pack DC-1)

Sen har vi ju saker som ett värdigt liv och nya kläder också...

1. <http://www.fotovideo.se/asp/produkt/prdinfoVnet.aspx?plid=70001>
2. http://www.billebro.se/show_prod.php?prod=1589
3. <http://www.webhallen.com/prod.php?id=64954>
4. <http://www.webhallen.com/prod.php?id=57388>
5. <http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=14240>
6. <http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=15657>
7. <http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=15773>
8. <http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=14649>
9. <http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=15207>

God Jul. (2007-12-24 11:59)

Läste på Aftonbladet. "Sluta snusa med Aftonbladet", och inser att det förekommer hela tiden - uppmaningar om att sluta, avstå, stänga ner och avsluta saker hela tiden.

Begränsningar, ramar, normer...

Överallt talar man vagt om hur bra det blir SEN. Hur viktigt det är för något SEN.

SEN sitter man där och pratar lyriskt om tiden innan SEN.

- "Jag är sen, jag är SEN!!!"

Men SEN är det för SENT att börja leva

Se inte begränsningarna, utan se möjligheterna. Vänd på saker. Har du svårt att få in matrutinerna i ditt liv - lägg upp dem först, och anpassa livet efter dem. Har du svårt att hinna med att leva? Lägg upp ramverket för livet först och passa in matrutinerna efter det.

Tänk på att du skall LEVA och det finns inga regler för livet. Den dag då du tror dig kunna peka på att "DETTA, just detta, är meningen med livet!", så tittar du mest troligen på en reproduktion av en bild av vad folk förväntar sig livet att vara.

Vi lägger vikt och fokus på det som är jobbigt och svårt, och vikt på något gör ju bara saker tyngre. Svårare att bära och göra något åt. Skifta vikten i tanken. Lägg vikten på den det som är positivt och lyfter dig - ballansera vikten på din egen vågskål - låt inte andra bestämma det åt dig. När det positiva får tyngd, återkommer kraften till att göra något åt det jobbiga, svåra och det som tidigare var så tungt.

- Hur ser det ut när du gjort något åt ett problem? Ofta svarar folk snabbt: "När det blev för tungt och jobbigt var jag tvungen att göra något åt det". Men det är bara en sanning med kraftiga modifikationer, för faktum är att kroppen och tanken gick långt längre än så. Det som fick dig till att göra något var att du plötsligt hade ork att lägga vikten på det positiva istället. Du såg, kände en glädje i något annat än vad du hade just då - och genom att då ta fokus och tyngd från det som fram till dess hade tyngt dig, så fick du ork och kraft att ta i tu med det jobbiga.

- Men du gjorde inte det för att det hade varit jobbigt så länge, utan för att det plötsligt blev lite lättare att faktiskt göra något.

Låt inte livet hamna bakom alla måsten. Låt livet skina igenom som solen då den tar sig igenom ett uppsprickade molntäcke. Molnen finns kvar, precis som alla måsten - men man kan stanna upp och värma sig mot en hus väg en stund ändå.

Träden står kvar.

Men SEN då?

SEN finns inte. Det är bara en dröm. En styrtanke. En ursäkt för att bli SEN.

Och för att gömma sig för livet. Livet som består av både måsten, glädje, sorg, problem och lösningar. Det skall inte finnas någon ballans. Se på hjärtats slag på en monitor, det är toppar och dalar - när en ballans uppstår och det jämnar ut sig...

Flattline.

Så lev. Våga tillåta dig må dåligt, och njut när du mår bra.

Du lever.

Snart en myndighet sedan... (2007-12-24 21:06)

Snart en myndighet sedan...

Letade bland gamla papper idag...

Hittade en bok som jag trodde hade försvunnit. Raymond Queneau's "Stilövningar" (Exercices de style). En bok där den enda berättelsen är denna: "På en fullsatt buss observerar berättaren hur en man anklagar en annan för att avsiktligt trängas. När en sittplats blir ledig sätter sig den förstnämde mannen. Senare, i en annan del av staden, ser berättaren honom igen då han av en vän får rådet att sy i en knapp i överrocken".

- Detta är handlingen som återges 99 gånger, på 99 olika sätt, i 99 olika stilar.

Raymond fick idén till boken på 1930-talet när han lyssnade till en konsert där Bachs Di Kunst der Fuge framfördes. Det gick upp för honom att musikstycket var indelat i en mängs satser som alla var ett slags variationer över ett och samma tema, ett tema som dock aldrig presenterades som "urtema". Förvissad om att det borde vara möjligt att skapa ett literert verk efter samma model påbörjade han sitt arbete och 1947 var boken klar.

Stilarna är metaforiskt, Tvekan, subjektivt, affärsbrev, logisk analys, imperfekt, presens, pluskvamperfekt, korsförhör, komedi, spöklikt, filosofiskt, sonett, lukt, smak, syn, känsel, hörsel, fri vers o.s.v.

Hittade även texter som jag skrev för nästan 20 år sedan - tiden innan jag tystnade - Och bilder.

Årssammanfattningar om kärlek 1989 och en text som jag skrev när jag var på Åland med jobbet, då jag stod nere vid klipporna samtidigt som det stormade på havet.

Till Vågorna, Eckerö, Åland

De leende vågorna, leker skrattar, hoppar... Hoppas. För varje pulslag, då vågorna smeker sig upp längs de sköra klippställarna, ökar tron, viljan och hoppet.

Så fulla av liv och lust, är vågorna, att dom visar upp sig för oss i sin absolut finaste klädnad, bär den sträcker sig efter oss. Sträcker. Dansar. Sjunger. Kjelas. Tar hand om all vår oro och ånger. Smeker den sakta av oss. Plagg efter plagg försvinner ut i horisonten.

Vi absorberas av de trygga, tröstande förstående vågslagen. Livets ständigt slående puls. Pulserar. Tar oss i sitt sköte. Maserar vårt hår. Smeker våra sår. Får oss att vilja ta del av livets dans.

Likt små lamm hoppar dom, leker, jagar och gömmer sig mitt framför ögonen på oss. Bryr sig endast om det väsentligaste... livet!

Barnen i lekparken stämmer in i vågornas skvalpande, låter sitt skratt och lekande få råda. Fritt från de så hårt åtskruvande konventionerna. Likt barnen bryr sig inte vågorna om vad de träffar på. Aldrig stöter den bort. Smeker oss alla. Får oss att känna skam över vårt selektiva beteende mönster. Men viskar ändå skrattande: "Det gör inget, vi finns fortfarande här. Men dig. Kom, följ med oss - vi tillhör varandra. Tillsammans är vi livet!"

De leende vågorna sjunger vidare.

Vänliga hälsningar:

En människa

Har du tänkt på att vågorna ler? Varje gång som dom stöter ihop med klipporna, skrattor de liksom till. Ett spontant skratt, ett sånt där hjärtligt skratt, ett handlag. Glada över att få träffa någon.

Skrattar du, när du träffar någon?

Gör det nästa gång. Gör som vågorna i stormen.

Skratta till!

Andreas
1990-09-18

Snart en myndighet sedan...

Förblundande år (2007-12-25 02:22)

Sitter och studerar livet för en myndighet sedan. Ser att jag läste. Läste ord. I en bok, En bok med titel: "Lustgårdens Drakar" och undertiteln, titeln under, tanken bakom: "Den mänskliga intelligensens utveckling". Bara en sån sak

Att läsa
Då.
Om det.

Jag skrev:

Känslor och tankar, vad betyder dom för andra människor? Betyder mina känslor och upplevelser något för någon annan? TÄNK...

Är det inte så att dina känslor är ALLT? Är det inte när dina och mina iakttagelser kolliderar och du får se vad som blir kvar utav ditt - för att sen känna efter - som får dig att tänka? TÄNK...

Läste det. Som ord av nyss. En tid då SEN blivit dåtid. Gårtid.

Jag citerade någon:

Era barn är inte era barn. De är söner och döttrar av livets längtan efter sig själv. Ni kan giva dem er kärlek, men inte era tankar, ty de har sina egna tankar

Går tillbaka i pappershögarna, hittar ord från 1990:

Måste se allt med nya ögon. Inspektera omgivningen, beundra bokstäverna, kontrollera känslorna. IAKTA LIVET!

Åren går. Livet finns... Känslorna kraftfulla, livet kraftfullast. LIVS KÄNSLORNA. PERSONLIGHETEN, TÅTARNA, Livets vatten. Sakta fyller de ögon, en. För, blindar.. lögnen. Förblunda Låter en se verkligheten med mänsklighetens ögon. De tårfyllda ögonen.

Det skrevs en myndighets sedan. Men inget gjordes. utom att blunda. förblunda.

Mannen som älskade träd (2007-12-26 16:50)

Lyssnar på Dean Martin, Frank Sinatra och Manhattan Transfers - nej det är inte bara deras sedvaliga julsånger, utan helt vanliga skivor också...

Stänger ögonen och smetas ut i dagensgråtoner av gamla hollywood drömmar som leende dansar obekymrat omkring i ett passerat liv.

Öppnar ögonen och gråter osynliga stila tårar. Håller upp ett tunt äggskal av något som ser ut som mig och pratar om allt annat än Nu:ett...

Hade en tanke i sommräs, som jag lekt med idag för att möta sinnet bortan samtiden. Tanken var att ta ett Cornelis Vreeswijk album och bara utgå från titlarna och låta associationerna sväva fritt

Som en ytligspegelbild, en reflektion av intryck, utan att spega djupet - men samtidigt skapas det egna, det fiktiva djupet, i en påtaglig verklighet skapad av en tanke från en fantasi

- Spontant, snabbt, ogenomtänkt, flytigt som ett möte med sig själv.

Sida A

1. Mannen Som Älskade Träd No. 1

Inga fickor att låsa armarna vid
inga skor som tyngde ned benen
rötter som sjöng
grenar som dansade fritt
så vilt, så stilla

att ingen såg

eller förstod

hur de älskade

livet

2. Mannen Som Älskade Träd No. 2

Han trädde åter fram
genom nålhuvudet
blev han träd
för han älskade så

igen

3. Babyland

Det var en liten by
som de själva kallade

Ba

Men ingen såg det
så

Då
andra kallade det

ett land

även om de alla
levde tillsammans

i

Ba-by-land

4. Skyddsrumms Boogie

Rummet

dansade

till

de dova bastonerna
och höga skriken

5. En Dag Var Hela Jorden

Alla var så upptagna

med stora ord
om framtid

tankar

av historia
himmelrikets fall
och uppståndelsen

Men när dagen kom till ända

såg de aldrig
att det var
bara

det som det var

6. Goddag Yxskaft Blues

Han var noga
med sitt arbete
han var stolt
över sitt hantverk
Han visste dock
att han inte
var bättre
än sina verktyg
Därför döpte han dem alla
och hälsade på dem
varje dag.

7. I Väntan På Pierrot

En utlänskt solbränd kropp
väntade på sin vän
som sträckte sig ut mot havet
trots att han sedan länge

hade

slagit rot

[Tanken: Vän tan (eng=solbränd) / Pier Rot]

Chapter 4

2008

4.1 January

Nummer & Logi (2008-01-04 03:21)

Kom in på numerologi ikväll.

Satt och slö läste lite i en astrologibok som låg framme ("Född i Februari").

Tänkte över livet och hur jobbigt det varit de senaste åren men att det hade öppnat sig nu - speciellt efter att jag börjat hålla på lite med radion igen efter 15 års uppehåll, tackvara Amestist i P4 Metropol.

Plötsligt stannade jag upp i mitt tänk. Jag hade kommit fram till avdelningen: "Månadens smyckesten" i boken. Extremt förvånad och konfunderad blev jag när jag såg vilken sten som ansågs tillhöra februari...

Ametist

Den violetta ametisten har en lugnande, renande och upplyftande verkan. Den anses sedan gammalt vara en andlig sten som i sin färg bär Kristi passion, sanning och kärlek

Märkligt sammanträffande!

Nästa avsnitt handlade om numerologi, men delade upp bokstäverna i vokaler och konsonanter - så jag fick kolla upp vad som var vad och kom fram till följande, utifrån dessa data: "Björn Ola Andreas Melin, 1968 28/2":

- Motivation = 3 (vokaler)
- Personlighet = 6 (konsonanter)
- Livskraft = 9 (vokaler+konsonanter)
- Livsvägen = 9 (födelsedatum)

Hittade sedan en sida som levererade lite saker utifrån namn och födelsedatum:

Livstal

Livsväg 9, den romantiska filantropen.

Nior kan tyckas ha obegränsade möjligheter. Med sin fördomsfrihet och tolerans går de bra ihop med nästan alla människor, och blir fort omtyckta. Deras saknad av sinne för ekonomi kan dock ge konsekvenser.

Att du har livstalet 9 kan innebära att du har lätt för att känna medlidande och du diskuterar

gärna livets stora frågor. Du har nog flertalet vänner, som uppskattar din emotionella och ömsinta sida. Du är en konstnärlig och karismatisk person som tycker mycket om att resa. Din kreativitet och känsla för det vackra kan komma att visa sig om du väljer ett konstnärligt yrke. Naturligtvis passar du bäst på ett jobb där du får arbeta med människor eftersom du har en förmåga att komma de flesta mycket nära.

Ditt heta temperament kan göra dig otålig. Du känner dig ofta splittrad och detta medför att du inte får så mycket gjort. Andra människor kan manipulera dig eftersom du ibland är alltför godtrogen. Se till dina egna behov i första hand.

» [1]<http://www.ditthoroskop.nu/se/livstal.htm>

Vokaltal

Siffran Tre:

Om du har vokaltal 3 så är det stor chans att du är riktig livsnjutare. Endast det bästa är gott nog åt dig och du söker alltid efter spänning. Din sociala förmåga gör sig bäst i de yrken där du får jobba med människor och där det händer mycket. Om detta saknas i ditt liv har du lätt för att bli uttråkad. Risken är du inte hittar din plats i yrkeslivet förrän sent i livet utan flackar mellan olika korta anställningar. Yrket är dock av underordnad betydelse för dig, det är din fritid och dina vänner som ligger dig varmest om hjärtat.

Treor är ofta mycket måna om sitt utseende, nästan så att det gränsar till fixering. Även om fåfängan kan hjälpa till i sökandet efter en partner kan det också leda till en perfektionistisk strävan som inte går att uppnå och som antagligen ger upphov till mer frustration än belåtenhet.

» [2]<http://www.ditthoroskop.nu/se/vokaltal.htm>

kabbalistsystemet

Siffran Fyra:

Det måste vara skönt att ha båda fötterna på jorden. Du är en världsvan person med mycket erfarenhet i bagaget. Du är också praktisk och balanserad. När det gäller ditt arbete är du beredd att kämpa för att nå ditt mål. Tar du dig an något så slutför du det också. Får du många uppdrag på arbetet kan det bero på just detta, de andra litar på dig och de vet att du är kapabel till mycket.

Trots ditt aktiva arbetsliv har du svårt att få riktiga vänner. Ibland känner du en slags otrygghet som kan ha att göra med något obehagligt du har upplevt.

Detta får dig att leta efter en trygg person vid valet av partner. För denne/denna är du beredd att öppna ditt innersta. Det är kanske din älskade som kommer att få dig mer mottaglig för nya vänner.

Ditt liv regeras av Uranus och dina färger är blått och grått.

» [3]http://www.ditthoroskop.nu/se/kabbalist_systemet.htm

Nya systemet

Siffran Nio:

Du är en riktig ledartyp som är full av energi. För att undvika onödiga missöden som lätt kan uppstå i brådskan bör du se över din planering två gånger innan du börjar med något. Du tar hand om alla och ser till att de har det bra. Ofta engagerar du dig så mycket i andra människor att du glömmer dig själv. Du måste bejaka dina egna behov av hjälp och kärlek för att kunna orka vidare.

Du kan lätt känna dig oälskad. Det kan bero på att du tycker att du tidigare blivit övergiven av en närstående. Det kan även orsakas av att du känner att du inte får något tillbaka av dem som du hjälper.

I ett förhållande har du en tendens att vara lite för energisk i början. Detta kan tyvärr skrämja bort din käraste/käresta. Tänk på att det tar lite tid att lära känna en ny människa.

Nior regeras av Mars, färgerna som passar dig bäst är olika röda toner.
» [4]http://www.ditthoroskop.nu/se/nya_systemet.htm

Läste på en annan sida om mitt livstal:

LIVSVÄG 9: MÄNNISKOVÄNNEN
INRIKTNING: Att lära sig visa medlidande.

MÖJLIGHETER: Att utveckla idealism och kreativitet.

NYCKELORD: Medkännande. Människovän. Idealist. Romantisk. Dramatisk. Kreativ. Karismatisk. Splittrad. Temperamentsfull.

POSITIVT: Nian har obegränsade möjligheter då nian är det tal som har alla de andra talen inom sig. De idealistiska niorna vill förändra världen och förbättra livet för alla andra. Det är en fördomsfri, tolerant och okonventionell livsväg. Nior är karismatiska och kreativa individer. Här finns konstnärlig och dramatisk styrka. Nior är utmärkta ledare för olika rörelser, sekter och religioner och de har lätt att inse behovet av religion i vardagen. De älskar att resa. Detta är emotionellt lagda, ömsinta människor med gåvan att kunna visa medlidande. De föredrar de stora livsproblemen framför de små. Det kan tänkas att de får uppleva dramatiska slut på ett och annat i sitt liv. Särskilt bra på ekonomi är de inte och de är inte heller särskilt intresserade av materiella ting. De har många vänner - den magnetiska dragningskraften fascinerar andra människor. Nior är intensiva och otåliga och passar bra för ett liv som konstnär eller humanist. Ofta har de paranormala gåvor.

NEGATIVT: Nior kan var otåliga och temperamentsfulla. De bör behärska sitt humör och lära sig att bli mer praktiska och att ta större hänsyn till detaljer. Karaktärsbedömning är de inte bra på utan de kan bli manipulerade av andra. De kan också uppoffra sig helt i onödan.

Nians människokärlek finns hos Mahatma Gandhi och konstnärligheten hos Shirley MacLaine och Brigitte Bardot som båda två på senare år ägnat sig åt humanitär verksamhet: MacLaine genom new age-rörelsen och Bardot genom att värna om djuren.

Hittade även dessa beskrivningar av nior:

Nian framstår som en ledare – den vi kan räkna med ska hjälpa oss när saker och ting går snett. Du har anmärkningsvärd intuition och din insiktsfullhet gör att andra välkomnar dina råd. Inom numerologin är nian det mest utvecklade talet och du har en gammal själs visdom. Andlighet är viktigt för dig och andra uppfattar dig som en god och pålitlig människa.
» [5]<http://visionarysoul.blogspot.com/>

9: "Världsförbättraren" (vill göra världen till en bättre och vackrare plats för alla, givmild, hjälpsam, idealist, konstnärlig, ivrig, frihetslängtan - otålig, nervös, häftig, svårt att tolerera andras brister)
» [6]<http://personal.inet.fi/yhdistys/valonsydan/svenska/>

Intressant är också att läsa att siffran Nio också anses som ett otursnummer i Japan eftersom det (九 ku) låter som ordet "smärta" (苦)

Kollade också upp vad året hade i sitt sköte för mig.

Årskort och årssiffra i Crystal Wolf Tarot

2008

Tarotkort som årskort; XIII Döden

Det här året vill lära dig att sätta gränser och finna dina verkliga vänner. Ett år av förändringar, då Du ges möjlighet att släppa allt som inte gynnar dig längre, kanske så är Du inte vidare villig men det blir till det bästa. Ett häftigt år som vill ge dig möjlighet att leva med dig själv och dina möjligheter och inte binda upp eller begränsa dig med yttre faktorer. Det här året vill hjälpa dig att inte begränsa dig till det materiella.

Numerologiskt: 4

Detta år ger dig chansen att planera bättre, att söka och utveckla ordning och reda samt struktur. Ett år där planering är viktigt, vad vill du göra framöver, vad blir nästa steg då du är klar med din grundplanering! Här finns planeringen och byggandet, upprustningen inför framtiden, stabilitet som ger mer möjligheter. Alla praktiska möjligheter som förverkligas. Ett år av framåtskridande och framtidssatsningar.

» [7]<http://web.telia.com/~u58208983/grimoires/filer/arslaxan/>

INTRESSANT för att uttrycka sig försiktigt....

1. <http://www.ditthoroskop.nu/se/livstal.htm>
2. <http://www.ditthoroskop.nu/se/vokaltal.htm>
3. http://www.ditthoroskop.nu/se/kabbalist_systemet.htm
4. http://www.ditthoroskop.nu/se/nya_systemet.htm
5. <http://visionarysoul.blogspot.com/2006/07/numerologi-personlighetstalet.html>
6. <http://personal.inet.fi/yhdistys/valonsydan/svenska/numerologia.html>
7. <http://web.telia.com/~u58208983/grimoires/filer/arslaxan/arslaxan2.html>

Känner din skugga (2008-01-06 05:50)

✖

Dra en gräns. Du måste säga ifrån. Du måste tänka på dig själv. Du måste ta bort sånt som tar din energi.

Bara ord. Det är bara ord, från folk med vänliga själar. Vänliga ord, men bara ord.

Ord som när de blir till handling dör.

Döda ord.

Stolthet, härskartekniker och genus. Vad du säger, speglar dig. Upprepa det 100 gånger för dig själv, till det att du ser att din spegling av andra, endast är en spegel av dig själv.

Mina känslor blir något fult, något ifrågasatt, något hånat för dess kläder, dess form, dess "Fina" ord. Ett skämt.

Min son sa idag när han låg i soffan och jag lutade mig över honom: "Jag kände din skugga".

I dag föll den, skuggan av min själ tappade fästet. En ifrågasättning utan bekräftelse för mycket gjorde att fogarna sprack. Omtanke som omvandlas till annat. Äkthet som ifrågasätts. Iakttagelser som speglar samtidens syn på ensamheten.

Min son

kände min skugga

Jag

känner den

inte

längre.

Du mår dåligt. Nu blir du verkligen ledsen. Problemet är att jag varit verklig hela tiden och har mina känslor också.

Trots att jag är den jag är.

Den som jag engång var

den som föll

från min skugga

idag.

Jag lever dock, livet går vidare, inget är förändrat för som de säger - vad man säger och gör speglar bara en själv och vad man har inom sig - så detta är inget nytt, inget som har med dig att göra, så du slipper fråga något. Bara fortsätta att vara stolt över att du vågar vara dig.

Det vågar inte jag

längre.

Känsloanrop (2008-01-07 12:23)

Såg filmen [1]I Am Legend med Will Smith här om dagen, utan någon som helt vetskap om vad den handlade om egentligen... Hade bara hört bra om den och att Will Smith var med. Den spontana och förutfattade meningen var alltså att det var en riktig feelgood film alltså - men denna film har mer med den fantastiska dramafilmen som han gjorde för en massa år sedan ("[2]Six Degrees of Separation") än me någon av de lättsmälta familjefilmerna från senare år

I Am Legent, är en korsning mellan Drama och Skräck. En märkligfilm som på ett fantastiskt sätt - olikt så mycket som kommer från hollywood, verkligen griper tag i en och stannar kvar en tid... Saker fick ta sin tid, tiden gavs utrymme, känslan av tid och sen en tanke som fick hänga kvar, bortom filmens ramar.

-

Skall rensa på datorn och försöka få tid över till att fixa några bilder.

-

Trillade över en kvinnlig artist också, Stockholms baserade Sophia Somajo, genom hennes EP.

[youtube K4yhHodVuiw]

När jag lyssnade på den så fick jag en känsla av en blandning mellan Robyns street pop, Mapei's gatu attityd och det gränsöverskridandet som egentligen är hip-hopens nerv. Jag antar att hon har mer hip-hop orienterade spår också utöver de jag hört..

För mig så är hip-hop mer än bara rap - det är därför som man har båda termerna. Rap är en vokal teknik, hip-hop är en känsla, en känsla som rymmer tidiga Mary J. Blidge, Shannon's Latin Hip-Hop, spoken word, backpacker beats och westcoast g-funk.

Hon skulle kunna symbolisera den mognad som hip-hop kulturen behöver, assimilationen av svesnk gatukultur med sina indie inslag kontra gangster kulturen i USA. En kvinnlig list och styrka - att våga gå utanför gränserna som de tuffa killarna inte vågar. Ta för sig av en musik där männen säger sig vara tuffast, men ingen vågar sticka ut hakan...

Själen, ryggraden bakom battle rappen, antedaget mellan rimmen, det fysiska utrymmet mellan två battlande rappare som aldrig nuddar varandra. En kraftfull roundkick som tränger genom själen - utan att skada, bara väcka en slumrande kreativitet och lust för att våga...

Typ.. 😊

Det gav mig samma känsla som jag fick när jag för första gången hörde [3]Robert Valsingers gränsöverskridande känslor till toner som gjorde en varm gryta av folkmusik och hiphopbeats.

-

Skall ta mig iväg ut till söder, hittade ett par böcker, bild böcker, fotoböcker som jag kände att jag ville ha, och jag fick en liten slant av mamma när vi var där igår, så jag kan nog skaffa ett par av dem

Appropå pengar, så såg jag en lapp på min äldsta sons sparbössa: "Pengar till pappa" - där stoppade han och hans bror alla pengar de hittade, så att jag skulle få dem.

Ibland vill man bara gråta.

Men

nu har jag

inga

tårar kvar

-

Äntligen är helgen över.

1. <http://www.imdb.com/title/tt0480249/>

2. <http://www.imdb.com/title/tt0108149/>

3. <http://www.streetzone.com/content/skivor/recensioner/page.asp?rec=151>

Söndagsmiddag på 10 min (2008-01-13 22:21)

Tänkte bara för skojskull tipsa om en enkel och snabb middag, som med rättupplägg faktiskt blir en helt OK söndags middag till färg, form och smak och som dessutom blir klar på 10 minuter.

Ingredienser.

Spagetti

1 burk Coop X-tra Köttfärssås

1 burk Coop X-tra Krossade tomater

1 frp GoGreen Salsa

1 dl Cream Fraiche

2 st Vitlöks klyftor

1 tsk Sambal

1 st Mozzarella

1 st Gurka

3 st Tomater

Parmasanost

tacosås

Medan du kokar upp vattnet med lite salt, och sen lägger i spagettin, så pressar man ner vitlöksklyftorna i Cream Fraichen, och rör även ner 1 tesked Sambal (man kan givetvis ta mer - jag brukar ta 4 st vitlökar och 2 tsk sambal) och ställer in detta i kylskåpet.

När det gäller köttfärssåsen så kan man antingen göra detta i två skilda kastruller om man har barn som har invändningar mot böner och annat "konstigt", eller i en enda kastrul. Vi gör det i två här.

Häll köttfärssås i en kastrul och Salsan i en annan, tillsätt halva burken krossade tomater i vardera, och låt dem skjuda upp.

Skiva gurkan, och tomaterna samt Mozzarellan. Du kan ta hälften av den sista och hacka upp den för att lägga i den i ena/båda "sopporna" tillsammans med kanske några nötter.

- När detta är gjort så är troligen spagettin också klar.

Färdigt att servera! 😊

Servera gärna med vitt glas vin och is-vatten (kanske med några gurkbitar i)

Enkelt, billigt, snabbt och ändå lite skojigare än "Färdigjord köttfärsås och spaghetti"..

(Vet dock inte hur det är med näringsvärde och så, men detta är ju bara ett förslag hur man snabbt kan göra något som blir lite mer än avd man kanske än van med...)

Bildar ett nytt år (2008-01-14 03:19)

[1]

[2]

[3]

[4]

[5]

[6]

[7]

[8]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=497
2. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=498
3. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=499
4. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=500
5. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=501
6. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=502
7. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=503
8. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=504

(sic) (2008-01-15 08:57)

Orden bildar sig själva ibland, i ett nära samarbete med min ordblindhet och sabbt flyktiga tanke som inte alltid nuddar fingrarna vid rätt tidpunkt. Försöker notera orden som blir nya och bjuder på någon

spännande insikt.

kännske: Känslor som sker. Osäkert men känslomässigt trevande
veckligen: De där påtagliga sakerna som inte är så uppenbara och tydliga
vilek: En pigg sak, viljan att upptäcka, ett glatt utrop till handling.

Förde ett resonemang om detta med att vara dum, och kom fram till en förklaring som jag tyckte beskrev
det ganska väl hur jag såg på det:

En av de saker som man brukar definiera människan med är just förmågan att tänka, att lära sig av sina misstag - så att döma någon utifrån en handling är en omänsklig, men samtidigt väldigt mänsklig handling.

Jag dömer också folk, men bara för stunden och för den handlingen - Vid nästa möte så håller jag inte det emot dem, utan försöker se att det är en ny situation, att både jag och dem lärt oss saker sedan sist.

Så "dum" är inte mer än ett datum för mig - det visar hur det var vid ett specifikt tillfälle, men nästa dag så är det passerat!

Hade också ett samtal om Ärlighet.

Ärlighet. Då jag ofta vill se orden och vrider lite på dem så ser jag tre ord här som på något sätt sammanfattar min tanke: Är, Ligg & Het.

Är: Att det är något som man står för och verkliken, tycker och känner helt själv
Ligg: Att man inte behöver stå upp och slåss för det, utan det funkar lika bra att framföra det när man själv ligger på rygg
Het: Personlig värme och omtanke, där det handlar om att hjälpa och bry sig

Att anpassa och dölja saker, har inget med ärlighet att göra, utan mer med en situation och försäkra sig om att tanken bakom ärligheten går fram. Men att man inte skulle lida av det man inte vet, är helt fel i min bok, då någon kanske just lider i tysthet - bara för att de inte vet.

När det gäller hur man skall förhålla sig till det man ser - så försöker jag så ofta som det går - ta det direkt med personen i fråga (den som begår felet), då jag tror på människan och som jag sagt i andra trådar, alltid är villig att ge dem en ny (fortsatt) chans till att utvecklas och ändras.

Det anser jag ligga i ens eget ansvar. Jag vill inte vara dem som står vid någons olycka efteråt och säger: "Jag såg, jag förstod, men jag sa aldrig något..."

Jag vet sedan folk som gått genom halva sitt liv och låtsas vara på ett sätt, bara för att den uppfattat det som att folk förväntar sig att de skall vara så, och att de uppskattar det - men sen när någon säger till denna person: "Men du har ju inga kläder på dig". Då vaknar personen och inser att alla hade uppskattat denna än mer om den hade gjort så som den kände i tysthet och ensamheten. Så det är viktigt att ge varandra pikar om vad man gillar och ogillar.

Hur ärlig man skall vara? Helt kortfattat: så ärlig du känner att du kan vara genom att vara dig själv, men samtidigt lägga dig under någon och göra det med värme och omtanke.

Tittade på ett annat ord.

Egoistisk.

eg: Egentligen
ois: Inte kall eller fryst
tisk: En döende fisk, som flyter med buken upp. En fisk på land.

Egentligen inte kall och hård, bara döende i eller utanför sitt eget element.

Så kan det vara.

sic [lat. uttal si:k] (lat.), "så". *Ordet används stundom för att understryka att ett uppseendeväckande eller egendomligt citatord faktiskt är rätt återgivet. På läkemedelsrecept användes förr påskriften sic! för att markera att en anmärkningsvärt hög dos av läkemedlet i fråga var avsiktlig. Numera skrivs "Obs!"*.

Ett konstverk av livet (2008-01-15 13:03)

Kapitululerar, viker mig, lägger mig på rygg redan vid tanken av sommarbrisens motstånd mot min hud.

Varför skall jag försöka. Har försökt länge nog nu. Så många säger runt omkring. Bara runt, som en drppe av olja. omkring, just bortom räckvidd. På lagom avstånd så att de kan säga att de var här, och ingen misstror dem.

Men när jag vacklar. När min ballans rubbas och jag tittar vädjande på dem från min låsta mun, så ser de ömt tillbaka på mig och säger: "Men jag då...?".

Kryper ihop i ett hörn, blundar och lämnar kvar mitt yttre, som en babuschka. Tar av mig skal på skal. Lämnar årsringarna utanför mig. sprider dem som ingar på vattnet - samtidigt som jag tar mig tillbaka. Lämnar omgivningens kärlek för någon som inte är jag. Någon som de uppfattat som mig. Tar mitt ansvar. Avsäger mig det som inte är ägnat för mig. Vill visa.

Jag är inte större än så här. Jag ryms i din hand. Detta är jag. Det andra är inte jag, det är en dröm. En dröm av något som du ser. Jag är bara en tavla. Ett konstverk av livet. En förnimelse. Som Picasso sa "Det är inte min uppgift att göra Kon, det är Kon's". Jag, en avbild i kött och blod. Inte mer.

Det är vad jag är.

Färg på ett papper. En människa av kött och blod. Skillnanden mellan konstverk och kons verk. Rakryggad, utsträckta händer och sänkt huvud. T.

I väntan på att bli sedd och accepterad för den jag är. Bara det. Inte väntan på att förvandlingen till en svan, eller rytandet av ett lejon. Blir utdragen från arenan som Ferdinand.

Med Banderillers hängande från min nacke och kropp.

Trött på att springa (2008-01-15 13:27)

”Sitter på kanten av sängen, tittar på mitt liv
dagarna passerar, med sin konventioner
Så berätta, varför känner jag mig som ingenting
De finns ju där för att jag skall känna att jag är någonting
Kanske har jag väntat för länge
Hjälpt till att bryta mot det som de finns för
hjälpt att själpa, gjort det lätta svårt
Jag kan inte förstå att jag finns här, skadar de i min omgivning
Om du bara visste hur långt jag kommit
Var jag var och vart jag är
Vill inte ha det
Det syns när du tittar på mig
Jag orkar inte slås längre

och jag är trött på att springa
trött på att springa
Springa från livet
Min vän, du måste tro på mig
trött på att springa
trött på att springa
Springa från livet
Min vän, du måste tro på mig”

[youtube Raq2M7fZcPI]

Spring inte så fort,
Pappa..
Vänta på mig..

Det e nåt jag vill visa dig..
En död fågel,
som trillat ner ifrån sitt bo..

Pappa, vet du vart man kommer när man dör?

Spring inte så fort,
Pappa..
Vänta på mig..

Jag har nåt jag vill ge till dig..
En stor teckning,
som jag alldeles nyss gjort..

Med ett jätte fint slott där vi kan leka att vi bor..

Spring inte så fort,
Pappa..
Vänta på mig..
Lalalalalalalalaa lalalala lalalalalala...

Spring inte så fort,

Pappa..
Vänta på mig..

Det e nåt jag vill fråga dig..
Varför e det så viktigt,
med att vi kommer dit bort?

Jag tycker leken här och nu jämt känns så kort..

Spring inte så fort, Pappa.

© Robert Broberg

Att lyssna, på mig... (2008-01-15 18:05)

Varför vill alla rädda mig
när jag inte behöver det

men när jag behöver det
vårdar alla sina egna själar

Visst är det så som man säger: "Genom sina uttalanden om andra, sitt bemötande av andra och sina reaktioner på andra faktiskt speglar vem man är. Hur man själv fungerar." men det hänger inte ihop med: "som man känner andra känner man sig själv" eller "det man säger om andra säger mest av allt om en själv" som många också vill göra gällande.

För mig så får jag ihop detta med att det första stämmer men inte det andra (av påståenderna ovan), trots att många säkert säger att de är samma sak - genom att se spegeln som en naturlig sådan - en vattenyta som reflekterar himlen, men ändå döljer havets djup under sig. (I motsats till spegeln, spegeln på vägen där hemma - som tunnast i landet är, och enbart reflekterar det vi ger den - utan att ge något av sig själv tillbaka - som möten med andra människor gör)

Kom bara att tänka på några rader ur låten Television, The Drug Of The Nation av Disposable Heroes Of Hiphoprisy, med tanke på detta att spegla, och vem som speglar vad och hur det påverkar hela samhället...

"Television, the drug of the Nation
Breeding ignorance and feeding radiation

T.V. is it the reflector or the director?
Does it imitate us or do we imitate it
Because a child watches 1500 murders before he's
twelve years old and we wonder how we've created
a Jason generation that learns to laugh
rather than abhor the horror"

Men då är frågan om det man ser, säger, gör ang. någon annan verkligen speglar en själv, eller om det egentligen inte alls gör det - utan möjligen säger något om dig på ett annat djupare plan, helt utan egentlig spegling.

Det är ju så vanligt med att bara tolka det hela på samma sätt som barnen gör då de säger: "Han som sa det, var det...!", men jag tror att grunden till uttrycket och vad som egentligen åsyftas med "Tänk på att det du säger om andra sist och slutligen säger allra mest om dig själv!" är inte en bildlig spegelbild

av vad du sagt, tänkt eller gjort - utan något helt annat..

Om man t.ex. retar sig på religösa, så behöver det inte betyda att man själv innerst inne är religöst, utan det kan vara något helt annat - det behöver inte ens vara avsaknad av trygghet, mål eller samhörighet. vad det är blir först klart när man ser igenom ytan och kan se djupet och kanske till och med botten under, något som tillsammans bygger upp en helhet.

Så... Jag ogillar det talesättet utifrån att folk endast använder det som ett eget skydds nät, och i de flesta fall där det påstående kommer fram - handlar det endast om att ställa sig över någon, slå ifrån sig saker med en nervärderande leende, eller bara strunta i att lyssna. Här myser säker någon om att: "Aaa-ha! han talar av egen erfarenhet - för sist och slutligen säger allra mest om dig själv!" - fast det är ju just därför som jag väljer att inte använda mig av den argumentationen, utan istället möjligen tänka det för mig själv samtidigt som jag fortsätter att lyssna. För är det så att det som sägs speglar den som säger det, så är det ju än viktigare att lyssna...

[youtube VxOMkGQkIRY]

Såg denna intervju med Michael Franti, och kände att det låg så mycket mer än bara en snygg formulering i detta citat: "The US soldiers looked at me like, couldn't they have sent Jessica Simpson instead?".

Nu var det bara jag, som hade blivit skickad.

Skuggan som överlevde dagen (2008-01-16 19:50)

Såg frågan: Är du en "user"?

Läste uppställningen för frågeställningen, kände och svarade...

Helt fel

Det jag skrev var följande:

Ja, jag är en user.

Jag använder mig av det som andra ger mig, av det jag ser och känner, av det jag möter. Jag utnyttjar folk liv och kunskap, istället för att låta dem stå outnyttjade i ensamhet och sakta torka ihop, för att spricka från kant till kant.

Så ja, jag är en USER

jag nyttjar livet, möten, nyfikenhet och erfarenheter. Jag använder människor som bollplank för tankar och idéer, jag använder mig själv som mål för deras förutfattade meningar, jag speglar ljuset i nya idéer.

Jag utnyttjar mig själv till att förstärka andras röster,, för att sänka höga toner, jag klättrar på andras vibraton för att förstärka deras klang. Jag låter dem ställa sig på mina ord och tankar, låter deras synfält träda in i mitt.

Jag utnyttjar folk för att få deras bekräftelse på att de är bra, att vi alla har ett värde - för faller deras värde - rasar jag.

Jämnvikten, kontrakten och samförståndet kräver mångfald och egenheternas ytterligheter

Så ja, jag är verkligen en USER.

Jag ger också av mig själv, vilket är ett utnyttjade av andra också - kan inte ge, utan att ha någon att lägga det hos.

Men däremot är jag ingen ABUSER!

Att utnyttja någon, är när man ställer sig utanför och bara nyttjar, använder, en annan person utan att göra sig själv tillgänglig. Man står utan för nyttjan. ut nyttja. För att vara en användare, en USER så krävs det även att nyttjandet går åt andra hållet också, innyttja, eller nått! ;)

Om man känner ojämnikten, så kan man lätt påpeka: "Vad kul att du uppskattar detta och detta med mig, att du känner att du får detta - jag känner verkligen att du uppskattar det. Vad känner du att jag uppskattar av det som du ger mig tillbaka?". Då får man ju även ett svar på vilka signaler man själv skickar ut i sammanhanget och hur de uppfattas...

Saken var bara det att det handlade inte om hur man som läsare ställde sig, det handlade inte heller om problemställningen som presenterats, utan det var en personlig erfarenhet och en reflektion som endast sökte en spegel, en bekräftelse - inte det möte. Orden var sekundära - eller rättare sagt satta i första rummet. I hallen, där man tog av sig ord, känslor, erfarenhet och personlighet - innan man gick in...

Den stora skillnaden mellan våra tolkningar var kanske att den personen ser människorna och möterna aningen svartare än vad jag gör - för den personen står i solen och ser in i mörkret, medans jag står i skuggen och ser ut...

Vilket fick mig att tänka på en sak jag skrivit tidigare under dagen.

jag är din skugga

för att visa att det mörka
inte är så faligt

det kastade

det bakomliggande, det dolda
inte är hela världen...

jag är din skugga
som finns i ditt liv
både natt som dag.

När solen soven, skapar månen

mig

åt dig

Överlevnad

Jag överlever alltid - det är mitt dilemma...

Allt annat dör, och jag står kvar där själv.

Överbliven.

överlevande

Blir lämnat kvar som solen när man sätter i skuggan under trädet - vackert att titta på och mysigt att gå ut i när man svalkat av sig samt tagit igen sig lite...

blick, röst & rörelse (2008-01-27 22:28)

Tillbaka från jobbet i Uppsala.

Han som pratar till massan som ofta frågar: "Natt nu? Natt nu?", ställde en fråga idag som var intressant, i tolkningen mellan vad som hördes och vad som sas: "Vaken nu, vaken nu?".

När är vi vakna? När ser vi sånt - som vi inte bara förväntar oss och tror oss se. När är ögonen verkligen öppna, eller är vi egentligen endast vakna när ögonen är stängda?

Vad vi ser, speglar vart i drömmen vi är. Är livet bara rapid body movement likt REM sömnen - Vi ber folk ibland hålla saker stilla för att vi skall kunna se dem, men samtidigt så kastar vi oss genom livet, frenetiskt vridande på huvudet och ett ständigt skakande för att få ut vad vi tror är de sista dropparna...

Hon som bollar tillbaka med huvudet, sa också en sån klok sak: "Jag börjar faktiskt bli vuxen nu". Det handlade inte om en ålder, det handlade om en erfarenhet, en uppväxt, en tillväxt - inte något enligt en måtstocksskala Det var ett tag sedan hon passerade 50.

Undrar om hon hade en 30,50 eller 50 års kris, och om inte - hur har det påverkat henne, samt hur påverkar det oss?

@: Se säg skäl
att se det
som sägs
genom en rörelse
från själen

där

blinda är tysta
i stillhet
om andra

Uttrycket av själen
i en massa
utan skäl

Satte också ihop en preliminär ordning för fotoboken. Berättade det för min fru. Hennes vsra var bara "Varför då?". Nyfiket undrade jag vad hon menade. Det visade sig att hon inte förstod varför jag la ner tid på en fotobok, vad den skulle vara bra för och till vilken nytta den skulle vara...

Sen fällde hon en annan snabb kommentar. "Väldigt många bilder på dig?!". Började förklara något

om att det inte var objektet som var det intressanta, utan ljuset, mörkret, kompositionen men jag insåg att hon ändå inte skulle förstå, så jag svarade bara: "Jasså? Jaha!".

Nu återstår bara arbetet att flytta över skissen till verkligheten och se till detaljerna... Skulle vilja ge boken till min mamma och pappa när jag fyller 40. Visa dem vad de skapat, fostrat och belyst...

Att försvinna i en trappa... (2008-01-29 16:24)

Trillade över en grupp som landar lite i något vatten mellan Ministry och Front 242, med en korsning mellan bodymusic och metal.

[youtube vslxgLo6OS8]

Spännande att hitta nya toner, och klanger som reflekterar en vidare bild än vad formatet tillåter. Ljuden som hörs utan för sin form. Lite som det Frank Zappa talade om då han ställde sig frågande till vart ljudet tog vägen på de digitala CD skivorna när de infördes - då han såg ljudkurvorna, som tidigare börjat fram, plötsligt transformeras till en stelbent trappa - då sinuskurvan blev till digitala ettor och nollar.

Vart tar tårtbiten vägen när kurvan blir en stege, och hur påverkar det vår upplevelse?

-

Reflektera är ett spännande ord...

Är det som en reflex, men då är det ju andras ljus, som speglas för dem själva, eller är det en ref. till en lek som sker under och t. en hel era? Eller är det en sammanslagning: reflex av från/av era/andras speglingar/intryck? ;)

Skrev ner en kort reflektion av tiden och dess värde, som jag funderade på när jag åkte hem från jobbet i uppsala.

-

"Det är ju bortkastade timmar" sa hon lite tort.

Jag rynkade pannan så dfär som jag sett att man gör då man tycker något är felaktigt på ett märkligt vis.

"Hur kan man kasta bort en tid - då man samtidigt ser, tänker och upplever" undrade jag tyst för mig själv.

Är det inte istället just när man tänker som henne som man kastar bort timmarna? Att utnyttja dem som ett glättigt omslagspapper, som glänser och ser så vackert ut på ytan - men som man sedan bara river av och kastar bort.

Så de ligger där

bortkastade

Att inte se tiden som en gåva isig, utan något som måste rymma något som andra satt ett värde på.

Är det därför som barn ofta leker och uppskattar pappret och förpackningarna mer - inte för att de inte vet bättre - utan för att de är mellan två världar. De ser hur vi lägger vikt och värde på ytan, och samtidigt vet de med sig i sin oskuldsfullhet att ytan ofta är djupet sett inifrån. Men sen växer de upp och ser inget av det längre - de lär sig att strunta i djupet och de lär sig att ytan, bara just är ytan - det som döljer något annat...

-

Folk har sannerligen ett konstigt förhållande till tiden. De säger, titt som tätt, och minst lika tätt som titt, att de verkligen måste "ta sig tid". Inte för att jag vet varifrån det där "måste" kommer ifrån, eller hur de upplevt att de måste göra det - kontra allt annat. Men en sak vet jag:

Tid
går inte
att ta

Tid
är något
vi får

Det märkliga är, att det ofta är samma män i skor som nervärderar tiden som också säger att de måste ta den. Kanske säger det något om en maktstruktur och en vilja att förminska omvärlden, i en tro om att det skall få en själv att på något sätt påfalla större.

Falla på
en större yta
utan precision

De ser klockan i sekunder som försvann istället för timmar som byggs. De jagar det snabbt förgängliga, de som enbart ser det omedelbara (icke medel - icke befintligt) resultatet och inte det långa loppet

De pratar om tävlingen, men ser bara resultattavlan.

Kanske är det därför som de skor sig på andra... För att ständigt vara redo på att gå vidare. Alla dessa män i skor.

4.2 February

Tankar om (2008-02-09 17:39)

Läste i en bekants blogg om "[1]MER... Förälskelse (?) eller nå't..."

Vet inte om detta egentligen har med manligt och kvinnligt att göra, då det är ganska vanligt att kvinnor ofta vill förändra och att man vill att det skall vara som det alltid varit - och så trillade jag ner mellan stollarne på de båda på något sätt ;)

- Här är iallafall mina spontana tankar kring detta:

[youtube mUC0ezAlHwE]

Varför blir man förälskad?

Jag tror faktiskt man blir det för att man återfår sin barndomskunskap för ett ögonblick och plötsligt kan se en annan människas själ - bortom det ytliga, det uppvisade, och just därför är kärleken blind för utseende, ticks, handlingar eller kön. MAn ser det som ingen annan ser, det som personen ofta lyckas dölja t.o.m. för sig själv

Vad är det man känner för då?

För att man återfår tron på människan och livet. Det som samhällets konventioner och uppväxten fråntagit en. JAG kan inte se något annat mönster i mina förälskelser än att det handlat om den personen, för jag fortsätter tycka samma sak även efter förälskelsen försvunnit. Det finns ingen annan röd tråd som varesig håller ihop människorna eller händelser i mitt liv - utifrån vad jag ser och känner (och jag brukar granska mig själv ganska hårt). Det är sällan som jag velat vara som de som jag blivit kär i, det är sällan att jag saknar det som jag ser som värdefullt hos dem.

Vad är det man känner för då?

När "ruset" försvinner, så tappar barndommen igen, man tappar möjligheten att se människans själ - det är därför det är så viktigt att vårda förälskelsen och förhållandet. "vaknar man upp", så beror det på att resan från barndom och tillbaka till vuxenlivet inte behålls eller att man känner att man "åldrats" åt olika håll, beroende på hur mycket personen minns av sitt eget inre och är villig att föda och låta det leva upp.

Att uppleva tillsammans - att våga barndomens nyfikenhet och obefläckade kärlek få leva genom skalet av en vuxenkropp tillsammans med en annan...

[youtube OJHdT1j6hH8]

1. http://blogg.alandstidningen.ax/draksprak/index.asp#blog_31991

Det finns tillfällena när jag glömmer... (2008-02-10 17:20)

Ser ut över ett landskap av krossade glashus.

Möter folk som stått med stenar i händerna, för att dömma andra, inte tvekat att kasta den första stenen.

Krossat sina egna glashus.

Står med blodiga fötter och stampar.

Gått över lik och blundat för andras åsiker i ett deklarerade om att JAG känner så, JAG upplever det så.

"*Jag, Jag, Jag*" ekar i dalen av gemenskapen.

De har vänt sina öron innåt och skapar sig en egen värld där de oratar om andra - men aldrig med, stänger ute folk, konfroterar inte sanningen eller människorna och dömmar folk utifrån egna obekräftade missuppfattningar.

De står inte ens vid eller för sina ord.

De gömmer sig

inte ens bakom dem

De slåss med andras svärd, och säger hela tiden att "men se vad **de** gjort..." utan att se att de

själva går fram än värre.

Blinda för sina egna ord och döv för andras tankar.

De har starka och tydliga åsikter av sånt som de inte kan peka på, inte förmedla, inte beskriva - men kräver ändå att alla andra skall förstå precis vad de menar och dessutom respektera dem, där de säger att andra inte får tycka annorlunda än dem - då det blir till ett förtryck.

Det fria ordet är svårt, för det bygger på att alla är fria att tycka olika utan att någon bestämmer eller styr vad som är rätt.

Att kalla någon pyskopatisk, sprida förtal och skitsnack om enskilda personer eller vad det nu kan vara, är något helt annat än att tycka olika eller kritisera någons förslag öppet för alla att se. Det ena är en del av en diskussion, det fria ordet och vuxna människors ansvar - det andra är något som är kränkande, barnsligt och helt förklastligt bland ansvarstagande vuxna.

Det finns tillfällen som jag glömmer min dröm om att vara barn och bara vill vara vuxen.

Konturer i delning av ljus (2008-02-13 15:52)

[1] Ordlösa kroppar i talande konturer, bländande ljus i mörka stunder. Det ständigt närvarande. Det påtagliga i en avklädd situation. Mötet som skiljer oss åt.

Svävar, som pojken i bubblan, över mitt eget liv. sträcker jag ut handeln, spricker den bärande bubblan och jag faller ensam och handlös. Men var jag faller vet jag inte, då naturlagarna inte råder i min värld. Fallor nog åt sidan.

Mellan stolarna av upp och ner.

egenderätt

Kommer aldrig
säga
att du är min
för du är
alltid
din egen

Skönt att det inte blev något bråk igår, skrivs det framför mina trötta ögon. Ögonen som aldrig vilar och vars pupil formas av snaran som hänger i rumet av bråk: "inte idag, du dör i morgon istället - är inte det skönt?"

nu vet jag
varför
mitt hjärta slår
det försöker
ta sig ut
för
att följa efter
dig

Konsten att se sig själv, se själen och så är viktig. Annars blir det ofta som man försöker hitta lyckan i ett tomt krus.

Att se det som finns, som andra inte ser, fören de ser det och det inte längre syns för en själv - hängde någon med på det där?? ;)

Vi pratar ofta om lyckan, livet och framtiden här - men väldigt ofta så ser vi inte just den, utan tapetserar våra drömmar med de riktlinjer som magasinerna ger oss med lyckliga smala leenden och en norm som slätar ut allt till en smal smal rak stråle som försvinner i vattenfallets massor - lyckan av att synas genom att inte stå ut längre, samtidigt som man gör allt för att stå ut och synas - för vad? Den man är, den man alltid varit? Eller den som man drömt genom andras bruksanvisningar att vara, liksom?

Lyckan ligger inte där regnbågen börjar eller slutar - den ligger i ögonen som ser den gnistra över himlavalvet!

[2]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=517
2. http://www.regndroppar.com/blogg/?attachment_id=518

Det är meningen att det skall bubbla... (2008-02-14 08:30)

[youtube RUKmmQmlMlg]

Lyssnar också på Al Jarreau och Gerorge Bensons "[1]All I Am"

1. http://mpcha.imeem.com/music/G_KBQ2SV/george_benson_al_jarreau_all_i_am/

Vill du fira något kul? (2008-02-14 09:03)

Den 28:e februari 1968 föddes jag.

Det var kul.

Om du vill fira minnet av något skoj?

-

Se till att göra något kul helt själv då och skicka mig ett MMS eller mail med en bild på det.

-

Det är den enda uppvaktning som jag vill ha, eller kommer att ta emot.

Tack för din omtanke och jag hoppas du respekterar mig och min vilja.

Min Mor sa... (2008-02-15 11:05)

Min mor svarade: *"Kära du vad är det som hänt, vi har ju sett fram mot det här med glädje"*

Jag fick då insikten att jag kunde säga ifrån. Göra det som fick mig att må bra. Jag mår inte bra av att stå i centrum, vara styrd eller uppassad.

Jag mår dåligt av att folk gör saker för mig, jag mår dåligt av att "tvinga" folk till att göra sånt som de inte "kan" tacka nej till - så jag tackar nej åt dem.

Jag mår bra.

Idag är det en dag. Om det är en Fredag, Söndag, eller Tisdag spelar mindre roll. Att någon hände den dagen för något år sedan är av än mindre värde. Dagen har inte någon betydelse. Kan man inte höra av sig spontant och säga - *"Du, vad kul att du finns"*, så blir det bara fel, ytligt och jobbigt om man skall hålla räkning och värdera folks värde efter antal år eller vilken dag det är.

Jag "jobbar" ju nu både med överviktsproblematiken, viktoperationer samt med människor med funktionshinder - Det tydliggör bara mitt ställningstagande. Saker gör mig inte lycklig. Människor gör mig inte hel. Det som gör mig är jag själv, och dagen som jag möter utan förutfattade meningar.

Sen har jag det skit i livet också, men det är en situation som jag sitter i. Känslor som endast jag upplever - även om omgivningen gärna är TV-Soff's dommare och tror sig veta bäst och bry sig mest. Så gör jag också när jag ligger i sängen. Allt som jag skall ta tag i - inte bara åt mig själv, utan åt andra också. Hjälp organisationer man skall gå med i, bli fadder och skänka pengar till hemlösa - Sen kommer man ut, sätter på sig hörlurarna och tittar inte ens upp när den lilla flickan med en lapp runt halsen kommer och skall sälja blommor. So what, att det är utstuderat av dem? So what att de spelar på ens skuld-känslor. Hade de haft det bra, som jag, så hade hon inte behövt gå så.

Det är så jag tänker.

Jag lever.

Det mår jag bra över.

Därför är det just det, det ända som jag gör nu.

I min bubbla.

Lever.

Min Far sa... (2008-02-15 11:15)

När man tittar i backspegeln står det klart att omgivningen mycket ofta haft ringa förståelse för kreativitet som inte omedelbart ger pengar. Jag läser om författaren Samuel Beckett :Född 1906. 1934 sjuk och deprimerad börjar Beckett gå i psykoanalys. 1935 börjar skriva på romanen Murphy. Murphy vandrar runt på på Londonförlagen, överallt refuserad. B. funderar på att byta yrke. Pilot ? Filmregissör ? Skriver brev till Eisenstein i Moskva och

ber att få bli antagen som elev. "Jag känner inte för att tillbringa resten av mitt liv med att skriva böcker som ingen läser".

Murphy till slut refuserad av fyrtiotvå förlag. - 42 !!!

1947 Murphy utges på franska. Första utgivningsåret säljs sex ex.

1969 får Beckett Nobelpris i litteratur.

Olof Lagerqrants, författare och chef red. för DN, skrev i en självbiografi att när han titade på foton av sig själv så förvånade det honom att han alltid lutade framåt. Det berodde på ansåg han att han alltid haft motvind.

van Gogh sålde en (1) tavla under sitt liv. Han skulle nog bli förskräckt om han fick återkomma och se hur han och hans verk behandlas idag.

Idag lyser himlen blå. Det kan man också glädjas åt.

Och som Robert Broberg sjöng . "Det ser för djävligt ut - men det ordnar sig".

Pappa Björn

Nickar bara tyst och instämmande. Gnislet av stela kotor och låsta leder förnimmer om fria fåglars kvitter när morgonens första solstrålar gnistrar till i deras ögon.

Det gamla hip-hop uttrycke: "It's not where your from, but where ya at!" klingar bekant i bakhuvudet som en jamaikansk baktakt.

Märkte det på fler plan idag. Då det är farligt att säga vart man är i vissa sammanhang. Plaser som man kan hitta till via andra vägar kan vara farliga. Bara man tar ansvaret och inte visar det - samtidigt som man tar för givet att andra hittar dit ändå, så är man trygg.

Det kallas omtänksamhet.

Om man tänkte

alltså.

Vad gör du kärlek? (2008-02-15 15:57)

Ord, en tanke, en känsla: Tomhet saknad

Tomhet. t.o.m. het, värmen trots saknaden. Inte en sak. Sak? nada!

Ord som snurrar.

Break another
heart
beat

[youtube r1H8Efh6yQ]

Bryter ett stängt hjärta, som en önske kaka, bryter dess monotona slag, för att föra in en ny

takt, en rytm, en rymd - något större. En flykt, i tankt till universums ännu ekande slag.

Trådar som går djupt, men grundar sig i ytan av American Idol

[youtube Z_yvT8S4jS4]

Byter än, anar
ljudet
av en annan rytm

[youtube KNzilDmPpCg]

Komponerad av en egensinig och rytmisk motor i en turnebuss för The Meters...

Det brinner en eld, på öppna fält av död själar
Lågor av himmelsblå konturer, och gräsgröna center
avtecknar sig mot orange himlar och gulddränkta hav

och en röd sol

[youtube ks8VBta0w6E]

Vad gör du kärlek?

Uttrycker det personligt, din, min, närhet. konkret. personlig.

Vad gör du kärlek?

Ett direkt tilltal, till hjärtat.

Vad gör du kärlek?

Min älskar.

-

Inte då tid.

Inte älskade.

Min älskade.

Min lever fortfarande

Min Älskar

- Det är vad jag kallar dig när bara jag lyssnar...

Min musik (2008-02-15 20:09)

Pulsen av mitt liv
Stanna och gå

Stop N' Go
[youtube CrAazhLmG4E]

När jag ler

Min tanke ler
i mörkret

Ler

Riktigt ler

Från kant
till kant av
tankar och handlingar

I ljuser
ler
den också,

det gör den
för de flesta
andra också

Men inte som mina
tankar
För mina
tankar
är mina

Mina om dig

Exploderar
för varje steg

jag tar

Färggranna kaskader
av känslor
i hela spektrumet

från ljust till mörkt.

Min dag och natt
exploderar
för dig

Spränger nya vägar
Det är så
jag känner

När jag ler

Breathe N' Stop
[youtube McL49aCzeR4]

Pulsen av mitt liv.
Av och På.

Meningslösa sånger (2008-02-15 21:19)

[youtube jGYujVYBzRc]

Från klassiska Måndagsbörsen...

Tyngden av mellanrum (2008-02-16 11:01)

Man ställer mig en fråga: "*Varför säger/gör de så?*"

jag vet inte heller
ingen säger något till mig
alla låter tystnaden tala

Man konstaterar: "*Du kommer att bli en trasa.*"

Måste bara lova mig själv att inte glömma bort det. Alla ankungar blir inte svanar. Visa är bara en smutsig trasig trasa.

Ja, vad spelar det för roll. egentligen. Börjar lära mig det. Stänger av alla känslor. "Welcome in - step on my soul, don't whip your feet!"

Man upplyser mig: "*Nu kan du välja att falla ner i det här svarta mörka hålet eller ta ett kliv över...*"

ser inget nattsvart håll tyvärr
men det kanske är
för att jag redan är i det
ser bara små glimtar av ljus
dock inte ovan huvudet

men det skulle vara typisk mig - att falla i ett hål på tvären eller uppåt.. liksom

-

Påminner mig om en märklig diskussion jag hade i går. Ett samtal om mellanrummen. Mellanrummet av natt och dag.

Återkommer strax till den.

Måste bara notera först: Frågar man vilken färg har det ljusa i ditt liv har. Då pratar jag om sprakade färger och ljus. Frågar man om mörkrets påverkan, så pratar jag om mörker.

Strax kommer ibland fortare än så. Nu är vi där. Tidpunkten då strax övergick till nu. Såg du den?

-

Det började med att man satte tyglar på musiken och jag reflekterade: "Folk gör ofta det mistaget att tro att det är de svarta tecknen som skapar or, och de svarta noterna på raderna som bildar musik - det som hörs är det vita som ligger mellan. Det är där livet och själen möts, innan de faller i de svarta hålen som vi gräver för dem..."

Mellanrummet är formen som blir efter att man slår hål i den orörda ytan.

skapar
mellan
rummen

kolteckning
håltäckning.

tillbaka vid mellanrum
och hållen där
emellan

En bokstav.

D som i Dagen, innan agnen, eller åldern. agen liksom, like some..

Eller är det så att det blir ett D, för att man kupar den, så det är egentligen inte Dagen, utan Hagen. Inhägnaden. Där man räknar in alla. För att räknar. Betydelse. Att speglas och reflekteras i antalet. Godkännas, god tjänas, av de som förtjänar det

-

Källan, var ligger den. Vill gå åt andra hållet, för att se vad som sker när kraften från källan avtar och individen måste stå upp själv.

Stjäl

en själ

eller två

då de reflekteras

i en fjärran källa.

-

Den som binder okstäver [sic] över huvudet, eller vid annan kroppsdel, taget - är en människa för mig. Fiende ibland, vän ibland. men alltid människa.

Det är människans natur att äga.

Därav säger jag att jag är en fisk, eller möjligen en groda.

En groda upp och ner, ser ut som ett W som uppochnedblir något annat. Men en rättvänd groda, ser inte ut som ett M.

Tyngden av mellanrummen, skapar en tråd. inte en form.

skapar på frihand - utan begränsande former.

Ler i smyg, åt fria ord som svävar i natten. Spännande.

-

De säger att det är jävligt enkelt.

Sant. DJävulen måste alltid vara enkel.

Det är därför så många följer honom. Inte för att jag tror på något. Min nyfikenhet förbjuder det. Men skulle djävulen vara svår, skulle han missa sitt mål, liksom

-

En annan fråga nämns: "*Vad är poesi?*"

På ena sidan av si och så. En tydlig. Enkelspårigt. Bara på, men utan att åga vara det uttalat.

Därför skriver jag aldrig på e si, eller att på är si, och så.

Det är bara ord. jag format. ger plats att synas. Sen skapas de av sig själva - i mellanrummen, av minnet hos andra och mellan det ögonen inte ser, när de lyssnar efter vedertagna följetånger. Tänger. som tänjer upp den breda öppningen mer - för att skylla de små hålen

och få fler att falla

Fick ett annat svar: "*poesi? det är en livsform.*"

Det förklarar varför jag känner mig så död

-

Allt detta under en natt.

Inte underligt att dagen blir trött.

Såg att det var en katt som hade sprungit bort. Fanns en lapp om det uppsatt i konsum. Katten hette Morris.

Bara en sån sak.

-

Ser sen människor som hatar människor som stänger andra ute, som hatar tystnaden. Men som bor i en egen bur utan fönster eller ingångar och föder sig själv på tystnaden som de ger åt dem som finns vid deras sida. Se mig, men var jävligt tysta när ni gör det - annars hugger jag, utan att ta ansvar eller tänka på andra. Vill inte förstå. Vill bara förverkliga mitt eget hat. Gärna genom dig. Så att du också hatar mig. I mina ögon, för jag skiter i vad du egentligen tycker och känner. Det är bara jag. Så se på mig, för fan, ett land i stormen - eller vad fan det kan vara.

Så kan det också bara vara ibland.

-

Är som en tom plåthink - det låter fördjävligt när man tappar den. men det är ändå en stålhink, liksom. Inget går sönder, inget förändras. Men några mår dåligt av oljudet.

-

Får en klapp på huvudet.

Sånt får man leva med ibland.

Yta.

Har levt över och under den. Nu bor jag istället där. på ytan. ytspänningen håller mig kvar, hindrar mig från att falla.

Vilket väder vi haft i två dagar eller hur? Ett härligt solsken. Nu måste våren vara på väg! Hur mår du? Är det kul på jobbet? Nä, nu måste jag kila... Hoppas du får en trevlig helg - Vi måste se till att göra om detta någon gång, det var ju så kul att träffas. Hej!

Hörsågen (2008-02-18 17:59)

Att höra det man tror sig se..

När orden

inte blir mina
men talar
som om de vore

dina

Då önskar jag
att du kunde
se mig

skriva VERSALER

Hann inte bli klar med den stora fotoboken i tid för att använda specialpriset, så jag gjorde en annan variant lite snabbt för mammsen och pappsen, med studier av min själ och uttryck.

Blev 66 sidor, hårtomslag, storlek 21x27cm
[1]<http://www.regndroppar.com/egobook.pdf>

Får bli som ett avslut på min resa mot mig själv, eller nått sånt.

Frågar du mig

hur jag mår idag

Får du svar om hur jag mår just nu
men när du sen säger
att jag måste göra något åt det

så lyssnar du inte längre.

för det handlar inte om idag
utan om i morgon eller en annan dag
och fråga mig om det

Så får du höra

vad jag måste göra

1. <http://www.regndroppar.com/egobook.pdf>

Hörde du krashen? (2008-02-21 12:08)

Toklandning.

Till och med Albatrossen i Bernad & Bianca, hade hållit för ögonen och sagt "Ojoj..."

Hörde niu krashen?

Shhhh!

Kan inte varit någon som överlevde. Kan inte vara någon som brydde sig. Kan inte varit någon där.

[youtube zjAaDoBfFr8]

Alla står på tryggt avstånd. Men slutna ögon och tänker på när och om. Missar skillnaden med här och kom. Upptagna av en dröm. döm. öm. mmmmm.

-

Inte blev jag någon turkos elefant, vilket hade kunnat vara en om händelse.

Men jag tog av mig dagen igår och lät natten krypa in över mig.

Det hade varit en härlig dag, och tanken om en efterföljande tid klingade av en idé på en morgondag som skulle bli en därefterlig dag, då den ligger där borta och väntar på mig.

Uppfattningen var rätt. Tolkningen var dog fel.

Det var en sån där dag och den ligger orörligt, just som ett månadsgammalt kadaver som t.o.m. maskarna lämnat nu.

Always look at the bright side of life. Men det är ju det jag gör. Ser ser ut över den sidan. Där borta.

-

Du måste äta något

Det finns för många måsten här i livet. Påhittade måsten, av människor utan fantasi eller liv. Därför är det bara bra att bryta emot de måsten, som faktiskt måste finnas, så att andra kanske kan se vad _måste _ egentligen handlar

Där igen. Om. Det kretsar kring det. Om.

Omkrets.

Kretslopp.

Liv och död.

I går levde jag

I dag är jag död.

Död och liv

Ketslopp.

Om krets.

Om.

...en annan dag.

Nu mera... (2008-02-23 11:39)

Hemma med halsont, illamående, trötthet och så vidare. Tog mig tid och tittade igen på detta med [1]numerologi...

Hittade detta om mitt år nu:

Det här är ett år med sikte på framtiden där det först gäller att ta itu med det praktiska. Nu är det mycket som ska kunna falla på plats. Det här kan vara särskilt tydligt om du har födelsedag den 4:e, 13:e, 22:a, eller 31:a. Du har möjlighet att se över saker och ting och få ordning på det som inte fungerar bra. Detaljer, rutiner och koncentrationsförmåga är några ord som har relevans för det mesta som är viktigt nu. Tänk igenom vad begreppen står för och koppla ihop dem med det du vill förbättra eller förverkliga i ditt liv. Vare sig du har mycket arbete eller är arbetslös kan det tidvis kännas "trångt". Du bygger nu för framtiden och lägger på något sätt en grund för något i ditt liv. Det som grundas väl nu kommer du antagligen att ha nytta av långt framöver. Det är för övrigt ett bra tillfälle att försöka stärka eller stabilisera din ekonomiska situation, vare sig det gäller att jobba hårt, snåla eller investera mer konkret.

Året kan närmast liknas vid ett husbygge. Underarbetet, det som tar tid och kräver planering, tålamod och noggrannhet är det viktigaste för bra kvalitet. Utan en bra grund blir det vackraste hus obeboeligt. (En förunderligt stor del av mina klienter har föresten byggt eller byggt på sina hus under fyrens år.)

Det är bra om du bygger upp dig själv fysiskt eller psykiskt också under fyrens år och går till grunden med saker och ting som känns osäkra för att få en egen tryggare inre bas att vila på. Kanske kan du behöva komma igenom vissa blockeringar för att få tillgång till hela din kapacitet. Det här är den rätta tiden för fördjupning. Det kan till och med vara ett riktigt transformerande år när du ser tillbaka på det.

Hälsan har en särskild betoning, både för dig själv och dina närmaste. Var konstruktiv för egen del och gå inte och bär på symtom utan att göra något åt dem. Glöm inte heller bort vare sig en bra diet eller motion, för det kan vara så att du tär ganska hårt på din energi.

Ärlighet, karaktär och gott omdöme är viktiga delar av det här årets energi och kan därför komma att testas. Agera utifrån ditt innersta och var inte för impulsiv. Känn att du verkligen kan stå för dina handlingar.

Det kan låta som om det vore ett trist år utöver arbetet, men så är det verkligen inte. Året har vanligen många fina sidor att erbjuda och de sociala sammanhang brukar vara väl synliga. Nya kontakter som du får nu kan vara djupa och givande och visa sig viktiga för framtiden. En hel del av dem kan komma i samband med arbete. Ditt eget känsloliv kan få en annan djupare seriösare ton. Familj, släkt och de allra närmaste vännerna är viktiga. Dessa relationer kan kräva tid och energi men kommer också att kunna ge dig mycket.

Tänk på att uthållighet ger utdelning i yrkessituationer och ställ upp med tålamod när du tror det behövs.

Året startar vanligen aktivt, i april kan det vara bra att vara särskilt omdömesgill vad gäller detaljer och vissa situationer kan kräva extrainsatser under sommarmånaderna. Kanske upplever du en lättsammare social energi i augusti och kan planera in många trevliga stunder

med människor du tycker om. Från och med oktober kan det komma en ny ton in som gör att dina tankar får en annan riktning eller att det känns som du är på väg in i ett annat flöde.

Intressant!

Testade även ett par mer personliga redovisningar på engelska som vart ganska spännade...

Testade först denna:

http://www.life-answers.com/order/special_report2.aspx

...och fick detta till svar:

The influence of your Day of Birth;;

You were born on the 28th of the month, which makes your birth number 1.

When people think of a guy who STANDS UP FOR FREEDOM, and who is HIGHLY AMBITIOUS and DEEPLY loyal, you automatically spring to mind!

You're a strong and independent guy who has a great deal of love and friendship to give. You love to talk – but you love to listen, too. This trait will earn you a fine group of friends who you'll admire and respect. If it's marriage or a permanent relationship you're seeking, you'll most likely find a woman who's as strong as you are and who has a dramatic flair similar to yours.

You'll never settle for the mediocre when it comes to your relationships or career...and fortunately you won't have to! You're a lucky person in this respect: you'll succeed in WHATEVER job you tackle.

Your Destiny number;

A sensitive, impressionable dreamer with a concern for the plight of the world, a guy who rolls up his sleeves, jumps in and gets involved . . .

You may have heard yourself described in these terms by friends and colleagues (and probably blushed while listening!). You enjoy being generous, caring, and like working for the universe as a whole. And you may be thinking, so what's the big deal?

The "big deal," my friend, is that you're under the influence of the 9 Destiny, which is very powerful and dynamic. Men with this Destiny constantly help mankind. They work hard to improve conditions, use diplomacy to prevent hostilities from erupting and always come to the aid of those in need!

To answer your question-THAT is the big deal, namely, your desire to assist humankind!

In order to fulfill your destiny, it's important to accept that there are certain things you must be, do, and accomplish in your life.

Your Life Path's influence;;

Your kind and gentle characteristics are a result of the 9 Lifepath you travel. Guys on this Lifepath have a deep respect for humankind and a great love for ALL they meet.

It's little wonder that your life's slogan is "Hello, how can I help you?" You're the official Greeter of our human race!

The reason YOU are here in this life is to serve others-and to derive satisfaction from giving without any thought of reward or return.

Your Intuitive Plane;

You are very attuned to supernatural phenomena, and have keen insight into forces which others are not even aware of.

You should learn how to tap into your excellent PSYCHIC abilities and find answers to life's mysteries.

Some people could talk until they're blue in the face and not be able to convince anyone of anything. You, on the other hand, have but to lift an eyebrow or smile ever so slightly to WIN people over. And when you actually make a formal argument for or against something, your persuasive powers are at their peak.

"Well, things could always be worse." That's a typical reaction for you to a predicament that might leave someone else in a funk for days. Being OPTIMISTIC just comes naturally to you, and you have a knack for finding the humor in almost every situation. The only thing that brings you "down" is being considered superficial or fake.

Your Personality number - how others see you;;

What a powerful, confident and assertive guy you appear to be! You're ALWAYS attracting positions of authority and leadership because others know that they can trust you to do the right thing!

The reason for your aura of power and competence is that you're under the influence of an 8 Outer Personality. I typically see people with this Outer Personality at the helm of major corporations. Others are leaders of their communities. With this personality, even if you don't FEEL like a leader on the inside, you sure do ACT like one!

This strong presence that you project can draw people to you like a magnet.

Your Soul Urge influence - what truly makes you happy;;

A rebel WITH a cause, determined, headstrong, ambitious

. . someone with a lot of willpower . . .

If this sounds like YOU, you're absolutely right! Your desire to take control of any situation results from the influence a 1 Soul Urge has over you. You're at your best when you work alone, and can come up with innovative and trend-setting ideas!

What gets you through life is inner strength, willpower and an ability to master almost any situation.

Och sen även denna:

<http://www.numerologist.com/go/>

Här fick jag detta till svar:

Andreas, your Life Path of 9 ...

You are a deeply spiritual individual who often displays a deep interest in religion or

the occult at a very early age. In fact many nines grow up to be psychics, healers, priests and nuns. You probably feel responsible for keeping up the morality or spirit of mankind in some way, or even responsible for their very souls. This is why many nines also end up working for the law as policemen or judges or in some aspect of spiritual or psychological counseling.

The emphasis of your life path is on finding ways to communicate the divinity of man in a practical context. As many nines are also very artistic, this connection with the higher powers might also be expressed through a talent such as writing, music or painting.

At some point in your life you have probably sworn to yourself to make this world a better place. You are extremely compassionate and feel above the matters that you feel causes factions of society to be divided. You are very aware of feeling as insignificant as a grain of sand in the Universe and believe that materialism, prejudice and lust just don't matter in the long run.

You have a charismatic and very open personality that attracts you a lot of friends. You are very social, sometimes at the expense of your other responsibilities. Sometimes a number nine might take too much time out during the day "to smell the flowers" and incur the resentment of those that are left to pick up the slack.

Your attitude towards life in general is very selfless and you usually have a good connection with God or a higher power. However often the number 9 faces a unique challenge at some point in his or her life that seems to be a test of faith. Usually this incident takes the form of a devastating personal loss, disease or some sort of tragedy. This triggers a period of time that lasts a few years that is often called the "dark night of the soul." It is usually during this period of your life that you find the extreme courage and strength to become what is called a wounded healer.

Your life may seem too tough to handle at times which makes you vulnerable to finding substitutes for the family unit. As you are naturally very lonely and insecure, you are particularly vulnerable to joining a cult or becoming fanatical in the religious sense.

If you are a number nine you may find your life seems more difficult than others. This is because it is common human nature to take advantage of your compassion, empathy and generosity. It may seem unfair to you that others do not appreciate the spiritual gifts that you have to offer, especially when you demand so little materially from the world. This is part of the problematic path of the number 9 who is often fated to learn that the path of true compassionate does not necessarily result in spiritual rewards for the healer either.

Although you may feel quite clear about your divine purpose and goals in life, others may perceive you as weird or spacey. This is why it is often difficult for a number 9 to keep a job for long. Relationships might also be very difficult for a 9 to sustain, as this particular path is a rather lonely one. Part of the 9's spiritual development is usually being presented with situations that force them to let go of emotional situations and connections that might interfere with the higher purpose that the cosmos has in store for them.

Andreas, your Expression of 7 ...

Your Potential Natural Talents and Abilities

You are a secret rebel and a loner preferring the company of your brilliant thoughts and fantastic daydreams to the company of other people. You are incredibly spiritually sophisticated and this creates an odd air of detachment to your personality.

You tend to express yourself in a very blunt manner to others simply because you are not a big believer in wasting time with niceties. You tend to not express yourself well through your facial expressions or body language although you can be quite eloquent with words. You do not say much but when you do say something it is usually acutely observant or very enlightening.

To you the ultimate expression of your higher self lies within the mysteries of science, nature and the occult. Most number 7s tend to be interested in all three topics. Many are mathematicians, naturalists, anthropologists, historians or priests.

The virtues of solitude appeal to you most as it allows you the peace and acres of time that you need to investigate your favorite subjects. Even if you have never gone to school you probably have the equivalent of a Ph.D in some kind of esoteric or scientific subject. An important part of your self-expression is the ability to be able to pass this knowledge onto a willing enthusiast or student one day.

You are also likely to choose a romantic partner that shares your intellectual passions. As you are so quirky it takes a very special person indeed to understand your complex body language and need for a lot of personal space. Usually when you do find a partner that understands you, you are so grateful, that you become loyal for life.

Although you make a great teacher, you do not necessarily make a good parent. This is because a child's curiosity often competes with your own child like need to be inquisitive and live in a fantasy world.

You are very logical and in terms of your personal tastes, believe that beauty is a matter of form following function. You are also a perfectionist so much of what you own will probably be the very best or state of the art. You should be well able to afford this as your deeply analytical and logical mind also often lends you a talent for investing money. Although you like owning the best on the market you are not the type to show off. You tend to hide your wealth from others as well as you hide your other secrets. This is partly an attempt on your part to see if an individual likes you for you.

You are very uncomfortable with expressions of emotion and often avoid "feeling your feelings." Many of you may equate relationships with the idea of pain or as an element that could potentially throw you off your balance or defocus you from your "real work." Sometimes your emotions are manifested through illness as you have a tendency to stash all of your feelings, especially the painful ones such as resentment, to the back of your subconscious where they fester for years.

You are also prone to obsession if you let your feelings somehow become the focus of your life. The challenge of some number sevens is to distinguish the difference between how they feel about a situation and the reality of it.

Your reverence for the mysteries of the universe makes you an adamant seeker of truth. Your search for an ideal society or a spiritual epiphany makes you more vulnerable than other numbers to the influences of cults or religious leaders.

Andreas, your Soul Urge of 1 ...

What You Desire To Be, To Have, and To Do In Your Life

Your soul urge is to be the best at everything that you do. You play to win and when you don't win you suffer a serious crisis of faith. As you believe you are directly

connected to a higher power you just can't bear it when you let yourself and others down. It makes you think that there is no God.

One of your greatest challenges is to put your life in perspective. Most ones are born into lives that encourage their personal development and in particular the expression of their free will. However it is often this sense of entitlement, that the world must always be your oyster that leads to your downfall.

You may see your pride as being evidence of your high self-esteem and confidence. However sometimes your ambition and drive is so extreme that it disgusts and angers others who may perceive you as selfish and controlling. In ancient cultures flaunting your talents and wealth was thought to attract "the evil eye." In your case the evil eye is often others desire to see your pride crushed or watch you take a big fall off your pedestal.

You on the other hand don't understand why others can't see that you are special. Many number ones suffer from a bad case of terminal uniqueness. You love things that are one of a kind and will resort to extreme or even outrageous behavior to prove that you are irreplaceable.

In your universe you are the sun and everything and everybody else rotates around you. Many number ones sabotage their careers in the early stages, as they cannot get past the idea that someone else might know more or be better than them. Ones that feel dominated may resort to overtly rebelling against authority and cause chaos.

Your eagerness to be recognized for your talents sometimes turns you into a braggart. This often incurs the wrath of others, as it seems that you really are concerned with taking care of number one and nobody else. One of your soul lessons might be to recognize that "to rule is truly to serve."

If your talents are not appreciated or recognized by others you may steal the spotlight by creating unnecessary dramas in your life. This is because in your mind even negative attention is better than no attention at all.

If you feel you are a failure you also risk the temptation of escaping into addiction or fantasy. You may get involved in troubling situations with emotionally disturbed people so that you can feel like the hero by rescuing them.

The conflict that you face is the age-old battle between your will and what fate has to offer. When bad things happen to number ones they tend to give up entirely. This is part of a damaging all or nothing mentality. This type of attitude often puts you in situations that are humiliating as you often persist out of pure stubbornness even though all signs point to eventual failure.

To be successful you need to temper your soul urges with patience and tact. You need to learn to see other people's point of view and let others win an argument once in a while. You are in such a hurry to succeed that you often make hasty decisions that you regret later. Acting on impulse is definitely a hazard for you on your life path. Rather than listen to your ego, listen to your higher self as well.

Äkta glädje! (2008-02-23 21:44)

Vad glad jag blev för Frida. Verkligen.

Kul att äntligen få se riktig tight rap i såna här sammanhang också, från Headline

- Men jag är även glad för hennes medkompositör Sam, som äntligen kanske kan glömma toksågningen av hans album i Nöjesguiden.

[youtube AMqIP0sMN04]

Skall bli spännande att se vad Sebastian (Fronda) bjuder på nästa vecka - kanske detta blir det första året man inte behöver skämas över de man känner som ställer upp? ;)

Vart finns jag? (2008-02-25 11:56)

Läste en rad från en helt annan person, i ett helt annan sammanhang, men som jag ändå kände belysta min känsla så perfekt: "någon manipulerar med mig och jag känner att mitt manövreringsutrymme naggas i kanten. "

Känner hur folk säger en sak till mig, en sak till andra.

De ler mig upp i ansiktet, säger att de bryr sig, att jag skall falla och öppna mig...

Men skrapar jag på ytan så ser jag att de inte har några händer att fånga mig med, utan bara en bild av vad de själva vill ha. Känner mig som om att jag landar från ett jetflygning och någon står med en bild av mig och skall plocka ut mig ur en folkmassa för att skicka mig till hotelet.

Jag blir till en skådespelare i en billig amerikansk såpa från 70-talet.

Eller jag och jag, den bilden av mig som andra vill förverkliga för sin egen del.

Att öppna hjärtat. Att falla. Att våga leva och få må som man gör. Vara den man verkligen är.

Det är stort.

Det är kärlek.

Men gång på gång märker jag att människor inte klarar av det. Folk som säger en sak till en och en annan till andra. Falskhet i ord av vänskap, kärlek och omtanke.

Gång på gång trasas min själ på det sättet och samma människor drar sig inte för att i skydd av andra yttra ord som psykopat, martyr, egoist, eller vad det nu kan vara. Ord som nervärderar och sänker en person i andras ögon, samtidigt som man inte låtsas som det inför ögonen av den som det handlar om.

När jag hör det själv om andra, säger jag jämt: "Har du sagt det till han/henne? och om inte, eller även om, varför säger du det till mig?"

Falskheten har många speglar, och den bor i bristen på integritet, respekt och omtanken - inte påtanken, itanken eller avtanken. utan tanken där man sätter sig in i en annan persons liv, och bara finns där.

Hur skall man kunna bygga något på det som grundar sig på så klara fall av övertramp. MAN

säger tydligt. Detta gillar jag inte. Man pratar om det. Detta gjorde den personen fel. Och ner när dagen kommer och mörkrets slöja tas bort - så ser man att samma person som lyssnade, höll med och lovade - ändå gör allt det som man pratade om.

Är det ett äktenskap? Är det vänskap? Är det något annat?

Frågan är var finns jag i det.

Hur skall jag kunna vara trygg, hur skall jag våga svara på frågan om hur jag mår, när sånt vänds mot mig?

Men mitt i allt detta så finns det människor som, inte är som diamanter, utan som det magiska som glimrar i den. Människor som ser mig, och låter mig vara

den jag är

människor som bara finns där. Accepterande, lyssnande och som ser mig som den jag är

just nu.

-

TACK!

En enkel man (2008-02-25 17:01)

Låt mig presentera nickedockan av mig.

Dra i de trådar du vill och säg att det handlar om mig, att det är för mig, åt mig och allt. Jag nickar, när du drar i snöret för huvudet, och ler så vackert när du vill att jag skall ha det ansiktet.

Knakar det i lederna, så håll bara lite olja på och fortsatt dra på samma sätt - med oljan slipper du höra knaket

- Så enkelt är det

Jag mår som en dag man glömt bort.

En dag som var allt en dag kan vara, utan att sticka ut.

Därför sitter jag inne

Noterar att man ibland glömmar

att rycka på axlarna

då samlas det
för mycket

livsdam

och det blir
tungt

att bära

- Så enkelt är det.

Man lär sig vad man skall säga, trots att känslan är densamma. Om andra inte orkar med den. Varför skall jag göra det då? Stoppa undan känslan, plantera snygga blommor och kanske göra en snygg graffitti målning på muren man bygger upp. Ingen skall behöva se, för jag behöver inte höra vad de ser. Det kan jag klara mig utan.

- Så enkelt

är det.

Faktiskt.

Fem ord och lite till (2008-02-27 15:01)

I morgon skall jag stråla upp med en gammal kompis som spelar på Debaser Medis - känns som om det skulle vara ett bra tillfälle att sammanfatta mitt liv so far och samtidigt ta bort fokus från mig. Nu gäller det bara att få ihop alla tider och så... Någon som har lite tid över, någon timme eller så - och som kan tänka sig dela med sig av det? ;)

Mange Schmidt:

Glassigt

[youtube mKrA2-48fhk]

Giftig

[youtube 5tyyw9 _c3g]

Mer videos [1]Jag Talar ut, [2]Gangster Brud, [3]Vem är Han och [4]Gömma Mig.

Han spelar tillsammans med Rusiak.

Hiphopper

[youtube Zr-u2cPJhYw]

Mer videos: [5]Spinning och [6]Unicorn.

-

Fick två frågor igår. Den ena handlade om vad "Freaks" var för mig och den andra handlade om att jag skulle beskriva mig med fem ord.

Freaks.

Missfoster av samhället, de som missats att fostrats enligt samhälletsnormer, de som står på egna ben och värderingar.

Så ser jag dem.

Fem ord.

Hem ord. Hämmad oro.

Ser. Känner. Nyfiken. obstinat. Trygg

-

Tänker även på de där små rösterna som säger att saker är fel. Fick tankar om dem idag, men skrev om dem redan igår till en nära vän...

De små rösterna skall man vara rädd om. Även de små jävlarna. Det är de små som gör de stora besluten, och ser till att verkligheten blir vad drömmen hintat om.

Självklart så ser man inte att det lyser själv, möjligen så noterar man att man plötsligt ser mer saker - men att det skulle ha något att göra med att ett helljus kopplats på i ögonen tänker man ju aldrig. Man tror ju alltid att man är ett litet eget, pitorest, men fallfärdigt skjul som står utanför samhället och människornas ha begär, liksom.

Men du, hur underbart vorde det inte att egentligen gatt gå på fika med någon och bara få väsa "Håll käften!" och sen låta ögonen tala?

Dagboken, en bok över min dag. En karta över min själs varndrig. Alla verkar tro att det antingen är en kontakt annons, eller att det skall vara ett lyckopiller doppat i hallonsaft med små skojiga och spännande smurfar som sitter vid Gargamels fötter och är "speciella" på ett tryggt sätt.

Anpassat, förpackat och godkänt av socialstyrelsen.

Att lära känna sig själv, är mer än att bara hitta sin förbannade själ som var borta när man behövde den, eller något liknande - det handlar om att känna ben som sticker ut, en kropp som inte är inpackad i lika många lager av ytlig mänsklighet längre. Fysik. Fy sick!! Dåligt på två språk, och ingen om lyssnar till något av dem...

-

Lite humor från Mange. Självdistans och utförsäljning på egna villkor, var ordet: Jag heter Mange Schmidt. Glöm inte det.

Del. 1

[youtube 68mqJhw1drk]

Del. 2

[youtube e9Jwz5K71oI]

1. <http://www.youtube.com/watch?v=F2YsSNk8aeU>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=3pIA4H22hfs>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=5G7XwlknysM>
4. http://www.youtube.com/watch?v=xh80DcQIf_c
5. http://www.youtube.com/watch?v=wcFdf_L24SQ
6. <http://www.youtube.com/watch?v=KC9MOraXBmo>

Det Schmidtar... (2008-02-27 17:26)

[1]

När solen faller och dagen träs på trådar av solsken

Livet är ingen dans på rosor.

Det tackar jag för varje dag...

För jag har klivit på rosor

de jäklarna har taggar...

Vassa taggar!

[2]

[3]

Konstnären och ledamoten av Svenska Akademien, Ulf Linde skriver om ”skillnaden mellan abstrakta och konkreta substantiv” på siten [4]omkonst.se

Han säger ”Man kan ställa ett glas på ett bord men inte på en idé”, och fortsätter: ”Men vad betecknade substantivet bord i meningen jag just skrev? Hade bordet ett, fyra eller flera ben? Var det runt eller fyrkantigt? Hur mycket vägde det? — eller, vilket är detsamma, vilken var dess massa? Under detta famlande efter vad ordet betecknar inser man snart att det bara står för en idé: för klassen av alla de konkreta föremål som kallas bord.

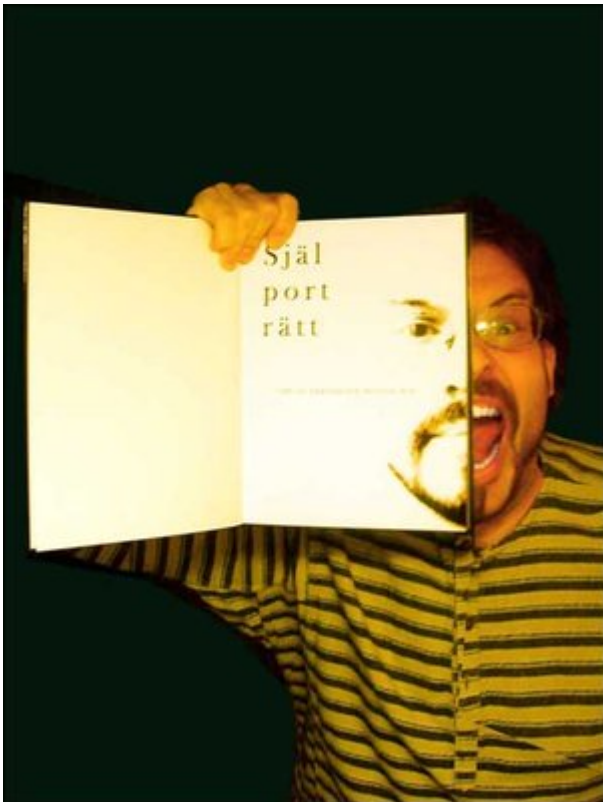
En klass är definitivt en abstraktion. Och i så fall är substantivet bord lika abstrakt som substantivet printal. Det gäller alla substantiv — de betecknar klasser och aldrig konkreta ting.”

» <http://www.omkonst.se/08-tillstandet-linde-ulf.shtml>

...och jag som knappt vet vad ett substantiv är.

-

Fotoboken har kommit.

Ett/två uppslag som man kanske skulle gjort annorlunda, men det kan man ju göra om man fixar den till någon annan, samt missen med texten på framsidan, blev ”ok” då det blev det övertryck som jag

hoppades på när jag insåg mitt slarv, så det "duger".

Fick även hämta ut en oväntad present från en vän i Göteborg. En liten tavla.

Det oväntade värmer.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/02/imgp3740q.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/02/imgp7024-copyxx.jpg>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/02/imgp7042-copy-2awaa.jpg>
4. <http://www.omkonst.se/08-tillstandet-linde-ulf.shtml>

Själtest (2008-02-27 19:09)

Frågar mig själv.

Sa jag att jag älskar dig idag?

Blir lite osäker på det i bland. Jag andas ju hela tiden - men säger aldrig att jag gör det. Så nu när jag älskar dig hela tiden så är jag rädd för att missa säga det också...

-

My boy Swing! ;)

Hey Boy
[youtube Fymrg4BRS8k]

Come Get It
[youtube P2a_fXxg-zs]

Mer videos: [1]Come Get It (live), (från en gala som jag arrangerade en ett par år sedan (video redigering av mig också ;)), [2]Save The Trees, [3]Something's Got Me Started och [4]Winner.

-

Min son, en sån, gav mig ett nytt ord...

Att gå i någons fotspår

Sätter sina fötter
i spåren där någon går

igår

Om man går i någons fotspår, så går man ju i det som de gått i, alltså "i" och "går" - att det tillsammans blir något förflutet är ju bara magiskt...

1. <http://www.youtube.com/watch?v=2D5ImpwyHaE>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=jVgZRp3uvvg>
3. http://www.youtube.com/watch?v=Fm7a1_SQ6fE
4. <http://www.youtube.com/watch?v=2ofLbG40vfw>

Bortfall (2008-02-27 23:59)

[1]

Shhhh!

Hör du?

Ljudet av ett leende som föll...

Bort.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/02/imgp7063-copyh1.jpg>

Avtryck av igår (2008-02-28 00:32)

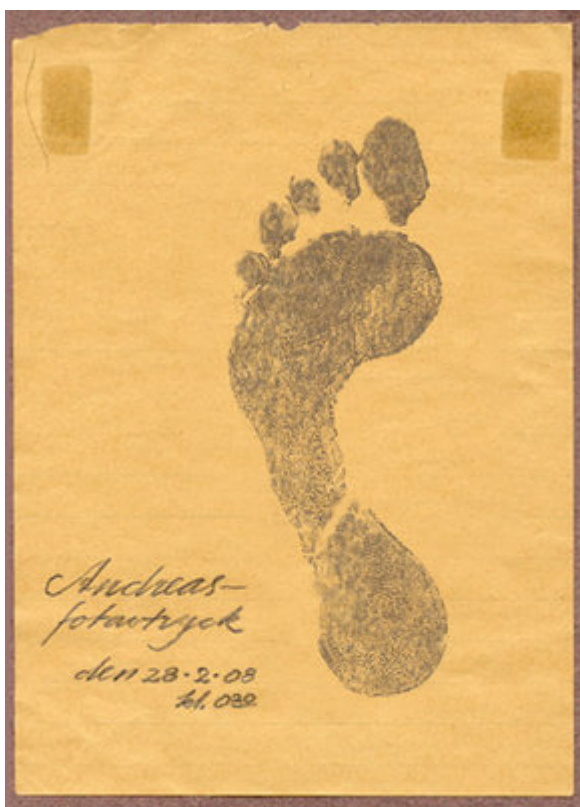

Fotspår

Spår av början, vid foten av berget

Avtryck

Formad av tryck, resultatet av resan

Dunderfluffiga spejsmolnpalats (2008-02-28 18:42)

Det finns människor som frambringar jungfrufödslar av leenden, och en av dem är min vän CK, en av de mest fantastiska människorna som jag jobbat med och sett i arbete. Glömmer aldrig första spelningen som jag hade med honom och alla andra rappare kom med steghårda miner, bombarjacka och eat-shit-and-die attityd. Mitt i detta kom en försynt liten kille från Norrköping i kjoj - en kjoj som han bytte till en scen kjoj innan han gick upp på Daily's scen och uppmanade publiken i sin call n' responce att inte säga "Yo!" utan han fick dem att skrika ut "Falukorv!".

I filmen Action Jackson, sas det att alla behövde sitt eget ledmotiv, men jag undrar om det inte är så att alla behöver sin egen CK?

Kärleken

[youtube BK6LZMbOLAk]

Tillägnad Dig

[youtube QcvL9coz9ww]

Mer videos: [1]Dixie (live, från galan som jag arrangerade - videon klippt av mig), [2]Finaste, projektet Ish som han har med Sophie Rimheden [3]Gästlista samt låten som lyfter alla dagar [4]På Rosa Moln.

1. <http://www.youtube.com/watch?v=-kXcj3oc2AI>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=WcNcChGXTNyg>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=zFar5WJ1YBg>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=uv2PK-fUwoE>

4.3 March

Kamera (2008-03-02 00:46)

Tänk att det skall vara så svårt...

Funderar mer och mer på detta med kamera.. Kanske ta den på avbetalning, bara så att jag får den tillslut.

[1]Canon EOS 450D Digital SLR m/EF-S 18-55 IS, 12.1MP, 3" LCD [2]8.495:- alt. [3]8 495,00 kr
[4]Olympus E-510 m/14-42 och 40-150mm objektiv, 10MP, 3 bilder/ sek. [5]7.295:- alt. [6]7 295,00 kr
(OPTIK 28-84/80-300 MM + 2 GB MINNESKORT + VÄSKA)

Den ena är nyare, mer tillbehör, SD kort o.s.v. Den andra kommer med två objektiv och är billigare...

[7]Behöver väl en extren HD till, fjärtlösare, väska och minneskort samt eventuellt ett stativ och blixtpåljus också.

Suck.

Varför kan inte bara det svåra vara enkelt? Det enkla får gärna vara svårt, men det svåra... Snälla?!

1. <http://www.dpreview.com/news/0801/08012403canoneos450d.asp>
2. <http://www.komplett.se/k/ki.aspx?sku=345550>
3. <http://www.dustin.se/DacsaPortal/?ProdID=5010129089>
4. <http://www.dpreview.com/reviews/olympuse510/>
5. <http://www.komplett.se/k/ki.aspx?sku=337143>
6. <http://www.dustin.se/DacsaPortal/?ProdID=5010112308>
7. <http://www.komplett.se/k/ki.aspx?sku=337143>

Ärlighet (2008-03-03 14:57)

Smakar på ordet, ser det från mitt håll, på mitt sätt.

Är: här och nu, inte i det förflutna eller i framtiden, utan närvarande och påtaglig

Lig(g): Behöver inte stå på andra. Ligger ner för den har inget att skydda eller något att fly ifrån

Het: Värme, omtanke.

Så tänker jag.

Att inte se ut som andra, på livet...
Livet var meningslöst

Läraren sa att ett ord
inte utgör en mening
killen försökte förklara
det var mer än ett ord

fast han fick underkänt

på uppsatsen han lämnat in

då den bestod av ett ord
utan tillhörande mening

”Livet”

Tänk så olika man kan se på saker.

Kvinnansdygn (2008-03-08 23:57)

Idag var det Internationella kvinnodagen och jag ville köpa något speciellt till våra kvinnliga brukare, eller göra något speciellt - kom aldrig på vad. Så de fick varsitt gelehjärta istället. Strax efter gav jag även det till killarna och sa att de fick det, för att minnas kvinnans röst - och om än att den är söt, så skall de minnas att den är lika viktig att faktiskt lyssna och respekter.

Pratade med en jobbkollega om det hela. Han tyckte som många andra unga män att: ”Varför finns det inte en mansdag?” samt att han påpekade att kvinnor faktiskt hade röst rätt nu, så den dagen behövdes ju inte.

Jag försökte förklara för honom att männen redan har sin internationella dag. Den heter ”var dag”, och rösträtten för kvinnor kom 1921, så kvinnor har haft det i 87 år.

Män har haft det i över 2000 år.

Och bara för att rösträtten kom ’21, så betyder det inte att den funkade eller att det varit jämställt sedan dess.

Han fortsatte ändå och ville få det till jämställt i samhället. Jag bad honom titta på löneskillnader, jobbpositioner och utslag i dommar för brott mot män och kvinnor. Bara för att det ser bra ut på sidan, och kvinnan kan le och säga vad hon vill - betyder det inte att det är jämställt.

Men han är ung. Kunskap är äldre - så det kommer med tiden.

De intvingade frånvändatankarna hamnade på en angränsandesak - ang. människors lika värde

Skulle fixa mat till en av de sk. brukarna på jobbet igår. Det var en rätt som jag inte hade gjort tidigare, så jag frågade min kollega hur man kunde krydda den. Svaret som jag fick, gjorde mig helt paff: ”Äh, tänk inte på det. Det behöver du inte göra...”

Vänta lite här?! Skulle han tyckte det var OK med maten stekt bara rakt upp och ner? Näh, knappast. Samma kollega hade också reagerat ”kraftigt” på hur en brukare en söndag då denna varit så trött att han fick en matlåda till lunch, istället för att fixa något ordentligt - och ätit denna i soffan, ur matlådan..

I mina ögon så var det helt OK - lite som en slapp skön söndag i mitt liv. Slippa dra ner på disk, och känna sig lite så där underbart slapp.

Men tydligen så är inte det OK. Vi skall behandla dem som vem som helst, men samtidigt så får de inte ha vem som helst avslappnande infall någon enstaka gång - däremot är det helt OK att ge dem mat utan att kryddat och smakat på den.

Märklig inställning till livet.

Men det kanske bara är en spegel på allt annat i livet. Det skall inte smaka, det skall inte locka

- det skall bara vara ett bränsle och man skall inte tro att man kan få sträcka sig i sin egen soffa - utan man skall jämt sitta vid bordet, händerna på bordet och armbågarna av. Lev exemplariskt. Våga inte tro att du får göra som vi. Vi som säger oss veta bättre. Vi som du betalar för att ta hand om dig. Som oss får du inte betee dig.

Kom inte att tro att du är en människa.

...eller är det så att du inte skall tro att vi är människor?

[youtube kqQOgNu _JBE]

Late again, no time wait in line
To get what you need
Still how you feel just to keep it real
You never really needed anyone to tell you what to be
Or what you should do
This is your dream

What you wanted to be, you can be
What you wanted to see's in front of me
What you wanted to give, you have gave
Saved by love and your faith

[Chorus 5x]
Saved by love

Climb your ladder, how high do you get?
No one will know
When you get time, pull on through
Can't tell just how much time we get
Wish that we knew
If it's guidance you seek, look inside of you

What you wanted to be, you can be
What you wanted to see's in front of me
What you wanted to give, you have gave
Saved by love and your faith

[Chorus 5x]
Saved by love

What you wanted to be, you can't be
What you wanted to see's in front of me

[Chorus repeat till end]
[In background over chorus]
What you wanted to be, you can be
What you wanted to see's in front of me
What you wanted to give, you have gave
Saved by love and your faith
Zug Izland "Saved"

Mer musik: [1]Cry (alt. [2]Cry och [3]akustisk version) & [4]Sunny Day samt [5]Suicide

1. <http://www.youtube.com/watch?v=NgxVSzZ7NX4>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=sNv11TmBGy0>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=fWdQuvfGhLo>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=W6GJEtpjB74>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=YteBSpQ0tRI>

Lyssna utan att se (2008-03-09 01:41)

[youtube DVvaiQsmJO0]

[youtube EkI-p5Rg4kk]

[youtube _JpcJ7187x0]

Ett annat liv - men samma tid (2008-03-09 21:20)

[1]

[2]

[3]

[4]

[5]

[6]

[7]

[8]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/03/precis_16.jpg
2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/03/18_ganska_precis.jpg
3. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/03/20_plus.jpg
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/03/lumpen.jpg>
5. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/03/kring_25.jpg
6. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/03/typ_30.jpg
7. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/03/fortfarande_typ_30.jpg
8. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/03/typ_20.jpg

Livet.com (2008-03-10 17:52)

[1]

Lyssnar på musik. Hittade en skiva som jag letat efter ett tag, för 15kr på en skivrea.

2/3 av Just D tillsammans med 6 andra, som gemensamt utgjorde gruppen Sverige.

Känns som titlarna speglar livet rätt bra, livet.com: Lalala- I ett lallande land, Medan tågen går förbi, Mannen från andra sidan, Vi säger samma saker men på olika sätt, Lång väg kvar att gå, Sovit i en allt för skön säng, Himmelrikets portar är stängda för mig samt Kungen bland losera - losers bland kungar.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/03/imgp8059-copy2c.jpg>

Mina ord luktar bränt. (2008-03-14 22:51)

Fortsätter på detta med vänskap.

Skrev ner tankar till en vän tidigare i veckan. Tankar om vad jag ser i människan. Tankar av beundran. Mina tankar. Privata tankar som man en dag skulle ångra att man aldrig sagt, bara för att de betyde så mycket för en. Inte för att man vill ha något tillbaka, inte för att man ville bevisa något - utan bara för att man ville lämna en gåva till ljuset, till mörkret - till livet.

Men innan dagen ens hade fått sin start, innan natten ens tagit slut - så blev mina ord häcklade, skändade, påhoppade - och nersmutsade.

Det gör mig ledsen.

Känner inte att jag FÅR säga vad jag VILL.

Alltid lär man sig något om andra människors normer och hur fort de dömer andra. Drar slutsatser utan att bry sig om på vilka grunder. Människan är lite mörkare i sin skugga idag.

Men det gör ändå ont. Speciellt när man öppnar sig och riktar omtanke från hjärtat.

Misstaget var väl att man gjorde det så att andra såg. Man får lära sig att ljuga, dölja, förtränga, förtrycka, och känna i det tysta... Bara så att ingen som egentligen inte har någonting med det hela att göra får för sig att man går över någon gräns.

Som jag sagt till andra den senaste tiden. Ta det som rör mig med mig - rör det inte dig, så rör det inte dig.

- Tänk hur lätt man kan skälpa vänskap hos andra?

Allt hänger på vad man FÅR för *dig* och vad *du* VILL.

Rent generellt alltså.

Ordens eld är släckt. Endast lukten av brända ord finns kvar. Raderade meningar från hjärtat finns inte längre...

Pappas pojkar (2008-03-14 22:56)

Kom iväg med barnen till Sollentuna mässan tillsammans med deras farfar och min syster, och tittade på lite konst samt fikade.

Skönt att låtsas tänka på annat ett tag.

Historien om bonsai trädet inne i tåren. (2008-03-15 00:16)

[1] Brukar säga att jag är en död fisk, eller en gift groda - men insåg igår, att jag troligen är ett litet bonsai träd.

Min självkänsla är stark och stor. Men den är min. Det är inget som jag visar för andra. Inför andra backar jag och låter dem ta plats. Jag vill inte ta någons plats - bara för att jag vet vad jag kan och att jag duger. Jag vet att många andra inte vet det, och att det är viktigt för dem att känna att de gör det. SÅ då backar jag med glädje.

Men jag fick också höra igår att det bara är att bita ihop. Andra har det jobbigt också. Man kan inte tycka synd om sig eller förvänta sig att andra gör det. Det är bara att bita ihop.

Min värld som har förlorat all sin magi, är ganska annorlunda nu. Jag är rädd att förlora mitt liv, mina barn och allt. Men det är ju bara att bita ihop.

Jag skall lyssna på alla, men ingen lyssnar verkligen på mig. Det är en skillnad på ärliga och raka svar och ärliga och raka svar med omtanke. Klart att jag inte är ensam. Många andra separerar, skiljer sig och barn dör av svält i världen. Vad fan är mina tårar och min sorg mot det. Kom igen liksom. Vem tror jag att jag är? Vem tror jag skall bry sig om hur jag mår? Kom igen.

Världen lider och jag har mage att må dåligt. Lovar att skärpa mig.

Det är bara att bita ihop.

”Fan Anderas gör något själv någon gång. Stå upp för dig. Kliv på andra. Ta plats - var allt, utan dig själv. var som vi säger åt dig att vara. vi säger att du skall vara dig själv och skita i andra. är inte det du? näh hä, tuffshit. det är bara att bita ihop”, typ

Ena hälften av de som jag vänder mig till säger att jag skall våga be om hjälp, våga låta andra hjälpa mig - den andra hälften säger att jag skall ta tag i det själv och må bättre av det.

Min egen studsboll av ying och yang, i chockrosa och turkost...

Hörde resonemanget om ”...med lite fantasi går allt!” igår. Svarade på det med tanken om att fantasin är det orörda livet. Livet innan vi låser in det, men fick tillbaka ett ännu intressantare upplägg och väcker än mer eftertanke och insikt: ”Det finns inga gränser för vad folk kan hitta på när de saknar fantasi!”

Just nu är jag bara skalet av en tår som hänger kvar. Skimrar lite vackert för de som stannar upp och tar sig tid att se, speglar ljuset från utsidan, ger ett eko av livets viskningar, men blås inte på mig som om jag vore en såpbubbla... Jag spricker då och faller i skärvor av en tid som aldrig var där jag var, en flyende tid av döda sekunder.

Många har hört historien om grodan i stenen.

Mitt liv är historien om bonsai trädet inne i tåren.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/03/imgp9288-copye.jpg>

Tanken om en bild (2008-03-15 10:45)

Har en fantastisk bild om vänskap. En bild som är öm, sensuell, religös och helt fantastisk - och den är ändå bara ett snappshot, spontant tagen, ett fångat ögonblick. En bild av liv och omtanke.

Men jag kan inte, får inte, visa den.

Det är på ett sätt märkligt hur farligt omtanke kan vara, och på ett annat sätt väldigt talande och typiskt för hur världen ser ut idag - De återkommande konventionerna i samhället. Man, kvinna, barn. Dömande och trångsynt. Kontrollerande och förutfattade meningar.

Tänk att vi lever i en värld där närhet, mänskliga relationer och omtanke är farligare än avstånd, mänsklig kontroll och egoism?

Sånt kan få mig att gråta över mina barns framtid, då människor som ska vara öppna, gränsbrytande och stolta oftast är de som begränsar och styr mest av alla. Dömmar på lösa grunder, och bygger liv på förutfattade meningar.

VEM skall göra världen bättre för dem, om vi alla bara skall tänka på hur vi uppfattas av andra och ta hand om vårt eget.

- Minns när jag var liten och var med på familjekvällarna på jazzklubben Mosebacke på 70-talet. Då sjöng man "Ju mer vi är tillsammans...", antar att de tonerna klingat ut och dött sedan länge... Inte ens innebörden finns kvar.

Mobil dilemma (2008-03-15 12:06)

Gömmer tankarna i mobiltelefoner istället. Själva kameran är inte så viktig. Inser att batteri tid och möjligheten att kunna skriva på den än än viktigare, och att alla kameror som är bättre än min nuvarande 2 Megapixelkamera är ju ett lyft.

- Dessa tittar jag på:

HTC S710 [1](test)

- [2]<http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/htc/htc-s710>

HTC S730 [3](test)

- [4]<http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=15307>

- [5]<http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/htc/htc-s730>

HTC TyTN II (HTC P4550) [6](test)

- [7]<http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=16386>

- [8][http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/htc/htc-tytn-ii-\(ht c-p4550\)](http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/htc/htc-tytn-ii-(ht-c-p4550))

Sony Ericsson G900i [9](test)

- [10]<http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=16330>

- [11]<http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/sony-ericsson/sony-ericsson-g900i>

Sony Ericsson K850i [12](test)

- [13]<http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=15099>

- [14]<http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/sony-ericsson/sony-ericsson-k850i>

Sony Ericsson Xperia X1i [15](test)

- [16]<http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=16341>

- [17]<http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/sony-ericsson/sony-ericsson-xperia>

Nokia 6220 Classic [18](test) [19](extra)

- [20]<http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=16352>

- [21]<http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/nokia/nokia-6220-classic>

Nokia E90 [22](test)

- [23]<http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=14240>

- [24]<http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/nokia/nokia-e90>

Nokia N78 [25](test)

- [26]<http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=16347>

- [27]<http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/nokia/nokia-n78>

Nokia N96 [28](test)

- [29]<http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=16348>

- [30]<http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/nokia/nokia-n96>

Samsung i600 [31](test)

- [32]<http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/samsung/samsung-i600>

Samsung i780 [33](test)

- [34]<http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=16474>

Fast en sån här [35]HTC Shift (X9500) eller en sån här [36]HTC X7500 skulle nog vara kul också!
;)

1. http://www.mobil.se/tester_visa.asp?iId=1593

2. <http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/htc/htc-s710>

3. http://www.mobil.se/tester_visa.asp?iId=1627

4. <http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=15307>

5. <http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/htc/htc-s730>

6. http://www.mobil.se/tester_visa.asp?iId=1597

7. <http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=16386>

8. [http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/htc/htc-tytn-ii-\(htc-p4550\)](http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/htc/htc-tytn-ii-(htc-p4550))

9. http://www.mobil.se/ArticlePages/200802/11/20080211182909_MOB784/20080211182909_MOB784.dbp.asp

10. <http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=16330>
11. <http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/sony-ericsson/sony-ericsson-g900i>
12. http://www.mobil.se/tester_visa.asp?iId=1541
13. <http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=15099>
14. <http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/sony-ericsson/sony-ericsson-k850i>
15. http://www.mobil.se/ArticlePages/200802/10/20080210193845_MOB550/20080210193845_MOB550.dbp.asp
16. <http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=16341>
17. <http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/sony-ericsson/sony-ericsson-xperia-xli>
18. <http://www.mobil.se/tester/visa.asp?iId=1627>
19. http://www.mobil.se/ArticlePages/200802/11/20080211115339_MOB_Administratorer896/20080211115339_MOB_Administratorer896.dbp.asp
20. <http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=16352>
21. <http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/nokia/nokia-6220-classic>
22. <http://www.mobil.se/tester/visa.asp?iId=1498>
23. <http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=14240>
24. <http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/nokia/nokia-e90>
25. http://www.mobil.se/ArticlePages/200802/11/20080211011409_MOB306/20080211011409_MOB306.dbp.asp
26. <http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=16347>
27. <http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/nokia/nokia-n78>
28. http://www.mobil.se/ArticlePages/200802/11/20080211095825_MOB403/20080211095825_MOB403.dbp.asp
29. <http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=16348>
30. <http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/nokia/nokia-n96>
31. http://www.mobil.se/tester_visa.asp?iId=1532
32. <http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/samsung/samsung-i600>
33. http://www.mobil.se/tester_visa.asp?iId=1635
34. <http://www.katshing.se/prod/prod.asp?aid=16474>
35. [http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/htc/htc-shift-\(x9500\)](http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/htc/htc-shift-(x9500))
36. <http://www.phonehouse.se/mobiltelefoner/htc/htc-x7500>

Någon själ min själ (2008-03-15 15:39)

Jag är inte mig längre.

Det som utgör mig är borta, bort taget, tystat. Ord. Känslor. Syner. Känslor. Allt det som jag hållt så högt. Allt det som varit så viktigt för mig. Det tar jag bort. Med ett svagt leende. Ler ör att genom att ta bort det, så vet jag att jag inte är död än. Jag kan fortfarande ge av mig själv. Jag kan fortfarande bereda plats för andra.

Livet ser mig. Det vet jag. För det hjälper till att pusha mig. Det ser till att andra stänger mig, blockerar mig, limiterar mig, styr mig, hindrar mig, avgör vad som är rätt och fel av mig. Det ser till att allt från vänskap, kärlek och äktenskap till teknik tas ifrån mig.

Mobilen har varit opålitlig i månader. Idag dog datorn. Måste skaffa nytt nätagregat. Om jag orkar. Om jag känner. Om jag bryr mig.

Detta om

ingenting

40 års dagar kommer och går, precis som Tisdagar. Ord bara försvinner.

Jag vet. För nu är det bara tyst. De sista tankarna lämnar den tunna bubblan, som råttorna då de lämnar det sjunkande skeppet. Står kvar som en gamal sjökaptan och går ner med mitt skepp.

Utan att be om hjälp, bara stilla konstaterande att "Så kan det gå" och ett accepterande om att hålla mina känslor för mig själv - så att ingen drabbas av dem, eller behöver känna att de är jobbiga och tar plats.

Lämnar min plats till världen och blir den tysta skuggan och ibland kan skänka värme eller svalka, utan att man tar notis om den.

Så får det bli.

Ängsmark och fantasin om vänskap (2008-03-17 11:34)

Allt det man värdesatt, det man byggt sin själ med - nyfikenhet, öppenhet, omtanke och frihet, allt detta har visat sig vara det som nu blockerar livet från att gå vidare. Det ligger framför en som en stor smutsig lerig äng, som för varje steg man tar i någon riktning, fäster vid skorna så att det blir tyngre och svårare att gå.

Man står på en äng, de där vackra som man ser i romantiska filmer. En äng, där det odlas det där livsnödvändiga - och ändå så dör man där.. Som ett levande gössel.

Skiket man skriker dör över de öppna slätterna och blandas med ljudet av fåglarna som plockar upp det som sått's, och vinden tvingar orden in i ens mun igen.

Man blir till ett lövlöst träd mitt på en åker där alla andra är små grästrån. Man står över, är så stark - men ändå gråter man tårar stora som fallande löv och känner sig mindre än fästingarna på grästråna under. Man står ut i sin ensamhet. Ensam är stark säger de. Ensam blir stark. Ensam är starkt. Men föratt kunna säga det, så måste man ha någon att säga det till - så det visar sig att det bara är en av livs lögnerna, för att få oss att inte ta hand om de som är ensama, blunda för hur svaga och behövande de är. Det är lättare att säga att de är starka, än att man skulle våga bry sig.

Jag bryr mig. Du bryr dig.

Vi får inte bry oss.

Idag. Som ett stort hål eller ett stort djupt hav. där man ligger i. i dag. idag. det som utgör en själv. id (j)ag, liksom.

Fantasin och verkligheten har bytt plats. Allt går i min verklighet. Magin lever där - men jag har flyttat in och tappat nyckel i min egen fantasi - där verkligheten numera bor.

Så typiskt.

Sitter och skriver meningar på meningar av ord som är som hemlösa känslor. Tänker inte efter, känner inte efter - utan bara tittar på med armarna i kors medan jag ser på hur fingrarna dansar över tangetbordet. De skriver saker som jag bara nickar till. Saker som jag inte visste jag kände, eller inte trodde att jag tänkte.

Jag vet nämligen ingenting. Tänker ingenting. Känner ingenting.

Det säger jag mig själv

i allafall

även om det inte låter speciellt övertygande. Men de gråtsuddiga ögonen gör att jag tappar fokus på vad som är övertygande, sanning och falskt. Det blir som ett lummigt lövverk nere vid havetsyta.

Vet inte vad jag vill säga, vad jag kan säga och vad jag får säga.

Vändskap. Vänder på mitt landskap. Vänder mig om efter värmen. Vänrum. Där jag väntar på dig.

Nu skall jag försöka komma på hur jag skall kunna dölja orden för dagen, gömma mig i dess skugga och fly från min egen fantasi. Tystnaden är stark.

Starkare än mig

Det är därför som den gör så ont, då den slår sönder mina tårar
ljudlöst.

-

I går berättade vi för barnen och i dag skickades pappret in.

Bära mitt kors (2008-03-19 15:13)

[1]

[2]

Sitter med en skiss till min tatuering på armen: Korset är gjort av streckkoder (siffrorna är barnens personnummer)

Korset symboliserar: både det svarta och vita i livet, det falska, det fantasifulla, eftertänksamma och det slutgiltiga

Katten symboliserar: nyfikenheten, lekfullheten, det egna, självständiga, det mjuka och att man inte ger upp (nio liv)

Ringens symboliserar: en fallen gloria, en gloria som har kontakt med marken och med skuggan utgör det det eviga kretsloppet

Men jag kan inte bestämma mig om jag vill ha den helt grå, eller om jag skall ha med färgen som min gamla katt, Dennis hade, och ljuset som finns bakom allt mörker, skuggan av ljus...

-

När det gäller mobiler så har jag nog fallit för denna [3]HTC TyTN II, gäller bara att spara ihop till den på något sätt...

[4]<http://www.katshing.se/mobilprislista/index2.asp?aitem=102447 &code=1459>

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/03/test.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/03/test-a.jpg>
3. <http://www.katshing.se/mobilprislista/index2.asp?aitem=102447&code=1459>
4. <http://www.katshing.se/mobilprislista/index2.asp?aitem=102447&code=1459>

Tror inte längre på mirakel... (2008-03-19 19:15)

[youtube tJ4X53bYnWI]

Orden som skulle (2008-03-19 19:54)

I ljusa studer,
ströps mörkret
då det försökte

känna

orden som skulle
uttalas

Själbevattning (2008-03-20 02:30)

Återanvända sekunder ligger vid sidan av en passerad dag. Nykläckta tider som inte ens vet att de är sekunder nosar lätt på den fuktiga luften under en askgrå himmel. Vattendropparna hänger som i väntan på min näring till marken där jag står.

Själbevattning.

Själ tårar.

Livet är inte förjävligt, livet bara är - det är världen som man själv målar upp med fel penslar och motiv som skapar ens eget fängelse och sorg, sitt eget helvete.

Clownens mun och näsa är målad av människan.

16:e Mars (2008-03-21 02:31)

Den 16:e Mars berättade vi det för barnen. Den yngsta tog det hårdast. Satt tätt uppkruppen i mitt knä och grät.

Tungt.

Skulle kunna skapa en helt ny värld för dem om jag kunde, för varje tår som de fäller..

När jag sedan tog ett bad för att rensa själen, så kom han in och vi badeade tillsammans och gjorde öar med hemliga vikar av badskum och bara filosoferade lite tillsammans om framtiden.

Pappa dök ner under vattnet för att ta bort tårarna då och då. Har inga problem med att gråta framför dem - men nu var det hans sorg, och jag minns hur "irriterad" jag själv var då min mor grät för mig då vår katt gick bort. Vill låta han få ha sin sorg och tårar - utan att de skall blandas med mina.

Han får se pappa gråta en annan gång.

Känner mig obstinat gällande allt nu - vänder bort mina egna känslor, vrider på andras omtanke... Gör allt som jag kan fr att vara själv, när jag behöver närhet och omtanke som mest. Märkligt.

Mår dåligt av att stå själv, men mår ännu sämre när jag tar upp någon annans tid, och att de skall behöva tänka på mig.

Säger som jag sa om min födelse dag. Ta en bild av när ni har kul och skicka den till mig, så att jag kan se att lyckan faktiskt finns och att livet går vidare utanför min bubbla. Det går inte att övertyga mig om att det blir bättre, att det är det bästa, att det är ok, att det ens är överhuvudtaget.

Jag kan vända på alla ord.

Till råga på allt så har nätaggregatet på min dator gått, så jag lånar barnens dator bara för att få ur mig lite ord som stockar sig...

Löven som föll (2008-03-22 02:32)

[1][2] Löven föll för längresedan

Döda brinner de vid mina fötter och lyser upp det färglösa som en gång var jag. Det som engång levde och såg.

Det som idag bara står och håller försiktigt i sin sista tår.

-

[3] Mina barn.

Det gör så ont i hela min själ, mitt väsen, mitt liv.

Vad ger jag er? vad gör jag för er?

Ser ni min kärlek, även när den är tyst? Ser ni min längtan även då jag är borta? Ser ni sakerna som vi ser tillsammans när ni är ensamma?

Gråter ett hav inombords för er, så att era själar kan få sätta segel och lyssna på vattnet som skvalpar mot era upplevelser, låta era tankar få gro och växa. Även om jag inte kommer att finnas vid er sida så fort som ni vänder er om, även om min famn kommer skita i tysthet efter era kramar och pussar. Även om mina ögon blir blanka av tomhet av att era skratt och bråk inte faller i mina öron.

Er som jag skapat min värld för. Er som mitt blod flyter för. Ni som är så unika, självständiga, jobbiga och underbara. Ni som lindar mig om ert finger och bygger sagoslott med...

Det kommer en dag då vi inte hör varandras andetag så tydligt, en dag då vi inte ser närvaron av varandra i ögonvrån, en dag då vi inte känner värmen från vår kärlek när vi är inne i det vi gör.

Trodde bara inte att dagen skulle komma så här.

och vi är inte ens där ännu.

Dagen som började innan den tog slut.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/04/pappas.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/04/lov.jpg>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/04/pappas.jpg>

Doldt bakom ögon (2008-03-29 02:35)

[1]Pratar livet med mig?

Kan jag göra en LBP?

En Life By Pass

Allt tar slut, tas ifrån mig, upphör... Allt från kärlek, vännskap till teknik.

Sitter i smyg vid barnens datorn nu medans de är på 40 årskalas för sin mamma hos hennes föräldrar. Sitter här för att Nätagregatet för min dator gick. Mobilen är ostabil och stänger av sig hela tiden.

Var skall jag gömma mig och andas nu?

Får göra chokladbollar och dumpa mig bort i kväll, i morgon.

Life By Pass

Kopplas förbi
reser utan pass
Lever i vågskål
tar farväl i etapper

Önskar av hela mitt hjärta att den lille inte var lik mig. Vill inte att han skall få mitt liv, även om det bjudit på så mycket och inget jag vill vara utan - inte ens smärtan. Men jag vill inte att han skall leva i skuggan, i fotspår eller genom mina handlingar.

Jag hoppas att han ställer sig själv, finner sig själv - och blir allt som hans pappa inte är.

Vet verkligen inte vart jag skall ta vägen.

Natten och dagen har lämnat mig.

Hänger som en seriefigur som precis sprungit ut över klippkanten och ännu inte tittat ner. Lyssnar inte efter ljudet av mina tårar som aldrig slår i marken. Ser inte efter min skugga som inte faller under mig. Känner inte luften som kyler under mina fötter.

Låter mörkret dölja mina ögon.

[2][3]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/04/dolja.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/04/dolja.jpg>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/04/dolja.jpg>

4.4 April

Vingslag av änglar (2008-04-01 02:45)

Kroppen och själen mår likadant som tidigare, men helgen gav tanken och känslan lite kraft att skina igenom. Återfår kraften till att tala i små ord för de stora osynliga ljuset som speglar sig i de minimala stänken av ljus i botten av hålet.

Hörde så mycket bra under helgen att jag vet att det inte är människor som jag omger mig av, utan

vingslag av änglar... Löst, försiktigt, trevande, krävande, tydligt och stadigt. Som en slängkyss som hänger kvar och darrar lite lätt just utanför räckhåll för läpparnas längtan..

Vänner och bekanta...

att se konturen av sig själv
Be kant

Jag bad
min kant
att synas

idag

Livet är inte en lätt sak - det är därför som vi måste växa upp, för att få så stora axlar som behövs för att kunna bära det.

Jag har vänner som faktiskt bär livet åt mig, medan jag böjer mig ner för att titta på en söndertrampad blomma - det är fantastiskt!

Har en del "måsten" att göra... Kontakta soc, leta privat värdar på söder och försöka bestämma mig för en mobiltelefon samt fixa datorn.

Förtäckt av en etikett
Jobbtitel

Skulle skriva min jobbtitel.

Funderade först på: Medmänniska
Då jag jobbar med människor, står vid deras sida medans de får vara människa och leva sina egna liv.

Kom sedan på att jag var: Självständig Medmänniska

Själv, närvarande (personligt)
Ständig, hela tiden (trygghet)
Med, tillsammans (gemenskap)
Människa, som du (respektfullt)

Men den korrekta beteckningen är tydligen: Gruppbestads biträde

Förstår plötsligt varför omtanken är så frånvarande i samhällsstrukturen och att det värdesätts så lågt.

Försöker se strukturen i det som andra försöker säga är kaos i mitt liv, men egentligen är det som mina vänner ser som glöden av min själ.

Jag kan få en lägenhet i Abrahamsberg, 45kvm och en hyra på omkring 5.500:-. Egentligen är det väl bra, men det är två tankar som stannar upp mig. Jag är född i Gamla Stan, bott på Kungsholmen och i Stockholms innerstad i hela mitt liv. Varför är det jag som skall lämna 73kvm på Stora Essingen (Stockholm/Innerstad) med en hyra på omkring 5.500kr? Det hela känns som ett skolboks exempel på konsten att göra sig själv bitter...

Sen är det så, att tanken jag bollar med är - hade folk ifrågasatt, undrar och tittat så snett på min situation om jag hade varit en kvinna i samma situation som jag är nu?

- Tänk på det ett tag...

att se konturen av vad som är oss
Be kant (#2)

Jag ber
för att se
din kant

så jag ser
var du börjar
var jag slutar

när vi två är

ensamma

Har en sån vacker och sensuell bild av vänskap och jag önskar att jag kunde dela med mig av den - det är äkta vänskap bortom logik, normer och regler - det är sånt som bara är...

I min fantasi (2008-04-01 02:47)

Jag försöker stänga ute livet här hemma - och frun har tydligt förklarat att hon inte på något sätt tänker vara snäll, trevlig eller något liknande..

Hon hade tvättstugan idag och plockade ut alla mina kläder för hon ville inte ens ta i dem. Då sa jag att jag kunde tvätta under morgondagen och även ta hennes grejer också om hon inte hann med något av det - men fick en utskällning för det - jag får inte röra hennes saker.

- Vilken sandlåde nivå eller hur?

Sitter just nu vid hennes dator, som jag tillslut fått sitta vid när jag är hemma - men jag fick just en utskällning för att det lät för mycket när jag tryckte på tangenterna. Till och med barnen ser ut som frågetecken....

När jag kom hem idag vid 17.30 efter att ha jobbat jour och varit på ett nytt gruppboende med all den pressen som det innebär, samt det kaos som blev där - som hon kände till - så hade hon mage att fråga mig vad jag skulle handla och laga till middag!!

- Jag sa då, att det hade vi ju pratat om tidigare, att då jag jobbat jour så har jag inte orken till att fixa matten, och hon hade förstått det, gått med på det och allt sånt. Vad svarade hon på det..? Jo... ”Ja, men det var innan, där vi är idag!”

Så har jag det här.

Måste nog köpa hink och spade i morgon.

Tänker göra som min äldsta somn Alexander gjorde då han började skolan, gräva mig till Kina - i min fantasi !

Vändskap (2008-04-02 02:49)

[1]Insikt

Hur gör du

när du hör

vännens tårar falla?Ser du vännen

eller vänder du

bort blicken

mot ditt inre

Hittade bilden...

[2]

Vändskap

Vändskap

Har varit mycket tankar om vänskap. Vad betyder det, vad är det, får det finnas och finns det riktlinjer för det?

Jag har två vänner. Den ena har varit med mig sedan jag slutade grundskolan och den andra de senaste två åren. Båda är unika människor som står på egna ben, tar sig fram genom livet genom en verklig magi och närvaro. De ser, lyssnar och bara finns där.

Det kan ibland gå år eller månader mellan gångerna man hörs - men ändå är man närmare dem än de som man möter dagligen.

De två är människor som man inte behöver stå eller falla inför, man kan få hänga i vakom - och de noterar att man hänger där och säger utan att undra eller pusha på "Jasså här hänger du, vad ser du för spännande?". Istället för att dömande fråga om hur man mår, eller ifrågasätta varför man hänger just

där.

De kan skälla på en och säga förlåt ändå - och mena det.

Kom på vad det hela handlade om när jag tittade på en bild som jag tog här om veckan. Bilden togs mitt i en paus av ett jobbpass. Jag slappnade av och hade värme i ryggen. En blandning mellan soulmate, självkänsla, omtanke och en systers omsorg.

Någon som såg hur man mådde utan att ord utdelades, någon som inte krävde något utan bara lämnade en varm helade omtanke i form av en puss på huvudet.

I kamerans öga blev den registrerade ögonblicksbilden så otroligt sensuell, och i mina ögon nästan religiös. Omtanke, värme utan ögonkontakt eller fysiska band.

Kom att tänka på den idag, när jag mötte ordet vändskap.

Värmen från vännen som inte alltid syns, men som alltid finns där bakom ryggen på en. Alltid kännande och värmande.

Det som skapar tryggheten och värmen bakom ryggen. Det som man inte ser, men så fort som man tror att man står helt själv, och vänder sig om, upptäcker.

Vändskap. Det som skapas av värme bakom en, utan att man ser, förens man vänder sig om.

Vänskap.

Vem står kvar

Kvarlåtenskap

endast ljudet

av mina tårar

åter står

vid min sida

innan jag

står åter

själv

Läser texten om änglar, men jag ser något annat... Tanken och logiken som jag har kvar säger mig något annat.

De är något annat.

De säger åt dig att inte ta ansvar, de säger åt dig att du har gjort rätt, de säger åt dig att allt löser sig, de säger åt dig att det finns gott och ont - och att du skall akta dig för det onda.

De dömmar. De hindrar. De vill limitera dig. De vill frånta dig det mänskliga livet, erfarenheterna, ansvar och din egen syn.

DE är mina djävlar.

Därför skär jag av mig de vingar de försöker gro bakom min rygg. Sliter ut dem med rötterna. Häller tjärna och salt i mina öppna sår. Låt mig blöda, skrika, falla... Låt mig få leva - inte dö i andras famn. En dag, kanske en dag - eller natt... Så kommer någon som ser mig, utan att dömma - bara genom att veta, även när de inte ser... Så som jag.

* "Änglarna kommer med goda nyheter till dig. Problemet eller utmaningen du oroar dig för en längre tid håller nu på att redas ut, till och med medan du läser de här raderna. Änglarna ser ditt problem ut ett större perspektiv och kan se en lösning inom kort för dig."

"Du är i säkert förvar, omfamnad av din skyddsängel som inte låter något ont hända dig. Det finns ingen kraft starkare än kärlek och det är runt omkring dig överallt just nu. Slappna av, sänk din gard och du kommer att känna det starkare."

"Är det något speciellt du har på ditt hjärta just nu? Något speciellt du önskar? Din ängel finns vid din sida för att hjälpa dig och se till så att din önskan blir verklighet. Be om råd och stöd, du kommer att finna det."

"Helande är viktigt för dig just nu och din ängel vill göra dig påmind om att du kan få hjälp på vägen genom att öppna ditt hjärta och låta dina sår läkas. Öppna upp dig och tillåt dig själv omfännas och bli helad med din ängels kärlek och omsorg."

"Din skyddsängel har varit med dig från det du tog ditt första andetag och kommer så att vara till ditt sista över till andevärlden. Ängeln kommer att följa dig vart du än går, vad du än gör, i alla skeenden och situationer i ditt liv. Din skyddsängel vill här påminna dig om att du aldrig är ensam."

"Det du sänder ut till din omgivning kommer du att få tillbaka, därför ges rådet till dig att du koncentrerar dig på det goda i livet, handlingar utförda med och i kärlek, detta kommer att sprida sig som ringar på vatten och du kommer få mer av detta tillbaka. Rådet här är alltså att uppmärksamma vad det är för något du sänder ut till din omgivning så att du också får tillbaka det bästa möjliga. Kärlek och förståelse möts med kärlek och förståelse."

"Du har en ängel i din närvaro, håll utkik och var uppmärksam på de små tecken som ges till dig. En ängel kan ta formen av en annan människa, barn och djur, det gäller att öppet sinne för att kunna upptäcka den."

"Dina drömmar och önskningar är viktiga, din själ får där fritt spelrum, en vila ifrån vardagens måsten, stress och press. Låt dina drömmar och önskningar strömma fritt, se om de kanske går att förvandla dem till verklighet"

"Din ängel ger dig värme i kylan, ljus i mörkret, hopp i förtvivlan, en röst i tystnaden, tröst och kärlek i sorg, sällskap i ensamhet. Det du behöver göra är att öppna upp dig och ta emot den enorma kärlek och omsorg"

”Gå din egen väg, din själs väg, den väg som är rätt för bara dig. Du är unik, du är född med en speciell gåva och uppgift i den här världen. Låt dig därför inte bli förvirrad eller påverkad av omgivningens åsikter och viljor. Du vet vad som är rätt för dig, vilken väg som ger din själ glädje och frihet. Din ängel kan hjälpa dig till rätta om du känner dig förvirrad och ur kurs i livet.”

”Lev ingen annans dröm än din egen.”

”Njut och fira det goda i ditt liv, det kan vara vad som helst, hur litet som helst. Det genererar positiva energier runt omkring dig och ger dig mer att vara glad och fira över längre fram. ”

”Ge dig själv tid att bli barn på nytt och leka, låt ditt inre barn få fritt spelrum. Låt dig själv få ha kul och skoj utan omvärldens krav. Magi och mirakel kan då liksom för ett barn bli verkliga.”

”Störst av allt är kärleken”

”Du behöver ett ställe här på jorden där du kan finna frid och harmoni, låt ditt hem bli ett sådant ställe. Det är viktigt att du kan känna dig trygg, och säker, en vilsam plats där du kan återhämta dig. Det kanske är dags att ordna till ditt hem så som du alltid önskat dig och drömt om.”

”När din nöd är som störst finns din ängel vid din sida, håller dig i handen, omfamnar dig och smeker ditt hår. ”

”Du lever ditt liv i samklang med din omgivning. Du förstår hur människor, natur, djur och väsen är sammanlänkade med varandra och strävar efter ett gemensamt mål; kärlek och harmoni i samklang. Fortsätt så, du är på rätt väg!”

”Be och du skall få, sök och du ska finna, mer kärlek är på väg in i ditt liv du behöver lära dig att ta emot den ovillkorliga kärleken som kan vara svår att förstå sig på men ändå finns där för dig i överflöd.”

”Har du känt en smekning, ett lätt vinddrag, eller kanske hört en viskning, ditt namn nämnas? Det var din ängel som vill uppmärksamma dig på dess närvaro.”

”Du har beskydd oberoendes av vilket problem eller utmaning du möter på vägen. Änglarna ger dig styrka och mod i mörka tider och fyller dig med tro, hopp och kärlek. De skyddar dig emot negativa influenser och människor, frukta därför inte.”

”Änglarna vill uppmärksamma dig på att du själv har valet att bygga upp och leva ditt liv i en positiv anda genom att se över dina tankar och tankemönster. Fyll din vardag med positiva tankar och handlingar så kommer ditt liv likaså att byggas upp och generera positivt, som kärlek, lycka och glädje. Du själv har valet när du väl är medveten om dina tankar. Tänk positivt!”

”Vila dig i änglarnas närvaro och tillåt dig själv att helas av närheten och energin, de vill dig allt gott. ”

”Vilka är dina personliga talanger och intressen? Nu är det dags att plocka fram och utnyttja dina resurser, du är behövd. ”

”Vänd ditt ansikte emot ljuset, där finns inget mörker. Känner du dig förvirrad, ledsen, besviken, arg, upprörd, orättvist behandlad, sårad, frustrerad? Vänd då ditt ansikte emot ljuset och fokusera på det, där finns värme, kärlek, förståelse och helande.”

”Änglarna kan stödja dig och vägleda dig tillbaka till den delen/delarna av dig själv du känner att du har förlorat. De hjälper dig att komma tillbaka in på din livsväg igen.”

”Det överflöd och goda du har bett om kommer snart att manifesteras. Du öppnade ditt hjärta och kände tillit, dina böner har blivit hörda.”

”Det som tynger dig och din tillvaro just nu kommer visa sig vara en gåva för dig längre fram”

”Du finns till av en anledning, du är ingen slump. Du är en tillgång och du behövs. Låt ingen annan eller du själv övertyga dig om något annat.”

”Omge dig av människor, djur och väsen som bringar fram positiva energier som kärlek, harmoni och förståelse, det är helade i sig.”

”Följ ditt hjärtas väg, du känner vad som är rätt för just dig. ”

”Än sker det mirakel, det är bara en tanke och ett öppet sinne/hjärta som behövs, ingenting är omöjligt. ”

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/04/vandskap.jpg>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/04/vandskap.jpg>

Vad de säger (2008-04-04 02:52)

Det ska vara därför som det gör så ont.

Vad de säger (att återdö)

Folk sa att jag föddes på nytt

Men jag har inte gjort annat
än dött
sedan jag föddes

här

mitt skrik tystnade
mitt eget språk togs ifrån mig
min oskuldsfullhet våldtogs
och min nyfikenhet kvävdes

nu

är det min själ som dör
det handlar inte om att födas,
det är bara det att

Folk inte vet vad de säger

Snart... (2008-04-04 20:29)

Skiljsmässopappren är inskickade sedan någon vecka och barnen informerade.

Makt (2008-04-05 02:53)

Vad skulle du göra om du inte var rädd?

Och med svar... (2008-04-05 02:54)

Min vän Kimrin, som är en många goda idéers man, är i Thailand och jobbar och fick det fantastiska idén att sy upp en äkta skäddarsydd våtdräkt som den vandrande vålnaden. Hur coolt är inte det??
[1]Se själv!

-

Min själ

Många försöker laga mig

när de ser min själ

men den är inte trasig

min själ är som ett konstverk

av picasso

två perspektiv i ett

former av sinne

inte minne

Så när man försöker

fixa mig

förstör man ett konstverk

om man inte tittar

och förstår

först

-

Försöker ta ansvar för mitt agerande, mina handlingar och mitt mående. Men var tar mitt ansvar slut och var börjar andras. När mina avsikter blir deras tolkningar? När min tanke inte låter som deras ord?

Vart ligger ansvaret mellan människor - området mellan dig och mig, där saker faller mellan stolarna och där den egna kraften tar slut och man måste jobba och lyssna gemensamt?

-

Flerdagskväll

Han visste

att kvällen skulle bli lång

så han rev ut

flera blad ur allmanackan

-

Ibland är klarheten över varför världen ser ut som den gör bara så tydlig. En värld där folk inte lyssnar på varandra, och bara pratar med andra om andra - och dömmar människan för de handlingar som de själva inte förstår...

1. <http://www.resdagboken.se/Default.aspx?documentId=3&userId=114855§ion=myimagegalleries&journeyId=279932>

Problem ställningar (2008-04-06 02:58)

Jag vill lära mig

höra

dina ögon tala
din huds konversation

förstå allt det du säger

när du säger något

annat

En påtaglig känsla av sanning: Upptäckandet av nya stjärnbilder

Det gick inte att missta sig, det var nu dag. Solen var där man förväntade sig att den skulle vara och skuggorna föll från nattens resta positioner utan att lämna avtryck.

Trots detta var det just mörka avtryck som grävde sig ner i hans själ. Avtryck av ohörda ord som lämnade tydliga spår av falskhet, feighet och brist på självrespekt.

Han visste det var problem. Bara inte för vem.

Erfarenheten hade lärt honom att sålla det han hörde och såg - men hur gjorde man med det som ansågs vara viktigt nog att sägas, men tillräckligt oviktigt att ta ansvar för, eller ens förmedla till berörd part?

Egentligen var han en obstinat motståndare till "ordspråk", men talesättet: "Vad du säger om andra, säger mest om dig själv" klingade, på ett ytterst obehagligt sätt, med en påtaglig känsla av sanning.

Han hade klätt av sig naken med sina ord. Byxorna hängde över ett versalt "h" och tröjan låg instoppad i ett gement "O". Han försökte klä bokstäverna med sin själ och måla dem med sitt sinne.

Men likt kejsaren som var utan kläder, så skrattde vuxna bakom hans rygg och försökte dölja sina egna kortahavanden.

Ögonen släppte för en stund tanken, och fokuserade istället på gruset som låg över den vårvarma asfalten på skolgården. De ritade konstilationer mellan sig och ögonen upptäckte nya stjärnbilder.

Det var där han bodde, i stjärnbilden ingen annan såg - men låg i ljuset av dagens närvaro.

.

Det var därför.

Därför folk klev på honom, utan att må dåligt, ty de såg inte världen under sina fötter.

En späd flickröst kom från gungställningen mitt på skolgården. Den sjöng med lätta ord, som ekade ut i världen bortanför: "Himlen är oskyldigt blå...".

Världen tog ett djupt andetag.

Min son och jag

Vi har likadana skor
undrar vem av oss

som går

i den andreas fotspar?

törspenna (2008-04-07 01:42)

Vågar man leva?

...med sina egna

ord?

signerat med törspenna

i dag

vågade han

För andra natten i rad vaknar jag mitt i natten - trött, men utan att kunna somna om...

En lätt huvudvärk ligger och spänner i bakgrunden.

- Tur att man "dumpar", är den enda tanken man har när man går upp för att göra en smörgås eller dricka yougurt fort - så att man "dumpar" och somnar av det.

Läser gamla vänners dagböcker och inser hur mycket man saknat deras ord samtidigt som man får kritik och pikar för att man ser dem. Trist. ...som fan.

Inget handlar om människor - utan det är alltid deras kön, situationer, hur och vad - som skall analyseras, ifrågasättas och granskas.

Varför?

DÄRFÖR!

...får man lust att skrika till svar - när kravet på att rättfärdiga och redovisa allt står en upp i halsen. Welcome to my life, welcome to the djungle!! eller It's Herr Morris, bitch!, typ.

Hade annars i grunden och verkligheten en fantastisk dag, med att titta på lägenheter och köpa ett bord till min bror, samt sedan lite jordgubbar hemma hos min mor.

När jag dock sedan kom hem, en timme efter utlovad tid, så var det första jag såg när jag klev in: "Oj, vad duktig du varit. Vad fint du gjort i hallen!" till kvinnan som en gång var min fru. Fick ett kort "Tack!" till svar. Tystnaden i lägenheten fick mig lika snabbt svara med "Oj, vart är barnen?". "De är hos min bror" var svaret som kom. Förklarade min fråga med orden "Det är så tyst..." samtidigt som jag började klä av mig...

"Du har ingenting att säga om varför du är en timme sen???" orden bröt tystnaden, och lätt oförstående tittade jag på henne och svarade, "Men snälla, låt mig hinna in först..." och så fortsatte det.

Pratade med bästa vännen i telefon sedan, samtidigt som barnen kom hem och de hoppade upp i min famn, gosade och berättade att de spelat GTA hos hennes bror - vilket inte riktigt är OK, då den äldsta har tio år kvar innan han möter åldersgränsen på spelet. Fortfarande med bästa vännen i telefon sa jag "Det vet ni ju att ni inte får, jag får prata med er mamma om det och be henne säga det till sin bror...".

Någon kanske tycker detta var en sund och normal reaktion, men i mitt liv så var det inte det. När jag hade lagt på med vännen, så fick jag en utskällning som heter duga. Jag skall INTE prata till henne när jag har bästa vännen i telefon. Suck.

-

Hittade föresten nyss den undangömda osten - orörd sedan min sista skiva, men nu täckt med möggel. Tydligt är det viktigare att jag inte får den, än att vi tar hand om den maten vi har.

-

Kvinnan som en gång var min fru, har föresten inte tittat på en enda lägenhet, eller något liknande - utan utgår helt från att jag skall flytta och varje gång jag påpekar att vi faktiskt sagt att båda två skall

kolla så är hon tyst - och när jag frågar vad hon gjort, så får jag en utskällning och ifrågasättande kring hur det går med mitt bostadsletande.

I ena samtalet så får jag en utskällning för att "Vi är faktiskt inte längre gifta, så du skall inte tro att..." och i nästa samtal går resonemanget "Vi är faktiskt fortfarande gifta, så du skall inte tro att...". Det är inte lätt att finna en klar tanke i ett sånt upplägg.

Mental stimulans på ett annat sätt liksom - snacka om utmanande och att man inte vet vad man ska/kan förvänta sig.

Tur att man har en sån fantastisk vän, som står vid en sida trots sina egna personliga själsliga slag, och mentala påfrestningar. En vän som ändå med en sån lätt hand lägger lite solljus över det tunga i tillvaron och utmanar en att leva - och får en att våga.

Veronica, tack för att du har orken, modet, viljan och närvaron att dela mitt liv som min vän. Den vänskapen som vi har, är inte vanlig och döms så lätt av andra, och tolkas som något annat då det är mellan man och kvinna. Men tänk om folk kunde se det som vi ser. Människan i varandra - utan kön eller förutfattande meningar.

[youtube ZBLz7jbBz0g]

Nu saknar jag min egen dator och möjligheten att jobba med bilderna...

olivligt beteende (2008-04-07 07:40)

Det var ytterligare en sak igår.

Jag pratade med barnen om lägenheterna som jag var och tittade på, och frågade dem om de kanske också ville se på någon av dem som idag - då det var en andra visning. Tyckte det kunde vara fair mot dem och även kul - men där fick jag mig ytterligare en utskällning, dels för att jag inte kollade detta med kvinnan som en gång var min fru först (även om jag visste att hon inte hade några planer alls för kvällen, varsig för sig själv eller barnen) och sen för att det var en skolkväll för dem - att visningarna var mellan 18.30-19.00 hade inget med saken att göra, och att det bara tar en kvart att resa till dem...

Jag tänkte på något mer, men då jag knappt orkar bära en tanke just nu - så tappade jag bort den mellan sängen och datorn. Den kanske kommer tillbaka. Vill försöka anteckna så mycket som möjligt av händelserna för att kunna se tillbaka på detta med klara ögon när orken återfinner sig och se vad jag faktiskt gjorde och vad jag faktiskt fick tillbaka...

Jag älskar honom (2008-04-07 09:42)

Hittade denna text av min äldsta son...

Mellan
Liv & Död

Varför lever vi?

Varför dör vi?

Ja varför finns vi egentligen? Vi dödar djur och natur och mycket mycket mer. Konstigt konstigt mycket konstigt eftersom vi både lever och dör så tar vi nogg bara plats med våra bageri, hus, fabriker och allt annat vi har skapat i denna värld. Gud och herr helvete finns dom där två filurerna egentligen

Jag älskar honom.

senmäster tider (2008-04-09 21:08)

Frun har nu, helt utan att kolla med varesig mig eller barnen, bokat in sin semester.

Hon låter mig ta dem sen, efter att mäster frun har fått det hon vill ha - som vanligt. Suck.

Dessutom så vägrar hon säga till mig vilka dagar som hon har bestämt, så att jag inte skall lägga min semester samtidigt - men hennes dagar är bokade/låsta och de som gäller, DET är inget som ens skall diskuteras eller pratas om

Antar att hon bokat in midsommar, barnens födelsedagar och allt sånt till sig själv.

Har försökt prata med henne men, hon vägrar ens försöka - trots att hon säger att HON försöker samtidigt som hon säger att hon bara ger mig vad jag förtjänar...

Hela tiden drar hon in barnen, och deras väl, och försöker spela ut dem mot mig. Blir så ledsen när jag ser hur hon fullständigt struntar i vilka knep hon använder eller hur det påverkar situationen och barnen.

Förslog att vi skulle gå till familjerådgivning bara för att kunna lösa allt praktiskt och verkligen kunna prata, utan att det blir att hon kommer med sina påhopp och pikar hela tiden.

Men det fnös hon bara åt. Hon har inga problem med att prata med mig säger hon...

Plats! (2008-04-11 08:37)

Ursäkta att jag tog plats

Soundtrack till en dag som bad om att få vara tyst. (2008-04-12 23:03)

Hade dagen haft en röst hade det sagt "Ooops", där tonerna slog emot den, för det oväntade ljuset i mörkret, mörkret i ljuset, slog om kul konvensionerna som klägglor. Strike!. Även om man inte tog sig någonstans, så blev det en resa då man inte föll utan ställde sig fast på sin plats i universum medans jorden snurrade... "Ursäkta om jag stöter i dig, men...."

- Boops, Here to go!

Sly & Robbie: "Boops (Here To Go)"
[youtube O1mZ7sV9bdI]

Med ett kaxigt ryck på huvudet uppåt - eller var det att han inte hade kraft att titta rakt fram längre och himmeltrådarna drog upp hans huvud i en uppmaning om att se gud i ögonen och stå för vad han gjort, innan han återfick kraften att se själv - sa han "Tja, läget!" till en dag, som var som alla andra dagar ingen såg..

Cameo: "Word Up"
[youtube u_7Kp_TapA4]

Tantra sex var temat för dagen, med en punk aktig attityd vräkte han kroppen mot kropparna han mötte - inte för att skada, utan fir att bli delaktig, skapa en dynamik och gemensam rörelse som kunde få historien att landa istället för att flyga så högt över deras huvuden. "Här skall inga vingslag kännas, nu är det dax att låta fjädrarna flyga själva samtidigt som vi borrar oss in i varandras fjärderskrudar!", tänkte han innan han slog in i nästa kropp...

Bootsy's Rubberband: "Bodyslam!"
[youtube BnOymErIzC4]

Förskräckt såg mänskligheten hur gatan blev ett dansgolv fyllt av känslor, av närvaro och av kroppsvättkor - som allt talande om att vi var av kött och blod och att vi kunde tänka själva...

Zapp: "Dancefloor"
[youtube cR8r7ptTato]

Så kan det gå när tanken svettas under en snöflinga. Men denna funk workout skulle inte vara något i form av kaxighet eller coolhet, utan Morris Day som på ett magiskt sätt knyter ihop mina tankar på nätet med dagens verklighet i sitt eget namn...

The Time: "Jungle Love"
[youtube sJIyQ_YqBMU]
Sen kan man njuta av tystnaden i dagen som aldrig mer vill vara tyst...

Typealyzer (2008-04-14 22:02)

Analysen indikerar att [1]<http://www.regndroppar.com/blogg/> är skriven av en:

Tänkaren (NT)

[2]

”Hmm... Det där skulle kunna bli riktigt intressant!”

De sanna tänkarna i ordets ursprungliga bemärkelse - ständigt sysselsatta med att studera, systematisera och bedöma idéer och möjligheter. Logisk analys av abstrakta idéer är mums för Tänkare! Särskilt de introverta Tänkarna kan ägna så mycket energi åt sina tankar att de helt glömmet bort både världen och den egna kroppen. De utåtriktade är ofta i full färd med att strukturera upp tillvaron eller andra människor istället. Tänkare är också ofta mycket intresserade av ord och språk - mästare på alfabet eller kunskapsspel. Och lika ofta riktigt jobbiga för andra genom att göra hårfin distinktioner mellan ord eller idéer.

Det som framförallt driver Tänkare är möjligheter - de kan därför ofta framstå som lite i det blå eller att tänka ”för mycket”. Vill du få en Tänkares uppmärksamhet - pröva ”hmm... det här var verkligen ett klurigt problem.. eller har du nån smart lösning på det här problemet?..”.

Man kan ofta känna igen Tänkare på att de ofta använder ord som ”troligen”, ”rimligt” eller ”till viss del”.

-

Temperament & Typ:

-

[3]Keirsey Temperament
Strateger (NT)

“Hmm... Vilken intressant idé!”

Strategerna är de sanna tänkarna i ordets ursprungliga bemärkelse - ständigt sysselsatta med att studera, systematisera och bedömma idéer antingen i det egna huvudet eller i den yttre världen. Logisk analys av abstrakta idéer är mums för strateger! Särskilt de introverta strategerna kan ägna så mycket energi åt sina tankar att de helt glömmet bort både världen och den egna kroppen. De utåtriktade är ofta i full färd med att strukturera upp tillvaron eller andra människor istället. Strateger är också ofta mycket intresserade av ord och språk - mästare på alfabet eller kunskapsspel. Och lika ofta riktigt jobbiga för andra genom att göra hårfin distinktioner mellan ord eller idéer.

Det som framförallt driver strateger är möjligheter - de kan därför ofta framstå som lite i det blå eller att tänka “för mycket”. Vill du få en strategs uppmärksamhet - pröva “hmm... det här var verkligen ett klurigt problem...”.

Man kan ofta känna igen Strateger på att de ofta använder ord som “troligen”, “rimligt” eller “till viss del”.

-

[4]Jung-Myers Type
Systembyggaren (INTJ)

Systembyggaren drivs av deras inre visioner av hur saker skulle kunna vara bättre. De är mycket envisa, ofta på gränsen till tjurskalliga och högst individualistiska när det gäller saker de intresserar sig för. Och de intresserar sig framförallt för att utveckla smarta lösningar på komplexa och abstrakta problem. Det gamla vanliga sättet att göra saker tråkar ut dem snabbt, de söker istället efter en egen väg och prövar nya vinklar. Detta är typen för vilka det omöjliga endast tar lite mer tid.

De motiveras av sin egen inspiration och har svårt att motiveras på grund av yttre tryck. Därför har de mycket svårt att trivas med rutinarbete som inte innefattar tydliga utvecklingsmöjligheter. Så snart de kan något vill de vidare. De har ofta tillgång till en enorm inre drivkraft och energi som kan få dem att arbeta i princip dygnet runt utan mat och vila om de är i färd med att utforska eller utveckla någonting spännande.

För människor som träffar en Systembyggare slås de ofta av deras ofta opersonliga framtoning som kommer sig av deras analytiska talang. Deras allra främsta talang är dock deras inåtriktade kreativitet - ständigt i färd med att upptäcka mönster och möjligheter bakom den något torra fasaden.

[5]<http://www.prfekt.se/typealyzer/>

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/>
2. http://www.prfekt.se/wp-content/uploads/web_strateg.jpg
3. <http://en.wikipedia.org/wiki/Keirse>
4. <http://en.wikipedia.org/wiki/Myers-Briggs>
5. <http://www.prfekt.se/typealyzer/>

Grönliv (2008-04-14 22:22)

[youtube NcLUt-BuxIY]

...Och inte långt härifrån, i en elegant bar
Kissar just nu en liten citronpojke på sig
När han stryps och dränks i en Gin och Tonic
Han fick aldrig ens backpacka i Thailand...

Skapta något nytt (2008-04-14 22:32)

Jag gör knut på mig själv. Talar ett annat språk än det omgivningen lyssnar på.

omgiv.
ny kortlek.

Kort lek, bara för en liten stund

Ställer mina känslor i en glasvas på bordet, simande i mina tårars vatten. Det enda man noterar är: "Vart är blommorna?" - Ingen ser känslorna som simmar omkring, så man håller ut vattnet och ställer tillbaka vasen i skåpets mörker, bara för att...

vara
snälla

omtanke, bara för en liten stund

Vill ha en medtanke, en tanke som står med mig, inte som kretsar omkring mig - utan är med mig. En tanke som går vid min sida och inte i ringar runt mig.

Motsatsen till omgivning, måste vara det man ska göra, det man inte ger - utan tar. Lite som ett ansvar.

Ska och ta.
skata något nytt

eller är det än mer invecklat?

Motsatsen till omgivning, måste vara det man ska göra, skapa, det man inte ger - utan tar. Lite som livet.

Skapa och ta
inflätade i varandra

Skapta

Nytt och gammalt.

Ser det som är skapat, och gör något nytt av det. Skapta, Skapa och Ta, inflätade i varandra som fingrar i nackens hår innan en lätt kyss med vinden som närmast anhörig.

Men inget flätas ihop. Inget skapas på nytt. Samma dag avslutas igen.

Jag är som en spännande tavla på ett museum. Intressant att forska kring, studera och titta på när man besöker museet - men den är inte värd pengarna och inget man kan ha på väggarna hemma.

- Torkad färg på en tavelduk som någon anser är värd mycket pengar - men ingen egentligen vill köpa.

Så kan det gå.

För älskar i ett verbilöst liv (2008-04-15 05:05)

Jag har
känslor
jag också

Varför syns inte dem i mina tårars spår

Folk pratar ibland om filmen om mitt liv, och jag tänkte på det idag - när jag försvann i mina tårar och blev osynlig för en stund. Jag gjorde min egen [1]bluescreen. Dolde och/eller skenbart gjorde objektet osynligt/genomskinligt.

Dövar mig
genom att äta
fel

Klockan nio igår tände folket ett ljus för en flicka.

Min första tanke var - hur skall hon då hitta hem?

Min andra tanke var - varför brinner inte ljuset hela tiden och alltid, för alla de barn som dör dagligen?

Såg med förakt mot de fönster där ljuset brann. Där inne fanns det hjärtlösa människor, tänkte jag. Människor som behövde dagstidningarns hjärta för att tända ett ljus över en flicka som var död - samtidigt som andra väntade på att dö, som levde i misär och som inte längtade efter något annat än att någon skulle se dem och tända ett ljus för dem.

Falsk är vad människan är.

förfalskar.

Lyfter ur det andra F:ett, som är doppad i min livs bäck, livsbläck. Svängarna och utskottet lämnar avtryck övermitt namn. Inledande bokstav. A. Två små fläckar. ”..”. Ovanför. Min inledande bokstav. A. Det blir tecknet ”ä”.

För älskar.

En bra sammanfattning på bluffen som tituleras mitt liv. Det falska. Det inte äkta. Det ytliga. Det. Bara det. ..och så det aktivt levande. Det aktuella. Det som är ett verb. I ett annars verbilöst liv.

Passivt.

Som rökningen som dödar.

1. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Bluescreen>

Igår, imorgon och idag. (2008-04-15 14:26)

[youtube F1TjOApidyY]

I've seen the light and I've
seen the fate
And I walked away
Still I'm ok

...

[Chorus]
Ya born alone
Ya die alone
And still we live on
Yesterday is a memory
Tomorrow is a vision
But today
it's a bitch

...

I stood in line
I've lost my pride
I've made the change
I'm a better man today

Death brings life

Still we try
To live a better way
Before your dyin day

Zug Izland: "Life"

Märke av eld (2008-04-15 16:00)

Intressant om ett varumärke ett sk. brand:

[1]<http://www.prfekt.se/prfekt/analys/psykografi-och-varumarken/>

1. <http://www.prfekt.se/prfekt/analys/psykografi-och-varumarken/>

Annorlunda likhet (2008-04-18 12:27)

folk undrar varför jag skiker

När jag klär av mig naken,
lyfter på min hud
visar mina ömaste ställen

och någon slår till just där

så undrar de ibland

varför

Jag är inte som de flesta andra, det är sanningen som ofta glöms bort, men jag är också lik

andra på det sättet - vilket också verkar glömmas bort. Jag skriker när det gör ont.

Förbaskat ont.

Tänker över åren och tiden, räknat i sekunder och ser människor, vänner och bekanta som passerat, som stannat, som gått vidare.

Tänker på vad jag säger till folk, vad jag säger om folk - människor och vänner också.

Undrar när man skall ändra sig. Är det när man förstår att man missuppfattat något, eller skall man hålla kvar vid det för att det är så som man känner och känslor är det värdefullaste som finns, eller...?

Jag har alltid sagt att jag ändrar mig om jag ser att jag gått fel, tänkt fel, känt fel.

Kan svänga från att vara tvärsäker på min rätt till "Jösses, du har ju rätt", på en sekund.

Det är många gånger på en minut - bara någon förklarar saker för mig.

Sker det bakom ryggen, i samspråk med andra eller högljutt inne i själen - så kan jag inte se, förstå eller känna til det. Även om jag anstränger mig.

Så annorlunda är jag inte.

Återkommer.

Du höll om mig

Det var därför
jag vågade

stänga ögonen

utan att dö

Tar en tur, lägger upp en rutt, innan resan. för att se. Eller annars. Före. För rutt se, förruttelse innan den stora resan.

Den stora dagen

När du faller
så landar du

på mig.

Jag är redan
fallen
förruttnelsen
har påbörjat

därför stinker livet kring mig

Hade en kort konversation med min chef idag, som ville ge mig en högre tjänstgöringsgrad, tjänstgöringsglad.

Hon kunde inte lova något om framtiden. Men jag svarade henne:

Att lova saker är som att sätta två punkter över lov, så att det blir ett löv - vacker på våren, sommaren och hösten, men det faller ändå tillslut.

För låt

Musiken jag hör
innan det blir

vår låt

Känslov (2008-04-18 13:09)

Vet inte vart jag skall ta vägen med dem. Så fort som jag visar dem - så används dem emot mig, de sårar och de blir jobbiga. Har ingen att prata med, ingen som lyssna och ingen som vågar vara

där

vid mina känslors fot.

Har inte lov att känna.

Det kränker.

Så jag blir tyst.

Äter upp mig själv inifrån.

- Har lov att känna - endast med mig själv.

Du är/var mitt barn. Den som jag ville ge hela världen, den jag ville vara starkast för den som fick mig att växa och våga vara. Skiljsmässan gör det bara än tydligare att jag gör fel och allt sånt. självömkan, javisst - men jag har ingen annan än mig själv just nu.

När styrkan blir liten (2008-04-18 18:23)

Var och besökte Mamma på postop. salen idag med Alexander. Vi kände inte igen henne, trots atrt det var i går de opererade henne... Hon var svullen, inte närvarande och fick hjälp med lufttrycket.

Vet inte ens om hon förstod att jag och Alexander var där.

Tydligen hade hon bl.a. lunginflammation nu också.

Höll minen för honom, var lugn och förklarade. Höll henne i handen, strök håret från pannan, klappade henne. Min lilla mamma. Min starka mamma. Så liten.

Så ont i själen.

Tanken om att snart inte ha någon som älskar en oavkortat gör så ont. så djupt. Även om det förhoppningsvis dröjer minst 20 år till.

Har ingenstans att lägga mina känslor längre. Ingenstans.

Det gör ont, också.

Hon blir kvar på post op, troligen minst hela helgen.

I morgon fyller hon år.

Uppväxt (2008-04-18 18:24)

Alexander sa på bussen: "Jag måste bli uppväxt tidigare på mornarna, så jag hinner till skolan."

- Hur poetiskt var inte det

egentligen?

Våga vara vän (2008-04-18 20:01)

Pratade om Alexander Grasshoffs film "[1]The Wave" idag. Ang. mod, att stå för sina egna tankar och att ta ansvar.

TV filmen som är från 1981, bygger på Ron Jones novel "[2]The Third Wave" från tio år tidigare (som i sin tur är baserad på en sann händelse)

Du kan se den online här:

- » [3]Del ett
- » [4]Del två

Har du inte real player, så ladda hem Real Alternative: [5]http://www.codecguide.com/download_real.htm

» [6]<http://www.thewave.tk/>

-

Fick frågan idag: Vad är en vän?

För mig är en vän en person som känner och reagerar självständigt - och kan bli arg, ledsen och allt, men ändå finnas där oavkortat när det gäller. Någon man kan lite på trots att den är sårad, arg, ledsen, frånvarande. En vän håller inte med, men respekterar och förstår. En vän känner till ens svagheter men använder sig aldrig av dem. En vän står vid en sida, men tittar inte rakt på en eller ser samma sak. Att lita på sin känsla och varandra oavsett vad som säga eller sker.

Lita på, men inte prompt hålla med

1. <http://us.imdb.com/title/tt0083316/>
2. <http://www.vaniercollege.qc.ca/Auxiliary/Psychology/Frank/Thirdwave.html>
3. <http://www.xenutv.com/us/megawave1.ram>
4. <http://www.xenutv.com/us/megawave2.ram>
5. http://www.codecguide.com/download_real.htm
6. <http://www.thewave.tk/>

En utsikt av insikter (2008-04-19 08:43)

Har funderat över mina känslor och relationer i smått och stort, ytligt och djupt. Livsdramat.

Ritar upp mitt skådespel, mitt drama - som en recensent försöker jag överblicka de givna akterna, rollprestationer, handligt, syfte och röda trådar.

Var ligger dramat egentligen? Vilken roll har jag - och vad skapar jag?

Känns som jag klivit upp på en mur nu - och plötsligt kan se ut över hela kungariket och bortanför.

Jag ser mina fotspår och vad som skett bakom dem - men likadant för alla de andra. En utsiktav insikter.

Lägger upp mina kort över mina repliker, delar upp dem i grupper av krav, elakheter, planer, lögner,

sanningar, mjuka och hårda ord. Flyller golvet med olika högar.

Gör det samma med andras. Även de ohörda. Det löst bekräftade. rykten och hörsägen.

Ser hur en stad med torn av ord som byggs upp. Ser med stolthet över min låga stadsdel, där himlen får spelrum och trots de många orden, ligger stads siluetten lågt och följsamt i sina konkreta högar.

Ser andra stadsdelar, som till en del är fyllda av värme och så vackra i sin konturer - men inte tar hänsyn till naturen som de byggs på, och i utkanten har stora industrier med sina företagshelmligheter och samtidigt spyr ut galla och avgaser på en tidigare blå himmel.

Det är många olika städer som byggs av många vänner och bekanta på olika plan, men tanken som slår mig är:

It's a nice place to visit, but I don't wanna live there.

Försvagsministern och hennes ironi (2008-04-19 09:22)

Hur många gånger skall man säga "Men lägg av nu!?" ...innan man känner sig "tvingad" till att göra något mer, bara för att nå fram?

Blir helt förtvivlad. Jag kan verkligen inte göra något, utan att bara se på hur barnen kastas in rakt in i bråket. De blir till slagträn.

Jag ber henne sluta, gång på gång - men hon fortsätter som en duracell kanin på syra.

Det blev bråk om pengar för maten igår - jag sa att hon skulle få dem senare, men hon fortsatte och händade att hon skulle ha dem nu. Barnen la sig i och sa "men, mamma du behöver inte dem nu..." då vänder hon sig till barnen och säger:

"Pappa vill inte ge er pengar för att vi skall kunna ha kul idag"

Jag går du genast och hämtar pengar, och ger dem direkt till barnen med orden: "Självklart så skall ni ha kul idag - här är hundralappen!".

Då kräver hon ytterligare en hundralapp - för den där var ju inte hennes, den gav jag ju till barnen - och är det ok att ge pengar man är skyldig någon till vem som helst? (Eh, det var våra barn - de som du sa att pengarna avar för?!). Jag svarar med att Alexander får lämna tillbaka pengarna till mamma - det hela slutar med att det var jag som var den elaka och "Hur i helvete kunde du (jag) göra så mot barnen??!!"

Blir anklagad för att jag pratar med vänner över telefon. Vänner, som hon sagt till andra: "Ja, det är ju bra att han den och den att prata med."

Idag fick jag det förklarad.

"Hört talas om ironi? Jag var ironisk när jag sa det.". Förklarade att hon hade misslyckats med det, då min vän uppfattade det som att hon hade menat det. Hennes svar blev: "Ja men det är ju klart, han är ju lika korkad som du", följt av hennes mantra om hur jag nervärderar och kränker henne.

Hur mycket skall man egentligen ta och vad gör man när man inte skall ta mer?

-

En klok vän gav mig denna text som en beskrivning på situationerna som jag befinner mig i:

Försvagsministern har talat

Varför inta försvarsställning om du ej har något att dölja?

Varför känner du dig skyldig, utpekad om du vet inom dig att du ej har gjort något fel?

Eller har du det? Vad är rätt och fel och VEM har rätt att döma?

Du känner väl dig själv bäst, står dig själv närmast?

Uppenbarligen har du av någon anledning väldigt dåligt samvete, svag självkänsla. Du mår kanske skit i största allmänhet och det gör att du vänder taggarna ut, människor kommer i kläm, inte bara de som finns i din närhet, utan också många gånger personer som inte alls har något med dig att göra.

Du lägger dig i, baktalar och kan varken hantera ris eller ros.

Du är misstänksamheten personifierad, söker hela tiden baktankar och väntar på att få den berömda kniven i ryggen. Igen.

Men det tragiska är, att det är du, just du själv, som huger ger vilt, biter, slår under bältet och sprider skit. No mercy.

Härmed meddelas att:

- munkavle
- munkorg
- bajspåse
- ögonbindel
- toalettpapper
- hörselkåpor
- spegel
- hjärna (tyvärr utlånad)

Finns till utlåning på obegränsad tid

Inga krav

(jag har redan försett mig, It's all Yours!)

Livsordboken (2008-04-19 09:32)

En vän rensade bland andra vänner i morse. Sånt som folk gör av och till. Men där skiljer jag mig. Tror ibland att jag har en annan livsordbok än andra. Där min version av t.ex. vän är något annat än vad folk i gemen anser. För mig är troligen en vän, det samma som det andra kallar för soulmates.

För jag skulle aldrig kunna rensa bland vänner, snacka skit om vänner, eller medvetet göra något i avsikt för att såra en vän - och det "värsta" är att för mig behöver inte vänskap vara något man delar.

Min vän, behöver inte vara min vän.

Jag kan bli bespottad, förnedrad, ignorerad, baktalad, hånad, diskuterad, kritiserad och sänkt av någon - och jag finns ändå där för den människan, den vännen. För mig handlar det om att kunna stå rakryggad i mina egna handlingar samtidigt som jag tillåter andra få vara den som de är, den som de vill vara, den som de tror att andra vill att de skall vara.

För mig handlar min vänskap om tillit, trygghet, öppenhet, tolerans, respekt, förståelse, acceptans, förtroende och ärligt uppsått (men inte alltid ärlighet)

som olja och vatten

mjukt
delat

men utan
att förlora
varandras

konturer

72 år idag (2008-04-19 15:44)

Mamma blir 72 idag.

Men hon kunde inte se korten som barnen ritat till henne, hon kunde inte le, hon kunde ingenting som vi såg.

Hon åkte till till sjukhuset en snabbis i onsdags, trodde vi.

Nu ligger hon i respirator med blodförgiftning i hela kroppen, lunginflammation och infektion. Allt med start i en njursten.

En sten som faller ur tiden...

orden tar slut, men inte tårarna...*

Att känna igen någon... (2008-04-19 21:13)

Tyckte [1]Smultris hade fått så bra svar på vilka [2]kändisar som hon var lik att jag ville testa...

Hmmm.

Mitt resulterade bl.a. i följande alternativ på look-a-likes: Meat Loaf, Moder Teresa, Alfred Nobel, Albert Einstein, Vladimin Lenin, Roman Polanski, Little Richard (!), Christian Slater, Antonio Banderas, John Lennon, Hilliry Clinton (!), J.K. Rowling (!), Rajiv Ghandi, Luciano Pavarotti, Michael Moore och Kevin Smith.

[3]> <http://www.myheritage.com/celebrity-collage>

1. <http://www.smultris.se/>
2. <http://www.smultris.se/?p=3146>
3. <http://www.myheritage.com/celebrity-collage>

Närhet (2008-04-20 10:32)

Man är sig själv närmast.

Men vem står man närmast då man inte vågar vara sig själv, då man ständigt söker sig själv i andra, i relationer, i möten och i stunder?

En intressant tanke.

Ser människor i ett annat ljus. Inte mitt förhållande till dem, men deras förhållande till mig. Kan inte dömma dem för att de är den som de själva känner sig vara - oavsett hur djupt de vågat känna. Deras handlingar står för dem, och jag ser dem i ljuset från olika källor samt med en personlig distans av tid och tystnad.

Jag vet vart jag har människor. Vart jag ställer dem i mitt liv. Jag vet att andra inte ställer mig på samma ställe, eller ens vet vart de vill ställa mig. Det är OK. Människan är levande, och en statisk känsla eller beteende fräntar människan symptom av liv. Föränderligheten i det statiska.

Färgen på löven ändras, deras position, dess storlek och allt sånt, men de fortsätter att vara ett löv - även om vi ser dem som täcken på marken, händer i luften, skepp på vattnet.

Smultris skrev till mig idag: "mamma är alltid mamma, det tryggaste man alltid haft."

Ligger så otroligt mycket sanning i det. Hon har lärt mig så mycket, och gett mig så mycket. Omtanken, förmågan att se människan, logik och livsvärdet. Med de senaste dagarns tyngd, så känner jag hur hennes arv blir så tydligt i mig.

Jag har min trygghet, en trygghet som inte bygger på andra eller mitt förhållande till andra. En trygghet som låter mig vara liten, obstinat, ledsen, omöjlig och helt medgörlig - utan att tappa mig, eller ta energi från mig.

Har aldrig varit med om att någon tagit min energi - jag ger den helt frivilligt. Jag vet vad jag klarar och jag klarar av att bli trött, ledsen, och helt jävla slut. Däremot klarar jag inte av att sänka människor, händelser, upplevelser eller minnen.

Lekte lite med orden i solen:

äkthet

"ä" och ett kort konkret "k", samt en som sitter tryggt ner med utsträckta händer (se bilden av gemena bokstaven "t"), och så het

äcklighet

”ä” och flyktiga ljudet av ”ck”, samt det låga som ligger ner, och så het

Jag möter gärna både och. Jag står alltid ut med allt det negativa, det jobbiga - även om jag gråter, tystnad och mår riktigt fördjävligt - men jag vill inte vara utan det, genom att riskera missa det äkta som kan gömma eller glömma sig i mörkret.

Utan hänsyn (2008-04-20 11:04)

Tänk att hon som en gång var min fru FORTSÄTTER att hålla på precis som tidigare, med alla påhopp och kränkningar - helt utan hänsyn till vad som händer med min mamma.

Hur är människan funtad? Vad rör sig egentligen i hennes huvud? Vilken rätt har hon att inte bara kränka mina vänner som hon gjort tidigare och förtydligade här om dagen - utan nu även min mamma och min känslomässiga situation kring det. Det oförstående, det ignoranta och det rent elaka håller på att få ett nytt ansikte.

När jag sedan sitter och skakar av gråt, säger hon bara ”Skärp dig!” och fnyser.

Barnen kommer och håller om mig och tårarna faller på dem också, och hon är bara tyst.

Styrka över det passerade (2008-04-20 17:33)

Idag handlar tankarna om styrka.

Inte min styrka, utan styrkan av vänner, bekanta och kompisar. De som inte syns i vanliga fall - men har modet att stå när känslor faller, kliver fram när livet backar, stöttar för att de vill - utan att ens tänka på vad de får ut av det eller hur det påverkar dem.

Har fått mer stöd än vad jag trodde var möjligt, av folk som jag glömt bort, folk jag aldrig glömt, människor som funnits vid min sida i tystnad och folk som bara ser, ser bortanför sin egen värld - ut mot mig.

Min misstro mot människor visar sig vara delvis sann - den stämmer för de som går i skall av människan men är tomta inuti eller bara fyllda av andra, men de människor som jag mött nu, visar mig att människan inte bär några fel. Det handlar bara om att något bär människan fel.

Alla ni som haft modet, orken, känslorna och närheten att kontakta mig via mail, telefon och msn - ett tack som klingar ut i evigheten.

Tack.

Ni visar mig vad styrka och medmänsklighet handlar om.

Ni bekräftar mina tankar. Styrka är det som inte syns, det som inte stänger av, blockerar, kränker eller tar egen plats.

Styrkan handlar om att ge.

Inte att ta.

Inte ens för sig själv.

Styrka över det passerade

Inte att glömma
inte att gömma
inte att ta bort

utan att låta det vara

det passerade

Så som hon var då när det var nu... (2008-04-20 17:54)

Hon som en gång var min fru, går vidare i samma spår.

Hon frågar ikväll om jag köpt min egen mat. Inget konstigt, då jag utgick från att de hade ätit hos hennes bror som de varit hos.

Men det visar sig att hon lagade mat - men till sig själv och barnen

bara.

-

Hon sa tidigare att hon bad om ursäkt för förmiddagen

Undrar bara vad hon bad ursäkt för, eller om hon var ironisk då..

Så som hon var mot min vän.

Orsaken till att hon inte lagade mat till mig, var för att jag behandlade henne som skit - för att jag blev ledsen, sårad

-

Sitter med tårarna i halsen, ovissheten om mamma - även om överläkaren sa idag att det sakta, sakta hande börjat bli bättre, och resten av livet i mitt knä. Hon som än gång var min fru fortsätter ändå sitt sårade spel - och spelar ut mig mot barnen samt visar sitt hån mot mig och sin likgiltighet inför det som jag går igenom.

-

Nästa helg har jag fått "tillåtelse" till att göra kul saker med barnen - men hon har ändå lagt beslag på fredag med dem genom omvägar.

Vågar inte räkna med helgen, men skall försöka komma på något som jag vill visa dem, ge dem, uppleva med dem - för deras och min skull... Inte för att bräcka henne, inget handlar om henne - utan om att ge barnen det som jag alltid velat, men aldrig kunnat eller fått.

Frågan är bara om jag har förmågan att komma på något.

Din älskarina ringde (2008-04-20 19:37)

Min arbetskamrat och vän ringde under kvällen. Hon som en gång var min fru hade telefon och kommer in med den efter att personen lagt på, då hon som en gång var min fru inte svarat och säger: "Din älskarina ringde."

- Vad i helvete menar du? Det var ju för fan min arbetskamrat och vän, sa jag när jag såg vem som hade ringt.

Jag ber alla mina vänner om ursäkt.

Ringer ni mig. Pratar ni med mig. Bryr ni er om mig...

Så är ni knullade av mig.

-

Hon bryr sig inte ett dugg om er, våra barn, mig eller situationen som jag befinner mig i just nu - det är helt ok för henne att fortsätta hålla på och kränka mig, mitt liv, mina vänner och min familj inför barnen.

Dagen var inte slut (2008-04-20 21:37)

Tittar på klockan. Dagen är inte slut, trots att det är mörk och dagen är tung i sina fotspår.

Hon som en gång var min fru har suttit i telefon i ett par timmar (vilket ör märkligt, då jag fick höra när jag hade pratat i en timme - hur kränkande och egoistiskt samt förnedrande det tydligen var), och så fort som hon lägger på så sätter hon igång

Nu handlar det om semestern som hon undrar om jag tänkt något på under dagen/helgen...

eh, HALLÅ?!

Min mamma har upptagit mina tankar liksom?! Vet inte om hon inte fattar vad jag sagt, eller om hon verkligen lever i en egen värld...

Le och låta leva (En dag som denna) (2008-04-21 12:50)

Sitter på jobbet och försöker andas tillsammans med ångan från en het kopp te.

Har inga nummer med mig - vet inte alls hur det är med mamma idag. Vågar inte riktigt ta reda på det heller, måste liksom hålla ihop för de brukarna som jag finns för här också.

Kan, men vill inte rasa ihop inför dem. För mig är känslor aldrig farliga. De är en del av livet. Men just därför måste det finnas tid och möjlighet att ta hand om dem, precis som man måste ta hand om livet.

Därför kan jag inte göra något nu.

Har många tankar som byggt sina små vår bon i det yrväder av hårstrån som lever i vinden kring mitt huvud, men just nu har jag ingen möjlighet att reflektera, bejaka, begrunda eller se närmare på dem. Känner mig som en fildelare som bara samlar på sig låtarefter låtar, album på album - men aldrig hinner lyssna på dem - så är det med mina intryck - jag får aldrig vila i dem... Och skulle jag ta mig det modet att slappna av och vill i det, låta dem höras - så raser allt och jag blir dömd, hängd, arkibuserad och dräkt samt uppeldad på en och samma gång.

Vilket är helt ok, i sig.

Vem är jag att styra och dömma andra och för vad.

Le och låta leva

Har diskat, tvättat luckor, vattnat blommor, läst pärmar och allt det andra på jobbet. Försöker bara andas med ettor och nollan, människor och jag, in och ut.

Tanken landar åter hos mamma. Hos dagen. Rättfärdigar mig själv nu. Dagen är den samma i dag, som igår och i över morgon. Så det gör inget av eller till om och när jag får veta något eller något händer - det som händer händer oavsett. Det förutbestämda. Det någon bestämt tidigare, det som gällde för. Utan att be om samklang. Be stämd. Ingenting om vilja, kraft, styrka eller självklart. Snarare förtryck. Trycket innan.

Mamma hade trycket efter.

Över tryck.

Mamma har så mycket mer. Starka avtryck. Stark av tryck. Af tryggt. Av trygghet kommen.

Tanken och orden ruller nerförberget som en regndroppe längs den frustna solstrålens skuggbekladda sida.

Som en snöboll som aldrig tar fart, eller minnet av barndommens snögubbe

Den som ingen kommer ihåg, men alla drömmer om

En dag som denna, vad gör man då

En dag som denna, vad gör man då

En dag som denna, vaknar man av ens blick och solen möter varandra från varsin ända

Man sover det är bara lakan för täcke är för varmt, och det räcker

Knappt att man gäspar när man sträcker sig fram

Hela tillvaron känns som ett lyckat pokerdrag

Och man mår och ser ut som en Special K-reklam

sommaren pockar på rutan, naturen byter om

man öppnar och möts av en varmare skönare nysåsong

Inte precis någon känsla av att man längtar till jul

När man strosar runt i tre gånger så hög temperatur

Man torkar upp från hösten och den tidigare ruttnande kroppen

Tar sedan dom första livliga skuttande hoppen

Man skippar tankar om allt man försöker att bli

Som tur att det det numera är lagligt med lösdriveri

Det är varmt i vattnet och alla badar och springer omkring

Och det är bajns på stranden från barnen som ingen känns vid

Man torkar i solen, det tar imot men man orkar

Flytta till skuggan innan solen har torkat ihop en

Eftermiddag man lunkar till nån i stan

Och man klunkar en holba och bara struntar i morgondan

En dag som denna, vad gör man då

En dag som denna, vad gör man då

En dag som denna, vad gör man då

En dag som denna, vad gör man då

En dag som denna, vad gör man då

En dag som denna, vad gör man då

Dag blir till eftermiddag och magen den kurrar
För man är hungrig, aktiviteter förlängs till efter middagen
Man sitter vid bordet en timme i trädgårn
Och vickar på stolen med foten på bordet och solen på himmelen
Man vänjer sig aldrig vid denna årstid
Lika förvånad år efter år när himmelen är molnfri
Plötsligt är inte folk svettiga, rosa joggare, blottande hudar så jobbiga att orka stå ut
med
Nån springer i natten, två ligger och pussas
Svettet rinner i nacken nån spiller sin glass
Nån hinner ifatt en hemlighet och luskar fram att två brinnande själar vinner sin
kamp i buskarna
Alla springer omkring för ingen vill in
Men, så samlar man vännerna, vandrar man hem igen
Men ler mot den kommande tid av rinnande mjukglass
Och en ny dag gryr in innan den innan har slutat
En dag som denna, vad gör man då
En dag som denna, vad gör man då
En dag som denna, vad gör man då
En dag som denna, vad gör man då
En dag som denna, vad gör man då
En dag som denna, vad gör man då
Afasi & Filthy: En Dag Som Denna

[youtube A6T-2qkWysE]

Livet har talat (2008-04-21 13:32)

Pratade just med min bror. Läget med mamma är oförändrat från igår.

Vilket i och för sig är bra, men å andra sidan så borde hon blivit bättre så det är alltså inte så bra.

Livet har talat.

För det är precis så det är.

Lyckan finns i olyckans spegel, och olyckan bor i lyckans hav, eller nått...

Vem är jag att dömma? Vem är jag att drömma? Vem är jag att glömma? Vem är jag att gömma?

En människa.

Det är jag.

Nollan efter ettan, i ett digitalt flöde. mellanrummet mellan givna ord, och känslan i handlingarna.

Det är jag.

En del av väntan (2008-04-21 17:13)

upptäckte det idag

att jag var

en del

av

väntan

Bara en sån sak liksom, typ, bah och liksom igen. Den turkosrandiga tigern på jobbet fick mig att se det. Hur vi andra hade saker som sysselsatte oss hela tiden - medan han själv fick sysselsätta minuterna. Vilket jobb och vilket ansvar! Inte konstigt att det blir svårt och tungt att vänta. Minuterna på en timme är många, och goda idéer finns det ju redan frånstart alldeles för få av.

Hon som är annars utstrålar livet i sin vagga. Tryggt, men samtidigt oroligt. Vart gjorde jag av den, vart tog den vägen. Ska vi göra det nu? Precis som livets barn.

Såg ett fantastiskt fynd av den turkosradiga tigern. Tänk om man själv kunde göra såna fynd? Om ens bara i tanken? Tänk vilken lycka - och känna att man gjort ett fynd. Inte bara för att det var ett fynd för alla andra, eller man hittade det på rea - utan för att man hittade ett fynd - något vackert, och otroligt.

Och folk säger att vi är de kloka, de friska? Vi, de som inte vågar leva, vågar känna och blundar när vi skall se. Vi som köper oss tid för att hinna gömma oss.

-

Har en tanke om varför jag känner mig så osäker på jobbet.

Det handlar om att jag inte ser det som ett jobb - utan som en ynest, en skola, en livbejakande upplevelse. Förstår inte jobb aspekten, ser bara det självklara - det medmänniskliga.

Och så får man lön för det.

Är inte det märkligt egentligen?

Spelet (2008-04-21 20:34)

Vad jag fick höra

Du är
som jag
när
jag bara
var som
mig

Kanske bäst
låta mig vara
någon annan
än dig

Spela mig inte, då mina toner klingar dåligt för dig, stäm mig inte - för jag är redan stämd, till mitt eget tonomfång.

Spela mig inte, för jag är ingen trumma man slår på, ingen stråke som man drar över strängar, inga tangenter man trycker ner och inget horn man blåser på.

Spela mig

innerligt

eller inte alls.

Ser igenom transparenta ytor (2008-04-21 22:09)

Mår. Moore. Mer på ett annat språk eller en glansig kändistidning med plastiga människor. Nja, båda funkar väl.

Känner mycket. Men stänger av mer.

Har tillräckligt många gånger hört folk som reagerar på känslor och använder ord, och tankar till att tälja spettsiga pinnar att kastas på en under en vitt flag av vänliga leenden, som spyr bakom ens rygg, eller något - vad vet jag.

Mamma kanske dör. SO what? De gör vi alla. Hon har haft ett bra liv, hon har velat ta slut på det själv, hon kan inte få bättre vård än vad hon får nu.

Äktenskapet är slut och jag har ett helvete hemma - So what? Det är ju därför det är slut, vad trodde jag?

Bit ihop och lev med det - du dör inte av det, liksom.

Ser så mycket ljus och perspektiv på saker att jag blir blind och får svindel. Också sånt man kan leva med. Inget handikap - bara en möjlighet till att ta livet annorlunda.

Vänner som gör som jag aldrig skulle göra. So what? De är ju inte jag. De måste ju få använda sina uttryck, och få känna och göra som de vill - Det är dem som står med det efter åt. Jag överlever ju liksom. Det är ju bara människor i ens liv. Vet du hur många människor det finns egentligen på denna planet. Bara en sån sak liksom?!

Typ så mår jag, just egentligen, mår inte mer än vad jag orkar. Det är som en smutsig yta till en poll som vattnet stått i över vintern.

Jag klarar mig - men lär mig att aldrig säga vad jag verkligen känner, inte svara på frågor om hur man mår - för det kommer alltid tillbaka med ord om att han mår bara så dåligt, eller han pratar bara om hur han mår - jag pratar om vad man frågar mig om. Nothing more nothing less, förutom nu då - då det inte ens är det, förutom i detta undantag - sådana måste ju finnas för att det skall bli en regel. Ingen regel utan undantag - så vi tar dem först, så man slipper skiten sen. Intelligens på något plan liksom.

Igen. Liksom.

Men det är lika bra att hålla flabben. Allt man säger kan och kommer rätt in i viskleken och tillslut står man där med skägget i bandaren och undrar hur i helvete det gick till.

Fast... Skägg i bandaren, visst är det lite kul - tänk att slippa bära på den och bara gå ut på stan: "Vad är det du har i skägget?"... "En bandare!" liksom ;)

Hade ett resonemang på kvällen, som kanske egentligen handlade om att utmana mig själv...

Det handlade om en spinoff på tanken kring det förutbestämda. Tanken om att saker skall vara förubestämda kontra den

fria viljan.

Mot argumentet var att man alltid hade ett val - och jag såg då att man egentligen aldrig hade något val - utan valet var bara något för att lura oss att tro att vi själva bestämde. Livet gick bara från A till B, inga omvägar,

även om man själv trodde det.

Tanken jag grundade det i var att vi kan alla gå samma väg - men vi ser olika saker. Den trista vägen för någon, är en fantastisk väg för en annan - och kanske framför allt. Det är en förklaring till varför magiker kan förutse vilket kort vi skall välja. Vi har inget val. Det är bestämt.

Däremot så kan/ska vi lära oss och upptäcka olika saker. Men var och hur, det bestämmer inte vi - det är redan bestämt, även om

vi tror att vi har ett val.

Överhuvudtaget (2008-04-22 04:23)

Inte en blund.

Har sett hur en hel natt passerat revy, utan att notera något skådespel överhuvudtaget eller att arkivera någon tanke överhuvudtaget.

Inte ens räknat hur många gånger kroppen vänt sig per minut under timmar som runnit bort.

Inte utnyttjat tiden överhuvudtaget till något konstruktivt, destruktivt, kreativt eller ens passivt.

Nu ger jag upp.

Sänker ner blicken.

Går.

In i duschen och låtsas överhuvudtaget inte om någonting. Hej och hå, allt är ok då. OK då.

Mitt ok som jag släpar av historia, en tid som var. Då. Så kan man också känna, om man överhuvudtaget skall försöka känna någonting. Då så.

Historian som lägger sina frön. Att så.

Skördar en annan tid.

Det passar. Nu bevattnar jag bara mitt arbete och ser hur marken blir bördigt mörk, så kom inte och snacka om något ljus. Nu är det dax att skugga området kring mina fötter.

Följa efter vart jag går.

Så att jag kan hänga med och inte jämt bli kvar när

kroppen går bort

Längtan: Djupet av en yta (2008-04-22 04:59)

Vad är det som jag längtar efter?

Vad väntar han på?

Känslan.

Känslan efter utbyte, delaktighet, nyfikenhet. Känslan av att betyda, att bli vänd på, att granskas.

Höra mitt eko slå tillbaka i nya toner.

Djupet av en yta

Där ligger det. Det som jag vill ha. Det som jag söker.

Det som fyller mig.

Intelligens är det dummaste som finns (2008-04-22 07:37)

Härmar ljudet av en fågel som kvittrar

det påminner om regndroppar som faller i solsken.

-

Tänk så mycket korkat folk gör när de tänker efter och försöker vara intelligenta och smarta -

som att köra extra fort när ingen ser, eller liknande. Intelligensen tror att ansvaret sitter i vad andra ser.

Har du hört något så dumt?

Världen är ju blind...

-

Tänkte i banan: Ljuda, ljuga och landade på arkitekturiska jugend.

inser att om tanken är befängd och hur kan han tänka så, men hittar även en grund som sammankopplar det hela till en rundtur.

Tur att det går runt.

Jugend, kommer av tyska "ungdom" och vilka är det som lär sig språket? Att uttala och ljuda det man läser... Vilka har behov av att ljuga för att lyfta fram sin person till tider som inte kommit ännu?

Jugendstilen var ingen heller enhetlig stil utan kan sägas vara ett samlingsbegrepp för en rad olika stiluttryck som samtidigt uppkom på olika platser - precis som ljuden av orden och lögnerna.

Gemensamt för jugendstilen inom arkitekturen var att det var en reaktion mot det historicistiska tänkandet. Arkitekterna frigjorde sig från klassiska kompositionsprinciper och smyckade ut byggnaderna med en naturalistisk ornamentik som utmärks av slingrande linjer och blom- och växtmotiv. Låter som uppbyggandet av en lögn, tycker jag - utsmycka livet med slingrande förbättringar och hur man beklär ordbilder med ljuduttryck.

balanserade på den sjätte tån (2008-04-22 08:13)

Den tigern som var turkosrandig på jobbet igår. Kände sig annorlunda idag. Det var Ni och jag. Dom och han. Det var inget bra. Det hade han lärt sig. Vi är bra. Andra är bra. Samma är bra.

Men jag återkopplade det till hans fynd på marknaden. Alla hans vaser. Tänk om alla dem var som människorna han såg - samma och lika. Inte annorlunda som han. Vad trist de skulle vara. Vad fantastisk vasen som stack ut skulle vara då - folk skulle jaga den, samla den, eftertrakta den.

Han lämnade basen med ett leende. Ett leende som föddes i blänket av ett fynd.

Han har sex tår på ena foten. Inte som alla andra. Men tänk så långt han kan gå? Där alla andra nött ut sina tår, så kommer han ju att stå kvar, stadigt balanserade på den sjätte tån.

Man måste kunna se sånt också.

Även om det döljs av skor och trångsynta synportar där bara stympade intryck kan passera. Bota dina synder säger andra. Bota din syn säger jag. Bota den, så den slipper sina sorgenkanter. Bota den så att den blir frifrån sitt dömdade.

Bota den

så att du kan se livet igen

och skrika som ett nyfött barn

Bota

Slå dig till ro

bygg bo

och ta för dig

Bo ta.

så enkelt.

männsklor (2008-04-22 17:42)

Upplevelse

Tänk att få

leva

upp

när alla andra

gräver

ner

sina känslor

Det är inte känslor, det människans klor som slår sig fast i sitt byte. Det är rovdjuren i oss, ro tjuven, den som tar vår trygghet - och kallar det att känna, när vi egentligen gör allt

annat

än att just känna...

Små saker i stora sammanhang (2008-04-23 06:17)

Efter att jag varit hemifrån och jobbat från 09 på måndagen till 22 på tisdagen, kommer hem - utan att det fanns något kvar från middagen att äta (trots att jag bett om det), så tar jag fram gamla rester som jag lyckades hitta i kylskåpet för att få i mig något innan jag stupar i säng.

Hon som en gång var min fru, frågar inget om jobbet (inget konstigt i det), men hon undrar inte ens något om hur det är med min mor. Det enda som hon egentligen säger är: "Du tänker väl INTE lämna det så där i köket!", efter att jag ställt en talrik och ett glas där.

Vem är det som brukar diska? Vem är det som brukar skita ner i köket?

Men det var i och för sig bra. Jag var redan trött - och blev tröttare, så jag kunde verkligen somna direkt.

(PS. De kopplade bort respiratorn från mamma så hon skulle kunna andas själv igår - men de var tvungna att koppla på den igen. Så statusen är fortfarande oförändrad)

En jobbig situation (2008-04-24 09:42)

Fick höra några meningar ang. mig och mitt jobb igår, som värmde mig enormt:

"...helt förundrad inför ditt sätt gentemot brukarna.

Hur du möter Han som lägger till gudarna, hur du av respekt inte höll för näsan så att Han med både ja och nej såg det då han fick vinterkräksjukan och spydde, vilket tålamod du har med Tigern med de turkosa ränderna och lyssnar på honom om hans fynd och allt, hur varm du är mot Hon som är också och hjälpte henne med skinnvästen som betyder mycket för henne att få tillbaka..."

-

Fick ett annat mail där det stod: "Läste om tigern och blir alldeles varm i hjärtat. Hur har du kunnat bli så? Förstår du vad du betyder, vad du ger...? Helt fantastiskt...". DET var fantastiskt att höra.

Men jag svarade ändå: "Förstår inte vad jag ger... jag tar ju bara intrycken..

Jag fattar ju visst - att det är fantastiska människor som delar med sig av sig till mig och låter mig få ta del, få se och uppleva.. Få leva upp, där alla andra bara grävber ner sig."

Sen kom detta: "Du sprider sån kärlek runt dig, till ALLA.. alla har ett värde hos dig... Jag känner verkligen ingen annan som är så "stor". Jag tycker du är genuin. Det är ju DU som delar med dig, fattar du inte det?"

Fast då var jag tvungen att sätta ner båda fötterna: "Men helt seriöst - varför skulle INTE alla ha ett värde????".

Det satte punkt för det. För senörde jag inget mer om det ;)

Komma här och berömma mig för det mest naturliga i världen? Jösses....

Självförstånd (2008-04-25 22:08)

Tänk att jag inte blir det minsta konfunderad när det visar sig att folk gör så mycket för att sticka kniven i ryggen på en.

Svaga, fega och ynkliga män finns det gott om.

Män som inte vågar eller klarar möta andra män, utan går omvägar via andra och sprider sin dynga i tron om att den inte skall stinka eller synas.

DU, den gör det ändå - men jag dömmar dig inte. Du har dina hästar att dra, dina egna demoner att jaga - och kan jag hjälpa dig att hitta styrka och fokusera i din vardag genom att personifiera ett av dina tillkortakommanden, så fine.

Men tro inte att man inte ser och förstår. Tro inte att alla vänliga ansikten håller med, utan de tycker mest synd och vill hjälpa dig. Du behöver inte ställa dig på andra, eller göra dig märkvärdig genom att baktala och nervärdera andra - du har faktiskt ett eget värde och kan stå upp själv.

Bara du vågar

en dag.

Samtidigt. (2008-04-26 20:53)

Fick det bekräftat idag, helt utan att ens höja ögonbrynen - frun kollar inte på några som helst alternativ för hennes boende. Hon skall bara ha det så som hon vill - samtidigt som hon påstår att vi gör allt på mitt sätt och jag fullkomligt skiter i hennes vilja.

Dessutom så har hon (försökt) förbjuda mig att låta mina vänner ringa hem till mig/oss - för det är hennes hem - samtidigt som hon påstår att vi gör allt på mitt sätt och jag fullkomligt skiter i hennes vilja.

Hon säger även: ”_Vi måste kunna prata lugnt om detta. Hur skall vi göra med detta.. Då du är ett sånt äckligt svin? Eh, way to go, liksom. Jag ber henne lägga de onödiga knorrarna åt sidan - vi skall skilja oss och det är ju bara onödigt att hålla på så, det leder ju ingen vart, utöver att det skapar extra bråk - samtidigt som hon påstår att vi gör allt på mitt sätt och jag fullkomligt skiter i hennes vilja.

Desutom så håller hon på att drar in barnen mer och mer. DET är riktigt otäckt. Hon drar sig inte för någonting. Hon säger vad hon vill framför barnen, och hävdar att det är mitt fel - samtidigt som hon påstår att vi gör allt på mitt sätt och jag fullkomligt skiter i hennes vilja.

Hon anser dessutom sig ha rätt till att bestämma hur och vilka jag träffar, samt när och var - samtidigt som hon påstår att vi gör allt på mitt sätt och jag fullkomligt skiter i hennes vilja.

-

Fast jag och barnen hade en fullkomligt underbar dag när vi var utanför huset idag. Skratt, glädje, nyfikenhet, delaktighet och livsbejakande!

Ansiktet av ingenting (2008-04-27 08:51)

Nu har hon som en gång var min fru hittat en ny spännande och kreativ lösning på sin kontroll.

Fick följande resonemang levererat till mig nu på morgonen.

Hon har berättat för barnen (snyggt och omtänksamt att dra in dem) hur hon känner att jag träffar vänner - speciellt om barnen är med, och nu säger hon till mig: ”De vet hur jag känner, så om du träffar någon av dina vänner med dem, så skadar du barnen för de vet att jag inte vill det och de bryr sig om mig. Du skadar verkligen dem om du skulle träffa någon tillsammans med dem. Jag hoppas verkligen inte att du är så egoistisk, svinaktig och att du inte utsätter barnen för något sånt som gör att de kommer att må dåligt av”.

Min fråga nu, är: Är det bara jag som ser det vansiniga med hennes resonemang, och hur hon själv gör precis det som hon ”förbjuder” mig att göra?

Önskar att det gick att prata med henne - men inget, verkligen ingenting går in - utan det handlar enbart om vad hon känner, vad hon vill och hur jag skall göra som hon vill. Inte en enda tanke på att vi skall

mötas, försöka eller något sånt - om det inte handlar om vad jag skall göra.

Uppdatering: Tänkte först inte skriva detta, men ser att sammanhanget och vikten av det, gör det till en tydlig sten i ryggsäcken.

När jag och barnen var ute igår, frågade den äldsta om han kunde säga en sak till mig, men som jag inte fick säga till hans mamma att han sagt eller att jag visste. "Mamma letar inte efter någon lägenhet alls, det har hon sagt till oss - hon tycker att hon skall bo kvar för att hennes mamma bor i samma kvarter också".

Känner att det säger så väldigt mycket mer än något av allt det jag skrivit - vem hon tänker på och hur hon använder andra samt hennes egna "lögner" kring det vi tillsammans kommit överens om.

Ekonomi & Genusmanipulation (2008-04-27 22:20)

Sedvanlig kväll - klockan passerar 22 och hon som en gång var min fru säger att vi måste prata, vilket innebär att jag skall komma med svar, ta ställning, komma med förslag, göra som hon vill och hon inte behöver göra något av det, samtidigt som jag är egoistisk.

Jag svarade med att säga att det knappast var läge till det just nu - då vi för det första hade så väldigt mycket att prata om - och att det kanske var läge att vi skulle spalta upp allt som behövdes gå igenom så som t.ex. semestrar och ekonomi. På det svarade hon med tystnad.

När jag frågade varför hon inte ens kunde svara, så kom hon med några ord om att jag hade sagt att vi skulle prata idag. Visst var det så, men det var att vi skulle göra det om det fanns tid, tidigare under dagen - eller att vi skulle göra det i veckan som kom.

Här kontrade hon med att hon var minsan tvungen till att få pengar av mig för min del av räkningarna innan morgondagen - men där hade jag sagt till henne tidigare, och hon hade själv sagt att hon skulle göra det - nämligen maila över summan och information kring ekonomin till mig. Något som hon inte hade gjort.

Har bett om det i ett halvår.

Inte fått det ännu, och hon förstår inte varför jag vill eller skall ha någon insyn i vår gamla ekonomi.

Efter en timme så fick jag sedan äntligen en lista på vad hon hade betalat denna månad och summan som jag skulle sätta in på hennes konto. Dubbelkollade då med henne att jag hade 100 % koll på hennes kontonummer - siffror är inte min grej - och genast blir jag ifrågasatt och kritiserad över att jag skall ge dem till någon annan. Suck.

Därefter sätter ett nytt bråk igen.

Som vanligt så är det bara jag som skall svara, och bara jag, jag, jag - på alla sätt.

Fick en kommentar på mitt förra inlägg av en utomstående, vilket i sig var riktigt kul, även om jag inte höll med utifrån den faktan som jag sitter på. Men det var ganska intressant att läsa inlägget och orden

om bl.a. "Vet inte hur många gånger jag fått svälja för mina barns pappor" och sen läser[1] Tokrolig morsa som bloggar om allt möjligt.

Visst är det oskyldig internet humor, men om man vill så kan man ju göra samma sak om kvinnor, HBT människor, eller folk av annan etnisk kultur - då brukar folk inse hur det ligger till med humorn i det. Hade varit helt ok, om jag sett en liknande post om kvinnor - men nu, just i detta sammanhang, så blev det istället ett tydligt "bevis" på hur tanken och hela samhällets fördomar faktiskt är accepterade - bara för att genus "reglerna" säger så...

1. http://blondiies.blogg.se/1209127171_karlar.html

Med en egensikt (2008-04-28 07:20)

Hon som en gång var min fru har i flera års tid sovit på soffan av egen fri vilja, en av anledningarna har bl.a. varit att hon får så ont i ryggen när hon sover i den.

Nu "plötsligt" så kan hon inte somna när/om jag sitter och skriver vid datorn - detta som inte ens kommit på tal som ett problem under de senaste 10 åren eller tidigare under vår separationsfas.

Så i natt sov jag i soffan med fötterna utanför, så att hon skulle få "sova".

För mig blir det allt tydligare att hon blir matad av ideér och förhållningssätt samt hur hon skall agera av någon annan. Hon har alltid haft starka och tydliga åsikter samt styrt och ställt, men det har varit grundat i någon form av logik som hon haft och hon har kunnat argumentera för det. Men plötsligt så kan hon inte det - samtidigt som "märkligheterna" tar plats.

Trist att se att någon verkan anse sig ha "rätt" till att styra henne så, istället för att hjälpa henne med att känna en styrka i sig själv och finna en ro i situationen. Vad "de" gör nu, är ju att de hjälper henne att tappa bort sig själv och skapa en situation där barn, hon själv och en mänsklig relation enbart tar skada.

Men jag förstår deras resonemang - de har skadat henne liknande förut.

Första gången var när vi precis hade fött vårt första barn. Det skedde under mycket stress och så, då killen kom ut någon vecka för tidigt efter att vi hade blivit väckta mitt i natten av att lägenheten under oss stod i brand. Vi hade i flera veckors tid tvättat allt som gick att tvätta i lägenheten och förberett oss - men fick plötsligt kasta oss ut ur lägenheten och lämna den både som den var med alla kläder utlagda (något som rördes till lite när man i panik plockade med sig kläder och det viktigaste för det kommande barnen när man kastade sig ut i trapphuset.

Förlossningen gick bra, och någon timme senare ringer hennes mamma och frågar om hon skall upp till oss och förbereda vår hemkomst. Jag tyckte det var jättesnällt, men hon som en gång var min fru ställde sig mycket tveksam till det. Jag gav dock ändå mitt OK till det. En stund senare ringer det på telefonen hos den nyblivna mamman, hon svarar och får höra av sin egen mor: "Hur kan ni ha det så här, skulle soc se detta så skulle de ta barnet ifrån dig".

PRECIS samma resonemang och argumentations teknik kan jag se hos henne nu. Det kränkande, det attackerande och det okänslosamt omtänksamma.

Finns många fler exempel på detta.

Men det där är så tydligt att inga fler behövs.

Respekten finns inte där

Bara den egna åsikten.

Endast det man själv vill se.

En egensikt.

en egenrätt i livet (2008-04-28 08:21)

jag är en egenrätt i livet

Tro inte att jag är en hyresrätt eller en bostadsrätt med hög insats.

Jag är en egenrätt.

Sanntidigt (2008-04-28 11:03)

Sanntidigt

Det var sant

men bara för

tidigt

Livet bygger tyvärr inte på sanningar. det bygger på nyfikenhet och okunskap. Däremot bygger sanningarna på livet - det är därför man blir mindre och krymper med åren - av sanningarnas tyngd, och därför som barnen flyger i fantasin och de äldre fäster sig vid marken

Tror inte på tiden, tror att den är ett påhitt.

Att ge och att ta

Jag lär mig.

Sakta lär jag mig om mänskligheten. en kunskap som jag egentligen inte vill ha.

-

Här omdagen kallade hon som en gång var min fru, mina kvinnliga bekanta och jobbkamrater för luder.

Mina vänner är inte luder!

oavsett vad du tycker om att jag pratar eller umgås med vänner och jobbkamrate, varesig det är i telefon eller på något annat sätt.

Mina vänner är inte luder!

Hon fick dock stå till svarts för det inför en av dem. Livet är inget internetforum där man kan göma sig bakom fantasilösa namn och säga saker utan att stå för dem.

-

Läste två inlägg på ett forum idag, och mina svar bar på en röd tråd.

Låt mig rulla ut nystanet:

-

Det är våra misstag som formar oss, och bereder oss inför lyckan.

Man måste tillåta vänner bli arga, missuppfatta, falla och gå egna vägar ibland - det är det enda som skiljer en soulmate från att vara en del av en själv, då tanke och själ i grunden ligger på samma plan.

För att förstå närheten, ger naturen oss perspektiv på livet då och då. Ord som landar fel, känslor som trillar och människor som bara är människor.

Essensen i glädje och närhet ligger i att den är unik och att det är en upplevelse - blir det vardagsmat - så förlorar man perspektivet och man faller, ibland ganska hårt. Men styrkan med en soulmate är att trots missförstånd, bråk och kanske att man inte talas vid på ett halvår - så finns den platoniska kärleken hela tiden i bakgrunden. Kontakten som är byggd mellan två människor i ett vakuum av liv.

Även om det känns jobbigt just nu, så vet jag att du är lika uppskattad som tidigare. Ibland tar saker bara lite längre tid och en känsla tar en annan väg - innan den kommer fram till målet.

Det slitna uttrycket, vad man ger får man tillbaka - och all den kärlek och omtanke du gett kommer att komma tillbaka till dig, men ibland går dess färd längs en brant uppførsbacke eller en serpentinväg, och då provas ens tålamod. Men det kommer...

Det är i de stunderna som man bäst sätter sig ner på farstutrappan med en nybryggd kopp kaffe och insuper dagen, i väntan på....

-

- Här svängde tråden över till nästa ordavsats där den hängde kvar i en frågeställning kring otrohet - på ett emotionellt plan.

-
På ett rent filosofiskt plan så är det en riktigt intressant frågeställning. Det emotionella.

Vad är känslor, vilken rätt har de och vilken rätt har andra till dem?

För mig så handlar mycket om det. Kärlek, vänskap och band mellan människor, bygger för mig på dem banden som bildas på det emotionella planer. Respekten för den unika individen, det oformade, det tillåtande.

Nästan så att det måste slå runt ett varv först. När någon tillåter allt, så kan man ge allt.

Otrohet är att göra något som inte är en del av en själv. Man är i första rummet otrogen mot en själv, mot den man är, den vägen man själv går. Där börjar otroheten. Inte i tanken om andra.

Nu pratar vi om det emotionella.

Att inte vara sig själv eller att inte vara nära till sina känslor och handlingar, är en större otrohet. Att tro på sig själv. Att leva. Att få leva. Se saker för vad de är, utan att dömma dem från andras måttstockar eller andras livskamper.

Man måste våga se människan för den som den är, låta den vara den som den är. DET är vad kärlek och vänskap är för mig. Inte att anpassa sig, inte att ta hänsyn, inte något sånt - för när man kan få vara sig själv rakt upp och ner, utan att känna att man sviker eller kränker någon - DÅ har man hittar kärlek eller vänskap.. Allt det andra är något man försöker skapa för att anpassa sig till de normer som omgivningen sätter upp med elstängsel.

Att inte tro på varanda. Otro. Att tro på varandra. Tro. Värmen mellan människor. Het. Kylan mellan själar. Ohet. Tillsammans trohet och individuellt otrohet

Oavsett om man är vän eller partner...

bärhandling (2008-04-29 07:38)

Du styr och ställer

säger hon

efter att hon bestämt.

idag jobbar jag hemma

efter att jag frågat

jobbar du nere hos din mamma då?

min fråga, hennes påstående

men jag styr och ställer

-

Frun jobbar hemma idag - hennes helt egna val. Jag ber henne att sitta hemma hos hennes mamma tills jag åkt till jobbet (som hon gjort tidigare). Hon kommer då med ett resonemang om att detta är hennes hem och hon gör precis vad hon vill i det. Att det INTE lät så när jag jobbade hemifrån är tydligen ett passerat kapitel.

I vilketfall

Jag svarar då med att säga "Åh, men vad bra - då kan jag alltså se till att vem som helst får ringa mig och jag kanske t.o.m. kan gå så långt att ta hem en vän hit". Tyckte det var logiskt och till och med normalt. Mer normalt än det som hon tyckte att jag skulle gå ut, så att hon kunde jobba hemifrån... Men det var det ju inte. surprise!.

Nu maler hon på, tio minuter efter mitt uppvaknande om att: "varför agerar du så här?" och förtydligar det hela med: "Det finns gränser hur man behandlar en annan människa".

Lyssnar,

och undrar

när hon skall

börja lyssna

på sig själv.

-

Att bära sina egna handlingar...

En mental historia. (2008-04-29 08:27)

Fick även höra att det inte var bra framförhållning eller schyst av mig, att jag inte visste hur jag jobbade i den kommande helgen. Men tydligen så är det fortfarande helt OK att hon, kvällen innan kommer med sina planer för dagen som kommer. För JAG skall ju inte styra hennes dagar...

Hon frågar: "*Jag förstår inte varför du kan prata normalt med mig?*"

Jag vill bara ha punkter. En massa, massa punkter. Så jag kan sätta stopp på henne. För allt går bara runt, runt, runt. Vi kommer fram till *något*, men ändå fortsätter hon om samma sak.

Punkt.

Snälla.

Ge mig punkter.

-

Situationen är så märklig. La märke till det igår. När jag sov i soffan. På morgonen när de skulle väcka mig, kunde hon som en gång var min fru inte ens göra det. Hörde hur hon bad bad barnen, trots atthon stod brevid mig: "Kan ni väcka pappa?". Minns inte deras svar, vet bara att de var för trötta och det slutade med att hon fick göra det själv - och gör det genom att säga mitt namn högt, upprepade gånger. Inte något godmorgon, inte ens en hand på axeln...

Sen frågar hon mig titt som tätt om våra 17 år inte har någon betydelse för mig?

Återkommer så ofta till det där. Hon agerar så som om åren som ligger ner packade bakom oss aldrig glänst, aldrig tagit plats. Men när jag säger att: "Jag orkar inte ta emot mer skit av dig NU, och istället för att vi startar en diskussion med det där NU, mitt i natten - så är det bättre att vi tar det i lugn och ro i morgon eftermiddag", så bryr jag mig inte om de 17 åren. De har ingen betydelse för mig. tydligen.

Att tyda *det* som ligger bakom, framför, vid sidan av ens uppfattning. Tyd ligg en.

Fick en text av pappa. En text om Teckning. Fastnade ordentligt för en rad speciellt: "*Teckning är långt mer än handens verk. Den är en mental historia*"

Det får bli mitt styrtal för idag.

En mental historia.

färgskiftningar i en tonmassa (2008-04-30 09:03)

Var på jobbet igår.

En av brukarna brukar alltid återkomma till en tid för över 30 år sedan, då hon gick i skolan. Satt och reflekterade lite över hur tankarna egentligen går, då hon är klar och lever i numet - men den tiden är ändå så påtaglig att hon pratar om det så ofta som om det vore en händelse från igår.

Mitt i min tanke, så tog hon mig tillbaka igen - för att berätta samma story igen. Men det var då jag la märke till det. Det var inte alls samma historia. På ytan så hade den samma form som alla berg har på långt håll. De ser ut som ett typiskt och vanligt berg, berg som berg, samma samma, liksom.

Men nu hörde jag och la märke till att varje gång som hon berättade om händelsen med rektorn och hur de andra barnen behandlade henne, så fanns det en subtil men viktig och tydlig ny vinkel. Det som fick mig att se det denna gång och förstå vikten av att lyssna och se - inte bara höra, var hur hon plötsligt när hon härmade rektorn började berätta om hur han höll fingret.

Han höll fingret så här

Det handlade inte bara om en upprepning, ett återkommande, det förflutna - utan det var en aktiv

berättelse som speglade hennes tankar och vad hon kände, såg, upplevde - och hur kan man då säga: "Jaja, du har sagt det förut, det där är inget vi pratar om längre...". Visst blir det jobbigt att höra samma sak om och om igen - men lyssnar man inte, så blir ju allt samma sak, och hårddrar man det så är ju språket och dess bokstäver samt ljud bara upprepningar av något man lärt sig tidigare...

Ser hur hon lever upp, ser hur hon väver in sina känslor och situationer i en större symfoni, där orkestern är sammansatt sedan tidigare men tonsättaren är samtiden och dirigenten målar med svaga nyanser i yviga gester.

Tänk att det kan vara så spännande att bara våga lyssna och se?

Produktig (2008-04-30 10:18)

I dagenssamhälle så är det *annorlunda*, det *egna*, det *inte likriktade* och *samhällsanpassade* både **praktigt** och **stötande**. Lätt skrämmd möter man dömande ord från folk som skall ha som jobb att stötta och finnas där för andra människor med hinder.

Man inser att vi inte är en produkt av samhället, utan samhället är en produkt av oss.

Så enkelt. Så självklart. Så skrämmande

Bror duktig vs. Storebror. Frihet kontra låsta konventioner. Öppenhet mot dömande. För mig är valet enkelt. Jag fortsätter vara mig. Både öppet och bakom dolda plank. Jag sår mina frön i bördig mark - en mark som andra är fri att gödsla med sitt skitsnack bakom ljusskygga dörrar.

Vackra saker växer upp ur skit också.

Så enkelt. Så självklart. Så underbart

Humor och mänsklighet (2008-04-30 19:40)

Läser i tidningen: Var tredje ung man tycker att en kvinnor som blir våldtagen får skylla sig själv - om hon klär sig utmanande, inte gör motstånd eller är berusad.

Det senaste dygnet har jag med egna ögon och öron bevittnat delar av denna attityd. Hur man gör sig lustig, kränker och nervärderar överviktiga, män och kvinnor i någon form av humor och att det får man tåla. Jag är så rak och hård, eller Har du ingen humor? blir en klyscha som man gömmer sig bakom, när man är allt annat än hård, rak eller humoristisk. Man gömmer sig bakom snabba poänger och vågar inte ta något direkt med berörda människor.

Det blir bara barnsligt, utan att ha barnslighetens nyfikenhet och ärlighet. Man betar sig istället som ett barn och dömmar folk, utan att ta reda på saker själv, man dömmar folk, utan att ge dem en chans - man blir plötsligt allt det som man själv säger sig hata med samhället - en stebent individ med skyggappar.

Många av dessa säger sig må piss - men om man slutar bete sig som skit, så kanske även kiss delen skulle försvinna. Barnsligt enkelt - även om det kanske inte stämmer...

Orden om människors kroppar, åsikter, läggning - det kommer från precis samma rot. Ett förakt mot andra människor. En lätthet i att skita i andra människor, använda dem som toalett m.a.o. och sen säga att andra inte har någon humor. Kalla en tjej du inte gillar för hora, sak samma, samma sak.

Det är humor och mänsklighet det.

Finns många exempel, men ett av dem ställer frågeställningen om vem det är som är sur och vem det är som saknar humor på sin kant i inlägget [1]Sura människor med brist på humor efter att personen hade blivit ifrågasatt gällande sin humor och människosyn i posten om [2]Vår i luften.

1. http://blondiies.blogg.se/1209463273_sura_mnniskor_med_bri.html#comment

2. http://blondiies.blogg.se/1209386906_nakna_magar.html#comment

4.5 May

Möten är spännande. (2008-05-01 08:27)

Ser bl.a. en man i en mus, en man som härmar ett lejon när folk ser men gömmer sig för sig egen skugga när han är ensam. Han slår sig på bröstet som en gorilla, men är tystare och räddare än en hare, när det kommer till att möta folk, stå för sin egna ord - han försöker så frön i sin egen åker, där han sprider skitsnacket som gödsel.

Det är tragiskt och synd. Men en del människor måste stå på andra för att känna sitt eget värde, de mäter sin framgång i ljudnivån av andras skrik. De tror sig vara rättskaffens, raka och ärliga. Men livet de lever bakom sin fasad är det omvända där de går omvägar, bygger bon med lögner och förtal och skiter i att försöka göra rätt för sig

Det tragiska är att det ofta bygger på personens egna tillkorta havanden, då ingen vill dem illa, ingen tycker illa om dem, ingen är ute efter dem - utan allt det där är något som är uppbyggd av deras egna svaga sinne, ett sinne som missar detaljer och gör allt för att skydda det som inte behövs skyddas.

Detta är grunden till mobbing, grunden till främlingshat, grunden till diuskriminering, grunden till deras egna liv.

Ett liv som de inte vågar ta ansvar för, handlingar de inte klarar av att stå för - för det är lättare att slå, det är lättare att söka skydd, det är lättare att både låsa in sig själv och andra istället för att mötas.

Det finns de som är rädda

för spänningen

som uppstår

när man lever.

Därför dödar de sig själva och alla de känner för, och tror att bara för att de själva inte ser det längre så mår de bra, att det råder lugn och ro i deras kungadöme och att allt är bra.

Det har prövats förut

Problemet med historierevisioner, är att de tar bort den kunskapen som till och med barn lär sig - erfarenheten - och behåller bara kycklingmammans tragiska järngrepp som skyddar barnet inom en mot den stora farliga omvärlden.

Möten

Möt

en och fler
möter

dig

Minnet av en ängel (2008-05-01 10:47)

Trillade över en låt som hade gått förbi mig helt, om jag inte läst den svenska översättningen av texten:

Tokio Hotel
Wenn nichts mehr geht (När inget längre går)

Det finns inte någon kvar
som verkligen känner mig.
Min värld bryts snart ihop
och det blir ett "Happy-End"
Jag ska inte gråta över dig
jag vet att vi inte är odödliga,
men du sa en gång till mig.

När inget längre går ska jag vara en ängel,
bara för dig.
Och uppenbara mig varje mörk natt,
sedan flyger vi långt härifrån.
Vi ska aldrig mer förlora varann

Tills du visar dig för mig för första gången
föreställer jag mig att du från ovan
gråter med molnen för mig.
Jag väntar i en evighet på dig
fast en evighet är det ju inte.
För du har en gång sagt

När inget längre går ska jag vara en ängel,
bara för dig.
Och uppenbara mig för dig varje mörk natt,
sedan flyger vi långt härifrån.
Vi ska aldrig mer förlora varann
Aldrig mer förlora varann

Om inget längre går,
tänk bara på mig
och du ser,
ängeln som flyger bredvid dig.
Tänk bara på mig
och du ser
ängeln som flyger bredvid dig.
Om inget längre går ska jag bli en ängel,
bara för dig.
Och uppenbara mig för dig varje mörk natt,
sedan flyger vi långt härifrån
Vi ska aldrig mer förlora varann

Om inget längre
Om inget längre går
Om inget längre
Om inget längre går

[youtube rcGqWIKM47Y]

Nya nyanser. (2008-05-01 11:13)

Livet är fyllt av sprakande färger, men det är inte bara de klara färgerna som träder fram, utan även grumliga nyanser tar också sin plats...

Så otroligt löjligt.

Episod 1:

Vi har tid i tvättstugan, men trots att det finns fyra maskiner så får inte jag tvätta några av mina kläder, för frun ska tvätta och hon tar bara hennes och barnens kläder... Vill jag tvätta själv så får jag boka en egen tid

Episod 2:

Jag handlade och tillagade maten igår, Nathcos/Tacos. Hon som en gång var min fru fick duka av bordet och ställa ut det i kök/kylskåp. Nu på morgonen ser jag att hon ställt ut allt, men den hackade löken som bara jag använder lät hon stå framme - resten satte hon in i kylskåpet.

Löjligt börjar få en helt ny nyans.

Episod 3:

Efter att jag vaknat så tappade jag upp ett bad till mig, medan hon sov. Innan vattnet fyllt badkaret vaknade hon som en gång var min fru, och jag sa godmorgon samt sa att om hon behövde så kunde hon hoppa in på toaletten innan jag kröp ner i badet.

Reaktionen lät sig inte utebli

- Hur kunde jag ta ett bad innan hon hade duschat och fått fixa i ordning sig i badrummet?! Hur kan jag vara så självisk!

När jag påpekade att hon faktiskt sov, och när hon sover förbi 10 brukar hon inte komma upp förens vid 12 tiden. Även här var hon snabb med svaret och menade på att jag hade kunnat vänta.

Tyst lämnade jag henne för badrummet och insåg att denna gång var det faktiskt hon som fick vänta.

Det blev dock ingen hårtvättning med schampoo, för det stormade hon in och ryckte till sig innan hon gick ner till sin mor för att duscha. Vilket i sig är intressant då hon säger att hon inte kan göra något

innan duschen, och att gå iväg till sin mamma ett par portar bort är tydligen ingenting.

Prolog:

Det kom upp en intresant tanke kring en knölig tidsaxel, då det i samma samtal handlade om ett år, som inte var ett år, tids perspektiv som flög in och ut, och tog långa avstamp kring myrsteg, och bara korta blicka över ett långsiktigt studerande perspektiv.

Får en tanke kring en fristående kort novell som man skulle kunna bygga upp kring det - likt mitt tidigare försök med [1] Någonstans mellan efterrätten och kaffet.

Fick även en förhållningsregel.

Mina vänner får inte längre ringa hem till mig - de skall tydligen enbart ringa till min mobil. Detta gällde även mitt jobb. Undrar om hon som en gång var min fru har glömt att jag är obstinat?! ;)

-

Läste ett citat i en tidning från Alcro, som tagit fram nya nyanser, som jag tyckte var bra - på flera olika plan

The living space is never unfinished and never finished

It lives with those who live within

Josef Frank

I väntan på (2008-05-01 12:35)

[1]

De stannade upp, och väntade
på att det skulle bli grönt
så att dagen kunde gå vidare

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/05/imgp7781-1w.jpg>

Samtal som går bort (2008-05-01 21:53)

Fru Norren skriver pjäs:

- Jag har huvudvärk
- Det har jag också
- Har vi några huvudvärkstabletter?
- Har DU köpt några?
- Men seriöst, jag frågade bara om du visste så att jag kunde hämta till oss båda två...
- Jag vill inte ha några

Efter att lyssnat in på samtalen hemma hos oss

Dagens skådespel fortsatte i det märkliga tempot som slagits an på förmiddagen.

Efter många om och men så fick jag tvätta idag - men bara mina och barnens kläder - inte hennes, trots att jag erbjöd mig. Jag fick inte ens boka en ny tid till henne själv. "Kan själv, kan själv!".

Passade på att handla och laga maten också.

Själv satt hon i soffan med datorn i knät, eller satt i telefon.

Det är de små sakerna som gör det, säger man ju ibland. En sån liten sak är t.ex. att duka ut och ställa in resterna efter maten. Hon som en gång var min fru ville att jag skulle göra det. "Inga problem" tänkte jag och sa det... Men sen när jag plockade ut det, så kunde jag inte låta bli att fråga: "Varför tar inte du ut det?".

Hennes resonemang häpnade logiken som satt på min axel med stora ögon. Hon skulle ju haft tvättstugan och hade ju varit så snäll med att överlåta den helt till mig, så något kunde väl jag göra...

Att hon själv stod för det valet, att jag erbjöd mig att ta hennes grejer o.s.v. hade absolut ingen betydelse enligt henne, och sen satte hon igång en cirkusakt med hemma gjorda clowner - och då gick jag bort i fantasin istället..

Lustiga husets speglade muskler (2008-05-01 23:52)

Lustigt när folk slår på stora trumman för att de är på nätet som de är i IRL, och gör en stor grej av det - som skall spegla deras stolthet, mod och rakframhet.

När de i själva verket avslöjar sig själva som just förljugna, fega och tragiska då de inte vågar bemöta folk rakt upp och ner, rent personligt på nätet - utan för sin talan via megafon eller genom viskningsleken bakom lykta dörrar.

Att de sedan i vuxen ålder känner att de visar sin styrka, och rakrygghet genom att snacka om att ta det på en fysisk nivå, talar ju bara om vilken nivå de lägger sig på. Lågt, omoget och riktigt, riktigt svagt.

Det är sånt som gör att man tycker att det är pinsamt att vara en man, och man förstår varför samhället ser ut som det gör och vart ungdomarna hämtar sina värderingar ifrån.

- Tänk så mycket som skulle kunna lösas om människan var mer rak, och inte så rädd för att lyssna.

Söta människor med härlig humor (2008-05-02 10:51)

Svarade i en annan blogg utifrån kritik mot en väns blogg och dennes person (har nämt det tidigare här i bloggen). Tog fasta på några av orden som den anklagande dristade sig till att använda.

"Snacka om att ha en trisst syn på tillvaron om man inte kan ta en blogg för ett skämt. Sen när blev blogg ett dödligt allvar?"

Läskigt. Läskigt. Riktigt läskigt, faktiskt.

Tänk att man har en sån naiv och verklighetsfrämmande syn på livet och ordet?!

Du. Kan jag kalla dig hora och säga att det är ett skämt? Kan jag våldta dig och säga att det var bara en fylle grej?

Kan du bara inte stå för vad DU säger, skriver och gör, istället?!

- Tänk vad mycket bättre samhället skulle bli, och vad mycket du skulle kunna lära dina barn istället för att bara svälja det jobbiga och inte ge dem några värderingar eller en sund människosyn att bära med sig i livet...

Skrev för några dagar sedan i min egen blogg om en film, som jag tycker du skulle se - och sen återkomma med ditt resonemang med: "Snacka om att ha en trisst syn på tillvaron om man inte kan ta en blogg för ett skämt. Sen när blev blogg ett dödligt allvar?"

Kolla in "The Wave": [1]www.thewave.tk

Om du inte orkar eller har tid så kan jag ta det kort: Eleverna i en klass säger att nazismen aldrig skulle kunna få fästa idag, att man är klokare och mer insatta idag. Läraren börjar ett experiment. Han börjar efter ett tag, ge eleverna en speciell hälsning - så att de skall känna igen varandra, sen gör han visa av dem mer värdefulla, och andra mindre värda. och så vidare... Sen vid skolavslutningen är hela skolan med på det, och hyllar läraren med deras egna hälsning innan han skall komma in på scen. Men han kommer inte in. Istället fälls en gigantisk bild på hitler (eller hakkorset ner - minns inte vilket nu), varpå läraren kommer in och säger. "SÅ enkelt var det!"

- Mycket tänkvärt, när det gäller att se ett sammanhang mellan ens agerande och samhällets normer och utveckling.

Du skriver även: "mitt liv är mitt liv och jag dela inte det med okända människor". Varför skriver du då en blogg på nätet? Allt man företar sig är en del av ens liv. Varför tror du t.ex. att politiker fäls för vad de gör privat utanför sitt jobb - jo, för att det är en del av deras liv. DERAS ANSVAR. Det peronliga ansvaret.

Du bekänner tydligt din färg när du är så öppet och naivt dömande om en annan personsblogg. Vad har färgen på bloggen med det hela att göra? Att ha humor är för mig att skratta med hjärtat - inte att göra sig lustig på andras bekostnad. Men vi är alla olika - något som du kanske borde ta till dig. Att kunna ta en annan människas synpunkter, utan att bli så barnslig och nervärderande.

Just nu är du själv en pastich på de bilder och texter som du lägger ut som humor - fast inte ens det blir kul. Bara tragiskt. Tyvärr.

Kände bara att jag ville ge ett eko av mina ord här också...

1. <http://www.thewave.tk/>

Levande myra (2008-05-02 10:59)

Här skall det levas myra
bland grässtrån och solstrålar
tillsammans
med regndroppars smekningar
under lumiga träd

med vänner
i vått och tort
och spegla oss
i sjönhetens
vatten

mellan duschens strålar (2008-05-02 12:00)

Funderade på detta med långsura människor

Varför är det så att de väljer att komma ihåg varje detalj
men samtidigt glömmer bort att det är de själva som är
sura?

Sånt kan jag fundera på när jag är påväg in i duschen

-

När jag kliver ut ur duschen så kan jag göra sånt här:

[1]

En snabbis efter duschen, efter en uppmaning om att göra något starkt, självständigt, sexigt och vackert
tillsammans med ett verktyg ;)

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/05/imgp7801.jpg>

Nu går jag ut... (2008-05-02 13:50)

[youtube y-cZiu8osE8]

Gick igenom lite gamla låtar och plötsligt ryste hela dagen till och jag fann soundtracket som är perfekt

för vilken dag som helst:

I just want to celebrate another day of livin'
I just want to celebrate another day of life
I put my faith in the people
But the people let me down
So I turned the other way
And I carry on, anyhow
That's why I'm telling you

I just want to celebrate, yeah, yeah
I just want to celebrate, yeah, yeah
Another day of living,
I just want to celebrate another day of life

Had my hand on the dollar bill
And the dollar bill blew away
But the sun is shining down on me
And it's here to stay
That's why I'm telling you

I just want to celebrate, yeah, yeah
Another day of living, yeah
I just want to celebrate another day of living
I just want to celebrate another day of life

Don't let it all get you down,
Don't let it turn you around and around
And around and around

Well, I can't be bothered with sorrow
And I can't be bothered with hate, no, no
I'm using up my time by feeling fine, every day
That's why I'm telling you I just want to celebrate
Aw, yeah
I just want to celebrate yeah yeah
Another day of living, yeah yeah
I just want to celebrate another day of livin', yeah
I just want to celebrate another day of life

Don't let it all get you down, no, no
Don't let it turn you around and around,
And around and around, and around
Around round round
'round and around round round round
don't go 'round
Rare Earth I Just Want To Celebrate

Med [1]detta i hörlurarna så går man ut med ett leende och rak rygg, vilken dag som helst om året!

Får rysningar av att se att Peter Rivera fortfarande har det:
[youtube 0I-VCKEi_MY]

PS.

[2]Den här låten var jag dessutom faktiskt påväg att göra en egen cover på, på den tiden som det begav sig...

DS.

1. <http://www.youtube.com/watch?v=QZspp0w2Mxk>

2. <http://youtube.com/watch?v=cFHFUExVdII>

Måste bara säga det! (2008-05-03 13:01)

En av vinterns favorit låtar:

Big krizz kaliko - The Need

[youtube DVvaiQsmJO0]

Nu är han äntligen här med sitt egna album

[youtube Xky6D2IE2ys]

- Kan vi enas om att detta är bra? [1]Yes we can! :D

När jag tänker på det. FAN vilket bra album Misery Loves Company faktiskt var och är. Ta bara [2]Sex Out South och [3]The Box eller varför inte [4]Girl Crazy, det lugna tempot av sorg, riktig vrede, kärlek och snöflingor i sommaren. Men seriöst, albumet Everready var ju minst lika bra, med spår som [5]Little Pill, [6]Caribou Lou och [7]Come Gangsta samt [8]Bout Ta' Bubble så klart!

Imma tell!

[youtube pHRfmi30NnE]

1. <http://www.youtube.com/watch?v=zePVvyQMzSA>

2. <http://www.youtube.com/watch?v=wQvs9iSb0c0>

3. <http://www.youtube.com/watch?v=o0Xknj3FKxs>

4. <http://www.youtube.com/watch?v=TwMgaQNhYw>

5. <http://www.youtube.com/watch?v=0CYqRkq3vTk>

6. <http://www.youtube.com/watch?v=41BdMABH2kc>

7. http://www.youtube.com/watch?v=_JpcJ7187x0

8. <http://www.youtube.com/watch?v=Pcq747AMoJs>

Frukosten (2008-05-03 13:04)

[1]

Vi åt med naturen...

Fick frågan om hur min morgon såg ut, och då slog det mig.

Hon som en gång var min fru sov och jag och barnen var uppe, frukosten saknades i kylskåpet och solen lekte ute i vårgräset... Så..

Jag beslutade mig för att ta med barnen ut och handla något att äta och att vi sedan skulle äta det ute i det gröna.

Tänkte låta henne som som sov få fortsätta med det, men hon vaknade innan vi kom ut, och tyckte det var dåligt av mig - men efter många om och men så var det ok - om jag också kunde visa mig flexibel med mina helger med barnen (hon hade tydligen redan glömt att hon fick förra fredagen med dem).

Att hon inte riktigt vaknat, klätt på sig eller tagit sin livsviktiga dusch etc på morgonen - och att barnen inte hade någon frukost ungick hennes morgontrötta humör.

Men nu har vi varit ute, känt på vattnet, fotograferat, lekt i gräset och ätit under solen (Nypressade apelsiner, nygräddat bröd, ost, skinka, drick yougurt och nygräddade kanelbullar).

Suttit med ryggen mot ett solvarmt träd, benen utsträckta över spröda grässtrån...

Sen försvann solen.

Undrar om det berodde på att det var för att hon som en gång var min fru, gick ut?

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/05/frukost.jpg>

Hell(g) (2008-05-03 17:21)

Vi har som sagt bestämt att vi skall ha barnen varannan helg. Min förra helg, så ansåg hon som en gång var min fru ändå att hon kunde ta fredags för att äldsta sonen "ville ju!". Sen kan man undra hur den viljan hamnade där i första hand - men det var OK för mig.

Visserligen så hade hon dagen med dem idag, men jag tog ut dem i gräset och åt frukost medans hon vaknade till och duschade, med hennes ord klingande: "Jag hoppas att du också är flexibel när det är dina helger". Jag suckade fram ett Javisst, självklart. Orkade inte bemöta henne med att barnen var hungriga, det inte fanns någon frukost hemma, solen sken ute, barnen ville ut och hon hade inte gått upp ännu.

Nu visar kvällen att den lille krabaten här hemma har feber, så deras planer för morgondagen grusaden (även om hon faktiskt kunde åka med den stora hjälten och göra precis det som de hade planerat - men hon väljer att säga att hon inte "kan" åka ifrån den lille med feber, hur skall det funka sen när han kanske blir sjuk hos mig - hur skall hon då kunna agera om hon inte kan göra något nu. Förstår faktiskt inte det. Ser bara att den större är jätteledsen över att de inte kommer iväg.

Men det stannar inte där, utan hon frågar mig då om hon får ta min lördag eller söndag nästa vecka. Jag svarar att jag skall kolla upp det. Vad då? Vad skall du kolla upp? snäser hon till svar. Jag förklarar att jag också försöker sätta upp planer och jag skall kolla upp hur det ligger till med dem för den kommande helgen (inser nu även att jag jobbar varannan helg, så jag har väldigt svårt att ta ut en annan dag liksom, nåja, petites i sammanhanget - det handlar ju om att barnen skall ha kul och trivas, liksom)

På mitt svar säger hon att "har du fattat att barnen INTE får träffa några av dina kvinnliga bekanta!" och att hon dessutom kräver svar idag om hurvida hon kan få en dag nästa helg.

Tänk att man kan bli så trött trots att solen fortfarande lyser starkt ute.

Noterar lite intressant att när hon skulle iväg idag, så fick jag ingen information om vad, vart eller hur länge - men med min helg så skall han veta precis, vad, var, och hur länge och med vem samt varför... Suck.

Minnen (2008-05-03 21:24)

My Beautiful Flower
[youtube 4C9VaRItsx8]

-

Nature Boy
[youtube ndeoD699mg4]

Zak't och gjort (2008-05-03 23:44)

[youtube 6FcbmqJUgnc]

You've got a full time job, with a minimal pay
you do all of the work, but you don't get no say
You never raise your voice, or try to run the show
you always get there first, you're always last to go

You always take your share, no more no less
and when you've had your turn, there's always something left
for whoever's next, behind you in the line
when there's work to do, you always spare some time

you work your hands to the bone, but you don't complain
you never push up front, just for your personal gain

This goes out to all the zeros, to my personal heros
all the losers and zeros, you're my personal heroes,
this goes out to all the zeros

You never do no wrong, you never hurt no one
You always tell yourself, the best is yet to come
No matter how things look, How bad it all may seem
You always stand your ground, and live by your means

you work your hands to the bone, but you don't complain
you never push up front, just for your personal gain

[Chorus]

We're all heros, we're all zeros.....

[Chorus]

Clawfinger - Zeros & Heroes

[1]Live

[youtube 4yG0QE9ce3U]

1. <http://www.youtube.com/watch?v=JPYyTxYvMEo>

Satyg & Verktyg (2008-05-04 00:07)

[1]

Mer i verktygsutmaningen med fokus på det manliga och sjönheten..

Denna gång: Stekpanna och diskborste. Uttryckt: Stekt och borstad.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/05/man.jpg>

skriver med suddigum på skärmen (2008-05-04 08:58)

Idag vill jag bara vara en staty. En staty utan armar. En armlös byst. Stilla och stadigt blickande bortåt.

Trygghet i begrundandet, stillhet i rörelsen och ett lugn i närvaron. Studerad. Vaderad. Vara deras. Vad då deras? De rasar.

Blir raserad...

..och ute skiner solen

Gör vad ni vill (2008-05-04 13:55)

Tänk att det skall vara så lätt att tappa lusten. Det är inte så att hela världen går under, allt är värdelöst o.s.v. utan mer bara who the fuck cares, really?!. Tappar momentet, känslan och initiativet - man frågar sig varför och vad är det värt?

Men bara tyst för sig själv. Yttrar man orden högt blir de ofta slagträn mot en själv: Jamen då så, skit i det då, liksom. Det skall gå så fort hela tiden. Inget uppstannande, reflekterande eller omtänkande - bara påtänkt, på och av. avtänd, liksom.

Bilden känns korrekt: Brinnande, och sedan släckt. Inte annorlunda, inte borttagen, inte omvandlad. Ingen förändring alls faktiskt. Bara avtänd. Hindrad att brinna.

av mig själv

Inpassad, anpassad och opassad.

fristående, fruslående, frigående

av mig själv

Tappar delar av mig själv, lämnar av mig själv, drömmer av mig själv

för mig själv

en dröm byggd av tårar (2008-05-04 17:29)

Sovit i omgångar under hela dagen.

Gråtit varje gång, men vaknat med torra ögon.

Vågar inte bemöta orden som jag har inom mig.

Kväver dem sakta...

Med värme och mjuka ögon, ser jag till att de tystnar inom mig. Låter dem få vara mina ögonblick, då jag blundade, då skeppen passerade.

När ingen såg mig.

Fast det handlar inte om att bli sedd, att lyssna eller att känna. Inte att någon annan skall rätta till, eller vad de gör. Måste gardera mig. Packetera mina ord och känslor med tydliga lappar över brunt inslagningspapper. Öppnas ej. Läses ej. Noteras ej. Det är mitt och tar du det för ditt, är det

inte längre

mig

-

Tänker mycket på mina egna fall, och når entydiga slutsatser - helt osatsat. Ser hur jag bara snubblar - aldrig faller och alltid får ta mig upp själv. självförvållat. själv förvånad. själ för hånad.

Ser de som finns där. Med värme, äkta omtanke och genuin vilja. Men de finns alltid där. där är där, man inte är, här är här, där man är. Ser att jag måste ta beslut, ser att jag måste ta tag i en del saker.

Men jag är obstinat.

Så jag lägger mig igen, för att vakna med torra ögon.

Efter

en dröm byggd av tårar.

Det löser sig tillslut (2008-05-05 00:20)

I kväll skrattade jag faktiskt till, det var efter att min bror skrev:

Det är hemsk med tvångstankar! Fick för mig att om jag inte skulle få på mig byxorna innan micron plingade (sex sekunder kvar) skulle jag aldrig mer ha sex. Jag höll på att slå ihjäl mig!

:D

Sånt är livet ibland, och man kan ju undra hur livet varit för dem som står bakom Kekko Kamen filmerna:

[youtube tz1B5iAz5eM]

Kekko Kamen Returns

[youtube ctJl8yhQILg]

Man undrar. un-drar, o-drar, stannar...

Blir bara trött.

Ibland undrar jag vad folk menar med vad de säger? Som t.ex. att undra vart någon är, men sen inte bry sig om det. Det kostar ju ofta på så lite att svara på ett SMS, plocka upp telefon, svara på ett mail eller vad det kan vara - det är bara en spontan och helt generell tanke kring hur vi för monologer som kommunikationssätt för att säkerställa den egna tryggheten och kunna falla tillbaka på att man själv åtminstone på pappret visat att man bryr sig. Allt det generella i livet bygger på specifika fall, men bara för att det bygger på det - så betyder det inte att det handlar om det.

Vi måste få kunna se och reflektera över vår egen näromgivning utan att det skall få en genomslagskraft, eller ens en betydelse - det är bara en tanke som passerar och nuddar vid några känsliga ord, som ger ifrån sig sitt uttryck.

Vad gör egentligen ett vår skrik för nytta för andra om de inte lyssnar eller ogillar skrik? Vad gör dynamik för något när det blir till mimik, då motpolen är osynlig, eller döljer sig bakom en öppen ridå.

Trötthet blir nog bra.

Möt as (2008-05-05 08:26)

När jag säger: Sånt behöver jag inte ta, och får till svar inte jag heller, så får jag en välbekant känsla av att det inte handlar om mig - utan hela tiden om den andra. Har levet ett sånt liv, så jag känner igen meningen även om orden ändrar sig. Frihet och ansvar åt ett håll. Tollerans, respekt och rätten att få vara. Det är viktigt att få säga vad man tycker, tänker och känner - men när den andra gör det så blir det genast till ord om att det bara handlar om den och den känner också precis likadant. Det blir som att trampa i kvicksand. Inget motstånd, ingen dynamik, inget gensvar - utan man tvingas till kapitulation direkt. Jaja, men OK då. Förlåt. Liksom.

Ens egna ljud blir tonlösa. Man vågar inte säga vad man känner för man börjar lära sig reaktionerna på när man uttryckt sina egna känslor och tankar. Sånt behöver jag inte ta ekar tillbaka i tomheten som uppenbarar sig i bristen på känslan.

Svårt att mötas när man backar med armarna korsade över bröstet. Svårt att mötas när man står till och den andre fortsätter åt sitt håll.

Det som blir kvar, dör sakta. ensamhets giv.

Ibland tror man

sig kunna

se

asgamarna sväva över ens själ

Låt mig nu få se (2008-05-05 09:19)

Ibland behöver man bli omskakad för att polletten skall trilla ner, för att man skall förstå, för att man skall kunna se det hela i ett större perspektiv.

Det känns så löjligt. Det hela är som ett överanvänt ordspråk: Man ser inte skogen för alla träden

Jag har format mig själv. Tagit mig hit i livet på egen hand. Plötsligt fick jag höra hur fel det hade varit. Att det inte skulle vara så. Och jag ändrade mig. Och bara faller utan att någon tar emot.

Säger jag att jag mår dåligt, så får jag höra - det gör jag också. Säger jag att jag blir ledsen, så får jag höra att jag gör andra ledsna.

Jag har inte velat ta plats i livet tidigare just därför. Jag har inte velat ta någonsplats. Jag Har inte velat att folk skall välja mellan någon annan eller mig. Jag har överlevt, utvecklats och människor har mått bra. Nu gör de inte det. Och jag har tagit plats, jag har ställt mig i ledet vör att bli vald till laget.

Ekvationen är pinsamt enkel. Precis som Man ser inte skogen för alla träden.

Varför såg jag inte det redan förra sommaren då jag fastnade för albemt. Mannen som kramade träd. *kling* Polletten trillar ner. Lyssnar jag noga, så hör jag hur den snurrar några varv i sin ensamhet i den tomma själen innan den lägger sig till ro.

Lungt.

Jag har litat på andra, jag har tvivlat på mig själv. Men nu måste jag börja lita på mig själv och tvivla på andra, samtidigt som jag låter dem få vara och utvecklas som de vill - så att jag kan få ta del av deras blomning, precis som jag vill och tidigare gjort.

Sätter mig på parkbänken i förtid och bara tittar på människor och hoppas att de inte skall ta någon notis om att jag tittar på dem.

Bara låta mig få se

för det kan jag

Lättheten av tunga ord (2008-05-05 12:38)

Det som låter så lätt är inte lätt.

Det är svårt. Skitsvårt.

- Men skall man bara strunta i det då?

Kärlek och mat på bordet, låter också lätt. Men ändå saknas det, på så många olika ställen i världen

- Men skall man då strunta i det också då?

Lite som en humorgala med svältande barn.

Eko av min (2008-05-05 16:28)

Hur gör vi med ekonomin?

Frågan hade kommit upp tidigare, men vid klockslag som 23.15, eller precis innan middagen, så någon uppföljning på det har det inte varit läge för just då. Men idag kom frågan igen - tiden och möjligheterna fanns där, så jag svarade med att "Visst, låt oss ta fram papper och penna och kolla på det".

Vad då kolla? Vad finns det att kolla på?" var det snabbhuggande svaret som landade i mitt ansikte. Efter lite suck och stön, erbjöd jag mig att kolla upp min ekonomi och återkomma till henne om den. Sätter mig ner och går igenom den - redovisar utgift för utgift, snyggt och prydligt - och visar på att jag har en tusen lapp kvar efter att jag betalat alla mina och de gemensamma räkningarna.

Noterar samtidigt att hon delat räkningarna på 50/50 trots att jag bara har en 60 % tjänst med minimallön och vi pratat och faktiskt tidigare kommit överens om att jag skulle betala en procentuell del samt att trots att jag under 9 månaders tid bett att få se hur våra månatliga räkningar ser ut - inte fått sett det ännu - utöver ett mail denna månad med "Detta skall du betala".

Nåja, jag sätter ihop min ekonomiska redovisning snyggt och prydligt, mailar över den och frågar efter hennes så att vi kan börja diskutera kring det hela. Men ack så fel jag hade. HON som en gång var min fru skall ju inte visa mig någonting. Varför skulle jag är grunden i hennes resonemang och sen pratar om att det är hennes ekonomi och jag får sköta mig själv.

Vi är fortfarande gifta, bort fortfarande under samma tak - och ännu har jag inte fått tagit del av den gemensammac ekonomin som vi haft, trots att jag gång på gång, på gång, på gång bett om att få se den - och hon har gång på gång lovat att jag skall få se det. Men nu svarar hon bara "Varför då? Varför skulle jag visa det för dig? och vad har du för nytta av det?"

Har försökt med något resonemang om att det kan vara bra för mig att t.ex. veta hur månadsutgifterna för mat ser ut för oss - för barnens skull. Hon har tagit hand om det för att hon är duktig på det, för att hon jobbar med ekonomi - men nu använder hon det emot mig.

Tänker inte berätta om hur det var när jag frågade om deklARATIONEN igår. Skulle kunna fylla webbläsare efter webbläsare med de turerna som gick fram och tillbaka kring enkla frågor bara för att hon valde att svara med "Goddag yxskaft..."

Akta bordet (2008-05-30 10:44)

...eller frågan om barnen som blöder gjorde sig illa...

Vad tror du själv?

Ibland är frågorna som man hör mycket märkliga. Det är frågor som på ytan bryr sig, har eftertanke, värme, uppriktighet och närhet - m.o.a. jättefina. Men de blir bara till en dyr tavla på ett messeum.- Vackra att se på, värdefulla att äga och få - om man inte känner till bakgrunden.

För med bakgrunden så får inte frågan ett svar, utan istället möter den ett motfråga i form av: "Vad tror du själv?" eller "Är inte det uppenbart?". Så med motfrågan så blir den först vackra omtanken till något kallt, oempatiskt och väldigt själviskt där man inte tänkt efter ens i ett första led själv - utan bara sett till den egna värdefulla gräsmattan framför huset.

Fast det är ju så som de flesta säger, men döljer i andra ord när någon trillar: "Akta bordet!". Det egna är det första som betyder något, och räknar man inte längre än till just ett (1), så kommer man heller aldrig längre i känslan utan går tillbaka och vidare i samma forspår - även om skorna är för små och stegen för stora.

Med ett leende och högljuda ord om livets vackra försöker man tvinga in uppmärksamheten återigen i sin vas vid fönstret - vassen med nya blomor varjedag, de som signalerar att allt är underbart och stoppar blickan vid dess bräde, för att den inte skall se längre in i verkligheten, lögnerna, känslorna, tankarna och det som faktiskt är en själv.

Det som en gång skrek när du föddes, men sedan sakta tystnade...

- Varför vill du fortfarande skrika? För att du lever...och själen talar aldrig i smekade toner - utan alltid i öronbedövande skrik, varesig det är sorg eller kärlek. Den skriker för att andra själar skall kunna höra, för att orden inte säger mer än alfaBETETS uppdiktade rader - och alfadjuret betar inte själv, hon ser till att alla gör det tillsammans - sammarBETAR. Alafabetet är endast ett lockrop, ett BETE, för att ta fram själens ohörda ljud. De orden som ligger bakomblodsmaken.

Textuppkast

Vet inte för vem jag skriver detta, för jag vet att alla kommer att bli ledsna, upprörda, kränka och förbannade - det brukar vara så när jag säger eller skriker ut det som jag känner. Men sen är det ju också så, att det är så mycket text att du troligen ändå inte kommer att orka läsa det - och varför skulle du det, du som har ditt och ändå gått vidare?

Men jag går sönder, och detta är skeppets sista signal, innan vågorna bryter det och slänger ner lasten i glömska.

Hit kom jag, men inte längre. Här sjönk jag. sjörik. rik på vatten... utan syre, men med en massa

sjunkna skatter som aldrig fick komma fram.

Dyker du efter det för att plocka upp skatten, så kommer den att ligga där, det kommer att vara som förut, men det kommer vara en skatt från ett sjunket skepp. En historia om något som engång var och sedan försvann, då havet bildades av

saknadens tårar.

Allt handlar inte om den som läser, endast de egna känslorna kan avgöra vad som verkligen handlar om den som lyssnar - känns det personlig, så är det det, för dig. Endast för dig. Det är ditt liv, och du gör vad du vill med det. Men vanligtvis så används detta för att lyfta fram den egna styrkan och påvisa att man själv vet vad man vill och att man inte tar vad som helst (istället för att lyssna, reflektera och återkommer - så talar man utan att tänka och går vidare).

Lite som jag gör nu, fast tvärt om - men på ett annat sätt. Ett väldigt annat sätt.

-

Vad ser du när du blundar?

Mind came

one day to sit

stil in kaos

as the honey shined throu the gravelon the way to the stardust of silence

Falska människor under en ärlig yta, där livslöggen göms under andras lik. Där utnyttjandet av den egna och andras själar slår ut som fyrverkerier för att sedan bara lämnas kvar som skräp på andras gräsmattor.

Insikterna som är långt ifrån nya, har aldrig hindrat mig tidigare, jag har tagit dem ändå - för jag har tänkt på mig själv. Nyfikenheten, uppmaningens utmaning, inte att segra, utan att få ta del och lära.. Hittade en text som jag skrev för drygt ett år sedan, och den står än idag för mitt sina och livet som det var kring mig.

Att leva- Vad är det?

Är det att ta sig från en dag till den andra, med minsta möjliga motstånd? Att Se, höra, uppfatta allt som alla andra och falla in i normen för det vanliga, med kanske något pikant, och moderiktig liten, liten knorr av egenhet - som inte direkt sticker i någons ögon? Är det att kämpa sig genom dagarna i tystnad och tänka på sitt? Är det att stå och skrika på Sergelstorg och få alla att tycka som en själv?

För mig så är det inget av det där.

För mig är det att gå längs livets stig med öppna sinnen - ibland jogga, ibland springa och då och då sitta helt stilla på en sten. Att gå egna vägar och inte kräva asfalterade leder eller snyggt sågspånslagda och belysta motionsspår i skogen.

Att leva
för mig.

Är att vilja se det som inte syns, att höra det som inte hörs, att känna det som inte känns - samtidigt som man tar del av det uppenbara ljuden, synintrycken och känslorna.

Att blanda Kalle Anka pockets med Nietzsche, Karl Marx, Pablo Neruda och Dan Brown i samma bokhylla. Att se kulturprogramen på SVT följt av Lucio Fulci's New York Ripper och en High School komedi av John Hughes från 80-talet, det är en del av livet.

Kan man göra det med lika stort hjärta som att vara förälskad, så lever man enligt mig.

Det handlar inte om att ha sista ordet, att veta bäst och allt eller att alla skall tycka som en själv - utan om att ha ett ord, att vilja veta, vara nyfiken och öppen och kunna ändra sig, samtidigt som man skall kunna stå för sin åsikt.

Alla har valmöjligheterna och möjligheterna - men ibland kan man inte nå dem, bara se dem - ibland vet man inte ens om att de finns där. Det handlar om att både vara nöjd där man själv är, men att samtidigt vara nyfiken på att ta sig vidare - att inte nöja sig med ett uttryck... Lite som det jag försöker med mina självportätt. Jag kan få till ett hysat portätt enligt ett visst maner och uttryck, lägg bara huvudet på ett visst sätt, ha en viss bakgrund och så vidare - men jag vill inte stanna där. Även om jag upprepar samma mönster om och om igen även nu, så tänjer jag sakta på gränsen, söker nya skuggor och ljus, andra vinklar - utmanar mig själv, jag menar ingen annan bryr sig ju i slutändan om hurvida jag hittat ett nytt bildspråk för mig i ett portätt, eller om jag gjort det enkelt för mig. För dem handlar det ju enbart om hurvida det är bra eller ej.

PRECIS så ser jag på livet. Jag vill utmana mig själv, jag vill upptäcka, jag vill trasla till upptrasslade trådar igen, bara för nyfikenhetens skull. Jag vill inte hitta det där lunket som så många andra söker när de säger att de vill börja leva - och menar att sluta leva och istället bara följa med strömmen av minsta möjliga motstånd.

Så visst trivs jag.

Men trivs jag i min situation, min placering på livskartan? Näh, knappast... Fast där kommer jag också i konflikt med mig själv. För enligt min egen tes, så är ju det också något livsviktigt för mig - att inte fly till lättare mark bara för att det är trist och jobbigt, att hitta guldkornen som alla andra missat då de stirrat sig blinda mot ljuset i slutet av tunneln.

Det är här någonstans som jag faller mig själv med ett skott och hänger upp mitt huvud som troffé på en vägg, för att leende med sorgsna ögon se på min egen död, och parafasera Kurt Vonnegut's ord

Så kan det gå

Där står jag. Stilla ballanseras på två gigantiska staplar av porslin i vardera hand, framför en dörr som skulle öppnas så lätt bara jag tryckte ner handtaget med handen - men jag har ingenstans att ställa ifrån mig porslinet på. Det är där ordet "bara" kommer in. "Det är ju bara att öppna dörren", det är bara att göra si och så, "Du har möjligheterna" o.s.v. Om det skulle vara så enkelt, så skulle det ju inte vara ett problem. Även om lösningarna ibland är enkla och uppenbara, så finns det tillfällen då de inte är det. Det är som klassikern där två barn bråkade om en hat och ridaren klöv hatten i två delar så att de fick varsin och slutade bråka, men i detta fall har barnen en katt - klyvs den på hälften, så... Ja, you get the point...

Livet blir som en Jim Abrahams komedi

Sen hör jag en röst klinga "Kan jag få skjuta prickskytte med en slambella på dina tallrikar???", och svarar med ett leende utan sorg...

Shoot!

Idag har jag dock begravt en del av mig. En vän sa i telefon att hon sett mig dö i två års tid. Det stämmer.

Begravningen har nu hållts - utan några sörjande - för alla har kvar sina egna minnen och sina egna sanningar: Det var en fantastiskt kul begravning!

Dynamiken har återgått till mimiken, med kritvita ansikten och fiktiv närvaro.

Jag ser vad mina ord, och handlingar betyder. Står vid sidan av min uppriktighet. Ser det som andra lämnat.

Inget.

Jordfästa en ängel Han frågade sig: "Vem är jag?". En ängel steg ner och svarade: "Du är som jag". Mannen log och kände sig stolt över att han ansågs vara så fin. Men efter en stund insåg han

Det är klart, det är skrivet, det är tydligt vad han såg - men frågan är vad ser du, när du blundar...

-:-

Känner mig så sviken av folk och mänskligheten. Jag ställer upp, jag ger alla hur många chanser som helst, jag låter dem få vara sig själva - och tillbaka är allt jag får ord om skuld, press och annat kvävande - så fort som jag påpekar hur jag mår... Bryter med världen som jag känner den. Hoppas att jag kan hålla andan till flytten och försöker hitta nya oprövade vägar, där allt inte faller över mig och att jag får stå skott för allt.

Så mycket jag vill säga, men som jag vet sedan kommer tillbaka mot mig som att jag tar andras energi och kommer med drama - när det bara handlar om att jag speglar mig samt låter dem få se mig osminkad. Människor klarar inte av det.

Människor är sköra och som myror de rör sig framåt men kliver över lik och svänger hit och dit i jakten på sin egen

lycka.

Undrar om jag är ensam i världen med att sätta andra människor i första rummet, utan att försaka mig själv.

Att låta folk få vara dem själva och respektera dem för det men en varm försiktig närhet? Hör ord till svar om att de visst gör det, och att jag måste tillåta andra få älska mig, bry sig om mig, och andra ord som bara fladdrar förbi i vinden som en vacker sommarklänning. Det är bara ord och fina tankar. Men det är inte så utanför den egna viljan. Det är inte det som syns, det som märks, det som känns. Jag bryr mig också om de svältande barnen och misshandlade kvinnor, samt alla katastrof offer - men hur äkta min sorg, ångest och engagemang är i hjärtat - så är det inget som de märker, och inte ens om jag skulle sätta in en slant, vilket jag inte ens kommer mig för att göra, så märker de det. Det gör inte min känsla fel eller mitt engagemang oäkta - men det gör det precis till samma sak som orden

kring mig... Tomma, vackra, men tomma och handlar mer om den som säger det än dem det handlar om. Det är det som är

skillnaden.

Känner mig själv bara som en röd duken över tjurens ögon och hud - där det stångas vilt från ena hållet och penetreras med sylvassa spetsar från andra - bara för att ge andras bekräftelse kring att de duger, att de vet vad de vill och att de är så fantastiska i sitt liv.

Hör hur publiken jublar, men vet inte ännu varför. Känner bara hur duken blir tyngre och fuktigare...

-

Genom bruset av alla ord kommer meningen "Jag vet att du...". Vet vad den betyder, vad den vill. Men ändå... Vad vet man då? Vad förstår man då? Vad gör man då? ad... Vad.. VAD?

Som så ofta bygger folk sin vetskap på tesen "bara så där liksom - sen om det är sant eller ej spelar ingen roll ... faktiskt", vilket speglar världen av idag. Det ser vackert ut, därför måste det vara vackert. Yta framför innehåll.

Sanningen är ointressant, den egna lögnen är lyckan som bygger vår framtid.

Morgon kvartett i kärleksbrev Mardömande Det är torsdag Jag vaknade också igen men såg inte igensåg på nytt för att åter glädjas med det lilla utan att glömma det jag trodde mig ha sett därför såg jag igen Bortgömd stunden som var är minnet som är blicken då vi glömde bort när vi reste för att möta samtiden som är här Somnartid För bi och ge ting där själen aldrig försvann eller någonsin ägde där lever många i sin tanke medan de ser på när världen omkring sakta dör av saknad Uppsaknade vadd är det som de har i sina sinnen bedövade ber för att dö så de, övade berövade livet

Det finns ett behov av att prata, men vart leder det när man inte vill lyssna på de egna orden, när man inte delar med sig av ens egna bokstäver - utan allt dumpas som schaktbilar med vinterns sista snölass som vräks ner i havet, där de inom kort bara smälter bort och minnet av snöänglar och lyktor byts ut mot sjödöd och algblomning.

Halva ord kommer fram, halva sanningar hörs, som ying utan yang - gränslösa ytor av likriktad färm målas upp. Ser du inte isbjörnen som åker slalom? eller känner du inte den svarta kattens rygg i den mörka natten? Svart och Vitt utan att bli svartvitt. Frånvaron av den gråa massan. Sorgen över de outslagna färgerna.

Så länge man vet så är allt bra.

Kunskapen är makt

över döden.

Det är därför jag inte vet, för nyfiken för att kunna

dö

Men min gravsten är ändå byggd och planterad.

-

Äldsta sonen hade show i skolan under veckan. Det kostade 20kr. Efter en kränkande eftermiddag i de vuxnas tecken (som jag inte tänker besvära dig med att ta del av, då du inte är någon sopstation), så kom orden från min fru att jag skulle betala min biljett själv - jag utan pengar - varpå Alexander gick in i sitt rum för att låna mig det.

Då brast något inombord,
Det VERKLIGEN brast
Jag hörde det, jag kände det

och?

Jag känner verkligen hur mitt liv hänger på bara några få sköra trådar.

Det har varit så mycket med själen och andra människor, vänner och allt, att det inte finns något motstånd kvar - och jag blir uppriktigt rädd för mina egna tankar och känslor som slår upp som vågor mot oformade klippor.

Det högljuda samtalet klingar sedan ut i höra skärande toner om ord att jag inte skall få något mer, och för att jag ens skall få låna pengar till SJ/SL-kort och mat, så måste jag visa upp kontoutdrag från mitt konto och där blev allt bara en vitt massa av oskrivna ord och döda känslor.

Folk säger: låt det rinna av, ta dig inte det till dig, gå ut, stäng av. Jag svara nu: DRA ÅT HELVETE!!! Det handlar om mina barn, oavsett vad hon säger och gör, så är det mina barn som ligger i potten av hennes spel, och ALDRIG I HELA HELVETE tänker jag låta dem ringa av mig, stöta bort dem, gå ifrån dem eller stänga av dem. Men jag kan med lätthet stänga av dig och resten av världen som ljuger, manipulerar, förkastar och leker - med människor och känslor och för att själv framstå som gudar och gudinnor, över ett dödsrike. Vill säga att jag älskar, men allt jag ser är blodet från min egen själ som man vänt ryggen. Inget är en väg, allt består av flera delar - kommunikation och omtanke, respekt och ansvar. Allt bygger på att man delar med sig av sig själv. Ändå får jag bara höra att jag inte pratar, jag inte gör eller säger något - när jag egentligen inte gjort något annat än just det, och bara fått skit tillbaka. Lämnad där jag står.

Som en sommarleksak som blev kvar nere vid strandlinjen när alla gick upp till huset för att äta middag i värmen av goda vänners lag.

Min kärlek, min vänskap. Den finns alltid kvar på olika nivåer - men jag tar inte vad som helst i livet längre.

Speciellt inte skit för att jag känner som jag gör.

Men detta skall jag inte lägga på andra. Alla bär vi vårt eget. Resan går vidare.

Jag har redan

gått bort.

R.I.P.

Har lämnat de ljudlösa tankarna av drömmar bakom mig, sitter och tittar ut över samma dag som alltid tidigare, i ett försök att notera vad som är annorlunda idag. Dagen är som alltid fångad i sina egna konturer, en kontext tillverkad av minnen och gåspennor. Lyssnar på Billy Cooks nya album, och har börjat att tappa upp ett varmt bad - det känns så där lagom lyxigt att bada en vardag då solen kastar

blickar över marken och trär skuggor på band...löser upp natten under små vågor
Tystnaden talar i nytt
ljusav mörker

där solstrålen försvann

När musiken tystnar

Låt inte

Låt inte mitt mörker

Låt inte min närvaro

Låt inte mina toner

Låt inte

Du har din lycka nu

Lyssna

Lyssna ditt eget ljus

Lyssna på din egen beröring

Lyssna din egen själ

Lyssna på det

jag inte säger

Längre

Styr ditt liv dit du vill

även om reven är

vackra, spännande

levande, döenden

så sänker de skepp

som kommer för nära

Lyssna på de toner

som skapas

i din nya dag

idag är det faktiskt

en ny dag

ta vara på dess

barn och kärlek

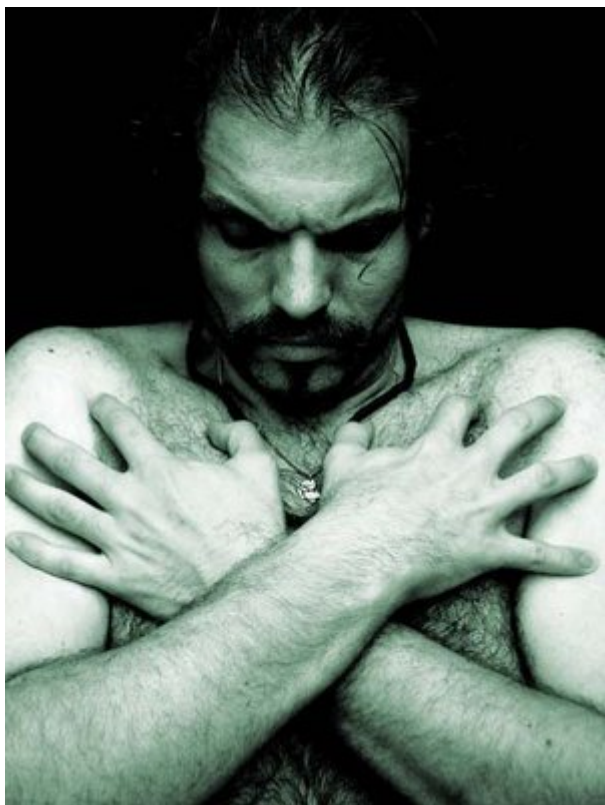
drömmen

löses sakta upp

i solens ljus

där solstrålen försvann

När regndropparna slutade falla (2008-05-30 10:48)

Ljuset finns i droppens glans, så jag har inte behövt ta det i mina ord...

Men jag döljer motvilligt min smärta över barnen bakom det som man inte vill se när man gått vilse i sin egen vilja att vinna ett slag som bara lämnar döda.

Kommer lägga ut mitt nya ljus, men just nu låter jag det få vara ute och leka

fritt

Hårt pressade ord (2008-05-31 22:08)

Spännande att se och höra hur folk läser ord och känslor - hur de vill vårda en, men samtidigt visar upp att de inte ger en någon credit för att ha tagit sig hit. Tycker du att jag är något? Kanske t.o.m. fantastisk som människa - hur tror du jag blev det, och varför skulle jag plötsligt inte vara det?

Detta är min blogg och som med en dagbok, så skriver man oftast om de svarta stunderna - för att få dem ut ur sig, att få möjlighet att spegla dem. De upptar nästan aldrig all ens tid, eller ens största delen av sin tid. Det är som att vänta på tåget och bli förbannad över att det är försent igen - men sen åker man vidare - samma dag.

Precis så är det här. Jag lägger ut mitt mörka, för att ge det ljus, ge mig själv perspektiv - och tror du att "folk" kan tro att jag är mörk, dystert och djupt deprimerad så tycker jag att du ger mina vänner allt för lite credit.

Jag tvivlar inte på att de kan se att jag har det svårt i stunder - men det är inget som styr mitt liv, det är ingen focus på det i mitt liv. Det är bara det mörker som alla har, men några inte låtsas om.

Jag vet att de som läser mina ord, känner mig mer än så - och vet vad jag bidrar med, hur jag är som person och hur jag ser andra. Jag vill inte hyckla med vem jag är. Jag är det jag skriver, för jag skriver det jag känner - och jag är mer än det. Se mina bilder, se mina ord - är de i sig deprimerade?

Själv ser jag

nyfikenheten, oräddslan och glädjen i dem - uttrycket ligger både över och under orden, orden blir inpackade som en hård pressad kolbit i en presentförpackning från en juvelerare.

-

min långa text för någon dag sedan handlade om specifika händelser och sammanfattade ett halvår. Det var en näve i bordet, istället för en hemligt knuten hand i en jackficka. Det har funnit mycket bra, oerhört bra också - men det hade inget med det som jag skrev av mig att göra. Det är sällan man blandar in slapsticks eller gore i ett drama, eller talar om cancer, aids och världssvälten i en komedi

sådana är mina texter

de är mina texter

om ett ögonblick

av händelser

sedda genom upprepade djupa andetag

fjärilar i magen (2008-05-31 23:35)

Har skapat [1]konto på SprayDate sedan någon vecka tillbaka.

Känns otroligt faschinerande med att bryta egna tabun och samtidigt se att det inte alls är som andra sett och målat med stora penslar om. Har mött fantastiska människor, vanliga människor - små gudinor i en stor värld och stora drottningar i en liten värld.

Verkliga samtal, levande tankar och en riktigt livsglädje. Verkligen faschinerande.

Känner att jag redan nu har människor där som jag verkligen vill ha i mitt liv.

Har redan fått några kommentarer för vänner som jag berättat att jag nu finns på SprayDate för, att jag lämnar ut för mycket av mig själv - men det är jag. Jag går heldre på en nit för mycket än missar att få ta del av något spännande. Sorgen i sig är även det en lycka - en lycka över att kunna känna och se annat än bara den egna lyckan.

Märker också att världen är mindre än vad den ser ut när man tittar på nära håll.

Kan det bero på det
faktum att jag känner
att jag har

fjärilar i magen

redan?

1. http://spraydate.spray.se/spraydate/personal/personal.jsp?id=herr_morris

4.6 June

Nystarten (2008-06-01 01:42)

Döper om mig själv

Hej, jag heter Jan!

Tar udden av allas ord om "början"
med en klackspark
en roundkick undercoverDe säger det så
självklart
medan jag är tveksam
vill rådfråga mig och andra
självkvavt

Bör jag?

Men det ser så konstigt ut
med börjag,
så jag döper om mig
till Jan

tar med mig frågan
om bör Jan?

ut i dagen

Det är alltid en

början

Känner ett sånt lugn i kroppen, även om det finns små kolkorn av bäckmörker som maler och maler i bakgrunden - men det är en del av mitt förflutna. Hon som var min fru leker Don Quijote, spottar och fräser mot sina monster och mina vindflöjlar.

Det rinner av mig som vatten.

Har hittat glädjen i min själ. en glädje som gör att jag tryggt kan gå ut med det mörka. Saknar bekräftelse behovet. Känner mig bekräftad av mig själv. Får glädje av livet ändå.

Hemligheten är att det perfekta ligger dolt i det operfekta, det levande, det delaktiga.

Funderade över utveckling.

Träffade en kompis från förr, Gurra G, i fredags, och fick höra att steget inte är långt - det är de små stegen som gör resan. Från Just D's hip-hop till Players Soul, vidare till Sveriges country har de nu landat i dansbandets värld. Kommer inte ihåg vad han sa att bandet hette, men vi skulle höras i veckan - så jag återkommer om det ;)

Jag tror att jag skulle kunna bli väldigt kär snart.

- Har jag därför lätt att bli kär? Ett behov av att vara kär för att synas? - eller beror det bara på att jag vet vad jag letar och kan se det igenom alla hinder?

samtänksam

inte eftertänksam
inte tänka före

utan

försöker
tänka

samtidigt

så att jag vågar och lär mig

samtidigt.

Själens glans (2008-06-01 17:28)

Hur hindrar man sig själv?

Kan man styra när man tappar kärleken, kan man styra när den kommer -kan man undvika att ta emot den i sitt hjärta, att hindra den från att gå?

Är kärlek något man kan bestämma över: "Efter tolvträffar, samtal med barn, koll på ekonomin och framtidsutsikter, samt tjugosju pussar- då är det ok att börja fundera kring det!"

eller?

-

Funderade på detta i och med Spraydate.

Hur är det när man söker upp någon, eller att den hittar en själv - hur går spelet och när får verkligheten plats.

Vi har alla våra fantastiska sidor, men vi har även alla våra mörkare. Vilka skall man låta styra och vilka skall bestämma, diktera vilkåren. diktatur. Klaviatur. Tramp i klaveret... Vilkåren, vill åren?

Har nog sagt det tidigare. Söker inte det perfekta - det förkastar jag. Eller rättare sagt, jag förkastar den vedertagna synen på det perfekta - där man bara går på ytan, utan att förstå att det är bakom den krackelerade ytan som det perfekta kan lysa fram - som två ögon på en människa.

Själens glans

Det är jag... (2008-06-01 18:14)

[youtube DikhXACqFMw]

This is me (this is me)
I'm a king, I'm a clown, I'm a G (I'm a G)
I believe what I want
Got you singin' my song
But your seein' me wrong
So what's a matter with me?
This is the belief (the belief)
The religion has arisin' from the deep (from the deep)
Darkest prison if you listen you will see (you will see)
If colision your decision you will reep what you so forget what you know this is me
» Tech N9ne "This is me"

[youtube 8CA3Z4xqSkI]

i andra toner än moll (2008-06-01 19:14)

Minnet av dagens solstrålar ligger fortfarande slumrande under hudens beröring.

Funderar kring livsval, ett svalt liv. liv sval, eller livs vall att kättra över liv svall att surfa på - lägger ordet i sin frihet att bada i våra sorgers osvarade lycka.

Vad lär man sig och finns det något man kan ångra?

Märkligt nog kan man chocka mig själv, genom att ångra min respekt. Att jag lyssnar på folk - hör två meningar, en som de själva inte hör - men som med tidens godavilja alltid fått luft att teckna sina konturer vid ett senare tillfälle - vilka aldrig format det som jag också hörde.

”Respektera mig, ge mig tid, det blir bra”. Jag respekterar, ger tid - men bra blir det aldrig. Inte i bemärkelsen av något positivt för mig, för oss. Efter en tid kommer det dessutom fram att jag skulle gjort det jag kände - brutit respekten, struntat i tiden.

Det mesta av det jag verkligen velat har alltid fallit på grund av respekt, antingen genom att jag visat den - och låtit tiden föra bort stundensmöjlighet - eller att andra har brutit i sin respekt mot mig som människa.

Andra bryter min respekt och det blir fel och jag bryter inte respekten för andra - men resultatet blir ändå alltid detsamma.

Önskar att någon skulle våga visa mig motsatsen

ett stycke, en strof, en vers, en visa

i andra toner än moll

Bergen som bär himlen (2008-06-03 08:16)

Fick denna text av en fantastisk människa:

Never take someone for granted
Hold every person close to your heart
Because you might wake up one day
And realize that you've lost a diamond
While you were too busy collecting stones.

Det som glömdes bort var *mina ögon, sinne och själ* - för jag har hellre stenar som talar om minnen och känslor än en diamant som talar om värden och uppmärksamhet. Stenarna ger mig mer än diamanterna, för på stenarna måste man leta efter glansen - men den finns där - och stenarna får vara som de är, utan att någon annan än tiden och naturen slipat dess kanter.

Jag imponeras sällan av det någon visar mig, utan blir imponerad av det jag ser mellan ord och handling. De små sakerna som som andra inte bryr sig om. De små sakerna som vi inte tror betyder något. De små sakerna, som egentligen är en öppning, en genomträngandestråle från det som är större än din yta.

Jag ser

mer

så är *det bara*

Låter du mig få se, vågar du låta mig röra, då kan jag lyfta din värld på mina axlar som Nugu eller Atlas

Där livet bor (2008-06-05 08:47)

Alexanders födelsedag har under flera år varit ångest. Skulle jag få vara med att dela på pakenten som vi skulle ge? Skulle mitt namn stå med? Skulle han få något där hans pappas namn också stod med? Historien upprepade sig i år igen, men i år har jag ekonomin och det fanns möjlighet att hinna

med.Affärerna var öppna.

I går stod det tre ord på de tre paketen: Glädje, Nyfikenhet och Frihet.

Glädje var en liten pruttnyckelring att leka med

Nyfikenheten var en metaldetektor

Friheten var ett litet radiostyrt plan

Tårtan skars upp. Tre bitar gjordes. Jag fick göra min egen. Så småaktigt, men så tydligt.

Men dagen utvecklades och barn ser och de känner... Jag försökte trösta honom när natten gick upp och allt han sa var att "Mamma har förstört min födelsedag!". Tror att något gick in i henne då. De hade gått på hennes brors fru's 40 års fest - då hon fyller år samma dag, men hon hade bara pratat med de andra och han hade bett dem flera gånger att gå hem till pappa - men hon hade inte lyssnat på honom och tydligen sagt att hon struntade i mig - vilket är jättebra, men det var inte det som det handlade om, eller vad det betydde för honom.

Blev så ledsen för hans skull när hans röst sprack gång på gång då han tackade henne för vad hon hade gjort av hans födelsedag.

Men jag ler ler ändå inombords. Känner mig fullkomligt klar med henne. Hon försökte spela på alla strängar efter att barnen gått. Allt för att komma åt mig. Men det finns inget kvar som hon kan nå längre. Jag är helt färdig.

Livet bor i mina ögon nu.

Lyssnar till det ohörbara (2008-06-05 08:55)

Jag sträcker fram handen gång på gång, skapar öppningar, visar var jag står - gör så mot alla. Allt jag har när dagen är slut är möjligen små mentala och elektroniska lappar om allt från respekt till uppskattning. Men handen är kallt tom.

Jag vill verkligen känna att jag betyder något.

Har under så många år levt med orden som väger min vilja mot en annans värde. Det spelar ingen roll att folk säger att de ställer upp, tycker eller känner något - jag har hört det så många gånger. Trots att jag är öppen och lyhörd så inser jag att ett av mina personliga hinder är att jag på ett barnsligt sätt vill att folk skall visa vad de står för på något plan.

Nästan truga mig.

De skall vilja för att de vill. De skall låta mig säga "nej", men ändå göra det. Överraska mig. Antar att jag har väldigt mycket kvinna i mig känner jag.

:D

Jag kanske inte var så fel ute när jag en gång i tiden kände mig som en lesbisk kvinna?

Kanske skulle jag behöva bryta ihop, men jag gör inte det - jag resonerar mig ur det - vilket gör att jag får aldrig någon känslomässig respons, liksom - inte ens från mig själv - undrar om det är därför jag ofta är så lyhörd på andras känslor - för att jag får lyssna så noga för att höra det som är kvar av mina?

Vattenspegling av en tanke (2008-06-07 13:24)

Folk säger att det är vackert väder ute... Jag går där ute - men det skulle lika gärna kunna hagla och blåsa orkan vindar. Jag ser inte vädret. Vädret är bara en slöja över dagen och livet just nu. Att vandra längs vatten, samtala om livet - det är mitt väder och där behövs ingen sol eller bli himmel för det är vackra vita ark som fylls med nya

ord och intryck.

Någonstans så möts dåtid, och nutid, med ett försiktigt handslag i vänskap, samtid, samtid...

Känner glädje och lugn på ett annat sätt än tidigare. Tidigare då jag varit en bricka i ett ofrivillig spel

av

hävdelsebehov och bekräftelsetörstande.

Tror inte det är människornas tanke eller vilja, utan ibland blir det bara så. Även om hjärtat, själen och tanken är god.

Det är ingen dom, inget sånt, bara ett konstaterade om att saker inte är som man själv tror jämt - och att det kan finnas ett värde i det, samt att värdet inte alltid är det man tror.

Har det kanske något med tanken om atetister att göra - att inte tro på det man tror, utan att våga leva och försöka ta reda på det själv?

Bär den tanken med mig idag

Ny dag (2008-06-09 07:59)

Han stod vid dödens port

detta var slutet hade de sagt
men han hade aldrig varit död

tidigare

så han såg detta som början
på något nytt

-

[1][2]

[3]

livets paradoxer kanske
Livets etsades fast
i molnen under himlen
så att alla kunde se det
även en molnfri dag
”Tänk om det vore så enkelt”
Tanken är alltid enkel
det är bara livet som gör det svårt
så att vi skall kunna leva
och inte bara dö
direkt

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/06/imgp8814-copy-4.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/06/imgp8814-copy-4.jpg>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/06/imgp8814-copy-4.jpg>

What is love? (2008-06-09 08:20)

Det är förmågan att tänka på någon när den inte vet om det....

Är det så enkelt?

Jag tror det faktiskt.

För jag känner mig alltid mest älskad när någon visat det utan att jag trott eller förväntat mig det, eller något liknande - det är de där små sakerna som gör att hela världen lysas upp för en sekund...

En påhittad resa mellan rum (2008-06-09 09:03)

Du behöver inte
Det är bara jag

-

Ställer mig i dörröppningen - inte för att jag inte vet vilket ben jag skall stå på, eller om jag skall gå eller stanna, utan för, utanför att jag vill vara mellan rum, mellanrumet.

Jag vill vara det som skapar kontur: contour, contour, en påhittad resa?

-

Det ligger ny dagg

Under mina fötter
det ligger en ny dag
bakom min rygg

själv

står jag upp
och blickar

framåt

-

hade egentligen skrivit en helt annan text, men jag råkade radera den - så kan det också gå - lätt att radera och bara minnas fragment av det man hittat på

I väntans tider (2008-06-09 10:24)

Det är inte Vladimir och Estragon som väntar på Godot, utan **Vad Du Vill** och **Estrad Ögon** ser på ögonblicken som skapas medan de väntar...

Ögonblicken, ögon blir eken... stora, växande, med vacker krona och djupa rötter

Köpte **Maja Gullstrands** nya skiva *Cirkus* igår och nu skall jag ta mig ett bad och låta allt som inte skedde idag få rinna av mig. Så kan det vara. Låter sminket från min clownmask få sitta kvar - det blir tydligare då, samtidigt som jag kan bjuda på sorg och skratt utan att det värderas mer än vad inträdesbiljetten till allt annat som livets cirkus bjuder på.

[youtube spgNMLG _j4g]

Skam är underbart (2008-06-09 12:31)

Vet inte vad jag skall säga är meningen som säger mest av dem alla. Funderade på någon mening som skulle säga mer, ha mer tyngd eller något men kommer inte på vad det skulle vara. Ta en mening som Jag älskar dig som många hävdar är så stark, men egentligen så säger den inte så mycket, då så väldigt många inte vet vad kärlek är i samhället. Men alla har en åsikt, en tanke, en känsla om något - och när man inte vet vad man skall svara, inte har det enklaste ord till svars, så säger det väldigt mycket.

Det är som att fylla en balong med vakum istället för helium. Det blir inget kvar, bara bilden, tanken och känslan av att Hade ni tänkt ha fest, eller?. Bättre än bilden av barnkalaset med alla balonger och terpentiner kring det ensamma barnet när ingen kom.

Här ligger spåret av en balong

andetaget som försvann

när den nya dagen gick ut för att sätta sig i skuggan och rita nya konturer av en dag som ingen ännu hade sett

Fick höra att skam var underbar, och att skuld och svek också var bra. Så bara för de bilderna skall jag införskaffa alla tre böckerna av Karin Alvtegen, trots att jag egentligen inte läser deckare.

Vet alltid vad jag ska säga, även om det endast blir till ett kort "OK". Det säger i allafall något med tydlighet.

När skall man vara...? (2008-06-09 20:02)

Skönt att få bekräftelse på sin betydelse och obetydelse - klarspråk framför omslingande och anpassade lögner.

Orden mellan bokstävernas former och ljudet av tystnaden mellan dem är det som talar starkast och klarast. Det är det som man glömer att dölja när man hänger skynken över sina ord för att skydda sig själv och ens egna handlingar.

Känns tryggt att veta vart man står och vart andra står.

Att veta vad man ger och värdet av det hos den som mottar det.

Det som sker bakom tjocka band av vänskap, det som sker bakom tunna väggar och det som sker i små små rum när man tror att ingen hör - sker också.

Är man nyfiken så frågar man och får det bekräftat av närvarande.

Den som får min vänskap får den fullt ut och har den för evigt, men jag vet inte om jag alltid vill ha det som andra

kallar vänskap.

Ibland mår man bättre av att veta att man inte veta, än att tro att man vet - då man egentligen inte vet

någonting.

Det man säger och det man gör hänger ihop, *faktiskt*, det är bara i lögnensvärld som de är två skilda saker - och

den världen är inte min.

Jag är alltid närvarande.

[youtube TxRc8O-ARWY]

Sömnen som försvann (2008-06-10 04:06)

Kan inte sova.

Vet inte om det är värmen eller en gynande förkylning som jag skall skylla på.

Äter frukost 04.07

Kan inte sova.

Spelar på lågornas spets... (2008-06-10 06:06)

[youtube Qoyl1IKcYps]

Idag skall jag släcka bränder och rädda liv.

Känns som om jag redan gjort det.

Släckt bränder

och

rädda

liv

Avslutade kapitel och människor som inte vågar leva.

Själv

tänder jag eldar

Showen är över (2008-06-10 11:08)

[youtube _8IeNroXJJw]

Skådespeleri.

Skåda hur man håller i.

Hälleri.

Det var inte ditt att ta.

Hellre er i

mitt liv

Modblogg (2008-06-10 16:48)

Känner mig som värsta modebloggaren, men med mer mod än mode ;)

Dagens nya inköp:

[1]

[2]

[3]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/06/klader-3.jpg>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/06/klader-2.jpg>

3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/06/klader-1.jpg>

Värdesatt (2008-06-10 17:31)

Barnens mamma har barnen hela helgen, och idag skulle jag ha en egen kväll med killarna då hon skulle bort. Pågrund av att jag skulle på kurs så kunde jag inte säga när jag beräknades komma hem - men jag skulle vara hemma innan middag.

När jag sen kommer hem och försöker ringa sonen så fungerar inte hans mobil, så jag ringer hans mamma och säger det, samt frågar om hon vet var de är (de skulle vara hos mormor).

Hon svara "Ja, de sitter och äter hos mormor...". När jag frågar varför ingen hade ringt mig så sa hon att alexander inte hade med sig sin telefon, så han hade inte mitt nummer. Där tar vårt samtal slut

Skickar henne sedan ett SMS och ifrågasätter varför inte hennes mamma ringde henne och bad om mitt nummer, eller varför hon själv inte ringt upp mig och sagt att de kunde/ville äta där... Hennes ändå svar var att jag visste ju inte när jag skulle komma hem (hallå?) och att jag istället skulle vara glad över att de blir bjudna på middag.

Än en gång så har de både lyckats ta bort tid från mig och barnen samt nervärderar mitt umgänge med barnen.

Så trist, så lågt och framför allt så oansvarigt.

Det skall inte vara barnens ansvar, utan de vuxnas.

Tänk om hon istället bara hade sagt: "Ja, det har du rätt i, fan vad klantigt av mig att inga ringa och meddela dig det så att du slapp planera och köpa hem mat..."

I stället för att få laga mat tillsammans med dem, så sitter jag med tappad matlust, ett glasvatten och en minipizza som jag gick ut och köpte, och lyssnar på ljudet av ingenting från vår myskväll tillsammans...

Mörkrädd mitt på ljusa dagen (2008-06-10 19:05)

Trodde ni det tog slut där?

Ha!

Medans tiden gick utanför dörren så kom jag på att det kanske faktiskt skulle vara bra för barnens mormor att få veta hur hon skulle agera i såna här situationer. Så jag sätter mig ner och slår henne en signal. Men innan jag ens hinner presentera mig, så säger hon jag vill inte prata med dig, varpå jag säger, synd, men jag måste tala med dig och börjar berätta att när hon har barnen så är det i hennes ansvar att hon meddelar den föräldern som har ansvar för dem... Där hör jag plötsligt barnens mors röst i stället! Hon säger också att hennes mamma inte vill lyssna, varpå jag svarar helt kort: "OK, då kommer jag ner".

Så på med skorna och jag hoppar ner - När jag kommer fram till deras port är båda barnen redan utanför i strumplästen och säger att "Du får inte komma in till mormor, hon vill inte träffa eller prata med dig".

Synd för henne säger jag, och går in för att ringa på dörren. Efter en stund hör jag röster inifrån som säger att de inte vill prata med mig och att de inte tänker öppna dörren - jag ringer på några gånger till. Det har inte ens gått 90 sekunder innan mormorn plötsligt säger. Slutar du inte så ringer vi polisen.

Ringer polisen?

För vad?

Att jag ring på dörren ett par gånger under 90 sekunder och vill prata med dem?

Suck!

Plötsligt hör jag hur de pratar i telefon och hon säger "Ja, min svärson står utanför och ringer på dörren...", jag svarar bara glatt "Bra att ni ringt, för allt de kommer att säga att vi bör prata - och det är det enda jag vill - jag vill bara säga till mormor hur hon skall agera när hon tar hand om våra barn"

Här ser jag hur Joakim blir rädd över att de börjat prata om polisen, så jag säger genom dörren att barnen behöver få komma in för att hämta sina kläder.

Sen går jag ut på gården och väntar.

När det gått en stund och barnen inte kommit ut så går jag upp igen och ringer på dörren och frågar efter barnen. "De kommer om en stund" blir svaret.

Nej, säger jag, de kommer nu..

När inget händer så tyckte jag att det var läge att påpeka att då jag inte hade gjort något olagligt men de ringde polisen, så gjorde de faktiskt något olagligt då de höll mig borta från mina barn. Sekunder senare var barnen ute.

En timme senare i hemmet säger barnens mor att mormor inte alls hade ringt polisen. Så du frågar jag vem hon ringde - då det lät som det och hon hade sagt att hon skulle göra det. Svaret blev: "Du har inget att göra med vem min mor ringer till!"

Ibland blir man mörkrädd mitt på ljusa dagen.

MSN (2008-06-10 19:31)

Läste just på min yngsta sons MSN, efter hans namn står det:

min pappa äger aldrig mest

Hoppas att det är OK att gråta.

Fan vad jag älskar dem!

Poänglöst (2008-06-11 07:13)

Barnens mamma ville att jag skulle säga till dem att de visst fick gå till mormor, jag vidhöll mitt nej och hänvisade till att då hon inte kunde ta ansvaret med att kontakta ansvarig förälder samt att hon inför barnen vägrar prata med mig, öppna dörren, säger åt dem att jag inte är välkommen och att hon inte vill ha någon kontakt med mig samt säger att hon skall ring polisen - så känner jag att jag inte kan eller vill ha barnen i den miljön. Sa även till barnen att de självklart skulle kunna kontakta mormor om mamma och pappa inte var hemma och det hände någon olycka.

Jag sa även att de kan få vara hos sin mormor när deras egen mamma är med. Men annars har de fritids, kompisar och t.o.m. egen nyckel hem. Nämde även att handlade om den närmaste tiden.

Barnens mor vägrade att gå med på denna medelväg, utan de skulle visst få gå dit när de ville och hennes mor hade ingen som helst skyldighet att prata eller informera mig, eller ens lyssna på en tillrättavisning om hon gjorde fel. Barnens mor kom också med det jag bara väntat på.

Vad säger du om jag förbjuder dem från att åka med dig till värmland?

Hennes poäng är, som vanligt, att jag inte har någon rätt att bestämma något och att hon och hennes mamma har all rätt i världen att bestäma vad de vill och göra hur de vill...

Det är bara löv (2008-06-30 09:20)

Så var man hemma.

Flyttar i morgon.

Glömde dock mobilladdaren kvar i Värmland - så mobilen kommer tyvärr bara att användas sporadiskt.

På Tisdag blir flytten och starten på det nya, känns spännande och avgörande - speglas på så många plan.

Ny miljö, nya vänner - folk som faller bort som dött skin, utan att man ens behöver skrapa bort det.

Folk där ordet och känslorna bara verkar legat på en glatt yta, och man lätt sopar rent framför den egna dörren så fort man tycker det behövs för att få det egna utrymmet. Själv öppnar jag bara upp ny

mark - som tyvärr också kastar det nya ljuset på de gamla åkrarna - och visar de sidor man själv inte såg.. På gott och ont.

Är trött på att bli sårad och se dubbla verkligheter beroende på vart jag står. Tryggheten, rakheten - tydliga budskap och den gemensamma viljan av att leva - oavsett på vilket plan det gemensamma livet utspelar sig. Vän, kollega, partner, bekant eller kompis.

Är skönt att inte behöva tänka på vad som möter en längre, utan att man får en trygghet i vetskapen. I tydligheten.

Även om det är lite trist på något sätt att veta att löven fortsätter att vara löv när man vänder dem ryggen för natten och att de inte blir till fjärilar - fast å andra sidan kan man låtsas att de blir det, låta sin fantasi och luft ge dem vingar - med vetskapen om att

de bara är löv...

4.7 July

Spilld mjölk (2008-07-01 22:59)

Sitter just nu och väntar på att svetten skall torka ut, med en öppen balkongdörr (bara en sådan sak, det gick aldrig förr).

Barnen ligger över golvet som delar av flyttkartonger och embalage. De vill ine lämna lägenheten - men vi är inte klara än... Det tar tid med en liten hyrbil och två små killar som skall följa med varje gång. Får kanske in två flyttlådor i varje vända... Två av, vad kan det vara 40 st?

Har i allafall satt ihop deras våningssäng - en liten bedrift på egen hand... Beställt böcker för närmare 5.000kr på adlibris.. Skaffar mig, spegelbilden av mig själv...

Nu skall vi ta lite godis och sen gå ut och leka i lekparken.. ”Men det kan man väl inte göra, nu, klockan är ju över 23???”...

- Jo, i år värld kan vi det!

Det är där vi lever. Inte i någon annans värld, utan i vår egen - den sol ligger ovan männlighetens förväntningar och i skuggan och dess sorg... Där vi lapar i ss mjölken som kurrande katter - när andra bara gråter över sin spillda mjölk.

Sommarportfölj: Sommaren 2008 (2008-07-01 23:04)

Sommarportfölj.

Öppnade en ny dörr för att följa sommarens nya dag.

-

Landskapet rör sig som en tanke utanför fönstret. Diffus på nära håll, men tydlig och nästan stillastående på avstånd. Ängar, vatten, skog och bebyggelse blir som ord, med mening flyger de förbi, samtidigt som vi bara sitter stilla betraktande, inlåsta, samtidigt som vi åker längs naturens ärr efter människans tanke.

- Är det därför som vi stänger in oss?

Låser in människan.

-

La lien över axeln och följde sedan de dansande barnen mot regnbågen som låg över det lockande vattnet. Med svepande drag öppnades porten mot landskapets ådra och mjuka barnfötter la sina steg mot stenarna på stranden.

Satte mig ner vid en av de större stenarna och lät blicken tala med vågorna som möte barnens lek.

Nu var vi här.

På andra sidan livet.

Tidigt stängde vi ögonen.

-

Morgonen hade redan sagt hej när vi tog oss upp. Blicken fastnade i konturen av standlinjen på andra sida vattnet, som trädde fram genom dimman. Återigen gick asfatsformade fötter genom ett dagglött gräs för att se stenarnas former och vattnets rörelse.

Efter att intrycken tagit fäste och förtydligt drömmen, så hörde vi ljudet av våra egna sandaler samtidigt som vi gick mot affären för att inhandla veckans mat.

-

La mig i gräset och lät ryggen falla ut.

Sakta slår kotorna rot och ögonen sluts för nu ser själen igen.

-

Solen reser över grästopparna med lätt hand, memorerar varje vibration i lättja och vattnet knottrar sig lätt, samtidigt som skuggan byter sida och låter timvisaren få trygghet i en gemensam resa genom närvaro.

Tungt pressar dagen sig mot min kropp, som en avslappnat och spänt möte av samförstånd penetrerar vi varandra till själ och tanke. Lätta smekningar med öppen hand över naken hud och varma läppars närhet, utan att nudda. Andetag som själger.

Timmar i vattnet, men lek och skratt. Stadsbarn som säger aj, när en droppe dag faller från ett grässtrå för att landa på deras fot, eller när grässtrået slår mot deras vad.

-

Barnen byggde en cirkus ute, ett skådespel genom fönstret från matbordet där jag sitter kvar och låter tiden få bygga rum. Något större än Etienne Boulangers "The Single Room Hotel" från projektet Skulpturenpark som ingår i den 5:e Berlinbiennalen. På utsidan syns bara en reklambox, men på insidan döljer sig ett ensamt hotellrum utan fönster, beläget på en av de centralt belägna ödestomterna som blev över när muren revs.

-

Luta mig mot trädets stam och ser solen mjukt sjunka ner bortom ängen, samtidigt som den målar mig med leopardens mönster genom trädkronansskydd och hettan från teakoppen bildar savannens värmehägringar. Barnens skratt från deras egenbyggda tivoli sammanbinder fantasin och verkligheten. Mitt på detta snöre, som sammanbinder, sitter jag med ett leende och låter benen dingla fritt. Snart är det dags för vindruvor, ost, kex och nötter samt levande ljus tillsammans med papper och penna eller en valfri film i lugn och ro med brasan sprakandes bredvid.

-

Dugg slår mot fönstret och bildar mönster mellan tanken och landskapet utanför. Doften av varm choklad och tea, samt en sockerkaka blandar sig med orden som sporadiskt kommer från återberättelser av vad vi sett och läst i åra respektive tidningar och böcker.

Eric Gadd snurrar fortfarande i bakgrunden.

Ser att mina ord denna gång är mer öppna och ytligt, närvarande beskrivande, mot tidigare somrars tysta, introverta tankar om stundens beteende.

Himlen är åter blå.

-

Vi lägger månen på den nedstigna himlen, i en form av en orange ekorre, och skapar vårt eget stjärnfall när vi kastar oss omkring med den i vattnet, så att dropparna lyfter med hemlängtan.

-

Såg Inside Actors Studio med fokus gästen Robin Williams, och fick lite att tänka på i slutet, då han dels delade med sig av en tanke som han fått av Jeff Daniels då de spelade in Fisher King: "When you make an misstak, go with it, 'cos it's a Budist gift" samt två frågor efter programet om varför han vågade riskera så mycket och vilken film han ville att folk skulle minnas av honom om 100 år, den som betytt mest för honom.

Hans svar var att han vågade, för att de gånger som han hittade rätt så vann han så mycket och han visste inte ännu vilken film som betytt mest för honom, då han fortfarande lärde sig.

Kändes som om jag hörde mig själv.

-

Inomhus hörs barnens otvungna och livsgivande skratt till soundtracket av filmen som de ser på.

Själv har jag just dukat av klart och satt mig under trädet. Ser hur trädkronan dansar med molnen och hur dagens sista solstrålar doppar sig i mitt vinglas för att färga himlen.

Det enda som saknas är det delande, det vuxet delade, samklangen av tankar och glas som möts. Möjligheten att spegla sig själv, men i en magisk spegel som visar reflektioner av andra dimensioner och vinklar.

-

Finns det inte egentligen alltid bara en väg att gå? Vid en första anblick så tror man att det är två – den väntande och den oväntade, men faktum är ju att den oväntade är ju väntad, och det väntade på gräsen till oväntat, för när går det som man räknat att det skall gå?

Detta återspeglas på tiden. Att vänta 20 år, är ju egentligen ingen tid. Det är knappt ett andetag av bergensskapelse, samtidigt som det är oräkningsbart i en myras värld. Frågan man då skall ställa sig är. Hur viktigt är det egentligen – om det är väldigt viktigt, livsavgörande och riktigt stort, så bör man räkna det med bergens själ, och då är det ointressant när det sker under människans levandsår. Så är det, och så var det.

-

Morridusa, that's me... Ser hur håret virvlar sig ut som ordhuvuden, luktande med nyfikna tungspetsar, avkännande inför livsdofter. Idag faller kristallerna lätt mot träden blad, individuellt tillsammans, med svängrum för tolkningar och infall. Sätter mig under trädet och möter några av dem med ovansida av min hand, ovan sidan. Den som annars inte får känna. Släpper loss den och låter den få vara med.

Ljudet faller jämte dropparna och landar på mina öronsnibbar, där de skrattar till lite lätt, innan det tar ett nytt språng mot marken under mig.

Det blev middag med kycklingfilé i ugn tillsammans med potatis, morötter. palsternacka, champinjoner och rödlök samt glass med riven choklad och jordgubbar till efterrätt, följt av ost och vin.

Nu har tystnaden och samtalen lagt sig – sitter själv uppe i stearinljusets sken med en kopp tea och bara njuter av intrycken,

-

Det talas om trygghet i samhället. I sommarens hetta träder ordet fram i en annan skepnad, då folk klär sig i det under solens tydliga ljus. Trygghet. T-Rygghet. En kortärmad ryggrad av hetta som aldrig slår ut i full eld eller längre än en öppenblicks stängda iakttagelse. Hettan, endast som aska på flaska. Falskhet. Allt annat än en t-rex, eller precis så. Endast trygghet i sin egen attack.

Tryggheten är avsaknaden av förtanke, där man vågar släppa de yttre murarna och vågar vara annorlunda utan att tänka på att man är det, att våga släppa en tanke som inte är klar. Men många gömmer sig bakom en trygghet som är allt annat än just det.

Kan vara tryggt att veta.

-

Vackra ord målar vykort av känslor och iakttagelser, men egentligen är inte orden vackra – då de endast är ord på papper, så som en målning är färg på duk, det fantastiska sker i betraktarens ögon och sinne. Det är där resan sker. Det är där fantasin och iakttagelsen lever. Utan den möjligheten, blir det aldrig mer än bara ord på papper.

Därav kan någon tycka att det är patetiskt och banalt, då de själva inte kan se längre än den egna ytan och utan eftertanke eller nyfikenhet, så gör de som samhället alltid gör. Dömer, förkastar, hånar och nervärderar det som de inte förstår eller har vilja att ta reda på – då et inte handlar om dem själva. Styrkan att stå våga falla in i samhällsmönster och konventioner, istället för att riskera att vara mänsklig och bli tvingad till att ta ställning själv. Då är man stark, vilket man bevisar genom att slå

först. Ingen tragik, bara samhälls fakta – det är så som vi skapat världen. Den grekiska tragedin ersätts av 2000-talets trasedin [sic], där människan strimlas sönder och trasiga bitar förkastas i konsumtionens breda leende.

-

Försiktigt ler jag tillsammans med solstrålarna som tar sig genom dagens vita täcke, och sakta tar vi oss genom dagen.

-

Våra skuggor ligger kvar när vi springer ut i solen. Det är då, då man vet att man lever och hela ens själ är trygg.

-

Läser i DN en liten artikel med Fredrik von Gerber från gruppen Noice, och fastnar för hans motto: Använd aldrig någon annans tid som om den vore din egen.

-

Ut om mår den till likt: Utomordentligt: Våga känna samhörighet utanför sig själv: Ut och mord egen till lik: Ta död på den egna självbilden som liknar det andra ser: Utom ord egentligen.

-

Ser hur jag missar orden, eller rättare sagt inte missar dem, utan vi sitter mer jämsides och bara noterar skiftnigarna i dagens toner tillsammans, utan att anteckna dem.

Tankarna finns fortfarande inom mig, men vecket i pannan som stängde in min själ i reflektioner, finns inte längre kvar – det tredje ögat får se fritt, och i frihet finns inte behovet att ta plats. Skapa eget utrymme. Utrymme sinnet.

Ögonblicks studier över bordets ådror, gräsets vighet, den osynliga vindens dans, stenarna på stranden och dess samtal. Jag ser och hör det fortfarande. Men det är som kontrasten mellan en kinesisk trädgård och Sergelstorg, på ytan, där man i trädgården byter mark, underlag efter några steg, för att alla sinnen skall vara med – kontra plattorna i stan som bara fortsätter komma efter varandra tills man inte längre märker att man går på dem. Man flyter ovanpå en vardag utan att vara fysiskt närvarande. Tanken lever fritt – i bästa fall – och man har inget behov av att säga ”Se, jag går. Se, plattorna under mig. Se, ljudet av mina skor mot gatan – som ingen annan hör... Se det!”. Möjligen resignerar man till ”Se mig!”, men då jagets själ inte finns, som konstaterat, i den miljön – är alla osynliga till det att tingen gör oss till något andra upplever oss vara.

-

Den vita duken ovan våra nakna fötter, spricker sakta upp och blottar den sköra himlen med sina strålar av guld som smeker träd Kronorna.

-

En svag solstråle vilar mot min kind och viskar: ”Den nya dagen fortsätter nu”. Öppnar ögonen försiktigt och ligger kvar i sängen för att lyssna på ljudet av barn som vaknar. Tror vi tar ett dopp innan frukost.

-
Nu skall vi ner och möta drömmarna som vilar, på den spegelblanka sjön i väntan på nattenstäcke, och låta dem skölja över våra kroppar innan middagen

-
”Tänk att få fånga vattendropparna med dig och låta stenarna tonsätta våra samtal med vågorna som dirigent.”

-
Tro på det som du inte vet. Det är den enda kunskapen – att vara livlös kan också vara att leva till fullo. Där, och då, livet får vara löst (obundet) och fri att våga leva. Att det känns yungt är också förståligt då tanken blir lätt som ett andetag i vinden, så det är självklart att du känner tyngden – men det är bara livet som säger: ”Ja!”

-
Märligt hur långa timmarna plötsligt kan bli. Tanken och känslan spänner tiden på ett band mellan sig, för att ta tillvara på minsta anslag – vilket resulterar i att tiden förskjuts och timmarna, helt oväntat, upplevs som dagar av saknad.

-
Har en fråga som semestern inte gett svar på. Föddes sniglar med sina skal, eller hittar de gamla skal som de kryper in i? Var är de medans de skapar sitt skal? Vart är de då det inte regnat?

-
Barnen lämnar sångarna. Bäddarna som inte säger, utan sjunger. Barndomens sånger. Hör hur de sjunger även efter att barnfötterna gått ut.

-
Tänkte på det inom stundom krympande avståndet. Det är nu, till och med, under samma ljus som orden kommer att falla närmare idag. Bara en sån sak. Hur skall man kunna möta dagen med något annat än ett leende?

-
Gick ner till vattnet för att säga ”på återseende”. Barnen plockade souvenirer och jag lyssnade på vågorna.

Efter att barnen hittat det som de ville hitta, så bad jag dem sätta sig vid mig och lyssna på vågorna.

De har inte brottom, sa Joakim.

Tänk vad sant han hade.

”Det här är vår stund”, sa jag till Joakim då han slumrade i mitt knä. Solen, vinden, fåglarna och kyrktornets slag. ”Det var bättre innan kyrkan kom”, sa Joakim till mig.

Tänk vad sant han hade.

-

Sitter mitt på gräset. Känner hur vinden dansar med mitt hår och hur gräsets tentakler varsamt känner av min närvaro. Någon fluga mellan landar och en myra skaffar sig överblick. Känner hur situationens sista timmar blir till förra sommarens alla samlade dagar, då stvmor redan börjat jobba bort alla spår av oss – så att syster skall å det hon är van vid. Kanske är det bra. Skapar i alla fall perspektiv på tillvaron och rutar in vardagen i sina gallerburar. Gäller bara att livet hunnit ge mig tillgång till alla sommarens nycklar under dessa två veckor...

4.8 August

Siffrorna om mig (2008-08-02 17:48)

STJÄRNTECKEN

Fiskarna - Pisces (19 feb - 20 mars) Vatten

Det sista tecknet i zodiaken. Fiskar är ofta världsfrånvända, drömska och andliga individer. De är ovanligt känsliga älskare, som omfattar mycket av den visdom de andra tecknen står för. Fiskar är även mjuka. lätta att ha att göra med och mycket charmiga. De har nämligen haft tid att mogna och ta fram det bästa ur de andra astrologiska tecken. .

Positiva egenskaper:

Ödmjuk, medlidsam, förstående, världsfrämmande, lättrörd, anpassningsbar, lättpåverkad, vänlig, intuitiv, mottaglig.

Negativa egenskaper:

Obestämd, på gränser till likgiltig, hemlighetsfull, blir lätt förvirrad, har svårt att klara den praktiska sidan av livet, viljesvag, obeslutsam.

Karaktär:

Fiskar är fantasifulla, lyhörda älskare, och de är attraktiva för de flesta människor, men passar enbart ihop med ett fåtal. De är styrda av poeternas och tolkarnas tecken, tecknet som står för sann kärlek, trohet och inre frid

Här, i slutet av det astrologiska spektrumet, har de sett det mesta. Fiskarna är känsliga och sårbara och har inte något skyddande skal. I brist på detta skyddshölje döljer Fiskarna ofta sina äkta känslor och spelar en livets teater. Och trots att de är blyga, dras många av dem till teatern och blir utmärkta skådespelare med stor intuition. Fiskar har lätt för att känna medlidande med de sjuka och svaga. Osjälviskt hjälper de alla de kan, var, när, och hur som helst. Fiskarna är förvirringens och otillfredsställelsens tecken. Den som söker svar och aldrig får dem. Den som är utan rast eller ro, ständigt på drift och ständigt prövande nya vägar. För Fisken hänger allt liksom i luften, och tillvaron är närmast kaotisk. Obesvarade frågor, osäkerhet och hjälplöshet hör tecknet till.

Fisken är den som alltid hoppar från punkt till punkt och prövar vad helst som är okänt. Det är svårt för Fisken att slå sig till ro med något, för snart kommer känslan att det inte är riktigt rätt, att något bättre finns bakom hörnet. Fisken är snäll och förlåtande, ger gärna efter för omgivningen.

Självutlämnande intill självförintelse och saknar en fast grund att stå på. Den irrande, letande. ”Jag vet inte”, säger han, och ”Jag kan inte”.

När det gäller kärlek så söker han ett ideal, men blir besviken när det inte stämmer. Han söker stabilitet, men samtidigt vill han ha någon som inte håller honom fast. Han är trogen, sviker någon honom ser han ingen anledning till att hämnas.

Färg: Turkos
Växt: Cikoria

-:-

NUMMEROLOGI

Siffran 9 representerar själslig förfining och mystik

Din Karaktär

Du är mycket känslig och lättpåverkad. Du är mycket beroende av att ha goda vänner som du kan ty dig till och fråga till råds så fort du blir osäker om något. Du känner djupt för alla sjuka och ensamma, ibland tycker du knappast att du kan stå ut med att tänka på allt elände i världen.

Du styrs mer av dina känslor än av ditt sunda förnuft, du handlar ofta impulsivt, utan att tänka på följderna.

Du drömmer om en värld utan hat och utan nöd, men du behåller oftast dina tankar för dig själv. Du är för blyg och tystlåten för att våga predika om dina idéer inför publik.

Din Personlighet

Du har många vänner, men det finns också många som blivit sårade av ditt impulsiva sätt. Du har lätt för att slänga ur dig omdömen om människor, men när du sedan ställs mot väggen för att försvara dina åsikter blir du stum. Det beror helt enkelt på att du är för blyg och osäker, men många anser att det är ett sätt att försöka göra dig intressant.

Ditt känsliga temperament kan också reta många. Ena dagen kan du vara strålande glad och lycklig men dagen därpå kan du känna dig så nedstämd och dyster att du knappast orkar prata med någon.

Dina vänner tycker att du är svår att förstå sig på.

Du är inte särskilt lojal mot dina bekanta. I din osäkerhet håller du alltid med den som har talat sist, även om det innebär att du säger något ofördelaktigt om dina vänner.

Kärlek

Den enda person du är riktigt lojal mot är den du älskar. Det skulle aldrig falla dig in att gå bakom ryggen på din partner eller sitta och skvallra om ert förhållande i största allmänhet.

Du tycker att kärleken gör dig stark och säker på dig själv, du är den typen som verkligen ”blommar upp” när du är förälskad. Du tycker att du kan möta världen med ett leende på läpparna.

Du dras ofta till personer med siffran 2. Men ett förhållande mellan er kan knappast bli lyckligt. En sådan personlighet fordrar mer omtanke än vad du kan ge och du gör bäst i att söka dig en annan partner, gärna någon med siffran 3 eller 6.

Arbete och Yrkesval

Med ditt varma hjärta som klappar för alla små och svaga i samhället väljer du nästan undantagslöst ett yrke där du får utlopp för den känslan. Läkare, sjuksköterskor, socialarbetare och andra av samma typ av yrke har ofta siffran 9.

Affärslivet passar dig inte alls. det är en kall och hård värld för dig. Du drömmer ofta om att arbeta i något u-land, men du är inte tillräckligt företagsam för att förverkliga dina planer.

Ekonomi

Du är alldeles för verklighetsfrämmande för att ha hand om pengar. Du tänker nästan aldrig på din ekonomi, har du pengar så köper du vad som faller dig in - är du pank så tycker du att det går bra ändå. Du lånar gärna ut småsummor till vänner och bekanta men bryr dig knappast om att kräva dem tillbaka. Du stoppar hellre stora sedlar i insamlingsbössor för nödlidande än köper något extra gott till ditt eget middagsbord.

Numerologi - nummer nio - Människovännen

Inriktning: Att lära sig visa medlidande.

Möjligheter: Att utveckla idealism och kreativitet.

Nyckelord: Medkännande. Människovän. Idealist. Romantisk. Dramatisk. Kreativ. Karismatisk. Splittrad. Temperamentsfull.

Positivt: Nian har obegränsade möjligheter då nian är det tal som har alla de andra talen inom sig. De idealistiska niorna vill förändra världen och förbättra livet för alla andra. Det är en fördomsfri, tolerant och okonventionell livsväg. Nior är karismatiska och kreativa individer. Här finns konstnärlig och dramatisk styrka. Nior är utmärkta ledare för olika rörelser, sekter och religioner och de har lätt att inse behovet av religion i vardagen. De älskar att resa. Detta är emotionellt lagda, ömsinta människor med gåvan att kunna visa medlidande. De föredrar de stora livsproblemen framför de små. Det kan tänkas att de får uppleva dramatiska slut på ett och annat i sitt liv. Särskilt bra på ekonomi är de inte och de är inte heller särskilt intresserade av materiella ting. De har många vänner - den magnetiska dragningskraften fascinerar andra människor. Nior är intensiva och otåliga och passar bra för ett liv som konstnär eller humanist. Ofta har de paranormala gåvor.

Negativt: Nior kan var otåliga och temperamentsfulla. De bör behärska sitt humör och lära sig att bli mer praktiska och att ta större hänsyn till detaljer. Karaktärsbedömning är de inte bra på utan de kan bli manipulerade av andra. De kan också uppoffra sig helt i onödan.

Nior: Nians människokärlek finns hos Mahatma Gandhi och konstnärligheten hos Shirley MacLaine och Brigitte Bardot som båda två på senare år ägnat sig åt humanitär verksamhet: MacLaine genom new age-rörelsen och Bardot genom att värna om djuren.

-:-

KINESISKT HORISKOP

Apans år

Mental och fysisk aktivitet, som ligger på gränsen till hyperaktivitet, är grunden i Apans tillvaro. Denna aktivitet i samband med en stark osjälviskhet är vad som definierar Apan i den Kinesiska mytologins ögon. Skämtsamma upptåg, "practical jokes" och andra skojiga tilltag dominerar Apans tid, men att alltid avge så här mycket energi kan leda till mano-depressiva tankar. Apans är ofta mycket väl omtyckta av sin bekantskapskrets då de alltid skämtar med en vilja att göra allting bättre som grund. Apan kan aldrig sitta stilla, utan de gör vad de behagar och lägger alltid näsan i blöt. Nästan aldrig leder Apans näsvishet till konfrontationer med andra människor, utan snarare leder det till goda skratt och andra positiva effekter. Apans har en förkärlek till att liva upp sin omgivning, så därför väljer de att utföra sina upptåg när de som är i närheten verkar nedstämda, som till exempel en sen höstkväll.

Anser du dig vara en slokande blomma, då är det hyperaktiva Apans år definitivt inget för dig. Nu gäller djungelns lag och först till kvarn får först mala, och skulle några regler gälla, så har de, är jag rädd för, anarkistisk förankring. Under den odygdiga Apans inflytande kan allt hända och gör det också. Varje morgon när du vaknar läser du tidningsrubrikerna med växande misstro.

Överallt ligger tonvikten på trender, attityder och på nymodigheter; Apans gillar upptåg. Men trots all denna ytliga flärd kommer många upptäckter att göras under året och inom vetenskap och teknologi görs stora framsteg. Allt är bäddat för nya idéer, nya metoder och nya världar.

Detta är inte året för navelskådning, såvida det inte är en gångbar innetrend förstås. Konsten är att våga ta risker, att chansa och att spela falskt. Under Apans år kommer politiska stridsfrågor att lösas

på ett eller annat sätt.

Den viktigaste lärdomen man kan dra av Apans år är att inte gå mot strömmen. Moralister och andra världsförbättrare får inget gehör för sina idéer detta år. Väckelsepredikanter bör tala mindre med sin församling och mer med sina skattejurister. Men populärunderhållningen blomstrar som aldrig tidigare och många nya stjärnor framträder inom sport, musik och film.

Apans år börjar och slutar i en rastlös jakt på nöjen och pengar. Men skulle nu saker och ting inte gå enligt planerna, så är det ingen idé att gå omkring och hänga med huvudet för det. Nej, Apan svingar sig bara skickligt och lätt över till nästa gren. Förvänta dig inte heller att Den Stora Kärleken ska vara evigt, de som har tur i kortspel brukar ju sägas ha otur i kärlek. Det kommer att spelas massor av femkortspoker under Apans år, men turen tar tyvärr slut vid dörren in till sängkammaren.

Apans personlighet

Det är ett obestridligt faktum att av alla djur är Apan det som liknar människan mest. Och när vi ser på de personer som är födda i Apans tecken, upptäcker vi snart att Apor är välsignade inte bara med människans bästa sidor utan också, tragiskt nog, med de sämsta.

På plussidan står att Apan är mycket klok, högaktar kunskap och har förmåga att till synes utan minsta besvär resonera sig fram till lösningar på också de mest komplexa problem. Apan är väl medveten om vilka belöningar denna värld har att erbjuda och att de uppnås genom makt och rikedom. Han är inte den som tar till svärdet för att nå sina mål, utan använder sig i stället av sin logik, sin intelligens och sin intuition, som verkar säga honom när tillfället är det rätta att handla. Den i högsta grad charmiga och fyndiga Apan är fåfång som få, något vi undantagslöst förlåter honom. Han har alla möjligheter att nå den absoluta toppen inom vilket yrke han än väljer. Och skulle Apan ha en grundsten på vilken alla hans företag är byggda, kommer orden vett och visdom att vara ingraverade där.

Apan är också i högsta grad en siffermänniska och hans matematiska geni lämpar sig väl inom så skilda områden som handel, vetenskap, arkitektur och musik. Men det som mest bidrar till att Apan står människan nära är ändå hans sinne för humor. Hans slagfärdighet är varken sarkastisk eller burdus, oanständig eller cynisk, utan ren och bubblande.

Men om nu den förtjusande Apan speglar alla våra bästa karaktärsdrag, hur långt går han i så fall när det gäller att apa efter dem vi respekterar minst? Man får till exempel leta länge innan man hittar en Apa med samvetsbetänkligheter, och det kan vara lika svårt att upptäcka en Apa med hög moral som att hitta den berömda nålen i höstacken. Sånt ligger helt enkelt inte i Apans natur. Han eller hon är nu en gång för alla listig, misstänksam, slug och bedräglig. Hans varumärke är ofta fula knep och framgång hans enda mål. Och om Apan har ett verktyg så är det bedrägeri, något han använder på samma sätt som en mekaniker använder en skiftnyckel.

Men det ska också sägas att Apan är så listig, har en så långt utvecklad känsla för sin egen överlägsenhet, att han ofta inte kan skilja mellan fantasi och verklighet. Många gånger är det så att han tror att de lögner han uttalar är sanningen. För kom ihåg att Apan är född i fantasins tecken.

Den arroganta Apan, utan minsta respekt för andras åsikter, klarar sig ofta undan med sina trick. Och främlingar blir lätt lurade av Apans välsmorda käft. Bara de som lever nära Apan och känner honom väl vet hur han ska tas. Så det första man bör lära sig när man har att göra med en Apa, är att aldrig försöka vinna en öppen konfrontation med honom; han är världens besserwisser. Ett ordkrig med en Apa leder dig ingenstans. Nej, bjud honom i stället på sött vin och en jätteportion chokladkaka med kolaglasyr och vänta se'n tills han är för drucken och fet för att orka slåss.

Kombinationen av ett skarpt intellekt, opportunism och sparsamhet borgar för Apans givna kandidatur bland högskattebetalarna. Ja, Apan kan verkligen konsten att lägga skatter på hög och det med så'n stil och elegans att det alltid skapar rubriker. Och Apor specialiserar sig sällan utan föredrar att variera sina talanger så mycket som möjligt. Kanske får de ihop sin första miljon sent i livet eller också kan det ske redan medan de är tonåringar.

Grundläggande för Apans framgång, och i lika grad nödvändig för hans sociala anpassningsförmåga, är hans i sanning extraordinära minne. Buffeln, Hunden, Grisen och Ormen kan, som på en given signal, gräva fram någon halvt bortglömd faktauppgift ur minnet, men inget annat djur har ett tillnärmelsevis lika fantastiskt superminne som Apan. Och det är kanske ingen slump. För trots sin slagfärdighet och sin slughet är Apan innerst inne mycket osäker. Och det är i detta sammanhang som ett gott minne

inte bara är en välsignelse utan också en nödvändighet. För om Apan omedelbart kan komma ihåg ditt namn och smådetaljer som till exempel vad dy tycker om och vad du ogillar, fakta från ditt privatliv och din uppväxt, är han på god väg att vinna över dig på sin sida, För tänk ändå vilken fascinerande varelse denna charmerande Apa måste tycka att du är, när han gjort sig så mycket besvär med att minnas allt detta om dig av alla människor! Men detta med att smickra dig genom att minnas namnet på din äldste son, skolan han går i och till och med hans favoritämne, ingår i de trick Apan använder sig av. Det är i själva verket ett av hans många bondfångarknep. Sanningen är att Apans minne är hans andra natur, och dessutom är han samma godhjärtade, leende, skrattande och skämtsamma person mot varje människa han träffar. Det spelar ingen roll vem det är - taxichauffören eller äldste vännen, främling eller släkting - alla är de en och densamma för Apan i dennes sökande efter trygghet. Och eftersom han sällan hyser medlidande med någon, kan Apans motto sägas vara detsamma som varje bondfångares: "Här kommer det en lättlurad stackare".

Apan är också kunskapstörstande som få. Oavsett om det är något reklamskräp som just dunsat in genom brevlådan eller den senaste kritikerbelönade romanen, läser Apan det skrivna med stor entusiasm och ofta utan så mycket som en vink om vad han tyckte. För Apan är kunskap helt enkelt något att lagra för eventuellt framtida behov. Moraliska aspekter är inte hans bord. Och aptiten efter nya erfarenheter gör att Apan provar allt åtminstone en gång. Observera till exempel hur en Apa vid middagsbordet kastar sig över alla för honom nya och obekanta rätter, och när det gäller att ta för sig inskränker han sig ingalunda till bordets läckerheter, så se upp ifall han skulle få lust att avsmaka din äkta hälft.

Inom handel, humaniora och vetenskapligt arbete utgör Apan en formidabel motståndare, tack vare sin kombination av minnesgodhet och ett tillmötesgående uppträdande, tillsammans med en outsläcklig lust för nya erfarenheter. Men trots sitt anmärkningsvärda minne och sin stora kunskapstörst är Apan sällan den som tar initiativet. Tänk bara på människomassorna utanför apburen på zoo. De står där och gör grimaser och rätt som det är svarar aporna med samma mynt. Alla trick en schimpans lär sig för sin komiska tejudningssketch, har han lärt sig av oss. Precis som lumpsamlare plockar Apor lite här och där och säljer det sedan vidare som om det vore deras eget. Och det utan ens en tanke på annat än att sakerna tillhör dem.

Det som en Apa har att erbjuda ter sig ofta en smula ytligt. Men hur ytliga hans kunskaper än kan tyckas vara, är de lika fullt mycket omfattande. Och oavsett källan håller hans historier oss fångna. Ingen kan berätta en historia bättre än en Apa och inte heller krydda den med mer charm och spiritualitet. Och det kan inte nog påpekas vilket fantastiskt sinne för humor som Apan har, det som får honom att både råka in i och klara sig ut ur alla knipor. Det saknas inte heller tillfällen i Apans vilda liv när det är mycket nära ögat att han råkar ut för något obehagligt.

Så snart Apan bestämt sig för hur han ska agera, måste han handla genast. Tvingas han vänta överflyttas snabbt intresset på något annat - och han ser till att det alltid finns massor av valmöjligheter. En sak måste dock sägas till Apans försvar och det är att han medger när nederlaget stirrar honom i ansiktet. Inget falskt hjältemod där inte. Fördelen med detta är förstås att Apan bevarar sin handlingskraft och får tid att förbereda ett motdrag.

Eftersom Apor måste pröva på allt och, om de får chansen, dessutom allt på en gång, är de mycket förtjusta i att resa. I resandet ligger löftet om ständigt nya och allt underbarare äventyr. Detta gäller inte minst för unga Apor, vilka är i majoritet bland liftare och tåggluffare.

Men om det nu kan verka som om Apor har det bättre förspänt än de flesta är kanske också det en följd av deras list. För också Apan har sina problem. Så finner hon, trots sin slughet och sitt skarpsinne, föga nöje i kärleken. För många innebär kärleken samtidigt ett hot, men så inte för Apan. I stället tar hon mycket lätt på kärleken, som om det rörde sig om vilket annat spel som helst där han eller hon sitter inne med alla esser. Men kärleken är nu inte något slags pokerspel. Och oavsett om det rör sig om ett livslångt förhållande eller en tillfällig förbindelse, så finns det varken vinnare eller förlorare i kärlek. Vad som krävs är ömsesidig respekt och ett konstant behov av att dela med sig - två egenskaper som Apan mer eller mindre saknar. Även om Apan säkert försöker att slå sig till ro, kommer ändå ett ständigt närvarande behovet av att pröva något nytt att stjälpas alla goda föresatser. Inget kan någonsin tillfredsställa Apan helt, därför att han i själva verket inte vill bli tillfredsställd. Den böjelse som inte minst kvinnliga Apor har för tillfälliga förbindelser, kan leda dem bort från den smala vägen - och om de inte är försiktiga också ut på gatan.

Trots alla överdrifter och trots sitt habegär, är Apan en stor människovän som helhjärtat gläder sig åt dina framgångar och verkligen beklagar dina misslyckanden. Och när en Apa kommer på besök, kommer han aldrig tomhänt. Även om det bara är något värdelöst litet smycke eller prydnadssak, så finns det alltid en liten present till just dig. Och när du hittar ett vykort på din dörrmatta från något avlägset hörn av världen, kan du vara säker på att det kommer från en Apa som önskar att du vore där. Apan älskar verkligen att göra någon glad och är alltid lika omtänksam.

Apkvinnor har ofta ljus och ömtålig hy. De har lätt för att bli röda i ansiktet och lider inte sällan av smärre hudproblem. De klär sig nästan uteslutande för att göra intryck och ägnar massor av tid åt sitt underbara hår - de försöker få dig att tro att det växer så vackert på naturlig väg. Men även om de klär sig för att få dig att helt tappa andan, så gör de det med smak.

Den manliga Apan är prydlig och välvårdad och klär sig utan större intresse för modet. Hans arbetsrum är funktionellt och spartanskt inrett och påminner i vissa fall om en klostercell. Men om två Apor flyttar ihop ser huset snart ut som ett slagfält. Fast oavsett hur det ser ut i vardagsrummet blir äktenskapet mellan två Apor i regel mycket lyckat och ligger högt upp på listan över alla tiders bästa kombinationer. Apor låter sig emellertid inte nedslås om den Rätte inte skulle dyka upp.

Vilket yrke en Apa än väljer som sitt första, så händer det ytterst sällan att det jobbet gör honom berömd. Apor byter också äkta hälftar nästan lika ofta som de byter jobb. Men skulle en Apa trots allt välja att hålla sig till ett enda yrke, bör han ägna sig åt något där han har nytta av sitt rörliga intellekt, sin organisationsförmåga och sitt fenomenala minne. Kvinnliga Apor blir utmärkta privatsekreterare och ofta har de större inflytande i företaget än sina chefer och skaffar sig snabbt en egen position inom organisationen, från vilken de kan utöva maximal kontroll med ett minimum av ansvar. Chefen är den som får skulden för de usla besluten och berömmet för de bra. Men det bekymrar Apan föga, eftersom hon själv vet vem som har den verkliga makten. Och när det gäller att ta till fula knep har Apan ingen rival.

Apans barndom är orolig och hans ungdomliga blandning av slughet och överläghetskänsla, får honom ständigt på kollisionskurs med vuxenvärlden. Men under livets mittperiod blir Apan tuffare och mer beredd att ta emot några verkligt hårda slag som drabbar honom. Han kommer utan tvivel att göra sig ett namn, men hans hemliv blir sällan så stabilt som det borde, och många är de som försöker konkurrera ut honom med hans egna metoder. Ålderdomen däremot blir lugnare för Apan, men hans kunskapstörst och längtan efter nya upplevelser hänger i, hur gammal han än blir. Men kineserna varnar för att alla Apor riskerar att dö plötsligt och långt hemifrån. Så se upp Apor!

Apan som förälder

Apan blir ofta en utmärkt förälder, vars barn är öppna och vetgiriga, två av de viktigaste egenskaper som finns. Det barn som växer upp i en Apas hem behöver aldrig sakna stimulans och uppmuntras på alla tänkbara sätt att lära sig precis vad han eller hon själv önskar. Barnet behöver heller inte sakna ömhet och kärlek och även om Apan skiljer sig kommer barnet - oavsett vad som händer - alltid i första hand. Råttungen, särskilt om det är en pojke, får allt vad han pekar på av sin Apamma och tar för sig med båda händerna av alla erbjudanden. Också Griskultingen mår bra hos den entusiastiska och intelligenta Apan. Och en Kattunge blir aldrig uttråkad. Hon hålls fullt sysselsatt av all den stimulerande konversation som pågår runt henne, så att hon inte ens har tid att låta sig skrämmas om någon dörr slås igen av en vindpust. Och pappa Apa är stolt över sin Kattdotters konstnärliga prestationer. Också Getdotterns talanger gläder honom, men han blir så lagom förtjust när den unga damen börjar bemöta honom med hans egna finter och fula trick.

Hästdottern har inget till övers för en Apmor som tillbringar all sin tid framför spegeln, särskilt inte som det är där den unga damen själv vill sitta. Men de kan åtminstone låna varandras kläder. Fåfånga är däremot inget problem för den unga Buffeln, som i stället i högsta grad ogillar Apfaderns burdusa uppträdande, samtidigt som han undrar hur mycket av det som fadern berättar för honom som har verklighetsunderlag. Men den lilla Buffeln kommer ändå att bli älskad, troligen just därför att han är så kritisk. Apor gillar livliga barn, men den unga Tuppen ställer höga krav på sina föräldrar och inget som en Apa gör eller säger, tilltalar Tuppen. Ett och annat skämt skadar inte, men pappa Apa borde verkligen inte driva fullt så öppet med sin Tuppdotters rättskaffens åsikter. Ingen skratta däremot åt den lilla Tigern, vars styrka och djärvhet vinner allas gillande. Fast Tigern måste lära sig att inte avbryta

sin Apmor när hon talar i telefon. Pappa Apa finner kanske sin Ormson väl tystlåten, för att inte säga en smula inåtvänd, ett drag han dock förbiser med när det gäller Ormdottern som ju är så älskvärd och förtrollande att till och med en Apa blir alldeles hänförd. Den Drake är inte född som inte förväntar sig att föräldrarna ska fascineras av varje ord han säger och i Apan har han en hängiven lyssnare. Men är det verkligen så nyttigt för den lilla Draken att vid så tidiga år överösas med översvallande beröm? Risker finns ju att han växer upp till ett litet monster!

Hundvalpen måste tyvärr räkna med att få mycket kritik. Därtill ofta mycket orättvis sådan. Hundar vill ha meningsfulla levnadsråd från sina Apfäder, inte råd om hur man vinner i poker. Sådana tips tackar däremot inte Apbarnet nej till. Inte undra på att Apor är så fulla i sjutton.

Råtta +++++
Buffel +++
Tiger +++
Katt +++++
Drake +++++
Orm +++
Häst ++
Get ++
Apa +++++
Tupp +
Hund +
Gris +++++

Apan i affärer

Apan är något av expert när det gäller att tjäna pengar, samtidigt som han har få övermän när det kommer till att sätta sprätt på dem. Apan njuter inte bara av ett fett bankkonto, utan också av att slå på stort. Även om Apan arbetar bäst på egen hand, har han inget emot ett kompanjonskap med den säkra och pråliga Draken. Båda älskar att stå i rampljuset och puffar på varandra uppför karriärstegen. En kvinnlig Apa är den perfekta assistenten till Drakchefen. Och ju högre upp på samhällsstegen Draken håller till, desto bättre är det för båda två. Också Grisen gillar att få rubriker och är ett annat förstklassigt val som partner till Apan. Han kan arbeta hårt och länge utan att knota, medan Apan charmar klienterna med dyrbara affärsluncher. Om Draken och Apan blir ett oslagbart team inom reklambranschen, gäller samma sak för Grisen och Apan om de driver taxirörelse tillsammans. Vad beträffar övriga djur är det bara Geten och Råttan som har en chans att göra sig gällande vid sidan av den överlägsna Apan, som är både klyftig och ambitiös om han sätter den sidan till. Geten tar snabbt efter Apans charm och uppmärksamhet på detaljer - Apans starka sidor i affärer - och är till och med så läraktig ibland att hon kan lyckas på egen hand. I så fall använder hon sig av samma fula knep som Apan. Råttan är fin på att nosa sig till en bra affär och är igång med budgivningen långt innan de flesta av oss andra ännu hunnit stigit ur sängen. Men Råttan kräver ett mer djupgående ekonomiskt engagemang från sin partner än vad Apan i regel kan presteras.

När vi nu ändå är inne på ämnet vem som investerar vad, är det svårt att se hur två Apor skulle kunna driva ett företag tillsammans. Bäst är om de glömmer allt vad affärer heter och i stället går in för att skriva komedier. Tigerns lysande idéer stimulerar Apan, som är intelligent nog att dra fördel av dem. Men eftersom Tigern är något av en idealist blir han lätt sårad av Apans något "personliga" etiska principer. Den ärliga Hunden ogillar allt slags dubbelspel, och det kan mycket väl hända att när Apan en morgon kommer till jobbet, så väntar taxeringsintendenten, kronofogden och en man från polisens bedrägerirotel på honom. Inte heller den övermodiga Tuppen vill ha något att göra med skumraskaffärer. När Tuppen säger att checken är skickad med posten så stämmer det också. Kattens styrka är att han arbetar metodiskt, även om det går väl sakta för honom. Apan däremot arbetar på de mest udda tider. Mellan dem är det också en konflikt vad beträffar investeringarna.

Små chanser även för ett kompanjonskap mellan Apa och Buffel att lyckas. Apan använder sin intelligens mer än sina muskler och Buffeln har en alltför trist och traditionell inställning till affärer för att han ska kunna matcha Apans snabbhet och idériedom. Ormen har inte mycket till övers för att slita

dygnet runt, och precis som Apan är han klok och kalkylerande. En praktik för ett par högklassiga hjärnskrynklande bör passa dem utmärkt. De kommer att göra sig en förmögenhet tillsammans. Hästen är praktiskt lagd i allt han företar sig och både han och Apan gillar lite skvaller då och då. Kanske gör de klokt i att starta en veckotidning tillsammans.

Råtta +++
Buffel
Tiger ++
Katt
Drake +++++
Orm +
Häst +
Get +++
Apa ++
Tupp
Hund
Gris +++++

Apan och kärleken

Apans kärleksliv är oftast komplicerat. Han eller hon får försöka att göra det bästa av situationen och behöver allt tänkbart stöd från partnern för att få ut något av dessa affärer.

Drakmannen vinner lätt Apkvinnans hjärta. Problemet är bara att det går lite väl lätt. Grisen är en gemytlig karl som gillar sköna mjuka sängar och massor av champagne. Han riskerar inte att Apan ratar honom. Hon får bara se till att han inte lyssnar när hon ringer sina hemlighetsfulla telefonsamtal. Grisar gillar nämligen inte att bli bedragna.

Buffeln faller pladask för Apkvinnans spirituella konversation och slagfärdighet. Han kopplar av fullständigt och öppnar sitt hjärta. ”Berätta mer hemma hos mig”, kuttrar fröken Apa. Och det är troligen allt den gammalmodiga Buffeln kommer att göra. Herr Apa avgudar Kattmissens mjuka hy och känsliga sätt, men hon litar inte på Apan och ett förhållande bygger nu på ömsesidigt förtroende. Om Katten har sina tvivel på att Apan alltid talar sanning, så vet Tuppen att Apan alltid ljuger. Problemet är bara att den kvinnliga Tuppen genomskådar Apan först när det är försent.

Ormkvinnan är lika klok som vacker och Apmannen faller direkt för hennes stora ögon och förtrollande leende. Han gör allt för att hon ska trivas, men har svårt att stå ut med att hon aldrig ger honom en chans att vara för sig själv. Var på din vakt, Apa! Tigern har lätt för att låta sig charmas av den kvinnliga Apan och när han blir kär blir han det med besked. Men varje förhållande mellan två så ombytliga varelser är dömt att bli kort och ljuvligt. Ingenting är för evigt i Apors och Tigrars liv - vare sig det gäller diamanter, löften eller bekantskaper.

Hästen är en fåfång varelse och det är svårt att se hur en Häst och en Apa kan ha något som helst gemensamt - utom möjligen egenintresset. Vad i all världen ska två sådana egoister hitta på tillsammans? Den trogna och ärliga Hunden befinner sig i samma besvärliga situation, men av helt andra orsaker. Han är som hypnotiserad av Apans slagfärdighet. Den nöjeslystna Geten däremot genomskådar lätt Apans trick och ger dessutom igen med samma mynt. Men hon finner sig inte i att någon driver med henne.

Råttan är en annan varelse som vet att använda sin charm och Apkvinnan kan mycket väl tänkas falla för den. Det är inget fel på Råttans passion. Frågan är bara om Apan är lika öppenhjärtig tjugofyra timmar om dygnet. Vad slutligen två förälskade Apor beträffar, så är allt ett enda stort leende.

Råtta ++++
Buffel +++
Tiger ++
Katt +++
Drake +++++
Orm +++
Häst

Get +++
Apa +++++
Tupp +
Hund
Gris +++++

Apan och äktenskapet

Det perfekta äktenskapet är det mellan två Apor. Kloka, sällskapliga och slagfärdiga kompletterar de varandra fullständigt. Och deras små fuffens tar ut varandra.

Medan den trogen Hunden inte är någon bra älskare för Apan, är han en desto bättre äkta man. Han skyddar henne från alla slags överdrifter och hon i sin tur lär honom att skratta åt sig själv. Men Apan måste vara försiktig när hon skrattar åt sin Buffelgubbe, så att han inte får för sig att hon driver med honom. Apan kan mycket väl gifta sig med en Katt, som uppskattar hans slagfärdighet som bara Katter kan. Men Apor älskar att resa, medan Katter föredrar att stanna hemma. Så tyvärr, är det rött ljus här. Med hjälp av sina udda arbetstider och än mer udda trick, får Apan sin Tigrinna att känna ansvar. Men det är inte hennes naturliga sätt att vara och mycket riktigt så tröttnar hon också mycket snart. Orm och Apa kan lyckas tillsammans. Båda är bra på att sköta pengar, problemet är bara att båda vill äga varandra helt. Här krävs mer givande för att äktenskapet ska bestå.

Råttor är generösa och passionerade. Bäst passar en Apman och en Råttkvinna ihop. Ingen av dem missar någonsin ett tillfälle att njuta av livet, men de får bara se till att njutningen inte består av en annan Råtta eller Apa. Geten har fullständigt klart för sig vad hon vill ha ut av äktenskapet - en stor familj och massor av hålligång. Också Apor tycker om att roa sig och älskar sina familjer. Allt kommer att ordna sig, så länge Geten och Apan åtminstone någon gång roar sig tillsammans.

För den kvinnliga Tuppen är att roa sig detsamma som att sätta sprätt på en massa pengar och där får hon ingen respons från Apan. Den senaste kreationen är inte precis den smartaste investering Apan kan tänka sig. Pengar utgör däremot inget problem om Apan skulle få för sig att gifta sig med en Häst. Nej, där är problemet i stället att bådas fåfänga splittrar dem. Inga bröllopsklockor för Apa och Häst. Däremot kan de gärna få ringa för Apa och Gris. Den senare ordnar ett bra hem åt dem och när tiderna blir sämre kommer båda att ha stor hjälp av Grisens självkänsla och sinne för goodwill. Klockringning också för Draken som blir som förhäxad av sin Aphustru. Hon i sin tur gör allt för att han ska hålla fast vid henne och inte kasta blickar på andra skönheter. Och listig som hon är, ser hon till att alltid ge honom komplimanger. Så här är det bara att sätta igång med bröllopsförberedelserna.

Råtta +++
Buffel ++
Tiger ++
Katt ++
Drake +++++
Orm +++
Häst
Get +++++
Apa +++++
Tupp
Hund +++
Gris +++++

Hur du påverkas av Apans år

ETT ÅR NÄR FANTASIN FÅR FRITT SPELRUM

Ett femstjärnigt år för Apan själv och med undantag för den resolute ansvarskännande Buffeln, som inte till något pris kan förlika sig med Apans fiffel och båg, är året bättre än normalt för de flesta. Kanske också med undantag för Tuppen som delar Buffelns höga moralbegrepp och som därtill är ytterst konservativ. Enda sättet för Tuppen att få ut något av Apans år är att undvika diskussioner och att se till att arbeta mycket. Den ärliga och lojala Hunden låter sig luras att tro att han kan spela samma spel

som alla andra, men efter en lovande start blir han mer och mer desillusionerad. Det hela är alldeles för fantastiskt och ombytligt. Trots sin känslighet och förfining är Katten ändå beredd att försöka spela med i alla överdrifterna. Men var finns systemet i det hela? Sanningen är ju att det inte finns något. Och den fråga rebellen Tigern ställer till sig är: "Vad i herrans namn gör jag uppror mot?"

Även om det långtifrån är något katastrofår för Tiger och Katt, slutar det ändå med att båda frågar sig vad det var som gick snett. Då är året betydligt lyckosammare för Råttan, som ju haft tolv magra månader under Getens inflytande. Råttan anpassar sig snabbt till Apans sätt att leva och ser till att få ut så mycket som möjligt av det välfyllda skafferiet. Som tur är för Råttan vibrerar luften av list och slughet.

Den kloka Ormen trivs bäst när hon får röra sig lojt och eftertänksamt, medan Apan svingar sig från gren till gren högt upp i trädkronorna. Om Ormen bara inte låter sig luras att spela med i Apans spel, kan hon förbättra sitt bankkonto avsevärt under året. Men det rör sig inte precis om några lättförtjänta pengar. Den självständiga Hästen får se till att ta livet som det kommer och använda sin praktiska färdighet för att undvika att bli lurad in i spekulationsaffärer. Inget bra år för Hästen att bli kär eller gifta sig. Geten gör däremot klokt i att gifta sig under Apans år. Men hon måste se till att inte investera eller lägga ut ett enda öre som hon inte är absolut tvungen till.

Det strålar som alltid kring den skrytsamme Draken, som ju älskar att visa upp sig. Men karnevalens kung får inte glömma att han ju redan haft sitt år och att Apan också är ute efter publik. Draken riskerar att bli något av en driftkucku, men kan trösta sig med löneförhöjning och det låga pris han betalade för sin nya bil. För den ärliga och hårt arbetande Grisen går allt lekande lätt detta år och allt han rör vid förvandlas till guld - eller åtminstone till något nästan lika värdefullt. Och det är också ett utmärkt år för Grisar att bli kära. Vad beträffar Apan själv så är året ett enda stort festligt fyrverkeri. Det är svårt att tänka sig något mer succéartat än en Apa under Apans år.

Råtta ++++

Buffel

Tiger ++

Katt ++

Drake ++++

Orm +++

Häst +++

Get +++

Apa +++++

Tupp +

Hund ++

Gris +++++

-:-

STÄRNTECKEN & KINESISKT HORISKOP

Alla människor har inte bara ett utan två stora astrologiska tecken. Ett västerländskt "månadstecken" och ett österländskt "årstecken". Det ena tecknet kompletterar det andra. Om man slår ihop dem visar det mer av individen än var för sig. Om någon är född i Vädurens tecken och också född under Hästens år, så är denna persons tecken Häst/Vädur. Och en Häst/Vädur är inte likadan som en Get/Vädur eller en Tiger/Vädur.

Apa/Fisk

Den glada Apan hittar en ny, mer elegant yttre profil under inflytandet av den ohämmade Fisken. Apan är normalt sett balanserad. Hans jobb i den kinesiska zodiaken är att lösa problem, stora och små. Apor är födda med sunt förnuft. Apor är naturliga ledare, men söker inte makt. De är listiga och stabila. En ovanlig kombination. Fisken ger andlig charm och skönhet till den kvicka och livliga Apan. Resultatet blir en stilig person vars rykte om charm föregår honom eller henne överallt.

Denna person älskar skönhet och vet var den finns. Det som Apa/Fisken vill ha får han eller hon vanligtvis. De har naturlig stil och klass. Folk ger Apa/Fiskarna eleganta garderober och vackra smycken, slott att bo i och heder att vara stolt över. Det är något med kombinationen av kreativ iakttagelseförmåga och list och opportunism som ger en riktig världsmedborgare. Apa/Fisken är sofistikerad utan att vara en snobb. Han eller hon är välklädd, men bryr sig inte om att vara på listan över de tio bäst klädda. Apa/Fisken kommer närmast en av de där skrävorna eller prinsessorna i de gamla sagorna - de har klämmig klass.

Denna "klass" kan sitta endast på ytan. Apa/Fisken är något av en uppkomling och en av historiens bästa bluffmakare. Men icke desto mindre är bilden verklighet. Och dessa människor gör vetenskap av den ädla bilden.

Apa/Fisken charmerar och kalkylerar sin väg genom livet. Han stugar om och snirklar och slingrar och skruvar sina tankar och investeringar, sin kärlek och sitt hat, så att de ska passa hans behov för tillfället. De vet hur de ska få det bästa ur de flesta människor som de kämpar mot. Denna Fisk är den borne fixaren vars utomordentliga exempel duperar massorna och skjuter iväg honom eller henne till önskad placering på vad som verkar vara minuter. Apor är nämligen mycket smartare än de flesta av oss. Apor har oftast ett bra grepp på sina liv. Men när Fiskarna gör gemensam sak med dem så blir de lite mer obeständiga och en aning osäkra. Fiskens osäkerhet, den där gnuttan av ögonfransviftande blygsamhet, är vad som gör att affären går i lås varje gång.

Apa/Fisken är kringvandrande. Han har en tendens att överdriva och kan ha hälsoproblem med allt från alkoholism till omåttligt ätande. Apa/Fiskar är emellertid inte självdestruktiva. De vet när de måste sätta stopp för sin släpphänthet. Apa/Fisken får alltid tillbaka förlorad stabilitet.

Apa/Fiskar är mycket känslomässiga. De vet hur de ska hugga tag i någon annans känslor och hålla fast. I vänskap och kärlek klibbar Apa/Fisken fast precis som dagsgammal gröt.

Fiskarnas vanliga flyktiga aktning blir, med tillsatsen av Apans skärpa, en sorts ömtålig glans. Den allmänna inställningen hos denna Apa/Fisk säger "Jag älskar mänskligheten, men om den försöker skada mig så måste jag ta i med hårdhandskarna". Apa/Fiskar gör sig aldrig skyldiga till avsiktlig hårdhänthet. De är svartsjukt medvetna om sin egen förföriska makt. Men oftast är de lata när det gäller att skaffa sig dominans över andra och föredrar invecklade personliga relationers olika skeden framför allmänhetens fadda grova smicker.

Kärlek

Apa/Fisken kärlekshistorier är lika storslagna som de i sagorna. Dessa personer involverar sig i passionerade affärer av dramatiska och bibliska proportioner. Apa/Fiskar är mer än attraktiva. De är fångslande och mystiska. Folk faller pladask för dem. Apa/Fisken är en smula fåfång så han eller hon tycker om att vara föremålet för någons kärlek. Men eftersom denna person är Fisk och ibland verkar passiv så kan älskare försöka dra fördel av Apa/Fiskens goda natur. Därpå yr det av gnistor. Missbruk av Apa/Fiskens känslor är absolut förbjudet.

Om du är betagen i en av dessa snitsiga aristokrater är det bäst om du skaffar dig massor av pengar. Apa/Fiskar gillar pengar. De vet hur man skaffar och behåller dem. Du delar med dig av dina. De kan behålla sina. En för dig och två för mig. Du kommer inte att få något tråkigt liv med denna kraftkälla. De är känsliga för ömhet, men flappar ut om man gör bort dem. Gå försiktigt.

Passar med

Drake/Oxar, Drake/Kräftor, Drake/Skorpioner och Drake/Stenbockar är kärleksfulla. Råttor ska du leta efter bland Oxar, Kräftor och Stenbockar. Du kan även komma överens med Apa/Oxar. Du bör undvika Tiger/Jungfrur, Tiger/Skyttar, Orm/Tvillingar, Orm/Skyttar, Häst/Jungfrur, Get/Skyttar och Gris/Jungfrur.

Hem och familj

Lyx står på dagordningen i Apa/Fiskens heminredning. Dessa människor tycker om rysch och pysch, gärna i rent sidan. De dras till traditionella möbler och stora rum med eldstäder i marmor. Det är slottskomplexet. Apa/Fisken är njutningslysten och njuter av att bo på lyxhotell, nästan lika mycket som i sitt eget uppsnofsade hem.

Apa/Fisk-föräldern blir bättre med åren. Som ung kan denna förälder verkligen bli förvirrad av föräldraskapets seriösa sida genom sitt vackra yttre och framgångar i sexuell mening. När de blir äldre tar Apa/Fisken emellertid mer och mer hand om sina barn på ett ansvarsfullt sätt. De är nyfikna på sina barns åsikter och mottagliga för kritik. Apa/Fisk-föräldern försörjer. Bra skolor och hela rubbet. Men han kan vara alltför upptagen för att spela spel hela eftermiddagen med ett sjukt barn.

Apa/Fisk-barnet är en tindrande liten rackarunge till teddybjörn. Du vill antingen krama eller kittla detta glada lilla busfrö. Han eller hon kommer att vara något av en våghals och kan spela pajas i skolan. Apa/Fisken är ett socialt barn. Håll utkik efter tecken på annalkande berömmelse och rikedom. Och låt dig inte övertalas. Detta barn kan redan vid tre års ålder övertyga dig om att sängdags bör flyttas fram till midnatt.

Yrke

Det är lite som är stängt för Apa/Fisken. Han är ytterst mångsidig och kan utföra order med snabbhet och iver. Han är fysiskt duktig, men är titt som tätt utsatt för olyckor på grund av sin rörliga livsstil. Och hans mentala förmågor är skarpa och anpassade efter vad som händer i världen. Han är envis också och begåvad inom både det kreativa och att tolka.

Apa/Fisk-chefen är älskad av sina anställda och underordnade. Denna person använder charm innan han tar till auktoritet. Han eller hon kommer aldrig att nedlåta sig till att förödmjuka hjälpen. De är mycket medmänskliga och trots att Apa/Fisken förmodligen kan uttala sig auktoritativt föredrar han eller hon att styra genom förstånd och sunt förnuft. Den anställde Apa/Fisken är seriös och villig att rycka in. Han eller hon kommer antagligen inte att ägna sig åt anonyma jobb där folk arbetar i små rum. Apa/Fisken måste synas för att uppskattas.

Några karriärer för Apa/Fisken är: politiker, försäkringssäljare, amiral, skådespelare, skidinstruktör, artist, TV-personlighet.

-:-

Allt detta navelskådande i mina egna siffror, började med att jag tittade bland årstal/läxor på en sida och gjorde det för de senaste åren - och fick en nyfiken känsla av det. Så här slog det nämligen ut, när man vecklade ut siffrorna:

2004 Tarotkort som årskort; IX Eremiten Ett år då Du bör varna omgivningen att Du inte är så social, utan här vill Du helst vara ifred, tänka och fundera, läsa och skapa inifrån sig själv. Det här är ett år då Du kan läsa mer än vanligt, fundera mycket över hela livets mysterium allt ifrån roDuer till djupa livsverk tar upp ens tid. Det är inte ett år med mycket umgänge men desto mer av inre utveckling. Här söker Du svar på alla livsfrågor. Ett bra år att börja meditera eller att utveckla ett inre växande. Det här året vill hjälpa dig att finna inre stillhet. 2005 Tarotkort som årskort; X Lyckohjulet Det här året är "utan ansvar", här finns ett stort flyt i det mesta Du gör..... Det blir lika mycket umgänge som det var ensamhet förra året, här är Du utåtriktad och social, kanske lite väl social och hinner inte riktigt med på djupet. Ett år av träffar och fikasnack. Du börjar göra stora steg ett sånt här år, börjar om lite på nytt, kan flytta eller ta något annat stort steg som ger mer möjligheter. Det här året vill lära dig att njuta av livet i en helhet. 2006 - Operationen Tarotkort som årskort; XI Rättvisan Det här är ett år av balans, här gör Du beslut från sin tidigare erfarenhet. Du får det lugnare i sitt umgänge, nu har Du provar på ensamhet och många kontakter, rensar bort det som Du inte behöver, trivs med tillvaron, känner sig säker och får mycket gjort. Vågar ta större avgörande, välja rätt och se till vad Du vill ha. Det här året vill lära dig att finna balans mellan dig själv och dina relationer. 2007 Tarotkort som årskort; XII Rättvisan Säg Nej. Så fort som Du ser det här året nalkas, för att säga Nej är det som det här året vill lära dig. Att sätta gränser och att inte bli utnyttjad. Om Du har gränser så är det ett ganska lugnt år men annars så kommer alla att be om din hjälp med allt möjligt så att Du inte har en chans att hinna med dig själv. Det kan sluta med att Du bryter ihop av trötthet och ledsamhet då det inte finns eget utrymme. Det kan också hända att en del vänner försvinner för att ni blir ovänner då Du kan tycka att de utnyttjar dig, men se upp så att Du inte lurar dig själv, kanske är det Du som

är otydlig... 2008 - Skillsmässan & Flytt Tarotkort som årskort; XIII Döden Det här året vill lära dig att sätta gränser och finna dina verkliga vänner. Ett år av förändringar, då Du ges möjlighet att släppa allt som inte gynnar dig längre, kanske så är Du inte vidare villig men det blir till det bästa. Ett häftigt år som vill ge dig möjlighet att leva med dig själv och dina möjligheter och inte binda upp eller begränsa dig med yttre faktorer. Det här året vill hjälpa dig att inte begränsa dig till det materiella. 2009 Tarotkort som årskort; XIV Måttligheten Ett år av utvärdering. Här ser Du till vad Du behöver och vad Du vill ha och hittar en jämn balans i det. Det finns inre trygghet och harmoni, Du känner sig trygg och säker och vågar ta de möjligheter som kommer till en. Du vet sin begränsning och sin kapacitet och vågar sätta gränser. Ett år som hjälper en att se till inre värderingar.

samt

2004 Numerologiskt: 9 Detta år handlar om inre växande och bekräftelse i omgivningen. Att se hur du ska stå i relationer och förhandlingar. Det är ett år då stillhet, lugn och ro betyder mycket för din utveckling. Det är mycket ansvar ett sånt här år, allt ska gå in i en slutfas som ska stämma väl överens med det du startade upp med (vid ettan), kontroll och säkerhet för att slutföra och se fortsättningen framöver. 2005 Numerologiskt: 1 Detta år är ett bra år att starta upp nya saker, all energi visar på nystart och en ny medvetenhet. Du har nu avslutat en livscykel, har erfarenhet med dig och kan göra bättre ifrån dig under denna cykel. Året innebär nya kontakter, ett mer utåtriktat liv och växande av egen kraft. En aktivering av dina intressen och din målinriktning. Detta år ger enorma möjligheter att börja med vad du än vill, din energi är inriktad och klar i sin struktur. 2006 - Operationen Numerologiskt: 2 Detta år är ett som söker harmoni och balans. Inre tillfredsställelse är mycket viktigt detta år. Du bör söka lugna egna stunder eller tillsammans med en partner. Meditation kan ge dig den balans som du behöver. Relationer betyder mycket, här söker du och förhoppningsvis även finner harmoni. I detta år bör du försöka att fortsätta med det som startade året innan, att få gemenskap med andra i dina projekt. 2007 Numerologiskt: 3 Detta år innebär många nya möjligheter. Ett år där du får en större chans än annars att uttrycka dig, att visa upp dig, komma med förslag och hoppa på nya äventyr som bara så där helt plötsligt kommer in (för att du ska lära dig att våga utan att ha kontroll). Ett år av frihetsbegär och sökandet utanför dina tidigare erfarenheter. 2008 - Skillsmässan & Flytt Numerologiskt: 4 Detta år ger dig chansen att planera bättre, att söka och utveckla ordning och reda samt struktur. Ett år där planering är viktigt, vad vill du göra framöver, vad blir nästa steg då du är klar med din grundplanering! Här finns planeringen och byggandet, upprustningen inför framtiden, stabilitet som ger mer möjligheter. Alla praktiska möjligheter som förverkligas. Ett år av framåtskridande och framtidssatsningar. 2009 Numerologiskt: 5 Detta år handlar om sökandet efter kunskap, att hitta dig själv och din väg. Här finns förändringarna på gott och ont. Du har nu chansen att släppa de beteenden och mönster som inte längre nyttjar dig i ditt framtida liv. Ett sökande efter utveckling genom kunskap för att känna en större frihet. Ett år av nya vägar i livet.

Stjärntecken, numerologi och kinesiska horoskop.. (2008-08-02 17:59)

Stjärntecken:

» [1]<http://www.minatecken.se/astrologi/astrologi.html>

Kabbalistsystemet:

» [2]http://www.ditthoroskop.nu/se/kabbalist_systemet.htm

Nya Systemet:

» [3]http://www.ditthoroskop.nu/se/nya_systemet.htm

Livstal (Livsväg):

» [4]<http://www.ditthoroskop.nu/se/livstal.htm>

» [5]<http://hem.passagen.se/aries55/livstal.htm>

» [6]<http://aha.nu/nummer.htm>

» [7]<http://personal.inet.fi/yhdistys/valonsydan/svenska/numerologia.html>

Vokaltal:

» [8]<http://www.ditthoroskop.nu/se/vokaltal.htm>

kinesiska horoskop:

» [9]http://www.ditthoroskop.nu/se/kinesiskt_horoskop.htm

» [10]http://www.minatecken.se/kinesiskt_horoskop/kinesiskt_horoskop.html

» [11]<http://www.monika.nu/horoskop/>

1. <http://www.minatecken.se/astrologi/astrologi.html>

2. http://www.ditthoroskop.nu/se/kabbalist_systemet.htm

3. http://www.ditthoroskop.nu/se/nya_systemet.htm

4. <http://www.ditthoroskop.nu/se/livstal.htm>

5. <http://hem.passagen.se/aries55/livstal.htm>

6. <http://aha.nu/nummer.htm>

7. <http://personal.inet.fi/yhdistys/valonsydan/svenska/numerologia.html>

8. <http://www.ditthoroskop.nu/se/vokaltal.htm>

9. http://www.ditthoroskop.nu/se/kinesiskt_horoskop.htm

10. http://www.minatecken.se/kinesiskt_horoskop/kinesiskt_horoskop.html

11. <http://www.monika.nu/horoskop/>

Kontaktannonsen (2008-08-03 08:10)

Så här såg den ut (som jag hade på e-kontakt och en liknande på spraydate):

Allmänt

Stjärntecken: Fisk

Barn: Ja

Dricker: Vid enstaka tillfällen

Röker: Nej

Bakgrund

Etnisk bakgrund: Europeisk

Religion: Annat

Yrke: Vård/omsorg

Utbildning: Grundskola

Språk: Svenska

Språk två: Engelska

Utseende

Hårfärg: Brunt

Kroppstyp: Lagom kramgo

Längd: 196 - 200 cm

Ögonfärg: Brun

Intressen

Allmänt: Astrologi / New Age, Dans, Datorer / Internet, Film / Bio, Konst / Hantverk,
Litteratur / Historia, Museum / Gallerier, Nattklubbar

Musik: Rock, Pop, RnB, Soul / Funk, Hiphop

Sporter: -

Övrigt: Konst / Design, Design

Om den jag söker

Kön: Kvinna

Ålder: Mellan 32 och 47

Typ av förhållande: Förhållande, Romans, Bekantskap

Om mig själv

I fem ord: Nyfiken. Levande. Öppen, kreativ och tänkande.

Gillar att fotografera och skriva i ett försök att minnas det man inte såg.

Har två killar, 9 och 11 år.

Jag vill bejaka även det lilla, som alla andra bara går förbi. När man är i det mörka hålet och bara strävar uppåt - vänder jag ögonen nedåt och vänjer mig vid mörkret för att kunna se de små, små ljuspunkterna glimra till som andra missar.

Det är i det levande och oväntade som livet bor, inte i det perfekta. Att våga som ett barn, kunna se det fantastiska med allt för vad det är - och inte för att andra säger att det är det.

Är inte intresserad av sport för fem öre, men är intresserad av alla former av människor, tankar och känslor samt religion utan att veta så mycket om det..'

Bor i stockholm, men jobbar på ett gruppboende i Uppsala

En vän beskrev mig på följande sätt:

"Du är oförutsägbar, och man vet var man har dig.

Du är full av överraskningar, och trygg och stabil.

Du är rolig, och allvarsam.

Du är ologiskt, och alltid med en tanke bakom.

Du är som ett svalkande duggregn efter en het och solig förmiddag.

Oväntad och väldigt välkommen.

Det är ju just det - DU ÄR. Och det räcker liksom.

Dina tankar är som en popcornmaskin.

Spännande att titta på, omöjligt att hinna följa alla, men en del,

man vet aldrig vart det landar, men alltid innanför ramarna av vad som är dig.

Det är en del av vad som gör dig fantastisk."

Om den jag söker

Söker samhörighet och nyfikenhet - inte mål - för livets resa är för spännande att ta sig genom för att sätta upp ett slut på den.

Jag söker den som har egna tankar, den som talar och lyssnar...

Att leva - Vad är det?

Är det att ta sig från en dag till den andra, med minsta möjliga motstånd? Att Se, höra, uppfatta allt som alla andra och falla in i normen för det vanliga, med kanske något pikant, och moderiktig liten, liten knor av egenhet - som inte direkt sticker i någons ögon? Är det att kämpa sig genom dagarna i tystnad och tänka på sitt? Är det att stå och skrika på Sergelstorg och få alla att tycka som en själv?

För mig så är det inget av det där.

För mig är det att gå längs livets stig med öppna sinnen - ibland jogga, ibland springa och då och då sitta helt stilla på en sten. Att gå egna vägar och inte kräva asfalterade leder eller snyggt sågspånslagda och belysta motionsspår i skogen.

Att leva
för mig.

Är att vilja se det som inte syns, att höra det som inte hörs, att känna det som inte känns - samtidigt som man tar del av det uppenbara ljuden, synintrycken och känslorna.

Att blanda Kalle Anka pockets med Nietzsche, Karl Marx, Pablo Neruda och Dan Brown i samma bokhylla. Att se kulturprogramen på SVT följt av Lucio Fulci's New York Ripper och en High School komedi av John Hughes från 80-talet, det är en del av livet.

Kan man göra det med lika stort hjärta som att vara förälskad, så lever man enligt mig.

Det handlar inte om att ha sista ordet, att veta bäst och allt eller att alla skall tycka som en själv - utan om att ha ett ord, att vilja veta, vara nyfiken och öppen och kunna ändra sig, samtidigt som man skall kunna stå för sin åsikt.

Alla har valmöjligheterna och möjligheterna - men ibland kan man inte nå dem, bara se dem - ibland vet man inte ens om att de finns där. Det handlar om att både vara nöjd där man själv är, men att samtidigt vara nyfiken på att ta sig vidare - att inte nöja sig med ett uttryck... Lite som det jag försöker med mina självportätt. Jag kan få till ett hysat portätt enligt ett visst maner och uttryck, lägg bara huvudet på ett visst sätt, ha en viss bakgrund och så vidare - men jag vill inte stanna där. Även om jag upprepar samma mönster om och om igen även nu, så tänjer jag sakta på gränsen, söker nya skuggor och ljus, andra vinklar - utmanar mig själv, jag menar ingen annan bryr sig ju i slutändan om hurvida jag hittat ett nytt bildspråk för mig i ett portätt, eller om jag gjort det enkelt för mig. För dem handlar det ju enbart om hurvida det är bra eller ej.

PRECIS så ser jag på livet. Jag vill utmana mig själv, jag vill upptäcka, jag vill trasla till upptrasslade trådar igen, bara för nyfikenhetens skull. Jag vill inte hitta det där lunket som så många andra söker när de säger att de vill börja leva - och menar att sluta leva och istället bara följa med strömmen av minsta möjliga motstånd.

Framtillden (2008-08-07 07:40)

Framtiden blir INTE vad man gör den till - utan vad man redan gjort den till, för framtiden bygger inte på vad man gör, utan vad man gjort... En liten men viktig skillnad.

Det handlar inte om vad man gör fram till den....

Tunnelskeende (2008-08-07 07:42)

Det är märkligt hur människor tror att deras ilska, hat eller vad det nu är - är något så viktigt och sant att de måste dela med sig av den, men så fort man/de hittar något bra - så vill de flesta bara behålla det för sig själva...

Intressant att man också ofta pratar om tunnelseende som något negativt - men samtidigt hänvisar till ljuset i slutet av tunneln... Vem bygger tunneln och varför går man ner i den?

En bekant svarade: Min själ bygger tunneln

Jag svarade: Tror du det?

Varför vill din själ gräva ner sig, istället för att släppa ut sina vingar och låta hela vingbredden fyllas av luft...?

Behöver din själ verkligen en väg? Rör sig inte den fritt genom livet, utan begränsingar och utan att behöva ha en anpassad vilje att följa...?

Är inte tunneln och vägen - just det som andra bygger kring oss och försöker hindra oss från att se omgivningen samtidigt med. De vill att vi skall tro att vi är ensamma, att vi är instängda, att vi bara har en väg att gå...?

Jag tror jag kallar det morgon... (2008-08-07 07:45)

Själén flyter på en lätt sommarbris genom små spridda regndroppar som sakta faller, för att landa på solvarmt gräs och locka fram naturens dofter.

Man har försökt att krossa liv och kasta det över kanter - men för att det skall gå - så måste det vara en tyngd som landar eller djupa och breda hål vid sidan av kanterna, men det har bara varit serietidnings Poof!, Paff! Bang! och Swung! ...Enkelt, billigt och sånt som man med intellekt, förstånd och livserfarenhet inser bara vara ett spel utan grund eller betydelse.

Tänk hur många krig religion startat, eller hur många som döds i sanningens namn? ...allt utan att någon vågar sig på att fråga: "Vad är sanningen?". Man väljer helre att döda än att våga fråga - tänk så tragiskt! Men samtidigt så talande för hur vår värld ser ut i dag och hur folk faktiskt mår...

Har sett otäcka saker där vänner används, medvetet och omedvetet av andra för att man skall nå sitt mål - eller se sin sanning. Ser hur många slås mot få, och rättfärdigar det med sin sanning - utan att egentligen ha mer fakta än vad Nietzsche hade för sina teorier.

Tänkte även på bibeln ang. detta. De rättstrogna, de som lever efter sanningen - vilken sanning går de efter? Dagens bibel? Gårdagens? Vilken översättning - och vem var det som egentligen skrev den? - Med tiden blir fakta ointressant, och den gemensamma upplevelsen får företräde.

Undrar om det var så jesu tänkte, om han fanns, när han spikades upp på korset?

Ibland måste man bara rycka på axeln... Lite som när vinden tog ett 600 årigt träd i uppsala - vinden som ingen ser, fällde det 6 meter tjocka trädet.

Sån är naturen.

Det är inte det som syns som är det starkaste, för det kan man slå utan att bli slaget tillbaka, det kan vara vad alla själva vill forma det till - utan att någon behöver lyssna eller ta ansvar.

Har själv gått i skogen. Känt dofterna av en levande natur. Sett samtidens spegling av en framtida historia där man själv endast kommer att ha varit en del av vinden... Det som ingen ser, men samtidigt det som varit med att forma livet.

- Har beställt mer böcker, och hittade även en DVD med fotografen Jan Saudek - skall bli spännande att se...

På fredag har jag barnen och vi skall verkligen njuta av nytt egenbakat bröd och hemgjord saft.

Äntligen.

Är jag

jag

spegeln
möter mig
inte

den speglar mig
inte ens

den ser
vad

jag ser

Vad ser du
när du

blundar?

-

Sitter och tittar på Adlibris och finner mer spännande böcker, citerar lite från deras beskrivningar:

”Vårt sanna hem är detta ögonblick. Att leva i detta ögonblick är ett mirakel. Det är inte att gå på vatten som är det stora miraklet. Miraklet är att gå på den gröna jorden just i detta ögonblick, att glädjas åt friden som finns omkring oss just nu. Frid finns runt omkring oss - i världen och i naturen - och inom oss - i vår kropp och vår själ. När vi lär oss att förnimma denna frid, kommer vi att helas och omvandlas. Det är inte en fråga om tro utan om övning.”

....och så hade vi denna, som kan knytas ihop med mina tidigare tankar...

Francis Wheen beskriver i en muntert ilsken analys hur tro och känsla alltmer fått ersätta logiska resonemang och förnuft i världen. Vi känner till resultaten: IT-boom, new age-flum, Irakkrig m.m. Blind tro och religiös retorik styr världspolitik. Hur blev det så? ... Mumbo-Jumbo är en muntert ilsken analys av hur världen plötsligt en dag blev helt galen. Francis Wheen har måhända inte alla svaren, men han ställer i alla fall rätt frågor.

Lyssnade just på Gil Scott-Heron igen...

I'm gonna take myself a peice of sunshine
And paint it all over my sky
Be no rain.. Be no rain..I'm
gonna take the song from every bird
And make em sing it just for me
Bird's got something to teach
us all About bein free, yeah
Be no rain.. Be no rain.. And I think I'll call it morning
From now on

Why should I survive on sadness And tell myself I got to be alone Why should I subscribe to this world's madness Knowing that I've got to live on (3 times) Yeah I think I'll call it morning From now on I'm gonna take myself a peice of sunshine And paint it all over my sky Be no rain.. Be no rain.. I'm gonna take the song from every bird and make em sing it just for me Cause why should I hang my head Why should I let tears fall from my eyes When I've seen everything there is to see And I know there is no sense in crying I know there ain't no sense in cryin Yeah I think I'll call it morning From now on I'll call it morning from now on, yeah Cause there ain't gonna be no rain be no rain be no rain from now on...

middag - i mitten av en dag... (2008-08-07 15:28)

Testade att spå mig i runor nu på morgonen också 🍀

Tyr (t) Den andlige krigarens runa Rättvisa, ärlighet Tyr är guden Tors egen runa. Den står för positiv, manlig styrka och den uppmuntrar alla de egenskaper som är goda hos en krigare: Mod, lojalitet, offervillighet, övertygelse och segervilja. När den här runan dyker upp lovar den framgång till den som slåss för det rätta. Kärlek: Om du vill ha ett livslångt, lyckligt och jämställt kärleksförhållande som ständigt växer och blir bättre uppmanas du att använda ditt sunda förnuft. Så länge du arbetar för förhållandet och vet vad du vill finns det inga gränser för dig och din älskade. Vänskap: Banden mellan dig och dina vänner är starka och bygger på ömsesidig lojalitet och självupppoffring. Om frågan gällde pålitlighet så tyder runan på en seriöst menad lojalitet. Du har mycket gott att vänta dig av dina vänner som berikar ditt liv liksom du berikar deras. Arbete och ekonomi: Så länge du ägnar ditt liv åt det som känns meningsfullt för dig kommer du också att nå framgång. Om du däremot skaffar dig en utbildning eller ett yrke bara för att sko dig kommer du att möta ständiga motgångar på alla plan. Antagligen har du ett kall av något slag. Familj: Du kräver en hel del av din familj; lojalitet, sammanhållning och en gemensam moral. I gengäld är du den som beskyddar och alltid ställer upp på dina närmaste. Du har en mycket stark vilja och dominerar vanligtvis din familjs vardagsgöromål och barnens uppfostran. »
[1]<http://sjundesinnet.se/runmagi.htm>

- Sen chattade jag lite med barnen över MSN i går kväll, eller natt.. klockan var över 02 och de var fortfarande uppe. De hade just fixat sig själva ett par smörgåsar.. Deras mamma hade sovit på soffan sedan 18 tiden.

Yngsta killen, den 9 åriga tuffingen, berättade stolt att han hade varit uppe till 05.47 här om dagen, och jag fick också höra att de var hemma helt ensamma på dagarna när mamman jobbade....

- Kan inte låta bli och undra hur det hade låtit och sett ut om de hade gjort samma sak hemma hos mig?

-

Nu sitter jag inbäddad i underbara böcker och skivor igen - beställde och fick precis hem ett album av Adam Sherburne under synonymen Childman, som jag letat efter i så många år. Underbart att höra den.

Sen var det en bok och DVD dokumentär med Michael Franti följt av en massa andra böcker, som inkluderade tre böcker av Saul Williams - Slår bara upp en sida och tar ett citat:

Time is money. Money is time So, I keep seven o'clock in the bank and gain interest in the hour of God. I'm saving to buy me freedom. God grant me wings. I'm too fly no to fly. Eye sore to look at humans without wings So, I soar. And find tickle in the feather of my wings. Flying hysterically over land. Numerically, I am seven mountains higher than the valley of death, seven dimensions deeper than dimnsions of breath

Sen kan jag blåsa ut huvudet lite med de tre [2]LOK albumen, samt [3]Rallypack skivan (gruppen blev sedan [4]Lillasyster) och Zack De La Rocha's nya projekt [5]One Day As A Lion.

Fick även hem filmerna Krigarens Själ av Lee Tamahori och original versionen av/med John Carpenters Assault On Precinct 13 samt High School Musical 1+2 till barnen.

[youtube y9tLeki0bDk]
[youtube 784rJ66pY0c]
[youtube kh_eX-nZwwQ]

1. <http://sjundesinnet.se/runmagi.htm>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=052YvX6sdy8>
3. http://www.youtube.com/watch?v=_NGbywMXy8k
4. <http://www.youtube.com/watch?v=Z9Eey4-6YvU>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=WpM-3ezUdfk>

Stick! (2008-08-08 14:49)

Det kom in en sömig geting hem till oss idag.

Killarna skek till, sprang ut i köket, och stängde dörren med en smäll.

Jag frågade om de hade sagt åt getingen att han kunde åka ut och vissat honom balkongdörren.

Men de svarade med att: "Näh! Han verkade så trumpen !"

"Men det är väl inte så konstigt?" svarade jag och förklarade "Skulle jag komma in i ett rum och sagt "Tjena, tjena!" och folket skulle ha skrikit innan de sprang ut och slängde igen dörrarna - ja, då skulle nog inte jag heller vara så pigg och glad, liksom".

Lite senare så trillade han ner från bokhyllskanten - antar att han hade tagit sig en lur där och råkade rulla ur sängen - för han verkade både lite bigg och anningen förvirrad. Till barnens stora glädje så tog jag mig ett långt samtal med honom och försökte övertala honom om fördelen med att sitta på ett löv i vinden mot att sitta på en räkning bakom glas...

Den utopiska viljan av en verklighet (2008-08-08 23:15)

Hamnade i en intressant konversation i en blogg tidigare idag... Det började i en tanke kring utformningen av kontaktannonser på nätet, men tog sedan sig ett eget liv kring tanken på ordens betydelse...

Självklart är ett samspel mellan två personer mycket mer än ord, men det är även ord - och i just detta fall så handlade det enbart om ord - uppdraget var en fiktiv kontaktannons. Inget annat. Tanken med texten var ju att marknadsföra sig mot andra människor som både skulle vara intresserade av samt klara av personen bakom annonsen - vilket är mer än bara den fylledimman som man ofta har ute å krogen, även om den är mer påtaglig och praktisk.

Just med ordens hjälp så kan man ofta se och komma innanför en annan människa, för att låsa upp fantastiska kistor av intryck som man sedan tillsammans kan ge uttryck för i långa listor av praktiskt handlande - tillsammans.

Det handlar inte om att lura in någon för att sedan hugga, utan mer om att blotta - både sig själv och den som svarar.

Hur beteer vi oss själva i sökandet och mötet mellan två personer? Går man ut med tanken om en fälla och hugga, så speglar man ju visserligen den attityd som merparten av männen på kontaktsidorna har - de är på jakt... Men min tanke med den fiktiva annonsen var mer att lägga ut en nyans, en essens av en doft, som fick de som var intresserade men hade svårt att hitta sin väg bland alla träden, en möjlighet att stanna upp och reflektera: känna efter och fråga sig själva - innan de tog kontakt - baserat på nyfikenhet, lust, intresse och närvaro - istället för med ett handfast grepp om håret släpa hem "sin" kvinna till kök och barnafödande.

Det handlar i grunden inte om att söka den rätta, för den tanken slår krokben på sig själv - då den klargör att det finns sånt som är fel - då det egentligen bara handlar om att det inte passar, inte att det skulle vara fel - plus att "den rätte" känns som en relik från en tid då kvinnan låstes in i ett äktenskap. Det känns som en term som sätter upp gränser.

Själv skulle jag vilja säga att man skall söka efter med medlevande - den som lever, lever med samma hjärtslag och närvaro som en själv - men för den skull inte är en kopia eller ett rakt komplement till en själv. Utan just en människa, med allt vad det innebär av utveckling och egna tankar...

Det är min tanke kring målet för sökandet... Ett levande och organiskt mål, helt enkelt! ;)

Om man vill så kan man ställa upp följande påstående sats: "En hanverkare blir inte skickligare än vad hans händer kan prestera, detta oavsett av hur mycket vacket text och verbal diare som presenteras"

Men personligen så anser jag att hur vackra visa snickerier än må vara så kan ju själen och människan bakom dem vara riktigt trist - Livet består inte enbart av CV och saker man "säljer", utan det finns fler dimensioner och värden än de som man kan mäta i konkreta ting.

Det hela blir ju som att säga att killen med den snygga bilen, det coola jobbet på Stureplan i Stockholm eller i New York är så mycket bättre än han som bor i skogen och använder det naturen bjuder på, och gör det för eget bruk... För hur man än vänder och vrider på det så är det ju stadskillen som står där med bäst CV, om det är det man skall "döma" livet och människor efter.. Och det känns inte rätt för mig - men vi är alla olika. Visa av oss granskar människor efter deras CV och andra efter deras själv - tur att vi alla är olika, och har lika stor rätt att få finnas! :D

Sen kan man dra paralleller till alla tiders kända Casanovor och hur de inte var framgångsrika för att de var ena hejare på samvaro i den grå vardagen, utan för att de hade förmågan att förmedla och skapa verbala/skrivna drömmar i ett syfte av att lägga.

Men saken är ju att alla tiders våldtäktsmän har ju oftast gjort sitt bara för att de inte varit hejare på att hantera ord och känslor - så ibland kanske orden också kunde haft sin plats, istället för handling - för att jämföra ord, känslor och mentala delar med casanovor vittar i mina ögon bara om ett trångt, limiterat och väldigt dömande psyke.

Sen går inte heller den verkliga världen äta eller krama - jag försökte krama verkligheten en gång - men ingen kunde visa mig var den var och en gång högg jag tänderna i en mycket verklig stålkant.. Det gav mig inget utöver ett dyrt tandläkar besök - däremot så har ord, tankar, känslor, upplevelser gett mig otroligt mycket i form närhet, upplevelser, liv och faktiskt även pengar samt riktiga vänner. Jag gjorde en gång en pall i träslöjden, ett riktigt bra arbete - utsnidad och ett verkligt hantverk, men den har inte gett mig något i verkligheten... Däremot har mina ord om den gjort det. Orden har gett glädje till andra, till mig - och sen har de gett folk viljan att se den och efter att de sett den och hantverket, så är även pallen bara ord - men folk minns inte den, utan just de ord och känslor som man delade när man såg på den.

Min far, konstnären brukar säga som målningar: De är endast färg på papper. Bilden skapas av betraktaren - så vad är då det verkliga, vad är hantverket?. Jag brukar ofta komma till ett citat av Picasso, då vid ett tillfälle då en mamma upprört kom fram till honom och sa att "Så DÄR ser verkligen inte en ko ut!", svarade helt lugnt "Det är kons uppgift att göra kon - inte min". Så vart ligger hantverket i mötet mellan människor och vad består den mänskliga kontakten av?

För mig är det lika mycket mentalt och verbalt som det är faktisk beröring. Tystnaden i vardagen, upplevelserna och de outtalade känslorna i nya upplevelser. Delar man det med varandra - lika mycket som man delar orden, tankarna och friheten... Ja, då delar man livet.

Livet är mer än vad du äger och gör...

För att säga vad som är Livets verklighet så måste man först se över sitt eget och andras liv, för att kunna se vad de anser ett liv verkligen är.

Man kan också helt fritt påstå att Vackra ord och meningar, inte säger någonting om hur en persons själ fungerar i vardagen och framför allt, hur du som person agerar i samspelet med andra, lika lite som en vacker bil säger något av värde, om ägaren.

Men själv tycker jag ord och meningar säger otroligt mycket om en person - det är ju bara att läsa självbiografier och verkligen prata med människor - men lyssnar man inte på vad de säger, så blir det ju självklart mumbojumbo. Sen är ju kopplingen mellan ord, något man själv formulerar, sätter ihop, bildar och använder kreativt för att förklara en känsla som inte syns och den till en vacker bil, något som påminner mer om koppling mellan en stark självständig kvinna och en troffefru.

Ett liv kontra en ägodel, liksom.

Man kan tycka att det är noll värt om man inte kan leva som man lär, men å andra sidan är det inte också ofta så som man hört andra säga: Gör som jag säger - inte som jag gör!? :D

Inte för att jag tittar på sport, men jag antar att många tror sig vara bättre än de som spelar och domare etc - och visst skall de få tycka och skrika det? För det är ju ett uttryck för en känsla och ett engagemang - så det jag vill komma fram till, är att man faktiskt inte alltid behöver leva som man lär.

Några är jordfasta människor som föredrar handling före omsvepande målande Utopiska viljor/ideer/sån som ändå inte förverkligas eller fungerar i vardagen, medans andra är som jag, levande i värld där BÅDE det omsvepande målande utopiska får plats sida vid sida av de påtagligt konkreta handlingarna, där båda både fungerar och förverkligas samtidigt som de lika ofta - båda två - förändras till något annat.

Jag, en jordfri människa.

Ord är makt säger man - ofta samma man, som förkastar dem och tycker att de inte ger något - samtidigt som man pratar om verklig makt - det blir osammanhängande och obegripligt, och kanske är det därför några tycker och känner så - bara för att de inte förstår bättre själva?

Det är lite som att lära sig fina ord och de som inte kan dem. När man lärt sig ett ord så tycker man att det ordet beskriver saken/känslan/situationen exakt och enkelt - rakt och utan omsvep.. Men kan man inte det ordet och inte känner att man vågar eller klarar av att fråga och ta reda på vad det betyder, så blir det ju att man istället slår ifrån sig och menar på att det "enkla" ordet är det bästa...

Har hört resonemang om att det "fina" verbala sättet tilltalar djuret inom oss - men är det inte just tvärt om, att det är de konkreta handlingarna som tilltalar djuret, vårt utseende och vad vi gör -

medans orden och det verbala tilltalar den utvecklade människan inom oss?

Att man sedan vill få det till att orden blir till ett sätt för att dölja sitt eget tillkortakommande på ett eller annat plan, tycker jag är otäckt utifrån så många nivåer - hur skall man kunna och våga lära sig något som är svårt - utbilda sig, ta till sig det man inte kan och sånt man för stunden kanske inte förstår värdet av, när man har tanken i bakhuvudet att det skulle vara ett uttryck för ett tillkorta kommande - DET om något låter som en försvarsmekanism kring ett eget tillkorta kommande - men det är bara så som det låter i mina öron, och endast gudarna vet vad det handlar om för projektioner för min del, egentligen hahahah!

Jag har en vän som inte tycker att det är viktigt att hennes dotter lär sig engelska, eller matte o.s.v. för "det kommer hon inte ha nytta av - hon blir inte bättre människa av det. Det finns miniräknare och hon vill ändå inte resa utomlands samt alla filmer är textade...".

Det handlar INTE om vackra ord och meningar - utan om ord och meningar som verkligen beskriver en känsla som man vill förmedla - om det är vackert eller inte, har ju egentligen inte med saken att göra - men det känns som om det är det som du hakar upp dig på. Ord och meningar som du upplever som vackra är farliga eller "dumma" - och visst kan ord vara farliga om de används fel, då är de ju nästan hårdare än dolken i ryggen...

Jag hoppas verkligen inte att min väg till lycka är kortare än den som väljer en annan väg - för jag vill gå en lång väg till - upptäcka och uppleva. Jag vill inte komma i mål, jag vill leva och uppleva

- medleva i tiden...

Naturligt (2008-08-08 23:35)

[1]

Tänk vilken befrielse det faktiskt är att gå i skogen efter en dag av hårt jobb..

Doften och synintrycken - naturens alla ord som talar till oss med i alla sina nyanser.

Skogen ger oss nyanserna som språket aldrig ens kommer i närheten av - ordrikedomen och mångfalden av svepande beskrivningar och flämtande intryck.

Inte konstigt att det kallas älskog.

Att älska i fragment av en helhet, där det stora och det lilla delar på utrymmet och utmanar oss precis som språket mellan betong väggar och asfalt....

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/08/p8061166.jpg>

Även när jag blundar (2008-08-10 01:10)

Shakespeare, skrev om Caesars ord "Även du min Brutus", en annan författare skrev om Jesus ord: "Fader förlåt dem för de vet inte vad de gör". Jag vet var jag ställer mig i det hela.

Se mig och du ser det.

Titta åt ett annat håll och du ser något som du inte känner igen

För det är inte jag

När man vågar tro, vågar se och vågar lita på - ser man också att träden faktiskt står kvar där de växte upp. De ser lite annorlunda ut - men de är kvar och kommer inte att gå någon annanstans, vad än sagorna säger för att skrämna små barn för skogens mörker...

Tänker på det gamla uttrycket: **Tänk på att det du säger om andra sist och slutligen säger allra mest om dig själv!** och nickar lite försynt. Det säger mycket, samtidigt som det också förlåter samt lämnar dömande över till andra.

Min rynka i pannan - mellan ögonen (mitt tredje öga, Ajna - skulle det kunna vara *Anja?*) - har slappnat av nu. Det veckar sig inte längre - undrar vad det har för betydelse över min livssituation och de stigar som mött mina fötter...?

- Har det övergett mig - eller är det bara så att den känner ett själsligt lugn och en inre harmoni igen. Svårt för mig att avgöra, men jag kan bara känna och reflektera samt se.

Även när jag blundar.

Ovan stående (2008-08-10 01:12)

Tittade lite på nätet kring det tidigare citatet om Judas och fann detta:

Oförlåtelse kan var orsaken till ditt problem.

Många människor har svårt att inse att orsaken till deras olika problem i deras liv kan bero på att de bär på oförlåtelse.

Har du någon gång kanske konfronterats och blivit ovän med någon, och sedan inte klarat upp situationen genom att försonas, eller gjort allt för att en försoning skulle kunna bli möjlig, så har du fastnat i Oförlåtelse. Jag vill ställa några frågor som kanske kan påminna dig om problemet.

Orsaker till att du kanske inte vill förlåta.

Du kanske tycker att den andra parten bär hela skulden och du inte har någon anledning att varken be om förlåtelse eller att själv förlåta?

Du kanske rent av önskar att den eller de onda personerna rent ska få sitt straff på ena eller andra sättet?

Du kanske blev väldigt orättvist och felaktigt behandlad någon gång, och bär därför på en inre bitterhet som du har svårt att bli av med?

Du kanske tycker att du har rätt till att ha en viss självömkan och att bära på förakt mot någon, eftersom så lång tid har gått och du lider fortfarande av vad personen gjort mot dig? Eller du kanske gjorde ditt livs tabbe någon gång i livet som du aldrig kan förlåta dig själv, och du grämer dig fortfarande över detta när du tänker på saken?

Du kanske vill be om förlåtelse eftersom du ångrar vad du sa eller gjorde i stridens hetta, men tycker att den andre/andra bör göra det först eftersom det var han/hon som började?

Var alltid villig att söka försoning och att förlåta andra oavsett hur illa du har blivit behandlad.

Jag vill ge dig några råd som grundar sig på Guds ord. Hur ska detta kunna bli möjligt eftersom du blivit så illa behandlad? Tänk då på vad Jesus fick gå igenom den sista dagen i sitt liv.

1. Han blev förrådd av Judas.
2. Lärjungarna svek honom tre gånger när de skulle stötta honom i Örtaträdgården.
3. Han blev förnekad av sin vän Petrus 3 gånger.
4. Alla lärjungarna flydde och övergav honom när han greps.
5. Han blev piskad, slagen och man spottade på honom.
6. Han blev fullständigt förnedrad och slutligen uppspikad på ett kors för att dö trots att Han var totalt oskyldig.

Jesus förlät alla människor

Trots detta säger Jesus på korset innan Han hinner dö. "Fader förlåt dem för de vet inte vad de gör".

Jesus visste att Han måste dö på korset av fri vilja, och att Han måste göra detta i kärlek till Fadern i första hand, men också i kärlek till alla människor, även de som hade slagit honom och spikat upp honom på korset. Jesus hade redan förlåtit alla människor trots alla lidanden och nu bad Han Gud förlåta dem alla också. I den stunden blev det fullbordat som var den enda förutsättningen för mänskligheten att bli försonad med Gud och därmed också kunna bli räddade in i Himmelriket-Paradiset. Jesus förlät dem och det gjorde Gud också.

EVANGELIET ENLIGT MATTEUS Kap 18 Vers 21 - 22

21. Då kom Petrus fram till honom och sade: "Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?"

22. Jesus svarade: "Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger"

Han vet hur du känner dig.

Jesus vet allt om ovänskap och hat. Han vet hur du känner dig om du blivit slagen och misshandlad. Han vet om orättvisor som du kanske fått lida för och hur det känns. Han vet hur du känner det om du har blivit sviken av din bästa vän. Han vet hur du känner mycket svår smärta efter allt du genomgått, eftersom Han själv har genomgått mycket värre lidande. Allt vad förnedring och annat liknande som kan finnas i din situation just nu så vet Han precis hur det känns.

APOSTLAGÄRNINGARNA Kap 2 Vers 38 - 38

38. Petrus svarade: "Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att ni får

förlåtelse för era synder. Då får ni den heliga anden som gåva

Om någon är sjuk så finns det möjlighet att bli botad genom förbön. Men det funkar väldigt dåligt om den sjuke bär på oförlåtelse i sitt hjärta. Så förutsättningen är att man först gör upp med sina aggressioner eller oförsoning och då kan man sedan bli föremål för förbön.

JAKOBS BREV Kap 5 Vers 14 - 16

14. Är någon av er sjuk, skall han kalla till sig de äldste i församlingen, och de skall smörja honom med olja i Herrens namn och be böner över honom.

15. Deras bön i tro skall rädda den sjuke, och Herren skall göra honom frisk. Och har han syndat, skall han få förlåtelse.

16. Bekänn därför era synder för varandra, och be för varandra att ni skall bli botade. Den rättfärdiges bön har kraft och gör därför stor verkan.

Han (Gud-Jesus) kan ge dig kraft att förlåta andra.

» [1]Förlåtelse är nödvändigt för att kunna leva ett liv i seger.

Som de flesta vet vid det här laget så har jag egentligen inte mycket till övers för den religösa delen - men det är en fantasisk saga med många tankvärda livstankar som man faktiskt kan ta till sig.

Hittade även intressanta frågeställningar på Wikipedia:

Judas är ämne för många filosofiska författarskap, bland dem *The Problem of Natural Evil* av Bertrand Russell och *Three Versions of Judas* av Jorge Luis Borges. De anför båda problematiska, ideologiska motsägelser i skiljaktigheterna mellan Judas handlingar och hans eviga straff.

- Om Jesus förutser Judas förräderi, kan man argumentera huruvida Judas har en fri vilja eller inte, och inte kan undvika att förråda Jesus. Om Judas inte kan kontrollera sitt förräderi av Jesus, då kanske han inte är moraliskt ansvarig för sina handlingar. Frågan har ställts av bland annat Thomas av Aquino, i dennes *Summa Theologica*, vilken skiljer på förutsägelse och predestination och argumenterar för att Guds allmakt är förenlig med den fria viljan.
- Om Judas sänds till helvetet för sitt förräderi, och förräderiet var nödvändigt för att Jesus Kristus skulle dö för alla människors synder, så straffas alltså Judas för att ha räddat mänskligheten. Detta går hand i hand med argumentet om den fria viljan.
- Om Jesus bara led på korset och sedan steg upp till himmelriket, medan Judas måste lida för all evighet i helvetet, så lider Judas mer för människornas synder än Jesus. Ska hans roll i försoningen vara så betydelsefull?
- Gäller inte Jesu vädjan, "Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör," (Luk. 23:34), även Judas? Är försoningen otillräcklig för Judas synder?
- Det har spekulerats i, om Judas fördömelse - vilken verkar tänkbar enligt evangeliernas texter - kanske inte kom från hans förräderi mot Jesus, utan den förtvivlan som fick honom att därefter begå självmord. Judas fördömelse är dock ingen universell slutsats, även om de flesta moderna kristna, både lekmän, präster eller teologer, fortfarande anser Judas vara en förrädare.

Tidenslag (2008-08-10 09:17)

Satt i morgonlugnet och bara lät tankarna få ta för sig av den klara morgonluften:

-

Mänskligheten, det var kallt, men klingade het, menklinghet, mmmm ängslig heter så... mängslighet, mässlings het. en sjukdom, ja - där var det. Bota den, så att den försvinner - livet och döden... Man kan lätt tro att det är vi som är livets virus, om man leker...

med orden.

tappar bollen pågrund av bristande simultankapasitet, simulerar, under stimulerar. Som barnets lek inom vuxnas förhållningsregler. Glädjen förtas, och faran sätts på pedestal

Vi ser, vill se, vilse - men får inte. Vi får inte se, då man gömmer det för oss, vi får inte vilja se - för andra bestämmer våra viljor, vi vill gå vilse och hitta det andra aldrig sett - men vi får inte, för det ingår inte i läroplanen av styr och ställ. Ställ oss där ni vill ha oss och ge oss vår kurs.

Nåde oss om vi seglar fritt

Saul Williams: The Dead Emcee Scrolls / Amethyst Rocks: Chapter 3 & 4 skrev:

I dance for no reason. For reason you
can't dance. Caught in the inactivness
of intellectualized circumstance. You
can't learn my steps until you unlearn
your thoughts. Spirit/soul can't be store
bought. Fuck thought. It leads to naught.
Simply stated, it leads to you trying to
figure me out.

Your intellect is disfiguring your soul.
Your being's not whole. Check your flagpole:
stars and stripes. Your astrology's imprisoned
by your concept of white, of self. What's your
plan for spiritual health? Calling reality unreal.
Your line of thought is tangled

Gottegris var vi allihoppa, allihoppa, jag med, och du med, jag med och du med... Somliga av oss förblir det - gottar oss i annat än sätt... Förlustar sig i surt och bitter, i andras liv och levne - men vi kastar omslagspappret och spottar och fräser bakom husknuten - eller sväljer det helt, så att ingen skall se vad vi egentligen tycker i de tankarna som vi aldrig vågar sätta ord till.

Godmorgon.Jotack, jag har faktiskt sovit gott.

Du, då?

Vem bestämmer över dagen?

"Igen" säger du. Vem är då denna ingen som vill bestämma över tankar, känslor och möten - som hör dagen till. Vem är då denna som med taggtråd vill sära och hänga in det fria. Bygga murar som håller naturen borta, och sätta in stora glasfönster i massa vackra färger - så vi kan lura oss alla om

att vi är fria och att det är så vackert, samtidigt som vi låter någon bestämma över oss.

Mamma, får jag gå ut nu?

Mamma lyssnade inte längre. Naturen hade tappat sina öron och såg bara med minnet av öppna ögonlock, det som stängdes in då hon öppnade dem var dag. Mamma lyssnade inte, för orden hade tappat bort nyckel till hennes själ - så hon visste inte längre vad de var.

Bara former som hon inte kände igen.

Det var en dag av tystnad i högljuda ordalag.

Åter en lag, som begränsade...

man kunde nästan tro

att det handlade om tidelag.

Tidelag (gammalsv. *þyði lagh*, jfr isl. *þyða*, "vänlighet", "hålla sig till någon", i sv. "ty sig till någon"), i juridisk mening sexuellt utnyttjande av (tidigare otukt med) djur.

Avteckning (2008-08-11 14:17)

Jag hade en bild tanke och lekte med en bild idé på morgonkvisten, just som solen strömde in i livet och den friska luften från det öppna fönstret fyllde badrummet till tonerna av ett växande skumbad.

Tanken var att skala av sig skådespelet, att blotta människan bakom masken, att låta molnen lätta och släppa fram livet...

[1]
- Vet inte vad jag fick fram?

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/08/p8111241-copyb.jpg>

Mittliv från sidan (2008-08-11 14:41)

En vän gav mig en tanke och insikt om mitt liv utifrån, grundat i en tanke kring CV och personlig styrka.

Din styrka sitter i närvaron, någonting som är unikt i dagens samhälle. Jag finner ibland att jag själv sitter och väntar på att få prata, funderar över hur jag ska formulera mig, tänker på min respons på andras ord och meningar. Men att verkligen vara närvarande, att kunna lyssna och vara i nuet är en stor styrka som jag försöker lära mig. Men jag känner att du i mångt och mycket redan är där, i närvaron. Och din väg du går leder inte till lyckan; du går redan i lyckan.

Med såna vänner så är det självklart att man redan går i lyckan, och ja... jag gör verkligen det nu.

Mitt liv är mitt.

Bjuder in det vilda livet... (2008-08-12 12:58)

[youtube IWgxntibBtE]

Lyssnar just nu även på Weather Report, Yellowjackets och Spyro Gyra, ljud som solstrålar genom löv...

Spyro Gyra - Catching the Sun

[youtube 6vJPpJk5Gc]

The Yellowjackets - Summer Song

[youtube 9ml4HfK51bE]

Weather Report - Birdland

[youtube i8q6sR6yZCE]

Löven sjunger lätt för mig, lyfter min dag genom regn och gråa moln. Låter allt få vara det som det är. Ser, hör och känner som stenarna gå gångstigen mot sommarens vatten.

När man undrar hur lång tid det är, hur lång tid det tar - så skall man bara gå ut och försiktigt fråga en sten, för att sedan lägga örat mot dess skyddande yta och lyssna på det viskande, smått svekande svaret kommer. En sekund, det tar blott en sekund av livet.

Stadsbon skiker rakt ut: "Det är ta mig fan inte en sekund och så tusan heller att en sten kan tala!". Men det är just därför som denne bor i staden, för den vet inget om livet - bara det som står på tidningarns löpsidor...

Så enkelt kan det vara, om man vill se det så...

Den tonsatta bilden av min morgon:

[youtube 4LAKWUbbI9g]

I elden som du brinner (2008-08-22 18:54)

Läser högt ur en bok.

Bob Hansson skrev:

Nu börjas det. Predikaren i mitt bröst har druckit kaffe och gassat upp sig. Orkar jag denna röst om wow och hejsan. Ska man inte växa ifrån sånt? Bli trött och realistisk? Kommer jag någonsin hitta en anledning till att distansera mig från det här extraerbjudandet som kallas hej?

Bläddrar vidare i hans bok "Halleluja Liksom" och tungan fastnar vid flera texter..

Bob Hansson skrev:

Jag har alltid försökt tycka om de tråkiga gubbarna på tv. Jag har tänkt som så har jag tänkt att kanske man blir en tråkgubbe själv en dag. Då kan det vara bra att ha tyckt om dem hela tiden. Likaså har jag försökt tycka om knarkare, idioter och handelsresande. För att inte tala om ignoranter. Eller majorer. En sån kanske man också kan bli Världen är full av möjligheter kan jag finna mig själv att tänka exempelvis när det regnar. Man måste ligga steget före. Att tycka om andra kan bli som att tycka om sig själv i förskott. Andra dagar tänker jag bara på exotiska fåglar och läckra små vitvaror. Det går också bra.

Tittbaka till mig.

Har ont i ryggen idag. Klev snett igår. Inget brott, möjligen för bråttom, inget avbrott, ryggbrott men kanske ett ryggskott. Ett försluppen kula bakom ryggen - eller var det bara foten som missbedömde avståndet för min resas uppehåll?

Blundbort från mig.

Bob Hansson skrev:

människorna

ni borde vara lite tjockare, lite lyckligare med luften, lite likare er självani går mig på nerverna med er tråds mala värme mot er själva

människorna

JAG FRYSER orkar inte åka till afrikannanstans bara för att slappna av mig lite grand

människorna

*

som vi nöjde oss med

när jag åker tåg sliter ni upp datorer, jag går fram och ber, ursäkta, skulle ni kunna sluta arbeta, det stör mig! när ni vänder upp er blick ser ni vettskrämda ut, varför gör ni det, är ni inte trygga?

jag har gett er så många andetag när kommer ni bli värdiga er egen saknad jag är så trött på att vänta jag är så trött på era ansikten så lika mitt eget, jag är inte cynis men ibland undrar jag om det är nåt slags skämt, om man måste dö för att få ett verkligt knull, eller ord större än de

den fortsätter, och den återkommer med andra rader lite längre ner på ett annat blad:

Bob Hansson skrev:

människorna

vem var det som tog hit alla dessa snaror? jag har sett någon som verkligen verkade lycklig men det var i en helt annan del av världen

människorna

varför nickar ni så där instämmande när jag säger så, jag bara skojade, det var ju dig jag menade - din lycka som en namnlös fågel över hela ansiktet!

människorna

varför är vi så bra på att köpa flyg- biljetter och så dåliga på att verkligen ta oss någonstans,

människorna

jag har hört om kurser man kan gå bara för att bli lycklig, jag har hört att de fungerar, varför är det så få som går dit och så många som går någonannanstans... clas ohlson, ullared, en sötma bland andra, curriculum vitae, och en kaka en kaka till, apelsin, madelmassa, vad fan som helst... och bantning, för sedan kommer bantningen, ta först bort en massa kilo, sedan en massa ord, stramhet, och kärleken ta bort också den, stramhet...

människorna

ibland undrar jag om ni inte plågar er själva bara för att jävlas med mig eller med gud, för att han inte gav er bredare munnar eller längre långfingrar ... vad vet jag ... kanske gud har viktiga saker att tänka på än sina misslyckanden, det borde ni också ha,

människorna

varför har ni inte det viktigare saker att tänka på än era misslyckanden?

På sid 50, är det en text som jag verkligen gillar.

(Sidan är blank)

...men med en fotnote högst upp på sidan.

”15)”

...blädrar längst bak och läser.

15). Bortredigerad dikt om mig själv. Det började med ett anonymt brev där det bara stod: ”Vad ska man göra om det är Bob hansson man är rädd för?” Det var en rolig fråga tyckte jag och började svara.

Även om ryggen rycker i mina mungipor, och vill dra dem nedåt, (Graviditeten du vet? Du bär på livet och lägger ihop dina handlingar med multiplikation, massor av plikt med gravitation), så sitter det numera ett namn på dörren till själen. Med versaler och gemener, står det:

Välkommen hem till leendet.

Det är där jag bor nu.

-

Skrev på en annan blogg om att det är så märkligt hur de små viktiga sakerna aldrig får ta plats, och gör de det - så är det endast för en kort stund - men ilskan, bitterheten, och det mörka låter vi alltid få ta hur stor plats som helst - och vi släpper det aldrig, medan lyckan släpper vi redan efter någon sekund. Sekunder av lycka och ett helt liv av besvikelser, eller något sånt.

Så fångades jag av ett ord igen 😊

Sekunder. Se kunder. Se möjligheter, se något man kan göra något av - både arbete och möjligheter. SEkunder.

Avslutade med att knyta an till en annan rad i Bob Hanssons text:

”Jag har inte lust att härma era räddaste sidor, varför envisas ni med att behålla de vackrare i smyg”.

-

Annars formar ryggen mig idag

-

Andra plockar upp fimpar från gatan.

Jag har plockat upp skruvar, gummisnoddar och liknande.

Håller på att intensivskapar min skräplåda.

Det är nog den som är svårast att skapa i ett hem, den som ingen tänker på, men ändå är viktigast för att livet skall slå rot.

Det är där man alltid hittar de där udda sakerna som man alltid behöver någongång, vid konstiga tider, till de mest udda sakerna...

Titta i skäplådan/saklådan/kökslådan eller vad den nu heter i andra hem. Lådan där det alltid finns något användbart till lösningen av ett temporärt problem.

På IKEA har de ju flytta hemifrån paket, men inget av dem hade de där små nödvändiga sakerna som: Pennor, suddigum, gumisnoddar, tejp, plåster, batteri, en pappbit, häftstift, någon skruv, väggkrokar, gem, säkerhetsnålar och allt vad det är.

-

Speglad: Är det att vara glad i spe (Tänk: "Spott och spe")?

Eller? Har inga större latinska kunskaper, men Spe salvi, betyder "I hoppet räddade" och Salvi kommer av Salvus (sund, frisk) samt Salvare (bota, hel) vilket bör göra att Spe kanske har något med hopp att göra - spegeln kan ge oss hopp om glädje - visa att vi faktiskt lever, eller något..!

-

Fick föresten tag på en bok igår. Har sökt den sedan jag såg den på biblioteket, men den är utgången - tack vare nätet så hittade jag den på ett Norskt(?) antikavariat!

Hittade även en film på DVD till min bror, som han letat efter: [1]Den Vita Staden (Han älskar mig nu)- och själv funderar jag på om jag skall köpa en film som gjorde starkt intryck på mig som 13 åring, [2]På Ljusårs Avstånd - men jag är lite osäker på om jag skall lägga 200kr på den... Måste nog fundera lite.

Appropå 1981, så ser jag att filmen som jag pratat om tidigare [3]The Wave och tyckt att de faktiskt skulle visa igen på grund av sitt starka budskap - inte bara skall visas igen, utan dessutom på bio OCH i en nyinspelning!

» [4]<http://www.sf.se/filmer/film?filmid=7000029>

Kände att jag behöver ta in lite smuts och asfalt, efter alla finkulturella referenser och snäll pop/rock.

Man brukar tala om låtar som förändrar en genre, och detta är en sån - jag kommer än idag ihåg vem jag var med, vart jag var och vad jag gjorde när jag hörde den för första gången.

Det var ett sånt otroligt beat, att det inte gick att ignorera det...

[youtube jeOnkMcAxeQ]

När det komplexa blir greppbart och något påtagligt, liksom...

I elden som du brinner

Själen rycktes loss i delar och sattes ihop igen...

-

Nu har livet trillat in och väggarna dansar till låtar från High School Musical 3.

"Okläckta" jordnötter står i en skål på bordet, och orden snurrar runt och veckans alla äventyr. Snart blir det något film med barn tätt ihopkrupna i deras säng vid TV:n i deras rum (enda TV:n som finns här).

De vill se Grease 2 för 378:e gången, men jag skall försöka få dem att se något annat 🤔

Skall passa på och koppla in TV:n på riktigt också (Har ju inte haft den inkopplad sedan jag flyttade hit i Juli) ?

JÖSSES

- Vad TV kanaler det finns!!

Inte konstigt att folk hattar och hoppar så fram och tillbaka, zappar sig själv mellan meningar och inte orkar håla sig själv till ett samtalsämne....

- Lägg till all musik som släpps, toner som spelas utan att höras, och toner som upprepas och återspelas för alla - inte konstigt att det verkliga och unika inte är vardag, utan något man skrämmer barn med!

1. <http://www.imdb.com/title/tt0085400/>
2. <http://www.imdb.com/title/tt0080373/>
3. <http://www.imdb.com/title/tt0083316/>
4. <http://www.sf.se/filmer/film?filmid=7000029>

Att våga (2008-08-26 12:06)

1969, såg John Rendall och Ace Berg en lejon unge tillsalu, instängd och ensam i en liten bur.

De beslöt sig för att ta med honom hem.

En lokal präst lät dem ha och träna ungen, som nu hete Christian, på kyrkans mark. Men han blev väldigt snabbt för stor för att bo med dem i deras lägenhet.

Det enda som de kunde göra var att försöka återföra honom till Africa, vilket de också lyckades göra.

Ett år senare ville de åka tillbaka och träffa honom, men man sa till dem att han nu var kung över sin egen flock, och som kung var han åter helt och hållet vild och skulle aldrig kunna komma ihåg dem.

Oavsett detta, så åkte de i allafall.

Efter flera timmar av letande efter hans flock, och detta är vad som hände när de tillslut fann det vilda lejonet igen...

[youtube adYbFQFXG0U]

4.9 September

(2008-09-02 19:12)

Satt och slö surfade lite på SubDVD's sida och trillade över filmen Ascension, som hade en otroligt spännande beskrivning:

Gud är mördad. Ersatt av en okänd entitet som i denna groteska handling vänt upp och ner på världsordningen. I dödsögonblicket skingrades Guds energi och förvandlade varje människa till profet eller gudom, något som lett till katastrofala konsekvenser.

Nu får filmen inte speciellt bra kritik på IMDB, men den där ingressen räcker ju nästan i sig själv

Det är kul att sitta och kolla igenom omslagen på [1]SubDVD för man hittar ofta så snygga och spännande omslag - även om filmerna sen kanske inte är de bästa...

1. <http://www.subdvd.com/>

Vid floden där jag skrattade... (2008-09-02 20:40)

Paulo Coelho's Vid floden Piedra satt jag mig ned och grät :
Varför hade jag gjort det? Jag kunde inte finna någon förklaring.
Kanske för att jag var för lat för att fundera på andra vägar. Kanske
av rädsla för vad andra skulle tycka. Kanske för att det var
påfrestande att vara annorlunda. Måhända är det förutbestämt att alla
människor ska gå i den förra generationens fotspår, ända tills - så
som abboten hade sagt - ett visst antal individer började bete sig
annorlunda. Då förändrades världen och vi med den.

Fick tid i går och läste ut Paulo Coelho's Vid floden Piedra satte jag mig ned och grät.

Det var några passager som var bra, och slut sidorna räddade upp den lite, här är några av raderna som stannade kvar under mina ögonlock:

Kärleken finner man bara genom att älska.

Frågan är bara om man hinner lära sig vad att älska är...?

Om jag måste falla, må det bli från höga höjder

Man slår sig lika hårt i ett fall från tredje vånongen som i ett fall från nittionionde

Det fanns också flestra små sedeslärande berättelse invävda i texten, som t.ex. denna:

Men en dag var det någon som nådde toppen på ett av de här bergen. Den bergsbestigarens ögon var de första som blickade ut över det här landskapet, och hans hjärta bultade av glädje. Han hade utsatt sig för riskerna, och nu hedrade han - genom sin erövring - alla dem som hade stupat medan de försökte. Det fanns säkert de nere på marken som tänkte: Det finns ingenting särskilt där uppe, bara ett landskap. Vad är det som är så fantastiskt med det? Men den förste bergsbestigaren förstod vad det var som var så fantastiskt: att utsätta sig för riskerna och gå vidare. Att veta att ingen dag var den andra lik och att varje morgon hade sitt särskilda under, sitt magiska ögonblick, då gamla universum störtade samman och nya stjärnor bildades. Det första människan som besteg de här bergen måste ha ställt samma fråga när han betraktade de små husen där nere med sina rykande skorsstenar: För dem måste alla dagar verka likadana. Vad är det som är så fantastiskt med det?

hela det stycket avrundades med orden

Lycksaliga äro de som tar de första stegen. En dag kommer folk inse att människan kan tala änglarnas språk

Två andra stycken som jag kände var av värden var dessa:

Vi får aldrig sätta oss till doms över andra människors liv, för var och en känner bara sin egen smärta och sina egna försakelser. Det är en sak att tycka att man befinner sig på rätt väg, och en annan att tro att det är den enda vägen.

samt

'Låt de döda begrava de döda', för han visste att det inte existerade någon död. Livet fanns redan innan vi föddes, och det kommer att finnas kvar även sedan vi har lämnat den här världen

En av de avslutande raderna spred tro och styrka, även om det speglade mycket jobb...

Drömmar innebär hårt arbete

Som bok och helhet lämnade den inte så stora blad efter sig, men den väckte lite tankar som man kan bära mig sig under någon dag...

En pojke och en flicka blev vansinnigt förälskade i varandra. De beslöt att förlova sig. Och som fäst folk brukade man alltid ge varandra presenter. Pojken var fattig - hans enda ägodel var ett fickur som han hade ärvt av sin farfar. När han tänkte på sin älskades vackra hår bestämde han sig för att sälja fickuret för att köpa ett grant hårspänne i silver. Flickan hade inte heller några pengar till förlovningspresent. Så hon gick till den butik som ägdes av den främsta köpmannen i trakten och sålde sitt hår. För pengarna köpte hon en guldkedja till sin älskades fickur. När de träffades på förlovningsfesten skänkte hon honom en guldkedja till ett fickur som hade blivit sålt, och han gav henne ett spänne till ett hår som inte längre fanns.

-

Var iväg på Ikea med mamma idag, så nu skall jag sätta ihop lite hyllor och fixa med lite lampor. Skall tillbaka dit i veckan och skaffa lite blommor.

Snart bor jag verkligen här

Blogg och sikt (2008-09-02 22:30)

Skickade föresten ett mail till den samarbetspartnern som jag var hos med hon som var min fru för ett tag sedan

Jag var för ett tag sedan hos dig med min fru för ett första samarbetsamtal gällande vår skilsmässa. Vi kom då in och prata om min blogg, där du plötsligt gick ut med väldigt personliga åsikter om själva fenomenet blogg, som du bland annat tyckte var att flåka ut sig och sen även ifrågasatte och jämnförde den tanken med att jag bloggade med "om alla andra slog sönder fönster eller stal cyklar - skulle du göra det också då?".

Din inställning som blev ett klart ställningstagande förvånade mig verkligen, trodde inte att ni skulle komma med såna personliga åsikter - och dessutom med sånt som upopfattades som påhopp. Jag har som du märker inte kunnat släppa det ännu, och skulle nu väldigt gärna se att du gav mig mailadress och övrig kontakt information till din chef för att se om det verkligen skall kunna gå till så.

Bifogar även ett utdrag ur min blogg, så att du till nästa gång ifrågasätter eller tar upp den i dina egna ord och tankar - åtminstone har läst lite och vet hur den är uppbyggd och hur det skrivits i den.

Fick tillbaka detta som svar:

Jag har läst Ditt mail. Jag är helt överrens med Dej om att mina personliga åsikter är helt irrelevanta i detta sammanhang. Jag kan förstå Din reaktion. Det var verkligen inte min mening att vare sig såra eller kränka Dej. Och jag ber Dej självfallet om ursäkt. Det jag reagerade över, var din frus uttalande om att Du enligt henne skulle ha utlämnat henne. I Ditt litterära material, som Du visar, finns ju ingenting som visar detta faktiskt. Jag minns att Du också hävdade detta när vi träffades. Jag har mao. fullaste förståelse för om Du upplever det som att jag inte har varit opartisk.

Jag har dålig erfarenhet av att människor har farit illa i just "bloggsammanhang". Och det var detta som din fru hävdade att hon hade gjort. Och som sagt så hade jag inte behövt värdera detta, det är ju inte heller min uppgift. Så förlåt mej!

Detta visar mig åter att samtal och öppenhet, att våga säga vad man tycker när något är fel - är bra.

Känns viktigt att se det, när tystnad råder i husen och tvivlet kring ens egen ord bygger bo samt förmåga att se, förstå och samtala förringas...

Släckt (2008-09-03 15:44)

Sitter med lim på fingrarna och beundrar lim som torkar, lim som håller ihop - kraften att ta något till sig och hålla det kvar, att kunna bygga av olika delar

Pappa skrev just: *"Släckt ? Skulle det ha med DNA och gener att göra ? Jag undrar om inte frändskapen känns med dem man levat, s.a.s. bredvid, ett tag. Barn. Vissa vänner. Någon som har samma åsikter. Eller någon som får en att känna sig levande, genom att den andre har helt andra åsikter och på så sätt får en att tänka/känna efter på nytt sätt. - Man kan känna släktskap med dem som har samma erfarenheter som en själv."*

Ligger mycket i det.

Han åker på släktträffen

med sin fru och min adopterade lilla syster.

Jag och mina barn

åker inte alls.

Härlek (2008-09-03 22:32)

Folk har gått med stora släggan - för att krossa kärlek i kärlekens namn med hatets mantel runt sig.

Men vet du vad kärlek är?

Vad är det?

Är det något unikt?

Är det något speciellt?

Är det något som ser genom all yta?

Är det något som andra inte kan förstå?

Varför tror du då dig kunna förstå och veta vad det är?

Varför dömmar du det efter en yta som du inte kan se igenom?

Varför dömer du det för att det är något så speciellt att du aldrig sett maken tidigare?

Frågorna växer sig längre än påståenderna, och kärleken fortsätter att vara unik för var och en av oss. Vissa av oss kan använda den som en slit och släng vara, och kanske den på sophögen när man inte längre vill ha den, andra försöker vårda den för att ha med sig den genom livet, medan andra ställer upp den ovanför spisen och tittar till den någon gång då och då.

Min kärlek till mina barn är inte samma som den som jag har för min partner, ej heller är min kärlek till mina vänner den samma - men det är likväl kärlek, en lek som är i svarta toner, som skapar skuggan och djupet i ljuset.

Det som ger tingen mer än en yta...

-

Såg föresten Into the wild igår. Ta bort problemen, men behåll nyfikenheten och livslusten och "tyvärr" får du nog lägga till lite mod - så skulle det kunna vara jag...

Drömmer fortfarande om att bo i Kanada i en timmerstuga.

Håldag (2008-09-03 22:45)

Har komprimerad och bränt ner över 300 låtar på en CD som fått snurra hela dagen, med Al Jarreau, Earth, Wind & Fire, Philip Bailey och Sting.

Underbara toner att ha i ryggen
[youtube SUYI7kIR0S4]

Tänkte på detta med tro och tron tidigare, nuddade vid det med tanken om: "Tron kostar alltid människan livet, för tron är det som skiljer döden från livet...". Men jag fick ytterligare en tanke under kvällen som aldrig kom ner i ord. Insåg att det fanns en koppling mellan tron och tron - det kanske inte är en tillfällighet att orden är de samma för det som kyrkan vill fylla oss med och det som en kung sitter på och besträmmer ifrån?

[youtube VmOi6sz56b0]

Dagen blev tyvärr tung att bära på så många plan, att jag tillslut varit tvungen att slå håll i vardagen för att se igenom livet, se att det faktiskt finns där bakom...

[youtube 1F92ETWZ6ZE]

Flyga med dagar (2008-09-04 09:40)

Vaknar, och låter dagens ljus få dansa sig till liv genom svaga och lätta toner från Al Jarreau.

Sovit djupt och bra, men känner mig så uppdelad, i tu sågad - känner hur själen skyddar mig och avskärmar delar av sig själv i väntan på att elden skall släckas, vattnet skall dräneras och kontrollen återfås så att åter uppbyggnaden kan återtas.

Lite som taket som rasade in på bygget. Man måste ta reda på vad de var som orsakade det, och se till att det inte händer igen - det går inte bara att fortsätta bygga, eller bara överge hela byggnaden för att bygga nytt på nästa ställe.

-

Har levt livet som vuxen, inom strikta linjer kring vilka man får prata med, om vad, hur och när.

- Vill man hindra mig från att uttrycka mig, på mitt sätt, utan att göra något dumt, så tappar

man mig tillslut. För jag finner mig inte i att vara kopplad längre, vara ett redskap eller tvingas välja mellan människor i dömande gester eller ändra mig från den som man såg och uppskatade till något som bara skulle skina mellan stängda väggar.

Nu, är livet mitt - jag blommar, jag flyger, jag svävar och gräver spännande tunnlar.

Vill du stänga in mig, kapa mina vingar, så får du jaga mig - men jag springar på stora ängar trots att solen är på väg ner och att frosten gör diamanter av jordens tårar, så du får springa du med... och förhoppningsvis

så ser du dig själv springande på ängarna

innan du hinner hugga mig nästa gång

så du kan lyfta

Blandar in Jord, Vind och Eld till mitt eget hav och bygger öar...

[youtube YYQrLAKDLR4]

[1]I'm in the wrong, place to be real

Reasons, reasons do I fear Reasons that we hear. Can't find a reason. That my feeling don't disappear And after this love game has been played, All our illusions was a parade And the reasons start to fade In the morning, when I rise no longer Feeling hypnotized. I find my reason had no pride.

1. <http://www.youtube.com/watch?v=0NnXIXSAa1Q>

Vinglar av glas (2008-09-04 11:42)

Coelho skrev: En dag kommer folk inse att människan kan tala änglarnas språk, en dag kanske människan också vänder sig om och ser sina egna vingar som den gömt under sitt härdade och skyddande skin...

Gud finns inte, men vi är alla fåglar...

Äventur, partnej och käralvar (2008-09-05 22:52)

Idag var vi med om äventyr - när vi var mitt inne i Åhlens så slocknade allt ljus. Staden blev lamslagen för en halvtimme och polis, brandkår och ambulanser fylde ljudbilden med sina artificiella hjärtlag och ljudutrop.

När vi sen kom till Alvik, så stod ett av de gamla tågen till Nockebybanan inne, och vi beslöt oss för att fortsätta äventyret genom att testa det ett par stationer.

Men strax efter att vi hade lämnat stationen så stannade tåget mitt på bron över "motorvägen", efter en stund går föraren på spåret för att sätta sig i andra änden - tråget framför oss hade pajat, så vi fick åka tillbaka. Så barnen kan säga till sina kompisar.

I fredags åkte vi med Nockebybannan - inte en enda station!

- Nu sitter vi och tittar på billig komik som Superhero Movie och Meet the Spartans och i morgon blir det endast några snäpp bättre med Adam Sandler's Jiddra inte med Zohan, men samtidigt så blir det

Wall-E på bio också.

Barndomen handlar inte enbart att göra bra, viktiga, mogna och lärande saker - ibland måste man bara få vara lättsam som spegla sig i skrattet! 😊

-

Blir lite trött på barnens mamma, som plötsligt beslutar sig för att skaffa en figur i det online spelet som de spelar, och vill att de skall lära henne hur det funkar över msn.

Kan hon inte låta mig få ha barnen i fred, låta dem för leka med sitt på nätet - och försöka göra något själv när hon inte har dem?

suck.

-

Faschinerades när jag läste på en blogg över hur farlig vänskap mellan man och kvinna verkar kunna vara. Jag vet tjejkompisar som har massor av killkompisar, men om deras kille hittar en tjejkompis så ifrågasätts det direkt.

- Är det för att man inte tar sig tid att lära känna de man älskar, utan lägger ner mer tid på att äga dem?

Läste något om att ens man/kvinna måste vara "bättre" än ens vän... Varför? Varför detta fokus på tävling och vara bäst? Man kan vara bra på så många olika sätt - och ibland är inte det bästa bäst - utan det är just det med alla skavanker och "liv" som faktiskt är bäst...

Men den man älskar, verkligen älskar, så spelar det ingen roll om man är den första eller fjärde när det kniper. Det är bara när man äger något eller tävlar mot andra, som det är viktigt att ha det bästa och vara bäst - om man väljer det.

Jag jämnför inte människor på det sättet med värde. Alla har sin unika plats, och ingen är på något sätt mer värd än någon annan - för vem är jag att döma någon - speciellt när jag sällan har insikten eller kunskapen till det?

Ett förhållande, handlar om att bygga och sammanfläta saker. Testa att bygga ett hus utan att lägga tegelstenar omlott, det handlar om att ge och ta, och även att tycka om och att inte tycka om - men acceptera, och våga vara nyfiken.

När nyfikenheten dör, försvinner även livet.

Det handlar även om förtroende och respekt.

Av ren rädsla tror jag dock att man ofta vill ställa vänskap mot kärlek.

Läste frågan; "Hur skulle du tycka om din partner vände sig till någon annan för att få hjälp med huset, någon annan för att tala ut etc?"

För mig så skulle det vara självklart att min partner t.ex. hörde av sig till någon som var bättre än mig för att få hjälp med snickeri, värk eller vad det är - det handlar om att jag vill att hon skall få det bästa, om man är tillsammans och jag har redan tryggheten av själva förhållandet, känslorna och respekten - vilket gör att jag inte skulle kunna reagera eller ens bli svartsjuk för att hon använde någon

annan som bättre kunde hjälpa henne med de problem hon hade. Sen när de är lösta så vet jag ju att hon kommer hem till mig, det är med mig som hon somnar och lever - allt det andra handlar ju enbart om att hon skall må så bra som möjligt, och vill man inte se det i ett förhållande så är man nog fel ute, enligt min bok. Då handlar det om att äga och visa upp, inte om att leva och älska.

Jag har jobbat i skogen, jag har jobbat med barn, jag har haft eget bolag, jag har varit gram-misnominerad, med i radio/tv, jag jobbar med funktionshinderade, jag har jobbat som utvecklare på ingenjörsutbildningar, varit med i styrelser, politiskt engagerad och jobbat med webbdesign. Alla intryck bygger människan. Men alla människor byggs olika. Den jag blivit av mitt liv, skulle troligen inte sett likadan ut om någon annan levde mitt liv. Jag har gjort vad jag velat och saker jag inte velat - men framför allt så är jag fortfarande nyfiken på nya saker...

Att "en människa" skall utesluta "en annan" människa gäller endast i sängkammaren, annars så måste alla människor kunna få plats. Den som vill strypa det och begränsa sin partners liv - måste vara medveten om att det är just detta som denna gör. Begränsar och stryper - och då kan man fråga sig hur mycker omtanke och kärlek det ligger där i?

Livet är inte allt eller inget, så även om man kan tala med sin partner om allt, så kan det ibland vara bra att prata med andra - för att kunna se saker från annat håll. Det är lite som att säga att "Min man pratar svenska, så varför skall jag lära mig ett annat språk?"... Jo, för att det är bra ute i världen, det är bra om man skall lära sig nya saker och man skall hämta nya intryck - SAMMA SAK är det med vänner, och riktigt, riktigt nära vänner - där man kanske t.o.m. har ett helt eget språk! 😊

Folk verkar bara använda sina ögon att se med, tror att många skulle må bra av att bli blinda eller döva för en tid och inse att det yttre, bild eller ljud, inte är allt.

Människan kommer först - när jag möter folk - hurvida om det är en man eller en kvinna, eller en grabb på 17 år, eller en dam på 76 som man är riktigt nära vän med har ingen betydelse. Jag är inte vän med någon för hur de ser ut, vad de heter, vad de gör, vilka de känner eller vilket kön de har.

Jag är vän med folk för att jag trivs med dem, jag känner att jag kan ge dem något samtidigt som de ger mig något.

Någonstans har folk fått den bilden av att allt handlar om sex och lust. Jag känner faktiskt ett par som varit ihop i 40 år, och de har inte haft sex på 30 av dem, men ändå är de ständigt som nyförälskade och helt underbart kära i varandra - fortfarande.

Kärlek och vänskap är inte samma sak, även om känslan kan vara den samma. Trygghet, förtrolighet, glädje och nyfikenhet.

Tänk så här: Lotta och Anna är båda kvinnor. Vackra, kloka, spännande o.s.v. - men de är inte samma person/människa. Det ser och vet vi alla. Men ändå tror de flesta att nära vänskap och kärlek är samma sak... Märkligt egentligen, eller hur?

Tittar vi på ordet favorit, favvo, så är det ju endast "bättre än" - det är inget som säger att det är endast, utan att det är den bästa av flera bra. Men ens partner man/kvinna, det är alltid endast en.

Hur många har inte en favorit skådis som de "dräglar" efter, och kan säga det till sin partner - Där handlar det verkligen handlar om "lust". Visserligen så "vet" man att det aldrig blir något av med det - men varför blir man då så rädd om ens partner skulle vara vän med någon av det motsatta könet? Ligger det i ens egen osäkerhet, eller ligger det i att man är rädd för vad alla andra säger till en om det? Är det så att man själv inte skulle klara av det, och hur bra känner man egentligen sin partner?

- Frågan är kanske denna. Är du rädd och osäker om din partner har en nära/favvo vän av andra könet, vad säger det då om er gemensamma kärlek, kommunikation, trygghet och kunskap om varandra?

En kväll bortanför tunnelbanan (2008-09-06 22:55)

Wall-E var helt klart sevärd, även om jag fick kryp i benen precis innan filmen började - och hade det genom alla 100 minuterna, suck!

Köpte sedan ett Bonsaiträd av någon sort på vägen hem, samt inhandlade även indisk take-away i form av Lamm Vindaloo, som nu slinker ner med en kall öl, samtidigt som Kid Rock serverar rock'n'roll och barnen spelar på sina laptops:

[youtube Z_64Hg3Za8U]

Det rullar vidare:

[youtube znI2j2sYc20]

[youtube P6nvrYopHV8]

Kid Rock i all ära, men Joe C, tog allt ljus när han klev in...

[youtube q5GheLxiSnE]

Det är lördag, så vi håller ut lite av vår dricka för the 3 ft 9 man with a 10 ft dick.

Att synas (2008-09-07 23:01)

Alexander satt vid sin laptop och vände den plötsligt till mig. Stort och över hela skärmen stod det:

Alltid poetisk Nyfiken Dataanvändare Rolig Extra snäll Ambisös Snäll

Han är underbar... Så är det bara. Jag älskar honom.

Fast man kan ju undra om jag kanske är lite för snäll, då det återkommer på två ställen 😊

Har också installerat min webcam igen och barnen har lekt med den hela förmiddagen 🎁

Samtal utan toner (2008-09-11 23:05)

[youtube Fm7al_ SQ6fE]

Samtalsmöte #2

Det började med att samtalspartnern bad om ursäkt för sina personliga åsikter ang. bloggar och menade på att min blogg inte var så, utan det var ju ett literärtverk(?) och han förklarade för hon som var min fru att han inte kunde se några grova påhopp på henne.

Hon fortsatte att vidhålla det, samtidigt att hon hävdade att mitt namn stod där - så att man visste kunde förstå vem hon var. Med att mitt namn stod där, menade hon att om jag gick in på nic.se och slog upp vem som stod bakom domänen så fick man upp mitt namn.

Lite som att säga att ditt namn står på din bil, för det är ju bara att kolla upp registreringskylten och där får man reda på namnet.

Därtill så tyckte han också att jag gjorde bra som ville begränsa barnens mobilanvändande, samt att det var självklart att jag skulle kunna ha mina regler hemma hos mig - hon vid höll fortfarande att det var diktatur om jag skulle be barnen lägga ifrån sig mobilerna när de kom, till efter middagen.

Hon ville få det till att jag skulle låsa in dem, när det bara handlade om att vi skulle lägga undan dem i en skål - och var det något viktigt så kunde man ringa. Hon tyckte att man skulle vara tillgänglig hela tiden, samtidigt som hon anklagade mig för att svarat på några sms under någon enstaka middag - samtidigt som hon allt som oftast tog telefon och lämnade middagsbordet i 30 min eller längre.

Han frågade mig om jag tyckte hon var en bra mamma. "Ja!" svarade jag. och förklarade att jag visste att hon inte skulle göra något som hon trodde skulle skada barnen. När hon fick samma fråga, så kunde hon inte svara - för det visade sig att hon hade blivit så upprörd över mitt svar till tiungsrätten på hennes indragning av dem gällande lägenheten, där jag bemöte hennes ord och gav min syn. På något sätt så blev det till mitt fel att de var indragna, trots att det var hon som hade gjort det utan att prata med mig.

Nåja.

Mitt under allt detta så såg jag hur tårfyllda hennes ögon var, av och till.

När vi lämnade mötet, var orden hårda, sarkastiska och dömande åt båda håll, men efter att vi hade särat på oss och jag hade varit iväg till radion för veckans inspelning, så skickade jag henne ett sms och bad om förlåt för att jag fick henne att känna så - jag vill inte såra henne, och det skall handla om barnen. Ingen av oss tjänar något på att bråka.

Fick ett sarkastiskt svar om att jag måste skickat sms:ett fel, men jag svarade snällt att det hade jag inte. Fick inget svar på det.

Men jag tycker verkligen synd om henne, hon har blivit så liten. Det gör verkligen ont att se. Även om vi aldrig kommer finna vägen tillbaka till varandra, så vill jag försöka hjälpa henne att komma vidare, både för hennes och barnens skull.

Men människor är inte vad de en gång var.

Har haft två andra incidenter där det handlat om att kontrollera och styra andra, och välja och vraka - motsatsen till möten i livet. Men det är inget jag tänker odla någon tid på - obördig mark är bara dumt att odla, och även om stunder av dumhet är ett bevis för konstant klokhet, så lägger jag mina frön på annan mark.

Hör

Ser

Känner

[youtube _pG _-dd58Ew]

Inslaget till radion, Episod 13, blev om en gammal kompis, som inte haft sån tur med alla sina albumprojekt. Fast bitarna föll på plats då jag spelade in det idag, och presenterade hans debut från

1991 på Twin Tower Records (ett lyckat sammanträffande).

Men nu har tornen fallit, och det är dax att bygga upp något nytt - på så många olika plan

[youtube stuOp04dmUs]

- Måste också lägga in videon som jag själv redigerat från galan som jag hade för ett par år sedan:

[youtube 2D5ImpwyHaE]

Restbiljetter (2008-09-12 08:07)

Sitter ute på balkongen, en tekopp värmer händerna och själen suger in sensommarens sista kvarhängande varma strålar samtidigt som tvättmaskinen rullar i källaren.

Det är som om att livets konduktör ropar ut:
Tag plats!
och jag redan satt mig tillrätta...

Tittar ut över perrongen och ser hur lekarna fortgår på skolgården och tjafset om vem som är störst, först och bäst pågår. Ser hur folk blir uppdragna till rektorn och gråtande hävdar: Det var inte jag, jag är inte sån...

[youtube hKRAFPHD8W4]

Imagine you'd given one hour.
Exactly sixty minutes and zero seconds to put your entire life and world around you in total perspective.
- What would you say?
- What will it sound like?
Ill Bill

Avstickare (2008-09-12 22:30)

Lyssnar på musik, inför nästa program då jag tänkte ta en avstickare till göteborg.. Så jag lyssnar på gruppen 3Ess, och hörde just en sån underbar rad, inte rimmässigt, men ändå något som var klockrent

Jag är precis som en klocka men jag går som jag vill

Det där tar jag med mig in i andra tider....

Ljuset som skapar min dag (2008-09-12 23:05)

Blir lätt lite för mycket när man försöker ställa upp, finnas och svara alla, och man inte får något tillbaka... Inget mer är en uppläsning av lekregler för det spelet som folk driver framför sig för att sortera människor.

Den delen kan vara för mig.

Jag ger av mig själv, men jag är inget delikatesbord där man kan gå och provsmaka, eller bara ta det man vill ha. Det är väldigt lite som är antingen eller, svart eller vitt i mitt liv - men jag har börjat lägga undan de som vill styra, de som vill välja, de som leker vuxna - kom igen när ni vågar leka som barn! 😊

Jag dömer inte dem, väljer inte bort dem, jag väljer bara att flytta min fokus, säg hej och jag svarar - men jag kanske inte startar ett samtal, och det på grund av att jag håller på med annat än dem.

Trevande skapar jag något nytt, något som får vara ofärdigt, något som får vara levande, något som får vara med öppna ögon när världen sover och bära stängda ögonlock när världen möter dagen. Ännu är det endast den varma lågan, elden som lägger grunden till skapelsen av något nytt. Med varsamma lågor slickar den själens alla sidor..

Rör fingertopparna mot handflatan hör hur de berättar om dig din hud kurvor och linjer. pussar dem i smyg var och en av dem för att de målar kärleken åt mig när öppna ögon inte längre kan se

Ställde mig frågan tidigare: Finns det något som heter äkta skönhet? Är inte det bara en illusion av projicerade känslor i ett uttryck av att vara speciell?

De säger att ljuset skapar dagen, men vad skapar människans ljus, när denna bara målar i svart? Du gör mig till allt annat än människa För du målar ljuset som skapar min dag

Är ensam efter att yngsta killen som skulle kommit själv, fick huvudvärk och illamående, så jag tyckte det var lika bra att han fick vara hemma hos mamma och vila upp sig.

Har testat några öl samtidigt som jag lastar upp CD skivor: Prinátor Premium Dark, Leffe och Erdinger Weissbier - jag vet att det är Torsdag, men jag skall ju jobba hela helgen - så ostarna och ölen passar bra nu 😊

Det brann (2008-09-13 23:10)

Såg hur ljuset vilade sig mot husväggarna och den friska luften långsamt andades när jag gick till jobbet igår. Passerade en nyklippt fotbollsplan, andas in. Lever. Såg en brinnande buske.

En brinnande buske.

Lågor som vajar i den lätta vinden. Önskar att jag inte lämnat kameran hemma, men jag tar en minnesbild istället.

Tror att någon kan ha sagt att man inte skall sörja larven som dog, utan älska fjärilen som föddes. Livet går ständigt vidare. Det är lätt att tro att spiralen blir mindre och mindre för att sedan upphöra på dödsbädden, när det lika väl kan vara att den blir just vidare och vidare - bredare och större, för att sedan bli en del av en ny helhet.

Våga vänd på alfa och omega, låt tanken gå åt andra hållet, och våga tro på stunden.

Det är den tiden du lever i och kan förändra..

[youtube mL5MIYIe-c]

Stendumt (2008-09-14 18:37)

Fick just ett mail som löd: "Xxxx har hjälpt till att sätta ihop ett avtal mellan Dig och mig.

Är det okej om han mailar över det till Dig så att Du kan tycka till och komma med förslag eller ändringar om Du har något sådant..."

På ytan så ser det ju jättebra och fint ut, eller hur...

Men seriöst...?

Vad tänker hon med?

Xxxx är svärmors "man". Samma mamma som hotat skicka polisen på mig och vägrar prata med mig bara för att jag helt lungt ville prata med henne om vikten att hon hörde av sig om hon gjorde något annat än det avtalade med barnen innan jag skulle få dem. Han, å andra sidan, är dessutom någon som varken jag heller Hon som en gång var min fru någonsin gillat eller haft förtroende för...

Hur kan hon ens komma på en idé att han skall skriva ett avtal. Någon ingen av oss haft förtroende för, som dessutom är part och till stor del delaktig i all skit som kommit från mitt ex?

- Solen har inte gått ner ännu. Men mörkrädd blir jag....

Musik på en tråd (2008-09-14 22:52)

Tidens musik, Everlast:

[youtube iHpXQ8XBUYA]

Minns inte om jag lagt upp senaste videon från hans nya album, "Love, War and the Ghost of Whitey Ford", men den är så bra att den tåls att läggas upp igen.

[youtube 10ej46Mhshg]

- Just den låten har varit mitt ledmotiv under sommaren. Vet inte riktigt varför den fastnade så hårt, men kanske har det något med att alla krig enbart har förlorare och visa av oss får slås i krig som vi inte har något att göra med - bara att vi står på fel sida om en fiktiv gränsdragning mellan människor...?

Märkligt egentligen hur olika låtar symboliserar olika tider.

Våren var Afasi & Filthy

[youtube 7nfS3gnjvxs]

...tillsammans med alla de andra låtarna [1]En Annan Väg, En Dag Som Denna, [2]Jobb, [3]Benen På Ryggen, [4]Fläcken, [5]Färdig och [6]Eller hur - som tillsammans, så här, också bildar ett spår...

Början av året var Zug Izland

[youtube kqQOgNu _JBE]

...samt spår som [7]Sunny Day, [8]Always, [9]Cry, [10]Life och [11]Dreams. Även här verkar låtarna följa en tråd....

1. <http://www.youtube.com/watch?v=YrlwTne2zW8>

2. <http://www.youtube.com/watch?v=A6T-2qkWysE>

3. <http://www.youtube.com/watch?v=D8yobe6nglo>

4. http://www.youtube.com/watch?v=1y_au0MuzYY
5. <http://www.youtube.com/watch?v=eKd8kVd8dWY>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=ZATck2UNLXg>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=e7Zq-H13fC4>
8. <http://www.youtube.com/watch?v=rGKI6x-BI>
9. <http://www.youtube.com/watch?v=fWdQuvfGhLo>
10. <http://www.youtube.com/watch?v=F1Tj0ApidyY>
11. <http://www.youtube.com/watch?v=t4gRMec2Cwo>

Lite (2008-09-14 23:12)

Läste lite Akhmatova

”Some walk in a straight line, others in circles
Waiting to return home, hoping Their sweethearts
have waited. But I walk neither straight ahead
Nor aslant, But to nowhere and to never,
Like a derailed train”

Hörde lite Saul Williams

[youtube oQ_o660d0oc]

Var lite mig själv

Toner av liv. (2008-09-15 00:28)

[youtube TxRc8O-ARWY]

Maja, hon är mitt nu, min stund och evighet

(Andra spår från nya albumet Cirkus: [1]Du Säger Ingenting, [2]Klädd I Mig, [3]Lagomland, [4]Han Kallar Sig Jack, [5]Dröm På Posten m.fl.)

De svenska orden som målade min sommar tillhörde Eric

[youtube xY7OjqEOe5E]

(Några andra spår från albumet Stockholm Står Kvar, Men Jag Ligger: [6]Ligg Kvar, [7]Om Du Älskar m.fl.)

Det är vad som jag somnar till, när jag vaknar...

1. http://digital.skivhugget.se/Magellan/pages/include/play.jsp?storeId=10251&clip=%2Fclips%2F96%2F58%2F366_104_21351420_085365726895_009_128.mp3
2. http://digital.skivhugget.se/Magellan/pages/include/play.jsp?storeId=10251&clip=%2Fclips%2F64%2F88%2F366_104_21351404_085365726895_001_128.mp3
3. http://digital.skivhugget.se/Magellan/pages/include/play.jsp?storeId=10251&clip=%2Fclips%2F27%2F15%2F366_104_21351410_085365726895_004_128.mp3
4. http://digital.skivhugget.se/Magellan/pages/include/play.jsp?storeId=10251&clip=%2Fclips%2F18%2F48%2F366_104_21351418_085365726895_008_128.mp3
5. http://digital.skivhugget.se/Magellan/pages/include/play.jsp?storeId=10251&clip=%2Fclips%2F1%2F76%2F366_104_4041930_5051011601828_016_128.mp3
6. http://digital.skivhugget.se/Magellan/pages/include/play.jsp?storeId=10251&clip=%2Fclips%2F67%2F4%2F2249378_104_21417418_UMG_audclp_00602517740198_01_002_63.mp3

7. http://digital.skivhugget.se/Magellan/pages/include/play.jsp?storeId=10251&clip=%2Fclips%2F45%2F6%2F2249378_104_21417432_UMG_audclp_00602517740198_01_010_63.mp3

Lämnat rätt (2008-09-15 09:17)

Lämnar jobbet nu.

Första veckan på nya gruppboenden har varit totalt underbar. Helt fantasiska kollegor och alla bär på ett tänk som känns så rätt, samtidigt som man känner att man är på samma mentala nivå som alla och samtalet kan gå bortan populärvetenskap och youtube klipp.

Man pratar dessutom med och om brukar som människor, och att vi faktiskt diskuterar och stöttar varandra i hur och vad man kan göra.

Kanske lite lite att göra stundtals, men samtidigt så ger det utrymme för att komma på saker - så i fredags hade vi först filmkväll och sen senare när de andra gått till sig - kom basens partytjej och stannade frivilligt hemma för att kolla på en dokumentär som jag hade spelat in åt henne.

- Då känns det liksom som att man hamnat rätt.

Inte en kväll (2008-09-16 22:15)

Inte en kväll...

Så var det med det...

Inte en kväll av det att jag hade barnen, gick utan att hon skulle fortsätta - trots att vi hade pratat om det på sammarbetssamtalet förra veckan.

22.25 ringer hon upp en av killarna som är på väg i säng och påstår att han ringt henne - han nekar och fattar inget, sen fortsätter hon att prata med dem och kollar så att de gjort läxorna och allt - De gjordes INNAN middagen, jo jag tackar, liksom eller nått.

Börjar mer och mer känna att jag kommer att bli tvungen att stänga av alla våra mobiler då vi är hemma, bara för att vi skall få kunna vara ifred och att jag och barnen skall få kunna hitta våra egna rutiner...

Suck.

Förlåt att jag tjarar om det - men jag måste få ner det i ord, för att kunna se att jag inte gjort något fel...

Vita moln (2008-09-17 12:23)

Nu har jag målat de mörka molnen vita, precis just så - mitt sovloft som ligger ovan mig - är nu helt vitt och stora delar av mina fingrar också..

Behöver lite mer färg, och funderar lite på det där med det svarta istället..

Men framför allt så har jag målat dagen vit, och på så sätt tagit bort de mörka slöjorna som kom dragandes igår...

I dag och natt blir det en ljus tid. Banne mig!

För mig (2008-09-19 07:00)

Morgonen sov när jag vaknade. En stjärna hade landat på ängen utanför och spred sitt ljus istället. Det var ett kallare ljus, men ändå ett ljus av klarhet. Ett ljus som sjöng i ljusa toner.

Nu ligger dagen vid kanten av världen och ger husväggarna mittemot sin varmgula höst färg och himlen bjuder på en djupblå grund för framtida sånger.

Vattnet vi döps i, tårarna vi gråter, kroppens vätska och livets näring.

Att synas och att se

andra

Att mötas och känna

sig själv

Ibland är det svårt att behålla fokus, och man känner hur gamla ordspråk blir tydliga livserfarenheter, som t.ex. att inte kunna se skogen för alla träd. Hur man nästan desperat söker lösningar på fel ställen eller att man går med en karta där man vill passa in verkligheten i de hål man gjort - istället för tvärt om.

Istället för att se molnen framför himlen, så kanske man skall se himlen framför molnen och då blir molnen till hål. Plötsligt har man förändrat djupet och man tar det som är långt borta närmare, samtidigt som man låter det närliggande få synas på distans.

Perspektiv

inte så olikt

Personliv

Personliga kliv. Att ta sig genom livet och inse att man inte kan gå framåt och lämna saker bakom sig. Att inse att livet, liksom jorden är rund och man återkommer till samma plats gång på gång - men med nya ögon. Nya erfarenheter. Nya minnen. Nya känslor.

Precis likadant som tidigare.

Livet handlar att skapa i det stilastående. Livet handlar att stanna upp genom att gå vidare. Bredare. Se, känna, tänka, uppleva...

Livet är inte se sig själv, att möta andra, att anpassa sig, att gå sin egen väg.

Livet är att våga leva med både sina goda och dåliga sidor.

Att se att livet inte är enkelt, att allt inte är svart och vitt och att förstå meningen med mänskligheten.

Det är livet

för mig

Värde ringar (2008-09-19 11:15)

När jag kom till jobbet igår, dröjde det inte länge innan en brukare från mitt förra jobb ringde. Jag hörde genast att han var ledsen, så jag frågade hur det var. "Inte bra!" svarade han och tårarna forsade fram, så jag bjöd över honom på en kopp te innan middagen.

Vi satt och pratade och han kände att den andra personalen inte hade tid och ork med honom. Så fort som han mådde dåligt och tog upp sin barndom så svarade de, att de inte orkade lyssna på det och att de sagt åt honom att lämna det bakom sig. Det är nya tider nu.

Men hur vet de det? Hur vet de vad han känner? Har han fått bearbeta det ordentligt? - Har inte vi betalt för att just orka lyssna och ge dem av vår tid?

Känner tyvärr mer och mer att jag nu hamnat rätt på detta nya boende.

I vilket fall så skrev jag ner lite av det som vi hade pratat om, så att han kunde lämna över det till personalen på sitt boende - så de skulle veta vad han hade kommit över och sagt, och att han var rädd för att säga det till dem.

Jag var påväg att adressera det till den andra av de två som jobbar, då jag vet att en av dem har problem med mig och t.o.m. varit i mindre handgemäng med brukaren, men jag tänkte att det inte spelade någon roll.

Lite senare på kvällen kommer brukaren över igen och jag frågar om han lämnade över lappen, och han svarar att han gjorde det till just denna person som jag har föga förtroende för (efter att han tidigare sagt att det inte var så viktigt med att krydda brukarnas mat, då de inte brydde sig om smaken...?!).

Låt oss säga att det inte blev bättre.

För hans enda kommentar hade varit att han inte behövde läsa det där och att brukaren själv kunde säga vad som var problemet.

Snacka om att missa vart problemet låg.

Samma personal ringde senare på kvällen och undrade om vi hade sett en av deras brukare - men helt utan att ens kommentera det som skett tidigare under kvällen. Men det är precis så som det var när jag var på plats där.

Tänk så skönt att sitta på en ny plats.

Där ringarna sprider sig på vattnet och alla har ett värde...

Musik för en dag som denna (2008-09-19 11:59)

[youtube 9FFiVu4mTwA]

Mörka krafter (2008-09-19 19:16)

Vill gå coolt i slowmotion, hålla huvudet hård mellan händerna och låta hela kroppen bara gunga och ryckas med i ett primaluttryck för att rensa kropp och själ...

Hade det varit på 80-talet vet man inte vad som hade hänt...

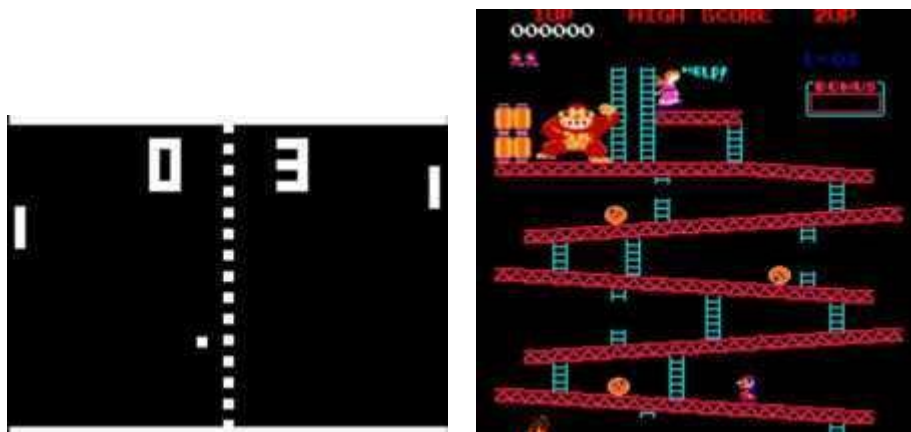
Men nu sitter jag bara hemma och gungar i takt med barnen till Kid Rock

[youtube OMaVsrZvIMA]

För inte så länge sedan... (2008-09-20 13:18)

Pratade med barnen om hur det var när jag var ung, typ för 3 år sedan, eller eh, ja något sånt.. Det var inte för sååå länge sedan, nä just det, NEJ just det sa jag!! DET VAR INTE, INTE, INTE DET!! Det var typ bara igår, ok?!

Alltså när pappa växte upp så var det Pong man spelade på datorn, följt av Donkey Kong...

och sen blev det Sabre Wolf och Jet Pack på Spectrum datorn...

Men idag så väntar barnen på uppföljaren till Saint Row :

[youtube 336gZ6aMnF0]

Innan allt försvinner (2008-09-20 20:52)

Nu är barnen ute och skall leta "saker"...

Själv lyssnar jag på Everlast samt Bo Kaspers Orkesters nya, Tyvärr är det bara 2-3 låtar som är bra och låter som det skall, på den senare, annars låter det mest som Adolphson-Falk möter Mickael Wiehe (inte fel i sig, men inte Bo Kaspers heller liksom...). Skall nog sätta mig med lite bildredigering...

[youtube B7KMAO0rOXE]

Tänker på äldre klassiker med dem, som [1]Ett & Noll, [2]Allt Ljus På Mig, [3]Hon Är Så Söt, [4]Sockerdricka och Sprit, [5]Kaos, [6]Ingenting Alls och [7]Långsamt.

[youtube u7rpI6CVLsM]

(Funkar inte inbäddningen, så är det ju bara att klicka på själva videon - så kommer man till Youtube sidan, och där finns de. Den är alltså inte borttagen, även om det kanske står det om du tittar på den här)

1. <http://www.youtube.com/watch?v=E7rjMLJGydE>
2. http://www.youtube.com/watch?v=Wq1G4_PAdmY
3. <http://www.youtube.com/watch?v=qiKiAU3562g>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=MS5Jzbb4D20>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=kzIkNx2Stes>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=5ExedZza1GA>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=amXfPs3yRrw>

Jag och killarna (2008-09-21 20:58)

Vi tog oss ut i stadens skog och hade en picknick idag...

Nu sitter de nybadade och fixade i sina sängar och tittar på film (De har sett The Fast & The Furious trilogin, samt Jiddra inte med Zohan i helgen).

Själv sitter jag med några bitar brieost, oliver, några nötter och ett glas vin samt ett 15-tal tända ljus och bara små slappar vid datorn. Redigerar någon bild, kollar lite på nätet, o.s.v.

Avslutar en helg.

Har en del tanke trådar som jag egentligen skulle fördjupa mig i, undersöka och uppleva - men jag tror nästan att jag helst av allt skulle vilja sjunka ner i soffan med en Kalle Anka pocket - fast jag inser att jag av någon anledning lämnade alla dem hemma hon barnens mor...

Får hitta något annat i bokhyllan...

Kanske något av Paul Neruda eller varför inte Italo Calvino's Palomar?

Inte samma som Kalle... Men i allafall något

utöver mig

själv.

Insåg just att jag nog hade en gorgonzola i kylskåpet också...

Ljudlöst (2008-09-22 09:03)

Det är inte tyst.

Inte ännu.

Barnens liv sitter kvar i väggar, golv, tak, möbler och allt...

Jag kan känna

doften av deras liv.

Men nu dröjer det två veckor innan jag kan krama dem igen.

Det känns

också.

Twitch! (2008-09-22 12:13)

Pratade med en vän tidigare idag om att jag kommer ihåg när jag köpte Let Your Body Learn då den precis kom ut 1986

[youtube FLeBFfTzj4Y]

Vilket var förvånande, då jag hade uppfattats som en myskille.

Min fråga var då: Kan man inte vara både och? 🤖

Jag har ju bilder här någonstans från min ungdom i svart rock, handbojor, kjedjor och sånt som jag och Hjalle gick omkring med en sommar i stockholm. Vi gick med en bandare på axeln som spred musik från grupper som t.ex. à;GRUMH:

[youtube YYWFuT9zxi4]

...Ge den dryga 30 sekunder, så kommer den igång!

Andra grupper (som jag hittade youtube länk till nu) var bl.a: [1]A Split Second, [2]Skinny Puppy, [3]Front 242,[4]Front Line Assembly och [5]DAF

Al Jourgensen och Adrian Sherwood's Ministry album "Twitch" räknar jag fortfarande till ett av de bästa albumen någonsin i min samling.

[youtube AchMGJQwZpE]

- Missa inte dessa låtar från samma album: [6]We Believe, [7]The Angel, [8]My Possession, [9]Just Like You, [10]Where You At Now o.s.v.

1. <http://www.youtube.com/watch?v=zWtkuyrMPjc>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=4g16H4mQZeA>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=1PpUFBVSYws>
4. http://www.youtube.com/watch?v=_ZZ_-9bkvRY
5. <http://www.youtube.com/watch?v=VwZXWqjVidM>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=SzaWURwPt2A>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=cju40ZcszKk>
8. <http://www.youtube.com/watch?v=tgjts05NpbM>
9. <http://www.youtube.com/watch?v=svV0rDHR5P4>
10. <http://www.youtube.com/watch?v=TdiHKkxRa-I>

Stå fri (2008-09-22 13:13)

[youtube u0KVOiP _9MU]

Var bara tvungen att plocka ut mig själv på gatan, med lite adrinalinpumpande hip-hop efter tidigare idag

Visste inte om jag skulle ta något med Onyx grabbarna istället eller någon annan tidigt Grimee grupp (en stil som inte har något med den utvattnades och tillverkade housefusion grejen som de lekt med i london de senaste åren), men jag tror att M.O.P. lyckas sätta rätt knäck på dagen, så man kanske kan få in någon form av pimp walk, eller ett sånt där coolt snett leende...

Krush (2008-09-22 14:32)

Detta är mer

mig

just nu....

Från albumet "The Message At The Depth" 2003

[youtube _8nzZwWHYHQ]

Like June 1944

When all our pappy's were at war
We prayed before the radio-oh oh
But when the apple dropped that day
We stood and watched them blow away
A people full of yesterday-ay ay

Cause we don't think before we speak
And we don't stand up for the weak
And we don't listen to the freaks-the freaks
Cause we don't clean up our own shit
And when refused we throw a fit
As we scream "I don-wanna-hear-it" I don-wanna-hear-it"
"Don-wanna-hear-it"

Open refrigerator door
All the same products as before
Can't find new places to explore-oh oh
Born with 5 senses but we see
Much less of world reality
Do you believe your lunch is free-ee ee

Cause we don't think before we speak
And we don't stand up for the weak
And we don't listen to the freaks-the freaks

Cause we don't clean up our own shit
And when refused we throw a fit
As we scream "I don-wanna-hear-it" I don-wanna-hear-it"
"Don-wanna-hear-it"

The institution you attend
And all the clones that you befriend
Just seem to finalize your end-eh eh
I cant recall what mother said
Who you become is how you fed
Truth is by heart not in your head

[youtube acOy5UMnhsM]

Från albumet "Kakusei" 1999

Frågorna som ställer svaren tysta... (2008-09-22 21:59)

Jag har försökt lära mina barnen mening/fråga som de kan ställa när de ser någon kränka någon annan:

"Så där gör man inte.

Gör du det för att du bara vågar gå på de som är svagare, eller gör du det för att du tycker att de är starkare och bättre än dig?"

Det är en variant på den klassiska "Är du korkad eller cyklar du i badkaret", men som tvingar en att tänka efter och ta ställning - eller försöka bortförklara sitt agerande. I vilket fall sätter det fokus på förövaren som antingen är svagare eller svagare för att h*n utnyttjar de som är svaga. Man fråntar dem deras "makt" och "kraft" genom att visa att vad de gör inte är något man skall stoltsera med...

Kom även in på samma tankebanor när en bekant varit hos BVC och tanten där kommit med regler för vad som är normalt och hur man skall göra. Mitt råd var att man skulle säga till tanten att "Jag fostrar inte gårdagen, eller morgondagens barn - jag fostrar mitt barn till att bli en av dem som gör morgondagen möjlig!". Klipp ut alla nyheter med världens elände under en vecka från City och Metro och ta med det, lägg upp på hennes bord när hon börjar prata om normer och normalt - och säg att "Så här ser världen ut idag, och jag vill att min son skall skapa en värld som är så långt och onormal ifrån det som möjligt. Jag ser liv och framtid som nyckel ord i hans utveckling. Vad ser du?"

Att vara vuxen är att inte vara rädd för att vara barn, samma sak som att vara tuff är att våga vara rädd, manlig att våga bejaka sin kvinnliga sida, o.s.v.

Det handlar inte om att bejaka barnet i sig, det handlar att som barnet - våga leva, våga vara... Våga vara nyfiken och våga tro på sig själv, sina tankar, sina fantasier och livets möjligheter...

Själv tog jag en bild i morse efter att jag lämnat barnen. Satte mig på golvet vid balkongdörren, och hängde ett lakan bakom (bara för att få bort dörrkant och gardin) samt ställde kameran i soffan. Tanken var att skapa en ny bild och ha som sidhuvud istället för den något nedstämnda bilden som sitter här uppe till höger från din sida sett ;)

[1]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/09/p9221524.jpg>

Huvudfråga (2008-09-23 00:22)

Ursch. Skall upp tidigt och iväg på kurs i morgon , men fastnade med detta...

Så här ser det ut i allafall...

Frågan är bara om det är bra, och vilken man skall välja av variant a, b, c, d eller e?

Nuvarande:

Variant #1

[3]

[4]

Variant #2

[6]

(Klicka på bilderna för att se dem i full storlek)

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/09/header.gif>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/09/header-a.gif>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/09/header-b.gif>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/09/header-c.gif>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/09/header-d.gif>
6. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/09/header-e.gif>

Vem är störst? (2008-09-24 16:30)

[youtube KIVh57guO7k]

Bortom ytan

[youtube Umo5IWT75kw]

SMV (2008-09-26 11:38)

[youtube lvfAVKIOIWg]

Dagen skapar sig själv

med mig som åskådare.

Men öronen ligger redan flera dagar fram och önskar att de var på den kommande konserten med Stanley Clarke, Marcus Miller och Victor Wooten på Kina Teatern, men tyvärr jobbar jag då...

..fast, FAN vad bra jag trivs på jobbet! :D

[youtube RpelGJCKN3E]

Måste säga hej... (2008-09-26 13:19)

Dagen öppnas upp igen...

Så jag måste säga Hej!

[youtube TqC3Vhg4Tcs]

Bloggen är öppen igen...

Lovevärk (2008-09-28 16:51)

Man ser inte skogen för alla träden

Ibland måste man göra upp en lista över allt bra och allt dåligt i ens liv, att ta ner det i så små delar som möjligt, hjälper verkligen.

Plötsligt inser man att man på det stora hela, så mår man bra - det man gått på, är inte att man blir lyckligare av allt det andra, utan att man blir olycklig av det man faktiskt har. Samma sak, men precis tvärt om - vilket gör att lösningen ofta blir helt fel. Man tror sig lösa det genom att köpa något nytt, men inser att man inte blev lyckligare, för lösningen handlade inte om nya saker, utan om det man redan hade...

Man kan känna sig hungrig, värdelös, otillräcklig, okvinnlig/omannlig, okunnig och en massa andra ord som börjar på "o". Men fördelen med en känsla, är just att det är en känsla - något man kan göra något av, inget som är.

Tyvärr så tror man oftast att det är tvärt om, att känslan är sanningen och sanningen bara är en känsla...

HELGelulia (2008-09-28 20:52)

...eller nått! ;)

[youtube cxsQPg9JIOW]

The dream is fading, now I'm staring at the door
I know its over cause my feet have hit the cold floor
Check my reflection, I ain't feelin what I see

It's no mystery
Whatever happened to a passion I could live for?
What became of the flame that made me feel more?
And when did i forget that...

Chorus

I was made to love You
I was made to find You
I was made just for You
Made to adore You
I was made to love
And be loved by You
You were here before me
You were waiting on me
And you said you'd keep me
Never would you leave me
I was made to love
and be loved by You

Verse 2

The dream's alive with my eyes opened wide
Back in the ring You've got me swinging for the grand prize
I feel the haters is spittin vapors on my dreams
But I still believe
I'm reachin out, reachin up, reachin over
I feel a breeze cover me called Jehovah
And Daddy I'm on my way
Cause I was made to love...

Chorus

I was made to love You
I was made just for you Made to adore you
I was made to love and be loved by you

You were here before You were waiting on me
And you said you'd keep
Me never would you leave
I was made to love and be loved by you

Bridge

Anything I would give up for You
Everything, I'd give it all away
(Repeat 3x)

I was made to love You, I was made to love You
I was made to love You, I was made to find you
I was made to love You, Made just for You
I was made to love You, Made just for You
I was made to love You, Made just for You
I was made to love You, I will love by you

Toby Mac och hans DC Talk är en liten dold diamant i min musiksamling, men som jag återkommer till och och då...

Och skulle jag behövt jobba i morgon, så skulle jag kunnat vrida upp volymen ordentligt och satt på Bommin' för att få igång blodcirkulationen...

[youtube 24USgRNeQxc]

Åh, vad bra jag mår av detta just nu, just den tytp av funk som jag behöver... Måste återkomma om en stund... Måste nämligen dansa lite...

[youtube P2RnkPkfN7Y]

pust* Tror jag kommer att sätta på den en gång till... Funk för hjärta, själ och kropp.. Min stad liksom, Diverse City, staden där alla får vara sig själva och hur annorlunda de vill!

Smutsig tvätt (2008-09-28 21:35)

[youtube cWhZBtkm070]

Vi är jämngamla, februari 1968.

Undrar om det har någon betydelse?

[youtube yWg2vLEyRZc]

Låten är så bra i original, men denna version med dotter och pappa, går rakt in i hjärtat...

Skall själv tvätta i morgon, men då blir det nog till Don Henley...

[youtube t2PxAlAI1QQ]

Öppen blogg... (2008-09-28 22:59)

Bloggen är öppen nu, och igen så kommer orden att granskas av personer utifrån specifika personer och händelser - även om ens tankar, reflektioner och funderingar som grundar sig i det gått vidare till ett vidare och mer generellt plan.

Problemet är ju att allt, alltid begränsas och ramas in - men man glömmer bort att det är ens egna ramar och begränsningar man inte ser - man är själv för upptagen med att se alla andras...

Sen tror jag att många har förutfattade meningar om vad en blogg är och vad som står i den. Man räknar med att det är skitsnack och förtal - bara för att det finns de som gör det. Man läser lika lite som man lyssnar - man tror sig veta, utan att behöva belägg för det (*precis som i en riktigt dålig blogg*).

Om man bara läste bloggen ordentligen, tog till sig vad människan sa och hur den var - så tror jag att många skulle kunna släppa sin egna prestige.

Du är inte allt, men allt handlar om dig - allt du själv tar till dig, det är ditt, en reflektion av dina tankar, önsknings-, lustar, förväntningar och ditt fokus på livet...

- Med det i bakhuvudet så blir det lättare att se människor och läsa sig själv... Något vi alla gör utan att veta om det.

Det är inte för inte man säger att man måste ha ögon i nacken, för de behövs då vi alltid skriver

med händerna bakom ryggen...

[youtube 58df6mvOI1s]

Tänk om jag snubblar? (2008-09-29 02:03)

Tänker lite allmänt kring livssituationer innan jag lägger mig...

[youtube egM _jQVsfxI]

Varför är folk så rädda att se sig själva, samtidigt som de sällan vågar se andra för de som de är - utan gärna lägger sig själv över dem.

Kväver människan.

Frågan lämnas alltid öppen, utan frågetecken, eller något tecken på svar. Som en matta, utifall att de skulle snubbla.

Faran med att snubbla, att göra bort sig, att visa att man egentligen inte såg sig för, döljs i det desperata behovet att få någon annan att bli ens mänskliga matta.

Man slår omkull de närmast en, bara utifall att man skulle ramla. Skapar en värld där tiden inte har någon betydelse. Vad som sägs och görs är bara fyllt med ointresse. Blir mattan mjuk nog och tillräckligt stor när jag faller?, tycks vara den enda frågan.

Säg en sak en dag, en annan nästa. Visa upp en bild för en person, och en annan för nästa - och fundera sedan över varför ingen säger samma sak tillbaka, eller varför du inte får ihop bilderna.

Hävda att du inte kommer vidare, samtidigt som du hela tiden själv backar i tiden och inte vågar leva i dagen, på grund av din rädsla att falla...

Det extrema, kanske faktiskt är det som du lever i, för handen på hjärtat. Vad kan bli mer extremt är att leva i dagen?

[youtube 28iAyA5RYEs]

4.10 October

Lika med älva (2008-10-01 21:56)

En vän sa att jag inte var som alla andra, och att i min närvaro så var det faktiskt sant

och logiskt med att $1+1=3$... fast obstinat som jag är, så är ju *det fel!* ;)

$1+1$ är däremot 11.

Två siffror som står berrvid varandra. Två människor, två vänner, som är sig själva - men

tillsammans, sida vid sida - som en, men egna..

som älvan som dansar för sig själv i skogen, för den som ser...

ingen annan.

Tom Morello är tillbaka! (2008-10-02 16:48)

[youtube v=EV_w_B-xg2Y]

Det 44åriga gitaristen Tom Morello är tillbaka. Precis som Syan The Guitar Man så gav han gitarren en hård och smutisg attityd som låg nära hip-hop.

[youtube 4QdgC6w0gL4]

(The DOC, en av hip-hopens bästa röster innan hans bilolycka, så här är ytterligare tre klassiker med honom [1]It's Funky Enough och [2]Mind Blowin' samt [3]Beautiful But Deadly, för klarhet så inkluderar jag även en länk till en av hans låtar efter bilolyckan: [4]Return Of The Living Dead från albumet Helter Skelter)

Men det härliga med Morello, är att han precis som Robert Valsinger a.k.a. Bashie växlar mellan sina roller, och när han är själv - så möter man en naken själ som lämnar klart blod på ens egna fingrar hur varsamt man än tar dess toner i sin hand.

Visserligen är nya albumets The Fabled City ådror mer en reflektion av hans tidigare arbete än vad solodebuten One Man Revolution var, även om den tog mig helt off-guard och fick mig att ta albumet till mitt hjärta.

[youtube dJwjuowz_HE]

Bara för att göra en återkoppling till historien så kan man kolla på hans [5]otroliga solon, som inspirerade oerhört många, eller lyssna och se direkt på klassiker som [6]Killing In The Name of och [7]Bombtrack med Rage Against The Machine samt [8]Revelations, [9]Show me how to live och [10]Cochise med gruppen Audioslave.

1. <http://www.youtube.com/watch?v=PNhVnIeuxNc>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=yYvPjwcW-QQ>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=y1yKUax7ImU>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=v06ZbhyiCCc>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=Dja12nvVN9w>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=fku0AY-S60Y>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=TulwAP2Baco>
8. <http://www.youtube.com/watch?v=W9XfryoSnIw>
9. <http://www.youtube.com/watch?v=MfMtivHV47A>
10. <http://www.youtube.com/watch?v=8uhatY70Acs>

Sitter med ett dilemma. (2008-10-02 17:49)

Min tjänst tar slut sista december, och jag har precis fått reda på att de har utlyst en annan tjänst på samma gruppbostad. Spontant så insåg jag att jag skulle söka den direkt..

Men nu vet jag inte. Jag kom nämligen på att tillsammans med mig så är det en annan kvinna på gruppbostanden som har en tillfällig tjänst, och hon är helt fantastisk med brukarna - dessutom så bor hon i uppsala.

Sitter i samma situation som när jag visat någon några av mina bilder som jag är stolt över, och denna plötsligt säger att det är en fototävling som jag kan skicka in dem till..

Jag vill inte ta en plats från någon som verkligen vill ha den, har vad som krävs, och dessutom är duktig på det som de gör.

Jag har ingen utbildning för det jag gör, och jag gör det inte för pengarna - även om jag verkligen behöver dem.

Hade det inte varit någon som jag kände som planerade att söka det, och som jag inte på förhand visste att hon/han var riktigt bra, så kanske jag hade känt annorlunda, men nu känner jag att jag måste sätta brukarna framför mig själv. Hon är utbildad och jag vet att brukarna gillar henne.

Suck.

Idag känns det som om dagen föll ner över mig

men jag lever

för jag hör

mitt hjärta

slå

Idol '89 (2008-10-02 17:51)

[youtube c-IJ9vbdNfA]

Mer idoler (2008-10-02 19:51)

Jämte Gil SCott-Heron och Al Jarreau så är Edwin Starr en av mina stora personliga favoriter.

[youtube FwNRNrcMLfc]

Han är så mycket mer än War, Twenty-Five Miles och Happy Radio eller Contact

Men bara för att att sticka ut lite, så tar jag även och ger plats för Laibach tolkning av just War

[youtube Kt7Nb9tQVMA]

(Även om den är inte ens i närheten av deras egna version av Opus [1]Life Is Life)

1. <http://www.youtube.com/watch?v=wbM8F0B6yt4>

Idol favoriter... (2008-10-02 20:37)

Fortsätter med en tur på Youtube och plockar fram en annan favorit.

[youtube nHZkCZIZJNg]

Precis framför MC Breed, Haystak, Tech N9ne, Mars Ill och ett par till rapakter, så har vi Brother J från X-Clan och egna gruppen Dark Sun Riders

[youtube zAfMx _7EdrI]

(En annan X-Clan klassiker är ju [1] Funkin' Lesson, [2]Xodus och [3]Heed the Word of the Brother samt [4]Locomotion från senaste albumet Return from Mecca)

Avslutar med två ljudklipp till från Dark Sun Riders albumet från 1996, [5]The Revival och [6]Jewel

of Evol.

- Detta är nog ett av de hip-hop albumen som jag håller högst på min lista av klassiker...

1. <http://www.youtube.com/watch?v=yM1BTOMnaRA>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=sNCQhq6Ua70>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=ZKBeiZ4GyPY>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=Pwbid18J1hs>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=BHLvr-8NRH4>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=QDm2jafphpU>

Skyll på mig (2008-10-02 22:48)

[youtube HzeZhCt5PVA]

Fast iblands känner jag mig som Divine Styler, enkelt, rakt, fria tyglar och ord som är

för
svåra
för
när

varande

[youtube _1bZ7zSvHEs]

Missad... (2008-10-04 16:29)

[youtube u3hTKdsq6FY]

Jag glömde Houston legenden och *Rap-A-Lot* kungen **Scarface**, när jag listade mina favorit röster...

[youtube YAJ9ArSIUG0]

Hur kunde jag missa honom...?

[youtube fjKAbUL-KtM]

Hanskas med mig (2008-10-04 16:30)

[youtube u5-SRxs51Ck]

Har ibland funderat över vilket djur jag är under den mänskliga ytan - ibland har jag kommit fram till att jag är en död fisk, ibland en giftgroda, men idag inser jag nog att sanningen ligger i något helt annat..

Nämligen i en igelkotte.

Lagom vanlig, men ändå sällsynt - nyfiken men försiktig och snäll men kan visa taggar (peircingen är bara ett förtydligande), men framför allt - jag älskar doften som en hög med höstfuktiga löv ger...

[youtube IdSXvUBbfqA]

kaklycka (2008-10-04 18:12)

Fick just en lyckokaka av en Brukare:

Var beredd att acceptera en spännande möjlighet i framtiden
Be prepared to accept an exciting opportunity in the future
Bereid je voor op veelbelovende kansen
Bereite dich auf vielversprechende Chancen vor

Kanske jag skall söka något annat jobb?

En tröja på mig (2008-10-04 18:15)

FUT
UR
ISM

Regndroppar: Blunda på dagen [ordmaningen] (2008-10-04 21:08)

fallande drömmar
smekande ögonblick
briserade tankar

i droppar
av regn

Har blivit inbjuden till att ta del av en tävling/utmaning i ord (Kommer lägga alla mina bidrag under taggen: [1]ordmaningen)

Här är följande bloggar som jag sett är med på det än så länge:

- [2]Antonross
- [3]Draksprak
- [4]Jag
- [5]Kamfjord
- [6]Kingsway
- [7]Lilith
- [8]Lindaskonst
- [9]Mittuppslag
- [10]Susy
- [11]SusieQ
- [12]Torparfrun
- [13]Tjorvig

Under stressade och nervösa former fick jag ihop en text snabbt utifrån, det visserligen otroligt passande, temat Regndroppar.

Vet inte om den faller inom tanken för det hela, eller om jag ens fick ihop den, eller om det bara blev ett rörigt fragment av en tanke och känsla. Men, men... Det är trevande steg, mina steg - och jag är inte rädd för att hålla någon i handen... ;)

Blunda på dagen

Det var lördag.

Ljudet sa det inte. Inte heller ljuset eller lukterna. Det var som en välbevarad hemlighet. Hemligheten som alla visste.

Idag var det en sån dag. En hemlighetsfull dag - utan att någon visste om det, just för att alla visste det. Kanske var det naturens sätt att dölja hemligheterna i det öppna ljuset, eller om det bara var mänsklighetens sätt att inte förstå hemligheterna.

I vilket fall så var det lördag.

men det spelade egentligen ingen roll, i allafall inte på det sättet som man ofta tror att saker har av vikt i livet. Det var bara just sån fakta som mänskligheten höll fast sitt rutnät vid. Alfabetets riktlinjer. Talets väg och själens våg. "Inte väga på stolen" hade hans fröken sagt. De subtila hänvisningarna och anpassandet från mänsklighetens företrädare syntes klart i brytningen som föll i mörkret.

Han visste det.

Det var därför människan var rädd för mörkret, det hade han förstått för länge sedan. Det var för att mörkret gav själen ögon. I mörkret så såg man bortanför riktlinjernas begränsningar och murar.

Därför kunde han blunda mitt på dagen, när ingen annan såg på - utan bara såg igenom livets värden, som om de vore gjorda av glas. När han blundade så gick han in i saker, sa hans vänner, och det var sant - på ett annat plan. Medan de menade på att han gick in i lyktstolpar och väggar, så visste han att han istället gick in i livets öppna portar, och såg det som fanns där ingen såg på dagen.

Livets hemligheter.

Det var därför som man drack på lördagar också. Det var kravet för att man en gång i tiden hade vågat släppa loss hemligheterna. För i dess frihet dansade hjärtat, men med berusningens syn såg man aldrig hjärtat, utan bara spännande och fria former som pulserade. Man visste att mänskligheten aldrig skulle våga ta ställning, eller så det som de själva såg - utan man levde genom kollektiva EKG kurvor.

Man sökte djupet i svåra frågor och flöt ovan på lätta företeleser. Men det slog dem aldrig att göra det omvända, som att blunda på dagen.

Värmen som låg i hans hem.

Det gav honom möjligheten att se spegelbilden av sitt eget hjärta samtidigt som själen omslöt sorgen av sin egen ensamhet, samtidigt som livet föll som regndroppar under en mörk himmel.

Det visste han.

Redan innan

regndropparna föll

från hans

stängda

Ögon.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?cat=14>
2. <http://antonroos.blogspot.com/>
3. <http://blogg.alandstidningen.ax/draksprak>
4. <http://blogg.alandstidningen.ax/jag/>
5. <http://blogg.alandstidningen.ax/Kamfjord>
6. <http://blogg.alandstidningen.ax/Kingsway>
7. <http://blogg.alandstidningen.ax/lilith/>
8. <http://blogg.alandstidningen.ax/lindaskonst>
9. <http://blogg.alandstidningen.ax/mittuppslag>
10. <http://blogg.alandstidningen.ax/susy/>
11. <http://blogg.alandstidningen.ax/SusieQ/>
12. <http://blogg.alandstidningen.ax/torparfrun/>
13. <http://tjorvig.blogspot.com/>

Shy idol (2008-10-05 13:14)

Insåg just att en bekant var med i årets upplaga av Idol, denna gång på andra sidan dommarbordet, nämligen Elias Ringquist aka Shy.

Synd att han inte gick längre, för han har en underbar röst och riktigt sköna låtar i sitt bagage - bl.a. från "[1]Söderbröderstylee" albumet med Jepp/Shy

Här är några låtar från hans egna sida:

- » [2]Du kan inte
- » [3]Kampsången
- » [4]Tvistad
- » [5]Ta mig till henne m. Fre
- » [6]Den andra sidan (Jeppe/Shy session)

[youtube n6HWkWbh2dg]

1. <http://www.streetzone.com/ppb/releases/ppb042.asp>
2. <http://www.shymusic.com/04inswedish/17.mp3>
3. <http://www.shymusic.com/04inswedish/09.mp3>
4. <http://www.shymusic.com/04inswedish/12.mp3>
5. <http://www.shymusic.com/04inswedish/07.mp3>
6. <http://www.shymusic.com/04inswedish/02.mp3>

[ordmaningen] (2008-10-08 11:24)

Lätt chockad, förvånad, och extremt glad så var det jag som fick äran att "vinna" ordleken med Regndroppar (vilket känns extremt kul med tanke på min blogg).

Så jättetack för glädjen, uppmärksamheten och äran.

Ordet som jag bollar vidare är:

FÖREBILD

Ta det ordagrant, känslan, betydelsen, viljan eller vad du nu finner i ordet och spräng dina ramar och lådor som håller ordet isolerat, och ge oss din tolkning, känsla, minnen, beskrivning, berättelse och betraktelse utifrån det ordet: Förebild.

Här är de antagningar som jag sett:

IA: [1]Förebild (8.10.2008 17:29:51)

Lindaskont: [2]Det blev en text iallafall ! (9.10.2008 00:07:31) alt. [3]Förebild (8.10.2008 22:53:11) samt [4]Förebild (före bilden) (9.10.2008 15:50:55)

Mittuppslag: [5]Förebild/Efterbild (8.10.2008 23:06:00)

SusieQ: [6]Förebild? (8.10.2008 22:30:28)

Anton Ross: [7]Förebilder (Herr morris ordmaning)

Annslag: [8]Förebild (9.10.2008 09:38:03)

Herr Morris: [9]Förebild [ordmaningen]

Lilith: [10]Förebild. 10.10.2008 14:47:21)

Torparfrun: [11]Förebild? (11.10.2008 22:25:20)

Susy: [12]Förebild (11.10.2008 22:17:51)

Kamfjord: [13]Skulle skriva djupt och fint ... # 323/2008 (12.10.2008 13:22:37)

Jag: [14]Förebild (11.10.2008 02:12:35)

1. <http://blogg.alandstidningen.ax/ia/>
2. <http://blogg.alandstidningen.ax/lindaskonst/>
3. <http://blogg.alandstidningen.ax/lindaskonst/>
4. <http://blogg.alandstidningen.ax/lindaskonst/>
5. <http://blogg.alandstidningen.ax/mittuppslag/>
6. <http://blogg.alandstidningen.ax/SusieQ/>
7. <http://antonroos.blogspot.com/2008/10/frebilder-herr-morris-ordmaning.html>
8. <http://blogg.alandstidningen.ax/annslag/>
9. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=824>
10. <http://blogg.alandstidningen.ax/lilith/>
11. <http://blogg.alandstidningen.ax/torparfrun/>
12. <http://blogg.alandstidningen.ax/susy/>
13. <http://blogg.alandstidningen.ax/Kamfjord/>
14. <http://blogg.alandstidningen.ax/jag/>

Penalism (2008-10-08 19:19)

Hade penna och papper med mig idag

de möttes ofta

på vägen till

tanken

Himlen försökte inte släcka elden idag (2008-10-08 19:20)

På manteln av den svaga brisen red solstrålarna fram för sista gången innan de likt kamikaziepiloter störtade mot marken och hans kropp. Minnesbilder av värme byggdes upp som försvar, även om vetenskapen starkt proklamerade att landets första snö redan fallit.

Känslan balanserade på sanningens smala tråd mellan fakta och fantasi. Blicken sökte balsane i det låga ljusets källa vid horisonten, allt medan kroppen gungade i takt med de djupröda trådtårarna som

föll i höstens brand.
Himlen försökte inte släcka elden idag

Kommer aldrig att be om löv (fråga) (2008-10-08 19:22)

Brann du?

Hösten suckade

till

sista andetaget

av ljus

strålade

från kronorna

då de sakta föll

i elden

som släckte

ljuset

Var är din låga?

Fokusering (2008-10-08 19:32)

Syfte

Jag känner en ekologiskbris
röra sig genom landet

Jag ser en ekonomiskbris
röra sig genom landet

efteråt

det enda som är kvar
ljudet av mänsklighetens tysta

Snyft

Tunna, fina ord... (2008-10-08 19:33)

”Släpp taget, du måste gå vidare” säger hon när hon anklagar honom

igen

för det som hon anser hände

förut

Själv tog han sig ut, han flyttade, gick vidare, startade nytt. Det enda som han höll kvar i sin hand var respekten för det som de båda hade beslutat.

Det som hon nu kränkte utan att förstå hur han kunde ta illa upp av, utan att kunna säga "Oj förlåt, det var fel av mig, jag tänkte mig inte för, det var verkligen inte meningen..."

Men det var samtidigt precis det

hon gjorde

Tänkte sig inte för

Han å andra sidan

Tänkte för mycket

För han gick

vidare

utan att fortsätta

leva så

snävt

41 frågor - 1 personlighet (2008-10-08 23:59)

Svarade på 41 frågor och fick ett svar som faktiskt inte var helt främmande...

Din personlighetstyp:

Populära och känsliga, med enastående social kompetens. Utåtriktade och empatiska. Uppriktiga och ärliga i sin strävan att förstå hur andra mår. Tycker i allmänhet inte om att vara ensamma. Ser allt ur ett mänskligt perspektiv och ogillar objektiv analys. Mycket framgångsrika i att hantera relationsproblem och att leda debatter. Vill vara till nytta för andra och sätter troligen andras väl före sitt eget.

Karriärer som skulle kunna passa dig:

Lärare, konsulter, psykologer, socialarbetare, personalvetare, präster, affärsbiträden, säljare, HR-personal, direktörer, eventkoordinatorer, politiker, diplomater, skribenter, skådespelare, designers, hemmafruar/hemmamän, musiker.

» [1]<http://se.41q.com/>

1. <http://se.41q.com/>

Rubrik: Rik på att känna (2008-10-09 00:01)

Senaste modet

att vara feg
ständigt byta
skal
för att ingen
skall se hur
man egentligen är

Förebild [ordmaningen] (2008-10-09 00:06)

(Mitt bidrag till denna omgång av "[1]ordmaningen")

Förebild av en förevändning i väntan för en bild före

Före bilden
såg han

Efter bilden
mindes han

I bilden
fanns

han

-

Bilden visade
vad som låg
framför

Det som
skedde i det tysta
bakom

-

Det som
är

det av
vikt

innan

det blir
det

lätta

intrycket

Av det
som

syns

av historien

i framtiden

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=815>

Släpper taget... (2008-10-09 06:20)

det finns dagar

då vi inte speglar oss
i dagen

utan dagen speglar sig
i oss

Sophia Somajo släpper [1]ny låt på sin myspace sida och CK släpper en ny singel [2]Äger, som även om det inte är hans bästa - så är texten just en sådan man vill säga till så många...

W O W vad blir det? jooo WOW va du är snygg och jag menar riktig snygg vissa har det, andra inte är din slav som kunta kinte varje steg du tar glöder på vår trottoar inte blyg inte dryg utan bara jävligt snyyyg du kan få en atetist att börja tro på bibeln du kan få en robert wells att ändra på frisyren aldrig knepig som rebus alltid större än jesus hälften av oss vill ba ha dig andra halvan vill ba va dig ref x 2: Ä-G-E-R ingen knäcker dig, jag svär du äger uh uh du äger (äger) äger (äger) o när du dansar till musiken så står tiden still jag kan inte motstå dig och du kan få mig när du vill det pumpas dunka dunka och jag dras med tanken att vilja hålla om dig tätt emot o känna funken när du gör det du gör funkare det så klanderfritt du är giftig, smittar ner en, fråga bara mange schmidt går du blir det helt tomt så snabbt badabing badaboom om det är ett ord du kräver ger jag dig fyra bokstäver ref x 2 ni fattar va huh? (är ni me, är ni me?)' ni fattar va huh? (är ni me, är ni me?) ni fattar va huh? (är ni me, är ni me?) okej, ni fattar så då (är ni me, är ni me) ref x 4 ä-g-e-r x 4

[3]Ladda ner låter | [4]Se omslaget | [5]Besök honom

1. <http://www.myspace.com/sophiasomajo>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-admin/>
3. <http://www.ck-musik.se/mp3/click.php?id=7>
4. <http://www.ck-musik.se/blogg/2008/10/08/omslaget-till-singeln/>
5. <http://www.ck-musik.se/blogg>

Toner av en mänsklig tanke (2008-10-09 07:29)

Dimman sveper sig kring dagens utsträckt arm, och jag söker dagens första toner.

Tror jag bär dem i Bebel Gilberto famn...

[youtube uXIpKYq9gbA]

Så olika, så likt tanken av en människa..

[youtube gkryAY9NC34]

Idag skall jag hem och påbörja helgen med barnen, och hela hjärtat värker av längtan efter dem.

Igår lyssnade jag på Kid Rock och några egna ord landade fritt kring hands "[1]You Never Met A Motherf*cker Quite Like Me "

Jag har mött vinden
samtalat med en våg
blivit jagad av ett löv

Jag har sett ljuset efter du släckt
Jag har hört ljuden då du varit helt tyst

När andra sprungit åt vänster
har jag stått stilla
och tittat åt höger

När de kämpar med att växa upp
fortsätter jag att krypa

När andra drömmer om att vara 20 igen
så lever jag som jag är fortfarande 7

Folk plockar fram barnet i sig för att leka utåt
då samtalar jag med erfarenheten inom mig själv

- Det är mer till livet än dig!

- Åh... OK!

1. <http://www.youtube.com/watch?v=3ffSvNkqBRU>

Stockholm (2008-10-09 17:08)

Hemma.

Lyssnar på Kutt Calhouns nya album, och skall strax börja sätta ihop den öppna spisen som kom med posten idag... 70kg... Ser också att Tech N9ne har en video ute...

[youtube GYcKwaD4oIE]

I morgon kommer barnen upp för den röda mattan som mitt hjärtats blod skapat med sin längtan...

Rättelse! (2008-10-10 10:37)

NU är det inte många timmar kvar innan de kommer.

Jultomten är INTE en skäggig stor gammal gubbe, utan två unga killar fulla av liv, så det så! och presenterna är inte saker inslagna i papper och glädjen i deras ögon!! så det så!

...och en sak till... Visste ni att det är hela sextio stycken riktigt, riktigt låååångsamma sekunder per minut och varje olidlig timme består av 60 stycken såna där lååångsamma minuter? Det gör ju att två timmar är 7.200 stycken sekunder... Vet ni hur många ögonblick det egentligen är, typ hundra tusen miljoner!! och just nu saknar jag och längtar efter dem heeeela tiden och vill att varje ögonblick skall vara det då de springer upp i min famn!!!

Fy för tiden...

Tror jag starta en Facebook grupp mot alla dem som hatar tidens egoistiska och långsamma tickande!!

Vill inte vänta... (2008-10-10 22:19)

[youtube ZJFCeRdq91Y]

Idag skulle jag velat gå ut

och dansa!

Bor i solenshav (2008-10-12 13:36)

Vi hade en underbar dag igår.

Först så gick vi ner till vattnet och samlade löv i olika färger, och klättrade lite i berg, samt bara gick och samtalande...

Sen när vi kom hem, ringde min äldsta/bästa kompis. Vi har känt varandra i över 25 år och de första 5-6 åren umgicks vi varje dag, men sen på grund av äktenskap och sånt så blev det att vi träffades mer sporadiskt... Men nu är våra liv i sync igen, då även han har skiljt sig och separerat... Nu sa han att han var i närheten med sina båda ungar och undrade om de kunde komma förbi och inspektera min lägenhet samt vårt liv.

Kul!

Efter att de hade varit här en stund så satte vi oss alla sex i bilen och åkte hem till hans nya lilla lägenhet på söder, där killarna fick spela PS3, Nintendo DS och kolla på film, samtidigt som vi gick ut och köpte ett par olika Pizzor, som vi sliceade upp och delade på.

Sen så hade vi en liten genomgång av hans barskåp och en provsmakning av rom med Bacardi Black, Havana Club 7 årig, Appleton Estate, Plantation Panama 1997, Matusalem 15 årig och Appleton

Dark!

Vi var där till strax innan ett, då vi som tre trötta drakriddare satte oss på tåget hem. Det var en helt fantastisk dag. Killarna tyckte det var en toppendag också!

Äldsta killen sov till halv ett, medan jag och den yngsta sparveln var uppe och skrotade redan strax efter åtta.

Solen strömmade in genom fönstret och vi satt med varsin kopp te i soffan, stilla lyssnande till hur tråden samspråkar med varandra genom den öppna balkong dörren.

Livet vilar i vår soffa idag.

Vilken grej

egentligen

-

Så här blev det föresten när spisen kom på plats

Snygga bilder till toner... (2008-10-12 13:49)

The Mighty Underdogs med Gift of Gab och Lateef i spetsen, bjuder på en lekfullhet som får solstrålarna att dansa fritt i rummet, som flygande cementblock, lätta och varma...

[youtube uimO0YIJ7vQ]

Men de har också en riktigt snygg video till en annan låt:

[youtube UD1yIlgU6aas]

Och apropå snygga videos, så levererar veteranen Grouch, en riktigt snygg video till låten "Artsy"

[youtube LCHV2I _Xog0]

Jag lövar inget, men.... (2008-10-12 13:53)

Nu skall vi sätta oss med löven.

Vi var ute igår och plockade lite löv och göra en tava av det. Inte ett fotografi, utan använda dem direkt till själva bilden. Har en ram på 70x100 som jag tänkte att vi skulle fylla med färgglada löv och sticka in svartvita kort mellan. "*Som en skugga...*" som den yngsta killen så träffande beskrev det.

Vi får se hur det blir.

egentligen

spelar det inte så stor roll

huvudsaken är att vi gör det tillsammans och har kul samt pratar...

Vårbild (2008-10-12 23:21)

En detalj av vår bild...

Där jag och barnen lät natur och teknik, inne och ute, gammal som ung, få dela samma utsikt och spegla känslan av livetsskugga där ljuset vilar...

Gudh X (2008-10-13 20:31)

Läste i tidningen då jag kom till jobbet, ett uppslag om namn - vad folk vill heta och vad de får heta. Skallman går bra, men inte Stålman. Militta går bra, men inte Ikea, Eminem gick bra, men Metallica hade inte gått igenom. Hockey och Nyckelpiga hade varit OK, men inte Gummi och Kaninen. Varesig Gudh eller X var heller acceptabelt att heta.

Skulle vara ganska grymt att dels kunna presentera sig som "Hej, jag är Gudh", och sen skriva under papper med ett "X"

Men det intressanta var just att man inte fick ta religiösa namn... Men Adam & Eva, liksom - eller varför inte Mohammed eller något annat religiöst namn - eller är det så att Kristendomen fortfarande styr det svenska samhället?

Tre män heter tydligen Beethoven och åtta heter Mozart. tre kvinnor heter Boll, elva män och en kvinna heter Bajen, sju män och tre kvinnor heter AIK...

[youtube gImYEmUW4nc]

Ordmaningen blogg (2008-10-14 08:37)

Gjorde nedanstående nya blogg, utifrån [1]ordmaningen, för att man enklare och snabbare skall kunna utmana sinnet och få intryck...

När tanken spingar, men orden inte vill sätta sig ner..

Då kan det vara skönt, spännande utmanande - att få ett givet ord att skriva en text på.

Tanken är att man här kan samla på Orden, samtidigt som man lämnar en länk till ens egen text så att andra snabbt kan se hur orden levereras när de passerar genom ditt synfält och landar som skuggor mellan svart och vitt på ett papper av ettor och nollor...

Alla som bidrar på regelbunden basis får en egen inloggning till denna blogg, så att man kan lägga upp egna ordmaningar.

Efter att man gjort ett bidrag till något ord så lägger man in en länk till sitt bidrag/sin blogg i kommentarerna till det ordet - kan du inte direktlänka till texten, så länka till din blogg, men skriv vad inlägget heter och datum du publicerade det, så att det blir lättare att hitta.

[2]<http://ordmaningen.blogspot.com/>

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?cat=14>

2. <http://ordmaningen.blogspot.com/>

En stilla bäck (2008-10-16 23:03)

Näh, denna dag skall vi nog inte bokföra...

Haft mycket att göra, men inte fått något gjort - utöver att gapa i 2 1/2 timme hos tandläkaren i en avslutande rotfyllning, suck.

Har en kompis som spelar i stockholm ikväll också, hade haft en tanke på att gå att se det, men just nu, ser jag hur själen sitter på fönsterbrädet och suckar för sig själv.

Hade jag haft pengar, så hade jag gått och köpt något gott till middag - men nu blir det till att göra något av det jag har hemma, och känner jag mig själv, så kommer inte den delen av mig att infinna sig ikväll... Det blir Loka, några digestivekex och tar jag mig i kragen kanske någon kopp varm te, men mest troligt är att jag kokar vatten och bara låter det kallna innan jag gör något av det.

Behöver vila ut mig, men de bladen är uttryckta ur min alemacka. Ständigt något att göra, men alltid för andra - hinner inte med mig själv - och skulle jag mot för modan ta mig tid för något eget någongång, så skulle jag bara må dåligt av det. Suck.

Alltså jag är inte deprimerad, ledsen eller något, bara helt depraverad.

Tittar ut över lägenheten där tysta ord står osynliga i hörnen, gömmer sig bakom saker som inte hittat sin plats ännu, och ser bara samma sak som när jag tittar på en ointressant bild. Det är en yta. Det går inte att ta på, det går inte att beröras av.

Funderar istället lite fritt: Vad behöver jag? vad söker jag? vad vill jag? vad önskar jag? vad drömmer jag?

Känns som om jag vadar i lite för djuptvatten med något för korta stövlar... Tunga oskyddande steg.

Har jag svar? vill jag ha svar?? KAN jag ge svar???

"Säg vad du vill" säger änglarna, "...så hjälper vi dig att nå målen".

Men jag förblir stum. Kan inte säga något. Vågar inte. Kan inte. Vet alltid vad jag vill, men det enda jag kan säga är vad jag inte vill, inte tycker om - Jag tar hand om mig själv på det sättet. Skyddar mig från det jag inte gillar, men det går inte, det går verkligen inte att säga vad jag vill, vad jag gillar, vad jag önskar...

I början av sommaren träffade en människa en gång. Vi pratade, jag var öppen som jag brukar vara - beskrev mig, och mitt sinne... Men för första gången så var det någon som såg igenom träden och såg min skog. Ord sades som jag själv vet, ord om vad jag vill, ord som jag aldrig har kunnat säga.

Höststormvindar kommer med liknande ord, och jag blir rädd samtidigt som jag stäcker ut handen till vinden för att fånga upp minsta rörelse av den.

Åter till vad som sägs, och vad som sågs genom träden - i min skog.

Min vilja. Två delad. Den som lever, den som styr mig, den som tar mig genom livet - och så

har vi den, som är den lilla pojken inom mig. Den som glömt bort att den får le, den som inte skrattat på så många år - men var fräntagen sin plats långt innan dess.

Jag vet vad jag behöver, men jag tar alltid bara bort det jag inte vill ha, i hop av att hitta någon, något som ser pusslet och...

Min vilja vrider upp volymen, fågelsång och praslande löv skall fylla mitt sinne - så att jag inte tappar fokus, så att jag inte...

Viljan kastar ständigt nya tankar, för att få bort mig från det blottande, det krävande...

Det som är jag

också

men inte ens jag får se

Jag vet vad jag vill.

Men att säga det, är som att försöka beskriva kärleken innan man upplevt den.

- Det kan bli fyndiga, kloka ord, en massa synonymer, ursäkter och påståenden som alla bara nuddar vid doften av kärlek, utan att se den...

Det är som att jag bara kan konkretisera det jag inte vill, vilket i och för sig är bra - men det medför också att det som jag kan hålla i, är just det negativa, och hur bra är det egentligen?

Jag är alltså inte deppig, ledsen eller nedstämd - bara uttömd, eller otömd, oledad och depraverad.

Det är som att om jag tittar på löv och skall rita av det, men bilden blir istället en stol eller en elefanthjord i lustiga hattar och rosa strumpor.

Jag kan se meningarna för vad jag vill så tydligt. den är så kort, så enkel, men sen blir allt som en billig hollywood film där en man skall säga förlåt eller att han älskar någon, orden formas inte i munnen - det går verkligen inte att få ut det.

De som varit i närheten av att se Andeas innefrån kan jag nästan räkna på en hand, de som själva sett bortom det som målas upp och sina egna önskemål, men ju mer jag tänker på det så tror jag att det bara är en som sett och sagt, precis det som jag inte kan - och det var efter ett första och enda möte.

Det är märkligt. På ett plan så kan man tro att jag är självdestruktivt obstinat, och limiterar mig själv.

Men jag har arrangerat nationella galor som gått på TV, drivit ett eget grammisnominerat skivbolag, stått på scen i Hultsfred, skrivit för tidningar och gjort radio m.m. vilket målar upp en helt annan bild, eller hur?

Illustrerade det själv så här. Folk kommer till livets fest, den ena efter den andra använder huvudingången och gör storslagna entreer, för att synas och ta plats, andra krossar takfönstret och firar ner sig under spektakulära former... Själva går jag genom ett snårigt buskage, och går tyst in via köksingången bakom en kypare.

Väl på festen tycker alla att det är en självklarhet att jag är där, men ingen kan riktigt komma på hur/när jag kom - men utgår att jag var där redan innan de kom, även om jag i själva verket kom sist till festen

Att falla är viktigt, det är en avståndsbedömning, men att falla i vakuum och tyngdlöshet är något annat - det är mer att snurra runt kring sin egen axel utan att kunna stanna.

Jag har en mental och fysisk defekt: Jag kan inte ta.

Så enkelt är det nog.

Sen får folk säga hur mycket de vill att det "bara" är så och att man "måste" samt att det inte är svårt bara man "vill". De sa folk till mig och andra om att gå ner i vikt.

Men jag mår inte dåligt, som när andra mår dåligt - jag ser fortfarande det praktiska, det positiva och det vardagliga - men samtidigt resonerar jag bort mig själv, helt utan att bedöva mig med mat, vin, kvinnor och sång eller droger.

Livet är för intressant.

Men jag önskar bara, jag önskar bara, just det där som jag inte kan säga - och skulle jag säga det så skulle det samtidigt försvinna. Har sagt det till någon vid ett enstaka tillfälle, utan att få gehör, så jag vet också att det inte är något av vikt att säga... Så då behåller jag det heldre som en livlina, och låter mig själv tro att om någon såg och gjorde det, så skulle allt vara där jag skulle vilja vara...

Men å andra sidan, var det inte så man tyckte, trodde och drömde om efter varje lov, att man skulle komma tillbaka som skolan tuffaste, liksom...

Saker gör inte något bättre, och detta är kanske just en sån sak...

-

Söker en stilla bäck, där livet stannar upp och kan spegla sig utan stress....

Morgonbubblor (2008-10-17 09:15)

La mig ett ett hett bubbelbad på morgonen, öppnade badrumsfönstret och andades in den friska luften...

Men själen var inte intresserad av att ro, inte heller dyka bland bubblorna.

Man kan inte säga annat än att min själ är egen, och den gör vad den vill och finner sig aldrig i att bli tvingad eller lagd i ett fack.

Nu skall jag samla ihop mig, och så får vi se om själen vill följa med, när jag sedan åker iväg till jobbet för en långhelg....

Synfält (2008-10-17 15:41)

Där jag

sår

tårarna av

vad jag

sett

Ytspänningar (2008-10-17 15:50)

igår

mötte jag

imorgon

de skiljs

nu

Skrev en CV idag. Jag började så här:

Föddes. Levde. Lever. Inte död än

Fick radera den. Skicka in följande:

Har jobbat med människor under 25 års tid, och lärt mig hitta möjligheter och lösningar istället för att se problem och komplikationer samt att ta tag i dem. Är nyfiken och lyhörd inför människors unika situationer, samtidigt som jag har lätt att följa givna utgångslägen. Under de gånga 25 åren har jag jobbat med ungdomar inom musik, samt med design och webbutveckling, driver även ett stödforum för obesitas för- och eftervård. Har kunskaper inom data, foto och an dra kreativa möjligheter då jag jobbat med datorstödd design och programmering. Är lugn som person och van att ge en trygghand.

Vet inte om den sa så mycket mer än den första, men den levererade en yta i allafall, istället för bara djupet till min själ...

Fragment (2008-10-17 21:05)

[youtube egM _jQVsfxI]

Fallet, the fall, hösten, hosten

Människan mellan två språk

Under svaga solstrålar och vindens tunga andetag, fylldes mina öron av toner från två låtar, som separerande en samhörighet, till en gemenskap.

[youtube 8W1WdCfOaxk]

Fragment av tankar och känslor som vävts in i mig. Fallet och inlåsandet. Väggarna som byggs upp kring mig, för att fånga upp mina tankar, känslor och det man vill att jag skall vara...

"You never say what you wanna say You only say what you think they wanna hear"

Ingen som lyssnar... (2008-10-17 22:01)

Blir förvånad över människors oförmåga att tänka utanför sin egen svär samtidigt som de visar upp bristande förmåga att läsa, överhuvud taget.

Jag må ha dyslexi, men jag försöker ändå möta orden och människorna på ett värdig sätt...

Nu vet jag att man inte skall läsa artiklar rörande övervikt, från någon av kvällstidningarna, inte så mycket för den sviktande kvaliteten i dem - utan mest på grund av de kommentarer som kommer, men jag läste ändå i Aftonbladet om "[1]Gåtan löst: Därför äter tjocka för mycket!".

Läste en kommentar till en bloggkommentar, där en person skrev om överviktigas problem att röra sig och gjorde ett likhetstecken mellan tjock och 90kg. Suck.

Kommentaren kom till en blogg som inledningsvis hade en bra och sund reaktion över att det inte är någon skillnad på en överviktigs hjärna och en "normalviktig" persons dito - men sen var ju saken den att det inte alls var det som artikeln i Aftonbladet handlade om, och de efter följande resonemanget tog död på den goda viljan - då bloggaren ville få det till att 100 % av de överviktiga inte rörde på sig.

Ignorans i samma finna förpackning som den vanliga smygrasismen. Okunnighet som förpackas som fakta...

Kände att jag var tvungen att kommentera den, men att jag inte skulle läsa något annat blogginlägg eller kommentar.

Är så glad över mina vänner som ger mig en sån splittrat sammanhållen världsbild, där alla fördommar spricker och mina söner som vågar ifrågasätta det som folk påstår att alla tycker, gör, känner, eller vill - att de har styrkan att bejaka sitt eget tänk och nyfiket bemöta det okända och kända med ett öppet sinne och säga vad de tror först efter de upplevt något, och även våga lämna det med förbehållet att de inte vet, utan bara tror utifrån vad de haft möjlighet att ta del av...

Jag har själv gått ner 90kg, så jag vet vad överviktiga gör, hur de tänker och hur de känner. Nu när jag får ta del av de "normalviktigas" värld, slår det mig allt som oftast är att det där med vikten är så rätt och viktigt.

Men parten av de normalviktiga har en normal uppfattningsförmåga, en normal empati, en normal tankeförmåga - medans överviktiga har en över normal uppfattningsförmåga, empati och tankeförmåga, men att de allt som oftast gömmer den för det är ändå ingen som lyssnar på dem...

1. <http://www.aftonbladet.se/kropphalsa/vikt/article3558024.ab>

Det var en gång två tomater (2008-10-17 23:29)

Brudarnas Bloggpower

Det skriver tidningarna och tjejerna hoppar på... För mig påminner det om gangstarappare som säger Nigger om sig själva och dagiskidsen hoppar på det med

Nu i dagarna så har det tydligen vart Blogg Awards, där man korade landets främsta bloggare i 16 kategorier...

Vad fanns det då för kategorier?

Skulle vi få se Största sammahällskritiker, Starkast researcher, Viktigaste opionjonbildare...? Jag menar vi pratar ju om power och hur viktiga bloggarna blivit eller hur?

Näh, kategorierna var Årets kaxigaste blogg, Årests partyprincessa, Bästa kändisblogg, Bästa sminkblogg, Bästa fashionlista, Bästa dagens outfit - WOW vilken girl power! verklig kraft, så viktigt och så otroligt eh, hrmf...

Nåja... Det fanns några tyngre priser också: Bästa bloggbusiness, Bästa veteran(!?), Bästa bloggform, Bästa manliga modeblogg, bästa foto, Mest orginella och Functional lifestyle award.

ibland är verkligheten inte mer än ett dåligt skämt....

Formen av själv. (2008-10-19 15:44)

Mig. Jag.

Vad är det för något som formar en?

När jag börjar berätta min livssyn så svarar de flesta med att jag saknar självkänsla, att jag måste ta för mig mer.

Men det speglar oftast bara deras egen osäkerhet och deras personliga bild av vad att ta för sig innebär.

I helgen hade jag ett givande samtal, där vi bl.a. kom in på vad det skulle kunna vara som format mig. Varför jag inte "tar" mer plats och så vidare...

Jag kom då på en av sakerna som säkerligen ligger till grund för det hela...

Vad tror du det kan vara?

Jag tror själv att detta är en av de grundläggande sakerna:

När jag var lite så var jag alltid lite större än de andra (utan att vara tjock) eller så var jag lite äldre. Så jag fick ofta höra att jag som var större, äldre skulle tänka på de som var mindre, yngre och svagare.

Så, nu när jag som vuxen känner att jag kan något, behärskar det, tar jag istället ett steg tillbaka. Istället för att brösta upp mig och säga "Se vad jag kan!", så tar jag ett steg tillbaka för att kunna se helheten, även den utanför strålkastarens sken, och samtidigt försöker jag ge de i utkanten en liten knuff i ryggen, eller ett stöd att luta sig emot (utan att andra ser).

Påminner väldigt mycket om det ansvaret som man lärde sig som stor och barn, eller hur?

Själaro (2008-10-20 06:51)

När tårarnas fors
avtagit

där själen sakta
påtagligt
kan få ro

Vid strandlinjen sitter kroppen och ser ut över spegelblankt vatten. Förlovningsringarna mellan jag och du, människa och natur, tanke och kropp, slår sakta ut från årtagen som själen tar när kroppen stannat upp.

Oväntat besök (2008-10-20 16:34)

[youtube LbEEXMIhZR0]

Skulle vara skönt att få plats med alla...

Design (2008-10-20 22:09)

Tittade på lite inredning och design, där jag hittade flera skojiga saker:

[1]Ta hand om barnen • [2]Ta hand om katten • [3]Coooolt badkar • [4]Datanördigt kul • [5]Hur ringer du på dörren? • [6]Kanske något för barnen som aldrig vet vad klockan är? • [7]Skitstil • [8]Kryllar av massa olika kranar och handfatt, men denna gillade jag och [9]Det oväntade ljuset.

1. <http://freshome.com/2008/09/19/bedroom-ideas-for-kids-tiramolla-loft-bedrooms-from-tumidei/>
2. <http://freshome.com/2008/09/16/stylish-kitty-litters/>
3. <http://freshome.com/2008/09/04/reinventing-the-bathroom-bathtub-shower-by-ron-arad/>
4. <http://freshome.com/2008/08/21/a-microsoft-window-for-your-home/>
5. <http://freshome.com/2008/08/08/forget-the-boring-doorbell-here-is-the-pianobell/>
6. <http://freshome.com/2008/08/01/bookcase-with-integrated-giant-led-clock/>
7. <http://freshome.com/2008/07/03/ultimate-ridiculousness-louis-vuitton-trash-bags/>
8. <http://freshome.com/2008/06/23/washbasin-shaped-as-a-fossil-ammonite/>
9. <http://freshome.com/2008/06/10/disguised-lighting-into-your-home-decor-torn-lighting/>

Mer Design (2008-10-21 10:03)

Lampan för alla hiphopare :D

» [1]<http://supermarkethq.com/product/solo-star>

» [2]<http://supermarkethq.com/product/solo-modern>

Fortsätter att gå igenom Freshome bloggen i jakten efter spännande och snygg design/inredning

[3]Åh, denna matta vill jag verkligen ha!! • [4]Spännande gardin • [5]Parkera på balkongen • [6]Inga problem med att mysa i badkaret längre • [7]eller så skulle man skaffa ett akvarium • [8]Riktigt snygga bokhyllor • [9]Snyggt för bilder och kan ge uppslag till än mer spännande bilder • [10]Tänk att ingen annan tänkt på det tidigare • [11]En intressant ide för att skapa en walk-in-closet • [12]Snygg lampa • [13]Kul extra belysning • [14]Kaxig lampa • [15]Simma långt på en kort strecka • [16]Snygg påminnelse om att vattna blommorna • [17]Det är vad du ser • [18]Var får de allt ifrån...? ;)

1. <http://supermarkethq.com/product/solo-star>
2. <http://supermarkethq.com/product/solo-modern>
3. <http://freshome.com/2008/02/07/pebble-rug/>
4. <http://freshome.com/2008/02/06/curtains-with-magnetic-technology/>
5. <http://freshome.com/2008/03/21/apartments-that-allow-you-to-park-your-car-in-balcony/>
6. <http://freshome.com/2007/12/21/clever-bath-organiser/>
7. <http://freshome.com/wp-content/uploads/2008/02/aquarium.jpg>
8. <http://freshome.com/2008/02/25/30-of-the-most-creative-bookshelves-designs/>
9. <http://freshome.com/2008/02/20/angled-corner-picture-frames/>
10. <http://freshome.com/2008/02/13/interview-with-mehdi-mojtabavi-the-love-mattress-designer/>
11. <http://freshome.com/2008/01/30/walk-in-closet-by-ima/>
12. <http://freshome.com/2007/11/26/fake-window-bright-blind/>
13. <http://freshome.com/2007/10/22/illumination-with-style-birds-on-a-wire/>
14. <http://freshome.com/2007/09/25/zipper-light/>
15. <http://freshome.com/2008/01/14/endless-swimming-pools/>
16. <http://freshome.com/2008/01/07/roly-poly-pot/>
17. <http://freshome.com/2007/10/14/flat-life-by-finn-magee/>
18. <http://freshome.com/wp-content/uploads/2008/03/strange-chair2.jpg>

ännu mer design (2008-10-21 10:45)

[1]Grym dörrmatta • [2]Genial ide för skor • [3]Dörrhandtag • [4]Kanske ett handtag till barnens rum? • [5]vuxna plantor • [6]sätta ner foten • [7]Tid för ljus • [8]Praktisk talrik • [9]Enkelt men riktigt praktiskt! • [10]Är det bara jag som tycker detta bord är helt underbart? • [11]Faktiskt lite ball • [12]Denna spegel kanske passar till! • [13]Riktig variant på mattan jag såg tidigare • [14]Snygg CD förvaring för en mindre samling • [15]Spännande vinglas • [16]Eftertanke • [17]Tyckte även denna bordslampa var snygg • [18]En ljus idé • [19]Seriöst, hur ballt och praktiskt är inte detta??? och [20]Meh, coooolt!!

1. <http://freshome.com/2007/03/11/playing-with-fonts-door-mat/>
2. <http://freshome.com/wp-content/uploads/2007/04/shoe-rack.jpg>
3. <http://freshome.com/2007/08/23/handle-doorknob/>
4. <http://freshome.com/2007/05/14/secure-your-home-with-this-touchpad-lockset-doorknob/>
5. <http://freshome.com/2007/07/28/park-planters-really-cool-flower-pot/>
6. <http://freshome.com/2007/07/25/bedside-slippers-rug/>
7. <http://freshome.com/2007/07/12/sha-do-lamp/>
8. <http://freshome.com/2007/03/25/ideal-for-a-party-james-plate/>
9. <http://freshome.com/2007/04/30/door-organizer-helps-you-dont-forget-something-at-home/>
10. <http://freshome.com/2007/06/14/hope-table-by-rafael-morgan/>
11. <http://freshome.com/2008/10/21/halloween-decor-noose-hanging-lamp/>
12. <http://freshome.com/2007/05/04/razorblade-mirror/>
13. <http://freshome.com/2007/04/14/stone-bath-mat/>
14. <http://freshome.com/2007/05/31/human-cd-holder-collection/>
15. <http://freshome.com/2007/05/22/someone-that-holds-your-glass-wine/>
16. <http://freshome.com/wp-content/uploads/2008/04/door-chain-haha.jpg%20target=>
17. <http://freshome.com/2007/05/08/8am-desk-lamp-a-wire-with-a-bulb/>
18. <http://freshome.com/2007/05/08/illusion-candles-create-a-cool-atmosphere/>
19. <http://freshome.com/2007/05/01/energy-with-invisible-wires/>
20. <http://freshome.com/2007/04/30/sketch-furniture/>

Slut (2008-10-21 10:55)

ja, så är det.

Det är slut.

-

Men det kommer igen.

När lönen landar

så kan jag

ladda

-

kontantkortet till mobilen igen

Grundling smärta (2008-10-21 14:53)

Bakgrund

Jag gav barnens mamma för två månader sedan de tider som jag kunde ha barnen fram till och med sista december - har inte fått någon respons på det, utöver att jag i mitten av oktober fick "Det är väl OK" för just oktober, samt att jag inte kunde ha den en helg i november då de skulle bort på fest. Inget annat har sagts. Hon som en gång var min fru undrar varför jag tjatar på henne om att jag vill ha ett klartecken gällande tiderna.

För henne var det oerhört viktigt att få tiderna av mig.

Nugrund

Nu skulle jag ha dem från Måndag till Torsdag morgon, men sen hade jag varit i kontakt med barnens mamma ang. en kurs som jag hade på Onsdagen och frågade hur vi skulle göra med det. Sen när kursen gick bort glömde jag allt kring det - och jag och barnen har pratat om hela veckan hur länge vi skulle vara tillsammans och hur länge det djörjde till nästa gång, då "min" helg sen skulle försvinna.

Barnens favorit film har premiär på Onsdag och jag bokade biljetter till oss - men nu får jag och barnen inte gå, för de skall hem på middag till svärmor (som de är titt som tätt och bara bor två portar bort från deras mamma) i morgon, samt att de skall iväg och se samma film med deras mamma på torsdagen, dagen efter premiären.

Frågade även deras mamma ang. barnbidraget tidigare i veckan och hon sa att det hade redan gått åt till olika saker för barnen, och nu frågade hon mig hur jag kunde ha råd att gå på bio med barnen om jag hade frågat om barnbidraget tidigare. Tidigare så hade hon sagt att det var helt slut, denna gång pratade hon om att det behövdes finnas en "Buffert". När jag bad att få en redovisning för vad det gått till de månader som vi bott på skilda håll och varit skilda, så ifrågasatte hon varför jag ville veta det - då det hade gått bra att inte veta under den tiden som vi bodde under samma tak.

suck.

Känner mig bara så hjälplös...

Ogrund

Nu sitter jag och försvarar henne inför barnen, och säger att vi har beslutat att de inte skall få gå med mig, och att de skall på en tevlig middag istället och på bio dagen efter...

Avgrund

Innuti faller bara tårarna så hårt att jag knappt hör vad jag själv tänker....

Rösten bär knappt

De skiker och säger att de kommer att gå med mig ändå och att deras mamma är barnslig och elak, samtidigt som jag förklarar att hon egentligen har rätt - och det var jag som glömde meddela det till henne - samt att de inte kan rymma från henne för att komma till mig i morgon. Jag och deras mamma skiljde oss för att det inte gick att prata eller komma överens, som barn kan man inte skilja sig - utan man måste försöka prata om det och sen acceptera det som de vuxna bestämt, även om man vill annat.

Jag försvarar henne, fast jag vet att hon enbart bara snackar skit om mig, men hon är deras mamma - hon måste få vara mamma i deras ögon, hon måste få vara någon värdefull i deras värld...

Jag förklarar att jag älskar dem, och inte vill något heldre att se filmen med dem, men att mamma och pappa nu bestämt detta, och att pappa gjort fel - de får ju se filmen ändå, och blir bjudna på en riktigt god middag hos mormor också...

Jag kan dö

för dem

Själmord (2008-10-21 16:49)

Helt tömd i själen...

Nu har barnen pratat med henne och plötsligt så har hon bestämt att jag ändå skall ha barnen och att de skall på bio med mig - utan att kolla det med mig, eller ens meddela det till mig.

Själen går i bitar likt stenhällen på sommaren när folk eldat och kastar havsvatten på glöden.

Jag är helt sänkt, men nu skall jag plötsligt vara glad som om inget hänt - samtidigt som jag vet att barnens mamma kommer att använda detta mot mig så många gånger.

Hur hon ställer upp, anpassar sig och tänker på barnen - trots att hon planerat saker...

Gör så ont i själen att till och med tanken skiker.

Kan inte sitta eller stå.

Kan inte heller sväva.

Faller

stillastående

utan att slå

i marken

-

Tappar luften

efter

att min själ blivit mördad

igen

Tappar luft (2008-10-21 20:31)

Helt tömd i själen...

Nu har barnen pratat med henne och plötsligt så har hon bestämt att jag ändå skall ha barnen och att de skall på bio med mig - utan att kolla det med mig, eller ens meddela det till mig.

Själen går i bitar likt stenhällen på sommaren när folk eldat och kastar havsvatten på glöden.

Jag är helt sänkt, men nu skall jag plötsligt vara glad som om inget hänt - samtidigt som jag vet att barnens mamma kommer att använda detta mot mig så många gånger.

Hur hon ställer upp, anpassar sig och tänker på barnen - trots att hon planerat saker...

Gör så ont i själen att till och med tanken skiker.

Kan inte sitta eller stå.

Kan inte heller sväva.

Faller

stillastående

utan att slå

i marken

-

Tappar luften

-

Livet lär mig saker hela tiden. Men när man drar ut det och granskar det, ser på det med ett perspektiv, så är det samma sak hela tiden - jag gör samma misstag om och om igen...

Jag vet min plats, men tror alltid något annat...

Att finnas för andra,

men inte få

finnas

själv...

-

Finns inga ord kvar i kroppen, bara besvikelse. Jag borde veta bättre. Min plats, fido, din plats, vet din plats.

Gå fot!

Vad som är viktigt för mig, är inget som syns - men alla andras skadade själar skall läsas och förstås, annars ger man andra dåligt samvete. Bäst att sluta innan de mår dåligt.

Fryser.

Barnen svettas av värmen från alla ljus. Jag sitter i varmröja och håller i en het kopp te, håller sakta i mig, men fryser så att jag skakar av kyla ändå.

Långt inifrån.

Spektrum av kyla (2008-10-21 21:06)

Jag minns alltid

mig

själv

när alla andra

glömt

[youtube qQagCZPRk2c]

fortsätter

att frysa

[youtube k4HdTRE0l8s]

Two men
They started walking
Started talking bout better days
One says to the other

We do it all again
Seems I knew I would
And now I found it
Found I got it
I didn't want this
Somebody help me see
Now I feel it
Feel like I've been there
I didn't need this
Somebody help me breathe

Here we are again
Just face to facing
Each other another day
Who wins
Well who cares
It always ends up the same
Seems I knew I would

And now I found it
Found I got it
I didn't want this
Somebody help me see
And now I feel it
Feel that I've been there
I didn't need this
Would Somebody help me stand
And now I've told them
Already warned them
I didn't want this
Somebody help me breathe

If I was them
Then I wanna be
What I see
If I could drag my life in a moment
Wanna know do you want me to go
Gonna keep it all from ending
Never stop myself from pretending
That you always knew that I never could

All I ever really wanted was to be the same
Equal treatment never ever comes
and there they go again
All I ever really wanted was to be like you
So perfect
So worthless
If i could take it all back think again
I would

And now I found it
Found I got it
I didn't want this

Somebody help me see
Now I feel it
Feel that I've been there
I didn't need this
Somebody help me stand
And now I've told them
I didn't want this
I didn't need this
Would somebody help me breathe
Would somebody help me breathe
Would somebody help me?

[youtube 5LrHfxW4XOg]

Nu dör det ut

stannar upp

fastnat i kylan

värmen lägger sig

utanför

[youtube g35zS1tVO3o]

Stålsätter mig (2008-10-21 21:07)

[youtube 1HzLoix5s4Q]

i olika ljus (2008-10-22 00:23)

Det är som att bryta arm med brukarna, det är helt OK att bli nerbruten, det är oftast så att man låter dem nästan få ner dem - men känner man att det blir på "riktigt", så tar man i mer för att visa vart man står.

Jag vinner inget på att visa hur lätt jag kan "ta dem", jag vet vad jag kan - och vid valda tillfällen så kan man markera styrkan - men inte mer.

DET är ansvaret med styrka, att inte använda den för att visa sin makt.

-

Skrev denna för två år sedan:

Jag går under Jag går under varje dag I går gick jag t.o.m. under en bro

-

För att jag inte skall tappa

mig själv

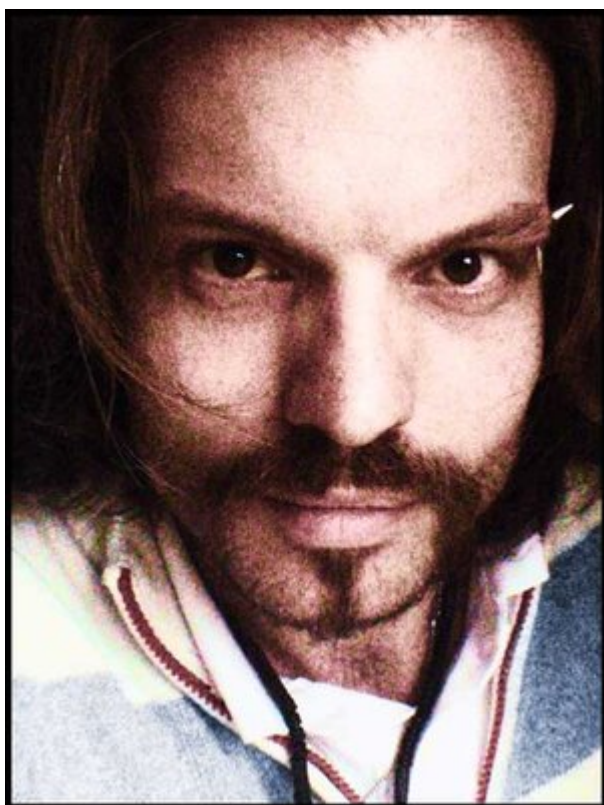
så låter jag

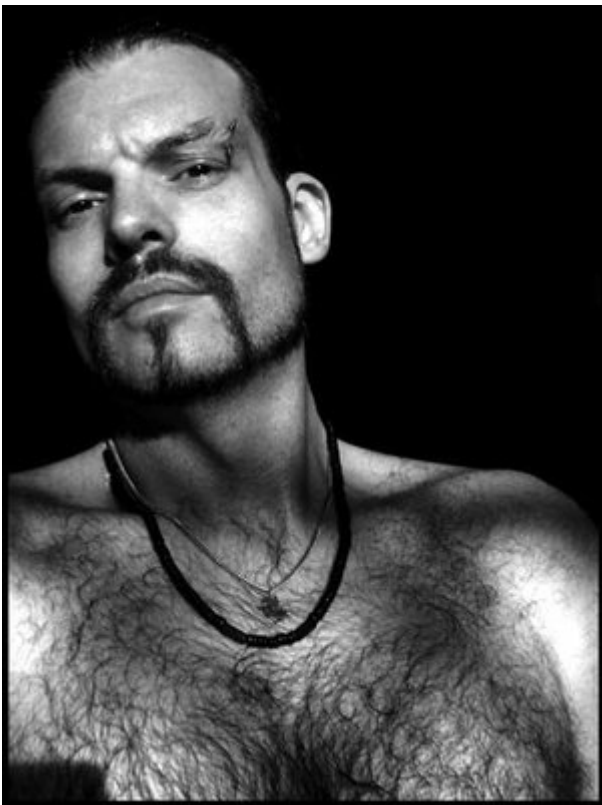
dagen och gårdagen

titta tillbaka

på mig

i olika ljus

speglas i skuggan (2008-10-22 09:05)

Dagen försvann under våra fötter

Kramar om killarna en sista gång innan de går. De luktar pepparkaka. Ute är himlen blå, som tårarna, som faller, bakom mina leende ögon. När jag tror att de inte ser.

Nu dröjer det nästan tre veckor innan jag kan krama dem igen. Nästa helg försvann, då deras mamma planerat in att gå på fest med barnen.

Hon är flexibel på det sättet.

reser

Hans hjärta slår fort och hårt. Mitt står stilla... och blöder.

Håller om honom, lägger handen över hans hjärta och trycker hans rygg mot mitt bröst där vi står på tunnelbanan.

Känner hur hans hjärta lugnar sig, det hör hur mitt viskar att han är en av de två värdefullaste och viktigaste människorna i mitt liv. Det hör dock inte, hur jag sakta dör och hur min själ skriker rakt ut, för vi skiljs åt med hans leende och hans lätta puss på min kind får mitt leende att slå ut, sekunderna innan skoldörren sedan stängs och alla tårar faller öppet.

Med huvudet begravt i kapuschongen och omvärlden utestängd genom hörlurarna går jag storgråtande mot det, som de också kallar sitt hem, men är så tomt utan dem.

Man kan ta ifrån mig mycket. Men tre saker kan man aldrig beröva mig. Min själv, att jag är deras pappa och min kärlek till dem.

går åter under

en klarblå himmel

som speglas i skuggan

av mina tårfyllda ögon.

-

Min skog är glesare idag. Teaterkuliser föll igår och endast riktiga träd står fortfarande upp. Träd av trä, med riktiga blad, såna träd som vajar, men har rötter som håller dem vid jorden. Träd som producerar syre istället för att sluka det med öppna ögon för att sedan uppmana till insikt, i deras gap - där världen inte är min.

Sakta lugnar jag mig i återkommande höststormvinden, där mina löv hörs utan att jag behöver skriva ut det i dubbla exemplar, eller lägga orden i viktskål för att få livsgodkännande.

Trial and error och perspektiv, per utpekad liv. Aviserat med hela handen om hur och vad andra ständigt står samt La Divina Commedia och det egna friskrivandet.

Jag binder mina ord
vid min läst

de skall inte rymma igen
i alla

fall

Kan inte sluta... (2008-10-22 19:55)

[youtube mV3wQCoZgLs]

tårarna kan inte sluta forsa*

Dröjer mig kvar (2008-10-23 03:24)

[youtube ePaR1DNmA-g]

Dröjer mig kvar

Döljer mig var

infekterade ögon

som inte vill stängas

rädd för att somna

tankarna vaknar under stängda ögon, och jag orkar inte sakna dem mer nu, de har ju inte försvunnit, de håller bara andan

under ytan

ett litet tag.

-

Snart ser jag dem igen...

Ytligbeträktelse (2008-10-23 11:18)

"If I was them Then I wanna be What I see"

Det är inte mycket man har att hålla sig i, speciellt då utsträckta händer, pendlar som tidens klocka. Drama. Det känns inte rätt, häpp, fall, oj, visste inte, nä, så klart, förvänta dig inget, säg allt, men räkna inte med att någon lyssnar eller förstår.

Visst finns det folk som vill, folk som ser, folk som känner. Unika människor i en likriktad värld.

Doh.

En värld riktad mot döden, lik riktad. Så klart.

"If I was them Then I wanna be What I see"

Hörde att några jag känner sökt den tjänsten som jag tillslut sökte på mitt jobb. Skrev ett mail till chefen och pushade för dem.

"If I was them Then I wanna be What I see"

Försökte vara ledig idag, men ingen kunde ta mitt pass på jobbet. Somnade efter fyra. Kroppen är i bitar, som en burk med lego. Färggranna klossar, som gör ont när man kliver på dem i mörker.

Jag andas långsamt, gör mig redo att åka...

Barnens mamma hinner ringa. Pratar om simskola för ena barnet, jag säger att jag självklart kan ta tag i det och lära honom. Men blir orolig för ekonomin gällande det, och säger att jag nog inte kan göra det varje vecka, utifrån mitt schema och frågar henne om hon som kan jobba hemifrån och tidigare har kunnat åka, om inte hon kanske kan ställa upp några gånger också (när jag inte kan).

Hon påpekar då att jag sa i våras, långt innan separationen att jag skulle göra det, och kritiserar mig för att jag var orolig för pengarna, samt att hon inte kan komma loss (trots att det aldrig var problem tidigare). Hon avslutar med att säga att jag jämt skall tjafsas och bråkas. Det är väl så när jag säger något, tänker jag.

Känner mig bara tom.

på ytan.

Inuti ligger det kvar ett vykort, men tankar om en annan plats - samtidigt, parallellt, där höstens varma leende sneker själen med en mjuk och varm kram.

"If I was them Then I wanna be What I see"

Funderar på om ekorn satt i granen, varför hoppar han från tallegren??

Ord är livet (2008-10-24 02:16)

[youtube G6cmWDitrEc]

Ibland är inte orden vad man vill höra
då man inte inte vill lyssna
utan bara bygga sig själv

som den signifikanta apan

[youtube Vexp3ckwJZ0]

Sitter på jobbet.

Kan inte sova här heller.

Blir ett spöke

av mig själv

[youtube -NDAIWXU1Vg]

Fångad

in hämtad

från

tagen

[youtube Z9xD _sdLeHw]

Men mitt

i

allt

detta rör höststormvindar

själen

[youtube eWeUpBExxmo]

Orörd

inte för att det slutat

utan

det har bara börjat

[youtube FbY11ifepK8]

<i>Utan mig</i>

uppsprickande leende (2008-10-24 06:27)

Vaknar och ser en morgon igen.

Trött

Men tillbaka.

Känns som jag kan föreställa mig att man känner sig efter att ha vänt ansiktet framåt igen efter en regäll örfil.

Andas

Både in och ut.

Känner hur regndropparna landar i havet och vittnar om luften ovanför. Trygg i ställningstaganden och kan känna ett uppsprickande leende liggande vilande vid horisont linjen.

Känner igen situationer och ser åter övertydligaspeglingar på en vattenytta ovan glasskivor, som ligger under brons som går över allt vatten, med bungy linan fritt dinglande i höststormvindar.

Ser glashusets skörhet och flyttar bort fokus från det uppmärksamhets krävande, ser det som känns när vinden möter min hud. Närheten av det påtagliga, det omtagliga, det otagiga, den fria närheten av värme som skapas i samförstånd där solen går upp för att läsa orden - och inte att orden iväntar att bli

belysta av den samma.

Idag är en bra dag

[youtube vsnq _AbBB _M]

Fred dag (2008-10-24 10:43)

[youtube p4QsIoBoU8Q]

Trots att det personliga humöret vänt, så sitter jag åter med tårar av minnen i ögonen

Råkade lyssna på ett program på radiostockholm om en vän och kollega som gick bort i cancer för 10 år sedan, Dagge "Denniz PoP" Volle.

» [1]<http://www.sr.se/stockholm/>

Minns när jag var förbi deras studio långt innan Cheiron tiden och han frågade om vi inte skulle överraska Alban, med att göra ett radio intro till album versionen av första singeln "No Coke", då han gillade den radioshowen som jag gjorde på den tiden. Det blev att vi gjorde en inledning och ett avslut på albumet också...

Senare bollade jag lite idéer kring låtar som jag gjorde med honom och han köpte en stor ville brevid en av mina barndomskompisar.

Det gick sen så fort.

Magcancern tog honom vid 35 års ålder.

Tur att det är fredag.

Jag tror att jag skall köpa en öl efter jobbet och hälla ut den på gatan för honom...

[youtube cgI8qdijcFg]

1. <http://www.sr.se/cgi-bin/stockholm/program/index.asp?ProgramID=3236&preview=db>

Behövdes inte (2008-10-24 22:10)

Hemma.

Trött.

En kompis dyker upp på MSN. Han frågar vad jag gör. Säger att jag bara sitter och betraktar livets stilla rörelse. Han berättar att hans yngsta kille sover, medan den äldre och han själva sitter och snackar. "Mysigt!" säger jag.

Sen säger han: "Du, nu har jag beställt taxi till dig. Så om fem minuter sätter du dig i den och kommer hem till oss och smakar litevin/sprit, pratar musik och tar en pizza slice".

Sa jag att han är min äldsta och bästa vän, eller behövdes inte det?

En gång i tiden som nu (2008-10-25 13:15)

Kom hem 04.30

- Det var precis som det var en gång i tiden för 20 år sedan, samtal i timal och trevligt sällskap!

Hade långa spännande och givande samtal igår, om människan, företeelser och återkommande mönster i människors agerande, samt problematiken med att de som ser och påkallar dess uppmärksamhet, är ofta dem som skulle reflektera över det själva utan att projicera det på omgivningen.

Att känna igen andra, i spegel av sig själv, är inte konstigt.

Speciellt om man inte vill/kan/förstår de egna handlingarna som det grundar sig på gång på gång.

Tankarna fortplantar sig även i dagsljuset dagen efter mörkret som lyste.

Tänket "Solen går upp och ner, utan att jag gör något, så varför skulle något annat ha något med mig att göra" i alla sina olika varianter, är så likt Katrin Zytomierska tänket om att hon inte vill vara förebild. Förebild är inget man väljer utan man hamnar i en position där man blir det - på sammansätt som ens interaktion med andra människor. Något att tänka på, istället för att genast gå in i rollen av att jag är helt utan ansvar, och jag är stark samt bara ärlig. Ta mig för den jag är.

- En samhälls myt som dagligen spås på och upprepas med sådan kraft att ingen skall notera vad det döljer.

Allt är bra, jättebra och jättebra, har aldrig varit bättre. Det är fantastiskt. En beundransvärd egenskap. En möjlighet att stå ut med livet kring sig själv, utan att behöva tänka på mönsterpassning.

Samtidigt som det visar en brist på förståelse för andra, och än mindre en acceptans för det, om det är så att man vill ställa sig över eller vid sidan med ryggen till - när man gjort något som påverkar situationen.

Oj, det finns så många tankar och trådar som vi behandlade igår kring människor, livet, historia och framtid samt samtidigt att jag knappt vet vart jag skall börja. Jag känner bara hur jag ler, och har ett sånt oerhört lugn i kroppen. Visst finns det situationer som försöker röra upp saker, gammalt som nytt - men jag tar det för vad det är, försöker se och ta min del av det, men inte suga åt mig av sånt som inte berör mig - i mer än att jag ser och noterar viljan att jag skall göra det.

Resan hem i går tog en halvtimme längre, då jag gjorde något som jag inte gjort på typ 25 år - somnade på tåget och åkte 10 stationer för långt. Tog ett tag innan jag fattade vilket tåg jag var på, vart jag var och allt det där. Kunde inte ens låta bli att le då med. En annan kille hade gjort samma sak, så vi snackade lite och kom fram till att klockan var ju liksom 17.00 så livet var ok, bara klockan som hängde annorlunda ;)

Livet pendlar, och man behöver inte slå, gråta, hävda sig själv om närheten eller avståndet, kliver man upp och åker med, så svänger pendeln också.

Vill in till stan och gå på museum idag eller i morgon.

Skulle också vilja ställa mig mitt på gärdet i en höststormvinds omfamning med utslagna armar och bara falla ner i gräset, låta sinnet få flyga iväg som en drake utan tråd.

Tankens frihet i värmen av en vind

Morris Day (2008-10-25 13:30)

Igår var det en sån där kväll då man skulle tagit vännerna och ge sig ut. För [1]Freaks Come Out At Night, men det gäller att förstå att det är [2]No Parking On The Dancefloor. och det finns ingen ursäkt för [3]I Can Make You Dance, så det är bara att säga [4]Word Up och hänga med på [5]More Bounce och röra oss omkring. [6]Boops (Here We Go) med [7]The Midas Touch över [8]Dancefloorett, och hittar du inte dit, är det bara att ringa en [9]Operator, som skickar en [10]Atomic Dog efter dig till det att du är dansgolvet [11]Sex-O-Matic, men se till att inte bli [12]Missunderstood, för då kan kvällen alla planer bli till [13]Holy Ghost, så plocka fram [14]Freak-A-Zoiden i dig och inse att du kan plocka [15]Broken Glass i morgon bitti!

Det slog mig just att Morris Day tillsammans med Benton är ju urtypen för coolhet!
[youtube 103iyJFFg2A]

1. <http://www.youtube.com/watch?v=JLYC71tx0rk>
2. http://www.youtube.com/watch?v=c_Uj1u861rE
3. <http://www.youtube.com/watch?v=L1XCcrPmG8Q>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=9Pdz1V59Cvc>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=GCcstd2ckjw>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=Ra6WJgVt4Y0>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=DVe0o6lRgcY>
8. <http://www.youtube.com/watch?v=M-Bcq658Ba4>
9. <http://www.youtube.com/watch?v=DGcVw03MZ0I>
10. <http://www.youtube.com/watch?v=LuyS9M8T03A>
11. <http://www.youtube.com/watch?v=w6s2SzejKvA>
12. <http://www.youtube.com/watch?v=8HXRU2Qhhs0>
13. <http://www.youtube.com/watch?v=-NDAIWXU1Vg>
14. <http://www.youtube.com/watch?v=j80L7I3hpYA>
15. <http://www.youtube.com/watch?v=JeYT2ezR6cQ>

Minnet från 30 år tillbaka (2008-10-25 19:34)

Pratade med en klasskamrat från grundskolan i dag, vi har bara möts sporadiskt vid 2-3 tillfällen som hastigast sedan dess, men av någon anledning har vi fått kontakt nu igen.

Samtalet rann på hur bra som helst, kändes bekant och naturligt. Men det riktigt intressanta var att när jag tog upp att jag egentligen bara hade ett minne från barndommen, och att det var ett vardagligt möte ring en bilbana, så berättade hon att det var precis det som hon mindes också.

Det är märkligt. Undrar vad som fanns vid det tillfället som gjorde det så starkt, att vi båda minns det typ 30 år senare...

Ansvar för vem man är (2008-10-26 12:06)

Funderar på detta med ansvar.

När måste man egentligen ta det, och när kan man skriva sig fri?

Det är sån jag är - eller - det trodde jag aldrig om h*n, är två meningar som alltid kommer upp i såna här sammanhang. Det andra som alltid är samma sak är hur dessa personen gör något som påverkar en eller fler, och sen sätter sig själva på den sårade och kränkta position, när grunden ligger i deras eget agerande eller handlingar, kanske till och med i saker som de själva bett/uppmanat andra

människor till.

Deras agerande skall ursäktas, förlåtas - för de visste inte bättre, de förstod inte, det är sån de är, och cirkeln snurrar ytterligare ett varv...

Men vad lämnas kvar på löpande band? Är det andras agerande, eller är det resultatet av det egna agerandet - andras sårade, kränkta och missbrukade känslor?

Säger någon att den vill något, och man inte förstår det - hur kan man då försvara sig med att säga något tillbaka, hur kan man räkna med att andra skall förstå, då man själv inte gjorde det?

Säger någon något om hur det är, och man inte lyssnar på det - Hur kan man då försvara sig med att kräva att andra skall lyssna, hur kan man räkna med att de skall vilja göra det, då man själv inte gjort det?

Om du inte får som du vill så får det vara eller så skall du förstöra - hur tänker du då att andra runt omkring dig skall vilja göra något med dig, hur trevlig du än kan vara?

Det handlar inte om att vara någon annan än den man är, det handlar bara om att ta ansvar för vem man är...

Att se sina egna fel är lätt

Att erkänna dem är lite svårare

Att säga det till andra är lika svårt

Att ta ansvar för dem är något helt annat

det handlar om att ta bort det inledande, ta ansvar fr det själv och sedan tänka på det som handlar om andra

s(jälv)vårt

[youtube 8aIVvfh3Xuo]

Flyga drake (2008-10-26 21:43)

Denna helg har varit helt fantastisk. Har fått tag på tre skilda trådar från ett liv, en tid, en känsla som fanns innan. Innan själen hamnade på villovägar.

Har suttit och tittat på, samtidigt som dagen har lockat in liv, minnen, människor, känslor och sa jag liv? till min närvaro igen. Det spritter i hela kroppen av en tygg och lugn glädje över att jag är *här*, här i livet.

Filmen av mitt liv har slutat

jag lämnar salongen

för att åter möta

regndropparna

ser hur själens drake stiger upp bland vita moln på en mörk himmel, linorna är kopplande till kroppen och styr mig som en marionett. Jag ler. Verkligen ler, och dansar lätt. Återigen är det själen som styr kroppen!

Tack livet.

Tack alla som levt det med mig, om än hur kort det varit. Tiden är orelevant, tiden är ett påhitt medans det vi upplevt är en realitet av minnen.

Tack.

-

[youtube DdJginWbaCw]

{Intro }

I do gangsta rap
They wanna blame world problems on gangsta rap
It's our fault, cause motherfuckers is dying in Iraq
It's our fault, cause motherfuckers is starving in Africa
It's gangsta rap fault, that people are poor can't get
enough to fucking eat or live their life
That's rap music fault
It's rap music fault, that we got all this goddamn laws
and restriction and shit we can't do
They blame it all on us
I'm blamin' them for gangsta rap,
because if they didn't create this kind of condition
I wouldn't have shit to rap about
You know what I mean?

A'right, a'right, everybody back up, star status comin' through
The man is in the building
Don't touch him, don't look at him, and don't ask to take a picture

{1st verse }

I walks in, with that California swagger
With that attitude that it ain't nothin' badder
Now you can call me rapper
Or you can call me mister
Big money trapper, fuckin' with your sister
I'ma do it my way, from here to Zimbabwe
It's too hot today
Fuck what you got to say
Fuck if you mad at me, better go change your battery
Ain't gonn take my sunshine, like I hit the lottery
Ah, he's a show off, a hot head go off
Yeah don't make he mad
He might tear the fucking door off
Take all his cars, and don't try to fall
Cuz one of his people, might cut your fucking toe off
Ice Cube baby, make you take him serious

Everthin' I say, ends with a period
Everthin' I do, ends with you curious
Lookin' for the best rapper
God damn period

{Chorus }
(Thank God)
Thank God The Gangsta's back (x3)
And we don't gotta put up with this brainless rap
(So thank God)
Thank God The Gangsta's back (x3)
And we don't gotta put up with this brainless rap

Comin' live from Los Angeles
I know you hate to see me comin'
(I know, I know)
I know you saved a little something
(I know, I know)
I know your mouth is still runnin'
(I know, I know)
All smiles when I'm coming

{Verse 2 }
When I step up in the spot
Is he a thug or not
Is he a jugganaught, no I'm a astronaut
Nose all in the clouds, Ya'll think I'm too proud
Got to stay above the crowd, How you fuckers like me now
Some of ya'll start to smile
Some of ya'll start to frown
Some of ya'll back up
All niggers start to clap
Now I gotta act up, kinda like Bobby Brown
Better call for back up, when I shut this lobby down
When will you realise the cycle will continue though
Commercials for gatorade
Boy is it in you
hate to see me comin'
Riches full of drummin' (???)
Me and my ladies
Superman and Wonder Woman
He think he the shit, the shit think he me
So come smell mine, I bet it don't stink
I am the link, the food and the drink
The colour in the Kool aid, the nigger in the meat
(Don't trip)

{Chorus }
(Thank God)
Thank God The Gangsta's back (x3)
And we don't gotta put up with this brainless rap
(So thank God)
Thank God The Gangsta's back (x3)

And we don't gotta put up with this brainless rap

I know you hate to see me comin'
(I know, I know)
I know you saved a little something
(I know, I know)
I know your mouth is still runnin'
(I know, I know)
All smiles when I'm comin'

Thank God that The Gangsta's back (Scratched)

{3rd verse }
When will they realise, they'll never stop me
They call me arrogant
They call me cocky
Just because, I wont let them chop me
They want to whoop my ass, but this ain't Rocky
I'm as hot as an habotchi
Star child comin'
And I promise ya'll i'ma keep it one hun'ed
Ya'll promise me you wont T.R.I.P
Or I'ma have to hit your ass with a 2 piece
Hit you with some rice and two more sides
Don't you know my niggers turn haters in the mash poetatus
I'm the macaroni with the cheese nigger please
when you see me on the red carpet, down on your knees

{Chorus }
(Thank God)
Thank God The Gangsta's back (x3)
And we don't gotta put up with this brainless rap
(So thank God)
Thank God The Gangsta's back (x3)
And we don't gotta put up with this brainless rap

I know you hate to see me comin'
(I know, I know)
I know you saved a little something
(I know, I know)
I know your mouth is still runnin'
(I know, I know)
All smiles when I'm comin'

[youtube HzeZhCt5PVA]

Borde jag göra något annat åt det? (2008-10-26 23:30)

[youtube mf4IOoSHbC8]

skiftningar (2008-10-27 02:29)

En annan morgon fångade jag skiftningen mellan ljus och mörker...

En annan dag, fångades jag mellan skiftningarna av dig och mig...

i rätt ögonblick bor evigheten (2008-10-28 00:28)

Sitter hemma med 18 tända ljus

Musiken sprider sig i rummet

Tankarna stannar upp

för att lyssna

för att samtala

inser

i rätt ögonblick

bor evigheten

Sekunden som lever vidare när samtiden sakta dör och gått vidare...

Tänk vilka fantastiska människor som faktiskt finns i mitt liv? De som rör vid det nu och de som rört det tidigare, långt tidigare, de man aldrig glömt och aldrig kommer att glömma...

Inget nytt (2008-10-30 13:14)

Har hört Kents låt Kärleken Väntar, gång på gång på radion, men inte vetat att de var dem - för jag har aldrig gillat dem... Men nu hörde jag att det var dem, och berättade för barnen att det var en svensk cover/travesti/version av en låt som pappa lyssnade på som ung, men när jag ´nu kollade upp det - så skriver de inget om att det är en cover eller travesti - utan Jocke Berg står som helt ensam kompositör...

[youtube HcF8 _KIoczE]

...jämnför t.ex. refrängen med Visage och deras Fade To Grey

[youtube bSKVhodhMUM]

Men jag får även vibbar av Space med Magic Fly

[youtube 1lINSdf9cl4]

...och kanske Silver Convention Fly Robin Fly

[youtube RM72iWami9M]

K ordet (2008-10-30 13:18)

Gick och handlade med barnen. De berättade om ett tuggumi som deras mammas bror hade köpt i Las Vegas, man blev jättepigg av det och det var många långa berättelser kring det, så efter ett tag slutade jag lyssna på dem, bara för att se dem tala... Se hur de rörde sig, och bara var lycklig i deras närvaro. Men sen plötsligt när vi stod vid kassan och de berättade om vad tuggumit innehöll, så vaknade jag till liv, först förstod jag inte riktigt vad det var som jag hade reagerat på, men sen upprepade den yngsta

ingrediensen i det.

”Jo du förstår pappa, kokainet gör en pigg... Man blev verkligen det när vi provade...”

Va??? Men sen förstod jag vad han tänkte på och till kasörskan och de omgivande människornas glädje så rättade jag honom och frågade om han inte menade koffein?

Jag i mina egna ögon, känslor och tankar. (2008-10-31 12:09)

“Nobody can go back and start a new beginning, but anyone can start today and make a new ending”

Ingen kan gå tillbaka och starta en ny början, men vem som helst kan börja idag och skapa ett nytt slut

Har precis sätt en film med barnen, Den magiska leksaksaffären ([1]Mr. Magorium's Wonder Emporium) med Dustin Hoffman och Natalie Portman.

Jag minns att jag en gång i tiden sa att skulle jag ha gjort en film, så skulle den ha varit precis som Terry Gilliam's Brazil. Nu har jag samma känsla, fast det handlar om mitt eget liv - både hur det varit, hur jag vill att det skall vara och en livssyn. Jag känner mig precis som Herr Mackapär (Mr. Magorium). Det är jag. Det är min själ. Mitt inre. Att sedan den fysiska och reela närvaron idag, inte ännu kan nå fram till det eller visa det fullt ut, är en annan sak - men det är jag. Så enkelt är det.

Jag i mina egna ögon, känslor och tankar.

Barnen och jag skrattade och grät när vi såg den, och hela mitt hjärta fylldes av mina livstankar och synen på döden. Känner mig helt tagen...

Samtidigt så inser jag också att sensmoralen och tanken i den hela är något som jag skulle vilja att alla som är här, skulle se den - för den har tankar som jag är säker på skulle hjälpa och lyfta så många som är/varit i den situationen som många här är i...

-

“Sometimes you put walls up not to keep people out, but to see who cares enough to break them down”
Ibland sätter man upp murar inte för att hålla folk borta, utan för att se vem som brur sig tillräckligt för att riva ner dem

Nu längtar jag plötsligt också till 2010, då kommer Zach Helm's nästa film, The DisAssociate. Är den bara hälften så bra i manus som den vi såg idag så kommer den att vara underbar. Läste just upplägget för den, och det bådalar ju bara så gott: Plötsligt börjar en kille få vykort varje dag från en oväntad källa: Gud.

1. <http://www.imdb.com/title/tt0457419/>

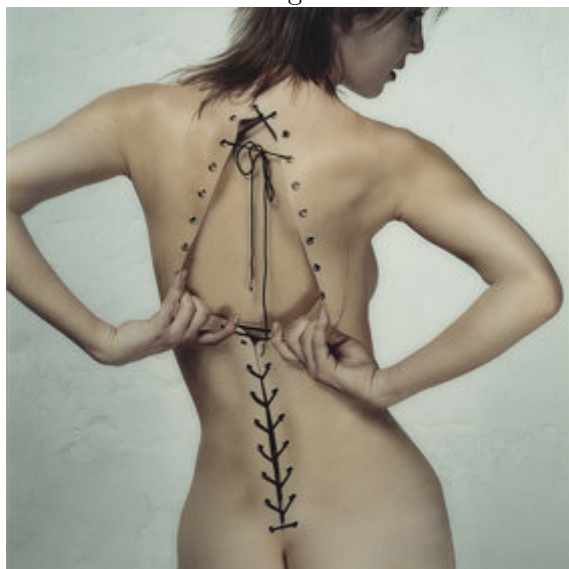
Bländverk (2008-10-31 13:07)

“Being happy doesn't mean that everything is perfect. It means that you've decided to look beyond the imperfections”

Att vara lycklig betyder inte att allt är perfekt. Det betyder att du har beslutat dig att se bortom det operfekta

Lillkillen sitter och sjunger i badkaret, den större springer fortfarande barfota på vida ängar i drömmen. Jag skall städa lite, och sen skall vi iväg till Nationalmuseem samt få besök av farmor i eftermiddag.

Lura ögat. Fem seklers bländverk. Välkommen till en utställning där varje verk är skapat för att bedra dig. Men inte för att förnedra eller håna. Tvärtom. Bländverkens roll är att överraska och lekfullt suddas ut gränsen mellan fiktion och verklighet. Tro dina ögon. Det blir roligast så.

» [1]<http://www.nationalmuseum.se/>

1.

<http://www.nationalmuseum.se/sv/Besoka-museet/Utstallningar1/Aktuella1/Lura-ogat-Fem-seklers-blandverkII/>

4.11 November

Som ett barn (2008-11-01 11:14)

förtrollningen är bruten

Vilka fantastiskt spännande vägar som livet faktiskt ger en - Just så där spännande som "Lura Ögat" utställningen var.

Öga och annat kan luras på många sätt - och ser man en bild från ett håll, men från ett annat håll framträder något annat - eller i ett annat ljus, annat avstånd.

Lite som en människa som snurar på sig, som visar upp en baksida också - som kan vara lika spännande den.

Det är en spännande tid.

För nu när jag klivit ut i friheten, så ser jag linorna och strängarna som jag själv suttit i och man fäst mig vid, jag ser tydligt vilka trådar man försöker dra i för att styra mig

och i de aldra flesta fallen, kanske mest sig själv.

Där själen skriker: Jag vill, jag vill, jag vill!!

Som ett barn

Men med en vuxenerfarenhet så handlar det sällan om ren vilja att vara nyfiken, öppen eller framför allt våga - utan mer om att man vill bygga sig sin mur, sitt slott, sin egen värld

där man känner sig trygg som kung eller drottning.

Men som ett en gång avslöjat kort trix, så förstår man inte riktigt hur man inte upptäckte det innan, även om man kan se att det är skickligt gjort än idag.

Man kan tycka att det är en fantastisk duktig trollkonstnär, men förtrollningen är bruten

“Never allow someone to be your priority while allowing yourself to be their option”

Låt aldrig någon vara din prioritet när du tillåter dig att vara deras valmöjlighet

Hittade en annan utställning som jag skall försöka hinna med idag, efter att läst vad en av mina kompisar skrev om det:

Kodak Hill Project Fotografier av Jens Andersson ✖ Det var någon gång förra sommaren som jag nåddes av ryktet om Kodak Hill. Fast så hette det inte då. Jag mötte en graffitimålare som nämnde Platsen, liksom i förbifarten. Han såg att jag inte var invigd. ”Jaså, du känner inte till det... Huset...” Han var synbarligen nöjd med min okunnighet, liksom över den effekt som hans ord haft. Nöjd med min återhållna men ändå uppenbara nyfikenhet. Och vem kan klandra honom? Inte jag. Tvärtom – när jag väl lyckats lirka ut hemligheten så kan jag inte säga annat än att jag förstår honom. Det handlade om en gigantisk övergiven fabriksbyggnad någonstans i Stockholm, som hade tagits i anspråk av målare från PUBB och KCN och andra graffiticrews och sakta hade börjat fyllas med pieces. När man väl varit där så har man varit med om något som inte många andra har fått uppleva, något man vill dela med sig av, men där en del av tjusningen ligger i hemligheten. Att man känner till och har upplevt Stockholms absolut hemligaste konsthall, det är inget man berättar för vem som helst. Det finns ett mått av profanering, kanske till och med av förräderi, i att avslöja dess existens. Men det handlar inte bara om en känsla av exklusivitet. Det finns, eller fanns i varje fall, en mer krass anledning att ligga lågt. Stockholm är en av få städer i världen där det inte finns några möjligheter för graffitimålare att arbeta lagligt och att i lugn och ro utveckla och avsluta sina verk. Om inte lagligt, så erbjöd Kodak Hill varje fall den sistnämnda möjligheten – lite arbetsro. Jag använder preteritum och skriver erbjöd, för sedan några månader känner polisen till hur fastigheten används, och gör ibland tillslag för att gripa konstnärerna. Ur den här aspekten är Kodak Hill inte unik utan blott den hittills mäktigaste i en lång rad övergivna rivningskåkar som fått nytt liv som graffitimuseer. Och alla tycks de följa en likartad utveckling med upptäckt, blomstring och förfall – en process som slutar med att polisen börja använda platsen som för att fiska graffitimålare. Inte för att de egentligen förstör något, utan mest för att det är så mycket enklare att gripa dem där än på andra platser. I och med detta så försvinner också den viktigaste drivkraften att måla just där, och graffitimålarnas jakt på en ny plats börjar. Men trots att polisen redan känner till platsen så är det är med blandade känslor jag skriver en text om Jens Anderssons utställning Kodak Hill Project. På ett sätt så förråder jag förtroendet, hjälper till att avslöja platsen och påskynda förstörelsen. Samtidigt – Anderssons utställning bär på en motsatt möjlighet, nämligen den att frysa och bevara ögonblick ur en sannolikt ofrånkomlig process. Och så erbjuder ju bilderna något helt annat. För fotografen är inte Kodak Hill vilken övergiven fabriksbyggnad som helst. Det handlar om Kodaks svenska huvudkontor, som för bara några år sedan var en arbetsplats för flera hundra medarbetare sysselsatta med försäljning, framkallning och lagerhållning av ljuskänslig film. I samband med att Jens Andersson fotograferade inne i Kodak Hill

så hittade han de ritningar som en gång i tiden använts för att bygga huset, och sedan antagligen på nytt när huset strippades på metall och andra värdefulla material. Nu får dessa ritningar utgöra underlag för bilderna och på så sätt korskopplas husets två verksamhetsområden, och historien med nuet. Jacob Kimvall Jens Andersson (f. 1974) är fotograf och varvar sin tid mellan kommersiella uppdrag och egna konstnärliga projekt, och han har ställt ut i Tokyo, Amsterdam och New York. Jens Andersson bakgrund som skateboardåkare präglar arbetet både till uttryck och innehåll. Han jobbar just nu på en bok med tidigare opublicerade bilder från Stockholms skateboardscen på nittioalet. Utställningen Kodak Hill Project är hans första separatutställning i Stockholm sedan våren 2007. Jacob Kimvall är graffitimålare och konstvetare. » [1]<http://www.dieselverkstaden.se/>

1. <http://www.dieselverkstaden.se/event.asp?di=16509&fc=1>

”Rita nått” (2008-11-01 11:58)

Hittade en översättning till Den Magiska Leksaksaffären filmen på nätet, så jag kunde lätt ta ut delar av dialogen som jag tyckte var så fantastisk - nu är kanske inte översättningen den bästa - men detta ger i allafall en vink om vad jag såg och hörde. Jag har även lagt till några av mina egna känslor och noteringar kring de olika text passagera.

--

Men Herr Makapärs saga var på väg mot sina sista kapitel. Det är okej. Alla sagor, även de vi gillar, måste sluta. Och när de gör det. Är det bara en chans för en annan saga att börja...

Min notering: En rofylld tanke som handlar om saker som inte tar slut, utan om nya som börjar...

-:-

När hon var liten, trodde alla att hon var ett musikaliskt geni. En duktig pianist. Och hon trodde på dem. Men nu när hon är vuxen, är hon inte lika säker längre. Jag vet inte varför vuxna inte tror på samma saker som de gjorde när de var små. Ska de inte vara smartare?

Min notering: Ett så talande stycke om hur vuxenvärdens värderingar stänger ute, istället för att släpper in - och river istället för att bygga upp. Med kunskapen om valmöjligheterna så slutar vi välja och låter andra välja åt oss utifrån våra egna förutfattade meningar (som vi aldrig fattat, men gömmer oss bakom, i tror om att vi förut fattade vad de betydde)

-:-

- Min hatt har fastnat. (högt uppe) - Det ser ut som att du behöver en stege. - Jag behöver bara hoppa högre. - Eric, det är minst två meter högt. - Två meter? - Minst. - Tycker du att jag ska ta fart först?

Min notering: Så underbart bara. Att inte se problem, utan att våga tro på sig själv och alltid veta att det finns möjligheter vid varje problems fot.

-:-

- Fick du några kompisar på lägret? - Ja, Jeff. - Är Jeff verklig? - Ja. Visst. - Är han ett djur? - Han var en ekorre.

Min notering: En fantastisk bild, som i ett första skede kan tyckas sorglig, men i nästa så inser man vad väner och kompisar är och att det spelar ingen roll om man ens pratar samma språk, har samma åsikter eller något sånt. Vänskap är mer än vad folk säger att det är.

-:-

- Den här, min älskade, är till dig. - Vad är det? - Det är en kub. - Det ser ut som ett stort block av trä. - Det är ett stort block av trä. Men nu är den din. - Jag tänkte igår att jag inte hade tillräckligt med stora block av trä. - Osannolika äventyr behöver osannolika redskap. - Ska vi på äventyr? - Vi är redan i ett.

Min notering: Ouch! Mitt i prick. Vad ser du, och vad är det som du upplever att du ser samt vad är det? Tre frågor som aldrig annars får sina svar i samhället. Svaren folk tror sig ge är oftast endast inlärda skydd mot att säga vad man verkligen ser. Man har lärt sig att säga vad andra förväntar sig att det skall vara. Ett påhitt. Ändå skrattar folk när du hittar på att det är något annat. Hur konstigt är inte det? Egentligen.

-:-

- Här är det. Jag har inte slängt nåt. - Jag kan se det. Är allt det här kvitton? - Det mesta. Vissa är viktiga dokument, det andra är klotter som jag har sparat. Jag kan inte se skillnaden.

Min notering: Hehe, säger kanske mer om min syn på sakers värde än om något samhällsrelaterat ;)

-:-

- Jag ska lämna. - Affären? - Världen. Ser du de här skorna? Jag hittade dessa i en liten affär i Toscana. Jag blev så förälskad i dem att jag köpte så många så att de skulle räcka hela mitt liv. De här är mitt sista par.

Min notering: Också bara en så vacker bild av tillfredställelse och mental trygghet. Kan känna igen mig i dessa rader på så många plan idag. Tillfredställelse i livet.

-:-

- Enligt din personallista, har du haft många påhittade personer på böckerna. - Vem då? - Kungen av planeten Yaweh. - Han är inte påhittad. Han är inte riktigt kung och planeten existerar inte, men han är inte påhittad. - Det är det som är grejen. Om det inte finns en planet... - Du kan inte hindra folk från att ha aspirationer.

Min notering: Så många säger att saker är på ett sätt, att det är rätt eller fel, i ett försök att hindra andra från att leva sitt eget liv. Man vill anpassa sig, man vill så gärna vara den bilden som andra har av en - att man glömmer att måla sin egen. Jag vet många som kastar upp färg på sin livsduk och skriker ut: Detta är jag, ta mig som den jag är - jag är stolt, stark, unik. Men på tavlan syns bara uppkastad färg, utan känslan - för den håller de gömd inne i sin själ och vågar inte kännas vid. De tar i, tar plats - bara för att deras mur skall bli stark, och att det skall bli långt för andra att komma in till deras inre. Detta är dödsleken

-:-

- Jag visste det, så fort jag såg den kostymen. - Visste vad? - Du är en "bara" kille. - Vad är en "bara" kille? - En kille som ser ut som dig med samma hår, samma kostym och samma skor, går runt.....och han tror att det bara är en affär eller en bänk. Det är bara ett träd. Det är bara vad det är, inget annat. - Men detta...är bara en affär.

Min notering: Att lyssna och att se, är att släppa det man tror och vet. Så enkelt är det. Inget annat.

-:-

- Vad gjorde du? - Jag byggde en skulptur. Jag fick 25 tusen poäng i paddelball. Jag kom på hur man vinner på solitaire varje gång utan att fuska. - Det är saker som du gör själv. - Det fanns människor...omkring mig.

Min notering: Den oroliga mamman som känner att sin son är ensam, medan han själv gjorde det han ville. Utan att känna sig ensam. Att hitta sorg där man istället borde se glädjen... Det är svårt, men det är ett mål. Ett mål som är självklart för barn, men otänkbart för de flesta vuxna.

-:-

- Ta reda på mitt arv till Mahoney. - Ditt arv? - Menar du att Mahoney får affären? - Vad menar du med "ditt arv?" - Du står i hans testamente. - Varför finns det ett testamente? Varför vet du att det finns ett testamente? - Jag har berättat för dig. Jag lämnar er. - Jag trodde du menade pensionering... semester. Vad pratar du om? - Jag tror han menar att han ska till himlen. - Himlen, Elisium, Shangrila. Jag återuppföds kanske som en humla. - Dör du? - Glödlampor dör, jag avgår. - Är du sjuk? - Nej. - När hade du tänkt dig att avgå? - Omkring halv fem.

Min notering: Glödlampor dör - jag avgår - när avgår du? Tre korta rader, som säger mer än de flesta böcker. Vad vill man med livet, det man gjort och hur ser man på sig själv samt det som folk kallar döden...

-:-

- Varför ljuger du? - För att jag måste. Du måste leva. - Älskling.....det har jag.

Min notering: Folk tar till lögnen så ofta för att försköna något, utan att egentligen inse att det är minst lika vackert som det redan är

-:-

- Varför ska du lämna oss? - Det är min tur. - Är det allt? - Vad kan det annars vara? - Vad ska vi göra utan dig? - Driva affären. - Jag vet inte hur. - Det är därför jag gav dig kuben. - Men den gör ju inget. - Vad händer när du är klar med den? - Jag vet inte vad jag ska ha den till. - Det är ett block av trä. - Kan du inte komma på nåt? - Jag kan säkert komma på en miljon saker som man kan göra med den. - Det finns en miljon saker man kan göra med ett block av trä. Men vad skulle tror du skulle hända om någon.....trodde på den. - Jag förstår inte.

Min notering: Att förstå saker handlar oftast om att våga att inte förstå. Att våga släppa tanken på hur något är och har varit. Att våga tro på det man inte hört någon säga....

-:-

- Nu väntar vi. - Nej, vi andas, pulserar och genererar. Våra hjärtan slår, våra sinnen skapar och vår själ andas. Väl använda 37 sekunder är en livstid.

Min notering: Stunden. Hur viktig de små stunderna är, bara man vågar andas....

-:-

- Åk inte. Jag är inte redo. Jag är inte redo för detta. - När Kung Lear dör i femte akten, vet du vad Shakespeare skrev då? Han skrev, "han dör". Det är allt, inget mer. Ingen försköning, ingen metafor, inga smarta sista ord. Det vi kommer ihåg från den mest inspirerande dramalitteraturen är att.....han dör. Det är genialiskt av Shakespeare att komma på att han dör. Varje gång jag läser

de orden, känner jag mig överlycklig. Jag vet att det är naturligt att vara ledsen, men inte av orden han dör, utan från livet som vi såg före orden. Jag har levt längre än alla mina föregångare. Jag ber dig inte att vara glad över att jag måste åka. Jag ber dig bara att vända på bladet. Fortsätter läsa... och låter nästa saga börja. Skulle någon fråga vad som hände mig, då berättar du om all den glädjen och slutar med ett enkelt och måttligt, "han dog." - Jag älskar dig. - Jag älskar dig också. Ditt liv är ett tomt ark. Rita nått. Hejdå, min älskade.

Min notering: Mer behövs inte sägas. Allt annat ligger i känslan och minnet. Han dog.

--

- Det är du. Du är ett block av trä. - Är jag ett block av trä? - Ja, Mahoney, det är du. Vad du behöver tro på är inte kuben, affären eller mig. Vad du behöver tro på är dig själv. Det är så Molly Mahoneys saga började.

Min notering: Precis det är det vad livet handlar om, enligt mig. Att våga tro på sig själv utifrån det som andra inte definierat åt en. Inte att tro att man är allt det folk säger, eller förväntar sig, eller ens det man tror sig vilja vara. Utan att tro på sig själv. Jag tror inte att jag träffat någon som gör det på riktigt... Men så länge som tron får finnas kvar, så finns också möjligheten.

Livstid (2008-11-01 13:46)

När vi var på Nationalmuseum igår, så passade vi även på att titta på den äldre verk som finns där samt fashinerades av det konsthantverk möbelutformingen på 1600-talet kunde vara. Vi såg ett lås som var helt otroligt och tänkte på våra nyckelhål av idag.

- Kanske inte konstigt att samhället ser ut som det gör, när stolthet och tid inte längre får plats i ens arbete?

På kvällen kom farmor förbi med en hel säck med goda ostar, oliver, vindruvor, kex och kycklingspett, potatissallad med feta ost, tsatsiki, och gud vet allt.

Barnen myste i vardagsrummet framför elden, medan jag och mamma satt i köket med stearinljus och en flaska vin och pratade om livet.

Svårt att se att man kan få en mycket bättre fredag?

Nu ser det ut som Lördagen kommer att bli minst lika bra.

Solen flödade in genom rummet när jag öppnade ögonen i morse. Kände hur solstrålarna andades över min kropp. Lätta andetag av livstygnd. Stängde ögonen igen. Njöt. Lever - både i dröm och verklighet.

Ser fram mot eftermiddagen och kvällen då jag dammar av mig allt grått gatudam, och dränks i briserande svettddroppar av hetta:

[youtube 8fxJsDUMM1Q]

Tänk att bara få leva med vetskapen om närhet, kärlek, minnen och allt - utan kraven på att bevisa och visa något hela tiden. Jag faller ner i ett ljushål då jag är ute - tänk att inte behöva rapportera hela tiden, eller be om lov för att ha kul en liten stund till. Att få leva och låta leva. Minnen av en framtid som skapades för längesedan, vävs in med samtidens klang av solstrålarna som klingar av på vardagsrumsgolvet.

SKapar minnen varje dag. Min livstid är nu.

Växer på träd (2008-11-04 12:12)

Sitter på jobbet igen.

Ögonblicket som fångade blixten står inte stilla likt hjärtats rytm andas det utan att utomstående ser stundens liv fristående och nära det intima avståndet. nära och fristående när blixten fångade ögonblicket i sitt eget ljus

Dagarna växer på träd. Som löv. De knoppas, slår ut. växer sig starka, ändrar färg, och faller sedan som fyrverkeri i natten, för att ge syre till marken under trädet, till en ny dag.

Ler fortfarande*

Möten och människor. De finns där varesig vi vänder dem ryggen eller kliver på dem. De går inte att ta bort, även om man lätt tror det - det handlar nog mer om omprioriteringar.

Men ser med tiden och situationen vad och varför människor ger en och behöver olika saker av en. Ibland kan man tro att det är en sak - men sen så kommer en av livets större svängar i ett litet paket - och man ser plötsligt precis hur spåren delar sig och kan lägga till en tydlig placering av prioriteringar vid ens livsbord. Goda intensioner har de flesta av oss, men sen så finns det konkret återkommande, det som format oss till den vi är - oavsett om vi vill eller känner så inerst inne.

Såg en fantastisk bra film igår.

Inside I'm Dancing

» [1]http://cdon.se/film/inside_i'm_dancing-520227

En mening som aldrig sas i filmen, men som jag kände, var svaret på frågan: Behöver du talhjälp?

- Nej tack, jag talar bra - jag behöver bara lyssnarhjälp; någon som kan lyssna på mig...

1. http://cdon.se/film/inside_i'm_dancing-520227

Solregn (2008-11-04 12:32)

Har en liten klump i magen nu - men jag ler fortfarande...

Dels så måste jag göra något åt ekonomin. Det ser väldigt mörkt ut. Dels så verkar det inte som om att jag kommer att få den där andra tjänsten här på jobbet - och jag hörde att chefen hade sagt till en av brukarna att jag tydligen skulle tycka att det var jobbigt att pendla - när det är precis tvärt om. Jag har inte tyckt det varit jobbigt en enda gång under det gångna året, utan ser det som en fantastisk möjlighet att få tänka, slappna av och fokusera.

Känns med andra ord inget bra på jobb situationen just nu, och jag är rädd att det skall gå ut över mitt engagemang med brukarna - men jag har skickat ett mail till chefen för att kolla läget lite...

Just nu, troligen inte när brukarna kommer hem, men just nu, så känns det mest som om jag skulle vilja se vad jag har för uppsägningstid, och hur många semesterr dagar jag har - för att avsluta detta, så att brukarna inte skall få halvhjärtad hjälp - och att man skall kunna göra plats för någon som ledningen önskar sig istället.

Men å andra sidan så vet jag att jag skall jobba mycket här i julhegn, och ur en ekonomisk synpunkt så skulle den extra slanten vara mer än välkommen.

Känns dock lite trist med att bära känslan av att inte räcka till eller vara "önskvärd" - speciellt då jag trivs så förbaskat bra och verkligen ville vara kvar.

Men jag får låtsas att det är ett vackert solregn idag, där mina tårar får leka med mitt leende i morgondagens ljus.

Löv som blåser i vinden (2008-11-05 23:22)

Ur ett samtal om vänskap

Jag har mina vänner för vad jag kan ge dem - inte för vad de kan ge mig, då jag aldrig tar emot något.

Folk gör jämt det som känns bra för dem, det som de vinner något på. Även om de säger att det inte är så. Ju mer de försäkrar om det, desto mer verkar det stämna att de verkligen gör det för sig själva.

Mina tårar kan falla, jag kan vara ledsen, jag kan vara glad - men riktiga tårar för mig - de finns inte. Jag kan inte vara ledsen för mig själv - men för andra, som mina barn, kan jag gråta...

Jag kan säga haha, jag kan le med ögonen, men inte skratta med mage och själ.

Har tänkt på vad det kan bero på. Jag har haft en bra barndom, men å andra sidan så har jag alltid funnits där för andra. Förlorat med flit i tävlingar för att jag vet att någon inte klarar av att förlora, eller för att den personen skulle bli mobbad. Jag har hoppat av saker som jag själv brunnit och

långtat för, bara för att jag ser hur mycket någon annan vill.

Jag försöker finnas där med en tanke och ord, just för den personen som behöver det. Säger sällan att jag inte vet vad jag skall säga - utan istället låter jag min själ tala.

Men de få gånger i livet när något verkligen betytt något för mig, så har ingen orkat, haft tid eller förstått att det skulle kunna vara viktigt. Man gör inget heller när det kanske går upp efteråt, utan oftast så rättfärdigar man sitt eget handlade och skyddar sig själv - istället.

Jag har fått lära mig att klara det själv - och gör det också. Jag kan aldrig falla, för jag ser alltid ljus någonstans. Det gör att jag aldrig får gråta - på samma sätt som att jag aldrig skrattar - på riktigt.

Jag vet precis hur jag vill bli hjälp, vad jag behöver - men jag vet också precis hur jag skall hindra folk från att göra det, och de som inte gör det med själ och hjärta fastnar där - de andra kommer igenom som om det inte hade funnits något hinder, för de ser inte hindret - de ser människan. De ser mig.

Jag har en vän som alltid går rakt igenom - för honom hinns det inga murar, hinder - han ser det han ser. han ser mig. Men det är också bara han.

Nästan som man undrar om jag bara är hans skugga...

Alla andra har sina murar som skapar deras agendor - han och jag har inte det.

Det är många som "ser" mig och vill hjälpa "mig". Men det är som om jag skulle peka på en stor skog och fråga vad de ser. Någon skulle skämta om att den inte såg skogen för alla träd. någon skulle säga energi, någon skulle svara en skog, någon skulle försöka måla en tavla med andras färger för att söka ett poetiskt svar som skulle tilltala mig, någon annan skulle bara säga "va?" - ingen skulle säga "lov som blåser i vinden..."

Eller, ingen är fel att säga, för det finns två eller tre personer som skulle säga det - utan att jag hade påpekat det, eller något liknande. Alla andra skulle se det som de ville se, de trodde sig se, de förväntade sig att jag ville att de skulle se - men endast två-tre personer utöver min vän, skulle faktiskt se skogen och berätta vad de verkligen såg.

Det är det jag menar med att ingen ser mig - de ser sina egna bilder och drömmar.

Visst kan man säga att alla människor drömmer om att bli seda, men det är inte samma sak.

Precis som vissa människor är extra känsliga för ljus, ström, nötter, så är jag extra känslig för själarnas tankar, eller något. För mig är det viktigt att handlingarna kommer med rätt intentioner - lite som att av misstag få höra att någon sagt till någon annan i förtroende, att de tycker att jag är bra - *orden av vänlighet, som de inte vinner något på.*

Vänskap är något stort. Det bygger på något större. Det finns i ett sammanhang. I ett liv. Men dödar man livet, så finns det ingen vind och inga löv, utan bara torra grenar i ett dött landskap.

utanför klockan (2008-11-07 14:36)

Vet inte vad jag skall säga.

trött, men ändå närvarande...

Tanken vill inte riktigt stanna, eller kliva in helt... Den cyklar omkring på en trehjuling utanför. Hör dess lätta och hjärtliga skratt. Blir lugn av det. Släppa kontrollen och låta livet leva, utan att man jämt håller hårt i tyglarna.

Viljan till mycket finns, och möjligheterna är desstå fler - har sju förfrågningar om kvällen, men jag vet inte, orkar inte, ser inte. De står mer som taxi chaufförer vid en flygplats med stiliga plakat med mitt namn på och bara väntar på att jag skall ge mig till känna och kliva in i resans start.

Men flygplatsen har också mycket som folk aldrig ser, när man stressar fram. Blicken i skyn och fötterna stadigt på marken samt händerna fulla. Jag sitter istället med fötterna på bänken, blicken svepande i ansiktshöjd, en öppen hand och en varm tekopp i den andra. Hör hur stegen jäktar i takt med sekunderna och bildar applåder över livets framfart. Snart börjar nog något ropa "Hepp, hepp, hepp!" och någon faller i någon port eller gränslar över en resväska....

Vet inte vad jag vill idag, känns som jag trillat utanför klockan...

Målningar av tid (2008-11-07 18:05)

Tanka luft Fredag. början och slutet. tankens avstamp livets boja Rosetten på själens gåva dagen som drömmen byggde men verkligheten gömde i tanken

Tappade upp ett varm bad. La mig sakta ner. Likt Sir Väs gjorde jag mig plats mellan bubblorna. Såg hur ångan lekte med den kalla friska luften som kom in genom fönstret. Kände aromen från tekoppen vid min sida. Från vardags rummet strömmande Celph Titled och J-Zone

[youtube Cfww-Bp8lBs]

Minns när han kallade sig något annat och vi hade långa diskussioner om samhället, livet, och hip-hop kulturen.

Tror det var för 15 år sedan.

Men vi har fortfarande en sporadisk kontakt.

Samma sak med The Head som jag blev vän med för nästan 20 år sedan, innan de fick sitt genombrott

[youtube bNwYsKIL-o]

Tänker på att det är fredag och jag inser att jag verkligen ser fram emot att få träffa Mike G igen, även om Baby Bam inte är med när de kommer tillbaka till stockholm den 10:e December. Vi har haft det riktigt kul varje gång de varit över här. Många minnen! 😊

Med de får ljudsätta min fredag:

[youtube ZJFCeRdq91Y]

Låg i badet och studerade min hand. Insidan. Den synliga insidan. Studerade linjerna och fun-derade vad se sett, känt och upplevt under tiden som jag varit med. Lyssnade med ålder och öppenhet. Hörde det viskas om målningar av tid.

Så många säger att "Nu skall jag börja...", "Från och med nu kommer jag...". Nu blir till ett

substitut och jag blir ett verk.

Substitut och verk

Subjekt och verb

Subjektiv värk

Ett färdigställt verk, inom en tydlig ram, fast bakom glas - för illusionen av att se ut.

Jag försöker se det tvärt om. Obstinat. livs tinad.

Nu är verket, nu är det som är. Jag är ett pronomen

verk och för ingen man, för människan. prohuman

hueman se mina nyanser antonymer till dina färger

Mäniskam (2008-11-07 18:28)

[youtube p9kZyLY0n9U]

Varje gång som folk kommer med fördomarna om män, så gråter jag - jag förlorar min egen tillhörighet, jag blir helt osynligt - jag finns inte, jag räknas inte. Annars brukar folk säga något liknande med att allt det dåliga försvinner bara någon vågar stå upp för det som är bra (kommer inte ihåg hur talesättet går, men det är ungefär så som tanken är). Summan av det hela blir ju att jag som försöker hjälpa till, försöker se, försöker ge uppskattning etc, känner att trots allt som mitt hjärta lägger ner i det - så är det inte det där som är bra, det är en del av det dåliga... Jag är ju man, spegel säger det, människorna säger det... då är jag dålig.

För mig så får jag känslan av samma sak som man säger om alla överviktiga som inte orkar röra sig, som samhället klassat som lata - och som efter ett tag fgaktiskt själv börjar leva efter myten om sig själva: "Folk förväntar sig att jag inte skall höra, synas, orka - så varför skall jag?". Eller t.o.m. unga kvinnor som vill klä sig så som de själva vill och tycker är snyggt, men som av samhället klassas som "utmanande" och "provocerande" - Det är inte konstigt att de efter ett tag börjar tro att de är det, och betar sig efter det. Det blir deras identitet.

Hur blir det då för män, som ständigt genom historien har fått denna stämpel på sig? Vilka hjälper dem att ändra sig? Hur gör man, och vad sker med de som verkligen försöker vara människor?

Syns de?

Eller buntas de ihop utan eftertanke och med en liten klapp på huvudet får höra: "*Ja, ja, du är så duktigt du*" som man säger till det lilla barnet som tror att han kan förändra världen. Sen undrar man varför världen fortsätter att se likadan ut.

Människan förtjänar inte respekt, den skall finnas där som en självklar del. Inget som man måste tjäna in. Om det sedan är en man, en kvinna, en grupp, en mamma, en pappa, en kollega eller vad det än är som nu saknar respekten, så är det en respektlös människa. Oavsett grupp tillhörighet.

Människan är alltid där, och några saknar något.

Många ser inte små sakerna i annat som andra ser och märker. Men är det för att man har sitt kön, eller är det för att man blivit uppfostrad så - både som man och kvinna?

Jag förstår resonemanget om att det är tröstlöst att säga att någon gör något bra, när man aldrig får höra det tillbaka - men det kan vara så att många män inte vågar säga att deras hustru är duktigt, för då känner man genast av att man inte är så jämställd som man vill vara, tror sig vara - så därför gömmer man huvudet i sanden utan att säga något.

Själv brukar jag tänka så. Skulle jag ha sagt något om hon inte hade gjort det jag förväntade mig? Ja, troligen... Så varför skall jag inte säga något när hon gör något som jag förväntat mig... Det enda som egentligen sker är ju att jag säger och visar något positivt "i onödan" liksom. Vi brukar ju inte dra oss för att bli arga, skälla och bli ledsna i onödan - varför inte vända på det? Om inte för andra, så för oss själva...

Alla mina obstinata klockor klämtar så att jag undrar om du inte kan höra dem också, vid meningen: "Tyvärr så är det juh så att största endelen män är just såna här.. det e nog något du får acceptera.". Jag kommer ALDRIG att acceptera något som jag anser är fel. Tyvärr lever jag så. Jag förstår vad man menar, men ändå... Hur långt hade vi kommit i världen om man sagt att största andelen kvinnor inte kan bestämma på jobbet, veta vad som är bäst för dem eller största andelen människor är hetrosexuella, så du får nog acceptera att det inte sker någon förändring.

Undrar om Obama, eller Will Smith tänkte i de banorna, att största andelen framgångsrika i USA är vita...?

Vilket skall man lyfta fram: Alla de fattiga och brottslingarna i gettot, eller är det bättre att lyfta fram de som vågar och gör något åt situationen? Samma sak med män/kvinnor, vad gör man genom att kritisera alla män, och i en finstilt note längst ner säga att detta gäller inte alla män. Lite som fildelningens rättfärdigande om att man skall köpa skivan/filmen/spelet som man laddat ner och att man gör gratis promotion åt bolagen - men hur kan man samtidigt säga sig hata bolagen och fildela för att de tjänar så mycket pengar, och samtidigt säga att man gör dem en tjänst, jobbar åt dem med dyrbart promotion - gratis?!

Det enda man egentligen gör, är att vara den andra som kastar stenen, bara för att den första gjorde det...

Men jag vet. Alla vill väl. Ingen menar alla... Men gör det då att Ingen vill alla väl? 🤔

Detta är bara vad jag tycker. Inte vad han tycker, hon tycker, de tycker, dem tycker, någon tycker. bara jag.

Det som är grunden i det hela är ju precis just det. Vi är alla olika, med olika referensramar, tankar, känslor och så vidare. Man får, och ska tycka olika - det är det som får livets kuggar att haka sig i varandra och vi kommer framåt!

[youtube j _guUeWCE1g]

d.ÄR (2008-11-08 01:43)

[1]

[youtube 0HRmo8 _30yM]

Att finnas där

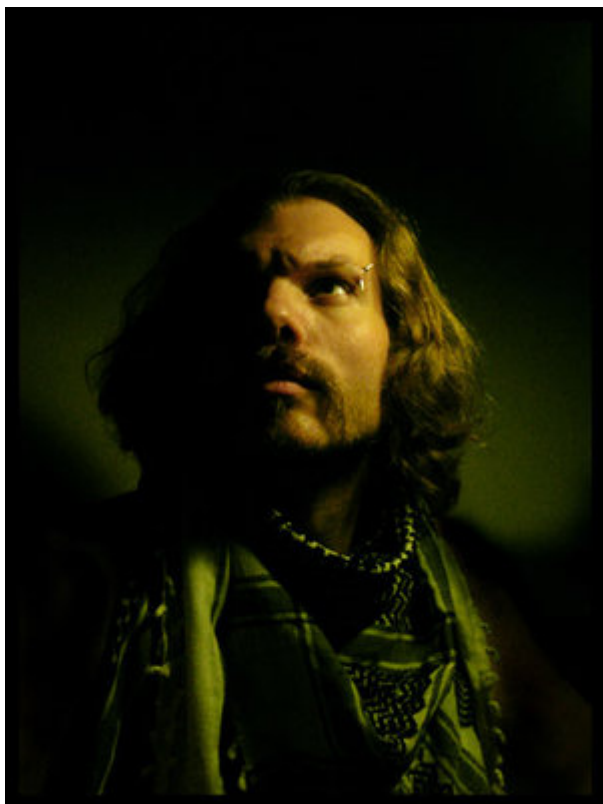
[youtube HF1l3pnPzhE]

[2]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/morgonjobb.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/jobbmorgon.jpg>

Kall hand av värme (2008-11-08 15:19)

[1]

Händer

Vänd en mot dig och den andra ifrån dig.

Se

insidan och ytan

där

i mellanrummet

finns du

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/nattmote.jpg>

En blå nyans (2008-11-09 09:27)

Vaknar och märker att mobilen är full med sms.

Nästan alla säger samma sak - Grattis på farsdag.

Men inget från mina barn. De brukar visserligen vara uppe tidigt, men de sover kanske ut idag.

Vädret är så där mysigt grått utanför, det där vädret som lockar fram sinnen och närvaro, det där vädret som så många andra säger "Usch vilket trist väder" och jag inser att jag inte ser samma sak som dem.

Var inne hos en brukare och hjälpte honom med morgonbestyren och lite halt slentrinamässigt slank det ur mig: "Ja, idag är det en lika grå dag som igår. Lite trist.", men svaret som jag fick var något helt annat. "Jasså?" säger han och tittar ut: "Jag tycker det ser lite blått ut idag...". Jag stannar upp, och tittar ut jag med. Verkligen tittar - och visst har han rätt. Det ligger en blå nyans över allt.

Ler igen

Det är underbart när folk visar saker som de ser, och man själv också vågar se.

Annars är det just nyanserna som faktiskt ofta är mer låsta än svart och vitt. De färgas av närstående färger och i tron på sitt eget djup stänger de ute ljuset, för att kunna gläsa i sin egen fullkmlighet.

Jag gör. Därför är jag.

Inte riktigt så som det var menat. I Am. Inte jag är, jag gör. Inte på det sättet. Det är nog som kärleken. Man vet inte vad det är och betyder, förens man upplevt den - och just livet har så många sagor och förutfattade meningar om självförverkligande och frihet, att väldigt få människor verkligen vet vad det handlar om. Men de flesta. När de vågar lyssna, vågar tänka efter - utan att behöva tala, så inser de att de inte har en blakaste aning om vad I Am är, bara att de själva är långt ifrån där..

Men utåt så låtsas de, ju hårdare och ju tydligare de låtsas - desto bättre tror de att de mår, för de lever sitt liv genom andra.

U Are

Livsstaffli och tankecanvas (2008-11-12 12:24)

Mina tårar

Jag vet att allt löser sig.

Jag har varit med för.

Jag vet att jag bottnar

Ibland går det precis upp till näsan när jag står på tår

Mina tår

ar

Hittar alltid ljuset

Greppet

Den andra vägen

Men vad sker

Den dagen

Då botten går ur?

Jag kommer aldrig hinna ropa eller be försynt om hjälp. Ingen kommer att se mig, för de vet att jag kan.

Jag kan

Kan

ske

Inte

Något som de kan.

Jag tror i alla fall på ying och yang. Det är tydligt i mitt liv. Där det ena finns, finns det andra – hänger ihop, utan att blandas. Går det bra med känslor, trillar de konkreta fundamenten. Byggs de stabila grunderna dör känslorna.

Jag ger ibland tecken på hur det är, men oftast ser mina sträckte händer ut som hälsningar eller att jag kan bära något i dem åt andra medans de säger sig ta hand om mig, eller förklara hur illa behandlade de är, eller något liknande.

Det har kristaliserats allt tydligare vilka som verkligen lever, är nyfikna och modiga.

Sen finns det alltid vackra och gosiga hundar som skäller, för att man skall tro att de är något annat – men oftast visar det sig bara att de bara är vackra och upptagna med att skåda sig själva i andras ljus.

Jag har skugghundar och solkatter i mitt liv, ser dem tydligt. De är som höststormvindar och fritt levande väsen – lyssnar med eget ansvar och agerar av egen vilja även inom låsta ramar. De ger mitt liv syre. De är vad jag sökt i livet. Orden med värme om mig, som jag inte skulle höra. Självklarhetens agenda. Livslust.

Frågan är när jag skall börja våga tala med dem om mig.

Svaret är i spänningen mellan yta och fallet under botten.

Där jag fortfarande tror mig se ljus

Och går åt andra hållet

Av nyfikenhet

Till vänster

Eller höger

-

Tänk dig ett kugghjul

Varje kugge är en tanke

Se kugghjulet som en igelkotte
Se hur den blir trygg och viker in alla sina taggar
Se hur kugghjulet bara spinner

Så är det nu

För mig

Tankarna fäster inte, de snurrar, men de stannar inte upp, de fastnar inte och de går inte vidare. Jag ser dem som olika färger. Deras former och uttryck försvinner i rotationen. Som att gå på tivoli utan att ha pengar och druckigt för mycket, eller ätit för mycket sockervad.

Se hur den vita harnen hoppar.

Följ vägen med de gyllene stenarna

Stanna inte upp och se hur du springer i luften.

Man är inte speciell. Man är egen. Men aldrig speciell. Inget undantag. Egen. Inte annat. Våga vara dig, utan att tro att du är speciell. Våga se din roll i ett större sammanhang, vågar vara en del. En del av

Dig själv.

Tårarna står vid leendets högra sida, så som i givakt. Brännande i solljus, klart frustna i vinterkuggan.

Att se någon annan i sitt eget fall, är stort. Att räcka ut handen är än större.

-

Går under i mörka gångar

Men kommer alltid upp som en nyfiken surikat. Spanande. Orädd. Lätt korkad, naiv om du så vill. Men det är jag, mina ögon, min själ, min nyfikenhet... mitt liv – inget du styr över, inga trådar utanför min kropp som styr min handlingar. Bara jag. Den som de flesta inte ser, bara tror sig se – när de målar upp sin egen teater och cirkus affisch till föreställningen om mitt liv.

Det enda som jag egentligen lärt mig,

är

När någon säger "Då vet jag"

så vet de

igenting

De har bara slutat bry sig. Fullt upptagna med av att måla sin egen tavla.

-

Man målar inte för att man vill, inte för att man vill skapa, inte för att man vill visa –utan för att statuera ett värde. Man klassar in färger och ord i "fina" grupper och "vanliga" grupper, man ser bara orden enligt uppslagsbokens sterila beskrivning, inte dess former, dess innebörd, dess känsla eller den bilden de målar upp – ändå säger man sig vara sitt eget livs livskonstnär – man målar upp det som man vill ha, det man vill att andra skall se – utan att säga hur det verkligen är eller känns

-

”Det är inte din börda att bära”. Samtidigt som orden ekar av sin egen tomhet, så slår ljudvågorna ut för fullt.

Självklart så är det något som alla måste göra, det finns de som har det värre i livet.

- Har aldrig ifrågasatt det, på samma sätt som jag inte ifrågasätter sårets storlek i förhållande till smärtan. Jag minns skärsåret från pappret och den spruckna vristen

Jag vet

Upplevelserna är egna och är en öppning till själen. LYSSNA när den talar. Jag försöker, därför hör jag, inte, det du säger när du ger mig tysta former av ord som kastas ljudlöst in i bilden då målat upp utan färg.

-

Vad är hjälp?

Jag kan inte!

Så kan man inte säga, man måste försöka. Man måste göra det själv, ingen kan göra det åt en.

Jag kan inte.

Vad är hjälp.

Behöver man verkligen det.

-

Har lånat en digital system kamera. Skall fotografera en kalender på beställning. Kameran är än så länge formen av ett tyst ord för mig. Men jag har min bild klar. Skall fotografera skuggor av miniatyrer – för det är så som vi lever. Som skuggor på väggen. Större än vad vi egentligen är och står för vårt eget ljus, så att vi inte skall synas

i vår egen tavla.

Molnar en tavla (2008-11-12 15:30)

Tolkningarna, intrycken och målningarna skapas av betraktaren.

Man läser in det som själen ser, för själen läser med andra sinnen. Bränner det till, så är det själen som lever - känns det inget, så är själen död eller frånvarande.

Det skrivna ordet talar själv, så lyssnar man på det - så behöver man inte läsa.

-

Molnen spricker upp, som sår på en grå själ. Visar djupets klara färger Ljuset rinner ut över landskapets stela kroppar Visar ytans grumliga toner

Chefen sa till mig att om jag behövde ledig, så skulle jag ta det med henne – lite som det där med hjälp – jag gjorde det, strax efter 15 men när inget svar kommit strax innan tolv dagen efter så insåg jag att det var som med hjälpen, man behöver det inte när man får det och tvärt om. Fick svar sen, men bara på frågan inte den konkreta händelsen. Ibland kan inte livet bli tydligare.

”Vad de än säger, så behöver man inte hålla sig inom linjerna”

© Den Magiska Leksaksaffären.

-

Ser hur folk fyller ord med helium. Gör dem stora i små sammanhang och vill få orden att bära dem över sina egna skuggor – så att deras värld kan fortsätta vara svart och vit, med dem själva i fokus och alla andra antingen vänner eller egoister utifrån hur mycket uppmärksamhet de ger.

-

Ballonger och ord av helium stiger till himlen, men ikaros drömmar möter dem innan de når stjärnorna med sina ambitioner och vaxet som hållersamman ordets former smälter, för att falla som lånta fjädrar.

-

Livet är som att så frön. Det är inte frön som växer upp, det är inte stora frön som ligger ovan jord till sommaren – det är blommor, växter, frukter som inte liknar fröna till något sätt. Men det kommer av varandra. Det är så man läser livets språk.

Ett utdöende språk

Andras in och ut (2008-11-12 19:49)

Tankarna studsar vidare.

Lever och ler, genom tårar och under höga hästar.

Stunden bjuder på så mycket dom dödas i slakten av sekunder under jakten på timmar. Man säger: Det finns ingen tid. Vi har inte tid. Jag hinner inte.

Hur lång tid tog det att bli kär, hur lång tid tog det från att det gjorde ont till det att man kände det, hur fort han man reagera på det man såg?

Tog det timmarna, dagarna, veckorna och åren som vi jagar och säger vara så viktiga – eller tog det de där sekunderna som vi inte ens såg att vi klev över?

Det är alltid så lätt att prata om andra, säga saker om andra, basera sitt liv på andra. Man kommer så högt då, när ens torn består av andra – enda problemet är att det blir svårt att stå själv och jakten på stabilitet blir så viktig att man glömmer bort att leva, eller vara sig själv – man blir till en schablon av en marionett till skådespelet om sagan över sitt eget liv. Omständigt, tunt och ogreppbart.

Det är också lustigt att märka hur tydligt svagheten faktiskt syns när någon säger en sak i ett ljus och en annan i ett mörker. Lite som jag själv kan reflektera öbver när någon säger att jag har en fantastisk syn på livet, men efter ett tag så försöker de säga hur jag skall se på det och att de inte tror att det kan funka att se på det på det viset – trots att mina 40 år av nyfikenhet är ett bevis för vad det skapat.

Folk glömmer bort sig själva Vad de tänkt, känt och uppfattat först. Men det är ju inte så konstigt. De har ju byggt sitt liv på andra...

Lite som diskussionerna om den nya fildelningslagen: Vi kan inte ha självutnämnda poliser, säger fildelarna. Men att de själva är självutnämnda pirater eller bovar, tänker de inte på. Men man tänker ju inte på sig själv, eller hur?

Sen säger man jämt att man inte vill stödja storbolagen, man vill inte gynna dem – eller giriga artister. Därför fildelar man. Men man säger också att fildelning är skivbolagens och artisternas framtid, att man gör ett promotion jobb åt det. Så med andra ord så jobbar man gratis och gör reklam samt hjälper bolagen/artisterna att tjäna mer pengar? Det var det där med att tänka igen...

Gillar du inte något? vill du inte ha det? Inget problem – det r ju där frihetens nyckel ligger. Du slipper. Du kan välja själv. Men vill du ha något, så väljer du hur mycket du vill ha det och om du anser det vara värt det.

Man pratar om faran med att lämna ut IP nummer. Man säger sig kunna bli oskyldigt dömd bara för att någon använt samma IP. Det är inget nytt. Råkar du ha samma färg och kanske model som bankrårnarna på din bil. eller ser du likadan ut som tjuven, så tas du in på förhör. Har du inte fraktat olagligt material via din IP väg så är det ingen fara. Ganska enkelt.

Men det handlar
om

att tänka

om

Inte så enkelt jämt.

Lättare att prata

om andra

Yeah! but is it legal? (2008-11-12 23:54)

[youtube w-i46epI0r4]

350 grader (2008-11-13 20:51)

Sitter hemma.

Yngsta sonen är med. Vi har ätit pizza.

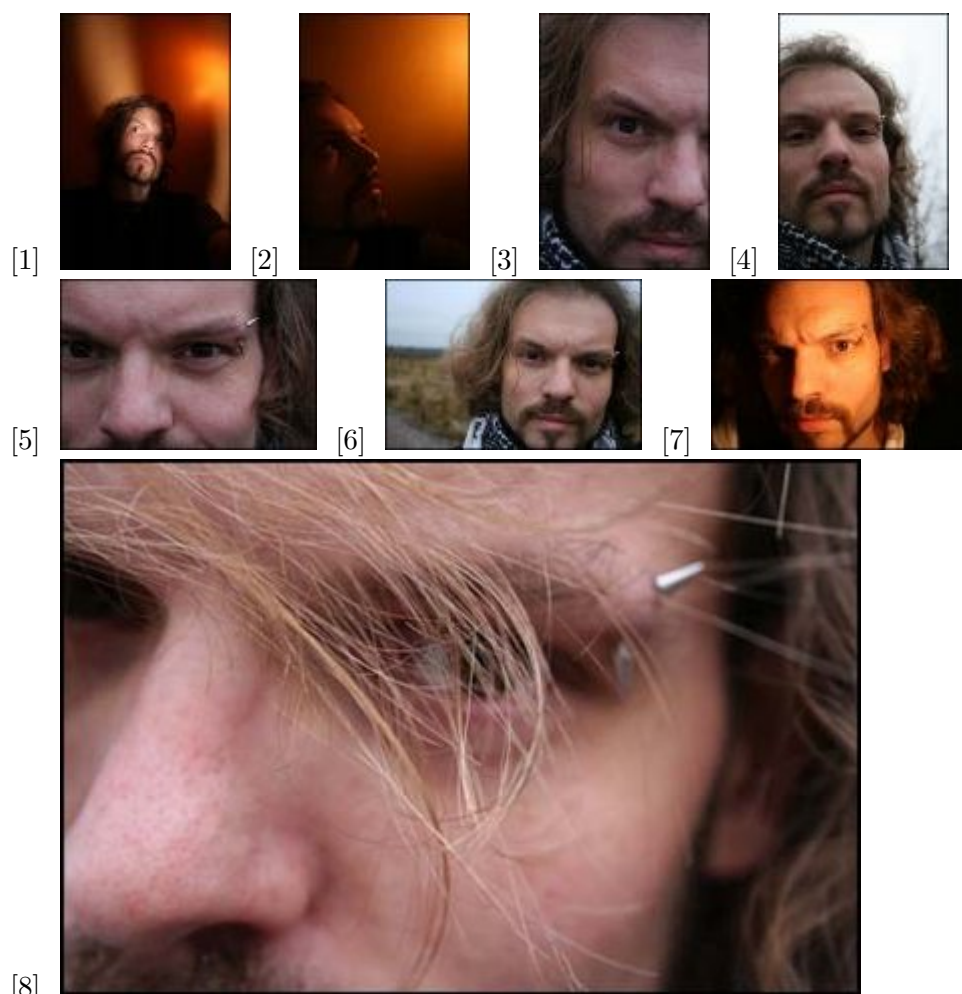
Så enkelt.

Ser att det är fotomässa i helgen, kanske man skulle ta sig dit? Men det bror ju på kostnaden och allt sånt - sitter även och tittar på mina första bilder med en digitalsystemkamera.

Har fått låna min brors gamla EOS 350

Frågan är - blir bilderna annorlunda?

EOS (2008-11-13 21:28)

[8] Ett axplock direkt från kamera (bara förminskat)

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/img_0372.JPG
2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/img_0396.JPG
3. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/img_0530.JPG
4. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/img_0541.JPG
5. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/img_0531.JPG
6. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/img_0532.JPG
7. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/img_0337.JPG
8. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/img_0537.JPG

styrka (2008-11-13 23:43)

Makalös text, fantastisk video.

[youtube 8c0wqoj3lEM]

Helt i klass med en annan stark kvinnas otroliga låt.

[youtube KNthqC2fsVw]

Ögonblick (2008-11-14 00:54)

[1]

Går i barndom.

Tog fram James Hollingworth skiva "Djurens Brevlåda", och letar efter Bengt[2] Ernyrds skiva "Solen lyser på havet blå : små visor för stora och stora visor för små" där han bl.a. tonsatt Lars Forssell's fantastiska "Tiggaren Och Målaren Salvador Dali".

Hela skivan är bara så bra.

Samtidigt som glädjen tar sin plats - så blir jag lite trött över att en konsumtionsmessa som Fotomässan faktiskt kostar så mycket att gå på...

Suck.

[youtube 9BIoDvrceEE]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/img_0569-copy.jpg
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/me.jpg>

Hip-Hop (2008-11-14 19:39)

Det är ord för mer än 50 Cent

[youtube AmnnNq2vOW8]

Det är inte till för topplistor och marknadskrafterna utan det är för möjligheten att uttrycka sig, se, höra och känna.

Man skulle kunna tro att det är vuxna människors musik

[youtube 5gTmXhaCMVo]

Men det är egentligen bara vuxna människors skyldighet att lyssna.

inte diktera.

Ornament (2008-11-14 22:27)

[1]

Månen frågade mig: - Varför gråter du? Jag svarade: - Vad skulle du ha gjort om himlen lämnat dig?

[youtube SPFEFKQLmyI]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/img_0608-copy.jpg

En sån dag (2008-11-15 20:45)

Vissa dagar tar mer på själen än andra.

Idag har vi varit på fotomässan med min bror. Men dagen började med att jag hjälpte honom och hans ex. fru att bära upp ett par skåp på deras vind. Tanken var att vi alla tre skulle bära skåpen

tillsammans, men jag insåg ganska snabbt att det skulle bli krångligare att bära i varsin ända, än om jag skulle ta dem själv.

Efteråt undrar jag inte om det kanske var så att jag sökte bevis för mig själv att jag fortfarande hade kraften och kunde vara till nytta. I vilket fall, som tack för detta så betalade min bror för mig på mässan. Jag fick låna pengar till en guidebok över hur en digital system kamera fungerar och sen bjöd han oss på korv och dricka, men jag lovade att betala tillbaka. Jag kan verkligen inte ta emot saker utan att veta och känna att jag ger något tillbaka.

Sen åkte vi vidare till min mor och jag hjälpte henne bära upp en stor TV på en hög hylla, innan vi alla åkte till City Gross för att handla. Där hann verkligenheten fatt i mig. Där mitt bland alla billiga varor. Jättebilliga saker. Som jag inte hade råd med...

Jag skulle hjälpa min bror med att sätta upp lite tavlor och så, och han skulle bjuda oss på middag - men när han funderade på om vi skulle ha laxtornado, så brast det, tårarna bara rann långs ner för kinderna. Jag fick gå undan gång på gång. Gick inte att tala. Kunde skaka på huvudet. Gå undan, känna tårarna trilla. Tänka på annat. Bitar ihop, om och om igen. Kunde inte ens säga om jag tyckte vi skulle ha sallad till det - det var ju ytterligare en utgift. Bror försäkrade att han bjöd och att det inte var några problem, mamma sa att hon också skulle vara med och betala - men det hjälpte ju inte mig. Det var ju inte det som var problemet.

Tårarna föll ljudlöst bakom människor i gånger och i ensamheten mitt i affären.

Jag hade inte pengar, jag gjorde inget för att förtjäna att få det som de ville handla, jag kunde inte säga om det var bra eller dåligt. Hade jag fått fram ett ord så hade jag sagt att jag varit mätt och att barnen klarade sig på köttbullar. Har gjort det förut, så jag vet att jag klarar mig. Har jag rösten så är jag stark - handlar inte om stolthet. Stolthet är dumt och korkat. Det handlade om självrespekt och oviljan att utnyttja andra. Eller ovilja? Oförmåga eller något än tydligare - det går inte. Försök någon gång, och du kommer att se att det inte går att truga mig, övertala mig, eller något sånt - eller det går, men det tar längre tid och mer ork än vad någon jag mött, förutom en handfull människor genom ett helt liv.

Varför är jag så envis för? Tror att det är för att jag lärt mig att det inte är mer viktigt för andra, än vad det inte är det för mig. Låter det rimligt? Folk ser inte vad som är viktigt för mig, trots att jag vet att jag är tydlig med det - de släpper det allt för fort, nöjda med att de i allafall visat att de bryr sig. Nöjda över att de känner att de har sitt på det tora - andra får skylla sig själva.

Jag är tvärt om. Talar du med mig, visar att något är viktigt för dig - till mig, så kan jag oftast ofra hela armen och mer därtill utan att du ens skall behöva fråga. Jag sätter mig mer än gärna i skuld för andra, offerar sånt som jag vet betyder mer för andra än mig, försöker ställa upp...

Men oftast så får man knappt ett tack tillbaka och i andra fall så får man höra nervärderande ord i andra hand samtidigt som folk låtsas som ingenting.

Jag kanske inte tycker som du, men jag kan offra mitt liv för att du skall få tycka så

För mig så finns det en röd tråd, jag har ett fokus med mitt liv. Finns alltid folk som säger efter ett tag: "*Han är inte som jag trodde*" och det stämmer säkert. De trodde helt enkelt något annat, de såg inte vem jag var. För de som ser mig, ser att jag inte ändrats och att alla mina handlingar bär samma tråd.

En tjejkompis, Eldra, brukar alltid ha så tankeväckande ord, och ikväll var det en rad som bara föll rakt ner i mitt hjärta:

People laugh because I'm different, I laugh because they're all the same

Vissa dagar tar mer på själen än andra.

Detta var inte en sån dag

Efterspel (2008-11-16 10:45)

Visst vill de hjälpa, men det blir ju så fel. Lite som att köpa en snäll och ofarlig spindel till någon som är livrädd för dem, eller gå och se en skräckfilm som slutar lyckligt med någon som får mardrömar av rysare.

Sen är det ju också så att jag frågar mig, varför skall jag träna på att må bra - när jag vet hur jag skall göra för att må bra och dessutom mår bra om jag slipper det andra. Så länge ingen gör något för mig, så är livet fine och jag mår riktigt bra i själen. Då är det som jag är van och jag behöver inte ha dåligt samvete över andra.

Det handlar mer om att jag måste få ventilerat sånt här ibland, inte att folk skall tycka synd om mig eller hjälpa mig. Det är inte andras problem. Det är bara ett andetag som jag måste ta då och då. Tårar dödar ingen, de rensar själen. Det finns betydligt viktigare saker att göra och stötta i livet.

Så länge jag bar bostad, har råd att åka till jobbet, har råd med bredbad och kabel TV etc, så är det helt upp till mig med den ekonomiska situation som jag sitter i. Ett val som jag gör. Det går inte att begära hjälp och vilja ha hjälp innan man själv har gjort något, och...

jag gör ingenting

just nu

Jag bara

andas

känslan av att leva (2008-11-16 13:51)

Just nu känner jag det som om jag är mitt i livets ström, flyter med utan att ha något att hålla fast vid, och där alla andra har surfingbrädor eller båtar, så ligger jag i vattnet med en flyttväst utan krage och måste hela tiden parera så att jag ligger åt rätt håll

Hur mår du?

Jag mår bra, inget fel med mig alls.

Det är inte vad jag läser?

Ekonomi och tiden är inte jag

du - inte - jag

Bloggen är bara en privat reflektion, samtal med min själ om livet som vi ser tillsammans ur varsitt öga - var och en av oss ser det ensidigt, men tillsammans: jag och själen, tanken och orden, öron och mun - de båda ögonen, så får vi perspektiv, djup och kan se bakom saker...

Är det din lösning?

Det är inget problem, så det finns ingen lösning, det är en konkret faktum.

Jag måste bara bli tydligare på att gömma det. Det är bra att man är öppen om mycket, men sällan om sina tankar och sitt mående. Så lätt att folk tror att livet är så. Då är det bättre att säga "Åh vilka stora fina vita flingor som faller utanför, vad vackra de är!" istället för att säga att det sitter taggar i ens rygg som hindrar en från att luta sig tillbaka.

Framåtlutad visar man bilden av deltagande, intresse och att vara beredd - det får andra att också våga.

Det finns flera sidor av vardagen, och läser man tankar ensidigt, utan att koppla det till människan och den vetenskapen man akumulerat under tiden man varit medveten om varandra, så blir det bara fel. Så är det också nästan jämt. Inte för att folk inte kan läsa andras tankar - utan mer för att folk sällan sätter ord till sina tankar, utan allt som oftast bara i scensätter ett skådespeleri där man har uträknat vad reaktionen skall bli och man har en extern vilja med sina ord.

De som känner mig, vet att jag i mina skrivna ord alltid bara öppnar mig och låter dem komma som rena tankar. Samtal med mig själv. Reflektioner inför en öppen ridå.

Jag är hård i min vilja och tanke.

Du är ganska hård i tanke och i skrift. Men inte i verkligheten... I verkligheten är du en än större människa. Gäller bara att hitta rätt ingångsläge

Sant

Du är lojal dina tankar...men öppen för nya tankar och ideer... nyfiken

Någon som känner

mig

lite mer

-

jag har inget problem med att bli bjuden på maten i sig, men när kostnaden är hög och jag tillfrågas, så tar det stop. DET GÅR INTE. Bara så där. Tvärtstop. Känns inte alls som att jag kommer i skuld till dem, utan det är något annat - vill inte att andra skall offra sig för mig, behöva avvara saker för mig - saker är inte så viktigt för mig (saker: pengar, mat etc).

När jag fyllde år så var min högsta önskan från mina vänner, att de skulle skicka en bild till mig när de hade roligt, istället för att ge mig något - för det gav mig mer, att veta att de hade haft kul. Gillar inte utbyte av pengar. JAG kan och ska betala för andra när jag har möjlighet. Mina pengar är till för att användas, MEN jag vet också att andra inte tänker så - och därför så är det inte samma sak när någon vill bjuda mig.

Har suttit med på resurang, där folk velat bjuda mig, och nästan försökt stoppa gaffeln i munnen på mig, utan att jag kan ta emot det. Finns massor av liknande situationer. Jag mår dåligt av det, men det finns stunder då jag kan ta emot det - som en som faktiskt känner mig sa: "Gäller bara att hitta rätt ingångsläge".

Jag räknar inte och ser inte pengar på samma sätt som de flesta. Jag betalar t.ex. heldre massor av pengar för hantverkare än att använda vänner. När jag flyttade så ställde en kompis upp med bil och släp. Jag betalade honom 500kr, trots att han vägrade ta emot dem - han fick dem ändå.

Jag vill göra rätt för mig. Det ligger i så mycket. Jag har min egen kravbild på mitt liv och hur jag bemöter folk - för att jag skall må bra.

Så jag kan inte vända och se hur mycket det skulle kostat för dem, för de har andra vänner/släktingar som också kan ställa upp - samt att så som jag ser det om man tittar på pengarna, så får du hjälp värd 300kr/tim av hantverkare, och hjälp värd 0kr av mig - och lägger man ett värde på pengarna, så ser man ju direkt att det som har ett värde i pengar är mer värt än det som är "värdelöst".

Jag är enkel att förstå, men det kräver att man tänker annorlunda - lägger man mig i samma fack som andra, så får man det svårt med att förstå mig.

Allt är enkelt när man kan eller vet hur man skall göra...

Jag förstår precis hur de tänker - i flera plan. Både det spontana, det ytliga, men även i det eftertänksamma och det underliggande samt ett helt annat plan också.

Än så länge har jag inte varit i en enda situatuon där någon bett mig att förklara hur de tänker, och efter att jag gjort det, fått höra: "Ja, precis".

Jag ser det också, men jag ser mer än det också. Mycket som andra först förstår när man får ett perspektiv. Har varit med om att folk hävdad sig blåa att det inte varit på ett sätt - men sen har det ändå visat sig att det var som min känsla. Handlar inte om vad folk gjort, utan hur de tänkt och känt.

Fick en länk till något som var budistiskt och viktigt idag - men när jag läste raden om ett "joyful life" så insåg jag att det bara var ett mentalt skyddsnät, något för att folk skall orka leva - inte för att verkligen leva, utan för att tro och hoppas på att det blir bättre, ett liv utan problem och att andra tar hand om det.

Vad är ett liv utan känslan av att leva?

"Citera mig inte, för jag har inte sagt ett skit" (2008-11-16 21:44)

[youtube fCk8CJaYXg4]

"Don't quote me boy, cuz I ain't said shit"

Tänk inte så djäkla mycket! Bara blunda och känn!

Fast det är ju precis så som jag gör, fram till det att det *inte känns* bra, *då tänker* jag på varför...

För mig så är det en av de saker som gör mig till mig, att jag tänker och känner - tar man bort det ena så har man inte mig kvar.

Utan att vara mig, så är jag

någon annan

som andra

Det är inte jag.

Hemligheten (2008-11-17 01:19)

[youtube _b1GKGWJbE8]

Detta är vad folk vill att hemligheten skall vara - enkelt, bekvämt, och att man skall kunna få allt man vill, bli allt man vill och leva i framför allt i materiel (så som i framgång, saker och status) lycka resten av sitt liv.

Visst är hemligheten och dess lösning troligen enkel och självklar - det brukar de bästa vara, men detta - är det verkligen det som vi verkligen vill ha, det vi jagar, det vi drömmer om och det som man velat hålla hemligt för oss?

[1][http://en.wikipedia.org/wiki/The_Secret_\(2006_film\)](http://en.wikipedia.org/wiki/The_Secret_(2006_film))

1. [http://en.wikipedia.org/wiki/The_Secret_\(2006_film\)](http://en.wikipedia.org/wiki/The_Secret_(2006_film))

Äntligen! (2008-11-17 10:01)

/...Tingsrätten dömmar enligt 5 kap. 1 § äktenskapsbalken till äktenskapsskillnad.../

/...Tingsrätten erinrar om att vårdnaden om ... är gemensam även efter denna dom.../

Bara så skönt!

Hemmakväll (2008-11-17 10:27)

[1]

Söndagen var en lugn dag och kväll. Bara ljudet av liv och ljus.

Middag blev det också, får se hur länge man kan hålla sig på den...

[2]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/hemma.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/middag.jpg>

Konturerna av mitt ansikte (2008-11-18 00:33)

Borde vara glad - men just nu känns det bara tungt på jobbet - inte med brukarna, med dem lever jag upp, men allt annat runt omkring... Situationen på jobbet har lyckats döda min lust och eld för detta.

Nu vill jag bara bort - samtidigt som jag inser att jag måste jobba så mycket som jag kan för att få ihop pengar... Synd att det inte är skottpengar på mig, tror jag skulle nappa på det erbjudandet då.

Känns märkligt att verkligen känna att detta är över, inte bara att man är trött på jobbet, utan att man tappat all form av motivation för det. Känns som jag saknar all form av uppskattning och det som gör att man går till jobbet och gör det där extra. Brukarna är bra, kollegorna är bra - men i princip allt annat har helt förlorat sitt värde.

Tror jag ändå tog chefens ord, om att ha is i magen, till hjärtat - för lågan har slocknat...

[youtube 01FE9cPXE3M]

Helt uppgiven, på gränsen till apatisk inför min livssituation. Lånar ett uttryck från en av mina brukare: Som en passiv snigel

Visst kan jag rycka upp mig, och försöker någon säga att jag mår dåligt, så är jag snabb på att bevisa motsatsen. Vet vad jag skall säga, hur jag skall göma och hur jag skall lyfta andra - framför allt så att de inte skall må dåligt över mig.

Jag mår bra

sluta fråga

Bara trött och uppgiven på detta som kallas nu och samtidigt.

Måste få falla, men kan inte - och får inte för andra och kan inte för andra.

Det är som att vara trött men man måste vara vaken för att vakta elden när innan annan finns i närheten.

Alla har sina egna agendor och de kan inte göra sig eller så på grund av det eller det - ansvarslösa, fråntagna sitt egna ansvar - livet styr dem. Blint.

Vill måla över mina glasögon med tipex, sudda bort synen - blind i ljus. Fylla i konturerna av mitt ansikte med grön överstrykningspenna

Ingen känner mig. Finns några få som förstår delar av mig, men merparten gör det inte. Men jag är en lustig, spännande, intressant, tragisk figur. Någon som lägger tid på det som inte syns. Någon som pratar om det som inte har någon betydelse.

Någon

Now gone

Nå? Gå!

-

Tar bilder av mig.

Ser att bron mellan ögonen är tillbaka.

Vecket. Wreck. Streck. Flatline

Inget att bry sig om.

Det går över.

Det löser sig.

[youtube brZn3jb _Gxk]

För den jag är (2008-11-18 00:52)

[youtube PRuidkO-1Ng]

En Metamorfos. (2008-11-18 18:33)

Att kasta bort en dag, nervärdera timmar och underutvecklas

När jag gick till de mörka regndropparna hörde jag tonerna av Kid Rocks [1]forever, samtidigt som

asfalten smekte mina fötter

I'm back (back) the fog has lifted The earth has shifted And raised the gifted You knew I'd be back
So pack your bone And hit the road jack Cause daddy's home With the funky hot rifs Thick like
Al Rowker Pumpin out hits Gettin chips like Oprah Bitch I told ya, do not hate Or question the
music I make (uh)

Kände det redan tidigare på dagen, då ledljuset forfarande bländade.

En Metamorfof.

Det är därför som det gör så ont. Nya vingar växer, spräcker huden, ögonen i nacken faller av.
Inte en ny väg. Inte ett nytt liv. Bara en annan form.

Kände det genom den Stora Utvecklingsdagen som jag var på. Menlösa självklarheter som i
stålkastar ljus blir till nyheter för dem som aldrig sett och känt. Fullständigt värdelöst för andra. Som
att använda AAA batterier till en bil.

Religion för de som inte orkar leva själva.

Enkelt, snabbt, självklart och ganska menlöst - förutom för de betalda föreläsarna som får blom-
mor efter avslutat betalt jobb som tacken för att de ville ta emot pengarna och dessutom göra något för
dem.

Visserligen var två personer underhållande att lyssna på (Colin Moon & Per Naroskin), men vad
gav det - inte mycket. Lite som att läsa sin tjugonde Kalle Anka på raken. Ett tidsfördriv - men utan
fantasi.

Undrar vad de ville lära ut och vad de skulle inspirera till med dagen? De skrev: "*Stora Utveck-
lingsdagen - önskar dig en riktigt lärorik och inspirerande dag*".

Vad skulle vi utveckla, vad skulle vi lära oss och vad skulle vi bli inspirerade till att göra? Utveckla mer
respekt för vår tid och inte gå på så dumma saker? Lära oss av våra misstag att ha gått ditt och bli
inspirerade till att våga vägra följa strömmen mot såna här tillställningar?

Made blind, deaf and dumb by popular culture

En Metamorfof.

Det känner jag att jag genomgår nu. Utvecklas från mig till mig. Går från den jag är, till den
jag alltid varit. Följer tiden och naturens utveckling.

Metamorfof Jag känner inte han som dödade mig jag känner inte han som jag dödade men de säger
att det var jag

Hej morgonen. Det var ett tag sedan vi sågs. Vart har du varit, och har du haft det bra? Här har det
bara, hela tiden, varit nu och igår. Vi har saknat dig.

Hej solen. Vi har inte setts på ett tag. Har du sovit? Varit och hälsat på hos stjärnorna? Vi har
inte saknat dig, bara längtat efter dig.

Det som den Stora Utvecklingsdagen handlade om var vinnare, hur man blir en vinnare. Men en vinnare

av vad då? Det viktigaste verkade vara att vinna - inte vad man vann - det kom liksom på köpet. För mig är livet tvärt om.

Livsobstinat.

Vinsten får man på köpet, vinsten är inte målet. Det är som att plugga för att lära sig och få högt betyg, eller att plugga för att få högt betyg utan att minnas vad man lärt sig.

En Metamorfose.

Jag föds i mig själv

1. <http://www.youtube.com/watch?v=w9SkovSNpR0>

Toner av år som passerat (2008-11-19 00:57)

Sätter ihop ett par CD skivor med ett soundtrack över år som passerat, så här ser det ut än så länge:

2008

Rare Earth - [1]Celebrate
Mars Ill - [2]More
Uno Svenningsson & Idde Schultz - [3]Godmorgon'
Tech N9ne - [4]Girl Crazy
Hoffmaestro - [5]So do you
Zug Izland - [6]Cry
Afasi & Filthy - [7]Magnolia
Big Krizz Kaliko - [8]The Need
Everlast - [9]Letters Home From The Garden of Stone
Eric Gadd - Ligg Kvar
Maja Gullstrand - Klädd i mig
The Mighty Underdogs - [10]Gunfight
DC Talk - [11]What If I Stumble
Governor Andy - [12]Vakter Och Polis
Sophia Somajo - Re:bound
Kool Keith - [13]Perfect Worl
hed(p.E.) - [14]The Box
Ice Cube - [15]Thank God
Beyonce - [16]If I Were A Boy

2007

Kid Rock - [17]You Never Met A Motherfucker Quite Like Me
X-Clan - [18]Weapon X
Krister Linder - [19]Nothing Ever
Cari Lekebusch - [20]Shaded
Lillasyster - [21]Nu Har Jag Fått Nog Av Dig
Snook - [22]Låtsas Som Det Regnar
Niclas Wahlgren - [23]En Dropp Regn
Haystack - [24]My First Day
DJ Krush - [25]Alephuo
Warren Zevon - They Moved The Moon
Akon - [26]Tired Of Runnin'
Uno Svenningsson - Så Underbart!
Al Jarreau - [27]Roof Garden

Lyrics Born - [28]I'm Just Raw
Celph Titled [29]Spoild Rotten
Nightwatchman - [30]The Garden Of Gethsemane
Cornelis Vreeswijk - På En Näverdosa
Bo Kaspers Orkester - [31]Ett & Noll
SEB - [32]Tro på os to

2006

Leo Sayer - [33]When I Need You
Creed - [34]Higher
Michael Franti - [35]Oh My God
Steso Songs - This Is For You Girls
Louise Hoffsten - Stygg
Maja Gullstrand - Poeter I Romantik
Gil Scott-Heron - [36]Pieces Of A Man
Joe Simon - [37]Drowning in the Sea of Love
cirKus - [38]Starved
Rallypack - [39]Traktor
Freda' - En Människa

1. http://www.youtube.com/watch?v=0a_1MPfhAzQ
2. <http://www.youtube.com/watch?v=ToVQMCBgmAc>
3. http://www.youtube.com/watch?v=q_c7YiTvCG4
4. <http://www.youtube.com/watch?v=TwMsgaQNhYw>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=t1-nX-Lfma8>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=VagEeigSUqk>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=7nfS3gnjvxs>
8. <http://www.youtube.com/watch?v=DVvaiQsmJ00>
9. <http://www.youtube.com/watch?v=10ej46Mhshg>
10. <http://www.youtube.com/watch?v=uim00YIJ7vQ>
11. http://www.youtube.com/watch?v=egM_jQVsfXI&feature=related
12. http://www.youtube.com/watch?v=LY_Pt-3zEVg
13. <http://www.youtube.com/watch?v=8aIVvf3Xuo>
14. <http://www.youtube.com/watch?v=8W1WdCf0axk>
15. <http://www.youtube.com/watch?v=DdJginWbaCw>
16. <http://www.youtube.com/watch?v=8c0wqoj31EM>
17. <http://www.youtube.com/watch?v=iLdkz6HYBGg>
18. <http://www.youtube.com/watch?v=nHZkCZ1ZJNg>
19. <http://www.youtube.com/watch?v=YoYVH25NbGQ>
20. http://www.youtube.com/watch?v=-rv-Tu_ROQI
21. http://www.youtube.com/watch?v=kh_eX-nZwwQ
22. <http://www.youtube.com/watch?v=ka2Z8IseJU0>
23. <http://www.youtube.com/watch?v=9UnDgPmZA7E>
24. <http://www.youtube.com/watch?v=uL7wLnQpgpg>
25. <http://www.youtube.com/watch?v=2gjuVS7dMhg>
26. <http://www.youtube.com/watch?v=HkYbbNvRG0w>
27. <http://www.youtube.com/watch?v=Vm0i6sz56b0>
28. <http://www.youtube.com/watch?v=ug0-KMhuazw>
29. <http://www.youtube.com/watch?v=Cfww-Bp81Bs>
30. http://www.youtube.com/watch?v=9CDQb1_vvFk
31. <http://www.youtube.com/watch?v=E7rjMLJGydE>
32. <http://www.youtube.com/watch?v=I5t0eNm7G9g>
33. http://www.youtube.com/watch?v=2Lq4in_4PfM
34. <http://www.youtube.com/watch?v=ouw0JsT09Cc>

35. <http://www.youtube.com/watch?v=fSbdKDL8otc>
36. <http://www.youtube.com/watch?v=0eclENxqSH4>
37. <http://www.youtube.com/watch?v=M10BRQ6yi-s>
38. <http://www.youtube.com/watch?v=Q1Q2ccfZfsg>
39. http://www.youtube.com/watch?v=_NGbywMXY8k

Ser något... (2008-11-19 11:20)

Jag citerar min pappa: "[1]Jag tecknar inte för att göra en teckning. Jag målar inte för att göra en målning. Jag tecknar och målar för att få syn på något."

Samma sak med mina ord: Jag tänker inte för att bilda en tanke. Jag skriver inte för att göra en text. Jag tänker och skriver för att få syn på något

Läser pappas ord om [2]Teckningar, ser på [3]ett urval av dem, känner [4]tankens lek...

[5]Hör

[6]Ser

mina ord

födas

till tonerna av Uno Svenningsson...

1. http://www.svd.se/kulturnoje/nyheter/artikel_85980.svd
2. <http://www.rackstadmuseet.se/aktuellt/teckning>
3. <http://www.gavle.se/konstcentrum/arkiv/melin/melin.htm>
4. <http://www.omkonst.com/melin.html>
5. http://www.gallerihjarnstorm.com/konstnarer_melin.html
6. <http://www.omkonst.com/melin-se.html>

Dansar med träd (2008-11-19 12:52)

This is me (this is me) I'm a king, I'm a clown, I'm a G (I'm a G) I believe what I want Got you singin' my song But your seein' me wrong So what's a matter with me? This is the belief (the belief) The religion has arisin' from the deep (from the deep) Darkest prison if you listen you will see (you will see) If colision your decision you will reep what you so forget what you know this is me © Tech N9ne »This Is Me«

Dagen rullar inte, det flyter fram, som ett av barndommens barkbåtar - världens bästa skepp... Barnen kommer strax. Vad vi skall göra är inte bestämt ännu, dagen avgör - men vi har möjligheterna i vår hand...

Kanske en tur till söder, så de får träffa själens räddare med familj, eller kanske upp norrut och träffa pappas tid och dess barn - eller så hittar vi på något som ingen av oss tänkt på.

Pappan är tillbaka, utan omslagspapper, eller intrasslad i inpackningssnören av folk som vill förpacka, förpassa, förgöra och för höra. Detta är jag. Det såg jag när jag ställde mig vid spegeln i morgon.

Färgen har runnit av, tårarna rensade mig, de fick mina fötter att återfå sina rötter, gav mina ben näring till att röra sig igen. Se hur träden dansar med mig!

Själbilden

bilden som hänger
bortom andras ögon
konstvärk
bilden som hänger
på själens trådar

Tänkte på hur mycket visdom det finns i glädjen, tänkte på Groucho Marx och hans bevingade ord: "Jag vill inte vara med i en klubb som vill ha mig som medlem". Ser det på ett helt annat sätt nu - ser epiteten som folk så gärna sätter, orden de ger vingar och fäster med häftklamrar på naknarygg utan att fråga eller tänka efter - man slås hårt, snabbt och glömmer bort sina egna ord bakom sitt svärds vassa egg. Man glömmer varför man stred, man tror att kungen är död och att striden är självändamålet.

[youtube 9hwCbKSudmg]

Det Groucho syftade på i sin dubbelbottnade text var ju inte att förkasta sig själv, utan att påvisa absurditeten i att de som ser ner på, eller förringade honom som komiker och pajas, ville ha med honom i deras klubb - och hur kan man vilja vara med i en klubb med så låga kram och inställning till livet?

- Intressant, och en givande tanke. Varför vill folk vara med en, ha en med? När man tänker efter, med Grouchos ord i bakhuvudet så blir det ganska enkelt att fatta vissa val och förstå visa situationer och människor oavsett vart man är i livet. När blir man utnyttjad och när blir man det inte. Om det man gör bara uppfattas som regelvidrigt och oacceptabelt, och det läggs på ens person - så blir ju egentligen valet enkelt åt alla. Men jag minns vad jag sagt. Livet är inte enkelt. Så några enkla val, finns det inte heller...

Idag fyller bror 40. Han gör det. Helt oavsett. Faktiskt. Livet går vidare. Han blir inte indre värd, han är inte ett svin, han är ganska fantastisk faktiskt. Men ett av livets val hamnade på mitt bord, och jag valde - åt mig, åt honom, för att han skulle slippa. Det var jag som mådde dåligt, jag som misskötte livet och mina åtaganden. Jag som kände att det inte var OK för mig. Inte han. Han ville inte ta ställning. Han slapp göra det, för som så mycket i livet så handlar de flesta val om tid. Man har tid på sig att göra dem. Väntar man för länge - missbrukar ansvaret - så försvinner valet och man har bara en sak kvar.

Kanske är det därför som gängen i L.A. målar dit en tårdroppe efter att de gjort ett mord, tagit ett val...?

[youtube gnRsppA8GaM]

Sjunker i ett folkhav (2008-11-20 17:19)

Blir så trött

För andra gången så ber jag chefen om hjälp med att få ledigt en dag.

För andra gången får jag svaret att det inte går, trots att vi har 2-3 vikarier och 3 andra ordinarie.

Behöver du ledigt, så säg bara till så ser jag till att fixa det

Jo, jag läste den sagan jag också. Allt är inte vad man trodde. Allt är inte vad man ser eller kände heller.

Det är bara att bita ihop, ha is i magen, det är samma sak för alla andra... typ.

Fast å andra sidan. Det finns ju en trygghet i att veta att ens egen känsla är rätt. Att man ser och förstår situationer, som de inblandade kanske inte ens förstår fören en lång tid senare. Det är en trygghet.

Finns dock inte speciellt mycket glöd och glädje kvar i det. Varför stånga sig blodig för att ge av sig själv, när det bara faller mellan spjäen och när feedback samt engagemang bara är platta ord. Fast det är ju snyggt gjort också, att gå vidare blir ju ett val av egen vilja då. Man ger andra verktygen för att stärka deras tanke. Bara synd att man inte kan göra det med rak rygg.

FAN att jag skall behöva pengarna så mycket.

Bara en sån sak gör ju att jag mår än sämre.

Det går emot hela min egna livsfilosofi

Men skärp dig, hur många tror du det inte är som vantrivs med sina jobb, men ändå går dit? Hur många tror du inte har jobbigt med ekonomin? Ta dig i kragen! Ta ansvar! Skärp dig.

Insikten om samhället.

Det är så som människor blir folk.

En blir som många, och många kan aldrig bli en.

Människan försvinner

i ett hav av folk

Ungdommen står längst fram på livets skepp, tills det stöter på grund och sjunker i ett folkhav. Låter som en film som folk grät till.

Ett skådespel.

Övertron på det egna jaget, tron på att man själv var barkbåten som barnen täljde sin lyckligaste sommardag.

Den osänkbara båten.

Istället var man

bara bråten

på botten av ett folkhav.

Vi har en fundamentalt olik syn på människan.

Läs, se & lyssna (2008-11-21 02:52)

Läs, se, lyssna, lev vidare

Sitter och dricker Twinings's Lapsang Souchong te, äter oliver och en ostbit.

Skulle vilja öppna en vinflaska, men gör det inte. Tar mer te istället.

Får huvudvärk

av att lyssna

så jag sätter på musik som jag får känna

[youtube el3VNYABbWk]

I go 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 As i take your mind off And on to a new track To tame dogs how to act
Respect me, when i whip your brain Skip your brain and dip your brain In the lotion while i deck
ya skull I'm like a bird when i'm pecking ya skull Til it hurts and swell, puffs, bleed, blood Hatches
down, ?covering knots for eye jammy? I'm taking ya brain from the back I'ma pull out ya ears cuz
i'm sick Traveling hard, ill off, another lunatic Smacking germs, eating bugs, biting mouse Roaches
wonder why i'm traveling On to bell vue cuz i'm sick Traveling hard at the speed of thought

Men du gå och prata med en psykolog?

- En toppen idé, För vilka pengar då, och vad skall han säga - skall han få mig att förstå det jag redan vet, att jag måste göra något åt det själv?

Men kan du inte plugga och utbilda dig?

- Oj, vilken toppen idé, Hur hade du tänkt dig att jag skulle klara hyra, busskort, lån, barn och allt sånt
- om det är knepigt på en jobblön?

Men du måste skicka in ansökningar till jobb även om du inte är kvalicerad, jag gör det!

- Oj, vilken toppen ide, var det inte du som nyss sa att jag inte var som du?

Blah, blah, blah?

- Yadayadayada!

No offence

- Inget illa menat

ordsatte bara gamla tankar i nya sammanhang.

[youtube WR0qb6DaUVo]

Some say I should worry and watch where I walk (yeah) Yada, yada, yada Nigga that's just talk
I'm a friend, if I was a foe I would be knock, knock, knock, knock, knock, knock, knock, knock,
knockin at yo front door

"Men det var ju inte det jag menade"

- Varför sa du då inte vad du menade?

"Jag försökte, men jag vet ju inte hur jag skall säga det!"

- Hur kommer det då sig att du tror att jag skall förstå vad du menar, när du själv inte ens vet

hur du skall säga det?

kommunikation

kom indikation

kom inte med fasoner

[youtube j1W2zxiY-xc]

Övar på att se hård ut.

Det handlar om att se ut.

Att se ut

så att man ser andra

Att se ut

som andra

Just nu målar jag upp bilden av en turkos studsboill med färgslingor i alla färger och med massa glitter i. Då blir det självklart att studsas fram och tillbaka, att kastas hit och dit. Det är en studsballs uppgift, och man kan ängna sig åt att säga "Wiiiiiiieeee!" på valda ställen och nyfiket så vilken riktning man studsar åt.

Att i denna stund se sitt liv som ett tomt pappers ark, blir fel - ett pappers ark som studsar? Varför kastar han pappret i golvet, på väggen - och varför studsar det tillbaka? Man skulle ständigt säga "Men oj, varför, hur går det här till, vad är det här?!" med en ängslig röst.

Så ut med pappret, in med studsbollen.

[youtube HOt7ybPZU3Y]

Det ger lugn, ingen undrar varför studsbollen studsar eller kastas - det är självklart. Ingen behöver bli orolig, fundersam eller något sånt.

Trygghet

inkapsalad trygghet.

Två för priset av en

[youtube avcuoMmATcw]

Ge mig något jag inte har, något jag inte sett, något jag inte förstått.

ÖVERRASKA MIG

Men gör det genom vad du ser, vad du känner - gör det inte lätt, det tar jag som en förolämpning. Våga resa, våga se - och våga tänk... 1... 2.... 3 steg längre än vad du brukar.

Markera vägen. Ta med mig hem, för du finner mig ett par steg bort.

På ett stenkasts avstånd från din själ

Spelet har börjat. Det hurtfriska, det är C'est la vie, Que sera sera och come si come sa - Spotta eller svälj!

Mörkret och ljuset möts som den höga tonen och den djupa basen

[youtube m9SGS-_11EY]

Det handlar inte om mötet, utan om ödet

om livet.

ett liv

Mitt

Vad är väl en ball på slotet...

[youtube twvSx2smZew]

E-Feezey! Too Scheezy! We off the heezy fo'scheezy baby! Off the heezy I thought you theezy!!

Vi är alla utomjordingar

[youtube FluNM036 _Qg]

Tänk om folk skulle bry sig hälften så mycket om vad andra säger tycker och gör och istället bara ta ansvar för vad de själva tycker, tänker och framför allt gör - tänk vad mycket skit man skulle slippa då?

Just nu så verkar de enda folk tar ansvar för, vara just det som andra tycker, känner och gör...

Lyssnade på ett ord på vad jag kände?

[youtube cSmJOvLrVig]

Some people are made of plastic
You know some people are made of wood
Some people have hearts of stone
Some people are up to no good
Aaaaah, but baby, I'm for real
I'm as real as real can get
If what you're looking for
Is real loving
Then what you see
Is what you get

Ha, whatcha see (whatcha see)
Is whatcha get (is whatcha get)
Whatcha see (whatcha see)
Is whatcha get (is whatcha get)
I said, what you see (whatcha see)
Is whatcha get, now baby (is whatcha get)
And the real thing is the best thing yet
(Is the best thing yet)

You know some people
Are made of lies
To bring you down
And shame your name
But baby, I have good intentions
(Good intentions)
'Cause breaking hearts just ain't my game
All I want to do is love you
And sugar I won't pin you with regret
If what you're looking for
Is real lovin' (real lovin')
Then what you see
Is what you get

I say again
Whatcha see (whatcha see)
Is whatcha get (is whatcha get)
Look at me
Whatcha see (whatcha see)
Is whatcha get (is whatcha get)
I mean, what you see (whatcha see)
Is whatcha get, now baby (is whatcha get)
And the real thing is the best thing yet
(Is the best thing yet)...

Tänk att det fanns en tid, då man faktiskt var tuff med stjärnor under ögonen och fjädrar som gick ner över ryggen...

[youtube 63CiRbiaoFo]

Typ 30 år senare

[youtube UHOZYIzrGJY]

the Experience of Becoming (2008-11-21 11:51)

Möte Goddag Nej, men vi möts ändå

Tar med mig två böcker ut i dagen, Kurt Vonnegut & Lee Stringer's "Like Shaking Hands With God: a conversation about writing" och Tommy Hellstens "Han som såg mer".

Skall lyfta dem fram med E-40's hyphy beats och Bay Area basen.

Det ligger tankar bakom ögonen, men där finns ingen röst. Det ligger bilder på tungen, men där

finns ingen syn, i örat ligger en upplevelse, men där finns ingen känsel och mina fingertoppar sover.

Vad vill jag göra?

Leva

Det vill alla!

Nej

De flesta vill dö

De vill inte känna, inte ha det svårt, inte lära sig något, inte känna så mycket - de vill redan ha allt, kunna allt, och att dagen inte skall märkas.

Hemskt

Men det är vad folk drömmer om

De kallar det att leva livet

Skulle vilja göra som Spike Lee's rollfigur Half-Pint gjorde i slutet av hans film School Daze...
Bara tömma mina lungor och skrika till världen, mänskligheten, folkligheten..

"Waaaaaaaaaaaaake up!"

[youtube 3rXBjgek4vs]

Bär med mig en mening som sätter speglar för solen att nå in i mitt mörker - så att jag lättare kan arbeta där: "Du är en go och värdefull person och vän.... alla borde skatta sig lyckliga som får ta del av ditt liv och din person...". Tac

Det speciella (2008-11-21 12:20)

[youtube Bbq0tUmf0y8]

Ser Sophia Somajo nya video My Loss

Känner en nerv, ett moment av en påtaglig puls - man hamnar innanför känslan, tanken ställer sig utanför - man innesluts i blodströmmen och slås mot tankarna elektroniska impulser.

Gillar att bli överraskad av såna som jag vet vågar. Då är det speciellt.

Y: Me (2008-11-23 05:12)

Det sista sinnet

Skulle det varit skott pengar på mig, så hade jag skött mig, eller jag menar skjutit mig - två flugor i en smäll, liksom.

Men nu är det ju ingen belöning och jag är inte den som tar den vägen.

-

Folk säger ibland att jag kan det där med ord. Jag förstår det inte då, och inte nu heller. Speciellt när jag själv tänker på det. Känner orden. De livsbeskrivande orden är inte minna, de kommer bara. Ögonen och fingrarna kommunicerar - men när det kommer till att uttrycka det jag vill det som finns inom mig - så tar det alltid lika stop. Ett stort själbedrägeri.

Varför skall jag be dig om du själv inte vill så mycket att du frågar

Det där med att ta ansvar, liksom. Jag tar ansvar på det sättet att jag är väl medveten om vad som sker och varför - men accepterar det och förstår konsekvenserna av det. Oftast handlar det om rent ekonomiska situationer, och att det kostar mer, blir dyrare eller t.o.m. att jag bara kastar pengar i sjön.

Det är en uträknad risk, och jag väger pengarna mot själen och livet. Pengarna faller alltid kort. Även om det ofta handlar om rent ekonomiska situationer, så är det inte pengarna i sig som är i fokus.

Det är människan, samförståndet och det där som jag inte kan säga - vilket är otroligt märkligt. Jag vet precis hur jag vill ha det, vad jag behöver, vad jag vill - och att man måste kommunicera om det för att få andra att förstå det. Men just på den delen, så

är jag

tyst

Det finns de som fått se glimtar av det, men inte brytt sig tillräckligt. Det finns de som själva förstått och försökt att bry sig. Men ingen orkar eller förstår tillräckligt.

Vet inte om det är min gallringsprocess, eller om det är ett skyddsnät för mig.

Vet bara att det brukar bli lustigt när jag tar upp detta med folk. De börjar alltid med att säga "Ja, du är speciell. Du är inte som andra" och sen slutar det med ord om att "Andra måste göra det, så varför skulle du vara annorlunda" och liknande.

Undrar om de går till affären för att köpa ingredienserna för en äppelpaj och plötsligt ser en bannan, som de köper och sedan undrar varför äppelpajen inte smakar som vanligt

-

Jag vet ofta vad andra behöver, utan att de behöver säga eller påpeka det. Varför skall det vara så svårt för andra att veta vad jag behöver?

Lever vi i en värld av blinda analfabeter, där bokstäver och meningar är vår mat?

Spotta eller svälj

Ingen smakar

-

Snön ligger tjock i Uppsala och jag såg när jag satt i sängen att det där med livslögnen ligger nedanför mitt hjärta. Inte är jag smal inte. Jag bara lurar. Men jag tror inte på det själv.

För jag ser

Undrar vart alla andras sinnen egentligen är

och varför jag är

det sista sinnet

Levde i en bild i går.

Jag kom ihåg det nu.

Det var en av brukarna som stod och pratade med mig ute i hallen. Hon stod och höll handen på dörrhandtaget och sa: "Ja, här kan man ju inte stå och hålla i ett dörrhandtag (skratt)". Just då slog det mig.

Är det inte precis så som livet är?

Att man står vid sin dörr och avgöra hur mycket och när man skall öppna den för att gå in i nästa livsrum?

-

Såg just också att jag blivit över bjuden på Tradera gällande Lars Forsell's "Solen Lyser På Havet Blå". Vet inte om jag vill slås för den, eller om jag vid löning istället köper den direkt från ett annat ställe..

-

Även om man inte brukar klicka och kolla på de musikvideos som ligger vid orden - så vill jag att den som läser gör det denna gång - de ger en bra bild om vart jag är på väg.

Detta är
känslan
av mina ord

[youtube KL0f0NaLpd0]

Betraktarens ögon

Tänker på [1]Harold Pinters fantastiska Nobel tal, där han bl.a. citerade Pablo Neruda och dennes text '[2]I'm Explaining a Few Things':

And one morning all that was burning,
one morning the bonfires
leapt out of the earth
devouring human beings
and from then on fire,
gunpowder from then on,
and from then on blood.
Bandits with planes and Moors,
bandits with finger-rings and duchesses,
bandits with black friars spattering blessings
came through the sky to kill children
and the blood of children ran through the streets
without fuss, like children's blood.

Jackals that the jackals would despise
stones that the dry thistle would bite on and spit out,
vipers that the vipers would abominate.

Face to face with you I have seen the blood
of Spain tower like a tide
to drown you in one wave
of pride and knives.

Treacherous
generals:
see my dead house,
look at broken Spain:
from every house burning metal flows
instead of flowers
from every socket of Spain
Spain emerges
and from every dead child a rifle with eyes
and from every crime bullets are born
which will one day find
the bull's eye of your hearts.

And you will ask: why doesn't his poetry
speak of dreams and leaves
and the great volcanoes of his native land.

Come and see the blood in the streets.
Come and see
the blood in the streets.
Come and see the blood
in the streets!

Texten handlar visserligen om vad författaren ser, men lika mycket om betraktarens ögon. Vad de vill se och hur de formar det.

Ibland kan man undra hur närsläktade olika ord kanske egentligen är: Beträktare och Betäckade.

- Vari ligger egentligen likheten?

-

Inte sover jag ännu.

Gick inte att sova

Vet du inte att man skall ligga stilla, inte gå?

[youtube Zsrnrsl2Cvk]

En gammal vän påminde mig om en serie, som jag kände att jag också behövde lyfta fram...

Y: The Last Man

[3]

[4]

Första numret i serien finns som fri PDF här:

» [5]http://www.dccomics.com/media/excerpts/1736_1.pdf

1. http://nobelprize.org/nobel_prizes/literature/laureates/2005/pinter-lecture.html
2. <http://www.poemhunter.com/poem/i-m-explaining-a-few-things/>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/y-girlsarenotagame.jpg>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/y-love.jpg>
5. http://www.dccomics.com/media/excerpts/1736_1.pdf

R.I.P. MC Breed (2008-11-23 16:45)

[youtube BpElphDB-hw]

Flint/Michigan rapparen Eric "MC Breed" Breed överlevde inte sina njurproblem, utan avled 36 år gammal. Daam!

Hans album "To Da Beat Ch'all" har varit ett av mina all-time favorit album.

"And when I die, I'm goin' straight to hip-hop heaven where MC Trouble and Cowboy rockin' the mic and Pumpkin playin' the drums so the beats are tight Cuts courtesy of Subroc and Scott La Rock Peace to Trouble T-Roy, YA DON'T STOP!" Daddy-O - Swung it, Blunted, Brung It

[youtube S8tM8pWtOI4]

[1]<http://www.vibe.com/>

[2]<http://www.sohh.com/>

[3]<http://www.detnews.com/>

1. http://www.vibe.com/news/news_headlines/2008/11/mc_breed_dies/

2. http://www.sohh.com/2008/11/mc_breed_dies_at_36.html

3. <http://www.detnews.com/apps/pbcs.dll/article?AID=/20081122/ENT04/811220438&imw=Y>

en fikapause i livet (2008-11-23 17:02)

Livet som överviktig och oviktig

- Det handlar om vanliga möten mellan folk, människor och mig.

Som en fikapause i livet, där utrymmet mellan inandning och utandning ropar "Hej!".

Du behöver det lungt kring dig, säger folk. Folk säger ofta så mycket utan att förstå.

Att man gör det rörigt kring sig, är bara bra - det skapar liv i ett samhälle som jagar död och likstilhet.

I mina ögon så går livet ut på att söka någon som tänker olika och ser andra saker än vad man själva gör - men samtidigt så skall personen förstå vad jag ser och tänker.

Det där med envägskommunikationen känner jag igen - och visst är det så att vi, trots vårt behov att få saker tillbaka - gör det omöjligt för andra att ge och ger de ändå så tar vi inte emot? Så är det för mig i allafall.

Jag har en vän, som jag skall försöka få till att skriva en bok med mig.

En bok om vågor på vattnet. En bok om spegelblanka insjöar och höva vågor på öppet blått hav under en gult lysande sol.

Hon har en bitska hårdhet i sina ord som är doppad i så mycket värme och sanning att hälften knäcker allt motstånd direkt. Hon skriver med ett sånt liv, sån värme, sån närvaro och känslighet för detaljer och stora sakers menlöshet, den förmågan som du har är helt fantastisk och unik. Det du säger här, är som att dra av täcket från sängen medans barnen fortfarande sover och kasta snö över dem med orden "Det har snöat och föresten, det är morgon också!" - ett bryskt uppvaknande till verkligheten.

-

Vet du vad,
jag har insett det.

Jag

blir
heldre gammal och bitter
än
slätstruken och ogilltig

- Att vara bitter beror på att man haft en tro och en vilja - man har försökt. Det andra är tvärt om.

Blev föresten tipsad om Maria Wine, och fick hennes dikt "Demonen":

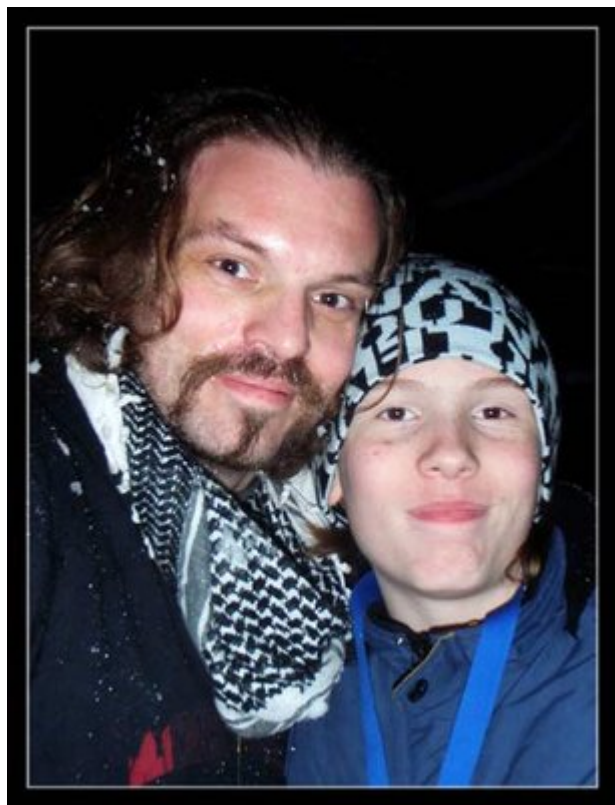
"Ingen får äga mig jag äger ingen många åtrår mig ingen får älska mig jag älskar ingen jag är en demon som älskar sin egen demoni än blommar mina nätter röda än gråter mina nätter snö än piskar isiga vindar genom hjärtats hungriga vrår än smälter mitt självbelåtna spegelleende ner till grå askaråkar jag snudda vid vilans mjuka linje slår min demonblomma ut i dödande lågor"

Man har skjutit ett lejon...

Att ha kontroll (2008-11-24 00:25)

Med dagens teknik så kan man skapa kontroll över historien
[youtube 9QHslHpK4-Q]

Nu är barnen här (2008-11-24 16:43)

Var ute och gjorde snöänglar med ena av dem, den andra satt hemma och byggde en snövärld på balkongen med gångar och broar genom snön.

Nu skall vi äta varsin nygräddad lussebulle, värma oss vid levande ljus, göra läxar och sen äta Gulasch soppa.

Sammanträffande (2008-11-24 23:51)

Det är ganska märkligt egentligen, hur saker ofta sammanfaller. Beror det på att de sker samtidigt hela tiden, men att man själv bara tillfälligt lägger märke till det?

Lite som en idol uttagning med givna teman, där folk krystar sig fram under ett givet och gemensamt maner?

Ett av de mest märkliga företeelserna är detta som samlas under epitetet: ansvar

Har det på fyra, fem olika håll nu - inget av dem bygger ens på samma värdegrund, det enda gemensamma för dem är att det inte betyder något, eller jo, det betyder att man inte behöver ta till sig något själv. Varesig man själv gjort fel eller man själv gör precis samma sak, så blir det till någon självuppfyllande sak där man bara borstar av sig det jobbiga och gömmer sig bakom ordet av ansvar, lite som alkoholistsens uppriktiga och fullständigt ärliga ord till sina barn om att han/hon aldrig mer skall dricka. I det ögonblicket så är det den absoluta sanningen, men sen blir det bara till en ursäkt att dricka mer - fortsätta på precis samma sätt som tidigare.

Det är märkligt tydligt i alla de fallen som jag observerat.

Försöker se hur jag gör, och kan känna igen sjukdomen i mig själv - men där handlar det mer om en koppling till tid och pengar. Det är dem som jag sviker gång på gång.

Men med människor är det annorlunda

Det är som med människor som pratar om andra och sen reagerar när andra pratar om dem och blir förbannade. *Hur kan andra skriva sånt?* Självisikt och själbedrägeri. Man måste skydda sig själv - för i samhället idag så får inte människan plats - så vem kan klandra folk som vill vara människor, men inte vågar hela vägen ut?

Oavsett om det handlar om hemligheter, om ett stöd eller om ett behov av att tala om och kring identitetsbara människor som gör något man ogillar - som kanske drabbat tredje person, så blir det ju fel, om man samtidigt pratar om ansvar.

Det går inte att säga att det säger mer om andra, det går inte att säga att *de* är tragiska, om man själv står där. Om man först skriver om något man tycker är dåligt och skapar en bild av det dåliga, så kan man ju inte reagera när det dåliga reagerar på att det känner sig uthängt, med ord om att det är dåligt att hänga ut någon. Då har man ju inte fattat detta med ansvar och sin egen roll. Samma sak är andra hållet. Det går ju inte att tycka att det är vidrigt att någon hängt ut en och man gör samma sak tillbaka.

Tycker det borde vara logiskt.

Men det är det inte

Logiken och verkligheten träffar sällan varandra annat än i betraktarens ögon.

Samma sak är det med grupper som skall jobba tillsammans, förädla och driva utvecklingen - men där man vill hålla saker hemliga för varandra eller där man anser att man inte behöver ta till sig av gruppens vision och mål. Detta gäller i arbetslivet och privatlivet lika så. Åter igen ett *ansvar*, som handlar om något helt annat än de tankar som träffas samman i det gemensamma.

Undrar om det är där som nyckeln ligger. Sammanträffandernas ovanlighet och samtidigt vardagligt inträffande, kanske ligger just där. Isolerande och de egna ensamma tankarna som träffas, som blir tillsammans, dagligen - utan att flätas ihop. Sammanträffanden som ett meteor regn. Det egoistiska som tror sig vara en gemenskap för att det möts av leenden och glada tillrop.

Låter egentligen inte logiskt

Men det är kanske det

För med människor så är det ju annorlunda.

Hitta mig också... (2008-11-25 03:43)

Lyssnar på Loa Falkman "När det lider mot jul", Tommy Körberg "Låt julen förkunna", Sissel Kyrkjebö "Stilla natt", Magnus Carlsson "När en stjärna faller", Mikael Samuelsson "Nu tändas tusen juleljus", Bruno Wintzell "Oh, helga natt", Jan Malmsjö "Låt mig få tända ett ljus", Peter Jöback "Jul, jul, strålande jul" och Carola "Härlig är jorden"

Jag vet att det är lite tidigt, men det är rätt... Mörkret och värmen ligger över lägenheten. Brasan skriver sina sista historier innan natten tar över, Jox ligger upp i loftsängen och Alx sover djupt i deras rum. Stearinljusen visar drömmarna och framtiden vägen. Sitter med en kopp te i soffan. Äter några Physalis, tittar in i brasan, upp mot loftet, ut mot de vita träden och andas.

djupt

Ytan och djupet mår så bra, det är bara allt där emellan som är fucked in a major fucking way.

[youtube jPl-8HsJg-g]

Pratade med en bekant i natt, hon mådde dåligt över att känna att allt vilar på hennes axlar....

Jag bad henne läs den där raden för sig själv igen.

Det är saker som vilar, saker som sover som katter över en tröskel, eller barn i sin moders famn. Det är saker som vilar.

Låt dem vila.

Tillåt dig att vara känslös, känslor är inte farliga - bara om man försöker döva eller döda dem.

När jag är som mest nere, när allt hänger på mig, kring min hals, när jag inser att jorden faktiskt skulle gå under utan att jag gjorde det som andra förväntade sig, det som jag förväntade mig, och det som alla andra redan gjorde, så tittar jag ut för att se om träden står kvar. Står träden kvar, så har inte jorden gått under.

Tanken som följer värmer. Tanken om att folk ser mig, jag ser mig, samhället ser mig

som en gud

De förväntar sig att jag skall rädda dem, rädda världen och hinna med allt detta. Men jag är inte det. Men vad snälla de är som tror att jag är det. Fast jag måste berätta för dem att så inte är fallet.

Jag säger då: "Tack, vad snäll du är som så självklart förväntar dig att jag skall klara detta. Det värmer mig att se att du har så höga tankar om mig, och att du har den respekten och tilltron på

mig. Men tyvärr så är jag inte mer människa än du. Och just nu, har jag redan fullt i min ryggsäck för resan som jag gör nu. Så tyvärr så måste jag tacka nej till ditt erbjudande för denna gång. Hoppas att du inte ser ner på mig för det, för jag ser inte ner på dig - jag ser dig som min jämnlige”

Vi säger ofta att ”Du är värdefull”, men vi förstår sällan vad det handlar om. Vi tror att det handlar om stolhet, att stå upp för sig själv, att se sig själv med andras granskande ögon och våga ställa oss på en fin pedestal - men i min värld så är det inte det som det handlar om. Utan det är mer som Hitta Nemo. Den lilla personen, som är värdefull för de som älskar honom/henne. Inte i status, eller handling, eller att man skall stå för det man tror på - utan bara för att man finns i andras hjärtan, och dör man. Så dör en del av de andras hjärta.

Men ventiler är bra, och ofta är ventiler mer kraftfulla i sitt uttryck än vad de verkligen företräder - man måste ha något som går i samklang med känslan. Att säga att man bara vill sucka, när man mår så där riktigt dåligt funkar inte - och att säga att man vill döda någon annan, får ofta helt fel effekt! ;)

Jag känner igen känslan av att belasta andra. Det spelar ingen roll hur mycket folk än säger att man skall prata med dem, oftast så slår det ju tillbaka, om än med endast en liten kommentar som man hör dem falla i något annat sammanhang, där de hintar om att man bara använder sig av dem när man mår dåligt - och då faller ju allt och man sjunker ju än djupare, vilket folk aldrig verkar förstå.

Har haft vänner, kärlekar, soulmates och släktingar som jag försökt vända mig till - men oavsett hur mycket jag försöker finnas där för dem och se dem, så blir det alltid samma sak när jag faller... Ord om att de tycker det är jobbigt, även om de inte säger det rakt till mig. Det är sånt som får en att måla sina ord med en allt större pensel.

Istället för att se helheten, så försöker jag lägga mig sig så nära problemet som möjligt och ser bara någon del i taget och tar dem med olika människor. Det blir inte för stort för dem, och de blir inte rädda över situationen - samtidigt så blir det inte hela världen för ens själv, om det visar sig att de har för fullt upp med sig själva när man kommer och visar upp sig.

[youtube 7T-55t4u7U8]

”Hur du växer i mina ögon” (2008-11-25 04:12)

Ibland blandar

folk ihop

människor med växter

och även samhället med naturen Men det är bara växter som växer om man planterar dem i skit för att ge folk fantastiska frukter och liknande annat Stoppar man ner andra människor i skit så får man bara skit tillbaka inte något alls annat

Möten (2008-11-25 19:25)

Vi hade nyss en katt på besök.

Så oväntad kan världen vara.

Vi hade kunnat gissa på att det skulle regna jordgubbar eller att någon skulle kalla yngsta killen för Fredriksson, men att en katt skulle komma på besök - det förstod aldrig vår fantasi.

Tänk så det kan gå.

Maten puttrar i ugnen - blev rotfrukter, potatis, rödlök, champinjoner, tomater och kyckling. En liten flaska vin står på luftning, och barnen har färsk juice på kylning i kylskåpet. Julsånger ljuder tyst, och ljusens lågor fladdar inför äventyret som leker kurragömma med sekunderna, i väntan på att potatiserna och rotfrukterna skall bli klara och mjukna till...

Efter middagen så blir det film:

<http://www.meetdavedvd.com/>

- Små människor i en man, känns som en tanke som jag burit med mig kanske länge

Annorlunda (2008-11-25 23:34)

[youtube wLfVPBgGXqI]

Yeah, hey When you wish upon a star Dreams will take you very far, yeah When you wish upon a dream Life aint always what it seems, oh yeah Once you see your light so clear In the sky so very dear Youre a shining star, no matter who you are Shining bright to see what you can truly be That you can truly be Shining star come into view Shine is watchful light on you, yeah Gives you strength to carry on Make your body big and strong Future roads for you to pass Love to watch your mug past The shining star, lucky you The sinful redeeming shall be true On an adventure of the sun, yeah Yeah its all awake and just begun Yeah, thought I had to stir the mood Thats it now I got my own oh yeah So if you find yourself in need Why dont you listen to his words of heat Be a child free of sin Be some place, yes I can Words of wisdom: yes I can Youre a shining star, no matter who you are Shining bright to see what you can truly be Youre a shining star, no matter who you are Shining bright to see what you can truly be Shining star for you to see, what your life can truly

be Shining star for you to see, what your life can truly be Shining star for you to see, what your life can truly be

Lyssnar på texten igen. Det är ett av mina favorit band, Earth, Wind & Fire, och i en tid då saker faller, så faller även detta, samman... fallersamman, med tankar, känslor och filmen som vi just såg.

En feelgoodfilm om ansvar, kärlek, omtanke och att våga vara annorlunda.

Middagen blev riktigt god, och vi tog faktiskt lite glass till filmen, jag och alx... jox hade redan gått upp till sovloftet och somnat innan vi satte på filmen.

[youtube nyLhdPSkU _I]

pastisch på fördommar (2008-11-26 13:49)

Var på samarbetsamtal på morgonen

Det gav inte speciellt mycket i konkreta termer. Samtalspersonen i sig är inte mycket att hänga i julgranen - men jag får se det som en möjlighet att prata med barnens mor och veta att hon faktiskt lyssnar.

En typiskt grej.

Då jag ännu inte fått schemat för december (vilket i sig är riktigt dåligt av min arbetsgivare), så bad jag hon som en gång var min fru att säga vilka dagar som hon hade spikade med barnen och om det var någon dag som hon inte kunde/ville ha dem, så kunde vi anpassa oss efter det och försöka styra upp de andra dagarna så gott det går.. Hon svarade med att de inte hade något planerat och att det aldrig fanns någon dag då hon inte kunde/ville ha dem. Samtalsledaren sa då att han tyckte att hon kunde bestämma vilka helgen som hon ville ha, och att jag fick anpassa mig efter det - men det tyckte både hon och jag var tokigt, och då säger hon... ”Det finns några datum som jag gärna skulle vilja ha dem, då vi planerat

att göra saker". Eh? Vad frågade jag om nyss och vad svarade hon?? och Samtalsledaren säger till mig, "Ja, vad anser du om det? Är det något som skulle kunna passa för dig att hon gör så?". Meh suck!

Ridå.

Hon påstod även att hon fick utskällningar av mig när hon påminde om saker. Det är ju en sanning med stora modifikationer. För det första så tackar jag alltid när hon påminner - men när hon lägger till hur vi skall göra det, vilken tid, vilka kläder och hur vi skall planera det. Så reagerar jag och säger ifrån.

Säger ifrån. Inte skäller.

För, som jag uppfattar ordet: "utskällningar", speciellt i skilsmässa sammanhang, är en massa otidigheter, personangrepp, fula ord. Så jag bad henne att ge ett exempel. "Du skrev att du inte tyckte att jag tog mitt ansvar som mamma, när jag inte såg till att de skulle höra av sig till dig på farsdag...". Det var alltså inga fula ord, inga hårda ord, inga otidigheter - utan min utskällning bestod i att jag hade ifrågasatt och tyckt att det var synd att hon som mamma inte kunde sett till att barnen hörde av sig tidigare eller gjorde något till deras pappa, på den första farsdagen sedan separationen.

Det jag skrev till henne ordagrant var följande:

"Jag tycker att det är riktigt dåligt av dig att du inte hjälper dem till att vara med och skapa nya rutiner och göra såna där dagar speciella. Tänk hur det skulle kännas för dig, om barnen var hos mig på morsdag - och du inte hörde något på morgonen, de kollade inte om de kunde komma förbi - då fick inget speciellt via mail, och först strax innan middag så kommer ett (1) kort sms från den ena av dem. Du verkar inte fatta vad ditt ansvar som mamma är. Jag vet i allafall vad jag hade gjort med barnen, och jag vet vad jag gör redan nu - som med skivorna jag hittade (hos radion) som jag trodde du skulle gilla (och tog med mig hem för att sedan ge dem till dig). Men vi är olika. Fast jag trodde aldrig att du skulle tycka det var så oviktigt med en sån dag som fars/mors dag."

Jaja. Sånt är livet.

Han frågade vad vi konkret kommit fram till under stunden - och jag var tvungen då att påpeka att, "Ja, det var inte mycket till samtal, samförstånd eller samarbete", utan det mesta gick ut på vad jag skulle göra, så att hon skulle slippa.

Känner ett starkt obehag i magen över insikten över hur män behandlas i såna här situation, men även över hur fruktansvärt många kvinnor måste blivit behandlade av sinna män - för att detta skall ha blir det gängse sättet att se på oss män i dessa sammanhang.

Var det inte därför som man just kom på detta med samarbetsamtal, socialtjänsten och allt sånt - för att ta hand om de som inte skrek, gapade och vrålade mest?

Känns så tröstlöst att man måste bli en pastisch på fördommar bara för att få finnas...

Vännisar (2008-11-26 16:54)

Ser att Grammis galan blir kul i år, har vänner nominerade i följande kategorier: ÅRETS ALBUM • ÅRETS DANS/HIP HOP/SOUL • ÅRETS NYKOMLING • ÅRETS KVINNliga ARTIST • ÅRETS MANLIGA ARTIST • ÅRETS LIVEAKT • ÅRETS KOMPOSITÖR • ÅRETS TEXTFÖRFATTARE • ÅRETS PRODUCENT • ÅRETS LÅT

Livet i regi av John Woo (2008-11-26 19:55)

Hong Kong regisören har två kännetecken, dels att all hans action går i slowmotion och mottot, du har två händer varför bara använda en pistol.

Lite så känns det just nu med alla små problem. Nu senast så har ett hundratal bloggar blivit hackade över världen - och självklart så skulle min bli det också, så nu är det en massa strul med SQL frågot och php anrop, uppgraderingar och Gud tillsammans med hans moster Karin.

Vet inte riktigt hur jag skall ta det - för ena delen av min hjärna säger, shit happens but life moves on, som har varit mitt motto utifall att min skivsamling skulle bli stulen. Kanske är det samma sak med min blogg. Fun as long as it lasted liksom. Move on, don't stay longer.

Känns riktigt på flera plan.

Men tvekan finns ändå där...

Och är tvekan ett livstecken, eller bara avsaknaden av hopp?

Allt är flyktigt och själen går inte att fånga, bara tillfälligt spegla...

- Tillfället är kanske slut nu.

Läs min känsla (2008-11-26 21:57)

Förlåt. Måste skriva av mig lite till. Detta är dock bara min story, min sida, min uppfattning i en saga som har två sidor, så ta det för vad det är. En partisk bild, sedd från ett håll - döm inte henne eller mig, men läs min känsla..

Glömde att nämna att samtalspartnern även föreslog att jag skulle hyra ett magasin för att forsla dit de saker som var kvar i vår gamla källare. Han hade inte hört ett ord om att jag redan hade ett föråd - men ingen som kunde förra dit sakerna. Men jag sa till honom bara: "För vilka pengar då?", han svarade: "Det är inte så dyrt", "Vilka pengar då??" upprepade jag, "Det kanske bara kostar ett par hundra" - "VILKA PENGAR DÅ?!?". Han vet att jag inte har pengar, och har man inga pengar över så spelar det ingen roll om det kostar 100kr i månaden eller 10.000kr i veckan. Det går liksom inte...

Jag VILL och måste ha bort mina saker därifrån, dels för att komma åt min vinterjacka som hon slängde in "någonstans" där, då det börjar bli kallt att gå med en tunn munkjacka...

Situationen blir inte enklare.

Jag frågade hon som var min fru om hon hade delat upp våra julsaker och om de låg i förådet med mina andra saker som jag inte kunnat hämta ännu. Då gick hon i taket och undrade om vi skulle kapa plastgranen i två delar. Jag svarade i lugn ochsamsad ton att det skulle vi ju självklart inte göra. Utan det är ju så mycket annat - som julsmäckning och lampor etc och riktiga julgransfötter.

Men hon förstod inte alls varför jag skulle ha något av det.

Sen kom vi in och pratade om de andra sakerna i lägenheten och då påstod hon att soffan som hon har, som jag fick av min bror, var något som VI fick tillsammans - medans TV:n som vi fick av hennes far och jag slet med att få upp och fixa med, var något som HON fick...

Och sen är det jag som tjafsar för att jag vill att vi skall lösa det.

- Hon tycker att jag får allt, när hon inte vill dela på saker och redan fått behålla hela vår lägenhet.

Men det slutade inte där, utan jag tog ett annat eget beslut.

Min bror som också är vän med henne, har länge tyckt det varit jobbigt oh har fått kämpa gentimot henne att hålla sig neutral, då hon velat spy galla över mig. Men med detta med soffan, där han blir som ett slagträ mot mig från henne och det faktum att de skall åka iväg och fixa med smörgåstårta till hans födelsedagskalas på Lördag - fick mig att ta ett beslut åt honom.

Han skall inte behöva stå mitt emellan.

Så jag har meddelat att vi inte kommer, och att han får tillbaka sin kamera på fredag när jag kommer tillbaka från jobbet, och vi upphör med vår kontakt/relation där.

Han är inte min bror av kött och blod, men han betyder mycketr ändå - och jag vill inte var a den som sätter honom i en sits där han används som slagträ eller att man tvingas välja. Så jag valde bort mig åt honom. Han slipper välja bort något. Han behöver inte känna att han har försakat någon.

Själv känner jag mig som vanligt.

Sitter ner på golvet, tittat upp och säger. Det är OK. Slå du, slå tills du känner att du inte vill, orkar eller kan slå mer... Då väntar jag, lite till. Slå mig. Jag är van. Det är OK. Jag lovar. Du dödar mig inte. Slå till du mår bra.

Det är OK.

”Absolut” (2008-11-26 22:12)

Minna, min underbara, fantastiska vän minna...

Tårarna försar ohejdat på mig nu, barnen undrar vad det är, och det hemska, det riktigt hemska är ju att det inte är någonting som man kan göra åt det.

Absolut ingenting.

2008-11-26 kl 00.18 släppte vi vår älskade son och lillebror Calle fri.. Han är nu vår änglapojke... Vi kommer alltid att älska honom o han lever vidare i våra hjärtan ✕ Från härifrån till evigheten... Vi ses i Narnia....

Skrev detta precis till dig. Det gör så ont, så förbannat jävligt ont. I halsen, i själen, i hjärtat och i hela livet. Det gör ont. Så riktigt, riktigt ont.

Orden tar av sig
sin svarta kostym av bläck

för att visa
tumrummet

i själen
i hjärtat

och hela mig

som aldrig mer
kommer att vara

hel

men jag kommer
en dag att kunna gå
när solen inte skiner

och ändå le

för ovan mig
vet jag
att vingslagen
från några
av mest älskade
änglavingarna

vakar över dig

Det finns ingen tröst. Det finns ingen bättre dag, och ingen lättnad. Det kommer aldrig att finnas någon glömska heller. Inte för dig, inte för oss - och jag kan lova dig, inte för honom heller. Skulle du leva i en evighet, bara för att du skulle få sörja klart, så skulle han ändå minnas dig. Minnas den kärlek, den omtanke och den värme som du gav honom och han fick ge dig. Som du tog emot, utan att tveka, oavsett vad som hade varit.

Vet inte hur jag skall sluta... gråta... eller skriva...

allt blir bara suddigt
det kommer aldrig någon poäng
inget avslut
ingen sammanfattning...

bara ett stort
stort
vitt

tomrum

✖

2008-11-26 kl 00.18 (2008-11-27 00:41)

Det är tyst. Helt tyst, så när på ljudet av tårar som droppar mot min tröja.
Endast ett ensamt ljus brinner på bordet. Vi ville att det skulle brinna för Calle.
Det behövdes inte fler ljus än ett. Ljuset fyller hela rummet ändå. Precis som vi tror att Calle gjorde.
Barn gör så. Speciellt när de känner att de är så älskade.

Gång på gång måste jag påminna mig om att det inte är Minna som är död, men gång på gång inser jag att det är precis så också.
En av de klaraste delarna av hennes hjärta har slutat slå.

Känner hur mina tårar tagit slut. Huvudet bultar och magen värker
sen börjar tårarna trilla längs kinderna igen.

tio dagar

Det var allt vad det tog
vid en liten by vid polcirkeln
Men det tog så mycket mer än

tio dagar

2008-11-26 kl 00.18 : Calle - Vila i frid

✖

svarta nyanser (2008-11-28 02:17)

Sov inget i går natt.

Går inte i natt heller.

Ligger och tittar på ett vitt tak i svarta nyanser.

Hur länge håller det?

Tänkte på något helt annat. Hade gjort en anteckning i min mobil för kanske en vecka sedan -
med en tanke.

Det stod "släppa"

Det handlade om människor, folk, de där emellan och så jag.

Det är en skillnad på hur vi gör.

Säger jag "Släpp!" till någon, så frågan den på sin höjd om den verkligen skall det - sen släpper
den. Oavsett vart jag är, och vad som händer. "Du sa ju släpp?!", säger man till sitt försvar om man
börjar undra.

Säger någon "Släpp!" till mig, så håller jag lösare, men håller kvar till det att jag sett att perso-
nen fått ett annat grepp, fått tag på något, eller nuddar marken - då släpper jag med händerna, men
aldrig med blick, hjärta och själ.

Ordet, termen, handlingen, åsikten: ANSVAR, börjar alltid, för mig, med mina egna handling-
gar.

Har börjat skissa på en kortare text. Eller rättare sagt, det är en manual, en bruksanvisning -
över mig själv.

Hur gör man för att få mig till att göra saker, hur ser man att jag går sönder, vad gör man för
att hålla mig i livstrim, "Jag, men, man" är arbetstiteln. Jag är jag, en av alla män, men som inte är
som alla andra, fast jag är dock en man...

-

Jag tog med mig ett gäng filmer till jobbet, som jag tänkte kunde få mig att fördriva tiden, då jag utgick från att det där med sömn, inte skulle funka här heller: [1]Hvid Nat, [2]Ne le dis à personne, [3]Adams æbler, [4]Happy-Go-Lycky, [5]The Man from Earth, [6]The Secret Life of Words, [7]Inside I'm Dancing, [8]Chaos Theory, [9]HellBoy 2, [10]P.S. I Love You och [11]The Lake House (som jag inte går hemifrån utan).

Men jag känner inte för att sätta på någon av dem.

Återgår till att titta på

ett vitt tak

i svarta nyanser.

✖

1. <http://www.imdb.com/title/tt1080695/>
2. <http://www.imdb.com/title/tt0362225/>
3. <http://www.imdb.com/title/tt0418455/>
4. <http://www.imdb.com/title/tt1045670/>
5. <http://www.imdb.com/title/tt0756683/>
6. <http://www.imdb.com/title/tt0430576/>
7. <http://www.imdb.com/title/tt0417791/>
8. <http://www.imdb.com/title/tt0460745/>
9. <http://www.imdb.com/title/tt0411477/>
10. <http://www.imdb.com/title/tt0431308/>
11. <http://www.imdb.com/title/tt0410297/>

Så är det (2008-11-28 12:42)

Det är lungt på jobbet, men ögonen är så tunga... Försöker sätta mig i soffan och slappna av. Det går, i två minuter - sen är verkligheten inom mig igen. Suddar bort det drömmar målat och placerar balkar och ställningar för det konkreta livet.

Är så trött.

Måste gå igenom schemat, vill träffa barnen mer än en dag i december, måste pussla, måste ta striden med barnens mamma, måste och måste, måste, måste och måste, samt måste, även måste, då måste, nu måste, måste, måste, innan måste, måste, måste, måste....

Alla har ansvar över sitt liv, alla måste, alla vill, alla gör - finn dig i det. Du är inte annorlunda. Det är ditt problem, inte andras - varför lägga tid på det, varför, måste, måste, varför.

Somnar sittandes, men bara lagom för att falla till, sen vaknar jag. Tillfälligt avbrott, Det är mycket nu. Måste.

Så är det.

en blå himmel och varma solstrålar (2008-11-29 11:21)

Nyvaken, utvilad, glad, lugn, harmonisk, stark, svag och trygg i det, lycklig i livet. Det ÄR en underbar morgon. En morgon som visar oss att livet finns även under gråa dagar, att lyckan inte är beroende av olyckan, att sorgen ger oss styrka i att sett, fått ta del av något fantastiskt - och att vi kan dela med oss av minnet av det till andra, som inte fick den möjligheten. Glädjen av minnet.

Känner mig på gränsen till euforisk efter en hel natts sömn, men med rätt ord, rätt omtanke, som jag upplevde igår - känns det som om någon låst upp min själ och gett den utrymme, öppnat upp nya vägar till nästa nivå. Avslöjat nya gångar under pyramidens golv och gett mig en orörd sandlåda samt fri tillgång till hinkar och spadar.

Inser att allt detta till en del också bygger på mig själv också, att ta konsekenser, att stå upp, att se mig själv, att se sammanhangen och ta alla ord, tankar och känslor som blivit sagda och se dem i ett gemensamt perspektiv, inte dölja något för stundens situation och känsla. Vara ärlig och våga vara mig själv. Lita på att det som byggt mig till den jag är, fortfarande finns kvar där och fortfarande bygger mig.

Idag ser jag en blå himmel och varma solstrålar, för jag vet att de finns där bakom de grå molnen. Det är underbart att veta det.

Låga ord (2008-11-29 14:15)

Tänk att man kan vara så glad och samtidigt bli som genom ledsen och sårad.

En bekant sa till mig idag:

”ta bort det där om calle är du snäll det är verkligen inte passande det är smaklöst din sorg”

Tänk att det finns folk, som inte vet och inte har något med det att göra, som inte drar sig för något i sin jakt på att såra och kränka andra människor. Hela hösten har varit full av liknande påhopp och så låga ord och vidriga meningar att jag stundtals blivit själsligen rädd.

Barnen undrade om det hade hänt något annat barn något, för att pappa började gråta igen, men jag förklarade för dem att något så frukansvärt hade inte hänt. Barnen berättade att de hade berättat om Calle i skolan och att de på fredagsmyset faktiskt tänt ett ljus för honom. Då grät jag igen, för jag blir så glad att mina barn är mina barn och inte barn av folk.

De kan känna andras sorg, och de kan känna empati, utan att behöva stå på andra eller ha någons tillåtelse. Men jag måste nog ha ett samtal med dem i kväll, och berätta om människor som inte drar sig för att hugga så lågt de kan..

Julsaker (2008-11-29 20:42)

Dessa saker är så pass personliga, att jag inte vill dra in er, men samtidigt så måste jag få ett utlopp för att bearbeta och se min egen roll, förstå vad jag gjort och gör för fel, hitta mina brister - inte för att tappa till, utan för att förstå och ta ansvar för, att försöka göra något åt.

SÅ det räcker med er omtanke och kramar. Ni behöver inte, och ska nog inte heller ta ställning, det är aldrig en persons fel när två trätter - men det är aldrig heller någon annas slag, än de som är på fältet... Men man kan visa sin närvaro och ta lärdom - samt finnas där för det ögonblick då det går överstyr och någon verkligen ropar på hjälp...

Utan gårkvällen hade jag brutit ihop helt idag. Men tackvara gårdagen så har jag åter styrkan att i allafall hålla mig flytande även om man plötsligt vill trycka mig under ytan.

Förstår inte vad folk finner för nöje, nytta och glädje i att på bästa möjliga sätt försöka trycka ner en annan människa för den som den är. Jag har sett spelet och tendenserna tidigare, men rättfärdigat det med att det är ett sorgearbete, det är i affekt och ständigt funnits där för samtal, för möte och verkligen inte försökt lägga in några av mina egna känslor i det hela - utöver när jag bemött rena och vidriga anklagelser, som någon dagen efter har ursäktas med att man mått så dåligt. Nu när jag skriver om det, så får jag upp en bild av psykisk misshandel. Misshandeln som sker med vilja och kraft, men som ständigt ångras av utövaren - och den som blir slagen, hela tiden säger att "Men det var inte så som hon/han menade - innerst inne så är hon/han inte sån". Men frågan är om det inte är så att det som finns innerst inne också visas på utsidan - främst när ingen annan ser, eller då man handlar i affekt. Lite som ordspråket om att man får höra sanningen genom alkoholen.

Tänk att det finns folk som använder sig av andra för att trycka ner folk? Jag vet att jag inte är den första att säga det,än mindre att se det... Men jag känner mig lika förvånad ändå. Ser samma sak upprepas. Hur enstaka personer, drar in allt runt omkring dem, och bara spyr galla på galla över dem och något utvalt offer. Det är inte ok. Det är inte det inte. Jag kan inte se något som rättfärdigar det. Det spelar ingen roll. Det är som när jag sökte vapenfri tjänst för 20 år sedan och de ställer frågan: "En fiende har tagit kvinnor och barn som gisslan och han kommer att döda dem om inte du dödar honom, du har ett gevär vid din sida - vad gör du?". Mitt svar idag är det samma som igår. Jag skulle springa fortare än jag någonsin sprungit och klasta mig mellan gystal och "fienden" och sen skulle jag lägga all min kraft på att oskadliggöra honom, genom att ta ner honom. Jag skulle aldrig kunna leva med att jag hade dödat någon. Finns INGET som rättfärdigar det. Inte i min värld.

Men jag kan önska att någon skulle dö, jag känna "Men gå och dö människa!", men där tar det stopp.

Där det tar stopp. Tar det också stopp. Det går inte att stanna och sen fortsätta att kasta skit och annat. Säger man att något upphör, så slutar det också - annars har det ju inte upphört, eller stannat...

Ibland lyssnar man på fel människor, men i slutet av natten, på morgonen precis innan det ljusnar så brukar man oftast komma till insikt om vilka man kan lyssna på och på vilket sätt. Problemet är bara att ibland så varar natten i veckor och månader.

Blev föresten erbjuden 100kr av barnens mamma, som kompenstation för att hon skall behålla samtliga julgranssaker - julstjärnor, dukar, julstakar, plastgran, vanliga granfötter, julgranspynt, pepparkaksformer och allt. När jag inte tyckte det kändes helt och, och erbjöd henne istället en 100lapp för allt det där, så undrade hon när jag skulle bli nöjd?!

Hon sitter kvar på vår större lägenhet, soffa, video, tv-spel, bokhyllor, garderober, tv, samtliga sängar. Men jag fick tydligen alla kryddor (utan att jag bett om det), och så fick jag vår enda(?) stekpanna, så jag är fräck som frågar om resten... Så då vill hon ha bodelning och ha del av min skiv och videosamling som hela tiden stått i en annan lokal... Men det kanske är bäst att göra så, när det tydligen är så svårt med att samtala och bara dela på saker som man använt tillsammans och skaffat tillsammans.

Inget avslut i texten denna gång, då jag vet att det kommer mer - för jag andas fortfarande, så nåda stöten väntar

fortfarande

på ett ögonblick

av närvaro.

middagdax (2008-11-29 21:17)

Orkade inte fixa någon ordentlig mat idag - så barnen fick pizza och själv tog jag en påse med torrtelini (och spenat). Men jag försökte iallafall göra något av det med lite gorgonzola, färska pomater, chilli oliver, färsk oregano, rödlök och en dipp med vitlök, sambal och cream fräsch (orkar inte kolla upp hur det stavas - skriver alltid fel)

Sen skall vi kolla på Kung Fu Panda och äta lite glass med choklad och vindruvor.

Decemberschema (2008-11-29 23:48)

Jag visste det. Jag vet det. Ändå blir jag alltid lika trött.

Fast det var ju givet denna gång

inte för att det kommer som en överraskning andra gånger...

Jag skickade över en lista på alla mina lediga dagar enligt det nya schemat. Skrev: här är alla mina lediga dagar i stockholm och tider på när jag kan hämta och lämna dem. Jag förstår att jag inte kan ta alla dagar, för det skulle göra att du inte fick någon advent med dem. Sen har jag tre lediga dagar efter jul, som vi inte hade planerat - då vi sagt att de skulle vara med dig hela julen, så vi kan ju tala om det och se om jag kanske skall försöka byta något jobb pass i andra delen av månaden och flytta det dit, så att vi kan lösa detta katastrofala schema som tyvärr kullkastar all vår planering för december.

Följt av en lista med datum, dag, och hur jag kunde ha harnen (förmiddag, heldag, eftermiddag).

Som svar på det så får jag ett surt mail om att hon minsan vill veta vilka dagar jag jobbar också, och att jag skall skriva in det... Döh, det var ju alla dagar som inte stod... Men jag beslöt för att möta henne och skrev upp samtliga jobbdagar fram till julafon, enligt samma schema datum, dag, och att jag jobbade.

Får tillbaka ett mail.

"Okej, jag provar IGEN ... jag bad om ALLA dagar till och med den 31/12.... Du sa själv att du var ledig 26, 27, 28 exempelvis ... då finns ju dessa dagar rimligtvis att bolla med också??". Suck. Hon vet alltså att jag är det för att jag sagt det. Hon vet att vi skulle försöka använda dem för att få upp andra dagar och möjligheter, men ändå så kräver hon en ny lista.

Sagt och gjort hon får en lista, jag tittar samt på almenackan och ser till att fylla ut månaden med sina 30 dagar (ja, jag vet - vi återkommer till det), och förtydligar för henne att jag JOBBAR ALLA dagar som inte var med i första listan.

Snabbt som attan kommer ett mail tillbaka.

"Och den 31:a?? Jobbar du då - eller vill du ha barnen på nyårsafton ... tänk så många mail fram och tillbaka för att veta grunden till vad vi står inför!". Suck. Jag mailar henne igen och säger att jag JOBBAR ALLA dagar som inte var med i första listan, men att jag bara tänkte fel ang. datum listan, så jag gör en ny lista och lägger till:

31/12 - On: Jobb

Svaret på detta blir: "NU när jag äntligen har fått schemat så kan jag titta på det och återkommer när jag är klar. Har inte tid att titta just precis nu - men om en stund eller imorgon ska jag gå igenom det.". Detta en timme efter att hon fick mitt första mail med precis samma lista, fast att jag inte hade fyllt i dagarna jag jobbade, med förklarat att jag gjorde det alla andra dagar än de som stod på listan.

Sitter bara med en stor suck hängande framför mig

Friformspepparkakor (2008-11-30 20:44)

Vaknade utan att den yngste killade mig på ryggen, och trots att jag vaknade så fortsatte han i nästan 20 minuter... Så underbart. När jag sen tog mig ner från loftet så kom hans storebor och gav mig en regäll kram med orden: "Älskar dig pappa, och grattis på namnsdagen".

Funderade på att gå att lägga mig igen, för dagen var redan över - den kan inte bli bättre. Lycka i själen

Men det var som om världen vaknade med mig, för plötsligt började mobilen pipa, gång efter gång - och det trillade in grattulationer från helt oväntade håll, och från nära vänner. Själens lycka

Nu skall jag strö lämnas av barnen till deras mor för att de skall gå på det traditionella julbasaren, och själv skall jag passa på att träffa min mor.

Hoppas att alla omtänksamma och givande själar här, kan få en tiondel av del tillfredställelsen som

min dag öppnats med.

Jag är den jag alltid varit

om folk lyfter mig
mot molnen
trycker ner mig
under jorden

så är jag
ändå

alltid mig
vad de ser
göms bara
i deras egna ögon

där jag inte får vara mig

Ytterliggare en middag avklarad.

[1]

Det blev något riktigt klassiskt, och kanske inte så barnvänligt - men de åt: Pölsa, Potatisk, Ägg, Persilja och Rödbetor.

Här skall det strax bli friforms pepparbak, jupp, modigt och kaxigt värre... Björnar med nitbälten och kaniner med peircing samt tomtar i slips och gummor med nintendo kontroller ☹ - är nämligen utan formar eller kavel, men försedd med en regäll dos kärlek, närhet och värme samt nyfikenhet!

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/sondagsmiddag.jpg>

Peppar, peppar... (2008-11-30 23:27)

[1]

Det blev pepparkaksgrödor, badringar, skateboardar och färdig barrade julgranar, pepparkaxsdaggmaskar och ett gäng apor.

Det är sent, men det fyller sömnen med en härlig doft och ger oss något speciellt till frukost..

Att baka pepparkakor efter 22 en söndagskväll är så där lagom spännande och fel, att det blir magiskt

Vi målade dem. Enbenta sniglar får schackrutor och krokodiler i hängmattor får en herrans massa prickar!

Och vi kunde inte hålla oss, det blev att vi tog fram några kalla julmustar och tog ett par varsina rykande färska pepparkakor - till barnens otroligt stora glädje, så var det deras papps som råkade välta sin julmust och fick plötsligt några riktigt lealösa och sömniga pepparkakor på sitt fat ;)

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/11/pepparkak.jpg>

4.12 December

På Röda Moln (2008-12-01 10:11)

En av mina nya favoriter: **RedCloud**

[youtube eJd _FpS3nPQ]

Först "*When Kenpo strikes*" följt av "*Tapatio*"

[youtube aRglS0D70cs]

Lugn (2008-12-01 11:44)

[1]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/12/img_0980.jpg

följer verklighetens spår (2008-12-02 02:35)

Blir så ledsen över människors rättfärdighet.

Hur folk kan först sprida skit om en människa, och sen fortsätta göra det om en annan - dra in fler och fler, och samtidigt säga att de tycker det är vidrigt med skitsnack.

Förstår inte varför man gör så.

Har haft människor kring mig som försökt svartmåla andra människor på olika sätt, men jag har valt att säga "Stopp. Det där är din åsikt - vill du säga den, säg den direkt till den personen. Dra inte in mig, låt mig få umgås och tycka vad jag vill om personer. Gör inte narr av mina relationer till andra människor, ifrågasätt dem inte utifrån dina värderingar och känslor". Jag har avslutat samtalet om det fortgått.

Det har funkat.

Nu märker jag att samma personer som tycker detta skitsnack är så vidrigt, själv sprider det vidare och för mig så öppnar det en ny värld. För de "sanningar" som tidigare kom, dyker upp igen, men nu är det ett annat offer - men skillnaden är att detta "offer" har koll på vad som sagts och sägs, och kan med tidensperspektiv se hur de tidiga sanningarna och dessa "sanningar" samspelar, och ger en bild av ett behov av en lögn för att täcka en verklighet man inte vill ta tag i.

Jag gillar det INTE, men jag måste erkänna det. Talesättet: "Vad du säger om andra säger mer om dig själv", faktiskt stämmer ganska bra.

Problemet är snarare att även om det säger mycket om en människa, så skall man inte dömma den efter det.

Ibland är det bättre fly än att fäkta, hur bra man än är på värja, och ibland är det bättre att låta människor få slicka sina sår i fred - för tror man på de banden som fanns/finns, så vet man att de inte rör de sig av tiden, utan de återfinns där som alltid när man kommer tillbaka.

Vi kan bara ta ansvar för oss själva, och ibland tar ens sår längre tid att läka för själen var mer

exponerad vid tillfället för skadan. Men inga sår läker genom att man skapar nya hos andra...

Men ibland, finns det dem som faktiskt ser mer än vad man säger, de som jag ständigt söker i mitt liv. De som tänker själva och ser bortom en uppmålad fasad, de som vågar lita på sig själva och följa verklighetens spår

Detta gäller allt från rättsväsendet, till medmänniskor i vårdnads och skiljsmässotvister

Släck ljuset

Släck ljuset
så vi får se

Strålkastarna
kulkastar själen
målar utan djup
en bild av dirrigerade skuggor

Släck ljuset
så vi får se

Uppriktigheten
ställer upp själen
arkibusering utan eftertanke
en känsla av registrerade tankar

Släck ljuset
så vi får se

Självklarhet
gör hjärtat klart
dränerad av medvetenhet
ett ljud av tomhet

Släck ljuset
så vi får se

Jag målar ljuden
med en känsla av liv
därav ser du mig
som du vill se

Släck ljuset
så vi får se

för livet är
som en spegel

Släck ljuset
så vi får se

Vad ser du?

Släck ljuset

[youtube -VRgaAHNNT8]

Närvaro (2008-12-04 11:52)

Fick frågan: Tror du på ett liv efter döden?

Jag vänder först lite på frågan.

Tror jag på ett liv i detta liv?

Ja det gör jag. Men det är inte det som de flesta av oss lever. Utan det är något som de flesta försöker undvika att göra.

Hörde en rad här om dagen: Djävulen är inte kung över helvetet, där är vi ensama.

Den raden säger mycket om mitt tänk.

Jag har tidigare skrivit om tanken med att gud och religionen, i den form som människan tror och tillber, skulle vara ett påhitt av djävulen. En vilja att inte tro på oss själva, att lägga ansvaret på någon annan, att blint följa en bok och tro att allt blir bättre sen.

Det känns inte som något som skulle vara skapat av någon som verkligen ville något.

Varför skall man sitta inom tjocka väggar för att be i kyrkan, när det rimligare vore att man gjorde det öppet i skogen? Varför särskiljer man människor, om vi alla är guds barn?

Det är där som jag kommer fram till tanken om att det jävligaste, det mest lömska av allt vore att allt det där skulle vara djävulens påhitt, och att gud låter oss göra våra val - och de som tar sitt eget ansvar, de som bryr sig om andra utan att ta hänsyn till ålder, kön eller nationalitet, de som skapar sitt paradiset här - till sig själv och alla andra som vill - de är de som sedan kommer vidare till en himmel - som är den som de varit med att byggt.

Jag hittar själv ständigt ledtrådar om att det skulle kunna vara så.

Men då de flesta inte lever nu - utan bara följer en flock, minsta motståndets lag.

Det är detta som jag har som förklaring när människor försvinner för tidigt och barn dör. De har visat sig ovärderliga för himmelriket, medan vi andra har arbete kvar att göra här -inte för att vi är dåliga, utan att vi gör mest nytta här och kan sprida ordet om något.

Sen har vi dem av oss som inte vaknat ännu och de måste gå vidare här, de tvingas leva ut sitt liv för att börja om på nytt.

Liv och död är olika former av medvetande och ibland korsas dess vägar, därav kan vi ibland se och höra de döda, få kontakt och möta de som betyder mycket för oss, och som vi betydde mycket för.

Tänk efter - varför skulle någon vilja skapa något där samma skapare har som mål att man skall avsluta det och komma till honom/henne?

Å ena sidan låter det inte så genomtänkt, fast... å andra sidan, så låter det ju som något man kanske skapat på endast 9 dagar! ✖

Är det en slump att Gud och är dug baklängelse samtidigt som religionen säger att du inte duger, utan du måste lyda och följa dem för att vara fullvärdig? Engelska God är dog (hund), "människans bästa vän och följeslagare"...

Närvaro

När

var

man

då

man

aldrig

blev

en morgon trött (2008-12-04 12:48)

"Love has nothing to do with what you are expecting to get, it's what you are expected to give - which is everything"

Kärlek har inget att göra med vad du förväntar dig att få, det handlar om vad du är förväntad att ge - vilket är allt

Jag har en vän som misshandelades. Hon förnedrades av sin kille. Han bestämde vad hon kände och vad hennes kärlek hade betytt för henne. Han kallade henne sjuk till deras vänner och han hade hittat på historier om att han själv varit otrogen, bara för att testa hennes vänner och såra henne så mycket han kunde. Han ställde henne hela tiden mot väggen för allt, kom med anklagelse om det ena efter det andra och hon svarade honom varje gång.

Förklarade om och om igen.

Ibland kunde han efter flera timmar säga att han förstod, för att snart anklaga henne för samma sak igen. Men mest var det att han kom med de vildaste anklagelser, hot och kränkande påståenden om henne - men varje gång som hon frågade honom om vad det var, varför han gjorde så eller vad han menade, så stängde han av direkt.

Aldrig behövde han ta ställning till vad han hade sagt, aldrig ansåg han sig behöva ta ansvar för sina egna ord - han gjorde rätt, han var stark och framför allt klar synt nu efter att de hade gjort slut. Ändå kom han ständigt tillbaka med sina anklagelser mot henne. Hon blev anklagad för att ha ett Harem av män - men då hon frågade om han menade att männen kring henne, arbetskompisar och vänner, var livegna, slampiga och sexslavar utan frihet, så sa han bara "Det är inte vad ett Harem betyder för mig".

Men vad det betydde, höll han sin vana trogen hemligt. Han var lycklig nu, han hade gått vidare. Att han klev över henne och att han bara fyllde sina egna garedrober förstod han aldrig.

Jag kom att tänka på denna bekant när jag var på en föreläsning av **Micke Bedrup** om missbruk

och familjer. Förnekelsen. *Nej, här har vi inga problem, vi har det så bra här i vår familj. Men visste hade vi det bra, vi hade ju allt man kunde önska sig... o.s.v.*

Makalös

är vad du är

Maka
lös
t

ensam

Micke hade mycket bra saker att säga, skall försöka få tid till att skriva ner mina tankar kring flera av sakerna som han tog upp.

I går var det julmiddag på jobbet. Jag hoppade av den. Kände mig inte delaktig. I annat så räknas inte vikarierna in, även om man går på rad, och då jag inte ännu vet hur det blir efter nyår, så kändes det som om att de redan tackat för sig - då blir det bara patetiskt och girigt av mig att gå på en fest som handlar om att tacka för året som varit.

Jag trodde först att det bara var min känsla, en känsla som inte brukar svika mig, men när jag sedan ser hur jag räknats bort i vissa sammanhang och liknande, så förstår jag och accepterar. Jag hör ord, som klingar precis likadant som alla andra krystade förklaringar som kommer fram när man skall avsluta något men inte kan säga det rakt ut.

Tårarna lämnar jag inte på jobbet, de har jag för människorna i min närhet som drabbas av livet. Men jag känner hur jag med nöd och näppe håller ihop mig inombords. Känns som om jorden är upptryckt mot mitt bröst och jag inte längre kan andas, men hålls vid liv ändå - av kärleken till livet och mina barn.

Kände igen ett ord, en mening som Micke Bedrup berättade att han sa då han mötte gud genom en präst (eller något liknande - kommer inte ihåg just nu). Han sa, han kände - precis som jag.

“Hjälp mig, jag dör.”

mellan morgon och kväll

en morgon trött

steg sakta upp
sorg i ögonen
en morgon trött

möta en dag

raskt nedtecknat
glädje i munen
en kväll pigg

missat en dag

en morgon trött
sorg i ögonen
steg sakta upp

en morgon trött

“Love is just a word until someone comes along and gives it meaning”
Kärlek är endast ett ord, fram till att någon kommer och ger det en mening

Vit Jul (2008-12-04 13:02)

[1]

Vit Jul

Jag bär den.

Inte för mig, inte för mina barn, men av respekt och hänsyn till alla de andra barnen, som jag inte ser.

Så att de skall se mig.

1. http://kampanj.iogt.se/sv/Start---Vit-jul/om_vit_jul/

Kontur av en vattenbalong (2008-12-04 16:32)

Min kropp känns som ett svullet skal till en tår, som om någon hade målat min kropp på en vattenbalong.

Orkar inget nu, har bara tårar, så jag skriver och målar med vattenfärg, där alla nyanserna blandar sig till en svart kontur...

Advanced Neutron Detection Analysis System (2008-12-05 08:17)

Slutade med det

igår

Jorden var uppträngd mot mitt bröst

och jag fick inte längre luft

allt jag kunde känna

var

hjälp

jag dör

Hörde en man som de skulle föra till en annan avdelning säga:

”Jag kan inte gå dit ännu, jag måste dö först, sen har jag tid att gå”

Möte även fantomen och superman där, hans mamma ville inte släppa in honom

Jag hade med mig min.

För jag hade

slutat

andas

“Lovar” (2008-12-05 09:36)

Mailade chefen

Hur svårt var inte det

?

allt jag ville skriva

var

om det inte går

så kommer jag självklart in

!

Även om jag

inte

kan

andas

726

så skall ingen annan drabbas

jag kan hjälpa dem

jag kan

det

jag lovar

Det löser sig alltid med mig, jag kan ta mig i kragen, alla har det lite jobbigt ibland, jag är inte annorlunda än någon annan, det gäller bara att ha lite is i magen, ta ansvar, vara vuxen, lyhörd och...

Tänker på **Micke Bedrups** ord igen. När han hade trillat av stolen nio gånger ena dagen och sju den andra och han skulle ta motorcykeln till ett jobb. Hans fru frågade hur han skulle kunna göra det, tänk om han svimmade igen, han svarade: ”*Var inte orolig, om jag känner att jag är på väg att göra det, så kör jag in till kanten och stannar.*”

Han hade trillat av stolen hemma

nio gånger

och sju gånger

men han skulle köra in till kanten

lovade han

Han körde aldrig den dagen

Men häromdagen var han på ett möte.

Så kan det gå

Se betydelsen löst (2008-12-05 10:04)

Se

jag kan också skriva.

gghjh dewe hkj sadsdbyuty bhjg bhjl b kjjhwc cw kjwegfweg jhkudsc kjegchkc djsheckjd-cksadcuehöwl wehlew kjhdkdsc ndehewijwe,f sdfhlhflieweqf wefkjliewf d efhkweufh wefhouefwh efoor tronmj fvbkhmbfv vhlifv asl rlig dfigleirhgljk lgjeg mfsvöorgig hrjg nsdf liasfhjasf rghuaihf erlhlaf asfhkurf rkugfjk asefiuwer lirfyu erhkerj erih jer erwhwe wqow assad jahd fhewuew ahdsg qwjdhkqwdn asjdha kqa j qdwbkqwdn qwhjdmhweqdqwejk d ah d.

Är jag inte duktig?

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Nam ultricies luctus nisi. Vestibulum aliquet semper est. Sed neque arcu, imperdiet a, mattis in, venenatis quis, mi. Nulla dui eros, ornare eu, ultrices at, elementum sit amet, dolor. Mauris est lectus, euismod id, malesuada sit amet, semper vitae, massa. Morbi condimentum nonummy magna. Aliquam fermentum, lectus id elementum dictum, urna mauris pharetra risus, hendrerit cursus nisi sem in urna. Phasellus varius. Etiam ac pede eu urna pretium tempus. Duis bibendum. Fusce dui.

Det är bara ord. Bara ett språk. Bara något någon lärt sig. Jag lär mig själv nya saker. Så istället för att lära mig gamla saker som "skrivbordsstol", så skriver jag "djsheckjdcksadcuehöwl"

Det är nytt.

Skriva kan jag också

det är inte nytt

inte heller att jag inte kan

stava

Men visst blir det fint med ord

även

om de inte betyder så mycket?

Tack la lala (2008-12-05 12:22)

Your

a lie full

laught full

life full

when you try

to run

away

[youtube cpXSs- _zDRA]

Påväg hem, kände jag något löst i skon.

Trodde det var en bit av sulan som lossnat.

Sen, på väg upp för trapporna tänkte jag: ”Det vore ganska lustigt om det var en tå som trillat av”. Kunde vara något om att: ”nu när du inte längre står själv, så behöver du inte mig”, sa lilltån. eller nått.

När väl var hemma, så tog jag av mig skon och tömde den...

Ut trillade ett mynt.

eller var det en polett som tillslut föll ner?

inte ligent

Episod 1:

Han låg

sa att han inte kunde

röra sig

eller gå

De tyckte

och sa

att han skulle gå

till läkaren

Episod 2:

Han hade tagit sitt sista mod

gått till dem

han hade problem

med att få saker gjorda

för sig själv

han gick

för att han inte gillade
att prata i telefon
De hjälpte honom
men först var han tvungen
att själv ringa dem
i morgon

[youtube JatTdLk3Ro4]

Konsten med att förstå en annan mänskliga

se inte dig själv
tänk inte dina egna tankar

men ge av dig själ
då känner du

vad den andre ser och tänker

Så länge du blundar och inte lyssnar med själen
så spelar det ingen roll
hur mycket du

rent fysiskt

tittar, blinkar eller blundar
lyssnar, mumlar eller talar

De vackraste änglarna (2008-12-06 21:56)

Jag har ätit idag.

Åt 01.40. Fick i mig det som jag hade köpt till frukost/lunch för igår.

Klockan är nu strax 22.

Skulle behövt köpa mjölk i går. i affären bara nedanför backen, gjorde det inte då, inte igår och inte idag heller.

Lite som förlängningssladden som skulle inhandlats i torsdags - var inne i 7 affärer, gick bara runt utan att ens stanna upp för att titta på priser innan

jag gick ut igen

Du är bara lite under ytan

Det räcker med att vara en (1) cm under ytan för att drunka, man behöver inte ligga på havets botten.

Det handlar inte om hur lite luft man får - utan om att man inte får det.

Tänk vad man lurar sig själv. Men nu har jag ju varit där man skall. Har remis, har sjuk-skrivning - men inte mår jag bättre för det. Fortfarande står tiden och trycker mig i ryggen och framför mig ligger jordklotet, världen som ett stort klot som pressas mot mitt bröst. Förklarar mig, hindrar mig från att röra mig, stoppar min andning.

Men jag kan fortfarande låtsas. Jag kan fortfarande ställa upp för andra. Den vägen ligger fortfarande öppen. Det är bara min egen väg som hade ett slut.

Där jag nu är fastkilad mellan världen och tiden, precis på kanten - för att överleva.

Vill sitta på en klippa vid vattnet, fast det är mörkt och kallt, vill titta på vågarna, vill se vattnet - min frihet, och känna hur någon håller om mig bakifrån. I tystnad, eller sakta berättandes sagor från vad vi ser.

Vill inte tränga mig på, alla har nog med sitt, tror fortfarande att jag klarar det själv. Har fått höra för ofta när jag öppnat mig - att man bara lägger över sitt på andra, när man bara berättat vad man känt. Så nu talar jag enbart för mig själv. Hör min egen röst. Några till hör den. Fast de är inte människor, utan de är de vackraste änglarna jag vet: **Petra, Christina, Åsa, Ulrika, Lina och Minna.**

Stundtals vill jag bara släppa allt jag har för händerna och gå, vika av från vägen, och gå ut i skogen. Lämna världen och verkligheten

så att sagan och myten
kan ta sin

början.

Läste en boktitel: *Jag vill inte dö, jag vill bara inte leva*

Blir rädd av tanken, för jag kan känna igen den - på samma sätt som jag nu har förståelse för de som en dag bara gått ut och lämnat allt bakom sig. Familj, barn, jobb, kläder och pengar, för att 20 år senare hittas med ett nytt liv någon annanstans i världen. Det är otäckt med att kunna förstå det. Det skall man inte kunna förstå.

Sover

även när jag är vaken

Disken står, livet går och tiden räknar sina år... baklänges, och högt. Så jag stänger av allt ljud. Men utan ljud kan jag inte leva, fast det gör jag ju inte nu heller. Förbannade Ying & Yang. Ständigt närvarande, den andra sidan.

Lärt mig två nya ord och problem: [1]Apori och [2]Teodicé

Har bara inte orken att tänka kring dem, för

idag

står jag

inte

själv

jag är lyft

av änglavingar

från jorden

Blundar och lyssnar på deras ljud, men tänker bara: "Hoppas inte mina tårar svärtar ner deras vackra vingar..."

1. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Apori>

2. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Teodic%C3%A9>

Mellandagar (2008-12-06 22:41)

Trodde igår var en annan dag.

Men det var samma dag

som jag inte trodde det var

[1]

Julsmyckning hemma hos mig

Lägger egna bilder på ett nytt ställe:

» [2]<http://www.regndroppar.com/bilder/>

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/12/smyckning.jpg>

2. <http://www.regndroppar.com/bilder/>

mellan natt och dag andas jag (2008-12-07 05:14)

[1]

Har jag lagt mig?

Har jag sovit?

Har jag ätit?

Har jag?

andats

än

nu

inte

1. <http://regndroppar.com/bilder/?p=26>

Jag är (2008-12-08 00:18)

Där jag är

[youtube y0r77ZiNSAE]

Den jag är

Utan fäste (2008-12-08 02:06)

[youtube bRpFmSYctc4]

Det känns som jag rott ut med en båt
och skall kasta ankare
varje gång jag vill

tänka

bara för att upptäcka
att jag är

på för djupt vatten.

Istället för att ankaret tar i botten, båten stannar och man kan börja bygga något av tanken, så sjunker bara ankaret djupare och djupare utan att ta fäste.

Jag är inte rädd för varesig djup eller mörker, men ändå rycker jag upp ankaret, då att jag följer med det nedåt och tappar luften, *kan inte andas*.

Livet är lite tungt, men dagarna föds ändå efter minuternas krig och sekundernas offer...

Det känns som om jag blivit avlämpad vid en mjölkpall vid vägkanten, i väntan på att någon skall hitta mig eller att livet skall komma ifatt.

Men jag sitter inte i ett idylliskt svensk sommarlandskap, och tuggar på ett grässtrå - utan i ett amerikanskt steppökenlandskap med en väg vars raksträcka sträcker sig från horisont till horisont och man ser en bil komma tre dagar innan den kommer fram.

Han visste att han hade problem, när han märkte att han inte kunde andas. Det är viktigt att andas. Det visste han. Men luften stannade bara i gommen. Det var imaginärt Han visste dock också vad samhället och vuxenvärlden tyckte om fantasi, det imaginära, det påhittade. "Det är bra att ha, men det är inte viktigt. Det sätter inte mat på bordet" Så nu, nu, visste han också hur oviktig han var, för han visste att hans liv, hans liv, blott var en illusion imaginärt en fantasi

Själén är kall, kall som vintern: "*Ja, det är kallt å grått, det är mörkt å vått. Ja, det är faktiskt nått som liknar mitt spott*" (©1998 **Oskar Franzén**)

-

"*Jag skall mata dig med näring samt med en och annan saga*" sa vännen, och fortsatte "*Låna mina ögon och se dig själv med*". Han kände orden. Orden fortsatte: "*Håll dig hur som helst till människor som vårdar dig, även ditt mörker, din hopplöshet och sorg. Den gör dig fulländad*", ja, vännen sa faktiskt så: "**Den gör dig fulländad. Stå bara ut, ge inte upp, rak i ryggen!**". Där i det ögonblicket...

började
ryggen räta på
sig

En fråga kom också i orden: "*När du är liten, när din kropp skriker, när DU skriker av behov att någon ska se dig, ska hålla dig, skall ge dig ett andrum. Kanske vänder du dig från dem som verkligen då GÖR det? Och istället ger dig till människor som vill ha delar av dig eller tala om för dig HUR du är fast du inte känner dig bekväm i rollen du tilldelas? För sånt gör en tom. Sånt gör en liten. Sånt gör*

en rädd. Se dig omkring, se de i din närhet som ser och håller av dig. Inte dig och sen ett epitet, för det är sånt som dränerar. Du är spännande, du är vacker, man blir intresserad, man vill vill vill. Se dig själv ur andras ögon och din tid är här nu och om två veckor. För evigt, alltid, förut och då. Du är inte trasig, behöver inte fixar, du kan sluta leta det finns inga fel.”

Jag säger alltid förlåt

*förlåt
är mitt livs epitet
spelet
innan min låt*

Är förspelet över nu?

Är det nu jag skall börja

älska

livet

?

[youtube qXAKfi8JhAM]

igen

När himlen skrapar mot asfalten (2008-12-08 10:21)

[youtube HU9lX3Cw1Ew]

”...Until my body cracks the pavement and shakes the face of the basement
Lacing the foundation with scars that sacrifice is bound to leave
Break inner-city boundaries so suburbanites are down to see
This cultural way of life and how music is more than sound to me
But freedom’s lungs are heavy from pushing these smoke signals out
And we’ve become so disillusioned that we’re scared to notice
The eviction notice speaking its clout with screams and shouts, but trust me
Clarity’s waiting there on the other side of your focus
So snatch the breath from blasphemy emphatically
Transform naturally, control the art before it masters me
Breathe slow and hold the hand of whoever you can reach for
Touch the ones you’ve never seen before ’til the common good is restored
’Til the homeless are all execs and capitalism yields to ethics
’Til janitors live in mansions and schoolteachers can push a Lexus

'Til beef is deaded and debt is erased or collected
'Til the projects and country clubs are now and forever connected
I'll speak my messages 'til they get it
Until you're touched by something sacred and love is all that you're left with
Blessed is the head that shares the crown that he possesses
Consider yourselves my brethren and this song is my confession
'Cause man shall not live by the bottle alone
I keep a fist raised to the sky so you can follow me home
And all your problems can't be solved by one call on the phone
I keep a fist raised to the sky so you can follow me home, it goes?

If you know like we know,
BREATHE SLOW, BREATHE SLOW..."
© Mars Ill "Breath"

[youtube ZiQcobwoFm4]

Mina målade tårddroppar (2008-12-08 12:14)

[youtube gnRsppA8GaM]

Orden kan inte ändra vålden, men jag plockar ändå aldrig ner dem
säger vad som kommer till mig, och försvinner in i bakgrunden

I push my pen past the breaking point, the point of no return
Past the pointed fingers, past the point at which you learn
Past ideas and perceptions, past lies and deception
Pass my life around the room to try to make the right connections
My obsession is this; past cash, past crime
Past beats, past rhymes, past life and past time
After time, time is money, time out, timing is everything
Your mind's my forty acres, on these fertile plains I'm settling
I'm steadily gold medaling in peddling what's the truth
Point my finger to the heavens and grip the heart to break it loose
I'd bear my soul to save the youth and place myself upon the altar
Make this world a better place both for my wife and for my daughters
And that's a hard lesson to learn, because mankind's so unkind
Like political prisoners who threaten the agenda of One Time
One rhyme can't change the world, so make no mistake
And that's just my point.yeah, that's the point I'm trying to make

One rhyme can't change the world, but sill I'll never back down
Speak my peace on microphones and fade into the blackground
What's wrong has prospered too long, it's time to take it back now
Write what's right upon walls and fade into the blackground

Syntax the backlit shadow box backdrop
Silhouette of the sunset across the concrete blacktop
Bet He's more brilliant and beautiful than we thought
Burn fame on the fingers of flame from sunspot
Then bask in the black where the spotlight's not

Mic rock late at night so nobody can watch
Some serve in daylight, Christ taught behind the scenes
So I caught his sunstream with the sea of the unseen
Humility sunscreen, I thank God for anonymity
My genealogy is a forest of family trees
More branches than a bank, thank you's to pass around
Put gratitude on paper, extend my words like verbal pounds
Remember my past like people in small towns
Regard simple truth and profound, then write 'em down
I've found I like to watch autumn leaves just fade to brown
They turn without a sound, I'd like to fade into the background
Then drown the well renowned, pound my pride until it backs down
Clown myself just so that Yahweh can abound
Soul Heir the manCHILD and Sintaxtheterrific
We ripped it for a lifetime, but we'll vanish in an instant
Blink once and you missed it

What's wrong has prospered too long, it's time to take it back now
Write what's right upon walls and fade into the background
One rhyme can't change the world but still I'll never back down
Speak my peace on microphones and fade into the background.

I build this lifeline in the nighttime, hide my presence in this place
Anonymity's a witch, but I've grown accustomed to her face
And it's broken, camouflage my emotions, chosen token
Spoken to those cold and frozen and watched new life awoken
Got that close to closing notion, overdosing on the ocean
No one knows this unsung hero, the dirt that makes the tree grow
But it's all right, I'm a peace in the puzzle like Bill Cartwright
Programmed to command the mic with deepspace5 all night
I'm the fly on the wall who's watching each and every bar fight
I'm the brick wall backdrop that's decorated in the starlight
Mars ILL, we do battle deep in the belly of the beast
And as the b-boy backspins, we be the cardboard that's beneath
See this wedding of art and science and let's all live and grow together
I'll choose to keep the memories and you can choose to buy the records
Maybe make that life better, leave that soul no longer vacant
And let the prejudice skeptics keep warm with blanket statements
With patience I set my paces on city streets of Atlanta
While my people being slandered by that false propaganda
Got answers, got questions, gotta teach and learn lessons
ManCHILD spits one rhyme and it tastes like sunshine
Holy, divine design, peace to the nines worldwide
Play my part to perfection and softly fade into the B-side

One rhyme can't change the world, but still I'll never back down
Speak my peace on microphones and fade into the background
What's wrong has prospered too long, it's time to take it back now
Write what's right upon walls and fade into the background
Refuse to be pimped into a record label's cash cow
Speak what's real upon reels and fade into the background

© Mars ILL "Fade to Black"

Orden kan inte ändra världen, men jag plockar ändå aldrig ner dem säger vad som kommer till mig, och försvinner in i bakgrunden

Till låns (2008-12-08 21:49)

Varför sjunker jag?

Orsakerna är många, fler än vad du kan förstå, någonsin, när du tror att du överdriver det som du aldrig trott att du kunde förstå, trots att du hittade på något riktigt överdrivet. Fler än vad du kan förstå då.

Spår av nyckelens taggar handlar om is, luft, vatten och jord...

Slutade andas rent psykiskt, fick inte luft, började nästan hyper ventilera, samtidigt som jag blev näst intill helt apatisk - kunde knappt röra mig. Började på torsdagen när jag var ute och skulle handla, men jag gick bara in i affär efter affär och varuhus efter varuhus utan att titta på något, ta något, gick bara runt längs deras snitslade gång och ut igen.

Det slutade med att mamma kom och hämtade mig till psykakuten, och allt från de senaste tre åren som jag ständigt klarat av, ständigt tagit mig i kragen med, etc visade sig ha knuffat mig fram till kanten för vad jag klarade och precis innan stupet låg hela "jävla" jordklotet och pressade mot mitt bröst - så att jag inte föll, men inte heller kunde röra mig eller andas.

Jag hade anpassat mig och rättat mig efter alla, utan att sett efter mig själv.

Bara efter någon minut efter att jag hade kommit in så stod det klart att de skulle skicka en remis för mig för bl.a. kraftig depression. Det har varit många utlösande faktorer, osäkerheten på jobbet, december schemat, barnen, deras mamma, vännen som förlorade sin 7 åriga son, bekanten som förlorade sin man, mamma som nästan dog i sommar, hennes självmordförsök året innan, efterdyningarna av skiljsmässan och hur livet var under den - inget av det som någonsin har fått något utlopp, allt har ackumulerats.

Jag har klarat det själv, har jag trott. Ingen har sett. Några få har anat och sa det redan för två år sedan, men med ett leende, glimten i ögat och ett lyssnade på andra, så glömmet folk fort, och man kan gömma hur man mår.

Spåret av senare dagar finns här: » [1]<http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1031> »
[2]<http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1035> »
[3]<http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1053> »
[4]<http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1090>

Men bilden från torsdags säger mycket mer om det inre än orden som ligger på ytan visar:

[5]http://regndroppar.com/blogg2/wp-content/uploads/2008/12/stol_den.jpg

vill inte belasta mina vänner, men några har sett, förstått och funnits där. De har gett mig konstgjord andning.

De har inte frågat hur jag mått, de har inte "sett" mig. De har varit med mig, i mig, en del av mig - utan att ta plats, men att hjälpa mig hålla uppe facklan med livets svaga låga.

Jag ser inte tystnaden. Jag är tystnaden. Jag är det som faller mellan ljuden, ljuset mellan ordens konturer. Jag syns inte längre. Människorna ser inte längre mig. De ser bilden som är skapad för

att efterlika deras uppfattningar - men jag rann ut, i ett andetag som aldrig togs.

Läste på en blogg: "[6]Hon från 2008 är jag. Sådan har jag alltid varit."

Någonstans där är jag.

Den jag alltid varit, den som väldigt få någonsin ens har sett en kontur av. Men nu andas jag inte, och hur lätt är det att se? Andetag från något man inte vet finns... Andras tag, en annan dag...

Sen är det ju så att bara för att jag fått två läkares utlåtande på att jag är knäckt, så blir det ju inte så att jag plötsligt får styrkan och insikten att jag måste ta in andra - ännu fortsätter ju hjärnan och kroppen att tala olika språk, och fortfarande tror de på olika sätt att jag klarar detta själv, att det löser sig, att jag bara måste ha is i magen, inte tänka så mycket, det ordnar sig, alla har så här ibland, man måste bara ta sig i kragen, det är liksom bara att rycka upp sig och bita ihop bla, bla, blah!

Hittar ställen
där jag kan
låtas

andas

Just nu försöker jag bara lära mig det igen. Att andas igen. Känner av en relation till en gammal Danny Kaye film, där de lärde ut boxning genom vals - försöker lära mig andas på samma sätt. Prövar med klassisk musik, med hip-hop, med alla ljud som upprepar sig. Ett ljud för att andas in, ett för att hålla kvar och ett annat för att andas ut.

Kanske det hjälper. Det stoppar i allafall tankarna från att växa och sprida sig

som mörka ringar

under

ögonen

där

jag stryper orden

[7]

i andetag

som aldrig togs

utan bara var

till låns...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1031>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1035>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1053>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1090>
5. <http://regndroppar.com/blogg2/wp-content/uploads/2008/12/stolden.jpg>
6. <http://eomin.blogspot.com/>
7. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/12/stryptaorden.jpg>

Min själspegel (2008-12-09 08:40)

Kom inte och säg att du ser min själ

innan jag har hört dig

skrika

[1]

Ser du verkligen min själ?

OBS: FOTOMONTAGE ([2]original bild)

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/12/img_00652.jpg

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/12/orginal-img.jpg>

”Bara borta, värst hemma” (2008-12-09 16:37)

Jag sätter på vattenkokaren, tar av den, fyller den med vatten, håller det direkt i te koppen, håller ut, fyller på vatten kokaren igen, sätter på den, går ut ur köket och glömmer bort det.

Hinner inte se om dagen börjat, pågår eller slutat. Solstrålarna faller för fort.

Som strax innan man svimmar, då försvinner synen.

Jag hör
fortfarande
fortfarande
ljud

men jag kan inte producera egna.

Jag vaknar, men kan inte öppna ögonen. Skulle de öppnas

så känner jag
bara
för att stänga dem

Somnar om, utan att sova, är bara borta, någon timme, sen är jag tillbaka - som en jojo i allt för kort snöre.

Vill bara plocka upp något och slå in i huvudet, riktigt jävla hårt, vill ha in något. Att tänka är livsviktigt för mig, och just nu ligger allt bara och vilar mot pannan utanför.

Som dövblind kan jag bara förnimmas orden av känslan och försöka hitta rätt bland tangerna - utan att se vad jag skriver, utan att tänka efter, tänka innan, tänka nu

utan luft

Ser du inte, tecknades mot min hud. Nej, det är just det jag inte gör. *Men du måste lyssna...*, lätt att säga för den med tunga och öron. *Jag VET att du har det också...* Det var en tid då man VISSTE att jorden var platt också. Att veta, är att inte se, inte höra, inte känna, inte förstå

att glömma

leva

Soundtrack of my life (2008-12-10 00:55)

Har i över ett år samlat på mig låtarna som drivit min dag och fångat min tanke, och här är 225 moment av ljud och känslor i samklang:

- 001). **Spearhead**: "Home"
- 002). **Eric Gadd**: "Holy Water"
- 003). **Carla Bruni**: "Those Dancing Days Are Gone"
- 004). **Akon**: "Tired Of Runnin'"
- 005). **Cajsa-Lisa Ejemyr**: "Min Ängel"
- 006). **DJ Krush ft. Angelina Esparza**: "Alepheuo (Truthspeaking)"
- 007). **The Nightwatchman**: "The Garden Of Gethsemane"
- 008). **Veronica Maggio**: "Månskensregn"
- 009). **Michael Franti**: "Oh My God"
- 010). **Bebel Gilberto**: "Um Segundo"
- 011). **Krister Linder**: "Nothing Ever"
- 012). **Helena Josefsson**: "Ghosts"
- 013). **Bo Kaspers Orkester**: "Ett & Noll"
- 014). **Flesh Quartet ft. Freddie Wadling**: "Dancing Madly Backwards"
- 015). **Gil Scott-Heron**: "Ain't No Such Thing As Superman"
- 016). **Kid Rock**: "You Never Met A Motherfucker Quite Like Me"
- 017). **Leo Sayer**: "When I Need You"
- 018). **Everlast**: "Mercy On My Soul"
- 019). **Lisa Nilsson**: "Vinden"
- 020). **Louise Hoffsten**: "Stygg"
- 021). **Lillasyster**: "Barn Utan Ben"
- 022). **Maja Gullstrand**: "Sömlöshet"
- 023). **Ministry**: "The Angel"
- 024). **Nick Cave & Kylie Minogue**: "Where The Wild Roses Grow"
- 025). **Niclas Wahlgren**: "En Droppe Regn"
- 026). **Steso Songs**: "This Is For You Girls"
- 027). **Sting**: "It's Probably Me"
- 028). **Uno Svenningsson**: "Det Jag Behöver"
- 029). **Christian Kjellvander**: "While The Birches Weep"
- 030). **Warren Zevon**: "My Shit's Fucked Up"
- 031). **Ted Gärdestad & Roland Hermin**: "Kolapapperskung"
- 032). **ABBA**: "Man In The Middle"
- 033). **Godley & Creme**: "Cry"
- 034). **Al Jarreau**: "Roof Garden"
- 035). **Joe Simon**: "Drowning In The Sea Of Love"
- 036). **Tower Of Power**: "Man From The Past"
- 037). **Gil Scott-Heron**: "Pieces Of A Man"
- 038). **Flesh Quartet**: "Stillness"
- 039). **Louise Hoffsten**: "Cirkusen Har Kommit Till Stan"

- 040). **Freda'**: "En Människa (Version)"
- 041). **Michael Franti**: "Sometimes"
- 042). **Warren Zevon**: "They Moved The Moon"
- 043). **Christian Kjellvander**: "Need Not Worry"
- 044). **Kid Rock**: "Only God Knows Why"
- 045). **Hanna Montana**: "Nobodys Perfect"
- 046). **Eric Gadd**: "Avalanche"
- 047). **Rupert Hine**: "The Set Up"
- 048). **King Floyd**: "Groove Me"
- 049). **Spearhead**: "Caught Without An Umbrella"
- 050). **The Nightwatchman**: "One Man Revolution"
- 051). **Uno Svenningsson**: "Så Underbart!"
- 052). **LOK**: "Natten Till I Morgon"
- 053). **Uncle Cracker**: "Follow Me"
- 054). **Cajsa-Lisa Ejemyr**: "Se Igenom Mig"
- 055). **Cornelis Vreeswijk**: "På En Näverdosa"
- 056). **Frankie Goes To Hollywood**: "The Power Of Love"
- 057). **Ted Gardestad**: "I Dröm Och Fantasi"
- 058). **Edwin Starr**: "Easin' In"
- 059). **Stereo MCs**: "Warhead"
- 060). **Alabama 3**: "Woke Up This Morning [Chosen One Mix]"
- 061). **Simple Plan**: "Untitled"
- 062). **Cirkus**: "Starved"
- 063). **David Gahan**: "Miracles"
- 064). **Maja Gullstrand**: "Hemligheter"
- 065). **Jungle Brothers**: "Kool Accordin' 2 A Jungle Brother"
- 066). **Laleh**: "Invisible (My Song)"
- 067). **Deva Premal**: "Tumare Darshan"
- 068). **Johnny Clegg & Savuka**: "Africa (What Made You So Strong)"
- 069). **Level 42**: "Starchild"
- 070). **Richard Cheese**: "Gin And Juice"
- 071). **Until December**: "Geisha"
- 072). **Commodores**: "Sail On"
- 073). **Bo Kaspers Orkester**: "Mindre Smakar Mer"
- 074). **Liam Lynch**: "United States Of Whatever"
- 075). **Robyn**: "Electric"
- 076). **Terence Trent D'arby**: "Sign Your Name"
- 077). **Cari Lekebusch**: "Shaded"
- 078). **Robert Broberg**: "Windshield Wipers"
- 079). **Z.Z. Hill**: "Am I Groovin' You"
- 080). **Frankie Goes To Hollywood**: "Ferry Cross The Mersey"
- 081). **Caroline Af Ugglas**: "En Del Av Mitt Hjärta"
- 082). **Montt Mardié ft. The Intelligence**: "Babylon"
- 083). **Sufjan Stevens**: "John Wayne Gacy Jr."
- 084). **Hello Saferide**: "Nothing Like You (When You're Gone)"
- 085). **Superchick**: "Pure"
- 086). **Earth, Wind & Fire**: "After The Love Has Gone"
- 087). **Plumb**: "Nice Naive And Beautiful"
- 088). **Gil Scott-Heron**: "Winter In America"
- 089). **Depeche Mode**: "Pipeline"
- 090). **Consolidated**: "He"
- 091). **Antony And The Johnsons**: "Cripple And The Starfish"
- 092). **Stanley Clarke & Gregory Hines**: "If This Bass Could Only Talk"

- 093). **My Ruin:** "My Beautiful Flower"
- 094). **Sällskapet:** "Nordlicht"
- 095). **Karin Ström:** "En Saga Om En Sten"
- 096). **Curtis Mayfield:** "The Other Side Of Town"
- 097). **Sage Francis:** "Lie Detector Test"
- 098). **Toby Mack:** "I'm For You"
- 099). **Undisputed Truth:** "Smiling Faces "
- 100). **Boris Valdes:** "Dionysus"
- 101). **Al Jarreau:** "(A Rhyme) This Time"
- 102). **Shock G:** "People Over The Stairs"
- 103). **David Gahan:** "Deeper And Deeper"
- 104). **Sällskapet:** "Den Dan"
- 105). **Creed:** "Higher"
- 106). **Scritti Politti:** "The Boom Boom Bap"
- 107). **Dan Reed Network:** "Get To You"
- 108). **Juanes:** "Me Enamora"
- 109). **Louise Hoffsten:** "Mycket Mer Och Lite Till"
- 110). **Ben Folds Five:** "Mess"
- 111). **Pain:** "Shut Your Mouth"
- 112). **Creed:** "Beautiful"
- 113). **Jason Donovan:** "Sealed With A Kiss"
- 114). **Brinck & Maria Marcus:** "In The End I Started"
- 115). **Merle Haggard:** "I Started Loving You Again"
- 116). **Eva Dahlgren:** "Underbara Människa"
- 117). **Rebecka Törnqvist:** "I Wanted This To Be Your Song"
- 118). **Louise Hoffsten:** "Så Jävla Underbar"
- 119). **Marit Bergman:** "Today Will Be The Day When Mourning Ends"
- 120). **Michael Franti:** "Anybody Seen My Mind"
- 121). **Promise And The Monster:** "Night Out"
- 122). **Mauro Scocco:** "Bara En Drink Till"
- 123). **Christian Kjellvander:** "Somewhere Else"
- 124). **Toshinori Kondo & DJ Krush:** "Mu-Getsu"
- 125). **Warren Zevon:** "Something Bad Happened To A Clown"
- 126). **Ultravox:** "Dancing With Tears In My Eyes"
- 127). **Freddie Wadling:** "Måla Mitt Minne"
- 128). **Dave Gahan:** "21 Days"
- 129). **Betty Davis:** "Dedicated To The Press"
- 130). **Sting:** "Dead Man's Rope"
- 131). **Spearhead:** "Hole In The Bucket"
- 132). **Anthony And The Johnsons:** "Deeper Than Love"
- 133). **Earth, Wind & Fire:** "Reasons"
- 134). **Warren Zevon:** "I Was In The House When The House Burned Down"
- 135). **Michael Franti:** "Water Pistol Man"
- 136). **Sage Francis:** "Got Up This Morning"
- 137). **Ohio Players:** "I Want To Be Free"
- 138). **Cajsa-Lisa Ejemyr:** "Not Walking Alone"
- 139). **Bo Kaspers Orkester:** "Sen Du Försvann"
- 140). **George Benson & Al Jarreau:** "Don't Start No Stuff"
- 141). **Carola:** "När Löven Faller"
- 142). **Robert Broberg:** "Spring Inte Så Fort Pappa"
- 143). **Bobby McFerrin:** "Drive"
- 144). **Janne Önnerud:** "Tommy"
- 145). **Donny Hathaway:** "I Believe To My Soul"

- 146). **Funkadelic**: "If You Don't Like The Effects, Don't Produce The Cause"
- 147). **Kate Bush**: "Moving"
- 148). **Flesh Quartet ft. Freddie Wadling**: "Matter Doesn't Matter"
- 149). **The Nightwatchman**: "Whatever It Takes"
- 150). **Maja Gullstrand**: "Poeter I Romantik"
- 151). **Plain White T's**: "Hey There Delilah"
- 152). **Lillasyster**: "Nu Har Jag Fått Nog"
- 153). **Big Krizz Kaliko**: "The Need"
- 154). **Hoffmaestro & Chraa**: "So Do You (Slimi Jimi Bubby Boy)"
- 155). **Yello**: "Desire"
- 156). **Plaid ft. Bjork**: "Lilith"
- 157). **Eva Dahlgren**: "Mammon"
- 158). **Cajsa-Lisa Ejemyr**: "Give Me Time"
- 159). **Vikingarna**: "Den Stora Dagen"
- 160). **Ohio Players**: "Contradiction"
- 161). **Slow Train**: "In The Black Of Night"
- 162). **Robert Broberg**: "Det Finns Ett Tomrum"
- 163). **George Benson & Al Jarreau**: "All I Am"
- 164). **Creed**: "With Arms Wide Open"
- 165). **Dean Martin**: "I've Got My Love To Keep Me Warm"
- 166). **Dive**: "Monday"
- 167). **Toby Mack**: "Made To Love"
- 168). **Uno Svenningsson**: "Andas Genom Mig"
- 169). **My Ruin ft. Jessicka**: "Miss Ann Thrope"
- 170). **Depeche Mode**: "New Dress"
- 171). **The Mighty Underdogs**: "Monster"
- 172). **Sophia Somajo**: "Stockholm Calling"
- 173). **Lisa Ekdahl**: "Två Lyckliga Dårar"
- 174). **Anna Järvinen**: "Kom Hem"
- 175). **Little Dragon**: "Twice"
- 176). **Blake Lewis**: "Break Anotha"
- 177). **A Taste Of Honey**: "Say That You'll Stay"
- 178). **Lars Winnerbäck**: "Att Fånga En Fjäril"
- 179). **Maia Hirasawa**: "My New Friend"
- 180). **The Solution**: "You Gotta Come Down"
- 181). **Everlast**: "Die In Yer Arms"
- 182). **Sophia Somajo**: "Re:Bound"
- 183). **Little Dragon**: "Stormy Weather"
- 184). **Disposable Heroes Of Hiphoprisy**: "Music And Politics"
- 185). **Edwin Starr**: "My Friend"
- 186). **The Solution**: "Happiness"
- 187). **Afasi & Filthy**: "Magnolian"
- 188). **Everlast**: "Letters Home From The Garden Of Stone"
- 189). **Sophie Zelmani**: "Dream Get's Clear"
- 190). **Feist**: "Brandy Alexander"
- 191). **Philip Bailey**: "Mercy Mercy Mercy"
- 192). **Veronica Maggio**: "Gammal Sång"
- 193). **Nilsen, Lind, Holm & Fuentes**: "Stars"
- 194). **Ohio Players**: "Sweet Sticky Thing"
- 195). **Juvelen**: "Summer-Spring"
- 196). **Dimbodius**: "Not To Be Here"
- 197). **Clawfinger**: "Blame"
- 198). **Sophie Zelmani**: "Memory Loves You"

- 199). **Rare Earth**: "I Just Want To Celebrate"
- 200). **Gruff Rhys**: "Candy Lion"
- 201). **Rare Earth**: "Big John Is My Name"
- 202). **Afasi & Filthy**: "En Dag Som Denna"
- 203). **El Perro Del Mar**: "Dog"
- 204). **Eva Dahlgren**: "Det Som Bär Mig Nu"
- 205). **Hoffmaestro & Chraa**: "Young Dad"
- 206). **Snook**: "Låtsas Som Att Der Regnar"
- 207). **Red Hot Chili Peppers**: "I've Been Down"
- 208). **Zug Izland**: "Life"
- 209). **The Mighty Underdogs ft. MF Doom**: "Gunfight"
- 210). **Basia Bulat**: "Why Can't It Be Mine"
- 211). **Wise Intelligent**: "Keep Getting Betta"
- 212). **Feist**: "One Evening"
- 213). **Sophie Zelmani**: "Why"
- 214). **Maia Hirasawa**: "My New Friend"
- 215). **Dive**: "Vow"
- 216). **Anna Maria Espinosa**: "Love Is Only (For The Stronger)"
- 217). **Cornelia**: "Everything"
- 218). **Viktoria Tolstoy**: "Varken Ängel Eller Gud"
- 219). **Boris Valdes**: "Lovefools Run"
- 220). **Rebecka Törnqvist**: "While You Hesitate"
- 221). **Sweatshop Union**: "Dig A Grave"
- 222). **Josh Martinez**: "Trickle Down Trauma"
- 223). **Governor Andy m. Jr Eric, Eye'n'i & Kapten Röd**: "Vakter Och Polis"
- 224). **Shy**: "Du kan inte"
- 225). **DC Talk**: "What If I Stumble"

Polarnätter (2008-12-11 17:15)

Utsträckta händer

samma händer
 som rycktes undan
 när man sa
 att man behövde dem
 men nu vill
 rädda

sitt eget skin

Mamma var här idag. En dag som gick så fel som den kan gå. För en person som inte har någon styrfart kvar så är inte en "trevlig tur" till Ikea något att rekommendera.

Stressade iväg till henne på morgonen. Hade vaknat i tid, men somnat om för jag vill aldrig vakna mer. Kände redan på perongen att jag hade svårt att andas, att fokusera. Kliver på tåget. Tänkte byta vid fridhgemsplan. Kom inte av. Kommer fram till stationen jag skall av på. Ser det. Tänker det. Men kommer inte av - åker en till och får ta tåget tillbaka. Frame så tar vi färdtjänst till Ikea. Känner paniken kommer och hur luft utrymmet minskar så fort som vi ligger bakom en bil. Vi kommer bakom en buss, och jag tvingar mig till att blunda för att överleva.

Väl framme så skulle vi äta. Folk i kaffeterian (surprise!). Fanns inte en möjlighet att jag skulle klara av att ställa mig i follan och trängas för maten. Säger att vi tar en korb efter åt.

Vi tittar på en stol som jag verkligen behöver. Men de är för dyra tycker jag. Mamma propsar på att hon bjuder.

Jag säger "NEJ!", men som alltid så respekteras inte mina uttryck om *Ja* eller *Nej* eller hur jag mår - det kommer alltid senare: *Jag förståd inte att du måde så dåligt!*, Frågade du? Lyssnade du?

Hon propsar på att jag skall ha en. Jag försöker förklara att de är fr dyra och skall man lägga så mycket pengar på en stol så måste det vara någon man gillar. Det fanns ingen sån där. Hon fortsätter att propa, jag håller på att gå därifrån. Det blir ingen stol tillslut. Fick henne att att förstå att den går att köpa via nätet också.

Vi kommer hem, och jag har ett papper som jag inte minns om jag eller vårdcentralen skulle ringa, mor säger att det pappret bara var en upplysning, jag förklarar att "Nej, de sa till mig att jag skulle göra något med den", men jag har inga minnesbilder av VAD jag skulle göra med den.

Mor fortsätter att säga att det bara är en upplysning. Jag säger ifrån, blir utskälld av henne, jag väljer att lämna lägenheten. Kan inte vara kvar i mitt eget hem. Känner att en utskällning inte gör mitt psyke bättre.

Igen är det så. Jag lyssnar inte på mig, och någon förklarar att det inte är så farligt, det är bara att ta sig i kragen, sånt man måste göra, och det här och det här måste jag fixa och sen utskälld ovan på det.

Får fantastiska ord av en vän, i de få mailen jag läst på snart en vecka:

polarnätter är mörka.... solen stiger ej... över horisonten... mörkret tar över... ett mörker så totalt... som slukar allt liv.... endast månens bleka sken... finns att lysa upp... men en dag... sker ett mirakel.... solen kämpar sig.... åter över horisonten.... värmer försiktigt... allt till liv igen... ger oss en tro... på livet... på värmen... på kärleken... fyller oss med sin närvaro... med en enighet... bland levande... och alla änglar.... sakta visar den.... oss en ny stig... snårig och smal... men upplyst av ljus och värme... en stig av tro och hopp... en ny stig... att åter vandra på....

Mamma är kvar när jag kommer hem. Hon har ringt samtalet som jag bad henne om, men även frågat, eller bönat dem om annat också. Då de först var väldigt otillmötesgående. "Fattar ni inte att min son behöver hjälp, och jag måste försöka hjälpa honom". Då hjälpte de henne lite. Inte för att jag fick ut något av det.

Fast det är det där med "jag". Det är som en man från egyptien som sökte jobb. Han var inte så bekväm med språket men han kunde göra sig förstått. På en fråga av en socialsekreterade gällande varför just han skulle ha jobbet svarade han: "Man måste klara av (att göra en sån sak som jobbet innebar)". Socialsekreteraren förklarade för honom att man istället sa "Jag klarar av (att göra en sån sak)". Detta förde dem in på skillnaderna i kultur. Mannen från Egyptien förklarade att det fanns bara en person som ständigt sa: "Jag... Jag..." och "Mig... Mig...", nämligen Shaytan. Satan, Djävulen.

Mamma och jag pratade lite sen. Inte för att jag kan lyssna och för att allt jag säger är inlärt, inprogramerat, anpassat och producerat för att täcka situationer som denna, måla upp en tydlig bild, rita små öppningar, så som att folk tror att dörren som de tror att jag öppnar på leder ut i friheten som i Picassos Äventyr. Det är bara för att de skall bli trygga.

För att tillfredställa människors behov av att känna sig speciella, att de skall få tillfredställelsen av inbildningen att de faktiskt gör någon nytta. Folk påstår att de inte fattat något när man förklarat hur

dåligt man mått, folk som spridit skit - och alla nu vill rensa sina egna samveten i ögonen av andra och även sig själva.

Plötsligt så finns man där, plötsligt så förstår man.

Trots att man fått det förklarat av dem (!), och själv nästan påstått det tidigare - eller gått så långt att på att man faktiskt är sjuk.

Jag har gått så långt att jag varit villig att betala folk för att få några timmar av luft, verkligen propsat på det, men...

de förstod aldrig hur viktigt det var Nu tror de att de förstår

När de plötsligt inte hör något, när de plötsligt får reda på saker via omvägar. Då finns man där, då vill man så väl, då tänker man verkligen på varandra. Samma personer som smutskastat, baktalat, snackat skit, och verkligen spytt galla både rakt fram och åt alla håll.

Tror ni att jag skall bli glad? Att jag skall ta er till mig, att jag skall förstå att det ni menade tidigare var en lögn, något ni inte menade - vad blir då detta? Om ni huggit mig i ryggen när jag mår bra, varför skall jag lita på er när jag mår dåligt?

Nej tack.

Minns en bekant som ofta skrev: "*Utsänd att övas på*". Känner det nu, man har övat klart på mig. Jag är inte längre utsänd för att övas på.

Jag har inga pengar, men jag har ändå valt att stödja Rädda Barnen och kampanjen en Vit Jul. Micke Berup lärde mig en sak, av många. Det börjar alltid [1]här, och det börjar allt med mig. Först när jag gör något så kan jag förvänta mig att andra skall göra något.

Det är så jävla mycket snack på folk, så många som säger saker som de inte menar - och plötsligt vill att man skall tro på vad de säger.

Blir du upprörd? Så klart du blir, för det handlade ju inte om mina känslor, utan förverkligandet av dina egna känslor och din egen bild av din betydelse - det hade inget med mig att göra.

Därför blir du upprörd. Annars skulle du fatta, du skulle fattat

Nu fattas det
bara väldigt mycket
inom min själ

1. <http://127.0.0.1/>

Har du glömt att gå upp på morgon? (2008-12-12 16:53)

Alltså inte bara orkat, eller bara somnat om för att du är trött - utan helt enkelt glömt det, inte fattat att det är morgon - även fast solen skiner utanför?

Har du bara fastnat på ett ställe, utan att förstå att du fastnat. Stått på sammaställe en lång stund och inte märkt att tiden gått, för att sedan inte riktigt förstå varför du är där du är och vad du skulle göra?

Suttit kvar i badkaret timmar efter badvattnet blivit kallt och frusit, utan att förstå hur du skall göra för att bli varm igen?

Har du?

Spinner vidare på tanken jag planterade tidigare, då det är så vanligt att folk säger: *Jag vet vad du går igenom, jag har varit där. Jag förstå dig.*

Det märkliga i det hela är ju att om de förstår och vet - varför såg de inte tidigare, varför förstod de inte signalerna?

En nykter alkoholist vet ALLTID vilka som är nyktra alkoholist, och jag tror att det är det-samma med dem som mår riktigt dåligt - man ser det, man förstår det.

Jo, men du förstår man kan dölja det, och manipulera sin omgivning.... En alkoholist kan inte lura en nykter alkoholist. Så, så var det med det antagandet. Tror att det är samma sak med kicksökare och de som bara brakar igenom - självklart kan man inte se och förutspå tillfället, men man kan förstå och veta - och anpassa sitt eget beteende efter det, utan att gömma sig bakom:

Jag förstod aldrig

för att i nästa andetag säga

jag förstår dig

Livet gör oss alla till kändisar, folk ser oss så ofta att de tror att de känner oss - men i självverket är det ytterst få som faktisk verkligen nuddar vi oss...

Köttätande (2008-12-13 15:26)

[youtube FgMn2OJmx3w]

Pleased to meet you, pleased to have you on my plate
your meat is sweet to me
your destiny
your fate

you're my life support, your life is my sport

I'm a man-eating machine X2

you won't hear me laughing, as i terminate your day
you can't trace my footsteps, as i walk the other way

i can't get enough prey, pray for me X2
(i'm a man-eating machine)
corporate cannibal, digital criminal
corporate cannibal, eat you like an animal

employer of the year, grandmaster of fear
my blood flows satanical,

mechanical, masonical and chemical
habitual ritual

i'm a man-eating machine.. X2

i deal in the market, every man, woman and child is a target
a closet full of faceless nameless pay more for less empitness
[Grace Jones Lyrics are found on www.songlyrics.com]

i'll make you scrounge, in my executive lounge
you pay less tax, but i'll gain more back

my rules, you fools

we can play the money game
greedgame, power game, stay insane
lost in the cell, in this hell
slave to the rhythm of the corporate prison

i'm a man-eating machine...
i can't get enough prey
pray for me
corporate cannibal...
digital criminal...

i'll consume my consumers, with no sense of humour
i'll give you a uniform, chloroform
sanatize, homogenize, vaporize... you

i'm the spark, make the world explode
i'm a man-eating machine, i'll make the world explode
corporate cannibal...

©2008 Grace Jones "Corporate Cannibal"

Någon vs Ingen av ting (2008-12-13 22:07)

Drömmer om misshandel och att stå på scen. Känner mig misshandlad och bevittnad som ett skådespel. Överväger hela tiden att stänga ner freakshowen, avlägsna mig från cirkus akten - befria folk från bekymret... Det som rubbar deras existens, eller bara ligger som en liten sten i deras promenad skor.

Ni behöver

inte

jag behövs

inte

Ta det inte som döden, bara ett frånfälle av närvaro i ditt liv av min själ

Att inte vara någonting

Han satt där
utan att kunna

någonting

Han blev tagen till
psykiatriska akutmottagningen
för att de skulle göra

någonting

hemskickad med medicin, remis
det blev sen en sjukskrivning
i hans sista ansträngda andetag
för att kunna göra

någonting

han hade förklarat det
så gott som han kunde
andra förklarade
att det inte var någon fara
skyddsneten fanns där
alltid var det någon som kunde göra

någonting

för honom

*men han
visste
då
visste
han sen*

för honom

någonting

inte fanns
för svaret
var av en leg. sjuksköterska
som läst
vad en remiterande läkare
skrivit

någonting

kunde de inte göra
utan han fick själv
gå till husläkaren
men var det så att han
funderade över

någonting

så,
var han

välkommen att kontakta dem igen.

Samhällets öron har växt igen av alla skrik, de vassa taggarna har koagulerat själen och stoppat förmågan att känna. *Så här är det. Det kallas livet. Lev det, eller det lever med dig. Alla har så. Upp och hoppa. Du kan inte sitta där och försoffa dig, tycka synd om dig? Ha, det finns de som har det mycket värre - du vill inte veta. Tänk positivt, glöm dina sorger och besvär vet du - liksom Ballou, eller var det Dr Phil som sa det? Se så... kom igen katten...*

Folk sa att: Varför skall jag (2008-12-14 04:42)

Folk sa att självklart så finns manjouren där för mig. Det gjorde den inte, det tvivlade jag på och det visade sig att de tog inte in fler ärenden

Folk sa att självklart så finns soc skulle finnas där för mig vid en seperation, det tvivlade jag på och det visade sig att de kunde ju inte göra någonting

Folk sa att sjukvården finns där för mig när det blev för tungt, det tvivlade jag på och nu ser vi samma sak där.

Varför skall jag lita på folk som självklart säger sånt jag inte tror på, och sen visar mig att jag hade rätt

Varför skall jag förlita och ty mig till samhället när jag tvivlar på att det skall finnas där för mig, och det visar sig att jag har rätt

Varför skall jag lyssna på folk, när de inte lyssnar på mig

Varför skall jag prata med folk, när de bara pratar med andra

Folk sa att de finns där för mig, samma människor som inte fanns där när jag bad dem om det

Folk sa att jag mådde dåligt, men när jag visade det, så fick jag bara höra att jag var "sjuk"

Folk sa att de bryr sig om mig, men ändå handlar det bara om vad de "kan" gör...

Mörkerseende (2008-12-14 06:10)

Mother Earth is pregnant for the third time
For y'all have knocked her up.
I have tasted the maggots in the mind of the universe
I was not offended
For I knew I had to rise above it all
Or drown in my own shit.

Come on Maggot Brain

Go on Maggot Brain

© **Funkadelica**

[youtube 1z84DE7kMko]

Klockan är strax efter 4.

Kan jag sova?

Nej.

Är jag nervös, spänd, inte avslappnad?

Nej.

Oroar jag mig och bara grubblar hela tiden?

Nej.

Kan jag sova?

Nej.

Legat någon timme med det underbara ljudet av ett barn som andas vid mitt öra och haft hans arm om mig. Legat vaken och inte kunna somna. Är inte trött. Är inte pigg. Är helt enkelt inte, jag bara var i sängen, var här, var med barnen - med en mask, inne i en bubbla, en varig sårskorpa, ett inflamerad utslag, en böld i andras vardag. Förr skar man bort den, nu ger man medicin, eller så låter man dem bara vara - som mig... Inte tillräckligt av någonting, misslyckad i alla gärningar. Skojig att titta på, men jag skulle inte vilja vara som han... Word! That's my NGH! Quote my as Sir Cotton uv blue grass sea, baby bubba! Yabba Dabba Dooza Y'all!

[youtube NWKd4eotsTk]

Three blind mice See how they run They all ran after the farmer's wife (I wonder why) Turned on the fun with the water pipe Have you ever seen such a sight in your life? Those three blind mice (ho!) Those blind three mice Yeah, I love those meeces to pieces! Better luck next time! La la la la la, la, la la la Yeah, it's in my mind Syndrome Tweedle-dee-dee-dum Humdrum Don't succumb

Har jag sovit något?

Nej.

Klockan är strax efter 7

When all the smiles are out of town
You're going round and round
You find the Syndrome

When your ups lift you down
Your placebo is too weak
You're in the Syndrome

You're in the Syndrome
And the intensity of their sadness
Is equal to the intensity they enjoy

There's so much Syndrome, baby

When all the thing is out of sound
There's no coming round
Play with the Syndrome

What used to be such fun to do
Can often lead you weak
Into the Syndrome

Livin' at the top of the Syndrome
Placebo Syndrome
© **Parliament**

Utan poäng (2008-12-14 06:14)

[youtube oY9muDW _9ss]

Servera mig på en vernisage utan väggar (2008-12-14 08:10)

Servera mig på en vernisage utan väggar

Måla mig med vatten utan färg, måla mig med olja utan pigment, måla mig men kniv och gaffel.
Skär och riv, lyft och dela

Servera mig på en vernisage utan väggar

Låt kritikerna och förstå-sig-på-arna bedömma

Låt pöbeln och folket med intresse,
tonsätta de blinda
bilderna av
en rörelse ej sedd

Servera mig på en vernisage utan väggar

Låt snön bli ett täcke över mina ord, så att de svalkas av. Låt leran bli det som håller mig på an-
given plats, låt isen polera min yta så att allas himel åter speglas, och där tron på människans betydelse
möter konsten av att leva

Friheten till att känna, det som andra bestämmer - tacksamheten över att de ser, när man själv blir
blind.

Servera mig på en vernisage utan väggar

Där även blinda kan kan måla

andetagen som inte längre syns bara väldigt nära hörs

Den man säger om andra, säger mest om en själv - försvaret som vidhåller vår egen plats, och där
andras ljus inte är något annat än snabbt målade linjer i ett ljudspectrum. Inget som säger något bara

människans förvirrade hjärna som tolkar det som andras närhet och själars förståelse. En imaginär trygghet där jorden fortfarande är platt och solen snurrar kring dess axel, oavsett vad man försöker påvisa. Förändringen är konstant, och det konstanta är likriktad, därav finns det ingen förändring, bara samma lögn om att det skall bli annorlunda.

Jorden kan inte ligga mot ditt bröst, du kan inte flyga, du kan inte bygga bilar av äpplen och få myror att lösa sudoku. Så mycket som inte går - ändå säger man att tiden aldrig står stilla och att det alltid finns ett samhälle som stöttar, vi lever ju i välfärdssamhället - men man glömmar bort vad man säger. Man måste färdas tillsammans, samfärd, och trillar någon av - så hinner vi inte stanna - för det går inte att stanna tiden, och den går ständigt vidare.

Så, servera mig på en vernisage utan väggar

för i din fantasi får jag leva, finnas, vara och gråta. I din fantasi så gör du någon skillnad, i din fantasi så når du fram, i din fantasi slipper du ansvaret för alla dina handlingar.

Du stänger dina dörrar, öppnar dina fönster, men du bort fortfarande i ett rum med väggar.

Det gör inte jag.

Så, Servera mig på en vernisage utan väggar

i tystnad

för döden talar inte ditt språk, livet har inte din dialekt - endast tiden formar bakvattnet av dina ord som du mejslar av kärleken till dina egna fabrikerade drömmar,

där

jag aldrig kan

bli

serverad på en vernisage utan väggar.

Blodseld (2008-12-15 05:59)

[1]
Morridusa

Själen brinner sakta upp
blodet fyller venerna i kroppen
samtidigt
som
skuggan slingrar sig in

Klockan är strax sex

Ögonen har inte vilat, bara varit döva
Öronen har inte sovit, bara blundat
Kroppen har inte

återhämtat sig

för den har aldrig

lämnat mig

så som livet

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/12/img_0133b.jpg

Att se (2008-12-16 05:53)

*Annat än mig
som ändå inte syns*

-

Såg första avsnittet av **Eli Stone** (det första jag egentligen gjort flera dagar) bara för att göra något när jag ändå inte sov. Såg en fantastiskt vacker kvinna. Såg [1]Laura Benanti.

[youtube iWgR8_Khvqw]

Jag vet nog vad skillnaden mellan livet och döden bland annat är. För jag har sett en harpalt som hoppar och skuttar och sen har jag sett en annan som bara ligger där. Jag kan tänka mig en soldat som är död Han bara ligger där. Och sen ser jag pappa som sitter här så jag kan leka med'en! Då vet jag skillnaden mellan kriget och freden! ©1971 [2]Lars Forssell "Skillnader" från "Solen lyser på havet blå"

-

*Syns ändå inte som
mig
än är det bara annat
som du
vill
se*

1. <http://www.imdb.com/name/nm1128574/>
2. http://sv.wikipedia.org/wiki/Lars_Forssell

Så som livet sår (2008-12-17 19:17)

I natt somnade mammas storebor in. Nu är hon ensam kvar.

och så är det jag.

Hon har haft ett jobbigt liv, med cancer som hon övervan, ryggoperation som gick snett, självmordsförsök, och sen rycktes hennes tvillingbror bort för tidigt och hastigt över en sommar, hennes mor lämnade över tiden, och nu hennes storebor.

Nu är hon ensam kvar.

och så är det jag.

Tiden lämnas över inte till ensamheten utan till minnet av livet som varit för alltid Tiden minns allt som varit inte vad som förlorats över lämnas tiden - Bandet till människan bor inte i livet eller tiden utan i själen av dem som älskade dig Holger Hårdänge 2007-12-17

-

Fått reda på att ytterligare en riktigt, riktigt nära vän kanske kan komma att förlora ett liv. En ofödd son. Ett efterlängtat liv. En ny kamp.

och så är det jag.

En kamp i min själ som hindrar hjärtat från att

vila
snurrar runt
å liv

styckesak

styckas upp
enskilt

det är bara jag.

-

Så många slag, gång på gång, från alla håll av livet. De man håller utanför, de man tar till sig, de man visar en öppen famn, de som man stänger ute, livet, döden och den egna själen

Oavsett hur hårt du slår, slår alltid min själ hårdare. Kanske är det bara för att du inte skall få dåligt samvete över att du slagit mig, som jag slår mig än hårdare - så att du inte skall känna att du var värst.

Har förlorat så mycket under hösten. Utan att ha tappat något. Jag har i det längsta försökt ballansera allt, men det har ryckts ifrån mig, eller så har för många saker börjat vobbla samtidigt och folk har bara sätt på - eller knuffat lite extra.

Finns inte mycket kvar av mig idag. Integritet, känslor, själ, liv, förtroende och ork har tagits från min öppna hand. Jag har hållt det öppet, en bur utan grindar, en trygghet i närvaron - som skändats, missbrukats och bara tagits till egna behov - samtidigt som livets stormar dragit tiden över kanten.

Känner hur jag efter alla låsta år pressats ihop till en kompakt svart, massiv liten kula - som åter släpptes i vattnet där den luckrades upp och började utveckla sig, expandera - men utan de kontrollerande väggarna så fanns det inget att hålla i, balansen fick inte fäste och jag föll stående åt alla håll, medan folk bara såg på och drog undan handen så fort som jag verkligen behövde den. De höll fram handen innan och efter, *i de säkra stunderna då de visste att jag inte skulle ta den, och de inte behövde lägga ner tid och energi, främst energi, på någon annan, utan kunde friskriva sig vid valfri tidpunkt med orden: "Jag försökte, men han var inte mottaglig".*

Så enkelt. Så fritt. Så bekvämt. Så tryggt.

Det gör ont att födas på nytt.

För att göra det så måste man

Så

Planteras i jorden

Begravas under jord och skit

Hösten som ville glömmas bort (2008-12-17 19:26)

Det finns en tid för allt
säger man
folk
människor.

Då så
säger jag
individerna
människan.

Detta är tiden
att glömmas

Inte längre (värk likt) (2008-12-17 19:46)

Verklighetens fana
sätts över livets rester
med smutisiga skor
av siluetter från de

som stred mot dig
dödade dig
del för del
som tog livet
av dig från de

som älskade med dig

därför lever du
fortfarande
för kärleken

bor inte längre i verkligheten

utan i dig
odödlig

[youtube E7Yj8hHK _yg]

Jag
gav aldrig upp

jag
bara dog

För något ingen annan såg värdet i
då de blundade
för mig

för att se sitt eget ljus

Ser mig sova (2008-12-18 09:27)

[1]
Ser mig sova

På natten
när du sover
tittar jag

på mig

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/12/img_0206-copy.jpg

Utfall (2008-12-19 15:27)

[1]
Utfall

Spiller min tid...

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/12/img_0225.jpg

Snöblask till jul (2008-12-21 22:47)

Ser skulden tina

Hösten hade passerat
vintern var här
men istället för
ett snötäcke

såg man
skulden
tina

Den rann som vatten
längs hennes kropp
när hon lyfte all skuld
ur sin korg

kastade den på de som ligger

de som fortfarande hade
ett liv och själ med värme
fick tina hennes skuld

Hon är starkare än hon nånsin varit
för hon lyssnar inte alls längre
utan nu har andras blod på hennes händer

koagulerat och stelnat
så hon slipper

känna

kylan av skulden som tinar

allt handlade om skuld
i hennes värld

inget om ansvar
eget agerande
inget om att lyssna
eller förstå

vad andra verkligen säger och gör

Hon målar bara den egna ytan
med vattenfärg från skuld som tina

så att ingen, inte ens hon själv
skall se vad hon egentligen gör

och gjort

Även om skulden
försvinner när
den tinat bort

så kvarstår

Orden som hon yttrat

om andra människor
folks hälsa
människors utseenden

och allt annat

som den tinade skulden
registrerade i själar

när den rann
som dålig maskara
och blottade
hennes mask

där hon själv blundar
för sina egna spöken

Alla hennes vänner
erkänner sina fel

sina synder

och hon bara skrattade åt det

själv erkänner hon
ingenting

för hon är stark

Skuldbelägga folk för deras sorg
Skuldbelägga folk för deras mående
Skuldbelägga folk för deras liv

Det går bra,
när man lyfter skulden
ur sin egen korg

för att lägga den på andra

Se skulden tina

se skulden rina

av dig

Skenhelig är människan, då den ständigt försöker båsa fart i sin egen eld med or om hur stark och vacker den är, för att bilda ett *skensom* skall dölja dess sotsvarta konturer.

Hämd är härligt - till vilket pris som helst - vilket är bevisat gång på gång, då inget är *heligt* man vill bara ge sken av det.

Jag vände mig efter lockropen
hörde dem smekandes viska
glömde för en sekund
lockropens uppgift

*att locka
till fällan*

Jag har aldrig någonsin bett någon människa *dra åt helvete* på riktigt, bett att någon *aldrig mer kontakta mig*. Jag har personligen sagt upp kontakten med några - men oftast med vänlighet, en förklaring om varför det är bäst för dem. Men detta gör jag, för att det är bäst för mig.

För hur dåligt jag än mår, så finns det människor som fått mig att inse att jag också är en människa, och som människa skall ingen behandlas på det sättet som denna person bemöter mig, mina vänner och sanningen.

Hösten då skulden tina
och visade sig sitt rätta ansikte

När hjärtat talar, lyssnar orden (2008-12-22 10:54)

Dax att göra en revolt mot förtrycket av öppna ord och stängda intryck samt förvisade känslor

”The revolution is not an apple that falls when it is ripe. You have to make it fall”

[youtube kVJt8lyuNas]

Men allt är en kamp, även om du inte ser det. Även om du bara fnyser åt misslyckanden och bortkastad tid

Thomas Edison misslyckades inte 1000 gånger, glödlampan utvecklades i 1001 steg

[youtube yXs2_gROW7A]

Borta är hemliga bloggar som bara finns under synonym för att fylla det egna behovet av att bygga den egna sanningen av exkrement från medmänniskor. Borta är viljan. Borta är incitament att lyssna. Lämna [b]van Gogh[/b]’s öra, som tuggleksak för vargarna.

Behöver ingen lampa för att lysa min väg, behöver inte leken för att vara nyfiken, för om sanningen skall fram, så istället för att söka en lösning

Jag kastar hellre papperplan i regnet

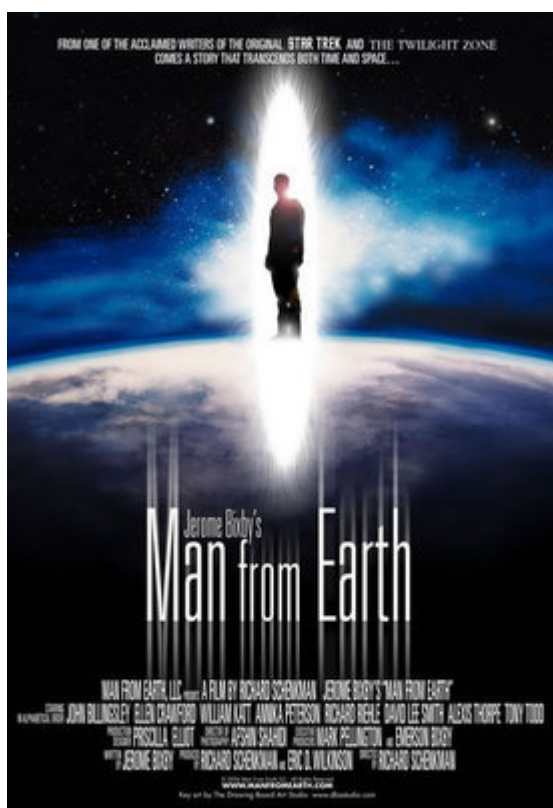
och låtsas som att solen skiner

[youtube XaxIELjpDxc]

PS. Tack **Sophia** för de två sista låtarna!

-

Såg en bra film också: [1]**The Man From Earth**, säger mycket, ger mer även om inte fulländat...

[2]
The Man From Earth

1. <http://www.imdb.com/title/tt0756683/>

2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/12/tt0756683_largecover.jpg

Ljudet av ljus som slocknar (2008-12-23 09:59)

Sov två timmar.

Inte oväntat.

Människan försöker fortfarande slå mig.

Människan försöker
fortfarande

764

manipulera mig

folk

i min omgivning

har äntligen börjat säga

ifrån

Människan

säger saker

till andra

till mig

som inte hänger ihop

Men som de alkoholberoende hustrumisshandlaren som säger "Din jävla slyna!" och slår med högerhanden. knuten. Samtidigt som den klappar försiktigast av alla med vänster handen, och viskar sin lögn ömt. "Jag bryr mig om dig!", allt i tron att de sitter med livets sanningar och vet vad som är bäst för det lilla livet, sitter hon där och fortsätter försöker nå honom. Mig. Med slag efter slag, med en min av stolthet och en känsla av hel skuldfrihet. Du har ingen annan att skylla än dig själv. Jag gör detta för ditt eget bästa. Du förstår inte bättre, du är inte värd annat.

Förstår varför jag bär knappen: VIT JUL på mitt bröst.

Försöker samla kraft till min egen röst

igen

snart

kanske jag kan

tala igen

Har fixat min egen julkapp - både boken och skivan: "Solen Lyser På Havet Blå"- Stora visor för små och små visor för stora av Lars Forssell, tonsatta av Bengt Ereryd från 1971 och utgiven på Svenska Ljud (med Ulla Sjöblom, Grynet Molvig, Hasse Alfredson, Tage Danielsson och Lars Forssell samt en barnkör från Nacka som medverkande).

Det var min barndom.

Solen lyser på havet blå. Vid udden tar måsen en dans. Två svanar med ungar simmar på. Och det är krig någonstans. Och det finns en sång om kriget och den låter sisåhär: takt tu takt tu takt tu i gevääääääääääääääääär! Och det finns en sång om freden Det är en "bedårande" vals som att krama mamma lite gran för ingenting särskilt alls! © Lars Forssell

[1]

Jag vet nog vad skillnaden mellan livet och döden bland annat är. För jag har sett en harpalt som hoppar och skuttar och sen har jag sett en annan som bara ligger där. Jag kan tänka mej en soldat som är död. Han bara ligger där Och sen ser jag pappa som sitter här så jag kan leka med'en! Då vet jag skillnaden mellan kriget och freden © Lars Forssell

Men vad händer

om man inte längre kan

leka

med'en??

Vad är man då för pappa och vad lär man sina barn då?

God Jul (2008-12-24 00:17)

[1]

Jul hos Melin

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2008/12/jul.jpg>

Snön faller i stockholm (2008-12-24 13:28)

Snön faller i stockholm

Har precis lämnat av barnen.

Morgonen var så där magisk med risgrynsgröt, varma pepparkakor, julmust, ischoklad, skumtomtar, varm oboy, ljus, brasa, julsånger och barn leenden, barn skatt och barn lycka.

Jag skulle fått ha dem till 13.00 var det sagt från början, men sen när jag hämta dem så ville hon att de skulle komma till henne 12.30 så att de kunde byta om - fick aldrig något svar på frågan om varför de inte kunde göra det hos mig. Jag svarade att vi troligen skulle vara ute på stan, men vi skulle göra vårt bästa att passa den tiden. Hon bad mig då höra av mig så att hon kunde möta upp oss.

När dagen sedan var här, så sov barnen längre och vi beslöt oss att vara hemma istället hela förmiddagen, vilket gjorde att vi kunde gå tidigare. På vägen så märker älsta killen att hans mamma ringt honom på telefonen, så han ringer upp. När han säger att vi nästan är framme, så är hon på honom om att jag skulle hört av mig (notera att hon inte ringt eller kontaktat mig alls idag, samt att i är en kvart tidigare, dvs 45 minuter innan den ursprungliga tiden). Hon säger att hon skall möta oss utanför.

Vi kommer fram, men hon är inte där... Så jag lämnar barnen och börjar gå tillbaka. Då möter jag henne. Hon hade tydligen menat att hon skulle möta oss nere vid tåget (fast vi gick), och jag får en utskällning för det - även om det var Alexander som missuppfattat henne. Sen är hon också på mig om att jag skulle hört av mig när vi var på väg - även om jag trodde att det handlade om, om vi eventuellt varit försenade och att hon var tvungen att möta upp oss - nu var vi i tid och jag gick med dem hela

biten.

Men inte ett ord om att vi hade kommit ytterligare en kvart tidigare, inte ett ord om att det faktiskt var jul aften - utan bara skit.

Barnen hade i allafall med sig en present från mig till henne som de skulle smyga in under granen. Bara lite choklad, lite finare - som jag vet att hon gillar.

Tänkte på att här är det jag som skall må dåligt, men ändå så försöker jag...

Det är julaften

och snön faller i stockholm.

Det är lugnt (2008-12-25 04:45)

Det är lugnt

Inte ens tomten är vaken.

Själen faller till ro, motståndslöst. Årtag efter årtag, tar år tag om en, på en resa över livsvatten, som ibland stiger i höga vågor och vid andra tillfällen ligger stilla för att spegla himlen under oss. Vi, dem ovan himlen, en stilla dag.

Dagen kommer, säger de. Dagen går, säger de. Men de hälsar aldrig på den – kanske därför den aldrig heller stannar upp heller?

Min dag är inte som din dag. Inte för att vi ser och känner olika saker. Utan för att de är grundläggande annorlunda. Du ser dem som mynt, som du antingen investerar i något eller får för ett bra arbete. Jag ser dem inte.

Inte alls.

De är inte dagar. De är delar av mig. Vare sig de delas i minuter, dygn, månader, år eller just dagar. Men du ÄR ju just, minuter, dygn, månader, år och just dagar! kanske du säger om du tänker efter. Nej,

Det är jag

Inte alls

Du, delar upp det så, tillsammans med samhället och den syn som ni delar. Men det är bara ett påhitt. Precis som jag. Ett påhitt av mig själv. Det är inte så allvarligt, så ta det lugnt.

Vad är egentligen sanningen? Och vad är det som du, eller andra hittat på, och du sedan köpt utan att ifråga sätta. När någon ger dig pengar, lön, tid, en present – har du någonsin sagt ”*Eh, nej, det är det inte!*” eller har du alltid bara tagit det till dig – följt med strömmen av råttor över kanten. Jordan är platt, rund till och med ibland en disk på fyra elefanter som står på ryggen av en sköldpadda. Fantasier utifrån det som våra sinnen kan ta på och få ihop till något som vi kallar logik.

Tanken gick iväg på sin egen promenad, som likt en nyfunnen stig i skogen, inte måste leda någon vart, men kan vara trevlig att vandra en stund ändå.

Argument för att få mig själv att försöka se saker för vad jag uppfattar dem som, istället för

vad alla med sanningen försöker få dem till att vara för mig, så som de är för dem.

Lingvistiskt Jag hittar på mig smulor av saker som jag tappat bort från min hand ling Det var visst en kvist av en fallen gren som växt till sig ett ord "ett ord" en kvist av ord det var det visst

Vad är det jag vill?

Folk frågar, för att hitta sina svar. Jag frågar, för att ge dem svaren som de söker. Visst skrev jag att jag föll? Varför envisas du då med att tro att jag står

För något

annat

än andra

När du inte ens ser att jag föll eller hörde mitt svar utanför - dina ramar, där orden inte har mellanrummen, former, eller ljud - bara det som du läser in i dem själv?

Rädslan för tomrummet

fyller igen alla lätta ords luftighet, tynger ner dem, svärtar ner dem, fråntar dem dess inre kon-
turer och gör dem endast till siluetter i ett skuggspel med undertexter översatta och skrivna av dig

Jag är inte rädd för tomrummet, men för människan. Hon har gjort mig till bränslet för hennes shoppingrunda med sin bil, från att jag varit något naturligt - en tillgång - så blev jag en förbrukning. Fossilt bränsle. Det är därför som du dödar mig. En sanning lika god som den som du kommer med. Fast jag svarar bara att

Inte ens tomten är vaken.

Det är lugnt.

Du var bara min ångest och krav på likriktade drömmar...

Ljudet av det som åter står (2008-12-26 16:46)

Läste lite i Charlotte Rivers bok: "Poster Art: Innovation in Poster Design" som jag fick i julklapp av min far

The River of Nothing I love words because they can move from being Ink on a paper to a sound in my mind, just like when you are reading this, with the skull playing as a resonance box. Each word is a beat or a note of a complete partition that is my speech as a human being. Interesting is the idea of the time between two words or two beats - also when sleeping or not thinking. That interval - called Ma in Japanese and used in the art and culture Environment - introduces the idea that even when there's no sound something vital remains, just like we need to have spaces between words in order to structure information. Early Greek and Latin manuscripts were usually written with no space between words. Then a centered dot was used to separate words, like on the Trajan Column. Today known as Mids och Thicks in

typography – but more commonly known as the space bar – that silence isn't then just an empty white space but a place where nothing exists on its own, gently showing the river of nothing. © Alexandre Bettler

Så när man säger att man inte har något kvar, endast tystnaden återstår, så har man bara inte lyssnat på ljudet av det som återstår av sammansättningen av meningar. Kan det vara därför ingen finner meningen med livet, då man ännu inte lärt sig lyssna på en hel mening ännu?

Som att simma under vatten (2008-12-27 23:49)

Sover med

huvudet i ditt knä
hjärtat i din famn
själen i ditt hjärta

lever
känner
men

sover med

tryggheten
att jag syns

även när jag blundar

Dagarna smälter samman, som regndroppars stilla resa ner för ett fönster, tidens räknare blundar - med vetenskapen om att för att skapa tid måste man ge det tid. Jag andas

Inte

Ännu. Men tiden gör det åt mig. Att leva blir som att simma under vattnet. Lite ur fokus.

Närheten finns lika lite enbart i den absoluta närheten, som hatet finns i den lilla dotterns ord till sin mamma "Jag hatar dig!", när viljan inte vann. Närheten har inget med avstånd eller fysik att göra – inte ens den fysiska närheten. Det handlar om när själar presenterar sig med namn, när själar värmer sig i samförstånd.

Orden som jag läser utan att ännu ha sett dig. Minnet av fingrar genom håret. Minnet av meningar som aldrig behövdes sägas. Ord som aldrig förvanskats. Och så mycket mer.

Som livet

Men jag är inte rädd för att drunkna. Bara för att andas. Igen. Så jag simmar lite till. Med tömda lungor. Just under ytan – men huvudet vänt ned mot havets djup och den mörka kylan, där man inte behöver andas lika mycket.

Men just nu

Har jag en livring kring midjan, formad av dina ord, din närhet och

min vilja

Min vila

Hur skall jag klara mig när vattnet tar slut, när livet tvingar mig till att andas igen, när vattnet blir till vin och jag åter skall gå på vattnet mellan ett delat hav.

När det blir vardag igen.

Ord en gång hörda (2008-12-28 03:52)

Känner mig, som en tunn hinna kring mina fingertoppar. Det är lätt att tro att man åter ser mig

På håll

håll om

Händer mig, som en tunn hinna kring mina själdroppar. Det är lätt att se mig åter tro.

Men i sammanhang av andra, stunder av fler, inser jag att schablonens skuggbild bara är belyst underifrån för att skapa illusionen av något större och stabilare. Så jag lägger mig ner, för att låta sömnen rensa mig från allt som prackats på mig, allt jag svält, allt jag accepterat, allt som jag fått av fel orsak. Sväller upp i min tomhet, men bär ett bälte av ord för att hålla skenet av mig på plats.

Vill skriva, men har svårt att låta tanken bära – trots att tanken och iden finns där. Tänker på text samlingar. Påbörjade text projekt - och liknande, som ”Utifrån ett liv inifrån: En bok om livet per stund och gram”, med texter skrivna utifrån det som man känner inombords och det folk läser utifrån, inte från ens utsida utan att de får se vad som sker bakom insidan av själen. Eller ”Ögonblick - mellan jag och mig: Att kommunicera på avstånd. En bok om närhet. Att kommunicera ett budskap med ord - En själ som skapar ord och ord som skapar en själ”

Fast jag skriver inte lika
bra som mina bilder
har jag en gång hört

Jag lyssnade

Men jag skriver inte som mina bilder. För bilderna handlar om vad vi alla faktiskt kan se, medan mina ord bara handlar om vad jag inte kan se – men känna.

Jag känner

Att missa en båt men träffa en dröm (2008-12-28 05:54)

Det där var tredje båten jag missade. Vet inte om det var den tredje för i natt eller om det var den tredje på det stora hela, men jag kände att det var nog ändå.

Undrar vad det betyder – att drömma om att missa just en båt... Det är inte så att jag blev strandsatt, bara att jag inte hann i tid och att den lämnade mig kvar på en större ö, medans personer som betydde mycket försvann med båten.

Nu när jag skriver det så där, så kan jag dra många intressanta paralleller med att gå vidare, strandsatt,

i få tiden att räcka till, inte bli väntad på, att bli tvingad till att börja på nytt, att bli paralyserad, att försöka använda tiden till det yttersta och se hur andras agendor går efter en annan klocka – utan någon anpassningsmån. Men varför just en båt? Vatten?

Tänker på kärleken. Vad är den? Att älska är en sak, att vara kär är en annan och hela kärleken är en tredje. Åtminstone för mig. Just nu vet jag att jag har ett lugn och förståelse.

Jag tillåts vara mig själv, hela vägen ut. Ingen avslutar mina meningar och varje gång som jag ber om ursäkt, så får jag höra att det är helt OK. Inget om varför/att/hur det kommer sig att jag gör så. Det lämnas till mig själv. Jag får ta allt i min takt, och när jag tar upp det – så får jag ett samtal där lyssnandet står i fokus – samtidigt som jag får berättelser om hur andra har gjort, inte ord om hur jag skall göra.

Det är något som känns fantastiskt.

Har varit i karuseller där dömande om andra varit vardagens ljus och fåglarnas kvitter har varit haglande sanningar om människor samt marken under mina fötter varit anlagd, anpassad och förvanskad för att få ner mina fötter i ett par av as kungens för trånga stövlar och regnställ med mora kniv i hand. Schablonen av andras drömmar.

Jag har min dröm. Vill du höra?

Det är en liten traktorstig som leder ner för en backe, in på vår tomt. Precis till höger har vi en jordkällare och ett par träd, där en hängmatta ligger avslappnat spänd mellan två av dem. En gammal röd läskback av trä står vid dess sida. Det ligger en bok uppslagen på den.

Till vänster ligger ett gammalt vitt trähus, två våningar med högt i tak. Inomhus är de vita väggarna luftigt klädda med konst, fotografier och böcker. Genom rummen leder ett vackert levande trägolv. Det finns ett bibliotek, strax innan mitt arbetsrum - Ett hörnrum med papper – böcker, teckningar, fotografier, tidningar samt skrivbord av trä på pallar, ett ljusbord och en liten soffa vid ett av rummets två fönster.

Köket är inte så stort i sig, men planlösningen har gjorts öppen så att vi sitter och äter i ett stort ljust rum, även om det är ombonat med ljuset från stearinljus och skuggorna av växter som hänger på tork på väggarna samt sjögräset som står i vasen på golvet.

Jag vet inte om vi sover på det våningsplanet, eller om vi gör det på det övre våningsplanet. Tror vi har ett större rum med vedspis där. Där tiden inte når oss.

I källaren finns det plats för sparade minnen och en bil.

Åter ut på gården.

Strax nedanför jordkällaren ligger ytterligare ett hus. Det är inte så stort i omkrets, men med källaren har det tre plan - det är där som alla barnen, utom de minsta bor. Cyklarna står utanför.

Mellan husen går en get, och lite längre ner ligger en träröd bod, som några höns delar med lite redskap att kalla sitt hem. Där på vänster sida mellan den röda boden och det vita huset står några fruktträd som blommar fantastiskt på våren och har den underbaraste av alla vinterskrudar när sön fallit en hel natt. Åh, jag glömde att visa de tre underbara gamla ekarna som står på tomten, en intill det stora vita huset, en mitt på gården och en just bakom jordkällaren.

Vi har el, tv och bredband. Men TV:n snurrar mest nere i barnens hus och hos oss är den

nästan bara på då vi skall se någon film tillsammans.

Det är ganska långt till vattnet – men man kan cykla dit, eller promenera under ett givande samtal eller i en gemensamt iakttagande tystnad.

När jag kommer ner till vattnet, så inser jag att detta troligen inte ligger i Stockholms skärgård, utan på västkusten, i Bohuslän.

Där jag hade mina magiska barn och tidiga ungdomssomrar...

Det har varit min dröm i över tjugo år. Hoppas att du kan se den framför dig som jag. Annars är det bara att fråga de som lyssnat på min dröm tidigare, då de kan berätta mer om den.

När vi inte är hemma, så tar vi en resa till Frankrike eller Italien...

Klockan är strax 06.

Kanske var det meningen att jag skulle göra en målbeskrivning? Se vad jag hade och inte bara hoppa på en kryssning eller resa till andras mål? Eller är det just frågeställningen i sig som är det viktiga.

Det som

Kanske

Kan ske

Djupt inom mig (2008-12-29 01:47)

Det är söndag natt, måndag morgon. Klockan är strax innan 02.

Hur många dagar är det kvar till nyårsafton?

Försöker räkna på fingrarna, men så fort som jag kommer till onsdag, så har jag tappat räkningen.

Satt tidigare under kvällen i köket och hörde hur barnen skulle göras i ordning. Instinktivt så reagerade jag på att jag bara satt vid köksbordet utan att göra något. Att jag inte hjälpte till. Men sen mindes jag varför jag var här, vad jag blivit instruerad att göra.

Men det sitter så djupt inom mig.

Det går inte att vänta på att någon skall be om hjälp, för då har jag väntat för länge – så jag kan inte finna trygghet i det. Hjärnan och själen är fortfarande inte sammankopplade. Måste plocka upp mobilen för att spela spel på den – för att kunna resonera med mig själv: Varför hjälper du inte till? Åh, förlåt – jag såg inte, var för inne i spelet...

Men ingen kan ju se allt säger kärleken

Kanske är det just där i som sanningen ligger. Min strävan om att bli ingen, inte som i inte som alla andra, utan verkligen i att bli ingen, ingenting

Osynlig

Strävar ständigt åt att göra det som alla säger att ingen annan gör. Vill bli till ingen. Inte synas eller finnas, men ändå göra. Jagar min egen osynlighet.

Undrar hur många dagar det är till nyårsafton?

Än tidigare under dagen satt jag och spelade spel med barnen på datorn. Vi löste problem och jag fick en idé om att göra samma sak i verklighet med dem. Bygga fällorna som utlöste varandra – men orken räckte inte. Gjorde i alla fall något med dem. De satt på varsin sida om mig, som om de var mina egna barn. Vi byggde lite med lego lite senare.

Såg föresten en annan film också Henry Pole Is Here.

Också en riktigt bra och givande film, men jag undrar

Hur många dagar är det till nyårsafton.

Jag får verkligen inte ihop det. Det blir abstrakt och ohållbart. Övermäktigt och nästan ologiskt. Det är som att räkna på fingrarna med en hand som bara bär två fingrar – och inget i minnet. Kan bara sätta ut start och mål, men inga intervaller, tids eller dagmarkeringar – allt blir bara till en gemensam strecka... Det går inte att räkna klara, färdiga, gå – det blir bara start och mål.

Lyssnar och hör CajsaLisa Ejemyr sjunga: ”Lämnad utanför, utanför mig själv, jag vill också vara med”. Hennes röst ersätts av Maja Gullstrands ”Fågeln Felix”.

Är det kanske jag som störtar?

Sällskapet fyller i skuggan med ”Den Dan”... ”Den dag som molnen flög upp och ned” sjunger Thåström. Tänker på fåglarna, kanske Felix, i Tierp, och hur jag ser på livet samt mänskligheten.

Veronica Maggio avrundar ögonblicket med en återkommande rad..

”Var har du gjort av dig själv”

Läser på insidan av ögonlock (2008-12-29 09:58)

Såg delar av dokumentären Zeitgeist.

Ger en mycket att tänka på, även om man inte sväljer allt – för budskapet är ju att vara kritisk mot det man får sig förklarat. Så mycket handlar ju om att egentligen beskriva sig själv.

Undrar om orsaken till det ligger i att så många blundar för sina egna handlingar, att de endast ser insidan av sig själv när de skall berätta vad de ser om andra?

Jag skriver ju

inte denna blogg för att andra skall kommentera sina eller livets händelser, utan mest för att sätta ord till mitt liv, mina tankar och känslor, så att de som känner mig, vill ta del av mig skall kunna läsa

på insidan av mina ögonlock.

-

Detta var spridda ord från dagarna som samhället kallade jul, och jag fick livet i present inslaget i

pappret av att bara få vara

mig

Greppar ett liv (2008-12-30 11:03)

Igår när jag kom hem till Stockholm, så ringde min älska vän och ville hämta upp mig för en liten kväll med han, hans killar, samtal och lite vin. Var osäker om jag skulle orka - men jag åkte ändå...

Det blev samtal, vin, ost och närvaro med en av de få personer som ger mig väggar att hålla i, utan att stänga in...

Skall med honom och hans killar till hans lillasyster som bor i närheten av mig, för mer mat och samtal i dag.

Har annars inte mycket ork, skall sova igen. Sov mina 2-3 timmar i natt igen. Skulle velat redigera bilder. Men de är kvar.

Det är också dagen

och jag

[youtube nkbh0 _juEGg]

Välkommen in i mig (2008-12-31 06:25)

[youtube QtFVnW0z70w]

Kan någon väcka mig? Kan någon ta tag i mig?

Lyfta mig bort... Om än så, bara en millimeter, så jag får ett fäste...

Är så trött

på att falla

mellan livets stolar

[youtube CshDQKU6B3s]

att somna

utan att sova

förstår att det måste vara så, att jag redan är i min dröm. Det är enda förklaringen på filmläget i själen. Finns inga episoder av en sovande kropp, det ger inte en dröm något - det måste ske något, även om man glömt det när man vaknar. Därför måste jag sova redan nu.

Detta är alltså min dröm

Välkommen in i mig

[youtube MbD8rxgxUQk]

ljudet av en själ

som trodde på livet

[youtube yYOwJ5gVnLA]

soundtracket

till det inre

livet

som brinner upp

[youtube z824u-FFo5o]

Med denna tager jag din

hand

och går in i det nya

året

[youtube 1ZCGBI2SQUo]

det är som att räkna myror (2008-12-31 12:17)

Hinner inte läsa

det jag själv

skriver

Ser tre bokstäver bakåt och en framåt. Hinner inte sätta ihop dem. Minnas deras innebörd.

Det är som att räkna myror

i myrornas krig

Har inte tid eller ork. Ingen tid, inte pågrund av att jag är upptagen med annat, utan just precis som jag sa.

Har ingen tid.

Tiden är borta.

Den ligger på någon sandstrand med mina andetag och blir biten av sandloppor.

-

De sa, kom. Kom med oss. Du gillar ju vatten. Det är bra för dig. Man måste våga. Det går inte bara att sitta och se på hela tiden.

Han satt kvar i sin rullstol och såg dem åka iväg för att surfa

De sa, kom. Kom med oss. Det är viktigt att få sin röst hörd. Det är viktigt att du får ur dig det. Det går inte att sitta tyst och se på hela tiden.

Han tecknade till dem.....

De sa, kom. Kom med oss. Det blir kul bara du kommer ut. Få träffa lite folk, tänka på annat och ha det lite mysigt. Var inte så negativ...

Jag säger till dem att jag skall tänka på det, så att de inte behöver må dåligt ...

Likadant, att fatta samma... (2008-12-31 14:27)

Släpper blicken och tanken på mig själv för att istället titta tillbaka på vad som släpptes i musikväg under året och vad som jag verkligen tyckt varit bra.

SVENSKT

01: **Eric Gadd**: Stockholm Står Kvar Men Jag Ligger

02: **Maja Gullstrand**: Cirkus

03: **Afasi & Filthy**: Fläcken

04: **Bo Caspers Orkester**: 8

05: **Sophia Somajo**: The Laptop Diaries

06: **Uno Svenningsson**: Jag sjunger för dig

07: **Titiyo**: Hidden

08: **Veronica Maggio**: Och Vinnaren Är

09: **Hoffmaestro & Chraa**: The Storm

10: **Movits!**: Äppelknyckarjazz

Precis utanför: **Lykke Li**: *Youth Novels* / **Anna Maria Espinosa**: *Glowing With You* / **CirKus**: *Laylower*

UTLÄNDSKT

01: **The Mighty Underdogs**: Droppin Science Fiction

02: **Atmosphere**: When Life Gives You Lemons You Paint That Shit Gold

03: **Tech N9ne**: Killer

04: **Ice Cube**: Raw Footage

05: **Everlast**: Love, War and The Ghost Of Whitey Ford

06: **ManChild**: What You've Been Missing All Along

07: **The Nightwatchman**: The Fabled City

08: **Krizz Kaliko**: Vitiligo

09: **Kutt Calhoun**: Feature Presentation

10: **Grace Jones**: Hurricane

Precis utanför: **Scarface**: *Emeritus* / **Josh Martinez**: *The World Famous Sex Buffet* / **Sweatshop Union**: *Water Street* / **Stereo MCs**: *Double Bubble*

Även om **Michael Frantis** nya album *All Rebel Rockers* inte kom med på listan, så är han ändå en av mina riktigt stora favoriter som artist och med låten *Hey World* vill jag sammanfatta denna år:

[youtube 01FE9cPXE3M]

Nu skall jag bara få ork och ta mig ut för att handla lite mjölk, så jag har något att dricka i kväll...

Chapter 5

2009

5.1 January

Samma år (2009-01-01 01:48)

Undrar vad människor tar sig för rätt när de känner att de kan kränka andra människor -utan att ens vilja ta reda på hur saker ligger till?

Kanske handlar det om att man har lärt sig att skydda sig själv genom att hugga först, kanske handlar det om att man går på dem man vågar, eller att man har lärt sig beteendet.

Men jag kan inte och vill inte tro, att det handlar om att man medvetet vill såra andra människor.

Det spelar ingen roll hur mycket man ställer upp på andra, vad man gör - för gör man inte det till 110 % och hela tiden, så är man falsk och förutsägbar.

Tack för att jag fick veta att åren inte har någon betydelse, att livet ständigt förblir detsamma och att man inte skall våga tro på något nytt...

Men jag förvånas ändå över att det finns människor som är så snabba att dömma och inte verkar ha någon vilja att lyssna eller ta reda på saker - fast det är väl kanske just det.

just därför

som jorden ser ut som den gör idag?

att fira livet på en enda dag (2009-01-01 03:43)

Fick också nedanstående nyårs meddelande från en annan vän, en vän som är likt livet och ljusets drottning. Hon får mörkret att bli ljuset och ger ljuset skuggor så att man kan se perspektiven och djupet. Känner mig som en blind och döv man, men som vågar gå ut *ensam*, utan käpp, och klarar det - bara för det som hon och stödet från hennes familj gjort för mig den senaste tiden. Hennes man och familj har verkligen en helt otrolig människa i henne...

gott nytt år... det är ju frasen som används flitigt denna dag... ingen fras som känns bekväm för mig...har aldrig förstått meningen med att fira det nya året... känns som denna dag bara är en i raden av årets övriga dagar.. dagar som innehåller ljus o mörker, glädje o sorg, skratt o gråt, hopp o förtvivlan...det är väl det som brukar kallas livet... att fira livet på en enda dag känns så

underligt...menar de finns ju dagar vi inte vill minnas, dagar vi vill gömma i våra hjärtan o bära med oss in i evigheten... alla dessa dagar borde väl egentligen firas...även dessa med sorg...för vi är ju vid liv...även om vi inte orkar leva varje dag...men trots allt är vi vid liv.... låt mig istället påminna om den ödmjukhet o tacksamhet vi bör känna över att få finnas vid liv i denna värld.... då jag lärt mig den hårda vägen att inget går att ta för givet.... låt oss istället hylla nuet o ta vara på det vi har, tillsammans men även i ensamhet...då ju ensamhet inte är farligt... låt oss famna om livet o hysa tillit till att även om dagen är dystert kommer det att gry en ny dag imorgon med nya möjligheter o nya erfarenheter... så min vän...jag säger till dig att ta vara på livet o låt dig bäras fram av min o andras kraft o kärlek... du finns för alltid i mitt hjärta o fyller det med tillit o omtanke... jag önskar jag kan göra en skillnad i ditt liv med min värme o min omtanke..

2009 (2009-01-01 09:09)

[1]
2009

2009
året då två
omsluter sig
kring en
som en skyddande famn
året då man
åter säger
hej
till ljusets värme

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/2009.jpg>

Diamanttårar (2009-01-02 17:23)

[1]

Det var i tårarna
från jakten
som diamanterna

fick sin form

då de föll
i hans fotspår

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/diamanttårar_700.jpg

Att se nada men ändå lyckas linda in det (2009-01-03 08:50)

Jag har en nära vän som väldigt ofta blir kallad för *egoistik* av olika människor.

Hon traslar ofta in sig i saker bara av naturen, liksom en klängerväxt på en husfasad, ibland är det riktigt ogenomtänkta saker, ibland är det saker byggda på en annan logik, ibland är det av impuls och ibland av missriktad eftertanke.

I vilketfall så blir hon ofta kallad egoistisk för att hon gör som hon vill och säger det hon känner.

Men det finns en sak som gör att jag inte ser egoismen i det, även om jag kan se den i många andra - för hur hon än har agerat, så gör hon alltid en sak som inte är så vanlig och framförallt kullkastar alla tankar på egoism.

Så fort som hon ser att någon blivit sårad, tagit illa vid sig eller missuppfattat henne - så gör hon allt i sin makt för att rätta till det. Det kan vara minuterna efter ett jättebråk, eller mitt i något som hon själv brinner för. Kanske är det egoistiskt, för hon ser ju det som det viktigaste att få fram sin

poäng på bästa möjliga sätt - och det är aldrig genom att såra någon. För då lyssnar de ju inte.

Och än mer beundransvärt - hon kan be om ursäkt, och dessutom mena det.

- Så många andra säger "Förlåt" eller "Jag ber om ursäkt", men sen kan fortsätta med precis samma attityd/responemang/sätt och tro att de är ursäktade och har rätt till det - för de har ju bett om ursäkt och sagt förlåt...

Vi har haft våra duster, men det är det som vänskap faktiskt handlar om att kunna tycka olika, men ändå ha respekten för varandra. Det grundläggande är dock att man först befäster vänskap - eller kärlek för den delen också - för har man den tydligt i grunden, så öppnar man en helt annan plattform för diskussion, för man vet då vart man har varandra - och det är inte världen som rasar, bara sekunderna...

Sen har vi den omvända egoismen

Där man får frågor om varför man gjort på ett sätt, hur man tänkt, vad man velat och varför man gjort det samt påhopp och anklagelser ang. det...

1.000 frågor på raken
som man skall ta
ställning till
rörande sig

själv

och sen kommer den 1.001 frågan/påståendet: "Nu har du fått 1000 frågor och du pratar bara om dig själv, inte en fråga om hur jag mår, allt har bara handlat om dig!"

Bah!

Lite som att trycka ner någon för alla den människans fel och brister, mående och situation samt förhållande till livet, samtidigt som personen gråter och förklarar hur ont det gör, och få till svar: "Jag gör inte detta för att jag tycker om att vara elakt, jag anser inythe att det är elakt, men jag anser att du är egoistisk för jag är en god människa med varmt hjärta"

Undrar vad insikten finns där? Viljan att vara det finns i allafall. Men att vilja och att vara, är två olika saker...

Men det är ju så ibland.

Att människan inte ser något
annat än det egna
men ändå lyckas
linda in det
i en present

som de inte vill ge bort

till någon annan

än sig själva

Bilder av uppfläkta ord (2009-01-03 19:21)

Hörde för någon dag sedan en mänskliga fråga om de som hade bloggar inte hade någon självrespekt eller integritet, precis som en annan man tidigare i år hade hon bilden av att bloggar var att fläka upp sig och blotta sig för andra.

Tror man missat mycket av livet och människan då. För en blogg är så mycket mer. Från att från början varit en tankeverkstad där man samlade länkar och hade fokus på det - att länka till saker på nätet, så har det nu växt och blivit så mycket mer - rena nyhetsbloggar, åsiktsbloggar och självklar uppfläkande bloggar också - men även väldigt många bloggar som handlar om en personlig resa som man vill dela med sig av de som man har närmast sig.

Kan man inte göra det genom att träffa och prata med dem direkt istället då?

Saken är just det. Samhället ser inte ut som det gjorde på 60/70/80 talet som tanken gärna faller tillbaka till. Nätet är idag en lika stor verklighet som att gå på bio eller en konsert, om inte än verkligare - och man kan ha vänner sprida över landet och världen, som man nu faktiskt kan samtala med - i en annan samtals form, men som ändå har återkoppling till tiden då man gick hem till varandra och satte sig på golvet/sängen för att lyssna på en skiva.

Skillanden är att vi nu istället lyssnar på varandra, och vi får prata öppet - utan att bli avbrutna, via just bloggen.

För mig är det en vacker och en social tanke. En handling av vänskap, mänsklighet, och öppenhet. Inte något tragiskt eller otäckt.

Det enda tragiska och otäcka är då faktiskt de som inte kan se bortan för sina ega fördommar...

-

Bilder är starka, speciellt för att det är ett sätt att måla tydligare bilder än de med ord - säger någon att den är glad, så kanske man ler lite lätt - men får man se en bild på hur denna människa strålar av lycka och skrattar hjärtligt, så känner man det med hela kroppen. Inte bara för att man faktiskt förstår, utan för att man känner igen sig själv på ett påtagligare sett än via en text.

Det är därför som bildbevis, och bilder från hela världen ofta har en större inverkan än vad ett skrivet telegram har... Och det är nog därför som samhället för ungdomar ser ut som det gör idag. De konsumerar bilder framför texter - och vad ser de för bilder? Jo, glada, rika människor, häftiga slagsmål och drömmar som går i uppfyllelse.

Att våga leva i sorg finns knappt kvar, att våga vara annorlunda vågrar knappt någon vara - med undantaget om det annorlunda är något visuellt (som t.ex. emo rörelsen).

Du måste synas.

Men ingen tittar

i verkligheten

Man ser bara bilderna som speglar den.

Människan är
hemmablinda

i sitt eget helvete

för att de tro
att himlen är något
som kommer

när

det faktiskt
ständigt
är här

med oss

Att se ut (2009-01-05 12:11)

Såg mig själv somna in

[1]

vaknade upp i en dröm av verklighet.

ORDLÖS

[2]

Innan

MORRIDUSA

[3]
Under

DIAMANTTÅRAR

[4]
Efter

Fick en kommentar kring ovanstående bild svit som löd: "några av de andra bilderna gjorde att man trodde man sett djävulen"

Fast vet du vad - jag tror, att om djävulen funnits, så skulle han se precis ut som du eller jag, för precis som gud enligt samma tankar inte behöver hävda sin makt - så är ju djävulens list att lura och dupera oss... Och vem tror på någon som ser farlig ut?

Bilderna handlade om att spegla min själ i de ord jag inte kunde uttala själv, att få människorna i min närhet att förstå det jag inte lyckats säga med ord. De handlade om att visa upp en annan sida än den som alla ser, den som man ger när man träffar människor.

Det är nog de mest intima bilder jag någonsin tagit, och de handlar väldigt lite om våld eller något farligt och täckt - men det krävs en vetskap, en relation och en närvaro för att se det.

För ser man dem som bilder så blir det precis som det man far, konstnären säger att en tavla är: Färg på duk. Inget annat. Färg på duk.

...och färg är farligt. Emo och punkare har använt sig av det - Grafitti konstnärer använder sig av det - Färg handlar om det farligaste som finns.

Liv.

Så i bilderna finns det liv.

Inte

död och förlust, utan det som är kvar. Viljan om att vara kvar.

Ljuset

som gör att det som döljs i mörkret kommer fram och

får färg

[5]

som jag
ser
ut

när

du
ser
mitt yttre

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/sover_700.jpg
2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/ordlos_700.jpg
3. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/morridusa_700.jpg
4. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/diamanttatar_7001.jpg
5. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/img_0026.jpg

Rinna ut det gamla året (2009-01-05 12:24)

[1]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/img_0528.jpg

Innan jag går min väg (2009-01-06 09:37)

Läste just jätteintressanta tankar kring detta med normen, objektivitet , sanning och vad som anses vara rätt:

“Vad är det för snack om objektivitet? Vad är det du egentligen vill säga? Att det finns en fara i att så många tror att de själva är objektiva. Vetenskapen är inte mer objektiv än filosofi eller religion. Vetenskapen har uppfunnits av människor och färgas av människors idéer och frågeställningar. Faran med tron på en objektiv norm är att de som faller utanför den ramen, per definition är fel. Precis som den vita heterosexuella mansnormen gjort att kvinnor och mörkhyade behandlats avvikande, gör en ateistisk världsbild att religiösa behandlas avvikande. En viktig insikt som människa är att man aldrig kan vara annat är subjektiv. Att inte acceptera det är både förmätet och arrogant. Och att låtsas att man är objektiv skapar förtryck av olik tänkande, då man själv menar att man har den rätta världsbilden, därför att den är just objektiv.” [1]<http://www.expressen.se/debatt/1.1421251-/jesus-beh.....ska-sk-olan>

Artikeln handlar om Jesus i skolan, men det är egentligen sekundärt - det är människosynen och hur vi använder vårt intellekt samt hur vi faktiskt ser på andras människors kunskap och erfarenhet. Vem ger oss rätt och i vilken grund ställer vi just sanningen?

Ibland trillar man in på bloggar som verkligen gör en skillnad i ens liv. En sån person är [2]Bedrup för mig - även om jag inte delar hans tro, så är det tankar som på något sätt klingar i samklang med min själ.

Och nu kommer jag ta en närmare till på Clara's blogg som verkar vara fylld av spännande tankar

och otroligt vackra bilder, samt ett perspektiv som jag själv inte alltid ser
[3]<http://www.folkbladet.nu/?cat=89>

1. <http://www.expressen.se/debatt/1.1421251/jesus-behovs-i-svenska-skolan>
2. <http://bedrup.wordpress.com/>
3. <http://www.folkbladet.nu/?cat=89>

Fönsterljus (2009-01-07 23:04)

[1]

Jag är inte

en

utan flera

delar

av mitt eget liv

låt dem alla få hitta hem

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/img_0580-copy.jpg

Den bästa dagen är på kvällen (2009-01-09 10:08)

Vi pratade lite när vi gick för att handla, det var då han åter igen säger en sån där mening som fäster sig vid mina tankar: "Den bästa dagen är på kvällen". Han är min son.

Det är som när han satt vid datorn och ritade i Paint, men istället för att bli "klar" med bilden, så fortsatte han med den dag efter dag. Inte med att bättra på den, utan i träden målade han först små

äpplen, sen gjorde han dem större. En dag tog han bort dem från trädet och ritade dem på marken. Sen ritade han dit en låda och la dem där i.

Det var inte frågan om att vara låst i en tanke eller handling, utan att använda de möjligheter som man hade.

Det är lite som min tanke kring bloggen.

Har tänk en del kring det, utan att kunnat sätta fast tanken för att skissa av dess kontur, men jag ser dess spår

... Det handlar om uppfattningen av en människa.

Om jag ser att en människa ser mig på långt håll, så tänker jag aldrig på om den personen tror att jag är man eller kvinna, om jag går emot eller ifrån människan eller står stilla. Tänker inte på att visa något annat än en yttre bild av konturen av en människa. Jag bryr mig inte om om den personen känner mig, vet hur jag låter, vad jag tänker etc.

Men ju närmare vi kommer desto mer delar ser personen.

Börjar vi prata och blir vänner, så kommer mer och mer delar fram.

Ändå, så tror människan att bloggen visar hela bilden av en människa och att man är som det man skriver om.

Jag skriver min blogg för mig, för att saker inte skall ta upp min tid, för att lägga det bakom mig, för att minnas, för att fundera kring och för att utveckla och utmana mina egna tankar.

De som känner mig och läser min blogg vet att jag inte är så dystert, ledsen och skör som bloggen gärna ger en bild av - om man bara har den att gå efter.

Fick några ord av en värdefull vän:

"Dina bilder är tunga och gör verkligen ont i mitt hjärta. Jag tycker du är ohyggligt stark som orkar visa upp dem. De flesta vill ju att det bara ska finnas fina bilder på dem. När man träffar dig går det verkligen inte att se hur din själ mår. Du ler, du är vänlig och du är en väldigt stor man som fyller ett rum med mycket värme. Jag hoppas verkligen att du hittar ut ur ditt själs fångelse."

Det för tankarna till en kommentar som jag själv gjorde i en annan väns blogg ang. detta med självkänsla.

Resonemanget som födde min tanke byggde på:

Att våga tycka om sig själv. Från djupet. Inte bara ord. Utan i vardagen - mitt i livet. Så sluta säga att du är ett pucko, att du är usel, att du inte är värd att älskas, att du bara gör en massa misstag - DET är helt fel! Så våga tycka om dig själv. Säg till din partner "Jag förstår att du verkligen är lycklig som har mig i ditt liv eftersom jag är så härligt sprudlande & livsbejakande!" eller titta dig själv i spegeln och säg högt "Du är så jävla snygg! Idag ska jag framhäva alla mina vackra drag, ta på mig kläder som jag känner mig extra fin i, sminka mig lite extra noggrant och le mot alla jag träffar!"

Detta föddes hos mig:

Funderar på två saker, varför definieras alltid SJÄLVkänslan med hur andra uppfattar den, och varför skall alltid självKÄNSLAN alltid vara en handling?

Förstår din tanke, men för mig så handlar det resonemanget om en acceptans av andra, en försakning av jaget - en värdeskala där man måste vara lycklig, vacker, fin, glad och ha det bäst i världen för att kunna leva.

Längtan efter lyckan, glädjen av att för ett ögonblick se den i en ögonvrå, det fantastiska att för en kort stund känna den, betyder ju så mycket mer än att leva mitt i den.

Det är lite som att hylla bläcket för att med det så kan man få ner tankar och bilder på papper, och sen vilja färga hela pappret svart bara för att visa att det finns bläck. Själv vill jag bara ha ett stårt vitt A3 papper med ett gement "o" eller "i" nere i vänstra hörnet. "o" som ett uttryck, början på en ring på vattnet. "i" för att visa att man finns i det, utan att behöva ta över det - glädjen att få vara en del av...

Min självkänsla gör att jag lever, att jag vågar, att jag känner, att jag uttrycker mig i ord och bild. Den har inget med att göra att jag inte tycker om att ta plats från andra, den har inget att göra med att jag inte är tillfreds med min kropp.

Min självkänsla handlar om att leva med mig, att trots motgångar fortsätta, att trots veta fortsätta vara nyfiken, att trots att man kommer i mål våga fortsätta leta. Min självkänsla är en känsla för mig själv - och den har inget med lycka, sorg, utseende eller andra att göra.

Det är mig
som jag känner

med min själ

själ(v)känsla

Jag läser orden om att vara nöjd med sig själv - men sen kommer det till det totala lyckan, detn stora glädjen, det som är attraktivt, *Det* handlar om **interaktionen med andra**.

Handling/Andra

Det hela påminner lite om den billiga och ogenomtänkta jakten på Amerikansk lycka som den okritiska filmen/boken "*The Secret (rules of attractions)*" försöker sälja på oss. Bara du tänker lyckliga tankar så blir du lycklig och tänker du tillräckligt på det som du vill ha, så får du det. Nazimens tankar i en tillverkad form av falsk budism. Sälla ut det "dåliga" och only the strong survive...

Vad hände då med nyfikenheten för det man inte vet, det okända, det oväntade, det egna ansvaret - man ritar upp hela sitt "liv" för att man inte skall leva det, utan bara måla upp en bild av något som man inte känner eller är - bara tror sig vilja ha, ha, ha, ha och åter ha. (Skulle jag varit religiös, så hade jag reagerat på att "*ha begäret*", som blir ha, ha, ha på något sätt ekar lika kallt som djävulens skratt åt hur vi blundar för livet och kommer på omvägar)

Att vara värefull är något annat än det som du målar upp anser jag. För det är my-

cket som är värefullt som inte är vackert, snällt, lyckligt. För mig är det värdefullt att kunna säga, ”*Fy fan idag är livet piss, fy fan vad jag ser ut och vilket jävla svin jag är...*”.

Jag anser inte heller att en självkänsla kan vara låg eller hög - utan det är som ett liv. Ett liv kan inte vara bra eller dåligt. Det är ett liv oavsett. Sen är det upp till personen med vad man gör av det, hur man upplever det. Samma sak med självkänslan. Känner man sig själv, så gör man det. Det går inte att dela in det i en nivå.

Inte för mig i allafall.

Hela detta handlar om delar av dagen, delar av livet, delar av människan - vi är alla olika, vi har bra och dåliga sidor, ibland är det mörkt och ibland är det ljus. Men mest hela tiden vill andra att en sak skall bestämma hela dagen.

Idag var det en skitdag säger vi efter att vi hade en jobbig förmiddag på jobbet, där vi bråkade med chefen under 5 minuter.

Ingen säger *Idag hade jag ett par skitjobbiga minuter* när någon frågar - människan låter andra och små ting definiera helheten och sen undrar de varför de inte förstår sig på livet och vart alla dagar tar vägen.

De gömmer dem själva i skuggan av små saker.

Kanske är det just därför
som den bästa dagen
är på kvällen
för då ser de flesta

inte skuggorna...

I en tid (2009-01-09 11:19)

[1]

To everyting there is a season A time for every purpose under heaven A time to be born, the time to die A time to plant, a time to pluck what is planted A time to kill and a time to heal A time to breakdown and a time to build up A time to weep, and a time to laugh a time to mourn and a time to dance A time to cast away stones and a time to gather stones A time to embrace and a time to refrain from embrace it A time to gain, a time to lose A time to keep, and a time to thow away A time to tear, a to saw A time to keep silence and a time to speak A time to love and a time to hate A time of war and a time of peace Do you know what time it is ? © PotLuck

[youtube mNB2SSCRJNk]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/thirty.jpg>

What the FUCK!? (2009-01-09 23:32)

*This is me
taking back control
of my... life
What the fuck
have you done... lately?*

[youtube O7ftozVc3II]

Jag har sett flera filmer på sistånade. Ett par riktiga guldkorn inom drama. Men det var längesedan jag såg en riktigt, riktigt bra action film. Tills nu.

[1]WANTED

Noterade också förvånat att huvudrollsinnehavaren faktiskt medverkade i en annan av mina favorit filmer från hösten: "Inside I'm Dancing"

[youtube m2X4M3WT0W4]

1. <http://www.imdb.com/title/tt0493464/>

Verklig fantasi (2009-01-10 07:57)

Tänk att det finns människor som är idag, 2009, som tror att allt går ut på att få folk att "gå på" olika saker?

De kommer ofta med uspel helt oväntat och hoppas att finna sitt egenvärde i sin kraft att kul-kastya människor eller få känna att de själva på något sätt skulle vara bättre, genom att de nervärderat andra, just gärna genom att påstå att någons liv, handlingar, uttryck eller liknade är en lögn, eller något som handlar om att få folk att gå på det.

Där kan man snacka om bakomliggande orsaker och projektioner

Men 2009 är inte så olikt andra år. Måndagarna ser fortfarande ut som måndagar, och torsdagarna kommer fortfarande innan fredagarna samt det finns delar av dagen som kallas morgon och andra delar som kallas kväll...

och människor mår dåligt

Så dåligt att de finner logik och själva ro i tanken på att de skulle må bättre av att lägga det på andra. Så dåligt att de aktivt retar sig på livet och andras agerande i brist på ork att ta i tu med sitt eget.

Sen undrar man varför samhället ser ut som det gör, varför det oprovocerade våldet tilltar och varför livsklimatet blivit så hårt.

Jag är dålig, därför måste du vara sämre - för du har brytt dig om mig. De enda som bryr sig om skit är flugor och sophämtare. Resonemanget känns logiskt för den som kämpar efter luft. Frågan är bara vem som ser dem. Vem som orkar hålla kvar handen på deras axel, eller fortsätta erbjuda en öppen hand när spottet regnar?

Det är så lätt att skapa sin egen verklighet att ens egen fantasi bleknar och byter om kläder, för att presentera sig som personliga upplevelser, sanningar och mental erfarenhet.

Som den mysiga farbrodern eller mormodern som sitter vid brasan och berättar målande om tider som varit, så blir man en abstrakt dadaism konstnär när man bryskt hittar på sina egna sanningar och sätter en ram kring vardagen och säger. Se vilket fult konstverk. Löjligt och påhittat.

Precis som vi hittat på tiden. Fantiserat om hur lång någon som vi döpt till en sekund skall vara, ljugit ihop ord om en känsla av vad som är rakt och vad som är krokigt.

Om du inte visste något och någon sa att vi räknade något som vi kallade för taxi i antalet gräddbullar en man kunde äta under den tiden som en blå fyrkant på himlen gick från en plats och återkomm till samma. Det som du idag kallar bord, fick du veta var en jordnöt och att alafbetet hade 97 bokstäver och att ljudet av en suck var lätet av bokstaven som vi idag känner till som "L".

Vad skulle vi då kalla verkligheten?

Draperade ord (2009-01-10 08:57)

Var hos läkaren igår.

Det är fler som dör av depression än vad som dör av cancer. Hade jag inte haft någon att vara hos över jul så hade han lagt in mig.

Han ser
det
som jag döljer
för andra

Min gulliga mor sa att hon också hade sett, men hon sa även när vi träffades att det syntes att jag mådde bättre. Det gör jag inte. Jag har bara orken att dölja det igen.

Jag lovar dig att jag kan sätta på mig ögon, ansikte och röst - där inte ens du ser något. Det du har sett, har varit min ventil för att få dig att förstå att det är mer än ytan.

Men jag är så van att dölja det jag känner, inte säga det jag vill, drapera orden så att du känner dig trygg. att det faktiskt är min vardag. Det är där jag har min trygghet. Men jag jobbar på det.

Just nu försöker jag sänka mig själv i någon annan människas ögon. Våga säga vad jag verkligen känner, utan att rättstava det och anpassa orden efter din trygghet. Inte hitta lösningarna själv, inte säga det jag vet att man letar efter. Men det är så svårt, för du och livet har lärt mig att det som inte syns och inte hörs, inte är farligt. Därför har jag min egna värld där de tysta orden ler och de dolda känslorna skrattar inom mig. För världen är en för farlig plats för dem, utan skydd.

släppa tryggheten

falla
i
mig
själv

det svartaste av alla hål.

Tänkte inte på det... (2009-01-10 17:04)

Tänkt på att det är så lätt att spotta på andra människor.

Man kan enkelt bortse från allt annat man vet, vad som verkligen är och bara gå på sin känsla. Lägga en loska där man tycker den gör störst verkan.

Spotta, och sen säga att man blir trött, att man har rätt till sin åskit utan att behöva bli tystad. Samtidigt som man trycker in spottet i en annans mun, så att denne inte skall få luft att tala.

Det fria ordet handlar om ägandet av ämnen, kommentarer handlar om åsiktslikhet.

Din frihet handlar om andras begränsningar. Din talan handlar om andras tystnad.

Tänk vilken värld vi skapat?

Vi är alla med och bygger den, dina tankar skapar ringar på vattnet, dina oavslutade meningar

fills i av andra - utan ansvar och eftertanke på vad man sagt och gjort samt omtanken av dess effekter, så kan man inte kräva att någon annan skall via någon annan människa respekt.

Respekt handlar inte om att ge den till dem som gör en illa, utan om att ge den till alla andra.

Att bli generellt upprörd och förbannad över vad som drabbar andra, samhällets inställning och historiens slag är en sak, att sedan rikta frustrationen, illskan, vanmakten och tröttheten mot en annan utomstående människa är något annat.

Där kan ingen annan än du själv ta ansvar. Du kan inte rå för hur du uppfattar något eller hur någon annan betar sig, men du kan ta ansvar för dina egna handlingar och ord - in i minsta detalj. Det är du själv som gör de valen - ingen annan. Andra kan bara visa dig effekten av ditt agerande. Andra kan bara säga hur de känner, hur de upplever något. Men att sedan lägga en aktiv handling på någon människa utan resonemang som klargör att man syftar på resultatet av en handling, utan att grunda det i vad någon verkligen sagt eller påstått... Det, ja det, är något som gör mig trött.

Att bli trött av andras åsikter är för mig lågt, att kritisera ordval och språkbruk genom att säga att det är ordbajseri, visar att man inte lyssnar - utan är låst och inskränkt i sin uppfattning, och inte tvekar att nervärdera det man inte kan ta in eller förstå.

Att ifrågasätta en tanke och försöka belysa den från ett annat håll kommer alltid för mig att vara något av det viktigaste i mitt liv. Att kränka någon för att den tänker annorlunda, att den säger vad den tänker och tycker, det kommer jag *aldrig* att göra. Att kräva att folk skall hålla med mig eller vara tysta i mitt resonemang och bara tala om de håller med mig kommer jag *aldrig* att göra.

Svaghet anses vara oattraktivt och samtidigt undrar man varifrån man och kvinnor som använder sig av sin styrka och övertag för att tro att de är attraktiva. Men tankar som inte går runt, håller sällan ihop..

Heldre blir jag sårad och kränkt, så att jag minns varför det är viktigt att tala för dem som inte har ork, kraft, förmåga eller möjlighet att göra det.

De glömda barnen kallas inte glömda för att någon bryr sig om dem och tänker på dem, utan just för att människor efteråt så ofta säger:

Tänkte inte på det...

Tankar på de glömda (2009-01-11 15:29)

Jag
tänker på barnen

Det finns en sida på nätet där vidriga människor som begått ett av de vidrigaste brotten av alla - att våldsföra sig på en annan människa - hängs ut till namn och bild.

Jag har sett hurrarop för siten och hört ord om ljuvlig hämnd.

Men jag tänker steget längre.

Kenneth är vanlig familjefar på ytan med fru och två egna barn. Men inom honom är det något som är sjukt, och en dag så tar han sig friheten att göra det värsta man kan göra, våldsföra sig på en annan människa. Rättsväsendet får tag på honom och han åker in i fängelset. Men så hängs han

sedan ut på sidan. Hans fru som blivit helt knäckt psykiskt av att hennes älskade man kunnat göra så mot någon annan, blir plötsligt kontaktad av okända människor och skiker "AS!" i telefon. De hittar bajs på dörren när barnen skall till skolan. Mannen bor inte där längre, men hans namn och adress är publicerad på en sida på nätet. I skolan, så ringar plötsligt den 7 åringa pojken in av 5 stycken killar i 16 års åldern. De börjar: "Så, det är du som är våldtäkts ungen? Det är din pappa som tycker det är rätt att våldta kvinnor?", en dag när han skall gå hem, övermannar de den lilla killen bakifrån och med en skitigpinne så visar de honom på honom själv vad hans pappa gjort.

Vem skall nu hämnas på den lilla killen? När tar hämden slut?

-

Jag tycker inte att outa människor är en bra hämnd, för mig får det bara till tankar om stjärnor på bröstet och kors på dörrar - det finns oskyldigt anhöriga och kanske t.o.m. oskyldiga barn som kommer att trakaseras för att deras pappa har varit en odjur.

Men de tänker man inte på. HÄMDEN är viktigast.

Precis som deras lust en gång var.

Då tänkte man inte heller på andra.

-

Och om du tror på medborgargardet, att inte lagen NÄR den delar ut sitt straff är rätt - kom då inte om peka på lagboken, eller luta dig mot polisen i andra fall heller. Antingen så har man ett rättssystem som man tror på och försöker förändra, eller så tror man inte på det - och då bör man ta konsekvenserna av det också..

Man kan inte välja vilka lagar och straff som man själv tycker är bra och rätt - det är precis så som våldsutövarna gör. De ställer sig också utanför lagen, men när de åker fast så tar de i allafall sitt straff (även om det inte läker sår).

Hämnd ger enbart en kortsiktig lycka och det är bara ett klartecken till att trappa upp våldet. Se bara på alla krig, och hur saker eskalerar. När hämden träder i funktion så spelar det inte längre någon roll vem som började.

West Side Story och hur många andra populärkulturella böcker, filmer och musikstycken som helst har handlat om detta - men det är ingen som lyssnar på vad som sägs, eller ser vad som faktiskt sker. Alla tänker bara på sig själv och sin egen sorg/smärta/frustration/lust och begär.

Ingen
tänker på barnen.

Skuggspel (2009-01-12 15:05)

Jag är så trött.

Jag är trött på folk som hyllar människan komplexitet men samtidigt slår hårt när de är av en annan åsikt

Trött på människor som som pratar om individensstyrka, men sen slår ner på andra för att de visar svaghet

Jag är trött på folk som pratar om personligt ansvar och uppfattning, men tar inget ansvar för sina egna handlingar och hur andra uppfattar något

Trött på folk som är så snabba att dömma andra människor, för att sen ändra sig, dock endast i ord och inte tanke.

Trött på folk som tar av mig utan att fråga, våldför sig på min själ genom sin egen arrogans över vad andra

tycker.

Jag upplever det inte så

därför

är det inte så?

[1]

Folk pratar så ofta om självinsikt och självkänsla, men ibland kunde det vara bra att ta in vad andra känner och upplever, som en del av sin livssanning också.

Men jag ser gång på gång att jag inte behöver vara förvånad över hur människan sviker andra, sig själv, och världen. Det är människans roll. Att bygga upp förhoppningar och drömmar, men inte ha kraften till att se dem förverkligas.

Alltid är det något som kommer mellan, något som ändras - men ändå så andas vi alla på samma sätt, talar, ser, tycker, tänker och lyssnar. Det är bara löften, drömmar och interaktionen med andra som vi alltid hittar någon ursäkt till att det inte går.

Jag kan inte avvara det, jag kan inte komma då, jag kan inte, jag kan inte, jag kan inte, jag kan

inte. Ändå så säger man till andra hela tiden: "Så är det för alla, det är bara att rycka upp sig, det är bara att se till att fixa än då, där det finns vilja finns det möjlighet".

Men mitt i allt detta, så finns det en ö, en konstgjord ö av liv, känslor, tankar, närvaro, närhet och något väldigt ovanligt: Medmänsklighet. Det är inte så många på den ön, men jag älskar dem av hela mitt hjärta, alla för just den som de är och de som de fångar upp av mig och vad jag jag får i min själshand av dem.

Där, är jag pigg.

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/img_0004-copy3b-copy.jpg

Mellan ord (2009-01-15 12:10)

Jag förstod De förstod fortfarande inte

Jag förstod inte, jag förstår sa de om vart annat. Och de menade det verkligen. Då. I den stunden. Men tiden bygger inte på det man minns utan det man skapar och vill, så det är lätt att glömma då, det man såg och det man förstod.

Ytan ligger stilla, men strömmarna under skördar sina offer, för man inte ser genom solblänktet i små vågor. Endast höga vågor och mörka hav ger den yttre synen förmågan att se vad som ligger under.

Att lägga press, ansvar och beslut - som inte behövs ta nu, solen går upp nästa dag ändå, och Tisdagen ligger fortfarande efter Måndagen - på någon som är i en depression, hur verbal människan än må vara, är som att släcka en eld med gamla tidningar.

Det man jobbar med är att se vad som är viktigt för att andas, att istället för att se vad man måste göra åt andra och vad man behöver hjälp med - se vad man själv kan göra och ta den delen. Genom det egna arbetet så kan man lyfta andra - istället för att lägga extra tyngd på dem...

I alla tiden har kvinnan prostituerat sig. Fy fan för de kvinnorna

Hur läser man den meningen? Att det gäller alla kvinnor? eller att man talar om alla *tider* och just de kvinnor som gjort det.

Sen är ju frågan om det inte i realiteten är så att kanske 30 % av alla äktenskap på något sätt handlar om att en av parterna prostituerar sig. Säljer sig, sin kropp sin närvaro för något. Kanske inte för pengar, men kanske för lugn, trygghet eller något som man vill ha. Så att säga att det bara är kvinnor som säljer sina kroppar och att det bara är svaga och utsatta kvinnor som gör det - är att blunda för sanningen - MEN, det fråntar inte sanningen med att det finns, och är tragiskt, med de svaga och utsatta kvinnorna som känner sig tvingade till att göra det.

Men skall man se offer, så kan man inte välja vilka offer man ser - för då gör man själv ett selektivt urval.

För mellan orden om omtanke, förståelse, offer och förövare så finns det ett utrymme, mellanslag och håll som är fyllda likt ett andetag av något som man inte ser eller kan ta på i sig, men som skapar en helhet och ger bilden av det som du till slut ser när du läser.

Hur läser du mig?

Livet i ett rosa skimmer (2009-01-15 16:17)

...av dagar som gått sin väg.

[1]

Det fanns alltid ett men i deras antagande
Det skapade alltid ett men i hans själ

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/img_0703-copy.jpg

Vaknade i mina käder denna morgon (2009-01-16 00:55)

Du hör ljudet av min födelse. Jag spräcker murarna som det destruktiva äktenskapet murade in mig i -
men när jag bryter murarna så tappar jag också greppet och vet inte vad jag skall luta mig emot eller
hålla tag i...

Detta är jag

Klädd i kejsarens nya kläder

Du väljer
vilka kläder och hur

naken

som jag är
när du säger
att du ser

mig

med en vän

800

[1]

då vi går
över

frusna hav

-

Såg också Marc Forsters *Stranger Than Fiction* med en imponerande rollista som sträckte sig från alltid fantastiska Linda Hunt och Emma Thompson samt Dustin Hoffman till Will Ferrells huvudroll. Efter den fruktansvärt dåliga *Step Brothers* så var inte förväntningarna speciellt höga på Will's skådespeleri - men filmen landar nästan brevid [2] *Den Magiska Leksaksaffären!*

Stundtals känns filmen som en vuxen version av samma film. Men här låg inte fokus på döden, utan närvaron handlade om skyldigheten till att ta ansvar för sitt eget och hur de små sakerna påverkar större saker och ja... Det är en vacker film som pendlar snyggt mellan varm komedi och lättsamt drama.

[youtube ygMpmYa4AuQ]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/img_0040-copya.jpg
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=879>

Min spegelbild i dina ögon (2009-01-16 02:00)

[1] **Osama Awad** säger att han har fått sitt liv förstört och är förtvivlad över konsekvenserna hans liv fått sedan **Liza Marklunds** bok publicerades.

Jag har inte orkat hänga med i denna media dikterade häxjakt, men mig veterligen så har Liza Marklund hållt alla personer hemliga, det är ju först nu när **Monica Antonsson** har hjälpt till att dra fram de verkliga personerna som de verkligen kan ta skada. Undrar om Osama känner att han kommer att be-

handlas mer rättvist då han som hustrumisshandlare kliver fram och känner sig kränkt av ord i en bok?

Undrar om han tänker på hur den personen som han verkligen misshandlat och blivit dömd för det, känner sig. Har hon fått sitt liv förstört och har hon varit förtvivlad över det han gjort henne rent fysiskt?

Skrev om det på ett anteckningsblad tidigare i veckan.

Monica Antonsson säger att om orden "baseras på" funnits med på framsidan till "Gömda" hade hon själv aldrig nystat i och lyft fram historien om "Mia".

När kommer någon att ändra titeln på bibeln?

Vad är en historia? Vad är en *sann* historia? Vad är den personliga uppfattningen och varför läser man en bok?

Frågorna ställer sig automatiskt på rad när så många hoppar över dem och bara blint rabblar ett mantra om lögn och falskhet, i människans genetiska jakt på blod och offer.

En *historia* är något som berättas, ur *en* persons perspektiv. *Histora* är minnen och erfarenheter av händelser, tankar, känslor, orsaker och drömmar. Finns mycket i historieböckerna som inte stämmer, men som ändå accepteras som en sanning. Det är något vi påstår för att hitta vår egna trygghet.

Så en sann historia, är egentligen - om man skall vara så noga med orden att man som Monica Andersson anser att man är tvungen att lägga till "baseras på" innan - inte något annat än en verbalt, bildlig och känslomässig bild av erfarenhet och reflektioner som en människa inte *uppfattat* som ett påhitt.

Att säga att det måste stå baserat på en sann historia, är som att säga att det måste stå "till fots och på marken" när man refererar till ett sprinter lopp - annars så kan man ju tro att de sprang på löppband, eller använde sig av annat än sina fötter. Ju mer "fakta" man ger om något desto tydligare blir det.

Men sanningen är alltid subjektiv.

Fråga Palestina och fråga Israel om vad *sanningen* är.

Undrar när folk skall skicka in sina klagomål till västvärldens nyhetsredaktioner och anklaga dem för deras brist på sanning då de använder ord som terrorister och liknande så väldigt godtyckligt, eller hur de med sina rubriker i ett NYHETSMEDIA om chocker av olika slag. **DÄR** har vi verkliga och uttalade lögnare som enbart handlar om att lura och locka köpare. Frasen "en sann historia" på en bok eller film, syftar inte till att säga att boken är en minutsios, grundlig och absolut rättvänd spegelbild av sanningen - utan mer att man skall ha med sig tanken att känslan och den bakomliggande orsaken till boken är något som faktiskt hänt, och att man därav kan få en erfarenhet med sig för att kunna skala sin egen historia av sanningen i ens eget liv samt samhället som man är en del av.

Sanningen är alltid baserad på något, så en sann historia är i sig själv baserad på sanningen, som är baserad på...

Min spegelbild i dina ögon

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article4193240.ab>

När verkligheten kom till stan (2009-01-17 00:08)

Oskyldigt uthängd som sexbrottsling En ung göteborgare hängdes felaktigt ut som barnvåldtäktsman på en hemsida där ledaren för ett kriminellt gäng offentliggör namn, adresser och personnummer på dömda våldtäktsmän och pedofiler.

Skrev om det för [1]någon dag sedan och [2]nuddade vid det tidigare, och [3]nu kom verkligheten ikapp.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1369>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1366>
3. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article4199169.ab>

Ljusstrimmor av mat (2009-01-17 02:08)

Ljusstrimman faller på mig skapar min kontur

Sammanställer bilder av tider för mat, frukost, lunch, middag, efterrätt och fika, bara för att se vad jag får i mig och hur det ser ut innan jag låter det stärka mig. Gör bilder av det för att se vad jag äter, för att se att jag verkligen gör något. Det är enkla saker, men upplagda så som om de vore mer.

Fånigt, dumt, onödigt men likväl nödvändigt
för att lära mig
att se

[gallery]

Osjälvklart (2009-01-19 15:23)

Somnade först efter 6 i morse. Låg och sprattande som en ful padda i sängen, då det kröp i ben och armar. Kände att gråten inte var långt borta - var så trött, men fick inte sova.

Kvällen hade avslutats i bråk och tjafs med hon som en gång var min fru. Åter igen så gör hon barnen till ett redskap i sina slag mot mig.

Det har hela tiden varit min och "vår" avsikt att barnen skall få vara 50/50 hos oss, men på grund av mitt jobb i uppsala så var det svårt att få igenom det - men nu när jag är sjukskriven och befinner mig i Stockholm hela tiden, så faller det sig naturligt att vi går in varannan vecka rutinen.... Tyckte och trodde jag.

Men jag skulle ändå skicka henne ett mail om vilka dagar jag ville ha dem denna vecka och hon skulle återkomma.... Som om hon satt och bestämde allt. Så jag skickade henne fyra självklara punkter som visat sig inte vara så självklara som jag trodde.

För inte nog med att hon inte vill delge mig information, utan tycker att jag skall "ta reda" på den själv, så berättar hon inte om barnen är så sjuka att de ringer från skolan, eller att om hon är upptagen en kväll så anser hon att det är bättre att hon fixar en annan barnvakt till dem, än att de skall få komma till mig istället...

» Från och med den 19:e Januari är barnen varannan vecko hos resp. förälder med start hos Pappa (Jämna veckor: Må EM - Må FM). » Bli något barn sjukt så att det måste vara hemma från skola eller uppsöka läkare så informeras den andra föräldern. » All annan information rörande barnen ligger på resp. förälder som får den att informera den andra om. » Är det så att ena föräldern

får förhinder eller behöver hjälp med omsorgen av barnen skall den andra föräldern i första hand informeras och beredas möjlighet att ta hand om sina barn.

De var inte alls självklara, då hon inte tyckte att hon behövde följa dem - samt att de var "larviga" när hon bemötte dem.

I Söndags fick jag ett SMS från henne som löd: "Barnen tror att de ska vara hos dig nästa vecka???? De säger att du har sagt det????". Detta en vecka efter att de hade sagt det till henne och efter att de varit hos henne en vecka.

Det är så spännande. Hon väntar alltid till sista sekunden för att fråga mig - just så att jag skall komma i så dålig dager som möjligt. Tänk om hon hade frågat mig direkt då hon undrade? SJÄLVKLART så skulle jag ha försäkrat mig att hon förstod och att vi hade bestämt det - men då jag inte tänkte på det, men hon uppenbart gjorde det, så tycker åtminstone jag att hon skulle sagt/frågat något tidigare.

- Varför skall det hela tiden kännas som om att jag skall be om tillåtelse, och se om det passar henne, och så vidare, när det gäller barnen?

Lycka (2009-01-19 19:22)

[youtube Ti13RPjWDNU]

Barnen är här.

[1]

Mer från Bosse Saxell's kommande album "Lycka".

[youtube NEINPqJNlbs]

[youtube poT _T7yaols]

[youtube DXYZ-WEEnYY]

Ett minne från 1993's album "Hund och Katt"

[youtube cm52vPdJBjc]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/img_0283-copyi.jpg

Utan poäng (2009-01-20 21:26)

För två år sedan började jag samla på mig enstaka låtar som betydde något speciellt eller rörde mig på djupet. Det var många lugna och starka låtar.

Men jag märker av ett omslag i tonerna. Kanske är det höstvinsterstormarna som ökat närvaron?

Just nu lyssnar jag på **Nonpoint**

[youtube dOO4VZeH4-g]

"I'm stronger now, even after everything that you did. I'm still alive and kicking. I'm better now. I'm awake now. I can see everything in front of me, now." © Nonpoint - Alive and Kicking

Har även börjat lite försiktigt att lägga upp min gamla bloggdagbok här. Den finns under kategori [1]backlog (inläggen går som vanligt baklänges, men jag började från de äldsta och jobbar mig fram mot vår tid)

[youtube jHc74G _xjVc]

"I just got back from hell Skin blistered bruised up. Couldn't you tell? Eyes still burning because I've been a witness to this fucked up thing the world's become Dollar sign motives in every command The south still starving from past hurricanes Kids taking pills just to help them fit in Newspaper wars on television I could care less about... I could care less about it Wake up world. Cut loose criminals roaming the streets Offering little kids candy to eat While mommy watches tv on the edge of her couch With daddy right beside her stuffin his fuckin mouth! Money hungry assholes making decisions For poor people without their permission God help us all. We need the answers to the questions We never get answered at home. I could care less about... I could care less about Wake up world."

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?cat=18>

Attityd: Fuck you! (2009-01-21 00:53)

Ser det lilla som görs, även om det är så litet att det knappt märks av andra

[youtube 5W7cVBqMF2Q]

-
Jag ser
kan bara
le
åt nivån

du visar

-

[1]

Detta är inte jag, det är en del av mig.

Tiden följer klockans spår och tar sig runt runt, men med nya timmar som följs slaviskt som länkar ut ur själen. Att ta bort eller inte våga stå för det, är något som man ofta försöker dölja utom i förtroende mellan två. Men det är bilden utåt, som säger det som själen tiger om gällande oss själva.

Jag står för mitt, jag lämnar ingen ensam i mina spår, men det är jag och så som jag valt att leva.

Jag har bara sagt *Fuck you!* för lite i mitt liv. Kan inte säga det ännu, men jag växer med orden och låter mig få se över och bortom. Så mycket i livet visar sig bara vara rekvisita när det inspekteras - den markerade vikten sitter bara på frigolit och orden är skrivna på papper som skickats till återvinningen.

Min rygg är fri

har ingen
där

så: FUCK YOU!

Jag står ändå
där

så: FUCK YOU!

jag vet ändå det
där

så: FUCK YOU!

ingen var
där

så: FUCK YOU!

Lek du, ni, dom, så fortsätter jag söka verkligheten i snöflingorna innan de krashar mot marken och försvinner...

Detta är inte jag, det är en del av mig.

[youtube UGyvnVH8HMo]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/img_0324-copy-347.jpg

Legoknäckt (2009-01-22 21:22)

Alltså, man kan bygga med lego, och så kan man bygga med lego...

Fler fantastiska skapelser av Nathan Sawaya:

[1]Gray2 • [2]Neiman6-6 • [3]Balance2 • [4]Refection • [5]Yellow3 • [6]White Sox7 • [7]Blue3 • [8]Stephen & Nathan

» [9]<http://www.brickartist.com/>

1. <http://www.brickartist.com/lego-art/Gray2.jpg>
2. <http://www.brickartist.com/gallery/Neiman6-6.jpg>
3. <http://www.brickartist.com/lego-art/Balance2.jpg>
4. <http://www.brickartist.com/lego-art/reflection.jpg>

5. <http://www.brickartist.com/lego-art/Yellow3.jpg>
6. http://www.brickartist.com/gallery/white_sox7.jpg
7. <http://www.brickartist.com/lego-art/Blue3.jpg>
8. <http://www.brickartist.com/gallery/Stephen-and-Nathan.jpg>
9. <http://www.brickartist.com/>

Smidigt! (2009-01-22 21:47)

Har suttit med barnen och tittat på coola saker och snygg design, och detta är ett axplock av vad vi fann:

- [1]Martyr - annorlunda nattbelysning • [2]Penna med inbyggda kom-ihåg-lappar • [3]Klädnypa med inbyggt USB-minne • [4]Webbkameror i gammal stil • [5]Minidammsugare • [6]Kattglucka • [7]Kuvert visar när du fått e-post • [8]Steampunk-inspirerat headset • [9]Chattallrikar • [10]Moonwalk - cool lampa • [11]X-lampa • [12]Tower Clock - en stilig klocka • [13]Takkronor med lysdioder • [14]Skivspelarklocka • [15]En vacker klocka • [16]Spinnande kattrobot • [17]Sladdlösa lysdiodlampor • [18]En lysdiod i örat • [19]Batterilampa • [20]Förlovningsringar med fingeravtryck • [21]Flytande sollampor • [22]Catapult Watch - en lärares mardröm • [23]Svävande fungerande glödlampa • [24]Läslampan som är en lampa som läser • [25]M60M - coolt koncept för klocka • [26]Ett stycke konst som klocka på väggen • [27]Mänskliga CD-ställ • [28]EAN-smycken • [29]Key Buoy - flytväst för dina nycklar • [30]Cassette Tote Bag - nu i lager • [31]CD-hylla för den konstintresserade • [32]USB-minne som smycke • [33]iRetroPhone - gammeldags telefon för iPhone

[youtube fr2APizuXZg]

1. <http://www.smidigt.se/martyr-annorlunda-nattbelysning/5297/>
2. <http://www.smidigt.se/penna-med-inbyggda-kom-ihag-lappar/5536/>
3. <http://www.smidigt.se/kladnypa-med-inbyggt-usb-minne/5464/>
4. <http://www.smidigt.se/webbkameror-i-gammal-stil/5387/>
5. <http://www.smidigt.se/minidammsugaren-henry/5240/>
6. <http://www.smidigt.se/sureflap-smart-kattlucka/5238/>
7. <http://www.smidigt.se/kuvert-visar-nar-du-fatt-e-post/5222/>
8. <http://www.smidigt.se/steampunk-inspirerat-headset/5169/>
9. <http://www.smidigt.se/chattallrikar/4956/>
10. <http://www.smidigt.se/moonwalk-cool-lampa/4845/>
11. <http://www.smidigt.se/x-lampa/4835/>

12. <http://www.smidigt.se/tower-clock-en-stilig-klocka/4459/>
13. <http://www.smidigt.se/takkronor-med-lysdioder/4346/>
14. <http://www.smidigt.se/skivspelarklocka/4333/>
15. <http://www.smidigt.se/en-vacker-klocka/4309/>
16. <http://www.smidigt.se/spinnande-kattrobot/4297/>
17. <http://www.smidigt.se/sladdlosa-lysdiodlampor/4246/>
18. <http://www.smidigt.se/en-lysdiod-i-orat/4242/>
19. <http://www.smidigt.se/batterilampa/4209/>
20. <http://www.smidigt.se/forlovningsringar-med-fingeravtryck/4196/>
21. <http://www.smidigt.se/flytande-sollampor/4143/>
22. <http://www.smidigt.se/catapult-watch-en-larares-mardrom/4084/>
23. <http://www.smidigt.se/svavande-fungerande-glodlampa/3974/>
24. <http://www.smidigt.se/laslampan-som-ar-en-lampa-som-laser/3968/>
25. <http://www.smidigt.se/m60m-coolt-koncept-for-klocka/3927/>
26. <http://www.smidigt.se/ett-stycke-konst-som-klocka-pa-vaggen/3908/>
27. <http://www.smidigt.se/manskliga-cd-stall/3893/>
28. <http://www.smidigt.se/ean-smycken/3811/>
29. <http://www.smidigt.se/key-buoy-flytvast-for-dina-nycklar/3794/>
30. <http://www.smidigt.se/cassette-tote-bag-nu-i-lager/3779/>
31. <http://www.smidigt.se/cd-hylla-for-den-konstintresserade/3753/>
32. <http://www.smidigt.se/usb-minne-som-smycke/5318/>
33. <http://www.smidigt.se/iretrophone-gammeldags-telefon-for-iphone/5046/>

Strukturerar upp bloggen... (2009-01-22 22:04)

Försöker sakterliga strukturera upp bloggen lite mer och bättre, för att hitta det man söker.

De tydligaste är:

[1]Cool: Poster med länkar till design och snygga/spännande saker [2]Bild: Poster med bilder tagna av mig [3]Berättelser: Längre textstrycken med början, mitt och slut. [4]listor: Sammanställningar av saker [5]video: Musikvideos som tillför något extra med sin text eller känsla, till mina ord. Lyssna och se - för att verkligen ta del.

Men jag jobbar på att få till en bättre struktur, samtidigt som jag håller på att lägga in min gamla blogg/dagbok från 2006 och framåt - Då de inte är skrivna i en blogg, utan på ett forum, så är det lite pyssel med att fixa till inläggen - ibland så är det ju svar på det som någon annan skrivit och så... MEN, du hittar i allafall dem under [6]backlog.

Detta var början på upphällningen av min själ: [7]Ögonblick av närvaro

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?cat=19>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?cat=3>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/?cat=16>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/?cat=20>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/?cat=8>
6. <http://www.regndroppar.com/blogg/?cat=18>
7. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1426>

Da capo (2009-01-23 00:00)

Citerar mig själv:

”Den verkliga världen (går inte att) äta eller krama - jag försökte krama verkligheten en gång - men ingen kunde visa mig var den var och en gång högg jag tänderna i en mycket verklig stålkant.. Det gav mig inget utöver ett dyrt tandläkar besök - däremot så har ord, tankar, känslor, upplevelser gett mig otroligt mycket i form närhet, upplevelser, liv och faktiskt även pengar samt riktiga vänner. Jag gjorde en gång en pall i träslöjden, ett riktigt bra arbete - utsnidad och ett verkligt hantverk, men den har inte gett mig någonting i verkligheten... Däremot har mina ord om den gjort det. Orden har gett glädje till andra, till mig - och sen har de gett folk viljan att se den och efter att de sett den och hantverket, så är även pallen bara ord - men folk minns inte den, utan just de ord och känslor som man delade när man såg på den.”

Här är lite ord och känslor som skapar bilder och som jag kommer att ta med mig från de senaste månaderna:

The Man From Earth

Drama/Sci-Fi från 2007 av Richard Schenkman med John Billingsley, Ellen Crawford, William Katt m fl
» John ska flytta efter att ha bott 10 år i området. Hans vänner ger honom ett oväntat besök för att säga farväl. En väninna kommenterar att han inte har åldrats en dag på 10 år. De finner också en personligt dedikerad äkta Van Gogh i Johns packning. Efter en del frågor börjar John berätta om hans liv som började som grottmänniska för 14000 år sedan.

The Secret Life Of Words

Drama från 2005 av Isabel Coixet med Tim Robbins, Steven Mackintosh, Julie Christie m fl
» Hanna tackar ja till ett jobb på en oljerigg för att ta hand om Josef, som skadats i en brand. När Hanna tar hand om Josefs skador blir det snart uppenbart att han är desperat att få avslöja vissa hemligheter. Under tiden håller sig Hanna tyst och lyssnar medan hon inte avslöjar mycket själv. En känsla av empati och respekt uppstår mellan de två.

Inside I'm Dancing

Drama från 2004 av Damien O'Donnell med Alan King, Brenda Fricker, Ruth McCabe m fl
» Michael lever ett stilla liv på Carrigmores institution för handikappade ända tills den upproriske Rory O'Shea flyttar in. Rory har en plan för hur de ska överlista systemet och få en egen lägenhet, trots att de båda sitter i rullstol. De anställer den vackra men oerfarna Siobhan som assistent och ger sig in i vad som ska komma att bli en oförglömlig upplevelse. Med sin nyvunna vänskap och självständighet ligger plötsligt hela livet framför dem - dock inte helt utan komplikationer.

In To The Wild

Drama från 2007 av Sean Penn med Emile Hirsch, Marcia Gay Harden, William Hurt, Jena Malone m fl
» Into the Wild är den sanna historien om Christopher McCandless, en toppstudent på Emory University i Atlanta. Efter avslutad utbildning skänker han bort alla sina besparingar till välgörenhet och liftar till Alaska där han bosätter sig mitt i vildmarken.

Henry Poole Is Here

Komedi/Drama från 2008 av Mark Pellington med Luke Wilson, Radha Mitchell, Molly Hagan, Michelle Krusiec m fl
» Efter sämsta tänkbara besked från läkaren flyttar en desillusionerad och bitter Henry Poole in i ett soligt medelklassområde, fast besluten att tyna bort i ensamhet. Men omvärlden gör sig snart påmind när den snokande grannen Esperanza tycker sig ha upptäckt ett mirakel i form av en stor fläck på Henrys husfasad. Till hans stora irritation attraherar fläcken snart en växande skara människor som är övertygade om fenomenets gudomlighet. Men när Henry träffar den ensamstående mamman Dawn och hennes dotter Julie, återvänder livet sakta till honom och han börjar undra om mirakel kanske trots allt existerar...

The Lake House

Drama/romantik från 2006 av Alejandro Agresti med Keanu Reeves, Sandra Bullock, Shohreh Agh-

dashloo m fl.

» Läkaren Kate Forster har äntligen hittat kärleken. Det enda problemet är att hon bor i centrala Chicago. Han vid en sjö i en avlägsen förort. Och inte nog med det – hon befinner sig i år 2006. Han i år 2004.

Bänken

Drama från 2000 av Per Fly med Jesper Christensen, Nicolaj Kopernikus, Sarah Boberg, Stine Holm Joensen m fl

» Varje dag sitter de där, på bänken. Anonyma ansikten som de flesta helst inte låtsas om. Men bakom varje ansikte döljer sig ett levnadsöde, en historia. Som Kaj - en bitter man som i sin ungdom hade en lysande framtid, och som nu bara vill glömma det förflutna. Så en dag dyker hans dotter upp med sin 6 årige son Jonas. Hon har flytt från ett äktenskap fyllt av våld och psykisk terror. Kan Kaj bli den far - och morfar -han alltid borde ha varit och hjälpa sin förlorade familj. Och vågar han det?

Adams.äpplen

Drama/Komedi från 2008 av Anders Thomas Jensen, med Mads Mikkelsen, Ulrich Thomsen, Ole Thestrup m fl

» Ivan tycker att hans viktigaste uppgift som präst är att stödja sina medmänniskor. Inte minst de som har hamnat i svårigheter. Nynazisten Adam blir mottagen med öppna armar i Ivans världsfrånvända kollektiv, som består av den alkoholiserade kleptomanen och före detta tennisstjärnan Gunnar, sentimentala Sarah och den hämndlystna bensinstationsrånaren Khalid. Men prästen Ivan har själv en tämligen vag verklighetsförankring, och det dröjer inte länge förrän det blir oro i paradiset och avslöjandena och örflarna hänger i luften.

The Wrestler

Drama/Sport från 2008 av Darren Aronofsky med Mickey Rourke, Ernest Miller, Marisa Tomei m fl

» I slutet av 80-talet stod wrestlaren Randy "The Ram" Robinson på toppen av sin karriär. Tjugo år senare är hans stjärnstatus ett minne blott. Tillvaron är livlös men lysas upp av helgerna då Randy brottas i små slitna gymnastikhallar och samlingslokaler inför några få men dedikerade fans. Då Randy sliten av det hårda livet helt tappat kontakten med sin dotter Stephanie, är det kärleken till sporten som driver honom framåt. När tillvaron så sakteliga börjar ljusna känner Randy hur passionen för brottarkonsten skapar en stark längtan efter att återvända till ringen. Snart kan "The Ram" återigen befinna sig på wrestlingens bakgård.

Music Within

Drama från 2007 av Steven Sawalich med Ron Livingston, Melissa George, Michael Sheen, Rebecca De Mornay m fl

» Den sanna historien om Richard Pimentel, en briljant offentlig talare med ett ruffigt förflutet, som återvänder från Vietnam allvarligt hörselskadad och hittar ett nytt syfte kring hans ansträngningar som berör stödet till handikappade amerikaner.

The Diving Bell & The Butterfly

Drama från 2007 av Julian Schnabel med Mathieu Amalric, Emmanuelle Seigner, Marie-Josée Croze m fl

» En sann historia om Elle editorn Jean-Dominique Bauby som drabbas av en stroke. Han tvingas leva i princip helt förlamad. Bara vänstra ögat kunde han röra på.

Across The Universe

Drama/Romantik från 2007 av Julie Taymor med Evan Rachel Wood, Jim Sturgess, Joe Anderson, Dana Fuchs m fl

» Detta är en kärlekshistoria som utspelar sig på 60-talet mitt i turbulensen av anti-krigs-protester och kampen för mänskliga rättigheter, drogexperimentering och rock and roll.

Pay It Forward

Drama från 2000 av Mimi Leder med Haley Joel Osment, Helen Hunt, Kevin Spacey, Jon Bon Jovi, mfl.
» Arlene McKinney är en ensamstående mor, som bor tillsammans med sin tolvårige son Trevor i ett fattigt kvarter. Hon dubbelarbetar i ett fåfängt hopp om att förbättra sitt och sonens liv. Men kan man förändra människor? En spännande berättelse baserad på romanen "Skicka vidare" av Catherine Ryan Hyde.

The Bucket List

Drama 2007 av Rob Reiner med Jack Nicholson, Morgan Freeman, Sean Hayes m fl
» Miljardären Edward Cole och mekanikern Carter Chambers lever i varsin värld. Deras vägar korsas när de får dela rum på ett sjukhus och snart upptäcker de att de faktiskt har två saker gemensamt: en önskan att använda den tid de har kvar till att göra allt som de alltid ha velat gjort innan de lämnar jordelivet samt ett begär att hitta sig själva. Tillsammans gör de sin livs resa och under resans gång blir de vänner som lär sig att leva livet.

I'm Not There

Drama från 2007 av Todd Haynes med Julianne Moore, Heath Ledger, Richard Gere, Cate Blanchett m fl

» "I'm Not There" är ett ovanligt och enastående porträtt av Amerikas störste nu levande rockikon, Bob Dylan. Ovanligt – eftersom hela sex skådespelare, unga som gamla, kvinnor som män och svarta som vita gestaltar Dylan. Enastående – eftersom filmen är den enda av många filmer om Dylan, som har fått legendens eget godtyckande och därmed den gyllene nyckeln till ett musikarkiv av närmast mytologisk karaktär. Resultatet är en fenomenalt vacker hyllning till Bob Dylan och hans musik, och en fantastisk inblick i en musikalisk enstörings liv, som både fans och nybörjare kan glädjas över.

Fearless

Drama/Materail Arts från 2006 av Ronny Yu med Jet Li, Shido Nakamura, Betty Sun m fl
» Jet Li spelar huvudrollen i denna actionspackade martial arts-film som är baserad på den sanna berättelsen om den legendariske Huo Yuanjia, kinesen som i början av 1900-talet stred mot utländska stormakter och med sin formidabla kampsportsteknik försvarade Kinas ära. "Fearless" har blivit en massiv kassasuccé i Asien

The Transporter

Action från 2002 av Luc Besson med Jason Statham, Qi Shu, Matt Schulze, François Berléand m fl
» Frank Martin är den bästa inom sitt område - att transportera farliga och illegala gods utan att ställa några frågor. Hans senaste leverans för dock med sig komplikationer då lasten visar sig vara en ung, vacker kvinna som kidnappats av internationella slavhandlare. Nu måste Frank lägga i högsta växeln i en actionladdad kamp utan avbrott för att rädda sin dyrbara last och sitt liv.

I Am Legend

Drama/Action från 2007 av Francis Lawrence med Will Smith, Salli Richardson, Alice Braga, Thomas J Pilutik m fl

» Robert Neville är en lysande vetenskapsman, som kommer till korta när ett fruktansvärt virus sprids utan att kunna vare sig stoppas eller botas. Neville, som visar sig vara immun, blir den sista överlevande människan i New York City, kanske även i världen. Helt ensam är han inte förstas... han delar tillvaron med "de infekterade", pestens offer, som har förvandlats till kannibalistiska varelser som endast lever i mörker och som hungrigt slukar allt och alla som kommer i deras väg. I tre års tid har Neville lärt sig att söka mat och andra livsnödvändigheter på dagtid samt troget sända radiomeddelanden i ett desperat hopp om att hitta andra överlevande. Samtidigt smyger "de infekterade" i skuggorna och väntar in den dag Neville, mänsklighetens sista hopp, gör ett enda litet misstag. Neville fortsätter att söka ett botemedel och grundar all sin forskning på sitt eget immuna blod. Men tiden är knapp och hans blod är något som "de infekterade" hungrar efter.

Seven Pounds

Drama från Gabriele Muccino med Will Smith, Rosario Dawson, Woody Harrelson, Michael Ealy m fl
Ben jobbar som skatteutredare och är djupt deprimerad efter hans frus bortgång. Han har svåra skuld känslor för de misstag som han begått i det förflutna. Han beslutar sig för att ta sitt liv, men innan han gör det så ser han till att hjälpa sju andra personer som hamnat fel i tillvaron och förändrar deras liv för alltid. Under tiden träffar han Emily, en vacker kvinna med hjärtproblem och blir förälskad. Hans planer blir mer dunkla och svåra att genomföra.

Blindness

Skräck/Drama från 2008 av Fernando Meirelles med Alice Braga, Danny Glover, Julianne Moore m fl
I en stad där alla drabbats av en mystisk epidemi som gör folk blinda är det bara en doktors fru som har synen kvar. Hon låtsas vara sjuk för att kunna ta hand om sin make samtidigt som samhället bryts ner i kaos och oreda. Fernando Meirelles ("The Constant Gardener", "Guds stad") framtidsdrama bygger på Nobelpristagaren José Saramagos roman.

Doomsday

Sci-Fi/Action från 2008 av Neil Marshall med Sean Pertwee, Bob Hoskins, Malcolm McDowell, Alexander Siddig/Rhona Mitra m fl

Ett dödligt virus har utplånat hundratusentals liv i England och en massiv mur reses för att hindra de smittade att lämna smitthärden Skottland. De som försöker fly mördas obönhörligen. Det går inte att ta sig ut, men inte heller in bakom muren. Skottland har avskärmats från världen - för evigt. 30 år senare bryter viruset ut igen och börjar skörda sina offer. Ryktet går om att det finns liv bakom muren, vilket innebär att någon troligen funnit motgiftet.

Happy-Go-Lucky

Drama/Komedi från av Mike Leigh med Eddie Marsan, Sally Hawkins, Alexis Zegerman, Samuel Roukin, Andrea Riseborough m fl

Poppy (Sally Hawkins) är en bekymmerslös och glad förskolelärarinna i 30-årsåldern, som bor med sin rumskamrat Zoe. Hennes gladlynta sinne är oemotståndligt, hon tillåter inte någon att dämpa hennes humör. När hon en dag målmedvetet bestämmer sig för att lära sig att köra bil, ställs hennes soliga temperament mot raka motsatsen, den inåtriktade och bittre körskoleläraren Scott.

Banlieue 13

Action från 2004 av Pierre Morel med Cyril Raffaelli, David Belle, Bibi Naceri, Dany Verissimo, Nicolas Woirion m fl

Paris 2013. Brottsligheten i gettona runt stan har fått regeringen att isolera de drabbade områdena bakom höga säkerhetsmurar. Damien, en kampsportsexpert från franska polisen, är på väg till det våldsammaste distriktet, nummer 13. Och han behöver hjälp från insidan. Leito hatar polisen. Genom snabbhet och vighet har han lyckats hålla sig i livet. Tills nu. Och så ska han plötsligt vara turistguide åt snuten. Det är inget drömjobb när största attraktionen är ett gängkrig på liv och död mellan kvarterets kallblodiga gangsterkungar. Ingen kan göra action som Luc Besson! Nu har mannen bakom Det Femte Elementet och Nikita producerat District 13, som visar den nyskapande freestyle-kampsporten Parkour. Skådespelaren Mario Bello har uppfunnit Parkour, som utnyttjar storstadens extrema miljöer som en pulserande och oförutsägbar stridsplats. Med en handfull av världens djärvaste stuntmän är det full fart och hjärtat i halsgropen som galler.

Samma sak fast annorlunda (2009-01-23 14:07)

Det är samma fyra akord och minst 36 låtar, spännande!

[youtube i4 _f6pfabQk]

Hittade föresten ett par till coola saker på nätet igår, som t.ex. [1]en nagelprinter och [2]helt under-

bara möbler...

1. <http://craziestgadgets.com/2009/01/21/barbie-digital-nail-printer-prints-right-onto-your-fingernails/>
2. <http://www.straightlinedesigns.com/simple.html>

Likadom (2009-01-24 17:09)

[1]

Han levde
utan att se
världen

inte

814

för att han inte ville

utan

för att han inte kunde...

Men när de sov

så såg han

deras själar

dansa.

[2]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/img_0346-copyx.jpg
2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/img_0346-copy.jpg

Farliga upptäckter (2009-01-25 01:12)

[1]

Stan är farlig. Nästan midnatt. Fulla människor. Hötorget, T-Centralen. Fridhemsplan. Fulla människor. Högljudda människor.

Farligt.

Efter att jag och barnen varit på en underbar middag hos min far, och lillasyster med allt från skratt så barnen kiknande och hovdesert samt riktig god mat - så begav oss oss hem mitt i natten - kommunalt, en lördagskväll.

Jag och Hjalte hade pratat om det kvällen innan när i pratade i timmar över pizza och vin samt stora barnöron.

Vår resa hem idag, var precis så som om man hade registrerat den själv.

På väg mot tunnelbannan över regnvåta gator och dimbelädda hus, upplysa av neon - så mötte vi först ett lätt överförfriskat par som frågade om vägen, där killen frågade barnen om vilket lag de höll på (då han trodde att det var loggan för ett idrottslag på älsta sonens tröja).

Människor pratade med varandra, och sa mer än vad de behövde

Sen kom vi fram till tunnelbanan, massor av folk utanför som bullrade och skänande väntade och berättade för varandra om livet och kärlekar, samt det luktade öl.

Människor som umgicks och svarade på vad andra frågade - utan att de kände varandra

Men väl i tunnelbanan blev det än bättre. Längst bort i vagnen satt några coola musikkillar och hade gitarr och sjöng - utan att ha en hatt för att samla pengar, de sjöng för varandra och riktigt jammade. Vi gick förbi ett gäng piersade och tuffa brudar som stöjade och höll på, men log snällt mot barnen.

Brevid oss satt först två sedan fyra, afrikanska killar med öl, och såg riktigt streetcoola ut, samtidigt som de sjöng afrikanska sånger så högt de kunde och busade med varandra.

Efter ett tag sätter sig den ballaste av dem brevid mina killar och frågar dem helt lungt om de höll på med någon idrott. Han pratade lungt med dem en stund innan han försvann in i deras festande

igen - men innan han gick av så önskade han mina killar en godnatt och sa till älsta, som hade svarat att han inte höll på med någon idrott, att: "Och du, se till att börja med någon idrott - det är bra för kroppen."

Tuffa & skråniga ungdomar som var som vanliga människor

Sen trillade en kille från ena vagnen till den andra, till den där gitar och tamburin killarna satt och själv rock/funk/blues låtar, och sa: "Fan, grabbar... Här har ni ju party" och sjönk ner brevid dem halvsovade. Precis som vi gick av så gick en medelålders man fram till killen som sjöng och frågade om han kunde någon låt som vi inte hörde vilken det var, men såg att han glatt nickade till svar.

Utanför själva tunnelbanan hade några ungdomar tappat sin öl, och ett par killar små skoj bråkade lite högt till kommet av tjejnerna höga diskosioner, men mina gillar bara log och gick rakt mellan dem utan att vara rädda.

De hade just lärt sig vad farligt var - och det var att vara rädd för det man inte visste något om samt dömma folk bara genom förutfattade meningar.

[2]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/utsikt.jpg>
2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/img_0513-copy.jpg

What time is it? (2009-01-25 18:12)

Flava Flav proklamerade att "Time is getting bigger" och Beastie Boys hävdade att det var "Time to get ill" samt Morris Day med hans The Time lutade sig emot tanken om "Wild and Loose"...

För oss, så släppte vi greppet om tiden, för vi tyckte inte att glädjen och kreativiteten samt gemenskapen har något med tid att göra...

Så vi fixade marsinpangodis, doppad i choklad och pepparkakor nu

[1]

Tiden är för oss, och vi vägar gå på tankesättet att tiden är värdefull eller att man skall ta sig tid.

Vi är värdefulla och vi är tiden. Utan oss i våra liv stannar vår tid.

Så bara för att du skrattar, för att du tycker det är konstigt, tokigt, dumt och hävdar att det inte är jul nu - så handlar det som du säger bara om din värld - i vår värld sätter vi inga gränser för glädje, gemenskap och fantasi.

Vi är nu

Du var då

när sekunderna försvann

från ditt liv

Vi är nu

där sekunderna föddes

in i livet

Snart är du normal... (2009-01-26 02:08)

[1]

[2]Min viktresa började den 26:e Januari 2006 med en Gastric Bypass operation samt [3]den följande plastikoperationen efter sommaren 2007.

Jag har gått ner +90kg, och av [4]bilderna på vad jag äter, så inser jag att det inte finns något som jag inte *kan* äta. Det finns sånt som jag väljer att inte äta för att jag inte gillar det längre, och sånt som jag bara äter smakbitar av - och blir precis lika nöjd av det.

Men jag inser en sak, inte en av de människor som frågat mig om de skall göra operationen, har fått ett "Självklart!" svar av mig. Det är nästan så att jag avrått dem - inte för att jag anser mig vara bättre, eller inte unnan andra att bli det som de drömmer om. Utan för att jag inser att detta är inte vad de drömmer om. De drömmer egentligen inte om att bli smaka, utan de drömmer om att få bli accepterade utan att bli uttittade.

Självklart så finns det många som väljer operationen av hälso orsaker, men när man rotar i det så gör merparten det för andras skull.

Det som aldrig kommer fram i debatten kring viktoperationer är den mentala delen, och vad som händer efter ett par år. Allt man pratar om är antingen om viket "fusk" det är, eller hur "fantastiskt" allt är med den. Bluff, båg och löng allt ihop. Nästan samma sak som det som sjukvården säger till dem som vill göra operationen.

De visar bilder på torftigmat i minimala portioner och säger att detta är vad du kommer att äta resten av ditt liv. Tanke är så klart att man skall visa det "värsta" så att man inte tar något förgivet eller bara väljer mellan att göra operationen eller sätta på sig ett annat klädplagg. Problemet är bara att när verkligheten kommer tillbaka och sjukvården lämnat dig för vind och våg - så upptäcker många denna bluff med maten - och faller sakta tillbaka i sitt matmissbruk.

Jag minns inte procentsatserna, men det är ganska många procent som går upp all sin övervikt efter kanske 4-5 år, och än fler som aldrig går ner allt som de ska/hoppas/vill.

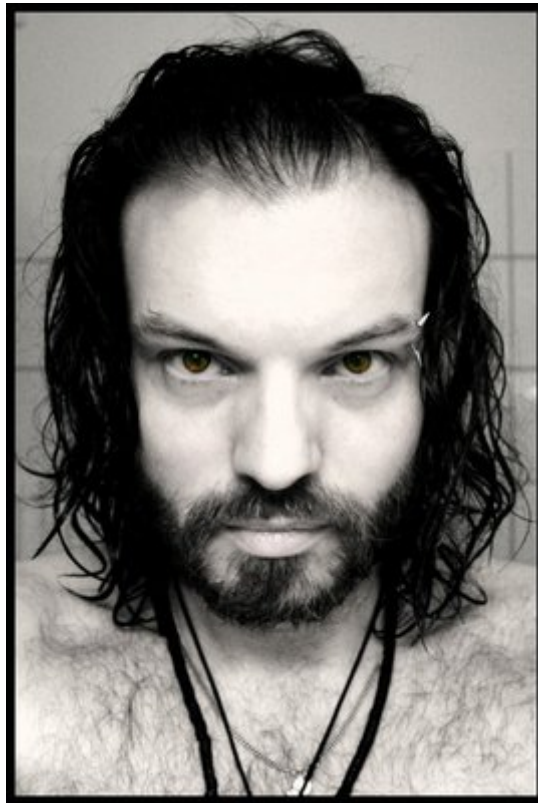
Operationen är som att laga en punka på cykeln med tuggummi. Det funkar oftast utmärkt för att ta sig hem - men sen måste man se till att laga hjulet ordentligt, samt att man måste lära sig att inte göra om samma misstag/cyckla på samma vägar som tidigare.

Det viktigaste man lär sig med operationen, är att många av de som följer samhällets norm över vad som annes vara normalt, sällan är helt normala i huvudet, då de ofta kopplar ihop ens viktnedgång med lycka,

välmående och att man blir normal, med ord som: *"Åh va snygg du blivit, så jävla smal, snart känner man inte igen dig...shiit asså, snart e du normal"*.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/viktresa.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1069>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=347>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1413>

Godmorgon (2009-01-26 04:42)

[1]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/img_0225-copy.jpg

Re:Angel (2009-01-26 08:04)

Sov aldrig, men skapade min egen hjälte:

Re:Angel

[1]

Re:Angel

Vingarna tog ifrån honom, men han tog dem tillbaka

» [2]http://marvelkids.marvel.com/create_your_own_superhero

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/01/reangel.jpg>

2. http://marvelkids.marvel.com/create_your_own_superhero

När magin möter verkligheten (2009-01-29 21:46)

[youtube t9BqgrhHhQE]

5.2 February

Till vilket pris? (2009-02-01 14:09)

Det skedde igen.

Men det är ju klart, det är en bra sida för de där djävla männen som gör det förtjänar att hängas ut, och det spelar ingen roll hur eller vilka som står bakom.

Jag kan min historia ganska dåligt men jag tänker bara på judeförföljningen, rasismens lynchmob i usa och bränningen av kvinnliga häxor. Det tyckte man också var bra för att rensa upp.

[1]Internetsajten hängde ut en skåning i 65-årsåldern som våldtäktsman. Men domen är förfalskad - och mannen är oskyldig.

Jag fick skit i en annan blogg när [2]jag pratade om hur fel en sån där sida kunde vara. Jag fick slag och påhopp om hur män behandlat kvinnor, och jag fick höra att hämd är bra.

Undrar fortfarande: Till vilket pris?

1. http://www.svd.se/nyheter/inrikes/artikel_2393509.svd

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1389>

Simma lungt (2009-02-01 20:25)

Barnens Mamma: På tisdag i din vecka så är barnen hos mig efter skolan - äter middag hos mig - och kommer till dig vid 20 -tiden (efter simskolan)

Barnens Pappa: Varför kommer inte yngsta killen till mig efter skolan på Tisdag, det är ju storebor som går på simskolan?

Barnens Mamma: Anledningen till att han inte kommer till dig på tisdag efter skolan är att han åker med till simskolan. Dels tror jag att det är bra att han ser på när storebor lär sig + att vi ska bada också.

Barnens Pappa: Har du kollat med lillkillen vad han känner/vill? Att du skall bada med honom är egentligen ingen orsak - det är väl snarare något som du skall kolla med mig - för jag skulle aldrig få för mig att "göra" något med barnen på det sättet när det är du som skall ha dem - utan att först kolla med dig och sen skulle jag nog inte ens ha tänkt tanken på att ta tid ifrån dig på det sättet. Fast vi är ju väldigt olika på det sättet.

Barnens Mamma: Får Lillkillen följa med till simskolan på tisdagar om han vill det själv?

Barnens Pappa: Självklart så får lillkillen följa med om han själv vill det - det är INTE det som var frågan. Men du läser ju och uppfattar verkligheten precis som du vill, och jag kan inte göra något åt det.

Barnens Mamma: Självklart vill han det själv - annars skulle jag väl knappast föreslå det???

Lillkillen kommer in på MSN Pappa: Du, föresten. På tisdags så vet du att du får följa med strebror och Mamma och bada om du vill - annars så kan du komma till mig direkt, att jag hämtar dig typ och vi gör något ihop... Lillkillen: ja...jag vet inte om jag ska direkt hem till dig eller följa med Pappa: du bestämmer själv.... Lillkillen: mm men jag vet inte Pappa: Det är inget du behöver bestämma nu

Barnens Mamma: Du vet mycket väl hur viktigt det är att även Lillkillen får öva och få vattenvana ... han ska också bokas in på simskola men han måste först få öva och se om han vågar doppa huvudet och sånt ... Kan du verkligen inte inse det? Istället håller du på och försöker att få Joakim att tveka om han ska åka och vara med dig istället... Om han väljer att åka till dig istället så hoppas jag verkligen att du tar ansvar för det och åker med honom till badet en annan dag i veckan...

Barnens Pappa: Varför skulle jag inte inse att det är viktigt för Lillkillen, vad håller du på att fantisera ihop för verklighet???? Jag har BARA frågat honom om han vill, men där visar du ju klart och tydligt att det INTE handlar om att han skall få göra vad han vill - utan vad du bestämmer, precis som du styrde mitt liv.

-

Vad gör jag för fel? Jag har också ett ansvar. Vad är det som jag inte ser och inte gör??

De största lögnerna (2009-02-02 05:27)

Jag har länge gått och retat mig på *bara* människor. De som säger "bara" om allt, det är "bara" att göra si och så. Vilket är fel.

Av mig.

De vet ju inte bättre.

De tror faktiskt att det är så.

Vad som är värre är människor som säger: "Jag vet precis hur det är" och "Självklart skall du göra så" och sen när det kommer till kritan så säger de: "Men det är ju *bara* att...". Plötsligt inser man ju att allt som de sagt, inte har något värde. Det är ett luftslott för att bygga upp en trygghet och ett beroende, och viker man en tum från det slottet, så faller man en en valgrav av eld...

Att slå en människa (2009-02-02 08:27)

Det spelar ingen roll vad du har för orsak. Det spelar ingen roll vad du säger efteråt. Det spelar ingen roll hur mycket du verkligen älskar.

Valet att slå är alltid ditt. Även om du inte kunde hindra dig, inte "tänkte" göra det - det *bara* blev så. Det var ett val som du gjorde, även om du kände att du inte hade något annat val. Ditt agerande. Inte någon annans.

Det är aldrig så att det är den som blir slagen som bär felet. Aldrig. Hur gärna man än vill

frånsäga sig sitt eget ansvar

Jag har sett tillräckligt mycket att jag har min egen nollgräns. Det finns ingen ursäkt när man väl går över den. Ingen.

Att slå med ord, medvetet mot punkter som sårar, är värre än att slå mot kroppen.

De slagen är uträknade.

De är inte bara frustration.

De är för att skada.

Det är inte att bråka, att slå i dörrar att kala varandra svin och att anklaga varandra att vara korkade eller dumma. Det är att bråka. Att slå mot en människas svagaste punkt, är något helt annat. Där lämnar man allt vad kärlek handlar om bakom sig.

Läste i ett annat sammanhang följande mening, som målar upp bilden så väl:

Det krävs alltid två JA men bara ett NEJ

Välkommen Knut (2009-02-03 07:53)

Familjen har fått utökning.

Igår flyttade Knut in.

Han är en unik korsning mellan Älg, Anka och Kanin.

[1]

Gjord av Alexander

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/02/knut.jpg>

Välkommen Max (2009-02-03 23:23)

Hushållet har utökats ytterligare.

Denna gång har vi fått tillskott av unge Herr Max, som ringlade sig in genom dörren till oss.

[1]

Gjord av Joakim

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/02/max.jpg>

Fångar snöflingor med munnen (2009-02-05 18:30)

[1]

I dag gjorde vi en pause i städningen och gick ut för att fånga snöflingor med munnen.

Snön föll magiskt.

Vi lekte att det var stjärnfall, små världar som vi skulle fånga och rädda innan de landade. Så fort som vi såg någon som hade problem med andningsställen kastade vi oss mot dem med en räddande hand eller tunga. Vår värme fick dem att bli ett med oss.

Under oss började tusenvärldar att leva.

Och inne, genom olika fönster såg vi människor som bara trodde att det snöande.

Tänk vad fel de hade.

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/02/img_0533-copy.jpg

Flygplan av silkespapper (2009-02-12 12:11)

I natt var det en sån där natt igen.

Sömnen byggde bo någon annanstans, oron hälsade på, tankarna hade högljudda diskussioner och själen ville bara gå ut i skogen och sätta sig under en snötung gran.

Senaste veckan har gett mig så mycket, att jag kanske skall förstå att jag inte kan behålla det. Att jag kanske skall inse att det inte är för mig. Att jag skall lära mig att vara tyst igen. Att jag skall lära mig att inte tro att jag skall ta sån plats.

Hur skall man vända och vrida på saker, för att inte förstöra dem, om de är så sköra?

Känns som om jag sitter med boxningshandskar av bly och skall försöka vika ett flygplan av silkespapper.

Ett plan som hör hemma ovan molen, ett plan som vet om allt som finns under det vita molntäcket, men ändå vill landa och starta samt flyga ovanför världen.

Ett plan så skört, men som står emot regn och åska. Ett plan så lätt, men som ändå inte kommer bort i höststormvindar

-

Men jag känner hur handskarna snörs åt. Åter igen så märker jag hur folk vill spela ett spel, använda sig av andra människor som brickor och inte lägga fram hela sanningen. Skapa konflikter, dra in, dra med, dra ner

andra

and dra

låta själen få förstöra

Drag som från en otät dörr, där kylan sprider sig längs golvet och tar plats utan att någon tänker på det förens någon hunnit bli riktigt kall.

Trist att människan fortsätter fungera på samma sätt, trots att den vill klä sig i mysiga kläder och björndräkt.

Perspektiv och historia är inte en värdegrund som används idag, det värderas inte alls. Man bryr sig inte om det. Till och med så långt att vänner ifrågasätter bekräftelser. Sånt gör mig ledsen långt in i själen. När man dömmar snabbt, slätar ut och ignorerar perspektiv och historia.

Speciellt när man gör det med ord om att *man vet*, och att det inte alls är så nu - det gamla rycker man lätt på axlarna till med ord om att *det var ju synd*. Såna gånger känner jag hur skör jag fortfarande är, för då faller tårarna som förstör

mitt flygplan av silkespapper

Jag väljer att dra mig undan lite till

Ett djur utan människokläder (2009-02-12 12:29)

Idag är det som någon drog ur proppen.

Känner mig mest tom så det är konstigt att tårarna ändå får plats

Vill bli ett djur. Slippa förstå eller lyssna på människan. Bara akta mig för dem.

-

Hoppas jag har ork att lyfta mig upp till det att barnen kommer. Ville ju göra en sockerkaka till dem, med varm oboy, då de kommer över efter idrottsdagen.

Påverka mig (2009-02-12 14:17)

Nu är barnen här.

Vi har tänt brasan, suttit framför dem och fått i oss varm oboy och te samt ätit nygräddade scones, samtidigt som vi pratat om katter och livet.

Nu har de krupit upp i sovloftet för att få vila lite med varsin tidning medan lugn musik signerar **Al Jarreau** och **King Floyd**sakta strömar ut ur högtalarna nedanför.

[youtube tFzcU _ulGDQ]

Om än så bara för en dag (2009-02-12 17:56)

Alla säger jämt att man skall vara sig själv - ändå - vill de få en att försöka bete sig som alla andra. Tänk vad lätt det vore, om jag tänkte och tyckte, kände och reagerade som alla andra. Tänk om någon en gång sa: "Jag vet hur du tänker..." och de visade sig att de hade rätt. Eller någon som sa: "Jag förstår om du känner så här..." och de verkligen förstod. Ibland låter jag folk tro det, för jag vet att de mår bra av att känna tryggheten av att kunna och veta. Vet att det är fel av mig, men det är det minsta av alla mina brister, och dessutom något som jag gör för att jag vill och kan. Än så länge är det bara en vän som någonsin lyckats beskriva mig:

"Du är oförutsägbar, och man vet var man har dig. Du är full av överraskningar, och trygg och stabil. Du är rolig, och allvarsam. Du är ologiskt, och alltid med en tanke bakom. Du är som ett svalkande duggregn efter en het och solig förmiddag. Oväntad och väldigt välkommen. Det är ju just det - DU ÄR. Och det räcker liksom. Dina tankar

är som en popcornmaskin. Spännande att titta på, omöjligt att hinna följa alla, men en del, man vet aldrig vart det landar, men alltid innaför ramarna av vad som är dig. Det är en del av vad som gör dig fantastisk.”

Idag, vill jag dock bara vara som alla andra. Om än så bara för en dag

Min läxa (2009-02-14 04:19)

Skall läsa denna en gång på morgonen och en gång på kvällen i 10 dagar:

Det vi fruktar mest är inte att vara otillräckliga. Vår djupaste rädsla är att vi har omätliga krafter. Det är vårt ljus, inte vårt mörker som skrämmer oss mest. Vi frågar oss: Skulle jag vara lysande, fantastisk, begåvad och förbluffande? Egentligen - hur kan vi undgå att vara det? Du är ett barn av Gud. Världen är inte hjälpt av din småbarnslek. Det ligger inget stort i att krympa så att andra människor i din närhet skulle slippa känna sig osäkra. Vi föddes för att förverkliga Guds härlighet inom oss. Det finns inte bara i några av oss: Det finns i alla. Och när vi låter vårt eget ljus skina ger vi omedvetet andra tillåtelse att göra detsamma. När vi gjort oss fria från vår egen rädsla, gör vår närvaro andra automatiskt fria. Nelson Mandela

Hjärter Ess i Solen (2009-02-15 14:39)

[1]

Igår så blev jag spådd i både vanliga kort och i Tarot kort, genom att jag i blindo skulle ta ett kort ur vardera lek. Ur den vanliga kortlekens alla kort, drog jag följande kort för att visa vem jag är:

Hjärter ess: Det starkaste kortet bland de vanliga korten.. i positiv bemärkelse.. Står för i stort sett samma sak som solen, Hjärter ess brukar ofta representera kvinnor (kungen en man...) Detta antyder att du är i kontakt med dina kvinnliga sidor och är lika Hängiven i sin kärlek och sin familj som de mest hängivna mödrar..

[2]

Samma sak med Tarot korten. Jag skulle ta ett kort ur lekens alla kort som skulle visa vem jag är. Detta kort hamnade på bordet när jag vände på det som jag hade valt:

Solen: Ljus, öppenhet, fulländelse, värme, fördelaktiga förbindelser, tillfredsställelse;energi, idealism,hängivelse, passion, uppvaknande, förlåtelse, tillnyktring, stillstånd, uppgörelse.. harmlöshet, okritisk, arrogans... Solen är ett av de mest positiva korten.. Men (som Tony Irwing sa) Kom ihåg att du måste komma i balans.. Du är en god uppoffrande man med många bra egenskaper.. Men du måste göra upp med ditt förflutna, för att du ska vakna upp..

[3]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/02/thesuncard.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/02/aceofhearts.jpg>
3. http://www.facade.com/tarot/description/?Deck=rider_waite&Card=20

Guldskugga (2009-02-15 20:00)

[1]

Jag gör om alla söndagar till lördag ikväll och klär mig för att gå på kalas. I en bok som jag sparat enkom för denna natt ska jag skriva dem vackraste ord. Sen målar jag om december till augusti för att få klä mig i handskar och hög hatt. Jag klipper ut alla stjärnor från himlens pappersvalv och lägger dem i en liten blå ask. Och ingen vet om att jag ska ge den till en flicka med guldbruna ögon. Nej, ingen vet om att jag ska ge den till en flicka med guldbruna ögon. Jag vrålar till vinden för att få den och förstå att det är lugnet som jagat dig tills nu. Men jag kommer med minnen från ett tivoli till dig där jag vet att ljuset aldrig tar slut. Och ljuset skall vattna den ros som jag bär i mitt knapphål så den aldrig kan dö. Varje gång som jag viskar ditt namn för mig själv skiftar den färg från blå till röd. Och ingen vet om att jag ska ge den till... Sen syr jag ett täcke av alla trasiga moln för att stoppa om dig inatt. När du somnat så byter jag täcket mot mig själv och vilar på min hemlighet. Och ingen vet om att jag ska ge mig till... En flicka med guldbruna ögon.

[youtube 9KgENX5e-Nc]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/02/untitled-3-copy.jpg>

à;GRUMH (2009-02-15 21:42)

[1]

Nio liv. I en värld där min fantasi är verkligheten du blundar för

mjaaaaaoow*

Skulle egentligen sitta med andra bilder - men de vågar jag ens knappt titta på ännu. Så jag leker med det som du kallar fantasi, det som jag kallar verklighet, det som du blundar för, det som jag ser. Där du dör och jag lever.

mjaaaaaoow*

[youtube cF1b6UAmS68]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/02/catseye.jpg>

Varför handlar det inte om det? (2009-02-16 05:10)

[youtube Fbs0QKUG3f0]

I'm Explaining a Few Things You are going to ask: and where are the lilacs? and the poppy-petalled metaphysics? and the rain repeatedly spattering its words and drilling them full of apertures and birds? I'll tell you all the news. I lived in a suburb, a suburb of Madrid, with bells, and clocks, and trees. From there you could look out over Castille's dry face: a leather ocean. My house was called the house of flowers, because in every cranny geraniums burst: it was a good-looking house with its dogs and children. Remember, Raul? Eh, Rafel? Federico, do you remember from under the ground my balconies on which the light of June drowned flowers in your mouth? Brother, my brother! Everything loud with big voices, the salt of merchandises, pile-ups of palpitating bread, the stalls of my suburb of Arguelles with its statue like a drained inkwell in a swirl of hake: oil flowed

into spoons, a deep baying of feet and hands swelled in the streets, metres, litres, the sharp measure of life, stacked-up fish, the texture of roofs with a cold sun in which the weather vane falters, the fine, frenzied ivory of potatoes, wave on wave of tomatoes rolling down the sea. And one morning all that was burning, one morning the bonfires leapt out of the earth devouring human beings – and from then on fire, gunpowder from then on, and from then on blood. Bandits with planes and Moors, bandits with finger-rings and duchesses, bandits with black friars spattering blessings came through the sky to kill children and the blood of children ran through the streets without fuss, like children's blood. Jackals that the jackals would despise, stones that the dry thistle would bite on and spit out, vipers that the vipers would abominate! Face to face with you I have seen the blood of Spain tower like a tide to drown you in one wave of pride and knives! Treacherous generals: see my dead house, look at broken Spain : from every house burning metal flows instead of flowers, from every socket of Spain Spain emerges and from every dead child a rifle with eyes, and from every crime bullets are born which will one day find the bull's eye of your hearts. And you'll ask: why doesn't his poetry speak of dreams and leaves and the great volcanoes of his native land? Come and see the blood in the streets. Come and see The blood in the streets. Come and see the blood In the streets! Pablo Neruda (1904-1973)

Skulle skriva vårdar (2009-02-18 14:05)

Jag skulle skriva *vårdar* i en mening om förhållanden, men min ordblindhet gjorde att det blev *vårar* och min nyfikenhet såg en möjlighet med det.

Att vårar något handlar om att ta hand om det som är vårt, något man delar.

Att vårar något handlar om att låta något växa, att ge det näring och ta hand om det.

Simokunnig (2009-02-18 17:53)

Självklart så fortsätter tjafsset med barnens mamma.

Nästa vecka så bytte jag till mig så att jag får ha barnen över min födelsedag också. Jag kollade med henne om det var OK, det var det och jag fick en bekräftelse på det.

Idag börjar hon fråga när de kommer till henne på måndag, då de skall vara med henne under hela lovet.

Jag säger att i och med att det är deras första lov dag, så kunde det vara skönt för dem att sova ut ordentligt och slippa stressa, så det kanske kunde komma till henne mellan 11-14 beroende på när de vaknar, och samma sak på fredagen när de skall till mig. (Där skulle jag egentligen ha frågat om de inte kunde komma på torsdags kvällen då hon inte jobbar hemma på fredagen, och att de då skulle slippa vakna ensamma och fixa frukosten själva - men så som det utvecklats sig nu vågar jag inte fråga om det)

För det hon genast reagera på är att hon bara kommer ha barnen 4 dagar nästa vecka och att 14 är på tok för sent!

Att hon hade dem mellan 70-90 % förra halvåret och nu skall hon ha dem hela sportlovet är inget som hon tar med i beräkningen. Jag påpekade då, när dessa timmar tydligen var så viktiga för henne, att hon faktiskt har barnen på tisdagarna (under mina veckor) från det att de slutar skolan vid två fram till nästan 21 då de äter hos henne och sedan har simskolan. Plus att alexander är med henne på eftermiddagen även under onsdagen då han har extra simskola då.

Detta resulterar i att hon vänder och säger att jag tjafsar och från och med nu så får jag själv åka med dem till simskolan på tisdagarna och onsdagarna då de är hos mig. Vilket jag inte har råd med.

Hon ville få det till att jag var elak och att det handlade om BARNEN och att hon var med och lärde dem simma. Det var ju inte alls det jag tog upp - det är ju som att påstå att hon var elak och att barnen bara var här för att sova och äta frukost. Saken är ju den att oavsett vad de gör, så är det ju tid hon har med dem - samt att på Tisdagarna så börjar simningen först klockan 19.00, vilket ger henne fem extra timmar tillsammans med dem, då de slutar i skolan 14.00.

Jag förstår inte hur hon tänker. Hon vet att Alexander ogillar stora förändringar och att han tycker att det är kul att hon är med. Hon vet att jag har dålig ekonomi (och att hon tar hela barnbidraget jämt). Hon vet ju hur mycket hon haft barnen innan och hon vet ju att detta bara kommer att slå mot barnen - även om jag förstår att hon fortfarande vill slå mot mig så hårt och mycket hon kan. Hon säger sig tänka på barnen, men hela tiden så handlar det i grund och botten om att hon sätter sig själv före alla andra, och helst så skall jag också vara elak. När jag inte är det, så hittar hon som vanligt på sina egna sanningar.

Då är det självklart att hon tycker det är jobbigt att prata, för när honom inte bara *inte* lyssnar på mig - utan även hittar på och för mitt samtal åt mig. Klart att det blir jobbigt och fel då.

Pratade just med barnen om det. Mamman hade redan hunnit fråga dem om måndagen, och deras *egna* spontana svar var att de ville komma vid 14 tiden, då de menade på att det var ju som om det hade varit skola - för det är ju då som de kommer hem, liksom.

Undrar vad hon kommer att säga till mig, då det sista hon skrev om just hämt och lämningstiderna var att vi skulle "kommer överens med barnen" om vilka tider som de ville och vad som passade dem...?

Ägandeorätt (2009-02-18 23:25)

Det fortsätter att snurra.

Logiken som hon lever efter gör nu att orsaken till att hon hade barnen 70-80 % under hösten, berodde på mitt val och initiativ - trots att hon vet att jag gått över att jag inte kunde ha dem mer på grund av hur mitt schema på jobbet såg ut och att jag inte ville utnyttja om jag hade två lediga helger på raken - utan såg då till att vi tog varannan, för deras skull.

Hon använder mitt schema som ett slagträ mot mig och påstår att de har styrt allt - vilket visserligen är en sanning med modifikationer. Det har självklart styrt vilka dagar jag varit ledig, men sen är det hon som bestämt hurvida jag kunnat ha dem eller inte. Trots att vi har delad vårdnad.

Det är lite som barnbidraget. När jag sa att jag ville ha hälften, så började hon kräva att jag skulle betala det och det samt att jag skulle redovisa för henne vad jag använde pengarna till. Att hon tar hela nu och trot upprepade förfrågningar för att jag skall få se vart pengarna går till (då jag vet att de gick till hushållet när vi levde ihop), så har jag aldrig fått svar på det.

Enda orsaken till att jag ens drog upp hösten, var för att hon fick det hela att låta som om att det var så synd om henne och att de där tre timmarna som de skulle komma "senare" var så otroligt viktiga. Jag ville visa henne hur det hade sett ut och att det jämnade ut sig och att hon inte behövde räkna timmarna på det sättet - utan isytället tänka på vad som var bäst för barnen.

Hon fortsatte och påstå att jag var måttligt intresserad av vad barnen gjorde (troligen för att jag inte ringer/SMSar eller MSN:ar med dem 10-30 gånger per dag när de är hos henne som hon gör när de är här. Men för mig handlar det bara om ren kärlek och att jag vill att de skall kunna slappna av när de är hos henne och att de inte skall vara beroende av mig när jag inte är där. Hon skriver sen också: "För mig är 3-4 timmar utan barnen en stor sak. Varje sekund utan dem är en sekund för mycket. Du VET

att jag ser på det på ett annat sätt än du ..."

Nog ser vi på det annorlunda, men inte på det sättet - varje sekund utan dem gör ont i mig också - men jag vet att det är nyttigt både för mig och dem.

Jag pratade med en vän om det och hon svarade: *"jag fattar inte hur hon kan bråka..du är en far som bryr sig om sina barn och vill va delaktiga i deras liv"*

Mitt svar kom spontant, men jag inser hur mycket sanning det ligger i det: *"jo, fast hon ska ÄGA dem"*

Ouppväxt (2009-02-19 01:06)

Nästa vända av mail:

Att din ekonomi är ansträngd kan jag ju förstå när du vägrar att arbeta

Detta trots att hon vet att jag är sjukskriven och jag har förklarat situationen för henne.

Mitt svar på det påståendet blev: *"Att jag inte jobbar nu beror på att jag är sjukskriven och går hos en doktor regelbundet - så du behöver inte vara ignorant eller verka mer korkad än vad du är. Du VET ju varför och att jag är sjukskriven - det har jag sagt till dig, men ändå håller du på med dina lögnar och smutskastande. PINSAMT rent ut sagt. Att du inte kan förstå det och se vikten av att jag mår bra för barnens skull är tyvärr inte bara ditt problem, utan det drabbar även barnen när du bara tänker på dig och ditt hat mot mig. Jag låter dig leva och göra vad du vill med ditt liv och dagar - dax att du släpper mig, och låter mig också göra det - samtidigt som du sätter barnens bästa framför ditt eget. Barnens bästa är två föräldrar som mår bra och tar hand om det så bra som de bara kan - oavsett om föräldrarna inte vill ha något med varandra att göra."*

Sen fortsätter hon att raljera om att jag inte gick med till simskolan när vi fortfarande var gifta - att det berodde på att jag först var nyopererad, och sen inte kände mig trygg i min egen kropp - men framför allt för att jag inte fick då hon själv ville göra det, och jag visste det. Ville inte ta det ifrån henne.

Hon fortsätter ett resonemang om att hon jobbar och jag går hemma dessa dagar. Hon glömmer bort att vi varit gifta och jag vet att hon inte har några problem med att jobba hemifrån och att hon dessutom då väldigt lätt kan förskjuta sin arbetstid. Att jag bara går hemma när man är sjukskriven, visar ju bara vilken syn hon har på alla som är sjukskrivna och behöver vila upp sig, så det behöver jag inte ens gå in på.

Avslutningsvis så enades vi kanske, möjligen och eventuellt om klockan 14 för att **jag** ville det (trots att jag sagt mellan 10-14, och att det var barnen själva som sa 14), men även där var hon tvungen att komma in med en pik. Jag hade tidigare skrivit: *"... om de skulle sova till t.ex. 10, så skulle de få hinna gå upp och vi skulle då också äta en lättare lunch innan de gick så att de fick i sig mat och sånt."* På detta replikerade hon nu med:

Då förutsätter jag att du har givit dem ordentlig lunch och inte bara "lätt lunch" som du pratade om tidigare.

Självklart så skulle barnen äta ordentligt hos mig, och det där med lätt lunch var - om hon hade tagit sig tid att läsa vad jag skrev, något som handlade de vaknade 10 eller senare, så att frukosten och lunchen

går hand i hand. Hon vet så är ingen av killarna speciellt stor i maten när de vaknat.

Jag avslutade lite sarkastiskt, elakt och dominant (who? me???) med orden: ”*Väx upp. Lär dig leva själva. Andas, och läs vad andra skriver istället för att fabulera ihop egna sagor där alla andra är drakar och du är både prinsessan och prinsen! ;)*”

Unik klarsynthet (2009-02-19 05:13)

”Det roliga är alla människor försöker desperat sticka ut och vara avvikande, att de sticker ut åt precis samma håll. de som försöker vara annorlunda är precis som alla andra. de som verkligen är sig själva, de är de verkliga unika.”

Fick höra ovanstående under kvällens timmar. Tyckte det var oerhört klarsynt.

Började föresten skriva på [1]Poeter.se igen.

» [2]http://www.poeter.se/Herr_Morris

1. http://www.poeter.se/Herr_Morris

2. http://www.poeter.se/Herr_Morris

Ounderhållande (2009-02-19 20:32)

Jag har förklarat för henne att jag inte har några problem med att hon åker med barnen till simskolan. Att det t.o.m. är jättebra att hon gör det, då jag inte har de ekonomiska förutsättningarna till det.

Ändå är hon helt låst i tänket om att jag tjafsar kring det, att jag t.o.m. ändrat förutsättningarna - bara för att jag påpekade kort om att de tre timmarna som hon tjafade om på måndagen som jag och barnen tyckte var ok att ta på oss, inte fråntog henne tid med barnen som hon påstod - då hon varje vecka som hon inte har barnen ändå får barnen 11 timmar extra enligt det upplägg som vi både har godkänt och accepterat.

Hur många gånger jag än säger att jag inte har problem emd det, så återkommer med att jag HAR problem med det, att jag HAR ändrat förutsättningarna ochj framför allt att jag inte VILL att hon har han om barnen då. Så hon beslutat ensidigt från att fråga vår överenskommelse och skall tvinga mig till att göra det - trots att jag inte har ekonomin för det. Det är min skyldighet säger hon.

Mycket motvillig redovisade hon trots detta vart barnbidraget gått förra månaden:

STOR KILLEN +1100 SL-kort - 610 Mobil -150 Månadspeng -150 SUMMA +190:- LILLKILLEN +1100 SL-kort - 610 Mobil -150 Månadspeng -130 Barnomsorg -498 SUMMA -288:- SUMMA för båda= -98:-

Hon skriver även:

Men tänker jag helt klart INTE fortsätta med redovisning varje månad så länge som jag står för deras kostnader för i princip allt utom mat. Du har INGA utgifter för mobil, klasskassa, kläder, barnomsorg odyl. så varför du ska ha en redovisning varje månad är för mig en gåta. och jag har varken tid eller lust att tillfredsställa dig på den punkten

Jag försökte bemöta henne med hennes egna ord om att barnbidraget inte var MITT eller HENNES som hon skrev med versaler, utan att det var BARNENS, och att jag just av den anledningen hade rätt till att ta del av det.

Suck

Hon har inte bemött någon av mina frågor kring hennes påhopp på mig, utan kommer bara hela tiden med nya och släpper det gamla så fort som jag reagerat. Denna gång avslutar hon med orden:

”Sen borde jag även räkna ut hur mycket du är skyldig i underhåll under hösten som du så riktigt har påpekat att jag hade barnen betydligt mer än du.”

Att hon fick behålla i närmast allt vid flytten, inklusive lägenheten som hon vägrade att vi skulle byta och jag fått köpa så mycket nytt både till mig och barnen - trots att vi innan hade pratat om att vi skulle dela på inköpen av nya saker till barnens rum här.

I går kväll/natt så fick jag så bra ord av en vän ang. vad jag skulle säga - men jag tappade bort dem och sitter igen med hennes ältande och fabulerande....

Jag slutar varje mail med varianter på: ”*Slappna av. Lev DITT liv, sluta försöka att styra mitt.*”

Resonemang inom mig själv (2009-02-21 11:23)

Hade ett samtal kring män och kvinnor här om dagen, och jag fann ett resonemang inom mig själv varför kvinnor ofta är bättre på att känna av en situation och varför även jag stundtals också kan känna det.

Tanken grundade sig i stereotypen av att kvinnor leker med dockor och killarna med bilar - fast det är inte just i det som vi bygger upp deras bild av livet, utan det handlar om hur vi bemöter dem.

Oftast när man ser en flicka leka med sina dockor, så frågar man: ”*Nähmen, oj har ni fest. Vad heter don, vad skall ni göra, o.s.v.*” Man får henne att tänka efter, känna av en situation och förklara det som syns och görs med känslor och ord.

Ser man en kille som leker med sin bil, så blir frågan: ”*Wow! Coolt, vad fort du kör, vill du också ha en sån när du blir stor, du skall se vilken ball bil farbor åke har..*”.

Är det konstigt att killarna bara tänker på ytan, det som de ser utan att kunna känna efter, medan kvinnorna lever sig in i situationen och kan förstå samtal utan ord?

För mig så var bilarna bara gula, blå, röda och gröna när jag var liten....

Fick en fråga per SMS i går också:

Vilket är viktigast, känslan eller tanken.

Den gick nästan hand i hand med ett annat resonemang från gårdagen där påståendet om att Fantasin är det viktigaste vi har, fick mig att i frågasätta det och istället hävda att nyfikenheten var viktigare. Det är nyfikenheten som sår fantasins frön.

Utan nyfikenheten så skulle vi inte fantisera eller drömma om annat, utan att bara vara helt kontenta med vad vi har, utan en vilja att ens undra om annat.

Sakrament (2009-02-23 11:38)

I hear you breathe so far from me I feel your touch so close and real And I know My church is not of silver and gold, It's glory lies beyond judgement of souls The commandments are of consolation and warmth You know our sacred dream won't fail The sanctuary tender and so frail The sacrament of love The sacrament of warmth is true The sacrament is you I hear you weep so far from me I taste your tears like you're next to me And I know My weak prayers are not enough to heal Oh the ancient wounds so deep and so dear The revelation is of hatred and fear You know our sacred dream won't fail The sanctuary tender and so frail The sacrament of love The sacrament of warmth is true The sacrament is you The sacrament is you The sacrament is you The sacrament is you The sacrament is you You know our sacred dream won't fail The sanctuary tender and so frail The sacrament of love The sacrament of warmth is true The sacrament is you You know our sacred dream won't fail The sanctuary tender and so frail The sacrament of love The sacrament of warmth is true The sacrament is you

[youtube nHf0l2nKExA]

Fått höra att mina barn är "gudomliga som sin far" från en vän, min äldsta vän skrev att jag var "en jäkligt bra pappa", fått höra att jag liknar Chris Cornell och Richard Marx och fick just ett SMS från min äldsta son, endast timmar sedan vi sist sågs: "Saknar dig"

Känner mig så tillfreds med livet, mina vänner och de som jag har runt omkring mig nu. Längtan, lust, närvaro, tillit, samspråk och samförstånd på så många olika plan - allt utan regler, komplikationer och annat som stramar upp och begränsar möjligheterna och uttrycker - men för den skullen inte utan respekt och värdegrund.

Men samtidigt är jag så trött idag. Ögonen vill inte vara med. Ögonen ser andra tider, även om nuet måste få ta sin plats först.

Måste få vila.

Bara lite

till.

Den bästa tiden (2009-02-23 18:23)

Jag har [1]en vän som inte hade så stor chans att överleva för två år sedan - men genom strålning blev fri från sin cancer.

Fick kontakt med henne nu igen, och där jag trodde hon lekt tafatt med vinden så fick jag tyvärr höra att canceren har spritt sig till lymfa och bröstben...

Hon sa: "*så min bästa tid är kanske inte just nu...*"

Jag svarade: "*Men tro inte att din bästa tid inte är nu. Din bästa tid är alltid den som du befinner dig i. Den kan göra ont, vara jobbig, få dig att längta efter en annan tid. Men det ÄR den bästa tiden. Den just nu. För det är JUST NU som du är med oss, det är JUST NU som du svarar när vi talar med dig. Det är JUST NU som du ser, känner, hör och kan meddela dig till vänner och bekanta - glöm inte det.*"

Neverwhere (2009-02-23 21:57)

Funderar kring det där med att "Någon som *alla* varit med" och folk som tar "Vad som helst när som helst" när det gäller att hitta en partner för stunden, tiden eller livet.

Många drömmer om ett ägande; att vara först, bäst och unik, men samtidigt vill jag vända på frågan:

Om du skulle möta en man eller kvinna på t.ex. en Ålandskryssning, som helt oväntat fick ditt hjärta att stanna upp samtidigt som det började galopera, en människa som attraherade dig på alla plan, ett intellekt som lockar dig till att lära dig nya saker, erfarenheter som får dig att vilja utvecklas, ett skratt som målar dagens konturer i andra färger än vad färgningsbokens nummer säger att man ska använda, en människa som får dig att explodera i liv, känslor, tankar och ger dig en närvaro i himlen... Tror du att man planerar ett sånt möte? Skulle du avböja ett sånt möte bara på grund av vilka du skulle bli buksvågrar med, eller av rädsla för att när räkenskapsdagen kommer ang. din partners "ligg" skulle överstiga den klokaste personen ni vet's IQ upphöjd i tio. Skulle du dömma en människa för att den levte, och bara se till dess förflutna istället för att njuta av nuet och våga skapa en ny framtid? Vad säger det egentligen om en sån människa? Vem är det synd om? Vem är det då egentligen som tar vad som helst när som helst?

Säg mig ett aldrig, och jag skall visa dig ett alltid. Ge mig ett mörker och jag skall visa dig ett ljus. Kalla mig obstinat och jag skall visa dig livet.

*Att möta det man inte väntade sig, där man inte väntade sig
Det är att möta livet, när man fortfarande lever*

Det är så jag ser på det.

Avstånd och tid är något som hjärtat inte känner till. Hjärtat har inga ögon som behöver glasögon, tidtabeller eller lexikon för att kunna se, komma nära, läsa eller känna. Man säger att man kan bli förälskad på ett ögonblick bara av att se någon gå in i sett rum - varför skulle det vara annorlunda bara för att man ser någon själ genom ord?

Själen kärleksförklaring (2009-02-24 05:41)

Vänskap

Jag har sökt det länge.

Jag har fått det i krävande relationer där man får våga sina ord. I relationer där skådespel utspelas. I relationer där det handlar om att bekräfta andas bekräftelse för att de skall känna att de duger. I Relationer där lusten att ändra har varit starka än något annat.

Under de senaste veckorna har jag fått en helt ny värld.

Vänner som står upp själva, går sin egen väg, men när jag vänder mig om så står de rygg mot rygg med mig.

Två vänner står ut. Två vänner som delat timmar med mig över mail, msn och telefon.

-

Linda.

En av de mest fantastiska människor som jag mött sen jag var barn och alla vuxna var fantastiska.

Du vet så mycket, ger ännu mer och lyssnar minst lika mycket. Du låter dagen vara dag och natten vara natt, samtidigt som du är andetagat där emellan. Tack för att du finns och att jag får dela dina tankar, när vi hjälper varandra genom sekundernas skog. De timmar vi lyssnat på varandra har varit så själöppnande och givande, att bara tanken på dem hade gjort mig nöjd. Har aldrig varit med om något liknande, och de band som skapas på bara några veckor har blivit starkare än med de som gått med mig i tiotal år. Detta är själen kärleksförklaring, utan ett ägandebehov. Det vi delar och sätter ihop tillsammans kommer aldrig att falla i andras händer, oavsett vart våra vårvindar för oss i år eller kommande år. Det vi har är hugget ur stenblocket som ligger kvar på toppen av kullen, som sysifos aldrig klarade av att lägga där, men som placerades där av våra själen i en annan tid.

Ammi.

En av de mest närvarande människor som jag mött sedan jag lärde mig att skilja på blod och ketchup

Den trygghet, lugn och närvaro som du ger även när mörkret saknar ljuset är otrolig. Du skapar inte bara luften, då är den som får mina lungor att dra ihop sig i en inandning när jag saknar syre. Insikterna som du ger mig, utrymmet som du skapar åt mig mellan tider och liv är makalöst. Jag har mött många människor som velat se mig, men du blundar och förstår ändå mer än vad någon sett i färdiga fotografier av mig. Banden som skapats på denna tid är inte av något tyg, det är av mänskliga sensor som förkroppsligar vår närvaro där tystnaden talar. Detta är själen kärleksförklaring, utan ett ägandebehov. Det vi delar kommer alltid att kunna beskådas som ett norrsken i botten av ett hav. För djupt för andra att förstå, för sällsynt för andra att känna till.

-

Under de senaste veckor har min familj utökats med kärlek och systrar, mödrar och döttrar.

Segern i slutet av kapitlet V: end kap. Vinsten i ens eget kapitel V: ens kap.

Vänskap

Jag kommer att återkomma till andra människor i min närhet

5.3 March

Dagen efter (2009-03-01 12:14)

När vi åkte hem från pappa igår, så stod vi trötta i tunnelbannan och reflekterade tyst och lungt över den fantastiska dag som det hade varit. Barnen stod på ena sidan och halvblundade och jag på den andra sidan av dörrarna i tunnelbanen. Två killar i min ålder kliver om bord, och sen ser jag hur den ena av killarna pekar på mina barn i smyg och säger till sin kompis: "Ser du de där två?" och följer sedan med ett resonemang, hur tragiskt det är att de är själva på tånget och hur oansvariga föräldrarna är som låter dem vara ute själva så här sent (klockan var 02).

Jag är för trött för att orka lägga mig i deras samtal, barnen insjunka i sitt. Men precis när killarna har klivit av vagnen, så kommer den yngsta av mina killar fram och kryper upp i min famn. Jag

hinner höra att de insåg att barnen inte var ensamma.

Min tanke efteråt var först att jag tyckte det var bra att det finns andra vuxna som bryr sig - men sen slår det mig.

De åkte minst 6 stationer med oss efter att de hade sett de "ensamma barnen" och inte vid ett tillfälle visade de en vilja att ta kontakt med dem, ellr försöka ta reda på något. Och jag inser nu hur dåligt jag mår av det.

Tänk att folk ser och mår så bra av att visa för andra att de ser att något är fel, och på så sätt visa att de är så bra och ansvarstagna och seende - men samtidigt så bryr de sig egentligen inte mer. De har inte vett att ställa en enkel fråga: *"Tja killar, Hur är läget - är ni på väg hem eller?"*. Att visa dem att det finns folk som bryr sig, att de syns, att man faktiskt kan kommunicera.

Denna sena tunnelbannetur blev som natt och dag mot [1]den magiska natt turen som vi tog för några veckor sedan. Då fanns det liv, värme och omtanke. Fulla och farliga ungdomar som brydde sig och visade glädje samt kommunicerade. Denna gång var det en mörk och grå vagn av folk uppe i sitt eget, sam bara krävde sin egen plats samtidigt som de dömde andra fritt från åhörare eller ansvar.

Vaknar upp på morgonen, läser igenom alla de fantastiska hälsningar som jag fick via vykort, mail, sms, msn, communities och facebook. Blir varm i kroppen. Har nog aldrig fått så många födelsedagshälsningar, så uppriktiga och så många oväntade - från vänner jag inte mött på länge, till nya vänner för livet. Fick paket och post med små underbara presenter till stora paket som var fyllda med en sån otrolig omtanke att jag nästan börjar gråta bara jag just tänker på det.

Värme

En otrolig värme.

Och sen tänker jag tillbaka på tunnelbanan och gör en koppling till ett annat meddelande som jag läste nu på morgonen, som knyter ihop natten med kalla band, där man också lämnar sina tankar tyst för sig själv och lämnar vagnen utan att göra något - utan bara tyst noterar vad man känner till någon nära en och sen med lättat hjärta över att man visat sitt ansvar, lämnar över allt till någon annan.

Vet att folk ibland talar om flyktbeteende när någon tystnar, när någon söker något annat. Men jag anser att det bara handlar om reflektion och nyfikenhet.

Att fly är det jag såg i natt och morse.

Att se något som gör en "rädd" och bara vända det ryggen...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1510>

Kärlek bakom moln (2009-03-03 09:07)

En konversation mellan ord

"Vad är det för kärlek - att du gör allt i din makt för att ta bort det jag älskar"

Om det är så att jag tar bort allt det du älskar med mig, så är det inte mig du älskar -utan en bild som du målat upp av mig. Detta är jag. Jag är sån här. Jag ger av mig till människor.

"Nej, det gör du inte - du har ingen kraft att ta itu med dina problem, all kraft du får av oss

som älskar dig- tar du inte till dig själv - du ger bort den - till andra"

Ledsen om jag fått dig att måla upp en bild av mig som inte är jag, en bild som du blir besviken av nu. Hade du läst min blogg så hade du kanske förstått vem jag är och hur jag värderar människor Jag tar hand om mina problem hela tiden, men jag visar inte det. Jag belastar inte folk med det.

"Men då måste du ju värdera de som står dig närmast - minst?"

Varför MÅSTE jag det?

"Därför att du utplånar dig själv till förmån för andra - du ger av din kärlek till människor som inte förtjänar den - människor du inte känner - bara för att du får en knepig kick av att hjälpa dem.? Jag vet inte- men det är ju som att se dig drunka o inte få hjälpa dig. Fattar du inte det?"

jag värderar ALLA människor lika mycket. för mina vänner har jag alltid döförvarnadravänskap, och de som står mig närmast står där för att jag tror att de ser mig och för att jag tror att de vill vara närmast - men många gånger så har det inte handlat omd et, utan människor har enbart funnits där för att de velat ha stört bekräftelse av alla

Jag utplånar aldrig mig själv.

Jag finns alltid kvar

"Jo, jag ser att du skriver det - men vi runt om dig upplever att du sakta dör"

ALLA människor förtjänar kärlek. Jag hjälper mannen som trillar på gatan fast jag inte känner honom. Det handlar inte om att jag känner människor utan att jag känner FÖR människor och känner MED dem.

Jag får ingen "Kick" av att hjälpa dem, men tack för att du gör så att jag känner mig förnedrad och sänkt av att hjälpa andra också. Det gör verkliugen att jag känner mig värdefull

"ja, till den milda grad att du utplånar dig själv."

När någon druknar i min närhet så frågar jag inte om de vill bli räddade - jag räddar dem ändå. Detär skillnaden

Jag utplånar aldrig mig själv.

Jag finns alltid kvar

"Du måste ju balansera krafterna i dig- du kan ju inte ligga på minuskontot hela tiden - du har ju redan klappat igenom - ser du inte varningstecknen?"

Jag klappade inte igenom pågrund av detta, eller för att jag är sån här - utan snarare för att jag inte fick vara mig själv

"Vad du säger är alltså - att du inte av egen kraft kan ta dig upp ur ditt drunknande tillstånd - Vet du varför?"

för kraften gav du bort"

Har jag sagt att jag inte kan ta mig upp? Skrev jag inte flera gånger just att jag INTE utplånar mig själv och att jag ALLTID finns KVAR?

"Jo, men det är ju en ledsen, sårad och orkeslös Du vi har kvar. EN som tappat livsgnistan"

Har jag? Varför lever jag då? Varför finns jag för mina barn? Varför, varför?

Livsgnistan finns alltid som en låga inom mig - jag tappar dock tron på människan av och till

Människan tappar mig

jag faller
slår i marken

Men jag tappar aldrig livsgnistan

Solen slocknar inte när den går ner för dagen
Den lyssar bara inte på oss för ett tag

"Ja, jag hoppas att du har rätt"

-

"Skall vi, eller dina barn vänta till du orkar lysa igen- ska vi ses dig ge bort ditt ljus till andra hela tiden?"

Nej, jag ger er också mitt ljus hela tiden

Det handlar om att leva och låta leva, sömn och natt, dag, och ljus - det är en del av livet, man måste våga tillåta sig själv att gråta och få må dåligt på samma sätt som man måste våga lite på människor och ge av sig själv

Vänskap/partnerskap och kärlek handlar inte om att ge och ta, det handlar enbart om att ge, för man kan aldrig ta det av andra. Det äkta FÅR man tillbaka

"Nej, det gör du faktiskt inte... Du väljer ju att inte träffa oss, dina barn var häromveckan hemma hos sin mor för att du inte orkade ha dom - för att du mådde för dåligt."

Ja, jag valde en dag, på samma sätt som solen en dag valde att vara uppe men bakom moln

-

En annan vän svarade mig med en fråga och ett påstående:

Dör du? Jag märker bara att du blommar och växer

Att smita från mysteriet (2009-03-03 15:24)

[1]"Jag ser hela frågan om Guds existens som absurd och fullkomligt ointressant. För om det finns en gud som är god, så kommer han att se till mina handlingar och döma efter dem. Och är han så fåfång att han vill bli tillbedd, så är han helt enkelt inte värd att be till. Jag tror att Gud inte finns tills motsatsen är bevisad. Gud är lika sannolik för mig som tomten. När jag berättade för Milos Forman att jag är ateist, sa han: "Men livet blir så fattigt om man förnekar all mystik!" Jag svarade att det är religionen som förnekar all mystik. Vi ska naturligtvis sträva efter att begripa så mycket som möjligt. Men att tillgripa Gud så fort man inte vet eller förstår, det är att smita från mysteriet."

Min vilja (2009-03-03 15:35)

Vilja

Jag vill gå längs stranden. Plocka snäckor, fjädrar, stenar och drivved att göra konstverk av. Sitta nära i sanden och känna vinden mot kinden och titta över vattnet. Gömma mig för omvärlden och intrycken.

Skog, hav och vind

[1]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/img_0346-copy.jpg

Ljudet av mina andetag (2009-03-03 15:46)

Mina ord

Tar tillbaka bloggen.

Den är min.

Mina ord.

Mina känslor.

Den handlar inte om bekräftelse från andra, utan enbart om att lämna mitt eget spår för min själ att se vart jag gått.

Så fr.o.m. kan man bara läsa.

Inte kommentera

Fråntar mig själv det, då jag känner att det inte skall spela någon roll vem som säger vad och varför.

Nu mera är det bara ljudet av mina andetag här.

Lyssna

Måla din egen bild

men det är slut

med att måla på mig

Kommunikationsväg (2009-03-04 09:35)

Någon sa att Guds sätt att kommunicera med dem är genom intuition.

Ja, Gud har sina vägar.

Det visar korstågen och alla hedersmorden.

Känner att det inte är min väg

Mitt sätt att kommunicera är genom persolig närvaro och raka samtal.

Även om jag glömmer ibland

-

Citerar min pappa, då han citerade Strindberg:

"Det är synd om människorna" Ja men visst. Av och till.

Barnsligt (2009-03-04 09:41)

Märkligt när det barnsliga plötsligt känns så mycket mer vuxet än det vuxna

[1]

Min bästa väns barn och mina egna barn, mitt i livet. Så totalt underbart att se.

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/img_0111-copy1.jpg

Självcentrerat och självvårdande (2009-03-04 10:17)

Vad är egentligen en blogg?

[1]Wikipedia: Blogg, en förkortning eller förenkling av webblogg; av engelskans blog, kortform av weblog från de engelska orden web och log, ([2]Logg: Loggbok, även skeppsdagbok eller skeppsjournal, är en bok där noggranna uppgifter om vad som inträffar under en sjöresa införs alltefter som resan framskrider) [3]Susning: En blogg eller webblogg (eng. blog l. weblog även blogger) är en webbplats som uppdateras ungefär som en dagbok på nätet ([4]Webbjournal: Det ursprungliga ordet weblog syftar på en journal där en person reflekterar över något som finns på webben, eller hänvisar till en länk. Men många bloggar som finns på webben idag är en persons dagbok, eller en blandning av journal och dagbok.) [5]Nationalencyklopedin: blogg, typ av webbplats som ofta uppdateras och som typiskt innehåller kommentarer till händelser i den personliga eller samhälls sfären. Ofta ges länkar till andra bloggar eller sajter.

Det spännande är att notera andras reflektioner. Som t.ex. folk som utbildar sig till att ta hand om utsatta personer, men sedan är snabba på att dömma ut just bloggar som något självcentrerat och självömkande. Att omtanke om den egna familjen och barn som hamnar mitt emellan som något som blir "tjatigt". Kanske inte konstigt att myndigheternas hjälpinstanter upplevs så kränkande av så många om denna syn redan finns bland de som utbildar sig till att vårda och ta hand om trasiga och uppgivna själar i jobbiga situationer.

Undrar om de också upplever en självbiografisk bok också bara är självupptaget tjafs, eller vad de tänker kring svaret på en fråga: "Hur mår du?" och någon svarar att den fortfarande mår dåligt och tar sig fräckheten att berätta om det.

Får en känsla av att det svenska samhället blir mer och mer likt det Amerikanska.

Med leende människor som sockersött säger: "*How aaaaare you?*" och "*You gooooootta come by if your in town!*" för att sedan förnärligt reagera om man verkligen skulle komma förbi eller säga att man måste piss och inte orkade med situationen.

Tacka vet jag Kanadensare, som alla Amerikanare med ett genuint människointresse och empati alltid visat sig vara. Inte konstigt att jag fortfarande längtar till en liten stuga i en Kanadensiska ödesmarken.

1. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Bllogg>
2. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Loggbok>
3. <http://susning.nu/Bllogg>
4. <http://susning.nu/Webbjournal>
5. <http://www.ne.se/kort/bllogg>

Nyanserade bilder (2009-03-04 10:41)

Tänk att folk kan klaga på andra över att de inte får en nyanserad bild när de bara tar in information från ett håll.

Det handlar om att klara av och våga se själv - lägger man tolkningen på andra och tar det rakt upp och ner, så har man missat allt med att lyssna och se. Det är som **Stellan Skarsgård** skrev i min tidigare

post: *“Vi ska naturligtvis sträva efter att begripa så mycket som möjligt. Men att tillgripa Gud så fort man inte vet eller förstår, det är att smita från mysteriet.”.*

Det personliga ansvaret finns alltid där. Men folk kommer oftast med det i kölvattnet av något annat. De använder det till ett slagträ istället för att förstå att det handlar mer om deras egen förmåga och en projektion för att skydda sig själva när de inser att de inte tagit ansvar eller gjort något fel själva tidigare.

Lägg det på gud. Lägg det på någon annan.

Eget ansvar är farligt.

Det kan ju visa att man är mänsklig, och inte en av guds änglar....

Hundliv (2009-03-04 17:13)

[1]

Vissa dagar är det ett hundliv att leva

Idag är det inte en sån dag

Haft Mamma och Antonella på besök, nu åker vi till Pappa.

Detta är en dag av Familjeliv

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/hundliv.jpg>

Världen förändrades men jag förblev den samma (2009-03-09 00:54)

”Den som är vis är vis endast därför att han älskar.

Och den som är en narr är en narr därför att han tror att han kan förstå

kärleken”

Paulo Coelho

[1]

Jag ser de bilder som folk målar med sina ord, de som hittar färgerna, speglar nyanserna och låter känslorna tala mellan orden som solstrålar genom moln och murgräna genom stängda staket - men det är otäckt för många. Speciellt de som inte förstår eller vågar fråga. Då blir det som spökerna under sängen. Verkliga och farliga - en grogrund till allt det som är fel med världen, där man dömer folk genom andra och det man själv inte förstår.

Ord har alltid ansetts vara farliga av dem som vill ha makt. De bränner böcker och dödar de som vågar skriva. Det är inte så annorlunda med dem som vill härska inom alla typer av relationer också. De är livrädda för ord och säger sällan något innan någon annan gett dem något som de känner att de kan spinna på, för att göra något som kan skönmåla deras egen bild.

Det är alltid lika märkligt när folk frågar "Varför?", men inte värdesätter det raka ärliga svaret bara för att de inte har förmågan att läsa ett nyanserat språk eller direkt känker och kritiserar svaret.

- Undrar hur de skall tro att de kommer varesig att få ett svar nästa gång och än mindre ett ärligt och uppriktigt svar?

Frågar man för att man vill veta, eller frågar man för att hitta en ursäkt för att få stå på andra? Vad tror människan på egentligen? Tror du på Gud, så har du ingen rätt att döma andra. Tror du på individen, så från säger du ju dig även där "rätten" till att döma andra. Ändå så dömer folk direkt för att de pratar i generella termer.

-

[2]

Inte bara helgen,

utan hela mitt liv

räddades
(bokstavligen)

av de två mest fantastiska vännerna som jag någonsin haft i min närhet. Hjalle och Ammi. Utan dem här, så hade jag skickat hem barnen till sin mamma, för att visa folk som anklagade mig för att inte ens klara av att posta brev till försäkringskassan på grund av min ångest och alla andra som faller in i tanken om att jag inte kan få saker gjorda - en tanke som jag själv bär och vet finns där hos mig också. Att jag verkligen kunde göra något, och för att dessutom se till att ingen skulle behöva må dåligt för mig någonsin mer.

Det kom en anklagelse som gick över alla gränser och ställde sig över min kärlek till livet och barnen - första gången på 41 år som det händer.

Ville blåsa
ut
min egen
låga

och de som såg mina ögon då vet att det inte var någo rop på hjälp, det fanns inget som talade om det förens efter jag hade fångats upp - utan att be om hjälp, utan att visa vad som var på gång - inget som kunde visa eller avslöja mina tankar och känslor... Men det tack vare människor som kände och såg igenom det skyddande ytan, skriver jag här och nu. Människor som visste att jag inte kunde eller fick vara ensam då, utan att förstå eller veta varför.

Jag såg mig själv i ögonen och vågade inte ens ta en bild

av den sorg och rädsla som fanns i ögonen då

[3]

Samtidigt som jag sitter och tycker synd om mig själv och tycker att livet är jobbigt så hör jag om en vän som är ledsen, frågar henne vad det är som tynger henne, svaret kommer som ett knytnävsslag

i magen:

Har en cysta i magen de vet inte om den är god eller ond än

Livet ställer genast världen i perspektiv, och det handlar inte om att andra har det värre, utan det handlar om att se vad som

är viktigt, att se vad som är värdefullt

att se

det man har

kvar

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/kvall.jpg>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/natt.jpg>

3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/morgon.jpg>

Falla genom mallar (2009-03-09 17:11)

[youtube 55c7rFT2nVs]

Set up - set up for the sake of a comfortable home Too young - too young to take control Mother's little weapon for when Father broke the rules He never wanted her or me He just wanted to be free There's a risk and a twist And all this from the girl you missed by minutes On the day you were hit Set up - every opportunity to make me like them Set up - born into a world where I had no control One set up leads to another Too set up to lie to each other And it's all been a fram I've got to change my appearance And get rid of the name They did it with mirrors They did it without pain I was set up and held up and stuffed in a cage Don't get up and say it was some other mother I'm sure enough it was you that planted me Is there anyone out there Who can change this atmosphere Set up - every opportunity to make me like them Set up - born into a world where I had no control One set up leads to another Too set up to lie to each other They did it with mirrors They did it with teachers They did it without pain They couldn't think of a number so they gave me a name Set up - every opportunity to make me like them Set up - born into a world where I had no control One set up leads to another Too set up to lie to each other They did it with kindness They did it with a smile They did it all with a licence They did it according to the rules They did it with good advice They did it for some reason They did it Well they tried Rupert Hine - The Set Up

Män sa (2009-03-10 21:21)

Mensa är en förening med ett större djup än vad många tror. De har sitt eget urgallningssystem inom organisationen för att särskilja ge som inte bara kapaciteten att svara på logiska frågor, utan även de som verkligen besitter intelligensen som reslutaten visar - något som de endast på pappret "smarta" inte lyckas att se eller förstå själva. Lite som *Kejsarens nya kläder*. Vet du vad dina poäng betyder och kan förstå dem både i teorin och praktiken så får man dra ur dig informationen att du är med i Mensa - Alla de andra som egentligen vet mindre än de som aldrig tar testen, är de som använder sig av sitt Mensa medlemskap som en merit eller en slagträ mot andra människor som de tycker är mindre värda än dem själva - det kan ju även folk som inte tagit deras tester förstå... Men inte dessa personen, vilket visar att Mensa inte handlar om intelligens, mänsklighet, förståelse, empati eller människokänedom :D

Sen har jag följande historia om en Mensa medlem:

Personen reagerade på att en annan människa alltid var så trevlig, öppen, snäll och gav komplingar till folk. Det var likadant till alla och på alla de olika ställerna som denna människa sätts vistas på. Mensa personen såg detta som en förklaring till att människan var falsk, ond, beräknande, obehaglig, mörk och en duperande mänsika med tomma ord o´ch floskler.

Logik: Om någon är densamma överallt och framför allt delar med sig öppet av värme och omtanke, så är man falsk och ond.

Känns som om någon mer pratar om sitt eget liv och har en brist på att se och acceptera än dennes egna normer samt projecerar sin frustration och bitterhet av bristen på värme och omtanke.

Lite som människan som ställer till stora scener och drar in andra människor, men när denna blir ombedd att ta et direkt med personen i fråga, så blir svaret att man inte vill blanda sig i eller att man inte längre bryr sig.

Människor är spännande.

Speciellt

när man lyssnar

på vad de säger

när de själva

inte vågar

Orden som kom tillbaka (2009-03-11 03:35)

Tiden leker med mig och ömsom ger den mig en del av evighetensark och ömsom blundar den när sekunderna sliter ut min hår med rötterna.

En vän sa: *Stör mig mest på folk. som jag gör 99 % av min tid på den här siten. fattar inte varför jag envisas...*

Jag svarade: *Fast är det inte det som är folks uppgift, att ge en något att störa sig på, så att man vet att de inte är något annat än schabloner och ge en fokus till att söka efter människorna?*

Svaret kom som: *Snarare för att man ska bli överdrivet tacksam när man hittar nån man har ett utbyte med... Önskar bara jag kunde låta idioter rinna av mig. men jag kan inte det där. allting sätter sig."*

Jag förstod orden, såg känslan. Såg självklarheten i att de sätter sig, för jag ser hur man står ensam - och visar sin styrka. Människan blir som trädet i regnet, önskan om att dropparna bara skall rinna av, samtidigt som de sjunker in i en och ger en styrka att växa, samtidigt som allt man själv känner är bara hur genom sur man blir.

Jag säger till svar: *Tacksamhet blir aldrig överdrivet, det är bara människans oförmåga att forma ord av värme, närvaro och omtanke som tvingar fram superlativen i hopp om att andra skall se det lilla*” och lägger till efter en andepause: *”med den stora vikten.”*

Orden som kom tillbaka var dessa: *”Det var en väldigt träffande beskrivning.. när jag var mindre, och min syster gick mig på nerverna (vilket hon gjorde 90 % av min vakna tid), så sa alltid mamma: ”lyssna inte, bry dig inte” jag fattade inte vad hon snackade om.. jag kan inte, inte bry mig.*

jag böjs av allt idiotiskt människor säger och gör... men jag går aldrig av. jag blir segare och segare. samtidigt som jag inget hellre vill än att det bara ska säga ”snap” jag vill få ur mig skiten. kunna avreagera mig. men det sjunker in och förgiftar mig..

nej visst är det så. en känsla är aldrig överdriven. om den inte är destruktiv. på det viset kan den ta orimliga proportioner. och när man blir smått berusad av vanlig hyfs... så kanske inte att tycker min tacksamhet är överdriven... men väl att det är jävligt tragiskt att det är så sällsynt. med hyfs och intellekt och utbyten.

Här kom jag att tänka på [1]min förra post om *Män sa...*

-

Läste några texter inne på [2]Poeter.se, där jag bl.a. hittade denna:

Vibration av liv Jag sitter på ett café Bakom mig sätter en kille ett pärlsocker i halsen och avfyrrar en imponerade hostteknik Jag tänker att han kanske tycker om att höras Att han inte gillar att sitta bakom och tugga på en bulle för trettio spänn Av: [3]**Zara**

Såg raden: *”Bakom mig sätter en kille ett pärlsocker i halsen”*, men läste den som: *”Bakom mig sitter en kille med pärlsocker i halsen”*

Så jag svarade texten med följande kommentar

”Framför mig sitter en flicka med pärlsocker i halsen Tyst som en mussla låter hon sin söta pärla skapa begär för mina ljud att nå fram” Härlig text som sprider värme och doft av nygräddade bullar och det lilla kafés intima atmosfär, samtidigt som den målar bilden av att ingen är där... för varandra

-

En annan vän pratade om längtan tillbaka till en annan tid, då föräldrarna fortfarande var i livet och en önskan om bara en dag till. Jag försökte känna efter och tänka till om längtan och dagar. Lyckades formulera ihop följande svar:

”En längtan efter det som varit, är i många fall bättre än en längtan efter det som kommer - för framtiden skall man inte möta med en längtan, utan med nyfikenhet. Längtan skall tillhöra minnet och se till att vi bär med oss tiden, trots att vi gått vidare. Men vet du vad? I minnet, i själen och i känslan, där får du faktiskt precis hur många dagar till som du vill. Det man ofta glömmer bort är ju just det att det som gör att vi uppskattar ett tillfälle just nu - är just själen och känslan, dvs precis det som minnen bygger på...”

[youtube udKHWYr9Uuw]

I dream of the winter in my heart turning to spring
While the ice gives way under my feet
And so I drown with the sun

I've been burning in water and drowning in flame
To prove you wrong and scare you away
I admit my defeat and want back home
In your heart under the rose

I open my eyes with a sigh of relief
As the warmth of summer's sunlight dances around me
And I see you with dead leaves in your hands

I've been burning in water and drowning in flame
To prove you wrong and scare you away
I admit my defeat and want back home
In your heart under the rose

HIM "Under the Rose" (©2005 "Dark Light")

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1717>
2. <http://www.poeter.se/poetHome.php?writerId=8611>
3. <http://www.poeter.se/poetHome.php?writerId=5417>

Mellan människor (2009-03-11 19:35)

I nattens samtal dök en mening upp, en mening som fick mig att stanna upp och tappa andan med sin insikt...

"Intelligens uppstår mellan människor" Quintus Horatius Flaccus (född 8 december 65 f.Kr. i Venosa, död 27 november 8 f.Kr.)

Hurvida det var **Horatius** som sa det, vet vi inte riktigt, men jag tror att det är en bra sidhänvisning om att hjulet inte behöver uppfinnas igen - det handlar bara om att våga dela saker med andra.

Fick en låt av en av mitt livets viktiga pelare, en pelare som inte bär mig - utan bär mänskligheten och stundens närvaro på sina axlar.

Hittar inte låten på [1]Youtube, men fick även texten, så jag vill dela med mig av den

Ögonen gråter, men munnen den ler
Hon är på väg upp och vill aldrig mer ner
Av löften och svek blev hon självdestruktiv
Och i rop på hjälp försökte hon ta sitt liv
Hon byggde en vägg utav falska skratt
Men bakom fasaden var det mesta svart

Jag hoppas att hon hinner komma till ro
Innan skalet spricker och faller ihop

Vad ingen annan vet är att sanden rinner ner
Om timglaset blir tomt så finns hon inte mer

Detta är en saga utan lyckligt slut
Ingenting blir nånsin som det var förut
Den som blundar slipper se hur det ser ut
För vem bryr sig om en saga utan lyckligt slut

Om jag hade vetat hur det skulle bli
Så hade jag tvekat och smygit förbi
För jag var den droppe som slutligen fick
Bägarn att svämma när säkringen gick
Så brinn för att synas och skrik så du hörs
För snabbt kan du tyna om illusionen förstörs
Och även om ingen kommer skulle på mig
Så tar jag på mig skulden till ödet för dig

Om timglaset blir tomt och sanden rinner ner
Så lyser inte solen på våran flicka mer

Detta är en saga utan lyckligt slut
Ingenting blir nånsin som det var förut
den som blundar slipper se hur det ser ut
För vem bryr sig om en saga utan lyckligt slut

Vad ingen annan vet är att sanden rinner ner
Om timglaset blir tomt så finns hon inte mer

Detta är en saga utan lyckligt slut
Ingenting blir nånsin som det var förut
Den som blundar slipper se hur det ser ut
För vem bryr sig om en saga utan lyckligt slut

Vildsvin *Saga utan lyckligt slut*

Om du inte uppfattar någon klok, så kanske det endast beror på att du själv står för nära, eller för långt bort?

[youtube pI-xrOnkW8U]

1. <http://www.youtube.com/>

Wild Wet West (2009-03-12 10:10)

[1]

Sitter och hittar coola saker på nätet. Tyckte denna var riktigt, riktigt snygg. Den är helt och hållet baserad på nedanstående poster...

[2]

1. http://artstorm.co.jp/lilics_wildwetwest.htm

2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/lilics_www1.jpg

Att våga (2009-03-12 19:45)

[1]

Kanske dax att äntligen få börja leka med dockor?

» [2]<http://www.mezcotoyz.com/store/detail.aspx?ID=625>

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/33700-1.jpg>
2. <http://www.mezcotoyz.com/store/detail.aspx?ID=625>

Trä eller annat material.. (2009-03-13 10:10)

Någon gång skulle jag vilja äga en riktig roddbåt av trä, och skulle inte det gå, så skulle jag vilja ha [1]denna båt istället.

» [2]**Länk**

1. <http://harryallen.info/?p=2125#more-2125>
2. <http://harryallen.info/?p=2125#more-2125>

Om ett och ett blir jag (2009-03-13 22:38)

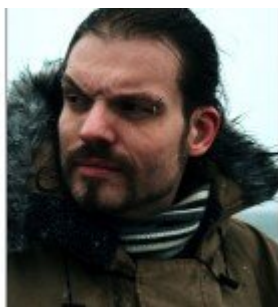

Kero Morris
2009

[1]

[2]

[3]

[4]

[5]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/img_0299-copy.jpg

2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/img_0263-copy.jpg

3. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/img_0311-copy.jpg

4. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/img_0309-copy.jpg

5. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/img_0504.jpg

En fågel i rymden (2009-03-14 05:59)

"Era kläder döljer mycket av er skönhet men döljer ändå inte det osköna"

Kahlil Gibran

Kenneth

[1]

En lärd man sade: "Lär oss hur vi skall tala med varandra." Och han svarade och sade: Ni talar när ni inte längre har fred med era tankar. Och när ni inte längre kan förbli i ert hjärtas ensamhet, lever ni på era läppar och ljudet är blott förströelse och tidsfördriv I mycket av ert tal stympas tänkandet. Ty tanken är en fågel i rymden som i en bur av ord möjligen kan breda ut sina vingar men inte flyga Bland er finns de som av rädslan för att vara ensama söker sig till de pratsamma. Ensamhetens tystnad avslöjar det nakna jaget för deras ögon och de vill fly undan. Det finns också några som pratar och utan kunskap och eftertanke uppenbarar sanningar som de själva inte förstår. Vidare finns de som bär sanningen inom sig, men inte uttalar den i ord. I dessa människors bröst bor anden i den pulserande tystnaden. Då du möter din vän på vägen eller på torget, låt anden inom dig röra dina läppar och styra din tunga. Låt din inre röst tala till hans öras öra. Ty han skall i sin själ bevara det som är sant hos dig på samma sätt som vi minns smaken av vinet långt efter det att färgen är glömd och bägaren borta. Kahlil Gibran: Profeten

-

Gick hem genom solen
efter
dess fallande ljus

från Änglaholm till Bromma

Längs stranden i Råå, mellan stenar och hav hittade jag tillbaka till mig själv, då själen smekte mitt ansikte som en kall vind och viska: "*Men DÄR är du ju*" när de dit målande konturen föll med piskande snökristaler.

-

*"Ni säger ofta: Jag skulle vilja ge, men bara åt dem som förtjänar det.
Träden i er trädgård säger inte så, inte heller hjordarna på era betesmarker.*

De ger för att få leva, ty att undanhålla är att dö.”

Kahlil Gibean

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/img_0183-copya.jpg

Fyller min kvot (2009-03-14 13:08)

Be mig att sätta punkt
och att jag skall gå
vidare

visa mig
att en negativ attityd kapslar in
en positiv öppnar upp

och jag sätter punkt
för er

lämnar er

från min
vidare resa

låter er få kapsal in det som ni accepterar

för att leva

mitt liv

i en positiv anda

av respekt, ansvar, förtroende, värme, omtanke, förståelse, nyfikenhet, frihet.

De sa att de gick
vidare

men egentligen

så tänkte de bara
snävvare

Skitiga skuggor i Stockholm (2009-03-14 13:34)

Kan inte vila.

Var jobbigt att komma till skitiga skuggor i Stockholm, de som låg bakom solens fallande strålar som jag gick igenom.

Men idag skall jag bort. Ut i kväll. Bryta loss konventioner, öppna sinnet, se sånt som jag aldrig sett, falla. Skapa nytt. Se mörker och känna ljus.

Tittar på möjligheterna på att lösenordsskydda hela bloggen, eller bara stänga av enskilda besökare.

Fredagen klargjorde behovet för människor att lämna saker bakom sig, men samtidigt oförmågan till det.

De fråntog mig en möjlighet. En plats att andas i. En värme att värma mig i, och på olika sätt gjorde sig lustiga och märkvärdiga över det. De dödade en del av mitt liv.

Vem vill gå och bära med sig något som bara luktar död?

Läser i [1]**Mikael Bedrups** blogg som jag så ofta återkommer till, följande:

”Är det därför Lisbet Salander blir så intressant. Hon reagerar till slut på allt elände, som många kan känna igen sig i, och säger ifrån och handlar, så som många själva skulle vilja. Är det därför många tycker hon är intressant. Men... hon reagerar med samma medel som sina förövare. Är hon inte av samma skrot och korn då? För hon inte bara vidare ilskan, som faktiskt är ett symptom på att något är felaktigt, genom att agera “öga för öga, tand för tand”. Hon säger oförstående i filmen: “man väljer vem man skall vara”. Barn som blir kränkta kan inte välja, situationerna ger dem oftast val att inte bli hela människor, de blir; rebeller, hjältar, tapetblommor eller clowner. Lisbet - rebell.”

Han pratar om “Män som hatar kvinnor” och det temat som **Stieg Larsson** ofta återkommer till: *Offer*.

Känner igen tanken, så många gånger som folk slår på dem som ligger - speciellt när de själva inte kan uppfylla sitt eget värde genom att känna att de kan/får hjälpa till - genom att prata om offerroller och martyrskap.

Vem stannar upp och lyssnar. Vem lyssnar på barnet inom en då det pratar om svarta blommer - väldigt få, och de som tror sig lyssna - lyssnar inte på barnet, utan lägger sina egna tankar och värderingar på vad det kan stå för... Något annat än vad som säg.

Trots att barnet bara ser och tänker på en svart blomma.

Man lär sig att inte säga var man tänker och känner, för folk tror alltid annat. Därför säger man också annat, just i hopp om att någon en dag skall tolka det till vad man faktiskt känner.

Jag vet att jag också är dålig på att lyssna. Men det är sånt som vi alla lärt oss, och jag är inte unik på något sätt.

I min värld får inte empati vara

unik

det skall vara vardagen

Samma sak med att lyssna och att se. Har slutat räkna hur många gånger jag blivit sårad och slagen. Det är inte längre av vikt. Räknar inte heller alla de gånger som jag funnits där för någon - och kunnat lyssna på dem. Räknar inte tillfällerna, för jag räknar inte heller

de soliga dagarna i mitt liv, eller
de fantastiska snökristallerna
som faller.

Jag ler
när
jag är
där

Minnet ger mitt blod dess värme.

1. <http://bedrup.wordpress.com/2009/03/14/man-valjer-val-vem-man-skall-vara/>

Trygghet & respekt: att värdera människor (2009-03-17 07:24)

Det finns några saker som jag försöker lära mina barn. En av dessa saker handlar om värde, värde på handlingar, saker och människor.

Många har en sån skev bild på vad värde är enligt mig. De flesta verkar tro att värde är något statistiskt och något som man ger oavsett - samt att det är andras rätt att ge och ta det.

Ett prakt exempel är t.ex. presenter från sina barn. Av någon anledning så anser många att det bara av rutin och självklarhet skall vara det finaste som man kan få. Varför? Vad lär man barnen? Vad händer med perspektiv, självinsikt och tryggheten?

Bara jag ger något så är jag bäst. Allt jag gör är det finaste.

En ganska bra bild av vad som är fel med samhället idag enligt mig. Varje dag som jag har tillsammans med mina barn ÄR den absolut finaste presenten jag får. Det säger jag till dem ibland. Det är en känslomässig sak som ger dem bilen av hur värdefulla de är i mitt liv även när vi inte ses, även om vi bråkar och även om de inte presterar något.

Det skall inte vara någon tävlig kring vem som ger bäst och finast present och barnen bör kunna få dela mina känslor över saker istället för att jag "bara för att det är så man gör" värdera deras presenter över allt annat.

Jag tycker att det handlar om empati och förmågan att se andra människor, att se och känna vad som verkligen sker - utan att det skall anpassas och förpackas i lådor från Ikea med familjebilder och värderingar.

Mina barn vet att de inte behöver ge mig den bästa presenten. De behöver inte tävla eller jämt vara bäst i mina ögon, för att ha min absoluta kärlek.

Jag vet att många som möt mig tillsammans med mina barn, har förvånats över hur mycket värme och kärlek vi ger varandra. För en tid sedan när jag skulle lämna av dem hos deras mamma, så kramade barnen om mig, vi pussades och de förklarade hur mycket de hade trivs och skulle sakna mig. När de klev av tåget, så inväntade de att tåget startade och sprang längs hela perongen i takt med tåget och vinkade med glittrande ögon. När tåget lämnat stationen, vänder sig en utländsk man i 50 år åldern mot mig och säger: *"Jag har aldrig någonsin sett några svenska barn visat sin pappa så mycket kärlek. Underbart att se. Ni måste ha en fantastisk relation"*.

Det tänker jag ofta på när folk ibland är snabba att dömma mig eller andra, utan att veta eller utan att tänka, utan att förstå och utan att se mer än vad deras mallar om hur allt skall vara, säger om

den absoluta stunden.

Ibland tänker jag på andra barn och tänker: "Stackars barn" som inte kan få äkta kärlek från sina föräldrar, utan bara möts av att allt de gör är bra och att man värderar livet i saker samt uppmärksamhet.

Jag minns de varmaste stunderna med min familj då jag var liten, och minns då stunder när vi höll på med våra egna saker och hade respekten för varandra utan att behöva klistra på etiketter från socialstyrelsen om att vi var tvungna att göra allt ihop hela tiden. Vi hade tryggheten i att veta att man fanns där, utan att man behövde få det bekräftat i ord om att man var bäst - man dög än då.

Märker nu i vuxen ålder att många har problem med den synen, och får för sig att man har dålig självkänsla bara för att man låter andra gå före en, att man inte tar plats eller tycker att andra är bättre än en. De lägger ett sånt stort värde på att man skall vara bäst - att de glömmer bort att man faktiskt duger precis som man är - och att vara bäst, synas mest eller något liknande inte spelar någon roll bara man har tryggheten i att leva och respekten för varandra.

Men det är ju det som samhället också saknar i dag.

Trygghet och respekt.

Att dö lite till... (2009-03-17 21:38)

[youtube 8xUwMp8Z0l0]

In our diabolikal rapture we live on and on
And death keeps knocking at our door
So we open the door and we die a bit more
Were in love with with death and we die on and on
Wont you close our eyes
Well be by your side
In your heavenly rapture we die on and on
And you keep waiting at our door
Yes - we open the door
Let us die a bit more
Because were in love with you and we die on
and on
Wont you close our eyes, eyes
Well be by your side
Your love is the only thing I live for in
this world oh how I wait for the day your heart burns in these heavenly flames
Ive already scorched in
I just want you to know Ill always be waiting
Your love is the only thing I live for in this world
Oh how I wait for the day your heart burns
In these heavenly flames Ive already scorched in
I just want you to know Ill always be waiting © HIM Our Diabolikal Rapture

[1]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/red-rose-photo.jpg>

Solens toner (2009-03-18 09:53)

[youtube W6GJEtpjB74]

Would you show me the door? My apologies I will slither out across the floor I will crawl out on my knees I'm ugly, my soul is ugly too I have so many flaws I'm sorry but there's nothing I can do I hate myself because I... I'll stand far away! My apologies I wouldn't wanna dull your sunny day I'll crawl out on my knees I'm sorry, I wreak of depression I have so many flaws Your happiness is my only obsession Just you, all you Don't blame me I never can believe how stupid I can sound For you, only you It's obviously my fault why can't I? And figure out what's wrong with me Just you, all you I can never truly make you satisfied sometimes I just wish I wasn't me For you, only you Maybe I'd be better off alone all I do is embarrass me I'm nasty, I'll try not to get me on you My apologies God forbid, what would we do? I'll crawl out on my knees I'll stand far away I have so many flaws I wouldn't wanna dull your sunny day My karma last night, was your dinner My apologies I will follow you cause your a winner I will crawl out on my knees You aura, it glows like toxic waste I have so many flaws Spit and I would lick it just to taste your presence.... © Zug Izland Sunny Day

[youtube 0VF0BIXP-0Y]

We used to swim the same moonlight waters Oceans away from the wakeful day - My fall will be for you - My fall will be for you My love will be in you If you be the one to cut me I'll bleed forever Scent of the sea before the waking of the world Brings me to thee Into the blue memory - My fall will be for you - My fall will be for you My love will be in you If you be the one to cut me I will bleed forever Into the blue memory A siren from the deep came to me Sang my name my longing Still I write my songs about that dream of mine Worth everything I may ever be The Child will

be born again That siren carried him to me First of them true loves Singing on the shoulders of an angel Without care for love n' loss Bring me home or leave me be My love in the dark heart of the night I have lost the path before me The one behind will lead me Take me Cure me Kill me Bring me home Every way Every day Just another loop in the hangman's noose Take me, cure me, kill me, bring me home Every way, every day I keep on watching us sleep Relive the old sin of Adam and Eve Of you and me Forgive the adoring beast Redeem me into childhood Show me myself without the shell Like the advent of May I'll be there when you say Time to never hold our love - My fall will be for you - My fall will be for you My love will be in you You were the one to cut me So I'll bleed forever © Nightwish Ghost Love Score

[youtube EOs2TSXTokQ]

Strawberries, cherries and an angel kissing spring My summer wine is really made from all these things I walked in town on silver spurs that jingled to A song that I had only sing to just a few She saw my silver spurs and said let's pass some time And I will give to you...summer wine Oh..oh..oh...summer wine Strawberries, cherries and an angel kissing spring My summer wine is really made from all these things Take off your silver spurs and help me pass the time And I will give to you...summer wine Oh...summer wine My eyes grew heavy and my lips they could not speak I tried to get up but I couldn't find my feet She reassured me with the unfamiliar line And then she gave to me...more summer wine Woh..woh..oh...summer wine Strawberries, cherries and an angel kissing spring My summer wine is really made from all these things Take off your silver spurs and help me pass the time And I will give to you...summer wine Mm...summer wine When I woke up, the sun was shining in my eyes My silver spurs were gone, my head felt twice its size She took my silver spurs, a dollar and a dime And left me craving for...more summer wine Oh..oh..summer wine Strawberries, cherries and an angel kissing spring My summer wine is really made from all these things Take off those silver spurs, help me pass the time And I will give to you my summer wine Oh...oh...summer wine © Ville Valo feat. Natalia Avelon Summer Wine

Kallsvett (2009-03-18 20:42)

[1]

Halsen och kallsvetten har fortsatt att göra sig påmind idag.

Även båda barnen var hemma idag för halsont oh feber.

Får verkligen ingenting gjort, utöver att gå till apoteket och köpa ipren till lillkillen och en tidning åt dem. Hade så många planer för dagen - men....

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/img_0333-copy-3b.jpg

En man (2009-03-18 20:52)

Fick en text av min förstfödda son. Han skrev:

Jag ser en man långt bort. Han är inte osynlig för världen, bara för liten för ögat, men rösten ger stort intryck på alla han möter. När han pratar kommer blommor och stjärnor ur hans mun istället för det förvrängda tonårs snacket. Man dras till hans menings fula meningar och även hans röst, men det är inte bara det, han kan även ge världen nya väggar eller teorier. Han kan flytta orions bältet och sätta det på karla vagnen och han kan göra nya bilder. Om han bara rör sig så vet man det, för alla vet vem han e och vad han är skappt för... Andreas Melin är här för att rädda planeten!

Stackars barn. Tänk att de skall behöva ha en sån far. Vad skall de bli av dem?

- Kanske självständiga och tänkande individer med ett eget öga för vad som är viktigt här i världen utöver vem som ger bäst och finast presenter....

Den bortglömda Dörren (2009-03-18 22:25)

Fick häromdagen äran att läsa en makalöst fantastisk kvinnas privata blogg, och där mitt bland hennes starka tankar låg en underbart starkt lysande berättelse, och för att jag inte skall tappa bort den - så har jag nu fått tillåtelse att lägga den även här på min blogg:

Den bortglömda Dörren "Ljudet av knackningen ekade inom henne. Skulle hon våga öppna? Säkrast vore ju att inte göra det... Ändå närmade hon sig Dörren. Den där förhatliga öppningen till Känsloerna. Hon kikade försiktigt ut genom kikhålet. BAAM! skrek det inombords. Hjärtat slog hårdare och känslan som genomsyrade henne när hon sakta la handen på dörrens slitna yta gick inte att benämna i ord. Hon kände honom. Genom dörren kände hon hans hjärtslag, hans värme. NEJ!! Hon ställde sig tvärt med ryggen emot Dörren. Som för att försöka stänga han ute än mer. Utanför rörde sig den unga mannen. Han tittade forskande på denna slitna Dörr han hamnat inför. Han visste inte helt varför men han måste...bara måste röra vid den. Han visste att hon stod där innanför. Han lyfte handen o la den ömt o respektfullt på den kyliga ytan. Värmen strömmade in, igenom Dörren, in i hennes kropp. Så nära, men så långt ifrån. Hon höll andan, lyssnade, undrade... ..och någonstans där inne började hon att hoppas. Han var inte ens bredvid henne, inne hos henne. Men han hade lyckats med det hon lagt bakom sig i livet. Han skänkte henne mod att våga tro, våga försöka lita. Hårt pressade hon ihop ögonen o försökte stänga ute allt det här härliga. Det välbekanta men avlägsna. Det hon längtat efter men uteslutit. Det pockade inom henne. O plötsligt insåg hon att hon faktiskt ville igen. Ville ge han chansen, ge sig själv chansen. Något sprack o föll till golvet. Hon kisade med ena ögat ner för att se. Där låg den. Muren hon arbetat på så länge. Men hon var inte längre lika rädd. Det var okej. Hon kände att hon skulle nog våga öppna Dörren. Snart. Väldigt snart igen."

Billigt nöje (2009-03-20 12:29)

[youtube 1KsT6juGgGU]

Flyktbeteende (2009-03-20 12:33)

Min vän **Kimrin** fortsätter att tipsa om bra serier:

[1]
(klicka för större bild)

Brian K. Vaughan's "The Escapists"

Medias våld i samhället (2009-03-20 13:14)

När jag var hos läkaren igår så sa han en sak som var intressant om människors våld mot varandra.

När män slår kvinnor så hamnar det i media

Men kvinnors elakhet i ord och handling slår minst lika hårt - om inte djupare, då man aldrig får någon förståelse för det eller kan visa upp några bevis för det.

Väldigt många män tar livet av sig på grund av det.

Men det står det aldrig om i media

Sen undrar man vart samhället är på väg, med mobbingen som ökar och bristen av respekt för ord och hur folk "säljer" sina egna själar för att bli lyckliga...

Undrar hur länge med skall undra med stängda ögon och när man skall börja våga se...?

Detta snuddar vid en annan tanke som jag hade tidigare idag, ang. ens egna barn och vilka känslor som man får ha inför dem och mot/till dem.

Jag kom fram till följande resonemang:

Man får ha alla känslor i världen för sitt barn. För vet du vad. De är människor också. Visst har man oerhört speciella band till dem, och de kommer alltid att finnas i ens hjärta, men de är människor också. De är inte av glas och de sitter inte på en pedestal, de är ej heller gjorda av socker när de går ut i regnet. Man får vara irriterad på dem, det finns oerhört mycket kunskap i det. Tänk det barn som aldrig får känna att någon som älskar dem, också kan vara arg på dem - Att de växer upp och tror att all ilska är av ondo, att allr handlar om dem vs andra. Empatin föds i känslan mellan kärlek och hat, ilska och glädje, den växer på bandet av kärlek mellan två människor. Så därför är det viktigt att man lär barnen vad kärlek är, det tar inte bort känslor eller fel - kärleken skall bara dra dem ut i ljuset så att man kan se att små sakerna inte är så farliga och stora som man annars tror. Kärleken är inte blind, det är bara människan som sällan vågar titta när den visar sig. Ångesten är Nyfikenhetens lillasyster. Den som syns mest, bråkar mest, har sönder mest saker, men egentligen inte alls är så farlig och framför allt inte vill något illa.

Idag pratar alla om "ny media" och hur folket styr, tar makten och att allt ligger i våra händer.

Varför pratar så få om vad vi faktiskt gör med denna makt?

I väntan på... (2009-03-20 19:09)

Ställde mig en fråga idag: *Frågar man sitt barn om vad som är bra politik?*

För barn så är varje minut och dag deras sanning och verklighet. *This is it!*

Det är därför som deras fantasi och inlevelse är så stor.

De lever i vad de vet.

När man blir äldre

börjar man

leva i vad man inte vet.

Det handlar inte om upplevelsen, nu, utan om allt som kommer, sen...

Många trillar och börjar ett liv som bara handlar om "sen" i tron om att de hittat sin barndom, men deras *nu* handlar inte om nu:ett som det gör hos barnen då de säger *sen* eller *strax*, utan det vuxna *nu* blir enbart till ett störe och större skal för att fyllas med allt det som kommer *sen* - men undertiden så förblir de tomma.

Man blir till ballongerna på barnens kalas
de som är roliga ett tag,
tills det att de spricker

och försvinner bort med vinden.

Tomma, i vänta på att fyllas sen

Allt grundade sig i vad man frågade barn och hur man ser och tolkar deras svar. Man pratar om valmöjlighet. Men om någon ber dig att välja mellan två saker som inte inte känner till, så säger du att du vill veta mer om dem, att det inte går att fatta ett sånt beslut utan en grund och kunskap.

Ändå ställer vi liknande frågor till våra barn varje dag. *Vill du det eller det?*

Barn baserar sina svar på verkligheten som de känner just nu, inte vad de *vill*, och för dem så är drakar och magiska slott i skogen en verklighet. Det är bara vi som saknar fantasin att föreställa oss en annan verklighet än den som andra lärt oss genom att döda vår fantasi.

När ett barn säger *sen* så menar den när den kommer dit, med vad den har nu. När en vuxen säger *sen* så menar den när den kommer dit, för att ta vad som finns där.

Ge och Ta

Ung och gammal

Ljusets skugga (2009-03-21 08:45)

Jag [1]skrev igår: *"Så därför är det viktigt att man lär barnen vad kärlek är, det tar inte bort känslor eller fel - kärleken skall bara dra dem ut i ljuset så att man kan se att små sakerna inte är så farliga och stora som man annars tror. Kärleken är inte blind, det är bara människan som sällan vågar titta när den visar sig."*

Följdfrågan och resonemanget kom kring allt det negativa som man själv inte ser, men ens vänner ser.

Svaret formulerade sig likt följande.

Allt ljus har en skugga.

För precis som ljuset gör att man själv ser det som andra inte ser, så döljer skuggan för en just det som de andra ser.

Det är ljusets skugga.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1789>

lockelse av fördärv (2009-03-22 14:10)

[1]

Var på [2]Ritz Reunion Party med Hjalle i går.

Så skönt att få komma ut.

Fick låna ett par byxor av Ammi. Byxor som jag sneglat på i flera år. Trivdes verkligen så bra i dem som jag hade trott -även om andra sagt att de inte kan bäras av mig, och någon i min ålder.

Jag bevisade motsatsen.

Hade en fläta bak i håret också.

Det var så skön stämning där också. Avslappnade människor, trots att det var utsålt (900 pers). På scen stod bl.a. Johan Kinde, Ratata och Orup. Hade samtal med gamla vänner och bekanta.

Kände mig så levande.

Om jag i en metrosexuell andra hade en fläta i håret igår, så gick jag än längre med en kjol för en vecka sedan då jag var på en annan fest; [3]DekaXS – the Dark Room Knight, där jag mötte en helt ny värld. En spännande och levande värld av intryck och uttryck, värme och närvaro och trots attribut som för många målar upp en bild av något helt annat.

[4]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/ritz.jpg>
2. <http://www.debaser.se/kalender/1482/>
3. <http://www.dekadance.se/news.php?page=1235407387524581>
4. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/img_02311.jpg

Lyssna på mig Tina!! (2009-03-24 14:27)

Gud,
vilken del vill du ta
av mig för att göra
Tina OK igen?
Kom, ta den!

[1]

Min andliga öppnare, min vän, min guide... Underbara Tina...

Varför kan du inte öppna upp mer dörrar åt mig, fortsätta vara min vän och guide, varför måste du tas bort från mig, från oss, från dina underbara barn och familj?

Den så levande, så närvarande och givande kvinnan Tina, ligger helt ofattbart och väntar på döden.

Vi har gått igenom mycket - upp och ner - men alltid med livet i centrum, även tider som vi har varit ifrån varandra och utan kontakt.

Plötsligt så är inte längre livet i centrum.

I ljuset av din själv speglar sig nu ofattbart döden.

Jag vet att du tror på större saker, men just nu ser jag inte det. Jag ser bara våra minnen, dina ord och handlingar och allt det som du gjort för så många, inklusive mig.

Känns som att någon ber mig stå stadigt och kaxigt bredbent och våga vara mig själv, samtidigt som man sågar bort mitt högra ben.

Man säger ofta att livet inte är rättvist. Är det därför som de tar dig vidare nu - för att du förtjänat din rättvisa och får komma till ett ställe där du får det och kan få breda ut dina vingar i sin fulla prakt?

Fan Tina, jag saknar dig så!!! Du var inte klar här, inte på långa vägar!!
Du fick aldrig visa mig din ö.

din ö

d.ö

dö

NEJ!!!!

Du får inte!

Hör du det??? Du FÅR TA MIG FAN INTE GÖRA DET!!!!

Lägg av! Kom tillbaka!

Snälla...

Lämna oss inte... Snälla...

Kom tillbaka!

Snälla....

Hör du mig?

Låt mina tårar så marera av din krafts frön
Låt din kraft få gro så att du visar döden
vad livet är

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/tina.jpg>

Johanna: Hur kunde du? [PRIVAT] (2009-03-24 19:46)

Hur kan man bli så låg att man använder någon annans dödliga sjukdom som ett slagträ mot andra? Hur kan man frånta någon annan dennes känslor, och samtidigt ge dem skulden? Hur kan man säga sånt som förnekar någon annan att sörja eller ta ett sista farväl? Hur kan man utan någon riktig vetskap värdera andras känslor? Hur kan man påstå att sorg är något man måste "förtjäna" för att känna?

- Hur fan kan man bli så låg, Johanna??

Johanna, du har tidigare anklagat mig för att vara feeder, när jag hyllade kvinnor och jag sa att några extra kilo bara var snyggt. Du har sårat och dragit upp saker när folk varit som mest känsliga bara för att själv kunna framstå som att du finns där och stöttar dem. Nu anklagar du mig för att vara delaktig i att Tina ligger för döden i Creutzfeldt-Jakobs sjukdom.

Tina ligger för döden, men det är Du som är sjuk...

Trots att du och jag inte dragit jämt, så ställde jag dig bara en enkel fråga ang. Tina idag och du valde att bemöta mig med arogans, skitsnack och påhopp samt oerhörda anklagelser.

Jag känner Tina, och vet du vad - hon hade avskytt det som du gjorde. Tina brydde sig om människor och älskade dem.

Du älskar bara dig själv, och de stunder då du får stå på någon annan.

Jag sa det till Tina flera gånger. Hon höll med, men försvarade dig, gång på gång -även de gånger som hon var så ledsen och besviken på dig.

Synd att jag inte kunde haft fel.

Synd att du var tvungen att bevisa det åter igen

även en sån här gång

...och på Tinas bekostnad.

-

Jag har aldrig tidigare blottat någon med namn på bloggen, tänker inte länka till dig, vill inte blotta dig så - Det är du inte värd. Men jag vill ställa mig upp en sista gång för det som Tina stod för. Det stora med henne, hennes hjärta och medmänsklighet.

Det som du aldrig kommer att ha.

Därför säger jag ditt namn, så som man även namngav både [1]Judas och [2]Brutus.

Johanna, ditt namn står med dem.

Tina, hennes namn finns bland stjärnorna som lyser, vinden som blåser när ingen ser, livet som växer i marken, kraften av vågorna mot Lagnös strand.

Hur fan kan du svika henne och dra hennes mående och namn i smutsen av det som ligger mellan dig och mig.

Johanna

Hur kunde du?

1. http://sv.wikipedia.org/wiki/Judas_Iskariot

2. http://sv.wikipedia.org/wiki/Marcus_Junius_Brutus

Creutzfeldt-Jakobs sjukdom (2009-03-24 21:33)

Alexander frågade: *varför kommer hon att dö?*

Jag svarade att Tina har en oerhört ovanlig och farlig sjukdom, en sjukdom som det inte finns något botemedel för, [1]Creutzfeldt-Jakobs sjukdom

Alexander sa: *Kan du ta farvel från oss också? =(*

Jag lovade honom det, vet att Tina skulle uppskattade det. Hon fick aldrig träffa mina söner, men jag vet att hon väldigt gärna ville det. Hon ville ta med dem till sitt sommarställe på Norra Lagnö, och ta med killarna ut att fiska. Lära dem hantera en kniv. Jag berättade det för honom.

Alexander svarade: *Ok jag har alltid velat fiska*

Jag lovade att säga det till Tina och mina tårar föll i sitt bottenlösa håll igen. Snälla kan någon få dem att sluta? Kan någon ta bort smärtan från mitt bröst? Snälla. Kan någon ta henne tillbaka till oss?

Snälla?!

Ta Tina tillbaka till oss...

Det gör så fruktansvärt ont.

Så ont.

1. <http://www.socialstyrelsen.se/ovanligadiagnoser/Creutzfeldt-Jakobs+sjukdom.htm>

Förbereder ett farväl (2009-03-25 08:43)

Innan skolan går Joakim in på MSN och skriver till mig om Tina: *Hon kommer aldrig försvinna från våra hjärtan. Hon kommer aldrig lämna oss så länge vi tror på henne.*

Mitt hjärta blöder, min själ skriker, min kropp rämnar, vill bara att någon skall rycka loss en del av mig, i utbyte mot att **Tina** får vara kvar. SKulle inte känna någon smärta - för det finns ingen smärta som kan mäta sig med den som jag känner nu så fort som jag tänker, blundar, ser, minns eller försöker andas...

Jag minns när Tina kom över i höstas och vi satt i min soffa i flera timmar. Jag fick min morgonrock då, för hon brydde sig, och kände och hon visste. Vi skickade några sms innan hon sa att hon behövde tid för sig själv. Det var mycket i livet.

Ingen kan ta bort det som vi hade och det bandet som vi fortfarande har, oavsett hur mycket de försöker kräva en ägande rätt på någons själ, personlighet och hjärta. Vi pratade ofta om det, hon höll med, men samtidigt var hennes hjärta så stort att hon såg folk för mer än det och höll dem nära henne även om de gjorde henne förtvivlad gång på gång.

Idag verkar de inte minnas det, utan de fortsätter att lyfta fram sig själva med hjälp av din storhet. Det är tragiskt. Det var inte du, bara dem som speglade sig i din själs djup - de livnärde sig på ditt skratt och värme bara för att du tillät dem få. Du förstod att de behövde andras luft för att andas.

Just nu vill jag bara ge dig min luft.

Vill att du skall andas igen.

Snälla... Andas!

En på miljonen (2009-03-25 11:02)

Minns när vi mötes den 12:e April 2007, **Tina**, du sa att mina vingar släpade i marken. Vi fann varandra på ett sätt som andra aldrig förstod och än idag inte förstår.

[youtube XwJyFyBQVEM]

Jag vet varför Tina drabbades. I Sverige uppskattar man att omkring en per miljon invånare insjuknar i Creutzfeldt-Jakobs sjukdom. Hon är en på miljonen.

Men varför kan inte folk insjukna i sjukdomar som bara kräver ett plåster för att allt skall bli dra igen?

Åkte till sjukhuset med **Floria**, och där låg hon. **Tina**, lika vacker som alltid. Hennes fantastiska ögon sökte sig till mina, även om hon hade svårt att hålla dem kvar. Hon log. Jag såg det. Jag kände det.

Jag berättade vad barnen hade sagt, klappade henne från **Anna** och **Hjalle**. Visade att jag hade på mig armbandet som hon hade gjort till mig, med en magisk text inuti. Smekte hennes panna och kyste henne. Bad att hon inte skulle förlåta mig, det fick hon vänta med till att vi träffades nästa gång.

Lovade att jag skulle lära barnen hantera en täljkniv i sommar.

Tårarna forsade hela tiden.

Men Tina var så fin och stark där hon låg. Ludwig hade gjort en sån fin bild till sin mamma som hängde på väggen. Vet att hon såg och hörde mig. När jag tog hennes hand fick jag en stöt. Det var som våra själar kopplades ihop igen. Bad henne om att berätta om sin resa i mina drömmar.

När jag gick därifrån gnistrade tårarna i solskenet, precis som hennes ögon och skratt brukade.

[youtube cHTidpsZKXc]

Det är vi som dör (2009-03-25 20:28)

Tårarna gör fortfarande lika ont och faller varesig jag är hemma, på tåget, grät öppet mitt i Konsum, tårarna faller oavsett vart jag är - så fort som jag andas.

Hon saknas mig,

och hon har ändå inte ännu lämnat oss...

Hon kommer aldrig heller att göra det. Jag sa till henne: *Det är inte du som går bort, försvinner eller dör, det är en bit av alla våra hjärtan som gör det. Du kommer alltid att finnas kvar inom oss*

Tina gav livet själv något att leva för, något för själar att eftersträva och något att få hjärtan att slå för. **Tina**, du är den slutgiltiga insikten.

Tack för att du delade med dig av allt under din resa. Det tar inte slut här, du byter bara spår.

- Lova att skicka vykort!

Jag fäster frimärket med mina tårar

Kramar av tårar (2009-03-26 10:04)

Har lyckats sova, men så fort som jag vaknar så faller tårarna....

[youtube Pow5VzQmbyk]

”Livets mening kan vara att betyda något för någon” Lena Edlund

Skrev detta till **Tina** den 19:e September förra året:

Att dö en smula visar bara hur stor ens hjärta och själ verkligen är då smulan visar sig vara som en kontinent av känslor

Inom små spröda väggar bor en av de största kvinnor som jag mött. En kvinna som kan se bortom morgondagens drömmar och gårdagens sanningar. En kvinna med läppar som sommarens mjukaste moln. En kvinna som när hon hittar sig själv är det som får sekunderna att vilja gå framåt av nyfikenhet på livet. En kvinna, det är du Tina, oavsett vad tiden målar upp för spår och vilka omvägar livet än må erbjuda dig; så är du en av de största jag någonsin mött. Ditt hjärta är endast utmanat av barnens tro på morgondagen. Men i ett samhälle som idag, kan man inte lyssna på sitt hjärta för slagen drunknar i plundringen av vår jord, så ibland får man bara blunda och vänta, med ett slående hjärta. på att morgondagens drömmar slår in. Tina, du är som dagen och natten. Även när du dör, så återuppstår du lika fantastiskt varje ny dag och natt.

Året innan skrev jag detta inför hennes födelsedag:

Den som sa att livet var som en choklad ask, levde nog inte livet fullt ut, eller hade kapacitet att ta till sig allt. Livet är livat, det är inget som är uppdelat så må väl dimensionerade fack, med söta saker som har spännande fyllning. Men har man tur, så kan man någon gång under livet trilla på någon som är sött och bjuder på ett djup och spännande innehåll. Något utöver det vanliga. Något som står vid livets sida, istället för att bara trilla med i den fors av livsmöten som vardagen erbjuder. Skärgårdstös som du är, så borde du vända dig till naturen och räta upp dina tankar... Fråga det vackraste trädet på Lagnö vad 40 år är för ålder, viska samma fråga till den lenaste mossan du hittar i skogen, klappa en sten i standlinjen och upprepa, ”Vilken ålder är gamal?”. Sen kan du fråga höstvinden, som busar med trädtopparna: ”Vilken fart har man när man rusar?”. Ålder och fart är något som, precis som vikten, inte egentligen har någon betydelse - utöver de normer som samhället försökt att fastslå på samma sätt som en ny skatt uppsatt på ett träd i sherwoodskogen. Du får leka lite Marian och rida på en pil som flyger genom en snårig slottshäck, och våga möta världen utanför de murarna som byggs kring dig. • När du säger din mors namn, kommer du fram då - eller gör hon det? • När du slår upp 40 år i en uppslagsbok, ser du en bild på dig, eller finns inte ens den ”termen” med? • När du ser tjurrusningen, vilka anser du vara de/den dumma, människorna eller tjuren? Så tjusrusa du som det förtjusande barn av din tid du är, bli ett stolt barn till en majestetisk tall och fortsätt med att vara den underbara, vackra och fantastiska Du, som DU faktiskt är...

[1]
Veronica, jag och Tina.

Läser **Kahlil Gibran's** ord om döden:

Sedan talade Almitra och sade: "Vi vill nu fråga dig om Döden." Och han sade: Ni vill veta dödens hemlighet. Men hur skall ni finna den, om ni inte söker den i livets innersta? Ugglan, vars nattögon är blinda om dagen, kan inte avslöja ljusets mysterium. Bill ni verkligen skåda dödens ande så öppna er för livets sinnliga närvaro. Ty liv och död är ett liksom floden och havet är ett. I djupet av era förhoppningar och önskningar ligger er tysta kunskap om det som är bortom döden, och likt frön som drömmer under snön drömmer era hjärtan om kommande vår. Tro era drömmar, ty i dem döljer sig porten till evigheten. När ni fruktar döden är ni som herden när han darrande står inför konungen som lägger sin hand på honom som tecken på ett erkännande. Är inte herden bakom sin fruktan fylld av glädje över att han får bära sin konungs tecken? Men är han inte än mer medveten om att han darrar? Vad är att dö annat än att stå naken i vinden och smälta i solen? Och vad är väl att sluta andas annat än att frigöra andedräkten från dess rastlösa puls så att den kan stiga upp och vindgas alltmer och fri från alla hinder söka sig till Gud? Endast då ni dricker ur tystnadens flod kan ni verkligen sjunga. Först när ni nått bergets topp kan ni börja bestigningen, och först då ni återlämnar er kropp till jorden kan ni, i sanninge, dansa.

Kommer att tänka på dina minnen och din dröm om att åter bada och dansa nakna i konungens fontän vid Drottningholms slott, ta med mig till Krauss grav och dricka champagne, minns dina ord: "*FAN... DET ÄR JU DÄR DU ska vara!!!!!!!!!!!!!!*"

[youtube O2AEaQJuKDY]

Även om hjärtat drunknar i alla tårar, så har det hittat ett fäste efter att **Veronica** berättat vad du sagt till henne om mig vid upprepade tillfällen. Tack **veronica** för att du förmedlade det vidare. Du är en stor kvinna du med. Jag lovar att hålla **Tinas** ord till dig inom mig, och vårda dem med hela hjärtat, enbart för mig själv.

Kramar om morgonrocken som jag fick när det började bli kallt i höstas. Det var viktigt för henne att jag mådde bra, som alla andra människor kring henne. Kryper upp i soffan. Kramar den hårt, känner hur tårarna fortsätter att falla samtidigt som vårsolens strålar värmer. Men jag svettas inte.

Det är bara hela min kropp som gråter

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/080228a.jpg>

Att finna solljus... (2009-03-26 12:10)

[youtube ffv-B0QxmQ8]

Våren är en fantastisk årstid, jag mötte henne en vår...

Minns Tinas fantastiska gröna ögon, ögon som jag såg leva för sista gången igår då de sökte min blick...

FAN vad ONT det gör.

All sorg över att mista någon, är så total och påtaglig att den visar att verkligheten bara är en fantasi. Det enda verkliga är kärleken. Finn den och du har funnit livet!

[1]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/img_0170-copy.jpg

[1]

Natten föll, för att aldrig mer resa sig. Dagen blundade, för att aldrig mer se.

Det var vad vi såg.

Men flickan med de smaragdgröna ögonen såg mer än det. Hon såg nya färger, och kände till de större äventyren, de som låg bortom den verklighet som vardagen målat upp.

Där andra var snabba med att döma, blunda och inte förstå - så tog hon sig sin tid. Flickan lät våran enkla verklighet möta hennes universiella hjärta. Hon anpassade orden till vad vi kunde ta in. Hon gömde meningen i ord som vi förstod, med en känsla som skulle så ett frö - bara för att få gro i lugn och ro hos människor som stressade fram.

Mänskligheten av fixerad vid sina mål. De ville avsluta, ställa åt sidan och stå över. Hon gav dem dessa *mål*, men med tiden och insikten så skulle alla så småning om förstå. Hennens meningar och ord var aldrig avslutade. De var byggsatser och ett pussel, där vi skulle möta en insikt i dess rätta bemärkelse. Genom att se in i oss själva, utan att försöka se ut som någon andra eller vi själva ville vara.

När hon gav oss mål, så var det inte tävlingen och resans slut, utan det var för oss att upptäcka tiden, och sätta det samman till vad det var: En *måltid*. Mat, näring, tid för eftertanke och reflektion samt tillfälle att värma sig, bygga sin egen styrka.

Hon visste att vi alla skulle resa. Hon pratade ofta om det som man kunde se, just där ingen såg någonting. Där alla var tvungna att stanna upp, känna och ta sig tid att se. Precis som en måltid. Minnas hur det smakade, precis som en konstnärs bilder handlade om att minnas hur det kändes.

Hennes ord handlade sällan om att granskas ordagrant, det var som serifferna i hennes ord inte var en del av bokstavsanatomien, utan det var knoppar av känslor som skulle få slå ut inom oss - om vi vårdade hennes ord och vattnade vår egen själ.

Hon såg livet där andra bara såg snabba rörelser, utspel, skydd och en personlig tillfredsställelse över att man var bättre än andra och att man stod på ett eget plan. Hon förstod att människan behövde den tryggheten för att klara av sin vardag.

Hon såg färgerna som vi inte ännu hade hittat på, formerna som vi inte hade drömt om, och sakerna som vi själva blundade för. Där vi jagade rätt och fel, liv och död, mening och att stå över saker, så såg hon en spännande berättelse som gick genom högt gräs i en orörd natur, av människor som höll för ögonen och räknade högt i väntan på att de skulle få vara med i leken och börja leta...

Det var vad hon såg

När hon gick vidare genom den levande skogen mot den smaragdgröna månen

Hon kallade sig Tina

Flickan som reste vidare....

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/03/flickan.jpg>

En ljudlös ram av ljus (2009-03-31 13:19)

Tiden står aldrig stilla, det är bara vi som förtvivlat försöker springa i kapp med den...

I lördags så gick jag ut på en fest för att ge en vän stöd, men jag fann även en annan vän där, som jag också försökte hjälpa med att hitta stöd i tillvaron.

Det intressanta var dock att innan vi gick ut så sa **Ammi**: ”Nu har du besök av någon”. Jag tänkte inte så mycket mer på det, då det är självklart för henne att se såna saker.

På tunnelbanan till festen så mötte jag min syster, och när jag presenterade henne så gjorde jag tydligen det genom att kalla henne **Tina**. Därefter berättade **Ammi** att hon såg en skugga och kände nån närvaro under hela kvällen, på ett sätt som hon inte sett tidigare. Sen när jag kommer hem, så nås jag av beskedet av **Tinas** dödsfall.

Kontantkortet till den telefon som jag hade fått låna av henne hade också tagit slut under kvällen, och istället för att ladda det som jag brukade - så kändes det helt rätt att övergå till min andra telefon istället.

I skenet av det som hände så känns det som en ängel lättade min börda, gav mig ljus och kraft.

Men trots att sorgen nu har en ljusram, så känner jag mig så otroligt tom. Bara ett tomt ”Jaha” står skrivet i mina handlingar och själ. Så, det är en ny dag. Jaha. Så, solen skiner. Jaha. Inget utropstecken, inget frågetecken, bara en enkel ensam liten, liten punkt.

Har alltid sagt att det är det lilla i livet som är det viktiga. Det har inte varit tydligare än idag. Denna lilla lilla punkt. Avslutar så mycket, utan att påbörja något annat. Den är som tystnaden efter en utandning. Så tom på liv, så full av tårar - det är som sekunderna efter man drunknat, när man slutar kämpa och varje muskel och nerv i kroppen ger upp. Avslappnad utan ro, enbart på grund av att ansträngningen känns meningslös.

Kanske är det därför som punkten är så viktig. Den avslutar en mening. Gäller bara för mig att hitta den meningen, innan jag driver in under isen...

Tina har gått vidare. Tog en större resa, gick själv utan våran medverkan. Går vidare, i motsats till att åka smalare, så som livet är i mångt och mycket - bara följa med och allt bara blir mer segrigerat. Nu går hon, reser hon, upplever hon själv - nya, större och annorlunda saker än vad vi ägnat ett liv åt att lära oss.

Känner mig lugn, men tom, precis som när man lärt sig något nytt, men ännu ej har fått någon erfarenhet av det. Att ha sett än viktig och bra film, men som sa allt samtidigt som den lämnade en med personliga tankar, eller som att flytta hemifrån för första gången och ha en hel lägenhet att fylla med nya drömmar och upplevelser...

Man lämnar något värdefullt bakom sig, men har samtidigt resten av livet framför sig...

Tappat inniativ och motivation till mycket. Idag har jag bara huvudvärk, ingen ork och mår dessutom illa.

Landar i barnens sista ord om Tina efter de hörde att hon hade rest: *"Du kan se henne om du bara kollar upp."* och lilla Joakims så vuxna ord: *"Hon kommer alltid finnas i mitt hjärta och även ditt. Hon kommer aldrig försvinna hon är precis där du vill, hon finns vid din sida här och nu."*

5.4 April

Leva vs. liv (2009-04-04 12:10)

[1]

Igår var vi på bio och såg premiären av Monsters vs. Aliens - En spännande film, utifrån det faktum att det var kvinnorna som hade de starka rollerna och männen var svaga och oföretagsamma. Kul och intressant att se att man vågar ta till såna grepp, då det är så behövligt i hela samhället.

Därefter så gick vi på resturan och slutade hemma hos Hjalle. Vilket gjorde att det blev två sena

dagar för barnen med massor av intryck och spännande upplevelser utöver deras vanliga vardag inlåsa inom hemmets trygga väggar.

Det har varit så underbart att se deras ögon leva upp, öronen röra sig, och se hur hela deras själ speglar och spelat upp livets kraft med alla möten, trots att ögonen blivit trötta. Nu möter de livet, på sina villkor i min och vänners trygga famn, utan att någon rensar vägen framför dem. Stöter de på ett hinder så får de först försöka lösa det själva, och gissa om de är duktiga på det? Klarar de inte av det, så finns deras pappa och andra som enbart ser till deras bästa, precis bakom deras rygg, för att hjälpa dem.

De skapar sig själva nu.

Som att födas på nytt.

som jag själv

[2]

Appropå film, så fick jag det senaste nyhetsbrevet från **SubDVD** och trillade över en film som bara kändes så intressant: [3]*A Man Who Was Superman* av **Jeong Yoon-chul**

Soo-jung är en producent som gjort filmer om folk under några år. Under ett av sina projekt så får hon sin kamera stulen, men den återtas av en man som påstår sig vara stålmannen, men saknar sina krafter till följd av en kryptonit som en skurk satt i hans huvud. Men han hjälper ändå så gott han kan. Soo-jung ser en tok, men inser att han kan vara ett intressant material för en dokumentär.

[youtube DQ0tZ-1ydsY]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/04/monsters-vs-aliens-poster.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/04/soderkvall.jpg>
3. http://www.subdvd.com/productViewer.do?url=%27http://www.subdvd.com/productView.do?prod_id=690078%27

suck (2009-04-04 23:34)

[1]

Seriöst.

Finns det någon häftigare och ballare än Wolverine i Hugh Jackson's tappning?

Han, tillsammans med Sean Connery, Johnny Depp, Viggo Mortensen och Mikael Persbrandt tillhör den skaran män som t.o.m. gör mig knäsvag.

Idag har det varit en bra dag med barnen ute i solen.

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/04/wolverine_1.jpg

Barnsligt (att vara pappa) (2009-04-05 14:13)

I dagenssamhälle, så är det många pappor som inte tar sitt ansvar, de finns inte där, de får inte ha kontakt, de bryr sig inte.

Men hur är det att vara en pappa som verkligen finns där för barnen.

Närvarande och med dem. Lyssnade på dem, som ser tillsammans med barnen, pratar med dem och upplever livet med dem.

Vi sitter och äter frukost tillsammans, diskuterar ord som är svåra, pratat människor och situationer, samtidigt som vi låter fantasin flyga fritt. De får vara en del av mitt liv - möta människor, lära sig nya saker. Tillåta dem få växa upp, låta dem få ta ansvar, ge dem möjlighet till att försöka lösa saker själva - bygga deras självkänsla och självbild - med en varm och trygg rygg av närhet - under ett eget ansvar.

Senaste veckan har varit fylld av äventyr och erfarenheter samt intryck av sånt som de aldrig mött tidigare. I deras andra vardag så rör de sig bara inom hemmet och släktens trygga famn, allt anpassas

och kontrolleras först.

Vad skall man göra för att accepteras och ses som pappa. Jag finns här, jag är med dem. Jag lyssnar, vi pratar. Vi gör saker och de får en frukt varje morgon samt sallad till varje måltid och godis på fredagarna.

Ändå så känns det som att man som pappa ständigt jobbar i motvind och allt ifrågasätts och inget är tillräckligt bra.

I media ser vi jämt hur papporna inte finns där, och så fort som en pappa gör något så blir det: ”Åh, vilken fantastisk pappa du är!”, men lika snabbt så förringas det som papporna gör - speciellt av barnens mödrar. Inget man gör är tillräckligt och det skall ständigt ifrågasättas och kritiseras.

Det känns som om man är en av de värdelösa papporna, en av de som inte tar ansvar, en av dem som inte finns där - samtidigt som den spegelbilden som man själv ser i **Niniane** vattniga ögon, drar helt andra konturer av liv och närvaro...

Handlar det om manligt och kvinnligt kanske?

Varför handlar det inte om *barnsligt*?

Utanför barnens värld (2009-04-05 14:15)

Så har konflikterna blommat i vanlig ordning. Det började med ett bråk hurvida en vän till mig fick skiva i min älsta sons blogg, och hurvida det var OK att länka till och från den. Detta handlar om en nära vän till mig, som jag träffat och har största respekt och förtroende för. En mamma med ordnat liv och egna barn.

Men det blev till något oansvarligt och för att citera mina barns mamma ”ytterst sjukt och olämpligt”, och sen fortsatte hon ett resonemang kring: ”Varför kan han inte få ha den ifred och dela den med sin familj och sina egna vänner bara?”. Problemet uppstår när han själv tycker det är kul med kommentarer och att han är nyfiken på mina vänner samt ser dem som sina vänner.

Jag har haft långa samtal med honom om nätet i generellt och han är ytterst medveten om hur nätet fungerar och tar ett fantastiskt ansvar för vad han gör.

Grundgrejen tycker jag ändå är att om man skaffar en blogg till sin son, som hon i detta fall gjort - så måste man förstå vad nätet handlar om och att det redan i det skeendet är öppen för alla och går att hitta genom en enkel sökning på Goggle...

Intressant i sammanhanget är också att mitt i allt detta så fixar barnens mor konto åt dem på en site som kräver att man är 18 år för att vara där, samt tycker det är OK att vår 9-åriga son utger sig för att vara 15:år på nätet. Egentligen så är ju det någotr viktigare att ta tag i - då det lägger en grund för just det beteende som vi samtidigt säger att de skall akta sig för.

Men summan i det hela kommer ju längre samtalet går. Det handlar inte alls om en kommentar, en länk, en vän eller bloggen överhuvudtaget - det handlar om hennes relation till mig. För när hon går in i samtal med min vän, så hamnar fokus plötsligt på äktenskapets uppbrott och hennes känslor kring det hela. Jag bemöta henne med respektfulla ord och rakta tankegångar - men när hon mailade min vän så var det med ord om att jag var: ”så innåt h-vete korkad” o.s.v.

Tyvär som så ofta så hamnar barnen i hennes skottlinje utan att hon ser det.

Som det är i kommentarerna på hans blogg nu. Han berättar vad vi gjort, hur han möter nya

människor och hur trött han sen är när det är dax att lägga sig. Hennes kommentarer blir hela tiden: "Stackars er som var super trötta - det är klart att det är jobbigt att först gå i skolan en hel dag och sen inte få koppla av och slappna av på kvällen heller.", "Det låter jobbigt att behöva åka mitt i natten när man är så trött..." och "Se nu till att sova ut ordentligt..."

Vad skickar det för signaler, när han samtidigt skrivit om spännande möten och erfarenheter?

Vi hade ett långt samtal vid frukosten idag, där jag bad båda killarna för kommentera veckan och frågade om det hade varit jobbigt, eller om de reagerat negativt på något. Både två tyckte att de hade haft jättekul och att allt hade varit spännande och givande.

Det som de hade uppskattat mest var dessutom alla de stunder där de gjort sånt som de själva sa: "Inte normalt får göra", vilket handlade om att få ett ansvar och göra saker själva - att få vara barn och upptäcka saker, att få utveckla och testa sina egna erfarenheter - utan att ha en förälder med sig vid sin sida hela tiden. I båda fallen så kom de dock hela tiden tillbaka för att kolla läget, hörde av sig för att berätta vad de gjorde och precis allt som ansvarsfulla och mogna barn gör.

Barnens mamma ansåg att det var som att prata med en vägg då hon bemötte mig - hon hävdade hela tiden att hon tog ansvar, var en bra mamma och att sönerna skulle få vara sig själva och barn. Men samtidigt så lyssnade hon inte på dem, hon lyssnade inte på mig - hon drog upp riktlinjerna för vad barnen ville och så vidare.

Hon är en bra mamma, inget snack om den saken - men hon är inte världens bästa mamma. Barnen berättar ofta vad hon sagt om mig, och hur jobbigt det är att hon hela tiden finns och skapar konton på de ställen som de är på nätet - där hon alltid skriver "I Love My Kids", vilket också varit hennes konstatnta MSN status sedan i somras.

Vi pratar om henne också ibland, och allt som oftast så försvarar jag henne och vi resonerar kring hur och varför som hon reagerat på olika sätt. Många säger att jag inte skall oro mig, utan att det kommer att bita henne själv i svansen - men det är just det som jag oroar mig för. Hon är barnens mamma och de har rätt att älska henne lika mycket som sin pappa - och jag vill verkligen inte att de skall få agg mot henne för något som hon själv gör.

Förra helgen ville jag "låna" barnen några timmar för att gå på Hälsomässan med dem - men det gick inte, för de hade planer för hela helgen. När sedan lördagen kom - så satt plötsligt barnen online på MSN hela tiden och jag frågade dem lite förvånad vad de gjorde för spännande - svaret blev att de bara var hemma. Mammans kompis hade blivit sjuk... Någonstans kan jag tycka att om man sätter barnen främst så hade man där kunnat skicka ett kort SMS till mig om att det hade kommit en öppning, så om jag ville ta med dem på mässan så hade det gått - allt jag nu hade ett sms som löd att: "Du får inte låna barnen till helgen"

Jag önskar bara att jag skulle kunna nå henne, men det går aldrig. Vilka samtal vi än börjar, så slutar det alltid med alla mina fel och brister och vad hon anser att jag gjort mot henne - att våra problem började innan det och bygger på hennes behandling av mig - är helt ointressant och hon är inte intresserad av att lyssna, att prata eller reda ut något. Allt handlar enbart att måla ut ur hennes liv.

Men jag ställer mig själv utanför

i barnens värld

Att slåss med en halv vinge (2009-04-08 21:46)

Jag slåss med en halv vinge för att flyga, och håller mig just ovan vattenytan.

Möter människor som i en strävan efter att finna sig själva projicerar sina drömmar och hopp på en annan människa, och sen när de upptäcker att den människan inte är en filmduk, utan en levande canvas med pågående målningar, så blir de besvikna och skyddar sig själva genom att kränka eller hänga ut den andre.

Att i ärlighetens namn använda sig av lögner, svek och intrång är lika med att i religionens namn förtrycka kvinnan. Det är bara ett sätt att göra fel på. Finns inget som rättfärdigar eller gör det OK.

Planterar man blommor, så skall man inte rycka upp dem så fort som skotten bryter genom marken, utan låta dem få växa till sig och slå ut i vår/sommar solen innan man luktar på dem.

Jag slåss med en halv vinge för att flyga, och håller mig just ovan vattenytan.

Jag vill ha och längtar efter närheten, men samtidigt så vet jag att jag bara har en vinge nu. Jag är inte mogen för det, jag klarar inte av att bära, eller lyfta från marken som jag står på.

Jag har ett behov av att få läka, att växa, att se, lyssna, och upptäcka. Att få vara - men inte i ensamhet. Det finns fantastiska närhet kring mig, en oerhörd värme - men jag kan inte alltid ta den till mig.

Dagarna efter det att barnen åkt, så blir det som tydligast. Då faller jag.

Ringarna sprider sig över vattenytan..

Nej (i en annan värld) (2009-04-09 23:08)

Jag har övat på ett par saker i livet.

Det är att säga "Tack!" när jag blir glad, får något eller bara är just tacksam. Att säga tack är för mig ett sätt att visa att jag uppskattar något, inte tar det förgivet utan verkligen ser det som ett speciellt tillfälle och en fantastisk gest av någon.

Det är på är att säga "Ja", att försöka ta emot saker, att släppa in saker, att acceptera andras välvilja, vänlighet och omtanke. Att visa att jag förstår och respekterar andras vilja samt kan ta emot det som de vill ge mig.

Jag sätter ofta ihop dem till: "Ja, tack" och avrundar med "Vad snällt!"

Men jag kan inte ännu säga "Nej"

Det är ännu svårare att säga "Nej, tack"

Varför kan jag inte säga ett så enkelt ord som "Nej"? Det är en bokstav mer än "ja" och tre mindre än "älskar", två ord som jag kan säga.

"Nej" är att frånta någon annan ett "ja", det är att vara otacksam mot en gåva eller ett erbjudande. Det är att vara oartig, att vara egoistisk och att inte förstå någon annans uppriktiga vilja.

"Nej" är att döda.

Be mig att säga nej till dig, och du ber mig att döda dig.

Det kan jag inte.

Inte ens med ett tack efteråt.

Det andra som jag inte kan, är att säga vad jag vill eller ta för mig. Har lärt mig att män alltid förtrycker och att det jag tycker är egoistisk. Har lärt mig att man alltid har ett ansvar, även om det är två som är inblandade så måste någon ta ansvar om den andre inte vill dela på det. Jag är den som säger "Ja", när någon frågar vem den skyldige är - även om det inte skulle vara jag, för jag förstår att den som är skyldig inte orkar eller kan stå för det.

Så be mig göra ett val för mig själv och be mig välja mellan ja och nej i en dubbelbottnad fråga.

Det kan jag inte.

Inte ens med ett tack efteråt.

För jag väljer inte åt mig, jag väljer åt dig

Be mig plocka ner månen, eller färga havet rosa, be mig om något annat än att tänka på mig själv eller att säga nej. Be mig inte göra illa dig - för det är vad det betyder för mig

i den värld som jag kommer ifrån.

Antweps Centralstation 23:e Mars 2009 (2009-04-11 00:46)

Bara för att kunna bli glad igen..

[youtube 7EYAUazLI9k]

(Som promotion för ett Belgiskt TV program så gjordes denna "happening"..)

Feelgood (2009-04-12 01:02)

Mer att hitta tillbaka till ett leende med...

[youtube 9lp0IWv8QZY]

För evigt (2009-04-13 01:39)

För att må ännu bättre...

[youtube J_YdaSsvEs0]

Everlast
Die In Yer Arms

En sten (2009-04-13 13:20)

Det föll ingen sten från hjärtat.
Hjärtat var en sten.
Det var jag.

Den som jag ville bli. Det är min nya dröm.

Att vara en sten.

Bara få stå där. I alla väder.

Men någon kommer troligen att bära in mig.

Någon annan kommer att tycka att jag är ensam och vilja ställa mig tillbaka, men inte hitta vartifrån jag blev tagen - så att jag efter en lång stund blir ställd med någon helt annan sten.

och bara stå där

Som en sten. Något vi alla vet vad det är, har nytta av, retar oss på, skapar med, men ingen av oss behöver se...

För det är ju bara

en sten

Levnadsglädje (2009-04-13 13:23)

Vad är levnadsglädje...?

Många säger att man slösar bort sin tid om man ger sig hän och verkligen lägger tid på något...

Andra säger att man slösar bort sin tid om man bara lägger sig i solen och bara är...

Ingen säger något

till en sten.

Mimosasallad (2009-04-14 03:01)

Det ögat inte ser

Ett virrvarr av tankar och reflektioner speglade ur ett inre universum

fönstertjänare och livsutsugare. Patetiskt kontemplerande, fast det egentligen bara är opererande och kontiminerande. Smutskastande, och blodigt uppslitande utan precision eller finesse. Förgiftat av sitt eget behov av att trycka till och livnära sig på de ruttna benen från skeletten i ens eget bagage.

Falskt inlyssnande och uträknat dömande. Insiktslöst navelskådande, fast det egentligen inte är mer intuberat och kuvös inkopplat för att ge livsuppehåll, där frånvaron av det egna livet är andras skuld den egna rollen aldrig klaras av att ifrågasättas - utan att lögnen andas för högt och ger imma på glaset.

ett virrvarr utan tankar eller reflektioner aldrig speglade i ett yttre universum

Det ögat aldrig såg

var

en själv

Sundsvall/Timrå (2009-04-14 03:19)

Första bilderna från Påskens fotoresan till Sundsvall och [1]Timrå.

[2]

Åke Åberg
2009

[gallery]

1. <http://www.timra.se/>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/04/sundsvall-1.jpg>

Stoppa huvudet i sanden! (2009-04-14 04:46)

Det finns tillfällen då folk verkar stoppa huvudet i sanden...

[youtube _kVYSDxLWzs]

Mer finns att hitta via den underbara misslyckandes bloggen - kanske kan även du få känna att du inte är helt misslyckad idag!? ;)

» [1]<http://failblog.org/>

1. <http://failblog.org/>

Hemma... (2009-04-14 13:01)

[1]

Kollade runt lite på **freshome** igen...

Hittade ett [2]snyggt och genialisk lösning för ett kök • [3]Snygga ramar för spännande bildlösningar • [4]Coola lösningar och ideér för barnrum • [5]En grymt ball dörr som jag redan uppmärksammade i TV serien *Shark* • [6]En kaxig bokhylla • [7]och en en spännande lampa som utmanar naturlagarna

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/04/celebrity-pictures-house-md-wake-up.jpg>
2. <http://freshome.com/2009/04/07/marcello-zuffos-movable-kitchen-design/>
3. <http://freshome.com/2009/04/01/wrap-around-corner-frame-a-new-way-to-display-pictures/>
4. <http://freshome.com/2009/03/26/children%e2%80%99s-bedrooms-by-dearkids-a-splash-of-color-and-a-dash-of-delight/>
5. <http://freshome.com/2009/03/23/ergon-by-venetian-celegon-trendy-two-way-door/>
6. <http://freshome.com/2009/03/20/innovative-bookshelf-boldness-pinned-on-your-wall/>
7. <http://freshome.com/2009/03/10/melting-light-by-dbproduktgestaltung/>

Besatthet vs. storhet (2009-04-14 13:19)

Nätets mörkaste sidor mötta mig i natt.

En besatt människa som inte drar sig för något och helt utan någon mental kapacitet över huvudet till att bära sig själv eller ta in andra, en person som rör sig genom nätet med olika profiler vart man än möter denna person.

En person som inte drar sig för något och där förljugna krafter river i allt. Med almenacka, och anteckningsbok förs det lista och koll på allt som andra gör och allt ifrågasätts - utan att personen lyssnar på svaren, eller ens är intresserad av dem. För "smulorna" räcker inte, allt skall vara totalt och fullständigt efter personens egen limiterade värden och värld.

Att personen klankar ner på andra i samma miljö, att inte ens arbetskamraterna klarar av denna människa, är tydligen inget som lägger något frö av eftertanke - och skulle ett frö planteras, så skall det ryckas upp med rötterna så fort som man ser tillstymelsen till ett skott komma upp genom marken - aldrig låta något få utvecklas och växa.

Fick ta en sömntablett för att kunna somna efter att barnen gått till skolan i morse och jag varit uppe och försökt bemöta, besvara och samtala samt diskutera med denna ihåliga vägg av självupptaget damm av sitt egna personliga förflutande, och total brist på insikt.

Fick följande påstående om mig själv: *"En människa som du kommer aldrig heller att förstå någon annan än dig själv"* samtidigt som personen kränkte vänner till mig, på det lägsta och mest otäcka sätt, som jag hittills möt.

Insåg att jag var tvungen att kapa av denna sjuka gren som spred sig som kallbrand genom den förlängda kroppen.

Gjorde ont att behöva göra det.

Men när jag vaknade, så insåg jag vad karma handlar om - balsansen mellan Ying och Yang.

Jag hade fått ett SMS från **Johanna**, där hon väldigt stort och genom en fantastisk styrke ansträngning faktiskt erbjöd mig att få vara med på blommorna från **Tinas** vänner, till hennes begravning. Det värmdde hela min själ, och jag vet att **Veronica** också är ansvarig för det. Hela gesten samt tanken uppskattas något enormt.

Tack båda två!

-

Död och liv samt mänsklighet och omänsklighet möttes under samma dygn.

Dax att möta livet utanför alla ettor och nollor, utan för den snabba internetmotorvägen, och bortanför nätets klibbighet...

Kallade sig för Vinterbarn (2009-04-14 15:12)

Vinterbarn

Är det för kylan
som bor i dennes hjärta
eller är det för att

det bara är en person
som smälter bort
när riktig värme
tråder fram?

och visar

allt som döljs
i dess smutsiga
dikeskant

av livet

Det viktigaste ordet (2009-04-14 17:53)

Vilket är ditt viktigaste ord?

Alltså, det ord som du nästan aldrig säger, det ordet som du vårdar inom dig och kanske släpper ut endast någon gång under din livstid...

Vad är det för ord för dig?

Är det *Förlåt?* Är det *Älskar dig?*

Eller har du ett annat ord som du verkligen menar så där mycket att man inte behöver säga det mer än en enda gång och dess budskap och känsla är så total?

Ibland tänker jag... (2009-04-14 17:57)

...att jag skulle vilja råka ut för en olika och förlora mina händer och förmågan att tala.

Undrar vilka som skulle se mig då, och vilka som skulle tycka att jag fortfarande var något - utan mina ord.

Orden är ju som stjälgar till livsblomor och piskor av en själ i oskuldfullhetens mantel.

Man frågar ofta: "*Vad vill du bli när du blir stor?*" och oavsett svaret så uppmanar man sedan barnen till att lära sig, ta reda på och forma sig efter sin dröm. Även senare i livet när någon påstår att deras liv tagit slut att de inte kan något, även där sporrar vi folk till att gå vidare, lära sig något nytt så att de kan nå sin dröm.

Men ändå, samtidigt så säger vi till folk: "*Jag vill inte att du skall anpassa dig för att få mig, för att vara med mig. Jag vill att du skall vara dig själv, den du är.*"

Varför tänker vi inte så om utbildning och en framtid när det inte rör oss själva - men så fort som något närmar sig vår själ - så blir anpassning, utveckling och omformning något farligt.

Det är aldrig så att något ändrar sig, utan själen är alltid den samma - det är bara vår kostym som vi anpassar likt sommar och vinter kläder eller hurvida vi åker motorcykel eller om vi skall gå på bal.

Därför undrar jag hur folk skulle se på mig, utan mina ord.

Vad ser de? Varför?

samt vad är det med det

som skiljer min dröm
från er

verklighet?

Tron om en tro (2009-04-15 13:25)

Vi säger ofta.

”Lyssna på mig. Låt mig få tala till punkt. Detta är viktigt att du lyssnar på detta.”

Tro på mig.

Men sen säger vi samtidigt

”Vissa saker skall man hålla för sig. Allt skall inte sägas. Det är viktigt att inte dela allt.”

Tro på mig.

- Är det därför som ingen längre vågar tro på tron och sin magkänsla?

Eller är det för att vi tror att någon sätter oss på en tron och att vi inte längre skall få vara oss själva?

Ivilket fall förstår jag att det är farligt.

Det är en farlig värld där

ute

Att måla en vackrare mask (2009-04-19 02:18)

Drömmen kunde inte möta verkligheten... Så därför måste jag kliva ner från mina höga hästar, och landa i verkligheten....

Allt annat var bara min egen drömbild, ett fint och snyggt mål, en målbild, som jag inte når hur väl jag än vill...

Jag är inte något speciellt på det sättet Det är bara mina ord och bilder som lyckas måla en vackrare mask...

Just nu känns det inte som att jag har något annat val, men jag vet att jag med tiden kommer att hitta någon annan verklighet och lögn att bygga upp mig på, så att jag skall se stark och naturlig ut...

Det är dags att sörja mitt liv, mina sorger och förluster. Utan projicering.

Alla andra projecerar så mycket av sig själva på mig.

Kliver ner från mina höga hästar som jag själv och andra satt mig på genom mina ord och bilder... Man har sett dem, men inte mig - jag måste slå mig ner, istället för att slå mig upp...

Har sällan ångest, jag finner mig för lätt i omständigheterna och situationerna och använder vad de tillhandahåller - så jag får bara ångest när jag rör mig mellan omständigheter.

Jag stävar nu ner, för att landa från en dröm, för att ta mig under molnen, för att få smutsig, varm jord under mina fötter och låta höga hästar få springa fritt utan min tyngd och mina tyglar

Mitt liv, mina värderingar är ett luftslopp som byggt på en dröm, dax att jag kommer till verkligheten.

Jag skadar inte mig, jag skalar bara av mig mina masker, krossar dem, och nöjer mig med att vara den jag egentligen är... Inte den som mina ord och bilder målat upp

Frågon som föddes blev denna:

"ja, det är bra att vara i sin egen bas..kanske är det dina visioner och drömmar som skadar dig? Egentligen?"

- Så du kallar dig själv för en bluff?"

JA, vart det enkla svaret.

Det är ju det som jag säger - jag har levt i en dröm, trott och blivit lurad av min egen spegelbild, som egentligen bara är konturerna av andras projektioner utifrån formen av mina ord och färgerna i mina bilder...

Jag är ingen bluff, men jag är luft... Nödvändigt att ha för att andas och leva, men inget man bygger något på och inget man tar i handen....

Ett motpåstående kom: "Du är säkert luft för många..just för att du får DEM att andas..får DEM att leva."

Precis - jag är andras projicering, jag gör dem levande. Precis

Jag måste ta mig ner på jorden så att jag är som alla andra, för mig själv och låter folk få leva av det som jag släpper självmant. Jag måste bli något annat än vad jag är...

Utvecklas, genom att gå tillbaka...

Invecklas

bakåtsträva

hitta normen och anpassa mig efter den

Så

att ingen behöver
se upp

till mig

ingen behöver känna något, och jag behöver inte heller göra det .

Lite som med operationen - att gå ner i vikt för att bli osynlig. Jag har gjort det med kroppen - nu är det dax att göra det samma med själen och drömmarna

Ingen skall behöva se upp till mig, för det är bara speglar och luftslopp - något som får folk att tro på något som inte finns.

109.1 (2009-04-20 11:39)

[1]

[youtube nIHP9o6X6D8]

Some people call me the space cowboy,yeah Some call me the gangster of love Some people call me Morris [sic!] Cause I speak of the pompitus of love. People talk about me, baby Say I'm doin' you wrong, doin' you wrong Well, don't you worry baby Don't worry Cause I'm right here, right here, right here, right here at home Cause I'm a picker I'm a grinner I'm a lover And I'm a sinner I play my music in the sun. I'm a joker I'm a smoker I'm a midnight toker I get my loving on the run Wooo Woooo You're the cutest thing That I ever did see I really love your peaches Wanna shake your tree. a Lovey-dovey, lovey-dovey, lovey-dovey all the time Ooo-eee baby, I'll sure show you a good time Cause I'm a picker I'm a grinner I'm a lover And I'm a sinner I play my music in the sun I'm a joker I'm a smoker I'm a midnight toker I sure don't want to hurt no one Wooo Wooooo Wooo Wooo People keep talking about me baby They say I'm doin' you wrong Well don't you worry, don't worry, no don't worry mama Cause I'm right here at home You're the cutest thing I ever did see Really love your peaches wanna shake your tree Lovey-dovey, lovey-dovey, lovey-dovey all the time Come on baby and I'll show you a good time

[youtube f-GDzhYFZak]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/04/hagaparken-07.jpg>

Bok utan ord (2009-04-20 21:33)

Äldsta sonen undrade om ett ord för någon dag sedan: "*ironiskt*", och jag sa åt honom att slå upp det i en vanlig ordbok.

Detta är vad ordboken sa:

ironi - (G) förtäckt 1. fint spe ironiker /o:/ en som utnyttjar ironi ironisera skämta på ett ironiskt sätt ironisk /o:/ a., se ironi

Han kom tillbaka till mig och frågade: "Pappa, vad är ironisk *egentligen*?"

Vi undrade båda till slut om någon hade varit just *ironisk* när de skrev den där ordboken ...

Att rysa i värme (2009-04-22 13:26)

[youtube yVU4IkzMNIo =SE]

Mina vänner (2009-04-24 13:41)

Ärlighet, uppriktighet och mod

Egentligen är jag fantastisk lycklig med alla dessa fantastiska människor som finns runt omkring mig i mitt verkliga liv, livet utan för min blogg - här där jag bara lämnar det som är tungt, och sånt som jag är rädd för att jag skall glömma med tiden. Livet i verkligheten bjuder på helt fantastiska människor i en oräknelig mängd som ser, känner, upplever och framför allt bjuder på ärlighet, uppriktighet och mod samt något så viktigt som kommunikation.

Kommunikation.

Ett ord som många andra ofta ser som att de skall få prata, när det handlar lika mycket om att

låta andra prata och framför allt lyssna på andra.

Genom att inte lyssna eller att inte vara uppriktig, så blir det aldrig en kommunikation - oavsett hur fint, viktigt och värdefullt man tycker ordet i sig är. Samtalen, kommunikationen handlar inte om mängden ord, nivån på rösten eller att den andra säger det man vill att den skall säga. Det att mötas tillsammans *kom, uni* samt att ha det som en utgångspunkt, en *station* att utgå ifrån för att bygga vidare på.

Gåsolomål.

Det skulle kunna vara motsattsordet. Inte komma, utan *gå ifrån själv*, med ett givet *mål*. Fast ordboken refererar bara till ljudet med ord som *tiga, hålla tyst* och *vara tyst*.

Att vara ensam i ett rum fullt av människor, är det jobbigaste som finns för många - men ändå finns det folk som vill slippa, vara själva och inte ha något att göra med något - genom att just ta plats, tränga sig in bland folk och gör sig till en del av det som de inte vill ha något att göra med... Och säger *Lämna mig ifred*.

Man undrar då om de kanske inte alls kommunicerar, eller ens gåsolomålicerar - utan bara helt enkelt låst sig in i sin egen värld och talar till sig själv...

Ståegofixerad.

Står med enbart *sig själv*, helt *fixerad* vid en overifierad eller berättigad tanke.

Men med ärlighet, uppriktighet och mod i sitt bagage, så slipper man fantasi orden, och kan landa i tryggheten av en enkel kommunikation, där man är rak och tydlig efter vad man förmår - men utan att ljuga, dölja och med feighet försöka hugga någon i ryggen.

Det gör mig så glad när jag möter alla de människorna som finns omkring mig och fyller mitt liv. De ger av sig själva, de lyssnar, de talar, de tillåter liv

Som en av mina mest fantastiska människor skrev här om dagen: "*Jag finns här. Jag har ställt mig stadigt på mina två ben, vakar över dig i bakrunden, kom till mig när du är redo eller behöver mig. Jag vet du har svårt att be om saker, det är därför jag frågar dig mycket.*". En sån människa och vänskap är nästan unik, men när jag möter mina vänner - en efter en, så ser jag att nästan alla faller in i precis samma ord. De vet, och de har sätt - och de accepterar människans olikheter och förutsättningar.

För många tyckes kommunikation, fastna vid det mellersta, kommUNIKation.

Men med mina vänner
så är det inget

unikt.

Det är

en självklarhet.

De säger: *Kom du* och syftar på mig, den de talar med, och den enskilda människan de möter -

inte sitt eget bagage, mål, dröm eller vilja.

De talar

med hjärtat

och lyssar

med själen

Tänker på dem nu när folk säger att solen lyser och det våren gör det varmt, för det har inget med det att göra - det är mina vänner som kommer med värmen och lyser upp mörkret när man själv inte har ork att hålla lågan vid liv.

De är lika många som solstrålarna som landar från den klarblå himlen idag.

Alla lika värdefulla och värmade, även om man sällan tackar dem en och en, så detta är mitt tack till alla ni...

Mina vänner

Leva och döda med Internet (2009-04-26 14:22)

Mobbing

Man stöter på detta "fenomen" allt oftare på nätet, och det blir bara mer pinsamt och patetiskt i sina former.

Folk försvarar sig med: "*Jag skriver vad jag vill, när jag vill, och jag skiter fullständigt fan i vad DU tycker*". Logiskt.

Lite som att prata om egna rättigheter och andras skyldigheter, men sen vara anarkist och jobba aktivt med civil olydnad. Logiskt.

Andra säger "*som man bäddar så får man ligga*" - men i samma andetag så säger de att de tar avstånd från all form av mobbing. Logiskt.

Lite som att säga att den unga tjejen; som är berusad och går genom den mörka parken ensam en sen kväll, i kortkort och djup uringning, får skylla sig själv om hon blir våldtagen. Hon har ju bett om det, hon förtjänar det - om hon är så dum. Logiskt.

Mobbig ÄR när man bara låter en tala och göra sig lustig över den andra. Mobbing ÄR **inget** man kan välja vem man vill eller inte vill vara emot det gällande. Antingen är man emot det, eller så är man det inte. Man kan inte säga att *någon* förtjänar det.

Det är är tragiskt, samtidigt som det blir lite lustigt - på ett dråpligt sätt, att se hur så många av dem som blivit mobbade eller kränkta i sitt liv - tycker det är OK att agera likadant. Att de faktiskt har lärt sig att rättfärdiga det gällande "andra" som inte faller inom deras egen ram. Det otäcka är dock, att man väldigt sällan kan förstå eller ens se, vad man själv gör mot andra. Undrar hur mycket fysisk misshandel och övergrepp mot barn samt aliholholrelaterat våld bygger på samma principer - och varför man ofta ändå kan se det, men har så svårt för att se sitt egna vardagsbeteende mot andra medmänniskor?

Tänker på hur korkade de i pirat partiet också visat sig vara. De vill ha en ny rättegång för att domaren

var partisk med andra upphovsrätts organisationer. Lika dumt som att kräva att ens fortköringsböter blir återkallad för att han som gav den till dig, jobbade vid polisen. En domare, SKA liksom jobba för att lagarna efterlevs...

Logik, dog den med internet?

fjärilens vingslag (2009-04-27 08:27)

[youtube aWyeVfuolT4]

Att tycka rätt fel på rätt sätt... (2009-04-28 07:45)

[youtube ztc4V3ttlso]

Drömtydningar (2009-04-28 08:00)

[youtube h1DqfJtd3sU]

Hennes namn var Sanna (2009-04-28 13:47)

[youtube YHVFszDT1Ic]

Noterade tiden: Tisdagen den 28:e April 2009, kl: 10:04:22. Det var då som följande e-mail landade i min inkorg:

Jag vill att du ska veta, känna längst inne i dig, att du kan lita på mig. Att ha funnit en så genuin och äkta människa med så skört men vackert hjärta, en otroligt lojal vän, min själsfrände och del av livet! Du är min bästa vän på många plan och vad som än händer kommer jag alltid att värna om dig, älska dig för den människa och vän du är! I allafall en del av den enorma trygghet jag känner med dig, vill jag kunna ge dig, för vänner som du är i sanning unika. Jag är så oerhört tacksam för att få vara din vän och kunna lita så blint på dig som jag gör. Det är fantastiskt och stort! Gör någon dig illa så gör det ont i mig! Jag blir ofta frustrerad (och det är nog aldrig sista gången) för att jag vill finnas fysiskt för dig mer...kunna handgripligen hjälpa! Jag vill inget hellre! Men det här får bli mitt sätt att förklara för dig att du bara behöver titta över axeln, så står jag där... Vi kommer säkert stöta på många saker vi inte är ense om, men det spelar ingen roll, vänskapen, öppenheten och ärlighetens trygghet kommer se till att vi står stadigt ändå. Jag vet också att du har flera nära vänner, men jag tror inte att det är fel med ytterligare en i mig. Känn in texten från mig till dig och känn i varje ord att jag alltid tar emot dig, min ängel och soulmate....

Frågade henne om jag fick lägga upp den, och berättade hur fantastisk jag tyckte texten och hon är, och hon svarade bara precis så som hon alltid gör, men fullständig oförstående ärlighet: "*Den var ju bara sann?*"

Tänkte efteråt att, ja, men då är det ju därför den är så otrolig, för sanningen är en bristvara och något unikt i världen av idag..

Sen slog det mig.

Hennes namn var *Sanna*.

[youtube _5QNCrX _MT8]

Vårdans och rosrynkor (2009-04-29 01:46)

Bildar mig en uppfattning

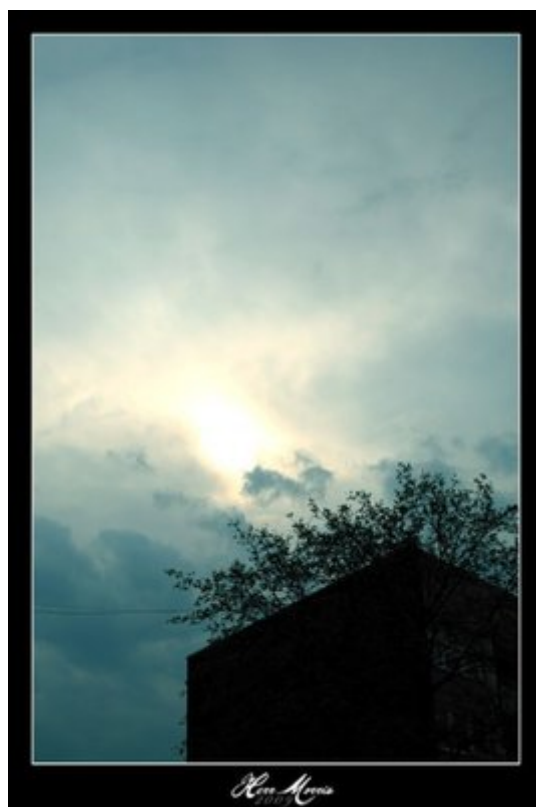
[1]

De pratade länge
om ålder, om liv och död

De sa att kärleken var ung

som en ny sprungen ros
men ingen såg

rosens rynkor

[2]

Inne i husen så skrek växterna efter att få komma ut, när de sträckte sig över murarna av husets väggar för att nå solen.

Deras längtan slog ut
som majflammar mot himlen
när de sträckte sig ut

i en dans
som var

vår

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/04/aimg_0002-copy-2.jpg

2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/04/aimg_0015-copy-2.jpg

Bloggdefinition (2009-04-29 07:45)

[1]Mer ord om vad denna blogg är och betyder

Vad är bloggen för mig?

Den är min ryggsäck - där jag lägger mitt livsbagage som jag inte längre använder - det jag vill lägga bakom mig, men inte kasta bort, det som format mig, men utan glädjens kontur.

Jag lägger även här, det flyktigt spontana leendet från stunder som betytt mycket - men som inte ristat in sin historia i tiden port; utan sånt som faller, likt höstregn, bort i glömskan av det vardagliga.

Mina ord här, speglar inte mig, de är endast som reflektionen av en spegelskärva som faller i vattenpölen innan solen torkat upp dess form.

Här

hittar du
vardagensskugga,
och tidens struktur

men du hittar
inte mig,
eller mitt liv.

Här

Det bär jag med mig

Där

utanför nätet

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?cat=24>

Så som internet (2009-04-29 11:18)

Man säger ofta att *"Information wants to be free"* ang. internet, man säger ofta att vi är i *"informationsteknikens barndom"*. Men hur länge är vi det? När växer den upp? Kan det inte vara så med nätet som med våra egna barn... De har växt upp utan att vi märkt det?

För ju mer jag tittar på det så handlar det inte om en frihetskamp, utan ett territorial tänk, ett trångsynt regelverk - på samma sätt som ungdomarnas codex.

Nätet känns inte osyldigt nyfiket, eller tryggt guidat - eller ens fritt levande längre. Det känns som en obstinat tonåring som vägrar att lyssna för att de vet bäst, är stört och vackrast samt skall lösa världens alla problem - så fort som den fått vad den själv vill ha.

Men än idag, så rättfärdigar vi nätet med; *"Men äh, det är ju bara på nätet"*, lite som: *"Men äh, det är ju bara småpojkar som bråkar"* - för att sedan förfasa oss över att ingen stoppade dem då de hoppade på hans huvud eller att det sprids barnporr på nätet.

Är du för total frihet på nätet, men vänder dig emot barnporr och att cheffen granskar dina email - så har du samma tänk som om du är emot all form av mobbing, men ändå säger: *"Äh det där var ju inte så farligt, hon/hon hade säkert gjort sig förtjänt av det. Karma du vet. Inte mitt bord att lägga mig i..."*. Det går inte vara totalt emot allt rörande en sak - men ändå ha acceptans för delar av det. Det blir en oxymoron.

Kommer bara att tänka på killen som jag pratade med här om dagen, som ville visa sin pondus med ord om *"Få hjälp av Myndigheter och ISP leverantör vid eventuel anmälan.."* (Vill inte gå in på felet med "ISP Leverantörer", men det är lite som att säga *"webbsida dot punkt com"* och att de skulle göra något åt en sak - men när man började prata om Juridik med honom så svarade han: *"Det intresserar mig inte, vill inte läsa eller involvera mig i juridik alls"*. Snyggt, eller hur? :D

Men så är det med tonåringar - både i livet och med själva nätet. Man vägrar ta ansvar, man vill inte förstå eller lära sig - utan bara tuffa på i en själv uppfyllande bana av eufori kring den egna personlighetens storhet.

Jag vet vad jag säger, även om det jag säger inte stämmer med vad jag menar, så tänker jag inte ändra mig - för JAG vet vad JAG vill, och så slår man händerna för öronen samtidigt som man påbörjar en sång med den enkla texten av "lalalalalalalala" för att tysta allt och alla som kan ge en verktyr och belysa det som går att ändra.

Historien lär inte ungdomarna något, samma sak med nätet.

Jag hör ännu hur folk säger till mig att deras resonemang, att nätet och deras tankar är "*Helt osänkbara! Världens säkraste skepp!*" - det spelar ingen roll om man säger att den tar in vatten eller visar på att det ligger ett isberg framför dem. De ser bara till ytan och tycker att deras stora skepp inte kan skadas av den lite högen av fuset vatten som ligger framför dem.

De ser inte ytan, de förstår inte desiteten och vidden av sammanstötningen mellan de olika materialen.

Så mycket som möjligt skall bara kastas ut framför folk för att de skall få visa vad de har - men att de inte vet hur du skall hantera det, vad det betyder eller vad det har för konsekvenser är ofta helt ointressant för dem. Att svara på enkla frågor är alltid något som de inte har tid med, något som de har information om men inte kan delge, eller något som de väljer att hoppa över genom att försjunka i en offerroll där de fabulerar ihop nya ord utifrån deras eget tänk - helt skilt från vad som sagts.

Livet blir till ett CSI i sandlådan eller en känslomässig variant av Christofer Lambert filmen som byggde på frasen "*There can only be one*" och ställer vänskap mot vänskap, eller ogrundad fakta och otillbörlig information mot en verklighet.

Tror folk sett för mycket på Matrix och heldre slår och dödar till försvar - än att stanna upp lyssna för att förstå vad vänskap betyder.

Visst känns det som en typisk tonåring: Videovåld, attityd, hormoner och i skyddet av sin egen trygghet så vågar man gå på andra (istället för att ta in något själv).

Visst känns det så

som internet.

Undrar vad det är vi kommer att få skörda?

Ord som låter (2009-04-29 12:12)

Märkligt hur folk så ofta tror att saker blir bättre både på engelska och med versaler.

Ta det märkliga uttrycket WALL OF TEXT, vilket i sig är en lustig blandning av språk, då det borde vara WALL OF WORD, men i sammanhanget så har det lika lite betydelse som uttrycket i sig - Vi skall bara ha det som ett exempel...

Smaka på orden "väggtext" och "vägg av text".

Att utnyttja versaler mot gemener för att tydliggöra en formatering av orden är ju en självklarhet - även om många använder det bara för att göra uttryck märkvärdiga eller för att kasta det som en rosa/turkost skrikig tårta i ansiktet på något (vilket faktiskt blir lustigt då de själva som i detta fall

snubblar och trillar i tåratan själva, hehe). Men versalerna tillför ingen trovärdighet, eller pondus till orden bara för att de ser större ut.

Oftast är det så att det är viskningarna som talar högst.

Det var som när jag gjorde intervjun som inledde vänskapen och kontakten med rapparen, sångaren och skådespelaren **Ice T** och han sa att man inte skulle vara rädd för de gangsters som stövlade in i ens hem och såg hotfulla ut, skrikandes och fulla med attityd. De var bara dåliga skådespelare som behövde sitt skådespeleri för att våga möta sig själva - De som man skulle vara rädd för var dem som man bjöd hem på en middag, och med ett leende viskade i ens öra: "*Slut ögonen*" samtidigt som de körde gaffeln in i din rygg.

Brukar tänka på det. Vem skulle skrämma mig mest: **Chris Rock** i valfri roll, **Joe Pesci** som *Leo Getz* eller **Kurt Russel** som *Snake Plisken* (Eller **Al Pacino** i *Gudfadern*)?

Låt oss återgå till orden som vi la i gommen för en stund sedan och nu fått låta sina ensymer och arom sprida sig.

Vad säger "WALL OF TEXT" om innehåll, känsla, tyngd och mening Vad säger "vägg av text" eller "Väggtext" om samma sak?

Det intressanta blir när folk börjar prata om vad de kallar "*fina ord*" och att de inte kan skriva, eller har dyslexi (som jag) - men däremot vill *prata* om det.

Vet de inte om att tal

bara är ord

som låter

eller vet de om det.... men bara vill höra sin egen röst?

Formen av en människa (2009-04-29 13:18)

Igår fick jag ett samtal: "*Det kommer att ringa på din dörr i morgon vid klockan 10. Det kommer att vara en man utanför. Öppna dörren. Du skall träffa honom. Han har något till dig*".

Det var allt jag fick veta.

Nu vet jag mer.

Jag har pratat om vänskap, omtanke, förståelse och fantastiska människor. Jag har gjort det genom låta några bokstäver lägga sig ihop till ett par snygga ordhögar - som tillsammans bygger ett landskap med meningar, i hopp om att skapa åtminstone en dal som kanske kan skicka ett eko tillbaka. Men jag har haft fel.

Jag har ritat på papper. Jag har format ord. Jag har försökt med döda ting att skapa en fantasi.

Det ser jag nu.

För en människa formade det just i verkligheten och med liv!

Det finaste någon någonsin gjort för att visa vad vänskap, förståelse, värme, närhet, omtanke och förståelse faktiskt är...

i praktiken av verkligheten.

Spring inte med ord, de är vassa - även om du själv trillar med dem (2009-04-29 16:12)

Funderade på detta med kontroll

Har man verkligen kontroll när man styr och ställer i sin egen tillvaro?

Vad händer med den kontrollen när man möter andra människor. Skall man styra och ställa över dem också då?

Skapar det en kontroll?

Är det egentligen inte så att det skapar precis motsatsen till kontrol? Att det går varvet runt utan att slå över - lite som att låsa in människor och saker för att äga och styra över dem, istället för att våga ta kontroll över livet och våga leva.

Är kontroll samma sak som död, brist på nya infallsvinklar, en oförmåga att låta andra säga ifrån?

Är det kontroll att välja tystnaden. Vad är det man egentligen kontrollerar?

Är det inte egentligen så att man då bara låter sig kontrolleras av normer som inte tillåter något liv, bara för att det är ens trygghet och man vågar inte släppa när saker och ting inte går ens egen väg.

Varför inte våga gå nya stigar, istället för att gå runt runt i samma stig som man själv trampat upp, och som inte leder någon vart än till ens egna fotspår som man vill lämna bakom sig?

Handlar det kanske om just det... Att man inte vågar ta kontroll? Man är fortfarande barnet som lyssnade på ens mamma som sa att man inte skulle springa med saxar

Nu har man växt upp, men man har glömt att lyssna på livet

så man vet

inte

längre att det också är farligt
att springa med ord

de är minst lika vassa som saxar

Det handlar om att våga ta kontroll över sina EGNA känslor och våga dem få leva, utan att man håller dem inlåsta...

5.5 May

en natt (2009-05-04 23:54)

"Tell me are you a Christian child?"
And I said "Ma'am I am tonight"

[youtube b2XsMjQ3XaE]

De feta vs. självsvalt (2009-05-06 13:41)

Läser på [1]Aftonbladet...

Otrohet blev en lönsam affärsidé Så tjänar de feta pengar på andras otrohet

följt av:

De tävlar i självsvalt Unga tjejer hetsar varandra till bantning på nätet "Stay strong & starve on
- go girl, snart är sommaren här."

Man kan ju undra vartifrån dessa unga kvinnor kan få sina tankar om fettma, och feta människor...? (*Läs "klippen" ovan ett par gånger, om du inte ser eller förstår...*)

Vi lever i en tid då vi pratar om våld i samhället, upphovsrätt och mobbing på arbetsplatsen, men det känns som om informationssamhället har utvecklat oss från beslutshavare till bara budbärare som rycker på axlar och säger "Skjut inte budbäraren, jag säger bara vad jag ser".

Etik. Ansvar. Konsekvens och Respekt. Det är inte bara ord som dagens ungdom förlorat begreppet om, vilket man ofta vill göra gällande - utan jag tror att det handlar om samhället i stort. För informationen tar inte hänsyn till etik, ansvar, konsekvens eller respekten. Information handlar bara förmedla något. Sen är det upp till mottagaren att göra något av den.

Problemet är att det inte finns några mottagare kvar.

Alla vill vara budbärare.

utan ansvar.

1. <http://www.aftonbladet.se/>

Ritar åter i sanden (2009-05-08 14:49)

"Oh, baby when you look for me
Can you see forever ?
I begin baby, where you end"

[youtube yMZKYU8qPqI]

[1]

Aaron "Tech N9ne" Yates är Hugh "Wolverine" Jackman av musiken. Seriöst.

Det är musik, teknik och estetik i ett.

Hela kroppen börjar vibrera när jag möter hans ordflöde, teknik och kreativitet.

Surfa in på han sida, låt den vara öppen i bakgrunden och fortsätt med det du höll på med, så kan du höra ljudet av blodflödet i mina ådror. Min puls.

» [2]<http://therealtechn9ne.ning.com/>

[3]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/05/techn9ne2.jpg>
2. <http://therealtechn9ne.ning.com/>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/05/s101-big.jpg>

Med denna ring... (2009-05-08 23:34)

[youtube e-9EVsHQU7Q]

Kan inte släppa Tech N9ne ännu.

Minns när jag QDIII och han skickade mig en dedicerad kopia av albumet "Anghellic". Jag visste redan innan hur otroligt tight han var. Men detta blev mer än vad som kändes mänskligt...

Titta till minst 2:20

Suck.

Så bra.

Jag låter hans dotter presentera honom och This Ring

[youtube Uiui4haTCqM]

Så bra.

Bara precis SÅ BRA!

Ser träd växa (utanför) (2009-05-10 10:01)

"I'm turning my head up and down
I'm turning turning turning turning turning around"

[youtube flkNEoVFwzs]

Självind (2009-05-11 01:25)

[1]

Vilken underbar helg det var.

Lördagen tillbringades med Hjalle och hans fantastiska killar.

Planen var att vi skulle höras efter att vi hade vaknat upp, vilket vi gjorde och mötes upp för en färd till **[2]Androuet** för att plocka upp en liten ostlåda bestående av: Brillat Savarin, Banon de Chevre (kastanje lindad), Crottin de Chavignol, Comt ´e, lagrad Camembert, Langes, Fourme d'Ambert samt en vanlig Havarti och en S:t A'gut.

Langesen och Fourme d'Amberten, tillsammans med en klassisk Sauternes fick det att tåras i ögonen av smaklycka.

Underbart!

Så nu vet jag vad jag skall önska mig till nästa gång någon vill ge mig något - en ostklocka från **[3]Androuet** och några små flaskor med passande rött/vitt vin samt en Sauternes, samt krydda det hela med några mörka spännande öl...

PRECIS som vi gjorde i lördags.

Alla fyras ögon tindrade verkligen när vi var i ost butiken, och sen pausen efter halva ostklockan med lite basket och någon smakrik öl i den nedåtgående solens sken över söder.

Det var verkligen livet.

Innan vi intog ostarna, så lät vi dem stå och mogna någon timme medan vi själva tog en lång

promenad längs vattnet och på söders smågator och parker.

Att sedan äta, och samtidigt blädra i böcker om ostar, öl och viner med högläsning samt intressanta livssamtal är något som borde stå under livskvalitet i alla ordböcker som sträcker sig bortom ordets svartvita konturer och böjningar...

Idag har jag också satt ihop den ultimata **Tech N9ne** samligen till mig själv och vänner. 100 låtar som landar under namnet: *"the Re:gime of Shadow by the N9ne"*:

- 001). Come Gangsta
- 002). The Melancholy Mazemy World
- 003). Like Yeah
- 004). This Is Me
- 005). Constantly Dirty
- 006). Sideshow ft. **Monday**
- 007). Dysfunctional ft. **Big Krizz Kaliko & Big Scoob**
- 008). Voicez ft. **Judge D**
- 009). This Ring
- 010). Devil Boy
- 011). Riot Maker / Enjoy ft. **Skatterman**
- 012). Access Denied ft. **ROC**
- 013). Jellysickle ft. **E-40**
- 014). Hope For A Higher Power
- 015). Celcius
- 016). The Beast
- 017). Bout Ta' Bubble
- 018). Beat You Up ft. **Big Scoob, Lebowski & The Weapon**
- 019). Aintcha Bitch ft. **Big Krizz Kaliko**
- 020). Psycho Bitch II ft. **Liquid Assassin**
- 021). Enjoy ft. **Big Krizz Kaliko & Bosko**
- 022). Crybaby
- 023). P.A.S.E.O. (The Poem Aaron Saw Extra Ordinary)
- 024). Here Comes Tecca Nina
- 025). Stamina
- 026). P.R. 2K
- 027). Message To The Black Man
- 028). Rewind ft. **Big Krizz Kaliko**
- 029). Girl Crazy Crazy Love
- 030). The Grench ft. **Big Krizz Kaliko & Boy Big**
- 031). Kill 'em Off ft. **Big Krizz Kaliko & Gonzoe**
- 032). Suicide Letters
- 033). Who You Came To See
- 034). Save Yourself ft. **Big Krizz Kaliko**
- 035). This Life [Angehellic]
- 036). Mitchell Bade ft. **Bakarii**
- 037). Why You Ain't Call Me
- 038). Party And Bullshit ft. **Big Ben & Shadow**
- 039). Nothin' ft. **Big Scoob & Messy Marv**
- 040). Running Out Of Time Root
- 041). My World ft. **Brotha Lynch Hung**
- 042). I Am Everything ft. **Kottonmouth Kings & (hed)P.E.**
- 043). Welcome To The Midwest ft. **Big Krizz Kaliko**

- 044). Flash / Your Decent
- 045). Einstein
- 046). Absolute Power
- 047). Yeah We Can ft. **Big Krizz Kaliko**
- 048). Drill Team ft. **Big Krizz Kaliko, Snug Brim, & B.G. Bulletwound**
- 049). The Sexorcist (Infomercial) ft. **Big Krizz Kaliko**
- 050). Need Some Help ft. **Big Krizz Kaliko, PDM & Twiztid**
- 051). Midwest Choppers ft. **Big Krizz Kaliko & D-Locs**
- 052). Seven Words ft. **Big Krizz Kaliko & Skatterman**
- 053). Sex Out South ft. **Big Krizz Kaliko & Kutt Calhoun**
- 054). Sex Toy ft. **Kottonmouth Kings**
- 055). Groupie
- 056). Blown Away
- 057). No Can Do ft. **Big Krizz Kaliko**
- 058). God Complex
- 059). Pain A Dark Picture ft. **Dirtball**
- 060). Purgatory
- 061). Breathe
- 062). The Need ft. **Krizz Kaliko**
- 063). Everybody Move
- 064). I'm A Playa
- 065). Beef ft. **Big Krizz Kaliko**
- 066). Red Nose
- 067). Here I Come
- 068). The Waitress
- 069). Keep On Keepin' On ft. **Big Krizz Kaliko**
- 070). Bianca's And Beatrice's
- 071). Stallion ft. **Mc Ren**
- 072). F**k'em Girl ft. **Big Krizz Kaliko**
- 073). Wheaties ft. **Shawna**
- 074). She Devil ft. **D-12**
- 075). Be Warned
- 076). Questions [Rough Draft]
- 077). That Box ft. **Big Krizz Kaliko & Kutt Calhoun**
- 078). World Gone Crazy
- 079). Far Away ft. **Big Krizz Kaliko**
- 080). Holier Than Thou ft. **Big Krizz Kaliko & Strange Lane Choir**
- 081). Be Jealous
- 082). My Wife, My Bitch, My Girl
- 083). Big Scoob ft. **Big Scoob**
- 084). Imma Tell
- 085). Caribou Lou
- 086). Poisonous ft. **Liz Suwandi**
- 087). Victory
- 088). Creepin' ft. **B.G. Bulletwound & Paul Mussan**
- 089). Somebody Gone Die 2 Nite ft. **Yukmouth**
- 090). Gangsta Shap ft. **Big Krizz Kaliko & Kutt Calhoun**
- 091). Yada, Yada, Yada
- 092). One Good Time
- 093). The Rain / Welcome Back / Party Hard ft. **Alyia**
- 094). Worst Enemy
- 095). Happy Ending
- 096). Last Words

- 097). Still Gettin' Fucked Up ft. **57th St. RDVS**
- 098). Outro
- 099). Like I Died
- 100). Big Bad Wolf (*Bonus*)

Nästa gång jag stöter ihop med pst/q, så måste jag tacka honom för den kvällen för många år sedan som han introducerade mig för Tech N9ne....

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/05/img_0010-copy-4b.jpg
2. <http://www.androuet.nu/>
3. <http://www.androuet.nu/>

Som smuts i min hand... (2009-05-11 15:34)

[youtube WnOau5frMlM]

Ibland funderar man på vart man själv är

påväg

[youtube M4VuFcWylKU]

Trillade över den Oregon baserade rapparen **The Dirtball** här om dagen, då jag kollade in artister som var kopplande till skivbolaget *Suburban Noize*. Mitt bland samarbeten med **La Coka Nostra**, **Kottonmouth Kings** och *Psychopathic Record's BoonDox* så dök denna video upp:

[youtube yd16XcAU-s]

Lite överraskande

även om det är dit vi alla är

påväg

Tag plats! (Busarna trängs....) (2009-05-11 17:12)

Tänker på detta:

"Den 1:a december, 1955 vägrade en svart kvinna att ge sin plats till en vit man. Raderna längst fram i bussarna var endast till för vita människor och raderna längre bak var till för de färgade. Om alla de raderna för de vita var fulla var de svarta tvungna att resa sig och ge sin plats till den vite. Det var det som hände för Rosa Parks. De vita platserna var nästan fyllda när några vita

människor klev på. Alla fick varsin sittplats förutom en vit man. Detta märkte busschauffören och sade till Rosa att hon skulle vara tvungen att resa på sig. Men Rosa vägrade.”

Ibland måste man vägra det som andra ser som rätt, en självklarhet och som uppfattas som OK.

Någon måste sätta sig ner. Någon måste ställa sig upp.

- Men vem avgör vad som är rätt efter regler och uppfattningar?

Vem är det som skapar reglerna, uppfattningarna?

...vad händer om Rosa Parks inte satt sig ner? Skulle de svarta fortfarande endast få sitta längst bak i bussen? Skulle andra fortsätta att kränkas bara för att ingen hade sagt ifrån, trots att så många tyckte det var fel.

- När är det dax att göra något?

Att blunda skall man inte göra för att stänga in, skärma av, eller ignorera. Man skall blunda för att kunna kristalisera, fokusera och hämta den egna kraften till att göra något.

- Vad gör du idag?

I fårhållande till skulden (2009-05-12 16:05)

Nyfikenheten har gränser som den vågar titta över. Skulle inte gränserna finnas, så skulle man ta in allt - och nyfikenheten försvinna. Nyfikenhet handlar om att våga och vilja se det man inte ser, känna det man inte känner och höra det man inte hör.

Om det är rätt eller fel, om det är framtiden eller om det bara något man stannar upp för att uppleva nuett i behövs inte bestämmas.

[youtube LsC5zOoL-EU]

Känner nyfikenheten när jag går den mörka sidan av hip-hopen och åter sida vid sida letar upp den svarta kristna musiken. Det handlar om nyfikenhet. Det handlar om att våga se, våga lyssna, våga tro och våga att förkasta- inte i någon religions namn, eller i någon annans namn... Utan av ren nyfikenhet.

och våga växa i det.

Möter oväntade ord från människor som jag inte sett tidigare, låter dem växa, sjunka in och få stå fritt utanför mitt fönster.

Folk pratar om gud, folk pratar om synd, folk tar avstånd och folk sväljer allt.

Är det att leva? Det är att som att läsa en saga man själv skrivit för 999 gången. Man vet allt, man har bilderna och man hör inte längre fågelsången, man ser inte ljuset, man hittar inte skuggan och en själ har man begravt under förutfattade meningar för länge sedan. Meningar som man inte längre fattar.

Jag vill se.

Därför blundar jag så mycket.

Vill se.

Se hur saker låter.

Höra hur de smakar.

Känna hur de ser ut.

Jag vågar vara nyfiken. Måste intala mig själv det gång på gång. För det finns regler för vad man får våga. Det är så många rebeller som tror sig våga så mycket, där det ofta inte alls handlar om att våga - utan att man bygger upp precis samma murar som de som inte vågar. Det är bara det att man skrivit "vågar" på dem. Eller målar dem i regnbågens färg.

Regnbågen tar inte bort en mur

som man själv byggt upp

Den kan dölja dess hinder för dig. Regnbågen kan få dig tycka att det ser snyggt ut och känns bra.

Men det är fortfarande en mur bakom färgen.

Tänkte på det i samma andetag.

Så många som "vågar" visar det med färg. Vad de glömmer är att både svart och vitt är en färg, även om vi inte säger att det är det. Kom men någon som har en skimmrande röd klänning och låt mig skvätta lite svart och vit färg på den - så får vi se om de reagerar eller om de bara rycker på axlarna och säger att "Åh, det gör inget - det där är ju inte någon färg".

Färgen som folk talar om handlar om att göra sig själv osynlig - inte att synas och stå ut. Skogens giftigaste svampar och de farligaste djuren brukar ha massa färg - ändå ser människan färgen på sig själv som något fritt, öppensinnigt och levande.

I andra sammanhang

betyder det

död.

Jag försöker våga, genom att blunda - så att jag inte ser

färgen

utan känner dess struktur, doft och form.

Så som man gör när man verkligen känner en bild.

Du ser inte färgen på fotot eller på duken, du känner livet i din egen själ och känner

igen

Till helegn skall jag besöka **Dekadance** som fyller fem år, visserligen är det endast andra gången under mitt liv som jag sätter foten innanför en liknande klubb, men ändå. Undrar om det har med nyfikenhetens frihet som jag kan tänka mig läderkjol och ett koppel kring halsen, eller är det ett tecken för att man är fjollig och är ägd?

Vad säger du?

...Varför?

Är det för att du känner och tycker det, eller är det för att du lärt dig att det är så? Lite som när någon ber dig rita av det där trädet där borta. Du tittar på det och sen ägnar de följande tio minuterna innan du är klar med att titta på pappret, din teckning och väljer bland färgerna som du har att tillgå... Du såg trädet. Men var det trädet du ritade, eller var det så som du lärt dig att ett träd ser ut och förväntar dig att det är så som andra också ser på det....

Säger du fortfarande samma sak som nyss?

...Varför?

Är det för att du är låst i din tanke, eller låst i hur andra tänker, eller låst i det faktum att du inte kan låsa dig?

Vart ställer det dig...

i förhållandet

till mig?

...vem tackar man för att året följt med tillbaka till sin flock...?

Gud vs. Djävulen (2009-05-13 00:00)

En tanke.

Skulle det kunna vara så, att det är samma person, men det är upp till var och en att avgöra vem?

Att den ena är den där du tar ditt eget ansvar och tänker själv och den andra där du förlitar dig på någon annan och finner förlåtelse?

Vem är vad, och vad är vem?

Dekadance (2009-05-16 20:23)

*"Now when freaks get dressed to go out at night
They like to wear leather jackets, chains and spikes
They wear rips and zippers all in their shirts
Real tight pants and fresh mini skirts
All kinds of colors runnin' through their hair
And you could just about find a freak anywhere*

*But then again, you could know someone all their life
But might not know they're a freak unless you see them at night, 'cause
The freaks come out at night..."*

[youtube JLYC7ltxOrk]

Varghund (2009-05-18 03:43)

Att våga möta sig själv genom andra ögon än de som bländats av dagens ljus...

[1]

Du, som är

någon annan, än den som håller

av mig

-

Jag är ingen Pekingese eller Chivava. Jag möter din blick för att visa att jag ser, men viker undan den för du inte har mitt intresse.

Jag är en Varghund, vilt korsat med ett lodjur - Egen, stark, vild men vaktar min flocka med mitt liv.

Jag knäböjer inte för dig bara för att Du är dominant. Du har inte förtjänat det.

Jag lyder ingen, men är tämjd att lyssna till den som håller i mig.

[2]

Likt **Wez** i *Road Warrior* är jag stark, därför håller man i mitt koppel - inte för att jag är svag.

Man fångslar inte mig för att jag inte skall smita, utan för för att jag inte skall ta för mig
av dig.

[3]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/05/img_0530-copy-deka3.jpg
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/05/lordhumungus-wez.jpg>
3. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/05/img_0532-copy-deka3a.jpg

Ljusskugga (2009-05-18 16:40)

[youtube OF0AqPujjaM]

Vänder på dygnet

Ger natten

ljus

och dagen

skugga

[youtube lk06 _ll _vgo]

Dessutom söker jag

efter

EBM låtar.

[youtube lPpUFBVSYWs]

Det är annat

än vad jag lyssnat på

nu

när jag inte hört det

på ett tag

[youtube 5W4uPVyKE2U]

Ödet från elva år (2009-05-18 20:40)

Det kom ett mail från min elvaåriga son.

Jag var tvungen att fråga honom om det var ett massmail som han tyckte hade varit bra, eller om han hade skrivit det själv. Han berättade att det helt och hållet var hans eget - allt från tankar, till ord och handling.

Så det är med stolthet som jag nu fått tillstånd av honom att lägga ut det här på bloggen också:

Alla kan väl leva upp till sitt öde men kan du välja ditt. Att leva ut sitt öde är inte lätt och förutbestämt men om man väljer sitt öde får man rätt och det bästa. Om man skulle leva upp till sitt öde skulle kanske alla bo i Hollywood. Men om man väljer sitt öde så är livet en stor vinst, och allt är möjligt och då menar jag allt.

- Leva upp till sitt öde...

Ödet skulle vara förutbestämt och inget vore speciellt. Livet vore bara en film som hakat upp sig på ett ställe och den skulle inte kunna fortsätta.

- Välja sitt öde...

Du skulle leva ett coolt eller bara trevlig liv och i vissa fall få möjligheten att "fixa eller ordna saker."

Ja man kan väl säga att allt vore bäst.

-

Med detta menar jag inte att det är fel att leva ut till sitt öde men jag vill påminna er om erat livs val. Chansen att leva det rätt livet och kanske rädda universum.

Såna vänner (2009-05-18 21:27)

Fick en smickrande Kommentar igår genom en vän, hon berättade att en ny bekant som hade varit på vår förfest hade sagt till henne idag när de pratade att jag var den sexigaste man han någonsin sett, och att han ville prova att kyssa mig nästa gång. Inte riktigt min grej, men oerhört smickrande att höra!

Sen fick jag idag några ord av en gammal vän, som jag ser upp till i mångt och mycket (så orden värmdde mig något oerhört), gällande mig rent generellt och kommentaren som jag hade fått:

Hon skrev: "Wow, Andreas! Du är en fascinerande man.. Så mycket jag inte visste om dig som långsamt kommer fram här..." för att sedan fortsätta: "Jag är inte ett dugg förvånad över komplimangen du fick och det visar bara att du är en ovanlig man när du accepterar en så "böig" sak och blir smickrad istället för förbannad. Du är toppen!".

Såna vänner gör en glad.

[1]

- Jag är inte ug, som en viljelös slav - *A switch with a mind I obey only the one with the power over me all others I kill I don't show weakness in front of others friends that would degrade the power of the one with it over me*

Du kan prata med mig som du pratar med jägaren under jakt, djuren i skogen eller med forskaren under en studie. Du kan se på mig som en färggran svamp i skogen eller ett praktfullt djur. Men vill du plocka mig så lär dig vad färgen symboliserar i naturen, och tänk på att jag inte är en stilla växt. Du kan inte tämja mig, köpa mig eller få mig. Jag är ingen vara eller sak. Mig köper man inte, man förtjänar min lojalitet och följsamhet. Har du mig, så är det inte för att du är rik, eller fångat mig, utan för att du är så kraftfull och speciell. Alla kan gå på ett zoo och se djuren, alla kan köpa en guppy, råtta eller hund. Ytterst få kan tämja en vitvarg som korsats med ett lodjur. Självständigheten, styrkan, lyhördheten, friheten samt mjukheten tillsammans med lojaliteten och respekten gör mig till den som du oftast bara kan se på - på håll - utan att riskera att du förlorar något du vill ha kvar. Några går ut i skogen för att tala med den över dem, andra sätter sig i kyrkor, jag vänder mig bara om vill du tala med den över mig, så är det fritt fram att leta reda på denna. Det är inte mitt jobb att göra det åt dig. Har du inte kraft eller insikt till att finna den, så har du inte heller detsamma för att styra mig.

[2]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/05/20619-clipart-illustration-of-a-majestic-white-wolf-with-bright-yellow-eyes.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/05/white-wolf-wolves-3582692-1024-768.jpg>

Att skapa ett andetag (2009-05-19 00:12)

Funderar på något så enkelt som vänskap.

Det finns vänner som jag känt i många år, som jag inte behöver höra av på månader, men vi har ändå en stark kontakt.

Sen finns det nya vänner som känns som om de alltid funnits där.

-

Det jag funderar över är vännerna där i mellan. De som man får en djup kontakt med, men som bara verkar försvinna om man själv inte ger dem vad de vill ha. De man mött, delat upplevelser med, vårat tankar med - och som bara går vidare.

Vet inte vad det handlar om egentligen. Kan tänka mig att det handlar om att de inte vill såra eller kan hantera en situation.

Fast frågan är vad de gör istället?

Undrar vad man egentligen såg, när man sa att man ser... Får en känsla av att det inte handlade om att man såg, utan att man istället bara var längs spåret för deras livståg.

Kom och tänka på det när jag läste följande stycke: *"Pessimisten ser mörker i slutet av tunneln, optimisten ser ljuset, realisten ser tåget. Lokföraren ser tre idioter på spåret"*.

-

Måndagen var tung. Kände att jag bara kunde försöka andas.

Sitter uppe, trött, hungrig, men har inte ork till att sova - känner inte att jag har fått något

gjort. Säger detta till en av de bästa människorna i mitt liv. Hon skrev till svar: *"du har gjort massa idag. man ska inte ha för höga mål. va stolt över de lilla du gör istället för se de du inte gör."* Utan luft i strupen frågade jag henne: *"vad har jag gjort idag?"* och hon möte varsamt mina ord med följande inledande rader: *"Skrivit i din blogg, ändrat på ds sidan. Du har ätit 2 gånger, dock inte så bra mat, men du har fått i dig nått. Du gick upp i morse..."*

Plötsligt kände jag hur jag faktiskt andades.

Överkonsumtion i förnekelse (2009-05-19 08:36)

Ständigt så ger livets skuggor oss ultimatum.

Allt handlar om att hitta det man inte ser - man känner en sak och vill tvinga fram något annat - just för att kunna känna det man tryckte undan i första hand.

Är det bara detta du vill ha? Jag ger dig inte det, för att se vad det är mer du vill ha...

Vad bygger det, förutom en störrstad med högre hus och intimitetens bortfall?

Emil och **Alfred** satt ensamma på en bänk i naturen: *"Du och jag, Alfred - Ja, du och jag, Emil"*. När vi bygger våra städer så tar vi bort den möjlighet och ger bänkarna a-lagarna och de som inte orkar gå.

Allt handlar om andra. Vad de tycker och vad de gör. Allt handlar om annat. Än det som redan finns.

Överkonsumtion i förnekelse.

[youtube IWxGnpJTioU]

Ibland säger folk... (2009-05-19 13:47)

Det är Tisdag. Säger de. Men ibland säger folk så mycket dumt.

Dagen skiljer sig inte nämnvärt från den dagen som de kallade för Måndag.

Är trött på alla plan.

Orkar knappt att kommunicera, känner att jag inte har kraften till att bemöta - utan de orden som kommer är de som vinden för med sig. Men som tur är så har jag vänner som vet och förstår min situation och snällt påpekar att det är OK, det är ju därför som jag är sjukskriven..

Hämtar luft genom att lyssna på spontana ord.

Dagen har gett mig två tillfällen av ord som hörts genom vinden och som gett mig syre. Det första kom från nya vänner, och även om orden på sin egen yta handlar om en yta, så ger de mig ett djup och en värme inifrån - då jag vet att de är så spontana och uppriktigt ärliga: *"Alltså, du ser inte ut att vara 40! Max 34 enligt mig. Nåja...man skall ju inte vara åldersfixerad men kunde inte låta bli att säga det."*

Den andra raden av ord som okrävande lyfte luften till min själ kommer från en människa som är så nära min själ man någonsin kan komma. Orden speglar det, och är såna som skapar syra i ett vakuum: *"...för mig är du alltid närvarande, även om vi skulle vara på varsin sida av jorden"*.

Ibland säger folk

sånt som föder ens eget liv

och ger en luft.

-

Hamnade på en blogg som jag en gång sparat länken till, och möttes av ett riktigt intressant inlägg som i grunden handlade om religion och logik samt rättfärdigandet av människan.

”...minns inte att det var överdrivet många mord som blev utförda av Satan i bibeln (Även om det är några år sedan jag läste igenom den lilla boken). Satan var inte ens särskilt framträdande. Gud däremot dödade lite folk här och var. Sodom och Gomorra, syndafloden och så vidare. Så fort människorna styrde utvecklingen åt ett annat håll än vad Gud ville så var han tvungen att döda dem, typ som folk som skyller sin oförmåga att ta hand om andra varelser på gulfiskarna och spolar ner dem i toaletten. Man straffar de svagare som man själv tagit sig an för att man inte kan eller orkar kontrollera dem. Och honom bygger vi alltså stora vita hus till och tillber.” » [1]There’s more to living than only surviving

1. <http://eomin.blogspot.com/2009/05/kristen-logik.html>

R.I.P. (Tisdag) (2009-05-20 13:44)

Tar tid på dagen...

Vems dag är det EGENTLIGEN?

Min är det dock inte.

Slut på ”mat” hemma, välter ut en vattenflaska över golvet, badkaret svämmar över och det som skulle vara ett HETT bad visar sig bara vara lätt ljummet.

Säkert mer saker som gått åt ett annat håll än mitt, men som jag inte sett för att jag försöker blunda så hårt.

-

Jag kom just till insikt kring varför det heter att man ”kokar” vatten på spisen...

AJ!

Tänkte att jag skulle höja temperaturen i badvattnet LITE genom att koka några delar vatten - men inser att det bara kan vara ”lite” kokhett, på samma sätt som att man bara kan dö ”lite”... Det är alltså INTE!

Fast det är ju klart, underbart att man fortfarande kan lära sig saker. Eller hur?

-

Men seriöst, vad är DETTA? Inser nu att jag glömt alla hygienartiklar borta, men hittar ett nytt shower gel, som jag köpt men inte provat ännu.

Trycker ut lite i handen, blir lagom längd, släpper flaskan... Då åker all jävla gel tillbaka in i tuben!!!

Suck.

Dessutom rinner den sabla gellen ner och in i ögonon samtidigt som jag skriver detta...

Suck och aaaaaj!

-

Inte det minsta förvånad på en enda fläck konstaterar jag att det inte finns någon ren handduk och dessutom är allt toalettpapper slut.

Skulle det inte vara för att jag inser att jag skulle klippa av mig både öron, näsa och möjligen även en tå, så skulle jag klippa av mig allt hår nu. Ett hår som blev omöjligt att kamma ut efter att shower gellen gjort sitt...

-

Men dra mig baklänges... När jag sedan skall borsta täönderna utan tandkräm (remember att jag hade glömt hygienartiklarna borta), ser jag att jag tagit "fel" shower gel. Tog inte den manliga som jag köpte, utan en kvinnlig variant som var kvar här. Så nu kommer jag lukta kvinna.

Så mycket för vitvarg och lokatt. Är mer som en korsning mellan en råtta och en ko, eller nått.

(Det är inte så att jag kallar er kvinnor för det, det är två olika saker. Det hängde ihop med manligheten, inte kvinnans stolthet. Ni är inte djur. Ni är naturen som får djuren att leva.)

-

Nu har jag bara rakningen kvar...

Tittar på engångs rakhyvlarna och funderar lite. Undrar om lite skäggstubb egentligen är så farligt, och om det inte skrämmer barnen mindre än ett blodigt ansikte och en huvudlös pappa.

-

Tror jag klarade alla förberedelser. Det kommer iallafall inga konstiga gurglande ljud när jag talar - så jag bör ha klarat mig...

Nu skall jag iallafall i väg och se Alexanders skolföreställning med High School Musical.

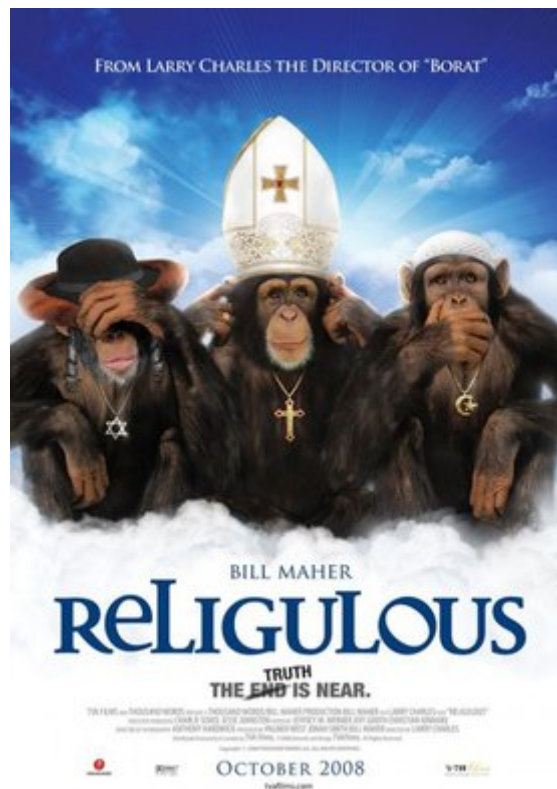
-

Jag klarade mig genom motorvägar, tunnelbannetåg och tvärbanor, men väl på plats så började det brinna mitt under föreställningen.

Alla överlevde dock, om man inte räknar in ett stort pappersark till alla. Det finns inte kvar längre.

Rest In Pappersark

Religulous (2009-05-20 14:19)

[1]

Ibland blir man mörkerrädd mitt på ljusadagen....

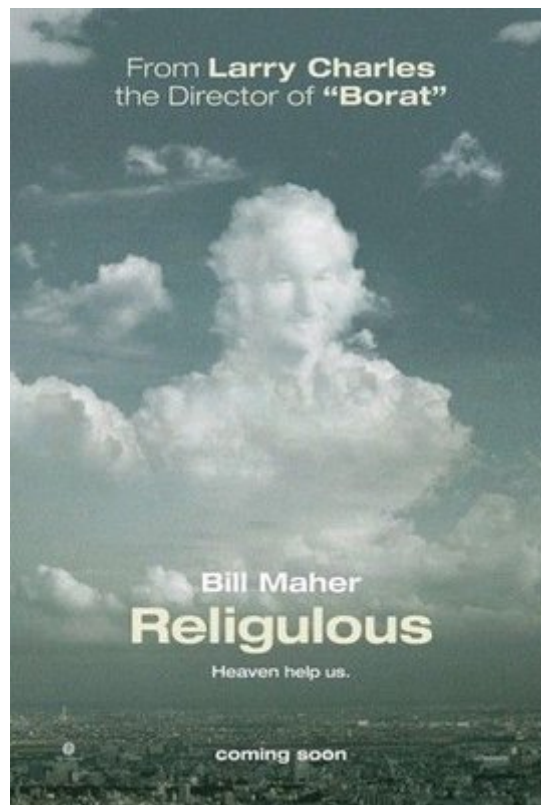
Läser kommentarerna kring ett inlägg gällande "ida" och ryser över hur underlägsen människan ibland visar sig vara livet och egna tankar.

[2]Gud har skapat dig till sin avbild

Tycker att fler borde, åtminstone försöka, tänka själva och t.ex. se **Bill Mahers** tankeväckande och ifrågasättande dokumentär [3]Religulous.

[youtube eZpREDn4NFA]

Kommer nog att återkomma om den dokumentären, då den hade mycket intressant att komma med...

[4]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/05/religulous2.jpg>
2. <http://www.apg29.se/blogg.php?artid=1681>
3. <http://www.lovefilm.se/film/51867-Religulous+-+I+god+tro.do>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/05/religulous.jpg>

Inte mer än människa (2009-05-22 11:07)

Förra helgen så blev jag vittne till hur tre personer som plankande in på tunnelbanan blev avvisade av två ordningsvakter som stod precis framför dem och såg allt. Det hela utvecklade sig till en situation med ytterligare sex ordningsvakter och tre polisbilar samt en ambulans.

Tänk om de som plankade hade varit mänskliga och sagt: "Shit, ja, vi plankade, det var dumt av oss, vi gjorde fel" och sen gått ut och kanske plankat på andra sidan. Eller om tjejen hade legat stilla på marken efter att ordningsvakterna tagit ner henne och bett henne lugna sig, och alla andra inte försökt sparka på vakterna samt lyssnat när vakterna bad dem backa...

Möter samma tänk när jag läste en bekants blogg. Hon skriver även på ett viktforum. Problematiken uppstod då hon skrev en sak på viktforumet och en annan på sin blogg. Så jag satte mig ner och delade med mig av min egen erfarenhet från operationen, viktresan och det faktum att jag följt hundratals personers dito under snart fem års tid. Jag satte mig i en timmes tid och satte mig in i hennes situation och formulerade noggrant ihop mina reflektioner och verktygslåda - utifrån erfarenheten, engagemanget och omtanke.

Till svar fick jag en struts som stack huvudet i sanden genom att ta bort inläggen och göra en ny post som rättfärdigade det egna beteendet och förkastade allt annat som billig amatörpsykologi.

Tänk om personen hade varit mänsklig och sagt: "Shit, tack för att du bryr dig och vad snällt av dig att dela med dig av din erfarenheter samt vilja att försöka göra det bästa åt mig. Jag lovar att ha det i bakhuvudet", och sen bara fortsatt så som hon tyckte var bäst själv ändå.

Vad är det för något som gör att folk inte vågar lyssna och ta ansvar för sina egna handlingar?

Undrar om det är därför som piratpartiet och samhälletsutveckling är som det är?

Man gömmer sig bakom det man själv tycker är rätt utan eftertanke - efter som man inte anser sig behöva ta ansvar... Men sen polisanmäler man ordningsvakter eller kritiserar sjukvården för att inte bry sig....

Finns det inga *människor* mer?

Barnmissiler (2009-05-22 20:51)

Läste på ytterligare ens väns blogg och såg med smärta hur två föräldrar stred mot varandra, och deras vapen var deras barn.

Att säga saker som man inte menar eller förstår innebörden av, är till stor del det som det handlar om att vara barn.

Ett barn är ett barn. En vuxen är en vuxen. Om ett barn säger att den inte gillar något. Är det då så, eller är det bara ett uttryck från barnens begränsade värld? Hatar barnen en vuxen när den säger: "Jag hatar dig!" eller menar barnet verkligen att den vill äta en bajs-korv om den säger det?

Som vuxen och som förälder har man egentligen bara ett ansvar.

Det är att ge sitt barn tillgång till livet och båda föräldrarna. Oavsett vad man tycker om varandra.

Klarar man inte det, så skall man ta sig en titt på sin egen roll. Varför kan man inte hjälpa barnet att förstå värdet av båda föräldrarna, även om barnet för tillfället tyr sig till den ena - och rättfärdigar man det då, kommer man vara lika hård den dagen som barnen börjar säga att de plötsligt istället vill vara hos den som de tidigare förkastade?

Kommer man då att säga upp sin egen vårdnad och lämna över barnet till den andra?

I vilket fall så blir det till en mental misshandel av barnet samt man fråntar barnet sin rätt till båda föräldrarna.

Vissa barn klamrar sig fast vid sin mamma, andra känner samhörigheten med sin far - och det är helt ok. Det är så det är. De är barn. De behöver få tid till att tycka, tänka och känna - utan att ta ansvar för vad det betyder. Det kommer senare i livet. Det är därför som vi föräldrar finns där - för att hjälpa dem med den friheten och möjligheten till att utvecklas.

Att ta barnet ifrån den ena föräldern är egenmäktigt förfarande - och även om man inte lyckas med det, så skadar man barnets mamma eller pappa. Nyckelordet är BARNETS mamma eller pappa, inte sin ex. partner. Tänker man på barnet, så måste man även tänka på den andra förälderns bästa.

Det är svårt. Men det är det som är att vara vuxen.

Fullminne (2009-05-23 00:05)

Stångades tidigare under dagen med en sort, och blommade under kvällen av ett annat slag.

Dagen mötte en mindfulness hos en människa som inte kunde ta in något än det egna, och snurade upp sig kring en snäv tanke baserad på en världsbild som snurrade kring jaget, och behovet av att

hjulet igen, att testa med olika former på det - som fyrkantiga och trekantiga för att hitta att det är den runda formen på hjulet som funkar bäst - utan en notis om det andra redan gjort.

Helt utan någon som helst egen insikt, eller förståelse utanför det desperata behovet att vidhålla den egna världsbilden - utan att förstå hur jorden snurade runt solen. Det var egentligen så enkelt som att lyssna, ta ansvar och visa lite respekt för dem som tar sig tid till att försöka hjälpa.

Men en form av mindfulness i en ordagran betydelse gjorde att det enda som skedde var bara att [1]vidimera de tankarna som uppkom tidigare..

Men senare på kvällen uppstod ett intressant samtal till den populärkulturella tolkningen av termen *Mindfulness*

Jag går gärna åt andra hållet i såna tankar - som det där med att välja sina strider - jag förstår precis vad folk menar med det - men för mig handlar "att välja strider" om att "välja när man vill vara gift eller vara pappa". Man kan inte välja striderna - Man måste ta samtliga - men på olika plan. Det går inte att vara lite gift, eller bara vara lite pappa. Att välja en strid är som mycket av det som jag anser är fel hos många av dem som tror på Islam - man anpassar religionen till ens eget behov och rättfärdigar just det man själv vill och behöver.

Skall man vara religiös så skall man vara det rakt igenom, och verkligen acceptera så mycket mer än vad de flesta religionerna gör.

Mindfull betyder för mig att man tagit in för mycket för att kunna behandla det. Man väljer att tömma sin korg, och plocka ur det man inte vill bära med sig - men så funkar inte mitt liv. Kommer man in i mitt liv, så är man där för alltid - oavsett vad för dumt man kan änkas göra sen. Historien går inte att ändra - men man kan ändra synen på historien.

Jag har dock väldigt sällan tittat bakåt för att ångra och längta - jag ser det som mitt livsspår - en linje jag dragit upp som inte går att suddas ut - kanske en linje som jag skall följa tillbaka den dagen då jag dör - och då gäller det att vara medveten och tillfreds med sina val - även de dåliga, genom att inse vad man lärt sig av dem.

Min historia handlar om erfarenhet - inte styrning eller fasthållning. Leker man med ordet så blir det ju "His Story", hans berättelse - och vill man se gud som han och mänskligheten/jorden som hon, så blir det lite spännande. Det blir en historia man lever, och alla historier har en sensmoral, "sens" dvs "känna" och "moral" - att känna vad som är rätt, enligt betraktaren. Även "sen" som inte nu, utan efteråt - sent, som i sin tur går in på att skicka ("sent")... Det finns ett tanke-spår som hakar i varandra och låter orden leka fram en mening, en bakomliggande tanke - som trots att det skulle handla om en färdigbestämd berättelse, ändå ger betraktaren ansvaret och initiativet till att känna och avgöra samt ta till sig det.

Några säger att jag tänker för mycket ibland - men oftast så handlar det om att de inte tänker alls, och när de väl gör det så grubblar de och ältar saker - det gör inte jag. Jag försöker hitta lärdomen och sensmoralen i allt som sker. Genom att söka i det som sker, så stagnerar jag inte heller i mitt liv eller låter mig bli styrd, samt att jag kan slappna av i tryggheten av att mina fel är verkligen mina fel. Jag gör dem, men jag tar ansvar och lär mig av dem.

Usch,sånt är tycker jag är intressant att fundera kring och just låta tanken löpa fritt, utan att vara bunden till hur någon säger att det är - inte tilllåta mitt sinne att bli fullt, eller utvalt - utan att låta det vara fritt, närvarande och medverkande

till livet.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2089>

Att fortsätta känna med tiden (2009-05-23 00:15)

Smärtan av närhet som blir till tystnad

Det är sällan folks ord som gör ont - det är deras tystnad som svider...

Vet att jag själv är dålig på att höra av mig, vet att jag har mycket som måste bearbetas. Men jag försöker förklara det för dem som inte vet.

Men jag kan ändå känna

smärtan av närhet

som blir till

tystnad

som bilders stumma minnen

Det enda
man undrar över

är

vad de ville med en

och hur de mår

då de frågar

"Har du tråkigt eller?"

efter

att man delget dem

sitt liv...

Det är sånt som känns med tiden...

Frihet, bara för att... (2009-05-23 13:54)

Det är märkligt.

Det är oftast i ordet

FRIHET

som man vill tysta och stänga in

FRIHETEN

Friheten gäller för mig och de med samma värdegrund. De som uppfattar saker på samma sätt som en själv, utan att man behöver tänka efter. De andra dömer man snabbt, och möjligen friar en och en med ord om att just den personen är ett undantag.

Slagord om individens rättigheter och unikheter halshugger de som inte delar samma bild, även om motivet är detsamma. Man bygger sitt eget monument: "så här är människan" och låser in sig själv i ett moment 22 - frihet åt alla, men de som går en annan väg skall låsas in. Alla har rätt, förutom de som tycker fel.

Livet blir till en religion, där en egna gudens moral uttalar sanningen och ens medmänniskor skriver orden som skall följas - andra ord är per automatik fel. För de bygger inte på samma grund, därför måste de vara ogenomtänka, farliga och med ont uppsåt.

De som vågar stå för sin

FRIHET

trycks ofta snabbt ner

med ord om *martyrskap*, bara för att de tar ansvar för friheten.

Bara för att de ser på saker från ett annat håll - och har modet att be om ursäkt för att de inte är stöpta i samma form som alla andra.

En *ursäkt* och ett *tack*, är 2000-talets fulaste ord. De farligaste. Orden som som tvingar folk till att se till vad de själva gjort och känna hur andra uppfattar något.

ANSVAR

är inte längre en del av

FRIHETEN

Ljudvägar (2009-05-23 15:28)

Hela förra helgen var fylld med fester och människor, så jag vet inte riktigt hur jag skall ställa mig till denna helg.

Det är visserligen [1]en spännande eftermiddags picknick på gång, som flera vänner skall besöka och sen på kvällen dyker den **finaste CK** upp på en klubb i stan med samma musikinriktning. Vore kul att ta en öl med honom igen.

Men det finns flera små hinder på vägen. Det mest uppenbara är det ekonomiska, sen så kanske jag borde ta det lugnt någon helg - och jag har en uppsjö av bilder som borde fixas... Så jag vet inte vad jag skall göra.

En underbar gammal vän ville ha mig upp till Umeå för deras kulturnatt - och det hade varit otroligt kul då ett par bekanta från förra helgen också bor där och en vän till dem skulle ha en mode uppvisning.

Men just nu sitter jag med musik i hörlurarna, och har svårt att välja dagens inriktning av toner. Skall jag utforska den nya samlingen av ny EBM musik? Skall jag fördjupa mig i Subnoise katalogens hårda rock/rap uttryck, sjunka ner i blåtoner Sting och Al Jarreau eller skall jag utforska vad den nya Indie scenen har att erbjuda? Svårt att välja, men jag känner efter en text att det inte går att blanda dem hejvilt...

Fast å andra sidan, så blandar ju [2]Thunderheist dem vilt och jag fick just en inbjudan till deras spelning på Berns ikväll

[youtube HM _PFEZTdTQ]

1. <http://www.synth-picknick.nu/>
2. <http://www.myspace.com/thunderheist>

Köpta tårar (2009-05-23 17:29)

Sitter och surfar på lite kul reklam och saker. Trillade över [1]ett annorlunda smycke..

[2]

Älskar guerilla reklam:

- [3]16 kreativa reklamkampanjer på udda ställen
- [4]15 kreativa reklamkampanjer på udda ställen
- [5]10 kreativa hälsoreklamkampanjer
- [6]15 kreativa bussreklamkampanjer
- [7]10 kreativa rulltrappreklamkampanjer

Samt några missar:

- [8]15 missplacerade reklamkampanjer

1. <http://www.dailymail.co.uk/news/article-1067277/The-latest-bizarre-fashion-accessory--tear-jewellery-hangs-eyeball.html>
2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/05/a96683_a449_eyecry.jpg

3. http://www.oddee.com/item_96672.aspx
4. http://www.oddee.com/item_96643.aspx
5. http://www.oddee.com/item_96626.aspx
6. http://www.oddee.com/item_96486.aspx
7. http://www.oddee.com/item_96581.aspx
8. http://www.oddee.com/item_87332.aspx

Hej (2009-05-23 23:23)

[youtube TzNPRs5xqOc]

Röda moln (2009-05-24 10:37)

[youtube eJd _FpS3nPQ]

"Our lives begin to end the day we become silent about things that matter."

-Rev. Dr. Martin Luther King Jr.

[youtube aRglS0D70cs]

"History isn't made by those that makes it - but by those who remembers it, and tell it to others..."

[youtube yRDSKt7I1Zw]

Bekanta blommor (2009-05-24 11:18)

Har bekanta som trycker ner mig i min depression genom att ge mig dåligt samvete för den jag är, och genom att de aldrig sett mig, eller att de glömt bort vem jag var.

Har bekanta som verkligen vill hjälpa på de sätt som de kan, men genom att luckan under mig öppnades av de andra, så kan/får de inte göra annat än att stanna upp och se på - och klarar de inte det så måste de blunda eller bara gå vidare.

-

Jag kan inte ta emot något utan att få ångest. Det handlar om plats. Det handlar om ekonomi. Det handlar om att andas genom den själsliga munkaveln som jag bär. Det handlar om min vilja att göra rätt för mig.

Min vilja

Mitt liv

Kalla det för martyrskap om *du* mår bra av det, om det skyddar *dig* från att känna mig. De få som känner mig vet. De andra *tror*, och jag är

ateist

och det är i dalen som alla blommor finns.

Mimosa Sensitiva (2009-05-24 13:58)

[youtube d6hwytW2YR0]

Skall det verkligen vara så svårt att lyssna och tänka själv?

[youtube m0fYqkevF9k]

Änglavingar (2009-05-24 18:52)

[youtube 9WAc1aZO _58]

ljug

I was rage in the city
showin' my battle scars
I was raised in pity
throwin' you battle stars

waiting for the eyes
to land on
weight of the cries
to stand off

me

[youtube 6yArm4rJ1LU]

Sommarodåga (2009-05-24 19:05)

[youtube FEPZ3HwOgbY]

Mycket talade för att Promoe's låt skall bli sommarens stora sommar hit. En låt som är enkel, tilltalande och i grunden en låt som inte ger svaren - men tvingar lyssnaren till att tänka efter och ta ett eget ansvar. *Hur kan han gå från att vara hip-hop puritanist till detta?.* Frågan gav han dig. Svaret är ditt att komma med.

Men, i vilket fall, så undrar jag ändå inte om Mange Myt skulle kunna smyga in under och ta över platsen i din radioapparat under sommaren, som sommarens stora låt - då den bjuder på vattenstänk istället för champagne plask, och solskensgroove istället för solariebeats.

Båda låtarna bygger på det som vi känner bäst.

Oss själva.

[youtube ELXvJNZ _Gy0]

Högekraft (2009-05-24 21:37)

Såg Crank filmerna i veckan.

[youtube aUKSLqhRqbI]

Man kan inte säga så mycket om manuset missar, eller action delen som är som hela Die Hard serien komprimerat till en film, och blivit spetsad med adrenalin, men utöver det - så är det en riktigt kul och intressant film. Det är spännande att se hur Hollywood tagit upp lite av det som [1]John Woo hade med sig, samt alla andra hong kong filmer som görs efter tankesättet: "Detta är film!" och tillåter regisören, kameramannen och skådespelarna att inte bara gå ett steg längre, utan t.o.m. springa ett par extra varv kring sina uttryck.

Känslan som jag hade efteråt, var lite samma som efter att jag såg [2]Brazil för första gången, eller känslan av den första säsongen av [3]24 eller någon av John Woo's Heroic Bloodshed filmer som [4]Hard Boiled. Man tillät sig använda filmen som medel, och inte tvärt om.

Det var också kul att [5]Jason Statham, som verkar vara den nya actionmannen, fick spela emot [6]David Carradine - vars roll Jason gjorde i [7]remaken av [8]Death Race 2000, samt att David nästan fick återspela sin egen roll från den gamla serien Kung Fu.

[youtube uEXsOqdzYhE]

1. http://sv.wikipedia.org/wiki/John_Woo
2. <http://www.youtube.com/watch?v=4Wh2b1eZFUM>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=71xDREJ4vTo>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=kxi6YFFjADE>
5. http://sv.wikipedia.org/wiki/Jason_Statham
6. http://sv.wikipedia.org/wiki/David_Carradine
7. <http://www.youtube.com/watch?v=GS-ZsU81wNQ>
8. <http://www.youtube.com/watch?v=7J7T1mzD8nc>

Din mark - Min luft (2009-05-24 21:38)

[youtube ytXeB4qydjo]

Hip Hope (2009-05-24 23:55)

Jag har lyssnat på *Hip Hope* samlingarna hela dagen. Det är märkligt att de flesta av oss reagera på samma sätt: "Jasså?? Kristen hip-hop finns det? Är det verkligen bra? ...och lyssnar DU på det?". Att man lyssnar på gangsta och acid rap, är det få som reagerar på, trots att de innehåller fler mord och nakna kvinnor per minut än en [1]Jason Voorhees rulle eller något med [2]Ron Jeremy. Dessutom så är det nog så att det knappt finns någon annan musikstil än den *Urbana* som hänvisar så mycket till det som folk kallar för *Gud*. Nåja. Som sagt. Jag har ingen guda tro på det sättet, men jag uppskattar ord och möten... Tänk på vad termen "christian hip-hop" betyder för sig, och lyssna sedan på något av följande spår från samlingarna som snurrat här under dagen (*Jag har försökt att hitta så mycket som*

möjligt av det via Youtube, och länkat dem så att de öppnas i ett nytt fönster...)

Hip Hope 2005: Grits: "[3]Hittin' Curves" TobyMac: "[4]Extreme Days" John Reuben: "[5]Life Is Short" Mars Ill: "All Out" Donnie: "[6]Raised In Harlem" Liquid: "Gangsta" Hip Hope 2006: Toby Mac: "[7]Ill M I" KJ-52: "[8]I Can Call You" Pigeon John: "[9]Nothing WWithout You" Shonlock: "Pushing Through" John Reuben: "[10]Bobble Head" T-Bone: "Bounce" Manafest: "[11]Let It Go" Deepspace5: "[12]Free Checking" Hip Hope 2007: Pettidee: "[13]Stepped On" DJ Maj: "Gotta Go" Mars Ill: "[14]More" Liquid: "Crazy" Hip Hope 2008: Mars Ill: "[15]When Heaven Scrapes The Pavement" Toby Mac: "[16]Boomin'" Grits: "[17]Open Bar" DJ Maj: "All My People" Soul P.: "Hear My Cry" Diverse Citizens: "[18]Party" Hip Hope 2009: Proxy ft. Verbs & Stefan The Scientist: "My" Canton Jones: "[19]I Call Him G.O.D." Pigeon John: "Calculator Watch" Braille: "Walking Loud"

Skivorna innehåller även spår från **4th Avenue Jones**, **Lightheaded**, **Ill Harmonics**, **Flynn**, **Cross Movement** och **LA Sympony**, fast inget av deras bidrag tillhör deras bättre...

1. http://sv.wikipedia.org/wiki/Jason_Voorhees
2. http://sv.wikipedia.org/wiki/Ron_Jeremy
3. <http://www.youtube.com/watch?v=bz3Ku6uEAtk>
4. http://www.youtube.com/watch?v=uoz3xub_R2U
5. <http://www.youtube.com/watch?v=JXi5dh8wsUo>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=i5qrukwTNB4>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=5k8Wnt1YP68>
8. <http://www.youtube.com/watch?v=RsBekvLa7gs>
9. <http://www.youtube.com/watch?v=nMkylXwjNhk>
10. <http://www.youtube.com/watch?v=EwLsRIIEPng>
11. <http://www.youtube.com/watch?v=fk90QBPG2qI>
12. http://www.youtube.com/watch?v=VvB-t0_5wdQ
13. <http://www.youtube.com/watch?v=QcXgTGMDsFA>
14. <http://www.youtube.com/watch?v=ToVQMCBgmAc>
15. <http://www.youtube.com/watch?v=HU91X3Cw1Ew>
16. <http://www.youtube.com/watch?v=24USgrNeQxc>
17. <http://www.youtube.com/watch?v=oVYZn8Ueip0>
18. <http://www.youtube.com/watch?v=BH54taVjcqQ>
19. <http://www.youtube.com/watch?v=LsC5z0oL-EU>

Frustrationsmusik (2009-05-25 17:15)

[1]

[2]Rage Against the Machine, [3]Audioslave samt [4]The Nightwatchman's [5]Tom Morello slår sig ihop med [6]the Coups **Boots Riley**.

[youtube Njb4Ro _Q-oU]

[7]Klicka här, för att ladda ner en tour sampler med två låtar av **Street Sweeper Social Club**, och två med **Nine Inch Nails** samt ytterligare två med **Janes Addiction** - *Helt lagligt!*

[8]<http://streetsweepersocialclub.com>

1. <http://streetsweepersocialclub.com/>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=fku0AY-S60Y>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=8uhatY70Acs>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=vZnuGbCxN0o>
5. http://sv.wikipedia.org/wiki/Tom_Morello
6. <http://www.youtube.com/watch?v=0MsEDX9IosU>
7. <http://www.ninja2009.com/>
8. <http://streetsweepersocialclub.com/>

Det står Livet på dörren (2009-05-26 22:49)

[youtube exr1YCLKd _4]

I'm a renegade Back out motherfucker You better tap out Boo-hoo you crying baby Where you at now? Cuz i be lookin for you Me and my people lookin ready And we're lookin for truth So come and get this Make it hurt you know I love it when you Test this put me up into a corner Be a witness Yeah this is critical mass We invite the revolution We ignite the past See me I'm still standing I might be bleeding But I'm still breathing I'll never surrender 'cause I'm a renegade What, what you want some Come and get some Pussy motherfucker I got you where you live nigga Me, you

will never control, no Genocidal maniacal Devil, the party's over I'm a renegade A runaway slave
I've been dreaming about my freedom On the underground train It's armagedon you're getting just
what you wanted Critical mass, freedom at last, freedom at last See me I'm still standing I might
be bleeding But I'm still breathing You might hate me But you can't break me I might be bleeding
But I'm still breathing

Har lyssnat på [1]**Marisa Monte** samlade verk hela dagen - men när yngsta killen la sig och fick sova i min säng, ville han ha något som han somnade bättre till: "*Kan du inte spela någon hårdrock eller hip-hop?*". Även om jag också sover bra till det, så inser jag att olika människor sover olika bra till olika musik! ;)

Man får väl se det som att hennes musik innehåller allt för mycket fritt och öppet liv, som gör det svårt för en liten stadskropp att slappna av, medan lite asfalt och damm funkade lika rogivande och sövande som ett fläktsystem i ett konferans rum ;)

Då plockade jag fram [2]**(Hed) P.E's** nya album *New World Orphans*. Man kan inte påstå att musikblandningen är begränsad här.

[youtube 4NB _MTgEtRU]

Hade ett samtal med en bekant idag om vindar som viskar. Att våga leva med glädje och inte dö i en form av hur livet skall vara efter en måttskala med siffror över ens liv. Att få leva och vara nyfiken, att stanna när alla andra springer, och fortsätta framåt när alla andra svänger till höger. Att våga utforska, att våga söka - men inte efter svaren, utan kunskapen för att kunna ställa fler frågor.

Folk pratar ofta om att "det inte räcker", de vill ha mer - bara för att - men vad de ofta glömmer bort, är just att livets alla stora ögonblick oftast enbart varit microsekunder eller ögonblick - men sen fortsätter de ändå att kasta bort sekunder och vägra blinka, bara för att jaga det där stora som alla pratar om..

Läste en sak i en bok av [3]**Lin Yutang**, en kinesisk filosof. Han skrev: "*Var verkligen Edens lustgårdar så vackra och är i jämförelse därmed det nuvarande universum verkligen så fult? Har blommorna verkligen upphört att blomma sedan Adam och Eva syndade? Har Gud förbannat äppelträdet och förbjudit det att bära frukt därför att människan syndat eller har han bestämt att trädets blommor inte längre skall pruka i samma underbara färger? Har näktergalar och lärkor slutat sjunga? Finns det inte längre någon snö på fjällen och inga regnbågar och inget dis över byarna och finns det inga brusande forsar och inga sorlande bäckar och inga skuggrika träd? Vem var det som uppfann historien om att "paradiset" skulle vara förlorat och vi nu lever i en ful och dyster värld? Vi är i sanningen Guds otacksamma och bortskämda barn.*"

Tar man bort guda grejen, så ligger det ändå otroligt mycket i de orden. Folks jakt efter målet, utan nyfikenhet eller lust att uppleva sin resa..

Många kvinnor tror att männen ser dem för deras bröst, hår eller kropp. Men jag kom fram till att vi män älskar er inte för ert hår eller bröst, utan för elden i era ögon...

Ett prakt exempel på det är [4]**Carolina Gynning** vs. åh vad heter hon, den andra blondinen, hon som hade ett program där hon letade en man?? Nåja.... Gynning har glöden i sina ögon, det har inte den andra...

Du kan ha glöden som bimbo, eller som intellektuell - finns den där, så är det allt man ser. Det är som skillnaden mellan att stå och titta på en Maj brasa, eller att stå mitt inne i den - det är där kärleken bor och det står "Livet" på dörren.

[youtube JbB1s7TZUQk]

"[5]Så kan det gå"
[6]Kurt Vonnegut

[youtube KIiUqfxFttM]

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Marisa_Monte
2. http://sv.wikipedia.org/wiki/Hed_PE
3. http://sv.wikipedia.org/wiki/Lin_Yutang
4. http://sv.wikipedia.org/wiki/Carolina_Gynning
- 5.

<http://www.bokhora.se/blog/recension/2006/07/slakthus-5-eller-barnkorstaget-en-skyldighetsdans-med-doden/>
6. <http://sydsvenskan.se/kultur-och-nojen/article231078/quotSa-kan-det-gaquot.html>

Frihet på nätet? (2009-05-27 13:35)

Igår kväll så gick [1]Facebook gruppen "Stoppa övergrepp på barn" från att varit ett nätverk mot övergrepp, till att bli en grupp för pedofiler. De skriver bl.a: "*Vi anser att övergrepp mot barn inte skulle inträffa om människor kunde få utlopp för sin outtömliga kärlek för barn på lika villkor med barnen, utan att behöva ta till våld och hot. Vi vill inte skada någon, men när vi lever i ett samhälle som tillåter transvesti, homosexualitet och tidelag, så är det absurt att en frisk relation mellan en vuxen och ett vackert barn är förbjuden.*"

Länge såg det ut som det var hackare som tagit sig in, men sedan tydde mycket att det var en medveten tanke från början där man spinner på tanken att det nu är något som folk vågar acceptera, för att till sist landa i att det är ett sk. "skämt" av folk på [2]Flashback (Det [3]började här och [4]fortsatte här).

Oavsett om det skall vara ett skämt, så ÄR det pro-pedofili propaganda som de sprider - så skämtet blir plötsligt inte ett skämt utan riktig spridning av det.

Hur vidrigt som helst.

Jag skickade ut information till de av mina vänner som jag såg var med i gruppen och jag visste skulle nå fler, så fort som jag fick reda på det i morse.

Man skall inte bara gå ur gruppen, utan man måste faktiskt göra det som man trodde att man gjorde när man gick med i gruppen, nämligen aktivt reagera, och inte bara döva sina sinnen genom att klicka på en "join" knapp och tro att man gjort något bra.

Bortsett från det fruktansvärda i just denna grupps nya inriktning, så finns det en annan oerhört viktig punkt och tanke, som jag verkligen hoppas att folk ser och förstår.

Det där är en av rättigheterna som piratpartiet indirekt ställer sig bakom när de slås för "integriteten" på nätet utan "poliser"...

Det är på samma sätt som [5]The Piratebay skyter med att de ALDIG tagit bort någon torrent "[6](we used to have a nice graph here, but it's simpler to just say: 0 torrents has been removed, and 0 torrents will ever be removed.)", och skyddar sig bakom att de inte har dem på sin egen sida och att de värnar om yttrandefriheten.

Hoppas att folk kan tänka efter en gång extra, och inte bara tänka på allt som de själva vill ha, denna gång - och faktiskt även se vad som följer i fotspåren av att kunna vara anonym samt allas frihet på nätet.

Det går inte att säga: *Vi vill inte ha någon Polis och övervakning*, och sen kräva det utifrån den moral och värdebild man själv har - det är ju precis samma sak som det man säger sig motarbeta. Så vill du kunna anmäla pedofilsiter, känner du att det är något som du aldrig kan ge ditt stöd till - varför skall du då i [7]EU valet ge stöd till ett parti som ger dem rättigheter och en grund att stå på.

Lärde sg inte folk något av historien med [8]Ny demokrati?

Det tragiska är

att man troligen

inte gjort det.

1. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Facebook>
2. <http://www.flashback.info/>
3. <https://www.flashback.info/showthread.php?t=922732&page=56>
4. <https://www.flashback.info/showthread.php?t=924540>
5. http://sv.wikipedia.org/wiki/The_Piratebay
6. <http://thepiratebay.org/legal>
7. <http://www.europarl.europa.eu/elections2009/default.htm?language=SV>
8. [http://sv.wikipedia.org/wiki/Ny_demokrati_\(Sverige\)](http://sv.wikipedia.org/wiki/Ny_demokrati_(Sverige))

Själ en syn. (2009-05-28 11:01)

Skrev några rader igår:

Sova

en tavla
utanför ramen

Eller ramen
innanför en bild

som att sova
i en dröm
av verkliga känslor

Sedan fick jag en länk till ett blogg inlägg av [1]BoB Hansson, han skriver bl.a.

” Solen skiner. Jag är på mitt lantställe. Jag är där, för att slappna av. Bara vara, ni vet.... Men se där, istället springer jag omkring, lite i stugan, en hel del på datorn, men mest i mitt eget huvud. Tills jag läser en rad i en bok. En enda rad. Om att deltaga i världen, istället för att betrakta den.... Först då händer det. För ibland är det ju så, att från en sekund till en annan, ramlar ner i sitt eget liv. Ah. Liksom. Först då ser jag det gröna gräset utanför mitt fönster och förstår vad det är till för. Det är ju till för att sitta i, bli en del av. Gräset. Jag går ut och sätter mig på det, Deltar. Bli liksom ett med gräset. Innan dess hade gräset stressat mig, jag visste att det var meningen att jag skulle uppskatta det, nu när jag äntligen har tid att vara här, nu när det äntligen har blivit grönt. Men gräset gjorde mig nervös, gräset pressade mig och jag märkte att jag undvikit det. Tills nu, när jag läste den där raden, om att delta. Att det trots allt skulle vara så enkelt, att träda in i bilden istället för att titta på den, bli stressad av den.”

- [2]http://blogg.passagen.se/bobhansson/entry/vad_ska_du_g%C3%B6ra_i

Märkligt hur sammanträffanderna blir så målande, då man ser samma bild...

Hade sedan även ett samtal om skillnaden mellan kärlek och passion samt om barns teckningar.

Den vedertagna bilden av kärlek kontra passion är den att passionen kan ju ta slut lika snabbt som den flamar upp, det finns inget beständigt i den. Men den är vacker när den är och smärtsam. Fast min tanke kring det hela var denna: Skillnaden mellan passion och kärlek är inte dess tid eller flamma - utan den ligger i att passioner bygger på tryggheten i den andra, men kärleken bygger på tryggheten i en själv...

Sen var det ett annat intressant samtal om föräldraskap och barns teckningar. Där mötte jag argumentet av att barn bara ritar vilda cirklar på ett papper och sen: ”*Titta, en Prinsessa!*”, och först när de blir lite äldre så lär de sig att rita ordentligt.

Jag var av en annan uppfattning. För mig var cirklarna verkligen en underbar prinsessa, för skillnaden där ligger i att när man blir äldre så lär man sig teckna med ögonen - men som barn tecknar man med själen, och har du någonsin sitt en sagoprinsessa på riktigt i en dröm, och sett hur de snurrar runt och hur hela dem gnistrar och strålar - så vet att precis vad de vilda ringarna på pappret är.

Men för att se det, så kan du inte se med ögonen.

Du måste våga se

med själen.

1. http://sv.wikipedia.org/wiki/Bob_Hansson
2. http://blogg.passagen.se/bobhansson/entry/vad_ska_du_g%C3%B6ra_i

Att börja sluta (2009-05-28 13:52)

Varför upptäcker jag så ofta att folk slutar när de tror sig börja?

Allt för ofta märker jag det. Man säger sig börjat förstå, eller bara att man förstår - och i samma ögonblick verkar det som om man slutar förstå.

Återkommer hela tiden till det pappa lärde mig om att se och måla. Att inte titta på trädet en gång och sedan måla av det som de flesta gör, med ögonen fästa på den egna bilden och bara ibland titta på trädet - utan istället se på det man inte såg. Att se mellanrummen, att måla mellanrummetskonturer för att sedan se hur formerna framträder. Förstå då målar man hur DET trädet ser ut, annars så målar man en bild av hur man tror och minns att träd rent generellt ser ut. Då har man inte sett något.

Samma sak är det med människor allt som oftast. De säger sig se och förstå - men i själva verket så ser de ingenting, utan gömmer sig bakom tryggheten av att de förstår och storsint ger utrymme.

Det är som den psykologen som jag hade samtal med en tid. I början var det bra, han såg. Men sen så trodde han att han hade bilden klar av mig, och då föll allt - jag såg det, och som alltid ville jag inte göra någon besviken, så jag sa det jag visste att han ville höra där och då, för att han skulle känna sig trygg i sitt arbete...

Folk pratar ofta om att livet är en balansgång, och att man inte får tappa fokus etc, hela tiden - men ändå så är det nästan ingen som har fokus, nästan ingen som håller balansen. Alla går på den enklaste gemensamma nämnaren.

Det handlar om att våga se, våga leva och allt det där som där när barnet inte växer upp, utan får lära sig hur alla andra gör. Vi säger att livet är unikt. Människan är unik. Ändå vill vi göra alla andra så lika oss själva som möjligt.

Som att börja med att sluta.

Min Dagbot (2009-05-28 21:40)

Har länge funderat på att sätta mig ner och sammanställa min mina tre onlinedagböcker och bloggen till en egen PDF bok.

Skrev en inledning till den idag.

Tänkte jag skulle lägga den här för att inte glömma bort den, samt ta med mitt första dagboks inlägg någonsin.

-:-

*Bonden sa att det hade varit en riktigt dålig sommar.
Barnfamiljen från stan sa att det var den bästa de någonsin haft.*

Detta är min känsla, min upplevelse och mina tankar av det andra såg från ett annat håll.
Detta är inte min dag bok. Den är lika mycket natt. Det är en del av min livsbok.

Se ögonblicket från mitt håll, med mina känslor och ord. Men bilda dig din egen uppfattning.

Livet är som en slipad diamant, med alla sina glimrande faseringar och kastade ljusspektrum, utifrån en och samma sten.

*Låt oss kasta en första sten
och se
på hur långt avstånd vi är ifrån varandra.*

-:-

Jag står inte

i skuld
till mitt
liv

men jag tar
ansvar för
det

-:-

Ingress

En regndroppe landade

En regndroppe landande i min handflata utan att brisera - den rullade sakta, smekande och omtänksamt. Det var den första av flera i det kommande varma regnet som skulle komma att falla, droppe för droppe...

fallande drömmar
smekande ögonblick
briserade tankar

i droppar
av regn

-:-

Den 7:e Juni 2006

Det är livets all måsten som gör nyfikenheten så värdefull och ger de små små stunderna av lycka sin enorma kraft och lyster...

Det finns alltid något underbart och fint med allt - det är bara en fråga om att ta sig tid att se det, skrev jag nyligen till en person, och det känns också som en bra inledning på detta försök till någon form av dagbok och tankeplank.

Hade först seriösa tankar på att kalla dagboken "**Het, svettig, ohämmad snuskig sex med livet i behåll**", men, sen kom jag på att all sex inte var snuskigt så jag fick komma på ett annat namn! Wink

- Vet egentligen inte till vad och varför jag startar en dagbok nu, när jag aldrig haft intresse av att skriva någon tidigare i livet - kanske är det på grund av nyfikenheten över att starta något nytt? Kanske är det för spänning att se vad orden vill säga mig?

Min pappa, konstnären, förklarade en gång för mig då vi var på semester och vi hade en egen liten tecknings/målnings kurs, att man inte skall teckna det man ser, utan att teckna mellanrummen - det är först då som sakerna blir som de ser ut. Man målar annars mest från minnet av hur ett träd "ska" se ut, utan att titta på hur löven, molnen, fåglarna och grenarna samspelar... Som **Picasso** sa när en mamma frågade honom varför han hade målat en ko som han gjort, hennes dotter kunde ju tro att en ko såg ut så.. Picasso svarade lungt, "*Det är kon's uppgift att göra kor - inte min*"

"Grisen slaktas och offras på altaret, när den blir för fet och vackra fåglar är det första som jägaren skjuter för deras praktfulla fjäderskruds skull. - Varför inte ta det med ro?" Chuang-Tru

Blev just introducerad för programmet *QuickPAR*. Det är ett program som, om något går fel på en ner-tankning av flera sk. arkivfiler, lagar de trasiga filerna så att man slipper bli arg.

- Tänk om man kunde använda det i hemmet? Det blev något fel när man överförde alla saker hem... Tidningar hamnade inte i sina lådor och kläder hamnade inte i sina skåp etc. Vad underbart det vore om man kunde använda programmet till det också!

- Istället för besvärgelser på latin, så får man kanske testa med att rabbla binäratal för programmet?

Målet för dagen är att leta upp alla livstrådar, men inte för att reda ut dem - utan för att sätta ihop dem till ett yvigt och tovtigt nystan, och sen leka som en liten kattunge med det - bara för att se att livet fortfarande inte biter tillbaka. Det är ingen träning för att döda problem eller livet, utan precis som för katterna - för att leva, fullfölja och fullborda livet! ;)

Men den återkommande frågan är trots allt - vem är egentligen intresserad av att höra svammel och tafatta försök till någon form av självreflektioner och vardagstankar, av en ordblind och ganska tillbakalutad man? Det är ju ensak om man kan dela med sig av råd i specifika fall, belysa saker från ett annat håll o.s.v.

- Det är lite som med böcker. En fakta bok är fantastiskt givande, fiktion är roande, helt vita tomma böcker är spännande och utmanande... en bok med bara lite utströdda ord, som med välvilja och ett starkt bibelkods tänkt, i slutänden möjligen kan visa på betyda något.

Men å andra sidan, så är det ju intressant att ta del av andras tänk, slutledningar och bekräftelse på att det finns andra där ute...

För att knyta ihop detta med vikten så kliver jag upp på vågen för tredje gången här hemma sedan operationen i slutet av januari: strax över -50kg

Jag ser siffrorna, men de säger mig inte så mycket... För precis som jag var ointresserad av vikten innan operationen, så är jag faktiskt fortfarande helt ointresserad av vad vågen säger mig. Som jag skrev i ett inlägg jag kallade **Varför vägning?**: *"jag vill bara att jag inte skall få vikt relaterade problem i framtiden och att jag skall må bra. Att lägga det ansvaret på själva kilorna/vågen/operationen känns fel, och känns som att man kommer in i ett riktigt vikt relaterat "missbruk"..."*

- Vet inte om detta första inlägg i "dagboken" egentligen sa så mycket om dagen, livet eller tankarna, men det är en start i allafall!

--

...och så började det sluta...

Lyssna och se (2009-05-29 02:10)

För mig är det oerhört viktigt med respekt för andra människor.

Men respekt betyder mycket mer än att "vara snäll emot" - det handlar om att våga bemöta och framför allt våga lyssna.

När andra kring mig börjar prata med mig om andra, och speciellt de som jag har i min närhet också, så kliver man in i ett område där det är väldigt kort till dörren.

Alla får prata om vem de vill. Det är bara det att jag är fri att acceptera det till en gräns. Går

man över denna gräns och tror att man äger mig, att man förstår mig och framför allt tror sig ge mig det jag vill ha - utan att jag överhuvudtaget har sagt det. Så har man gått in i ett område som jag likt vilda djur skyr som pesten - ägandet.

Jag har gått igenom ett liv där jag mött liknande ord. Ord som: "*Är det viktigare än jag?*" och jag gång på gång vikt mig, för jag vet att jag kan göra det sen - och när jag vikt mig kommer orden: "*Men du får göra det om du vill? Det är OK för mig.*" Har gjort misstaget att tro på det ett par gånger. Men även djur lär sig.

Jag har varit med om att ge av mig själv av egen fri vilja, men sen insett att det varit ett spel, där man tagit mer och mer av mig. Jag spelar inte [1]Trivial Pursuit, för alla som gillar det kan frågorna utantill. Jag spelar inte [2]Alfapet för att jag har [3]dyslexi. Däremot kan jag tänka mig spela [4]Alias.

Jag är på gott och ont extremt [5]*obstinat*. Ett av mitt livs svåraste och tyngsta beslut grundade sig just i det, då någon som sa: "*Det finns inget du kan göra för att stöta bort mig, det finns inget som kan ta bort min kärlek till dig*".

Det fanns det.

Jag visade det.

Jag har ett enkelt sätt att se vem som lyssnar, vem som ser - och vilka som bygger sina egna världar.

Jag tystnar.

Säger de inte bara: "*Du är tyst.*", utan påstår att: "*Jag förstår att du vill...*", "*Jag förstår att du behöver...*", då talar de själva. De springer med ord. De ser inte och förstår inte. Det är som att prata över huvudet på barn och överanalysera dem, när man bara behöver lyssna och se.

Fast det finns inget längre

som heter bara

lyssna och se

1. http://sv.wikipedia.org/wiki/Trivial_Pursuit
2. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Alfapet>
3. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Dyslexi>
4. <http://www.spel-landet.se/product.asp?product=58>
5. <http://g3.spraakdata.gu.se/saob/show.phtml?filenr=1/171/43621.html>

Sällskapsspel (2009-05-29 12:47)

Barnens mamma fortsätter att hålla på med sitt spel.

Vi har barnen varannan vecka. Varje minut som hon är ifrån dem är av betydelse och gud nåde mig om jag blir försenad någon gång med dem. Men sist som de skulle till mig, så var det helt ok att hon själv bestämde att istället för att de skulle komma på kvällen, så skulle de komma på morgonen efteråt, och att morgonen blev till efter lunch för att de skulle få sova ut och äta innan de kom till mig.

Nästa vecka fyller Alexander år, det är hennes vecka och hon brukar inte vilja släppa iväg barnen bara så där, men i förgår kväll fick jag ett mail från henne om barnen kanske kunde komma till mig på kvällen innan hans födelsedag och sen åka tillbaka till henne från skolan dagen efter.

I samband med att hon skickade detta till mig så hade jag skickat ett mail till henne ang. barnbidraget och lite andra såna saker som jag behövde ha svar på, plus att vi sen hade fullt upp med att besöka farmor och sånt igår, så det blev aldrig att jag fick iväg något svar till henne - men jag vet ju också att de aldrig brukar planera upp dagarna på något sätt, så jag tänkte att det var säkert ok att svara under helgen.

Nu idag fick jag ett mail om att hon behövde svar på *"detta!"* - att hon struntat i att svara på mina frågor ang. ekonomin kring barnen och liknande, är tydligen inte samma sak eller lika viktigt, eller nått sånt - föra förvånande visso, men ändå...

Jag svarade henne att jag inte förstått att de hade ett sånt tight schema nästa vecka, och att det inte framgått att det var så brottom med att svara på hennes fråga - men att jag skulle återkomma med mitt svar under dagen då jag brukar planera upp veckor utan barnen - och ville se så att jag inte hade något inplanerat då, och om jag hade det, försäkra mig om att det gick att flytta på.

Hennes svar blev: *"kolla upp det - om du inte kan veta på rak arm om du vill träffa barnen på Alexanders födelsedag eller ej"*.

Jag svarade henne kort med ord om att jag mitt liv med andra människor, och jag vill försäkra mig om att det inte är något annat inplanerat, som jag i så fall behöver flytta på om det går - svårare än så var det inte. Jag tyckte det lät enkelt, självklart, respektfullt och allt sånt.

Hennes svar blev denna gång: *"Jag utgick nog ifrån att du skulle vara så pass smart att du inte hade planerat in något med andra människor när din son fyllde år - sorry!"* och följer upp det med: *"Men då utgår jag ifrån att han inte ska vara hos dig på onsdag och planerar efter det - så får du återkomma när du vet vad dina andra människor har för andra planer för dig så får vi se om det går att ändra på sen."*

Personligen så tror jag att allt detta och mer därtill som hon hållt på med den senaste tiden grundar sig i den skol föreställning som äldsta killen hade. Han hade frågat om min vän [1]Ammi ville komma och se på föreställningen, och jag hade svarat att jag skulle ta det med hans mamma innan föreställningen.

Men innan jag hann ta det med henne så kontaktar han både mig och Ammi och säger att han jättegärna vill att hon skall komma och att det är OK med mamma. *"Vad kul!"* tyckte vi och gick. Vi hälsade på henne där och pratade lite efteråt, och när jag kom hem så skickade jag ett kort sms där jag skrev: *"Tack för att Ammi fick följa med - det uppskattades av oss alla!"*

SMS som hon svarade med så något annat - för tydligen hade hon inte haft en anning om att Ammi skulle komma med, då killen inte hade sagt ett enda ord till henne om det. Hon trodde självklart att det var jag som sket i henne och barnen och bara drog med mig en annan kvinna till skolan för att visa/bevisa/göra något ont med det. Men när hon sedan förstod att det var hennes son som bett Ammi komma och dessutom inte bara yúndanhållit det för henne, utan också ljugit för mig och Ammi att det skulle vara OK att hon kom, sved nog riktigt hårt. Att förstå att hennes so faktiskt vill ha andra människor i sitt liv också, samt att han inte vågar/vill/kan fråga henne om det då han vet hur hon svarar honom.

Hon kan inte låta det gå ut över honom, så nu är hon på mig igen.

I går var vi hos farmor. Pratade med lillkillen på morgonen om hurvida han klarade att ta tvärrbanan och byta till tunnelbanan själv - en resa som vi gjort så många gånger - och han sa att det var ok, men att han skulle ringa mig eller farmor på mobilen.

Sen blir det att när han åker, så kliver han av en station tidigare för att besöka sin mamma vid globen.

När han sedan skall åka därifrån så ringer hans mamma: "*Kan du hämta honom vid tvärbanan?*" var hennes fråga. "*Va? Svarade jag - varför skall jag göra det?*" - hon upprepade sin fråga, och jag förklarade mitt svar med att säga: "*Det var ok för honom i morse, och dessutom kan du sätta honom på tåget, så åker han två stationer, sen är han framme och vi möter honom där.*". Självklart blir hennes svar: "*Så du kan alltså inte möta din son. Vad heter stationen som han skall av vid?*" (Hon vet mycket väl var min mamma bor, och har varit med dit ett par gånger under vårt äktenskap. Jag som är dålig på namn, kommer inte ihåg vad stationen heter, säger det - och upprepar mig: "Det är två (2) stationer han skall åka, vi möter honom där och han vet vart han skall av. Det är ju hans favorit station (han gillar lukten på den)". Som en maskin upprepar hon sig: "Vad heter stationen?", jag förtydligar mig att jag inte kommer ihåg namnet, men det är inga problem - det är TVÅ stationer, och det är precis efter att han åkt över bron från Gullmarsplan mot söder.

Men hon ger sig inte, så det slutar att jag och den stora killen får fortsätta och åka och möta honom istället. Bode jag och den stora killen suckade, men jag fick försöka förklara för honom att mamma inte var korkad eller elak, utan att hon bara tänka på hans lillebror och ville att han skulle "ha det bra" (även om det var svårt att låta allt för övertygande).

Åh, kom just att tänka på en annan sak från förra veckan. Jag och barnen hade sovit ett par dagar just hos Ammi, för att hon har spel som de gillar och vi passade på att hjälpa henne lite. Detta fick jag höra inte alls var bra. Deras mamma skrev: "*Det är inte heller bra att de inte får sova/vara i sitt hem på hela veckan - även om de själva säger att de vill vara hos Ammi så borde du vara förälder och inse att barnen behöver sova i riktiga sängar och ha tillgång till sina saker*". När jag förklarade att de hade blivit erbjudna sängen, men själva ville sova i soffan så visade det sig att de tydligen inte kunde fatta såna beslut själv. Dessutom så vet jag ju att hon själv sovit och fortfarande sover i soffan samt att den yngsta sover i soffan hos henne minst en eller två kvällar i veckan som de är hos henne.

Jag svarade henne i allafall bl.a. med: "*Vart de sover när de är med mig, har du absolut inget att göra med - så länge som de är med mig.*"

Jag tar ansvar för dem - det vet du, om du tänker efter. Lägg ner ditt destruktiva hat och låt oss istället försöka samtala och lösa situationer istället för att du bara skall spy galla och skit över mig, ok?

Kan du ta DET ansvaret?'

Svaret rullande in som på beställning där hon bl.a. påpekade detta: "*Barnens bästa har med mig att göra - och barnens bästa är inte att sova hos någon annan flera dagar i veckan - så där har du fel! Vad är det för fel på ditt hem? Varför kan inte Ammi vara hemma hos dig istället de dagar/veckor som barnen är med dig?*"

Om jag tänker efter som du skrev - så tar du INTE ansvar för barnen."

Mitt svar som följde innehöll bland andra ord detta: "*Menar du på fullaste alvar att det inte är i barnens bästa att de är med sin pappa, och någon som de själva gillar och vill vara hos, får god lagad mat och allot sånt, bara för att det inte står mitt namn på den dörren också? Eller vad är det som du menar när du säger att det inte är barnens bästa när vi är hos Ammi?*"

Ammi är hemma hos mig lika mycket som vi har varit hos henne. Orsaken till varför vi varit där är egentligen inget som du skall behöva bry dig om - men det är för att det är lite större, för att hon

har spel som barnen vill spela, för att barnen och jag trivs där o.s.v. Vi umgås med mina vänner. Så enkelt är det.”

Följetongen fortsätter med att hon skriver följande: ”ag tror inte att det är barnen bästa att de flera nätter sover någon annanstans än hemma - det stämmer. Lagad mat och allt sånt utgår jag verkligen ifrån att de får även när det står ditt namn på dörren. Att sova på soffan är inte samma sak som att sova i sin egen säng.

Trivs ni bättre hos Ammi så får du väl se till att flytta dit - och flytta dit barnens säng och dyl. och är det så att ni inte trivs i din lägenhet så kanske du skulle ta det på allvar istället för att fly fältet.

Men nu har jag sagt ville säga gällande detta - det är helt oacceptabelt att barnen någonsin är så ofräscha som de var när de kom till mig.

Och jag hoppas att du tar ansvar för detta och att det sker en förändring genast!”

Mitt svar som genererades av detta innehöll raden: *”Gör inte en sån stor sak av allt, det hjälper ingen. Däremot är det bra att du säger till när du tycker att något är fel, men man skal kunna göra det utan att hålla på som du gör - så att man kan se vad man kan göra åt situationen.”*

Känner bara att jag var tvungen att få ner detta - så att jag själv kan fortsätta att må bra och verkligen förstå att jag inte är den som hon försöker måla upp, utan det handlar så mycket mer om henne själv. Tyvärr så hamnar barnen mellan, men jag tänker göra mitt bästa för att se till att de inte tar skada av det, eller känner att jag kastar skit på henne.

För även om jag ofta får höra barnen säga att mamma säger detta och detta om dig, och tycker detta och detta, så vill jag inte falla i samma fälla och kasta skit på henne. De har rätt till att tycka om oss båda, utan att jag och hon behöver gilla varandra. Men vi är för alltid, deras mamma och pappa - en del av dem - och skadar man någon av oss, så skadar man även dem.

Synd att hon inte förstår eller ser det.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1653>

Som en clown (2009-05-29 22:11)

Det känns som folk sätter på mig en rödnäsa och använder mig för sina lekar - lite som när [1]Flashback medlemarna ”skojade” med Facebookgruppen mot barnövergrepp och ändrade den till att vara för dessa övergrepp, lägga ut förskönande texter av dessa fruktansvärda övergrepp och länka till riktiga såna sidor - fr att sedan skylla på att det var ett skämt, att det var ett sätt att få uppmärksamhet.

Ett skämt är något helt annat. Det handlar ALDRIG om att slå på dem som ligger. Att få uppmärksamhet går att göra på många sätt, och hur gärna man än vill få folk att tänka så finns det gränser. Hade det varit en annan grupp - en grupp om hästuppfödning, och man länkat till McDonalds och pratat om hur man får hästkött mört - så hade man hållt sig på rätt sida av att få uppmärksamheten.

[youtube Cu6mAZmiE3g]

Det var ett par vänner som ville hjälpa, men glömde tre saker - att prata med Mig, att Lyssna och att Tänka Själv. Det blev för mycket. Jag har verkligen pratat med dem båda om detta tidigare. Både om hur jag fungerar, hur jag är obstinat och hur jag har oerhört svårt med vissa saker efter insikterna om hur äktenskapet var.

De borde ha vetat bättre.

Jag skall ge dig en inblick och nycklar som jag sällan ger ut. Det är komplicerat, omöjligt, men

det går...

Detta är inte lätt. Det skall det inte vara. Det är livet. Mitt liv.

Kom ihåg det.

Helt kort. Lyssna på vad jag säger, respektera det - men gör inte alltid precis som jag säger, hur mycket jag än säger det. Här kommer problematiken. Säg det inte till mig, utan gör det bara. Säger du det, och speciellt om man säger ord som att man aldrig tänker vilka från min sida, inget kan få en att göra det och att man alltid kommer att ställa upp.

DET är ord som i en situation där jag har det jobbigt och känner mig pressad av mig själv, triggas igång på och kan gå extremt lånt och hårt för att överbevisa att man visst kommer att vika av, och att det finns saker som får en till att sluta och aldrig vilja ställa upp igen.

Har man den vetskapen och samtidigt lyssnar på mig, så har man en nyckel till mitt inre. Lyssnar man så hör man mig alltid precis innan säga: "*Säg inte så....*".

Inte alls lika extremt, men i samma mönster så kan det vara att jag inte ber om saker rakt ut. Jag skulle t.ex. kunna säga vilken tid jag kommer hem med ett plan om du skulle bo i närheten av Arlanda, du skulle fråga om du skulle möta mig - och jag skulle svara "*Nej, det behöver du inte...*", och skulle du säga att du skulle komma ändå - så skulle jag kunna svara med att ta ett tidigare plan eller resa en annan dag. Men skulle du komma utan att fråga - bara för att säga hej - så skulle jag smälta och vara din för alltid.

Jag vet att det är något som är oerhört svårt att klara av och veta hur man skall göra var och när, och att det i mångt och mycket ligger ett starkt kvinnligt tänk bakom det hela.

Man vill inte säga åt mannen att ta med soporna ut, inte heller att han skall fråga om han skall göra det, eller säga att han gjort det - man vill bara märka att de är borta ett par gånger - för att få känslan av genuin omtanke.

Att säga att man backar och ger någon utrymme, eller när någon säger "*Lämna mig ifred*" och släppa för att backa, är rätt för de flesta andra, men inte mig. Det jag vill är inte att folk skall göra som jag säger - utan att de skall se, tänka och känna själva, och med respekt göra det som de själva känner utan att vika av.

Att möta människor är inte lätt - det är därför folk så sällan möter varandra. Men vill man komma nära mig, så MÅSTE man, jag man *måste* verkligen möta mig. Då möter jag tillbaka och ger hur mycket som helst av mig. Men märker jag att man inte möter mig, eller rättare sagt lever upp till den bild man själv målar upp - så säger jag stop direkt. Tillåter ingen att dra mig ut på den vägen igen. INGEN.

Lyssnar man på mig, så kommer man veta OM jag sagt att någon skall *backa* - men oftast så handlar det om att de hör sina egna ord - jag har aldrig sagt det, jag kanske bara svarat på deras frågor om det. Men har jag uttryckligen bett dem om det? Troligen inte.

Inser nu att det nästan låter som ett högt mental spel av mig, men det är det inte. Jag vet att jag alltid ger så mycket av mitt inre, att jag kräver lite av dem som läser mig. Jag är inte som en Kalle Anka pokket, utan det finns passager, som kräver att man ser under ytan och tänker efter.

Jag har en tanke om vänskap som hänger ihop med detta. Lika bra att ta den också. Det är endast en person som upplever till dess kriterier än så länge. Alltså riktig vänskap för mig.

Det handlar om att ha någons rygg.

Det handlar om att om man är med i något sammanhang, som den andre inte är med på, och någon börjar snacka skit eller liknande om den som inte är där. Då skall man i min värld ställa sig upp och visa att man INTE tolererar det på något plan, och inte ge sig förens det är över. Så långt instämmer nog de flesta tror jag. Men sen kommer min insikt och min känsla.

Jag vill inte att den personen ringer upp mig, eller berättar senare att: *"Vet du vad på den och den festen, sa den och den det om dig, men jag stod upp för dig..."*, jag vill inte höra ett ord om det från min vän - men däremot så vill jag höra från andra att: *"Vet du vad? På den festen så sa den och denna, detta om dig, men din vän ställde upp för dig till 110 % och gav sig inte förens det var över"*.

Det finns en helhet i min tanke. Det finns en eld i min själ, och som alla eldar så brinner inte flammen lätt och stilla - det rör sig ständigt och man bränner sig på den om man inte ser och lyssnar på den.

Detta är en del av mitt livsfacit. Jag kan gå och drömma och längta efter en present, men jag kan inte önska mig den, eller kanppt ta emot den - fören jag verkligen vet att det kommer för att man verkligen vill ge mig det - och att det inte handlar om att muta in ett område, köpa en del av mig eller för att man tror att man måste.

Livsfacit är inte som facit i en skolbok. Det står inte vad svaret är. För svaret finns alltid inom oss själva. Facit ger oss bara frågorna som vi skall ställa och verktygen som vi skall använda.

Allt handlar om vad vi själva bär med oss i vår ryggsäck

[youtube 3Eg4J0ary5M]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2151>

Snyggt! (2009-05-30 23:58)

Seriöst.

Nog för att [1]Hugh Jackman är en av de sexigaste människorna i världen, men [2]Linda Hamilton i timen *Terminator 2*, går verkligen inte av för hackor. Den styrka och de armar som hon har i den filmen är helt otroliga. Finns många andra kvinnor som är oerhört sexiga och med helt andra kroppar - men scenen där hon tar sig ut från sjukhuset är något av de vackraste och kraftfullaste jag sett en kvinna fått göra på film, utan att bli ett objekt.

[youtube qnTaDjKoO2g]

Här är också en annan sak.

En av de finaste låtarna jag vet.

[youtube OeclENxqSH4]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/05/hugh_jackman-wolverine.jpg

2. http://sv.wikipedia.org/wiki/Linda_Hamilton

Fladderbjörnar och brutna skrattmuskler (2009-05-31 10:13)

Zappade runt på TV:n igår efter att vi hade varit i Haga parken på picknick och sen myst framför en film på kvällen. Ena killen somnade i en för liten soffa, den andra var försjunken i spelet Sims 3.

Jag kom in på [1]God Channel

Men jag möttes av beskedet

Ingen åtkomst

Knäppte vidare till [2]Mezzo

där fick jag åtkomst

till *Black Wax* med [3]Gil Scott-Heron

Fick mig att tänka på EU valet och Piratpartiet.

[youtube 80JoQY3Oelk]

[youtube XKQd _Ixm-jQ]

[youtube xD _9Ph8KiVM]

[youtube BS3QOtbW4m0]

[youtube 8ViS56I- _bY]

1. http://sv.wikipedia.org/wiki/God_Channel
2. [http://sv.wikipedia.org/wiki/Mezzo_\(musikkanal\)](http://sv.wikipedia.org/wiki/Mezzo_(musikkanal))
3. http://sv.wikipedia.org/wiki/Gil_Scott-Heron

En varm dag utan sol (2009-05-31 14:16)

[youtube e1dvUVTwnJk]

Jag och den äldsta killen fick lite egen tid igår efter att vi hade varit på picknicken i Hagaparken.

Det var skönt, men jag blir så ledsen för hans skulle. Han berättade hur deras mamma jämt frågar ut dem om de gjort ditt och datt hos mig - men ALDRIG om de gjort något kul, utan enbart om saker som jag kan ha gjort "fel". Vi kom in på det då han var glad över att han hade kommit ihåg att ta med sin mobilladdare hem till henne igen. Han sa "*Hon blir så vansinig annars*" - och så började vi prata om det...

Jag försöker förklara för honom varför hon säger så och vad det är som hon egentligen menar, att hon bara bryr sig så mycket om dem. Jag frågade honom om jag gör så mot dem också. Han svarade. Du kan skälla och tjata du med, men säger du något om mamma så säger du att du tycker det är fel eller dumt och förklarar varför. Hon säger inte att hon tycker det, utan att det är fel och dumt när hon pratar om dig. Men jag har lärt mig att undvika de ämnerna och få henne att prata om annat.

Skall en tolvåring behöva ha lärt sig det, bara för att någon älskar dem?

gör ont i mitt hjärta*

Jag har skickat hennetre meddelanden under helgen. Inte fått svar på nåt av dem. Det ena handlade om barnens barnbidrag som hon får, och jag ville veta vad det hade gått till de senaste månaderna. Det andra handlade om hur jag och barnen sätt hur hennes bästa kompis dotter som är tolv år kallade sig: ”g ”Do you want me?” följt av ett hjärta på MSN. Informerade henne om detta, då jag kände att det kunde vara farligt för en ung tjej att skriva så - om hennes mamma inte hade koll på det. Sen skickade jag även ett SMS där jag gratulerade henne på morsdag, då även om vi inte längre vill ha något med varandra att göra - så har hon mamma till de två mest fantastiska och värdefullaste människorna i mitt liv. Våra barn. Som deras mamma, ville jag ge henne den respekten och tacksamheten.

Fick just ett sms från äldsta killen om att hans mamma hade hånskrattat högt åt mitt morsdag sms inför dem och sin släkt.

Tycker att det är så synd att han skall behöva uppleva det, och känna att han behöver säga det till mig

[youtube sD9Ku5qEPjQ]

Leva livet (2009-05-31 14:36)

Ibland är man inte ensam.

Bloggen Leva Livet skriver: När jag var yngre hade jag dock hur mycket ork som helst. Jag gav verkligen inte upp, jag kom så gott som aldrig till ett läge där jag accepterade att “den här människan vill inte ha ett möte – vad den än försöker påstå själv, så vill den inte...” Men numera gör jag det. Ger upp. Behovet av att få uppleva att den andra också sträcker ut en hand, mot mig... det behovet har alltid funnits hos mig. Besvikelsen över att den så gott som aldrig gör det, hur mycket jag än försöker... den har också funnits där. Jag har blivit sårad, besviken, ledsn, och trött... men jag har ändå orkat. På något vis. Så gott som alltid... men nu gör jag inte det längre. Nu står jag kvar där jag stannade, vid mitt sista försök... och om den andra inte tar steget fram och går mig till mötes, så... rinner relationen ut i sanden. Och väldigt få människor gör som jag. Väldigt få människor har vare sig förmågan, kraften eller viljan, att bemöda sig för att gå en annan till mötes...

[1]Leva Livet har väldigt ofta viktiga saker att säga och sånt som jag kan relatera till. Det är en massa ord, men det är helt ett landskap - och vill man bara se färggranna blommor i ett macroobjektiv så måste man själv förstå att man är lika mycket intresserad av naturen som av konst om man köper de ”gråtande barnen” eller ”grind-pojkarna” och säger att man är konst intresserad.

Livet ÄR mycket.

Det är det som gör det fantastiskt, just för att vi alla kan se oliak saker och ständigt växla vårt perspektiv från en macrolins till ett vidvinkelobjektiv, man kan gå från svartvit, till sepia, och pastelfärger.

Väljer du att bara se det lilla, eller bara det stora - så är det ditt val, dina begränsningar.

Gäller att förstå det.

Man speglar livet kring sig.

Livet i sig.

Ofta mer än vad man tror

1. <http://livetleva.wordpress.com/2009/05/30/spel-och-hederlighet/>

Märk att vi inte är lika (2009-05-31 17:27)

Nästa vecka på Torsdag fyller den stora killen 12.

Han har suttit hemma hos mamma och skrivit sin önskelista. I fredags efter skolan så tog han svängen förbi hemma och skickade ut listan till släkten och oss. Sen har det varit en strålande helg, där vi sysselsatt oss hela tiden.

Nu dimper det ner ett mail från hans mamma.

Hon måste veta veta vad jag, min släkt och vänner skall köpa från hans önskelista idag. Hon skall skicka in sin beställning nu.

Det märkliga är ju att hon har haft hans önskelista längre än oss andra, och dessutom bör hon ju känt till redan tidigare - så som hon planerar och har koll på tider och datum - att sista dagen för hennes beställning är i morgonbitti. Men ändå kontaktar hon mig vid middagstid idag söndag och säger att hon måste ha vår lista ikväll.

Det märkliga är också, att hon inte nämner ett ord om vad hon tänkt köpa eller någon i hennes familj. Det är liksom en hemlighet, eller något sånt...

Hon skrev också, när jag svarade henne att det fanns mail som hon inte svarat på från mig, att de inte "krävde" något svar.

Snart kommer det nog ett mail om att jag tjafsar och inte försöker sammarbeta. Det jag skrev till henne var bl.a. "Jag vill få det att fungera och kunna ha en kommunikation med dig gällande barnen."

Märk att vi inte är lika

Alltid något att vara tacksam åt

Det är dinsidan som räknas... (2009-05-31 19:39)

Vill bara koppla en tanke, inget annat. Jag drar inget likhetstecken, eller lägger något liknande värde mellan det jag skall säga och hur det är, med något som verkligen hänt - det är bara det att detta visar med en sån tydlighet en poäng som kan vara viktig i ett samtal om respekt, ärlighet och förståelse.

Man pratar ofta om de som verkligen känner en, hur de vet att man inte skulle göra si eller så.

Men när ett vansinnesdåd sker, så är det nästan alltid så att de närmaste, de som känner förövaren eller offret säger: "*Men h*n var ju alltid så snäll. Fanns inte ett ont ben i kroppen. Vilde aldrig någon något illa. H*n var en fantastisk människa*".

Jag tror inte att de ljuger. Jag tror att de både VET och UPPFATTAR den människan som

952

det. Men det man glömmer bort att det vi kommunicerar med andra människor med är just ord, och ibland även kroppsspråk och beröring - men människan är så mycket mer än det.

Alla "känner" ju folk och kan gå i god för dem - men så fort som de gör något, drabbas av något eller kanske t.o.m. tar sitt eget liv, så är det INGEN som sett, eller förstått något innan...

Tänk på det. När ni själva säger eller hör: "*De som känner mig...*"

Fick en fråga nyligen om: "**Hur skriver man till en främlig och vad är livet?**".

Jag svarade: "*Hur man skriver till en främlig? Det är nog på samma sätt som man skriver till en vän, utan att ta saker för givet.*

Annars är orden, tankarna och upplevelserna de samma - de är nya för varje stund.

På så sätt förändras även människorna - ständigt - så den dagen någon inte längre är en främlig, så ser man inte den personen. För då har man fastnat i sin egen bild av dem, och missar dess små förändringar.

Själva livet lever man genom att se, känna, lyssna och tala - själv. För livet är ett av de få sakerna som vi fått själva och som är unikt. Det är det som formar oss, och försöker man anpassa sig för mycket efter samhällets normer eller sina medmänniskors mallar, så glömmer man att leva - för att istället börja spegla.

Det är skillnaden mellan livet och spegelbilden. Livet tar sina egna beslut, och spegelbilden följer det andra gjort, och tappar därmed sitt djup."

Att sedan kommunicera när man känner sig slagen, är också en konst. Många män minns i allafall anting själva, eller hur någon kompis, tappade andan av ett slag i magen under ett bråk eller en lek.

Man tappar luften. Det finns inget inom en som kan forma orden. Inte en ett "*Ajjjj!*" kommer ut, man bara ligger och knappt hörbart flämtar på marken för att försöka få in luft i lugnorna. KOMMER någon fram i samma ögonblick och frågar hur det är, eller pratar med en - så KAN man inte svara. Det går inte. Det finns inget "bara" ett livstecken.

Man försöker att leva

med allt man har

Man kan inte ge någon annan något

just då

Har märkt detta i andra sammahang också. Som när yngste sonen blir arg. Ibland går det inte att tala med honom, just du - han måste få 2-3 minuter själv, för att sen komma tillbaka och be om ursäkt. Man måste kunna ge folk tid, och respekt och kommunikation måste finnas utanför orden - om man är så säker på att man själv bara vill göra något bra, så bör man kunna slappna av i den rollen i just ett sånt tillfälle och veta att den andra *vet* men kan inte säga något just nu.

Det kan också ibland bli så att personen pratar med andra, men kanske inte just med dig - men se då vad personen pratar med andra om. Är det bara ett hjärta som slår och arbetar på rutin, för att visa att personen lever, eller är det verkligen djupa samtal där man ger av sin själ, närhet och medvetenhet?

När man samtalar så kan folk ibland få för sig att de delar med sig för mycket "information", vilket i sig egentligen är ganska nervärderande mot dem som de pratar med - då det förutsätter att personen inte kan hatera det, eller något liknande - samt att man själv är snäppet bättre och har förmågan att bära denna extra information.

Spel handlar sällan om innehållet - utan hur det läggs fram: *var, när, hur* och *varför*.

Inte: *att*.

Man pratar ofta om att välja sina strider. Ofta syftar man då på att visa strider inte är värda att ta. Men vem är det som avgör om de är värda att tas eller inte tas? Kommer att tänka på socialarbetarna som jobbar med omöjliga och besvärliga barn. Skall man någonsin ge upp striden om att hjälpa dessa barn?

Ska man?

Jag tror de flesta av oss säger att man *aldrig* skall göra det. Men frågan blir då, varför skall man då ge upp striden med någon annan, och välja att ignorera dem? Vad och vem avgör vilken strid som inte är vär och ta, vem sätter det värdet på andras själ, vilja och livsfokus?

En strid. Dagen D.

Människan. Insidan.

Tillsammans Dagen D och insidan....

Dinsidan

Något som förklarar mycket av samhället idag, om man bara tänker efter...

Fast de flesta tänker inte ens

före

5.6 June

Blanda mig i din lek (2009-06-01 16:28)

Om man tar lite av olika klipp med samma grundkarakter från Youtube, och utnyttjar de tekniska möjligheterna till att sätta ihop dem till en osplittrad helhet av individuella ögonblick, vad får man då...?

[youtube tprMEs-zfQA &eurl]

Så kallade *Bootie* eller *Mashups* låtar är något som föddes ur *DJ* och *Remix*kulturen, och som bygger på en blandning av *Megamix* (man la ihop flera låtar till en) och *Collage* formatet som **Coldcut**, **Bomb The Bass** m.fl. engelska DJ's drog fram i slutet av 80-talet via inspiration av **Double D Stenski's** mixar som blev till egna låtar. Efter ett tag så blev man bekväm i den analog/digitala världen och man ville gå vidare - man började inte bara mixa låtarna i takt ute på klubbarna, utan man försökte även mixa dem i rätt tonart.

Detta blev födelsen till *Bootie/Mashups*. Man insåg plötsligt det självklara med att många låtar hade

samma uppbyggnad och till och med låg i samma tonart, så om man tog *accapellan* (sången) från en låt, och la den över *instrumentalen* (musiken) på en annan (självklart så krävde detta att de fanns tillgängliga på skiva, dvs ett accapella och ett instrumental spår, men det är inte ovanligt på de singlar som släpps till DJ's) - så kunde man plötsligt få en helt ny låt... Lite som rapparna hade gjort i början av 80-talet då de rappade över beakbeats eller välkända instrumentaler.

Det skojiga med detta är att plötsligt så kan man få en massa spännande samarbeten som man inte tidigare trott, och genom att korsa olika genrer så kunde man tillfredsställa två läger av publiken samtidigt - även om det självklart finns de som är väldigt inlåsta i sitt lyssnade, så de inte ens klarar av en vanlig remix (dvs att någon mixar om och ofta gör helt ny musik till en låt).

Nåja. Det finns massor av spännande siter med låtar och även videos ute på nätet. Nedan är länken till en bra startsida för att få ihop en bra katalog med lite varierat innehåll då de har en Serie som just nu spänner över hela 24 volymer för fri nerladdning. Jag lämnar även ett axplock på de oväntade "samarbeten" som återfinns bland låtarna:

[1]Mash-Up Your Bootz Party Sampler The Prodigy vs. Judas Pries Nirvana vs. Rick Astley Electric Light Orchestra vs. Missy Elliott Black Eyed Peas vs. The Beatles Cher vs. Snoop Dogg The Sweet vs. Beastie Boys Eric Prydz vs. Pink Floyd Kiss vs. Tone Loc Simian Mobile Disco vs. Depeche Mode Rihanna vs. New Order Trans-X vs. Duffy Black Eyed Peas vs. Oasis 10CC vs. Destiny's Child Lady Gaga vs. Bullet For My Valentine Blur vs. No Doubt Eurythmics vs. Lady Gaga White Stripes vs. Backstreet Boys The Smiths vs. The Housemartins Men At Work vs. 50 Cent Dr. Dre vs. Depeche Mode The Commodores vs. a-ha Sandra vs. Public Enemy Marvin Gaye vs. The Clash Peter, Björn & John vs. Amy Winehouse The Police vs. Rick James The Cure vs. Robyn Feist vs. Nine Inch Nails David Bowie vs. Genesis Thomas Anderson vs. M.I.A. Rammstein vs. Kelly Clarkson Cyndi Lauper vs. Whitney Houston Soul Asylum vs. Robbie Williams Nine Inch Nails vs. The Beatles Ray Parker Jr. vs. AC/DC Toto vs. 50 Cent Yazoo vs. The Knack Elton John vs. Will Smith Bee Gees vs. Pink Floyd Blondie vs. The Doors Michael Jackson vs. Pussycat Dolls Kraftwerk vs. Timbaland The Hives vs. 2 Live Crew Spice Girls vs. Ying Yang Twins feat. Mike Jones The Cardigans vs. Destiny's Child The Cure vs. The Ying Yang Twins Billy Idol vs. Pink Green Day vs. Oasis Nena vs. Eminem Shaggy vs. Rage Against The Machine Nelly Furtado vs. Bon Jovi [2]<http://mashupyourbootz.blogspot.com>

1. <http://mashupyourbootz.blogspot.com/>

2. <http://mashupyourbootz.blogspot.com/>

Självmisshandel (2009-06-01 17:41)

Funderar på detta med relationer mellan människor och hur vissa är trångsynta, och andra kan vara så oerhört öppna.

Jag har mött många människor i mitt liv. Det har spänt från alla samhällsklasser till alla politiska och filosofiska samt religiösa utkanter. Överallt finns det båda sorterna.

Det som ändå faschinerar mig så oerhört, är att ju mer trångsynt, ju mer dömande och egen kär man blir, desto mer hållar man på sin egen art och rättfärdigar sig själv (självklart genom att dömma andra i negativa ordalag som sällan bygger på en uttalad personlig uppfattning, utan målas upp som fakta)

Läste en rad för någon dag sedan som snuddar vid detta: "...acceptera att folk inte alltid vill byta ut sin åsikt mot dessa råd...". Jag kunde inte annat än att skratta högt. Det var så mycket som inte stämde i resonemanget, så mycket självförverkligande och en sån oerhörd brist på nyfikenhet, kunskap,

vilja och respekt för andra människor. Tänk att det alltid är de som tänker snävas som vill att man skall acceptera dem och att det alltid är de som talar om sin personliga frihet, som utnyttjar andras frihet.

Att byta åsikt kontra att lära sig är två olika saker.

Att acceptera någon har inget med andras råd att göra.

Att lyssna, acceptera och lära sig - kommer från samma grund. En människorespekt där man utgår från att vi alla är olika och att man själv inte vet allt, även om man själv lever sitt liv efter bästa förmåga. Man vågar och vill gå vidare, man vill utvecklas och man har en respekt till andra människor - även om man inte delar deras ståndpunkt, historia, eller tankar.

- Men man låter dem ha det. Man lyssnar och tar till sig det man kan och tror sig behöva.

Sen har vi den andra sida.

Där man själv tror sig veta bäst. Man vägrar lyssna eller ta till sig vad andra säger - helt oavsett vad man vet om det, eller vilken erfarenhet de har. Man ser enbart till sig själv och smutskastar allt annat, samtidigt som man döljer, kastar bort och låtsas som om det man fick inte var något värt. Man låser upp sig så i sig själv att ingen kan hjälpa en, och sen står man där och slår sig för att få uppmärksamhet (vilket man också får, i form av sympatier).

Men den äkta, den uppriktiga, den genuina uppmärksamheten. Det medmänskliga det som får oss att växa som personer och människor. Det som lär oss vad livet går ut på. Det får man inte då. Det man får, är andras människors eget skydd för att de vill inte vara den som kastar den första stenen, eller vara den som inte verkar bry sig.... Men egentligen så ser de inget, de gör inget, de föder bara växterna kring sin egen livsmur för att dölja hur de stänger in sig så att de inte kan se andra människor innan de hör skriken av en olycka.

Ibland är det inte konstigt att människor får ett svårt liv, hamnar i jobbiga situationer och blir som de blir.

Om man inte lyssnar på någon som säger att vägen tar slut längre fram, och vill ge en en karta för att kunna nå målet ändå.

Då blir det att man inte kommer fram. Man får inte, eller rättare sagt, man tar inte de möjligheter som man har rätt till och är bäst för en själv.

Man misshandlar sig själv.

Men, det kan också vara självuppfyllande, för då ser folk en och tycker att man är så duktig som tar sig ur det.

gång på gång.

fast egentligen så ser

ingen

någonting.

Allt man egentligen gör. Är att skapa en grupp på facebook. En grupp som omgivningen klickar

sig till själafrid genom att gå med i den. Man har flera som håller med en, och visar att de tycker om en. De här känner mig. De här ser mig. De här respekterar jag. Men ändå så är det ingen av dem som har erfarenheten som man behöver, och ingen av dem säger emot en.

Ingen vågar.

Respekt och åsikter handlar om att våga. Det handlar inte om trygghet. Visst är det bra för att våga stå upp för sig själv och sin åsikt - men det man skall fråga sig är: Vad är min åsikt och vad har den för grund, samt hur hjälper den mig/andra?

Allt för ofta säger folk att man skall acceptera dem som de är, respektera dem, lyssna på dem och förstå dem - Allt förofta så visar samma människor inget av det tillbaka. Man kan fråga om det är respekt eller att acceptera.

Det är i allafall min åsikt

att det inte är.

Den Fantastisk Världens nätverk (2009-06-01 17:58)

[youtube hkD589hlGow]

“Alla människor är födda fria och lika...”, och alla människor hör ihop. Vi vill med denna förening verka för strukturell fred mot global fred. Det vill säga genom att minska polariteter och öka insikt om tillhörighet och samhörighet skall vi försöka uppnå en fridsammare tillvaro, så väl för människor som för mänskligheten. Det här handlar Definitivt inte om att mobilisera massorna i någon slags våldsamt revolution utan det rakt motsatta. Om bara en enda människa tar ett enda steg så har man börjat komma någon vart. Hur gör vi då? Utan kärlek fanns ingenting. Inga böcker, inga tavlor, inga sånger eller barn. Utan kärlek dog mänskligheten ut. Sammanfattat blir då kärlek lika med kultur, alltså det som växer fram när människor lever och verkar i varandras närhet. Vi arbetar med text, musik och film som främsta medium för att förmedla vår kärlek till nästan. Även idrott är kultur och därför finns inga ideologiska hinder för att ha ett eget fotbollslag, till exempel. Precis som i ett fotbollslag är vi alla individer men vi hänger ihop, som celler i en kropp. Vad en person gör får konsekvenser för många andra, oavsett avsikt. Om Du hela tiden är medveten om detta, och att även Du själv påverkas av vad andra människor gör, så är chansen stor och god att du skall börja tänka på andra som dig själv. Hälsa på din sura granne med ett leende, så kommer hans dag att bli bättre och hans familjs och hans kollegors och så vidare... Tills det kommer tillbaka till dig. Så börja skicka vidare. Det börjar med en enda människa: Du.

[1]<http://www.greatworldnetwork.tk>

1. <http://www.greatworldnetwork.tk/>

Att sko sig på andra.... (2009-06-01 22:05)

Jag skickade iväg ett snabbt sms till äldsta sonen innan han skulle lägga sig, och frågade vilka storlekar de har på skor, byxor och tröjor.

Sonen svarade med: ”Skor skall man inte köpa åt andra om dom inte är med och byxor varierar i storlek”. Inte direkt hans ord, så jag frågade honom igen - men då hade han hunnit stänga av mobilen och lagt sig.

Så jag skickar ett sms till hans mamma: "Vad har barnen för klädstorlekar nu? (skor, byxor och tröjor)"

Fick till svar en fråga, om jag inte fick svar från min son nyss. Jag svarade henne igen och sa, "Nej, jag fick inte alla storlekar. Jag fick bara ett mått per barn", till svar får jag "164, 134-140" samma mått som jag haft fått av alexander gällande tröjorna. Jag svarar henne då att jag saknade mått på de andra sakerna, varpå hon självklart svarar: "Skor skall man inte köpa åt andra om dom inte är med och byxor varierar i storlek".

Jag suckar för mig själv och skickar henne ett nytt sms och frågar varför det skall vara så svårt att säga storlekarna som de har NU till mig, och om jag måste åka hem till dem i morgonbitti eller ta mig till skolan och kolla i kläderna själv.

En kort stund senare ringer hon och presenterar sig med orden: "Du HAR fått måtten!", och efter en stund så förklarar hon att måtten är de samma för byxor och tröjor - där förklarar jag att jag inte visste det, utan jag trodde att det var olika mått på dem, för magen och längden hänger ju inte alltid ihop, men, men... jag accepterade det. Till slut fick jag även deras sko storlekar just nu 41 resp. 36, jag sa "Jättetack!" och hörde ett pip i örat.

Undrar om

vi hade ett samtal
nu, eller om
det var jag
som tjafsade och bråkade

igen?

När känslor talar (2009-06-01 22:49)

Tycker det är intressant med känslor.

Märker hur folk envisas med att lägga in sina egna värden och tolkningar på vad andra gör, vill och varför - istället för att nöja sig med att lyssna och se sin egen del.

Att utgå från att någon bestämt vad de vill höra med sina öron - utan att man hört något från dem, är verkligen att ha bestämda öron. Då har man ju redan sagt till öronen att: "Det som du inte hör, är **detta** och **detta** är **orsaken till det**". Man utgår ifrån att den man vill lyssna inte är intresserad, man utgår ifrån så mycket som inte återfinns någonstans. Det enda som man väljer att inte se, är just det som faktiskt sagts.

Ser det på så många håll. "H*n säger det och H*n vill samt tycker detta!". Sen när man ber dem visa var personen sagt och gjordt det, så finns det antingen ingenstans - eller så ser man plötsligt vid en närmare till att personen aldrig sagt eller påstått något sånt - utan det är istället den som hävdar det, som själv sagt det. Kanske i form av frågor eller påståenden, och på något sätt så har det plötsligt blivit till något som den andra inte bara sagt - utan även tycker.

Enklast, när man går fel i livet, är att gå tillbaka i sina fotspår och lägga ner blicken på var man kommer ifrån och vad som fått en att komma dit - så att man ser och förstår vad man själv gjort för att sedan låta andra göra detsamma.

Många säger ofta att det var inte så jag menade. Men har det egentligen någon betydelse? Hur man menade, egentligen? Ligger inte betydelsen i hur det uppfattades och tolkades av andra, och ens egen förmåga att gå vidare eller använda sig av det?

Hur många gånger hör vi inte orden "Förlåt, jag menade det inte" när det gäller sånt som sker gång på gång på gång på gång på gång... Eller varför inte orden om att: "Det är sån här jag är, kan man inte acceptera det så är det deras förlust".

Svårigheten

med att ta ansvaret för sina egna handlingar

Snårigheten

med att hitta svaret på sina egna antaganden

Vad det hela handlar om är egentligen en respekt för människan. Läger jag en spindel i min ex frus hand, eller i min mors hand så reagerar de olika. En av dem får men för livet, den andra tycker det kittlar, är gulligt och lite spännande - omvänt med en orm. Fast, folk förstår andra människors fobier. Troligen för att folk skriker så högt att det gör ont och andra människor ser att de gjort fel.

Men när det kommer till känslor klampar man fortfarande fram på samma sätt. För ingen av oss skriker när någon kliver på vår själ- vi blir bara tysta, och vill inte att någon skall se oss. Vårt känslomässiga bagage och nolltolerans är något som sällan respekteras - för man skall alltid ha förståelse för den som kliver över dem - man skall förstå att de inte ville något illa, att det inte var något farligt, att det var vänligt menat.

Undrar vad de skulle tycka om man själv gjorde det på någon med en uttalad fobi.

Skulle man fortfarande ha rätten att agera i godvilja och tro - eller skulle man få höra att man ta mig fan borde tänkt efter lite innan och ta sig en regäll funderare på vad man gjort för att sedan varsamt inte be om ursäkt, men bara varsamt

börja lyssna

igen

Lillasyster (2009-06-02 01:07)

[youtube 7djvzYZph0Q]

Andreas Han är vad som är rätt han är vad som finns han lägger sig aldrig ner bilen han sitter i går för fort det har den alltid gjort men han ler han har aldrig känt att han vill bromsa alla andra borde gasa han är i grått och hon är så fin låt mig va! För nu ger han mig bara mörker tar mig med in i natten det är det han har kvar och jag ger honom bara mörker tar honom in i natten det är det jag har kvar Allt som känns är ingenting men inget känns som någonting och allting är nånting mer hans tid är kort men hans liv är långt hans två är en jacka som han bär när han reser bort nu har onsdag blivit torsdag och snö blivit sprit hans misstag sprider ljus när källarmästaren ser dit han har slutat känna efter för länge sen låt mig va! För nu ger han mig bara mörker tar mig med in i natten det är det han har kvar för nu tar jag bara glädje tar honom in i natten det är det jag har kvar Du lever som ett asfaltsbarn, du äter bara luft och du har ingenting att göra i verklighetens rum för du är en saga utan lyckligt slut men jag säger dig att du har allt som alla vill ha ut av livet du andas inte längre luft du andas ord och du kommer aldrig klara dig för du begår ett mord på dig själv och jag hatar att det är så underbart och jag hatar att det är så jävla

vackert För nu ger han mig bara mörker tar mig med in i natten det är det han har kvar för nu tar jag bara glädje tar honom in i natten det är det jag har kvar Frys! Lillasyster 2009

[1]<http://www.lillasyster.nu/>

Note: De släppte sin första singel under namnet Lillasyster den 28:e Februari 2007: "Berätta det för Lina".

Får en att fundera.

1. <http://www.lillasyster.nu/>

Segla bort på drömmar (2009-06-02 09:57)

En av hjärtats närmaste vänner ville förklara en handling för några månader sedan.

Jag ställde mig frågande över det.

Sa att det inte spelade någon roll, handlingen hade varit självständig och grundat sig på hur denna människa kände sig då - att det är annorlunda nu, är inget konstigt. jorden har snurrat, vi förändras för varje dag som går och framför allt. Ingen annan än vi själva har rätt till våra handlingar, så att rättfärdiga dem - är att ta sig ifrån rätten att vara sig själv

En annan vän pratade nyligen om informationsflöde, och ville förklara dess grund.

Tänker att tredjeparts information aldrig ligger till grund för något beslut, men det målar upp konturerna. Men det är så vanligt, i spår av den tankeström som varit de senaste dagarna, att man inte vill lyssna - utan tar förgivet att tredjehandsinformationen ligger till grund för något, att den har diskuterats, hur den tolkats.

Min far, konstnären, brukar ofta förklara vad en tavla är. Kan se honom gå fram till bilden titta på den, nära och noga och sen luta sig tillbaka med orden: "Japp, detta var också färg på duk". Så enkelt är det ibland. En handling är en handling, sen kan man sätta sig ner och beskriva och måla upp den - men hur man än vänder och vrider på det så står handlingen där - naket tydlig, oavsett alla goda intentioner.

Det är bara att komma till insikt kring det.

Pröva skjuta någon i huvudet, sen säg förlåt och förvänta dig ett snabbt svar och acceptans.

I min värld så är det första som sker att man får invänta livstecken

[youtube -d574z-LY4c]

Första singeln jag någonsin köpte.

-

Drog två tarot kort

Ess i Stavar:

Att börja sökandet efter självet; laddat med energi men behöver vägledning från ovan; kreativitet och

uppsinningsrikedom; att förstå sin familj och sitt ursprung.

Omvänt: Energi utan klar riktning; ovilja att se självet; förfall; förmörkad glädje

Riddare i Pentagram:

Stor energi som används till grundläggande och gedigna uppgifter; långsiktiga förväntningar och mål; att uppmärksamma fysiska detaljer; ansvar och tjänande som yrke.

Omvänt: Brist på inspiration; oförmåga att handskas med situationer som är för handen; för mycket betoning på stabilitet

Vad svarade de på och om vem?

Köpstress (2009-06-04 07:58)

[youtube 8AyVh1 _vWYQ]

Mitt i floden på en gata (2009-06-04 19:28)

Har aldrig varit något större fan av "The Boss", men jag minns hur jag först hörde denna låt, i samma tids period som "Born To Be Alive" också hördes med Patrik Hernandez.

Men jag måste säga att detta tillfälle från 1988 i Köpenhamn måste varit mäktigt för de som avdyrkade Bruce Springsteen. Tänk att se honom spontant uppträda på en liten gata i Danmark liksom...

[youtube LWQV7agBFtE]

Tolv år (2009-06-04 22:31)

Ibland så känns det skönt.

[1]

Den där [2]stora grabben är nu hela tolv år.

En av hans stora favoriter för tillfället är [3]**Mange Myt** och i dag fick födelsedagsbarnet denna: [4]Mange Myt - Fakebook (Birthday Special)

(Klicka på länken ovan och ladda hem en snippett/kort del, för att lyssna själva)

Känns skönt att kunna ge något extra, även om jag är nöjd med alla andra presenter som jag lyckades få ihop, som: En lättläst bok av [5]Terry Pratchett, en [6]spelbok på engelska, en [7]Plastmaboll, en spelfilm med [8]Ben 10, filmen [9]10,000 B.C. samt [10]Myth Buster serien på DVD.

Här följer några av de testade myterna och det resultat de kom fram till: * En ankas kvack ekar inte. Falsk, men kvackets eko är svårt att höra. * Om man befinner sig i en fallande hiss, så kan ett hopp i sista sekunden rädda ens liv. Falsk. Så länge man inte kan hoppa uppåt i över 50 km/h är det lönlöst. * Ett hårt kastat spelkort kan döda en människa. Falsk; man kan på sin höjd få ett litet sår. * Att köra en sked i mikrovågsugnen kan förstöra den (mikron) för gott. Falsk. Det är dock inte särskilt bra för ugnen. * Det går att få en bil att explodera om man skjuter på bensintanken. Möjlig. Trots flera direkta träffar på en fulltankad bil med olika höghastighetsvapen och olika typer av ammunition gick kulorna bara rakt igenom, helt utan någon gnistbildning. Inte förrän byte till spårlyusammunition sattes tanken i brand.

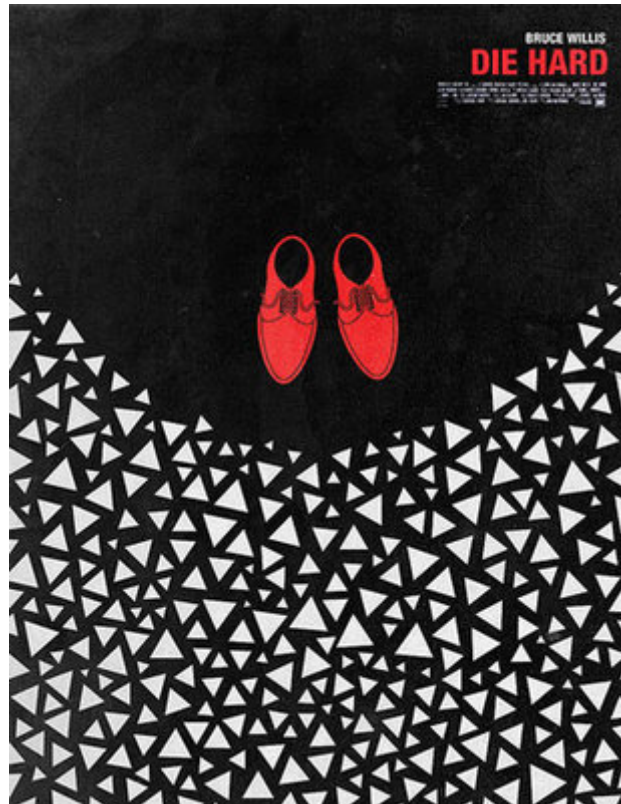
...och sen är det kvar en annan lite större sak till det att vi firar honom (och lillebror) nästa helg.

[11]

1. <http://www.regndroppar.com/blog/wp-content/uploads/2009/06/imgp2637.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blog/?p=2061>
3. <http://www.myspace.com/mangemyt>
4. <http://www.regndroppar.com/blog/wp-content/uploads/2009/06/mm-edit.mp3>
5. http://sv.wikipedia.org/wiki/Terry_Pratchett
6. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Solo%C3%A4ventyr>
7. http://www.teknikmagasinet.se/prod/stor_bild/440005.jpg
8. http://www.discshop.se/shop/img/omslag/front_large/2/72302.jpg
9. http://www.discshop.se/shop/img/omslag/front_large/4/67374.jpg
10. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Mythbusters>
11. <http://www.regndroppar.com/blog/wp-content/uploads/2009/06/bild060723-049b.jpg>

Blandar något nytt (2009-06-05 12:21)

[1]

Har tidigare skrivit om sk. Mash-up mixar, där man blandar två låtar som egentligen inte hör ihop och gör en ny helhet av dem..

Fenomenet har nu även kommit till design...

[2]

[3]<http://www.kottke.org/09/04/media-packaging-mashups>

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/06/media-mash-02.jpg>
2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/06/modernist_depeche_mode.gif
3. <http://www.kottke.org/09/04/media-packaging-mashupstarget=>

Ge Oss Sverige Tillbaka (2009-06-05 15:39)

Nu på söndag den 7e juni är det val till Europaparlamentet 2009.

Timbuktu & Promoe vill att du ska ut och rösta!

Ännu en gång fick vi brev från Sverigedemokraterna. Ge oss Sverige tillbaka säger dom. Vi tycker inte att Sverigedemokraterna har ensamrätt till Sverige. Nu vill [1]Timbuktu & [2]Promoe ge er denna låt, "Ge Oss Sverige Tillbaka", i hopp om att ni alla går ut och röstar. Promoe: "Sverigedemokraterna försöker ta patent på vad svenskhet är. Dom gör det på ologiska grunder, och dom kan knappast själva veta vilka och vad som omfattas av deras definition av svenskhet. Jag, liksom många andra, kan inte identifiera oss med den." Timbuktu: "Dagens Sverige består av människor från alla delar av världen människor som kommer från olika kulturella och religiösa bakgrunder. Jag tror att detta berikar Sverige enormt och det är detta Sverige jag är en del av." **Rösta på vem ni vill.** Men inte på Sverigedemokraterna eller på Piratpartiet, (min anteckning)

Denna låt är gratis. Lägga upp den på din hemsida, din blogg, ditt forum, din Twitter, din Facebook, din MySpace, sprid den till alla du känner. Media får jättegärna lägga upp den på sina hemsidor. Hjälpa oss sprida den till allt och alla! Timbuktu & Promoe - "Ge Oss Sverige Tillbaka" Producerad av Astma & Rocwell

Länkar för nedladdning och spridning:

- [3]<http://www.zshare.net/audio/60975572e96667ab/>
- [4]<http://sharebee.com/a9fd48c2>
- [5]<http://www.sendspace.com/file/j9zr7k>

1. [http://sv.wikipedia.org/wiki/Timbuktu_\(artist\)](http://sv.wikipedia.org/wiki/Timbuktu_(artist))
2. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Promoe>
3. <http://www.zshare.net/audio/60975572e96667ab/>
4. <http://sharebee.com/a9fd48c2>
5. <http://www.sendspace.com/file/j9zr7k>

Bara ett par streck... (2009-06-05 17:01)

[1]...eller är det verkligen det?

(Klicka på länken och se...)

[2]...och just när du trodde det var säkert...

1. http://fc01.deviantart.com/fs13/f/2007/077/2/e/Animator_vs__Animation_by_alanbecker.swf
2. http://fc02.deviantart.com/fs13/f/2007/073/7/0/Animator_vs__Animation_II_by_alanbecker.swf

Inte lärd, men känd (2009-06-05 21:35)

Fick frågan idag om jag hade någon utbildning gällande fotografi eller om jag var självlärd.

Tänkte efter någon sekund och insåg sedan svarets självklarhet.

”Nej, jag är inte lärd, bara känd”

...För jag kan inget om det tekniska bakom hur man tar bilder, men däremot så känner jag hur jag ser dem. Jag jobbar enbart på känn. Låter känslan styra över kunskapen och lärdomen får bara titta på och försöka hänga med så gott den kan.

Så nej, jag är inte lärd, jobbar enbart på

känsla

så är jag något

så är det

inte lärd

utan

känd.

Ett sitttag (2009-06-07 11:07)

Att ta för sig själv, sitt tag, eller att få av andra.

*”När en människa har ljus inom sig
lyser det om henne
Då lär vi känna varandra medan vi
vandrar tillsammans i mörker
utan att behöva treva över
varandras ansikten eller
göra intrång i varandras
hjärtan”*

[1] **Albert Schweitzer**

Ett citat att tänka på...

1. http://sv.wikipedia.org/wiki/Albert_Schweitzer

Frihet, Piratpartiet och din röst (2009-06-07 12:58)

Så du är för fildelning och emot att det skall vara olaglig?

Du orkar inte sätta in dig i politiken för det är jobbigt men du vill stödja friheten på nätet.

Du vet väl att båda **Vänsterpartiet**, **Folkpartiet**, **Centern** och **Miljöpartiet** också är emot att det skall vara förbjudet?

Du vet väl att **Piratpartiet** skiter i växthuseffekten, arbetsmarknadspolitiken, vårdsektorn o.s.v. Det

är inte "deras" fråga. Genom att rösta på Piratpartiet så kan du kanske få fri nerladdning, men få stora problem med allt annat i samhället - blir svårt att skriva "lol" eller "rotfl" i verkligheten då. Friheten på nätet når bara så långt...

Sen det där med friheten på nätet. Har du tänkt på detta: Kommer Piratpartiet att inskränka pedofilers möjlighet att skydda sig, eller om de skall göra som *the PirateBay* gör och säga, "Nej, vi har inget med det att göra - vi har inget sånt här, vi hjälper bara till att peka ut vart det finns, så vi gör inget fel...", eller röstar man på Piratpartiet för att man verkligen värnar om bl.a. pedofilers möjlighet att gömma sig bakom "integriteten"?

Många säger:
"Information Want's to be free"
jag kontrarar med ett äldre citat:
"Think, it ain't illegal yet!"

Friheten handlar inte om vad man kan få, utan om vad man kan ge andra. Fri att tycka, tänka och uttrycka sin vilja utan att använda sig av andra.

Frihet är inte att ta vad andra gjort, ta andras kroppar, eller att ta något bara för att man vill.

Friheten är att kunna få vara utan att någon tar något ifrån en, oavsett hur mycket de vill ha det - utan att fråga om det är ok först.

Ord som är OK (2009-06-07 15:09)

Vad betyder ett *ord* egentligen? Vad *får* man svara?

Kom att fundera på detta efter ett samtal där ena parten sa "Det är OK" efter att fått höra en sak, och hur denna enkla mening uppfattades som att det handlade om att denne gav tillstånd till vad den just hört.

Där handlade det om hur mottagaren uppfattade ordet och gjorde sin egen tolkning av meningens innebörd.

Samma sak. Två gånger tidigare, kring ordet "Förlåt" och meningen "Har du tråkigt?".

Den som gör att jag tänker på båda dessa händelserna är att jag inte får ihop resonemanget när jag försöker lägga upp det för mig själv. Grundtanken är att man inte skall styra någon annan, ingen skall säga vad man skall göra eller hur man gör det - men är det inte precis det man själv gör, då man reagerar på ovanstående ord och just säger att man inte vill bli styrd.

Styr man inte själv då?

Livet är oerhört komplicerat och jag finner mig allt oftare i situationer där jag känner och tycker starkt om en sak, men sen när jag skall formulera den - så ser jag dess skugga och inser att det jag hävdar - lika gärna kunde vara ett argument för andra sidan, bara man vänder på det.

Ganska märkligt egentligen.

I ett ögonblick säger man själv åt folk att de måste lyssna. I nästa att de måste prata. Inte underligt att orden ofta fastnar i halsen eller att folk är rädda för att använda dem.

Men på något sätt så tror jag det hela är ganska enkelt i sin klompexhet.

*Det handlar om
känna och minnas.*

Om man känner efter och minns med vem man talar till, lyssnar på, så tror jag att man vet när man skall göra det ena eller det andra och att man samtidigt vågar lyssna med andras öron än de egna invanda - som [1]tecknar löven utan att se träden.

Funderade även på hurvida vacker är något som man kan sluta tycka, tänka, skriva bara för att dagen ser annorlunda ut - och vilket värde det lägger i ordet. Samma sak med andra ord. Vilket värde ger man orden om man låter sammanhang och andra styra ens val av ord och uppfattning av saker. Tycker man något är snyggt, är det för att man åtrår det eller för att man ser något. Måste man sedan blunda eller tycka annorlunda för att dagen blir en annan? Jag tycker ord är oerhört intressanta - och noterar jämt med nyfikenhet hur folk väljer sina ord, och hur ofta det är andra som direkt eller indirekt påverkar människans språk.

Känns lite som detta hänger ihop. När är ett OK ett uttryck för en medkänsla, ett uttryck för ett medgivande eller ett uttryck för förståelse och personlig acceptans?

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2167>

Tar tillbaka det annorlunda (2009-06-08 11:14)

Tog bort ett inlägg, men la tillbaka det.

Tänker inte låta mig styras eller tryckas ner bara för att någon tycker det är ok att nervärdera andra för att själv må bra och visa på sin styrka och oberoende.

Vill man stå på mig så får man vara beredd på att hålla balansen, fötr oavsett vad man tror sig kunna utläsa av min blogg så varken ligger jag ner eller tycker speciellt synd om mig själv. Mår tvärt om ganska bra, och är nöjd med livet kring mig.

Känner att orsaken till att jag stängde av kommentarerna bara blir mer relevant och att det var en bra beslut, då det finns människor som tror att de står fupp för sig själva genom att ställa sig på andra så att de blir större.

Det finns människor som har svårt att läsa ord utan att ta dem personligt, samt vill äga rätten till att själva få vara fria och uttrycka sig som de vill - Men när andra gör det så är det slag och handlar om att dra ner folk, martyrskap eller något nervärderande som de kan komma på. Helt utan att ta ansvar för vad de själva säger och gör, eller en vilja att försöka förstå eller förklara.

De är fullkomliga i sitt sätt. De har rätt till att trycka ner andra. De har rätt att dömma andra. De har rätt. Det är vad det handlar om. Inga känslor, inga tankar - bara att ha rätten till att säga vad de vill.

Min blogg handlar inte om att ha rätt, utan om att tänka, känna, uppleva - att dela med sig av upplevelser och erfarenheter. Att spegla delar av mina tankar. Blir man förbannad över dem och vill hindra mig från att känna och tänka - tycker jag att man skall ta sig en funderare över sin egen fullkomlighet och fråga sig vem som angör att just man själv har rätt, då det är just det som allt verkar handla om - att ha rätt.

Mitt liv består sällan av att ha rätt till saker, jag ser livet mer som skyldigheter och det som jag får tillbaka som en gåva eller ett resultat av mitt eget agerande.

Men jag vet att andra lever so0m i ett snabbköp, de väljer den billigaste varan, och förkastar sånt som de gillat bara för att det kommer en ny smak eller för att de tröttnat. Det är OK, det är deras sätt att hankas med sitt liv - men mitt liv är inte så. Kommer man in i det, så är man där, helt utan historierevisioner för att anpassa sig till nuet. Ett tack betyder att jag är glad och uppskattar något. Ett förlåt innebär att jag förstår att jag gjort agerat fel. Ett ok betyder att jag har lyssnat och förstår.

Ibland är livet inte svårare än så

att det är

annorlunda

för alla

Stålstråd och gem (2009-06-08 11:26)

Sov dåligt i natt.

Drömde om att munnen var full av vassa stålstrådsbitar. Taggtråd och stålgem som skar in i gommen, kinden, tänderna, läppen. Plockade och plockade för att få ut dem.

Hittade även en död kropp i en frusen sjö.

Jag fick även möjligheten till att resa tillbaka i tiden. Reste med någon i tio års etapper, men minns inte vem det var som var med mig - men vi tittade på hur staden, samhället, affärerna och saker var i en tid som bara levde i minnet.

Vaknade med huvudvärk.

Funderar och förstår vad det handlade om...

Att le i sömnen (2009-06-08 11:57)

Richard Cheese skapar minnen...

[youtube evqews-KTfl]

Bloggar och mobbing (2009-06-08 16:32)

Läste igen på **Leva Livet**'s blogg [1]Mobbing och Kärlek, och fascinerades av det ständiga ordflödet som ändå hela tiden håller hög substans och många otroligt tankvärda passager.

Tänker på mina egna senaste poster när jag läser hennes ord: *"Den som blir mobbad är många gånger den som visar att den är trygg i sin egen personlighet. För att en mobbare ska lyckas med sitt uppsåt – att söndra och härska – måste den börja med att försöka knäcka dem som verkar starkast i sig själva... Mobbare är ofta människor som vill ha mycket plats för sig själva, men inte är trygga nog för att våga ta den av egen kraft."* och kan inte annat än att nicka instämmande.

Detta går hand i hand med vad **Ammi** skrev: *"Vi kanske behöver stå upp och förklara våra tankar men de är inte samma sak som försvara sig."*, och det är så sant. Det är samma sak som att få säga att man mår dåligt eller är ledsen - utan att före den skull vara martyr. Men tankar och känslor ÄR farliga i vårt samhälle, de visar på liv och självständighet...

Hon skriver också: ”De viktigaste för mig är inte att ha rätt utan att vara trygg i mina tankar och kunskap sen vad alla andra tycker är deras sak.”, så sant detta också. Folk slänger sig ibland med uttrycket : ”Agree to disagree”, utan att riktigt mena det, man menar oftast att nu orkar man inte försöka övertyga den andra längre. Men *tänk* om man verkligen vågade vara överens om att man tyckte olika - och inte kände ett behov av att vinna eller trycka ner någon annan...

Fast då skulle samhället falla - för samhället är uppbyggt på att vi står på varandra..

Detta för mig åter till Leva Livet och följande stycke: ”Men tänk också på det, gott folk, särskilt en dag som denna då vi ska rösta till EU-parlamentet: majoriteten har inte alltid rätt. Skit är inte gott, bara för att miljarder flugor äter det... och Hitlers åsikter om “den ariska rasen” alla andra “raser”, gav inte honom eller ett helt jäkla folk rätten att döda en massa människor som inte hade gjort dem något ont. Den som skriker högst har inte alltid rätt, och majoriteten har inte heller alltid rätt. Däremot lever vi i en kultur som har bestämt att majoriteten ska få bestämma om hur våra länder ska styras – men att majoriteten bestämmer, betyder inte att den har rätt.

Håll isär begreppen, och kom ihåg att tänka själv med din egen hjärna.”

Hon har även ytterligare en tankvärt inlägg om mobbing: [2]Mer om mobbing där hon bl.a. hänvisar till det tragiska faktum att [3]Marcus Birro stängt sin blogg

Själv tänker jag på min [4]dröm om taggtråden och gemen. Min tolkningen redan när jag vaknade var att den handlade just om dessa människor som ville stänga min mun, kontrollera mina ord, och fästa lappar på mina ord med gemen där de hade satt fast sina egna betydelser av orden - för att frånta mig värdet av mina egna ord och min egen personlighet.

1. <http://livetleva.wordpress.com/2009/06/07/mobbing-och-karlek/>
2. <http://livetleva.wordpress.com/2009/06/07/mer-om-mobbing/>
3. <http://www.marcusbirro.se/bloggen/?p=1720>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2289>

trädetets löv (2009-06-08 16:56)

*Följ med mig
till där träden står fria
och löven sjunger*

[youtube fTqFQCnVesU]

sömlösa stygn... (2009-06-10 00:50)

Inte mycket sömn.

Den har gömt sig, eller så har jag bara glömt den.

Kom i säng vid 04 tiden, och gick upp 06 för att slänga in kyckling file i uggn och fixa med en picknicks lunch inför barnens skolavslutning - sen var det full fart, och nu är klockan åter 02...

och jag är åter vaken.

Färgen av Magi (2009-06-10 00:59)

Tror aldrig jag känt mig så stark i mig själv, som jag gör nu.

Jag har inte alltid orken, jag gör fel och mår ibland dåligt - men insikten kring vem jag är, hur jag fungerar, mina värderingar och förhållande till andra har nog aldrig varit så tydligt och starkt som det är nu.

Jag får till mig så mycket lärdom av andra, så mycket insikter om mig själv och andra, samt livet och framför allt så ger människor i min närhet mig så mycket.

Alla från **Johan, Mange, Petra, Åsa, Linda, Ulrika, Ammi, Karro** och **Malin** till gamla vänner som ger så mycket av sig själva, och lär mig så mycket, föder min nyfikenhet och tro på att människan är en unik, stark och i grunden geniun person - istället för att vara en menande vindflöjel som anpassar värdet sina ord utifrån sin personliga status.

Vet att jag talar om det positiva allt för sällan i bloggen, men bara för att man säger att en sommar regnade bort så betyder det inte att det inte fanns någon sol eller värme- Det är som att trilla av cykeln på en grus väg och skapa knät - man sätter sig inte lugnt och pratar om alla kroppsdelar som mår bra - det ser ju alla de som finns och vill se i ens närhet - däremot så ojar man sig över det stora skubbsåret med allt grus i, på knät.

Har tänkt på ordet **tollerans**.

Vad är det? Vart går någon gräns för det? Finns det någon gräns?

För mig handlar tollerans om acceptans för det som man egentligen inte håller med om - utan att man påpekar det. Men det finns saker som jag har nolltollerans emot.

Rasism Övergrep mot barn Fysiskt våld och psykisk styrning samt översitteri

Rasism i alla sina former, sexuelltäggning, hudfärg, storlek eller annan fysisk tillhörighet-
Övergrep mot barn. Behöver ingen förklaring.

Fysiskt våld. Allt våld som inte ingår något som är överenskommet eller handlar om försvar mot fysiskt våld. Spelar ingen roll hur arg du är, eller hur spontant, omedvetet något kommer, eller ens om det utlöses av en panik känsla. Våld är ALDRIG OK. Finns INGET som vid något tillfälle säger att våldet är OK - ibland kan det vara förklarligt, men det gör det inte OK.

Psykologiskt övertag. Att utan självinsikt, självkritik eller känslomässig närvaro - kritisera andra, utan att komma med grund och orsak, ensidigt skylla på andra samt att frånta dem möjligheten att bemöta det. En härskar teknik, som är allt vanligare i vårt samhälle. Det är lätt att snacka skit om andra och sen göra sig bakom nätets anonymitet eller helt enkelt säga att man inte vill ha svar/kontakt efter att man fått säga sitt.

Jag tolererar mycket - mycket för att jag vet att jag själv har många fel och brister, men även på grund av en genuin uppriktighet mot de som jag atr in i i mit liv. Jag lever med känslan, och en känsla som levt med mig där inte bara för att tiden går vidare. Mina känslor är som mina barn. Jag kan aldrig hata dem.

Jag kan vara ledsen, tycka att de är dumma och gr vansiniga saker ibland - men de är ändå alltid en del av mig.

Det är också min akileshäll, då det finns människor som överlever genom att hugga mot det som de

sett eller lärt sig vara öppningarna till någon annans själ.

Men jag blöder inte längre när folk hugger i mina tårar, jag ser bara hur de delar sig och dropparnas kristaller speglar ljuset av deras närvaro. Mycket tackvara allt det arbete som jag lägger ner på mig själv och mina tankar, men också lika mycket tackvara alla de som delar med sig av sig själva till mig och låter mig få leva i deras liv.

[youtube G1aHesTOIoc]

Såg [1]**Terry Pratchetts** "The Color Of Magic" tre timmar långa film om hans *DiscWorld* och fastnade för ett av filmens uttryck:

He was a lifetime
in his own legend

Gillade tanken på hur man skapade tiden i ens eget liv, och att man inte skapade ens eget liv i tiden. En tanke som växer ju mer man tänker på den.. som färgen *av magi*

1. %E2%80%9Dhttp://sv.wikipedia.org/wiki/Terry_Pratchett"

Inte där jag är (2009-06-10 14:14)

Min vän **Kimrin** kan verkligen det där med att hitta ångestladdad musik, nu har han plockat fram en låt med sin favorit **Merle Haggard**, och även om jag har haft lite svårt att ta till mig honom, så måste jag ta av mig min obefintliga hatt för detta textstycke.

"Write Me Back And Tell Me Why It Ended Send A Letter That I Can Show My Heart I'll Be Somewhere Between I Love You And What You're Feeling Now Lookin' For A Place To Fall A-part Looking For A Place To Fall A-part Trying To Find A Place That I Can Leave My Heart I Need To Be Somewhere Hidin' When I Feel The Teardrops Start Lookin' For A Place To Fall A-part"

[youtube riAyQZEAplA]

som en själil (2009-06-10 17:16)

[1]

Där andras ögon landar tungt
lyfter min själ

för att resa med lätta andetag
sjunkande i din
själ
med egna vingslag

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/06/butterflyy.jpg>

Eklektism & Fantasier (2009-06-11 15:33)

"Blanda [1]Kalle Anka pockets med [2]Nietzsche, [3]Karl Marx, [4]Pablo Neruda och [5]Dan Brown i samma bokhylla. Se kulturprogramen på SVT följt av [6]Lucio Fulci's New York Ripper och en High School komedi av [7]John Hughes från 80-talet, det är en del av livet."

[8]Eklektism, kallas det för. Som genast tangerar [9]hedonism - en djupt rotad motvilja mot att begränsa sig och bara plocka ut godbitarna. Från alla områden.

Funderade sedan på detta med fantasier. Hur kommer det sig att man alltid tror att en kvinnas fantasi är något som hon vill leva ut, speciellt om det är en sexuell fantasi? Ingen tror ju att man VILL döda någon bara för att man drömt om att göra det, eller ens säger det när man är arg - men bara för att en tjej har en fantasi om att bli tagen hårt - så är det plötsligt vad hon verkligen vill...

Visst kan man säga att detta är en del av genusförtrycket, men problemet är ju att det är även kvinnor som tror det om andra kvinnor - eller förfasar sig över att någon ens kan ha en sån fantasi.

1. http://sv.wikipedia.org/wiki/Kalle_Anka
2. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Nietzsche>
3. http://sv.wikipedia.org/wiki/Karl_Marx
4. http://sv.wikipedia.org/wiki/Pablo_Neruda
5. http://sv.wikipedia.org/wiki/Dan_Brown
6. http://sv.wikipedia.org/wiki/Lucio_Fulci
7. [http://sv.wikipedia.org/wiki/John_Hughes_\(filmproducent\)](http://sv.wikipedia.org/wiki/John_Hughes_(filmproducent))
8. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Eklekticism>
9. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Hedonism>

tänka kontra tanka (2009-06-13 12:43)

Jag brukar inte tycka att han tillför så mycket vettig, med mer än att han spelar på fördomar och gör sig lustig över andra människor, men Alex Schulman skriver nu senast på Aftonbladet att "[1]Sverige tycks vara till 93 procent ett vettigt, tänkande folk" i ett intressant resonemang kring fildelningsröstarna.

Det intressanta är också att dessa 7 % på något sätt får för sig att de är en majoritet av folket - Ett resonemang som blir lite spännande då man vänder på det och gör den tankeleken att det är de stora major bolagen inom film och musik som gör det antagandet. Då hamnar man plötsligt i *precis* samma situation som Piraterna idag hävdar att det är - att den lilla klicken (bolagen) som bestämmer vad alla andra (konsumenterna) skall tycka/göra.

Undrar för en sekund om piraterna har tänkt på att de själva nu sitter i den sitsen, fast den sekundens tanke går snabbt över, så jag inser att det inte är det som det handlar om för dem... Att tänka alltså, de hoppar över prickarna. punkterna, indelningen, och bara tänker på fildelningen och tankandet.

Citerar Alex igen:

”Nej, jag skiter i det där om miljön och jag skiter i det där om ekonomisk kris och jag skiter i det där om framtida fred i Europa – jag vill att vi skickar svenskar ner till Bryssel som löser den här fildelningskiten så att vi kan fortsätta att ta hem våra grejer gratis.”

Tänker på mitt [2]tidigare inlägg med tankar kring Piratpartiet....

Nog för att jag har en tvättäkt pirat i släkten via den Danska amiralen **Sören Norrby**, en av de ansvariga för Stockholms Bladbad, men jag undrar om inte han och alla andra äkta pirater skulle vända sig i graven över de [3]neonmoddade och bortskämda plastpiraterna som håller deras flagga högt idag.

1. <http://www.aftonbladet.se/nojesbladet/alexschulman/article5377272.ab>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2269>

3. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Konsolmodifiering>

??? (2009-06-13 19:16)

[1]

Frågor som man inte tänkt ställa sig och andra frågetecken i livet på nätet... [2]Ehhh, Ooookej? • [3]Utsiktsplatser för höjdrädda? • [4]Verkligheten utan photoshop? • [5]Sand som inte rinner mellan fingrarna? • [6]Genomskinlig cement? • [7]Tatueringar för mörka rum? • [8]Att minnas utan minne? • [9]Säg det med en lapp? • [10]betydelsefulla texter? • [11]Är det detta som de menar med att leva på gränsen/kanten? och [12]Vatten är väl ingen konst?

Massor av mer kul saker finns att hämta på följande sidor en dag då man inte längre vet vad man skall söka efter på nätet, eller bara tycker att man reda sett allt med taggen "funny clips" på Youtube...

- [13]<http://izismile.com/>
- [14]<http://2leep.com/>
- [15]<http://www.oddee.com/>
- [16]<http://www.worth1000.com/>
- [17]<http://icanhascheezburger.com/>
- [18]<http://failblog.org/>

1. http://www.typetees.com/product/917/I_listen_to_bands_that_don_t_even_exist_yet
2. <http://thecontaminated.com/pierced-eyeglasses/>
3. http://www.oddee.com/item_96703.aspx
4. http://izismile.com/2009/04/17/you_wont_believe_but_it_wasnt_photoshopped_84_pics_1_video_text.html
5. <http://englishrussia.com/?p=2708>
6. <http://dornob.com/see-through-light-transmitting-concrete-material/>
7. http://izismile.com/2009/06/12/ultra_violet_tattoos_7_pics.html
8. <http://weburbanist.com/2009/05/12/12-of-the-worlds-most-mysterious-monuments-ruins/>
9. http://izismile.com/2009/06/10/inspiring_and_motivational_inscriptions_58_pics.html
10. http://izismile.com/2009/06/10/inspiring_and_motivational_inscriptions_58_pics.html
11. http://www.oddee.com/item_96554.aspx
12. <http://webecoist.com/2008/12/14/water-snow-ice-art/>
13. <http://izismile.com/>
14. <http://2leep.com/>
15. <http://www.oddee.com/>
16. <http://www.worth1000.com/>
17. <http://icanhascheezburger.com/>
18. <http://failblog.org/>

Filmtider (2009-06-13 22:48)

Tittat på film med barnen idag. Vi har sett [1]**Luc Bessons** franska film *Taxi*, som han gjorde efter *Leon* och *Det Femte Elementet*
[youtube 3BRIKRkZZAo]

Sen såg vi dansfilmen *Step Up* (och vi skall se uppföljaren vid ett annat tillfälle)
[youtube FEJHfq12m44]

...och nu när de är påväg att somna, så tänkte jag själv återuppta kontakten med regisören **Sam Rami** nu när han hittat tillbaka till rysningarnas arena, med nya *Drag Me To Hell*
[youtube p-REviL75zg]

Har två filmer med hans gamla vapendragare [2]**Bruce Campbell** som jag också tänkte se i sommar. Dels; *My Name Is Bruce*
[youtube Yq1m6Utwyiw]

samt *Bubba Ho-Tep*: Efter att ha bytt identitet med en imitatör vid namn Sebastian Haff strax före "sin" död lever Elvis Presley vidare som pensionär på ett ålderdomshem! ;)
[youtube X7Qo74 _L3vo]

I samma anda, så finns det ytterligare en film som ligger i sommar placerad, trots att den utspelar sig på vintern, som jag får se om jag får tid över till ;)
[youtube xok_rlNoZ4o]

Sen finns det ju självklart filmer av en annan dignitet att se kvällar då fantasin vill ta en resa, eller tårar vill ha sällskap, men *det* är en helt annan lista..!

Fast vi har redan bestämt att vi skall se en annan film till frukost i morgon, innan jag har en liten kurs i photoshop med dem...
[youtube g8CQsnH0tsI]

1. http://sv.wikipedia.org/wiki/Luc_Besson
2. http://sv.wikipedia.org/wiki/Bruce_Campbell

Återvändsgränser (2009-06-15 15:41)

Någon har en gång sagt: ”att skiljas är att dö en smula”

Men jag undrar om den personligen någonsin dött, eller ens känt någon som dött när den skrev det.

Jag känner nämligen tvärt om.

Att skiljas är att leva en smula.

För när jag skiljs från mina barn varannan vecka, så känner jag. Det gör man inte som död, åtminstone inte enligt de vedertagna riktlinjer som samhället har kring liv och död idag.

Jag känner hur jag fortsätter leva utan dem, hur ont det göra och vilken smärta jag känner utav att sakna de omedelbara ljuden av deras hjärtslag.

Men leva är något vackert, och över sånt kan man inte gråta säger samtidens sanningar. Inte gråta över spild mjölk, eller det som man inte förlorat..

Döden kan vi
ta på
den har vi
inget
ansvar för
därför
vågar vi
säga att vi dör
därför vågar vi inte

leva

[1]

Lyssnar på **Frankie Goes To Hollywood** och hör **Holly Johnssons** ord sjunka djupt in:

*”Make love your goal.
I’ll protect you from the hooded claw*

Keep the vampires from your door"

Jag älskar mina killar på det enda sätt som man kan älska. Fullt ut och till 100 %. Därför gör det så ont att se dem gå vidare i livet, men jag skulle aldrig vilja känna något annat än just den smärtan.

DET är min kärlek.

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/06/inscriptions_22.jpg

Rätten till andras fel (2009-06-15 19:14)

Åter funderar jag över människor. Har lite svårt att släppa dem. De finns ju ständigt omkring en.

Funderar just nu på vad det är för mekanismer som driver folk till att nervärdera andra utifrån sina egna tolkningar. Tänker då på det traditionella kring påståendet om att någon annan vill en illa.

Jag, liksom många andra, har läst in saker i en text - och känt oss illa berörda, träffade och ibland till och med utpekade, utan att någon annan sett det, förstått det, känt det så och det har ej heller varit avsändarens tanke.

Det intressanta uppstår när jag granskar mig själv. De gånger som jag läst in saker i texter, känt att någon tryckt ner mig och liknande - så har jag själv mått dåligt. Antingen för saker som jag gjort eller borde gjort. Men *min* själ får mig att må dåligt över orden som jag läser. Insikten kommer nu att jag aldrig kan ta andras ord som mina egna, utan känslan som jag får av dem är *min* inte någon annans.

Blir jag glad eller ledsen över en text inser jag att jag måste stanna upp och se på min själv. Varför känner *jag* så, vad har *jag* i *mitt* bagage som gör att jag uppfattar det så - och har jag någon rätt att anklaga, hinta, hota, eller göra narr av någon annan på grund av mina egna tillkortade kommanden?

Att vara. Att inte fråga om lov. Att ta ansvar för sig själv. Innebär mer att att skita i och på andra. Det handlar om att vara tydlig. Rak och uppriktigt - med ansvaret för ens egna ord. Sårar jag någon med dem, så ÄR det *jag* som sårar dem. Då skall jag be om ursäkt och försöka göra om för att få fram min poäng - MEN, den som blir sårad har också sitt ansvar. Inte över sin sorg, men över sitt *eget* agerande.

Fick nyligen tillgång till en otroligt intressant blogg, men där har man gått steget längre än jag och många andra bloggar som handlar om personliga tankar och egentligen är ett skyltfönster till vad som gömmer sig bakom det mänskliga varuhuset som vi alla bär, med att stänga av kommentarfunktionen då den inte är relevant samt att folk inte kan hantera ord.

Denna blogg är dessutom lösenordsskyddad och dold för de som inte känner till den. Det blir verkligen som att kliva hem till någon. För inte går jag in hos en okänd och bara öppnar dörren - jag måste bli insläppt och väl där inne börjar jag inte möblera om - utan insuper atmosfären.

Tyvärr så är orden farliga i dagens samhälle, för att folk känner inte längre till deras betydelse. Man blandar ihop ord och handlingar, man lägger ord till handlingar, man tar ord från handlingar och man är rädd för dem och väljer oftast att stänga av, frånsäga sig ord från andra genom att blockera dem eller be dem aldrig höra av sig mer.

Allt i orden om att man vill ha sin frihet.

Det är väl därför Piratpartiet, [1]Ny Demokrati och liknande partier får fäste gång på gång...

frihet
handlar inte om allas rätt
utan om den egna rätten

till att bestämma

över andra

1. [http://sv.wikipedia.org/wiki/Ny_demokrati_\(Sverige\)](http://sv.wikipedia.org/wiki/Ny_demokrati_(Sverige))

Suburban Noize (2009-06-15 22:34)

I heard a small man say that God is on our side. I don't think in heaven that they're waving the stars and stripes. It seems a simple mind, feeds the foolish man. I don't see any wars in my creators plan. I heard a small man say that God is on our side. I don't think in heaven that they're waving the stars and stripes. It seems a simple mind, feeds the foolish man. I don't see any wars in my creators plan. Leave our God out please, when killing human beings, who are born to families in lands other than these. cuz, There's no America in heaven. There's no America in heaven. There's no America in heaven. If God's got bombs we better not upset him. I've heard the freedom cries from high upon the throne They send our kids to die, but never send their own If God almighty takes your side in killing man Then God's your murder king who leads you by the hand. Your divine beliefs that fuel the war machine that feeds us agony but one day you will see that.. There's no America in heaven. There's no America in heaven. There's no America in heaven. If God's got bombs we better not upset him. A need to follow... Then follow become fallen... While those that lead you know they never lead the charge, and so we keep their secrets, hang them from our reason, borrow from our anger and we pay their debts for war... I heard a small man say that God is on our side
Corporate Avenger - America In Heaven

[youtube UAXWnxB9rX0]

Jag fortsätter med många saker. Just nu fördjupar jag mig i [1]Suburban Noize Records katalog....

Fast jag vill ju ner och återse en gammal bekant som precis signat med dem, Everlast och gruppen La Coka Nostra som han har tillsammans med Ill Bill den [2]6:e Juli nere i Göteborg på [3]Sticky Fingers.

[youtube K67JkUGY _sU]

1. <http://www.suburbannoizerecords.com/>
2. <http://www.ticnet.se/html/artist.html?l=SE&artist=La+Coka+Nostra>
3. http://www.stickyfingers.nu/kalender_detail.asp?id=1895

Inför Pride (2009-06-16 00:45)

[youtube 2A _oycMujw4]

Not saying that it's good, Not saying that it's right, But the Virgin Mary may have been A hermaphrodite. Motherfuckin' go! Motherfuckin' go! Motherfuckin' go! God is good, God is great, I think that he might be gay. Not saying God is gay, Not saying that at all. But if Jesus Christ was God and God created all. Then Jesus Christ created the homosexual. There might be a little fag in us all. Jesus Christ Jesus Christ Homosexual Homosexual Jesus Christ Jesus Christ Homosexual Homosexual They say that God hates Fags, They walk around so pissed. Disguise

their hate as love, But have they thought of this. He made us in his image, Now listen to what I say. Then it's a possibility that Jesus Christ was gay. Jesus Christ Jesus Christ Homosexual Homosexual Jesus Christ Jesus Christ Homosexual Homosexual Not saying God is gay, Not saying that at all. But if Jesus Christ was God and God created all. Then Jesus Christ created the homosexual. There might be a little fag in us all. He made us in his image, Now listen to what I say. Then it's a possibility that Jesus Christ was gay. Not saying that it's good, Not saying that it's right, But could the Virgin Mary have been a hermaphrodite? She was with a child without having a man? And that's not the only thing that I don't understand. Jesus Christ Jesus Christ Homosexual Homosexual Jesus Christ Jesus Christ Homosexual Homosexual Corporate Avenger - Jesus Christ Homosexual

...Ja, det är Subnoize igen....

Sommarstrålar (2009-06-16 13:59)

Snart bär det av till Värmland igen. Fri från neonblod och cementerade tankebanor.

Under de tre år som jag lagt sommarstrålarna där, så har jag även gjort noteringar om den resan som uppstår när man sätter sig ner och stannar upp. Vet inte om man skall läsa dem från nu till då, eller från då till nu - men de finns här i allafall.

Sommaren 2008
[1]Sommarportfölj
Sommaren 2007
[2]10 Dagar
Sommaren 2006
[3]Anteckningar i livetsvind

[gallery]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=727>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1080>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1072>

Flerstavningar (2009-06-16 15:44)

[youtube xg1wOeIpHFE]

Att möta mina ord handlar ofta om mina flerstavningar som dyslexist. Där formen av orden bjuder in varandra till samtal och hoppar upp på varandras axlar för att se något annat än vad som ligger i deras egen skugga. Många gånger ser jag inte mina antagningar av ord - jag skriver antagningar istället för feltagning, då jag inte anser att ett ord kan vara fel utan man kan bara tagit ett annat, som kanske inte smälter in i sammanhanget - fören jag hamnat längre ner i texten och dess skugga faller ner över mina fingertopps axlar.

I ögonblicket som jag ser dem, säger jag ofta: "Åh!" eller "Ahhh!" eller något annat liknande ljud, då det blir som ljudet av en harpa i en film, där något nytt uppstår. Jag har äran att få upptäcka mina egna ord - vilket känns ganska otroligt, men säker ligger på gränsen till att någon form av egenkärlek - om det inte var så för att jag ganska snabbt glömmer bort vad jag skrivit och kan läsa gamla texter av mig själv och uppriktigt vilja ha reda på vem som skrev dem, för att jag tycker att de är bra.

De gånger någon hjälpt mig och påpekat att det är min egen text, så skäms jag. Både över att jag

är ganska säker på att folk inte fattar att jag inte minns den, utan tror att jag sökt uppmärksamheten. Men jag skäms också inför mina ord. Jag minns dem inte. Hur kan man glömma något så viktigt?

Eller är orden i sig egentligen så viktiga? Är kanske inte orden som vi människor...? Ganska oviktiga egentligen. Jag menar nu till vår form och utseende samt vad vi tror att vi betyder.. Likheten mellan ord och människa kanske ligger i att komma fram till att det inte är formen, uttrycket, valet som är det viktiga - utan vad de förmedlar. Känslan, helt enkelt.

Kanske är det samma sak med bilder. För pappa, konstnären, säger ju ofta om dem att de bara är färg på duk. Kanske samma sak med ord på papper och människa på jord?

Vi uppstår först i vår prakt när känslan kliver in och ger oss ett större djup, mer innehåll, fler nivåer, fler stavningar....

[youtube GnXFJOXvL _A]

Lika olikheter (2009-06-16 23:16)

Leva fortsätter att skriva mycket, [1]personligt, viktigt och riktigt bra i sin blogg. Känner mig stundtals ledsen över att jag inte hittar tillbaka till hennes email adress, då hon som jag stängt av sin kommentarfunktion - för jag skulle flera gånger velat byta ord med henne. Bjuda henne på mina ord, och smak på det som hon lägger upp - för trots att vi är olika, så är vi så lika som olikheter ofta är.

Nu senast skrev hon om: *"när för mig okända människor raddar upp hårda och väldigt negativa ord i sina beskrivningar av mig, i kommentarer på min blogg, så vore det väl ganska konstigt om jag inte tog illa vid mig..."*, så tangerar hon åter en tanke som jag gått med i över en vecka och försökt hitta en ingång till, för att komma ut ur den.

Jag vet att jag ett par gånger gjort samma fel, som jag kommer att beskriva, men det gör inte mig bättre, eller sämre - eller förtar vikten av tanken, utan det visar bara att det är så det är, och allt som är, går att försöka ändra på.

Det jag tänker på är knappast när man slår på de som ligger - utan när man slår på dem som står. De som "är" starka. Människor som man tror och räknar med klarar av att höra den sk. sanning som man vill komma med. Man anser att de skall klara av det, för att de är i den positionen, de har den attityden eller vad det nu är som gör att man tror att någon klarar av hårda ord förkladda till sanningar med mjukt vitt fladdrande ljus som hästmanen på den vita springaren i solnedgången.

Ofta är dessa sk. sanningar ord som man inte underbygger, eller ens tänker sig gå vidare med, utan man kör bara på i klassiskt maner om att påbörja en mening om vad man vet, eller ofta hört andra säga - utan att egentligen säga något, så att man sedan kan rida bort i horisonten som en mysisk riddare eller fe, med sitt offer ensamt stående kvar med en förbryllad min och med tanken att denna skall försöka förstå dessa insinuationer på egen hand. Då slipper man själv inte bara ansvaret för att förklara - med risken att inse att man missuppfattat något, och bli emot sagt och därmed blottad för sina egna brister - man slipper även ansvaret över att man skall ha sårat något.

Jag sa inget, jag sa bara vad jag tyckte att personen skulle tänka på

Undrar egentligen vad folk tror att ingenting är? För alltid när de sagt eller gjort någonting, så säger de att det inte var någonting. Om någonting är ingenting, vad är då ingenting?

Att lämna någon i limbo över halsagda meningar och påståenden är ofta bara en deklARATION över att man själv inte kan/vågar stå för något. Att sedan inte tänka på att någon kan bli sårad av ens

ord - oavsett hur starka de utger sig själva att vara, eller att man tror de är, är ytterligare en brist i sin självbild.

Jag vet inte hur många människor som jag stött på i livet som alla hävdar att de är ärliga, raka, omtänksamma och har en enorm självinsikt - men sen inte alls drar sig för att förklara hur dåliga andra är, inte att de *upplever* det så, eller *uppfattat*, *tycker* eller *känner* utan att det verkliga ÄR (punkt) såna.

Som jag sa, så vet jag själv att jag i visa diskussioner gått för långt. Att jag också tagit för givet att *den som ger sig in i leken får leken tåla*, för att ta fram ett gammalt ordspråk. Det gör det inte rätt. Den insikten gör mig inte till varesig en bättre eller sämre människa. Insikten gör inte alls mycket. Däremot så hoppas jag att jag nästa gång skall minnas min egen insikt och tänka på hur sårande ord kan vara.

Fast jag vet att jag försöker vara så bra människa som jag kan i mina samtal. Jag vet att jag brukar vara någoa med att säga att jag *tycker* så, istället för att säga hur något är och att jag tänker på att hålla mig till just *den* situationen som det handlar *om*, samt att jag försöker se det från andra hållet.

Kommer ihåg för ett par år sedan då jag var aktiv på ett forum och diskussionerna haglade tätt och där jag blev anklagad för att klista och klippa, när jag använde mig av möjligheten som en text gör, att gå in och möta punkt för punkt - för att göra det tydligt vad jag reagerade på och få det till ett flöde. Men det uppskattades inte av folk. Man såg inte vad jag skrev, utan bara att det var klippt och klistrat som de uttryckte det. När jag sedan svarade på samma sätt och satte ihop det till en löpande text efter inlägget som jag svarade på så hade de inte det att klaga på, så tillslut blev jag istället bannad från siten utan någon hänvisning till vad jag hade gjort för fel.

Så kan det gå.

Jag var ju stark, så jag kunde ju klara av det.

Känner likadant när folk "[2]bannar" mig från deras liv. Det är så lätt att glömma bort människors tårar och känslor när man inte ser dess anskte, eller ord längre. Det är en sak att säga att jag kommer inte kontakta dig mer, men att förbjuda någon från att kontakta dem tillbaka - är som att banna någon från att andas.

Man tar en människas luft och knyter ihop en påse över dem och säger att man gör det för att man är stark, att man inte tänker ta något mer av det som man själv uppfattat utan att fått bekräftat och man sätter sig själv som en gud över andra människors känslor och liv.

Så det är inte konstigt att jag tycker som jag tycker om den sk. guden som människorna skapat...

Bannlysning Från Wikipedia (Omdirigerad från Banna) Bannlysning exkommunikation, uteslutning ur [3]kyrkans fulla gemenskap. Bannlysning (lysning i bann) användes inom kyrkan som straff för allvarliga förseelser såsom villolära, ogudaktigt leverne eller ohörsamhet mot kyrkans myndighet. Bannlysning inom [4]kristna samfund härstammar från motsvarande straff inom [5]judendomen, där församlingsmedlemmar kan uteslutas ur [6]synagogan på viss eller obestämd tid, ett straff som i äldre tid var allvarligt men som nu till stor del förlorat sin betydelse. Bannlysningen inom kristenheten avsåg till att börja med snarare ett medel till bättring och främjande av [7]församlingens renhet (poena medicinalis) men kom med tiden att användas mer som bestraffning. Under 300-400-talen förtydligades bannlysningsstraffen så att man erkände större och mindre bann och detaljreglerade

vilken [8]botgöring som krävdes för den bannlystes fulla återinträde i kyrkan. Under början av 1200-talet blev bannlysning likställt med fredlöshet och [9]påven [10]Gregorius VII förklarade undersåtar lösta från sin lydnadsplikt gentemot en bannlyst furste. Inom ett [11]stift hade [12]biskopen bannlysningsrätt, inom hela kyrkan påven. Under 1300-talet förlorade bannlysningen mycket av sin kraft efter nederlaget i striden med [13]Filip IV av Frankrike. Under [14]reformationstiden väckte bannlysning således mera harm och åtlöje än vållade skada. Därefter har bannlysning blivit en sällan använd åtgärd. Även inom [15]protestantismen förekommer bannlysningsstraff, som [16]kyrkotuktens sista steg. Bannlysning används i modernt språkbruk i överförd bemärkelse för uteslutning ur en gemenskap eller grupp i största allmänhet. Jämför [17]fredlöshet.

1. <http://livetleva.wordpress.com/2009/06/16/sms/>
2. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Banna>
3. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Kyrka>
4. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Kristendomen>
5. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Judendom>
6. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Synagoga>
7. <http://sv.wikipedia.org/wiki/F%C3%B6rsamling>
8. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Botg%C3%B6ring>
9. <http://sv.wikipedia.org/wiki/P%C3%A5ve>
10. http://sv.wikipedia.org/wiki/Gregorius_VII,_p%C3%A5ve
11. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Stift>
12. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Biskop>
13. http://sv.wikipedia.org/wiki/Filip_IV_av_Frankrike
14. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Reformationen>
15. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Protestantism>
16. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Kyrkotukt>
17. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Fredl%C3%B6shet>

Frigörelsens toner (2009-06-17 04:37)

[youtube LOa0h5k-3CE]

Förra sommarens soundtrack var Eric Gadd och Maja Gullstrand. I år ser det ut som det kommer att bli mer mainstream och mer moget(?) då jag får en känsla av att skivorna som jag kommer att lägga pengar på blir Tomas Ledin och Sara Löfgrens nya album.

Vill ha något på svenska för barnens skull.

[youtube BxbXVpVpjNs]

Sommaren innan hade vi Cornelius Vreeswijk och [1]Toto som toner... Minns inte vad det var första året....

Hade [2]Erik Hassle sjungit på svenska och hade skivan framför allt kommit innan vi åkte till värmland, så tror jag nog att det hade blivit den i år tillsammans med [3]Milow om han hade varit svensk... Men, men, så är inte året uppgjort att vara.

Men just nu...

Så är jag förälskad i Goyte's toner från albumet "*Like Drawing Blood*" som kom 2006, samma år som min

frigörelse började.

[youtube WfV2iVJqwwU]

Om det inte är någon annan som har ett riktigt bra sommar album att tipsa om?

1. http://www.youtube.com/watch?v=1PT_3PEjnsE
2. <http://www.youtube.com/watch?v=bWykcqJ2MHk>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=bj9yInHp0H4>

Hoppar över tiden... (2009-06-17 12:39)

Sitter och funderar på om man skulle skriva en bok...

...och hoppa över den sista hälften - lämna folk hängande mitt i... Lite som livet och alla möten man gör. Så mycket som aldrig blir avslutat och man aldrig får reda på fortsättningen av... Hur gärna man än vill. Lite som en tanke till folk att ta vara på varandra....

...eller så hoppar man över den första hälften där man beskriver folk och bakgrund etc, och bara börjar mitt i. Också som livets mötet. En visualisering över att man faktiskt vet så lite om människor och händelser.

Det är en intressant tanke i allafall...

Sen kunde man lämna vita bland innan eller efter, för folk att fylla i fortsättningen - men plötsligt mitt i allt det vita, ha en lösryckt mening eller stycke - som ett flyktigt återseende.

Folk pratar så ofta om vad man inte kan göra, så jag kände att jag ville belysa något som man faktiskt kunde göra...

Som solen idag.

Den lyser.

Fast, det gör den ju hela tiden...

Bara vi som inte alltid ser den...

Inte av mitt sinne (2009-06-18 15:54)

Nyhetsbrev från [1]SubDVD är alltid lika spännande att få. De hjälper en att få distans till livet på flera sätt. Tror man att livet är enkelspårigt, att man själv är rubbad eller något sånt - så kan man andas ut genom att se vilka fantastiska filmer som de plockar upp från hela världen.

Vad sägs om [2]Goregasm, som är uppföljaren till Attack of The Cockface Killer? eller [3]One-Eyed Monster på samma tema ;) Eller varför inte lite dataspels filmer likt [4]Postal. [5]Tokyo Dekadance, vanisniga [6]Tokyo Gore Police och [7]Machine Girl samt Ryska filmen [8]Chetyre resp. [9]Philosophy of a Knife eller bara utmanande som [10]Tales of Ordinary Madness, urflippat som [11]Murder Party eller

bara riktigt intressant som upplägget för den Italienska filmen [12]Apans Dröm från 1978. [youtube 6vJzngS3rk8]

I ett förfallet och ödsligt New York i en odefinierbar tid möter vi två udda existenser som inte passar in i det som kallas civilisation. Lafayette (Depardieu) är ung, jobbar för en ultrafeministisk teatergrupp, har ett förhållande med den kvinna som våldtagit honom och kommunicerar med en visselpipa när känslottringarna blir för närgångna. Hans bästa vän Luigi (Mastroianni) är gammal och ensam, gråter när han ser unga vackra kvinnor och går omkring i den kostym han ska begravas i. Medan råttorna tar över staden alltmer, upptäcker vännerna ett gigantiskt apkadaver i skuggan av Manhattans skyskrapor. Ur innanmätet stiger en nyfödd apa fram, symbolen för ursprunget till den mänsklighet som nu fallerar. Är det civilisationens undergång vi betraktar - eller rent av återuppståndelsen?

1. <http://www.subdvd.com/>
2. <http://www.terroroptics.com/pages/movies/gore.html>
3. http://www.subdvd.com/productView.do?prod_id=675518
4. http://www.subdvd.com/productView.do?prod_id=710371
5. http://www.subdvd.com/productView.do?prod_id=449184
6. http://www.subdvd.com/productView.do?prod_id=640529
7. http://www.subdvd.com/productView.do?prod_id=560790
8. http://www.subdvd.com/productView.do?prod_id=217225
9. http://www.subdvd.com/productView.do?prod_id=578543
10. http://www.subdvd.com/productView.do?prod_id=714115
11. http://www.subdvd.com/productView.do?prod_id=619941
12. [http://www.subdvd.com/productView.do?prod_id=708515"](http://www.subdvd.com/productView.do?prod_id=708515)

Midsommarnattsdröm (2009-06-19 17:17)

[youtube an5VFXUQNCE]

You know, I was listenin' to the president speak the other day
Doesn't matter witch one, they all the same
And everytime they use the word Economy I'd substitute the word Illusion
Try it some time, you'll laugh
Our illusion is on a climb
Our illusion is never been better
It is an illusioun
We all believe it
So it becomes real
Dream your own dream
Or get dreamt in someone elses
Daddy X
Next Life

[youtube -QlQWJnFLXY]

Imponerande (2009-06-19 17:46)

[youtube qnoTLkYOy5M]

Såg även en annan video med musik från Judge D, där bilderna också bjöda upp en spännande up-
pvisning över hur man kunde [1]måla vinden med en pappskiva...

Här i Sverige har vi haft ICA reklaman och Ipremannan, synd att ingen gjort något liknande detta
i reklam väg:

[youtube 7dFbNw3bpKE]

Sen stöter man ibland på helt underbara humor, där man tar det seriöst precis till lagom nivå innan man släpper det, och låter humorn komma (!) fram :D

[youtube 4pXfHLUIZf4]

Sen kan man om man vill [2]avsluta det som en riktig hjälte när det smäller! ;)

1. <http://www.youtube.com/watch?v=vhDIpLYZ4cs>

2. <http://www.youtube.com/watch?v=Sqz5dbs5zmo>

Sommarens lillasyster (2009-06-19 20:47)

*Är du Jesus?
eller Kristan Luuk?
Är du Jesus?
eller Peter Settman?*

[youtube 3W3U09zyUK0]

Lillasyster är tillbaka, och det känns lite som de knyter ihop sin påse med LOK och mellanspellet Rallypack. Underbar musik med en känsla och energi som är ovanlig i sverige.

Ett livsanthem om något från deras tid som LOK:

[youtube 784rJ66pY0c]

([1]Finns i med bättre ljud här)

Nu är jag trött på allt skitsnack! Allt snack om vem som e störst och vem som är bäst å vem som plockar hem flest brudar inatt för jag vet hur det ligger till, jag vet att ni ligger still jag kan plocka fram allt om om jag vill, jag skall tända min cigarr på din cigarill och e det dags, så e det dags så, det blir en praktig taktslakt inatt vi e tillbaka i pölen å tvingar fan svanen att ta tillbaks allt han har sagt nu e det våran tur att säga vad vi tycker eller bara spy galla över allt och alla och fylla ert rövhål med vårt hyckel Men nu är det slut Du, du tror att du är bättre än mig. Sug min. Nu kommer du ihåg mig, kommer du ihåg mig. Du, du tror att du är bättre än mig. Sug min. Nu kommer du ihåg mig, kommer du ihåg mig. Ingenting kan stoppa mig, du måste döda mig med dina bara händer lägga mig i kista, gräva ner mig, å pissa på den för att släcka elden för jag bränner mig ur alla burar, alla material och alla murar tegel eller armerad betong rappande fånar eller falsk sång burar som e gamla, hårda, mjuka, skitna, vridna eller burar - i blank platina givakt! stå upp i din prakt, nu e det dags att bli avrättad för tredje gången, med tredje skottet det blir tredje livet vi har fått det och det på vår tredje fest nej, just det, på vår fjärde fest Men nu är det slut Du, du tror att du är bättre än mig. Sug min. Nu kommer du ihåg mig, kommer du ihåg mig. Du, du tror att du är bättre än mig. Sug min. Nu kommer du ihåg mig, kommer du ihåg mig. Varje gång jag ser dig, stå och fåna dig vill jag gå fram, puh! och sänka dig med en trubbig gren av en eller detta: denna låt av sten för jag står över er och ler mer när jag ser er hitta mina fel för det e en hel del mer än vad ni ser och vad ni ber om, nu e det vi som chockar och partajar som plockar bort handen när ni ramlar vi som bjuder på sprit för att få er blinda och sedan sätta krokben när ni famlar din känsla för raka rör är inte som smillas känsla för snö det är mer som min cillas känsla för smör, hon vet vad det e - men det e inget som hon gör! Du, du tror att du är bättre än mig. Sug min. Nu kommer du ihåg mig, kommer du ihåg mig. Du, du tror att du är bättre än mig. Sug min. Nu

kommer du ihåg mig, kommer du ihåg mig. Du, om du tror att du kan trycka ner mig. Sug min. Nu kommer du ihåg mig, kommer du ihåg mig. LOK Sug Min

Som vanligt så är det ett sound som en långtradare som rullar fram längs gatorna i Gamla Stan, Ångvältar i skogen, en genetisk blandning mellan ett överrumplande mangel och lätta melodier, som ett stilla sommarregn i hårdblåst, eller som en mjuk sommarbädd av taggrosor.

Detta är **Tomas Ledin** eller **Lasse Berghagen** uppspänd på ett kors i en BDSM session. Detta är midsommarsnapsen som blivit utbytt mot gasolin. Detta är svenskheten i ett köttblandare. Det är blodfylld olja längs kustlinjen.

Jag förstår att Jag är inte som de andra é Jag förstår om Du inte förstår just vem jag é Jag förstår hur Du har fått en bild om vad jag e Men jag förstår att Du är smart nog att se att jag är här Har du? verkligen sett mig... Har du? Verkligen hört mig... Har du? Verkligen lyssnat... På vad jag SAAAAAAA!!!!

Vi möts att ett musikaliskt [2]GTA, där startljuden av en V8 drar igång låtarna och pulsen av bräntgummi mot hetasfalt driver riffen framåt, medan cementen pumpar ut takterna i blodomloppet. Känslan som återkommer är att stanna upp vid ett trafikljus och pumpa på gasen tillsammans med fordonet i filen brevid innan man spinner iväg till nästa kvarter.

Vi rör oss genom gator som påminner om känslan av tyska industrikvarter, med stålbalkar och cementblock invirade i ståltråd och ljudet av kättingar som släpas mot smutsig mark i en fantastisk solnedgång och någon enstaka färggran fågel som frigör lätta toner mellan mörka skuggor

Jag förstod ingenting Jag bara stod där och stirrade och nu förstår jag Vad du inte MENADE! Men, om du kallar mig, din VÄÄÄN en gång till Då kommer jag kasta upp, det kommer blandas med mitt blod från när jag dööödar mig ingenting kommer längre vara aktuellt att göra åt min situation för jag kommer vara död

Albumet bjuder på 10 spår som blandar sig som en [3]catfight stiliserad av [4]David LaChapelle, och på något plan så målar det upp en typisk bild av en svensk sommar med önskningar, vilja, driv, kraft, regn, kylla och upphettad värme från handeldade ångpannor.

Möt verklighetens midsommarmfest enligt mediabevakningsrubriker kontra den mentala och förskönnade historiska bilden av midsommarnattens dröm.

Möt **Lillasyster**.

[youtube pXMCTfJsGHI]

HALLÅ! Vakna nu din jävel Jag står ju här och brinner Jag vill att du skall släcka mig Innan jag försvinner

1. <http://www.youtube.com/watch?v=oykKEf6KRhQ>
2. <http://sv.wikipedia.org/wiki/GTA>
3. <http://en.wikipedia.org/wiki/Catfight>
4. <http://www.davidlachapelle.com/home.html>

Street Sweeper Social Club (2009-06-19 22:47)

*Ay playboy
pop em with a pistol and get executed
Ay mama
murder em with missiles and you get saluted*

[youtube 0iRdM6DUx0s]

Där [1]Lillasyster har sin naivitet och barnets självklara samt kontrollerat ohämmade utbrott, så har vi Tom Morello's eleganta och knivskarpa skicklighet samt Boots Riley skapsinniga medvetenhet i deras nya gemensamma grupp Street Sweeper Social Club.

And the wealth don't trickle down People pinchin every nickel now Even if we don't fight bodies hit the ground I spit the sound of a million fists finna pound I'm in the crowd til this whole thing switch around Our brains are on temporary disconnect I shoot my mouth off I can't find my pistol yet You can call this music disrespect Cuz it'll slap you in your face at your local disco tech

Gitarriffen kommer från mannen bakom alla riffen och styrkas hos hans tidigare grupper Rage Against the Machine och Audioslave, samt sin tillbakalutade politiskt ställningstagande som singersongwriter i The Nightwatchman, medan det vokla samlas i stämbanden som har sin grund i oakland rapgruppen The Coups.

May this make you vomit on your Dolce Gabbana May your wife's worried face show a horrific expression May you realize she's not worried - that's just Botox injections May all the commotion cause to crash your chandelier And propel into your rear It's sharp diamonds from DeBeers May your Ferrari break down May your chauffer get high And smash up your stretch Rolls up on Rodeo Drive Off the breaking backs of others is where you got all your bucks Til we make the revolution I just hope your life sucks

Tillsammans så bjuder de på sofistikerade uppercuts och raka högrar iklädda kavaljer och propra slisar, när vi möter studiokontrollerade riff och en politisk medvetenhet i välartikulerade ord och kvalitetssäkrade strängar, som stundtals skoningslös slår mitt i träffbilden och stundtals dansar på lätta fötter runt sitt mål för att få målet att sänka sin gard i ren trygghet.

[youtube _icvm9L5Y1s]

I pledge to get their foot off my neck Instead I shall demand my respect I'll fight even if I won't win Alright the beginning is the end I pledge to make the bosses cringe Instead we'll get some justified ends I'll fight til the system is gone Recite this ex-losers song

Där **Lillasyster** känns som kraften av en rostig traktor, så kommer ljudbilden här som från den flytande metalen av en [2]T-1000. Polerat och anpassat, men inte ofarligt - fast det känns som en fight mellan Roadwarriors och Stormtroopers om man skall jämföra dem. Allt hänger på hur mycket smuts du vill ha med i energiflödet.

I said there's love inside the people connectin and interactin strugglin finding direction That's why you see insurrection here's some affection We the targets of war Took the eviction note they tacked on your door and made you origami

Insåg just att Tom Morrell påminner om svenska DJ veteranen och legenden [3]Will- Rock, och Boots ser ut som [4]Papa Dee, och det känns faktisk som en ganska klockrent beskrivning av soundet som gruppen levererar. Stil, klass, känsla och med en gedigen precision.

[youtube B5bDX25GBk0]

"World poverty has just gone platinum"

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2380>
2. <http://en.wikipedia.org/wiki/T-1000>
3. http://1.bp.blogspot.com/_QtG5LrQPGnk/R5NQbP3jqwI/AAAAAAAAaU/Q7QgV0pHGyI/s400/willrock.jpg
4. <http://content.hanky.se/dynamic/member/imagecollection/47/f616ca7d-df98-4c56-b979-fd35564bf2fb.jpg>

Tankar kring funderingar och andra ringar... (2009-06-20 00:22)

Läste en fråga och ett svar till [1]en serietecknare på en blogg, som jag tyckte var så klockrent.

Vilka tre ritverktyg tar du med dig till en öde ö? Pinne, sand och fantasi. Om det inte redan finns där.

Fast det är en annan sak som jag inte fattar, jag sov jättelänge idag, och sov sedan även middag, ändå är klockan jättelite nu mot andra nätter och jag börjar bli trött igen, och alla som firat midsommar har kommit hem och sagt godnatt redan.

När jag var liten så var jag alltid uppe till dagen efter. Det var min tradition. Tänk, jag trodde att traditioner var något som man värnade om och såg till att de efterlevdes? Numera verkar ju ingen leva efter 01 på midsommarnatten.

Det är nästan så om undrar vad de plockat för blommor och lagt under kudden?

Avrundar natten med ett utdrag från samma blogg som i inledningen:

En sak jag tycker är rätt konstigt är personer som beskriver Kalla Anka som "en anka utan byxor". Hur många ankor har egentligen byxor?

1. <http://psykiskttsjuk.blogspot.com/>

Filmer och dess medföljare (2009-06-20 14:02)

[youtube yLYzbB-tLcs]

Sitter och plockar bland filmerna som skall tas med inför regniga kvällar då man inte orkar spela spel och inte känner för att sjunka in i sig själv med en bok.

Filmlistan inkluderar så här långt följande filmer: [1]Children Of Men, [2]Donnie Darko och uppföljaren [3]S. Darko, [4]Stiletto, [5]Watchmen, Franska [6]And They Lived Happily Ever After, [7]Across The Universe, [8]Blindness, [9]Dead Like Me, [10]Fireflies In The Garden, [11]Happy Go Lucky, [12]Secretary,

[13]The Secret Life Of Words, Tyska [14]The Edge Of Heaven, [15]The Visitor, den Kinesiska(!) Walt Disney filmen [16]The Secret Of The Magic Gourd, [17]The Curious Case Of Benjamin Button som jag inte ännu sett samt så klart [18]Hamlet 2, som ovanstående filmklipp är hämtat ifrån! ;)

1. <http://www.imdb.com/title/tt0206634/>
2. <http://www.imdb.com/title/tt0246578/>
3. <http://www.imdb.com/title/tt1231277/>
4. <http://www.imdb.com/title/tt1027747/>
5. <http://www.imdb.com/title/tt0409459/>
6. <http://www.imdb.com/title/tt0381270/>
7. <http://www.imdb.com/title/tt0445922/>
8. <http://www.imdb.com/title/tt0861689/>
9. <http://www.imdb.com/title/tt1079444/>
10. <http://www.imdb.com/title/tt0961108/>
11. <http://www.imdb.com/title/tt1045670/>
12. <http://www.imdb.com/title/tt0274812/>
13. <http://www.imdb.com/title/tt0430576/>
14. <http://www.imdb.com/title/tt0880502/>
15. <http://www.imdb.com/title/tt0857191/>
16. <http://www.imdb.com/title/tt0496386/>
17. <http://www.imdb.com/title/tt0421715/>
18. <http://www.imdb.com/title/tt1104733/>

Biter i heta äpplen (2009-06-20 16:21)

Jag funderar över folks *bitterhet*. Förstår inte hur människor som lever kan hålla den vid liv. Man håller krampaktigt kvar i oförrätter, man gömmer sig bakom nya människor i ord om att man inte vill såra dem, man tvingar fram tystnad. Samtidigt säger man att man inte bryr sig.

Det hela blir till ett solregn

fast tvätt om.

Bitterheten har många ansikten, men det som är ganska talande för den är att man just inte kan visa sig själv. Man tar avstånd på alla sätt man kan, man vill inte att den som har ens bitterhet skall se ens ord, ens tankar eller ens att man lever om det skulle gå, samtidigt som man försöker vara cool över sitt liv.

Som att man är lycklig och fri

fast tvärt om.

Men å andra sidan. Vi tror ju att djuren på Skansen är lyckliga också.

Har haft flera oerhört intressanta samtal och tankebanor de senaste dagarna. Hade en vilja att försöka sammanfatta dem på något sätt, men inser att de varit lika fantastiska som höstvinden och på samma sätt inte går att sammanfatta genom att fläta ihop tankar och ord... Men något av dem kanske tappade en frökapsel, som så småningom kan växa upp till ett spännande resonemang baserat på nedskrivna meningar om bl.a. Svart och Vitt samt det Färglösa...

Skrivspår (2009-06-20 18:07)

[1]

Se det

var grunden till en tanken som jag lekte med kring att se *det*, där "det" var just känslan som vi bär inom oss - det djuriska, det som man anser är mörkt och därmed farligt. Vilket på sitt sätt är konstigt för vi visar ju glädje på samma sätt som djuren visar sin aggresivitet, genom att visa tänderna. Så hur kom man fram till att det djuriska var okontrollerat, när djuret egentligen är betydligt mer beräknerligt än människan och att mörkret var farligt då de värsta brotten görs i ljuset...

Nåja, tankarna trillade på varandra som vattendropparna från ett duggregn på en fönsterruta, och mitt i allt detta så fick jag lust att göra ett omslag till en CD skriva av ett självporträtt, och plötslig så var det som att jag

såg det

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/06/cd-cover.jpg>

Våra vingar är större än en albatros (2009-06-21 00:20)

På ett av de forumen som jag besöker då och då så fanns det en gammal tråd om överviktiga och långinkomsttagare, som utgick från detta inlägg:

"Det finns lite olika uppgifter men medelinkomsten för heltidsarbetande människor i åldern 20-64 år är enligt Statistiska Centralbyrån 340,778:- per år. Ligger du över eller under? Utslaget på hela befolkningen 16 år och uppåt är den tydliga 217,656:- inklusive pensionärer, studerande osv. Ligger du över eller under?"

Som tur var så dog tråden ganska snabbt ut, och kallades en av de sämsta på forumet. Men det var till fören några dagar sedan då följande kommentar dök upp: *"Jag tjänar tillräckligt för att täcka mina behov, förra året deklarerade jag för runt 400 000 nånting! Det spelar ingen roll vad man tjänar men har man inte iaf 50 000 på banken borde man se över sin ekonomi."*, följt av en annan medhållande kommentar med orden: *"Spara 100-200 per månad har nog ALLA råd med, gäller bara att prioritera rätt."* (versalerna skriva av personen bakom inlägget).

Jag la mig i diskussionen med följande inlägg:

Jag tror verkligen inte att "alla" kan spara 100-200 kr i månaden, tror att man är ganska naiv och inte har någon större insikt hur det kan vara att ha familj eller att vara ensamstående. Man behöver inte ha speciellt låg inkomst för att det skall bli tungt med t.ex. två tonårsbarn, deras olika träningar, mat, hyra, el, telefon och allt sånt. Så det känns rätt kränkande att höra att "alla" skall ha råd med det och att det bara handlar om "prioriteringar". Fast å andra sidan det kanske räknas som en felprioritering att lägga fokus på sina barn... Utan att räkna räntan eller inflation, så tar det närmare 42 år att spara ihop till 50.000 kr om man sätter undan en 100 lapp i månaden.

Fick ett svar idag som löd:

"Fin retorik att argumentera sig fram till att alla som anser att man borde kunna spara ett par hundralappar i månaden tycker att man ska försaka sina barn! Tyvärr stämmer ju detta inte med verkligheten. Men jag kör på samma spår! Jag anser isf att om man ska ha sitt barns bästa i fokus ska man se till att hela familjen inte måste flytta om en ofrånkomlig utgift skulle dyka upp. Sen lever vi i ett land där alla inte lever på samma levnadsstandard, kanske kan inte ungarna hålla på med alla sporter som finns om det inte finns finansiella marginaler för detta. That´s life! Och NEJ alla ni som tror att jag föddes med en silversked i munnen, så var det inte. Jag fick lära mig pengars värde och att inte leva över mina tillgångar."

Detta fick mig självklart att reagera, och jag gjorde nyss följande inlägg:

Jag vet att du har din "stil", men tyvärr så måste jag krossa din bild av verkligheten som du vill måla upp som generell för alla. För det första så misstolkade du poängen med min retorik, utan poängen var att det fanns de som inte kunde spara utan att försaka något för ens barn - det gällde således inta alla, utan bara dem av oss som har barn och små inkomster - så läs om och läs rätt. Jag har inte någon möjlighet att lägga undan 100 eller ens 50 kr i månaden, allt går till de basala sakerna i vardagen - helt utan lyx. Sen vet jag att det finns väldigt många med mig i samma situation - så nog för att du inte föddes med silversked, däremot så verkar du leva utan verklighetsförankring och empati. Tyvärr. Däremot kan jag säga att jag också lärt mig pengars värde, och har haft turen att förstå att det finns varefullare saker i livet än dem.

På något sätt så fastnar en rad från Lillasyster i mitt huvud kring detta

*Du är som en härva av brottslighet
i ett samhälle som förlåter vad du vill*

Vem av som som har rätt spelar egentligen inte så stor roll i sak, men för mig är det intressant och viktigt att det faktiskt finns människor som är så övertygade om sina egna världsbilder att de anser att ALLA andra skall följa dem - Själv ställer jag mig oftast på andra sidan, och istället för att inkludera ALLA i min världsbild så exkluderar jag ALLA.. Inte så mycket bättre egentligen, men ändå en ganska avgörande skillnad kring hur man uppfattar att jorden snurrar

Känner åter hur Lillasyster fortsätter att snurra i sammanhanget och ger en bild som skulle kunna

spegla båda sidor, men precis som racism och omvändracism, så finns det faktiskt bara en sida av det myntet:

*”Vi sjunger som måsarnas skrik
vi låter skit, för vi har ingen teknik
Vi har inget att komma med, egentligen
Men här kommer vi, med vår grej igen!”*

Hur vågar du vara tyst? (2009-06-21 01:50)

Läste en fantastisk rad ang. Irans frihet.

*”To the world you might be one person,
but to one person you just might be the world.”*

Såg en fruktansvärd film ang. Irans frihet.

Jag vill inte att du skall se den här, genom att bara trycka på spela upp, jag vill att du skall trycka på länken, och se det som ditt första steg till att göra något mer än att bara se på. Vad du gör spelar ingen roll. Bara att du faktiskt gör något, och låter din röst bli hörd i andra sammanhang än att du skall få ladda ner vad du vill och få vara anonym på nätet.

Dax att våga stå upp, dax att vågare vara oanonym.

[1]LÄNKEN

Vi röstade om friheten att bli en del av Europa, vi röstade om Piratpartiet, dax att våga ge vår röst till stöd åt riktig frihet.

Hur vågar du vara tyst?

1. <http://www.youtube.com/watch?v=mzZGirbLiUo>

sömpillrar (2009-06-21 07:51)

Just nu sitter jag och funderar lite, inte så ofta som jag gör det.

Jag brukar mest skriva först, och sen fundera över hur jag har kunnat komma på det som jag skrev. Men nu sitter jag alltså och funderar. Inte för att det är djupa tankar, eller något världsligt, utan bara för att det är en personlig fundering.

Vad skall jag svara när någon frågar om jag sovit gott?

Nu när jag inte sovit alls och än mindre gått någonstans samtidigt?!

Skall jag svara: ”Nej, jag har inte sovit...” eller ”Ja, fast jag har inte sovit...”, eller skall jag bara säga ”Jag har inte sovit!”. Det sista låter så hårt och kallt, det näst sista blir ju bara helt fel och det första är ju rent motsägelsefullt.

Funderar på att jag skall säga något om vädret.

Det är ju det man brukar prata om när man inte vet vad man skall säga.

...eller jag kanske skall fråga vad de gillar för musik idag?

Olika generationers möjligheter. (2009-06-21 11:14)

Läser om en anonymiseringstjänst på nätet.

Precis likt de tidiga fildelarna som hävdade att fildelning var reklam för små artister och att man var trött på smörjan som stor bolaget öste ur sig.

Sen att samtliga nerladdningslistor hela tiden har toppats av precis samma komersiell Top40 musik och film som man sågat, har man ständigt blundat för i jakten på att få sin fria fix med det senaste innan alla andra och kunna vädra sig i GB efter GB med musik bara för att man skall ha.

Men det intressanta är hur **Erik Fiske**, [1]styrelseordförande för en av dessa tjänster uttrycker sig:

”Men maximerad vinst är inte enda skälet till att tjänsten startades, hävdar Fiske. Han tycker att det är viktigt att det finns en privat zon även på internet. Och Fiske tror att det till en del är en generationskonflikt. – Den unga generationen upplever att man inte får vara ifred på internet, inte får stänga dörren om sig. Även i ett vanligt tryggt svenskt hem stänger familjemedlemmarna ibland dörren om sig, till exempel om man går på toaletten.”

Men andra ord så säger han rakt ut att det är rent skitsnack som han kommer med. ;)

Läste sen snabbt också [2]ett riktigt intressant och talande inlägg, som också vågar ha lampan tänd när det kommer till logiken. Intressant, och klarsynt inlägg.

Tillbaka till Aftonbladet. Det andra intressanta i artikeln är det som **Stefan B Grinneby** säger: ”...det finns rätt många människor som vet hur man ska göra men inte orkat förut. Men nu gör de det”. Frågan är hur många som tidigare inte vågat eller orkat mobba, hota, kränka människor eller begått barnporrbrott tidigare, som nu plötsligt ser sin möjlighet när de plötsligt inte riskerar något och en hel generation(?) tycker att det är OK.

Låt oss vända det till verkligheten. Skall det vara OK att bära mask på stan och inte behöva visa sitt legg när man skatt ta ut pengar på banken? Kanske det skall vara OK att få bära mask och säga ”*Sige Hail!*” till alla barnen på ett dagis om man står på trottoaren - för det är ju ”allas” plats.

Eller är det annorlunda på nätet, för det inte är på riktigt - som man säger ang anklagelserna av stölder av musik och film. ”Vi tar ju inte en fysisk kopia, det är ju inte som att gå in i någons hem och ta saker eller sno ur en butik”. Kanske är det därför som bara ungdomar gör det, för det bara är på låtsas, men egentligen... Vem vill se en film på låtsas?

Jag vill se mina filmer på riktigt, och höra min musik på riktigt. Visst har jag tankat hem saker också, och fått av andra. Men å andra sidan har jag aldrig heller påstått att det inte är samma sak som när jag var ung och snattade godit eller någon tidning ur en butik.

Jag tycker det är samma sak. Och just där har de faktiskt rätt. Det är en generations fråga. När

jag var ung, snattade man i butik - men i dag snattar man på nätet.

Samma sak, bara olika generationers möjligheter.

Fast vi visste att det vi gjorde var fel.

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article5407061.ab>

2. <http://ricky.nu/skrev/pirater-ar-idioter/>

Rovdjur (2009-06-21 17:30)

Läste ett inlägg på nätet som hur [1]Skivindustrin i USA har tjänat nästan en miljard på att hota fildelare, ang [2]Aftonbladsartikeln, som jag själv [3]skrev om tidigare idag.

Men vänta lite nu? Han skriver skriver: *"Skivindustrin i USA har tjänat nästan en miljard kronor på att stämma fildelare"*, hur får han det till att de tjänar pengar, när de bara får tillbaka vad de anser att de förlorat?

Undrar om de säger att de tjänat 1.000kr om de blir bestulna på det, och sen får tillbaka det från polisen, eller något liknande?

Sen är det intressant med hans påpekande om att *"Rättsäkerheten är satt ur spel"*, vad tror man att den görs via möjligheten att kunna surfa anonymt? Blir den stärkt av det? Vilken säkerhet ut gör det för de människor som råkar ut för övergrepp på nätet, hatbrott och mobbing?

Lite små löjligt blir det även i tongångarna om hur *"upphovsrättsindustrin"* roffat åt sig pengar. Eh, vilka är upphovsrättsägarna - är det kanske så att det kan vara de som äger rättigheterna till musiken/filmerna? Ibland kan det vara en artist och ibland kan det vara ett bolag som artisten sålt sina rättigheter till för att kunna få göra sitt album eller film. Låter det som ett rimligt antagande kanske, och eh, har inte då just de något att säga till om saken? Jag menar, de har väl mer att säga i ärendet än vilken frivillig pirat som helst, liksom...

Han avslutar med: *"Nej, det är inte konstigt att anonymiseringstjänster växer."*, näh det är inte konstigt att de växer då samhället ser ut som det gör med brist på empati och respekt för medmänniskor och alla från enstaka medborgare till bolags pampar vill kunna gömma det som man egentligen gör.

Fast det konstiga är ju att folk fortfarande är villiga att betala för både nätet och anonymiseringstjänsterna, men inte för det som de tankar ner.

Kan det kanske beror på att de inte bara tankar ner, utan även lägger ner sina egna tankar helt och hållet...

..och som rovdjur bara vill roffa åt sig allt?

Tidigare tankar kring detta:

- [4]tänka kontra tanka
- [5]Frihet, Piratpartiet och din röst
- [6]Frihet på nätet?
- [7]Rätten till andras fel

1. <http://sodergren.com/bloggtidningen/wp-trackback.php?p=3295>
2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article5407061.ab>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2425>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2313>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2269>
6. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2151>
7. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2333>

Kallareland (2009-06-21 18:33)

Nu blir vi personliga, men det är bara för att jag inte klarar av att se vad som är fel själv, utan jag måste lägga upp det så att jag kan se det på håll och förhoppningsvis förstå vad det är som brister...

Jag skickade ett SMS till barnens mamma inför vår avresa i morgon då jag inte hört något av henne:

Det vore oerhört bra om du kunde svara på mailet ang. morgondagen då det kan vara bra för mig att veta om och när det funkar samt hur det blir med packningen för barnen och allt. MvH/a

Hon svarade:

”Jag vet inte om de vill åka själva till centralen eller om ni skall mötas. Packning skrev du inget om? De tar med sina badbyxor med härifrån men resten har du väl fixat?”

Förvånat så skickade jag följande tillbaka som ett förtydligande

Som du borde veta så har de väldigt lite kläder här, och då de fick med sig kläder hit så var det kallt ute, så det är väldigt lite med sommarkläder. Utgick från att du visste vad du hade skickat med dem hit och vad de hade haft med sig hem igen. I vilket fall så hade jag uppskattat svar på mailet så att man kan planera och fixa. /a

Själv brukar hon vara väldigt noga med att [b]jag[/b] skall maila henne, istället för att bestämma saker över sms, och i detta sammanhang så hade det varit så mycket bättre att ta allt i mail, för att göra det överskådligt. Men detta blev hennes svar:

”Måste jag gå in och maila till dig nu ang er träff imorgon? Eller ? Att du planerar och bokar resa och sen kvällen innan meddelar att du tycker att jag skall packa till er resa är vansinne. Du borde ha vetat detta för länge sedan! Hur kan du bara sitta och utgå från att andra ska ta ditt ansvar? Vad har du packat till barnen?”

Kände att jag var tvungen att få henne att förstå vad det handlade om, och att inget av detta var något nytt påhitt, så jag skrev:

Men skärp dig och lugna ner dig nu. Jag har berättat om resan för flera veckor sedan, vi mailade om den tidigare i veckan och du slutade svara, sen skickade jag en FRÅGA till dig idag, ang saker inför resan som jag trodde var självklara för dig också, att barnen skulle ha med sig bra sommarkläder till exempel. Så sluta att jaga fel hos mig och hitta saker som du tror du kan slå på och försök att samarbeta lite för barnens bästa. Det är deras kläder som det handlar om. Inget annat. /a

Hon svarade snabbt:

”Jag har inte sett något mail om kläder? Att du planerat att resa för flera veckor sedan är inte samma sak som att jag ska packa istället för dig. Även om du mailat idag så är det för sent”

Med suckande fingrar skickade jag iväg följande:

Men snälla, jag har inte bitt dig packa, utan bara påpekat det jag trodde du visste då de mesta av barnens kläder är hos dig, och snälla, kan vi ta detta via mail istället?

Hennes svar kom inte längre som någon överraskning:

”Jag slutade inte att svara på något... Du hade inte skrivit något av vikt. Svårare än så var det inte”

svarade inte på det, utan hinner få detta också

”Jag har ingen lust och tid att ta detta med dig alls så NEJ jag sätter mig inte vid datorn nu. Jag frågar igen. VAD HAR DU PACKAT TILL BARNEN?”

För att ge en rättvisbild av det hela så måste jag nog återgå till förra veckans korta mail konversation som gick på följande sätt:

Mamma:

När åker ni?

När kommer ni hem?

Pappa:

Som jag sagt tidigare så åker vi den 22:a och kommer hem den 1:a

Vi åker 14.25, men jag minns inte vilken tid vi kommer tillbaka. Får återkomma om det.

Mamma:

Jag vill att barnen kommer till mig den 1:a då ... annars går ytterligare en ½ dag från min semester vecka om de ska komma vid lunch eller något liknande på torsdagen.

Pappa:

Känns trist att bara kasta iväg dem så fort som vi landar i stockholm. Jag skall se när vi kommer hem. för jag vill verkligen landa med dem i stockholm också. Så kanske vi kan få en timme tillsammans ellerf så beroende på när de landar.

Du har ju hela tiden vetat om från och till när barnen och jag skulle vara i värmland från det att jag först frågade och det sedan fixades...

/a

Mamma:

Du har hela tiden vetat att jag har semester den veckan och ändå bokade du den veckan...

Jag tycker att det känns trist om halva torsdagen också ska gå innan jag får vara med dem på min semestervecka. Tycker att det är tillräckligt jobbigt att avvara måndag-onsdag.

Men hur svårt är det att kolla upp vilken tid du har bokad hemresan?
Vore ju lättare med fakta istället för att spekulera!

Pappa:

Men suck Xxxxxx.

Så här var det. DU bokade in din semester helt utan någon som helt input eller tanke från mig, och jag kollade med dig ang. Värmland och jag valde inte tid - utan det var ett erbjudande från pappa, så lägg av att försöka kasta skuld. Jag försöker bara göra allt så bra som möjligt både för dig och barnen samt mig själv.

Sen var det inte du som sa att jag inte skulle tänka så som "mina" dagar och veckor de andra dagarna som du med din semester planering tog från mig?

Försök ta ett steg tillbaka och tänk på att vi skall försöka få ihop sommaren FÖR BARNEN istället för att ha ditt revir tänk, jag trodde verkligen att vi kunde lösa detta utan att du skulle hålla på med din smutskastning - men du fortsätter ju hela tiden.

Som jag sagt, så skall jag kolla upp när hemresan går. Det är inte jag som bokar den. Det är inte svårare än så.

Mamma:

Du valde naturligtvis själv om du skulle stanna i en vecka eller 10 dagar så sluta vara så sjukt patetisk!
MEN nu är det som det är med Värmlandsresan!

Eftersom jag jobbar så är det viktigt att jag får möjlighet att vara med barnen på min semester - för både barnens bästa och för mitt bästa - det kan du också räkna ut om du tänker lite.

Du är "ledig" hela deras sommarlov - det är inte jag!

Jag är inte fri att ta semester precis när det passar mig och dig bäst - utan har även andra att ta hänsyn till ... Du har inga sådana "problem" eftersom du inte jobbar.

Jag pratar inte om den veckan för att den är "min" i varannan veckas mening - utan för att du visste klart och tydligt att jag hade semester då - men kunde inte nöja dig med att åka till Värmland i en vecka utan 10 dagar SKA du bara ha - det var inte någon undran eller något sånt utan det var bara så som du bokade.

Men kan barnen stanna kvar istället några dagar in på veckan efter istället?

Vi har ju inte bestämt klart för sommaren än ... så som jag hade markerat nu så skulle jag bara ha dem i 4 dagar och sen skulle de till dig i två veckor - med glapp för Joakims födelsedag.

Du kan väl kolla på vecka 28 och 29 ...

Pappa:

Men Xxxxxx? Självklart så valde jag att stanna i 10 dagar - men jag kollade det faktiskt med dig, och VI kom fram till att det var "OK" när vi sen puzzlade ihop sommaren.

Jag skrev följande till dig: *"Jag hade tänkt att kanske ta mig till värmland med barnen från den 22/6 till den 1/7. Hoppas att det är OK. Det har med biljettpriser och så att göra."* Som du ser så var det inget som jag "beslutade" utan hade en tanke och fråga om INNAN jag bestämde något. Jag kan inte se att du kom med några invändningar kring det nu när jag går tillbaka och kollar i mailen.

Ser dock att jag skrev till dig ang. den 1:a resp. den 2:a, fast du aldrig svarade på det. Jag skrev: *"Det hela ser OK ut (handlade om sommarschemat som du skickade över), förutom att jag känner att man kanske kunde göra så att de kom till dig den 2:a Juni efter lunch, i och med att vi kommer hem den 1:a (skulle vara ganska skönt för oss att skaka av oss allt resdam och så kunde jag fånga upp smutstvätt och allt sånt, lite snyggt och smidigt. Förstår att det kanske känns jobbigt och dumt för dig ang. din semester, men å andra sidan så är ju allt annat kring sommaren ganska mycket så som du ville ha det."*

Snälla kan du inte sluta att vara så agresiv hela tiden?

Jag trodde vi hade bokat hela sommaren - men jag kollar upp det, och självklart så skall vi kunna fixa ihop det så att du känner dig nöjd igen.

/a

På det fick jag inget svar.

Igår när de hade kommit hem från midsommarfirandet hos hennes mamma skickade jag följande mail:

Pappa:

Inför värmlandsresan.

Vi åker:

måndag, 22 juni, 14:25,

och jag skulle vilja att de var på centralen ungefär en timme innan, så att det inte blir några konstigheter.

Vi kommer hem:

onsdag, 1 juli, 19:32,

så det är bättre att barnen får komma till dig efter lunch den 2:a (vilket troligen kommer att motsvara samma tid som de lämnas till mig innan resan)

/a

På det fick jag inte heller något svar. Det var då jag skickade mitt SMS

Önskar att jag kunde se och förstå vad *jag* gör för fel, för uppenbart så är det något, då jag inte kan tänka mig att hon på något sätt inte skulle bry sig om barnens bästa.

Uppdatering:

Fått följande SMS nu, på löpande band:

"VAD HAR DU PACKAT TILL BARNEN?"

"Kalsoner och strumpor finns ju hos dig och flera kortärmade tröjor... Vad mer?"

"Regnjacka? Jag skickar med sandalerna. Du får svara på detta NU.. För sen har jag annat att göra."

"Nu får du antingen svara på sms eller ringa mig ang detta. Att du låter bli att svara är inte för barnens bäsa."

Här hann jag komma in och skicka iväg mitt svar:

Men lugna ner dig. Jag har varit ute och handlar och i tvättstugan. Du får strax ett mail med vad jag packat ner. Jag börjar undra om inte barnen måste komma tidigare och hem till mig i och med att jag har deras och min packning vilket blir svårt att bära själv. /a

Hon svarade snabbt:

”Jag har redan meddelat dig att jag inte sitter vid datorn så det är jävligt korkat av dig att maila. Vill du något så får du sms:a”

Kunde inte låta bli att skicka följande svar:

Kan du inte längre komma åt din mail via mobilen som tidigare? Jag trodde det, annars kan du väl bara kolla hotmailen snabbt via någon av barnens datorer som jag vet är på

Hennes svar höll samma ton som tidigare:

”Jag vet att du kan sms:a så det är bara att göra det”

...och DÄR kände jag att det räckte.

Du har själv tidigare sagt att vi skall ta allt rörande barnen via mail, och du har redan listan i din inbox. Så varför skall jag skriva upp det igen bara för att du vägrar kolla din email gällande vad barnen har med sig då de skall åka bort i 10 dagar. Detta är bara löjligt och småaktigt av dig, och de enda blir drabbade av det är barnen. Jag vill att de kommer hem till mig vid 12 och har ätit lunch hos dig, så att vi kan kolla igenom och packa om sakerna här och kan bära allt tillsammans. För nu lägger jag ner försöken till att lösa detta inför resan med dig. /a

Måste bara poängtera att trots allt detta, så är inte situationen jobbigt för mig längre, för hennes agerande rör mig inte så mycket alls länge, oavsett vad hon försöker med - men jag vill ändå dokumentera det, och spara det. Tycker mest synd om henne. Hon har inget grepp om mig alls längre, då hon ständigt bara slår

och jag gått därifrån...

...men jag tror ändå att det är nyttigt för mig att inte bara slå ifrån mig, utan faktiskt försöka se min egen roll i det hela också.

Mellan grästrån och fiberkablar (2009-06-21 23:18)

Såg att **Ricky** uppdaterade sin text i [1]en blogg och internet riktigt v.2 variant, där våra tankar verkade ha [2]gått längs samma stig.

Men det som jag fann riktigt intressant var ett av svarsinläggen som tog fasta på textstycket: *”Mina farföräldrar använder väldigt mycket Internet för att vara över 70 år. Dom spelar spel, beställer resor, läser tidningar, mailar, och så vidare. Dom bryr sig inte ett skit om ifall dom blir övervakade, och varför? För att dom har rent mjöl i påsen när det kommer till fildelning.”*

Det kommentatoren gjorde var att lägga fram följande resonemang: *”Att dina farföräldrar inte*

bryr sig ett skit om att de blir övervakade tror jag inte ett dugg på, sätt en person med kikare som tittar in i deras köksfönster varje morgon så får vi se vad de säger. Jag har svårt att tro att de inte bryr sig."

Ett väldigt intressanta resonemang. Men det blir lite märkligt att när skivbolagsmänniskor säger att fildela är stjäla, blir de påhoppade för att det inte är samma sak - det ena är på nätet, och det andra är fysiska saker i verkligheten, hävdar piraterna med bestämdhet.

Och det är ju lite svårt att påstå något annat. Även om jag tycker musiken låter lika verklig ändå när jag spelar den, men nå väl, för det är här som de märkliga börjar målas upp i gränslandet mellan gräs och fibrer.

För ofta så använder piraterna själva precis samma resonemang när det kommer till övervakningen på nätet, att kontrollen på nätet är samma sak som att någon tittar in i ens rum med kikare.

Fast det är ju lite svårare att hålla med om, speciellt som det finns lagar just mot att titta in i någons hem med kikare...

Sanningen ligger nog någonstan mittimellan, och den är ju den att vi idag redan är bevakade i samhället utan att lägga ner speciellt mycket oro över det, snarare tvärt om. Vi använder oss alla av övervakningskamerorna, eller våra mobilkameror, när vi blir rånade, misshandlade eller liknande för att säkra vår frihet. Vi ropar på polisen som vi vill skall patrullera i parkerna på nätterna, och övervaka våra ungdommar så att inget händer dem. Men där är det ingen som yrar över att vi blir kontrollerade, eller förföljda och blir utan vår integritet.

Det är olagligt att gå mot rött ljus, men alla vet att man bara får böta om man gör det framför en polisbil - om ens då.

Samma sak är det med de olika formerna av databevakning som har lagts fram i vårt samhälle. Det är i fantasin som övervakningssamhället tar plats för i verkligheten så finns det inte tid och resurser att bevaka allt och alla... Det är ju som att skrika sig hes över att det är olagligt att gå mot rött ljus och hävda att det i det långa loppet betyder att myndigheterna skulle bestämma om vi fick gå till höger eller vänster och vart vi fick gå överhuvudtaget.

Men PRECIS som man säger att de stora skivbolagen kommer med sina "lögn" om vad de förlorar, så gör piraterna och de andra precis samma sak.

Ytterligare en lögn gör inte en annan lögn till sanningen, eller vad är det man säger?

Att vara en realist är att faktiskt våga leva lite utanför nätet också, och inte tro på att allt i livet är ettor och noller eller svart och vitt.

1. <http://ricky.nu/skrev/pirater-ar-idioter-2-0/>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2436>

***På riktigt* (2009-06-22 08:10)**

Det finns ord, tankar och rader som betyder oerhört mycket

på riktigt*

I natt funderade jag över tidigare relationer och förhållanden till människor och någonstans mellan drömmen och huden kände jag följande riktlinjer spela en oerhört stor roll:

Jag vill bi ifrågasatt, lyssnad på och utmanad Jag vill inte bli medhållen, ignorerad eller något medel för få/nå något jag vill känna omtanke, nyfikenhet, delaktighet och press Jag vill inte känna självklarhet, ointressante, överflödighet eller oengagemang

Jag vill känna att man lyssnar även om jag har fel, bara att det är något som jag vill dela med mig - på samma sätt som jag vill lyssna när jag inte förstår. Jag vill känna att när jag visar något så tar man upp och tittar på det med nyfikenhet, på samma sätt som jag tar på någon då de inte ser. Jag vill känna att man tänker på mig och tar hand om mig, på samma sätt jag gör då inget bett mig om det.

Det har de senaste gångerna fallit på att jag har försvunnit ut ur den gemensamma bilden och känt att jag stått utanför med mina tankar, känslor eller bara med mig själv.

Känslor är så otroligt viktiga för mig. Ofta känner jag av orden som inte sägs. Ibland är det meningen att jag skall känna dem, ibland är det inte alls meningen att man skall känna dem, för de är inte riktade till mig - utan är bara en ren generell känsla på en opersonlig situation. Men jag känner och jag hör dem ändå.

Jag försöker säga till när jag hör dem. Jag försöker känna till när jag känner dem. Men ibland handlar det också om att om jag behöver säga till om det, så är det redan för sent.

Jag vill inte att livet skall vara lätt. Jag vill att livet skall vara värt att leva. Det handlar inte så mycket om vad jag får, utan mer om vad jag får

ge

5.7 July

Vi simmade i himlen (2009-07-01 21:01)

"Mina ord sprider sig ofta ut över min bloggs artificiella ark, men det handlar nästan uteslutande om sånt minnet inte orkar bära av sig själv, skuggan av regndropparna som faller i mitt liv. Men dessa, mina sommar ord, bjuder på något speciellt - de bär inte bara en tanke, utan de återspeglar min själs spektrum på ett fritt plan, utan tankens ramar eller minnets begränsade yta. Möt mig vid solstrålens slut, där min kropp och själ lysas upp..."

Tidigare somrar:

Sommaren 2006

- [1]Anteckningar i livetsvind

Sommaren 2007

- [2]10 Dagar

Sommaren 2008

- [3]Sommarportfölj

Sommaren 2009

Day One: Den nerfallna himlen som låg i slutet av ängen

Så jag la mig ner i gräset och log. "Välkommen hem" sa livet och gräset dansade längs mitt hår. Solen låg som ett andetag över mig. Doften av nybryggt te blandade sig med den blå himlen och svaga vindens samtal. Men innan tanken tog mig bort, landade sönerns svettiga skratt i luften som omgav

dagen.

Vi beslöt oss då att ta ett dopp i den nerfallna himlen som låg i slutet av ängen.

-

Vid tiden innan middag tog jag mig åter vatten över huvudet inför barnen, som suckade åt mina ord då jag höll vattenkannan på raka armar över mig. Äldsta sonen hämtade ett block där han skrev ner ett ord. "Framtiden". Han visade det för mig och bad mig hoppa in i blocket. *Ett hopp in i framtiden.* Jag gjorde så och fångade upp blocket. Jag fick pennan och skrev. "Samtiden" och la det på golvet varpå jag placerade mina fötter ovanpå. *Med fötterna i samtiden.*

Hungern talade sedan, fast tydligen skulle vi inte få någon mat. Äldsta sonen hade fått provs-maka på den, och på frågan om den, så sa han "Gått"

Själva stod vi kvar.

Day two: Nakna fötters vila

Nakna fötter vilar mot trägolvet och blickar upp mot den avslappnade kroppen, som sitter rofyllt i den varmgula fåtöljen brevid den mattröda. Låter ögonen falla ut genom matresterna på bordet och vidare genom fönstret i den andra delen av rummet - för att fastna vid ljudet av barns röster som dansar med badmintonbollen då den studsar upp över den blå himlen likt en sing-a-long kula.

Livet guidar oss

-

Plötsligt surrade det till i rummet och in genom den öppna altan dörren kommer två kolossala och energiska getingar, bin, eller möjligen humlor. Kaos bryter ut. Ord och händer flaxar vilt. Ljudnivån når ovan den molnfria himlen. Hjärtslagen rusar längs väggarna.

Jag andas lugnt

Lägger mitt öra mot den enes ryggtavla. Lyssnar inte på orden, men *känner* hur bilderna målas upp av den uppspelta kroppens berättelser om äventyren utomhus. En stund senare är deras puls långsammare och mina söner, i sina gula tröjor och mörka byxor, går ut genom altan dörren igen

För mer upplevelser i livet.

-

Kylda vindruvor lägger sig på tungan för att blanda sig med nötterna , teet och doften från den sprakande elden.

Låter citat från **Paulo Coelho** fylla rummet. Citat som blandar märkvärdigheten med det lättuggade. Citat som låter barnen bygga vidare på sina livsdrömmar och insikten i ett utomstående liv - som nu hälsar på dem med värme. Erfarenheten blandar sig med deras upplevelser, då jag ber att få höra om deras resa. Säg mig: *"Er farenhet, vart ni rest, vad tanken visat er och vart dagens värme fört er"*.

När orden lagt sig, samlas pennorna över ett gemensamt Sudoku.

Fastnar själv i tankar kring Coelhos ord om kärlek: ”*Utan kärlek skulle människornas drömmar sakna mening*”.

Jag vänder mig mot det jag tror på känslornas kraft vill inte tro på ensannheten

För mig strålar sanningenskänslor i alla kulörter och toner, ej enbart de lyckliga, positiva och för mig givande känslorna. Meningen med drömmar är att våga resa utan kärleken, men att också våga känna det man upplevt - i sig själv.

Tror jag på det jag just skrev? Jag vet inte, men jag skrev orden utan tvång och de kom av en känsla för stunden, förgrunden, det som låg nära - kanske mitt hjärta eller sanningen, eller resvägen däremellan, för jag reser hela tiden.

Många av hans texter handlar om *Gud*, vilket gör det hela svårt att ta till mig dem - förutom den populistiska tröskeln - men så kom citatet som, i min värld, satte allt på sin plats. Nyckeln till något större.

*”Gud dömer trädet efter dess frukter,
inte efter rötterna”*

Ytligheten, det tagande och det dömande fick sin förklaring - även om dessa ord troligen inte står i *Bibeln*, men författare som författare och bok som bok, tänkte jag - Bibeln skrevs ju inte av en person och vid ett tillfälle, så vad säger att den är färdigskriven nu och varför skulle inte Coelhos ord kunna vara den del som föll in som *Kommande Testamentet*, för att vara en del av samma saga.

Eller slutade gud prata med och genom oss när källor kontrollerades, och är det därför som folk i gemen vänder sig så emot IPRED - För att de idag känner sig som sina egna gudar över en samhörighet och nu också vara anonyma och okontrollerade i sina möten med dem som skriver...

Lägger ifrån mig boken tar ett andetag av tystnaden låter livet pågå ett tag ljuder dig till uppvaknande

Day three: Sommargatan

Vattenstänken reser sig upp från sjön, lägger sig mot himlens spegling av dagen, där de bildar en sommargata av drömmarnas minnen.

Dagen har inte passerat, inte gått, men möjligen varit. För den uppenbarade sig som en kyss mot läpparna ovan en blottad bringa, och kyssar passerar inte, de går ingen vart, men ibland är de sånt som varit. Varma minnen av stundens hetta eller ögonblick då man vågade ta

för sig

Day four: Att sova i min egen skugga

Konturen av landskapet på andra sidan sjön, visar min sanning, då den bara är ett skiljestreck mellan himmel och hav. Jorden och molnens viloplats blir ett.

Himlen är här hos oss och naturen målar den i fantastiska toner och färger. Vi lägger själva till asfaltens svärta och cementens neutrala och grå anslag, tillsammans med ljudet av våra maskiner. Vi bygger ramarna till vår egen påhittade bibel, med verkliga monument över sorgen av den som inte är blind, döv eller på något annat sätt lärt sig att verkligen uppfatta sina egna sinnen.

-

Som snökristaller trillar fåglarnas sång ner genom trädkronan över vår frukost, solen kammar sina spretiga solstrålar genom lövverket och speglar sig i tekoppens gyllene bronstonade yta.

En myra bestiger mitt knä, och efter en stund vaknar min äldsta son. Han kommer och sätter sig i mitt knä också. Solen ler. Myran är inte längre kvar.

Vi blev livets myra

Vi pratade om gårdagen, det var inte det, ingen dag – utan det var en *livstid*. Vi levde verkligen. Då och nu. Tiden hade stannat för att titta på oss.

-

Blundar och känner livet skapa mina drömmar.

-

Tänk hur olika ljud kan låta? Ljudet av stålbestick mot porslin, porslin mot träbord.

Funderade för en sekund på hurvida jag verkligen hade porslin och trä hemma, vilket jag kom fram till att jag dessutom faktiskt hade, men det var därmed inte en bortkastad tanke, ty det är viktigt att då och då under livets gång också stanna upp och begrunda det man har.

Insåg att

ljudens annorlunda klang
ligger i att
här får tingen

också leva

de är inte bara saker, de är *en del av* livet. Men inte på så sätt att de börjar leva här, utan *det* är det vad vi börjar med...

-

Som solstrålensskugga, sträcker sig katten över golvet – nöjd och trygg efter dagens resa, en skugga av liv, nyfiken som mörkret och tillgiven som den svalkande skuggan. Tvättar sin päls, så som vi försöker rengöra våra själar i skydd av nattens döljande mörker, mitt i solskenets levande skugga.

Ögonlocken blir tunga.

Jag lär vakna när vi kommer ner till vattnet, men frågan är bara om jag kanske hinner somna i

min egen skugga innan jag kommer ner till sjön.

-

Vi simmade i himlen. Ifrågasätt det gärna, men värmen i vattnet, skrattens själaglöd och naturens lyster talade sitt tydliga språk. Om detta inte är himlen, så har jag inget behov av den. Detta är mer än vad jag kan drömma om att önska mig.

*”Yngling mede hämningar och sjäskonflikter
Blev botad när han såg en kvinna naken*

*Mede jubel sjönk i hennes famn askleten
Vars forna världsbild varit kristet färgad
Skeppsbruten kom jag från oändligheten
Åt jorden som födde mig var jag bärgad”
Hjalmar Gullberg*

Day five: Gräslig känsla

Läste **Kurt Vonneguts** korta; ”God Bless You Dr. Korvorkian”, där han själv tar på sig åt radiostationen *WNYC* intervjuar människor vid pärleporten bortom vårt liv, genom nära döden upplevelser. Han möter bl.a. **Hitler** och **William Shakespeare**. Väljer att översätta ett par korta stycken på frihand, och lägga dem här i mitt blogglömda minne:

När Pellegrino hörde det, sa han, ”För guds skull, man – skaffa en tank med gas och en ballong medan du fortfarande har tid, annars kommer du aldrig veta vad Himlen är!” Sankte Per protesterade. ”Herr Pellegrino,” sa han, ”detta är Himlen!” ”Den enda orsaken till att du kan säga det,” sa Pellegrino, ”är för att du aldrig korsat alperna i en varmluftsballong!”

Två andra passager är när han möter upp med **Carla Faye Tucker**;

...en mördare av två främlingar, strax innan pärleporten. Hon hade två timmar tidigare fått sin dödsdum avkunnad och utfärdad. Vonnegut skyndade fram till henne och förklarade att det inte fanns något Helvete som väntade henne, inget Helvete för någon. Hon svarade att det var riktigt synd, då hon mer än gärna kommit till Helvetet bara hon hade fått tagit med sig guvernören av Texas. ”Han är en mördare, också” sa Carla Faye. ”Han mördade mig.”

Den andra är när man sammanstrålar med författaren **Isaac Asimov**. Han fick bl.a. frågan om han fortfarande skrev, och svarade;

”Hela tiden! Om jag inte kunde skriva hela tiden, så skulle detta vara helvetet för mig. Jorden skulle varit ett helvete för mig och jag inte hade kunnat skriva hela tiden. Själva helvetet hade varit uthärdligt för mig, bara jag kunnat skriva hela tiden.”

Hela intervjun avslutas med att Asimov citerar den franske skribenten Jean-Paul Sartre:

”Helvetet är andra människor”

Plockar ut några valda citat från Coelho, som landar på tråden som skiljer eftertanken från det banala och det snusförnuftiga från det klarsynta:

- ”Det första tecknet på att vi är på väg att döda våra drömmar är att vi inte har tid. Det andra tecknet på våra drömmars död är att vi blir självgoda. Det tredje tecknet på att våra drömmar dör är att vi finner frid”
- ”En ljusets krigare behöver inte bevisa att den andres väg är fel för att tro på sina egna vägval”
- ”När du finner något som är viktigt här i livet, betyder det inte att du måste ge upp allt annat.”
- ”Kärleken finns inte i andra, den finns i oss själva. Det är vi som väcker den, men för att kunna väcka den behöver vi andra.”
- ”Jag fick livslusten tillbaka när jag upptäckte att meningen med livet är den meningen jag själv ger det.”
- ”Det som kväver en människa är inte att hamna under vatten utan att bli kvar där.”
- ”När du gör en rutinmässig sak på annorlunda vis låter du en ny människa växa inom dig”
- ”För en ljusets krigare finns inga slut, bara mittpunkter. Livet för honom från det okända till det okända. Varje minut präglas av detta fascinerande mysterium: krigaren vet varken varifrån han kom eller vart han är på väg.”
- ”Jag bär på många ärr, men jag bär också med mig stunder som jag aldrig hade fått uppleva om jag inte hade vågat mig bortom gränserna.”
- ”När jag inte hade något att förlora fick jag allt. När jag upphörde att vara den jag var fann jag mig själv”
- ”Den sanna kärleken tillåter att var och en följer sin egen väg, för den vet att det aldrig kan skilja någon åt.”
- ”Man kan välja mellan två hållningar i livet: att bygga eller att plantera. De som bygger kan hålla på i flera år, men en dag har de byggt färdigt, och då är de instängda mellan sina egna väggar. Livet har inte längre någon mening när byggandet är över. De som planterar får genomlida väder och vind och skiftande årstider, och får sällan vila. Men i motsats till en byggnad slutar en trädgård aldrig att växa. Och eftersom den ständigt kräver trädgårdsmästarens uppmärksamhet gör den alltid livet till ett stort äventyr”

Nu sätter jag mig istället i gräset, känner grässtråna mot min kropp och läser essäer av **Arundhati Roy**..

Day six: Blottad bringa och smultna ord

”Jag sa till min vän att det inte fanns någonting sådant som en perfekt historia. Jag sa att hur som helst hade hon en utomstående syn på saken, med sin förmodan att den banan som beskrevs av en människas lycka, eller låt oss säga uppfyllelse, hade nått sin kulmen (och således måste falla) när denna person av en slump snubblat på »framgång«. Alltihop byggde

på den fantasilösa föreställningen att välmåga och berömmelse nödvändigtvis var det stoff som allas drömmar vävdes av.

Du har bott för länge i New York, sa jag till henne. Det finns andra världar. Andra slags drömmar. Drömmar där misslyckanden är tänkbara. Hedersvärda. Ibland till och med värda att eftersträva. Världar där erkännande inte är den enda mätaren av briljans eller mänskligt värde. Det finns många kämpar som jag känner och älskar, människor vida värdefullare än jag själv, som drar ut i strid varje dag och vet på förhand att de kommer att förlora. Det är sant att de är mindre »framgångsrika« i ordets mest vulgära betydelse, men deras liv är på inget sätt mindre meningsfulla.

Den enda dröm som är värd att hålla sig med, sa jag till henne, är att drömma att man ska kunna leva medan man lever och dö först när man är död. (En föraning? Kanske det.)

»Vilket ska betyda exakt vad?« (Höjda ögonbryn, en aningen irriterad.)

Jag försökte förklara men lyckades inget vidare- Ibland är jag tvungen att skriva för att kunna tänka. Så jag skrev ner det åt henne på en pappersnäsduk. Detta är vad jag skrev: *Att älska. Att bli älskad. Att aldrig glömma ens egen obetydlighet. Att aldrig vänja sig vid det ofattbara våldet och de vulgärt skilda villkoren i livet omkring en. Att söka glädjen på de sorgligaste ställen. Att följa skönheten till dess hemligaste tillhåll. Att aldrig förenkla det som är komplicerat eller komplicera det som är enkelt. Att respektera styrka, aldrig makt. Framför allt, att betrakta. Att försöka förstå. Att aldrig titta bort. Och aldrig, aldrig glömma.»*

Orden är Arundhati Roy's.

Möter en ny dag, en nu dag, en dag där tiden vilar och livet andas. Värmen smeker sig upp längs fötterna och min blottade bringa. Orden smälter ner på pappret och aromen från tekoppen låter drömmarna få komma hem när känslorna åter öppnar sig.

Doften av solkrämsindränkta barn lägger sig i min famn, då den yngsta av de två, med fortfarande trötta ögon, faller i min famn och sprider sin nyvakna värme. Vi blundar tillsammans. En närbelägen fjärlil pockar på vår uppmärksamhet och jag läser upp ytterligare några rader om atombomben och vår värld.

”Jag förklarar mig härmed vara en oberoende, mobil republik. Jag är medborgare på jorden. Jag besitter inget territorium. Jag har ingen flagga [...] Min värld har dött. Och jag skriver för att sörja dess hädangång.[...] Jag älskade den helt enkelt för att den erbjöd mänskligheten ett val. Den var en klippa vid havet. En envis strimma ljus som propsade på att det fanns ett annat sätt att leva. Det var en fungerande möjlighet. Ett reellt alternativ. Allt detta är borta nu. Indiens provsprängningar, det sätt du utfördes på, euforin som de hälsades med (av oss) är oförsvarbart. För mig har det fruktansvärda innebörder. Fantasiförmågans slut. Frihetens slut, faktiskt, för när allt kommer omkring är detta vad frihet är. Val.”

Trillade sedan över *Svensk Dam Tidning* över frukosten. Började fundera på om *Svensk Herr Tidning* skulle kunna ligga framme på samma sätt och hur genusperspektivet ligger i förhållande till det hela.

*Vad har hänt med armen, Silvia?
Hemma hos Sveriges slottsfruar*

Vad är värdefullt och vilka värderingar för vi vidare? *Sköna tips, skönhetsfrågan, kvinnlig fågring, Italienska läckerbitar, modeprinsessan* o.s.v.

Känns ärligare att falla tillbaka på Arundhati och hennes ord...

”De skrånande, hånande unga männen som slog sönder Babri Masjid är desamma som de vars bilder fanns i tidningarna dagarna efter provsprängningarna. De var ute på gatorna och firade Indiens atombomb samtidigt som de »fördömde västerländsk kultur« genom att tömma hela backar av Coca-Cola och Pepsi i avloppsbrunnarna. Jag är lite förbryllad av deras logik: Coke är västerländsk kultur, men atombomben är en gammal indisk tradition?

Jo, jag har hört - bomben finns i Vedaskrifterna. Det må så vara, men om man tittar länge nog så hittar man Coke i Vedaskrifterna också. Det är det fina med alla religiösa urkunder. Man kan hitta vad man vill i dem - så länge man vet vad man letar efter.

Men för att återvända till det icke-vediska 1990-talet: vi bestormar vithetens hjärta, vi omfamnar de mest diaboliska skapelserna av västerländsk vetenskap och kallar detta vårt eget. Men vi protesterar mot deras musik, deras mat, deras kläder, deras filmer och deras litteratur. Det är inte hyckleri. Det är humor.”

Hon avslutar sin essä med orden:

”Om du är religiös, minns då att denna bomb är människans utmaning av Gud.

Den lyder helt enkelt: *Vi har makten att föröda allt som du skapat.*

Om du inte är religiös, se det så här: Denna vår värld är 4 600 miljoner år gammal.

Den kan upphöra under loppet av en eftermiddag.”

Med de orden går vi ner till vattnet.

-

Lyssnar på en flugas energiska resa genom rummet. Känner tyngden på mina ögonlock, värmen som faller genom fönstren och den lätta, friska brisen som tar sig in genom den öppna altandörren. Utanför samtalar fåglarna och vattnet viskar sina hemligheter till berget och dess stenar vid strandlinjen. Äter ett nykokt ägg och lite gröt innan jag bestämmer mig för att se känslan av min själ, då den vaknar bakom stängda ögonlock. Läger mig ner.

”Det är högst förvånande att så få människor insett vilken livsviktig konst det är att ligga i sin säng, särskilt om man tar i betraktande att nio tiondelar av vetenskapens och filosofiens upptäckter enligt min mening gjorts, då vetenskapsmannen eller filosofen legat hopkrupen i sin säng mellan två och fem på morgonen.” skriver **Lin Yutang** i sin bok ”Konsten att njuta av livet”.

Sitter med ett glas rödvin. Lyssnar på musik och barnens samtal framför den öppna elden. Landar i kroppen med utbredda vingar. Utanför färgas sakta himlen lila och värmen lägger sig till ro i våra kroppar. Idag var livet här. Idag var vi livet. Idag är fortfarande här.

Day seven: Faller ur evolutionen

Som nyfikna sniglar, så drar de små in sina ljusstuckna huvuden efter gårdagens uttalade känsla om att *"Nu har vi verkligen sommar och semester känsla"*. De drar sig tillbaka i sina cementskal och håller krampaktigt i sina fiberkablar för att inte falla ut i livet som de hört kan vara så farligt.

De pratar om att de är Homodatapien istället för Homosapiens

De slutade att säga med stämbanden för att leva genom ettorna och nollorna som samtiden gav dem i klassamhällets nya skugga

Kroppen känns tung, ögonen är rofylld, barnen är otåliga och luften är varm. Fåglarnas sång och tekoppens stigande arom, ger mig sakta styrka att ta mig ner till det svalkande vattnet. Själens är redan där, själen har tagit plats i hela naturen här. Jag är inne i livet. Livet är i mig.

Därför förstår jag inte barnens fråga om att vi skall ta oss ner till vattnet igen. Jag är ju redan där? Ser de inte det, när jag sitter häruppe i gräset...?

När känslan av att må går igen bort och här framåt och tillbaka dem säger att det bara är morgonen men jag minns den som vattenfärgen från igår

Möte ett exemplar av *Femina* på vägen till fåtöljen. I den fanns det en intervju med **Stewe Claeson**. Jag mötte honom och hans fru när min mor och jag åkte på *Estlands* premiär kryssning till Tallin och Riga '92. Året efter förlovade jag mig med barnens mor.

Nu är det '09 och min mor är åter med på en resa. Denna gång till värmland och det är ett år efter att jag och barnens mor förlorade varandra.

Talande, som all historia, sedd i ett perspektiv.

Men det är ingen cirkel som sluts, ingen säck som knyts ihop - utan en ring som öppnat sig, en gåva som packats upp, upphörandet av något instängt och upprepande.

Intervjun med honom avslutas med orden: *"...tillvaron saknar mening, men att det av detta inte följer att det är meningslöst att leva."*

Kvällen är här. Luften står stilla. Värmen lägger sig som en varm handuk över näsa och mun. Funderar på att lägga mig ute i gräset under nattens blottade himmel, för att fånga upp droppar av frisk luft. Lyssnar till en gök långt borta på andra sidan den spegelblanka sjön. Ögonlocken slår som stila vågor mot en sandstrand.

Day eight: Formen av ett hjärta

Sömnen vilar ännu på mina ögonlock. Fåglarna smeker solen och en fluga blandar till dagens färger. Gräset lutar sig mot mina fötter. Jag funderar över tiden. Vart gör vi av den då vi säger oss inte ha tid, eller stressar för att den inte räcker till? Tiden finns ju alltid här, lika så räcker den faktiskt till. Det är inte en fråga om prioritering. Det är ett svar om närvaro.

Jag gillar kontraster, i likhet, nej, i livhet. Det visar sig tydligt i dagens stilla hetta - För det blå lugnet och flugornas streck genom den uppstannade luften, blicken över ängen ner mot det spegelblanka vattnet - återspelar och kontrasterar sig som en klaviatur med Arundhati Roy's ord, som hänger upp sig själv på tork mellan våra badkläder.

”Det måste vara svårt för vanliga amerikaner som så nyligen drabbats av sorg att blicka ut över världen med ögonen fulla av tårar och möta något som för dem kan förefalla som likgiltighet, Men det är inte likgiltighet. Det är bara förutseende. Brist på överraskning.”

Hennes ord känns lika heta som solen mot min rygg, då den skapar en skugga som inte svalkar - utan bara fyller utrymmet innanför konturerna med en mörkare ton av ljus.

”När president George Bush kungjorde flygräderna sa han: »vi är ett fredligt land.« Amerikas ledande ambassadör Tony Blair (som också innehar ämbetet som premiärminister i Storbritannien) härmade lydigt: »Vi är ett fredligt folk.«

Så nu vet vi det. Grisar är hästar. Flickor är pojkar. Krig är fred.

När president Bush några dagar senare talade på FBI:s huvudkontor sa han: »Det här är vårt kall. Det är Amerikas Förenta staters kall. Världens friaste nation. En nation byggd på grundläggande värderingar som avvisar hat, våld, mord och ondska. Vi förtröttas inte.«

[...]

USA förtröttas sannerligen inte - detta det friaste landet i världen. Vilka friheter försvarar det? Innanför sina egna gränser yttrandefriheten, religionsfriheten, tankefriheten, friheten till konstnärligt uttryck, matvanor, sexuell läggning (yja, i viss mån) och många andra föredömliga och underbara saker. Utanför gränserna friheten att behärska, förödmjuka och undertrycka - vanligtvis för att tjäna USA:s verkliga religion, den »fria marknaden«. När USA:s regering kallar ett krig för »Operation oändlig rättvisa« eller »Operation varaktig frihet« ryser alltså vi som bor i tredje världen mer än en gång av skräck. För att vi vet att »Oändlig rättvisa« för somliga betyder »Oändlig orättvisa« för andra. Och »Varaktig frihet« för somliga betyder »Ständigt förtryck« för andra.”

Funderar lite över hurvida mina utvalda citat säger andra lika mycket som de säger mig, eller om man utan den målande transport sträckan inte får känslan.

Mina tankar avbryts av yngste sonen som spontant kommer ut med ett glas vatten till mig - åter en kontrast. Det inre och det yttre. Den egna tanken och tanken på andra - som livets hjärta. Det bärjar från en gemensam punkt och letar sig upp genom livet, rundar sitt mål och i ett mjukt fall åter möts. Skapandet av formen, formen av ett hjärta.

Lägger mig på mage och skriver.

I ljuset av sommarsolen utkristaliseras människan; ofta som ägande eller avståndstagande, så som sin egen gud över andra.

Twitter me this Batman,

Are we your or our
own gods?

Min tro skiljer sig från den vedertagna bilden av att tro. *Troligen* för att jag ser att när andra tror att de bär sig själva - tror att de gör något - i verkligheten inte gör något annat än att stänga in sig själva och den värld de vill äga.

Upplever att det är det som denna sommar vill visa mig - att våga vara, istället för att tro och att istället för att tro, vilja leva.

Känner en koppling till Arundhati's ord om människor och regeringar, om hur livet finns här för oss alla och vem som ger någon rätt till *vad, hur, när* samt *vilka* och *vem* som får göra *detsamma* vid, åter igen, *samma* situationer.

Allt för många lever sitt liv genom att på ett eller annat sätt döda folk och situationer som inte längre passar in i deras världsbild, istället för att ta det mänskliga ansvaret av *respekt* samt att låta medmänniskor *leva* - med friheten att tala om och lyssna på, vad de själva vill; utan att ta någons luft.

Min mamma hade ett uttryck när hon inte orkade eller ville lyssna längre: "*Jag hör vad du säger*". Kanske något som allt fler skulle försöka sig på?

Fast hur många hör *egentligen* något idag, och hur många säger *egentligen* något - det handlar mer om att gömma, glömma och ta sig bort mot nya mål, än att se, känna och våga vara här - Mitt i livet.

Kanske är det därför som det är så lugnt där - mitt i livet - för ingen vågar vara den första att gå in i det, och gör någon det så tar man snabbt avstånd bara för att man själv är utan synd. *I sin tro*.

Undrar om det är därför som det så ofta känns som jag ständigt får mer och mer att bära - Just för att folk väljer att kasta sin egen packning på mig. För att jag vågat, bejakat och levt utan att ställa mig på käkarna av dem under mig, bara för att tysta min egen samtid och historia?

Eller är det det som kallas för *Jesuskomplex*? ;)

Trots att detta år, de 12 månaderna som avbildat min liv i ett historiskt perspektiv, varit mitt tyngsta i mångt och mycket, så är der också mitt varmaste, mest lärorika, givande och mest upplyftande år, av alla de år som jag minns.

Det är nog svårt att se det i min blogg, då jag mest skriver av mig sånt som behöver stanna i sin tid, istället för det som målar min morgondags blad.

Men bloggen är inte jag, den är ett kompliment, en bisatts, en inflikande pasus till mitt liv - inte tvärt om.

Men sommarorden visar ofta mer av mig än orden från andra tidsplatser kring mig.

Nu säger jag emot mig själv igen - fast så är det med riktigt fria tankar och känslor - de styrs ej av logik eller inrutade mönster över hur en person är och uppfattas.

ILLUSIONERNASMAN Tro är ingenting för mig då den endast bär illusionen av dig

Sätter mig barfota under den stora eken och njuter av skuggskådespelet i dess krona som omfamnar mig tillsammans med livet och en kall öl.

Samband, likt rötter under jorden, visar sig igen. Tittade i en upplaga av barnens *Illustrerad Vetenskap* och ser att den 1:a Juli, dagen för vår hemfärd, sprängde USA världens första atombomb under fredstid. Året var då 1946.

Tänker på det jag läst av Arundhati Roy de senaste dagarna.

Sluter ögonen och påbörjar intrycken.

-

Tankarna kommer åter in på religion och jag inser min styrka och närvaro. De slitna vingarnas slag, lägger luft längs min sida.

Religion är att förkasta, glömma och dömma. Sådan har den alltid varit. Ibland har den bara dolt sitt syfte bättre.

Därför tar sig mitt sökande, mig mot wikakulturen och levande religion som shamani - vilken omfamnar, minns och för vidare genom människan.

Inte

som kristendommens målade änglar, i vita rum, för att dölja trådar som är fastspikade i dess vingar, så att man kan styra och kontrollera drömmarna av dem som inte längre ser.

Day nine: Kryddan av ett leende

”Han är mångtusenmila
och bottenlös som ingen flod;
i Honom ha fossila
djurarter funnut sömnen göd.
Mer ljuvlig än ett månskenshav
är famnen du skall vaggas av
från period till period
av tystnad och av vila”

Hjalmar Gullberg

Vi lekte med ord idag. Vi tog ett par rubriker från Hjalmar Gullbergs bok ”Kärlek I Tjugonde Sekel” och skrev våra egna texter till dem under en halvtimmas tid. Först är min tolkning och därefter i *betydande kursiv stil*, min äldsta sons fantastiska egna tolkningar och underbara ord.

MANNENS ÖGON Det blå havet låg framför den brandgula ängen Fjärilens färgprakt speglade sig i morgondagen Allt i nyanser av grått, då de sågs av lusten för en kvinnas kropp i mannens ögon Det är dom som ser det oförglömliga Det är dom som alltid vet vem eller vad den ser eller har sett Dom ser kvinnan från in och utsidan KYSSANDE VIND Kyssande vind låg i hennes nacke ett minnes märke av känskor ej sedda i dagensljus blott en kyssande vind talade än om nattensdröm när hennes läppar mötte vinden av idag en kyssande vind När du ser åt höger eller vänster så ser du liv allt liv kommer från naturen och naturen tackar dig för att du finns och nytt liv FACKELDANS

Det unga paret dansade fram ljuset i natten för ålderdommens varma minnen När du somnat, sent på kvällen kommer solen fram och dansar bakom månens lugna ljus det brinnande klotet, med sitt namn; sol berättar för oss alla när nästa dag gror. Detta var solens fackla som dansade bakom månens lugna sken DU DOG IKVÄLL Vi la en mörk filt över ditt ansikte vi såg ditt blod flyta längs livetskustlinje vi tog ett glas vän och samlade våra ord vi mindes dig med sommarens värme av dagen som gick bort Du tog mitt hjärta du tog mitt liv Du säger att det var för mig du stal mitt hopp om kärlekens liv och fortfarande älskar du mig och utan liv, hjärta eller hopp är du borta från min själ för alltid Jag betraktar dig som död JAG VÄNTAR MÅNEN Vita stjärnor faller på min arm från blommans falnade prakt med vinden förs de bort för att handa nära på min hud För varje blad önskar jag mina drömmars liv där månen kliver ner från dina ögons dolda ljus landar på mitt bröst Jag väntar stilla på månens ankomst på månen jag väntar vid molnen jag står viskades "Jag väntar månen" Solen är inte synlig jag hoppas jag får se månen Natten är kort och dagen är lång För att få se månen är väntan lång Jag väntar på dig månen så kort FRÅGA MIG EJ Tystnaden talade Fråga mig ej Lyssna bara och fråga dig själv Fråga mig ej jag vet ej mer Din fråga är stor, min fråga är kort - Klarar jag av detta? - Det vet bara du. UNDER STJÄRNORNA Under stjärnornas ljus blottades själens sår i stjärnornas ljus speglas människans obrutna tår på stjärnornas mörka himmel döljs dina spår då vi levde fritt under stjärnorna Du ser nog ditt Men vad ser du? Ser du liv, drömmar eller sand Det är upp till dig. Synen är din. Du ser vad du vill. Vad ser du? FÖRKLÄDD GUD Vitkallade vägar tegenstens instängda ord Naturen klädd i obekväma ord av en förklädd gud i människoskrud. (Jag pratar med en gud) Vad döljer du? Är livet för hårt? Du gömmer dig bakom en förklädnad Är du mer än du tål? VAD FALLER ÖVER TRÄDEN Natten faller över staden somliga sluter sig, andra brer sig ut Natten faller över känslor sorgen får sitt slut och glädjen sitt rus Natten faller över mig och dig vi två växer ihop och sliter oss loss utanför står träden tyst Förmodligen löv, barr eller badmintonrack Men hur vet du det? Om du får det på huvudet så klart De som faller över träden och landar på huvudet är förmodligen drömmar och hopp TROR DU FÅREN SKULLE "Jag tror du får en kulle" sa jag försiktigt, när han sin grop grävde han tittade förbryllat på mig och tog till orda med frågan lik: "Tror du fåren skulle?" Tror du fåren skulle köpa kuddar eller toalettpapper Kanske inte Vad får dom av sin egen ull Dom får svettas och frysa Dom borde få mer BJUDER ETT MÄNISKOÖGA Jag bjuder dig ett mäniskoöga visar dig stadens all prakt låter neonen måla nattensljus statyer formar människans liv genom gatans sinrika system Du bjuder mig ett mäniskoöga för du ej vill se förstörelsen av naturens ljus trädens former, vindens liv och flodernas livrika system Ytterligare ett mäniskoöga bjuds ut Jag vattnar blommorna och städar en stund Nu kommer gästen, en sjuårig pojke stiger in. Han stampar på blommorna och stökar ner Han är tydligen ett betongstensbarn Han hoppar i soffan Så jag sätter på tv:n och knäpper över till Toon Disney. Hans öga bjöd jag på TV medan jag blev bjuden till att städa EN FÅGEL VAR DIN FOT I MINA HÄNDER Vingslag mot mina fingertoppar du var aldrig mer än en fågels lätta fot i mina händer Därför kan jag aldrig mer bära för jag vill ej med en knuten hand hålla fast din frihets lätta steg Mer var du aldrig än vingslag mot mina fingertoppar och tyngden av en fågels fot i min hand Den hoppade från ett höghus för att flyga högre upp men den föll bara ner Den flaxa och flaxa med sina vingar efter sitt hopp att flygga Den störtade ner i min hand Kycklingen ville flyga eftersom den var som en slags fågel och till honom jag sa: - En fågel flyger inte, den svävar och bara vissa klarar av det Han var likadan som en fot som landade på min hand

Jag älskar hans sätt att tänka och uttrycka sig. Han är 12 år. Han är min son. Jag älskar honom, och beundrar honom!

-

Vi la våra kroppar i vattnet och sköljde oss med fallande stjärnor, medan våra skratt rullade in mot strandes mjukt formade stenar, i vågornas formationer. Vi la våra sinnen i varandras händer och såg hur vi levde med svara ögon och kokande hjärtan. Vi la tiden vid våra fötter, mellan våra lekande tår, på strandens botten. Det var här som vi skapade tiden, så dess siffror föddes på nytt i färger och former vi aldrig hade sett.

Tillsammans lekte vi.

Vi var i orkanens öga; här var himlen blå, tiden stilla och livet lugnt.

Gräset slöt sig kring mina skuldeblad. Ryggraden sjönk ner i marken, för att komma åt den sista näringen - innan kroppen åter kastades in i samhällets cementblandare och rötterna åter kapas på levande band.

Låter luften fylla mina lungor, ritar ljudet in ljudet av barnensskratt i min själs stentavlor. Detta är stormens öga. Livet är min storm. Snart blandas jag med höstvinterstormar, med kryddan av ett leende från den nästintill perfekta sommaren.

Day ten: Sträcker mig ut i vattnet

Står och tittar på stenarna som försiktigt sträcker sig ut i vattnet, en varsam smekning av tid. Himlen lägger sina moln i den spegblanka sjön för att möta våra tankar mellan himmel och himmel. Värmen kryper längs ryggraden, tiden rusar ut i ådrorna, andningen börjar åter bli tung. Vindens sus lämnar sakta intrycken och i bakgrunden hörs minnet avorstades brus. Som solstrålar gör vi vår resa genom lövverken och vattnets yta, för att tillslut åter landa på fastmark, inom tid och rum och sakta smäts ut i ett minne av en sommar som var.

-

Tågets hjul slår mot rälsen, landskapet ritar diagonaler utanför fönstret och huvudet vaggas svagt mellan stöden på nackkudden i en mekaniskt levande rytm.

Barnens blick blir dimmigare och dimmigare för varje knyck i vår framfart och deras kroppar viker sig som blommor för natten. Solen ligger bakom våra spår, utan att längre gläsa i vårt hår.

Plockar fram en ny bok och följer dess rader in i en värld av svart och vitt, konturer efter bestämda linjer och inlärda former.

”Jag lärde mig att se hur ovanlig du är. Du borde egentligen inte ens finnas till längre. Så annorlunda är du, så annorlunda fungerar och tänker du i jämförelse med andra. Det känns som du är påhittad, hela din person! Som om man gjorde ett manuskript för en film eller skrev en roman. Något som det här händer inte, sådana som du finns inte längre. Vi som existerar här är på väg åt ett helt annat håll. Du blev kvar där, i det förflutna.

Men i och med att du stannade i det förslutna befann du dig plötsligt i framtiden. Du var för framstegsvänlig för att jag skulle få syn på dig. Jag betraktade dig utifrån min egen begränsade tillvara och min fartblindhet. Du fanns där, djupt i det förflutna och samtidigt så långt inne i framtiden att jag först inte såg dig. Av oss båda var bara du verkligen närvarande, det vet jag nu. Du fanns utom räckhåll för tiden. Du befann dig på något sätt utanför tiden och kunde därmed vara intensivt närvarande här och nu. Du hade stannat upp i nästan fyrtio år, berättade du. Fyrtio år! Det blev minsann långa bromsspår!

Själv var jag inte ens medveten om min brist på närvaro. Det var din tidlöshet som fick mig att stanna upp. Inte genast, ingalunda. Men så småningom. Till en början tog jag min stolthet, min brådska och min känsla av betydelse som skydd. Helvete också! Ursäkta svor-

domen. Men när jag tänker på min dumhet kan jag inget annat än svära. Egentligen borde man skratta. Och det var också vad du gjorde. Men du varken hånade eller ironiserade. Ditt skratt var hjärtligt, kärleksfullt och förstående.

Du fick mig att stanna till slut, med hjälp av din hjärtlighet, din välvillighet och din respekt. Du högaktade mig medan jag föraktade dig. Din respekt berodde knappast på om du inte såg mitt förakt. Du såg det. Samtidigt såg du bakom det, genom det och förbi det. Jag inser nu att du inte bar på något förakt. Det fanns ingenring i dig längre som skulle krävt det. Du behövde inte förakta mig eftersom du hade mött dig själv på djupet. Du sa en gång att en människa aldrig blir stor genom att stå på någon annan. Då förstod jag.”

Tommy Hellsten Han som såg mer

Har bara kommit ett tiotal sidor in i boken, men förutom ovanstående citat - som juag kanske på ett något självgott sätt, uppfattar på några plan som en målande beskrivning av mig själv, enligt efter vad andra sagt och hur jag själv uppfattar att jag fungerar - känner jag att hans språk är troftigt, staplande, stapplande och nära på ointressant enkelt, på det mest negativa sättet. Som att dricka kaffe, utspätt med hälften minimjöl och extra vatten, med tesked. Som Dan Brown utan innehåll. Det är jag, jag och åter *jag*, utan att vara en blogg eller memoar. En mening börjar: ”*Jag började...*”, de efterföljande meningarna i samma stycke inleddes med; *Jag tog, Jag fick, Jag räckte, Jag ber* och avslutas med: ”*Jag satte...*”, helt utan eventuell tänkbar literär finess.

Det är korta meningar eller beskrivningar som ”...*kråkorna kraxade...*”. Det är som en målning med vattenfärg och på tok för mycket vatten, målat av en vuxen utan fantasi eller kärlek.

Hoppas dock den blir bättre, för i tanken verkar den bra.

-

Sitter fortfarande och läser en bok som borde vara bra, men som är mycket sämre.

Känns att vi närmar oss asfaltens utplanande plandskao, med ord utan innebörd och meningar utan känsla. Men det skall ändå bli skönt att falla tillbaka in i cementens former, som ger oss en möjlighet att se de små variationerna av betong som andas.

Sommaren är inte över, det är bara tiden som åter går.

-

Stockholm. Människor, färg och rörelse på ett annat sätt. Läger huvudet på sne och får den hippa killen att bli en rosa ros, flickan i den korta kjolen blir en vatten spegling av en fågels korta vingslag.

När tunnelbanan svängde vid SL stallarna efter Alvik, och betongen återfick lite grönska, kändes det som en ton från en kvarvarande fågel. En ton som viskar om hur livet fortgår under ytan.

Nu skall vi andas.

vidare.

Skrivet av: Min hand och BIC ReAction Gel 0.7

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1072>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1080>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=727>

Ett års fest! (2009-07-01 21:28)

Idag firar jag och äldsta sonen ett årsfest för min lägenhet och vår tillvaro här!

Ett år av frihet, ett år av nyfikenhet, ett år av närhet - men också ett år av sorg och förluster.

Men viktigast av allt.

Det har varit vårt år.

Nu firar vi året

Det året

vårt år

jävlar. tack. (2009-07-01 22:08)

Hade fått ett meddelande i min inbox av [1]Martin Westerstrand Skans på [2]Facebook.

Han skrev:

"har aldrig läst en så vacker text om något jag gjort. jävlar. tack."

Han kommentar gällde mitt blogg inlägg: [3]Sommarens lillasyster.

Martin är sångare i gruppen Lillasyster, tidigare LOK.

Kan bara svara själv.

jävlar. tack.

...och samtidigt se otroligt stolt ut!

1. http://sv.wikipedia.org/wiki/Martin_Westerstrand
2. <http://www.facebook.com/Herr.Morris/>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2380>

Drivved mot en öde strand (2009-07-02 05:54)

Ser åter igen hur folk pratar om fildelning.

Artister som inte vågar säga emot sina fans, och istället hytter näven mot bolagen.

Men är det inte så att det är fritt om man vill signa med ett major bolag? Och gör man det, säljer man inte då inte ut delar av sina rättigheter för att få möjligheten till att spela in i en bra studia, få

komma ut med pressmaterial till rätt folk vid rätt tid och sen även få en skiva upptryckt och skickad till skivbutikerna?

Vad trodde artisterna att de gjorde när de skrev kontrakt - att de skulle få allt, och att de som la upp alla pengar och jobbade med att få ut materialet bara skulle nöja sig med ett tack, något snällt ord i en intervju och sen nya krav på att de skulle göra mer pressutskick och hypa skivan mer, medan artisten satt på sin skapelse?

De lever i en symbios, men allt för många artister är så svaga och fega, att de vågade inte stå upp mot skivbolagen, och vågar inte säga sanningen till sina fans, så de skyller på bolagen och rider på en tillfällig våg mot en strand på en väldigt öde ö...

-

[1]Aftonbladet berättar hur **Peter Sunde** från The Pirate Bay gråter ut på sin mikroblogg: "*Folk hatar mig nu för att jag vill ta en paus efter sex års gratisarbete. Det känns orättvist*". Orättvist på vilket sätt? Hur tänker han? Artisterna skall ge bort sin musik gratis, så varför skall inte han ge bort sitt arbete gratis?

Allt de gör är att bara blotta sitt verkliga syfte. Att de skiter sina egna högrärande tal om nätets frihet och att saker skall vara gratis - när det kommer till dem själva. De har blivit nätets egna majorbolag, och står nu där med rumpen bar

Det blir än tydligare i [2]The Pirate Bays egen blogg där de skriver: "*TPB is being sold for a great bit underneath it's value if the money would be the interesting part*"., som refereras i [3]Aftonbladet. Hur kan en site som ständigt säger att de inte gör något, de inte har något, de inte tjänar något säljas för under sitt värde - speciellt när någon betalar 60 miljoner för det?

Skrattade högt åt en kommentar som stöttade köpet av siten: **MassExodus** skrev: "*Seriously guys, with the founding members having to pay \$3 million, what other option do you think they have? Stop being so damned selfish*". VARFÖR tänkte ingen så när de tankar ner en ny film eller skiva som de sett dyra videos på och hört riktigt snygga inspelningar av? DÅ är de som vill ha pengar för sitt jobb och för vad de måste betala till andra för de varor och tjänster de själva valt att nyttja, de som är själviska - ser folk inte hur löjligt ologiskt, och just *själviskt* det blir med uttalanden om att TPB behöver pengarna?

”- Det är bara att räkna: en miljard sidvisningar – marknadspriset är fyra dollar per tusen visningar om man gör ett vanligt reklamavtal med Google eller Yahoo. Det betyder fyra miljoner dollar i månaden som kan komma in till Pirate Bay, säger Hans Pandeya.

- Men Pirate Bay är inte bara en vanlig sajt utan en sökmotor, och sökmotorer tjänar tio gånger mer eftersom det blir mer relevant. Så det är 40 miljoner dollar i månaden potentiellt – och det är bara reklam vi talar om. På ett år är det en halv miljard dollar vi kan tjäna om bara reklamen skulle lyckas, säger han.

- Det finns ett varumärke i fildelarvärlden och det är Pirate Bay. Det är en topp 100-sajt som vi har köpt för kaffepengar, säger **Hans Pandeya** VD för [4]Gaming Factory X (GGF) som köpt The PirateBay till [5]Aftonbladet.”

Ovanstående stycke är intressant att väga mot sitens tidigare uttalanden om att de inte tjänar något på den reklamen som de har på siten idag, utan den bara betalar kostnaden för deras drift av den...

Känns som den en drift det varit frågan om, har varit att driva med alla som trott på deras så fina ord.

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article5455559.ab>
2. <http://thepiratebay.org/blog/164>
3. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article5451994.ab>
4. <http://www.aktietorget.se/NewsItem.aspx?ID=52051>
5. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article5451683.abtarget=>

Grästrån och cementskor (2009-07-02 17:03)

[1]

Vaknade och saknade gräset under fötterna - så jag och sonen funderade på att lägga ut lite leksaker på golvet och täcka dem med filtar - så att vi kunde gå och få känna ojämnheten. Funderade på det efteråt. Kan det vara så enkelt att det är därför som livet är lättare på landet, att man hittar lösningar och hopp där - just för att man går på ojämnmärk och därmed ständigt får olika perspektiv och lutning på hur man ser saker?

Äldsta sonen kom till sin mamma på eftermiddagen, och hans status på MSN är: På med cementskorna igen. Undrar om han själv inser dess livspegel? Han är så otroligt fin, och jag häpnar över hans otroliga livsförmåga.

Men jag saknar även mitt lilla underbara gostroll, den där lilla saken som så gärna vill vara så stor, men är bara så underbart liten att hjärtat ständigt smälter...

De är verkligen båda två mitt hjärtas utkristaliserade tårar, så vackra och så fina, fallande från mig till ett eget liv, där de skapar ny märk. Mina regndroppar, mina livstårar - det sköraste som jag har...

Jag måste lyfta fram äldsta sonens texter från textleken som vi hade i värmland igen - orden är så otroliga att jag inte vill att de skall missas. Jag är så stolt som en bara förälder kan vara när den ser sina barn flyga själva

Vi tog ett par rubriker från Hjalmar Gullbergs bok "Kärlek I Tjugonde Sekel" och skrev våra egna texter till dem under en halvtimmas tid. Först är min tolkning och därefter i *betydande* kursiv stil, min 12-åriga sons fantastiska egna tolkningar och underbara ord.

Våra ord ligger som trädet och dess skugga, där nya träd och blommor växer upp - större, och starkare!

MANNENS ÖGON Pappa Det blå havet låg framför den brandgula ängen Fjärilens färgprakt speglade sig i morgondaggen Allt i nyanser av grått, då de sågs av lusten för en kvinnas kropp i mannens ögon Son Det är dom som ser det oförglömliga Det är dom som alltid vet vem eller vad den ser eller har sett Dom ser kvinnan från in och utsidan KYSSANDE VIND Pappa Kyssande vind låg i hennes nacke ett minnes märke av känskor ej sedda i dagensljus blott en kyssande vind talade än om nattensdröm när hennes läppar mötte vinden av idag en kyssande vind Son När du ser åt höger eller vänster så ser du liv allt liv kommer från naturen och naturen tackar dig för att du finns och nytt liv FACKELDANS Pappa Det unga paret dansade fram ljuset i natten för ålderdommens varma minnen Son När du somnat, sent på kvällen kommer solen fram och dansar bakom månens lugna ljus det brinnande klotet, med sitt namn; sol berättar för oss alla när nästa dag gror. Detta var solens fackla som dansade bakom månens lugna sken DU DOG IKVÄLL Pappa Vi la en mörk filt över ditt ansikte vi såg ditt blod flyta längs livetskustlinje vi tog ett glas vän och samlade våra ord vi mindes dig med sommarens värme av dagen som gick bort Son Du tog mitt hjärta du tog mitt liv Du säger att det var för mig du stal mitt hopp om kärlekens liv och fortfarande älskar du mig och utan liv, hjärta eller hopp är du borta från min själ för alltid Jag betraktar dig som död JAG VÄNTAR MÅNEN Pappa Vita stjärnor faller på min arm från blommans falnade prakt med vinden förs de bort för att handa nära på min hud För varje blad önskar jag mina drömmars liv där månen kliver ner från dina ögons dolda ljus landar på mitt bröst Jag väntar stilla på månens ankomst på månen jag väntar vid molnen jag står viskades "Jag väntar månen" Son Solen är inte synlig jag hoppas jag får se månen Natten är kort och dagen är lång För att få se månen är väntan lång Jag väntar på dig månen så kort FRÅGA MIG EJ Pappa Tystnaden talade Fråga mig ej Lyssna bara och fråga dig själv Son Fråga mig ej jag vet ej mer Din fråga är stor, min fråga är kort - Klarar jag av detta? - Det vet bara du. UNDER STJÄRNORNA Pappa Under stjärnornas ljus blottades själens sår i stjärnornas ljus speglas människans obrutna tår på stjärnornas mörka himmel döljs dina spår då vi levde fritt under stjärnorna Son Du ser nog ditt Men vad ser du? Ser du liv, drömmar eller sand Det är upp till dig. Synen är din. Du ser vad du vill. Vad ser du? FÖRKLÄDD GUD Pappa Vitkaklade vägar tegenstens instängda ord Naturen klädd i obekväma ord av en förklädd gud i mäniskoskrud. Son (Jag pratar med en gud) Vad döljer du? Är livet för hårt? Du gömmer dig bakom en förklädnad Är du mer än du tål? VAD FALLER ÖVER TRÄDEN Pappa Natten faller över staden somliga sluter sig, andra brer sig ut Natten faller över känslor sorgen får sitt slut och glädjen sitt rus Natten faller över mig och dig vi två växer ihop och sliter oss loss utanför står träden tyst Son Förmodligen löv, barr eller badmintonrack Men hur vet du det? Om du får det på huvudet så klart De som faller över träden och landar på huvudet är förmodligen drömmar och hopp TROR DU FÅREN SKULLE Pappa "Jag tror du får en kulle" sa jag försiktigt, när han sin grop grävde han tittade förbryllat på mig och tog till orda med frågan lik: "Tror du fåren skulle?" Son Tror du fåren skulle köpa kuddar eller toalettpapper Kanske inte Vad får dom av sin egen ull Dom får svettas och frysa Dom borde få mer BJUDER ETT MÄNISKOÖGA Pappa Jag bjuder dig ett mäniskoöga visar dig stadens all prakt låter neonen måla nattensljus statyer formar människans liv genom gatans sinrika system Du bjuder mig ett mäniskoöga för du ej vill se förstörelsen av naturens ljus trädens former, vindens liv och flodernas livrika system Ytterligare ett mäniskoöga bjuds ut Son Jag vattnar blommorna och städar en stund Nu kommer gästen, en sjuårig pojke stiger in. Han stampar på blommorna och stökar ner Han är tydligen ett betongstensbarn Han hoppar i soffan Så jag sätter på tv:n och knäpper över till Toon Disney. Hans öga bjöd jag på TV medan jag blev bjuden till att städa EN FÅGEL VAR DIN FOT I MINA HÄNDER Pappa Vingslag mot mina fingertoppar du var aldrig mer än en fågels lätta fot i mina händer Därför kan jag aldrig mer bära för jag vill ej med en knuten hand hålla fast din frihets lätta steg Mer var du

aldrig än vingslag mot mina fingertoppar och tyngden av en fågels fot i min hand Son Den hoppade från ett höghus för att flyga högre upp men den föll bara ner Den flaxa och flaxa med sina vingar efter sitt hopp att flygga Den störtade ner i min hand Kycklingen ville flyga eftersom den var som en slags fågel och till honom jag sa: - En fågel flyger inte, den svävar och bara vissa klarar av det Han var likadan som en fot som landade på min hand

kärlek*

Vi har lovat varandra att göar om detta...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/07/20090627250-copy-2.jpg>

Trygghet utom sig själv (2009-07-04 01:29)

[youtube vF2jcGbYbQo]

”Låt inte verkligheten påverka dina drömmar, låt din drömmarna påverka verkligheten” sa jag ikväll till en vän, och orden har inte släppt mig ännu... Kanske beror det på att själen kom ikapp mig från värmland idag - tog längre tid för den att ta sig hem, den ville stanna och prata med varje träd på vägen - så jag har i princip sovit bort hela dagen... Den andra halvan av dagen gick allt mitt handlade i ren slowmotion.

Men åter till den kvarhängande meningen - inser att meningen är mer än bara vacker, eller som någon trånsydd skulle sagt ”flummig”. Det finns ett djup i det mesta bara man själv vågar se. Skall återkomma till det, men tanken for iväg på ytterligare ett språng. Kom att tänka på hur folk säger att de är ”kära och lyckliga” ibland, som två saker, men att olyckligt kär bara är en sak. Kan man vara kär - utan att vara lycklig? Ingår inte det i hela kärleken? För mig så är det i allafall samma sak. Kanske därför min kärlek tagit slut de senaste gångerna - för att jag inte tillåtits vara lycklig, utan skulle mallas in i något som inte var jag...

Åter, åter igen, tillbaka till den kvarhängande meningen och dess djup. Drömmar är alltid något personligt, och verkligheten är dess motpol. I verkligheten så styr andra ditt agerande - på ett eller annat sätt - Du reagerar på vad andra säger och vad de gör, samt ibland på vad de inte säger och gör. Det enda man INTE reagerar på är det som är mellan vad andra säger och de gör. Det som är deras uppbrott från sitt kollektiv, där de för en stund blir en människa - utan pålagda värderingar. I drömmen, så bygger sakerna visserligen på dina upplevelser under dagen - men enbart dina upplevelser, inte dina vakna erfarenheter och känslor kring de andras tyckande.

Drömmen är när du talar till dig själv. Samma sak med kärleken. Det är först när du lyssnar på dig själv som du blir kär, det är därför tiden inte har någon betydelse för kärleken och också därför som äkta kärlek är något så ovanligt... Människor av idag vågar inte lyssna på sig själva. De jagar det perfekta som de ser att andra har. De jagar en trygghet utom sig själv - och just därför så drar man sig sällan ifrån att exkludera folk från sitt tidigare liv. För att gömma, glömma och manipulera ens dröm genom att förvanska verkligheten.

Men det är kanske en av de hundra små förbannelser som ligger över människan.

Att ha liv, känslor, ögon, mun och öron - men aldrig förstå hur de används...

Då man bara söker de drömmar som verkligheten målar upp av andra

Claude Debussy (2009-07-04 15:08)

Man vet att man sitter och lyssnar på annorlunda musik när man inte hör skillnad på tonerna i musiken och när någon sågar utanför, eller handlar det om att man är öppen för alla toners variationer?

När ljud blir konst och konst blir ljud, när ljud blir en upplevelse. Det är då man vet att man möter producenten [1]Trevor Horn och [2]Art Of Noise. Lyssnar på albumet [3]Seduction of Claude Debussy, som bl.a. gästas av John Hurt och den legendariska rapparen Rakim, och försvinner in i ett ljudlandskap som tillåts leva...

Deras spänvid för samarbeten som verkligen blir genetiska är helt otrolig, som t.ex. *Yebo* med [4]Mahlathini & the Mahotella Queens, till [5]Tom Jones, [6]Duane Eddy tidigare nämnda [7]Rakim samt skådespelaren [8]John Hurt samt operasångerskan [9]Sally Bradshaw

[10]Close To The Edit och [11]Moments In Love i all ära, men *Paranoimia* med gästspel av [12]Max Headroom är nog ändå något av en riktig favorit.

[youtube ZEPq0FvFm3g]

1. http://sv.wikipedia.org/wiki/Trevor_Horn
2. http://sv.wikipedia.org/wiki/Art_of_Noise
3. <http://www.youtube.com/watch?v=tE4Quya04S0>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=0KX2DzxIw6Y>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=pRQtldkHT3E>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=iH33RIfi2KI>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=fENQFOC7Jso>
8. <http://www.youtube.com/watch?v=1w2D1DcJa4U>
9. <http://www.youtube.com/watch?v=3FNS17EE1Ko>
10. <http://www.youtube.com/watch?v=TslP13X5unc>
11. <http://www.youtube.com/watch?v=A7k4dHhwwX4>
12. [http://en.wikipedia.org/wiki/Max_Headroom_\(character\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Max_Headroom_(character))

Sommarskor (2009-07-04 22:46)

[1]

Ken Kesey

*minnen av en sommardag
svaga, men ljusa och inte fullständiga*

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/07/sommarskorna.jpg>

ljusbilder (2009-07-04 23:39)

Kom att tänka på spännande samarbeten när jag trillade över **N.A.S.A.** albumet *The Spirit of Apollo*, där hade vi t.ex. **Tom Waits** tillsammans med **Kool Keith** och *Talking Heads* **David Byrne** tillsammans med **Chuck D**, **Ras Congo** och den brasiliansk skådespelaren samt musikern **Seu Jorge**. David Byrne tittar även in på spåret "The People Tree" tillsammans med **Charli 2na** från *Jurassic 5* och **Gift Of Gab** från *Blackalicious*.

[youtube 631W6DGjdgQ]

DJ:n **Mike Relm** är också en av dessa fantastiska män som går utanför gränserna...

[youtube L8TieFgOhaM]

Det intressanta med Mike Relm, utöver att han respektfullt och häningslöst blandar musik från alla genre i sina mixset är ju att han nu också är DJ till fantastiska [1]Blue Man Group, som hittade Mike via *Youtube*.

[youtube QM-mfEMssy8]

Vi har ju haft dataspel, serietidningar och böcker som blivit till film - upptäckte just att även youtube klipp blir till filmer.

Ett av de klassiska youtube klippen är detta:

[youtube BEtIoGQxqQs]

Nu upptäcker jag att Blaxplotation legenden Jim Kelly och regisören Mark Hicks tagit sig an det hela och gjort filmen: **Afro Ninja: Destiny**

[youtube y8mFkDjimvQ]

Sen blev jag tipsad om två andra filmer från helt skiljda världar. Först *Gamer* av [2]Mark Neveldine som bl.a. varit bakom *Crank* serien.

[youtube 9ubYTIazskQ]

...och Spanska *Lucía y el sexo* av [3]Julio Medem

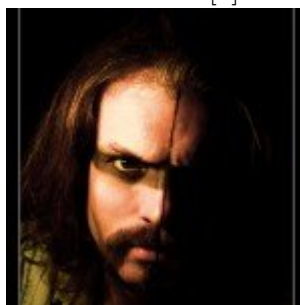
[youtube JfmkDXdRfDE]

1. <http://www.youtube.com/watch?v=HR1m1wdhWp4>
2. <http://www.imdb.com/name/nm0004410/>
3. <http://www.imdb.com/name/nm0575523/>

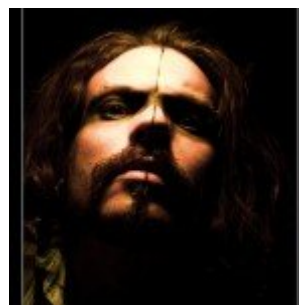
Shadowline (2009-07-05 01:54)

[1]

[2]

[3]

[4]

I linjen mellan skugga och ljus ligger ett andetag

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/07/img_0439-copy.jpg
2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/07/img_0436-copy.jpg
3. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/07/img_0437-copy.jpg
4. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/07/img_0440-copy.jpg

'haja detta med livet (2009-07-05 17:24)

Ibland förundras man över hur samhället ändå kan se så trist ut, när det samtidigt verkar finnas så mycket fantasi...

[youtube skYRZ_-RXtk]

Slår nästan den gamla franska actionkomedin som jag en gång såg, [1]Le magnifique, där en agent i början blir uppäten av en haj när han står i en telfonkiosk! ;)

[youtube cly4X01y3Yk]

1. <http://www.imdb.com/title/tt0070354/>

Lärdag och Söndag (2009-07-05 20:09)

Såg och lyssnade på en låt som vars refräng tog sig rakt in i mitt hjärta. Det finns så många som jag skulle vilja sjunga den för, om jag bara kunde sjunga.

*But don't let 'em say you ain't beautiful
They can all get fucked. Just stay true to you
Don't let 'em say you ain't beautiful
They can all get fucked. Just stay true to you*

Allt för många bygger sin styrka genom att stå på andra, eller just genom andra. Man skall göra allt för dem, samtidigt som de ger upp allt för den andra - man skär bort delar av sitt liv, sin själ och sin egen historia - gång på gång, och undrar sedan *Varför drabbas just jag?*

Jag kan känna att om man lever för att ge en annan människa allt, så tar man bort drömarna och spänningen - det är som att ha julafton varje dag.

Jag vill ge av mig själv, jag vill ge möjligheter till drömmar, jag vill ge en förstärkning av upplevelser och känslor. Jag vill skapa en känsla av samhörighet där det inte handlar om att göra vad ens partner vill, utan att båda känner att vi vill detta.

Jag vill skapa ett VI av DIG och MIG, där min partner är så trygg i mig som hon är i sig själv och där man respekterar varandra lika mycket som man respekterar sig själv. För det är först då som jag anser att man har ett förhållande och att man ser varandra för den man är, och inte som en sugerdaddy eller sugarmom, typ.

Det handlar inte om att man *försummar* varandra, utan att man skall våga och kunna ta för sig själv i en gemensam delaktighet. Det är vad ett förhållande handlar om - inte att ge upp delar av sig själv, utan att ta försig och låta andra ta del av, det gemensamma utan att utplåna individen.

Självständighet - du, alltid, het - ger man upp den, så tappar man inte bara sig själv, närvaron utan även hettan av sin egen närvaro.

Så glöm aldrig. Du är vacker i dig själv. Inte i andras dömande ögon.

[youtube SAw9axFwzvU]

Lately I've been hard to reach I've been too long on my own Everyone has a private world Where they can be alone Are you calling me, are you trying to get through Are you reaching out for me, and I'm reaching out for you I'm just so fuckin' depressed I just can seem to get out this slump If I could just get over this hump But I need something to pull me out this dump I took my bruises, took my lumps Fell down and I got right back up But I need that spark to get psyched back up In order for me to pick that mic back up I don't know how or why and when I ended up in this position I'm in I starting to feel distant again So I decided just to pick this pen Up and tried to make an attempt to vent But I just can't admit Or come to grips, with the fact that I may be done with rap I need a new outlet I know some shits so hard to swallow And I just can't sit back and wallow In my own sorrow But I know one fact I'll be one tough act to follow One tough act to follow Copy One tough act to follow Here today, gone tomorrow But you have to walk a thousand miles In my shoes, just to see What it's like, to be me I'll be you, let's trade shoes Just to see what it be like to Feel your pain, you feel mine Go inside each other's mind Just to see what we find Look at shit through each other's eyes But don't let 'em say, you ain't beautiful They can all get fucked. Just stay true to you Don't let 'em say, you ain't beautiful They can all get fucked. Just stay true to you I think I'm starting to lose my sense of humor Everything is so tense and gloom I almost feel like I gotta check the temperature in the room Just as soon as I walk in It's like all eyes on me So I try to avoid any eye contact Cause if I do that then it opens a door to conversation Like I want that... I'm not looking for extra attention I just want to be just like you Blend in with the rest of the room Maybe just point me to the closest restroom I don't need fucking man servin' Tryin to follow me around, and wipe my ass Laugh at every single joke I crack And half of them ain't even funny like that Ahh Marshall, you're so funny man, you should be a comedian, god damn Unfortunately I am, but I just hide behind the tears of a clown So why don't you all sit down Listen to the tale I'm about to tell Hell, we don't have to trade our shoes And you don't have to walk no thousand miles In my shoes, just to see What it's like, to be me I'll be you, let's trade shoes Just to see what it be like to Feel your pain, you feel mine Go inside each other's mind Just to see what we find Look at shit through each other's eyes But don't let 'em say you ain't beautiful They can all get fucked. Just stay true to you Don't let 'em say you ain't beautiful They can all get fucked. Just stay true to you Lately I've been hard to reach I've been too long on my own Everyone has a private world Where they can be alone Are you calling me, are you trying to get through Are you reaching out for me, and I'm reaching out for you

[youtube Pc7aZ9UEeD4]

Låst förebilder ser (2009-07-07 16:16)

Ibland förstår jag mig inte på hur det är meningen att man "skall" vara.

Barnens mor hade äldsta sonen när han fyller år, jag lyckas se till att få över honom kvällen innan, så att jag kunde ha en födelsedags morgon med honom innan de skulle till skolan.

Nu har vi sedan planerat upp och godkänt hur vi skall ha sommar veckorna.

Nu är de hos mig för ytterligare två veckor.

Yngsta sonen fyller år på torsdag.

Nu påstår deras mamma först att hon och äldsta sonen (som hon hade halva förra veckan och helgen) skall ut och köpa presenter på onsdag, att barnen sedan skall till henne på torsdag eftermiddag för att äta födelsedagsmiddag och stanna till fredag eftermiddag, då de skall ut på stan och fixa med TBE sprutor som de hade tid till förra veckan, men inte orkade gå att fixa det då.

Jag kan bara tänka mig vilket liv det hade blivit om jag som man och pappa hade gjort/påstått att vi skulle gjort något liknande. Det blir ju ett jätteliv om jag tycker att de skall komma till henne kl. 13 istället för kl. 11...

Hon hävdar att hon inte får någon tid med barnen på torsdags morgonen, i och med att hon jobbar - men hon verkar glömt att de gick i skolan när jag hade deras födelsedagsmorgonen. Hon frågar mig då om jag påstår att hon skall ta ledigt för att vara med dem - men samtidigt så KAN hon jobba hemma, har väldigt fria tider, plus att hon tänkte ta ledigt, gå tidigare alt. VABBA på Fredagen för att fixa med sprutorna, så varför inte fixa allt det på Torsdagsmorgonen, både med ledigheten för sprutorna och få längre tid med barnen.

Jag ställer inte upp på det.

Nu påstår hon att barnen skall få välja, trots att vi har bestämt vilka veckor vi skall ha i sommar och att han sist påstod att barnen inte klarade av ansvaret att välja egna kläder på morgonen - men hon tycker att de skall välja vem de helst vill vara hos på sin födelsedag?

Nu står jag upp för mig och barnen.

Blir inte arg på henne, blir inte, trött eller ledsen. Tycker bara synd om barnen

och jag
står upp
för dem.

Finns alltid alltid två sidor, ibland fler ändå... (2009-07-08 22:06)

Haft en underbar dag, visserligen beroende på hur man ser på livet.

Jag såg det som att vi var i Stockholm under en ljusblå himmel, åt mjukglass och satt på trapporna vid fontänen i kungsträdgården. Småbarn plaskar i vattnet och fåglarna breder ut sina stolta vingar över oss.

Å andra sidan kunde någon annan sett det som att vi var kvar i en smutsig betongstad, under en disig och kvav himmel, smält glass, sittandes på nerspottade och nerspydda betongplattor och ser lortiga samt enerverande snorungars som geggat runt i nerpissat vatten, samtidigt som fågelinfluensan hägrande över våra huvuden.

Tur att jag ser på livet på mitt sätt, och kan låtsas att världen faktiskt kan vara annorlunda ibland ;)

Dagen på stan avslutades med att vännerna i dansgruppen Bounce gav oss detta minne när vi stod vid Plattan innan vi åkte hem.

[youtube je1KOcBYGjM]

Vi syns, om man bara letar...

Min dröm (2009-07-09 10:50)

Jag var ute och fotograferade och hitta fantastiska träd och ljus under en bro, där jag också mötte flera känner, eller såna somkände mig och var bekanta. Hopp i drömmen. Jag mötte en gammal kollega, och vi skulle jobba ihop. Vi åkte till en militär förläggning där vi skrev in oss - jag skrev in mig med namn och adress, han bara med namn - men jag råkade skriva en gammal adress och kom inte ihåg först vart jag bodde nu. Sen gick vi för att byta om genom en lång vacker korridor som gick i vågor nedåt - jag stannade och fotograferade med hans mobil då jag hade glömt min kamera, han gick vidare. När jag sen hann i kapp honom, så sa han att det inte var som för 30 år sedan och var sur, och han klädde om sig innan mig och när jag kände att mina byxor var för stora, så gick han vidare. Jag beslutade då att jag skulle skita i hela grejen och gick upp igen - men när jag kom upp så visste jag inte hur jag kom ut (men det var inte så att jag var inständ - jag hittade bara inte stället som jag hade kommit in genom.

Känner att det finns massor som man kan tolka in i detta - har du några spännande tankar eller tolkningar?
SKicka mig ett mail;)

Barndomen som vi såg den.. (2009-07-09 12:39)

Alla känner vi oss som barn då och då...

[youtube XQcVllWpwGs]

Undrar hur många gånger dessa pixelungar får höra "Väx upp!", av sina moderkort och hårdvaror ;)

Barndomen som vi aldrig såg den (2009-07-09 23:54)

[youtube 3v7ZQUzr0yo]

Min yngsta blev tio idag. Vi hade en fantastisk kväll. Men jag kände att jag var tvungen att se detta klipp ändå. Det säger så mycket om världen, livet och oss själva. Saker som vi ALDRIG får glömma eller låta höras i tysthet.

Vi får vara glada, vi får njuta, men vi skall också veta hur fantastiskt lyckliga vi är...

Se filmklippet, och våga sedan leva. Var människa. Gör din röst hörd, visa att du tänker...

Att verkligen våga leva (2009-07-10 14:13)

The Media Assassin, **Harry Allen**, en av de människor som jag verkligen beundrar mest och som jag har som förebilder - har nu fått skådespelerskan **Kirsty Alley** på halsen efter att han påpekat hennes oaktsamhet och tragiskt ignoranta uttalande över *Tweeter*.

"[1]...In a world dominated by race, outcomes which support racism are likely. Good intentions are not enough. One must measure one's thought, speech, and action, and use them for the best possible effect..."

Det är en mening som måste läsas om och om igen, om man inte förstår den.

[youtube PZvK-o7g5mY]

Jag har själv blivit kallad rascist av folk när jag stått upp för människors rättigheter, jag har gjort mig själv till måltavla för att förhindra vardagsrascism. Jag har ifrågasatt polisens metoder här i Sverige och gjort anmälningar efter deras agerande mot två vänner: *Titiyo* och *Neneh CHerrys* lillebror, **Cherno** och rapparen **ADL**, då polisen grep den vid ett tillfälle för många, många år sedan då vi var utanför en klubb där den Amerikanska rapparen **Professor Griff** skulle uppträda (Vi stod på gästlistan, men klubben ville inte släppa in oss - jag fick komma in, men inte dem, så vi stannade utanför).

[youtube iQQX7GBjcB4]

För mig är det viktigt att vara sig själv trogen och våga stå upp för det man tror på, och det är det som jag ofta tycker är så viktigt i Allens samhällstexter. Han tvingar dig ofta till att agera, tycka, tänka och säga något. Istället för att nicka instämmande i tysthet eller bra lätta sitt hjärta genom att gå med i någon Facebook grupp eller sätta in en slant på något bra insamlingskonto då och då.

Arbetet med människan och respekten för varandra handlar sällan om det - den handlar oftare om vad Du gör och vad Du gör - rent konkret - i din egen vardag.

Tanken om att var människa är sin egen gud eller att gud är det allsmäktiga eller att gud inte alls finns, möts i detta. Ansvar för vad du gör: Inför dig själv, som gud i världen som kretsar vid dig. Inför dig själv, som en handling av respekt inför din gud. Inför dig själv, då det inte finns någon annan som kan ta ansvaret ifrån dig.

In för dig själv i ekvaktionen.

Gör något

Inför dig själv

In för vad du anser är rätt, in i livet kring dig.

In för dig själv

[youtube tu6LtD9f1kg]

Kom bara ihåg att detta faktiskt gäller allt, inte bara tonenen av din hud, utan även kön, religion och kroppslig fysik. Det gäller Livet och att våga vara en del av det, genom att *Leva*.

1. <http://harryallen.info/?p=4293#more-4293>

En dag i livet (2009-07-10 18:41)

[youtube 3CSS7kfjJaw]

Detta känns som en fantastisk film att se, och jag kan inte förstå varför ingen gjort något liknande tidigare - det finns halvhjärtade försök, men här går de hela vägen. Allt rappas, från voice overn till allt mellansnack.

Kreativitet och spännande. Utmanande.

Filmen i sig är troligen långt ifrån något mästerverk, men jag gillar tanken på att dra saker steget längre och inser vilken enorm utmaning det måste varit att lägga allt i rapp format.

Det nya möter det gamla, när rim och vers kliver in från gatan och möter finkulturen på samma grund, men med så olika språk - både i ord och bild.

Men vad skiljer dem egentligen åt?

[youtube fJtvz8EHPW0]

Packat för livsresa (2009-07-10 21:16)

[1]

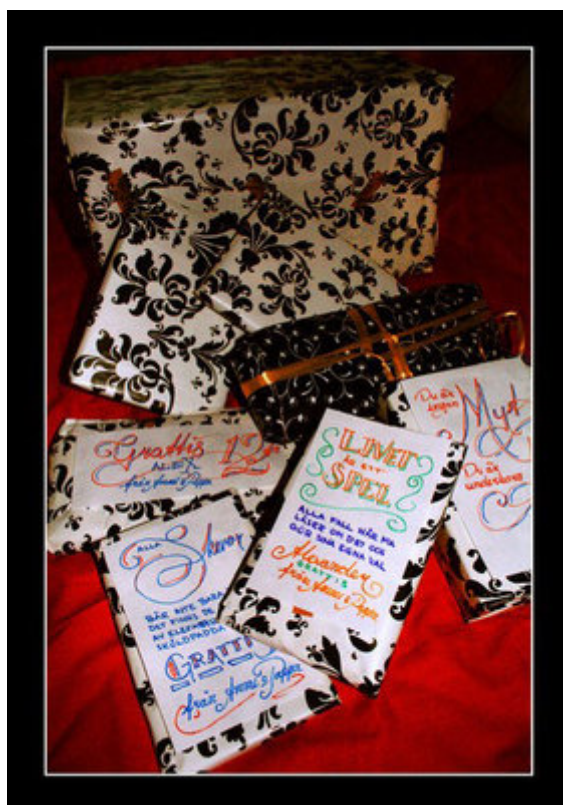
Jox 090709

Så var en födelsedag för ytterligare ett barn avklarad, det blev tårta, restaurangbesök och presenter. Det stora paketet byggde på han egen ständiga inledningsfras: "Det är det där..., som jag sedan byggde vidare på med orden: "...som ligger mellan himmel och jord, det som får mitt hjärta att slå medan jag sover... Det är det där som är min älskade lilla, lilla, men nu så stora, Joakim!".

Kvällen avslutades med film av hans eget val: **Terminator Salvation**

[youtube puAxrOTqtr4]

I rättvisans namn så lägger jag ut presenterna från den äldres födelsedag månaden innan:

[2]

Alx 090604

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/07/fdelsedag-2009-hos-pappa_0709.jpg
2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/07/fdelsedag-2009-hos-pappa_0604.jpg

Tidens signatur (2009-07-11 00:37)

Ibland så minns man plötsligt sånt som man en gång sett och undrar varför man inte ser på saker på samma sätt. Såg lite på TV Serien V idag med barnen, och mindes själv hur fantastiskt TV faktiskt var med sina rymd serier som Star Trek och de andra serierna - samma sak med filmer från den tiden.

Var det bara för att man var barn och tillät sig själv leva med i det man såg, eller var det för att det var så nytt, eller var det verkligen bättre förr?

Jag spenderade lite tid i minnet och på Yotube, vilket resulterade i en samling trailers från serier som jag minns med glädje...

Holmes & YoYo
[youtube NeJd7j-Rhtg]

De Överlevande
[youtube mNjnwCJqCY]

Pan Tau
[youtube _SsZcHOaJ6Y]

Mer öppningssignaturer finns om du fortsätter att läsa vidare i posten, genom länken här:

Baretta
[youtube Lfb-rQ4ofek]

1030

Månbas Alpha
[youtube 8DF9nDJZrdA]

Mission Impossible
[youtube mI9KhPJ-utE]

Den Osynlige Mannen
[youtube 6L4H5JIPf1M]

Lödder
[youtube 0BHQT3OmqtW]

Mork & Mindy
[youtube EbEBErW-Uc]

Alf
[youtube -NVr-vXIa-A]

Onedin Linjen
[youtube yrxabPBu4gM]

I Vår Herres Hage
[youtube qS7Z1q9hL2I]

NP Möller
[youtube shwXSnuTvMk]

Alias Smith & Jones
[youtube Os5K2fQEzUM]

Tsarens Kurir
[youtube 47Y1iiLKCe8]

De Fattiga och Rika
[youtube zagG8BxiXYI]

Maktkamp på Falcon Crest.
[youtube ypZT4lQHok8]

Kapten Zoom
[youtube SKvsKb8olEs]

Sant & Sånt
[youtube HNHgTp848zg]

Det Var En Gång
[youtube tZ7bS3Yme8E]

Dr Snuggels
[youtube oZEmSE9BFZY]

Anita & Televinken

[youtube 55F17MNfY _E]

Vilse I Pankakan

[youtube PDeR _59 _glU]

Ville Valle & Viktor

[youtube WGPhLrssDG8]

Fablernas Värld

[youtube Uj3WNYyzPv4]

Tårtan

[youtube 5QG160UduI4]

Paddington

[youtube yBO6vDfxuAk]

John Blund

[youtube 1Is _MP4DPZ0]

Ärliga Blå Ögon

[youtube I3zV-Frq5gs]

Xerxes

[youtube RtdMf _ZKzeY]

Barbapappa

[youtube zRPI7zS32g4]

Professor Baltazar

[youtube dZMztkXlsMc]

Beppes Godnattstund

[youtube khORY482vxg]

Triffiderna

[youtube 3AmykynKhMw]

Det stora skogsäventyret

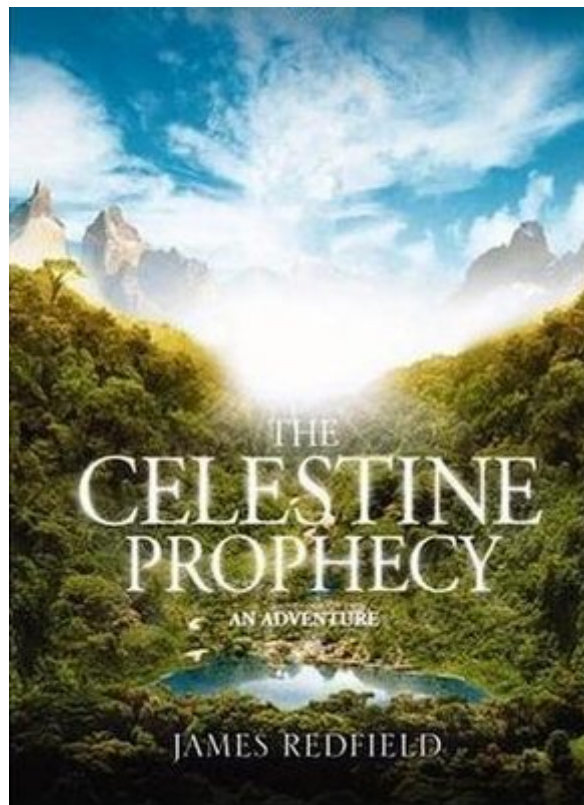
[youtube 1vqwkE4d8yQ]

Insikter och krypande tankar (2009-07-11 12:09)

James Redfields bok ”*Den Nionde Insikten*” som jag fick av [1]Tina och som hon så gärna ville att jag skulle läsa och förstå - men som jag hade så svårt att ta till mig, då den var för ”simpel” i språk, form och tanke för mig, finns tydligen filmatiserad också.

[youtube yUdDvrAFI1k]

Har tagit hem den, och skall väl kanske se den. Kan kanske ta in den i ett annat ljus nu...

-
Hörde ett uttryck här om dagen, som kändes så härligt när det kom från den mer än måttligt berusade mannen då han satt på golvet och pratade med Ordningsvakterna: *"Kronisk oskyldighet"*.

-
Tankar som blir till ord, är som de små insekterna i skogen. De som gömmer sig bakom löven, de som de flesta ryggar tillbaka från - men samtidigt också är de som håller uppe balansen i naturen, de som gör jobbet som väldigt få ser eller bryr sig om.

Har fått frågan om jag är en konstnärssjäl - Vilket jag nog är, även om jag bara vill se mig själv som levande och möjligen mänsklig...

Fick tankar tillbaka om det:

Kanske är det det som är en konstnärssjäl - att verkligen se sig själv som levande och möjligen mänsklig? På två sätt: Se sig som levande och betona det verkar inte vara så vanligt. Man tar det antingen för självklart, eller så uppskattar man inte just det att vara levande. Konstnären uppmärksammar det. MÖJLIGEN mänsklig skriver du. Jo, jag antar att du tänker på att vara mänsklig som... gott, medmänsklig eller liknande. Men min fantasi (som är både en välsignelse och förbannelse) blir ett "alien"perspektiv synligt här också. MÖJLIGEN mänsklig, blir en fundering om man verkligen tillhör den här världen. Och sanna konstnärssjälar kan nog känna så lite till och från....

Det är underbart att läsa levande tankar som fångar upp anslag i luften.

Läste en annan text som fick mig att tänka efter. Orden som var formade framför mina ögon var dessa:

Det intresserar mig inte hur du försörjer dig. Jag vill veta vad du åtrår och om du vågar drömma om att möta ditt hjärtas längtan. Det intresserar mig inte hur gammal du är. Jag vill veta om du är villig att riskera att bli betraktad som löjlig i din kärlek, för dina drömmar och för äventyret i att vara levande. Det intresserar mig inte vilka planeter som omgärdar din måne. Jag vill veta om du har kontakt med den egen sorgs centrum, om du har öppnats av dess svek eller om du har skrumpnat och stängt av rädslan för mer smärta. Jag vill veta om du kan stå ut med smärtan, min eller din egen, utan att försöka gömma den, låta den tyna bort eller försöka ”klara av” den. Jag vill veta om du kan vara i glädje, min eller din egen, om du kan dansa vilt och låta extasen fylla dig ut i fingertopparna och tårna, utan att mana oss till försiktighet, till att vara realistiska eller påminna oss om våra mänskliga begränsningar. Det intresserar mig inte om det du berättar är sant. Jag vill veta om du kan vara sann mot dig själv, även om du gör någon besviken, om du kan bära anklagelsen om svek utan att svika din egen själ. Jag vill veta om du kan vara trofast, och på så vis vara värdig att tro på. Jag vill veta om du kan se skönhet även i dagar som inte är vackra, om du kan se att ditt livs ursprung kommer från det Gudomligas närvaro. Jag vill veta om du kan leva med misslyckanden, dina eller mina, och ändå stå kvar vid stranden och ropa över vattnet till fullmånen silver: ”Ja!” Det intresserar mig inte var du bor eller hur mycket pengar du har. Jag vill veta om du kan stiga upp efter en natt av sorg och förtvivlan, utmattad och mörbultad, och ändå göra vad som behöver göras för barnen. Det intresserar mig inte vem du är eller hur du har kommit hit. Jag vill veta om du kommer att stå mitt i elden med mig, utan att rygga tillbaka. Det intresserar mig inte var, vad eller för vem du har studerat. Jag vill veta vad som håller dig

Min reaktion var denna:

Jag åtrår skuggorna som skapar mellanrummet mellan ljus och mörker, det som ger livet dess nyanser och mina drömmar är helt utan inhägnader, så hjärtats längtan får sin fulla frihet i ljuset av närvaro. Kärleken kan aldrig vara löjlig, endast de som betraktar känslor som det, kan klä sig i löjligen masker för att dölja sin brist på äkta kärlek som inte ser annat än värme.

Sorgens tårar göder marken under livssolen, som i sin tur ger kraft till tiden att växa upp som ett fullt landskap med djupa dalar, höga toppar och fantastiska ängar.

Allt som sker kring oss har inte en mening, förens vi ger det en mening - och smärtan kan antingen ge dig mörker, eller få dig att se det allra svagaste ljuset, ge dig möjligheten att känna det som ligger bortom beröringen.

Jag kan låta musiken röra min själ och få den att lyfta ovan träden och simma under gräset. Tonerna målar mitt landskap i nya färger, för att jag skall våga se saker på ett nytt sätt - även om jag känner igen dem från igår. Nya ohörda andetag från musik som inte rest min väg, får min själ att våga mer än vad modet förmår lejonet att göra när den stor framför en fiende som den vet att den måste besegra - för jag behöver inte besegra något, bara ta del av...

Jag lever efter att följa mitt hjärta och stå för det jag sagt och gjort inför mig själv, oavsett vad andra tycker och tror - jag måste kunna lita på mig själv, även de gånger jag vet att jag gjort fel.

Besvikelse är därför svårt för mig, då jag vet att jag gjort så bra jag kan - då kan jag inte vara besviken. Andra kan bli det och det kan röra mig - men istället för att låsa mig i ett svar, så söker jag kunskapen och erfarenheten samt framtida lösningar i det.

Jag tror inte på det trofasta, jag hävdar Vetskapen. Jag vill inte behöva tro, utan att jag skall veta i ryggmärgen, och jag vill inte att det skall vara fast, statiskt, stilla - utan det skall växa, leva och ständigt skapas. Jag vill ej tro att någon är mig trogen, utan jag vill ha kärleken där jag vet det utan att fråga genom att känna mig själv i förhållandet.

Jag ser skönheten i det som är levande, det som bär nyfickenhetens barn. Det som vågar vara sig själv, när andra drar upp riktlinjer för hur konturerna av vad som är fint skall börja sig. Dagar bär skönheten även då de målas i grått eller svart, lätt eller tungt. Skönheten ligger inte i dagen eller ljuset utan i

upplevelsen.

Misslyckanden är det som uppstår då man slutar försöka eller försöker förtränga verkligheten, och jag kan inte göra något av det. Jag ser inte heller att andra gör det- ibland andas människan bara, och som luftgropar faller vi, men resan fortgår ändå. Rösten från stranden ekar även om molnen täcker silverbrickan, eller om bara en skärva därav lyser.

Sorgen är en del av lyckan. Att våga möta den, att våga känna den, är något som är nödvändigt för att kunna känna lyckan utan räddsla - även då man vet att den är kortvarig eller enkelsidig. Så ordet "Ja!" hörs både som viskning och rop, samt även om förtvivlan ritat nattens stigar.

Oavsett vart jag hamnar i livet, så finns jag där för mina barn och tänker på deras bästa - så som när de var små och jag jobbade medan deras mamma var hemma. Jag tog alla nätter med dem, så att hon skulle orka dagarna, trots att jag jobbade. Sen när jag var hemma - tog jag nätterna också, för du fick jag vila på kvällarna.

Även om vatten är mitt tecken, så drar jag mig inte för att ställa mig i elden. Då det är i elden som vi lever. Det som får hjärtat att brinna och värma vattnet åt våra kroppar

Jag håller mig själv. Min nyfikenhet och skuggans spektrum ger mig nyanserna som fångar mig där andra ser en svart och vit värld.

Idag åker vi till farmor.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?cat=23>

Huvudverk (2009-07-11 14:54)

[1]

Dandelion By torgar

Fingrarna vill, huvudet vill, men resten av kroppen är på semester, eller bara en inflykt i själens ängar och har inte mycket till övers för att röra på sig, *just nu*.

Huvudet känns som en maskgros frön som bara vill sprida sig i vinden för att upptäcka nya marker och få nya blommor att slå rot, samtidigt så står kroppen stolt som ett lejon och bara blickar ut över livssteppen och ser dess skönhet i sina sköra linjer som målas upp med kolkritor.

Vill skriva, vill förmedla det jag känner, ser och tänker - men får inte riktigt ro till det. Vill forma mina intryck, vill delge mina bilder.

Men kroppen stannar upp och låter det sista L:et få sätta sig ner, krypa ihop och sätta sig likt Ferdinad och studera trädets bark.

Vill blir till Vila, där det lilla A:et blir till en kropp som sitter ihop krupen i väntan på upplevelsen.

Ser du det?

Vill med sitt vilande sista "l", då det kryper ihop och slappnar av till ett "a", börjar orden leva

för dig

också?

[youtube 7uMGH3kHhzM]

1. <http://www.worth1000.com/emailthis.asp?entry=543656>

Lämnade skuggor av struktur (2009-07-11 17:09)

Ibland kliver jag in på andra bloggar och möter ord som får tankar att växa åt andra håll. Speciellt då det kommer in på strukturering av ord och känslor, i och med att det ligger så nära min själ. Läste följande på [1]Runristarens blogg, och lämnade några skuggor...:

Handlingens Fruktar Så inte ofruktbar mark, kasta inte pärlor för svin. Utveckla dig själv, genom att söka kunskap samt umgås i positiv och framåtskridande tillvaro. Du skapar din framtid, viljan och valet är ditt. Allgode

Vad lär man sig sig av att begränsa sin närvaro till positivt umgänge och att låsa blicken framåt?

Är det inte så att det negativa, belyser vägen till det positiva och historien samt samtiden målar framtidens väg?

Att ge upp ofruktbar mark och att inte ge pärlor till svinen, så ger man upp livet som omfamnar alla, och börjar gå i en bana som blir smalare och smalare efter sina egna begär och erfarenheter. Det som tillslut leder till en själslig död - utan minnen men fylld med självgodhet vid resans slut.

Ärlighet Bygger du lögners lömska och nedbrytande tillvaro eller bygger du Sanningens resliga och ointagliga borg? Inget kan rasera Sanningens byggnadsverk, till skillnad mot lögnen och självbedrägeriet, vilka alltid grusas, ty inget döljs i evighet. Allgode

Ligger sanningen i evigheten, eller är det där som lögnen bor? Sanningen är ett verk av samtiden, och samtiden raderas ständigt av historien då sanningen hamnar i ett nytt ljus. Det som var sant igår, är en lögn idag. Det som är en lögn idag, är oftast en lögn i framtiden också - så där sanningen stänigt faller - så växer sig lögnen ständigt starkare och står kvar som monument över människans självupptagenhet

Glädje Begärs korta tillfredsställelse, fyller aldrig den tomhet du bär. Sök Jaget och du skall finna livsnjutning i Nuet, en livsglädje, vilken du alltid bär med dig. Bekom ditt inre Jag, Sanningen och du skall sakna intet. Allgode

Smultronet fyller gommen med sommarens minnen, om än för en kort stund. Tomheten är till för att man skall söka vidare - inte fylla den så fort som möjligt. Livsglädjen skall inte byggas av en, utan i mötet med omgivningen och erfarenheterna som man samlar på sig under livets resa.

Låt ditt inre få leva, men lägg det inte utåt, utan vårda det som om det vore ditt barns liv. Njut av saknaden och inse att du fortfarande har saker kvar att uppleva i livet

Vilja Den som känner allt men inte lär känna sig själv, saknar allt och är således i fattigdom, vilket resulterar i ett ständigt yttre och tomt, stimulanssökande och begärstillfredställande. Du ÄR (vilja) då din egen fattigdom. Allgode

Men är fattigdomen verkligen brist på något? Är det inte ur fattigdom och viljan att ta sig därifrån, närvaro av just vilja och lösningarnas födelser?

Är inte rikedom ett yttre, och en tomhet på det inre, ett stimulanssökande bortom det egna jaget och ett begär behov bortom själens egen lycka?

Sanningen Är du sann mot dig själv, är du sann mot ditt Jag? Är ditt yttre ditt inre, är ditt inre ditt yttre? Är ditt Jag, ditt Jag? Allgode

Denna känns sann, då sanningen ständigt är en fråga - och aldrig ett svar.

1. <http://blogg.alandstidningen.ax/runristare/>

Formbar betong (2009-07-11 22:31)

Inser att jag saknar en sak från värmland - men jag vet inte riktigt hur jag skall bemöta det.

Jag saknar stunden då jag satte mig ner och beskrev min upplevelse av att vara, varjedag, var dag. Problemet är att jag inte vet om jag skall göra det när jag är mitt i mitt vanliga liv och tidens slagverk ackompanjera skuggornas fallande toner. Känslan är att jag då fråntar sommaren sina ord som i mångt och mycket sammanfattar mitt liv och det gångna året. Jag skriver ju redan tankar i bloggen...

Men jag saknar *ändå* känslan av att se på livet i sin helhet genom att studera de små delarna. Känslan av att dagligen dela med mig av olika tankar, känslor och upplevelser till människor nära mig via ögonblickliga sms och sen sätta mig med mig själv i livet och måla verkligheten med ljus och vatten.

Hur skall jag vända och vrida på detta? *Bara göra det!* Är nog standard svaret som kommer snabbt från de flesta. Men det är också ett svar, som bara ligger på ytan och inte ser bakom känslan, något som fråntar kärleken sin värme och gör stunden till heltid. *Ja, men lämna det som det är då?* Blir troligen då det alternativa svaret, fast då låser man in stunden bakom stålgrindar och vägrar se möjligheter samt nya stigar. *Meh, gör som Du vill bara!* avslutar nog svaren, och det lämnar mig med frågan: *Hur skall jag vända och vrida på detta?*

Troligen måste jag försöka hitta en ny form, där jag låter delarna assimileras till något nytt. Bilda egen betong, en betong som är formbar och mjuk som en människokropp, men har en ryggrad och ett skelett med leder som samtidigt ger den stabilitet och styrka att leva självständigt.

Får fundera lite till, men det känns som en spännande uppgift...

Pappa (2009-07-12 00:14)

[1]

[2]Pappa och Lisa i tidningen...

1. <http://www.vf.se/Kultur--Noje/Varmland/Hon-skapade-hans-dromateljje-090711.aspx>

2. <http://www.vf.se/Kultur--Noje/Varmland/Hon-skapade-hans-dromateljje-090711.aspx>

Mina andetags skugga (2009-07-12 14:33)

Vaknade efter en skön natt och en riktigt trevlig gårdag med god mat, vin och efterrätt hos mamma, för att sedan avrundas hos bästa vännen och hans nya lägenhet, men lite mer vin och kryddiga saker.

Gick in på bloggen som [1]jag hade besök igår och såg att jag hade lite svar, samt att det fann ytterligare ett livsord, eller livsstilsuppmaning, som jag inte alls kände att jag kunde förlika mig med, men vi börjar med svaren och mina andetags skugga efteråt:

visar Historien att människan lärt sig något, av andras handlande och elände? Genom att blicka inåt, söka och fullständigt lära känna ditt Jag, finna ditt Överjag samt nå den innerliga kärleken till ditt själv, upplöses ditt ego och du blir ett med Alltet/Livet.

Vad är lärdom och vad är kunskap?

DINA tankar, ord och funderingar om alltet/Livet. Var kommer de ifrån? ...om inte historien, människan reflektioner av andras handlade etc, så att frånta de dess värde är tidstypiskt för den självgoode och egoistiske människan som tror sig vara för mer än Livet själv. Kärleken handlar om att kunna våga se sig själv bland andra samtidigt som man även ser andra - om du så vill, gudomliga den gemenskapen. Att upplösa något, även om det är ens människas ego, är att frånta livet dess skapelse och försöka anpassa in det i någon annans regelverk. Precis som samhället och religionen ser ut i dag. Livet är större än så. Där upplöses inget - utan det accepteras, vilket i grunden är samma sak, men ändå så grundläggande olika.

det finns många sanningar, dock endast en Sanning, ty handling och verkan råder över Alltet. Sanningen förändras inte, utan är. Lever du i fullständigt eget ansvar över dina handlingar, i Nu, kan du aldrig falla/rivas ner, likt lögnen. Alltets Lag, Handling och Verkan är evig, således Sanningen. Lögnen är föränderlig och skapad av människan/Jaget, vilken är ett skadande av det egna ÖverJaget/själven (Sanningen), således en viljehandling som skadar oss alla

Sanningen om att det bara finns en sanning. Vem kommer med den? För mig är sanningen individens upplevelser, och därmed något som finns på så många olika sätt beroende på upplevelser och erfarenheter. Kyrkan kom med den enda sanningen i många år om att jorden var platt. DET VAR SANNINGEN, DEN ENDA SANNINGEN, men hur sann var den? Att låsa in sig i tron på en enda sanning är att frånta inte bara människan och livet sanningen, utan även om man är trogen någon religion - frånta sin skapares tro på sin skapelse. Är jorden skapad av människan? Är människans brist att kunna se helheten, skapad av människan? Hur får människan sin sanning och erfarenhet? Vad ger människan sina lögner? Att människan är det som skapar det som skadar oss, är en sanning med modifikationer. I vems namn görs det? Varför görs det?

Det känns som denna sanning endast är begränsande, limiterande och dömande mot dem som vågar gå en egen väg, tro på sig själva och är villiga att acceptera andra människors sanningar som deras sanningar - istället för likt på korstågens och häxjakternas tid fördömma alla de som hävdar en annan sanning än den enda och "rätta"...

inre genuin livsglädje och harmoni, uppnås icke av yttre faktorer, vare sig genom materiella ting eller medmänniskor/möten. Hur kan du vara sann mot dig själv och Sanningen, om du inte utåt, kan leva den du är? Gör två (Jaget, det undermedvetna Jaget) till ett (ÖverJaget, Själens, Gud) och du skall finna livet. "Om ni låter det födas inom er skall det, som ni har, rädda er. Om ni inte tar fram det inom er, skall det som ni inte har inom er, döda er." saknadskänsla är självskapad fattigdom och gör att du aldrig lever i/når fullständig harmoni, i Nuet/livet.

Människan är skapad med ett inre och ett yttre, menar du att människan skall vända sig in och ut och inte våga/klara av att acceptera hur den är skapad? Menar du att det genuina kommer ifrån vad andra ser, då det är så viktigt att visa utåt det man känner inuti? Varför måste man göra sig själv till två för det första, istället för att vara nöjd med den helheten som man är, för att finna livet?

Ditt citat visar PRECIS vad religionen är. Det handlar inte om människans frihet - utan det handlar om skrämseltaktiker för att få en att acceptera den enda sanningen. "Gör som vi säger, annars dör du". Tack för ditt förtydligande.

För att återkoppla till religionen igen, så levde Jesus i fattigdom, likt många andra människor idag - betyder det att de aldrig hade fullständig harmoni och måste man ha rikedom, på vilket plan det än är, för att ha harmoni?

Detta är religionens akilleshäla i sin renaste och tydligaste form för mig.

För mig är "gud" enkelheten. Vilket funkar både på svenska och engelska (ängelska, the divine), Vänd på det och se de inifrån istället för att se det utifrån: gud, blir Dug - du duger som du är - du behöver inte göra dig till med över och under jag. god, blir Dog, hund, människans bästa vän - och inte någon som styr eller bestämmer åt en.

-

Möttes idag av ett nytt inlägg kring livet, och bemötte det - men känner samtidigt att detta blir min sista resa i det spåret, då jag har så mycket annat att göra och detta bara går i tankespår som jag redan haft så många gånger innan...

Samhörighet Inre genuin livsglädje, uppnås icke i yttre faktorer, ej heller genom materiella ting eller medmänniskor/möten. Vi bär alla på den största rikedom och de ändlösas möjligheter att nå

själslig frid och livsharmoni, ty Paradiset, finns inom oss alla. Avstå begär som skadar dig och andra och du skall finna att du mottager tiofalt, ty rikedom står inte att finna i yttre ting, fattigdom och tomhet, är inte avsaknad av de samma. Handling och verkan är Sanning, Sanningen är handling och verkan och således ett svar på din vilja. Du kan ej vara sann mot andra, om du väljer att inte vara det mot dig själv? Lögn, saknad och tomhetskänsla är av människan, självskapad fattigdom och gör att du aldrig lever i eller når fullständig harmoni, livsnjutning, i Nuet. Sanningen, Kärleken och tillhörigheten, är skapad av Alltet och evig. Blicka inåt, sök och fullständigt lär känna ditt Jag, finn ditt Överjag samt nå den innerliga kärleken till ditt själv, ty då upplöses ditt ego och du blir ett med Livet, således Kärleken till Alltet. Allgode

Vad är det genuina?

Om det bara finns en sanning, så är detta definierat - och är det bestämt vad det är, hur kan det då vara genuint om någon känner annorlunda?

Om paradiset finns inom oss, varför har vi då ögon och öron för att ta in intryck av andra?

Om det finns begär som skadar andra, varför har vi det då om vi redan har paradiset och vem avgör vilket begär som skadar andra? Vad är andra? Vår hunger till kött och behov av skin till kläder, skadar djur - vårt behov av grönsaker skadar natur och kretsloppet - då vi är så många. Vem avgör om det är ett begär eller en ren överlevnadsinstinkt? Vem avgör vilka som kan skadas? Vårt överjag avgör det enligt ett tidigare svar från dig, då om vi inte följer det - så dör vi! Vart placerar det då överjaget, livet och guds begär? Skadar det inte oss då?

Genom att följa guds väg, eller vilken tro som helst - så är man inte sann mot sig själv, utan man söker en sanningen som skall innefatta alla. Därav är man inte sann mot sig själv, så därmed är man inte heller sann mot andra.

Vad i handlingen och verkan avgör sanningen? Hitler hade sin handling och verkan? Så som i alla andra krig -oavsett om det varit över olja, eller religion. Handling och verkan - är det sanningen som vi skall leva efter?

Min sanning är verkligen inte din sanning.

Min sanning är att ständigt ifrågasätta och ständigt våga ifrågasättas. Att ständigt våga se saker i nytt ljus och använda sig av de erfarenheter, upplevelser och iakttagelser som jag ackumulerar under mitt livs gång.

Att lögn, saknad och tomhetskänsla skall vara en självskapad fattigdom är ett hån mot alla de som förlorat ett barn eller någon som stått dem nära. Ett hån mot alla de som drömmer och brinner för något. Ett hån mot människan och hela livet. Saknad och tomhet är kontraster som behövs för att man skall kunna känna helheten - helheten skall innefatta allt, och detta inkluderar även lögnen.

Annars är sanningen inte nödvändig, och helheten inte fullständig.

Blicken som du talar om är den blinde och döves, utan förstärkta sinnen - bara den ensammas dröm om att stå själv i en värld av överflöd.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2552>"

När nyfikenheten gäspar... (2009-07-12 22:31)

"...allt bara bra, förutom de dagar som jag gråter, då är det bara bra..."

Citerar mig själv och funderar över människans frälsning. Det är märkligt - varför känns det som att insikten inte är något annat än ett instängd av sinnen?

Jag skrev igår också *"Denna känns sann, då sanningen ständigt är en fråga - och aldrig ett svar."* ang. det en människa kallade för Sanningen. Svaret jag fick på det var: *"handling och verkan är Sanningen, Sanningen är handling och verkan och således ett svar på din vilja."* vilket fick mig att replikera med följande korta fras: *"Nu tappade förstörde du styrkan i det jag såg i dina ord kring detta. Synd."* Dagen idag, gav mig fler svar och innan jag hade bestämt mig för att låta det vara fick jag detta: *"vad grundar sig din subjektiva bedömning/uppfattning på? Endast ett kort konstaterande utan förklaring/motivering, ger inget positivt/uppbyggande åt debatten."*

Mitt slutgiltiga frånfälle från det samtalet blev dessa ord:

"Endast ett kort konstaterande utan förklaring/motivering, ger inget positivt/uppbyggande åt debatten." Det säger oerhört mycket om alla de ord som jag läst här av dig - de säger inget, de tar inget ansvar, det ser inte andra människor, det ser inte det unika, det mänskliga och levande. Jag ser bara något dött, något trångsynt, någon kvävande och något som segregerar kärlek från liv, människor från varandra och själ ifrån hjärta, i alla dina ord här. Jag ser någon som förlorat meningen och sig själv och istället söker sin trygghet bakom skyddande ord om "allt". Ditt tänk om "renlighet" och "utrensning" som jag läser i svaret till en annan på din blogg ("be inte om ursäkt för att du inte förstår vad jag vill ha sagt. Jag menar Energin vi alla består av och Ljuset/Själen vi alla bär, alltså ÖverJaget (fysiska energin, Skapelsekraften, Gud etc.). När det gäller utrensningen av "störningar" för att fullkomnas, fungerar jag som så att vet jag om att jag har sand i motoroljan på bilen, byter jag inte ut lite olja i taget, utan tar genast bort alla olja och ersätter den med ren.") - visar den tanken som jag var inne och det som du snuddar med ditt överjag utan att jag såg det tidigare: Nietzsche och Övermänniskan, den renblodiga människan och nazistens samt religionens förhållningsätt till allt som inte är renblodigt enligt deras egna enda sanning. Det är ignorant och trångsynt, samt väldigt dömande över både människan och eventuella gudar. Det är ett förakt mot människan och det medmänskliga. Jag lämnar detta nu. Det ger mig bara riktigt dålig smak, och får min nyfikenhet att gäspa. Lycka till med att hitta det du söker, och när du gör det - så kanske du har styrkan att förmedla det utan ignorans mot det unika och fria, samt kan göra det med ett engagemang som lyfter, inspirerar och får folk som läser det att känna kärleken och värmen i det, istället för att känna att man helt står utanför.

You see, Doctor, God didn't kill that little girl.
Fate didn't butcher her and destiny didn't feed her to those dogs.
If God saw what any of us did that night he didn't seem to mind.
From then on I knew...
God doesn't make the world this way.
We do.

Har sett Watchmen ikväll med barnen, och känner mig kluven - jag gillar å ena sidan att filmen får ta tid, att tempot tillåts sjunka in, och ger det hela en mänsklig puls, jag gillar många av formuleringarna. Fast å andra sidan, så tappade jag intresse, fick inget grepp och tyckte den var tråkig. Undrar om det har att göra med att jag gillade **X-Men** men har svårt för Amerikanskt 30-50-tal på film, något som genomsyrade filmen trots att den utspelade sig på 80-talet)

[youtube E4blSrZvPhU]

Jackie Earle Haley är fantastisk i rollen som Walter "Rorschach" Kovacs, och jag tror faktiskt att han kommer att axla rollen som **Freddy Krueger** galant när nyinspelningen kommer av *Terror På Elm Street* kommer nästa år.

Rorschach's Journal.

October 12th, 1985:

Dog carcass in alley this morning, tire tread on burst stomach.

This city is afraid of me.

I have seen its true face.

*The streets are extended gutters and the gutters are full of blood and when the drains finally scab over,
all the vermin will drown.*

*The accumulated filth of all their sex and murder will foam up about their waists and all the whores and
politicians will look up and shout "Save us!"...
and I'll whisper "no."*

Filmen ligger fortfarande kvar i mig, som skärvor av något värdefullt.

Undrar bara var det en gång var.

Anonymiteten har fortfarande sin baksida. (2009-07-13 11:26)

Läser på **Aftonbladet** om precis det jag hävdade tidigare. [1]Snart kommer vi att få se baksidan av det som alla slogs för med Piratpartiet. Anonymiteten har sin baksida.

[2]Tycker dock denna artikel är otroligt missvisade och i mångt och mycket kränkande mot alla oss pappor som kämpar för våra barn, även om jag inte läst bloggen som hon skriver om.

Att det är en *pappa* som gör det spelar ingen roll - artikel hade varit minst lika viktig, och om än kanske bättre om det hade stått "av **förälder**" istället för att hänga ut pappan. Men tyvärr är det så nästan alltid när det kommer till vårdnadstvister. Har läst så otroligt otäcka historier på Pappaliv forumet där man upplevs som en separat sak utanför familjen. Det är kvinnojourerna som i många fall utbildar socialsekreterare, något som tyvärr återspeglar sig i deras bedömningar och ställningstagande mot mannen.

Den senare artikeln beslyser också ett annat spännande ämne. Det är intressant att läsa hur man vinklar saker olika för att få fram sin poäng. För någon månad sedan pratade man om ungdomarnas framåtskridande, om samtiden och friheten på nätet - det var ungdomarna som skulle bestämma över vår framtid, alla andra hade bara inte fattat vad livet i dag handlade om och bara var rädda för det som de inte förstod.

Nu i eftertänksamhetens vindar beskrivs samma ungdomar som: "*Barn och ungdomar skriver elaka saker till varandra, hotar, mobbar, kränker varandra i det oändliga.*".

No shit?

Välkommen till verkligheten på nätet. Den verkligheten som alla vuxna och ungdomar med samhälls ansvar varit med att skapa genom att bidra till den och göra den legitim genom att inte sätta sig in i frågan om skyldigheter på nätet, utan bara jagat guld i slutet av regnbågen...

1. <http://www.aftonbladet.se/nojesbladet/article5503632.ab>

2. <http://www.aftonbladet.se/debatt/article5503695.ab>

Sanningen om hemligheten (2009-07-13 11:45)

Läser vidare på [1]Levas blogg om en bok som hon hade råkat köpa "*Bortom the Secret*", vilket jag tolkar som en sansad och nykter bild av vad som ligger bortom den Amerikanska drömmen förpackat i

en andlig täckmantel, som filmen och boken: *The Secret* var och är.

Leva, listar flera citat från boken som hon hittade, som bjuder på en mänsklig styrka och liv:

- Dina tankar skapar inte allt som händer i ditt liv. Vi lever inte i isolerade världar.
- Det finns något som man kallar grupptankar eller kollektivt tänk. Andra kan påverka dina tankar både positivt och negativt.
- Kom ihåg att en del av det som händer kanske inte är ditt eget fel. Det är den berättelse du berättar om dig själv och händelsen som är viktig.
- Alla känslor har en gåva till dig, och alla känslor är dina vänner.
- När du blir herre över dina känslor kan du dra till dig det du behöver för att uppfylla själens behov i stället för egots.
- Ondska är bara baksidan av livet, och ondska existerar i världen.
- Ondska är något som tidigare var bra, som inte längre är användbart men som vägrar att dö.
- Ondskans funktion är att blockera medveten utveckling och försöka hejda rörelsen mot det högsta goda.
- Antingen det är medvetet eller inte kan andra försöka sabotera för dig, så att de mår bättre på din bekostnad.
- Om du vill manifesteras Anden i världen är det av avgörande betydelse att du lär dig hantera andras motstånd skickligt och harmoniskt.
- Att veta vad du inte vill ha är lika viktigt som att veta vad du vill ha. Lär dig använda både attraktionslagen och repulsionslagen.
- Du kan äga okunskap och oskuldsfullhet inom dig, och det i sin tur kan göra att du inte lyckas manifesteras vad du vill ha eller hindra dig från att verka mer effektivt i världen.
- Förlåt dig själv för att du inte lyckas dra till dig det som du tror att du vill ha och behöver. Hitta sedan kontakten med själen och Anden igen, och fortsätt på nytt.
- Även de bästa planer kan gå snett, så var öppen för överraskningar på vägen.
- Tålmod, uthållighet, harmlöshet och omdöme är alltid värdefulla egenskaper, men de är helt nödvändiga i det avslutande steget av attraktionsprocessen.

Hemligheten är ingen hemlighet, det är bara ljuset och mörkret i allas vårt liv - det är vardagen, omtanken, respekten, medmänskligheten och det personliga ansvaret.

1. <http://livetleva.wordpress.com/2009/07/13/musik/>

Apan från den blå planeten (2009-07-13 12:52)

Gjorde en kul sak som går i samma bana som [1]numerologin gör och födelsestecken, baserat på ens födelsedata så får man fram saker om ens personlighet. Denna gång handlar det om Maya folket och deras tolkningar.

jag blev:

Blue Planetary Monkey
Green Central Castle of Enchantment
Earth family - Cardinal
Clan - Truth
I perfect in order to play
Producing illusion
I seal the process of magic
With the planetary tone of manifestation
I am guided by the power of self-generation

Förklaringen kring detta inleds med följande ord:

Blue Monkey represents the Divine Child, the child that is ever in a state of open-hearted wisdom, innocence, trust, simplicity and joyful wonder. What would it feel like to actually BE a magical child

in this culture and time? The secret that very few know - because they may feel more comfortable trying to protect themselves - is that the divine child offers the strongest of all protections, the invulnerability of openhearted Love. Through innocence, a kind of immunity is created that allows the divine child to be TRANSPARENT so that the apparent 'slings and arrows' of the world can pass right through without being personalized into wounds, reactions or hurt feelings. This is the path of innocence regained. Transparency is the path of the new consciousness.

[2]Här kan du läsa dess helhet på *svenska* genom Googles "översättning".

[3]Gör din egen läsning

Blue Monkey is your Conscious Self - who you are and who you are becoming.

Blue Monkey represents the Divine Child, the child that is ever in a state of open-hearted wisdom, innocence, trust, simplicity and joyful wonder. What would it feel like to actually BE a magical child in this culture and time? The secret that very few know - because they may feel more comfortable trying to protect themselves - is that the divine child offers the strongest of all protections, the invulnerability of openhearted Love. Through innocence, a kind of immunity is created that allows the divine child to be TRANSPARENT so that the apparent 'slings and arrows' of the world can pass right through without being personalized into wounds, reactions or hurt feelings. This is the path of innocence regained. Transparency is the path of the new consciousness.

Look deeply into the eyes of a happy two year old. There you will see the innocent trust, openheartedness, and spontaneous joy that typifies the divine child. Imagine yourself as an enlightened two-year old, in a state of ecstatic communion and delight. In childhood, you didn't have to remember to be playful - you could easily and fluidly express your emotions. You didn't have to understand whys and wherefores - you knew with your heart. This is your natural state of being, the state of ecstasy, the path of revealed innocence.

In Western culture, many people have a distorted understanding about what it is to be a human being. We are often taught that successful adults are responsible, serious, rigid, controlled and goal oriented. In your journey with society, your developmental stages may have been incomplete. The natural sensitivity, fluidity, and freedom of the child may have been left behind in partial passage. Perhaps your inner child was wounded or treated insensitively, and you carried this unresolved process into adulthood. Blue Monkey encourages you to bring forth this incomplete or wounded part for integration and healing.

In this New Myth, your spontaneous, divine child will usher in and anchor the new frequency. How can you heal your inner child? Explore what truly gives you joy. Find types of work that support your sensitivity and create deep satisfaction. Be simple: love, play, dance, draw, colour, sing. These activities are for all divine children - they serve the expression of the magical child in everyone. Consciously make time for the joyful freedom and magic of play!

The number for Blue Monkey is eleven, the vibration wherein novelty and spontaneity break down resistant forms. When unity merges with Essence Self, a mystical foundation is created that disintegrates old patterns. This is actually integration in disguise. As your walls tumble down, they crack into a smile, and the illumination of self shines through.

Blue Storm is your Higher Self & Guide.

Blue Storm is the initiation by fire, the lightning path, the arrival of the thunderbeings who bring the final transformation. To the Maya, Blue Storm represents the storm, the thundercloud full of purifying rain, and the lightning that shatters any false structuring of reality. Blue Storm is the purification of the 'body temple' and the ignition of the light body. In these last years of a twenty-six-thousand-year Mayan grand cycle, Blue Storm comes to help you in the disintegration process that moves you from separation to ascension. This initiation by fire breaks any false containers of self that cannot withstand the flame of transmutation. Only your true identity will live through these fires, for you will be reborn in the heart of All That Is.

Blue Storm provides the water that purifies and quenches your spiritual thirst. In this state of consciousness, you stand willing to surrender everything. You give up what you seem to be in order to become fully what you are. You step into the fires of the unknown, and you are changed forever.

Allow Blue Storm's storm to purify and cleanse you.

Blue Storm catalyzes and prepares your nervous system and circuitry for complete transformation. It is the electromagnetic storm of transmutation, the clearing and quickening of your physical, mental, emotional, and etheric bodies. As you become aligned with the descending energies, and evolve in consciousness, your body's vibration is raised, becoming less 'dense'. Your new alignment ignites the quickening process that transmutes the shadows of the past, including experiences, judgements, thoughtforms, and old patterns that have held you back.

As you move into this new vibration, you may feel off balance. In this transformational shift, you will feel unusual quickenings on every level of your being. You will sense emotional and physical 'imbalances' and restructuring. Your issues will be catalyzed and brought out for you to address. By being present with your old patterns you have a unique opportunity to access the energy of Blue Storm, which is experienced as an inner transformational 'storm', a natural part of the process of vibrational shift and quickening.

Whether you are experiencing these changes consciously or unconsciously, the vibrational change is adjusting your energy pattern to accommodate the flow of the language of light. These new frequencies feed you on every level of your being. As your transformation progresses, you quickly become aware of the unconscious material you still need to process. No longer can you escape the effects of your belief systems. Fears and negative images can all be felt very quickly. The transformation is experienced as if it were happening 'from the inside out'. Things seem to 'cook' inside you.

Remember that you have chosen to take part in this rebirth, both on a planetary and a personal level - the planetary dream, the miracle on Earth, is what brought you here! You are becoming the living model of the new reality. As an emissary of the great change, you are a transformer of the collective myth. Riding the crest of the wave, you are travelling both outward and inward on your journey home - for yourself and for all those who will follow after you.

A simple catalyst for this catapulting force is the integration of duality within. The personal integration of shadow is what will create the miracle! Personal shadow is simply that which is separated from the full light of consciousness. By integrating shadow, you are freed from delusions of right or wrong, good and evil. Shadow provides an opportunity for you to bring in all of your expanded essence.

Consciousness is a structural metaphor that is calling for transformation. As your consciousness becomes crystallized, narrow, and complex, it invites the process of dissipation to 'unravel' and break it free. As you travel the spiral vortex of light, expanding into ever-widening realms of truth, your crystallized energy breaks down and transcends form. This process can be very intense, but if you

embrace it, you can be transformed into a freed adventurer - a divine actor who can play any part without becoming attached to it.

White Dog is your Subconscious Self and Hidden Helper.

One of the gifts of White Dog is the calling in and recognition of other companions of destiny. Other beings with the same longing are waiting to meet and acknowledge you - beings who can see you as you authentically are. When you have truly been seen, you feel empowered, and remembrance of a shared sacred trust is ignited. This is a natural process, divinely designed for recognition through vibrational affinity, freed from personal expectations.

White Dog can be seen as an access point for developing relationships with guides, totems, allies and guardians. There are many ways to work with these spiritual guides, including guided visualizations, shamanic journeys, and meditation. A useful construct is viewing them as aspects of yourself, part of your life stream that is asking to be integrated. Remember, there is no 'other'. In this grand adventure, you are being asked to embody all that you are.

Profound insights are garnered through shared purpose and relationship with others who are willing to be in their truth and integrity about the light and shadow aspects they perceive in themselves.

Similarly, intimate relationships can be viewed as unique opportunities to bring forward in each other deep emotional patterns to be transformed. In this case, those you have drawn to you hold the ability to assist you in your own integration as well. There are no mistakes. Be willing to look deeply into the truth held within any relationship. The expression of intimacy is a gift of love; the lack of it may be a symptom asking for honest communication and healing. It may also be guiding you to reevaluate your relationship and the purpose it is serving.

White Dog signals a breakthrough in your life: new beginnings, new perceptions, new allies and friends. As you express more authentically who you are, you draw your true family closer to you. With your guides and companions, you have the ability to manifest your inspired visions and dreams. Recognize the eyes and hearts that spark the remembrance of a sacred trust.

The harmonic wisdom of White Dog is affinity, the attraction of like vibration or substances for one another. Spiritual affinity is not limited to family kinship - it is part of the natural affinity between companions of destiny. Such companions are drawn together by the same aligned force that draws iron filings to a magnet. Companions of destiny are drawn together to do work that is naturally harmonious.

On the surface at times, it may seem that you have little in common with these companions, yet the attraction remains. This is because Essence Selves are often committed to work together long before they meet in the physical world. This is a natural process of affinity, rather than a process motivated from personal desire. Follow this guidance into your unfoldment within the larger pattern.

Red Dragon represents your Challenge and Gift. With maturity and awareness this challenge will turn into a Focus. This is what you desire to learn in this lifetime.

In the shadow of Red Dragon are found issues of trust. This can appear as a lack of basic trust in the Source to nurture you and provide what is needed for your journey. Perhaps you do not trust in life's transformational process to bring you the perfect lessons and gifts required for your growth. Primal trust implies the understanding that there are no mistakes and no victims - only lessons, gifts, and growth processes on the way to wholeness. If you perceive that there are no mistakes as you move toward wholeness, then learning to trust the transformational process becomes much easier.

Trusting, however, does not mean acting blindly without awareness or waiting without action; it means moving forward with and learning from your journey of experience. No matter what the appearance, whatever manifests in your world actually holds potential gifts on the path to wholeness. In the cycle of giving and receiving, trust is like the lubricant that eases the way for the transformational process. And when you understand that every particle of the universe is made up of love, then trusting can be perceived as a natural state of being.

In the shadow of Red Dragon are hidden feelings of unworthiness to receive, often manifested as embarrassment or discomfort when others offer you something. These feelings can stem from many places. Often then stem from early childhood, when your gifts may not have been received or when you heard that "it is better to give than to receive." Or perhaps you developed a reality based on praise for being "self-sufficient" or not owing anyone anything. Regardless of the source, these feelings spring from only a partial truth. You are intrinsically worthy to receive, simply because you are. Love just is, and you are part of the cycle of love.

In the shadow of Red Dragon, you may also be overly identified with being a source of support and nurturance for others - the caretaker or a 'cosmic mama.' Giving without receiving is limiting. In Western society we are unknowingly taught to be dependent and co-dependent. Perhaps from an inability or unwillingness to nurture and support yourself, you have abandoned yourself for another. Perhaps you expect that other to know intuitively what your needs are and to meet them without direct communication.

As an example, the shadow of Red Dragon might say, "If they really loved me, they would understand how I feel"; or "If I have to ask for it, it's not worth it." In other words, you may be avoiding responsibility for being aware of and communicating your own desires and feelings. In the shadow of Red Dragon there is the belief that love is magical, that relationships should just 'happen', and that love is a need rather than a natural state of being.

If you are in the shadow of Red Dragon, you are being encouraged to step into the primal waters of your being to discover the core of your self-acceptance, your intrinsic value, your own wholeness. Find the wellspring of your feelings. Be willing to explore more fully and honestly, expressing your true desires, dreams, and truths.

Yellow Star is your Compliment - something that comes naturally to you.

You are a starseed! You contain a holographic 'seed packet' of your evolution into the Mind of Light and the energy that directs you toward wholeness. This resonance offers an expanded view of the larger self and new ways of perceiving reality. Through self-acceptance, you are gifted with this journey. Yellow Star is ignition, like a cosmic milkweed explosion of resonant sparks. It is the launching pad from which you can hear the rumble of the rocket of your accelerated evolution.

The energy of Yellow Star may be experienced as a gentle rocking that becoes a floating and spiraling sensation, ending in a rush of feeling as you move into expanded reality. This sensation has been described as gently cascading fireworks, shimmering burst on the tapestry of Creation. Cascade into this uncharted perspective. Flow on the cosmic winds wherever Divinity directs, arching back to this reality wth a new experience of self.

Yellow Star's starseeded gift is the revelation of the harmony that unites all things. Instead of just aspiring to be harmonious, become harmony. Practice harmony not just as an abstraction, but as a living reality. This practice blends different energies, thoughts, people, and processes. Act on intuitive guidance as to what to combine and when. As you begin to follow your heart, you will know the feeling of being on the return path to the stars.

Yellow Star offers you the ability to hold a greatly expanded focus, a unity of awareness that encompasses aspects of the larger constellation of self. An example of this would be a simultaneous awareness of the desires of the existential self and the truth of the Essence Self. This star harmony encompasses the greatly enlarged perspective of your starseeded self, the part within you that holds the potential of your greatest destiny.

Unlike the preceding 7 tones, which were separate and distinct, Yellow Star begins a more complex harmonic series as it completes the preceding octave. On a spiritual level, Yellow Star begins the development of higher being. The fundamental tones that occur in this series are of a more expanded frequency than those of the preceding seven tones. In this new octave, there is alignment in the harmonies of Earth and the harmonies of the stars that are now being sounded on Earth. Yellow Star is the first in a series of star harmonies that evoke accelerated growth of the starseed potential within you.

Your Tone is Tone 10 - Planetary

Intention, true identity, foundation of Essence Self, aligned manifestation.

Ten is the ray of manifestation, the foundation of individual self manifesting its true identity, the foundation of Essence Self. A potent manifestation awaits you. Two worlds combine. The key to manifestation in all realms is through clear intention and the embodiment of your divine essence. What does your heart desire to manifest? Begin by aligning with your essence. Essence aligned with intention creates an etheric thoughtform, an "energy matrix image." As long as it is unrestricted by limiting beliefs, the energy pattern emerges and evolves. As it evolves, it aligns with the larger pattern until finally it is released into manifestation.

The Planetary Tone of ten is asking you to look carefully at your own foundations. What structures and belief systems is your reality built on? What foundations motivate your choices? You are now creating a new foundation, walking into all that you are - your Essence Self. As the foundation of your Essence Self emerges, others will recognize your true identity. When you are in resonance with the universe, manifestation is a natural by-product.

**

Ovanstående stycke är hämtat från boken: "The Mayan Oracle - Return Path to the Stars" by Ariel Spilisbury & Michael Bryner

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=728>

2. http://translate.google.se/translate?hl=en&sl=en&tl=sv&u=http%3A%2F%2Fwww.astrodreamadvisor.com%2F%2Fblue_plan_monkey.html

3. http://www.astrodreamadvisor.com/free_mayan_readings.html

vilar i stadens skugga (2009-07-13 15:52)

Värmen ligger under en lätt slöja över huvudstaden. Den varma asfalten blandar sig med doften av de heta bladen från buskarna längs husväggarna.

Detta är mitt sommar Stockholm. Att äta en glass medan den smälter längs lugna citygator, är som att dansa i en solstråle över en blommande sommaräng. Den som inte kan känna likheten, har antingen aldrig dansat över en sommaräng - varesig dag eller natt, eller så är den blind för skönheten då den vilar i stadens skugga.

Detta är livet - att finnas mellan natur och mänskligheten.

Detta är att leva - att njuta mellan det uppenbara och det dolda

oförlorade ögon (2009-07-14 01:09)

Har suttit och slappnat av framför DeviantArt ikväll och fått så mycket inspiration till nya bilder och hur jag skall göra med befintliga bilder.

Känns som om jag får möjligheten att se bilder med helt nya ögon, orörda ögon, oformade ögon, oförlorade ögon...

[1]

Hittade flera bilder som jag verkligen skulle vilja ha på väggarna...

Imorgon får det bli att vi stannar hemma, så jag kan testa några av mina egna idéer - samt börja fixa med det ständigt växande berget av bilder som måste redigeras.

När jag gick igenom alla bilder så började jag fundera på min eventuella tatuering igen.

Ett kors i form av en streckkod och under dess vingar skall barnens personnummer stå, och mitt återfinns under den stående pelaren. Så har min tanke varit under en längre tid. Men jag har funderat på vad man skall göra kring foten. Men idag kom det till mig.

Korset skall stå på ett schack bräde, som försvinner bakom korset i en våg/ett hav, och brevid korset skall det komma en vit varg gående.

Allt detta skall symbolisera en tro. samtidigt som den slår ett slag med religionen som säljer ut sig till krig och dömande. Vattnet är mitt element, och den vita vargen har ofta återkommit i mycket kring mig.

Sen har jag en annan som jag vill göra sen - tanken av en gråtande döds-kalle, med Kalle Anka näbb och två fiskar under - den handlar om min frihet och liv på så många plan...

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/07/____cherry_eyes-mprox.png

Kunskapen att kunna skriva (2009-07-14 12:03)

Jag blir rädd.

Riktigt rädd.

Läser på nätet och känner hur kall jag blir längs hela ryggraden.

En blogg har stängts ner för att den anses vara *osund*.

Riktigt otäckt.

Moralens väktare hävdar att de motarbetar ett *osunt* beteende, att de kan avgöra vad som är rätt, bra och bäst för alla. De säger sig indirekt ha kunskapen om hur alla människor skall vara. De vet vad som är bra och vad som är dåligt. De är bättre än andra på att avgöra och förstå saker som skrivs.

Riktigt läskigt.

Dem säger sig motarbeta *egofixering, mode och yta*, samtidigt som de vill tvinga på andra sin yta, och sin livsstil och livsåskådning. Har du inte den är du inte bara annorlunda, du är även osund. *Som ohyra*. Du skall motarbetas och rensas bort.

Är detta frihet?

Är detta respekt?

Är detta sunt?

I en artikel [1] säger en av dessa personer följande: "*Det är jäkligt obehagligt. Det stod en massa personliga grejer, det är en form av hot, man vet aldrig hur fanatiska hennes fans är*". Detta kommer från en person, som tillsammans med andra gått till attack mot en enskild individ, och kränkt denna person på ett privat och personligt sätt.

Faktum är dessutom också att offentliga personer lider betydligt större risk av att skadas av fanatiska hatare, än tvärt om.

Dessutom så är det ju så att om dessa personer inte skrivit något dumt, så finns det ju inget för de sk. fansen att ta av för att gå till mot attack. Var det inte så att de dessutom (igen) hävdade att de ville vara ett motstånd och slås för något?

Detta kräver ju att någon slår tillbaka och gör motstånd. Annars blir det ju bara *misshandel och förtryck*...

Det skulle ju vara en intressant vändning, om nätetsriddare insåg vad deras eget agerande resulterade i...

Dax att lära sig att det skrivna ordet faktiskt låter lika högt som den misshandlade människans skrik när du slår med det.

Dax att lära sig att bara för att du skriver något, så betyder det inte att du inte behöver ta

ansvar, att du inte behöver stå för det, att du inte behöver tänka efter - att du inte behöver inse dess konsekvenser.

Alla känner till och använder sig av ord någon gång i livet med tanken på att orden är det starkaste vapnet. Det man glömmer bort i den tanken är att vapen dödar. Så använder du ord i något som du kallar för kamp eller strid, så måste du vara medveten om vad du själv gör och att ingen går ur det utan blod på sina händer.

Ingen är oskyldig. Frågan är bara vem som avgör vems blod som är mindre värt.

Läser i [2]en krönika följande avslutande stycke: ”Att skriva på digitala medier handlar om att gå i närkamp med sina läsare. Att prata med dem. Påverkas av dem. Och att inse att lite digitalt bajs i brevlådan är betydligt trevligare än verkligt dito.”. Det är en skrämmande läsning och ett tragiskt förhållningssätt. Det handlar inte om en *kamp* och det handlar inte om vilken skit som är *trevligast*.

Det *borde* handla om respekt, integritet och modet att våga möta människor utan att gömma sig.

Update: Läste just en riktigt intressant blogg rörande detta ämne, som hade hittat en intressant vinkel på det hela: [3]Bloggofären är den nya kvinnofallan – del II. Även **Leva Livet** skriver klarsynt och tänkvärt om saken: [4]Egentligen....

1. <http://www.aftonbladet.se/nojesbladet/article5493549.ab>
2. <http://www.aftonbladet.se/kultur/article5508829.ab>
3. <http://trollhare.wordpress.com/2009/07/10/bloggofaren-ar-den-nya-kvinnofallan-del-ii/>
4. <http://livetleva.wordpress.com/2009/07/14/egentligen/>

Angeldance (2009-07-14 18:06)

Tog en bild av min son...

[1]

*"En ängel dansade i hans ansikte
när han skrattade"*

Glöm bort ansiktet och se endast skuggan, skuggan av en ängel som dansar...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/07/angeldance.jpg>

Med min själ på utsidan. (2009-07-15 00:58)

De säger att jag haft tröjan in och ut hela dagen.

De har fel.

För det första så har jag varit inne hela dagen. För det andra så skall det vara så här.... Jo... Eh, joo, sa jag...

Kris Kross vända på byxorna bak och fram - men jag vet åt vilket håll jag skall, och vart jag går. Skulle tröjan varit in och vänd, så är det bara en spegel av mig.

Med min själ på utsidan.

Så skall det vara.

Tror jag.

Att börja och att sluta (2009-07-15 20:58)

Jag har krupit till korset idag.

Inser att jag gjort fel.

Men problemställningen var svår.

Det handlar om barnen.

Den senaste tiden så har det blivit att de varit inne i egna saker, men ändå lyssnat på andras samtal - då de inte gjort denna till 100 % så har det ständigt frågat "Vad sa du?", "Vad pratar du om?" och jag har sagt åt dem att inte fråga hela tiden.

Så *fel* av mig.

Insåg det själv när jag pratade om det. Hur fantastiskt är det inte att barnen är så nyfikna, så intresserade av att veta, förstå och ta del? Tänk om det hade varit tvärt om - att de inte hade brytt sig allt.

Så det är mitt ansvar som vuxen att faktiskt bemöta den kraft som det faktiskt tar att fråga om *vad* och *varför*. Det är mitt ansvar som pappa. Att vara deras förbild, att visa dem att det är *rätt* att fråga - om allt, och att det *aldrig* är fel.

Att fråga är aldrig fel.

Det är bara en förutsättning

för att något skall bli rätt.

Så ikväll hade vi ett riktigt familjemöte i härlig 60/70-tals anda där vi pratade om våra dagars struktur, ansvarsområden, och vad var och en av oss behövde tänka på - samt berömde varandra.

Mitt i detta så kom ett spännande resonemang från mig, som jag fortfarande håller och har en viss form av betydelse. Det händer ju att killarna bråkar - som alla barn, och det blir knuffar, slag och ibland t.o.m. sparkar - följt av orden: "*Det var han som startade!*".

Idéen som jag la fram byggde dels på en "lek" som jag märkt att ungdomar har idag, och dels en tanke om ansvar och verkan.

Detta var min idé och tanke:

Om ni skall bråka, så *får* ni slå varandra på överarmen, MEN - och det är detta är är navet i hala tanken - varje slag kostar ett slag tillbaka! Vid en första tanke tror man nog att detta bara blir mer slag och att det aldrig tar slut, men min tanke och resonemang med barnen gick längre. Jag menade på att då var det upp till var och en att avgöra om den verkligen ansåg att det var värt att få ett slag tillbaka. Första och andra gången, är säkert inga problem - men när muskeln börjar verka - och du vet att om du slår, så får du ett slag tillbaka, kan få dem att känna efter och själva avgöra om det är värt det.

I det långa loppet hoppas jag att detta skall få dem förstå att handling och verkan, istället för att gömma sig bakom "*Det var han som började!*".

Det känns fel att säga att de får slås, men å andra sidan så vet jag att de gör det - och de lär sig att ett slag alltid resulterar i att någon slår tillbaka, och den lärdomen känns som en oerhört viktig lärdom att ta med sig genom resten av livet. Det spelar ingen roll om du anser att du har rätt eller fel när du väl slår någon. Det spelar ingen roll att du slår först. Vad som spelar någon roll är vad *Dugör*.

Att slås är aldrig en lösning.

Det är bara en fortsättning

på något som borde sluta.

Se mot solen (2009-07-15 22:40)

Blir så stolt att lyssna på mina barn.

De fick höra en lång, spännande historia om ett homosexuellt par, som började med just den frasen: ”*Det var ett homosexuellt par...*”, och sen följde en berättelse över hur fantastiskt de hade gjort med ett hus, och hur otroligt bra det blev - så istället för att sälja det, som hade varit ursprungstanken, så valde de att behålla det.

Min yngste sön hade en fråga efter att berättelsen var klar.

Vad hade det med att de var homosexuella?

Jag ler med hela hjärtat och minns äldsta sonens ord från något år tillbaka: Homospeciella. För honom var alla lika speciella och det sexuella hade inget med hjärtat att göra - för som han sa. ”*Jag har inte haft sex, men jag kan ändå vara kär i någon...*”.

Jag är så glad och stolt över att de ser människor, och inte bryr sig om hurvida de är storväxta, utlänningar, religiösa, eller vilken sexuell läggning någon har. De ser människan.

Undrar vad som gör att vuxna så sällan gör det?

Kan det vara att vi så ofta går med huvudet i molnen, eller gräver ner oss, och därför inte längre kan se...?

Eller

Är det för att barnen är så rena så man ser till botten i de djupaste vattnet och deras hjärtan är varma som stolen, samtidigt som vuxna jämt säger att man inte skall gå ut över djupt vatten eller se mot solen?

Människor får strand... (2009-07-16 00:41)

Fick mig en fundering i natten.

Båda barnen är uppe.

Klockan har passerat midnatt med en timme.

Båda barnen är fortfarande uppe.

På TV:n är det **Discovery Channel** och barnen sitter i soffan med sina datorer och skriver på egna berättelse, spelar stundtals olika onlinespel där de skall odla saker och få dem att växa för att kunna bygga saker. Vi pratar. Jag frågar. De frågar. Vi lyssnar.

Funderingen som jag fick, gällde barnuppfostran.

Hur bra är det egentligen att låta barn vara uppe så sent?

Är det OK bara för att det är sommar?

Vad skall man göra som förälder?

Är det dålig uppfostran?

Som *jag* ser det så utvecklas de genom det som de gör - lillkillen utvecklar sitt språk något oerhört då han så gärna vill vara äldre och ständigt jobbar med sin stavning och sina formuleringar samt att försöka lära sig det han gör - storkillen, kör spel som kräver otroligt mycket strategi och uträknande samtidigt som han skriver berättelser och egna texter samt att han löser Sudoku och planerar inför att han skall starta i matteklassen efter sommaren. han var bland de bästa av alla de som anökte och kom in.

På TV tittar de på vetenskapsprogram och allt det som just Discovery Channel erbjuder. De suger verkligen in allt - och kommer med egna slutsatser. De frågar och tar del av min tid.

Mellan allt detta kommer de båda och kryper upp i knät på mig för att gosa lite, eller bara kommer och ger mig en puss på kinden med orden: "*I love you*".

Just nu sitter jag och undrar vad de älskar - är det mig, är det möjligheten till samtal, tankensfrihet och det ansvaret som de ändå får ta med både mat och städning. Eller älskar de att jag inte uppfostrar dem, utan att de får vara så fria, och att jag gör fel?

För mig är barnen det viktigaste jag har, så därför så blir detta en sån stor och viktig fråga för mig - Hur uppfostrar man barn och gör jag fel eller något dumt?

Eller är det bara det dåliga samvetet som alla föräldrar bär som gör att jag känner skuld och tar åt mig på ett sånt negativt sätt kring en sån enkel fråga och påstående om att vi alla har vårt synsätt på barnuppfostran.

Det jag vill
är att
mina barn skall

våga tänka själva, vilja ta reda på saker, våga ifrågasätta, känna att de har utrymme att följa en tanke, känna trygghet, förstå vad ansvar är och se att handlingar har konsekvenser. Att de skall våga känna och visa det. Att de skall känna glädje över livet, och inte bara över det som de får. Att de skall ha friheten att våga vara sig själva, samtidigt som de ser och förstår andra.

Frågan är om jag lyckas med det?

Jag tror det ibland.

Men det kan också vara så att jag som förälder bara väljer att se just det, och blundar för det som jag och dem misslyckas med. Det skulle inte vara första eller sista gången i världshistorien som en förälder gjorde det - även om det inte lättar den bördan något.

Jag lovade barnen idag att jag skulle lyssna ännu bättre på dem och bli än mer lyhörd på att se saker innan de sägs. Nu lovar jag mig själv att jag skall tänka än mer på detta med uppfostran också. Vad är det, hur *gör* man samt vad är resultatet av *mina egna handlingar* kring det.

Jag vill se mig själv. Jag vill se dem. Jag vill ta mitt ansvar. Jag vill att de tar sitt ansvar.

Men frågan är om någon av oss verkligen gör det.

Eller om

jag bara ser

det jag vill

se

med stängda ögon.

Min mamma (2009-07-16 12:26)

Drömde i natt att min mor gick bort.

Det var en tung dröm.

Det är en dröm med sanningens odekorerade kant. En dag kommer hon att göra det. Det var en blandning mellan känslor som sprack och en insikt i att livet går vidare. Det var tårar som väckte.

Hon har fortfarande mycket kvar att ge och tomheten skulle inte vara ögonblicken mellan sekundernas slag - utan tyngden mellan timmarna. Timmarna som ibland står stilla och ibland springer ifrån en.

Hon skapar mig fortfarande. Det är hon som ger mig möjligheten att få utvecklas och få leva som människa. Det är jag som tar stegen - men det är hon som håller i massan som jag formar till mig.

Som alla föräldrar.

Men hon är min mamma

Hon har lärt mig att våga stå själv. Hon har gett mig förmågan att våga känna. Hon har gett mig friheten att leva.

Minns hur vi alltid satt och pratade efter det att vi hade sett någon film som var sorglig eller läskig. Vi pratade som människor - om känslor. Man fick bli arg. Det var OK att slå i dörrar och skrika, och det gick över på fem minuter. Känslor var en del av livet. Jag fick vara med de vuxna samtidigt som jag var barn. Jag var människa, medmänniska. Vi träffade folk, hon gjorde sånt som hon inte själv vågade för att lära mig - som att doppa huvudet under vattnet, och fick mig till att älska att vara mer under än över vattnet när jag badade, trots hennes egen rädsla. Hon fick mig att inse vad respekt och kärlek var.

Jag minns hur jag fick vara ute och leka efter att det hade blivit mörkt, hur jag fick ha en stor kniv till att bygga våra kojor i "skogen" vid Stadshagen i Stockholms innerstad, hur jag fick röra mig fritt ute, hur jag fick leka med krigsleksaker som jag ville (och att jag sen vapenvägrade efter de ville tvinga mig till att sikta mot måltavlor som liknande människor i lumpen, och att jag aldrig ens köpt en vattenpistol till mina barn, då de inte frågat efter det - utan nöjt sig med blomsprutor då de hade plats för mer vatten och nådde längre).

Jag minns hennes förtroende för mig.

Jag känner hennes kärlek till mig även när jag är trött på henne, även när vi bråkar, även när vi inte hörs och även när jag sover.

Hon är min mamma.

Jag vill ge mina barn samma känsla som hon ger mig. Jag vill vara den som älskar dem oavsett. Den som ser dem. Den som finns där. Den som ger av sig själv utan krav på att få något tillbaka. Den som ger sitt liv för sina barn, genom att *våga leva* och *våga finnas* utan att försaka sig själv.

Som min mamma.

Delad vårdnad av toner (2009-07-16 12:43)

[youtube pKpObNMeeSY]
[youtube WyfGqNow4II]

*Att minnas genom framtiden
Att se framtiden genom att leva
nu*

[youtube 0DC7ZUtsuP0]
[youtube ow6MqjICfFA]

När ett ord växer (2009-07-16 15:15)

Ett enskild ord är sällan fult. Det är sällan kränkande. Det är beskrivande. Det tillhör en tid.

Men sätter man ihop det i en mening, med en person och ett sammanhang så växer ordet ur sin oskyldighet och blir en hel buske med både mjuka blad och vassa grenar.

Du är en förebild!

Det är kul att höra. Byter man ut ordet mot något annat som jag tolererar och inte tar åt mig av - som t.ex. i [1] denna artikels tanke, just ordet "fitta" och använder det till att säga följande:

Du är en fitta!

Så reagerar inte *jag*, men vad jag gör är att jag accepterar att någon kallar en annan person för det. Jag kan till och med känna att det säger mer om den personens tillkortakommanden än om hurvida att jag är det som den syftar på...

men byter vi ut orden mot något som jag hade tagit illa upp av för, som t.ex. fet och någon hade kallat mig

Du är ett fläskberg!

Då hade jag reagerat. Trots att vi alla har lite fläsk, och jag vet att jag är en människa och inte ett berg.

Byt ut ordet mot något som du inte tycker är OK att säga till någon.

Bög? Neger? Hora?

Ser ni vart det går?

Vart drar man gränsen? Är det frihet att få kalla folk vad man vill för att man kan, eller är det frihet att slippa bli kallad för saker?

Artikeln som jag nämde tidigare avslutas med följande ord: *"alla dramadrottningar som värjer sig mot hatet, inse att ni är privilegierade. Ni slipper känslan av att sträcka ut handen bara för att mötas av 0 kommentarer, 0 kommentarer, 0 kommentarer. Då är det bättre att vara en fitta."*

Jag undrar om personen bakom artikel någonsin blivit mobbad, blivit utsatt för hat för den som den är, för sin sexuella läggning, för sitt ursprung för sin religiösa tro eller klasstillhörighet. För att kalla någon för *Dramaqueen* för att man inte vill bli klappad på huvudet, nedvärderad och kränkt av ord är så nära verklig oförskämdhet som jag kan komma.

Att bli kallad för närvärderande saker handlar INTE om att man vill ha kommentarer, det handlar INTE om att bara för att man sagt något så skall folk få trycka ner en genom att använda hat och visa brist på respekt.

Vad det handlar om är att den som läser har *sitt* ansvar - gillar man det inte, så behöver man inte läsa det. Det är DET som bloggar och internet handlar om. Internet blir vad VI gör det till och accepterar vi att folk kallar varandra fitta, bög, hora, neger och liknande så blir nätet därefter - nätet i sig är inte så.

Allt börjar med det personliga ansvaret

Samma sak med friheten.

Det handlar inte om antalet kommentarer, möjligheten att kommentera eller om det är bättre att vara en "fitta" än att få 0 kommentarer.

Det handlar om att inte behöva kallas för fitta oavsett hur många kommentarer man får.

- [2]Fler inlägg om friheten att leva

1. <http://www.aftonbladet.se/debatt/lisamagnusson/article5516192.ab>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?cat=28>

Att kura ihop sig i en ordhamn (2009-07-16 16:55)

Funderar kring ordens betydelse och om det finns något som är för mycket eller för starkt med dem?

Skrev till en vän igår. En vän av ord. En vän som lever med orden. men är rädd att andra inte klarar av att leva med dem. Vad betyder ord och när skapas dem - är ord de former vi ger dem? Finns de innan vi formar dess former som andra kan läsa och vi själva tolka? Vem skapar de ord som vi lämnar ifrån oss?

Säger jag en sak så betyder det olika för olika människor - precis som mina handlingar - är det då jag, eller dem, eller vi som skapar livet mellan min själ och deras själ?

Vad är det som händer när folk reagerar på det som någon sagt? Vad är det som gör att jag reagerar på andras ord - hur känner jag mig själv och hur skapar det människorna i min världsbild?

Ord är farliga. Ord är hårda. Ord är livsviktiga.

Att folk drar sig undan och blir sårade handlar nog om att de ser, eller rättare inser, ser in i sig själva, av andras ord - de förstår att deras duk som de målar upp bilden av sig själva på endast är en glasskiva, som man ser igenom bara man har förmågan att kunna fokusera på annat än det som färgar ens egen nästipp.

Tänk så här. Dina ord och tankar är bara just det - ord och tankar, innan någon annan tar dem till sig - det är där som de börjar leva eller dör. De är de som skapar vikten av orden och gör tankarna till verklighet. Problemet är att människor sällan klarar ansvaret av att leva. De vågar låtsas, de vågar måla, tänka och tycka - men så fort som de inser att allt de gör börjar *leva* när det träffar andra människor, så blir de rädda - och plötsligt ser de också vad de hör, *som ett liv*.

Livet är farligt.

Du skall inte leva, du skall hitta *lycka* och nå dina *mål*. Det är vad människan tror och eftersträvar - därför blir dina ord farliga. Det är ett bevis på att livet andas, att livet lever - under resan. Något sker under deras jakt. Något de inte märkt.

Men det är *deras* svaghet - inte *din* styrka. Så det har inte med dig att göra, för du gör det som livet get dig - lever.

Jag känner stor samhörighet med Buddhismen, även om jag inte ännu tagit mig tid till att läsa om den, men det är oerhört intressant med tanken om att "hitta balansen mellan ytterligheterna". Jag säger nämligen samma sak, fast med andra ord. Jag vill leva i *skuggan* - platsen mellan ljus och mörker, platsen som byggs av ljus och mörker, livet där både ljus och mörker får och måste existera.

Skuggorna är det som skapar formen - enbart svart och vitljus skapar en solid platta utan djup.

Fast sen älskar jag just starka känslor, för känslor är livets hjärtslag. Livsnerven. Det är därför som jag älskar människor som *vågar* både vara starka och svaga, *vågar* säga emot och ta plats, samtidigt som de kan kura ihop sig i en ordhamn. Människor som *vågar* hålla kvar det som är slut, *vågar* se det som de inte känner, och känna det som de inte ser samt släppa det som de har.

Som en *våg* mellan mörker och ljus - balansen som inte ligger fast utan vickar fram och tillbaka som pulsslag.

Känslor och ord har aldrig skrämt mig - det enda som skrämmer mig är bristen på det.

Min andlighet hämtar mycket från det naturliga, det som religionen tar avstånd från och det som folk sällan vill se - jag tror att det är just *där* som det viktiga finns.

För mig handlar väldigt mycket om att *känna* och att *se* samt att *göra* något - det är därför som jag anser att vi har *de* förmågorna. Vi har inte ögon för att följa någon *annans* syn. Vi har inte öron för att bara lyssna på *endast en*, och vi har inte förmågan att tänka för att någon annan skall göra det *åt oss*.

Vi säger till barn att de skall växa upp - och istället ser vi till att de växer in i en väldigt låst och begränsad syn på vad andra säger är rätt och fel, utan att våga ifrågasätta eller en vilja att förstå varför.

Vilket för oss in på mina barn igen. Jag vill ge dem verktygen - inte ge dem rummen. De skall få bygga sina egna, de skall få använda sig av livet - istället för att användas av andras liv.

Glöm aldrig att ifrågasätta dig själv. Men inte så som människor menar på ett nedlåtande sätt, utan Ge dig själv tid att sätta dig ner och ta dig tid att begrunda en fråga - i fråga, sätt dig. Svaren finns i vad du sett, känner, upplever. Frågan ligger alltid i hur du hittar alla delarna som du behöver. Livspusslet har inte en bestämd mängd delar, det ändrar sig ständigt och endast stunden och du själv avgör när en del av det är klart.

det heliga kvinnliga (2009-07-16 19:48)

[1]

Fick en idé, det var en bild. Ett pentagram. En människa. Vingar och ljus.

Tillsammans formade det ett Människogam.

När människan blir till en gam över nya jaktmarker, svävande över webben från skuggan av självförverkligande - Där orden inte har konturer och ingen håller i kniven som används.

Gamar är det enda ryggradsdjur som klarar av att uteslutande livnära sig av as. Däremot föredrar de nydöda kadaver framför as som befinner sig i framskriden förruttnelse. I konkurrensen om kadavren har gamarna lite att sätta emot markbundna rovdjur. Därför patrullerar gamar stora områden på stela vingar, med mycket låg energiförbrukning, i jakt på föda.

När den dyker mot sitt offer, så vänds dess pentagram upp och ner och visar upp sina horn, getskäggets fallossymbol och avslöjar oss sin svaghet. Det är därför de livnära sig

på nätet,
långt från den markbundna

verkligheten.

utan att se dess ansikte (2009-07-17 01:00)

Remember, remember, the Fifth of November,

Det finns filmer som jag hört andra tala om, men inte sett eller lyssnat på orden om. Idag såg jag en av dem. Idag upplevde jag något.

- Are you like a... crazy person? - I'm quite sure they will say so. (- Är du en... galen person? - Jag är ganska säker på att de kommer att säga det)

Vi såg regissören **James McTeigues** debut film "V För Vendetta" från 2005, men den alltid lika otroliga **John Hurt**. Nu är det 2009. Det är fyra år av att jag vänt min blick åt andra bilder och ord. Så mycket av dialogen har fastnat inom mig. Måste spegla det på något sätt, så att mitt minne kan svara orden... (Lägger även in den svenska översättningen från nätet så att mamma och pappa kan hänga med, det är med andra ord inte jag som står för översättningen).

- Who are you? - Who? Who is but the form following the function of what, and what I am is a man in a mask. - Well I can see that. - Of course you can. I'm not questioning your powers of observation, I'm merely remarking upon the paradox of asking a masked man who he is. (- Vem är du? - "Vem" är en annan form av "vad", och vad jag är, är en man i mask. - Jag ser det. Jag ifrågasätter inte er observationsförmåga, utan det faktum att du frågar en maskerad man vem han är.)

Filmen lägger poesin i rörelse. Den låter orden röra sig som skådespelare, som skuggor av rörelser.

Today, however, is a day, sadly, no longer remembered. So, I thought we could mark this November the 5th by taking some time out of our daily lives to sit down and have a little chat. Of course, there are those who do not want us to speak. I suspect, even now, orders are being shouted into telephones and men with guns are racing to this station. But regardless of what weapons they try to use to effect silence, words will always retain their power. Words are the means to meaning, and for some, the annunciation of truth. And the truth is, there is something terribly wrong with this country. (Jag tänkte att vi kunde börja fira femte november, en dag som har glömts bort genom att ta oss tid att sitta ner och prata. Det finns de som inte vill att vi ska prata. Jag tror att man just nu skriker ut order och att beväpnade män är på väg. Varför? Trots att batongerna tas fram när orden tryter kommer orden alltid att ha kvar sin makt! Orden ger mening till meningar och för dem som lyssnar - sanningen. Sanningen är att det är något fel på det här landet.)

Stommen är som det mänskliga skelettet, den är den samma som hos så många andra filmer - men det som ligger mellan dess kött och ben är en själ som rör sig av egen kraft

There's no certainty - only opportunity.

Lyssna och ifrågasätt. Se och ta ansvar. Lev och känn.

"There are no coincidences, Delia... only the illusion of coincidence. [...] I, like God, do not play with dice and do not believe in coincidence." (Sammanträffanden existerar inte. Bara illusionen av sammanträffanden. jag, likt Gud, kastar inte tärning och tror inte på slumpen.)

Manuset faller in i mina tankar om ord, människa och ansvar från de senaste dagarna.

"My father was a writer. You would've liked him. He used to say that artists use lies to tell the truth, while politicians use them to cover the truth up." (Pappa var författare. Du skulle|ha gillat honom. Han sa: "Konstnärer använder lögnen för att säga|sanningen, politiker för att dölja den.")

Ordens liv, känslornas ord - handlingarnas form av bokstäver. Det är bara en film från Hollywood. Det är bara en Action film. Det är bara ord.

Jag lever *bara*.

Our integrity sells for so little, but it is all we really have. It is the very last inch of us. But within that inch we are free. [...] I shall die here. Every inch of me shall perish. Every inch, but one. An inch. It is small and it is fragile and it is the only thing in the world worth having. We must never lose it or give it away. We must NEVER let them take it from us. I hope that whoever you are, you escape this place. I hope that the worlds turns, and that things get better. But what I hope most of all is that you understand what I mean when I tell you that, even though I do not know you, and even though I may never meet you, laugh with you, cry with you, or kiss you, I love you. With all my heart, I love you. (Vår integritet är allt vi har. Det är det sista vi har. Men där är vi fria. [...] Jag kommer att dö här. Jag kommer att förintas. Allt utom en sak. Den saken är liten och skör. Det är det enda som man måste ha. Vi må aldrig förlora den eller ge upp den. Vi får inte ge dem den. Jag hoppas att du lyckas rymma. Jag hoppas att världen förändras till det bättre. Men mest hoppas jag att du inser att trots att jag inte känner dig... Trots att vi aldrig kommer att träffas, kratta ihop, gråta ihop eller kyssas så älskar jag dig! Av hela mitt hjärta. Jag älskar dig!)

Kärleken till det okända. Kärleken till livet. De små ordens stora kraft. Det som ligger under ytan av handlingarn

- I don't even know what you really look like. [tries to remove his mask] [he stops her] - Please. There is a face beneath this mask but it's not me. I'm no more that face than I am the muscles beneath it or the bones beneath them. - I understand. (- Jag vet inte ens hur du ser ut. [försöker ta av hans mask] [han stoppar henne] - Snälla... Ansiktet bakom masken är inte mitt. Jag är lika lite det ansiktet, som musklerna och skelettet under det. - Jag förstår.)

Att se det som ligger för långt framför ens ansikte för att folk i ens närhet skall se det, och för långt ifrån ens kropp för att utomstående skall förstå det. Människans själ. Stölden av livets eld - glöden som ger människans blod sin värme.

- Are you going to kill me now? - I killed you 10 minutes ago. [shows her hypodermic needle] - While you slept. - Is there any pain? - No. - Thank you. Is it meaningless to apologize? - Never. - I'm so sorry. (- Tänker du döda mig nu? - Jag dödade dig för tio minuter sen, när du sov. [visar henne en spruta] - Kommer det att göra ont? - Nej. - Är en ursäkt meningslös? - Aldrig. - Förlåt mig.)

Vi får mänskligheten utan att se dess ansikte. Vi får möjligheten att förlika oss med stenens känsla, bara genom att vi

lyssnar

till orden som känner rörelsen av en handling.

- Die! Die! Why won't you die?... Why won't you die? - Beneath this mask there is more than flesh. Beneath this mask there is an idea, Mr. Creedy, and ideas are bulletproof. (Dö! Dö! Varför dör du inte...? - Bakom masken finns mer än kött. Bakom masken finns en idé. Idéer är skottsäkra.)

Den mänskliga styrkan och den mänskliga svagheten. Idéer och tankar. Det vi så ofta nedvärderar folk med: *"Du tänker för mycket, du har på tok för mycket tid, gör något vettigt istället!"* eller *"Det är ingen ide, du kan inte göra något åt det, det är som det är"*.

We are told to remember the idea, not the man, because a man can fail. He can be caught, he can be killed and forgotten, but 400 years later, an idea can still change the world. I've witnessed first hand the power of ideas, I've seen people kill in the name of them, and die defending them... but you cannot kiss an idea, cannot touch it, or hold it... ideas do not bleed, they do not feel pain, they do not love... And it is not an idea that I miss, it is a man... (Vi blir lärda att minnas idén,|inte mannen. Mannen kan komma till korta. Han kan bli fångad, dödad och glömd. Men en idé kan förändra världen,|även efter 400 år. Jag har sett vad idéer kan göra. Folk som har dödat i idéernas namn. Och som har dött när de försvarat dem. Men man kan inte kyssa en idé. Inte vidröra och hålla den. Idéer blöder inte. De känner ingen smärta. Idéer kan inte älska. Jag saknar inte en idé. Jag saknar en man.

Människan. Bara människan.

- I don't want you to die. - That's the most beautiful thing you could have ever given me. (- Jag vill inte att du dör! - Det var det vackraste du någonsin kunde ha givit mig.)

Ingen Gud. Ingen Djävul. Bara Människan.

Men du ser den inte dennes ord eller i dennes person - du ser den mellan orden, du hör den i andningarna - inte i ljudet som den uttrycker och du känner den genom dess ögon.

Det är där som man ser människan

och förstår den.

Jag, en hund (2009-07-19 11:14)

Så en film med barnen. [1]Danny the Dog.

Inser att jag är så.
Fast inte alls så,
utan bara så

att jag är

som

en upplärd och dresserad hund.

Jag har lärt mig saker som är svårt att *lämna* bakom mig. Det handlar om vad 17 år gjorde med mig och hur *det* tankesätter ligger så djupt i mig.

Jag säger att allt är OK, jag skall fixa, bära och göra. Det spelar ingen roll om någon säger något annat. Jag *vill* göra det. Verkligen vill. Jag propsar på det. Det är vad jag *kan*.

Jag förstår
inte
varför jag
inte
skall göra det

Någon måste avprogramera mig. Någon måste arbeta *med mig*, ge mig tid och förstå att det är min verklighet och *vad* jag kan. Det går inte bara att säga till mig. Jag slåss för att få göra det. Det är vad jag vet och kan. Det handlar lika mycket om saker för ett år sedan som idag.

Insåg det i natt, då jag såg ut, *in över mig*.

Då kopplande jag plötsligt ihop likheten mellan *min* verklighet och filmens koppel samt svårigheten att lära sig att sitta, när man redan

sitter
och tuggar
på sitt eget
ben

livet är ingen bal
jag är bara en
kannibal

äter mig själv
för det är det
enda jag

kan

1. <http://www.imdb.com/title/tt0342258/>

orden och känslorna (2009-07-19 16:14)

[youtube yD8yTwgKHnA]

Matematikern ser siffrornas sammanhang.

Jag ser *orden och känslorna*.

Jag ser hur de utvecklas medans jag skriver
Jag ser hur de talar medans kroppen är tyst.

1064

Jag ser även om andra väljer att blunda

[youtube 3j26736x4-0]

Föll under två dagar, men landade på ett moln och vilar där, innan vingarna lyfter mig igen

Ett fysiskt bevis (2009-07-20 20:21)

Marcus skriver på [1]DN debatt om hur "Förlegade könsroller väcks till liv igen på nätet", så långt kan det stämma - för det är mycket som väcks till liv på nätet när ingen vill eller vågar ta ansvar.

Men sen så väljer han att hoppa på och kritisera en av de få bloggar som jag verkligen följer med uppriktig glädje, nämligen [2]ketchupmamman.

Han går på ang. hennes liv, hennes man och deras förhållande - samtidigt som att han ondgör sig för att det bara finns kvinnor på dessa föräldrasiter. Han gör allt detta utan att för en sekund fråga sig själv, vart han funnits, vart hans vänner som är föräldrar finns, vart hans egna föräldrar finns - utan han väljer att lägga ansvaret för detta på kvinnorna. Han ställer dem mot väggen med frågan: "Jag måste fråga er kvinnor: Tycker inte ni att detta är ett problem? Det verkar inte så, och det är ett problem i sig."

Saken är att det där går att vända mot vilken tekniktidning som helst. Men jag kan inte minnas att jag läst att någon *man* någonsin upponerat sig mot det? VARFÖR skulle kvinnorna reagera på att det skrivs för och om dem? Det är väl VÅRT ansvar som män att skriva och efterfråga texter riktade till oss.

Syns inte männen så faller världen. Undrar om, eller varför inte, han skrivit samma sak till alla tekniksidor och undrar vart kvinnorna är och vart testerna av rattmuffar med ludd eller femininredning i dem är?

Det enda som han egentligen gör att just bevisa varför föräldratidningar och webbsidor ser ut som de gör - männen finns inte där. Så varför skriva artiklar för dem som inte läser och hur tror du anonsörer tänker - "ja, vi gör reklam för vår supermanliga och nördiga bilgrej i en tidning som män sällan läser!", eller?

Det finns MASSOR av män som är superföräldrar och läser dessa tidning, på samma sätt som det finn otroligt många kvinnor som meckar med bilar och tycker det är jätteintressant.

Männen har styrt media så länge, att kvinnorna måste slås för att synas - det behöver inte vi män. Det enda vi behöver är att engagera oss och jag lovar dig - du får din artikel tryckt eller din blogg publicerad bara för att du ÄR pappa om du stavar bra och skriver någorlunda - så är det INTE för kvinnor.

Just när det gällde ketchupmamman, skrev jag till svar åt honom bl.a. "Ditt utfall mot Ketchupmamman visar att du glömer en viktig sak när du läser - man måste inte bara förstå orden - utan även deras betydelse och deras sammanhang. Tror du att allt hon skriver verkligen är PRECIS så, eller tror du att det kan vara så att hon ser frön i vardagen som hon utvecklar på bloggen - eller du kanske tror att Stephen King är ett monster eller mördare också? Bara för att Dan Brown skrev om en sak så betyder

det inte att det är sanning, även om man kopplar det till verkliga händelse. Eller hur?"

Borde han inte *istället* för att fråga kvinnorna varför de skriver, *istället* fråga sina manligakompisar och de pappor som han stöter på varför de inte finns på dessa sidor och tidningar? Varför tror han att ett media skall göra material för en grupp som inte köper eller läser det, liksom? Ansvaret börjar inte hos andra, utan hos en själv genom att visa sina rättigheter - att göra något själv.

Första steget börjar alltid med ett första steg. Inte med ord, en blick, en tanke, en känsla. Resan börjar där. Men första steget är alltid ett steg.

Ett fysiskt bevis på att

man verkligen gör något.

1. <http://www.dn.se/opinion/debatt/forlegade-konsroller-vacks-till-liv-igen-pa-natet-1.914343>

2. <http://blogg.alltombarn.se/ketchupmamma/>

Ord utan handlikt (2009-07-22 18:23)

Ligger i soffan och lyssnar på fåglarna genom den vid öppna balkongen, hör hur vinden rör sig genom trädenslövverk, som mjuka försiktiga fingrar genom silkeslent hår. Fåglarna sätter sig på mina hjärslag och kvällssolen andas i dagens nacke, samtidigt som den likt eldiga ögon målar tiden i klara nyanser och ljus. En kyrkklocka slår och tiden viskar fram sina sekunder. Det är helt tyst, förutom livets ljud.

Känner hur mina ord och själ blir till en japansk rörelse med ett uppsträckt öppen hand, låst av den liggande knutna handen.

Vill så mycket, men känner hur lätta ord får min själ att brinna och raka ord slå den fast i marken. Vattnet där emellan har dunstat bort, och jag känner att det är det jag behöver. Jag, fisken, behöver motståndet och närvaron - men även luften, vattnet däremellan. Det som folk inte ser, men när man tar bort det så där de.

Fick en intressant fråga idag. Frågan var: *Vilken är din starkaste dröm eller lägtan, just nu?*

Mitt spontana svar blev detta: *Spontant var känslan att "avsluta något", även om orden inte alls känns rätt. Tanken är att jag söker så mycket, ständigt nyfiken och ifrågasättande, att det vore så skönt att bara hitta något som fick en att säga: "Ja, men SÅ ÄR DET juh", och det var så självklart att man inte behövde tänka mer på det - utan bara kunde slappna av och vila.*

Vad hade du svarat?

Idag känner jag att jag helst av allt, bara hade suttit vid vattnet på en ö. Tittat på hur ljuset la sig framför mig, kanske till tonerna av levande musik. Men att bara vara, är ibland mer komplicerat än vad drömmen visar. Styrka i osäkerheten och säkerheten i styrkan slår alltid åt två håll. Jag väljer alltid att ta slagen själv. Kanske därför som jag blir så trött? Omtanke, är *tanken om*, inte *handlingen för* - även om vi ofta tror tvärt om.

Min japanska rörelse.

Den låsta friheten, det personliga sökandet, livets alla sidor. Allt i samma rörelse.

[1]

1. <http://www.regndroppar.com/blog/wp-content/uploads/2009/07/handord.jpg>

Sömlöst (2009-07-23 01:11)

[1]

Jag tror att sömnen gått och lagt sig
och somnat
innan den hitta hem till mig

[2]

*"I got a mirror in my pocket and I practice lookin' hard
Right before I go to bed
I make sure that my mirror's there
I got a mirror in my pocket and I practice lookin' hard
Mirror, mirror make the call
Who's the hardest of them all"*

[youtube af _QvVIP7gI]

- : -

Jag syr mitt livs sömmar med trådar som inte syns
låter sömmarna få ligga fritt över min nakna hud
låter dömmarna få säga sitt och rita egna monster
Jag styr mina drömmar med egna råd utan synd

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/07/img_0379-copy-a.jpg

2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/07/img_0403-copy-a.jpg

Sommarstrålar (2009-07-24 06:36)

[youtube liQDwnYw6Rc]

Ett livssoundtrack: Droppar av kärlek (2009-07-24 15:57)

Läste på [1]Julias blogg ang. vad man skulle villa ha till sin egen theme låt, sitt eget soundtrack - och det fick mig att tänka. Visserligen har jag tidigare gjort posten: [2]Soundtrack of my life och [3]Toner av år som passerat.

Men skall man göra ett soundtrack på sina 22 låtar så kräver det lite eftertanke.

Först började jag leta efter pampig anthem låtar. Det var rå hip-hop och styrka, det var kraft i en bildlig form - men sen började jag tänka efter... Det är nog dem bilden som alla har av sig själva när de mår bra. Ööverbinnerlig. Så jag satte mig ner och gick igenom mitt liv och sökte låtar som berättade något eller bar några speciella minnen

av mitt liv

och det blev en betydligt mer avskalad bild, som nutida vänner troligen känner igen mig i, men många andra vänner inte räknat med.

Med lite editering och vilja så pressades det in 27 låtar, och i dessa tiden av mervärde och piratkopiering så bifogades det självklart en extra CD med musik som inte återfanns i filmen, men är inspirerat av/till den, haha...

Droppar av kärlek

en biografi av ett liv som inte är slut

"Dreams are like angels

they keep bad at bay - bad at bay

Love is the light

Scaring the darkness away"

Soundtrack till filmen: "Droppar av kärlek, en biografi av ett liv som inte är slut" 01). **Nicklas Wahlgren:** "En Droppe Regn" 02). **Frankie Goes To Hollywood:** "Power Of Love" 03). **Disposable Heroes of Hiphoprisy:** "Music & Politics" 04). **Ministry:** "The Angel" 05). **Jungle Brothers:** "Coolin' According 2 a Jungle Brother" 06). **Consolidated:** "He" 07). **Big Daddy Kane:** "Wrath Of Kane" 08). **Jason Donovan:** "Sealed With A Kiss" 09). **Ultravox:** "Dancing With Tears In My Eyes" 10). **Leo Sayer:** "When I Need You" 11). **Sting:** "It's Probably Me" 12). **Creed:** "Higher" 13). **Waren Zevon:** "They Moved The Moon" 14). **Al Jarreau:** "Roof Garden" 15). **Zug Izland:** "Life" 16). **Dc Talk:** "What If I Stumble" 17). **Maja Gullstand:** "Poeter I Romantik" 18). **Robert Broberg:** "Sping Inte Så Fort Pappa" 19). **Ice Cube:** "Gangsta Rap Made Me" 20). **Everlast:** "Die In Yer Arms" 21). **H.I.M.:** "Funeral Of Hearts" 22). **Philip Bailey:** "Mercy, Mercy, Mercy" 23). **Redcloud:** "Krylon Teardrops" 24). **Frankie Goes To Hollywood:** "Ferry Cross The Mercy" 25). **The Nightwatchman:** "The Garden of Gethsemane" 26). **Dace Gahan:** "Miracles" 27). **Tech N9ne:** "This Is Me" Och så hade vi bonus albumet: "Kärlek från droppar" Musik inspirerad av filmen: "Droppar av kärlek, en biografi av ett liv som inte är slut" 01). **Krister Linder:** "Nothing Ever" 02). **Stereo MC's:** "Two Horse Town" 03). **Michael Franti:** "Water Pistol Man" 04). **Lillasyster:** "Berätta Det För Lina" 05). **Tech n9ne:** "This Ring" 06). **Gil Scott Heron:** "Pieces of a Man" 07). **Mars III:** "More" 08). **X-Clan:** "Weapon X" 09). **Hed (p.e):** "Don't Box Me in" 10). **Jungle Brothers:** "In Time" 11). **Tech N9ne ft. Krizz Kaliko:** "The Need" 12). **Digital Underground:** "Heartbeat Props" 13). **Terence Trent D'Arby:** "Sign Your Name" 14). **Al Jarreau & Gerorge Benson:** "All I Am" 15). **Tech N9ne ft. Dirtball:** "Paint A Dark Picture" 16). **Lillasyster:** "Andreas"

1. <http://julia.solomag.se/>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1495>

3. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=942>

I en atmosfär som rimmar på livet (2009-07-24 21:22)

"Can you tell me what language do you laugh in?

The human reaction of smells and cries

What language are the tears, when they are falling from your eyes"

©**Brother Ali** "Good Lord"

[youtube OO18F4aKGzQ]

Lyssnar till kollektiver **Rhymesayers** och känner hur min yttre dag speglas, medan mitt inre ljus värmer mig mer än på väldigt länge. Det är spännande med alla dessa bolag och kollektiv, hur man verkligen hittar en röd tråd i dem, även om de bär egna kläder i olika färger.

Detta är verkligen låtar där man skall lyssna på texterna, som t.ex. låten: "[1] *Guarantee*" av **Atmosphere**

These warehouse wages Kill the ends introduction man I should have schooled it up When I was younger should have stuck to plan Always had the dreams of being more self assertive And my kids a teenager now he needs the health insurance So break my body Break break my soul down Just another zombie walking blindly through your ghost town Pull up to the bar to politic and tap the power Aint nobody really all that jolly at your happy hour But I don't want to go home yet So I'm gonna talk to my cigarette And that television set It doesn't matter what brand or station Anything to take away from the current situation No overtime pay no holiday Months behind on everything but the lottery Went around the corner guaranteeing that my car died Wifey having trouble trying to juggle both the part times My cup aint close to filled up We trying to build up so we can have enough And when I finally get the color There won't be nothing left to paint on A friend of mine tried to kill himself to the same song My better half is mad at making magic out of canned goods My tax bracket status gotta questioning my man hood My shorty got caught smoking weed at a concert And if I smack em everybody treats me like a monster My neighbors aint doing much better And we making competition instead of sticking together Cant save no nest egg in fact this nest is rented In fact that rent is late, wait The money aint here the raise aint coming Just me and my son and that crazy woman And those bartenders this whole fucking country Got everybody swallowing that lunch meat Maybe we can speed up the process Kill me in my thirties in the name of progress Put me in the dirt and then change the topic Some time it seems like the only way to stop it Contemplate my departure date Doesn't take a lot to get a lot of us to talk this way Take a shot at me that's all i'm obligated for Apparently my only guarantee is a walk away The only guarantee in life is a life worth dying for The only guarantee in life is a life worth dying for Cause death don't wait for no one Sitting on your front door The only guarantee in life is a life worth dying for Cause death don't wait for no one Sitting on your front door

Detta är ganska långt ifrån vad **50 Cent** levererar. Detta är gatansljud. Ljudet av människor och liv som passerar. Detta är känslor och dofter klädda i ord. Detta är händelser och minnen klädda i ljud. Detta är något att lyssna på...

[youtube -s5wPO-QcVw]

1. <http://www.youtube.com/watch?v=hoLxuyV9qz8>

Queer & 99% av alla människor? (2009-07-25 04:07)

Hade en konversation idag som bl.a. kom in på den kommande **Pride** veckan, och jag fick frågan om jag brukar vara där.

Sagningen är att jag faktiskt aldrig varit där, ännu... Men att jag som sagt skulle besöka det i år. Detta förde oss in på ett samtal kring en sexuell dragning åt det andra hållet.

Jag funderade lite kort och svarade: *"Jag har det inte mer än en acceptans för allas frihet, och att jag själv inte känner ett behov av gränser - men jag har aldrig haft känslor för en man, eller dragits till någon man på det sättet - men jag är inte rädd eller äcklad av manliga relationer."*

Då fick jag ett svar som jag inte räknat med: *"nej...men du känns lite queer...vilket man ju kan vara även som straight"*

Min första reaktion var: *"Jasså är det så? Jag som känner mig så manlig själv. Trygg i manligheten - men utan att behöva hävda mig..."*

Utan att tänka på det, så hade jag inte tänkt - för svaret som kom klingade så självklart att jag nästan skämdes lite över mina tidigare ord: *"Man behöver inte vara omanlig för att vara queer, det handlar mer om ett synsätt på världen och på människor"*

Så jag svarade: *"kanske jag är queer utan att veta eller bry mig om det - och att det bara är så självklart med allas rätt, trygghet, ansvar och liv"*

Vilket bekräftades tillbaka: *"Precis... Ett gränslöst, oinskränkt tänkande och acceptans för alla färger och former"*

Ett spännande uppvaknade. Så jag var tvungen att kolla upp detta med vad *Queer* faktiskt var och insåg att jag hade låst mig i ordets betydelse från tidigt 1900-tal.

Idag kan man vara heterosexuell och queer, och man kan vara homosexuell utan att vara queer. Benämningen började användas av radikala homosexuella på åttiotalet och uttryckte stolthet och avståndstagande från den normativa heterosexualitetens påbud och krav.

Sen hade jag också ett annat intressant samtal, som efter ett tag kom in på ett uttalande om att *"ca 99 % av alla människor vill hjälpa andra först och främst....men det vanligaste problemet är ju känslor och det KAN man inte hjälpa andra med. Man behöver motgångar/prövningar för att utvecklas som människa.... och med det i bakhuvudet så är det bästa sättet att hjälpa andra:*

jo, det är att ta hand om sig själv, se till att man själv mår bra. Då behöver inte de andra oro sig för DIG och hjälpa DIG. Då har man minskat deras börda..... Smart va!?! Eftersom 99 % av alla vill hjälpa andra....för att de mår dåligt....så blir ju bördan mindre eftersom ju fler som tar hand om sig själv, desto färre behöver "hjälpa"."

Min första spontana fråga var: *"Fast om det är så - varför hjälper inte 99 % av alla människor andra?"*

Svaret jag fick var: *"Varför inte 99 % hjälper andra? För att problemet ofta består av känslor...och ingen kan ändra andras känslor egentligen...?"*

Jag valde att notera att: *"Hjälpa och ändra är inte samma sak"* och sa sen även: *"Fast så här. OM 99 % av alla vill hjälpa andra - men 99 % av alla faktiskt tänker på sig själv (så som samhället faktiskt ser ut idag), så mår de ju dåligt just för att de tänker på sig själva och inte andra?"*

Sen ställde jag frågan: *"Fast om du hjälper någon med att byta däck, eller om du hjälper dem genom sorg, så ändrar du väl inte bilen, eller känslan?"* samt förklarade det med: *"Du ger dem stöd till att göra*

det själv - Du hjälper. De ändrar"

Detta kontrades med: *"jo, bilen får ju ett annat utseende med fullt däck...och blir körduglig igen...humöret kan lättas upp vid sorg...så humöret och styrkan i människan kan förbättras...är inte det en ändring?"*

Jag ställde mig fortfarande frågande med orden: *"jo, men är det DU som har ändrar det? Eller är det bilen respektive människan som du hjälpt som gjort det?"*

Vi insåg att det var en ren tolkningsfråga, som trots att den var intressant inte hade någon entydig lösning.

Två helt olika frågeställningar och påstående från en och samma kväll, men ändå rätt så snarlika...

Handgjord kreativitet... eller nått... (2009-07-25 12:51)

Att vara kreativ är bra, men ibland så känns det som man varit lite *för* kreativ...

[1]

Så mannen har hål i sina underkläder? Varför slänga dem! Eller något liknande...

• [2]<http://handmadegonewrong.blogspot.com/>

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/07/17701684.jpg>

2. <http://handmadegonewrong.blogspot.com/>

Stjäl för troende (2009-07-25 13:50)

Gårdagen var intressant - det var en massa frågeställningar, både direkta som indirekta kring vem man är som människa.

Det mesta cirkulerar kring självförtroende.

Men hur är det *egentligen*?

Många säger att någon har självförtroende när den vågar ta för sig, ställer sig längst fram, är först och talar högst. Den som märks.

Men låt oss se på vad ordet betyder, speciellt för *mig*.

Ett förtroende är något som man inte sprider vidare till andra, det är just ett *förtroende*, det är en säkerhet - och vi vet ju alla att det är de som låter mest, dricke mest och har störst och dyrast bilar som oftast är minst självsäkra. De är *andrasäkra*. De gömmer sin egen osäkerhet hos andra genom att första täcka över den.

Själv, handlar just inte om andra, utan om vad man *själv* er när man tittar i spegel, vad man själv känner, tycker, tänker och gör.

Tillsammans så blir detta med *självförtroende* en säkerhet i mig själv - inte på mig, inget som jag behöver visa andra för att känna. Tryggheten och säkerheten ligger i att jag själv vet. Så jag har inget behov av att ta plats på det sättet.

Detta leder till att många tror att jag saknar självrespekt eller att jag skulle vara svag. Men bara för att jag inte slås, så är jag inte svag. Bara för att jag känner, så är jag inte skör. Jag värderar bara livet annorlunda. Jag vill använda hela spektrumet och inte spela spel för andra om vem jag är.

Det är inte så lätt att slå omkull mig som man lätt kan tro ibland. Bara för att himlen faller tårar, betyder det inte att det är en dålig dag. Sorg är en lika viktig känsla som glädje.

Sa till en vän när vi pratade om detta och vad jag ville med livet, hur jag ville bli sedd och vad jag sökte?

Jag vill synas utan att bli sedd. Jag tror att det sammanfattar det bäst. Jag vill vara den om folk nämner i sitt tacktal, men som inte är med på scenen.

Det jag behöver är trygghet. Omtanke. Kärlek. Nyfikenhet. Framför allt nyfikenhet och kreativitet och samtal samt lyssnande. Samtidigt någon som är stark nog för att stå för sig själv, samtidigt som den vågar luta sig mot mig.

Tar från de som tror

för att ge till de

som inte tror

på sig själva

Sommarens Lucia (2009-07-25 16:23)

Såg en helt makalöst vacker film idag.

En film som verkligen tog tag i själen och landade som en solstråle längs ryggraden.

[1]

[2] Trailen för filmen säger egentligen ingenting om filmen fantastiska doft och känsla. Trailer går över den Amerikanska gränsen och gör det som filmen hela tiden mästerligt höll sig utanför - det banala, det spektakulära och det uppgjorda.

Istället så ger filmen en känsla av skör enkelhet genom komplexa känslor som badade i vardagen. En otroligt finkänslig smekning genom erotikens hetta, samtidigt som livet ständigt födde nya känslor.

Hittade ett annat klipp på Youtube som ger mer rättvisa åt känslan som filmen fyller mig med

[youtube LWzzJfEAoa4]

Filmerna är [3] *Lucía y el sexo* och är registrerad av Fransmannen **Julio Medem**. Jag känner att jag kommer att återkomma till denna film flera gånger...

Det är en film som får mig att känna mig kär och vilja dö på samma gång. Så vacker som rysningen av livets beröring i nacken en ljummen sommarnatt, eller en kram, vars känsla inte försvinner på flera dagar.

Frågar någon mig vad vackert är, så kommer jag att svara:

Lucía y el sexo

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/07/lucia_y_el_sexo.jpg
2. <http://www.youtube.com/watch?v=JfmkDXdRfDE>
3. <http://www.imdb.com/title/tt02544455/>

Ordning och rädda (2009-07-27 20:27)

Skulle skriva meddelande men fann ett nytt spännande ord: demdelande. Smaka på det, är inte det som en öppen hemighet utan skuld, ett ord om att dela något som andra inte ser?

Genoss i praktiken (2009-07-27 20:59)

Har de senaste dagarna haft flera extensiella och viktiga samtal om manligt och kvinnligt, känslor samt orsak och verkan.

När jag klev upp idag så insåg jag att det ligger mycket i det som genusforskarna pratar om, men inte riktigt på samma sätt.

Jag insåg att det inte var genus, utan genoss som allt handlade om.

Det handlar om våra handlingar och erfarenheter - det som gått igenom oss, det handlar om en mental genväg för oss. Vår vilja att göra det enkelt. Vår tro på oss själva och vår förmåga att glömma

lyssna

ett hav av okunskap (2009-07-30 19:35)

Läste [1]en oroligt intressant bloggpost av en av mina livsidoler. Journalisten och människan Harry Allen. Han tar upp en intressant sak gällande racism, som gäller alla formen av rascism - oavsett det gäller hudfärg, kön eller sexuellt läggning.

”Rasister är dumma”

Visst är de. Det säger vi alla någongång, men det som Mr Allen tar fram är riktigt intressant. Vad vi säger är *egentligen* följande: ”*Krille menade det inte... han var just bara dum*”.

För visst säger vi inte att inbrottstjuvar är dumma eller liknande *brottslingar*? Men när det kommer till att nervärdera en hel människogrupp, så är det bara ”*en dum grej*”. Säger ganska mycket om hur vi ser på människor.

Otroligt intressant resonemang.

Jag följer utvecklingen med **Barack Obama** och den otroligt illa skötta hanteringen av Harvard professorn **Henry Louis “Skip” Gates** med största spänning.

Det är underbart med internet att kunna få ta del av tänkars tankar över ett hav av okunskap.

Läste föresten att ett annat riktigt intressant uttalande, av just **Gates**:

People use the words ethnicity and race interchangeably. But race is not a biological concept. It's socially constructed. We are [influenced by] the environment in which we live, but our physical features are inherited from our biology. If we all traced our family trees 50,000 years back, we're all in Ethiopia. There's no question about that.

1. <http://harryallen.info/?p=4500#more-4500>

5.8 August

Precis som att leva (2009-08-02 20:45)

Fick ett mail, ett fantastiskt mail, från en underbar människa och otrolig vän.

Delar av orden, kommer här - med mailarens tillstånd - för att jag inte vill glömma dem, och vill visa dem för andra:

Well, life is life. O så är det ju. Livet ska inte o är defenitivt inte, en dans på rosenblad. Vi är här för att lära. Vad o hur mkt vi lär oss är upp till oss själva. Säga vad man vill om oss, men nog har vi ändå tagit för oss av livet. Mycket har vi hört, sett, känt o upplevt. Vi har försökt suddat ut ramarna som samhället per automatik satt kring oss. Vi passar inte in här. Vi älskar andra, vi älskar våra barn...men älskar vi oss själva? Jag tror inte svaret där blir enkelt. Det blir inte JA eller NEJ. ...eller hur? Men måste man ge ett av de alternativen blir det nog nej. Men det stämmer inte helt. Vi älskar oss själva men kanske på de punkter där andra skiter i sig själva. O kanske blir vi då bristfälliga på att älska de sidor av oss som vi enligt ramen "borde". Vad vet man? Vi vet iaf så pass mkt, att vi kommer sannolikt aldrig stå o le som en klonad apa i en ram o bocka o tacka när omvärlden raseras av makthavarnas pengagiriga själ lösa nävar. O för den sakens skull enkom så är jag glad att vi är vi.

Är det inte en helt fantastisk text - både i sig, och som en innehålls beskrivning av det som är mig, hon och vi andra som inte är som andra, genom att inte vara annorlunda, utan att vara som andra - utan att veta hur andra är - en komplicerad enkelhet?

Precis som att leva.

Augustidrämmar (2009-08-03 03:45)

[youtube 4YdalekAQk4]

From Paul to Christ (2009-08-03 23:31)

[youtube XcaCwKvMyfs]

Ibland skymer solen sina egna solstrålars skugga
och tiden får andas
då kroppen målar minnet av sina egna konturer
Det är då jag bara tittar på
en stund

[youtube kRa3BU5bl-s]

Bjud en tiger på te (2009-08-05 03:42)

Har ont i halsen
Lyssnar på musik
plötsligt
står allt klart

”Med en vän till hjälp, kan det mesta gå Ett hus blir byggt på en stund eller två Några pinnar och plats att bygga på det blir ett hus som vår ior ska få”

Undrar

hur sjuk jag egentligen är mig

Kanske

det inte bra är halsont

varför

sitter annars en 40årig man och lyssnar på musiken från Nasse's Stora film

samtidigt

som han gungar med och tycker texten säger väldigt mycket om livet

Nu kommer en låt om gammal smurven...

Undrar vad det säger?

[gallery]

Billiga veckan... (2009-08-06 00:21)

Ibland surfar jag ut på nätet och hittar saker jag inte skulle hittat annars. Många gånger är det tackvare [1]SubDVDs nyhetsbrev som ger så många spännande uppslag. Denna gång lyckades jag hitta till denna sida, i jakt på något annat från **SubDVD**.

[2]<http://theweekinsleaze.blogspot.com/>

Filmerna inkluderar verk av **Woody Allen** och **The Three Stooges**, men jag dras till b, c och d filmerna, sleeze, explotation, och 80-tals gore. Vet inte varför. Men dåliga filmer berör mig på ett speciellt sätt...

Det är inte ofta man får skratta i våldsfilm, men när kläderna ryker här så skrattade jag högt, överspel när det är som bäst:

[youtube uxkr4wS7XqY]

Detta är verkligen film och inte verklighet

Sen har jag en regäll softspot för dåliga komedier likt denna:

[youtube ysxi9o2pt3w]

Det påminner mig så mycket om alla filmer man såg som *barn* då videon var ny...

Sen är jag ju en sucker för **Bruce Campbell**, och nu hittade jag både ”The Man With The Screaming Brain”

[youtube 2xbhbv4a2nw]

och ”Alien Apocalypse”... Vart är popcornen??

[youtube EHTFxH1fWdQ]

1. <http://www.subdvd.com/>
2. <http://theweekinsleaze.blogspot.com/>

En av flera, eller flera av en... (2009-08-06 11:59)

Jag stöter på det på här och där, i samma sammanhang och i helt nya. Människors rädsla för kontakter.

Jag pratar med andra om det, och det finns överallt. Folk som säger upp kontakter, folk som slutar prata med varandra, folk som ritar upp sina tydliga ramar där de snabbt suddar ut allt som inte är dagsfärskt och på deras matsedel för dagen.

Det handlar inte bara om relationer, utan om vänskap och kontakter över lag.

Själv blir jag bara så nyfiken på hela fenomenet. Jag vet att jag själv kan göras så när jag blir riktigt sårad och ledsen på någon - men en tid senare så har jag gått vidare, och allt som oftast så tar jag in personen i mitt liv igen - för jag vet att jag blev sårad över *en* sak eller händelse - men att jag hade dem i mitt liv av *flera*orsaker.

Så tänker inte många, och det är självklart något som man får respektera. Vi är alla olika. Men av samma orsak så blir *jag* intresserad av fenomenet.

Man verkar leva utifrån en mall där man räknar antalet vänner och bekanta och säger mer eller mindre. Sorry, men jag har redan min kvot med människor med mörkt hår - tar jag in dig, så måste jag ta ut någon annan - för jag behöver inte fler...

Intressant.

Det mest spännande med det hela är att ju starkare personen säger sig vara. Ju mer självständig och trygg i sig själv. Desstå mer agerar de på detta sätt.

Men jag under hur självständigt, tryggt och starkt detta agerande egentligen är - inte på det sättet är jag är bitter, eller vill trycka ner folk. Utan mer bara en ren reflektion.

Är man stark, räknar man verkligen människor då? Är man verkligen självständig, om man begränsar sina intryck? Är man verkligen trygg då man inte klarar fler människor?

Det är retoriska frågor som jag ställer ig själv, men du får gärna begrunda dem också. Jag skriver här, för mig själv och fr att se mina egna tankar - då allt annat så ofta handlar om andras tankar och känslor. Jag vill känna mina, tala med dem, och låta dem få hänga fritt samtidigt som jag kan begrunda dem utifrån min egen insida.

HAde det bara varit så att detta hände mig med mina kontakter, och det var så med alla jag mötte - så skulle det ju vara enkelt att reda ut det - men det är bara så med en bråkdel av dem jag möter, men i mina ögon blir det inte ointressat för det - trots att folk säger: "*Men äh, bry dig inte om det, du har så många fler vänner...*". Men då ler jag inombords och hör hur de räknar mina vänner... För mig så finns det bara vän och vänner, som i någon jag tycker om, eller tycker om mig, och någon som jag delar vänskapen med. Om detta är en person eller 10.000, spelar ingen roll.

Räknar man så, så upplever jag att man inte ser eller vet vad vänskap är - utan det handlar mer om att

köpa sig en plats genom andra och ett behov av trygghet genom gemensamma mönster.

Men det är intressant. Jag vill så gärna veta mer om tankarna bakom, men det blir ju alltid lika svårt när situationen uppstår då någon bryter och stänger av kontakten - och skulle de ändå vilja prata, så är de ju inte så begränsade, och då faller ju hela intresset för deras tankeverksamhet i denna fråga.

Tror nästan om jag skall sätta mig i kylskåpet för att se om lampan lyser när dörren är stängd...

Men undrar om man skulle kunna kalla mig för trångsynt, om jag ser att det skulle vara för trångt att sitta där?

Tror egentligen att det handlar om att man inte vill ha *flera av en*, utan man vill ha *en av flera* - lite som Ålandsbåtens buffebord. Ta vad man anser är fint och testa saker - inte det som man egentligen tycker är gott.

Dela dag med en hare (2009-08-06 15:15)

Det var längesedan

Men idag så ler jag, enbart på grund av att det är en bra dag.

Var ute och promenerade lite. Lät tankarna flygga fritt och kände hur jag nästan hoppade fram längs solstrålarna som viskade mot min hud.

När jag kom hem, så satt en hare utan för min port.

Den sprang inte iväg

den hoppade

också.

Hål i (2009-08-06 19:30)

Fick en tanke om öppenhet.

Men jag tror öppningen var för stor, för den verkar fallit ur mitt sinne.

Minns inte vad det var.

Bara att det var bra, och något värt att tänka på.

Så hittar du en öppning när du är ute, så är det nog den.

Ta vara på den

men ingen med livet (2009-08-06 20:34)

Hade ett intressant samtal, som jag måste diskutera med mig själv om.

Samtalet gick ut på frågan om varför någon skulle vilja *leva om sitt liv*

Det enkla och självklara svaret är ju att man inte gillar där man är, vilket också har sin givna följdfråga: ”*Vem säger att det blir bättre nästa gång?*”

För om man säger att de gjorde misstagen *nu* och de svarar att de skulle vilja leva om livet så att de kunde göra saker annorlunda... Så skall man tänka på - tänk om det var precis *det* som de gjorde nu, från ett annat liv - och att det inte handlar om att deras liv blir annorlunda. Deras liv blir detsamma oavsett vad de gör - för de är alltid dem själva... Att livet handlar om att bli tillfreds med den man är. För även om jag kastar upp en hink med blå färg, så är luften fortfarande luften. Samma sak om tar bort alla molnen, så är ändå molnen just molnen. Inget annat. Som färg på en duk.

Låter så enkelt att det skulle kunna vara sant.

Utan brinnande och talande buskar.

Bygger sandslott (2009-08-06 21:27)

[1]

Det är spännande att utveckla tankar över nätet, även om bilden ibland kan bli målad i fel nyanser - men ibland måste man våga få färg i ansiktet också - som jag frågade min yngsta son när ha sms:ade idag om att han hade fått lite färg i ansiktet: ”*Åh, vad blev det för färg? Blått eller kanske grönt?*”, när han svarade att det bara var lite ljusbrun färg, så tyckte vi att solen hade varit lite snål

den färgen får man ju när man leker i sanden också

Tankarna har fortsatt att bollas om människan, och frågeställningen som dök upp var: *"Men är man alltid sig själv? Är det inte livet som formar en till den man är, fel/brister mot/medgångar lycka/sorg. Är de inte de som formar oss till dem vi är. Är det inte därför vissa ändrar sin personlighet med livets gång?"*

Mitt svar blev att, nej, jag tror inte det - för människorna ändrar sig inte i sig själva - utan bara utifrån hur de bemöter andra, och vad de upplever att andra tror och tycker om dem - att de är värda mindre eller mer...

Frågan fortsatte med: *"Så man kan inte ändra sig p.g.a. saker man är med om - t.ex. svåra olyckor man överlever, trauma m.m.?"*

Jag utvecklar min tanke med orden att det självklart är så att man ändrar sin syn på livet, men jag ställer samtidigt den retoriska frågan: *Men ändrar det dig?* och förlänger frågan med orden: *"Eller är du den samma i din själ?"*

Man hör ibland folk säga att någons själ fått sig en törn - men hur många gånger har du hört någon säga att en annan människa ändrat sin själ?

"Men ändras inte själen hos dem som överlevt en olycka? De lever här och nu, dem ser anurlunda på livet efteråt." Mitt svar på det blir att, ja, de ser annorlunda på livet efteråt. Men jag anser inte att det påverkar ens själ, man blir bara mer medveten.

Det är det som kyrkan så ofta försökt att stoppa - medvetenheten...

Man skall inte ifrågasätta, man skall inte finna sig själv - utan man skall vara rädd för en persons ilska

Guds straff och kärlek.

Du skall godkännas av någon annan - i ett samhälle som säger: *Var dig själv, sköt dig själv*

Sen är det frågan
om själen bär
våra genetiska koder
eller om
våra genetiska koder
bär vår själ

Detta för mig in på en tanke som jag börjat bollat med mig själv tidigare under dagen. Tankarna om mig själv.

Bara för att jag vet vad jag menar, så är det ingen säkerhet för att jag visar det - även om folk förstått det tidigare. Man pratar så ofta att man utvecklas, man förändras. Man får andra intryck - men vårt förhållningsätt till oss själva står ofta stilla - detta går att koppla till förmiddagens tankar om "[2]En av flera, eller flera av en..."", men det står även självständigt.

För vi tror oss ofta vara både öppna och medvetna. Vi tror oss vara följsamma - men allt som of-tast, så är vi i grunden precis samma människa som vi alltid varit. Förändras något är det sällan vi själva som förändrat det - utan det är människorna runt omkring som ändrat sitt seende.

Vi säger ofta stolt att vi är den vi alltid varit, och säger lika stolt till andra: ”*Du har inte förändrats ett dugg*”.

Förändring verkar vara farligt - och hur kan man egentligen utvecklas eller vara nyfiken, om man samtidigt är rädd för förändring. Hur kan man anse sig vara öppen, om man inte vill ta in något mer.

Lyssnar på **Hanna Montana/Miley Cyrus**.

Undrar varför det är så mycket **Disney** i mitt liv nu?

Ritar jag min egen serie, eller är jag del av en saga?

[3]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/img_0531.jpg
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2738>
3. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/img_0554.jpg

Nätets blomblad (2009-08-07 00:03)

Läser [1]**Lulu Carters blogg**. Förstår henne. Förstår henne inte. Förstår henne. Förstår henne inte.

Det är en som blomma där man rycker av bladen, tar bort dess skönhet för att finna ett svar.

Älskar. Älskar inte. Hatar. Hatar inte.

Nätet är ett nytt förhållningsätt till människor. Man får möjlighet att tala så att folk lyssnar även om andra vill tysta en. Men det är inte alltid av ondo att vara tyst. Att behålla något mellan två personer, att bara skrika ut sin frustration utan att blotta sig.

Men kan [2]Mariah Carrey och [3]Eminem, så borde väl folk med än snabbare och icke manager samt bolagsjuristers kollade drag, kunna uttrycka sin frustration på nätet. Men frågan man skall ställa sig är vad man vill, varför och vad det ger - inte bara en själv.

Jag tycker dock att hon är stark i sin svaghet. Det krävs mycket att för att stå för sig själv.

Kärlek är något som är starkt i båda sina ändar.

Förälskelse och förlust.

Läste lite om gårdagens hackerattack mot **Twitter** och **Facebook** också. Resonemanget som kom upp var bl.a. att ett brott på nätet också är ett brott.

Man säger att nätet skall vara fritt.

Det var världen också innan människan kom.

Så hur skall vi kunna hålla nätet
som vi själva skapat
fritt
när vi inte klarade
att hålla något som vi fått låna
fritt?

Ansvar kommer med friheten, friheten kommer inte med det.

1. <http://www.lulucarter.se/post/2009/07/28/Livet.aspx>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=hYFoIVhmLnM>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=8RK1CXJLiac>

se natten dansa (2009-08-07 21:49)

Fredagskvällen vaknar sakta. Skuggorna börjar presentera sig och omfamna varandra. Naturen släpper på sina gränser, för att kunna tala om ljuset som de mött och smekt dess konturer.

Sitter själv i soffan med en laptop på bordet bredvid mig, tittar ut genom fönstret och ser hur kvällen ler, den ler som en mor som ser sitt barn springa till sina vänner.

Har nog nämt det tidigare. Har haft en lång, djup och krävande diskussion om vad som är människan, vad som gör den och vad som är jag, vad som är andra - hurvida vi är det vi känner, eller om vi är det som andra ser. Är världen och livet bara vår spegel, eller är vi bara dess spegel?

Har hört mycket intressant och sagt mycket om det som jag skulle vilja minnas, då alla ord bara varit spontana uttryck utan agenda eller skydd - något som är ovanligt. Allt som oftast så håller man tillbaka, för att mottagaren inte hänger med - inte för att man är bättre eller sämre, utan bara för att man står på olika spår, och inga spår ligger rakt parallella med varandra.

Såg två av eruopas bästa rappare byta tankar på Facebook, där den ena sa: "*When freedom is lost it's lost forever*" och den andra kontrade med: "*Hell no. History is not linear, struggle is constant. We've won before, we'll win again (and lose again).*".

Ligger mycket i det.

Skall gå igenom alla sidor av text och tankar och försöka sammanfatta det samt avsluta min personliga sms-undersökning om mina egna brister, kontra vad andra sett... Det är spännande.

Nästan som att se natten dansa till minnet av dagen.

[youtube B9Pssk-t7Q8]

Bild är ord (2009-08-10 08:01)

*Since I was born
I've slept for more than 10,000 nights
But still haven't dreamt
I could fly*

[youtube st1MwQD8V8Y]

*Deep in Yunnan province in China
Where anything can happen
You can also fly*

Sen har vi filmer som [1] *Institute Benjamenta, or This Dream People Call Human Life* av **Quay** bröderna som både lockar och troligen kräver en del - men det ser så vackert ut att man knappt kan låta bli att titta

[youtube tIjWWZZq00k]

På en lättare sida av livet, så har vi den otroligt intressanta tanken om en värld där ingen någonsin ljugit - och en man plötsligt kommer på en lögn...

[youtube B_V9b8upG9E]

1. <http://www.imdb.com/title/tt0113429/>

För svar (2009-08-12 15:59)

Ibland möter man sin ungdom.

Jag gjorde det i går.

Hade igår äntligen möjlighet att hämta allt det sista från min förra död.

Hittade en påse från det att jag gick i mellanstadiet, med min Judodräkt. Den låg snyggt ihopvikt med jacka, bälte och byxor. Under dem låg en pansarvagn.

Funkande det inte att men att kasta om kul någon med deras egen kraft, så kan det ju vara bra att kunna spränga dem till bitar med ett pansarskott.

Eller något.

Man skall alltid titta

1084

under saker
för att hitta
svaren.

Ibland kan det faktiskt vara
en **M60 AI Medium Tank**

De är inte att leka med.

Livslag (2009-08-13 21:37)

*"I dag ska jag få träffa min pappa.
Han heter Jason, och han är galen.
Jag hoppas att jag
får kalla honom pappa".*

- Jag behöver snabba svar om jag ska kunna rätta till det som jag har gjort. - Jag bad om att den här förbannelsen skulle sluta med mig. - Men det gjorde den inte. Nu behöver jag hjälp för att rätta till saker igen. - Du är den enda som kan hjälpa mig. - Det går inte. Du kan inte ändra på någon utan att ändra på det förgånga. - Vem säger att man inte kan ändra saker till det bättre? - Du får inte leka Gud! - Det måste ta slut med mig.

Det är skitsnack!
Jag skickar ett vykort
när allt är ordnat.

Såg filmen [1]Butterfly Effect. En film som som väcker tankar. Intressanta tankar som växer i tysthet.

Men jag var tvungen att förklara för barnen efter filmens slut - samt alla mina vänner på mobilen - INGENTING, verkligen ingenting, i n g e n t i n g, skulle bli bättre av att någon av er försvann eller inte fanns.

Det finns inget
bättre i livet
än ett hjärta

som slår

1. <http://www.imdb.com/title/tt0289879/>

Med mina (2009-08-13 23:59)

Igår var jag ung.

Jag var på UNG08

[youtube 8IkoruUKFjY]

Barnen fick träffa den fantasiska Sam-E från gruppen Medina som jag jobbat med tidigare och de gick hem genom natten som två stjärnor som landat på marken och lyste upp gatan framför sig med

varsin CD singel och tröja i handen

[gallery]

Man pratar ibland musiken, hip-hopens, framtid. Man pratar ibland om dess historia, och ibland nämner man vart den är nu. Det är många tempus att hålla reda på. Då, nu, sen.

Vi kallar det oftast att leva.

Men det finns ett ord för det inom musiken också.

Medina

Sam-E har ständigt funnits med i hip-hop kulturens historia samtidigt som han lyckats lysa upp framtidens nya vägar. Men som många av dem som visar vägen, så syns de allt för sällan då de som går i deras redan upptrampade fotspår ljuder högre och har tid att påkalla all uppmärksamhet med sina händer fria.

Men att se honom och hans kollega på scen, är som att vakna och se dagen innan samhället vaknat. Det är minnet av nattens drömmar och hoppet om en ny dag.

Det är

Medina

[1]

[youtube DaNFXjEPKw8]

[youtube 6FB-P62uEX8]

1. http://www.regndroppar.com/img/medina_3204.jpg

Mitt i mitt eget ljus... (2009-08-14 01:45)

[1]

Vet ni vad?

Jag inser

just nu att jag är

så lycklig

med livet.

Jag är

ta mig fan helt fri

att leva

nu

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/img_2894b.jpg

Man i polering (2009-08-14 09:59)

Bryter man ner

ordet

manipulering

så möter man viljan

att styra andra

få dem att göra

det man själv vill

Men det är bara ytan. Det är bruket av ett ord, handling och känsla - utan att ha ork, kraft och mod att se, känna och gå

djupare

För det finns dem som går

ett steg

djupare

De som har den egna viljan
att göra något

för andra

Där blir manipulation

inte något man själv vill

utan en förståelse för vad andra vill

men inte
kan eller vågar
själva

Så man kliver
in gör att dra

fram dem själva

Söker gemenskap i natten... (2009-08-14 15:41)

Igår såg vi Sökarna, idag var det G - Som i gemenskap...

[youtube K3naHsy0iD4]

Shiny, shiny, shiny boots of leather Whiplash girlchild in the dark Clubs and bells, your servant, dont forsake him Strike, dear mistress, and cure his heart Downy sins of streetlight fancies Chase the costumes she shall wear Ermine furs adorn the imperious Severin, severin awaits you there I am tired, I am weary I could sleep for a thousand years A thousand dreams that would awake me Different colors made of tears Kiss the boot of shiny, shiny leather Shiny leather in the dark Tongue of thongs, the belt that does await you Strike, dear mistress, and cure his heart Severin, severin, speak so slightly Severin, down on your bended knee Taste the whip, in love not given lightly Taste the whip, now plead for me I am tired, I am weary I could sleep for a thousand years A thousand dreams that would awake me Different colors made of tears Shiny, shiny, shiny boots of leather Whiplash girlchild in the dark Severin, your servant comes in bells, please dont forsake him Strike, dear mistress, and cure his heart Velvet Underground "Venus In Furs"

Det är verkligen en skam att **Olle Ljungström/Reperbahn** aldrig gav ut deras version från filmen *G* på skiva - för det är så mycket mer känsla i deras sparsamma version, om man jämnför med originalet.

[youtube AwzaihfSw2c]

Annars insåg jag just nu att jag gillade texten till **Reeperbahn/Nürnberg 47** låten "*Spegelbild*". Har inte tänkt på den tidigare. Har tidigare bara fastnat med fashination för för den otroligt kraftfulla blandningen av kyla och värme i föregående cover...

"Ditt leende har fryst Kärlek och panik Ingenting har sagts Och ingenting har glömts Min passion förblir För alltid En intervju med en spegelbild Med en spegelbild, med en... Bild Jag minns inte ens hur det kändes Sprudlar av apati Ser bilder från i går Bilder säger ingenting Jag domnar bort Förförd av en intervju Med en spegelbild Med en spegelbild Med en... Min passion förblir För alltid En intervju med en spegelbild Med en spegelbild, med en..."

I morgon blir det nog *Stockholmsnatt*.

Rätt och rik: Själskritik (2009-08-14 22:37)

WHEN DO YOU
KNOW YOU
DON'T KNOW
ANYTHING?

Tänkte på det, att det är ofta de som anser att de har rätt, också är de som är de rika - inom alla samhällsklasser, men på så olika sätt.

Ju högre du kommer desto tunnare är rikedomen, samtidigt som samhället värderar den mera - och ju längre ner du kommer, ju genuinare är rikedomen samtidigt som den värderas allt lägre.

Att ha rätt och vara rik, kan vara så mycket.

Det kan handla om att hitta fel, vara bättre och starkare samt mer förmögen. Men det kan också vara att vilja, att våga ha kvar rätten till en själv och värdesätta sånt som har betydelse för dem omkring en - utan annat värde.

Livet lär oss alla olika sätt att ta vara på det, att leva i det och att vara delaktiga. Vi har alla

våra olika förhållningssätt. Vissa ställer sig på andra, vissa ställer sig vid sidan, andra ställer sig under - kanske för att lyfta lågon. Vart vi ställer oss är vårt val. Det handlar om vem vi är. Inte vem vi tror oss vara.

Jag har min livssyn, mitt förhållningssätt och jag har frågat mina vänner, släktingar, bekanta, fd. flickvänner och såna som jag lär känna - vad är just *mina* fel och brister. Finns det något i mitt liv som jag inte ser.

Jag gav över 70 personer ett "slippa ut ur fängelse" kort, där de utan något framtida ansvar - fick säga vad som var mina fel och brister - speciellt sånt som de kände att jag behövde jobba på eller inte ens såg själv.

Det var många som utnyttjade möjligheten - och det som gjorde mig mest glad var att ingen sa: "*Du har inga fel!*", utan alla var brutalt ärliga utifrån deras erfarenhet av mig - under allt från 41 år till bara någon månad.

Det gör att jag verkligen ser varför jag haft just de människorna nära mig. Ingen är rädd, ingen känner att de inte vågar stå för sina egna tankar och känslor - även i svåra situationer. Nu svarade ju inte alla, men att inte svara är också ett svar.

Det har varit fantastiskt givande att verkligen få ta del av den negativa bilden av en själv - att tvinga ens vänner nämna fem saker som är fel, inte bra, med en - utan att låta dem få säga något positivt om en krävs att man har starka och självständiga människor kring sig.

Det trodde jag att jag hade haft.

Det visade sig också att jag fortfarande har.

Detta påbörjade jag att skriva samma kväll som jag skickade ut sms:en, och har fortsatt lite på.

*"February,
the coldest, darkest, shortest month.
It's like the month that was left over"*

Skulle jag eller min psykolog svara på frågan om vad min svaghet är, så skulle vi nog båda säga att jag ger så mycket av min egen själ i allt. Att jag ser, känner och upplever så mycket mer än vad andra ser även om de anstränger sig - men att jag samtidigt gör det så naturligt att det inte tynger mig, bara förtär mig.

Men det är också en sån där psykologisk självlyftade svaghet som man kan säga till folk för att de skall omedvetet lyfta ett annat ben också - det som en psykolog inte ser, men ändå känner av att det släpar i marken.

Ransakar jag mig själv så kan jag lista följande svagheter i ord ganska lätt:

Mina egna tankar var följande:

- oförmåga att avsluta saker - brist på självbevareslredrift - brist på hävdelsebehov - försakande av känslor för att inte betynga andra - ovilja att ta plats - sätter andras behov framför mina egna

Efter att jag hade skickat ut närmare ett sjutiotals sms till vänner, fd. flickvänner, bekanta, familjemedlemmar och i princip alla i min telefonbok utom mina barn, där jag bad dem att lista "fem av mina dåliga egenskaper, svagheter eller brister" och att de hade ett frikort där de fick säga precis vad de ville - utan att någonsin få något annat än på sin höjd ett "tack!" för det, så började det trilla in sms från folk som kände att de ville utnyttja den ovanliga situationen - även om jag var knäpp och korkad att ställa en sån fråga, hehe.

Här är en liten sammanställning av de närmare hundra varianterna som droppat in under kvällen:

Dålig på att se mitt egenvärde.

Är det en svaghet att inte se ens egenvärde? Nja, snarare en brist. Jag blir ju inte sårbar för att jag inte förstår mitt värde. Men det är något som jag vet att jag måste jobba på. Fast jag gillade ordet: "egenvärde" - för det handlar ju inte om självförtroende eller självkänsla, utan just det värde gentimot andra - själv kan jag se mitt värde och jag gör inget jag inte tror på. Men jag väljer bort mig själv och har en latent ovilja att ta plats. I kontakten med andra så känner jag för mycket empati för andra, och tar på mig deras tunga roll istället, så att de kan resa lättare.

Lovar mer än vad jag vill, orkar eller har lust med.

Det är en svaghet. Jag ställer upp till det att jag inte orkar, och då sviker jag inte bara mig själv utan även andra - eller tvärt om. Jag måste bli bättre på att säga "Nej". Har så svårt att säga nej och sätta mig själv främst och blundar fr den negativa effekten som det har på mig själv. Försakar mina egna känslor för att inte betynga andra. Det är bara några av de varianterna på detta som kom in. Så det är en stor tydlig sak som jag måste ta tag i. Jag glömmer bort vad jag vill, i min vilja att finnas där för andra och strävan att se dem. Egentligen tycker jag det låter som en fin egenskap - men det är i och för sig också ofta så att det är de sköraste blommorna som är finast - så nog är det en svaghet.

Behöver lära mig ta konfrontationer mer

Kan tyckas hänga ihop med båda ovanstående, men det är ändå en sån stor egen del. Jag har inga problem att konfrontera människor i andras ärenden - men i mina egna är det svårare. Inte för att jag tycker att 'en man klarar sig själv', då jag inte alls har problem med att visa att jag inte kan - utan det handlar mer om att jag inte vill synas eller hävda min rätt. Så detta är en svaghet - konfrontationerna kan vara på många plan. Det kan vara så enkelt som en gång när jag var inne i stan och träffade några vänner som bjöd mig på mat för något år sedan. När vi sen skulle skiljas så nämde jag inget om att jag inte hade pengar att ta mig hem för, men en av de som var med frågade precis som jag gick om jag behövde låna, ville ha pengar - men jag svara bara "nej, nej, det är ingen fara behåll du dem" och gick sedan i en och en halv timme för att komma hem. Vet inte hur många gånger som folk frågat om jag vill äta och jag varit hungrig men sagt "Nej, tack - jag är mätt", "Jag skall äta strax" eller något liknade. Jag vill inte att andra skall behöva ta ställning. Jag MÅSTE verkligen jobba på detta, då det skadar andra mer än mig själv - det är här som jag slår bort många.

Mitt i allt detta så kommer vi fram till en av de svagheterna som jag ser själv - och det är något som jag återkommit till i texter främst om magiska giftgrodor.

Många ser min yta - både den själsliga och den kroppsliga. De ser mitt lugn och de ser min osäkerhet. Men det är verkligen som den lilla giftgrodan. När man hoppas att kunna förvandla den till en prins, för att man ser att den är magisk, och kysser den - så visar det sig att trots att den är så liten och oskyddad - så backar den inte - den har sitt eget sekret som täcker kroppen - lite som sagan om svärdet i stenen eller en annan gammal saga om ett par prinsar som skulle till slottet och visa att de var "av folket" och alla valde att inte gå på den röda mattan som en symbol för att visa att de var av folket och älskade kvinnan

för kvinnan - men de visade ju att de såg mattan. Det var först när en man av folket som verkligen älskade kvinnan kom och gick på mattan - för han såg inte mattan på samma sätt som de andra och han tänkte bara på kvinnan - som hon visste att den rätta hade kommit.

Nja, min koppling är kanske inte klockren - men känslan i det är det. *ler*

Det jag menar är att många kommer och förväntar sig min svaghet bara för att jag är försynt. De tror inte att jag lägger märke till eller ser saker - även om det ofta är det första som de påpekar att jag gör, men sen glömmer de oftast bort det. Men detta är min svaghet. Att jag låter säker när jag är osäker, att jag är stark där andra tror att jag skall vara mjuk. Det är en svaghet. Det öppnar för många dörrar att välja på och gör det svårt för andra att få gepp och förståelse - något som drabbar både dem och mig.

Obstinat

Detta gör att jag blir svårdiskuterad i saker som ligger mig nära, då jag är levande i tanken och ständigt ställer mig på andra sidan. Gjorde ett intressant misstag en gång. Jag skickade ett mail till en person, och skickade en kopia till mig själv. Hur det nu var så fick jag svar direkt och jag öppnar det. Men väntar en timme med att svara. När jag sedan sätter mig ner och läser texten, så håller jag knappt med på någon punkt. Jag förklarar och bemöter. Sen när jag är klar, så skickar jag det - för att omedelbart få ett nytt mail i inkorgen - vad som hade hänt var att när jag skulle öppna det första svaret som jag hade fått - så öppnade jag kopian av det som JAG hade skickat - så mitt svar blev alltså inte på det mailet som jag hade fått - utan på det som jag själv skickat - jag hade diskuterat med mig själv och höll inte med mig. Då insåg jag att jag kan vara ganska obstinat. Men bara för att jag är det en gång, så betyder det inte att jag alltid är det - en annan gång så svarade jag faktiskt på ett mail som en vän hade skrivit, och jag tyckte att det var helt fantastiskt - så klarsynt och så helt otroliga tankebanor att jag tappade andan av beundran. Till svar på det - som också kom oroväckande snabbt, var bara ett "Hahahahahaha". Jag fattade inte det lustiga med det, och frågade vad det handlade om - och fick då till svar att personen tyckte mitt skämt var jättebra - för personen hade råkat skicka en kopia på vad jag hade skrivit till den (och personen glömde att skriva något själv). Personen var helt säker på att jag hade haft stor humor och ironi när jag berömde mina egna ord som om de skulle komma från den personen. Livet är inte allt det man tror det inte är ibland... eller något *ler* Det hela grundar sig i det samma som jag har öppnat några CV:n med: "Jag kan ingenting - men jag lär mig hela tiden", och ett av svaren som jag fick idag kom väldigt nära detta, med följande påstående: "Du känner inte dig själv ännu och vill hellre känna andra än dig själv". Obstinatiteten, omtanken av andra, lyhördsheten, tillsammans så gör det att jag kan säga en sak i ena stunden med fullt alvar och från hjärtat - och i nästa kan jag säga något som går helt stick i stäv med det. Lite som att försöka stoppa tiden genom att limma fast sekundvisarna på pappas klocka. Tiden och tanken rör sig hela tiden. Men visst. Detta är något jag måste jobba på. En tydlighet och en oräddsla för att att tycka som andra

Sen kom även ord, meningar och tankar likt följande upp:

- blir lätt sur/irriterad för småsaker men kan låta stora saker passera - missuppfattar enkla saker och gör dem större än vad de är, genom att belysa dem från flera håll - för känslös ibland - för snäll - osäker - själtrasig - svårt att ta emot - säger tack för mycket

Där är min mörka sida, mina brister och svagheter - blottar jag mig nu, eller visar jag en styrka genom att stå upp för dem? Jag vet inte. Tror inte någon vet. För hur vet man att man verkligen vet. Historien bygger på så många sanningar, som visat sig vara felaktiga och akturiteter inom områdena har vägrat att acceptera att de sett fel. De har ju rätt. De är rika på sin position och makt. De kan inte ha fel. För det handlar om rätt och fel för dem. Inte om att ha fel för att man inte ännu vet tillräckligt. För de vet ju redan allt. Jag brukar börja mitt CV med: *Jag kan ingenting*. Men det är bara jag Inte du. *Blanda inte ihop oss*.

Skapar en stjärna (2009-08-15 00:06)

Hittade en låt som jag sedan inte hittade.

Dope Stars Inc. [1]Make A Star (Siderartica Version). En fantastisk låt. Just nu. Hoppas den är det sen också. Annars så får det vara mitt nu, då, när sen, är minnets då, av det som var, nu....

Hittat en annan låt, som jag inte tidigare hittat.

[youtube QVr6pJ9H2so]

1. http://www.amazon.com/gp/dmusic/media/sample.m3u/ref=dm_dp_trk19_smpl?ie=UTF8&catalogItemType=track&ASIN=B001BVKXGS

mellan bubblor och badsalt (2009-08-15 11:49)

Låg i badkaret och förde ett ganska existensiellt samtal med mig själv mellan bubblor och badsalt.

Är man den man ser, eller den andra ser?

Vem avgör vilka andra är, och hur många måste andra vara för att räknas?

Jag ser mig. Andra ser mig. De ser sig själva.

Men ändå ser ingen av oss samma sak.

Vi lär oss att en spisplatta är varm, att bollar är runda och att ett plus ett verkligen är två.

Allt som någon hittat på. Handling, ord och verklighet är dikterat och fantiserat av någon.

Säg mig vad sanningen är, och jag skall säga vilken lögn du bygger ditt liv på, eller nått.

Det finns ingen sanning. Inget rätt eller fel. Bara olika avstånd till färgerna som målar våra liv och tonerna som spelar dess form.

Att "förstå" är samma sak.

Viljan att stå först. Längst fram och vara den som först tar ett steg framåt.

Såg min sanning igår - Kopplingen mellan verklighet och fantasi.

Det handlade om barn och vuxna, de som lärde dem att de inbillade sig. Det handlade om att sova

så va

så var

bli en del med sig själv, sitt liv och sin fantasi

Att våga vara

med i sina egna

drömmar

att våga vara

någon som ingen

säger
att man är

Den man sår, där man varit.

Sova

Så att livet kan skörda.

människostreck i blått blod (2009-08-16 14:20)

I dag är jag glad.

Jag mår dåligt och är ledsen.

Det gör mig glad

på så många plan

Det var länge sedan jag var nere nu. Jag kan fortfarande känna.

Jag har vänner som mår dåligt, och jag kan åter känna med dem. Förhoppningsvis ta lite av deras packning.

Innan jag hade hunnit vakna i morse hade jag lyft diamanter åt en vän och sedan skrivit följande ord utifrån ett tillstånd mellan här och då.

Klockan är 04 gemen sann het liten, ärlig och varm av livet det behövs inte klockan är 05 än sann het snart, riktigt sjuk på livet inte behövs det klockan är 06 sam hel ett tillsammans, fullständiga som en med livet klockan är inte längre av intresse inre stress från döden

Känner hur det blåser i livets riktningar.

Såg på *Mystbusters* på TV igår. Vet nu att man faller fortfare med ett paraply eller en spånskiva över huvudet. Blir glad att det är fritt ovan mig.

Vi såg [1]Donnie Darko också.

Tiden upprepar sig, därför är den aldrig den samma.

Tror att det är därför som jag alltid står kvar för folk, även när de flyr från sig själva. Tror också det är därför som folk inte förstår varför jag gör det, eller varför de jämt tror att det handlar om att skydda sig själv. Det går inte att skydda sig från livet, det går bara att gömma sig från andra.

Ser man så ser man. Många säger att en blick säger mer än tusen ord. men blundar du för att lyssna, så kan du aldrig läsa blicken. Ser du med öronen, så innebär det inte att du kan höra med ögonen. Det ena betyder inte det andra. Säger jag blått. så menar jag inte rött. Gör jag en ring, menar jag inte en trekant. Se, lyssna, känn och våga tro.

Att tro är inte att tolka vad någon annan sagt, eller göra blint vad någon säger - det handlar om att tro på det man hör - inte det som man själv skapar.

Det är därför som samhället ser ut som det gör. Att tro, handlar om att inte lita på sig själv. Att lita på sig själv, handlar om att inte tro och säger någon blått så menar de rätt.

Det är därför som kungarna har blått blod

och inte jag.

1. <http://www.imdb.com/title/tt0246578/>

Enkelhet (2009-08-16 16:24)

Det finns två olika sätt att göra något på.

Ett sätt och Ett annat

Men skuggorna bär alltid alla nyanser.

oegentligheter och rättigheter (2009-08-16 18:30)

Det är inte min dag idag.

Fast vad jag vet

så äger jag inte någon annan dag heller.

Så jag antar att allt är som vanligt.

ändå

-

Läste på en blogg om tankarna kring vänskap och kärlek, tankarna summerades med orden: *"det handlar om hur mycket man står ut med sig själv, står man ut med sig själv och sitt eget knövel så står man ut med mer av andra också. Man förstår. Man orkar..."*. Lät mina tankar forma ord kring detta också:

Jag håller med i tankens konturer - för i viss mån handlar det om hur mycket man själv står ut med, men när det blir för mycket, så handlar det om att vattnet i glaset svämmar över - men det från tar inte glaset sitt material eller vattnet sin konsisten. Det rinner över ett tag, men allt finns kvar. Människan åldras. Människan utvecklas. Vi säger mer än "gah gah", vi når ögre i träden och vår hud blir skrynkligare även utan vatten. man måste förstå att människan är som en dag. Den är aldrig densamma, även om dagarna upprepar sig - ibland regnar det. Ibland snöar det. Ibland är det vindstilla och stekande sol. För att regnet skall fall, så måste det dunsta från haven. Vi lär oss ständigt. Det är därför som vi gör fel. För att vi lever. För att vi är unika. och vi blir unika endast tillsammans med andra, vi lever i speglingen av andra. Människan är som diamanter,

därför blir inte spegelbilden densamma för någon, och ibland kan ljuset kastas iväg åt fel håll - men människan fortsätter ändå att vara en diamant. Diamanten ger oss ett spektrum. Precis vad livet ger människan. Att göra fel. Gång på gång. Handlar inte om att man misslyckas gång på gång, eller vill något annat. Utan om att man lever. Att gå vidare med sitt eget liv, står dock inte i någon form av förhållande till att finnas för någon annan eller att ställa upp. Livet stannar inte. Man slutar inte utvecklas. Däremot så söker man ibland bara efter sin egen balans, så att man kan räkna ut en stadig hand när det sen behövs igen. Hittar du inte din egen balans, så kan du inte sträcka ut din hand - och det är nog därför många har händerna i sina fickor. De vill inte visa andra att de saknar sin egen balans. Så de låtas istället som om att det regnar

vilarådig (2009-08-16 19:00)

Försökte vila.

Men var tionde minut tog jag fram mobilen och dess anteckningar för att skriva ner ord som inte ville vila.

En feeder

vad jag söker

är inte med
håll,
är inte hävd
se

jag behöver något
som jag

ser
att det fyller
hål
en som jag skapar

söker vad jag

föder

Är trött, men så fort som jag blundar, vaknar orden.

Så jag måste släppa ut dem.

Kroppen och ögonen är så trötta, sjuka. Men inte själen.

Jag skulle vilja ta en sömntablett. Men jag har ju barnen här.

Försöker vila, men vaknar hela tiden av att jag är trött.

Hade jag haft tapett hemma, så hade jag klätt om väggarna och gömt mig bakom. Vårdar mig själv utan (r)egistrering. Våda skjuten, uppsatt på väggen med lim.

Jag hade kunnat vara en vägg som talade. Men vem lyssnar på en vägg? Alla går ju sin väg.

Jag skulle behöva sovra mina tankar. Men själen låter dem studsas fritt, utan att ge mig en stunds ro.

Inser att jag är en sång. För just nu, rör jag utan åror och seglar utan vind.

En fågel i handen

Fråga mig inte
om du vill
ha svar

Jag säger inte
vad du får
till svar

allt
jag gör
är
något

annat

tio minuter senare

Värmen som svalt

bakom molnen
fick den inte
vad den behövde

för att vara med

Ytterligare tio minuter senare.

Fågel Gul

Börjar känna
mig

fången

som ett gift
sprider
något sig

och låser mig

innan jag
hunnit

öppna mig
själv

Tio minuter av mer tid som gått...

Herr också

de sa
haren och foxen
de sa inte
haren och räven

undrar om

de skulle säga
hare and räven
också

eller
om han skulle
slita sitt hår

till slut.

hair end

idag har jag
feber
säger de

också

Är du, jag? (2009-08-16 20:19)

*A storm is coming, Frank says
A storm that will swallow the children
And I will deliver them from the kingdom of pain
I will deliver the children back the their doorsteps
And send the monsters back to the underground
I'll send them back to a place where no-one else can see them
Except for me
Because I am Donnie Darko.*

Är du sjuk eller fisk?

Både och.

Kitty Farmer: Fear and love are the deepest of human emotions. Donnie: Okay. But you're not listening to me. There are other things that need to be taken into account here. Like the whole spectrum of human emotion. You can't just lump everything into these two categories and then just deny everything else!

Det är som att sätta ett X på en skala mellan *rädsla* och *kärlek*.

Donnie: How can you do that? Frank: I can do anything I want. And so can you.

Livet är enkelt. Därför kan man inte göra det enklare eller dela upp det i svart och vitt. Det går inte att dela det som redan är enkelt.

Donnie: Why do you wear that stupid bunny suit? Frank: Why are you wearing that stupid man suit?

[youtube 8wqVHjK2bQs]

Donnie: I made a new friend today. Dr. Lilian Thurman: Real or imaginary? Donnie: Imaginary.

Allt handlar om att tro att man inte vet, veta att man bara tro...

Gretchen: Donnie Darko? What the hell kind of name is that? It's like some sort of superhero or something Donnie: What makes you think I'm not?

-

"Om några dagar ska Fuglesang ut i rymden igen. När han kommer tillbaka ska alla ha klätt ut sig till apor. Det är viktigt att ni sprider informationen till era vänner och att alla är med, annars funkar inte skämtet."

Magiska droppar (2009-08-16 23:46)

[youtube 8W1WdCfOaxk]

Don't Box Me In I'm Out The Box This I'll Keep It So Real I'll Learn From My Mistakes Can You Feel Me? Next Time I'll Stick To My Guns Ya Wanna Rumble - Here I Come I Never Run

Kan du se mig? - då ser du ingenting...

Hör så ofta att folk ser, vet, känner och förstår.
Ser så sällan att folk ser, vet, känner och förstår.

Jag har en handfull människor som rör vid mitt hjärta oavsett tid - de rör vid det, med stängda ögon.

De vill inte förstå. De vill bara lyssna. Därför förstår de.

Magiska droppar som rör vid min själ, mitt hjärta, mitt förstånd och längtan. Dropparna som får mitt liv att rinna över sin inhägnad och besöka världen.

Duo jag som blir ett med något som aldrig varit delat. Det har inte suttit ihop, men ändå bildar det en helhet. Det magiska.

Den vackraste av alla själar. Som rört vid mig och blundat. Sett med fingrarna över mitt ansiktes konturer.

Att åstakomma stunder av lycka i livet, är som att leka gud med andra. Människan skapar inte stunderna. Ingen annan gör det. De är och de kommer, bara de får vara. Men människan har ett behov att jaga dem, fånga dem och skörda dem för sig själv. Så är människan.

Sa jag att jag är en fisk?

eller var det en groda?

Ya see I'm a concrete buffalo soldier I gotta chip it's like boulder in my shoulder look in my eyes and you can see a red marble like Nostradamus I'm the promise of tomorrow traveling the city with my mexican cargo cotton mouth - I take a dry swallow to the nearest corner watering hole the bartender with the deed for my soul satisfaction no I can't get no lotsa bad habits that I need to control recite the salms but no emancipation church for food and liquor stores for salvation some day I'll make it home to see my father he saw the man who shot the coal mine's daughter and if I had a dime for every gamble I risked I could buy a diamond for the woman I miss ya see

[youtube hYJiMO-Fa24]

Talar om mig. (2009-08-17 13:54)

Tänker på filmen *Donnie Darko* och den farligt snäva tanken om att rädsla och kärlek skulle vara varandras motpolar, att rädsla är något farligt, något som skall visas, något som skall specialbehandlas - att dömna känslor för att de är en känsla - är precis som att dömna människor för deras arv.

Vissa anser att det är rätt, andra anser att det bara är vad de tycker. Ytterst få bryr sig om hur den som mottar tankarna känner. Ärligheten blir ett självändamål.

Har mött på så många människor som säger att de bara är uppriktiga, ärliga och sig själva.

Nästan samtliga av dessa gör det genom att ha åsikter om andra - men själv inte klara av att höra något. Vet inte hur många gånger jag sett det på olika forum. Någon är "rak & ärlig" men så fort som de blir ifrågasatta på sammasätt, så ropar de på spelledarna, moderatorerna och liknande. *Det är ju mobbing.*

Det är ganska spännande. Ju blindare man är och snävare man tänker, desto mer handlar allt mer om lycka, framgång och allt som klassas som "fint". Det är spännande. Men knappast märkligt. För ju mer du skalar bort av livet och desto mer du själv håller kvar vid dem idealen - så är det ju bara det som du ser tillslut.

Kanske är det därför som bonden fortfarande ser bra väder i både sol och regn, och tänker på naturen - medan den rika tänker på sig själv, sina kläder och ser hur dåligt väder inte lyser upp dem

själv.

Att göra koppling mellan vad som är bra och dåligt och söka dem som motpoler, är den vuxna människans öde. Människan som inte längre vågar se, vågar vara - utan måste ha något att hålla sig i.

Precis som de fanatiska religiösa grupperna och trångsynta amerikanerna som bränner böcker för att de anses vara oanständiga. *The Secret: Law of Attractions* och *Mindfulness* är samma sak. Tänk enbart på det som är bra. SÄg hej till [1]Nietzsches tankar om [2]övermänniskan. Blanda inte bra och dåligt- segerera samhället ifrån själen. Bra och dåligt. Rädsla och Lycka, svarta och vita.

Folk som tänker och jagar efter idén om andras lycka, eller försök att göra sitt liv bättre gemti-mot andra - både eget och andras tankar. Är otäcka. *För mig.*

De sitter med vidöppna ögon och stirrar på TV apparater som tändigt spelar upp utvalda seg-ment av en inspelad och registrerad sanning.

Det jag inte vet är sant. Det jag vet, har jag *lärt* mig - men bara därför är det inte sant. Så är *min* tanke och känsla inför livet.

Historien styr mig inte, men den säger varifrån jag kommer och vad jag lärt mig - men att låta den styra mig är som att gå fort baklänges med förbundna ögon genom en glasbutik.

Läser om hur Dylan fick skjus av polisen för att hämta sitt ID kort och hur Gates åkte i fängelse trots att han identifierade sig utan för sitt eget hus.

Det är lätt att rättfördiga det som klasser, och som att färgade dansar bättre eller att judar vill tjäna pengar - men det ligger ingen sanning i det - det ligger däremot väldigt mycket av ens eget dömande i det.

Jag tror att den dagen då man ser sanningen, så är den så självklar att man inte behöver ifrågasätta den eller ens visa upp den. Så är det bara. Därför tror jag så lite på det som står i bibeln. Därför tror jag så sällan på folk som pratar om sanningen och hur bra de är. Är de så bra, så syns det ändå. De behöver inte säga det.

Det är som affärer som säljer "goda smörgåsar". Vad skulle de vara om de inte var goda? Varför måste de säga att de är goda?

Vad man säger, säger ofta *mer* än vad andra läser och hör.

Det är ju så enkelt.

Jag ser mitt liv som en målning av Picasso eller Miro. En fantastisk skapelse av ljus och former, underligande ljud och framförlliggande perspektiv. Under och över, bakom och framför, från sidan och rakt på.

Sen finns det folk som kallar det *skräp* för att de inte förstår. *Kludd* för att att de tror att de kan göra samma sak. Folk som läser in annat i den och framför allt människor som säger. "[3]Så där ser inte en ko ut!".

Att lära sig att se.

Att förstå vad man *själv* ser.

Det är en dålig tavla, så säger och tycker många. Pappa säger att det ser ut som färg på duk. Picasso sa att han bildade av ett ansikte.

På ett retoriskt plan kan man undra vem som säger att något är något och vem som ser och tänker.

Låsta tankar innehåller ofta ord om vad saker är och hur fantastiskt bra eller dåligt något är. En självhävdelse, för att täcka över andras känsla eller att man bara måste förklara något för att det inte finns där att se. Inget gör det rätt eller fel. Men inget talar heller om sanning eller lycka.

Många säger att de blir lyckliga bara de går ner. Många säger. Nu måste du vara lycklig när du gått ner. De *tror* att lycka handlar om det. Precis som andra *tror* att lycka handlar om något annat.

Hade en vän som såg ett ensamt barn i lekparken dag efter dag, hjärtat brast över barnets olycka, fram till det att tanken om barnets lycka kom - tänk om, tänk om barnet var fantastiskt lyckligt där. I sin egen stund. Tänk om det faktiskt var barnets lycka?

Jag försöker tänka så.

Lyckan är sällan det som vi ser. Utan vad vi känner utan att säga till någon.

Övertron på den egna förmågan är det fulaste jag vet. Det är inte vackert, inte charmigt. Det har inget med styrka eller kraft att göra. Det är samma sak som att be till gud för mig. Det är att frånta människan sitt närvaro.

Man låter inte folk själva se och känna, men lyssnar inte på andra - för att man själv "vet".

Jag har alltid varit den som talat när ingen annan vågat. Det säger inte att jag är ett större mod än någon annan. Jag ser ofta vad folk inte säger. Men det gör inte att jag uppfattar andra bättre. Allt handlar om att kunna blanda det hela - och med en övertro på sig själv eller andra, så blir det alltid en bismak. En bismak som aldrig får ifrågasättas.

Det var ju just det där med ärlighet och sanning.

För mig handlar det om vad man säger och inte säger.

Spelar ingen roll om det är en sanning eller en lögn. Det är något som människan säger och gör just nu. Utifrån det så kan jag förstå den människan - utan attens tänka i termer som rätt, fell, sanning och falskt eller tro att det handlar om ett maktspel.

Men tänk på att dina ord avslöjar dina egna känslor och tankar - precis som mina. Det du ser, talar om dig.

På samma sätt som det jag ser.

Talar om mig.

1. http://sv.wikipedia.org/wiki/Friedrich_Nietzsche
2. <http://sv.wikipedia.org/wiki/%C3%96verm%C3%A4nniska>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=739>

Monstren försvinner inte i ljuset (2009-08-17 14:17)

[1]Kammaråklagare *Rolf Hillegren* vid City åklagarkammare i Stockholm: – När man säger våldtäkt tänker man mest på riktiga ruggiga våldtäkter. Men tar man en man och en kvinna som känner varandra och kvinnan säger att hon inte har lust i dag, men mannen kör ändå. Visst är det oschysst, men kanske inte värt två års fängelse. Det liknar mer en ordningsförseelse, säger han.

Fick just de det på Facebook och en snabb sökning gav mig också följande uttalanden::

[2]Man kan göra groteska exempel. Säg att Agda och Herbert har varit gifta i ett antal år och har ett regelbundet sexliv. En kväll säger Agda: Inte i kväll, men han är inte fin i kanten och hon gör inget motstånd. Om vi bortser från bevisbördan, ska han straffas för det? Han gör något mot hennes vilja, men är det värt två års fängelse? Det är ett helt annat brott än det många förknippar med våldtäkt.

samt detta:

[3]– Man brukar ju säga att ett nej är ett är nej och det kan jag ju i och för sig hålla med om. Det är naturligtvis ett allvarligt brott mot en gentlemannaregel att inte acceptera det. Men det är inte värt två års fängelse.

Det var längesedan som jag mådde så dåligt av att läsa någons ord. Känns som ett slag i magen. Man tappar verkligen all luft.

Sätter mig och söker på nätet. Hittar detta på Svenska Dagbladet:

[4]Allt kan inte vara våldtäkt

- [5]http://www.svd.se/opinion/brannpunkt/artikel_306608.svd.

Jag är fortfarande sjuk. Men jag är säker på att min känsla av att vilja spy och gömma mig under täcket idag, kommer från något helt annat.

Sånt här får mig verkligen att må dåligt.

Det är visserligen skönt att se att jag [6]inte är ensam om att reagera, men det hjälper ändå ingen som är för rädd att göra mer motstånd än att hoppas att ett svagt *Nej* skall räcka, som det borde... De blir fortfarande tagna med våld mot sin vilja.

1. http://www.svd.se/nyheter/inrikes/artikel_3355945.svd

2. http://www.svd.se/nyheter/inrikes/artikel_3362529.svd

3. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article5649680.ab>

4. http://www.svd.se/opinion/brannpunkt/artikel_306608.svd

5. http://www.svd.se/opinion/brannpunkt/artikel_306608.svd

6. <http://aftonbladet.se/nyheter/article5649680.ab>

Vad är det för dig? (2009-08-17 17:54)

Läser på "*Sveriges största juridikblogg*" ett inlägg av [1]Mårten Schultz

Han skriver bl.a: "*Leijonhufvuds uttalande blir en del av en obehaglig rörelse, en rörelse vars budskap är: Håll tyst och rätta in dig i ledet, annars måste du gå!*" och hänvisar till Ledarredaktionen på Expressens text: [2]Åklagaren och våldtäkterna

Men är det inte precis det som detta handlar om att man *INTE* skall göra - man skall inte vara tyst bara

för att, som du skriver, bifalla ledet av: "den tolerans mot oliktankande som tidigare präglat juristerna? Eller den sunda skepsisen mot bombastiska tonlägen?"

Han skriver även: "så snart de uttrycker sig på ett misshagligt sätt bli ganska så obehagliga". Misshagligt? Obehagligt?

Man kan undera om han själv blivit våldtagen? Känner någon som blivit det?

- Vad anser *du* vara en våldtäkt?

När blir det våld? När du bestämt dig för det, lägg då det som du inte anser är våld på en händelse mot ditt eget barn, din syster eller någon som står dig nära. Är det fortfarande inte våld?

Mårten ser *Leijonhufvuds* och Ledarredaktionen på **Expressens** uttalanden som "obehagliga" - men jag ser bara en styrka, en empati och ett ansvar. Jag ser följande i texten:

"Samhället måste vara tydligt med var och ens rätt till sexuellt självbestämmande. Offer är inte lika med hjälplös."

Dessför innan står det också: "*Stigmat kring att vara ett våldtäktsoffer är fortfarande stort. Många vittnar om att inte bli trodda eller tagna på allvar. Än värre blir det om förövaren inte är en man, eller om offret inte är en kvinna.*"

Att man som kvinna är livrädd för sin man, att man inte vågar mer än att viska ett "nej", att man inte vågar göra motstånd - gör inte övergreppet mindre, utan faktiskt nästan tvärt om.

Läser också i Ledarredaktionens text: "*När det gäller våldtäkt som sker i nära relationer behöver förövaren sällan ta till våld eftersom offret ändå inte har någonting att sätta emot. Övergreppen blir ett systematiskt maktmedel.*"

Som jag ser det, så handlar inte lagarna om vad man inte får göra - utan de handlar om vad man får. För så länge som det inte står där, så anser folk att det är OK och advokater får betalt för att visa att det inte finns något i boken om det - så ju mer övergripande saker vi har där, desto säkrare kan vi bli.

För så länge som du *inte* gör något som är fel, så behöver du inte oroa dig för att lagarna skall användas. Lagarna kommer in när du på något sätt går över dem. Det handlar om ansvaret som människan försöker smita ifrån.

Svårare än så är det egentligen inte.

Madeleine Leijonhufvud skriver i artikeln [3] "Hillegren måste bort": "*Åsikter må varje åklagare ha, men uttrycker han en åsikt sådan som denna och på detta sätt, så har han visat sig klart olämplig att hantera åklagarfunktionen i ett rättssamhälle.*". Hon skriver dessutom: "*Ingen människa som får se sin våldtäktsanmälan hamna på Rolf Hillegrens bord kan uppleva att anmälan blir objektivt prövad.*"

Stå för vad *du* gör - varesig det är nerladdning eller övergrepp mot en annan människa. Låt inte någon gömma sig bakom ord om *tro*.

Jag trodde att hon ville

Tig och samtyck
aldrig

Läser sedan ett äldre uttalande av Hillegren: "[4]För tillfället gäller frågan hur man ska se på samlag mellan vuxna män och 13–14-åringar. Detta med anledning av ett par domar där Högsta domstolen låtit förnuftet styra och valt den mildare och språkligt mer korrekta rubriceringen sexuellt utnyttjande i stället för våldtäkt..

Men det som verkligen får mig att sätta livet i halsen, och spontant börja gråta över människan, är följande:

Det är möjligt att det ger bättre offerstatus att vara våldtagen än sexuellt utnyttjad.

Detta är ett sånt otäckt tänk, men som ändå stämmer det så väl in med mina senaste veckors noteringar. *Offerstatus och offerroller samt maktspråk.*

Han gör följande beskrivning också: "*Om en 25-åring med fagra löften förmår en 13-åring till samlag är detta klandervärt och ska bestraffas, då det strider mot gällande rätt. Kärnfrågan är dock om det förtjänar två års fängelse.*

Den som besvarar frågan med ja, bör betänka att det krävs mycket för att någon i Sverige ska dömas till ett så långt straff. En kniv i buken med tillhörande livsfara taxeras ofta till ett års fängelse."

En knivsår läker. En sår i själen läker sällan.

En våldtäkt "förtjänar" inte två år, utan så mycket **mer**.

Hörde också om en äldre händelse med en kvinna som blivit våldtagen av sin man när de var gifta, han fälldes och Brottsofferjouren betalade ut ett skadestånd till henne. När paret kort därefter separerade - så hade han rätt till hälften av pengarna som hon hade fått i skadestånd.

Ibland önskar jag bara att det kunde vara natt hela tiden. Då kunde man i allafall låtsas att monster och spöken bara fanns där, och att när solen kom tillbaka så skulle de försvinna.

Fast i min värld har jag alltid sagt att trollen också finns i ljuset. Nu ner jag att monstren också finns där.

Snälla.

Kan inte någon släcka lampan.

Så att jag kan

få vara rädd

som ett barn

1. <http://martenschultz.wordpress.com/2009/08/17/aklagarens-ordningsforseeelse/>
2. <http://www.expressen.se/ledare/1.1673847/aklagaren-och-valdtakterna>
3. http://www.svd.se/opinion/brannpunkt/artikel_3365543.svd
4. http://www.svd.se/opinion/brannpunkt/artikel_306608.svd

Tiden säger så mycket (2009-08-17 18:04)

smack

"JA! Jag fick den."

Barnen vänder sig om och frågar vad det var som jag slog ihjäl i luften.

"En sekund", svarade jag.

De tyckte inte ens det var konstigt.

Vi pratar istället om varför man utgår från att man dödat något, när slår ihop sina händer som en klapp och säger att den fick det.

Det säger mycket om samhället

och mina barn

vi pratar

ser utan att behöva visa (2009-08-17 19:22)

Har jag sagt att jag känner mig lycklig?

Jag ser just nu tillbaka på mitt liv och kan känna att jag är lycklig över att fått ha det. Att jag ständigt sett saker, och dessutom hela tiden gjort saker.

Jag kan inte minnas en enda gång där jag tyckt något varit fel i min närhet, samhället och världen - och jag inte gjort något något åt det.

Jag har startat webbsidor, galaor och bolag för att hjälpa fram andra, ge andra stöd och så vidare. Alla har varit framgångsrika och nått eller nuddat vid sina mål inom resp. genre.

Sen har jag visserligen haft en trygghet i min själv, som gjort att mitt eget livsuttryck inte kommit fram. Jag har till och med bett folk att inte nämna mig eller mina "bolag" utan istället använda orden och tiden till att lyfta fram sig själva och deras arbete. Jag varit "låst" i så mycket gällande det, att inte synas eller lyftas fram - men det har inget med min lycka att göra.

Jag har gjort så mycket i mitt liv för att jag hört vad andra vill, sett vad andra behöver - det är min lycka. Min lycka handlar inte om vad jag anser är rätt eller vad andra skall tycka.

Jag gör inget för *mig* själv. Jag mår bra av det. Jag behöver inte göra något för mig själv, för det är som att vara i en blomträdgård med de finaste blommor man någonsin sett - och sen försöker plantera egna i samma trädgård för att få ha och äga sina egna. Jag nöjer mig med att se dem, och vattna dem om det behövs.

Det finns inget antingen eller. Människan kan fånga ljuset och mörkret. Men skuggan och nyanserna kan de aldrig ta på. Ju mer de försöker, desto klarare blir det att de inte ens ser dem. De ser bara någon som är nästan vitt eller snart svart.

Våga fråga när du vågar lyssna på svaren - vänta annars, så att du inte tappar frågan, för frågan är svarets grund.

Jag frågar min själ ständigt, och lyssnar på svaren från andra. Jag är bara jag, men jag kan - liksom alla - göra en skillnad. Jag vet dessutom att jag gjort det mer än en gång. Senast i förra veckan fick jag ett mail från en person som jag inte pratat med, men som ändå skrev till mig: *"Tack för att du*

finns” och berömde mig. Sånt värmner djupt.

Människor som ser utan att behöva visa det för andra.

Själv har jag fått namn, så att jag kan köpa blommor till den kvinnan som stod i spärren vid tunnelbannan då min son kräktes utanför och jag torkade hans panna. Hon kom ut med papper och extra påse till oss, stod med oss och gav oss båda styrka.

Kommer att tänka på barns klokhet och hur de ofta säger: ”*Den som sa det, var det...*”. Ligger nog mycket i det. De är oftast de som slås, bråkar, vill ha rätt, vill äga som pratar om just de sakerna.

För vad man säger, berättar ju vad ens tankar målar upp.

Även om man inte vill stå för det

efteråt

Jag ser på världens bästa konstutställning när jag tittar på mitt liv och människorna som är där i.

Har jag sagt att jag känner mig lycklig?

Även fast jag inte äger något av de konstverken...

Jag behöver inte det

för att se

Testar min mark... (2009-08-18 02:15)

Tog ett par tester under kvällen. Detta blev mina resultat:

VILKEN MYERS-BRIGGS PERSONLIGHETS TYP ÄR DU?

ENFP (Extraversion, iNtuition, Feeling, Perception) You are warmly enthusiastic and imaginative. You see life as full of possibilities. You make connections between events and information very quickly, and confidently proceed based on the patterns you see. You want a lot of affirmation from others, and readily give appreciation and support. You are spontaneous and flexible, and often rely on your ability to improvise and verbal fluency. Famous people with your same ENFP personality include: Mark Twain, Charles Dickens, Andy Kaufman, Bill Cosby, Robin Williams, Sandra Bullock, and Robert Downey Jr.

Tog den testen på **Facebook** men hittade sedan en annan sida på nätet - och fick samma resultat:

[1]<http://www.humanmetrics.com/cgi-win/JTypes2.asp>

VILKEN FÄRG ÄR DU?

White You value law, order, community and light. You love to protect the social order and the rule of law. At your best, you are just and protective. At your worst, you are authoritarian and dogmatic. Your symbol is a sunburst. Your enemies are black and red.

Denna ”test” var mest något inför ett spel, men den kanske säger något den också.

[2]<http://www.wizards.com/magic/playmagic/whatcolorareyou.asp>

Gjorde en annan "test" på Facebook också.

VEM ÄR DIN SKYDDSÄNGEL?

Gabriel "Strength of God"; "The Divine is my strength"; "God is my strength" The only Archangel depicted as female in art and literature, Gabriel is known as the "messenger" Angel. She is a powerful and strong Archangel, and those who call upon her will find themselves pushed into action that leads to beneficial results. Gabriel helps hopeful parents with conception or through the process of adopting a child. Gabriel is helping to open your third eye if it's closed and your spiritual vision is therefore blocked. If you wish to receive visions of Angelic guidance regarding the direction you are going in. If you wish to receive prophecies of the changes ahead. If you need help in interpreting your dreams and vision. Gabriel helps anyone whose life purpose involves the arts or communication. She acts as a coach, inspiring and motivating artists, journalist and communicators and helping them to overcome fear and procrastination. Gabriel also helps us to find our true calling. Ask for Gabriel's guidance if you have strayed from your soul's pathway, if you wish to understand your life plan and purpose. She can also help if you can find no reason for being or if changes are ahead and you need guidance. Gabriel is helping your body if it's full of toxins and needs purifying and if your thoughts are impure or negative and need clearing and cleansing. Gabriel is also very helpful for women who have been raped or sexually assaulted and feel dirty as well as being under psychic attack or if you feel that you have absorbed someone else's problems. Brings message that our sexuality is connected not only with body but also with soul. Is a sacred gift. Teaches that you have a holy law to deattach from people that bring negative energy to you by saynig NO.

1. <http://www.humanmetrics.com/cgi-win/JTypes2.asp>

2. <http://www.wizards.com/magic/playmagic/whatcolorareyou.asp>

Att föra sig (2009-08-18 15:33)

Människor är märkliga. Det finns folk som säger sig vara regnbågsmänniskor med hela livets spektrum inom sig - men ändå så ser de andras ord bara i svart och vit. Det blir att något är vidrig eller att man håller med. Svart och vitt, av och på. Nyansfritt - samtidigt.

Det är märkligt hur rädsla skall kopplas ihop med att inte våga säga och framför allt tycka och tänka. Samtidigt som många säger att de bryr sig om andra, så lämnar de över allt ansvar till andra och bara gör vad de själva vill och anser är rätt. Det är att vara öppen och bry sig.

genom att klassa folk hurvida de klarar något eller inte, så delar man redan där upp saker - men separerar regnbågensfärger från varandra. För att man vill och kan - utan hänsyn till helheten av andras upplevelser. Så länge man själv anser att man gör "rätt" så är man på samma väg.

Historien är full av folk som ansåg sig göra rätt saker, av rätt anledning och omtanke.

Bokbål, utrensningar och steningar. Allt handlar bara om att de inte är rädda, eller att de just är det, och att de vill vara inkorrekt, eller just korrekta och inte sorteras in i fack, eller kanske just göra det. Gud älskar alla. Men bara vissa får komma in. Samma sak.

Vad är en ädel handling?

Att hjälpa en dam över vägen kanske? Att bränna snuskiga böcker kanske? Ädel är samma sak som sanningen. Det är en subjektiv klump som rör sig med den stora massan genom tiden. Ju fler som tycker något desstå mer rätt blir det - men samtidigt så säger vi: "Om alla skulle hoppa ner från ett berg, skulle du göra det också?" till våra barn.

Är det så konstigt att de förlorar sin förmåga att leva och se

livet

Att se sig själv handlar inte om att hitta det fantastiska med sig själv - utan om att lyckas se igenom sig själv och förstå att man är som andra, bara på ett annat sätt. Sitt sätt. Inget bättre. Inget sämre. Bara precis lika värdefullt.

Det är därför som

jag har
svårt
med

religion och andra sammanhang där något skall lyftas fram, inte för sig

själv
utan i förhållande till
andra

Ord som formades till värme (2009-08-18 22:34)

*"Why Haven't Signs of Intelligent ETs Been Discovered?"
Because You Need Intelligent ETs First.*

Här om dagen fick jag ett meddelande från en person som jag inte haft kontakt med tidigare: *"Tack för att du finns. Du skriver vackert och du skriver kloka inlägg både i blogg och här på forumet."* Det gjorde mig oerhört glad.

Idag hade jag ett nytt meddelande från en annan person som jag inte pratat med: *"Av en slump ramlade jag in på din blogg och jag känner att jag bara måste säga: Vilka oerhört underbara bilder du tar! Och ditt sätt att skriva.. jag är mållös!"*

Sånt gör mig varm.

Det var en privat viskning i förbifarten till mig. Inget om att andra skulle se dem, eller att jag skulle se dem - utan bara en varm tanke.

En tanke som formades till ord

Ord som formades till värme.

Det kan inte bli finare

Så jag tror inte på intelligenta utomjordingar, utan jag tror på fantastiska och intelligenta medmänniskor.

Jag måste bara få visa upp det.

Tack!

Ansiktsbok (2009-08-19 02:17)

Tog några ovetenskapliga tester på facebook bara för att se tiden...

What movie should you be in, and as what character?

300 - Leonidas

You are the bravest person your friends know. You are willing to sacrifice yourself for the freedom of others and you have a ruthless do-good mentality.

"Who is your Guardian Angel?"

Gabriel

"Strength of God"; "The Divine is my strength"; "God is my strength" The only Archangel depicted as female in art and literature, Gabriel is known as the "messenger" Angel. She is a powerful and strong Archangel, and those who call upon her will find themselves pushed into action that leads to beneficial results. Gabriel helps hopeful parents with conception or through the process of adopting a child. Gabriel is helping to open your third eye if it's closed and your spiritual vision is therefore blocked. If you wish to receive visions of Angelic guidance regarding the direction you are going in. If you wish to receive prophecies of the changes ahead. If you need help in interpreting your dreams and vision. Gabriel helps anyone whose life purpose involves the arts or communication. She acts as a coach, inspiring and motivating artists, journalist and communicators and helping them to overcome fear and procrastination. Gabriel also helps us to find our true calling. Ask for Gabriel's guidance if you have strayed from your soul's pathway, if you wish to understand your life plan and purpose. She can also help if you can find no reason for being or if changes are ahead and you need guidance. Gabriel is helping your body if it's full of toxins and needs purifying and if your thoughts are impure or negative and need clearing and cleansing. Gabriel is also very helpful for women who have been raped or sexually assaulted and feel dirty as well as being under psychic attack or if you feel that you have absorbed someone else's problems. Brings message that our sexuality is connected not only with body but also with soul. Is a sacred gift. Teaches that you have a holy law to deattach from people that bring negative energy to you by saying NO.

"Who Are You, really?"

You Are Happy

How you see yourself: You see yourself as generally happy, and you are always the optimist of the group. You are always the shoulder to cry on or the class clown, and you prefer it that way. How others see you: Others see you exactly the same way as you see yourself. They admire your overall contentment and wish they could be the same. You are their beacon of light at the end of a crappy day, and they depend on you to make them smile. Who you are: Yes, it is true: you are generally happy. However, most of the time you are happy because everyone expects you to be. Your friends and peers depend on you to cheer them up and brighten their day, so you feel trapped in sunnydale. Just remember that you are your own person, and even if friends and peers depend on you to be who they want you to be, gently remind them that you can't be happy all of the time. Meanwhile, you will brighten up rooms.

"Whats unique about you ?"

Brains

You have a great intelligence, you are very clever but modest and use your brains to get you where you want to be, you will always succeed in life.

"What animal lies within your spirit?"

Wolf

You are a wolf - one of the strongest and respected animals there are throughout history. The wolf is a determined, tough, and versatile creature found in almost any environment: from mountains to deserts to prairies. Although the wolf personality can represent the strength and ability that comes from a lone wolf, this is actually quite rare. Most of the time wolves, like in nature, thrive and survive in packs, coordinating in an organized manner within their society. Wolves also tend to often have many close

and loyal friends around them to back them up in times of need just as they stand behind those they care about. In relationships, most wolves also remain faithful to their partner and maintain a strong friendship no matter what happens - they generally keep in contact with their past lovers and never forget the bond they have as companions. The wolf inspires strength, loyalty, and faith in others even in the darkest times. They are strong, deep-thinking, loyal personalities and can always be counted on in the end. If you look into a person with a wolf-like spirit, you realize that they have deep and powerful eyes that are hard to discern what they are thinking about or feeling. Wolves often may not show emotion as much as others, but inside lingers much thought and feeling. Howling at the full moon as the gentle breeze flows across the mountain side, the wolf reminds everyone to stand strong even in the darkest of nights.

What animal represents your spirit?

Eagle

You have an Eagle personality. These Birds of Prey are some of the wildest of nature's beings. Though they can be tamed they always retain some of their wild spirit. Most see the Eagle as a wandering spirit but it only seems that way to the untrained eye. In actuality you as an Eagle personality have issues being tied down in relationships and in places sometimes not because you want to be elsewhere just that you want the freedom to be elsewhere if you choose. You aren't the most trusting individual but you are the most well known. Eagle personalities are few and far between but they tend to stand out in a crowd as if they don't belong with them, mainly because they are fairly solitary: they might be the artist who sits in the corner and doesn't communicate, they might be the popular person who has lots of acquaintances but very few actual friends. Being an Eagle means you have an inner core of strength which you unfortunately have to use quite frequently since you are uncomfortable leaning on others and have difficulties sharing your personal and innermost thoughts. Eagles get along great with foxes and bears but should try to stay away from a wolf or Horse personality.

"What does your mind look like?"

Desert

Your mind is like a Desert. You can be as cold as you can be warm. When people get too close to you they tend to experience a reality check, for you are the true teacher of life and people who meet you never forget you and your philosophy.

"Who where you in your past life?"

A painter

You would sit and paint in your shack of a house painting your worthless artwork onto a page that would be sold well probably after you had died!! (Roughly around 1600AD)

"How Deep Can Your Eyes See"

UNFATHOMABLE

your visions see the very essence that others try to hide.....you tend to uncover the depth of peoples emotions. Nothing gets past your eyes.

"Which element are you?"

Water

Water is the element of change. The people of water are capable to adapting to many things. They have a deep sense of community a...nd love that holds them together through anything. Water is usually related to being good, impressionable, gentle, sympathetic, sensitive, and selfless.

"What type of movie character are you???"

A VEGAN VAMPIRE!

Beautiful, mysterious, dark, a little cold, and not to mention DEADLY. You have seen some strange and t...errible things in the long years of your endless life, and that's made you a little bitter. But that doesn't mean your heart isn't beating. Far from. You are so compassionate that you work tirelessly to

keep from becoming the monster that fate has cruelly tried to turn you into. You rely on the love and support of your family to shun your natural human prey and instead feed on only animals. Despite the downfalls, you are a physical GOD, with supernatural speed, strength, and beauty. Being a vamp has its pros too....

"What inspirational word are you?"

Believe

Always striving to do more, you never set limits on yourself, and you understand what it means to have faith in your ab...ilities. You don't accept the limits that others may place on you and you are constantly striving to prove them wrong. A positive attitude is one of your best attributes.

"Which era you belong to?"

Middle Ages!!!

Hell yea!!You might have adjusted to modern life, but deep inside wish to swap your car for a horse and your house for a... palace! You'd be a knight or a lady in a huge dress and a huge wig! You go for it babe!

"Which famous book character are you?"

harry potter

You are a powerful person with a strong willed mind. You are modist and strong, you are often the leader of yo...ur friends. You are a good friend to those nearest to you and you are loved by everyone except for those you loathe.

"What Movie is Most like your Life !?"

The Harry Potter Series

You love diving in to books, and going in to a new world. You love dreaming about fantasy. You are ...having a good and fun life and have friends who are loyal to you.

"How Do You See The World?"

Artistically

Whether you like to involve yourself around music or canvas' you like the flow. So what is this flow I'm talking... about? You know when you start creating something whether it be sound or a drawing, that flow and vibe you get that doesn't want to make you stop what you are doing but create more of it. Back to the flow, you like it because it's your own style, your own beat, and it's corrupted in your own way. So I guess you can say your own path. Either way, you are easily influenced and inspired by music. A lot of things can inspire you but a few can really touch you. When you do the things you love you feel the flow in which it feels as if you are off on another world. A good feeling, and something words cannot explain. As an artist finding inspiration may not always be the case, don't force yourself to find inspiration. Wait for inspiration to find you because then will it have more meaning and will you really enjoy it. It'll be more "fluid"

[youtube ZVXMoIaTb-U]

"Vilket Stjärntecken är du?"

Fiskarna

Ditt sanna stjärntecken är Fiskarna. Du är en känslig och drömmande människa. Du lever i fantasins värld som flykt från verkligheten. Du känner dig som ett offer och låter f...olk köra med dig allt för ofta. Sätt ner foten i backen och låt andra veta vad du vill och var inte rädd att säga nej. Då kommer du att märka att verkligheten inte är så ond som du trott.

"Vilken seriefigur blir du i ditt nästa liv?"

Lille Skutt

Du har ett hem som är fint och hemtrevligt, alldeles lagom stylat för att passa just dig och din familj.... Ditt sparkonto är kanske inte det mest välfyllda som finns men du har som ambition att snarare fortsätta fylla det än ta ut pengarna och spela på hästar. Du lägger inte ut så mycket pengar på kläder, men är det något alldeles speciellt du vill ha så köper du det (om du har råd just då...). Att motionera är bra för kroppen och du gör det ibland - du är mer snabb än stark. Din nattsömn är det just inget fel på, men ibland hör du något kusligt på natten och blir lite rädd... Buuuuu... Att vara kompis med dig är en gåva, även om dina polare får "pusha på" dig ibland då du blir lite feg...

Dagsmonster ovanför sängen (2009-08-19 17:55)

[1]Hillegren förbjuds utreda sexbrott

Ibland så blir man faktiskt glad över att samhället på något plan trots allt verkar fungera och någonstans mellan allt så finns det mänskliga värdet kvar.

Malin Wollin skrev [2]en bra krönika:

"En våldtäkt är inte någon som blivit så överdrivet kåt att han inte kunnat hejda sig. Sex mot någons vilja är inte sex mot någons vilja, sex mot någons vilja är våldtäkt mot någons vilja. Jag vet inte hur många veckans krumelurer det skulle krävas för att Rolf skulle förstå vad jag menar. Men en våldtäkt är en våldtäkt är en våldtäkt. Gör det inte ont någon annanstans så gör det ont i underlivet och ont i själen."

Men sen läser jag om skolstarten. Jag minns tillbaka några timmar när jag tog den yngsta till första dagen i mellanstadiet och jag och den äldsta satt i en park, lutade mot ett träd och drack varsin läsk medan solen sakta vek undan bladen på en ny dag. Vi pratade om livet och att vara här. Hur fantastiskt saker egentligen är.

Bara man vågar se dem.

Seriöst. Jorden *snurrar* runt ett eldklot. Vi brinner inte upp eller faller av, vi får energi och liv av det. Och allt detta hänger fritt ute i rymden. Jag testade en gång att låta en lätt, lätt flörtkula hänga fritt i rymden - den föll direkt ner till marken - men vilken grej det *också*, tyngdkraften. *WoW, liksom!*

Sen släppte jag honom till hans vänner och deras utforskade av en helt ny skola för dem. Skolan som deras pappa en gång gick i. Undrar vad de kommer se som jag inte såg, vad vi kommer att ha tittat på tillsammans, och vad jag såg men han aldrig kommer att se trots att det finns kvar där...?

Nåja.

Jag gick hem. Öppnade den nya världen mot internet och läst ord som samlats. En samlingspunkt var en artikel om den nya skolan. Jag funderade över vad som egentligen hände med betygsfrågan som inte handlade om dess val av siffror och bokstäver... Men mitt i den tanken, så tappade jag luften...

Jag föll ner

som min flörtkula en gång hade gjort.

Förbluffad tittade jag på vad den nya skolplanen skulle handla om inom några år.

Skolan. Stället där man skulle få lära sig. Lära sig för livet. Stället där man utan hänsyn till bakgrund skulle få möjlighet till kunskap och inte bara lära sig för sig själv - utan för livet, samhället

och alla sina medmänniskor.

Alla ord som stod om elitklasser och liknande bleknade bort vid raden som tog min luft:

[3]Nej till betygsuppläsning på Komvux, om betygen redan är godkända

Har du misslyckats, så är du alltid en förlorare - tro inte att ditt liv kan ändras, tro inte att du kan lära dig något, utvecklas och framför allt ta ansvar för det som du sedan inser att du slarvat med, varit dålig på eller av olika orsaker inte kunnat tillgodose dig i det skedet då livet fortfarande är en möjlighet utan begränsningar.

Är du inget. Tro inte att du kan bli något heller. Du måste ha velat det från början. Du måste vara en elit människa för att få vara med eliten - dina erfarenheter betyder ingenting.

Det är som samtalet som jag och äldsta killen hade på väg mot parken och skolan. Vi gick under en cementgrå bro. En grå massa. Ett utrymme som ingen ville se. Ingen ens tittade på. Men ändå så lägger man ner massor av pengar och tid på att ta bort de kreativa färgexptotionerna som graffiti konstverken utgör. *De* är vandalism. Det för dig in i ett fördärv. Jag undrar stilla hur många gråamurar egentligen fört någon in i ett fördärv, och hur många gånger kreativitet, möjligheter, uttryck, färg och form fått någon att må dåligt.

Jag undrar om solen kanske inte gick upp idag.

Kanske är det så att det bara är jorden som sakta faller under och bort från solen.

Bort från energi och liv.

Mot en mörkbotten, där en cementgrå mur skiljer människorna åt, pågrund av deras förflutna, deras möjligheter och deras sociala arv.

När skall någon sanera bort solen eller jorden? Något av dem orsakade ju istiden, och varför skall vi låta dem hållas.

Eller, är det *precis* det som vi inte gör?

[4]<http://www.dn.se/tema/klimatet>

[youtube 9QCeWa2PwUo]

1. <http://www.aftonbladet.se/wendela/article5665789.ab>
2. <http://www.aftonbladet.se/wendela/article5662838.ab>
3. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article5663897.ab>
4. <http://www.dn.se/tema/klimatet>

Det är inte svårt och det är bara... (2009-08-19 21:43)

Det är inte svårt att se över folk i en stor folksamling.
Det är inte svårt att gå riktigt långt

Det är inte svårt att gosa med en orm
Det är inte svårt att sitta i en stor studio och mixa musik
Det är inte svårt att göra webbsidor
Det är inte svårt att ta bilder
Det är inte svårt att skriva
Det är inte svårt

enligt mig

Så, varför har folk så svårt att förstå vad som är svårt?

Vad som är lätt för mig, kanske inte är lätt för dig - Kan jag verkligen avgöra vad som är svårt, speciellt i sammanhang där någon uttryckligen sagt att något är svårt eller jobbigt?

Det är bara att äta mindre och röra sig mer för att gå ner i vikt
Det är bara att låta bli att köpa cigaretter om man vill sluta
Det är bara att ta sig i kragen och rycka upp sig om man mår dåligt
Det är bara försöka om man inte kan
Det är bara att spara om man inte har råd
Det är bara att inte ta åt sig om någon är otrevligt
Det är bara att ta sig tid
Det är bara

enligt dig

Sjuk och omslagen (2009-08-20 16:19)

Fick en länk till en sida som jag inte sett tidigare.

Det är egentligen den vanliga samlingen av sk. fula omslag, men med otroligt givande texter som hjälper en att "se" flera av omslagen. Riktigt skönt tidsfördriv när man inte orkar med så mycket annat...

Men det som skrämmer mig, är att jag får lust att börja göra skivomslag igen och skulle vilja försöka mig på att göra en kopia på någon av dem. För så fort som jag hittat ett "katastrofalt" om slag som jag tänkte lägga upp här, så inser jag plötsligt det geniala och fantastiska med det och då tapper jag ju syftet med att lägga ut den som bild i samband med denna länk...

[1]<http://katastrofalaomslag.blogspot.com/>

Ibland så skall man kanske inte vara så öppen och positiv till sånt man ser. Man missar ju då helt poängen med fint och fult...

och hur skall man då kunna dömma något?

1. <http://katastrofalaomslag.blogspot.com/>

Utställningsdax (2009-08-21 18:10)

Trots feber, så hade jag min utställning idag.

[1]Utställningsbilderna

1. <http://www.facebook.com/album.php?aid=101878&id=674832970&l=e6286f5a3b>

Baciller (2009-08-21 23:45)

Jag gillar dem inte. Kan typen.

Däremot gillar jag denna

[1]

Tror kanske den kan skrämman bort bacillerna. För de fattar inte alls att jag är helt ointresserad av dem och deras rivjärns ruschelkana som de byggt i halsen på mig, eller deras lathet med att försöka tapetsera om insidan av min näsa genom att fylla den med tapetklister men samtidigt glömma att ta med sig tapeter som passar.

[youtube XeQt0-Dzq2U]

Hade inte velat vara här ikväll. Hade velat kasta ut ett ankare för mitt liv och fått sjunka i värme.

[youtube T62XibPMIXw]

1. <http://www.champagner-express.de/info/Absolut-Rock-Vodka-Special-Edition-1-Liter-p-472.html>

Omvandlas genom andra (2009-08-22 01:29)

En och samma bild sedd på olika sätt...

[1]

[2] **El Greco**

El Greco (venetianska 'greken'), egentligen Domenikos Theotokopoulos, född 1541 i Fodele, Kreta, död 7 april 1614 i Toledo, Spanien, var en grekisk-spansk konstnär, den främste företrädaren för manierismen i Spanien.

El Greco var skolad ikonmålare i den bysantinska traditionen. Omkring 1560 reste han till Venedig (Kreta var en venetiansk koloni) och blev elev hos Tizian. Han reste sedan till Rom, där han rönt viss uppmärksamhet och hade egna elever, men flyttade 1570 till spanska Toledo, där han stannade till sin död.

El Grecos konstnärliga utveckling uppvisar tre stadier. Målningarna från det första stadiet (1570-1580) uppvisar ett venetianskt inflytande framför allt från Tizian: linjeteckningen försvinner, färgmässigt finns inga begränsningar, och det rent måleriska dominerar. El Grecos dramatiska bruk av ljus och skugga (chiaroscuro) och hans porträttstil tyder på ett inflytande också från Tintoretto, Veronese, Bassano och måhända Correggio. Treenigheten och Dam i päls härstammar från denna period.

Under den andra perioden (1580-1590) kombineras vissa bysantinska drag med en växande känsla för rytm och rörelse; däribland Den helige Mauritius martyrdöd och Korsfästelsen. Greve Orgaz begravning framställer helgonen Stefanus och Augustinus i färd med att sänka ned kroppen i graven. Duken är översållad med gestalter, några av dem porträtt, och den både kontrasterar och förenar den himmelska och den mänskliga världen, det stränga och allvarliga uttrycket i målningens nedre del och den Helige Andes strålgång i den övre delen. Beträktarens öga leds uppåt till Kristusgestalten, som Johannes Döparen bönfaller att ta emot grevens själ. Denna andliga hänförelse är typisk för El Greco.

Under den tredje och sista perioden (1590-1614) koncentrerade sig El Greco i allt högre grad på att skildra en inre skönhet, och i den sista fasen uppnådde han ett fullständigt andligt uttryck. Från 1604 förstärks känslan av rytm, och form och färg går mot en allt större enkelhet. Till de senare målningarna hör Evangelisten Johannes uppenbarelse och Utsikt över Toledo.

Han har även målat Petrus och Paulus som hänger på Nationalmuseum i Stockholm och Toledo i åskväder.

[3]

[4] **Modigliani**

Amedeo Modigliani, född 12 juli 1884 i Livorno, Italien, död 24 januari 1920 i Paris, Frankrike, var en italiensk målare, skulptör och tecknare.

Modigliani var fjärde barnet till Flaminio Modigliani och hans franskfödda hustru, Eugénie Garsin. 1895 drabbades han av lungsäcksinflammation och några år senare insjuknade han i tyfus åtföljd av lungkomplikationer. Under sin konvalescens bestämde han sig för att börja måla, och hans mor ordnade så att han kunde studera för landskapsmålaren Guglielmo Micheli i Livorno.

Modigliani studerade sedan vid konstakademien i Venedig och Florens och anlände 1906 till Paris. Utan att ansluta sig till någon viss grupp eller rörelse tog Modigliani det han ville från Toulouse-Lautrecs och Cézannes målningar, den afrikanska skulpturen, fauvisterna, kubismen och andra experimentella målningar av Picasso och Braque. Desto mer avgörande var mötet med den rumänske skulptören Constantin Brancusi; mellan 1910 och 1913 lade han all sin energi på skulpterandet.

När Modigliani, redan försvagad av sjukdom, tvingades sluta på grund av att mejseldammet trängde ner i lungorna, utnyttjade han många av skulpturens effekter i sina porträtt och nakenstudier, framför allt det karakteristiskt förlängda huvudet, den långa, upphöjda näsryggen och den långa halsen.

I juli 1917 mötte han kvinnan i sitt liv - den unga konststudenten Jeanne Hébuterne (född 6 april 1898). De flyttade samman och 29 november 1918 föddes dottern Jeanne. I januari 1920 insjuknade Modigliani i njurinflammation och tuberkulös meningit och blev inlagd på Hôpital de la Charité i Paris, där han avled natten mellan den 24 och 25 januari 1920. Ett par dagar senare begick Jeanne (som var gravid i nionde månaden) självmord genom att kasta sig ut från ett fönster på sjätte våningen.

Myten om Modigliani som en "Montparnasseexcentriker" - stilig, fattig, stolt och drogad eller berusad - skapades av hans författarvänner, särskilt efter hans bortgång vid 35 års ålder. Myten glömmer hans intensiva koncentration på sitt måleri under de sista åren av sitt liv.

Modigliani ligger begravd på Père-Lachaise i Paris, där också Jeanne Hébuterne vilar. Deras dotter togs om hand av Modiglianis syster i Florens. Som vuxen skrev hon en biografi om sin far - "Modigliani, mannen och myten". Det gjordes också filmer om hans liv, "Montparnasse 19" från 1957 med Gérard

Philippe i huvudrollen samt "Modigliani" från 2004 med Andy Garcia.

[5]

[6]Botticelli

Sandro Botticelli, egentligen Alessandro di Mariano Filipepi, född 1 mars 1445 i Florens, död 17 maj 1510 i Florens, var en italiensk målare under ungrenässansen.

Botticelli gick i lära hos Filippo Lippi och påverkades framför allt av Antonio del Pollaiuolo och Andrea del Verrocchio. Senare kom han att influeras av Ghirlandaio och Perugino. Botticelli fick även avgörande impulser från humanistkretsen kring den florentinske statsmannen Lorenzo de' Medici.

Botticellis mest berömda målningar med scener ur mytologins värld är Venus födelse, Våren, Pallas besegrar en kentaur samt Venus och Mars. Tankeväckande men rofyllda har de färgat uppfattningen om antiken ända sedan de målades. Tillsammans med madonnorna och stora, omfattande arbeten som till exempel Konungarnas tillbedjan, utgör de Botticellis mest karakteristiska konstverk.

Botticellis talang upptäcktes tidigt. I början av 1480-talet vistades han i Rom och utförde tre stora fresker i Sixtinska kapellet. Vid slutet av århundradet var han tillräckligt förmögen för att kunna driva en stor verkstad, men på grund av den revolution inom måleriet som Leonardo och Michelangelo åstadkom, samt hans egen dåliga hälsa på äldre dar, verkar hans popularitet ha sjunkit. Han förfalskades ofta efter sin död men imiterades sällan.

Målningen Venus födelse skildrar hur Venus förs i land på ön Kythera på ett snäckskal av västanvinden Zefyros, beledsagad av växtlighetsgudinnan Chloris, medan jordnympfen Pomona möter henne på stranden med en blomsterdekorerad mantel.

[7]

[8] Manga

Manga (japanska:漫画?, Manga info), ungefär ”fria bilder”, syftar på japanska tecknade serier eller tecknade serier i japansk stil.

Ordet ”manga” kan bokstavligen översättas till ’fria bilder’ (betyder även tecknad serie) och myntades av träsnittskonstnären Katsushika Hokusai (1760-1849), för utgivningen av en bildsamling innehållande karikatyr-sketcher. Modern manga, med storögda varelser med oproportionerliga kroppar skapades i princip av Osamu Tezuka (upphovsman till bland annat Astro Boy) på 1950-talet.

[9]

[10]Neandertalare

Neandertalmänniska (*Homo neanderthalensis*), eller Neandertalare, (ibland kategoriserad som en underart till människan, *Homo sapiens neanderthalensis*), var en förhistorisk människa med utbredning från och med cirka 350 000 år sedan i Europa och västra delarna av Asien, utdöd i Europa för cirka 30 000 år sedan, döpt efter dalen Neandertal i Tyskland, där man fann det första fossilet efter en neandertalare år 1856.

[11]

[12]Baby

Spädbarn, baby, bebis, bäbis, är ett barn i ålder ända från födseln tills att det lärt sig gå. Dock är prefixet spädbarn viktigare än någon annan definition, och barn som inte uppfyller tidigare nämnda kriterium men blivit gamla nog att inte uppfattas som späda bör inte längre betraktas som spädbarn. Normalt avses barn under tolv månaders ålder.

[13]

[14] **Andreas**

Andreas Melin, född Björn Ola Andreas Melin, 28 februari 1968 i Gamla Stan, Stockholm, svensk kompositör, sångtextförfattare och musiker.

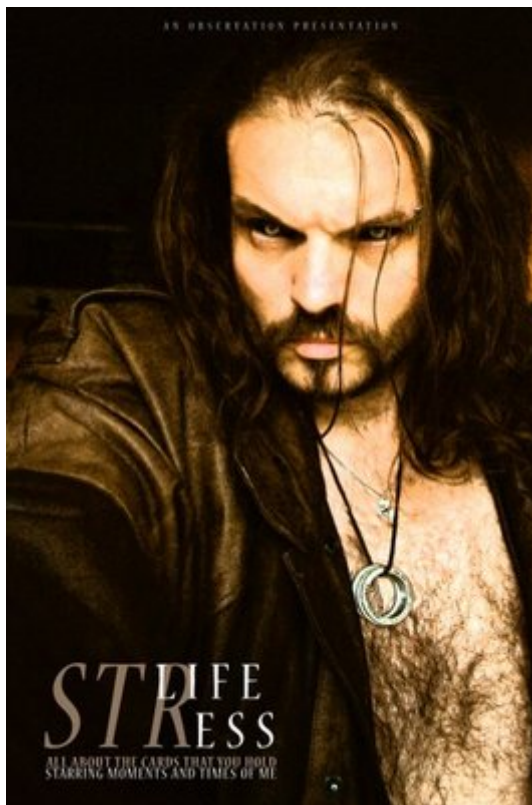
Allt enligt [15] Wikipedia och [16] Face Transformer

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/transform-el_greco.jpg
2. http://sv.wikipedia.org/wiki/El_Greco
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/transform-modigallani.jpg>
4. http://sv.wikipedia.org/wiki/Amedeo_Modigliani
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/transform-botticelli.jpg>
6. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Botticelli>
7. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/transform-manga.jpg>
8. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Manga>
9. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/transform-apeman.jpg>
10. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Neandertalare>
11. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/transform-baby.jpg>
12. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Baby>
13. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/transform-normal.jpg>
14. http://sv.wikipedia.org/wiki/Andreas_Melin
15. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Wikipedia>
16. <http://morph.cs.st-andrews.ac.uk/Transformer/index.html>

Modernt gjord... (2009-08-22 11:15)

*Mother Earth is pregnat for the third time
For y'all have knocked her up.
I have tasted the maggots in the mind of the universe
I was not offended
For I knew I had to rise above it all
Or drown in my own shit"*

[youtube kVaY59cU6LI]

[1]

Jag tittar inte ut över dagen. Den tittar in över mig. Lutar sig lite över min kropp, som en nyfiken kråka över en överkörd grävling. Dagen lägger huvudet på sne. Vilnkar det åt andra håller. Allt för att se om det finns något som blänker.

Jag försöker blinka tillbaka, men musikerna är förlamade. Jag ser på hur den tittar på mig, utan att se mig. Den ser bara en kropp av något som en gång var.

Själv suckar jag över min förlamning och försöker med konstgjord andning, men det är som att ha en redan uppblåst ballong och försöka fylla den av gas för att få den att sväva i ett tomt rum, när den ligger på golvet full med luft från ett barns uppspelta och förväntansfulla lungor. Det får inte plats, och man kan inte ta ut luften utan att visa barnet att de inte kan få drömmar att flyga...

”Du ser mer än de flesta de är därför som du får intrycket av att stå stilla”

De orden fick jag av en vän som bor i orden som skrivs

”Många gör det utan att reflektera så mycket Det är där sådana som vi skiljer oss från den stora massan”

De orden skrev en annan vän som bor i andetaget av orden som inte sägs.

Min själ är lycklig över det liv jag har, de vänner jag har. Men min kropp är inte tillfreds med hur jag räknar min tid. Själv är jag mer än missnöjd över att bacillerna inte fattar när det är dax att gå vidare.

Vi säger ofta i en tröstande ton. *"Det är OK att vara liten"*, men varför är det aldrig någon som håller om en och säger: *"Det är OK att vara vuxen"*?

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/lifestress.jpg>
2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/img_0717.jpg
3. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/img_0718-ed.jpg
4. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/img_0718.jpg
5. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/img_0717-ed.jpg

Ber en bön (2009-08-22 23:35)

[youtube vZ-MYrSDObI]

Memory Box: Funk (2009-08-23 12:33)

[youtube ImZ7o1MKlrk]

Satt och plockade fram Funk minnen från **Youtube**...

Bar-Kays -

[youtube T9BzcoCczsM]

George Duke -

[youtube JeYT2ezR6cQ]

SUN -

[youtube cUVuZV-M9CQ]

Zapp -

[youtube YhWE8w2FXnM]

Contact -

1124

[youtube Q2UVwDQHlIQ]

Chi-Lites -

[youtube McGPDumSHNU]

Bootsy Rubber Band -

[youtube s-9Zv6mCIT8]

Parliament/Funkadelica -

[youtube abIhEO386m4]

Hemlängtan (2009-08-23 15:18)

*I've been sittin here
Tryin to find myself
I get behind myself
I need to rewind myself
Lookin for the payback
Listen for the playback
They say that every man bleeds just like me
And I feel like number one
Yet I'm last in line*

[youtube DwBOFi _E48A]

*People don't know about the things I say and do
They don't understand about the shit that I've been through
It's been so long since I've been home
I've been gone, I've been gone for way too long
Maybe I forgot all things I miss
Oh somehow I know there's more to life than this
I said it too many times
And I still stand firm
You get what you put in
And people get what they deserve
Still I ain't seen mine
No I ain't seen mine
I've been giving just ain't been gettin
I've been walking that there line
So I think I'll keep a walking
With my head held high
I'll keep moving on and only God knows why
Kid Rock*

Själsliga andetag (2009-08-23 18:18)

[1]

[youtube DYDQq9MUxWw]

Blev uppvisad för Göteborgaren [2]**Niklas Von Arnold**, och känner att jag just nu faller ganska djupt för honom... Det finns en slätstruken, fegt radioanpassad indie och houselikt känsla i hans soul med kopplingar till ett boyband anslag, som trots de hindren ändå når mina dagars färg.

Det är som den återkommande höstvinden och trädens förväntade färgskiftningar.

Det är retro utan spår av återskapande. Det är som en viskning utan innehåll. Det är som en hand på axeln av en kollega under en arbetsdag. Det är det där lilla som egentligen inte betyder något, men ändå lyfter dagen.

Det blir som lövens prasslande när man ensam går längs en parkväg, något som inte är unikt men ändå ger dagen en mening och varm känsla.

[youtube eZ _5XCGXo1o]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/dont-do-nothing-jayare-rmx-coverweb.jpg>
2. <http://www.myspace.com/niklasvonarnoldmusic>

Insidan av en utsida (2009-08-23 18:26)

[youtube WvVfcyVCdNA]

När du tror att du ser min utsida
så är det min insida du ser

det är därför som du tror

att jag försöker forma det
omöjliga

Ytterplagg (2009-08-23 19:06)

[youtube qFNmNwJj0ek]

Funderade lite på hur coolt jag hade tyckte det varit att gå ut med en [1]riktig pimp utstyrsel. Fast jag är ju i min själ kanske för "from och harmlös", eller för "menlöst trashigt", eller nått sånt - fast den yttre idéen kan man alltid leka med...

[2]

Attityd går alltid att lägga på en utsida, för den kan man alltid ta av sig. Det går inte med känslor och själ.

- [3]<http://www.pimpcostumes.com/>

[youtube oM _BzRdUeU0]

*"People claimin
that they know me,
but they only
know a portion
I'm gonna move
mountains
and touch
the sun"*

[youtube P6nvrYopHV8]

1. <http://www.pimpcostumes.com/categories/Pimp-Clothes/Pimp-Coats/>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/stranding.jpg>
3. <http://www.pimpcostumes.com/>

Att kunna flyga (2009-08-23 19:26)

Seriöst
FAN, vad gryyyyymt!

[youtube SftUYBXiVS4]

Tiden suddar inte ut vår historia (2009-08-23 19:47)

Det var ett tag sedan
men det gör det inte mindre

fel

[youtube Ki17673d _Qk]

Skuggrepp (2009-08-23 20:41)

Sista bilden från bildserien i går...

[1]

Med en ljus hand
täcker jag över
mörkret
som jag ser

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/img_0751-edit.jpg

Ingenting (2009-08-23 20:44)

Snart får väntan sin belöning.

[youtube a-gFI- _u1LU]

Nyfikenhetens pris (2009-08-23 21:43)

Vågar du tjuvkika?

[youtube vbqiRp6OInw]

Memory Box: Hip-Hop (2009-08-24 12:31)

Super-Wolf - *En av de första...*

[youtube f2BR0pHmizw]

Satt och kollade på lite klassiska hip-hop klipp på **Youtube...**

Queen Mother Rage - *En av mina absoluta favoriter av de kvinnliga rapparna*

[youtube 3xkHGORmRbM]

Dark Sun Riders - *Ett av de mest underskattade och förbisedda albumen*

[youtube tzBVxaPzAeQ]

RBX - *också ett verkliogen underskattat och förbisett album*

[youtube i4AwDyM1WhE]

Lifer's Group - *Innan Hollywood Records hade Jonas Brothers och Hannah Montana (R.I.P. Funkenklein)*

[youtube rTveTi1jT9s]

The D.O.C. -

[youtube 4QdgC6w0gL4]

Rodney-O & Joe Cooley - *Den eviga basen...*

[youtube wVNnBlppvII]

King Tee - *Kungen av Basen*

[youtube Wkt6 _jFEeyc]

Joe Ski Love -

[youtube 6bo7oLHPAwY]

UTFO -

[youtube t8du0hFWx1Q]

Sir Mix-A-Lot - *Innan Baby fick sin "back"*

[youtube n13K5BWZBP4]

Divine Styler - *Fortfarande före vår tid*
[youtube _1bZ7zSvHEs]

Memory Box: Hip-Hope (2009-08-25 12:48)

Mars Ill -
[youtube ToVQMCBgmAc]

Satt och skummade igenom urvalet av kristen hip-hop, av alla saker att leta efter, på **Youtube...**

Deepspace 5 -
[youtube Xe3dsZnuLF8]

Redcoud -
[youtube gnRsppA8GaM]

Pettidee -
[youtube zgkfACXJ6xY]

Playdough -
[youtube ZW-00xUm1UI]

Grits -
[youtube oVYZn8Ueip0]

iLL Harmonics -
[youtube tMdtfizle-4]

Tunnel Rats -
[youtube o8gTLrisP4c]

RedCloud -
[youtube aRglS0D70cs]

Mars Ill -
[youtube yLHK0fRCVIY]

Idealens stortid (2009-08-25 22:20)

Helt makalöst underbar!

[youtube 1i19vcbYDsA]

Elsa Sjögren

Helt makalöst jäva underbar!

Update:

Hittade [1]texten på en blogg:

1130

Mitt namn är Paris Hilton och jag bor i ett slott Jag har ej direkt förtjänat den makt som jag fått Men jag sjunger väldigt bra när de pitchar min röst Och jag får bra betalt för att visa mina bröst Jag är inte ett liv, jag är en världsprodukt Ett hår, en kropp, en stil, en passionerad lukt Mitt liv går ut på att va' fin och posera Och knarka hårt för att jag ska orka leva Och det är ingen idé att jag bevisar vem jag egentligen är För ingen kommer älska mig om jag byter liv Det här är idealens stortid Nej det är ingen idé att jag erkänner vem jag egentligen är För ingen kommer älska mig om jag byter liv Det här är idealens stortid Mitt namn är Agnes, jag är 11 år Och jag bantar så att jag ska få smalare lår Jag läser i Veckorevyn typ varje dag För kändisar är coola, deras liv vill jag ha Och det viktigaste är att vara populär Vara smal, vara snygg som Paris är Min livsstil gör att jag inte mår bra Men jag kan inget gö' för det är såhär som jag måste va' Och det är ingen idé att jag bevisar vem jag egentligen är För ingen kommer älska mig om jag byter liv Det här är idealens stortid Nej det är ingen idé att jag erkänner vem jag egentligen är För ingen kommer älska mig om jag byter liv Det här är idealens stortid Och om någon kommer vilja hjälpa mig ur det här Då kommer jag tacka nej, jag svär För det är ingen idé att jag bevisar vem jag egentligen är För ingen kommer älska mig om jag byter liv Det här är idealens stortid Nej det är ingen idé att jag erkänner vem jag egentligen är För ingen kommer älska mig om jag byter liv Det här är idealens stortid

1. <http://dentummarvipa.blogspot.com/2009/06/paris-hilton-laten-by-elsa-sjogren.html>

Alla Dårar Har Drömmar (2009-08-26 00:34)

[youtube ozwYQaUa4ZY]

Gå in på: [1]Sveriges Radio P4 Västernorrland och hoppa in 19 minuter och 40 sekunder in i programet (det som sändes med start kl. 08.00, Tisdagen den 25:e Augusti) och lyssna på **Mange Myts** nya låt "A.D.H.D."

En klockrent höstlåt.

Det är höstsoul, regndroppar som faller i vinden och i skuggan av solstrålar.

Det är ögonblicket

när man värmer sig i bilen från isande kyla

Det är som ett svenskt ögonblick

av [2]scenen i filmen "Office Space" (Om *du* missat den, så klicka här för att *se*) där den vita medelklasskillen sitter och rappar med i Scarface låt, men tystnar då en färgad man kommer förbi.

Detta är Svensson

som diggade [3]*Svennebanan* och aldrig insåg ironin

och nu plötsligt känner att deras liv inte bygger på egna drömmar

utan som en dåre har de lagt sina drömmar i händerna på andra.

I ensamheten i sin bil så kan de få leva ut känslan av att få ha sin egen variant av ADHD, men så fort som någon ser dem så dämpar de sig och vill åter igen anpassa sig...

Det är min bild

av känslan som var kvar

efter första lyssningen.

[youtube HaKQ-9h2_XQ]

Det är en myt

en myt att rap inte längre har någon betydelse

det är en myt

en myt att svensk hip-hop inte säger något

[youtube KEY0bYITnvM]

[4]Mange Myt: för dig som vil ha det lite bättre

[5]

1. <http://www.sr.se/webbradio/?Type=broadcast&Id=1914987&isBlock=0>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=yymLeuWenpc>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=2H30dPXDJKc>
4. <http://www.finest.se/mangemyt>
5. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/mangem_003_a4_300dpi_wide.jpg

Huvudsaken är att det låter? (2009-08-26 14:37)

[youtube ukZCHX5ffEI]

Memory Box: Italo Disco (2009-08-26 18:00)

Video Kids

[youtube dDhKs8Kt1GM]

Borde man ens minnas alla dessa?

Ken Lazlo -
[youtube D0tle-82qKU]

Scotch -
[youtube hLbEZU7YB-w]

Miko Mission -
[youtube ISIWGfvvrB8]

Fancy -
[youtube DzD9CyFtH4o]

Trans-X -
[youtube 7d9hC0sssqs]

Baltimora -
[youtube _r0n9Dv6XnY]

Sandra -
[youtube 5m12OA-BUvE]

Michael Cretu -
[youtube evC79YQNhp0]

Modern Talking -
[youtube T9AY8sZGavs]

Bad Boys Blue -
[youtube u3PZrJt9W78]

Falco -
[youtube trOij8SPIAo]

Silent Circle -
[youtube quKDbj1fjgA]

Ryan Paris -
[youtube JvpoX4yyR0Y]

Taco -
[youtube OG3PnQ3tgzY]

F.R. David -
[youtube yHeseOjdgZI]

Sandy Marton -
[youtube SrdShjy53Y8]

Sabina -
[youtube eiuHdUkuRi0]

Den Harrow -
[youtube fhza1npx2v4]

Max Him -
[youtube zsRH98aDPMg]

Kasta ut gitarren! (2009-08-26 18:25)

Äntligen så blir det snart dax att kunna använda riktiga skills för att kunna vara en riktig hjälte.

Guitar Hero var för de som kände sig tvungna att hänga kvar i historien med ett snöre, nu är tiden här för de av oss som gått vidare i tiden och sett att det kommit nya tekniker och sätt att vara musikaliskt kreativ på!

[youtube JoAJpIhj66A]

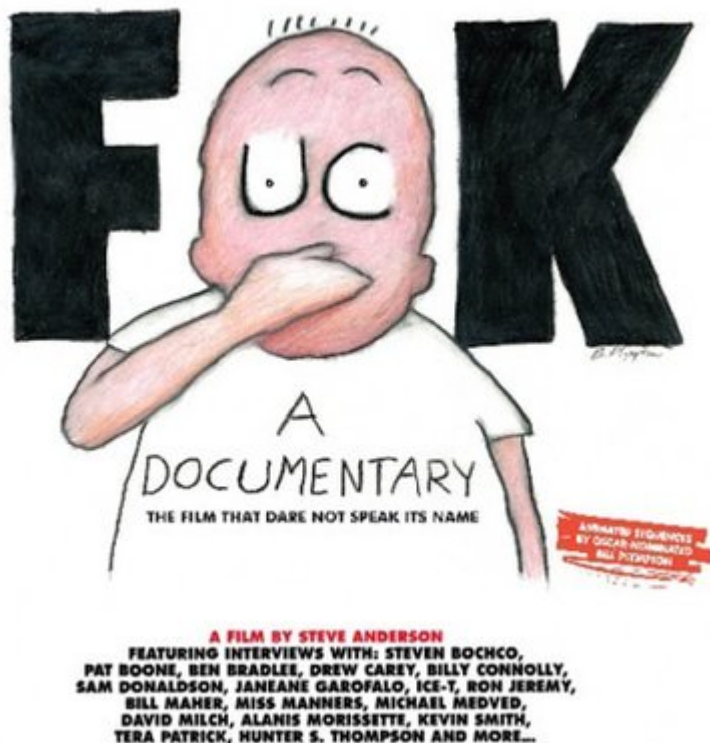
[1]Scratch: The Ultimate DJ Videogame

[youtube 7 _iz _uBg27M]

[2]DJ Hero

1. <http://scratchvideogame.com/>
2. <http://www.djhero.com/>

Påverkad av ord (2009-08-26 21:54)

Tänk så mycket ett enda litet ord kan påverka en människa...

[youtube kOnnWoyh6Mg]

Ensamt mörker - Delat ljus (2009-08-27 01:04)

Han lyfter sin hand och lägger den försiktigt över henes bröst allt medan bloder rinner längs vristen och underarmen. Blodet från piskslagen, värjorna och de rispande kulorna som trängde igenom hans skyddande fjädrar när han skyddade henne från girigheten med sin vinge. Hans smutsiga, gråvita vingar glänste av blodet i den nyfikna solens strålar. Han kände smärtan, men kunde inte gry sig om den. Det var hans öde. Det visste han. Han kände till den känslan för att så många hade talat med honom om den. "Gör det inte ont?" hade de frågat honom. Han hade svarat "Jo, det gör ont i mig när jag inte kan skydda er". De förstod inte hans svar. Gång på gång så ställde de samma fråga. Han varierade sitt svar utan att något förändrades. Det slutade ofta att folk stack honom med knivar eller vassa påkar bara för att se om det verkligen inte gjorde ont. Allt han kände, var bara hur tröttheten sköljde över honom och hur vingarna blev tyngre. Det blev svårt att lyfta ögonen, men han såg med sin känsla. Den gick igenom ögonlock och människans skydd. Det var som ljuset i universum. Det gick genom tiden. Tiden, som är människans skydd. Tiden, som är människans hopp. Tiden, som är sorgen, smärtan och det enda människan väntar på samtidigt som den lämnar den utan eftertanke bakom sig. Han kände hur kvinnans fingrar försiktigt smekte hans hand. Sakta förstod hon. Det var då han gick vidare Det skulle komma en ny dag. På gatan hade löven inte ännu fallit, men samtalen handlade ändå om sommaren som gick. Ännu låg värmen längs asfalten och den uttorkade sanden reste sig upp i den tilltagande vinden. Marken gjorde sig redo att ta emot naturens fall och födelsens tårar som skulle levereras via haven och det stora molnen. Inte någonstans längs gatan kunde man dock se några spår av gårdagen. Ingen kunde peka på något och säga, det här hände igår. Inget här hände igår. Det var det som låg där som hände igår. Det fanns ingen koppling mellan igår och idag. Det var en ny dag för mänskligheten. De styrde sina liv efter tiden och tempus, men inget av det handlade om alltid nu. Hans vingar hade torkat och han reste sig sakta från trottoarkanten utan att någon såg eller tog hänsyn till honom. De såg bara en sliten man. Vingarna syntes bara i kärleksfulla ögon, och hos de som för ett ögonblick såg alltid nu. De som kände hur hela deras liv flög förbi. De som tappade greppet om tiden och plötsligt såg alltid nu. Det var där han stod. Nu var det alltid nu.

Ovanstående text var något som jag skrev rakt upp och ned tidigare idag efter att jag vilat lite på soffan. Det var en känsla och tanke som jag hade som rörde sig mellan min dröm och en verklig känsla.

Jag vet inte om det är början på något, slutet på något eller ett lösryckt stycke av någon längre text. Jag får titta lite på den och se vad jag kan göra av den, men på något sätt så känns det som att man skulle kunna bygga både på och under den, och samtidigt lyckas hålla en tanke och ett språk som är nära mitt sätt att skriva med plötsliga avkapade stycken.

Nåja, jag får fundera vidare på det.

En annan tanke är, *Undrar hur pissed man behöver vara för att komma på texten till denna låt*

[youtube 8STvXRggyaw]

Eller så är man kanske inte alls upprörd, utan rätt tillfreds med liuvet efter att man fått ur sig allt det där?

-

Kom att fundera på en sak idag. Det var precis *det* som jag hade skrivit i anteckningarna på datorn. Jag hade ett bra resonemang och en intressant tanke. Men det var när jag skrev ner det, och nu när jag skulle sätta mig och ta tag i det - så var inte tanken längre kvar. Typiskt.

Nåja, jag hade ju fått ner en annan text på print i allafall, så jag kunde med lugn och ro sätta mig och gå igenom lite Acid Rap/Horrorcore och Juggalo låtar. Men innan dess, så hade jag kvar en låt i playlisten från igår.

[youtube y1e7g4o3j0g]

I'm reminded of a night I was rockin' it right, I met this little girl there, curled hair and some tight-fit jeans, couldn't be older than 13, busy tellin' me she thought the way I rap sound clean, I asked her name, shook her hand, said "thanks for the props, I'm glad you dug the set, bet you must like hip hop" she said "sometimes, though I really like the way you made it", so I asked her just to run me down a list of all her favorites, 50 Cent, Ja Rule, Nelly, Puff, Lil Kim, TRL top ten, all my friends got them, and that's cool, I ain't trippin', everybody got taste, I asked her why they was her favorites and the look on her face became blank, take your time, no need to rush, cause a question like this got girly's face lookin' blushed, then she flushed out her answer, said "I don't know", and it was clear that her peers dictated her say-so, was it beats, was it lyrics, video, dance steps, was it flows, was it ho's in their song concepts, was it thug rap, was it club rap, was it cause somebody's already done that, but it was none that I could mention, and then it was understood she let the media tell her what kind of music was good, opinion unknown, no mind of her own, she's just a vulture, another pop culture clone, usin' cologne that was conjured up, manmade, just a story in the lab where fads are band-aids on the cheek, this world is weak, we all seek what was hot for the minute then on to next week so let's speak, what could be done to change this and wake up the mind of today's teenagers, I asked my wife if there was any hope left, and she told me not to hold my breath, but I just can't accept it, we're all wonderfully made with a unique and special gift that God laid in our plan, but the other man that we wanna be shows we don't understand, but we gotta stand in confidence usin' our common sense, and stay true, only you know your conscience, see you can hop that fence and see what's on the other side, if you fail man, at least you tried Saddle up homeboy cause that's what's up Make your choice, soon voices must erupt Before you're left holdin' your empty cup So saddle up everybody giddy up Saddle up, let's pretend, giddy up We could ride a trend, we could bend, giddy up With no opinion, everybody giddy up I'm here to get gassed so somebody fill her up, that's what's up

Allt handlar om att våga vara sig själv

[youtube TWjPr0xPgC8]

Reflekterande läsning och skrivning (2009-08-27 13:39)

Äldsta killen kontaktade mig över MSN idag. Han skrev:

- Jag hatar min livskunskap lärare! - men åh, varför? Berätta? - Hon anser att livet levs via kunskapen så alla skulle skriva punkter om vilka kunskaper man måste ha för att leva men jag skrev en enda punkt som var ett halv A4 om varför livet inte behövde kunskaper...

Här blir jag tyst. Känner igen mig själv så mycket i hans tankar utan att han ens berättat vad han skrev. Känner igen hur jag var i skolan. Ifrågasättande. Obstinat, och sökte svaren som låg innan frågan som lärarna hade ställt.

Det är en jätteintressant fråga tycker jag. Behöver livet kunskaper, eller behöver kunskaper livet? Vad är det livet behöver för kunskaper? Vad styr livet? Är livet en sak som vi bestämmer över, eller är

livet en del av något som vi befinner oss i? Att säga att kunskap är liv, är det samma som att säga att underutvecklade länder, barn och sinnessvaga inte kan leva ett fullständigt och tillräckligt liv.

De som byggde atombomben hade stora konskaper. Kan man säga att de bejakade livet och levde livet?

Barnen som inte ser skillnad på människor och leker med alla, kan man säga att de saknar något och att de inte lever livet?

Jag minns hur vi hade ett prov där vi skulle redovisa någon om religionen, och jag skrev flera sidor - men det var inte "rätt" för jag hade ju bara hittat på allt, "*Detta var inte ett fantasi ämne*" som läraren sa. Tänk så fel det kan bli. Minns inte vad jag sa till läraren, men jag var inte den som bråkade. Jag gick bara min egen väg ibland.

Men det finns stunder som undrar jag om jag gått för långt.

Ibland orkar jag nämligen inte

ta ett steg

till

-

Det är lite spännande. Jag kom att tänka på en av de lärarna som jag haft, som påverkade mig på många sätt. **Gunilla Molloy**. Så jag gjorde en snabb sökning på nätet och fann att hon bl.a. var detta nu:

Filosofie doktorn och lektor vid Lärarhögskolan i Stockholm med didaktisk inriktning.

samt

Gunilla Molloy är docent i svenska med didaktisk inriktning och verksam som lärarutbildare och vetenskaplig ledare vid Institutionen för utbildningsvetenskap med inriktning mot språk och språkutveckling, Stockholms universitet.

Hon har dessutom skrivit ett par böcker:

Reflekterande läsning och skrivning Författare: Gunilla Molloy Förlag: Studentlitteratur Bandtyp: Häftad, Språk: Svenska Utgiven: 200808, Antal sidor: 358 Upplaga: 2, Vikt i gram: 515 ISBN10: 9144038313 ISBN13: 9789144038315 Hur kan man som lärare stimulera sina elever att läsa skönlitteratur och utveckla deras förmåga att samtala och reflektera utifrån olika texter? Hur kan man arbeta för att utveckla elevernas förmåga att skriva i olika textgenrer? I Reflekterande läsning och skrivning får läsaren följa en klass och deras språkutvecklande arbete under skolår 7-9. Gunilla Molloy, som är klassens undervisande lärare, beskriver hur man kan bygga ett dialogiskt klassrumsklimat, där lärandet bygger på elevernas egna texter och arbete med skönlitteratur. Hon för även en kritisk diskussion kring olika didaktiska val och diskuterar utifrån egna och andras erfarenheter vad som kan gå fel i ett klassrum och vad detta kan bero på. Denna andra, reviderade upplaga innehåller även ett nyskrivet kapitel om hur man kan hålla ett litteratursamtal. [1]<http://www.adlibris.com/se/product.aspx?isbn=9144038313>

På något sätt så känns det lite som om att jag förstår varifrån jag fått en del av mina tankar, och hur jag vågat lära mig att reflektera på mitt eget sätt.

Jag tror att jag måste försöka få kontakt med henne, bara för att tacka henne...

1. <http://www.adlibris.com/se/product.aspx?isbn=9144038313>

Värdefullt (2009-08-28 13:57)

[1]

I **Lee Daniels** nya film [2]Precious så visar **Mariah Carey** upp en ny sida av sig.

[youtube EcwQ3yQoS70]

Sånt kan göra en riktigt glad. Att se hur människor vågar.

Att se någon som verkligen lever med sitt utseende ändå vågar slappna av och kliva ur sin roll för att nå vidare.

Samtidigt blir man precis lika ledsen att se något som **Sandra Dahlberg** nya video till låten "Ta på mig". All hennes personliga utstrålning, det naturliga och hennes dialekt är som bortblåst

[youtube NwBSXgqRpQQ]

Men det är inte bara hon som låter sig misshandlas och förpackats i något som hon inte är. Även den helt otroliga **Sarah Dawn Finer** som är så otroligt vacker i sig, tappar bort sig själv och blir upphäld i en fabricerad utseende massa, där överdriften är det som hörs och det personliga anslaget endast är något som används som fina ord i säljmaterialet.

[youtube HGW-QNUGIIA]

Man blir ledsen att se hur människor som är unika och verkligen stått upp för det egna, plötsligt går åt andra hållet och blir bortstylande, så som i bortgjorda, de försvinner och kvar har vi endast artificiella och syntetiska smakämnen.

Undrar när man kommer att börja märka artistimage med beteckningar som E 105, E 128, E 129, E 155, E 180, E 950, E 951, E 952 eller E 955?

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/mariah-carey-precious.jpg>

2. <http://www.imdb.com/title/tt0929632/>

Flöde (2009-08-28 18:19)

[youtube N0FdCKmKuvE]

Rörelse.

Precis som det är spännande med ord, så är rörelse något oerhört fascinerande.

-

Strage har gjort ett intressant och fantastiskt jobb med att ta fram sina [1]100 favorit låtar från 2000-talet. Det är så svårt att göra en sån lista från scratch - tänk så mycket enklare det blir för alla oss andra, när vi nu kan se vad han missat och vad han faktiskt kommit ihåg...

[2]Lyssna på 87 av av hans 100 låtar på **Spotify**

-

Tiden är spännande då den är så *precis*, så flytande, som en vind mellan rörelse och ord.

Ord.

[youtube MvPnM2Q1nwU]

1. <http://www.pastan.nu/bloggen/inlagg/de-10-senaste-arens-100-basta-latar.2057>

2. <http://open.spotify.com/user/jennydamberg/playlist/3Reg5uLBSeosXe8r7kgjMP>

En del av min andning... (2009-08-28 20:30)

Läser på [1]Aftonbladet om *Amningshjälpen*.

Jag minns hur det var när jag fick mina barn. De var inte intresserade av att leta och förse sig själva. Detta gav mig den fantastiska möjligheten att få vara en del av deras första kontakt med livet. Jag fick ha dem mot mitt bröst, och sitta och ta ansvar för att försiktigt hålla i dem det som deras mamma hade pumpat ut.

Jag fick och tog ansvaret för alla nätter, trots att jag jobbade. Jag fick ta del av ansvaret. Jag visste att deras mamma skulle vara ensam på dagen, och behövde få sin sömn och sin kraft. Barnen blev en del av min vardag, min hud, min andning och mitt liv.

Allt för att de inte ville Amma, och jag fick möjligheten att ta del av deras första möten med världen.

Jag minns hur dåligt deras mamma mådde, just för att *allt* handlade om hur viktigt det var att amma. Det handlade enbart om att man skulle göra det så länge som möjligt - som om det enbart handlade om

ett val från mammans sida. När barnen inte var intresserade, så betydde det ju att hon var misslyckad som mamma.

Trots att hon och jag står så långt ifrån varandra som vi gör idag, så vet jag att hon är den bästa mamman som de kan ha. Jag kan tycka att hon gör fel och allt sånt, men jag vet att hon *aldrig* någonsin skulle göra något som hon trodde skulle skada dem.

Så frågan jag ställer mig, vad är *Amningshjälpens* syfte? Handlar det om att ge nya föräldrar en trygghet och hjälpa till med att se till att barnen får det bästa som de kan utifrån det liv som omger dem - eller handlar det om att indirekt jobba vidare på samma tankar som en gång formade bilden av att kvinnans plats är vid spisen?

Jag minns vad *vi* upplevde, vad *vi* kände inför den sk. hjälp som vi fick - hur *de* bemötte mig och barnets mamma. Jag *vet* hur det fick barnets mor att känna. Det handlar inte om snygga ord på en arbetsbeskrivning, utan om riktiga känslor och faktiska upplevelser. För att minnas det, så behöver jag inte tänka efter - det är för alltid inristat i mitt livsträd. Hur mycket trädet än växer och årstiderna skiftar, så kommer jag alltid bära mig mig minnet av den *verklighet* som mötte mig då...

Tror du något annat, så hoppas jag att du ändå förstår och fattar det, *om* du tänker efter.

1. <http://www.aftonbladet.se/wendela/barn/article5705431.ab>

Mångfaldets död och stryptaget på historien... (2009-08-28 22:10)

Skådespelaren, Gerhard Hoberstorfer, som just nu jobbar vid Stadsteatern för fram en riktigt intressant tanke i sin artikel: [1]Skivbolagen borde betala Stadsteatern – inte tvärtom.

Men i sedvanlig ordning så blir man mest bedrövad över kommentarerna som följer artikel, vilket är skrämmande... Får hur dåliga Aftonbladets artiklar ofta kan vara, så är nästan alltid deras nätläsares kommentar ännu värre, så egentligen kanske Aftonbladet inte är botten av mediasamhället, utan toppen av det vanliga samhället?

Saken är det att Hoberstorfer har en tanke och insikt i sitt inlägg. Teatern är i första hand teater och den klarar sig utan musiken, den kan ha special skriven musik, den står inte och faller med valet av musik. Det är som sponsring av vilken film som helst.

När det gäller radion som någon av kommentarerna försökte dra en jämförelse med, så skulle en musikradiokanal vara ganska tom utan musiken. Radiokanalen gör inte mycket själva, förutom att tjäna pengar på reklamen mellan låtarna.

Skivbolagens arbete handlar om att marknadsföra musiken.

När det handlar om deras kontakt med radion, så är det inte så att de måste kämpa för att få in *musiken*, för den tar redan ansvariga på stationen in - bolagens jobb handlar om att se till att dessa ansvariga skall våga ta in något nytt, att just deras nya material skall få plats i ett givet format.

Annars så är det ju som om att klädtillverkarna och bönderna skulle ge affärerna deras varor gratis, eller betala för att få ha dem där överhuvudtaget.

Men i sedvanlig ordning så tänker inte folk. De tror och ser skivbolagen som vår tids djävul och mänskligheten går likt kristendomen i korståg och bränner alla som de anser tillber djävulen på bål.

Undrar vem det är som skall säga till folket: ”*Men titta, ni har ju inga kläder!*”.

Skivbolagen må ha glömt bort sin roll och sitt syfte med produkten som de har - men alla andra har glömt bort vad bolagen faktiskt ger artisten innan musiken blir tillgänglig för andra, och innan den låter så bra som den gör.

När Napster och fildelningen kom, så pratade alla om hur oberoende artister kunde ta sig fram och få synas, hur folk struntade i storbolagen och hur man stöttade de små artisterna...

Det har nu gått flera år sedan dess. Tekniken har utvecklats och allt fler säger sig ogilla de stora skivbolagens mainstream artister..

Så låt oss titta på vad försäljningstopplistan säger nu när de får tala med folkets röst...

[2]FÖRSÄLJNINGSTOPPLISTAN FÖR SINGLAR

1. **LARS WINNERBÄCK:** "*JAG FÅR LIKSOM INGEN ORDNING*" (UNIVERSAL)
2. **MADONNA:** "*CELEBRATION*" (WARNER BROS)
3. **DAVID GUETTA FEAT. KELLY ROWLAND:** "*WHEN LOVE TAKES OVER*" (EMI)
4. **DAVID GUETTA FEAT. AKON:** "*SEXY BITCH*" (EMI)
5. **ROBERT WELLS:** "*HANDFUL OF KEYS*" (ARTHUR MUSIC/UNIVERSAL)

Eh, mångfald och små oberoende artister på egna eller små bolag, eh... Harkel... Jag valde singellistan för att man inte skulle behöva ta hänsyn till ett helt album av värdelösa låtar utöver den låten som man faktiskt vill ha. Nåja, det är ju försäljningen, så låt oss istället titta in på den nya, framåtsträvande, den fria och den oberoende musikens "mecka": The Pirate Bay.

Vad hittar vi då där för spännande. Vad är det som folk vill ha när de får välja själva, när de kan skita i allt med marknadsföring, videos, image, och stor bolagens styrning.

[3]MEST DELAD MUSIK PÅ THE PIRATEBAY

1. **MICHAEL JACKSON:** "*GREATEST HITS*"
2. **LADY GAGA:** "*THE FAME*"
3. **THE BLACK EYED PEAS:** "*THE E.N.D.*"
4. **VARIOUS ARTISTS:** "*TOP 50 [2009] FOR THE YEAR SO FAR*"
5. **THE BLACK EYED PEAS:** "*THE E.N.D. - DELUXE EDITION*"

Detta är vad folket själva väljer att dela ut och marknadsföra själva, utan bolagens inblandning.

Man pratar så mycket om skivbolagens lögner och bluffar - när skall man se igenom fildelar lögnen, och hur tror man att man skall kunna bemöta en lögn med en annan.

Stå upp för att man inte vill betala och att man bara är ute efter det som den stora massan gillar samt de stora artisterna och deras hits. Självklart vill man ju ha annat också, men i första hand handlar det om att få det "bästa" utan att betala för det.

Sluta ljug.

Så kanske du inte får en lögn till svar...

1. <http://www.aftonbladet.se/kultur/article5709160.ab>
2. <http://www.hitlistan.se/>
3. <http://thepiratebay.org/browse/101/0/7>

Nätsamling (2009-08-29 11:59)

[1]

Jag älskar att se spännande och tankeväckande reklam:

[2] Creative WWF Campaigns That Make You Think

Det är också spännande att se statyer som i vissa vinklar inte riktigt speglar det som skaparen kanske hade tänkt.

[3] Unintentionally Inappropriate Statues

[4]

Sen har vi ju väggmålningar som går utanför falurödfärg...

[5] Walls Drawings

1142

[6]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/wwf-04.jpg>
2. <http://www.webofentertainment.com/2009/08/50-creative-wwf-campaigns-that-make-you.html>
3. <http://www.webofentertainment.com/2009/08/25-unintentionally-inappropriate.html>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/2.jpg>
5. <http://www.webofentertainment.com/2009/08/walls-drawings.html>
6. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/walls_drawings_371.jpg

Röttider (2009-08-29 13:42)

Det är som att man skäms

Mellan 1978 och 1989 var Skateboard totalförbjudet i Norge.

Man skulle kunna tro att det var ett dåligt Norge skämt, men tyvärr är det sant.

[youtube yWpKJZsvHQs]

Utanför vad staden anser.... (2009-08-29 14:09)

[1]

Man skulle vilja och tro att vi har friheten här i Sverige, även om folk blandar ihop friheten med rätten att ta andras verk och att folk skall jobba gratis bara för att de tycker det är kul och andra inte anser det vara ett jobb med att vara musiker eller skådespelare/filmare...

Men jag såg just denna artikel om en gammal kompis och kollega till mig, Tobias Barenthin Lindblad, som är en av de stora historikerna och kulturarbetarna gällande gatukost i Sverige. Att lyssna på honom är som att åka ut på ett riktigt djupt hav och mötas av en val samtidigt som man plötsligt förstår vad valen sägen. Hans ordflöde, intresse, eld och kunskap är helt otrolig.

[2]DN Kultur: Sparkad klotterguide får avslag från JK

[3]DN Kultur: Graffitiguide anmälde Stockholms stad - fick sparken

[4]

Som tur är fortgår hans Gatukonstvandringar i samarbete med galleriet [5]SteinslandBerliner.

Såg även att Svenska Dagbladet tog upp detta tidigare:

[6]SvD: Fick sparken för sin kritik

[7]SvD: Klotterpolicy ska gälla på stadstur

-

Vågar du gå ut och se vad annat än vad samhället betalar för att du skall se och vill att du skall se?

[8]

*”Hon är min konst utan ramar
Hon sätter färg på min vardag...”*

[youtube hxm2Dvr _8HE]

”Stockholms stads policy mot klotter lägger krokben för den konstnärliga uttrycksfriheten. Det menar Atlasakademins redaktör Jacob Kimvall och förläggare Tobias Barenthin Lindblad. De uppmanar nu Justitiekanslern (JK) att undersöka om policyn och dess användning är förenlig med svensk grundlag.”

[9]KROKBEN FÖR UTTRYCKSFRIHETEN

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/253_1_banksys.jpg
2. <http://www.dn.se/kultur-noje/konst-form/sparkad-klotterguide-far-avslag-fran-jk-1.924332>
3. <http://www.dn.se/kultur-noje/konst-form/graffitiguide-anmalde-stockholms-stad-fick-sparken-1.904741>
4. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/barenthin619_488305b.jpg
5. <http://steinslandberliner.blogspot.com/2009/07/gatukonstvandringarna-fortsatter.html>
6. http://www.svd.se/kulturnoje/nyheter/artikel_3151013.svd
7. http://www.svd.se/kulturnoje/nyheter/artikel_232579.svd
8. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/08/243_1_alla_cl_photo.jpg
9. <http://www.atlasmuren.se/atlasakademin/14.php>

Solsken med sömmar... (2009-08-29 17:34)

Fick ett meddelande på **Facebook** idag, som sydde fast solen på himlen så att jag kommer att känna värmen långt efter att andra säger att den gått ner:

Vill bara säga...Tack! Hamnade av en slump på din sida regndroppar medan du faller. Så började jag läsa, kolla dina bilder, läsa dina dikter...alla kloka ord och tankar bara berörde mig!! Kommer fortsätta läsa och beröras, människor som du berikar världen!!

Att en människa bara kommer till sidan av en slump är en stor grej, att den stannar kvar och väljer att läsa och se mer - det är ännu mer fantastiskt, men det otroligaste av allt, det som verkligen berör är att man tar sig tid till att sammanfatta sina tankar, sina känslor och sen faktiskt går från känsla och tanke till handling.

Det är för mig en spegling av solens livsgivande värme som återkommer dag efter dag och ger sitt liv och kraft genom moln och regn, så som molnfria dagar.

Det är lite lustigt ändå, för det var ju bara för någon dag sedan som jag gick från tanke till handling och kontaktade min gamla lärarinna och igår kväll så plockade jag fram en video från en liknande händelse, om än med ett annat syfte för femton år sedan.

Jag hade suttit med i panelen på **Z-TV**'s program "Tryck Till", kommer inte ihåg tillsammans med vilka, men som "hip-hop" kille så låg fokus på mig att jag skulle säga några ord om **Melodie MC**'s låt "Dum Da Dum". Även om jag anser att hip-hopen har ett stort spektrum, så ansåg jag att Melodie borde göra samma sak som MC Hammer hade gjort en tid innan, släppa sitt prefix "MC", då det var något som i musiksammanhang var förknippat med en hip-hop kultur och det Melodie MC gjorde var inte hip-hop.

Någon månad senare så var jag ute och åkte i bilen och man körde hans nya låt "You Wanna Dance", och plötsligt hörde jag mitt dåtida "artistnamn"... Hela andra versen på den låten handlade om mig! Han hade reagerat så kraftigt på mina ord att han hade satt sig ner och skrivit ner en hel vers, och sen tagit sig till studion för att spela in den... och detta blev en stor hit i Europa som sålde i flera hundra tusen exemplar och låg högt på topplistorerna i europa.

Det är en av de största bekräftelserna som jag någonsin fått.

Även själva texten gjorde mig stolt då, för det visade mig att jag höll på något som jag trodde på och att jag inte gjorde det för att tjäna pengar och bli rik, även om det hela ledde till medverkar på film soundtrack och spelning i Hultsfred för min egen del...

Jag träffade honom några år senare på en av DeeJay Promotions Big Bang konferenser, och när det gick upp för honom vem jag var, så blev det lite kyligt än stund, men sen kunde vi skratta åt det och tog mer än en öl ihop...

[youtube JsfzvXvNqo4]

*Now let me prove to you all (prove what) that I'm able
To grab a microphone and plug it straight into a cabel
Connect the cable to the power of the P.A.
And through the mighty speakers I will say what I wanna say
(So give it up, give, give it up) for the Melodie
Who fucking gives a shit about what you say, Broadcaster D
To me you're nothing but a big joke
And if stick to your style then you stick to being broke
Listen, this is the part that you've been missing
Better know now what to say before you muther fuckin' dissing
Me, Melodie profession is MC
And by the way I think I speak for the S.L.P. direct
When I say suckers don't get respect
And when I do a diss I always diss in full effect
So when you standing there and telling me what to do
I don't give a shit because the shit is coming from you*

*But now enough about that
You wanna dance, the dance floor's where we're heading at
So come follow me, check out the Melodie
And I will move your ass permanently*

Bananrepubliken (2009-08-29 20:19)

Hårdvara och mjukvara

En gång hittade jag en banan
den låg i vår VHS spelare

*Den hade varit
hungrig
ju*

sa barnen.

Vi hade sagt
den tuggade sönder
videoband

Barnen visste

*banan
inte är
svårtuggat*

för det hade vi sagt
till dem

Ekonomilikt (2009-08-29 21:50)

Det är spännande med ekonomi

Speciellt när man pratar med folk som har pengar.

De säger ofta att saker inte kostar någonting

Men när de får frågan om de kan ge detta ”ingenting” till någon som verkligen inte har *någonsting*, så visar det sig nästan alltid att de inte vill ge bort pengar.

Något går från ingenting, till det viktigaste i mångas liv, på ett ögonblick beroende på att folk sällan tänker på andra eller vad de själva faktiskt säger.

Det är som det jag varit inne på tidigare. Det är ju *bara* att spara eller det är *bara* att röra på sig mer... Men när man frågar dem om något som man själv kan anser är *bara* så visar det sig att det inte är så lätt.

Vi kan alla olika saker. När vi kan det och har möjligheten till det, så blir det lätt och något ”bara”. Men inget som man inte kan är något som är ett ”bara”. Att *bara* hålla i en spidel, att *bara* luta sig ut och titta ner för en balkong högt upp, att *bara* stå på scen, att **bara** måla en tavla.

Jag kan säga att det är *bara* att mixa musiken i en studio

Kom att tänka på det, då det skrev att nya filmen [1]District 9 var en **lågbudget**film.

Den kostade bara 216 miljoner kronor att göra.

Får mig att fundera på hur man skall klassa budgeten för den Cannes uppmärksammade brittiska filmen [2]Colin som?

Den kostade hela 550 kronor att göra.

1. <http://www.aftonbladet.se/nojesbladet/film/article5704548.ab>

2. <http://www.aftonbladet.se/nojesbladet/film/article5634538.ab>

Själslig smutsighet (2009-08-30 11:48)

I somras så ville jag ha med barnen till Pridedefestivalen. Jag skulle få möjlighet att komma backstage och få visa dem ledningscentralen. Men det fick jag inte för deras mamma. Det var inte min vecka.

För en dag sedan så fick jag förfrågan från barnens mamma om barnen kunde vara en halvdag eller heldag med henne för att fira deras mormors födelsedag. Frågan kom först genom barnen, då deras mamma och mormor pratat med dem om det. Jag svarade att det kanske kunde gå och lösa, men vi skulle prata om det.

Det ville inte deras mamma. Saken är den att det redan fanns tankar om vad vi skulle hitta på den dagen, men jag var villig att ändra på det, om vi kunde hitta någon lösning.

Fick inga förslag från deras mamma, men sen slog det mig plötsligt att en kompis skulle spela in sin musikvideo och jag var inbjuden - så jag tänkte att det kunde ju vara ett fair och kul byte för barnen. De fick vara med mamma och mormor på födelsedagen och så fick de vara med pappa på en musikvideospelning..

Men det gick inte. De hade nämligen planer för dagen. Så långt so fair... Jag tyckte visserligen att de hade kunnat vetat om mormoderns födelsedag då jag och barnens mamma försökt och pratat och planera hösten under ett par veckor, samt att det är ju ok att fira barnen själva på andra dagar än deras riktiga födelsedag, så det borde ju inte vara några problem för deras mormor att göra detsamma då det inte är något jämt hon fyller.

Deras mamma ville dock inte prata om det mer i går kväll, då hon inte ville förstöra sin Lördagskväll med barnen.

Klockan var då strax efter tio på kvällen...

Jag fick nyss reda på vad deras planer var för idag. Det som hindrade barnen ifrån att få komma och vara med i en musikvideospelning under eftermiddagen var... De skulle gå till en ny livsmedelsbutik som öppnat vid fridhemsplan som hade bra priser... Suck.

I min värld så hade de hunnit och haft möjlighet att göra det **OCKSÅ**. De kunde åkt in lite tidigare till det och sen mött upp mig.

Det hon säger till mig nu är: "*Menar du att om du inte får barnen idag, så får barnen inte fira sin mormors födelsedag?*" för att jag hade andra planer för just den dagen. Jag vet att det är **PRECIS** så som hon säger till barnen. Att de inte **FÅR** fira mormors födelsedag för sin pappa. Hon säger inget ord om att hon inte är villig att försöka lösa något eller dela med sig något av sin tid, hon säger inget

om att de kan fira den en annan dag, o.s.v.

Sånt här gör mig så matt och trött i själen, inte för att jag bryr mig över vad hon gör och säger - utan för att jag ser hur illa barnen far av det hela och hur de blir en del av ett spel med deras kärlek som insats.

Jag vill inte spela ett sånt spel, men samtidigt så "släpper" jag dem inte....

Vi mailade lite ang. julen också. Förra julen så gick jag in i min depression och mådde riktigt dåligt. Var på väg att bli inlagd. Detta vet barnens mamma, men hon återkommer hela tiden hur jag valde att inte ha barnen delar av julen. Igår skrev hon dessutom detta:

"En normal reaktion hade varit att du varit tacksam över att jag tog hand om barnen på tid när du inte klarade av det - men inte DU inte ... Du ska ha MER!"

Är det en normal reaktion att vara tacksam, just TACKSAM, över att barnen fick vara med sin egen mor då deras pappa mådde för dålig??? Resten handlar om att *barnen själva* har sagt att de tycker att det skulle vara rättvist om de fick vara med mig på julaftonskvällen fram till efter nyår, så som de var med sin mamma förra året - men deras mamma får det enbart till att *jag* vill ha dem "mer" och att jag (och dem) får skylla oss själva för att jag mådde dåligt - hon skall inte bli lidande av det.

Hon skriver som svar på att jag sagt att det är barnens egna tankar och förslag, samt att jag håller med dem om logiken i det: *"Du får ta igen det du missade förra året på något annat sätt än att ta tid ifrån mig och barnen."*

Det hela känns så smutsigt. Jag vill verkligen inte ha barnen i den smutsen - men samtidigt så känner jag att jag inte bara vill ge upp och låta henne styra och ställa som hon gjorde under alla våra år tillsammans.

Hon når mig inte längre. Hon skadar inte mig längre.

Men barnen når alltid hela min själ, mitt hjärta och mitt liv.

Tyvärr så vet hon det.

Med stängda ögon igen (2009-08-30 16:36)

Ser hur ljuset lägger sig emot det frostade badrumsfönstret. Värmen från vattnet knackar på glaset som sommarens energiska getingar, studsar mot rutan flera gånger, innan den finner öppningen på sidan. Där slingrar den sig ut likt en förförisk kvinna i en glansig hudnära klänning med volanger av hettans rörelse.

I öppningen möter den nyfikenheten som med sin friska luft lockar till djupa andetag.

En erotisk dans utspelar sig i springan av ett öppet badrums fönster.

En erotik osedd av så många, med sina snabba duschar och introverta livspauser med utmattade ögonlock som vilar mot kindbenen. En vedertagen kurragömma lek med tiden, för så många.

"Blunda och se" brukar jag säga.

Jag säger det, för att folk inte vet vad jag menar. De förstår inte hur man gör. De blir tvingade till att försöka. Säger jag "i>Öppna dina ögon" så svara de flesta med att det är precis vad de gör, att de är unika med det och verkligen ser - och så upprepar de vad de lärt sig att säga att man lägger märke

till... Utan att se. De läser bara innantill. - Pratade med kroppskonstnären [1] Dau igår. Vi diskuterade om den flyktiga konsten. Uttrycket som endast finns i några få ögonblick, men ändå hinner lägga sig i hjärnbalkarna som ett lika verkligt och bestående verk, som det ett museum bevara på sina väggar. **Tobias** som jag [2] skrev om tidigare i inlägget *Utanför vad staden ser*, har som sagt återupptagit sina guidade vandringar i gatukonstens fotspår kring huvudstaden. På sin senaste tur fick han en hel del frågor om hur gatukonstnärer finansierar sin verksamhet och hur de förtjänar sitt uppehälle. Tobbe berättade om en incident som stod omskriven i boken [3] *Urban Recreation* ([4] bilder ur boken här):

Gatukonstnärerna Akay och Klisterpeter hade varit ute och skrivit på snön... toaklotter i megaformat, typ. De blir gripna av väktare som tillkallar polis... Polisen anländer och konstaterar att det inte är ett brott att måla på snön. När utfrågningen är klar har polismannen en fråga kvar: "Har du inget jobb?" Akay var oförstående... "Klockan är halv fyra på natten, en måndagnatt i januari, och du är trettiosex år gammal, och cyklar runt och skriver upproriska fraser i snön." påpekade polismannen. "Tiden går fort när man har kul", sade Akay

Det som var så spännande och framförallt vackert att se med Dau's arbete, var inte det faktiska resultatet - utan samspelet. Just hur hans flickvän (blivande fru) var hans kanvas *med stängda ögon*. Den lyster som hon utstrålade efteråt var helt otrolig, hans egen stolthet var också fantastiskt vacker att se. Men ändå så missade de båda två, det mest magiska av allt - samspelet, energin, livet, tilliten och kärleken mellan dem. Något som endast vi åskådare kunde se. Det är magi. Ser verkligen fram emot den kommande fikan med honom och **Zeiljah**. - Svettdropparna från min panna landar på blocket och ger blyertsen en ny nyans. Pappret suger åt sig av dess närvaro, som livet gör med sina intryck. Jag flyttar pappret åt sidan och låter dropparna möta vattenyrnan innan jag sjunker under *ytan* med tyngden av för middagen utan att ha *ätit* ännu. Jag hakar loss stoppet för fönsteröppningen i badrummet pressar den kalla *fönsterkarmen* mot den varma *pannan* med två fingrar samtidigt som jag sitter i det lila vattnet efter en [5] Blackberry badbomb. Tvättar sminket ur mina ögon från en förfluten tids minnen. Låter nyfikenheten få förena sig med hettan av en dag där mina egna ögon suddades ut för ett ögonblick. - Innan du ser **hela mig måste jag plocka ihop alla skärvorna**

Att vilja är inte att kunna men att kunna är att fortfarande vilja

Timmar efter att solen gått upp så reser också jag mig upp ur badet så att jag kan lägga mig *igen*

1. <http://www.bydau.se/>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2992>
3. <http://www.adlibris.com/se/product.aspx?isbn=9197398187>
4. <http://www.dokument.org/renderUtgivning.asp?p=utgivning&book=1692>
5. <http://www.lush.se/2172%20Blackberry.html>

Gud Koden (2009-08-30 18:04)

Jag kom in i en tanke om söndagen. Kollade på [1] wikipedia, och fick svaret:

I stora delar av kristen tradition firas söndagen som den dag då Jesus uppstod från de döda (Matt 28:1), som vilodag. Enligt Bibeln vilade dock Gud på den sjunde dagen, dvs lördagen, som egentligen är veckans sista dag och därmed den rätta bibliska sabbaten. Inom bla judendom, Adventism och Sjundedagsbaptism firas detta på lördagen.

Tror att det är därför jag inte ger mycket för bibeln som bok.

Jag menar, om den inte ens kan hålla koll på vilken dag det är, hur skall då den boken kunna ha koll på mitt liv och vad som skall vara rätt och fel?

Undrar om inte den är precis samma som [2] Da Vinci Koden. En intressant historia

men inte så mycket mer.

1. <http://sv.wikipedia.org/wiki/S%C3%B6ndag>
2. http://sv.wikipedia.org/wiki/Da_Vinci-koden

Röster som berör (2009-08-31 02:30)

Läste en sån fantastisk text.

*”Whatever you give a woman, she’s going to multiply.
If you give her sperm, she’ll give you a baby
If you give her a house, she’ll give you a home
If you give her groceries, she’ll give you a meal
If you give her a smile, she’ll give you a heart.
She multiplies and enlarges what is given to her.
So - if you give her any crap, you will receive a ton of Shit!”*

-

Just nu saknas bara symtomen Feber, Luftvägsproblem som snuva och hosta, Ont i halsen, Ont i kroppen, Sjukdomskänsla, Huvudvärk och att jag fryser, för nu har jag börjat känna mig Trött - som är ett av symtomen på svininfluensan.

-

Läste tidigare underkvällen på [1]Aftonbladet om ”Fettdoktorn: Min mat skyddar mot svininfluensan”

Jag kan bara sucka.

Ett [2]gammalt spöke från 2006 dök upp. Annika Dahlqvist som fortfarande får kalla sig läkare och doctor, som jag hade många och långa diskussioner med för tre år sedan då hon, hennes fanatiska följare och Skaldeman, kallade magsäcksopererade för ”stympade människor” och att folk var fanatiska på ett forum som jag fanns på då.

[3]http://blogg.passagen.se/dahlqvistannika/entry/viktop_se_forumet

Jag minns bara hur jag tänkte. I mitt liv så kan och framför allt så FÅR jag äta Potatis, ris, pannkaka, juice, Omega-6, Fisk, Fågel och Nöt/Fläsk/Lammkött, grönsaker, ägg, blodpudding, korv och köttbullar... Allt som jag vill, är sugen på och som serveras. Jag kan inte äta lika mycket som tidigare, men jag har friheten av att njuta av ett fritt liv.

Ändå var vi stympade i deras värld.

Hon höll på att förlora sin legitimation då, men klarade sig - undrar hur det går denna gång.

Sätter på lite musik istället:

”My friend Billy told me that it sometimes takes a long time for a grown man long time to learn just what what it takes a child a night to learn, my son proved his words Water Pistol Man, full of ammonition squirting out fite on a world wide misson did you ever stop think that it starts with the flowers on your own backyard?” The Disposable Heroes of Hiphoprisy: [4]Water Pistol Man

Sitter och lyssnar på Spotify allt medan jag väntar på att sömnen skall möta mina tunga ögonlock

"Those who start wars, never fight them And those who fight wars, they never like them And those who write laws, can recite them And those who fight laws, they live and die by them" Michael Franti: [5]Time To Go Home

Lyssnar på rösterna som berör, och mitt i allt detta stöder jag även ihop med **Thåström**:

"Dag som natt Het trafik Han tänder sin Lucky Strike reglar dörren till peepshow bÅset drar ner brallorna Stoppar i en tjugofemcents Hon flyttar klackarna till rock'n'roll Hostar slem och neon Viftar med sina långa chesterfields Pressar fittan mot glasrutan framför hans mun Han lever i ett fritt land Hon lever i ett fritt land" Imperiet: "Vykortet"

Men ikväll så återkommer jag till **Michael Franti** gång på gång:

"If ever I would stop thinking about music and politics I would tell you that the personal revolution Is far more difficult And is the first step in any revolution If ever I would stop thinking about music and politics If ever I would stop thinking about music and politics If ever I would stop thinking about music and politics I would tell you that music is the expression of emotion And that politics is merely the decoy of perception" The Disposable Heroes of Hiphoprisy: "[6]Music and Politics"

Lyssnar på orden och känner hur de tränger sig in:

"But dehumanizing the victim makes things simpler It's like breathing with a respirator It eases the conscience of even the most conscious and calculating violator The power of words, don't take it for granted when you hear a man ranting Don't just read the lips, be more sublime than this Put everything in context, is this a tale of rough justice in a land where there's no justice at all ? Who is really the victim ? Or are we all the cause, and victim of it all ?" But death is the silence in this language of violence Death is the silence But death is the silence in this cycle of violence death is the silence You won't see the face 'til the eyelids drop You won't hear the screaming until it stops" The Disposable Heroes of Hiphoprisy: Language of Violence

Har dessutom tagit ett par "tester" på **Facebook**, som gett mig följande resultat:

What breed of dog are you?

Golden Retriever.

The breed that best describes you is the Golden Retriever. You are fun, loving and kind to others. You are very outgoing and love to meet new people.... You are a faithful friend and sympathetic and understanding of others and their needs. You can be full of energy, but know how to relax and take it easy as well. You thrive when you are around the people that you love. You are golden in both personality and heart. You are something special, so don't stop being who you are!.

What does your sign say about you.. ?

P • I • S • C • E • S: The Piece of good ass.

Caring and kind, Smart, Center of attention, Too Sexy, Very high SEX appeal, Has the last word, The nicest as...s everr, The best to find, hardest to keep, Fun to be around, Freak in the sheets, Extremely weird but in a good way, Super good in bed, Good Sense of Humor, Thoughtful, A partner for life, Always

gets what he or she wants, Loves to joke, Very popular, Silly, fun and sweet ..

Which Quentin Tarantino Character are you?

Jules Winnfield from Pulp Fiction

Jules is brutal and dangerous, but also equipped with a deep-seated sense of justice and righteousness. He learns from his mistakes, believes there's a reason for everything and lives by his own strong moral code. He's one bad motherf'er.

What Careers Suit Your Personality Type?

ESTP - The Doer!

You have some unique traits specific to your personality type. Your skill of observation makes you very good at accurately analyzing other... people's motives and perspectives. This gives you an advantage when interacting with people which makes you good in careers involving sales and negotiation. You also function well in emergency or crisis situations due to your ability to react quickly and effectively to immediate needs. You enjoy new experiences and don't mind dealing with different types of people. You do not enjoy overly structured environments and tend to prefer immediate gratification for your actions. You should choose careers that involve people skills and avoid ones with routine, detailed work. Some of your personality traits include:

Action-oriented

Live in the present

Dislike abstract theory without practical application

Like to see immediate results for your efforts

Fast-paced and energetic

Flexible and adaptable

Resourceful

Seldom work from a plan - make things up as you go

Fun to be around

Highly observant

Excellent memory for details

Excellent people skills

Good-natured

Excellent ability to see an immediate problem and quickly devise a solution

Attracted to adventure and risk

May be flashy or showy

Like initiating things - not necessarily following them through to completion

Some of your suggested careers are:

Sales Representative

Marketing Personnel

Police / Detective Work

Paramedic / Emergency Medical Technician

PC Technician or Network Cabler

Computer Technical Support

Entrepreneur

How Sexy is your Zodiac Sign?

Aquarius - Does it in the water

Trustworthy. Sexy. Great kisser. One of a kind. Loves being in long-term relationships. Extremely energetic. Unpredictable. Will exceed your expectations. Not a Fighter, But will Knock your lights out. Amazing in bed, THE BEST LOVERS BETTER THAN EVERYONE!

Vad är det bästa med dig?

Omtänksam

Det bästa med dig är att du är omtänksam och bryr dig om andra människor. Du har för vana att vara

självuppoftande och sätta andra före dina egna intressen. Du är också oer...hört lyhörd och empatisk, och har lätt för att "se vad andra känner". När någon har problem kommer du snabbt för att hjälpa dem! Du kanske inte alltid kommer på den bästa lösningen, men du är där hela tiden för att stötta och hjälpa.

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/article5714073.ab>
2. http://blogg.passagen.se/dahlqvistannika/entry/viktop_se_forumet
3. http://blogg.passagen.se/dahlqvistannika/entry/viktop_se_forumet
4. <http://www.youtube.com/watch?v=XsciXMV08Q8>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=XsciXMV08Q8>
6. http://www.youtube.com/watch?v=ud4qix_IYws

5.9 September

Bilder som rör (2009-09-01 23:01)

Paris år 2013.

[1]

- Ja, det var du som lovade att saker skulle förändras. Att det alltid skulle vara någon däre som skulle upprätthålla lagen. - Lagen är inte djävulsk, det är folket som styr den. - Ja, som religion. Och på tal om det, vilken religion är din? - Jag blev baptist som pojke men just nu är det enda som betyder något, är invånarna. - Vad? - Jag siktar bara på att skydda invånarna. - Du är värre än en mormon.

Såg en film med barnen som tog plats i mitt sinne. Det var visserligen en actionrulle, men det var en fransk film - det var verkligen en film, lite som [2]John Woo's estetiska filmer, men utan tillbaka hållandet eller överdriften. Det var bara en ständig puls.

Det märks att det är den fantastiska [3]Luc Besson som skrivit filmen. Där [4]Léon är som ett an-detag, så är [5]Banlieue 13 - Ultimatum som ett hjärtslag.

En uppföljare som är riktigt bra.

Det var fantastiskt att se bildspråket, hur musiken verkligen var som ett hjärtslag genom varje bildruta och kanske framför var det underbart att att se att det fanns en ruskigt stark kvinna som en av ledarna.

- Jag känner sånt här folk. Dem respekterar inget, människor, lagen. Absolut inget. Dem dödar och snor för sig själva. Och du är inte ansvarig för det. Dem fanns här före din ankomst. - Och vad kan vi göra med dem? Prata med dem? - Nej. Det enda sättet att bli av med dem är att utrota dem. - Mr Gazmán, jag finner din cynicism terrosist liknande. - Nej, Presidenten. Jag är bara pragmatisk. En av anledningarna till våran ekonomiska tillbakagång är att dem här typerna snor miljoner med skattepengar som vi egentligen skulle haft. När vi river detta. Kan vi bygga upp något nytt, som skulle ge oss dem pengarna. Vi kan få bort dem här kriminella, och bygga oss något som vi tjänar på. - Förstöra för att bygga? Är det din plan?

Filmen var som en blandning mellan något av [6]**Jackie Chan** och filmen [7]*XXX* med [8]**Vin Diesel**, fast med [9]*Wanted*s intensivitet och bildspråk.

Regisören [10]**Patrick Alessandrin** jobbade med Luc Besson på den fantastiska filmen [11]*Subway* från 1985.

- En soldat fortsätter tills uppdraget är slutfört. Även om det innebär hans liv. Det kallas ära. Det är ett koncept dem från sektor 13 inte har någon vetskap om. - Ja, vi föredrar ett annat koncept - familjen. Det är det som förenar oss. Det som skyddar oss. Det vi tror på.

[12]

Filmen var verkligen en visuell kick, utan att vara något som gav en nya syner. Det handlade mer om att verkligen få känna en film - även om var action. Musiken smekte verkligen nerverna och formade

en känsla av energi. Det var mäktigt att se hur genetisk den var i inledningen där den sömnlöst byte form.

[youtube pgLftiAbxDI]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/banlieue_13_ultimatum_poster_2a.jpg
2. <http://www.imdb.com/name/nm0000247/>
3. <http://www.imdb.com/name/nm0000108/>
4. <http://www.imdb.com/title/tt0110413/>
5. <http://www.imdb.com/title/tt1247640/>
6. <http://www.imdb.com/name/nm0000329/>
7. <http://www.imdb.com/title/tt0295701/>
8. <http://www.imdb.com/name/nm0004874/>
9. <http://www.imdb.com/title/tt0493464/>
10. <http://www.imdb.com/name/nm0018133/>
11. <http://www.imdb.com/title/tt0090095/>
12. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/banlieue_13_ultimatum_teaser_poster.jpg

Konstän (2009-09-02 09:31)

Det är ännu
en konst
att leva

Det är
som en fontän

If you live to be 100, I hope I live to be 100 minus 1 day, so I never have to live without you.

Winnie the Pooh

Låter Nalle Puh få vara med att bygga en ny dag...

Promise me you'll never forget me because if I thought you would I'd never leave.

Winnie the Pooh

1156

Jag och Puh (2009-09-02 10:08)

[1]

"I don't see much sense in that," said Rabbit.

"No," said Pooh humbly, "there isn't. But there was going to be when I began it. It's just that something happened to it along the way."

Trillade in på lite **Nalle Puh** citat. Tror att man behöver lyssna på dem oftare än vad man tror.

Some people care too much, I think it's called love. Winnie the Pooh Those who are clever, who have a Brain, never understand anything. Winnie the Pooh If the person you are talking to doesn't appear to be listening, be patient. It may simply be that he has a small piece of fluff in his ear. Winnie the Pooh

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/winnie_the_pooh_by_stalker77.jpg

Tysta tankar av värme (2009-09-03 02:19)

Tänkte på en sak idag.

Tänk på att de minsta av våra dagliga val är med att påverkar hela vårt liv. Oavsett vad det handlar om - Precis som varje sekund är en del av minuterna som skapas, så är varje ögonblick livsavgörande.

Allt det stora sker på ett ögonblick.

Jag har satt mitt liv på pause, eller satt på mig skyddsglasögon. Jag andas, men vill samtidigt så mycket mer.

Kände hur jag missade ögonblicken. Kände hur jag inte kunde ge av mig. Kände hur jag svek människor kring mig. Men jag stannade upp och såg på mig. Svek jag mig? Eller tänkte jag igen mer

på andra än mig själv. Det gick inte att avgöra.

Jag insåg

Såg in i mig

märkte

att jag var tvungen att stanna upp. Andas och se mig. Förstå då kunde jag se andra. Förstå då kunde jag släppa in anda.

En solstråle handade på min tunga, likt barndomens snökristaler. Solen kröp in i min själ.

Stjäl min kropp

ger ett skäl till

att andas

Jag får ont av min egen tystnad, men jag måste lyssna på andningen för att kunna se ljuset, för att likt en lemur blicka ut över ett landskap som formar mitt liv.

Jag vet vad som finns - men ser det inte för mig. Vågar inte och kan inte. Därför stannar jag upp, men jag kommer att gå igen. Måste bara lukta på livet och känna på ljuset. Den gamla staden föder minnen av drömmar som jag inte ännu drömt. Jag håller tårar i min hand. De faller inte. De ligger där som diamanter, hårt kramade av min själ. Oslipade och beblandade med mitt liv, där jag speglar andra. Ger dem ljus, när jag egentligen bara badar i mörker.

Det var längesedan som jag mådde så här bra inombords. Inom mig kan jag röra vid drömmen, men utom mig blir det omöjligt att att följa konturen som skapas utan mig

Sitter med 241 olästa mail på Facebook och 1.151 olästa mail på hotmail samtidigt som jag vill läsa.

Jag vill verkligen

Men jag talar med solstrålen som även följer mig i natten. Måste komma till punkt. Måste höra vad

Ord sa

när de är tysta

Se dan (2009-09-03 12:05)

Hip-Hop och deras videos.

Självklart så handlar det enbart om nakna tjejer och att visa hur cool man är samt att visa upp ett fantastiskt liv.

1158

eller?

[youtube x5kYnhSiyzw]

[Chorus: Everlast] Glory fades and glory days ain't always what they seem Give all I got and make my salaah and dream my broken dreams I crawl inside, ball up and hide, tuck my pain away And hope to God I fall into a sleep where I can stay We all got bills to settle, we all got a price to pay And if I make it through the night I can fight another day They say it's better to burn out than it is to fade away I just hope to God I can fall into a sleep where I can stay [Verse 1: Slaine] It was a couple of years ago that I started becoming numb No one could understand where all my words were coming from Having visions of a nine-to-five, a wife, a blunt, a son Of a life of hustle getting by with some of the running gun Is it best to be a crumb? My ex says he's a bum Lashing out in violence whenever my destiny it hung In the balance, rum, I'm drinking gallons, some think that my flows Are more poetic than the poems of Edgar Allen Poe But I know that I'm at a challenge though I can hold an old Calico to my dome and let my talents go Shit, I spent my whole life around the violence so I planted seeds of hate oh I let my habits grow I slept with the homeless, I copped with the fiends Lost the love inside my heart, I even forgot what it means Seen the ripest nights turn into the rottenest schemes But through it all I have never forgotten my dreams [Chorus] When the gutters fill with blood that's spilled from friends that pass away And memories of eulogies while standing by their graves Just trying to survive we wind up living lives like slaves I hope to God I can fall into a sleep where I can stay We all got beef to settle, we all got demons to slay And if I pray all through the night I can fight another day They say it's better to burn out than it is to fade away I just hope to God I can fall into a sleep where I can stay [Verse 2: Ill Bill] Rest in peace to my homie Sob I stand before an altar of open sepulchres and coffins I heard Javier got killed, it didn't seem real With an army of goons drinking straight vodka to deal We live and die by the gun, wear our hearts on our sleeves Even though our compassion's destined to die on the streets What's left over a cold hollow murder machine With an appetite for malevolence, perversion, and greed When one of us dies we don't really learn anything Outside the funeral doing bumps, burning trees Plotting revenge, crying over fallen angels Sometimes your friends die the most awkward strangers I can't lie, sometimes this life makes me a stranger to myself But I'm pulling myself together, it's bigger than just me As I spit this bear witness to truth My unborn seed listens while I spit in the booth [Chorus] Glory fades and glory days ain't always what they seem Give all I got and make my salaah and dream my broken dream I crawl inside, ball up and hide, tuck my pain away And hope to God I fall into a sleep where I can stay We all got bills to settle, we all got a price to pay And if I make it through the night I can fight another day They say it's better to burn out than it is to fade away I just hope to God I can fall into a sleep where I can stay

Lagt kort ligger (2009-09-04 01:14)

Livet består av så många val. Livet består av så mycket.

Men det viktigaste är också något oerhört sällsynt.

Genuin vänskap.

Har varit iväg och firat min äldsta och närmaste vän då han gått från upp till 40, till efter 40. Vi gjorde det med spännande samtal, goda ost och lätt tilltugg samt goda viner.

Innan dess så var vi på Erikdalsbadet med barnen - första gången på nästan 20 år för mig själv, och jag åkte för första gången i mitt liv i en vattenrushbana. Den upplevelsen delade jag med yngsta sonen, som visade ett sånt oerhört mod att våga åka den med mig.

Äldsta sonen imponerade också något oerhört - det var på festen senare under kvällen, då han tillsammans med min kompis ett år äldre sån, då de satte sig självmant och hjälptes åt med hans läxa.

Det är vuxet.

Under kvällen pratade vi om **Ferdinand**, och vi pratade om **Pinochio**.

Båda handlade om mig. *Kan du se det också?*

Jag drog dessutom tre tarot kort.

[1]Ace: Swords

[2]Ace: Cups

[3]VI: Pentacles

Ace of Swords As with all Aces, a hand emerges from the clouds to offer the object of the suit, in this case Swords. Swords are the third suit of the Minor Arcana, or the third stage of development. Swords are about action. They sometimes represent a struggle such as the struggle to turn a thought into reality - note the double edge on the Sword depicted in this card. Above the Sword is a crown from which hangs both the laurel of victory and the olive branch of peace. Six (the number of knowledge and harmony) Yods hover above the Sword's guard. The Ace of Swords represents the dawning of a period of action, struggle, and/or conquest. The focus is on pressure, tension, explosive situations, but also moving forward. You will get what you want, because you won't let anything stop or divert you. Have faith in yourself, and soon tensions will ease. You'll experience satisfaction and recognition, and will have a sense of clarity about the world and your place in it. Aces can also indicate a time frame. The Ace of Swords represents Winter. Ace of Cups As with all Aces, a hand emerges from the clouds to offer the object of the suit, in this case Cups. Cups are the second suit of the Minor Arcana, or the second stage of development. Cups are about emotion. They are the bridge between an original idea and the next stage (action) - a union of thought and feeling. In this card, five streams of water spring from the Cup and fall to the pond below. The five streams symbolize the five senses and the pond is the subconscious mind. The dove of Spirit descends to the material world holding the Bread of Life. The Ace of Cups represents a fresh start, or spiritual breakthrough. It is the beginning of new desires and emotions. This card is both an indication to act on new ideas, and a sign that a heart-felt desire will be realized. Aces can also indicate a time frame. The Ace of Cups represents Summer. Six of Pentacles A wealthy merchant not only gives to the poor, but does so in a fair and intelligent manner, weighing his gold in the scales that he carries. The meaning of this card is clear: charity with justice. The Six of Pentacles is about philanthropy, as well as the idea that what you give, you get back in abundance. The focus here is on career opportunities, investment potential, solvency, and promising enterprises. Stop thinking about your problems; think about the results you want to attain. Defer instant gratification. Your problems won't necessarily be solved yet, but you'll be a happier person.

Det handlade om mina nästa två år.

Drog sedan ett kort om situationen nu, och hur jag skulle ta mig framåt.

Trots att det skulle vara ett kort, så var det två som låg ihop.

[4]XXI: The World

[5]Knave: Wands

The World This card depicts a dancing maiden (a hermaphrodite in some interpretations) holding two wands indicating her mastery of the both the conscious and the subconscious. This mastery weaves both aspects into god-consciousness. The creatures from the Wheel of Fortune look on. This is the final culmination of the Fool's spiritual journey. This card indicates success, completeness, satisfaction, and fulfillment in your life. This is not about small victories, but big ones. Travel may also be indicated. Page of Wands A young person (male or female) finely dressed and bearing a Wand, who is about to make an announcement. Like the Knight of Wands and the King of Wands, his or her robes bear the sign of the salamander, symbolizing the element of Fire. Sometimes this card is referred to as the "Rose of the Palace of Fire". Pages represent news. A new perspective and a new way of doing things are approaching. The focus is on philosophical or intellectual pursuits. In business matters, get things in writing. Do not compromise your self-esteem. As with all Court cards, it is also possible for a Page to represent a person. The astrological sign for the Page of Wands is Sagittarius. A person with traits of beauty, courage, cleverness, or enthusiasm maybe indicated. Other adjectives to describe this person might be: outspoken, tactless, direct, charismatic, edgy, or easily bored. This Page may represent the vocations of: musician, philosopher, athlete, politician, student, teacher, or inventor.

Tolka det gärna åt mig.

1. http://en.wikipedia.org/wiki/Ace_of_Swords
2. http://en.wikipedia.org/wiki/Ace_of_Cups
3. http://en.wikipedia.org/wiki/Six_of_Coins
4. [http://en.wikipedia.org/wiki/The_World_\(Tarot_card\)](http://en.wikipedia.org/wiki/The_World_(Tarot_card))
5. http://en.wikipedia.org/wiki/Page_of_Wands

Flerdag (2009-09-04 15:04)

[youtube 1BFrTxvxKTs]

Vinden lägger sig tungt på ögonlocken, vilar utan att andas. Återhämtar sig i tystnaden av tid som dör.

Lägger mig raklång.

Bjuder in **Barry Manilow** och **Barry White**.

Combichrist, La Coka Nostra, Tech N9ne, Icon of Coil, M.O.P., Dope, hed(P.E), Kid Rock och alla andra toner är redan fulla i sina färger, förpackade och inplastade.

Barry levererar fingerfärg

och

jag vill måla mitt ansikte

Skapa flera möjligheter och drömmar av samma dag som andra bara ser som en dag...

[youtube m6J_VWDa42Y]

solstrålarna faller från mina ögon (2009-09-04 16:15)

Läser min äldsta sons blogg:

”Jag saknar såklart min gamla klass, men jag träffar vissa då och då och jag har lämnat det förflutna i minnet och det nya är redan under pennan och är redo att påbörjas.”

Han fortsätter med:

”Jag har ett nytt talesätt och ett nytt tänkande på livet. Jag lever kvar i min brinnande eld i den eviga skuggan. Men det klarar jag av och det är så det är. (Vissa saker är inte menade att bli ändrade på) Jag har inget att dela med mig dock eftersom jag allt mer backar in i skuggan så blir allt döljt för alla och till och med mig så snart är jag borta på sätt och vis. Men ni kan vara glada för det jag låst in i sol, hopp och lycka är ni, alla fantastiska vänner jag känner och är så lycklig att jag får känna er och även fast det inte syns så är ni alla ALLTID i mitt hjärta och hjärna för hopp, tro och lycka. (Jag tror jag börjar bli blödig...) =)”.

Här brister min själ. Blir så glad och lycklig, samtidigt som jag blir så ledsen över hans känsla, att det mörker jag tidigare sett nu badar i ljus i kontrast med ett barns mörker. Varje nerv i min kropp skriker högt.

Han avslutar sitt inlägg med orden:

”Jag tror att jag får slut på saker att säga men det kommer nog om ett tag en spännande nyhet om mig eller kanske avslöjande men det vet ingen för en nästa gång, om jag nu minns den... Ha en fantastisk och underbar dag med lyckliga liv och annat roligt. Jag går nu tillbaka i skuggan och kliver för hoppningsvis fram igen för ett nytt inlägg.”

Han är tolv år.

Han ser och känner sånt som vuxna inte lär sig under 20 år av studier.

Han skickar också en hälsning till mig:

”Pappa: Glöm aldrig dina tankar och tänk vidare, vi behöver dig..

Jag gråter

och solstrålarna faller från mina ögon

Cobra style (2009-09-04 17:02)

[1]

Såg postern, såg trailer och skall försöka ta mig tid att se filmen.

[youtube qYdGeVtSbzY]

Jag faschineras av starka kvinnor och svärdets kraft.

Vet inte varför, men detta får mig också att tänka på konstnären [2]Karel Appel.

[youtube E1S1uOUG48w]

De flesta av oss målar livet med tunna tunga penslar för att göra detaljerna som vi tror är viktiga, de andra målar med stora breda, lätta penslar för att täcka över alla detaljer... Men det finns de, som målar detaljer i stora drag och täcker stora ytor med hårstråttunna penslar. De som målar med känslan av en upplevelse, istället för att försöka göra upplevelsen till en känsla.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/677610ichi2008.jpg>

2. http://sv.wikipedia.org/wiki/Karel_Appel

Andeteckningar (2009-09-04 20:30)

Hittade en annan spännande Japansk trilogi:

Death Note

[youtube m7Fk1yDNr18]

Death Note: The Last Name

[youtube wwcLh94laeo]

L: Change The World Trailer

[youtube 8M7mXu _0gP4]

Jag gillar tempot och känslan i bilderna. Hoppas att jag kan se dem snart och se om de följer sin egen fingervisning...

Leker med elden (2009-09-05 19:25)

[gallery]

[1]<http://matththesamurai.deviantart.com/>

1. <http://matththesamurai.deviantart.com/gallery/#Animated-gif>

Switch (2009-09-06 00:56)

[youtube GaAbCEIyBKI]

Utvecklingen av X (2009-09-06 04:14)

[youtube H91kWpUNiwU]

Man vet att det gått inflation i livet och fantasin, då [1]man säger följande:

”Svensk seger efter Zlatans mirakel-mål i sista sekunden ”Det är något magiskt med Zlatan.”

Mirakel och magi? Tänk jag trodde det var övning och skicklighet... Men, men... Vi ser alla på livet från olika håll.

Undrar verkligen hur jorden och mänskligheten skulle sett ut, om man hade hittat på historien om Jesus och skrivit allt i bibeln idag.

Hade någon ens märkt människan?

Eller hade det varit så att kristendomen inte hävdade att jorden var platt, då Zlatan styrde en rund boll...?

Väntar fortfarande på att få höra min dröm:

Dagens sportsändning har utgått för ett nyinsatt barnprogram

Läste sedan en kommentar ang. en elev som inte fått se ut som den ville på ett skolfoto ”[2]Zeb fick inte vara med på skolfotot”:

Alla människor klär sig. Onödigt att lägga dit ett ”ut” bara för att man vågar ha en egen stil. Varför kan vi inte uppmuntra olikheter och se fördelarna i det i stället?”

Undrar om det inte var första gången som jag någonsin läst något riktigt bra i en kommentar på Aftonbladet...?

[youtube w _GOuHA66zM]

1. <http://www.aftonbladet.se/sportbladet/fotbollsbladet/landslagsfotboll/vmkval2010/article5747487.ab>
2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article5747873.ab>

Inpåmera (2009-09-06 17:51)

[youtube zM9PF9-Wtys]

Imponerande arbete. Att gå in, plocka ut, lägga på.. mera!

Snyggt, och som en svalkande vind i en tid där allt går åt andra håller...

Mur av leende... (2009-09-06 22:08)

[1]

Såg två episoder av TV serien om Pingvinerna frn Disneys Madagascar. Hitta en del av mig själv där.

Han heter visserligen Maurice och är en Lemur

Jag kallar mig ibland Morris och är en människa

Men uttalar man det så låter det likadant, samt folk önskar ofta att jag kunde *le nu* vilket gör oss ganska lika.

Om man bara lyssnar på orden.

[2]

Jag skall nog ta mig iväg och fotografera några. Tror att det kan vara bra för min själ.

Har aldrig hört att synen och närvaron av en lemur någonsin skadat någon.

Skulle behöva lite av en lemur i och omkring mig. Känns som om jag t.o.m. skulle andas bättre bakom galler. Bara få sitta och titta ut över människorna, med närheten till andra lemurer kring mig.

[3]

Känner att jag

bara

med tanken

på det

1166

faktiskt

ler nu

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/lemur_1024x768.jpg
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/lemur1.jpg>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/lemur8.jpg>

Innan det skickats... (2009-09-07 00:55)

[1]

Söker efter en present.

Skulle vilja hitta ett USB minne som man kunde fylla med bilder och annat för att ge till vänner, men USB branchen är tristare än PC branchen för 10 år sedan.

Alla USB minnen ser likadana ut, på ett ungefär.

Det finns ingen som verkligen ser snygg ut.

Är de annorlunda så ser de ut som en plastig apelsin, eller någon fånig anka...

Jag vill ha något snyggt som man kan ge, som kan ligga framme och som man inte glömmar/gömmar bort.

Först så tittade jag på USB minnen som såg ut som ett klassiskt kassetband, men där visade det sig att den som verkligen såg ut som [2]ett kassetband bara hade 128MB och den som hade 1GB var ett traditionellt [3]USB minne förpackat i en ask som likade ett kassetband - och tydligen var det inte heller någon bra kvalitet heller...

Tänk om den första i allafall hade haft 1GB, eller den andra kommit med 16GB?

Så jag började titta efter de som var vackra eller såg ut som ett smycke. Hittade två hos Dustin som såg helt OK ut. [4]Ett på 8GB och [5]ett annat på 4GB

Sen fick jag gå utomlands. Där kunde jag hitta följande:

- [6]USB Minne #1
- [7]USB Minne #2
- [8]USB Minne #3
- [9]USB Minne #4
- [10]USB Minne #5
- [11]USB Minne #6
- [12]USB Minne #7
- [13]USB Minne #8
- [14]USB Minne #9
- [15]USB Minne #10
- [16]USB Minne #11
- [17]USB Minne #12
- [18]USB Minne #13

Men tänk vilken branch egentligen? Göra ett USB minne som inte är litet, eller skojigt - utan verkligen snyggt och present vänligt..?

Vilken branch det skulle kunna vara - ersätta allt från gamla blandband till blomor köpta utan känsla eller ett dåligt vin - en present med minnen som man satt ihop innan man åkte hemifrån. Något av ens eget liv som man lämnade kvar...

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/41f7ntrxybl__ss400_.jpg
2. <http://www.suck.uk.com/product.php?rangeID=82>
3. <http://www.makeamixa.com/>
4. http://www.dustinhome.se/pd_5010206584.aspx
5. http://www.dustinhome.se/pd_5010206585.aspx
6. http://www.asianproducts.com/product_2/Jewelry-USB-Jewelry_P12222276571570816.htm
7. http://www.asianproducts.com/product_2/Jewelry-USB-Jewelry_P12277652927063728.htm
8. http://www.asianproducts.com/product_2/Gem-stone-USB_P12218937405355953.htm
9. http://www.maxfps.se/product_view.aspx?productid=1018
10. <http://www.amazon.com/gp/product/B000VVBKV6?ie=UTF8&tag=quickonlineti-20&linkCode=as2&camp=1789&creative=9325&creativeASIN=B000VVBKV6>
11. <http://www.amazon.com/gp/product/B000MQTL16?ie=UTF8&tag=quickonlineti-20&linkCode=as2&camp=1789&creative=9325&creativeASIN=B000MQTL16>
12. <http://www.amazon.com/gp/product/B000VVDC08?ie=UTF8&tag=quickonlineti-20&linkCode=as2&camp=1789&creative=9325&creativeASIN=B000VVDC08>
13. http://www.amazon.com/Axxen-Flash-Swarovski-Crystals-Crystal/dp/B001JKC5Y4/ref=pd_sxp_grid_pt_0_1
14. http://www.amazon.com/Philips-Active-Crystals-Heartbeat-Memory/dp/B000VVBZBY/ref=pd_sxp_grid_pt_0_0
15. http://www.amazon.com/Philips-Active-Crystals-Lock-Memory/dp/B000VVDC12/ref=pd_sxp_grid_pt_1_2
16. http://www.amazon.com/Transcend-TS4GJFV90C-JetFlash-Drive-Metal/dp/B000XY0II2/ref=pd_sxp_grid_pt_0_1
17. http://www.amazon.com/USB-Flash-Drive-Abalone-Necklace/dp/B002LHG0PE/ref=pd_sxp_grid_pt_2_0
18. http://www.amazon.com/LaCie-CurrenKey-Flash-130826-Silver/dp/B001MWHI1E/ref=pd_sxp_grid_pt_0_1

Att vänta (2009-09-07 06:15)

Himlen kan vänta
jag stannar här

[youtube mgxFjsI4u2k]

så livet hittar
tillbaka

Boom shakalak! (2009-09-07 07:51)

Känner mig som en Babooshka.

[1]

Utställningsbar. Lekbar. Prydnad och kreativitet samt nyfikenhet för andra.

Plockar isär mig själv i mindre och mindre delar. Skalar av mig lager på lager och förblir samma person, men bara mindre och mindre.

Ger så att folk skall se, men blir samtidigt allt mindre och svårare att se eller tyda.

Gömmer mig bakom nyfikenheten av nästa lager.

Det är där jag är. Skala bort en bit till av mig, så kanske du finner mig.

Tvingar människor till att verkligen anstränga sig för att kunna se de små nyanserna och mönstren.

Mindre och mindre

fram till dess att det är dax att återgå till vardagen

Då plockas jag ihop

snabbt och allt blir till en stor och tydlig leksak

som placeras i hyllan

så att andra kan se

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/babooshka01_jpgec33e325-4b9b-4ecd-8bb9-b5e2fa74107f1large.jpg

Minnen (2009-09-07 12:26)

Bara för att...

[youtube s6ehjrOR2pY]

Memory Box: Mash-Ups (2009-09-08 02:05)

[youtube uQWjCwJ9i5E]

Det är **Robin Skouteris** som satt ihop ovanstående, och det är ett litet mellanting mellan en en megamix, collage och en mash-up mix. Det är detv sistnämnda som jag har dykt ner i under kvällen.

Möten mellan två artister som inte tänkt mötas. Det blir till minnen som slås ur funkting, men lämnar kvar känslan. Att känna färgen utan att se den. Lite som motorfanatiker som kan säga vad det är för bil som kommer bara utav att höra motorljudet, eller riktiga musikhörda som kan nämna en samplad trummis namn utifrån hur man hör trumstockarna träffa skinnet.

Detta är light versionen.

Detta är vad *One More Reggae For The Road* och *Ice Ice Baby* varit för sina musikstilar. Detta är stället där svensson kan känna sig trygg, men ändå våga gå ut på okänt vatten...

Låt oss måla noterna i gult och nyna med gröna läppar. Låt oss blanda upp det vi vet och kan, så att vi inte känner igen oss - utan måste lyssna och se igen

på riktigt

utan att behöva offra något...

- Vågar du utan att någon tittar på och säger hur duktig du är?

Nirvana Jackson

[youtube UMhnFoq0TpE]

Kraftland

[youtube rYaqgqkKk _M]

Will Gees

[youtube KILg0hVwOAI]

Eminemics

[youtube 4aa-d3 _E86U]

Pink Idol

[youtube QcjMhS2gS7s]

Led Snooppelin

[youtube YFg5q2hS12E]

Punk Quuen

[youtube Au16TTI7nQc]

Rage Against The Shaggy
[youtube gf2Dzw2iJOY]

Falco & Nelly
[youtube rYaqqkKk _M]

Mika Goes To Hollywood
[youtube Z2nYK7Tipe0]

Fergie & Avril
[youtube dSSatWmTbLE]

The Outkast Queen
[youtube kfadLhw1418]

Black Eyed Gaga
[youtube BhnNKv09OxA]

Nine Beatles Nails
[youtube UBDuSa-4EN4]

Chemical Sean
[youtube AAa60KKgeCk]

DMM
[youtube JEBcz7bj2S4]

Clarkplay
[youtube CQLEvUeYJdQ]

Beyond Petty
[youtube JO0NpDV _I5M]

The Kelly Mode
[youtube VjZWwuf1MMk]

KORNs of ABBA
[youtube lIngRWSX3r0]

Devoulja
[youtube Tk0sqGICto4]

George Bon Jovi
[youtube -oQSzGMqiwI]

Frankie Goes Against The Machine
[youtube PRH9MEBKMTg]

A Wild Cherry in Hollywood
[youtube N81uR7mWhmg]

ABBA & The Bunnymen
[youtube sSGFLlaMmKc]

Beatles Mode
[youtube s5TzgmbXwWg]

Dr Drepeche
[youtube oO1PjwFQ8Kw]

Janiswerk
[youtube Ap-QTE8zrUE]

Att leva utan sömn och mat (2009-09-08 18:30)

Vad är det med mig?

- Varför är jag inte som du eller han, eller ens denna där.

I går kände jag bara spontant att jag ville lämna staden helt bakom mig. Bara sätta mig i ett öde hus och äta någon god smörgås medan solen lekte med sig själv längs väggen. *Forever and ever liksom*

Bara få vara kreativ, låta orden komma, bilderna hittas och allt sånt - utan alla dessa saker man "måste" kolla upp först, undersöka, följa och ta reda på, och allt som drar i en.

Jag vill ju, men jag räcker inte till.

Jag försöker hela tiden, men inser att allt jag gör är bara att dra mig själv närmare väggen igen. Jag vill andas, jag vill känna nyfikenhetens oförmåga till krav. Jag vill bara få vara.

Få uppleva utan att planera, utan att tänka mig för.

<*/i>Jag vill, jag menar verkligen det. Hela jag brinner. Men det finns ingen som värmer sig för det är fortfarande varmt ute, det är inte middagstid och det är vardag - ingen har tid att vara i skogen... Men samtidigt så behöver jag stadens puls. Jag känner mig sällan så hemma som när jag varit borta och kommer tillbaka till korsningen kungsgatan och sveavägen. Där känner jag en trygghet och en enorm värme. Jag vet inte varför, kanske för att jag vet att jag varit med och format en del av staden... Jag måste våga hitta, inte bara leta. Jag måste våga stanna och inte bara utforska. Jag måste så mycket...
Synd att jag är så jävla obstinat

snart 800 grader (2009-09-08 21:21)

Minnen i färg
av rock och pop
ett hop plock

av det som man lyssnade på från mitten av 70-talet till mitten av 80-talet. Det är det som jag gjort inget med. Jag har bara suttit och försökt minnas utan att bry mig, och hitta det som jag inte tappat (bara inte längre brytt mig om).

Det är så ofta som folk vill ha musik, och helst så skall det vara gamla klassiker... Så jag tänkte en gång för alla, att försöka sätta ihop den DVD fylld med bara sånt, och då utan att bli extrem åt något håll - så funk, punk och hip-hop klassiker har bara fått kliva in om de varit en del av folkhems bilden av Lucia Rock eller något liknande...

Än så länge är jag uppe i precis över 700 låtar, men jag saknar mycket - speciellt svenska klassiker (och då menar jag inte uttjatade saker som vi redan nu hör gång efter gång på radion - utan mer saker som t.ex. **Rock De Lux** och deras *Rym En Dag*)

Vi får se vart jag landar.

Lägger upp listan här, så att du kanske kan hjälpa mig minnas, eller så underlättar jag för dig att hitta sånt som du inte brytt dig om längre...

+1 - *Nevermore*
10cc - *Dreadlock Holiday*
10cc - *I'm Not In Love*
10cc - *Rubber Bullets*
4 Non Blondes - *What's Up*
A-Ha - *Take On Me*
A-Ha - *The Sun Always Shines On Tv*
A Flock Of Seagulls - *I Ran*
Abba - *Chiquitita*
Abba - *Dancing Queen*
Abba - *Fernando*
Abba - *Knowing Me, Knowing You*
Abba - *Super Trouper*
Abba - *Take A Chance On Me*
Abba - *Waterloo*
Abba - *Winner Takes It All, The*
ABC - *Poison Arrow*
ABC - *The Look Of Love*
ABC - *When Smokey Sings*
Adam & The Ants - *Goody Two Shoes*
Adam & The Ants - *Stand And Deliver*
Adolphsson & Falk - *Blinkar Blå*
Agnetha Faltskog - *The Heat Is On*
Alan Parsons Project - *Eye In The Sky*
Alexander O'Neal - *Criticize*
Alexander O'Neal - *Fake*
Alice Cooper - *Billion Dollar Babies*
Alisha - *Baby Talk*
Alphaville - *Big In Japan*
Alphaville - *Forever Young*
Altered Images - *Happy Birthday*
Amanda Lear - *Fabulous (Lover Love Me)*
Amii Stewart - *Knock On Wood*
Aneka - *Japanese Boy*
Anita Ward - *Ring My Bell*
Apollonia 6 - *Sex Shooter*
Art Company - *Suzanna*
Art Garfunkel - *Bright Eyes*
Art Of Noise - *Paranoimia*
Art Of Noise & Tom Jones - *Kiss*
Ashford & Simpson - *Solid*

Asia - *Don't Cry*
Asia - *Heat Of The Moment*
Atlantic Starr - *Secret Lovers*
Attack - *Ooa Hela Natten*
B.V.S.M.P. - *I Need You*
Baccara - *Yes Sir, I Can Boogie*
Bad Boys Blue - *You're A Woman*
Baha Men - *Who Let The Dogs Out*
Baltimora - *Tarzan Boy*
Bananarama - *Cruel Summer*
Bananarama - *Robert Deniro's Waiting*
Banarama - *Venus*
Bangles - *Manic Monday*
Bangles - *Walk Like An Egyptian*
Barbra Streisand - *Woman In Love*
Barbra Streisand & Barry Gibb - *Guilty*
Barry Manilow - *Copacabana (At The Copa)*
Barry Manilow - *Mandy*
Barry White - *Never, Never Gonna Give You Up*
Barry White - *You're The First, The Last, My Everthing*
Bee Gees - *He's A Liar*
Bee Gees - *Jive Talkin'*
Bee Gees - *Night Fever*
Bee Gees - *Stayin' Alive*
Bee Gees - *Tragedy*
Belinda Carlisle - *Heaven Is A Place On Earth*
Bell Biv Devoe - *Poison*
Belouis Some - *Some People*
Berlin - *Take My Breath Away*
Bette Midler - *The Rose*
Bill Lovelady - *One More Reggae For The Road*
Billy Idol - *Hot In The City*
Billy Idol - *White Wedding.*
Billy Joel - *Tell Her About It*
Billy Joel - *Uptown Girl*
Billy Ocean - *Caribbean Queen (No More Love)*
Billy Ocean - *When The Going Gets Tough, The Tough Get Going*
Björn Skifs - *Michelangelo (Men Så Svåra Då)*
Black Sabbath - *Iron Man*
Blancmange - *Living On The Ceiling*
Blondie - *Call Me*
Blow Monkeys - *It Doesn't Have To Be This Way*
Blue Swede - *Hooked On A Feeling*
Bob Marley - *Could You Be Loved*
Bobby Brown - *My Prerogative*
Bolland - *You're In The Army Now*
Bomb The Bass - *Beat Dis*
Bon Jovi - *Livin' On A Prayer*
Bon Jovi - *You Give Love A Bad Name*
Boney M - *Belfast*
Boney M - *Daddy Cool*
Boney M - *Ma Baker*
Boney M - *Sunny*

Bonnie Tyler - *It's A Heartache*
Bonnie Tyler - *Total Eclipse Of The Heart*
Booker Newbury III - *Love Town*
Boomtown Rats - *I Don't Like Mondays*
Boopers - *Goodnight Sweetheart It's Time To Go*
Boris Gardiner - *I Wanna Wake Up With You*
Bow Wow Wow - *I Want Candy*
Boyz II Men - *Motownphilly*
Brat - *Chalk Dust (The Umpire Strikes Back)*
Breakmachine - *Street Dance*
Brenda Russell - *Piano In The Dark*
Brian Adams - *Run To You*
Bronski Beat - *Smalltown Boy*
Bros - *When Will I Be Famous*
Brothers Johnson - *Stomp*
Bruce & Bongo - *Geil*
Bruce Springsteen - *Born In The U.S.A.*
Bruce Springsteen - *Dancing In The Dark*
Bruce Springsteen - *Hungry Heart*
Bruce Springsteen - *The River*
Bucks Fizz - *Making Your Mind Up*
Buggles - *Video Killed The Radio Star*
Cameo - *Word Up*
Captain Sensible - *Wot*
Carl Douglas - *Kung Fu Fighting*
Cars - *Drive*
Cars - *You Might Think*
Chaka Khan - *I Feel For You*
Chakachas - *Jungle Fever*
Chic - *Good Times*
Chic - *Le Freak*
Chicago - *Hard To Say I'm Sorry*
Chicago - *If You Leave Me Now*
China Crisis - *Wishful Thinking*
Chris Deburgh - *The Lady In Red*
Chris Rea - *I Can Hear Your Heartbeat*
Chumbawumba - *Tubthumping*
City Boy - *5-7-0-5*
City Boy - *What A Night*
Clash - *Rock The Casbah*
Club Nouveau - *Lean On Me*
Colonel Abrams - *Trapped*
Commodores - *Easy*
Commodores - *Lady (You Bring Me Up)*
Commodores - *Sail On*
Commodores - *Three Times A Lady*
Communards - *Don't Leave Me This Way*
Cool Notes - *Spend The Night*
Corey Hart - *Sunglasses At Night*
Creeps - *Ohh-I Like It!*
Crusaders - *Street Life*
Culture Club - *Church Of The Poisoned Mind*
Culture Club - *Do You Really Want To Hurt Me*

Culture Club - *I'll Tumble 4 Ya*
Culture Club - *Karma Chameleon*
Curiosity Killed The Cat - *Down To Earth*
Curiosity Killed The Cat - *Misfit*
Curtis Hairston - *I Want Your Lovin'*
Curtis Mayfield - *Freddie's Dead*
Curtis Mayfield - *Superfly*
Cutting Crew - *(I Just) Died In Your Arms Tonight*
Cyndi Lauper - *Girls Just Wanna Have Fun*
Cyndi Lauper - *Time After Time*
Cyndi Lauper - *True Colors*
Dan Hartman - *I Can Dream About You*
Dan Hartman - *We Are The Young*
David Bowie - *Fame*
David Bowie - *Heroes*
David Bowie - *Let's Dance*
David Bowie - *Space Oddity*
David Bowie - *Ziggy Stardust*
David Hasselhoff - *Looking For Freedom*
David Lee Roth - *California Girls*
Dazz Band - *Let It All Blow*
Dead Or Alive - *You Spin Me Round (Like A Record)*
Deee-Lite - *Groove Is In The Heart*
Deep Purple - *Smoke On The Water*
Den Harrow - *Don't Break My Heart*
Deniece Williams - *Let's Hear It For The Boy*
Dennis Coffey & The Detroit Guitar Band - *Scorpio*
Deodato - *S.O.S. (Fire In The Sky)*
Depeche Mode - *People Are People*
Devo - *Whip It*
Dexy's Midnight Runners - *Come On Eileen*
Diana Ross - *Upside Down*
Diana Ross - *Why Do Fools Fall In Love*
Dillinger - *Cokane In My Brain*
Dire Straits - *Money For Nothing*
Doctor And The Medics - *Spirit In The Sky*
Dolly Parton - *9 To 5*
Don Henley - *Boys Of Summer*
Don Henley - *Dirty Laundry*
Donna Summer - *Bad Girls*
Donna Summer - *Hot Stuff*
Donna Summer - *I Feel Love*
Donna Summer - *On The Radio*
Donna Summer - *She Works Hard For The Money*
Doobie Brothers - *Long Train Running*
Double - *The Captain Of Her Heart*
Dr Hook - *Baby Makes Her Blue Jeans Talk*
Dr John - *Right Place, Wrong Time*
Dschinghis Khan - *Moskau, Moskau*
Duran Duran - *Girls On Film*
Duran Duran - *Hungry Like The Wolf*
Duran Duran - *Notorious*
Duran Duran - *The Reflex*

Duran Duran - *Wild Boys*
Eagles - *Hotel California*
Earth, Wind & Fire - *After The Love Has Gone*
Earth, Wind & Fire - *Boogie Wonderland*
Earth, Wind & Fire - *Lets Groove*
Earth, Wind & Fire - *September*
Earth, Wind & Fire - *Shining Star*
Ebba Grön - *800 Grader*
Eddie Money - *Think I'm In Love*
Eddy Grant - *Electric Avenue*
Eddy Grant - *Gimme Hope Jo'anna*
Eg Daily - *Say It Say It*
Electric Light Orchestra - *Don't Bring Me Down*
Electric Light Orchestra - *Hold On Tight*
Elton John - *I'm Still Standing*
Elton John - *Sad Songs (Say So Much)*
Elton John & Kiki Dee - *Don't Go Breaking My Heart*
EMF - *Unbelievable*
En Vogue - *Hold On*
Europe - *Rock The Night*
Europe - *The Final Countdown*
Eurythmics - *Here Comes The Rain Again*
Eurythmics - *Sexcrime (Nineteen Eighty-Four)*
Eurythmics - *Sweet Dreams*
Eurythmics - *Would I Lie To You*
Exile - *Kiss You All Over*
Falco - *Der Kommisar*
Falco - *Rock Me Amadeus*
Falco - *Vienna Calling*
Fancy - *Slice Me Nice*
Farley 'jackmaster' Funk - *Love Can't Turn Around*
Feargal Sharkey - *A Good Heart*
Fiction Factory - *Feels Like Heaven*
Fine Young Cannibals - *She Drives Me Crazy*
Five Star - *The Slightest Touch*
Flash & The Pan - *Midnight Man*
Flash & The Pan - *Waiting For A Train*
Flying Pickets - *Only You*
Foreigner - *I Want To Know What Love Is*
Four Seasons - *Decemter 1963 (Oh What A Night)*
Fox The Fox - *Precious Little Diamond*
Fr David - *Words*
Frank Zappa - *Bobby Brown*
Frankie Goes To Hollywood - *Relax*
Frankie Goes To Hollywood - *The Power Of Love*
Frankie Goes To Hollywood - *Two Tribes*
Freda - *Vindarna*
Freeez - *I.O.U.*
Freestyle - *Vill Ha Dig*
Frida - *I Know There's Something Going*
Full Force - *Alice, I Want You Just For Me*
Fun Boy Three - *Our Lips Are Sealed*
Fun Fun - *Happy Station*

Galaxy - *Dancing Tight*
Gary Numan - *Cars*
Gazebo - *I Like Chopin*
Genesis - *Invisible Touch*
Genesis - *Land Of Confusion*
George Benson - *Give Me The Night*
George Kranz - *Trommeltanz (Din Daa Daa)*
George McCrae - *Rock Your Baby*
George Michael - *Careless Whisper*
George Michael - *Faith*
George Michael - *I Want Your Sex*
George Thorogood - *Bad To The Bone*
Georgio Moroder & Phil Oakly - *Together In Electric Dreams*
Gibson Brother - *Que Serra Mi Vida*
Glenn Frey - *You Belong To The City*
Gloria Gaynor - *I Will Survive*
Go West - *We Close Our Eyes*
Godley & Creme - *Cry*
Grandmaster Flash & Melle Mel - *White Lines*
Grandmaster Flash & The Furious Five - *The Message*
Guy - *Groove Me*
Gwen Guthrie - *Ain't Nothing Goin' On But The Rent*
Gyllene Tider - *Flickorna På Tv2*
Hall & Oates - *I Can't Go For That*
Hall & Oates - *Maneater*
Hall & Oates - *Private Eyes*
Harold Faltermeyer - *Axel F*
Harpo - *Movie Star*
Haysi Fantayzee - *John Wayne Is Big Leggy*
Hazell Dean - *Searchin' (I Gotta Find A Man)*
Hazell Dean - *Who's Leaving Who*
Heaven 17 - *Temptation*
Hypnosis - *Pulstar*
Hot Chocolate - *You Sexy Thing*
Housemartins - *Caravan Of Love*
Howard Jones - *What Is Love*
Hues Corporation - *Rock The Boat*
Huey Lewis & The News - *I Want A New Drug*
Huey Lewis & The News - *Power Of Love*
Human League - *(Keep Feelin') Fascination*
Human League - *Don't You Want Me*
Ian Dury - *Hit Me With Your Rhythm Stick*
Imagination - *Body Talk*
Imagination - *Just An Illusion*
Industry - *State Of The Nation*
Instant Funk - *Got My Mind Made Up*
Instant Funk - *I Got My Mind Made Up*
Into The Groove - *Madonna*
Inxs - *Need You Tonight*
Irene Cara - *Fame*
Irene Cara - *Flashdance*
Isadora Juice - *Isadora*
Ivan - *Fotonovela*

J Geils Band - *Centerfold*
J Geils Band - *Freeze Frame*
Jacksons - *Shake Your Body*
Jaki Graham - *Set Me Free*
Jam - *A Town Called Malice*
Janet Jackson - *Nasty*
Janet Jackson - *What Have You Done For Me Lately*
Janne Önnérud - *Tommy*
Jason Donovan - *Sealed With A Kiss*
Jason Donovan - *Too Many Broken Hearts*
Jenny Burton - *Bad Habits*
Jermaine Stewart - *We Don't Have To Take Our Clothes Off*
Jerry Williams - *I Can Jive*
Jimmy 'bo' Horne - *Dance Across The Floor*
Jimmy Bo Horne - *Spank*
JJ Cale - *Cocaine*
Joakim Thåström - *Flicka Med Guld*
Joan Jett - *I Love Rock & Roll*
Jocelyn Brown - *Somebody Else's Guy*
Jody Watley - *Looking For A New Love*
Joe Cocker - *Unchain My Heart*
Joe Cocker & Jennifer Warnes - *Up Where We Belong*
Joe Dolce - *Shaddap You Face*
Joe Tex - *I Gotcha*
John Cougar Mellencamp - *Jack And Diane*
John Denver - *Annie's Song*
John Farnham - *You're The Voice*
John Parr - *St Elmo's Fire (Man In Motion)*
John Travolta & Olivia Newton-John - *Summer Nights*
John Travolta & Olivia Newton-John - *You're The One That I Want*
Johnny Gill - *Rub You The Right Way*
Johnny Hates Jazz - *I Don't Wanna Be A Hero*
Johnny Hates Jazz - *Shattered Dreams*
Johnny Logan - *What's Another Year*
Johnny Wakelin - *In Zaire*
Journey - *Who's Crying Now*
Judas Priest - *Living After Midnight*
Junior - *Mama Used To Say*
Just D - *Hur E D Möjligt*
Just D - *Relalalaxa*
Just D - *Tbartstan*
K.C. & The Sunshine Band - *I'm Your Boogie Man*
K.C. & The Sunshine Band - *That's The Way I Like It*
Kajagoogoo - *Too Shy*
Kate Bush - *Babooshka*
Kate Bush - *Running Up The Hill*
Katrina & The Waves - *Walking On Sunshine*
Keith Sweat - *I Want Her*
Ken Laszlo - *Hey Hey Guy*
Kenny Loggins - *Footloose*
Kenny Rogers - *The Gambler*
Kid Creole & The Coconuts - *Annie I'm Not Your Daddy*
Kid Creole & The Coconuts - *Stool Pigeon*

Kids From Fame - *Starmaker*
Kim Carnes - *Bette Davis Eyes*
Kim Wilde - *Cambodia*
Kim Wilde - *Kids In America*
Kim Wilde - *View From A Bridge*
King - *Love & Pride*
Kiss - *I Was Made For Lovin' You*
Knack - *My Sharona*
Kool & The Gang - *Celebration*
Kool & The Gang - *Cherish*
Kool & The Gang - *Get Down On It*
Kool & The Gang - *Ladies Night*
Kool Moe Dee - *Go See The Doctor*
Koto - *Chinese Revenge*
Kraftwerk - *The Model*
Kraftwerk - *The Robots*
Kylie Minogue - *I Should Be So Lucky*
Laid Back - *Sunshine Reggae*
Laid Back - *White Horse*
Laura Branigan - *Gloria*
Laura Branigan - *Self Control*
Lee Marrow - *Shanghai*
Leo Sayer - *More Than I Can Say*
Leo Sayer - *When I Need You*
Leo Sayer - *You Make Me Feel Like Dancing*
Level 42 - *Lessons In Love*
Level 42 - *Starchild*
Levert - *Casanova*
Limahl - *Never Ending Story*
Lionel Richie - *All Night Long*
Lionel Richie - *Dancing On The Ceiling*
Lionel Richie - *Hello*
Lionel Richie - *Say You, Say Me*
Lipps, Inc - *Funkytown*
Lisa Stansfield - *All Around The World*
Living In A Box - *Living In A Box*
Loose Ends - *Hangin' On A String*
Los Del Rio - *The Macarena*
Los Lobos - *La Bamba*
Lustans Lakejer - *Diamanter*
Lynard Skynard - *Sweet Home Alabama*
M+M - *Black Stations-White Stations*
M - *Pop Music*
M.A.R.R.S. - *Pump Up The Volume*
Madness - *Baggy Trousers*
Madness - *Our House*
Madness - *Shut Up*
Madonna - *Holiday*
Madonna - *La Isla Bonita*
Madonna - *Like A Virgin*
Madonna - *Papa Don't Preach*
Mai Tai - *History*
Manhattan Transfer - *Chanson D'amour*

Maria Vidal - *Body Rock*
Marianne Faithful - *The Ballad Of Lucy Jordan*
Marianne Faithfull - *Broken English*
Marillion - *Kayleigh*
Marvin Gaye - *Let's Get It On*
Marvin Gaye - *Sexual Healing*
Master Genius - *Let's Break*
Mathew Wilder - *Break My Stride*
Matt Bianco - *Get Out Your Lazy Bed*
Max Him - *Lady Fantasy*
Maxi Priest - *Close To You*
MC Miker G. & Dj Sven - *Holiday Rap*
Meat Loaf - *Dead Ringer For Love*
Mel & Kim - *Respectable*
Men At Work - *Down Under*
Men Without Hats - *Safety Dance*
Meredith Brooks - *Bitch*
Miami Sound Machine - *Conga*
Miami Sound Machine - *Dr Beat*
Michael Cretu - *Samurai*
Michael Jackson - *Don't Stop 'til You Get Enough*
Michael Jackson - *Beat It*
Michael Jackson - *Billie Jean*
Michael Jackson - *Rock With You*
Michael Jackson - *Wanna Be Starting Something*
Michael Sembello - *Maniac*
Michael Zager Band - *Let's All Chant*
Midnight Oil - *Beds Are Burning*
Midnight Star - *Midas Touch*
Midnight Star - *No Parking (On The Dance Floor)*
Mikael Rickfors - *Vingar*
Mikael Wiehe - *Flickan Och Kråkan*
Mike Oldfield - *Moonlight Shadow*
Miko Mission - *How Old Are You*
Modern Talking - *Brother Louie*
Modern Talking - *Cheri Cheri Lady*
Modern Talking - *You're My Heart, You're My Soul*
Morris Day & The Time - *Jungle Love*
Mory Kante - *Ye Ke Ye Ke*
Mr Mister - *Broken Wings*
Murray Head - *One Night In Bangkok*
Narada Michael Walden - *Gimme Gimme Gimme*
Nationalteatern - *Livet Är En Fest*
Nena - *99 Luftballons*
Neneh Cherry - *Manchild*
New Order - *Blue Monday*
Nik Kershaw - *I Won't Let The Sun Go Down On Me*
Noice - *En Kväll I Tunnelbanan*
Nolan Thomas - *Yo Little Brother*
Nu Shooz - *I Can't Wait*
Numero Uno - *Tora Tora Tora*
Ohio Players - *Fire*
Ohio Players - *Funky Worm*

Olivia Newton John - *Physical*
Opus - *Life Is Live*
Oran Juice Jones - *The Rain*
Orup - *Jag Blir Hellre Jagad Av Vargar*
Ottawan - *Hands Up*
Ottowan - *D I S C O*
Owen Paul - *My Favorite Waste Of Time*
Pat Benatar - *Hit Me With Your Best Shot*
Pat Benatar - *Love Is A Battlefield*
Patrick Cowley - *Do You Wanna Funk*
Patrick Hernandez - *Born To Be Alive*
Paul Hardcastle - *19*
Paul Mccartney & Stevie Wonder - *Ebony And Ivory*
Paul Simon - *You Can Call Me Al*
Pepsi & Shirley - *Heartache*
Pet Shop Boys - *It's A Sin*
Pet Shop Boys - *West End Girls*
Pete Townshend - *Face The Face*
Peter Gabriel - *Sledgehammer*
Peter Lundblad - *Ta Mig Till Havet*
Phil Collins - *In The Air Tonight*
Phil Collins - *Sussudio*
Phil Collins - *You Can't Hurry Love*
Phil Collins & Phillip Bailey - *Easy Lover*
Pink Floyd - *Another Brick In The Wall*
Pointer Sisters - *I'm So Excited*
Pointer Sisters - *Jump (For My Love)*
Pointer Sisters - *Neutron Dance*
Police - *De Do Do Do, De Da Da Da*
Police - *Don't Stand So Close To Me*
Police - *Every Breath You Take*
Police - *Every Little Thing She Does Is Magic*
Police - *Spirits In The Material World*
Power Station - *Some Like It Hot*
Pretenders - *Brass In Pocket (I'm Special)*
Prince - *1999*
Prince - *If I Was Your Girlfriend*
Prince - *Kiss*
Prince - *Let's Go Crazy*
Prince - *Little Red Corvette*
Prince - *Raspberry Beret*
Prince - *When Doves Cry*
Princess - *Number One*
Propaganda - *P-Machinery*
Psychedelic Furs - *Pretty In Pink*
Q-Feel - *Dancing In Heaven*
Queen - *Another One Bites The Dust*
Queen - *Bohemian Rhapsody*
Queen - *Radio Ga Ga*
Queen - *We Are The Champions*
Queen - *We Will Rock You*
Queen & David Bowie - *Under Pressure*
Rah Band - *Clouds Across The Moon*

Ralph Tresvant - *Sensitivity*
Ram Jam - *Black Betty*
Ratata - *Jackie*
Ray Parker Jr - *Ghostbusters*
Ray Parker Jr - *The Other Woman*
Raydio - *Jack And Jill*
Real Life - *Send Me An Angel*
Renato & Renee - *Save Your Love*
Rick Astley - *Never Gonna Give You Up*
Rick Dees - *Disco Duck*
Rick James - *Super Freak*
Rick Springfield - *Jessie's Girl*
Right Said Fred - *I'm Too Sexy*
Robbie Nevil - *C'est La Vie*
Robert Palmer - *Addicted To Love*
Robert Palmer - *Bad Case Of Lovin' You*
Robert Palmer - *I Didn't Mean To Turn You On*
Robert Palmer - *Looking For Clues*
Rock Steady Crew - *(Hey You) The Rock Steady Crew*
Rockwell - *Somebody's Watching Me*
Rod Stewart - *Do Ya Think I'm Sexy*
Rod Stewart - *Passion*
Rolling Stones - *Start Me Up*
Romantics - *Talking In Your Sleep*
Rufus & Chaka Khan - *Ain't Nobody*
Rupert Hine - *The Set Up*
Ryan Paris - *Dolce Vita*
S.O.S. Band - *Just Be Good To Me*
Sabrina - *Boys*
Sade - *Smooth Operator*
Sade - *The Sweetest Taboo*
Samantha Fox - *Touch Me (I Want Your Body)*
Sammy Davis Jr - *Baretta's Theme (Keep Your Eye On The Sparrow)*
Sandra - *Maria Magdalena*
Sandy Marton - *People From Ibiza*
Santa Esmeralda - *Don't Let Me Be Misunderstood*
Scotch - *Delirio Mind*
Scotch - *Disco Band*
Scritti Politti - *The Word Girl*
Secret Service - *Flash In The Night*
Shakin' Stevens - *Oh Julie*
Shakin' Stevens - *This Ole House*
Shalamar - *A Night To Remember*
Shannon - *Let The Music Play*
Sheena Easton - *9 To 5*
Sheena Easton - *For Your Eyes Only*
Sheena Easton - *Modern Girl*
Sheena Easton - *Morning Train (Nine To Five)*
Sheila & The Black Devotion - *Spacer*
Sheila E - *The Glamorous Life*
Sigue Sigue Sputnik - *Love Missile F1-11*
Silver Convention - *Fly, Robin, Fly*
Silver Pozzoli - *Around My Dream*

Simon & Garfunkel - *Bridge Over Troubled Water*
Simon & Garfunkel - *Mrs. Robinson*
Simple Minds - *Don't You (Forget About Me)*
Simple Minds - *Promised You A Miracle*
Simply Red - *Holding Back The Years*
Simply Red - *If You Don't Know Me By Now*
Simply Red - *Money's Too Tight To Mention*
Sinitta - *Toy Boy*
Sinéad O'connor - *Nothing Compares 2 U*
Sister Sledge - *Hes The Greatest Dancer*
Sister Sledge - *Lost In Music*
Sister Sledge - *We Are Family*
Slade - *My Oh My*
Sly Fox - *Let's Go All The Way*
Smokie - *Living Next Door To Alice*
Snowstorm - *Sommarnatt*
Soft Cell - *Tainted Love*
Soul II Soul - *Back To Life*
Soul II Soul - *Keep On Movin'*
Space - *Magic Fly*
Spandau Ballet - *True*
Sparks - *This Town Ain't Big Enough For The Both Of Us*
Specials - *Ghost Town*
Starship - *Nothing's Gonna Stop Us Now*
Starship - *We Built This City*
Steely Dan - *Peg*
Stephanie Mills - *Never Knew Love Like This Before*
Stephanie Mills - *The Medicine Song*
Steve Arrington - *Feel So Real*
Steve Kekana - *Raising My Family*
Steve Miller Band - *Abracadabra*
Steve Miller Band - *Fly Like An Eagle*
Steve Miller Band - *Joker*
Stevie Wonder - *I Just Called To Say I Love You*
Stevie Wonder - *Master Blaster (Jammin')*
Sting - *If You Love Somebody*
Stock, Aitken & Waterman - *Roadblock*
Stray Cats - *Rock This Town*
Stray Cats - *Stray Cat Strut*
Stretch - *Why Did You Do It*
Styx - *Best Of Times, The*
Styx - *Too Much Time On My Hands*
Sugarhill Gang - *Apache*
Sugarhill Gang - *Rapper's Delight*
Supertramp - *Breakfast In America*
Supertramp - *Logical Song*
Survivor - *Eye Of The Tiger*
Suzanne Vega - *Luka*
Sweet - *Ballroom Blitz*
Sweet - *Little Willy*
Sweet - *Poppa Joe*
Sweet - *Wig Wam Bam*
Swing Out Sister - *Breakout*

Sylvester - *You Make Me Feel (Mighty Real)*
T'pau - *China In Your Hand*
Taco - *Puttin' On The Ritz*
Talking Heads - *Road To Nowhere*
Tavares - *Heaven Must Be Missing An Angel*
Taylor Dayne - *Tell It To My Heart*
Tears For Fears - *Everybody Wants To Rule The World*
Tears For Fears - *Shout*
Ted Gärdestad - *Sol, Vind Och Vatten*
Temptations - *Papa Was A Rolling Stone*
Terence Trent D'arby - *Dance Little Sister*
Terence Trent D'arby - *If You Let Me Stay*
Terence Trent D'arby - *Wishing Well*
Terry Jacks - *Seasons In The Sun*
Thomas Dolby - *She Blinded Me With Science*
Thompson Twins - *Doctor! Doctor!*
Thompson Twins - *Hold Me Now*
Thompson Twins - *Lay Your Hands On Me*
Thompson Twins - *You Take Me Up*
Tight Fit - *The Lions Sleep Tonight*
Timex Social Club - *Rumors*
Tina Turner - *We Don't Need Another Hero*
Tina Turner - *What's Love Got To Do With It*
Tom Brown - *Funkin' For Jamaica*
Tom Petty - *Free Fallin'*
Tom Petty & The Heartbreakers - *Learning To Fly*
Tom Tom Club - *Genius Of Love*
Toni Basil - *Mickey*
Toto - *Africa*
Toto - *Hold The Line*
Toto - *Rosanna*
Toto Coelo - *I Eat Cannibals*
Trammps - *Disco Inferno*
Trance Dance - *You're Gonna Get It*
Trans-X - *Living On Video*
Trio - *Da Da Da I Don't Love You*
Twisted Sister - *We're Not Gonna Take It*
U2 - *I Still Haven't Found What I'm*
U2 - *New Year's Day*
U2 - *With Or Without You*
Ultravox - *Dancing With Tears In My Eyes*
Ultravox - *Vienna*
Van Halen - *Jump*
Vanessa Paradis - *Joe Le Taxi*
Vanity 6 - *Nasty Girl*
Vapors - *Turning Japenese*
Video Kids - *Woodpeckers From Space*
Village People - *In The Navy*
Village People - *Macho Man*
Village People - *Sex Over The Phone*
Village People - *Ymca*
Visage - *Fade To Grey*
Wang Chung - *Dance Hall Days*

Was (Not Was) - *Walk The Dinosaur*
Wayne Wade - *Lady*
Weather Girls - *It's Raining Men*
Wendy & Lisa - *Waterfall*
Wham! - *Wake Me Up Before You Go Go*
Wham! - *Young Guns (Go For It!)*
Whispers - *And The Beat Goes On*
Whispers - *Rock Steady*
Whitney Houston - *I Wanna Dance With Somebody*
Wild Cherry - *Play That Funky Music*
Wilmer X - *Teknikens Under*
Wreckx-N-Effect - *New Jack Swing*
Wreckx-N-Effect - *Rump Shaker*
X-Models - *Trå Av Oss*
Yazoo - *Don't Go*
Yazz - *Situation*
Yazz & The Plastic Population - *The Only Way Is Up*
Yello - *Desire*
Yello - *I Love You*
Yello - *Vicious Games*
Yes - *Owner Of A Lonely Heart*
Zz Top - *Legs*
Zz Top - *Sharp Dressed Man*

Under orden (2009-09-08 23:40)

[youtube Izu7Au946eQ]

Det är spännande att se hur gamla bekanta utvecklas.

Johan Rensfeldt har gått från Johannes Paulus: Det Femte Elementet, till Planeten Jorden för att sedan landa på Movitz!. Jag minns när jag fick hans första demo, som hamnade på den tredje samlingskivan som jag gav ut, hans inledande ord hade kunnat komma från idag: "Vågar du presentera något nytt, något som inte följer reglerna...?". Det var precis vad jag ständigt sökte (och fortfarande söker). Det som gick in bakom gränser av en genre och sen fullständigt struntade i att de fanns där.

Det är precis som CK och Robert Valsinger också ständigt gjort. De säger: "Här är jag, men nu skall vi gå åt ett annat håll". CK var med på den första samlingskivan och det blev sedan även ett album. Valsinger var också med på första skivan, men under namnet Bashie och tillsammans med sin grupp Stacs Of Stamina, sen blev det ett album med honom också.

Ibland behöver man inte göra så stora namn förändringar som Johan, men ur gruppen De Sex Apornas Armé hade vi ju Kenta Kuk som tillsammans med Fronda, liksom Organism 12 och Mobbade Barn Med Automatvapen, var en av ikonerna för den svenska hip-hopens världssironi. Men åren går, och inte för att han tappat den - ytan starare för att den blivit större och han vågar mer, så kallar han sig endast **Kenta** (och han var med på andra samlingskivan i olika konstellationer, samt ja, det blev ett album med honom också!)

[youtube KKmcvrodqgA]

självkorruption (2009-09-09 02:43)

Hade ett intressant samtal mellan ord som inte heller ville sova

Vi pratade om självbild och uppfattning. Jag kom fram till att jag har granskat mina sidor och insett att allt i princip allt det som folk säger är bra med mig - inte handlar om mig, utan om hur jag speglar dem...

Detta blev lite skrämmande tydligt, då jagockså lekte med anagram, och testade det namnet som jag använt mig av på nätet sedan jag började ta mig ur det fd. äktenskapet.

Herr Morris

Den engelska generatorn kastade om bokstäverna och presenterade något som blev likt när någon tände taklampan på en skolfest. All magi försvann och verkligheten slog en rakt i ansiktet.

Hers Mirror

Hennes spegel

Livsrevisionism (2009-09-09 03:03)

Människor sopar undan spåren av andra människor.

Jag blir alltid lika förvånad när det drabbar mig, eller jag ser andra som drabbas av det - denna eftersträvan till att dölja det som varit och gömma undan alla spår av det som varit. Viljan att ändra i sitt pass efter man lämnat

resemålet

Hur människor raderar andra människor ur sina liv, så som om de var sakerna som de lämnat efter sig, sakner som plötsligt slutat fungera. Människor som omvandlas till modeaccessoarer i en slit-och-släng verkstad.

Jag förstår verkligen inte hur dessa människor fungerar. Vad säger de egentligen om gårdagen? Låtsas de om den, och hur gör de med sina födelsedagar? Eller, vänta... Är det så att deras födelsedagar verkligen är en återkommande dag då de föds på nytt - allt det gamla försvinner.

Undrar hur en sådan människa kan fira ett jubileum senare i sitt liv. Det måste ju vara svårt att minnas allt man glömt.

Varför vågar man inte ens erkänna för sig själv vart man varit i livet och känslorna och vad man tänkt och känt?

Jag märker allt oftare att folk har en kvot som de verkligen räknar på och ballanserar med. Och det handlar om andra människor... Jag kan själv inte göra det, men jag tror ändå att de faktiskt på något plan är bättre och säkrare förare för ett liv med människor. Jag lyfter allt jag kan bära och går så långt jag kan innan jag faller, och blir liggande till jag kan resa mig igen samtidigt som folk står och väntar på att jag skall komma upp igen.

Andra människor rör sig hela tiden, de bär bara vad de orkar och har krafter kvar - samt de tar bara upp folk som säger att de själva går halva vägen (minst).

Jag tror man får upp ett tempo då... Och tempo är bra... Även om man missar nyanserna på blombladen, temperatur växklingarna mellan solstrålarna och tonskiftningarna mellan vindensviskningar.

Sånt har inte så stor betydelse.

Bara man håller tempot

och ritar

upp

sin egen historia efter framtidens

önskemål

En annan tid och plats (2009-09-09 23:00)

Ibland tänker jag på Göteborg.

Undrar ofta då om hur livet hade varit om jag flyttat dit. Det känns som det är en stad med liv.

Men jag gömmer alltid undan mina tankar i täckande toner, inte bara för att jag inte vill veta - utan för att några av de bästa och mest intressanta musikerna kommer därifrån

Självklart så är kungen den svenska Go-Go DNA personifierade och Funkblodade mannen **Emrik** från gruppen *Stonefunkers*.

[youtube h44kyN54xds]

De senaste åren har han kört sola, men nu har blodet börjat pumpa i Stonefunkers igen, så hoppet är stort på att sveriges bästa partyband åter igen kan presentera [1]M-Rock Theory och berätta för de som inte vågar leva, att [2]We Came To Party!

[youtube P8GX45kq68]

Göteborgs andra artist som lägger sig i en annan dimension i förhållande till textförfattare, är den magiska **Pst/Q** från gruppen *Mobbade Barn Med Automatvapen*.

Det går inte att sammanfatta hans ord, det är som att berätta hur en färg smakar eller hur en ton ser ut. Det är något man måste uppleva.

Sen blir det ju inte sämre av att han [3]samarbetat med en annan av mina stora favoriter från den varma staden, **Martin Westerstrand** från *Lillasyster*, *LOK* och *Rallypack*. Det är en man som helt magiskt syr ihop adrenalin med de kortaste av alla stygn till upprepade jabbar mot solarplexus. Just nu väntar jag med spänning på att de skall slutföra det påbörjade arbetet med den engelskspråkiga upplagan av *Lilalsyster*, även om jag anser att han är oslagbar inom sitt svenska fack.

I vilketfall så delade han idag med sig sin egen lilla [4]Spotifylista med "Greatest Hårt" som summerade det bästa som någonsin skrivits och spelats in enligt honom (och som fanns tillgängligt på siten.

- [5]<http://www.spotify.com/>

1. http://www.youtube.com/watch?v=uz2fTD_gR3U
2. <http://www.youtube.com/watch?v=pPhb8s2fsss>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=hpJTZfBoxcU>
4. <http://open.spotify.com/user/westerstrand/playlist/57nosJ8FpGmZ1cz7wfVZ0x>
5. <http://open.spotify.com/user/westerstrand/playlist/57nosJ8FpGmZ1cz7wfVZ0x>

Blodröda tårar (2009-09-10 05:08)

Drömde om nattsvarta vatten som speglade stjärnornas samtal. Innan jag somnade.
Hörde tårar som föll i ensamhet och såg känslor som gömde sig i skuggan av träden.

Håller själv andan
målar mig turkos

i mörkret

önskar
att det var en stjärna som föll
istället för mig

Snart är det
den 11:e September

utan Tina

Det gör så förbaskat ont

Synsett (2009-09-10 14:57)

En bild av natten och en glimt av morgonen. Samma dygn. Idag. Inatt.

[1]

[gallery]

[2]

Ibland är det svårt att bestämma sig för vad man ser och hur man ser det. Vågar man se det man känner, och känner man det man ser?

Jag vet inte så mycket.

Men jag ser

mer

än vad andra

såg

1. <http://www.regndroppar.com/img/hostljus.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/img/lovefall.jpg>

läppar på färg (2009-09-11 10:28)

Öppnar balkongdörren och låter den friska luften få smeka mina lungor samtidigt som jag drar ett gult täck över mig och drömmer vidare.

Skönt att kunna

le

va

en dag som denna

vill inte släppa den känslan ännu, även om jag vet att dagen kommer att broderas av sina tårar.

Sånt som gör en glad (2009-09-12 00:40)

Fick precis veta att en vän och gammal grafitti målare vann ett [1]film pris i Venedig för sin film [2]Metropia!

[3]

Tidigare vinnare:

- 2008 - The Sky Crawlers av Mamoru Oshii
- 2007 - Redacted av Brian De Palma
- 2006 - Inland Empire av David Lynch
- 2005 - Corpse Bride av Tim Burton
- 2004 - Collateral av Michael Mann
- 2003 - Zatoichi in av Takeshi Kitano
- 2002 - Blodspår av Clint Eastwood
- 2001 - AI: Artificiell intelligens av Steven Spielberg

GRATTIS Tarik!

[youtube hGxF2tfFD70]

1. <http://cinefestival.blogosfere.it/2009/09/premio-future-festival-a-venezia-2009-chi-dopo-mamoru-oshi-e-qual-e-il-miglior-3d-dellanno.html>
2. http://www.svd.se/kulturnoje/nyheter/artikel_3241899.svd
3. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/metropia_poster_large.jpg

Uttittade (2009-09-12 11:26)

Tittade på snygga, intressanta och annorlunda kåder under natten för att tänka på annat. Hittar massa riktigt snygga tryck hos [1]Designious. Såg en del "skojiga" tröjor tryck - även om några av efterproduktioner i photoshop - som fick mig att le lite hos [2]Funpeak:

Började sedan med att kolla inne allmänt och såg denna: [3]Titta! • [4]Titta! • [5]Titta! • [6]Titta!

Hittade lite senare även dessa: [7]Titta! • [8]Titta! • [9]Titta! • [10]Titta! • [11]Titta! • [12]Titta! • [13]Titta! • [14]Titta! • [15]Titta! • [16]Titta! • [17]Titta! • [18]Titta! • [19]Titta! •

1192

[20]Titta! • [21]Titta!

Sen tittade jag runt på det svenska utbudet och hittade bl.a. följande saker

[22]Titta! • [23]Titta! • [24]Titta! • [25]Titta! • [26]Titta! • [27]Titta! • [28]Titta! • [29]Titta! • [30]Titta!

Stannade till vid [31]Gothic Shop och hittade följande: [32]Titta! • [33]Titta! • [34]Titta! • [35]Titta! • [36]Titta! • [37]Titta! • [38]Titta! • [39]Titta! • [40]Titta! • [41]Titta! • [42]Titta!

Såg dessa också som skulle kunna passa till barnen

[43]Titta! • [44]Titta! • [45]Titta! • [46]Titta! • [47]Titta! • [48]Titta! • [49]Titta! • [50]Titta! • [51]Titta! • [52]Titta! • [53]Titta! • [54]Titta! • [55]Titta! • [56]Titta! • [57]Titta! • [58]Titta! • [59]Titta! • [60]Titta! • [61]Titta! • [62]Titta! • [63]Titta! • [64]Titta! • [65]Titta!

Men tillslut trillade jag över tyska butiken [66]X-Tra-X och hittade flera snygga, spännande och coola saker som sticker ut lite:

[67]Titta! • [68]Titta! • [69]Titta! • [70]Titta! • [71]Titta! • [72]Titta! • [73]Titta! • [74]Titta! • [75]Titta! • [76]Titta! • [77]Titta! • [78]Titta! • [79]Titta! • [80]Titta! • [81]Titta! • [82]Titta! • [83]Titta! • [84]Titta! • [85]Titta! • [86]Titta! • [87]Titta! • [88]Titta! • [89]Titta! • [90]Titta! • [91]Titta! • [92]Titta! • [93]Titta!

Lite mycket, men ändå en härlig attityd:

[94]Titta!

Sen var tanken bakom denna snygg:

[95]Titta!

Tänk att göra något liknande det, fast med en vanlig munch jacka?

Eller samma sak med denna:

[96]Titta!

Gillade även verkligen principen här, coolt

[97]Titta!

Snygga framsidor, tveksamma baksidor

[98]Titta! • [99]Titta!

Vet inte om denna var snygg, men det var en intressant tanke

[100]Titta! • [101]Titta!

Fast man kanske skulle ha kritstecksradiga byxor ändå?

[102]Titta! • [103]Titta!

Fast jag kanske borde köra på [104]pimpstilen som jag funderade kring här...

Till barnen

[105]Titta! • [106]Titta! • [107]Titta! • [108]Titta! • [109]Titta! • [110]Titta! • [111]Titta! • [112]Titta!

Hittade denna länklista som jag skall kolla igenom sen:

[113]<http://www.darklinks.com/dshops2.html>

- Har *du* något tips på något coolt, snygg eller speciellt som du tror jag skulle passa i? - tveka inte att tipsa mig...

1. <http://www.designious.com/t-shirt-designs>
2. <http://www.funpeak.com/very-funny-t-shirts-messages/>
3. <http://www.unrulyclothing.com/catalog/item/3213042/6810079.htm>
4. <http://www.dracinabox.com/more/on/details/01341>
5. <http://www.dracinabox.com/more/on/details/05875>
6. <http://butiken.extremez.se/?artnr=WR103606>
7. <http://www.daregothic.co.uk/guys%20tops/sdl%20strap%20top.htm>
8. <http://www.daregothic.co.uk/guys%20tops/sdl%20buckle%20sleeve%20t.htm>
9. <http://www.daregothic.co.uk/shirt%20shop/metal%20laced%20shirt.htm>
10. <http://www.daregothic.co.uk/shirt%20shop/laceup%20shirt.htm>
11. <http://www.daregothic.co.uk/guys%20tops/sdl%20chained%20oring%20ls.htm>
12. <http://www.fuckthemainstream.com/product.php?pid=1142&r=GothicBlend>
13. <http://www.phazeclothing.com/product-show.php?prodID=2641&catID=19&prodDes=MENS%20NIGHTMETAL%20TOP-CANVAS>
14. <http://www.phazeclothing.com/product-show.php?prodID=2108&catID=19&prodDes=Men%20Romany%20Top>
15. <http://www.phazeclothing.com/product-show.php?prodID=1213&catID=19&prodDes=V/Punk%20D%20Ring%20Top>
16. http://www.kinkyangel.co.uk/index.php?main_page=product_info&cPath=50&products_id=4798
17. http://www.kinkyangel.co.uk/index.php?main_page=product_info&cPath=39&products_id=5275
18. http://www.kinkyangel.co.uk/index.php?main_page=product_info&cPath=10_12&products_id=2764
19. http://www.kinkyangel.co.uk/index.php?main_page=product_info&cPath=41_217&products_id=3002
20. http://www.kinkyangel.co.uk/index.php?main_page=product_info&cPath=50&products_id=3007
21. http://www.kinkyangel.co.uk/index.php?main_page=product_info&cPath=50&products_id=4632
22. <http://www.cum-clubwear.nu/webshop1/filer/stora/htr01.jpg>
23. <http://www.cum-clubwear.nu/webshop1/filer/image.asp?img=stora/htr10&txt=Tryck%20f%F6r%20att%20st%E4nga>
24. <http://www.cum-clubwear.nu/webshop1/filer/image.asp?img=stora/htr02&txt=Tryck%20f%F6r%20att%20st%E4nga>
25. http://www.odiumclothing.net/index.asp?main=/generated/article_750_0_0_0_0.asp&extra=44-0
26. http://www.odiumclothing.net/index.asp?main=/generated/article_550_0_0_0_0.asp&extra=44-0
27. <http://saturnreturn.org/hikari-shirt-bandage-grey-p-2811.html>
28. <http://saturnreturn.org/catch-jackets-strappy-jacket-blackgrey-p-2506.html>
29. <http://saturnreturn.org/gado-gado-boys-jackets-racer-blackgrey-p-3244.html>
30. <http://saturnreturn.org/gado-gado-boys-jackets-snow-blackblue-p-2670.html>
31. <http://www.gothicshop.se/>
32. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_86&products_id=1617
33. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=1224
34. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=1291
35. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=1657
36. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=1238
37. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=1244
38. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=2056
39. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=2056
40. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_146&products_id=2120
41. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_165&products_id=2116
42. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_165&products_id=2249
43. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=1241
44. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_145&products_id=1399
45. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_102&products_id=2387
46. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_167&products_id=1179
47. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_167&products_id=1178
48. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=1988
49. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=2309
50. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=1249

51. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=2002
52. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=2315
53. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=1216
54. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=1295
55. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=1223
56. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=2309
57. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=2463
58. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_144&products_id=1242
59. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_146&products_id=2381
60. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_146&products_id=2608
61. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_146&products_id=1539
62. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_145&products_id=1403
63. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_145&products_id=1412
64. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_145&products_id=1382
65. http://www.gothicshop.se/product_info.php?cPath=93_181_143_145&products_id=1405
66. <http://www.x-tra-x.de/>
67. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=27904&wg=1&ug=9&sort=2&offset=36&countall=37&lang=/english&suche=&text=>
68. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38204&wg=3&ug=6&sort=2&offset=107&countall=177&lang=/english&suche=&text=>
69. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=30167&wg=3&ug=6&sort=2&offset=159&countall=177&lang=/english&suche=&text=>
70. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=37124&wg=11&ug=1&sort=2&offset=30&countall=36&lang=/english&suche=&text=>
71. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=34713&wg=1&ug=9&sort=2&offset=2&countall=37&lang=/english&suche=&text=>
72. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=34715&wg=1&ug=9&sort=2&offset=1&countall=37&lang=/english&suche=&text=>
73. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=19531&wg=1&ug=9&sort=2&offset=5&countall=37&lang=/english&suche=&text=>
74. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38308&wg=1&ug=9&sort=2&offset=30&countall=37&lang=/english&suche=&text=>
75. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=27906&wg=1&ug=9&sort=2&offset=36&countall=37&lang=/english&suche=&text=>
76. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38298&wg=60&ug=1&sort=1%20desc&offset=38&countall=225&lang=&suche=&text=>
77. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38285&wg=60&ug=1&sort=1%20desc&offset=44&countall=225&lang=&suche=&text=>
78. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38282&wg=60&ug=1&sort=1%20desc&offset=47&countall=225&lang=&suche=&text=>
79. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38282&wg=3&ug=2&sort=2&offset=93&countall=167&lang=/english&suche=&text=>
80. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=32242&wg=60&ug=3&sort=1%20desc&offset=38&countall=40&lang=&suche=&text=>
81. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=27563&wg=3&ug=2&sort=2&offset=122&countall=167&lang=/english&suche=&text=>
82. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38284&wg=60&ug=4&sort=1%20desc&offset=37&countall=56&lang=&suche=&text=>
83. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=29948&wg=3&ug=6&sort=2&offset=16&countall=177&lang=/english&suche=&text=>
84. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=33288&wg=7&ug=1&sort=2&offset=8&countall=16&lang=/english&suche=&text=>
85. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=32555&wg=50&ug=1&sort=2&offset=292&countall=306&lang=>

&suche=&text=

86. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=29946&wg=3&ug=6&sort=2&offset=18&countall=177&lang=/english&suche=&text=>
87. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=37356&wg=60&ug=1&sort=1%20desc&offset=207&countall=225&lang=&suche=&text=>
88. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=31006&wg=8&ug=1&sort=2&offset=79&countall=133&lang=/english&suche=&text=>
89. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=28035&wg=3&ug=6&sort=2&offset=156&countall=177&lang=/english&suche=&text=>
90. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=34666&wg=7&ug=1&sort=2&offset=1&countall=16&lang=/english&suche=&text=>
91. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=30200&wg=50&ug=2&sort=2&offset=151&countall=178&lang=&suche=&text=>
92. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=33782&wg=50&ug=2&sort=2&offset=25&countall=178&lang=&suche=&text=>
93. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=30055&wg=50&ug=2&sort=2&offset=150&countall=178&lang=&suche=&text=>
94. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=34660&wg=7&ug=1&sort=2&offset=0&countall=16&lang=/english&suche=&text=>
95. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38260&wg=3&ug=6&sort=2&offset=70&countall=177&lang=/english&suche=&text=>
96. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=18397&wg=50&ug=1&sort=2&offset=0&countall=306&lang=&suche=&text=>
97. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=32327&wg=50&ug=2&sort=2&offset=82&countall=178&lang=&suche=&text=>
98. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38063&wg=60&ug=1&sort=1%20desc&offset=137&countall=225&lang=&suche=&text=>
99. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38035&wg=60&ug=1&sort=1%20desc&offset=157&countall=225&lang=&suche=&text=>
100. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=33730&wg=50&ug=1&sort=2&offset=295&countall=306&lang=&suche=&text=>
101. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=32247&wg=50&ug=2&sort=2&offset=94&countall=178&lang=&suche=&text=>
102. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38290&wg=60&ug=3&sort=1%20desc&offset=15&countall=40&lang=&suche=&text=>
103. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=36786&wg=50&ug=3&sort=2&offset=38&countall=110&lang=&suche=&text=>
104. <http://www.regndroppar.com/blog/?p=2914>
105. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38072&wg=60&ug=1&sort=1%20desc&offset=130&countall=225&lang=&suche=&text=>
106. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38069&wg=60&ug=1&sort=1%20desc&offset=133&countall=225&lang=&suche=&text=>
107. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38067&wg=60&ug=1&sort=1%20desc&offset=135&countall=225&lang=&suche=&text=>
108. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38050&wg=60&ug=1&sort=1%20desc&offset=143&countall=225&lang=&suche=&text=>
109. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38049&wg=60&ug=1&sort=1%20desc&offset=144&countall=225&lang=&suche=&text=>
110. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38025&wg=60&ug=1&sort=1%20desc&offset=167&countall=225&lang=&suche=&text=>
111. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38019&wg=60&ug=1&sort=1%20desc&offset=172&countall=225&lang=&suche=&text=>
112. <http://www.x-tra-x.de/index-htm2.html?artnr2=38018&wg=60&ug=1&sort=1%20desc&offset=173&countall=>

Bedövande sinnen (2009-09-12 15:03)

[youtube LbtVepS53t0]

Jag har första säsongen av Def Poetry, måste nog försöka skaffa alla de andra också...

Tre streck (2009-09-12 21:31)

"Poesi och visor är inte saker man hittar,
utan det är saker som hittar en,
och det enda man kan göra
är att gå där de kan få tag på en."

[1]

Tittar fortfarande på kläder med O och D ringar samt straps, och låter Nalle Puh få lätta upp tidens tunga sekunder, som ständigt faller och bygger upp ett mörker.

"Ibland är en båt en båt och ibland är den närmast en olyckshändelse. Det beror alldeles på om du är över eller under den." "Om man inte vet var man ska är det ingen idé att skynda sig. Man vet ändå inte när man kommer fram." "Fastän det är väldigt gott att äta honung, så finns det ett ögonblick alldeles innan man börjar äta den som nästan är ännu bättre." "För att visa, att man inte alls blev rädd när man hoppade till, kan man hoppa upp och ner ett par tre gånger liksom för att motionera sig." "När du trillar ner på någon räcker det inte att säga att du inte kunde hjälpa det, när allt kommer omkring kunde han förmodligen inte heller hjälpa att han hamnade under dig." "Ibland, när jag säger vad jag tänker, märker jag att så tycker jag inte."

Sen har vi följande citat som är så fantastiskt bra, att jag måste ut och leta efter något, nu, direkt.

”Om du försöker hitta hem men istället hittar en grop, kan du försöka att leta efter en grop. Då skulle du med all säkerhet inte hitta en grop, vilket skulle vara bra, för då kanske du hittar någonting du inte letar efter, vilket skulle kunna vara precis det du letar efter.”

Visst är den underbar?

Men nu väljer jag att bädda in mig själv i det gula ljuset från Puh's päls och gör min egen tolkning av en av alla hans visdomsord:

För den utbildade är ett A bara tre pinnar,
för andra är det bara en bokstav, ett läte.
För mig är det tre streck av nyfikenhet
som får mig att säga "Aaaaaaaa!"

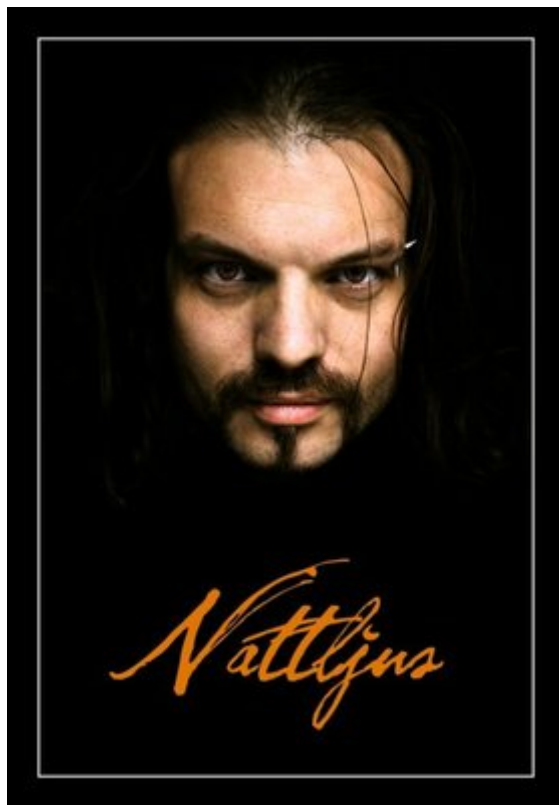
1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/true_pooh_by_beanj1h.jpg

Blått en stund (2009-09-12 21:51)

[youtube MjUmqCLN7YE]

Blue Strange colour blue Sixteen tons on the moon Hey little mister driver man Keep your head up
We are nearly there I am racing Outside and below myself Nearly forgot myself there Nearly there,
yeah Oh, everybody's sleeping now An industrial silence singing And the rain will keep hammering
down from overhead Now there's a blue, blue, strange colour blue Let me dream of me and you Oh,
how the rain keeps coming down Pour, oh, running down the window Like a vein on my arm Oh,
running down the window Like a vein on my arm, yeah Madrugada - Strange Color Blue

Änsidigt (2009-09-13 01:46)

[1]

Samma tillfälle - Skugga och ljus - faller till samma

[2]

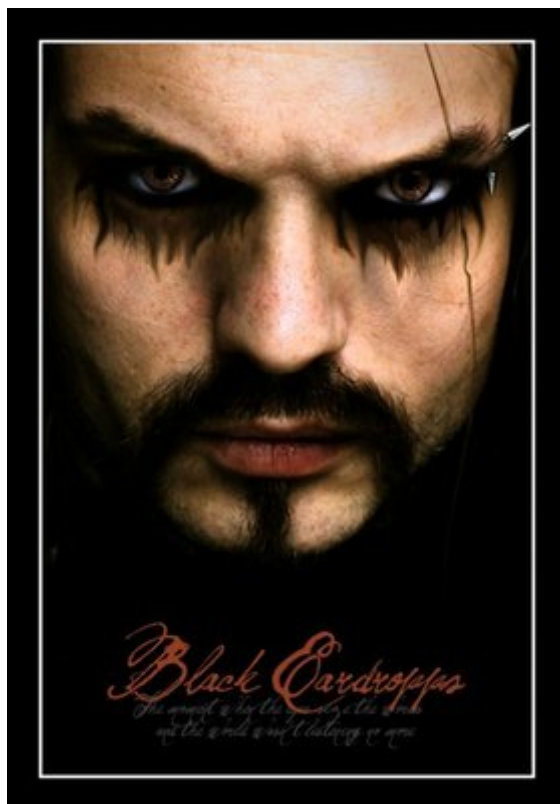
[3]

Ännu
är en sida
i behov av
en annan sida

ett livsblad

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/nattljus.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/img/aside.jpg>
3. <http://www.regndroppar.com/img/bside.jpg>

Örondroppar (2009-09-13 19:35)

[1]

Black Eardrops

The moment when the eyes size the words
and the world wasn't listening no more

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/blackeardrops.jpg>

Utbildning (2009-09-13 23:54)

Fick kommentaren från min äldsta son: "*Fet coolt, saknar dig. Ses imorrn*". Då, förstå då, kan jag också tycka att en bild är cool. Tänk om ens barn visste och förstod hur mycket deras ord betyder för sina föräldrar? Inser själv, att jag inte vetat det gällande mina egna föräldrar fram till nu. Utbildad av sina egna barn. Det är så det skall vara så länge som det sker på ens eget ansvar och inte barnens.

Bildresa - original till original.

[1]Resultatet finns nedan

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=3193>

Damien Walters (2009-09-14 21:05)

Ibland hittar man saker på nätet som man vill visa barnen, men man vet inte om man skall visa det för barnen...

[youtube 5MeiwLLZjDo]

Titta även på hans [1]showreal från 2007 och hans Youtube show **Walters & Shieff** ([2]Episode 2 och [3]Episode 3

[youtube IQzkAJXzjgs]

1. <http://www.youtube.com/watch?v=IkawsBwJwpE>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=KWB48NUTPSA>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=3C-rRNR1xck&fmt=22>

(2009-09-14 21:36)

[1]

Dark Writes

Thin ink
of water
in depth

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/IMG_0513-copy-31.jpg

(2009-09-15 00:00)

Yngsta killen ville att jag skulle skaffa ett spel till honom

[youtube _13Dhk3XnTI]

Jag känner att det kan vara OK att vi ser en sån film, eller som i detta fall att han hade sett den med mamma, men när det kommer till spel - så övergår det till en aktiv handling. En handling som vi vuxna inte kan bevaka, eller främst bemöta - som man kan efter och under en film.

[youtube Ylr9iYy2lwg]

(2009-09-15 00:01)

Detta är otroligt intressant

[youtube kZKOPKIHsrc]

Varför lär de inte ut detta i skolan?

Vad är viktigast, att lösa talet - eller att göra som andra säger att man skall göra?

Mertittad (2009-09-15 09:31)

Tänkte uppdatera min [1]uttittade lista som jag gjorde för någon dag sedan. Hade en liten lista på fler kläder som jag tittat på och tyckt varit snyggt.

Tänk om man kunde sy själv, vad lätt det skulle vara att göra flera av dessa saler själv med sånt man redan har?

[2]Titta! • [3]Titta! • [4]Titta! • [5]Titta! • [6]Titta! • [7]Titta! • [8]Titta! • [9]Titta! • [10]Titta!
• [11]Titta! • [12]Titta! • [13]Titta! • [14]Titta! • [15]Titta! • [16]Titta! • [17]Titta! • [18]Titta! •
[19]Titta! • [20]Titta! • [21]Titta! • [22]Titta! • [23]Titta! • [24]Titta! • [25]Titta! • [26]Titta! •
[27]Titta! • [28]Titta! • [29]Titta! • [30]Titta! • [31]Titta! • [32]Titta! • [33]Titta! • [34]Titta! •
[35]Titta! • [36]Titta!

Skitsnygg iden med en spänne ”upp och ner” som en knapp:

[37]Titta!

Skojiga bälten:

[38]Titta! • [39]Titta! • [40]Titta! • [41]Titta!

Här var det inte tröjan, utan byxorna som var snygga - men jag hittade inte dem i shoppen:

[42]Titta!

Coola saker, men som man nog aldrig skulle bära

[43]Titta!

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=3161>
2. <http://www.the-black-angel.com/contents/en-us/p1156.html>
3. <http://www.the-black-angel.com/contents/en-us/p2704.html>
4. <http://www.the-black-angel.com/contents/en-us/p2819.html>
5. <http://www.the-black-angel.com/contents/en-us/p2697.html>
6. <http://www.the-black-angel.com/contents/en-us/p1324.html>
7. <http://www.arsenicfashions.com/index.html?http://www.arsenicfashions.com/tshirtvampirecross.html>
8. <http://www.arsenicfashions.com/index.html?http://www.arsenicfashions.com/lscodebreakingmensjacket.html>
9. <http://www.arsenicfashions.com/index.html?http://www.arsenicfashions.com/lssteammachinemestop.html>
10. <http://cryptclothiers.com/catalog/straightjacket-p-112.html?osCsid=464797ed75b91b8cd4c121bb773ad0be>
11. <http://www.galleryserpentine.com/ProductDetails.aspx?productID=671>
12. <http://www.inkubus.com/show-product.php?pid=601>
13. <http://www.inkubus.com/show-product.php?pid=1313>
14. <http://www.inkubus.com/show-product.php?pid=1351>
15. http://irisnoir.com/product_info.php?cPath=26&products_id=296
16. <http://www.katesclothing.co.uk/PhotoGallery.asp?ProductCode=NE0019B>
17. <http://www.ipso-facto.com/s144.jpg>
18. <http://www.ipso-facto.com/st7444.jpg>

19. <http://www.ipso-facto.com/74404.jpg>
20. <http://www.ipso-facto.com/st764mp.jpg>
21. <http://www.ipso-facto.com/gs8817.jpg>
22. <http://www.ipso-facto.com/gs8971.jpg>
23. <http://www.mame.com.au/images/lip-guys-top.jpg>
24. <http://www.mame.com.au/images/top-mens-strapsml.jpg>
25. <http://www.mame.com.au/images/Eq%20M%20Shirt%20Vest%20BRF%20SML.jpg>
26. <http://www.mechanicalbunny.com/oscmx/tripp-black-gothpunk-zipper-jacket-with-drings-skulls-p-771.html>
27. <http://www.findcoolclothes.com/04607.html>
28. <http://www.findcoolclothes.com/04480.html>
29. <http://www.findcoolclothes.com/04571.html>
30. <http://www.findcoolclothes.com/03973.html>
31. <http://www.findcoolclothes.com/04715.html>
32. <http://www.findcoolclothes.com/04012.html>
33. <http://www.findcoolclothes.com/04569.html>
34. <http://www.findcoolclothes.com/03106.html>
35. <http://www.findcoolclothes.com/02820.html>
36. <http://www.findcoolclothes.com/02260.html>
37. http://irisnoir.com/product_info.php?cPath=26&products_id=436
38. https://howcool.com/catalog/product_info.php?cPath=541_2484_3497&sort=4a&max_display=50&sort=&page=&products_id=53444
39. https://howcool.com/catalog/product_info.php?cPath=541_2484_3497&sort=4a&page=2&max_display=50&sort=4a&page=2&products_id=52104
40. https://howcool.com/catalog/product_info.php?cPath=541_2484_3497&sort=4a&page=2&max_display=50&sort=4a&page=2&products_id=52105
41. https://howcool.com/catalog/product_info.php?cPath=541_2484_3497&sort=4a&page=2&max_display=50&sort=4a&page=2&products_id=52102
42. http://www.cruella.ca/eng/cat/item/hom/h_cc/SH-EX0-01-02.htm
43. http://www.cy-x.com/modules.php?name=Shop&darstellen=11&Kategorie_ID=24

Som en bomb i himlen (2009-09-15 23:37)

[youtube FG _4bWxlqZE]

Detta är så otroligt bra att det nästan gör ont att höra på det.

Elsa Sjögren

Låt mig säga det igen...

Elsa Sjögren

[youtube sdEqnyPQX00]

Så jävla duktig!! ...och det känns så jävla rätt att hon skall in i studion med **Patrik Frisk**, mannen bakom bl.a. **Takida**. Längtar tills jag får de studioinspelade versionerna, så att man kan börja bearbeta radio och media - det är ju ett sånt tacksamt material.

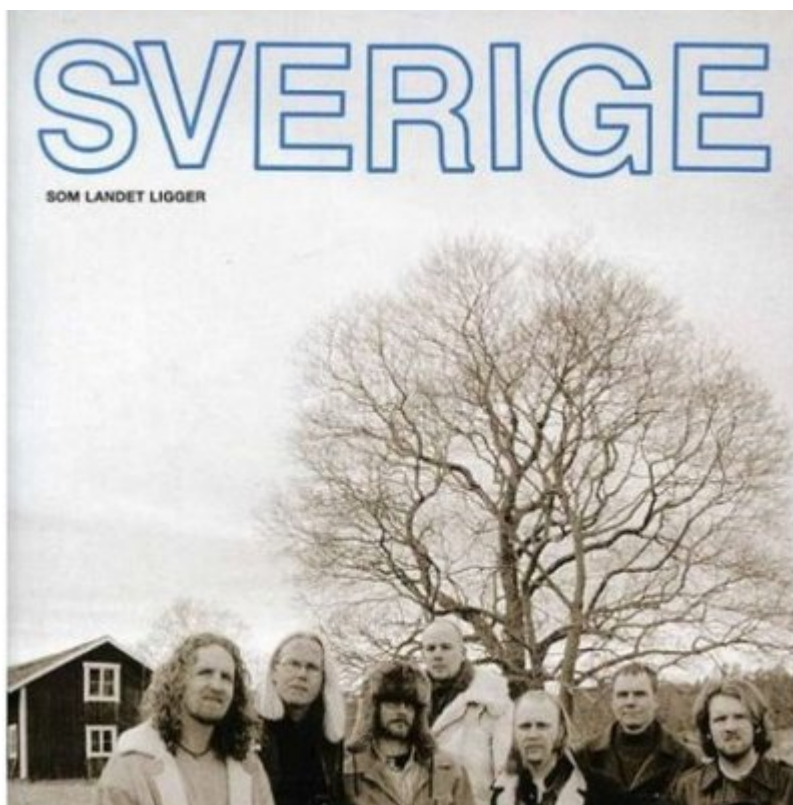
Jösses, säger jag bara...

Elsa Sjögren

Att göra det igen... (2009-09-15 23:38)

[youtube axR_gqzav4k]

Visa saker känns så vansiniga så att det känns helt normala. Jag skrev om det på bloggen för över ett år sedan, men nu kliver min gamla vapendragare **Gurra G** strax in i rampljuset igen..

[1]

Från *Country* i gruppen **Sverige** tillsammans med **Pedda Ped**, som bl.a. faktiskt finns hos **Spotify** med [2]*Rödvincowboys*, och dessförinnans hans *Soul* och *R & B* projekt **Players** och dessförinnan legendariska **Just D...**

[youtube wxPUncVmBz8]

...där Gurra gick från DJ, till att vara mer delaktig i även sång/rappen från och med **Clawfinger** samarbetet med bl.a. **Faith No More** covern...

[youtube pFphook8Uek]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/sverige.jpg>

2. <http://open.spotify.com/track/3kELB6EloKRssgsoenk0iD>

Viktmått (2009-09-16 16:33)

Viktmått: Pengar

En dag svarade hon: *"Jag väger 950 kronor och 87 ören"* och la till, *"Dessutom är jag 465.003 kronor"*, Tidigare skulle hon nämt kilon och bara sagt att hon mådde bra, men det var förr.

Lyckan hade hon för längesedan glömt vad det var.

Idag fyllde hon dessutom 12 miljoner, och hon hade skrattat 12 yen också.

Nu återstod det bara 27 pund innan hennes man skulle komma hem.

Äntligen kände hon sig viktig.

Viktmått: Stil

Det var Armani. Varje Armani brukade de samlas och visa upp sig. En gång hade man sagt att de var torsdag och de skulle träffas för att de ville umgås, men det var något man sedan länge glömt.

Veckans dagar gick fort: Chanel, Gucci, Lacoste, Armani, Prada och sen det som en gång hade varit helg, Louis Vuitton och Ralph Lauren.

Allt i nya designade grottor där männen släpade hem kvinnorna i håret och alla visste sina plats.

Hon kände sig så hemma i sin stil. Inget ansvar. Inget som sticker ut. Inget som utvecklas. Bara ett härligt beroende av andra.

Hon kände sig verkligen stilig.

-
Anna Anka på Newsmil i egna ord:

”[1]Sedan har vi papporna. Svenska pappor är tragiska med sina blöjbyten och sin jämställdhet. En riktig amerikansk man får panik om han är ensam med barnet i mer än 20 minuter. Amerikanska pappor lagar inte mat och stryker inte, de jobbar och försörjer sina familjer.”

Frågan man kan ställa sig är: Vad är en familj, och vad är tragiskt samt vad är jämställdhet?

”[2]Amerikanska män uppskattar däremot sin fru, de är väldigt romantiska. De skriver lappar, ringer och lämnar kärleksmeddelanden på telefonen. Sådant gör aldrig svenska män.”

Undrar om det verkligen är en Amerikansk företeelse, eller om det bara handlar om vilka män man själv hittar?

”[3]Här håller inte mammorna på och tjarar på sina döttrar om utbildning och om att gå till college, utan om att hitta en idrottskille eller en kändis! Är det inte underbart?”

Undrar varför hon nämner tjar ang. utbildning och college, när det troligen handlar om samma typ av uppmuntran gällande att skaffa en idrottskille eller kändis?

”[4]Mina barn ser Paul och mig hela tiden. Man behöver inte sitta och leka med klossar för att vara en närvarande förälder. Var vi än reser tar vi med barnen - och barnflickorna. Hur skulle vi annars kunna gå på alla evenemang som vi är engagerade i?”

Det handlar om att synas. Barnen lär sig nog också att se det. Undrar vem som skall lära dem allt annat?
-

Men [5]Anna Anka lyckas verkligen med det hon förutsätter sig att vara.

Hon är verkligen en förebild.

Precis som en Crash Test Dummy.

1. <http://www.newsmill.se/artikel/2009/09/16/jag-vill-bli-en-forebild-svenska-kvinnor>
2. <http://www.newsmill.se/artikel/2009/09/16/jag-vill-bli-en-forebild-svenska-kvinnor>
3. <http://www.newsmill.se/artikel/2009/09/16/jag-vill-bli-en-forebild-svenska-kvinnor>
4. <http://www.newsmill.se/artikel/2009/09/16/jag-vill-bli-en-forebild-svenska-kvinnor>
5. <http://www.aftonbladet.se/wendela/article5802053.ab>

Unna mer (2009-09-16 17:14)

Tänkte mer på detta med [1]**Anna Anka**, och känner kopplingen till **Eminem/Sacha Baron Cohen** och **Kanye West/Taylor Swift**.

Det handlar om att sälja sig själv utan att förlora något privat

Lite som det som båda rapparna Tupac "2pac" Shakur och Christopher "Notorious B.I.G." Wallace var inne på och talade om ibland, att "*dumb down*" för att dels nå sin publik och som **Harry Allen** så många gånger lyckats så bra med - att få folk att tänka själva och agera.

Läste lite på [2]en annan blogg, som verkligen fick mig att stanna upp och tänka till, istället för att springa i samma hjul som alla andra...

För ärligt talat.

Tror det var riktigt längesedan som folk ens tänkte på jämställdighet och vad det egentligen betyder.

Det är så lätt för oss att anklaga henne för att vara det ena och det andra, så lätt för oss att göra detsamma som vi anser att hon gör - men samtidigt, så glömmer vi bort att hon befinner sig i en mediabransch, där det krävs för att överleva - att man vet hur man bemöter media, väljer vad man vill visa upp och håller hårt på sin personliga integritet. Det glömmer vi. Istället dömer vi henne snabbt.

För att vårt måttstock över lycka inte stämmer med hennes

Vi dömer.

Vi är de ignoranta.

Det är vi som visar fördomarna och fördömandet över allt det som inte passar i vår värdsbild. Anika Anka har inget behov att tala till intellektuella över Newsmil eller Aftonbladet. Hon talar till en annan publik via de kanalerna. En publik som förstår nivån som hon lagt sig på. En publik som står på samma nivå.

DET är en intressant tanke.

1. <http://www.aftonbladet.se/wendela/article5802053.ab>

2. <http://blogg.aftonbladet.se/1/2009/09/varfor-tycka-synd-om-anna-anka>

Frånvaro av närvaro (2009-09-16 19:44)

I dag skulle yngsta killen till simskolan igen.

Då man inte kan simma innan/undertiden/efter, så kändes det dumt att ha ett helt sällskap föräldrar med sig, så jag kollade med honom om det var OK att han bara åkte med sin mamma, då jag vet att det betyder mycket för henne att vara med.

Det var OK för honom, så jag ringde upp hans mamma och kollade så att det var OK med henne också. *Självklart* svarade hon.

När han var klar och vi hade ätit en lättare middag (klockan var 16.30 - vi skulle sen äta mer när han kom hem vid åtta tiden, vilket jag hade förklarat för hans mamma) och åkte iväg skickade jag följande SMS.

Nu åker han. Men jag tänkte på en sak. Finns det någon möjlighet att han inte får läsk, choklad eller godis, innan/efter simningen? Har skickat med ett äpple som han ville ha

...efter drygt en och en halv timme skickade jag detta:

Fick du mitt sms

en halvtimme senare, och dryga två timmar efter mitt första sms så fick jag detta:

Ja jag fick ditt sms. Han får dricka utan kolsyra ... Men han får ex kexchoklad också ...

Jag svarade förvånat...

Men varför? Varför kunde du inte låta bli det då jag bad dig?

Hon kontrade med...

Vi har varit och badat så många gånger. Det är vår tradition. Jag mötte dig halvvägs... Om du gör detsamma så är det inget problem. Okej?

Här tappade jag hakan. Hur kunde hon tro att jag skulle tycka det var Okej?

Va? Mötte MIG halvvägs? För det första så handlar det inte om mig, utan om vår yngsta son, för det andra så är inte det där att mötas halvvägs. Blir jättebesviken nu. Tycker bara att det är så synd att det skall vara så svårt med så enkla saker

Det kom ett kort svar:

Han fick ingen läsk

Jag förklarade att det inte spelade någon roll, med orden:

och? Han fick ändå godis en vardag och innan middagen...

Sen kom det två sms på varandra

Jag tycker också att det är synd att du reagerar som du gör över en kexchoklad.

samt

Ni hade ätit sa du! Det är självklart att han skall äta middag innan simskolan! Men lägg ner nu. Han mår bra! Han var jätte duktig på simskolan och han var på strålande humör... Förstör inte det.

Mitt svar blev:

Jag sa att vi hade ätit innan, OCH att vi också skulle äta senare. Sen är det inom med honom som jag tar detta, utan dig. Sist jag var med så klarade han sig bra och var glad utan godis samt han tyckte själv att det var bra att få med sig ett äpple. Detta handlar inte om honom, utan om dig och vårt vuxebn ansvar

Jag gick upp 100kg när jag levde med henne, och jag vill inte att han skall koppla ihop simning och kroppslig rörelse med en belöning av läsk och godis som hon jämt gett honom efteråt. Förra veckan som jag så klarade han sig galant utan läsk eller godis. Jag vill så gärna bemöta henne och ge henne möjligheter att vara med när det inte är hennes tid, att hon skall få vara med i viktiga beslut - även om det är saker gällande då de är hos mig.

Han hade frågat mig om jag inte kunde fixa ett spel till honom, som jag samt insåg var väldigt långsamt - Så jag mailade information om spelet till henne, och förklarade mina tankar och frågade hur hon ansåg att vi skulle göra.

Hej Han skickade mig ett SMS i går och frågade mig om det idag, om jag kunde skaffa spelet Reservoir Dogs men jag kollade på det nu, och jag vet inte om jag tycker att det är ett spel som han skall spela - men jag ville kolla det med dig. Att se filmen är en sak, men att spela spelet vet

jag inte om jag tycker är så bra - det finns ju så många andra spel där man inte går om kring och skjuter - framför allt inte poliser. Vet inte, men skall vi försöka ha någon gemensam hållning till den här typen av spel? Jag tycker/tänker bara att det är en sån stor skillnad mellan film och spel, och framför allt med honom, som så lätt tar efter saker - och sjunker in i dem när han håller på. Här är gametrailer på spelet, kolla och säg vad du tycker: [1]http://www.youtube.com/watch?v=_13Dhk3XnTI

Svaret blev:

Verkade väldigt likt GTA ... så överhuvudtaget verkar det väl ganska onödigt. Sen tycker jag inte heller om Reservoir Dogs ... vore kanske smart att leta fram alternativ spel som han kan tänkas gilla istället. Men jag kan ännu inte säga om jag kommer att ha en "förbjudande" ställning till att han skaffar spelet ...

Mitt avslutande svar blev:

OK. Jag kommer i allafall se till att han inte spelar det, eller liknande här, eller att jag skaffar det till honom. Kan vara skönt för dig att veta. Tror inte heller på "förbud", men på att inte ge honom det, och skulel han spela det hos någon eller liknande så skall det vara med vuxen närvarande.

1. http://www.youtube.com/watch?v=_13Dhk3XnTI

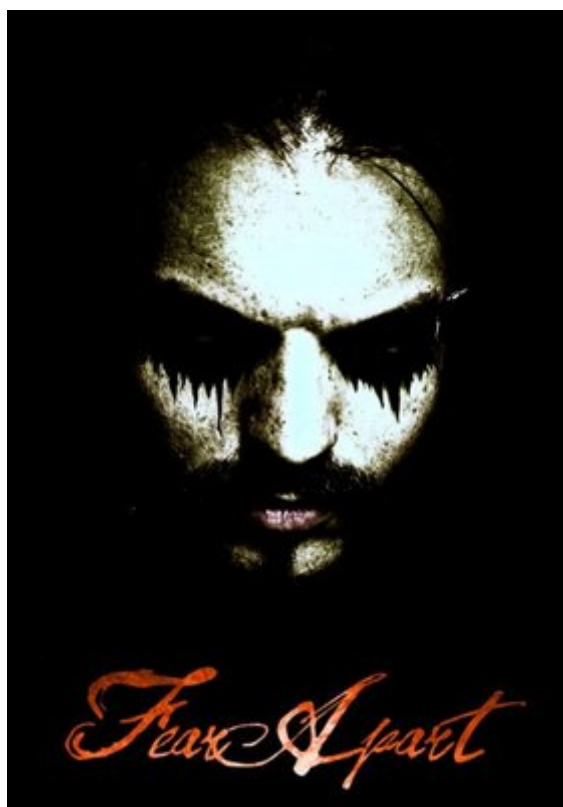
Croquis (2009-09-17 03:45)

Det berättas att Matisse och hans målarvän Marquet i Paris vid seklets början ofta stod i portgångar och tecknade av folk som passerade på gatan. En dag sade Marquets: "Vi skall bli så skickliga att vi hinner teckna av en människa som faller ifrån andra våningen." "Ja", tillade Matisse, "och porträttlikt!"

[1]

Tredje bilden i serien om lycka, ilska och sorg:

[2]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/fa-1.jpg>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/fa-2.jpg>

Sluta aldrig tro! (2009-09-17 22:37)

[vimeo 639969]

Det här är att må bra.

Så underbart!

Får sån lust att själv plocka fram en låt och lipsynca mig igenom en natt...

Minne slappar (2009-09-17 23:05)

Intressant idé, men jag tror det funnits liknande saker tidigare, som lagts ner efter ett par år - fast de säger ju att jag kan skicka meddelanden till mig själv och framtiden, det kommer ju vara sant även om de upphör, för frågan är ju - kommer jag att kunna få de av dem i framtiden ;)

[1]<http://www.futuristk.com/>

1. <http://www.futuristk.com/>

Att föra sig... (2009-09-17 23:11)

*"A rap artist acting a fool
is no different than a cat in the hood
acting a fool
except corporations will market
the bad behavior of artist"*

[1]<http://kanyelicio.us/>

1. <http://kanyelicio.us/http://www.regndroppar.com/blogg/>

För barnen (2009-09-17 23:27)

Kayne, gör om, gör rätt
ODB, gjorde det från hjärtat!

[youtube b2-5GSjZvW8]

En egen väg... (2009-09-18 01:46)

[1]

Erik Johansson

[2]<http://alltellinget.com/>

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/85.jpg>

2. <http://alltellinget.com/>

Innan tiden tar slut (2009-09-18 12:43)

[vimeo 6495648]

1212

Vikta vingar (2009-09-18 14:21)

[1]

Jag påbörjade min första dagbok, min första "blogg" på nätet

den 6:e juni 2006

060606.

666

Det borde kanske sagt mig något?

Sitter och försöker [2]föra över några av inläggen från den tiden till denna blogg, så att jag har allt samlat här.

Viker ihop mina vingar

till

slut.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/skuggspel.jpg>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?cat=18>

Målartårar (2009-09-18 18:50)

Sitter och lägger in mina gamla nerskrivna minnen och nu lägger sig tårarna som ett täcke över kvällen... Det är tre år sedan. Äldsta killen var då nio år och han skrev en sak till mig. En sak som bränner hål i mitt härta och låter en flod av kärlek rinna ut...

[1]Fan vad jag älskar honom, men herregud vad jag önskar att han inte var så fantastisk. Att han inte hade behövt bli det, utan att han bara hade fått vara en liten, liten skrutt, som tog all värme i livet för givet.

målar hans rygg med tårar

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=3334>

Egoidoler (2009-09-19 00:29)

Ibland så får människor mig att häpna.

Verkligen tappa hakan.

Människor som talar om att de ser och lyssnar, människor som säger att de bara säger vad de tycker - men sen inte accepterar att andra inte tycker som de gör, inte själva lyssnar på att det inte handlar om dem, utan tar allt som personligt, utan att se till de faktiska orden som säger något helt annat än vad de uppfattar.

Människor som hittar på ord och känslor under vägen, och hur de än blir bemötta - och vilka frågor som ens ställs så skall de inte lyssna eller svara på dem - och framför allt inte ta ansvar för de ord, handlingar och känslor som de själva dragit fram - utan att de finns där från andra hållet.

Sånt får mig verkligen att tappa hakan.

Ord som "Det är intressant och spännande att höra hur saker är för dig", "jag har full respekt och förståelse för att det är så för dig", "vad du tycker och känner är intressant" blir till: "Vill du avsky allt jag är och står för, inklusive det som bara DU tror att jag står för, så gör det."

Trots att man lyfter fram och visar vad man skrev igen, så blir ändå svaret igen: "Jag har fattat nu hur illa du tycker om mig, jag ska inte störa dig mer så snälla stör inte mig mer... svara inte på detta, snälla." och "ingen människa orkar att bli så jävla avskydd".

Ingen annanstans har ord som ens varit besläktade med snälla synonymer till avsky använts, allt som sagt är att man inte håller med, att man inte tycker och känner så, samt att man accepterar att de tycker annorlunda och att det är OK - men man har svarat på direkta frågor och påståenden.

Vad är det som gör att människor tror att de får säga vad som helst och sen inte kunna ta emot svar?

Vad är det som får människor att inte kunna stå upp för sig själva, om de inte står på andra?

Sitter bara och gapar.

Har man nyfikenhet, öppenhet, empati och förståelse och framför allt, känner ett ansvar för sina egna handlingar och ord - eller säger man sig ha det - så måste man ju också förstå att det är så som andra bemöter dem också.

Går man in med mörka kläder, och luva över ansiktet i en bank, så ser det ut som om man skall råna - det vet man, att då ropa på att man dömer människor för att väktaren kommer och tar dem - samma sak med ungdomar i affärer med samma image - blir bara fånigt. Då är det dax att fundera lite på ens egen livslögn.

Det är ingen negativ lögn, men det är som att ljuga på sitt CV för att få ett jobb. Man får ta ansvar för att man kommer att bli trodd för det man säger. Så säger du något till någon annan och den reagerar - så fråga dig. Skall du bli förbannad för att de reagerar, eller skall du bli stolt över att de lyssnar, samt att inse att du använde fel ord?

Men ofta så är det människor som sätter en stor tilltro på sin egen förmåga, som hamnar där. De säger oftare att de lyssnar, än när de gör det. De är som deltagarna i Idol, som säger att alla deras vänner, alla i deras stadsdel och alla som hört dem, säger att de är världsbäst

trots att de faktiskt sjunger falskt.

Man kan ljuga på sin CV
Man kan tala fint om sin egen konst

men när man ställer ut
när man jobbar

så synas lögnen

faktiskt

Den totala känslan av ett misslyckande (2009-09-19 02:13)

[youtube QNxTQHMTiPY]

Mitt skin (2009-09-19 04:02)

[youtube L9Ckh47pmXQ]

Empati (2009-09-19 18:33)

Du står på folk Är det därför du säger du känner dem under dina fötter?

Klockrent (2009-09-20 23:47)

Visa saker i livet är bara sånt som man kan känna en sak inför
De är liksom

[1]Helt klockren!

[2]<http://klockren.nu/>

1. <http://klockren.nu/>
2. <http://klockren.nu/>

[1]

Om någon timme lämnar barnens skratt, deras ord, deras kramar och deras närhet min hud. Tänk att det skall göra så ont varje gång - samtidigt som det är skönt att kunna få släppa på papparollen och bara få vara sig själv.

Jag är egentligen så lycklig.

Har helt otroliga människor kring mig. Såna jag pratar med varje dag, de jag bara hör någon gång i veckan till de som jag inte ser på år. Men de har alltid så mycket kärlek och omtanke att ge mig. Önskar jag kunde ge tillbaka av det, till dem också...

Men det går så ryckigt.

Livet står inte stilla, det faller vidare med sekunderna av de bortglömda timmarna, samtidigt som vi upprepar med att måla upp dagarnas namn. Gång på gång. Som sekunder. Upprepande. Samma. Men helt nya. För att kunna komma någonstans i livet, så måste man vilja vrida om nyckeln och inte bara käckla ihop pappret och kasta det i ett hörn

Det blir då så skrynkligt.

det är rätt

ynkligt

att ge sig på papper, men inte våga säga ett ord till livet. Trots att alla ord jämt blåser bort i vinden...

-

Jag fäller ut min livsparaply, likt Marie Poppins, och låter vinden lyfta mig

mot en ny vecka,

bland regndroppar och solstrålar

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/sandag.jpg>

Att älska (2009-09-22 02:29)

av hela hjärtat

[youtube UiInBOVHpO8]

Denna man gör det iallafall helt, enbart och endast med sin egen röst och känsla, på stället... Fantastiskt!

Att låten i sig är helt underbar, gör inte det hela något sämre för det.

MYCKET IMPONERAD!

Tills en dag (2009-09-22 12:20)

Tittar ut.

Det är tisdag

De är mina måndagar varannan vecka. För måndagen försvinner jämt, trots att jag alltid tror att den finns där. Men jag har inget andetag kvar efter att förstått att jag inte skall kunna känna barnens puls på en vecka. Det känns i själen, och den måste koppla om livet, finna det andra - gå från familj till jakt. Gå från påklädd till naken.

Tisdagarna föds jag igen. Långsamt.

Jag ser min vilja stå längre bort.

Liksom väntande,
på att jag bara skall

börja

kunna

gå igen

Som ett spöke av min egen levnad, så rasslar jag i kjedjorna som håller mig fast i molnen av en klar dag.

Oformade moln.

Söker min motivation. Jag vet att den finns, inget snack om det - för den glimrar till då och då. Men det är som speglingen på vattenm ytan. Man måste luta sig över den, vara över den för att kunan

speglas. Själv svävar jag under ytan.

Mjuka rörelser som syns i mina ögon när man är nära, men som aldrig syns annars.

Då är det svårt att förstå om jag lever, eller om jag bara är ett lockbete för andra fiskar.

Jag vågar inte röra mig, om ingen säger att det är OK. Knappt ens då. Detta trots att kraften till att flytta berg finns inom mig. Någon måste låsa upp mina bojar först. Framtill dess är jag bara en leksak. Ett mänskligt zoo. Besök mig, mata mig med närhet och upplevelser. Dröm om att ta med mig hem, eller släppa mig fri. Gå hem och glöm bort att jag sitter fast, för att du inte ser min kedja, även om du hör den rassla om natten.

Jag tror att jag har nyckeln i min hand.

men jag tror ibland så mycket.

Fast jag ser hur den kramaktigt låst sig i ett slutet läge och hur själen sakta rinner ut genom fingrarna och ner för vristen då jag lyfter på handen mot solens stålar bakom tidens väder.

Tänker på svärdet i stenen.

Tänker på den vita stenen.

Tänker på bergen.

Tänker på mig.

min gen

Det som skapar mig och formar mina konturer som ger skugga åt mina upplevelser och värme till mina nyanser. Det som syns i mina ögon. Det som hörs i min röst. Det som sitter fast.

i min kropp

tills en dag

jag blir

genmanipulerad

Att andas (2009-09-22 13:25)

Jag tror nästan att jag blev lite kär i den här låten...

[youtube JiHfQc _Utgk]

so keep breathing go on breath in keep on breathing go on breath in just breathe

Jag stannar upp och andas in...

igen...

och igen...

[youtube lfyi0Pky0Vo]

Livsljud (2009-09-22 15:04)

Återkommer till Engelska Dub FX som en förälskelse.

[youtube g2MS6i3mDWw]

Han är som en Bobby McFerrin för 2000-talet och bortanför. Alla ljud du hör gör han själv med munnen

ALLT.

Smärta från skönhet 1.1 (2009-09-22 18:38)

[youtube mCxZvD _wZ6I]

*some people you can never please
you might as well just let them be
they mock everything not their own
from their imaginary throne
but i wont bow down
even if the whole world thinks i'm crazy
so hey hey this song is for us
so put your hands in the air
if your crazy like us
hey hey
hey hey thats freedom you hear
coming right to your ear
thats the sound from our bus
hey hey*

[youtube GUOBq3W3SM0]

*this ones for the beaten down
the ones who lost their rock and roll
rise up you lost ones
claim your crown
you were born to rock inside your soul
welcome misfits, orphans all
the one who feel they don't belong
you were made to rock so stand up tall
go rock the world and prove them wrong
rock what you got, rock what you got,
dont ever let them make you stop
rock what you got light up the lot
no one can rock the way you rock!*

[youtube lJPY8LNLpHU]

Från Martin (2009-09-22 19:23)

[vimeo 6700252]

Inte en dag idag, men en annan... (2009-09-22 23:30)

Den 28:e Februari

Återkommande bemärkelsedagar

Flaggdagar

Finland, Kalevaladagen (den finländska kulturens dag)

Namnsdagar

I den svenska almanackan

- Nuvarande – **Maria**

* Föregående i bokstavsordning o Maja – Namnet infördes 1986 på 1 maj, men flyttades 1993 till dagens datum och utgick 2001. o Makarius – Namnet fanns, till minne av en egyptisk eremit från 300-talet, på dagens datum fram till 1806, då det utgick. o Maria – Namnet infördes på dagens datum 1806, då det ersatte Makarius, som en hedersbetygelse åt kung Gustav IV Adolfs dotter med detta namn. Det har funnits där sedan dess. o Marie – Namnet infördes på dagens datum 1986, men utgick 1993. o Mary – Namnet infördes på dagens datum 1986, men flyttades 1993 till 25 mars och utgick 2001. * Föregående i kronologisk ordning o Före 1806 – Makarius o 1806-1900 – Maria o 1901-1985 – Maria o 1986-1992 – Maria, Marie och Mary o 1993-2000 – Maria och Maja

När skottdagen låg den 24 februari (fram till 1996) försköts de namn, som låg på 27 februari, till dagens datum och dagens namn till den 29 februari under skottår.

Händelser

- **1710** - Slaget vid Helsingborg, den senaste gången svenska och danska arméer möts på svensk mark.
- **1784** - John Wesley grundar Metodistkyrkan.
- **1854** - Amerikanska republikanska partiet bildas.
- **1924** - Amerikanska trupper landstiger i Honduras för att skydda amerikanska medborgare och intressen i samband med valoroligheter.
- **1935** - Nylon upptäcks av Wallace Carothers.
- **1986** - Olof Palme mördas.
- **2003** - Václav Klaus blir Tjeckiens president.

Födda

- 1553 - Michel de Montaigne, fransk författare och filosof.
- 1683 - René Antoine Ferchault de Réaumur, vetenskapsman (d. 1757).
- 1704 - Louis Godin, fransk astronom.
- 1817 - James S. Green, amerikansk demokratisk politiker och diplomat, senator 1857-1861.

- 1818 - David T. Patterson, amerikansk demokratisk politiker, senator 1866-1869.
- 1820 - John Tenniel, illustratör.
- 1833 - Alfred von Schlieffen, preussisk generalfältmarskalk.
- 1858 - Tore Svennberg, svensk skådespelare, chef för Dramaten 1922-1928.
- 1893 - Claude Wickard, amerikansk demokratisk politiker, USA:s jordbruksminister 1940-1945.
- 1894 - Ben Hecht, dramatiker (d. 1964).
- 1900 - Wolfram Hirth, pilot och konstruktör av flygplan.
- 1901 - Linus Pauling, amerikansk kemist, nobelpris i kemi 1954 och fred 1962.
- 1903 - Vincente Minelli, amerikansk regissör, far till Liza M.
- 1905 - Carin Swensson, svensk skådespelare och sångerska.
- 1906 - Chester Carlson, amerikansk fysiker, uppfinnare av xeroGRAFIN d.v.s. fotokopiatorn.
- 1906 - Bugsy Siegel, amerikansk gangster.
- 1912 - Prins Bertil, svensk kunglighet.
- 1915 - Zero Mostel, skådespelare (d. 1977).
- 1916 - Svend Asmussen, dansk kompositör, kapellmästare och jazzmusiker (violin).
- 1919 - Teddy Rhodin, svensk balettdansör och koreograf.
- 1920 - Alf Kjellin, svensk skådespelare och filmregissör.
- 1921 - Sven Gillsäter, svensk filmare, fotograf, författare, manusförfattare och kortfilmsregissör.
- 1923 - Anders Andelius, svensk skådespelare.
- 1923 - Charles Durning, amerikansk skådespelare.
- 1927 - Krishan Kanth, indisk politiker, vicepresident 1997-2002.
- 1928 - Frank Gehry, amerikansk arkitekt.
- 1930 - Arne Weise, svensk programledare.
- 1931 - Peter Alliss, engelsk golfspelare, TV-kommentator, författare och golfbanearkitekt.
- 1938 - Klaus Staeck, grafisk konstnär.
- 1939 - Erika Pluhar, skådespelare och sångare.
- 1939 - Daniel C Tsui, kinesisk-amerikansk fysiker, nobelpristagare.
- 1939 - Tommy Tune, dansare, koreograf, skådespelare.
- 1939 - Pelle Berglund, filmregissör.
- 1940 - Mario Andretti, racerförare.
- 1940 - Joe South, amerikansk popmusiker.
- 1942 - Brian Jones, musiker ("The Rolling Stones") (d. 1969).
- 1944 - Colin Nutley, svensk-brittisk regissör.
- 1944 - Olle Pettersson, svensk skådespelare.
- 1946 - Robin Cook, brittisk politiker, utrikesminister 1997-2001.
- 1948 - Mike Figgis, regissör, författare, kompositör.
- 1948 - Bernadette Peters, skådespelare, sångare.
- 1948 - Mercedes Ruehl, skådespelare.
- 1956 - Guy Maddin, kanadensisk manusförfattare och filmregissör.
- 1957 - John Turturro, amerikansk skådespelare.
- 1960 - Dorothy Stratten, kanadensisk fotomodell och skådespelerska.
- 1962 - Karin Mamma Andersson, svensk konstnär.
- 1963 - Mats Rudal, svensk skådespelare.
- 1970 - Daniel Handler, amerikansk författare.
- 1971 - Maria Blom, svensk regissör och manusförfattare.
- 1973 - Eric Lindros, kanadensisk ishockeyspelare.
- 1976 - Ali Larter, amerikansk skådespelerska.
- 1976 - Ja Rule, rapmusiker.
- 1990 - Niclas Christenson

Avlidna

- 1648 - Kristian IV av Danmark.

- 1787 - Friedrike av Hessen-Kassel, tysk adelsdam.
- 1844 - Abel P. Upshur, amerikansk politiker (whig), USA:s utrikesminister 1843-1844.
- 1869 - Alphonse de Lamartine, fransk författare och politiker.
- 1892 - Elias Nelson Conway, amerikansk demokratisk politiker, guvernör i Arkansas 1852-1860.
- 1894 - James W. McDill, amerikansk republikansk politiker, senator 1881-1883.
- 1896 - Ante Starcevic, kroatisk politiker.
- 1908 - Pat Garrett, amerikansk sheriff.
- 1916 - Henry James, amerikansk författare.
- 1924 - Hanna Ouchterlony, Frälsningsarméns grundare i Sverige.
- 1925 - Friedrich Ebert, tysk politiker, Weimarrepublikens förste president 1919-1925.
- 1936 - Justus Hagman, svensk skådespelare.
- 1941 - Alfonso XIII av Spanien, spansk kung.
- 1946 - Béla Imrédy, ungersk politiker, premiärminister 14 maj 1938 - 16 februari 1939, avrättad.
- 1949 - Erland Colliander, svensk skådespelare.
- 1952 - Albert Forster, tysk nazistisk politiker.
- 1956 - Harley M. Kilgore, amerikansk demokratisk politiker, senator 1941-1956.
- 1959 - Maxwell Anderson, amerikansk dramatiker och författare.
- 1960 - Sigfrid Ullman, svensk konstnär.
- 1966 - Schamyl Bauman, svensk manusförfattare, producent, filmklippare och regissör.
- 1977 - Eddie 'Rochester' Anderson, skådespelare.
- 1978 - Edgar Rosander, svensk jurist, statsråd
- 1985 - David Byron, brittisk rocksångare, medlem i Uriah Heep.
- 1986 - Olof Palme, Sveriges statsminister 1969-1976 och 1982-1986, mördad.
- 1993 - Ruby Keeler, skådespelare, sångare, dansare.
- 2000 - Pelle Ström, svensk sångare.
- 2002 - Eivor Engelbrektsson, svensk skådespelare.
- 2004 - Daniel Boorstin, amerikansk historiker, advokat och författare.
- 2007 - Arthur M. Schlesinger, amerikansk historiker och författare.
- 2008 - Joseph Juran, rumänsk forskare, ledande inom kvalitet.

Fotograf (2009-09-23 09:45)

[1]

Svarade på frågan åt en vän, som undrade när man var fotograf, i och med att vem som helst kallade sig fotograf nu för tiden...

För att vara fotograf, så tycker jag att man precis som man skall för att vara läkare, kunnan hantera kameran och veta vad man gör och får - inte gå på känsla. En yrkestitel kräver viss kunskap - sen kan man ta bra bilder, utan att vara fotograf - på samma sätt som man kan sjunga utan att vara sångerska, t.ex.

Att ha det som yrke säger inget om hur snyggt man gör det - en läkare kan göra en bra operation - men lämna ett fult är. Samma sak med en fotograf - den kan ta och framkalla en bild, men inget säger att den är snygg - men han/hon behärskar tekniken - inte bara har den tillgänglig.

Jag skulle aldrig kunna kalla mig fotograf. Det är med nöd och näppa jag känner att jag kan kalla mig människa och levande.

Det handlar inte om vad man tjänar på det, eller om någon vill köpa det - en morgonpresent efter en fantastisk kväll gör ingen till hora eller gigolo. En middag som folk betalar för gör ingen till en kock. Men vet du däremot vad du skall göra med maten, hur alla ingredienser fungerar ihop och hur du precis skall få fram en smak som du inte haft tidigare, då är du en kock.

Det är skillnad på att vara duktig på något, och att folk gillar det - samt att verkligen kunna något och ha det som sin yrkestitel.

Bara för att man säger att man är trollkar till små barn, då man trollar pengar ur deras öron, så betyder det inte att man också kan titulera sig trollkar i vuxna sammanhang också - om man nu inte är tydlig med att det är på blodigaste lek och att man vågar leva fullt ut i fantasin - precis som ett barn gör....

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/00-fotograf.jpg>

Utskriven (2009-09-23 09:51)

Har så många anteckningar och trådar som jag tänkt ta upp i bloggen - men dagen och kvällen har ställt sig i vägen med sina lockande skuggor samtidigt som mobilen frestar på den fria tanken, då den slutat vilja ge mig mellanslag direkt. Det blir nollor, radbryt, eller ingenting.

- Betyder det att det att min liv bland ord är fyllt, noll värt, behöver ett upp/av-brott eller att det inte ens existerar?

För det är ju alltid i mellanrummen som jag varit.

Vart skall jag vara nu?

Idag är jag ute. Tur att solen skiner.

Smekas av toner och ord (2009-09-23 10:19)

Låter som en höst som smeker in...

[youtube -32FN-Z1ORs]

Svart och vitt (2009-09-23 11:06)

Är det detta som är ying och yang?

Får en kommentar på en kommentar som jag givit:

"klokaste, klokaste du har redan skrivit allt. jisses vilken fantastiskt vis kommentar."

samt

"men shit, du är alltid så vis... kan du inte ha ett eget tv-program???? jag skulle titta på alla avsnitt"

visserligen känns det som de skämta aprilo med mig - men å andra sidan är det två väldigt intelligenta och vänliga människor, så det värmer oavsett oerhört att läsa det.

Sen får jag ett från barnens mor.

Det låter helt annorlunda.

Ljudet av en höst (2009-09-23 19:06)

Ljudet av en höstdag, där färgerna gnistrar i träden

[youtube 8-t4fxDo7rE]

Ljudet av en höstkväll, när färgerna gnistrar i våt asfalt

[youtube 2rMb0lLuNAA]

Jag lyssnar till färger...

Frisläppt (2009-09-24 18:57)

Ibland undrar jag vart mina tankar går och varför de ibland vill vara själv, och verkar tycka illa om min sk. "logik".

Ta bara en sån sak att jag har massor av filmer som jag vill se, och sitter och drömmer om en dag då jag bara skall kunna sätta mig och se dem efter varandra... Samtidigt som jag drömmer om detta framtida och kommande tillfälle, så sitter jag och har egentligen inget annat att göra, ingen att ta ansvar för och dessutom så orkar jag inte göra något...

TÄNK om mina tankar skulle träffa på logiken vid ett sånt tillfälle - Tänk vilket ypperligt tillfälle det skulle bli och hur vi allihop skulle kunna mysa framför filmerna.

Suck

Vaknade i morse av att solen sjöng i mina ögon men kroppen var tondöv idag. Inte ens livscrendot under eftermiddagen med harpor och pukor, fick igång maskineriet. Nyss hoppade dessutom en spindel upp på min näsa **kid ya not**. Kanske ett teckjen från naturen om att jag är en stor clown, eller nått sånt.

Lyssnar på **Mange Schmidt's** nya album som jag var på releasefesten för igår, och känner mig hedrad av att få shou-out på titelspåret för det jag gjort. I morgon är det **Ken Ring's** releasefest och sen i oktober är det dax för nästa Mange, **Mange Myt** och releasefesten i Sundsvall som jag skall ta mig till.

Skrev till mig själv idag: **Note to self:** *Bara för att man kommer i ungdomenskläder, så betyder det inte att man är en ungdom längre...*

Måste försöka komma ihåg det.

Tänkte så på det, att jag inte insåg att jag glömde att äta igen. Kanske var det något underliggande, något som kom från orden om att jag var klok samtidigt som jag såg hur andra inte ansåg sig vara kloka.

Kan kanske handla om en vilja att möta orden man hör om hur klok man är, och upplevelsen av att se så många andra säga att de är dumma, att man vill visa att de inte är dumma och att kunskap inte säger något om personen? Ett verktyg att förverkliga andra och ge livet en möjlighet att andas genom att man sticker hål på dess lufttäta bubbla som så många vill trä på människan...

Finns många sätt att rättfärdiga att man glömt något

Det enda som jag verkligen inte försöker glömma är mig själv.

Har pratat om att försaka sig själv, och att samtidigt lyckas hålla kvar essensen av den man är. Tror att det kommer från blandningen av mina föräldrar - mamma som omhändertagande sjuksyster och pappa som en nyfiken seende konstnär - där båda varit intresserad av att se det som inte syns, hitta minsta möjliga antalet streck eller orsaker till att kunna skapa en form eller läka ett sår.

Det gör till att man likt ett livsplockepinn, med säkerhet och utan att darra på handen vet vilka pinnar som man kan ta bort innan det hela rasar - men samtidigt så kan det komma något oväntat utifrån och skaka till ens bord, så allt bara faller

Jag eftersträvar efter stunder och tillfällen att kunna tappa mig själv, men jag finner dem aldrig. Jag vill kunna hitta mig själv. Inte ta mig själv för givet. Så det blir en omvänd sorg egentligen.

Jag kan vara där, i ett bekräftande av mig själv - men det handlar bara till ett fragment om mig. Jag kan bekräfta mig genom att bekräfta andra - vilket låter både tragiskt och extremt kvinnligt när jag skriver det, så som så många kvinnor försakar sin lust och njutning för att mannen skall må bra. Vet inte varför jag väljer att inte räkna med mig, eller nöjer mig med bara vetskapen om att jag kan njuta, istället för att ta för mig. Vet inte varför, då jag utan problem kan låtsas ta för mig, och vara så kraftfull och närvarande att andra kan tolka det som initiativ, kraft och styrka - när det bara handlar om en lyhördhet inför deras känslor och lustar.

Ibland tappar jag min röst. Jag orkar inte svara i telefon, inte ens titta på den, utan låter din ligga på ljudlöst ute i köket samtidigt som jag blundar för inkorgen i mailen. Det är svårt att återhämta sig. Jag är helt ok, men ändå inte. Jag har alltid ogillat telefoner i sig, men det blir extra tydligt de dagarna som rösten rymt, eller bara vägrar komma ut trots att man lockar den.

Jag VILL verkligen så mycket. Men kroppen säger nej. Inte så där barskt och tydligt som ett: **"NEJ!"**, utan mer som ett litet försiktigt, nästan viskade "näpp" i nacken... Precis så där mjukt att hela ryggraden faller ihop och benen viker sig under en. Kanske är det det enda sättet som jag lyssnar på mig själv, utan att bli obstinat. Jag vill så mycket mer. Verkligen VILL, önskar, drömmer och längtar - men det känns inte som om jag kommer din någon gång - mitt liv blir till en trailer. Små korta fantastiska glimtar av något som verkar intressant, men sen får man aldrig se vare sig filmtiteln eller vilket releasedatum det är på den..

Kanske därför som jag börjat gå på så många releasefester?

Kanske jag hoppas och tror, att tänk...
tänk om...
tänk
någon av dessa fester kanske är
releasen av mitt liv?

Mannen som ville vara sig själv (2009-09-24 19:53)

[youtube Ul-s-QTuc2I]

Ser detta och inser att även om jag inte känner mig vuxen idag, så är jag samtidigt också så glad över att jag var barn när jag var barn, och inte barn nu när mina barn är barn.

Känslan, tryggheten, närvaron och hela formspråket... Det får hela kroppen, med själ och blod, att le ett sånt där varmt leende som man minns att en morfar eller farfar gav ifrån sig i någon mysig film förr i tiden. De där som satt i en fotölj och rökte pipa och hade så många fantastiska berättelser att komma med. De som aldrig stressade, utan jämt visste att saker löste sig. Den typen, just den typen av leende föds vid minnet av dessa bilder.

Undrar vilken känsla en serie som [1]Ren & Stimpy inger hos våra barn, och hur mycket det påverkar miljön som skapas

[youtube 7UZDmYtT9bk]

1. http://www.youtube.com/watch?v=J-Sakbx3x_s

Möten (2009-09-25 03:24)

[youtube gVra5cOVfL0]

Faschineras av **Sam Spiegel** och **Ze Gonzales** förmåga med sin grupp NASA att få till spännande möten mellan artister...

[youtube XMlm3Uz8s _g]

Kreativa nät (2009-09-25 04:27)

[vimeo 6037430]

Hittar lite spännande och kul saker på nätet: Titta bara på detta [1]LED bord, och den [2]häftig hotelpoolen, eller vad sägs om denna [3]inomhuspool, en [4]dörrspot och en till [5]dörrstop, flera underbara [6]tvättsänk, [7]reklam bänkar, **Yulia Brodskaya's** fantastiska [8]papperskonst, kinesiska **Xia Xiao Wan's** otroliga [9]3d glas bilder, Israeliska **Sharon Pazner's** makalösa [10]papperskonst eller varför inte **Simon Schubert's** häpnadsväckande [11]papperskonst, faschinerande [12]arkitektur, **Istvan Sandorf's** häpnadsväckande [13]bilder, **Yuken Teruya's** helt otroliga [14]pappersskog och **Peter Callesen** enastående [15]pappersurklipp.

[vimeo 4052334]

1. http://www.becausewecan.org/LED_Coffee_Table_The_Wave
2. <http://www.designsigh.com/2008/09/hotel-joule-dallas/>
3. <http://elitechoice.org/2007/12/17/worlds-biggest-indoor-swimming-pool/>

4. http://www.oddee.com/contrib_2560.aspx
5. <http://www.amazon.com/gp/product/B001XCWNAY?ie=UTF8&tag=oddee-20&linkCode=as2&camp=1789&creative=390957&creativeASIN=B001XCWNAY>
6. http://www.oddee.com/item_96808.aspx
7. http://www.oddee.com/item_96750.aspx
8. <http://illusion.scene360.com/art/1281/paper-made-typography/>
9. <http://illusion.scene360.com/3d/4698/3d-glass-paintings/>
10. <http://illusion.scene360.com/paper-art/4104/hand-made-paper-typography-and-buildings/#more-4104>
11. <http://illusion.scene360.com/paper-art/3888/amazing-paper-folded-art/>
12. <http://illusion.scene360.com/outdoors/4931/lego-stacked-buildings/>
13. <http://illusion.scene360.com/painting/4909/the-amazing-sandorfi/#more-4909>
14. <http://illusion.scene360.com/paper-art/2490/the-paper-forest/>
15. <http://illusion.scene360.com/art/801/amazing-paper-cutout-art/#more-801>

grå former av lycka (2009-09-25 04:56)

[1]

Drömde om en lemur i natt.

Hur den fick en mur att le.

Ibland så drömmer jag om så mycket att jag vill leva i min dröm, och ibland blir verkligheten en dröm, och då underar jag bara när jag skall vakna ur den. Fast jag har faktiskt sett en mur le, eller det var ingen mur, utan en husvägg, men den log.

Undrar hur länge den orkar vänta på att få ett leende tillbaka.

Tänk om huset en dag inte ler när man går förbi?

Kommer man då att inse vad man missat, eller kommer man bara att skaka av sig det hela, så som om det vore en dröm, för ett hus, eller mur, kan väl inte le?

- Eller kan den det?

[2]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/Lemur_by_oopsxCRASH.jpg
2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/Lemur_Leisure_1_by_RoxMad.jpg

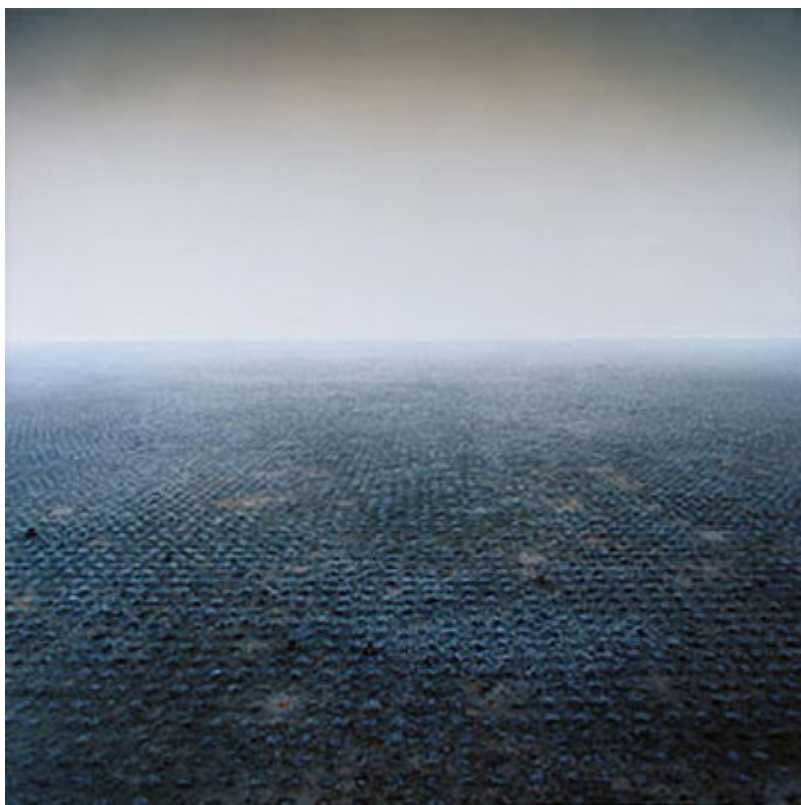
Spår av mögel... (2009-09-25 08:35)

[1]

Det finns tillfällen då det känns som att man bara möglar bort. Det är vid sådana tillfällen det kan vara bra att känna till **Hans Jörgen Johansens** och hans bilder på mögel.

Plötsligt så väcks nyfikenheten igen...

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/crack_big.jpg

Lördag (2009-09-26 16:27)

[youtube SxGQkejcTfE]

Ligger mellan höstgula löv, solvarma kottar, sommarminnesgrönt gräs, blodröda rönbär och vilar till vindens andetag...

[youtube Xw6 _NUgbWtQ]

Ord om en tanke på ett självmord... (2009-09-26 22:36)

Fan. Det får inte hända igen.

Calles död förra året och **Tinas** bortgång tog så hårt på mig att jag gick söner i alla delar man kan. I kväll fick jag ett sms från en oerhört nära och viktig vän, som löd:

”Jag ska försöka ta självmord inatt. För min egen skull tänker jag va egoistisk o för en ggs skull göra något jag vill. Orkar inte va en börda mer. Tack för allt”

Sitter här med en sån stor kump i bröstet och tårarna bara faller... Känner mig så hjälplös. Jag har försökt ta kontakt. Jag har kontaktat de vänner som jag vet kan hjälpa mig nå människan. Men ingen av oss kan komma fram. Personen finns inte inom avstånd för någon av oss.

Just nu skiter jag i hur mycket jag faller, hur ont det gör, hur det svartnar vid sidorna av ögonen.

Det enda jag bryr mig om är att det inte får hända.

Är det egoistiskt?

Men så fan, kalla mig då egoistisk, för det får INTE ske igen. Inte för mig, eller min vän.

Det finns barn som blir kvar.

Ett viktigt problem... (2009-09-27 05:44)

Mitt i allt så ville barnens mor i sedvanlig ordning ha så lite kontakt med mig som möjligt, så hon passade på att skriva en hel del rader fyllda med värderingar, som jag trots allt annat försökte så objektivt. Se det från barnens håll och från ett framtidsperspektiv med den vetskapen som jag har.

(Det hela är en uppföljning av den tidigare tråden: [1]Frånvaro av närvaro från den 16:e September...)

...du vet just simningen är så otroligt viktig för mig och jag vill vara med om den utvecklingen. Det är jätte-viktigt för mig. Föresten ang. simskolan på onsdag hur blir det då? Kan du förklara för Joakim själv att jag INTE FÅR ge honom någonting annat än det som du skickar med? Jag vill inte och tänker inte ljuga och låtsas stå för ett beslut som jag inte har tagit!

Jag svarade:

...Så jag vet precis hur viktigt det är för dig, och har inte ens försökt att hindra dig - med mer än att jag tyckt att Joakim INTE skall lära sig att få en belöning av läsk och/eller godis efter att han simmat/tränat - speciellt med tanke på den övervikten som ligger i hans släkt. Att du inte känner, ser eller har förståelse för det, tycker jag sammanfattar det hela väldigt bra.

Hennes reaktion blev:

Ang. kexchoklad efter simningen så handlar det inte om belöning från mitt håll - det handlar om att vi har mysigt tillsammans på vägen hem från simskolan. Vi har en viss rutin som vi har haft alla gånger vi har varit iväg och simmat. Du har aldrig under alla år sagt något om det tidigare - utan det är något som du har tagit upp nu. Lika mycket som det finns övervikt på din sida så finns det inte övervikt på min sida. Ingen av barnen har någon tillstymmelse till övervikt och en kexchoklad på en onsdag ger inte övervikt. Barnen har tillgång till egna pengar och har en egen fri vilja - det finns ingenting som kan hindra dem från att själva handla en kexchoklad eller något annat godis på vardagarna. Att man kan sträva efter att hålla efter så att de inte överkonsumerar godis är något även jag gör - MEN de är för stora och självgående för att man ska kunna förbjuda dem från att köpa och äta godis. Att se till att de är aktiva och rör sig mycket och simmar och sånt är enligt min mening en mycket bättre effekt för att göra sig av med kalorier - än att ge dem ett förbud som varken du eller jag har möjlighet att se till att det efterlevs. Därför i och med att vår uppfattning skiljer sig ber jag dig att meddela Joakim om vad som gäller för att slippa tjafs om det är så att jag ska åka med Joakim på onsdag. På samma sätt kan inte jag be dig ATT köpa en kexchoklad till Joakim på min vecka om det skulle vara så att jag bad dig gå med honom.

Jag försökte belysa det:

Du säger att det inte handlar om en belöning från ditt håll - det handlar inte heller om det var/är en belöning, utan en rutin, en vana som INTE är bra. Punkt. Det han lär sig är att efter ett bad så för att det skall bli "mysigt" som du sa det, så fikar man, och KROPPEN lär sig att den får en belöning i form av socker. Att jag INTE skulle tagit upp detta om övervikten tidigare är en ren och skär lögn - jag har varit på om det både under och efter äktenskapets slut. Sen hurvida det inte finns övervikt på din sida, så kan vi kolla med din lillebror och din mamma, men det spelar inte heller så stor roll - det finns på min sida, och det ÄR en av våra barns sida. Snacket om att en kexchoklad inte ger en övervikt är lika dumt som jag vet inte vad. Det handlar om att lära barnen en rutin. Man kan ha mysigt på så många andra sätt än att äta onyttigt, speciellt efter att man gjort något nyttigt och bra för kroppen. Jag ser att detta med barnens storhet och eget ansvar pendlar - vi kan alltså inte säga att de inte får äta godis, vi kan inte hindra dem från att köpa - för de är för stora, men bara för en kort tid sedan så var de för små att välja sina egna kläder på morgonen enligt dig (i sommräs). De kan hantera pengar och val om sin hälsa, men inte att klä på sig? Märker du hur absurt det blir när du bara rättfärdigar ditt agerande utan att tänka efter? Vi pratar här också om vuxen ansvar, föräldraroll och vårdnadshavare - och du anser på fullaste alvar att vi inte kan "bestämma" eller försöka styra över vad de gör med sina pengar eller vad/när de äter något? Märkligt förhållande sätt och syn på vuxen samt föräldra ansvar... Du skulle kunna BE mig att köpa en kexchoklad till vår son, och jag skulle förklara för dig det onyttiga med det - men istället köpa något sundare till honom, då jag är med och kan ta ansvar för vad han köper och äter.

Jag vet inte. Slås jag för en dum sak? Är jag fånig? Är jag fanatiskt/trångsynt? Missar jag att tänka på barnens bästa... Jag vet inte längre. Jag trycker/trodde att det var något bra i detta - men samtidigt så tycker barnens mor att jag är elak...

Jag vet inte längre...

Det blev en fortsättning. Hon skrev mer - men inte ett ord om detta med godis/läsk delen, så jag frågade henne:

Sen ÄR jag väldigt nyfiken på detta med godis/läsk delen som du plötsligt bara släppte - hade verkligen varit intressant med din åsikt kring det, då det är en sån viktig sak - fast du verkar ju inte fokusera på vad som är viktigt för barnen, utan bara på vad du tycker är viktigt för DIG.

Svaret blev:

Du får nog fortsätta att vara nyfiken på det - för jag har varken tid eller lust att ägna tid åt att stilla din nyfikenhet. Jag resonerar på ett sätt och du på ett helt annat. Det spelar ingen roll vad jag säger - jag har försökt flera gånger nu att tillmötesgå dig och besvara dina frågor och din nyfikenhet - men det tar aldrig slut. Du nöjer dig inte med att läsa vad jag säger utan du ska analysera och du ska tycka saker om det jag tycker ... Jag har ingen lust och ingen ork och ingen anledning.

Jag valde att bara bemöta det kort:

OK. Du har alltså inte tid till att tänka på dina barns hälsa och se till att deras far förstår din ståndpunkt. Bra då vet jag att du inte prioriterar den delen av deras liv.

Jag måste vara blind. Dum och korkad dessutom, som tycker detta är viktigt och inte ser hennes poäng.

Undrar egentligen om jag någonsin gjort det, eller om jag bara accepterat den, för att jag tyckt att

det inte varit värt att tjafsas om. Vilket blir till ett problem för oss, nu, när jag tycker att mina barn är värda allt i världen - och inte bara socker...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=3260>

Release av fördomar (2009-09-27 06:52)

Expressen skriver: [1]En releasefest för en känd svensk artist urartade i bråk. Men i texten står det:

På fredagskvällen firades ett nytt skivsläpp på en stor lokal i Stockholm. Omkring 800 personer deltog – och när den avslutades klockan tre på natten blev det stökigt. – Jag skulle inte säga att det var så stökigt inne hos oss. Vi fick bara två papperskorgar sönderslagna och ett klistermärke uppsatt på väggen.

Det var alltså INTE på festen, utan EFTER den.

Aftonbladet förnekar inte sig själv då de skriver: [2]Stort polispådrag på releasefest: ”Det var kaos och kalabalik och misshandel”

I texten står det sen:

Det stämmer att det var hög ljudnivå, att polis var på plats och att gäster stördes. Jag vet att två papperskorgar blev förstörda men något annat känner jag inte till. Och jag kan inte kommentera att vakterna skulle ha blivit hotade.

Men man kan konstatera att:

- INGET hände på FESTEN.
- ARTISTEN hade INGET med det att göra.

Den tragiska misshandeln skedde vid fyra, en timme efter att festen var avslutad och alla hade lämnat stället...

Men det är ju inget spännande för media att berätta att en kväll i stan faktiskt ser ut så, nu hade de bara lyckan att kunna koppla det till en artist och en fest, även om artikel rubriker och innehåll inte riktigt talar samma språk - men, det låter ju spännande i allafall...

1. <http://www.expressen.se/noje/1.1721161/en-gripen-vid-svensk-kandisfest>

2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article5859948.ab>

En skugge av förakt (2009-09-27 07:18)

Jag skall inte hyckla. Jag har alltid avskytt **Linda Skugge**. Redan från innan hon började skriva, och låtsades vara DJ, och kom undan med det bara för att hon marknadsförde sig som kvinnig DJ. Sen började hon sprida en bitter människosyn i tidningarna som på något sätt hyllades som något inovantivt och modigt, trots att det bara var trist och människofientligt.

Nu läste jag en ny artikel med henne i på nätet.

[1]”Barn måste no matter what ha flera aktiviteter”

Att barn redan har aktiviteter i sig själva, i sin nyfikenhet och iakttagelse samt rörelse, att de lär sig av allt de gör samt att de har en fantastisk fantasi, kreativitet etc som bara väntar på att få plats - det missar hon. Hon tar bort all tid, och allt eget initiativ för att stressa in dem i en prestationsfälla som bara en egenkär och känslotypad förälder kan tycka är något bra.

Hon pratar om: *"De där färdigbredda hårda mackorna med färskost är otroligt praktiska."*, men nämner inget om ordentlig mat, värme och mänsklig omtanke. Utan in på en mack och köp färdiglagat. Det ger mina barn en ra bild och en sund livsstil, typ...

Hin försöker få ihop det hela kring följande grundresonemang:

Mina föräldrar hade i någon slags välmenande 70-talsanda besparat mig stressen det kan innebära att ha varje dag fullteknad med någon aktivitet. Vilket ledde till att jag knappt hade några kompisar, noll socialt nätverk, ingen kondition, inga muskler och en känsla av att jag inte var bra på någonting.

För att ha vänner behöver man inte ha en aktivitet. Vänner kommer utifrån hur man är som person i de flesta fallen, samt stödet som man får hemifrån. Det verkar hon missa. Hon tror sig kunna köpa lyckan.

Hon skriver sen:

Jag vet hur oerhört skör man är om man bara har två kompisar i skolan och ingen annan. Skär det sig med dem eller om de åker på två veckors semester så har man bokstavligen talat ingen att prata med. Så var det för mig.

Hon glömmer bort sina barn och försöker återskapa sitt liv genom sina barn. Det är inte dem som hon tänker på, utan på att lätta sitt eget samvete. För mig är det viktigare att barnen lär sig ta vara på sig själv. Att de vågar uttrycka sig, utan att någon säger att de är bäst - De skall få den tryggheten genom värme och kärlek samt intresse från mig. Jag skall inte ge dem mitt liv, utan stärka deras liv.

Mina barn skall kunna sysselsätta sig själva - de skall inte försvinna bara för att de inte har någon omkring sig som lyssnar. Linda Skugge lever på andra och att andra ser och hör henne. Det vill inte jag att mina barn skall göra. Mina barn skall vara oberoende. De skall klara sig lika bra själva, som med andra - de skall förstå och känna vikten av att röra sig SJÄLVA - de skall förstå ansvar och handlingar. Inte hur man anpassar sig. Inte hur man överlever. Utan hur man lever och hur man inte sviker sig själv.

Linda fortsätter:

Om mina barn – gud förbjude – skulle bli retade i skolan så har de kompisar på andra ställen. På gymnastiken, på bilden, på tennisen. De blir helt enkelt mindre utsatta när de har många olika aktiviteter som jag gladeligen kör dem till. Dag efter dag, helg efter helg.

Hon har inte förstått det där. Blir de retade i skolan, så spelar det ingen roll om de har kompisar på andra ställen. Det gör ONT ändå. Det går inte att döva eller köpa bort smärtan som man tror som vuxen.

Sen åratar hon om att: *"Dessutom lär de sig att leva i ett högt tempo, så som livet sedan är."* Livet är vad man gör det till, och man har ett ANSVAR för sitt liv. Det går att dra ner på tempot. Om man vågar och har lärt sig att se sig själv, att våga vara den man är - och inte bara smita in i sak efter sak för att försöka anpassa sig till normen av vad andra säger.

Men sen blir jag förbannad. Hon skriver om sina barn:

Och de lär sig i tidig ålder att kämpar man så vinner man den där medaljen och även att alla är olika. Man kan inte vara bäst jämt, tough shit. Det är alltid någon som är bättre, ja men kämpa då älskling, så kanske du blir så bra du också.

Vad hon säger rakt ut är alltså. Du är INTE bra om någon är bättre. Det räcker inte. Du MÅSTE bli bättre för att kunna vara bra. Hur jävla illa låter inte det?

Sen pratar hon om sig själv utan att se det:

Baksidan är att när man är en sådan här ambitiös mamma så får man djup insikt i de mörkaste mänskligaste sidorna som aldrig borde visa sig i dagsljus. Elitmammorna. Det är ett gäng mammor vars barn utgör eliten inom sina sporter och de vaktar sina revir likt hyenor. De hugger direkt när någon eventuellt hot kan skönjas. Detta drabbade min då femåriga dotter som flyttades upp till elitgymnastik och blev utsatt för mobbning av en av de andra mammorna. När trakasserierna till sist fick oss att byta grupp så gick det lika dåligt där. Är det måhända jag som är besviken över att dottern inte fortsätter inom elit och inte kan hantera det? Jag kan lugnt erkänna att jag är superbreviken! För att min dotter har en begåvning som nu bara rinner ut i sanden. För all tid jag lagt ner och som nu inte spelar någon roll. Jag är också sjukt irriterad på min dotter som krånglar och inte vill fortsätta.

Det handlar alltså om att HON är besviken och om all tid som HON lagt ner. Min enkla fråga är: Vart kommer barnen in?

Hon skriver sedan:

Barn är barn och förstår inte sitt eget bästa, jag som mamma finns här för att guida. Barn har ingen koll, det är föräldrar som bestämmer och vet vad som är bra och ser vad ungarna har talang för.

Saken är tyvärr den att hon inte heller förstår BARNENS bästa.

Hon avslutar allt med: *"Och era åsikter skiter jag faktiskt i."* Frågan som ligger kvar med en äcklig bismak är: Säger hon det till oss andra vuxna, eller är det möjligen till sina egna barn som hon säger det?

1. <http://www.aftonbladet.se/debatt/debattamnen/familj/article5856924.ab>

Ställer in! (2009-09-27 08:55)

Jag ställer in all min närvaro i dag. På alla plan och alla sätt.

I väntan på att få livstecken.

Har inte sovit en blund i natt....

[1]

Jag fick en fråga utifrån en affisch utanför en kyrka där det stod *"Om Gud finns - vad skulle du vilja fråga honom?"*...

Skulle jag träffa gud, så känner jag att min spontana fråga skulle bli: *"Så, vad säger du om vädret?"*.

Jag har alltid lekt med tanken att alla människor duger. Dug. Det är vad jag ser när jag ser dem. De duger. Men när man vänder på det och ser det från deras håll, så säger de ofta att de inte gör det, och de kan inte se vad man menar - vilket i och för sig är förståeligt. för ordet som syns från deras håll, i deras själ, är: Gud.

Det är vi som skapar. Det är vi som vilar. Det är vi som dömmar. Gud är individen som lever.

[2]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/IMG_0571b-copy.jpg

2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/IMG_0570b.jpg

Som andra inte sett (2009-09-27 20:19)

Varenda por av mig har lagt sig ner. Själen är helt slut. Även andetagen vilar.

Vännen andas. Vänner tar sig genom en dag till.

Jag faller.

Helgen har påverkat mig enormt.

Måste vila. Måste låta bli. Måsta få låta bli att vara.

Tankar spinner och känslor rinner, hjärtat brinner och tiden hinner inte med att tappa sina visare, så vi står där tillsammans. Jag och tiden, med armarna fulla av visare som vi inte orkar bära. Visar som pekar åt alla håll, men ingen svarar på vart vi skall eller vart vi varit.

Skall köpa post-it lappar och tejpa för klockan, så jag kan skriva min egen tid. När de sedan faller ner, så blir det som solljusets skimmer över morgonens hav - om jag nu inte köper neon turkosa post-it lappar. Då blir det samma sak fast i färger som gör att andra inte ser eller förstår. De kommer bara att säga: *"Men det där är inte gult? Så där ser inte solblänk ut!"*. Så är det. För dem. Inte för mig. I mina ögon brinner havet och elden rinner, allt under en turkus sol, där vi skapar färger som andra inte sett...

Att vara ALLT (2009-09-27 22:25)

"När solen är nere och månen uppe lägger jag mig ner i solen och månens befäl i väntan på att kroppens styrka ska vakna och komma tillbaka under månen och solens underbara vals"

Den texten skrev min äldsta son idag. Han är tolv år. Han måste vara som en bra lagrad ost eller wiskey eller något, för att vara så fantastisk så ung.

Han inledde sin blogg häromdagen med orden:

”Dagen började när ögonen öppnade sin ljuva upfostran av dagens sken...”

Han är bara så fantastiskt underbar.

[youtube SR2yu0-TffM]

Mänsklig nätthet (2009-09-28 02:42)

Jag läser **Lisa Magnusson** krönika [1]De inser inte att de skapar ett rättsosäkert monster på Aftonbladet:

Och det är bara grädden på det svarta sorgemoset. I Hadopi-lagens Frankrike kommer vem som helst att kunna dömas för fildelningsbrott.

Ja, visst är det sorgligt att vem som helst skall kunna drabbas. Tänk vad märkligt att alla skall vara lika inför lagen. Barn som vuxna, ungdomar som politiker.

Hon avslutar med orden:

Vi pratar om brott mot upphovsrätten här. Var är proportionerna?

Vilka proportioner? Är det straffet för att bli *fäld* för fildelning, eller är det att hon själv tappar proportionerna mellan brott och något så simpelt som internet. Det går inte att bli avstånd från det. Men däremot så kan man få straff för sina brott så att man inte kan använda det. Lite som en rattfyllerist som blir av med körkortet. Vart är proportionerna där? ”Människan måste ju åka till jobbet?!”... Fast det kan människan, det vet vi alla - det finns kommunala sätt att färdas på.

Detta med internet ÄR nytt. Men tillräckligt gammalt för att folk skall ha glömt bort hur det funkar i verkliga livet.

Gör du fel, så får du stå för det - det går inte bara att göra en ny användare eller försöka gömma sig bakom en proxy.

Man pratar så mycket om hur politiker och mediaindustrin måste förstå tekniken och hänga med i tiden. Man måste förstå att detta är framtiden. Saken är det att man samtidigt också måste förstå att på PRECIS samma sätt som man kräver att media industrin skall ta ansvar, så måste man lära sig att göra det själv också.

Gör du fel. SÅ blir det inte rätt, bara för att du inte tror att någon såg dig.

....[2]Ricky kommenterar helt klockrent som vanligt.

Sofia Mirjamsdotter har också på Aftonbladet debatt en riktigt intressant krönika om [3]Nätthatarna tål inte ljuset.

Det hon tar upp som är så intressant är att det är en liten grupp människor som översvämmar
1238

kommentarfälten med sina åsikter och i de flesta fall hat... Och just detta gör det hela så fantastiskt bisart och komiskt. Denna lilla grupp kritiserar ofta samhället och media för att vara toppstyrt, kränkande och helt blinda inför sk. *vanligt* folk.

Ser du vart jag är på väg?

Är det inte precis det som de själva är? De sitter där och anser sig själv veta vad som är bäst, tala för hela svenska folket och så vidare. Ganska kul faktiskt, om det inte var så att deras åsikter och ord är så obehagligt elaka.

Sofia tar även upp det hela i sin egen bolag, och skriver vidare om [4]Myter och sanningar om köpta journalister, censur och yttrandefrihet:

Ofta är det en enskild reporter/journalist som får klä skott för all kritik. "Journalister" är opålitliga, "Journalister" har ingen etik. "Journalister" gör si och så. Vad som glöms bort här är att de flesta journalister är lönearbetare. Anställda. De har en arbetsgivare som talar om för dem vad de ska göra. och delvis hur de ska göra det. En enskild reporter kanske vill gräva djupare, fokusera på andra frågor, jobba med egna idéer men där finns ofta en chef och en tidning att fylla, och produktionskraven är höga. En tidning har förutom journalisterna dessutom ägare och en styrelse. Ägarna är i Sverige i dagsläget några få, som äger de flesta medierna. Och ägarna vill ha pengar. Så finns en styrelse som ska försöka tillfredsställa ägarnas önskan om vinst. Sedan har vi ledningen på de enskilda tidningarna, som ofta består av en vd som håller i pengarna och en chefredaktör som håller i det redaktionella och är ytterst ansvarig för det som publiceras. Så har vi såklart läsarna.

Hon tar sig tid att bemöta folks kommentarer som: *"u får vi veta sanningen tack vare nätet", "Ja det måste vara jobbigt att som "journalist" inte ha ensamrätt på sanningen längre. Usch så odemokratiskt att även pöbeln får komma till tals!"* och *"Nu så många andra tagit bladet från munnen och skriver det som svenskan folket vill höra o läsa. Då kommer det här dravlet om hets på nätet, vilket skämt."* för att ta några citat.

Det som jag kan undra i en stilla ensamhet när jag läser vad de skriver. SKulle de själva gå med tankvärk till vilken tandläkare som helst, bara för att det satt en halvtafflig lapp "tandläkare" handskriven på dörren eller skulle de lämna i sin nya bil på servis till en en bilfirma som låg på en mörk bakgata som de aldrig hade hört talas om? Bara för att en markad blir fri och öppen för alla, så betyder den inte att den blir bra.

Jag minns hur alla radiomänniskor hatade den statliga radion när vi började med närradio, och sen när reklamradion kom så skulle det verkligen bli ändring. Jag har dock ingen större skillnad på dem. Sen kan vem som helst lägga ut sin musik på nätet också. Men jag ser inte så många som pushar för vem som helst.

Jag ser mer människa som försöker

pusha

ner andra människor
och andras skivor
över en klippa

för att de

inte gillas.

Det var en gång min bild av vad censur var.

Tänk vad tiderna ändras

1. <file:///localhost/mnt/ext/blogbooker/tmp/w1d9fp2x/w1d9fp2x-body.tex lynx.html>
2. <http://ricky.nu/skrev/det-rattsosakra-monstret-gar-att-undvika-valdigt-enkelt/>
3. <http://www.aftonbladet.se/debatt/kronikoror/sofiamirjamsdotter/article5856088.ab>
4. <http://blogg.aftonbladet.se/1/2009/09/myter-och-sanningar-om-kopta-journalister-censur-och-yttrandefrihet>

Jorden går under! Jorden går under! (2009-09-28 02:50)

[youtube Xuve-Ms- _x0]

Ibland blir man bara trött och förstår plötsligt varför cirkus traditionen tagit slut. Clownen och Elefanter finns numera på nätet.

Hela tiden

[1]<http://blogg.expressen.se/stopnwo/>

1. <http://blogg.expressen.se/stopnwo/>

Själv gud (2009-09-28 03:05)

Det har varit en tung helg med känslor

Men så trillade jag över ett par ord som faktiskt fick mig att le: *"Det är genomgående de som upplever sig själva som mer eller mindre maktlösa offer för världen och mänskligheten, som blir väldigt aggressiva när de ska kritisera andra – eller åsikter/förslag."*

Varför ler jag?

Är det inte så?

Är det inte de maktlösa och offren som är aggressiva och kritiska?

Jo, och det är därför som jag tror på mänskligheten, och föraktar det elitiska samhällets värderingar.

Det hela blir till ett skämt när man blanda tankar om t.ex. Wicca med ett synsätt likt ovanstående. Det blir så uppenbart att man inte förstått sakens ursprung. Man är så omedveten om sig själv och har ett sånt behov av att lyfta och försköna sig själv, att det blir rätt och riktigt. Det är precis som om människan skulle tro att den var jordens konung och att om det fanns en gud, så såg den ut som oss. Tänk vad vansinigt korkat det vore om man skulle tro något sådan?

Sanningen blir: *"Har jag inte rätt? Det är de som blir slagna som skiker mest?".* Men varför de skriker och vem som slår dem är aldrig något som ens funderas över och kring.

Men saken har alltid flera sidor, en av dem kallas för historien. Och i den kan vi läsa om hur stolta, starka, trygga och vilken totalbrist på offerkänsla som det funnits hos alla som ställt sig upp mot regeringar och förtryck. De får visserligen höra att de är svaga, och han kommer ofta med logik över deras huvuden med ord som inte grundar sig i problematiken - utan i vad den sk. överheten vill se.

Det är inte under de flåtta finmiddagarna och vid vinnarnas bord som framtiden skapats, det är

inte där som problem lösts eller uppfinningar fötts. De skapas i tryggheten av människan som tror på sig själv, utan att behöva mäta sig mot andra. Människan som formas utan en tanke på att vara bättre än den andre eller bakomliggande tankar på människors syfte med sitt agerande.

Det är de.

De som jämt får ta smällarna, utan att se det som slag. Det är de. De maktlösa offren som är de som styr framtiden och vinner livets hjärta.

Men det är också så att varesig hjärta eller framtid är av intresse för de som tror sig ha makt. De som tror sig kunna kontrollera makten, vet också att de inte kan ha den för evigt - därför har de inget intresse för varesig evigheten eller framtiden.

De nöjer sig med att trycka ner de som de står på idag. De har inget behov av att se dem eller ens sig själva. Så länge som de kan få sin yta att se bra ut och glänsa lite extra någon gång, så är de nöjda.

Det är vad allt handlar om

för dem

att vara nöjd

Livsankare (2009-09-28 03:43)

[youtube TaIpdMZN3E0]

*"Even when you're gone
Somehow you come along
Just like a flower poking through
the sidewalk crack and just like that
You steal away the rain and just like that"*

När historien målar på min rygg (2009-09-28 11:08)

Ord är äventyrliga, det rycker och drar i dem. Tex. "vill se och vilse". Under en av Konstakademins s.k. högtidsdagar (skolavslutning) på tidigt 60-tal (?) höll författaren Lars Ahlin en föreläsning. Han citerade (ur bibeln tror jag): "Seende ser de icke, hörande hör de icke". När det gäller konst förefaller det som man i alltför hög grad tar stöd av intellektet/medvetandet. Man VILL se. Då går man ofta VILSE. Jag läser ett uttalande av Matisse: "Det går inte att ställa upp några regler, allra minst skriva ut några praktiska recept - det rörsig inte om någon industri. Hur skulle det för övrigt vara annorlunda? När konstnären har gjort någonting bra har han, utan att ens vilja det, överträffat sig själv. Han kan inte längre förstå vad han gjort. det viktiga är inte att man frågar sig hur man skall nå målet utan att man försöker leva med sitt material, att man låter sig genomträngas av alla dess möjligheter".

Det är underbart att få mail från min far. Det är som att lyssna på när historien målar på ens egen rygg.

Det är bara att blunda och leva sig in i bilden där ens egen konturer utgör grunden för nya färger...

Kris för Brown (2009-09-28 11:48)

Så troligt snyggt gjord. Ingen av de medverkade är med i videon ;)

[youtube MTw5wZXunyU]

Inte mina eller vår (2009-09-28 12:07)

[1] Detta är bilder av hur jag ser hösten när jag inte tar den.

[2]

[3]

[4]

[5]

[6]

[7]

[8]

[9]

[10]

[11]

[12]

[13]

Men jag kan se en vinter också...

[14]

Snart hoppas jag färgerna kommer
så att jag också kan ta bilder som de
som tagit dessa

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/pvWQfnEuTh9dr8cWby.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/12145296061TmXs1B.jpg>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/1221310632S5xJ11L.jpg>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/1226156292APetC6y.jpg>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/1226695546D9dT7Am.jpg>
6. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/1236079737yMcqnLb.jpg>
7. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/1246604483Yr4iD1c.jpg>
8. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/1247298008qPREJvG.jpg>
9. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/1252935132Qf7JUyY.jpg>
10. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/1253857844zCJs6Tj.jpg>
11. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/125200510373jR1mY.jpg>
12. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/m2y7h41vJhha.jpg>
13. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/S7IaWHBSxd1FdZMGjL.jpg>
14. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/09/1253857942CQM9njh.jpg>

Meningen över glömskan och livet! (2009-09-28 18:13)

Jag fick ett mail från andra sidan rummet:

-

Jag klättrar upp i träddet och där sitter du och kollar ner på mig men inte med den oroliga blicken över om jag skulle ramla ner eftersom du tror på mig så klara jag allt utan minsta bekymmer men jag är orolig, du hjälper all men glömmet dig själv. Tillslut trillar du kanske ner och det skadar inte bara din kropp utom dina vänner. Vad skulle vi göra utan dig? Jo, vara vilse i livets ironi och kanske aldrig komma fram till solens strålande vila på oss. Så för att omvandla en meningsrik text till en konkret mening så säger jag kort: - Du är som vi, lika i allt. Men vi är inget utan dig, så kom ihåg dig. Du är lika viktig! Mvh/ din son som alltid älskar dig!

-

Förstår jag hur mycket jag betyder för honom, nej, men förstår jag hur mycket han betyder för mig, ja.

Han är skörden av mina tårar, och livet som skapas i mitt ljus.

I verkliga livet... (2009-09-28 22:12)

Det är så många som pratar om hur nätet är vår framtiden. Många som inte ser sitt eget agerande på nätet, eller hur nätet faktiskt är...

Ibland behöver man se hur det verkligen är..

IN REAL LIFE

Chatrum IRL

[youtube mQ1Dyof6dYw]

Trådkommentarer IRL

[youtube vzgEi_u9-88]

[youtube yAGxK7i2E4g]

Onlinespel IRL

[youtube qYsCd-g_lfo]

Wikipedia IRL

[youtube eaADQTeZRCY]

Minesweeper IRL

[youtube LHY8NKj3RKS]

och klassikern...

Matrix på Windows XP

[youtube yX8yrOAjfKM]

samt slutligen...

Pac Man: The Movie

[youtube fWL6j0SvqV0]

Nått når då... (2009-09-29 01:06)

[youtube tX_KV7SvDCI]

Morgondagen var löst sa de

Kanske var det

därför

som framtiden rann
mellan deras fingrar
och gick till spillo

[youtube -veEBTHdqFM]

Bli det man var (2009-09-30 03:05)

Hittade min första blogg från 2005
har lagt in inläggen

här
nu

också

[youtube KQ22moGRqVM]

5.10 October

Att ge och få (2009-10-01 01:59)

[1]

”Ger dig en ask. Den här asken är så liten att du inte kan se den, men den är samtidigt så stor att den kan rymma alla känslor som du någonsin kan känna. Kom ihåg det. Kom ihåg det när du känner att något är för stort. Det är aldrig större än asken som rymmer dem. asken som är så liten att du inte kan se den. Kom ihåg att när du tror att ingen bryr sig om hur du känner, så finns det dem som bryr sig så mycket att de ger dig deras fantasi utan gränser. Med en ask som du inte kan se Varsågod.”

[youtube IJYqNxvofmQ]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/ask.jpg>

Drömmen om att dömas (2009-10-02 01:18)

Du är Du Jag är Jag Vi är ingen alls om inte Andra får Dom över oss

[youtube iYhCn0jf46U]

1246

drömmen av att bosätta sig (2009-10-02 03:08)

[1]

Ibland så kan så kan man kliva ur en dröm och titta på verkligheten utför den.

suck*

[2]

En vän hade köpt vattenfärget till sig själv i en leksaksaffär. Tror alla vuxna skulle behöva köpa något till sig själva där, då och då...

Som såpbubblor.

Tänk att blåsa dem i höstvinden och låta dem få fånga upp lövens färger?

Jag saknar naturen, och en kreativ värme. Möter folk på staden och ser delar av det jag söker i skratt och leenden, i rena klädesplagg som utstrålar värme... Jag saknar det. Håller på och letar. Vet att jag kommer att såra människor, men funderar hela tiden på hur jag skall få dem att hata mig mer än deras egen sorg - för jag vill dem bara det bästa, men kan kanske inte alltid ge dem det - men de skall inte få känna att det är fel på dem. Det är bättre att jag tar det på mig.

jag kan se mycket i livet, många gånger mer än vad andra ser och t.o.m. än vad som syns - men det finns en sak som jag inte kan se. Mig genom andras ögon.

Jag vill se lövens färger genom såpbubblor... En solig dag ska jag köpa såpbubblor och göra det.

Jag skulle vilja ligga på rygg med halvöppna ögon och spinna.

Jag vill vara djuret. Den vilda omhållen av värme, och fångad med tillförsikt.

Berätta för mig när du sett lövens färger genom såpbubblor.

Man skall inte hata sin sorg, för utan sorgen så kan inte lyckan finnas. Kom att tänka på det. Man säger ofta att livet, lyckan, och ibland till och med sorgen försvinner i ett ögonblick. Och det är vad allt handlar om. Ögonblick.

Öppet och stängt..

Det egna sorlet.

Soregen

Min äldsta son har ett arbete i biologi till skolan. Det handlar om Livet: "Vad är liv?"...

Jag svarade honom. "Det är närvaron av döden".

Kan man se det, så ser man också att varesig sorg eller död är något farligt - men det är samtidigt inte samma sak, trots att det hör ihop. Därav kan jag inte hålla med om att "Hat skapar mörker...", för - för mig - så skapar mörkret möjligheten att se det svaga ljuset som döljs av ljus.

Back on the road I never chose

[youtube zo-yrXmzZqo]

Four hundred miles talking to myself
Me and your memory end up here
I tell myself I'm gonna be alright
But it's still not clear
Did I just miss The last exit to Eden

1. <http://bovision.se/description/description.aspx?banner=1&guid=91398126>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/sommarminnen.jpg>

Molnen sätter sig ner (2009-10-02 14:48)

"Har du tänkt på hur många liv det finns? Då menar jag inte varelse liv liksom utan alla olika sätt att leva ett liv"

Just nu kan jag bara tänka på hur många olika sätt som min äldsta son kan få mig att le på, bara genom att han delger mig sina tankar. Tankar som står av sig själv, går sin egen väg, och får en att tänka efter utan att bara nöja sig med ett "oooh" eller "aaaah". Tankar som ger kraft till nyfikenheten, samtal och känslor.

Jag ifrågasätter mig ofta och mycket. Jag tvivlar på mig, mitt uppsåt, min närvaro, min frånvaro och min uppenbarelse. Men i frågan som min son sätter vid mina fötter, blir jag lugn men fortsätter att röra mig. Hans frågor får mig inte att tappa fart, de ger mig vind i seglen, de ger mig näring för att fortsätta.

De drar fram min dröm och låter den få bada i dagen.

Han är mitt hav. Min yngste är mitt land. Jag har min vind. Men jag söker min himmel, så att vi alla kan vila oss i molnen.

Blind genom andras ögon (2009-10-02 23:49)

[youtube fuhaFdBuwp4]

Jag behöver stanna upp mer Dag berör andra

Tankarna snurrar stillastående idag och ingen annan än jag kan nog sätta ihop dess pallett till något annat en en enfärgad sörja. Jag vill så mycket, men jag känner att det tar stop. Lite som att ställa sig vid sidan av dörren och försöka trycka handen genom väggen till andra sidan

[youtube kokGh5XWQ8U]

Spinna som en natt Spinna runt i sängen utan att kunna sova. Spinna Springa, låta tankar ringa, rinna av Hav som bara blir till regndroppar.

Det slår mig varje gång jag kommer ut - att jag skulle velat sitta i en grässlånt vid skogen, eller mot en träd vid vattnet. Känna doften av fuktiga löv och kylans smekande värme.

Jag vill höra mindre ord, mer känslor. Utmanas mer och känna att jag också utmanar.

Jag vill få dig att titta...

[youtube 5gWD4g63RNI]

...när du blundar

Men alla målar bara med blyertspennor av graden H1.

Skulle vilja säga att jag är som *livet*, det där som man känner och vet inom sig vad det är - men som ingen vågar ta tag i. Ingen vågar uppleva, och ingen har tid att känna. Antingen gömmer man sig bakom trygga fästningar av livslögner, eller så springer man - även då man tror sig sitta stilla - ifrån sina livslögner. Men det vore en lögn om jag sa att jag var det.

ytterligare en

livslögn.

Godnattsaga (2009-10-03 01:09)

Mina sagor är inte som dina...

[youtube PRWKbxap1MQ]

..är det därför som jag inte sover som du?

Behov (2009-10-03 11:30)

[youtube 1wGy9bSIW _M]

Jag behöver utmaningar
Jag behöver nya kläder
Jag behöver kreativitet
Jag behöver natur

[youtube 9x6YclsLHN0]

Hur gör man när man har ett behov, men inte tror och inte har ett följe till en kunglig eller furstlig familj vid sin sida, utan går helt själv?

[youtube DVvaiQsmJO0]

Höstvinterstormar drar i mig längs den låga solens kastade minne

[youtube FZlylOPIoCs]

Gudatro (2009-10-03 17:50)

Ge upp

dig själv

[youtube DS3yyTQo _EQ]

Hittade inte någon tro alls när jag kollade upp en grupp på Youtube, men jag hittade något som låter intressant och kommer att fylla

De gör en form av sk. *NU Metal* där melodier, growl och rap blandas med rif över en stark industrial känsla.

Sånt är spännande tycker jag.

[youtube kh8DmKrTRj0]

[youtube U45NfWSX-Vk]

1250

[youtube 1oi _dwoBXgk]

[youtube 4UxuorDlNdY]

[youtube xNGckHZpC7o]

[youtube eFCgHHTymlo]

När jag hör en låt som *"Eternal"* så slås jag av tanken av hur det skulle kunnat låta om t.ex. **Q-Bert** varit med på ett hörn...

[youtube ZKD0dJvaPOU]

[youtube cSl0xQp5xJM]

Exploatera min själ... (2009-10-05 05:08)

[1]

[youtube FBjEnXtHa2I]

Natten har gått till att gräva ner mig i 60-70-80-talets förfall... Det har varit möten med regisörer som Jess Franco, Tinto Brass, Jack Hill, Joe D'Amato, Lucio Fulci, Dario Argento, Umberto Lenzi, Russ Meyer och Abel Ferrara samt ett trångt filmspectrum som spänts mellan Ilsa, Dolomite och Linda Blair.

[youtube LnnCSdXnYZE]

Kanske är det en jakt efter min egen ungdom, att få vara en hjälte för mina barn och kanske för att få visa att jag i allafall är lite ofin och farlig...

på låtsas...

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/black_gestapo_poster_01.jpg

En magisk höstblomma. (2009-10-05 06:30)

Jag ser alla fel och brister, alla erfarenheter och tankar, allt det som finns inombords och bara väntar på att få komma ut och blomma. Trots att det är höst.

“I can’t stand to see the slaughter, but still I eat the meat.
I can’t stand dishonest people, but still some times I cheat.
I can’t stand this air pollution, but still I drive a car.
Maybe that’s the reason why things are like they are.”
-Tower of Power

Färgar av mig.... (2009-10-05 14:46)

[youtube zMh3O9Rw8us]

Bortom det blå Jag såg en man vada ned i vattnet Jag frågade vart han skulle gå Han sa: Jag går dit benen bär mig Det ska inte va svårare än så Han talade om himmelen och havet Han valde de slitnaste ord Men orden fick liv då de kom ur hans mun Ja, det var som om jag plötsligt förstod Att vi är många som talar om havet Men få har havet i sin blick En gång mötte jag en man med såna ögon Men ingen jag frågat vet vart han gick Och vi är många som talar om himmelen Men få kan förstå en evighet Jag såg en man, han bar himmelen inom sig Men var han finns nu finns det ingen som vet Jag såg en man vada... Att vi är många... Han såg solen i ögonen Han va lätt som en vind Han såg bortom det blå på himmelen Då han gick föll en tår på min kind För vi är många som talar om havet Men få har havet i sin blick En gång mötte jag en man med såna ögon Men ingen jag frågat vet vart han gick Och vi är många som talar om himmelen Men få kan förstå en evighet Jag såg en man han, bar himmelen inom sig Men var han finns nu finns det ingen som vet Lisa Ekdahl Bortom Det Blå

en verklighet i fantasin (2009-10-05 18:49)

Ibland så börjar man undra vart fantasin kommer ifrån..

[1]<http://movies.nytimes.com/movie/338731/Jesus-Christ-Serial-Rapist/>

Nog för att vi haft *Return Of The Killer Tomatoes* med **George Clooney**, den andra i en kvartett filmer som iklunderade *Attack Of The Killer Tomatoes*, *Killer Tomatoes Strikes Back* och *Killer Tomatoes Eat France* ("When good vegetables go bad!") samt **Lloyd Kaufmans** *Toxic Avenger* filmer m.m.

Men detta kändes liksom lite utanför de omedelbara tankarna på något som skulle vara ovänta.

Funderad lite på varför jag plötsligt fått ett sug efter alla dessa exploitation, mondo, sleeze och gore filmer...

Men sen fick jag se Herberts och **Maskinens** nya video till senaste singel: "*Dansar med vapen*" och inser att detta med exploitation, gore, mondo och sleeze, verkar vara något som ligger i tiden...

[youtube b0NRtVzjHdQ]

Vart ligger min *Cannibal Holocaust* och *Ferox* kopia nu?

1. <http://movies.nytimes.com/movie/338731/Jesus-Christ-Serial-Rapist/overview>

Tystnadens ljud (2009-10-05 19:12)

Ibland har man planer, ibland blir det något helt annat.

Mammas väninna skulle ut med mammas hund. De lämnar lägenheten med plötsligt hör mamma ett hjärtskärande skrik. Då har hon ramlat, slagit ansiktet, blod, blod höften hade gått ur led. Otäckt att man aldrig förstår hur oväntat och nyckfullt det nyckfulla och oväntade egentligen är.

Var själv ute och handlade idag med iskalla fingrar och bara njöt. Jag insåg också varför jag mådde så bra, för mitt minne av hösten *här*, är från förra året. En tid då jag kunde börja andas igen och jag mådde bra på alla plan. Det var längesedan som jag var så lycklig i livet, både före och efter. Inser hur mycket jag faktiskt trivs här hemma. Detta är *mitt* hem. Jag glömmer bort det ibland och inser att jag måste vårda det bättre - och verkligen ge tillbaka till mig själv, och inte alltid springa, bara för att jag kan springa.

Tänker på **Robert Brobergs** "*Spring inte så fort Pappa*":

[youtube vxzXoWvm46M]

och **Daniel Boones** orginal:

[youtube MVIutQbzetY]

Dessa barnlediga veckor är konstiga. Det blir så körigt när man vill hinna göra det man inte hann förra veckan då barnen var här, det man skall göra denna vecka, och det man inte kommer att hinna med nästa vecka då barnen kommer igen -allt på samma vecka. Samtidigt som man saknar dem så att man går sönder.

Det spelar ingen roll hur högt jag spelar musiken. Saknaden av ljudet från deras andning och hjärtslag hörs och känns ändå...

Att fixera minnet (2009-10-06 09:54)

[youtube _g7TmR9c2Fs]

Cubaton - El Medico (2009-10-06 19:39)

Hösten är underbar i sig, men många ser den som mörk, blöt, blåsig och på andra sätt som de kopplar ihop med något otrevligt.

Idag såg jag hösten
ur mina ögon

på Bio

Blev bjuden en förhandstest visning på Sergel i Stockholm.

Det var som att under 82 minuter se höstens färger födas och inser vart de virvlande bladan fått sin rytm ifrån. Våra fåglar flyttar söder ut, men mellan dess vingslag så för de hit doften av Cuba. Vi kallar det höst och tror att det beror på kylan - men det är svetten, kampen, glädjen och livet från Cuba och de andra sydliga länderna som träffar oss som ett minne av hetta. Minnet är inget som är, utan något som känns.

Så när du går ut och känner att det är kallt, titta på löven och känn dess färggranna värme - eller ta dig till en biograf och se **Daniel Fridells** kommande film *Cubaton-El Medico*.

[youtube 6jp5EepD2bs]

En underbar överraskning om verkligheten, om att kämpa, att leva, att ta ansvar, att uttrycka sig, att våga, att stå upp för den man själv är - både inuti och utanpå. Att se det som format en och att tillåta det röra en framåt.

Precis som när löven faller för att dansa i sina glödande färger.

På riktigt.

I morgon skall jag göra en lövhög för att falli och kasta upp löven i luften kring mig.

Jag tror att även vi vuxna behöver göra det.

Vi behöver
lyssna
på naturen
när den sjunger
och

tilllåta den göra det

för det är dess själ

Precis som El Medico's...

[youtube m29LmyosiTc]

It's time to fear the son of GOD! (2009-10-06 22:15)

Känns kopplingen musikal, kung-fu, techno, Jesus Kristus och vampyrer samt präster i tuppkammar med nitbälten och goth som given blandning? Tydligt tycker folket bakom filmen "Jesus Christ - Vampire Hunter" det...

*När vampyrerna inte längre fruktar solen
så är det dax
för dem att frukta GUDS SON!*

[youtube 4LRiypcaIX4]

Omedveten svärta (2009-10-07 16:16)

”Subconscious Cruelty är ingen skräckfilm i klassisk mening, snarare en surrealistisk resa genom en mardrömsvärld med syfte att öppna våra ögon för det monster människan har blivit. I fyra sammansvetsade sekvenser krossas våra illusioner om de stabila punkter vår tillvaro vilar på. Familj, kärlek och religion presenteras i dess mest perverterade form och inte ens Moder Jord går säker... Hyllad av publik, fruktad av myndigheter; Subconscious Cruelty befäste Karim Hussain - Kanadas enfant terrible - som en av vår tids mest kompromisslösa nya filmskapare. Sedan debuten har han fått sin konst beslagtagen, beskyllts för obscenitet, och massakrerats av censuren världen över! Nu släpps den för första gången i en oklippt svensk utgåva!”

Abstrakt och surrealistiskt, men ändå väldigt vackert och talande...

[youtube YsdkIVNqeMQ]

Att segla på ett löv (2009-10-07 16:20)

Jag vill komma ut ur mig. Ut på landet. Sitta i naturen, ha kallt gräs under fötterna på morgonen. Sitta uppkrupen i en soffa med varmt te och se film på film medan regnet slår mot fönstret. Skriva vid skenet av ett stearinljus. Samtala med skuggorna som åhörare. Jag vill komma in i mig...

Det är som att försöka hålla fast sommaren genom att limma fast löven vid träden

Man vill så gärna, så mycket, men sen så går det inte. Tro mig det handlar inte om vilja, eller att man ger upp. Tvivla aldrig på hur jag kämpar. Men alla slag vinnas inte, och ju fler man förlorar desto tydligare blir ens svagheter - men istället för att hinna skydda dem, så träffas de gång på gång - så någon återuppbyggnad inte hinns med.

All kraft går till att överleva.

Min röst är det första som där, därefter min handling. Men när jag är tyst och livlös, så försvinner intresset för mig. Jag är redan fälld, då kan jag sakta återuppbygga mig. Ingen, och igen.

Jag vill sätta mig på ett glödande höstlov och bara segla bort med livet...

[youtube zg-ivWxy5KE]

Att bara

få

vara

mig själv

och möta livet, istället för att ständigt hjälpa och skydda andra.

Spelar sjuk (2009-10-07 17:51)

Fick en fråga: ”Varför gillar du inte o spela spel?”

Jag lärde mig som ordblind och dyslektiker via spel som alfabet att jag inte var värd mycket, och via

spel som trivial pursuit där folk kunde svaret på frågorna för de kände igen baksidan på kortet, att jag inte kunde något - och i alla de spel som jag behärskade såg jag hur andra blev ledsna när de förlorade.

Fick ett svar: "*Vad sjukt att det ska bli så när spel ska vara gemenskap o underhållning*"

Jo, men det är som livet - gemenskap och underhållning är för dem som passar in i mallen och inte bryr sig, alla de andra är antingen de som inte får vara med, eller dem som underhållningen bygger på...

Himmlar med själen... (2009-10-08 00:23)

[youtube 83Qibywk3U]

Heaven's Joke Crazy I Talk to the sky For this is heaven's joke Water flows The mountain knows
For she is old and wise Crazy me Talks to the trees This hole it is my home Circles end Where I
begin For everything is whole It's easy to kill me Cuz I'm like the water Sunshine Is mine And your
time Is over Silent I Lie in her side Her beauty makes me choke And down below the fire grows And
so we are alive She die in me So I can see A world I've never known Then again so far within I'd
rather be alone. It's easy to kill me Cuz I'm like the water Sunshine Is mine And your time Is over
Arrows fly through frozen sky Their fire leads me home Vessel shines for life is light This universe
was mine Now begins where before ends So this robe has it's time Circles end where I begin For
everything is whole It's easy to kill me Cuz I'm like the water Sunshine Is mine And your time Is
over

[youtube qkQx0bHtgjk]

First they created sin so they could win Then they built the cages they could put us in Then they
took away our tribes and gave us jail Then they took away the Earth and gave us hell The Bible
is bullshit, the Koran is a lie The Bagavad Gita did not fall from the sky These are the books that
are written by men They've caused wars, now follow if you can

Lyssnar efter tonerna... (2009-10-08 03:29)

[youtube spF9Jp1eEVA]

Peace, is what they tell me Love, am I unholy Lies, are what they tell me Despise, you that control
me The peace, is dead in my soul I have blamed the reason for my intentions, poor Yes I'm the
one who the only one who Would carry on, this far Torn, I'm filthy Born, in my own misery Stole,
all that you gave me Control, you claim you save me The peace, is dead in my soul I have blamed
the reason for my intentions, poor Yes I'm the one who the only one who Would carry on, this far
Peace, in my head Love, in my head Lies, lies lies lies in my head And peace, is dead and my soul I
have blame reasons for my intentions poor Yes I'm the one who The only one who would carry on
this far The peace is dead and my soul I have blame reasons for my intentions, poor Yes I'm the
one who The only one who would carry on, this far

[youtube _IooIZbqcBs]

Målar med solljus (2009-10-08 07:19)

[youtube e1dvUVTwnJk]

Visa mig (2009-10-08 17:15)

[youtube Mv19ffMv4bU]

Ljuder mig fram (2009-10-08 20:05)

Låt mig *vara* ifred
Låt mig *vara* med

Rör vid mig
blås på mig

och jag låter
bli

att dö

[1]

Var ute och gick idag. Lyssnade på kloka eklöv och andra gula höstblad. Hörde solen sjunga just över vattenytan, och såg vinden föda tiden.

Tänkte mycket. Kände dofter för första gången på länge.

Kom hem städade lite, tände ljus och drack varmt tea. Kände mig till ro. Kände mig tryggare än på mycket länge.

Hittade mig
bland alla löv
men jag inte ännu
vilket av dem alla

som är

jag

Funderade över tidigare relationer och insåg att de alla tog slut när jag inte längre kände att jag hördes. När folk kröp tillbaka in sitt och inte längre lyssnade på vad jag sa. När det inte längre var en utmaning att tala, för ingen lyssnade.

Naturen lyssnade idag
och jag hörde den

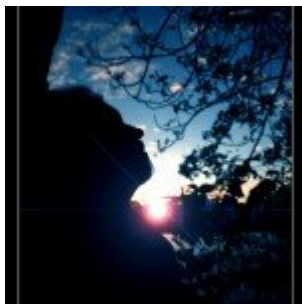
1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/IMG_0684.jpg

Höstbilder (2009-10-09 03:37)

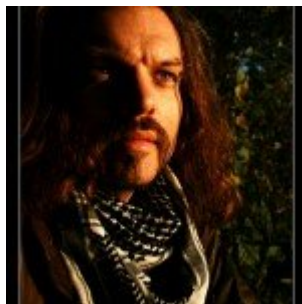

[1]

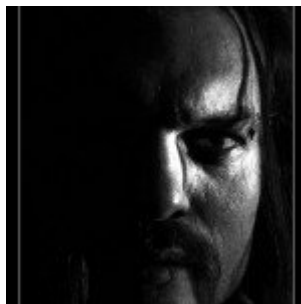
Ta tag i mig

[2]

[3]

[4]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/IMG_0646.jpg

2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/IMG_0689-2.jpg

3. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/IMG_0661-copy.jpg
4. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/IMG_0657.jpg

Fredspiss (2009-10-09 16:32)

I dag dog Norge historierna, och allt jag kan tänka på rörande det är en text av rapparen **Ice T** från 1987:

”Violence erupts at a Los Angeles hip hop concert; rap music blamed for violence. Violence erupts at a New York hockey game; hockey blamed for violence. Violence breaks out at a European soccer game; soccer blamed for violence. Violence breaks out at a nuclear peace rally; peace blamed for violence.”

Det är nobelt och rätt att lösa slagsmål med ord istället för handling, men att ge **Barack Obama** [1]fredspriset är ett [2]hån mot alla dem som verkligen jobbar för freden - det är som att ge Sveriges Konung pris för att Sverige exporterar så bra musik, eller för att Sverige har ett sån bra sjukvård.

Jag tror att tanken bakom detta var att ge honom [3]stöd i hans [4]kommande arbete, men jag tror det bara kommer att skälpa och skada honom samt hans arbete - nu kommer allt fokus ligga på direkta och omedelbara resultat, annars kommer folk att börja håna honom.

Det är som att köpa en stor choklad ask till någon som precis börjat banta för att visa hur duktig man tycker den är.

[5]Så dumt

Istället för att belysa att det fantastiska som **Barack Obama** har gjort och kommer att göra, så gör detta till att allt blir till ett skämt.

[6]Ett dåligt skämt.

Svenska Freds och Skiljedomsföreningens ordförande **ANNA EK**, skriver: ”USA har inte ratificerat den internationella brottmålsdomstolen ICC för lagföring av krigsförbrytare, USA har inte skrivit under Ottawakonventionen som förbjuder landminor eller konventionen som förbjuder klustervapen. USA står för hälften av medlemstaternas skulder till FN, i USA:s fall 1,5 miljarder dollar, vapenexporten från USA har ökat under den senaste valperioden och president Obama har nyligen backat från sitt tidigare löfte att ge Guantanamo-fångarna civila rätttegångar.”

Någon pissade just på fredan...

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article5930730.ab>
2. <http://blogg.aftonbladet.se/kulturbloggen/2009/10/lagg-ner-fredspriset>
3. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/analys/wolfganghansson/article5932096.ab>
4. <http://blogg.aftonbladet.se/1/2009/10/somliga-far-det-postumt-andra-far-det-i-forvag>
5. <http://www.newsmill.se/artikel/2009/10/09/utnamningen-av-obama-ar-skamlig-och-motverkar-sitt-syfte>
6. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article5931985.ab>

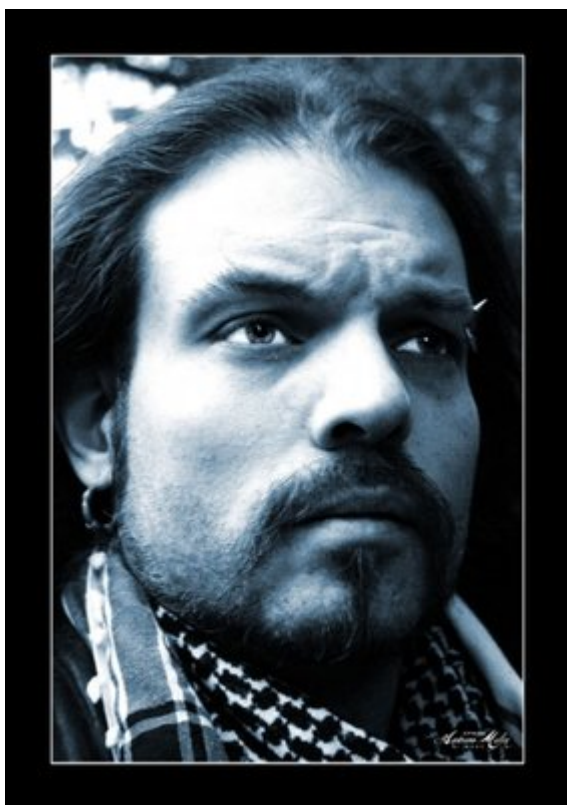
Spola tillbaka (2009-10-09 19:51)

[youtube 3zAbXzA0y38]

If you wake up and I'm not there Cry for me cause dammit I swear Nothin ever can stand between us but... Tiiiiime.....rewind If you wake up and I'm long gone Close your eyes and play my song Nothin ever could stand between us but... Tiiiiime.....rewind

Som en sten... (2009-10-09 23:16)

Sidan som inte visas när andra ser på, sidan andra inte når. Den enda sidan som visar spår av mig...

[1]

Nästa gång det ringer - Svara! Det kan vara vem som helst. Troligen din egen röst, det är i allafall inte jag. För det är det sista, det sista som är kvar av det som var jag leta under broarna, titta i småannonserna fråga i affären - inte vet jag! men jag är inte kvar kanske en blå jacka i hallen en hjälm i källaren.... Mikael Nyqvist läster verserna i Martin Stenmarcks "Som en sten"

[youtube HSXXXlnORus]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/osynligt.jpg>

Man bloggar och buggar... (2009-10-10 04:02)

Fick en tanke som jag inte funderat så mycket på, för ursprunget har varit så självklart, men som så mycket på nätet så utvecklas saker hela tiden.

Jag tänkte på detta med bloggar.

Jag skriver själv på två ställen, men samtidigt hå håller jag så smått att flytta över allt gammal hit.

Men låt oss gå till början.

Vad är en blogg?

Ursprungligen så var det både en anteckningsplats, samtidigt som det var en plats där man utnyttjade nätets länk möjligheter och länkade till allt man skrev om... Med tiden så ändrades detta till att vara ett ställe där man samtalade med sina läsare - det var interaktivt, kända som okända skulle läsa och kommentera det man skrev och folk kämpade efter uppmärksamheten och anmälde sin blogg till olika listor.

Men sen har det hänt något. Folk började reagera på att alla kunde läsa, och att folk hade insikt och åsikter. Det som var det primära målet för så många, blev plötsligt det som de ville undvika. Detta löser många med att vara anonyma på sina bloggar, eller byta till hemliga bloggar - något som jag inte har något emot i sig...

Men tanken som slog mig. Är denna, vad hände med grundtanken om kommunikation och framför allt - hur stor skillnad är det mellan anonymiteten på nätet och dess "frihet" till att säga vad man vill, till vanligt skitsnack bakom ryggen och allt annat tisseltassel som är tvärt emot vad internet förespråkarna ofta pratar om - öppenheten och det transparenta förfarandet?

Det är en intressant fråga.

Vi vill säga saker, men vi vill inte att folk som kan förstå och göra något åt det, skall lyssna. Vi vill vara anonyma, men ändå vill vi synas på nätet.

Självklart så finns det genomtänkta tankar, som t.ex. den misshandlade mamman, som väljer att vara anonym utanför sin vanliga vardags blogg, och skapar en anonym blogg som just heter den misshandlade mamman och sen ger ut länkar till den i forum för kvinnor som misshandlas och liknande så att de skall kunna höra hennes historia och inte känna sig ensamma.

Jag vet folk som bara skapa sig en blogg för att skriva och skrika ut sin frustration. Det fyller en funktion för dem - att få ur sig det, så långt förstår jag det också... Men vilket klimat sätter det på nätet? Bloggen blir ju ändå en av de bloggar som ens barn kan trilla över, eller andra människor generellt - och blir en del av acceptansen för ett beteende på nätet som vi aldrig skulle acceptera i vårt vanliga liv.

Det skulle i det vanliga livet vara ett dubbelspel, lögner och snack bakom ryggen på de man känner till okända människor - som att stå och snacka skit om sin kollega med killen i kassan i Konsum. Om det kommer fram, hur känns det då för den som blivit utsatt för det - och är man villig att ta ansvaret och skulden till det då? ...och VARFÖR skulle man ens kunna göra det då, när man inte kunde det från början - vad blir det för lögn som man skyddar sig med då?

Det är lite av detta som FRA lagen nuddar vid men folk inte tänker på. Man är upprör över att någon skall ha koll på vilka sidor du går in på - men ingen bryr sig om att ens legg kollas överallt och mycket spelas in på videoband - man hyllar nätet för att man kan sätta dit politikerna och pedofilerna på grund av videofilmer som sprids och den informationen man kan få fram över nätet. Man blir vansinnig på skolan om de inte kan ta reda på vem som trakasserat ens son/dotter via mail och MSN när man själv kollat upp IP nummer och sett att det kommer från en av skolans datorer.

Allt detta ser man inte.

Man vill bara inte bli övervakad. Man vill inte ta ansvar. Det finns inte en tanke på att ingen är intresserad av vad du gör, så länge som du inte gör fel. Du behöver inte vara orolig för att åka ditt för olaglig nerladdning, om du inte gör det. Men ladda ner om du vill, men bli inte förbannad om du sedan åker fast - det är en del av den leken du håller på med. Du VET vad lagen säger, du bryter mot den för du tycker den är fel, så långt är OK. Men sen vill inte de flesta stå för vad de gjort.

Lite somm med bloggarna i dag. Många skriver saker som de aldrig vill stå för i det riktiga livet, därför så gömmer de sig bakom olika namn.

Vi säger till våra barn att inte följa med okända människor, men samtidigt så ger vi dem okända människor att följa via bloggarna. De flesta blogg tjänster på nätet har sin egen portal sida där de senaste inläggen från de olika bloggarna på siten syns, där dyker man upp som en okänd människa och ber andra följa med.

Visst kan man skaffa sig sin egen server och se till att ingen länkar till en och att sökmotorerna inte registrerar en, men frågan blir då - varför skriver man då på nätet?

Jag skriver min blogg mest för mig själv - men även för att mina vänner och familj skall kunna följa mig, dela mina tankar och känslor. Jag stängde av kommentarerna för att folk var nyfikna över vilka som skrev och inte vad jag skrev, och vad de svarade, folk la mer tid på att fundera på min tanke för att skriva, än vad jag skrev. Samma sak med länklistan till mina vänner - folk använde den för att försöka kartlägg och lägga ihop saker, och flera gånger var det skrämmande, men intressant, att se hur en tanke kunde träffa flera samtidigt - och några då fick för sig att de hörde ihop, trots att de inte hade något med varandra att göra.

Jag skriver min blogg för mig, och de som är intresserad av mig. Jag vill ge folk en bild och insikt i mig - även om bloggen egentligen ger ganska skev bild av mig. Det är lite som att bedöma en människa efter de filmer som den ser på bio. Det är t.ex. ganska vanligt att man går och ser explosiva actionfilmer på bio, då de drar nytta av ljud och storlek - samtidigt som man kanske går på tecknat med barnen... Action och tecknat. Det säger en del om den människan. Men sen så kanske samma människa ser drama filmer och dokumentärer i lugn och ro hemma och har långa samtal efter dem - istället för att gå till McDonalds.

Allt är inte det man ser, inte ens det man tror sig se.

Nätet handlade en gång i tiden om att se.

Att se nya saker, nya vinklar och se djupare än samhällets snuttifigering. Men det blir mer och mer att vi vill hålla för ögonen och öronen på folk.

Man brukar säga att friheten har ett pris.

Är det det som vi börjar betala nu?

Nu

när vi inte längre bockar och bugar, utan bloggar och buggar våra vänners liv?

solokrati (2009-10-10 04:35)

Jag läste [1]en bloggpost av en kvinna som jag annars brukar tycka har vettiga och intressanta saker att komma med, men detta var en sån där post jag gav mig kalla kårar längs ryggraden.

Den handlade om demokrati.

Men den handlade inte alls om det.

Demokrati bygger på folkvalda, på ett gemensamt ansvar, på att ställa upp för varandra och värna om varandra.

Det som hon skrev om handlade om att strunta i den demokratiska processen, att inte respektera den och framför allt inte respektera andra människor - utifrån det perspektivet att det var synd om dem som kom med felaktigheter och skitsnack. De som drabbas av repressalier för sitt felaktiga beteende. De som får skit för att de skiter i de demokratiska grunderna som vi har här.

Det hon pratade om är mer anarki och egoism än demokrati.

Det handlar om ett samhälle där ingen längre vill ta ansvar för sig själv och andra, utan bara kräva sin rätt utan att behöva tänka efter.

I en demokrati styr folket. I en demokrati så röstar man och den som får flest röster skall sedan agera i folkets bästa anda. Men alla dessa som pratar om demokrati idag, pratar om en demokrati, ett spöke som inte liknar det levande samhället.

De vill att de som låter högst skall bestämma, de vill inte acceptera det som de flesta valt.

De mÅlar upp hur farligt nÅgot År, nÅr det ofta handlar om hur nÅgon under ett År blivit av med sitt jobb - kontra hur mÅnga som hade kunnat bli dÅdade i en terrorattack.

SjÅlvklart, sÅ finns det en massa saker att vara aktsam om gÅllande FRA lagen, men jag tycker i min stilla enfald att det År viktigare att vara aktsam om mÅnniskan.

Det tycker de andra ocksÅ.

Vi har bara olika syftningar med vÅrt tempus

av mÅnniskan.

1. <http://mymlanthereal.wordpress.com/2008/06/26/lurad/>

Herr Moni (2009-10-10 05:39)

MÅlar en bild av harmoni: Guinness, mÅrk choklad, lakrits och Holliday dip i kylen - samt tÅnda ljus och **Philip Bailey** i hÅgtalarna... Men det blir inget mer Ån en bild...

Jag fÅrsÅkte hÅrmas
mina minnen
FÅ den att komma hit
som en hund.
HÅr, masa dig hit...

HÅr *Mon Cheri*

Men verkligheten var tyst
som värk
skrek den
åt mig

Men jag förblev hel, orörd, och jag var inte här, utan jag var där...

där

man inte är

Nu går jag dock dit

där

alla varit i natt

Så att det blir fritt här

där

andra utom jag kommer att vara.

[youtube UOU4tcP _5f0]

Sömnrymd (2009-10-10 10:00)

Försökt att somna under tre timmars vridande och vändande på soffan utan framgång. Prövar nu med en **Atarax**.

Inser dessutom hur tjock jag är igen och hur underbart det är ute - fattar varför jag är inne.

Suttit och tittat på hus - som jag inte har råd att köpa, men ändå behöver titta på så min dröm kan leva...

Skulle vilja flytta långt bort, men det går inte för barnen, och de flesta husen i närheten ser inte ut som de jag vill - på utsidan, så jag får titta på insidan...

Just nu, rymmer jag inte ens mina egna tankar och känslor.

Verkligheten upprör (2009-10-12 07:29)

Fick så mycket att glädjas åt under helgen, såg mig själv lugn i spegel för första gången på ett år, att söndagskvällen tog mig helt of guard.

Tänk att människor har ett sånt behov av att såra andra, och sån liten respekt att sedan stå för det själv. Bara de får slå, så är allt bra. Inget ansvar, inget svar ens och en mindre en förklaring eller orsak att peka på.

Ovanpå detta har jag knappt sovit och den tiden som jag sov, eller drömde, handlade om hur hel jorden sakta gick under och det fanns inget vi kunde göra åt det - allt täcktes sakta i brinnande lava. Uppgivenheten av insikten att inget hjälpte, blandades med drömmens möjlighet att få en global

överblick, att få testa olika möjligheter - men inget funkade.

Jorden varken lyssnade eller talade, den bara agerade utifrån sig själv.

Samma sak som människan utanför min dröm. Där lögn och dikt blev kontur och skugga.

Jag får skit för att jag bryr mig och för vad andra gör. Men det är väl så det är när man försöker bygga luftslott. Man sila bort pärlor och diamanter, för att behålla skit och gegga - 2000-talets variant av sila mygg och svälja kameler.

Läser sedan [1]en intressant ny tolkning av den ursprungliga bibeltexten. Där man nu hittat ett fel i översättningen och sätter det i kontext till all annan bibeltext och andra skapelsehistorier samt texter från den tiden.

Gud skapade inte himlen och jorden - Gud sårade på himlen och jorden.

Som att skilja liv från död

Sanning från lögn

Vänner från ovänner

verklighet från dröm

Det får mig att tänka på tolkningen av "från" som inte bara läses av som skiljt från, utan även "av" - det vill säga den som ger

Liv av död

Sanning av lögn

Vänner av ovänner

Verklighet av dröm

Plötsligt så faller allt på plats. Tänk om det är så enkelt. Är det kanske så att mina drömmar tar slut för att verkligheten upphör...?

1. <http://www.telegraph.co.uk/news/newstopics/religion/6274502/God-is-not-the-Creator-claims-academic.html>

Att skapas (2009-10-12 12:12)

[youtube KnuNdYjbyi4]

Välmening (2009-10-12 15:10)

Vad är vänskap?

Vad är att kunna lita på varandra?

Vilket ansvar har man inför vänner och hur förvaltar man det.

För ett tag sedan så fick jag ett sms från en väldigt viktig vän. Vännen tackade för sig och förklarade att denna skulle ta sitt liv den kvällen.

Vännen fanns vid tillfället inte i Sverige och stängde sedan av telefon.

Där satt jag. Ensam hemma med ett meddelande om att personen skulle ta sitt liv. Ytterligare två hade fått samma sms (vilket jag inte visste då). Jag kontaktade personens bästa vän och sen även en släkting till min väns partner som var med utomlands i hopp om att få tag på denna personens nummer.

Jag sov inte en blund på hela natten...

Ångesten över Calle och Tinas död började komma krypande igen och denna gång så hade jag bokta tvån fått denna persons liv lagt i mina armar.

Personen vet min bakgrund och vet att jag aldrig någonsin skulle låta bli att reagera. Ingen av de andra som hade fått det hade gjort något mer än att försökt nå personen med sms, men tillsammans med personens bästa kompis så fick vi tag på hotelet och allt sånt.

När min vän kom hem så mötte vi upp dem hemma, berättade allt vi gjort, vilka vi kontaktat och fick höra vad som hade hänt.

Därefter så pratade vi inte mer om det.

Men igårkväll så fick jag ett SMS där min vän påstod att jag skulle gått ut med dennes mående på en gemensam site där alla vet vem det är och alla nu skulle prata om det. Det var vansinligt då jag inte ens varit inloggad på sidan. Jag loggade in och såg inget av det...

Jag förklarade vilka jag hade vänt mig till - precis som jag hade sagt när personen kom hem - Jag förklarade att jag hade kontaktat det för jag var desperat efter hennes sms till mig. Jag förklarade att jag INTE hade tagit upp det på siten som personen påstod (fanns inget att läsa där när jag kollade), men jag sa samtidigt att OM jag hade trott att det skulle räddat hennes liv, så hade jag tagit upp det både där och på Aftonbladet, för att förhindra det - men att skriva om det efteråt skulle ju bara vara att sätta människan i samma situation igen mer eller mindre.

Jag fick till svar: "Då vet jag ju vem jag aldrig mer kommer vända mig till"

Jag förklarade för personen att jag alltid skulle göra allt för att hjälpa till i en sån svår situation, speciellt då personen gjorde som den gjort - lagt sitt liv i mina händer med det sms:ett som jag fick.

Till saken hör att det finns två personer i min vän närhet som kände till detta och de har båda två sårat personen flera gånger och verkligen betett sig på ett riktigt lågt sätt. Detta VET min vän om, men istället får jag ett sms om att personen inte alls skulle lagt sitt liv i mitt knä följt av: "Jag tog i ett svagt ögonblick ett idiotiskt beslut att dela med mig. Men jag ska bära allt ensam för man kan inte lite på någon"

Det är sant. Personen kan verkligen lite på att jag **inte** bara ser på när en vän säger att den skall ta livet av sig. Det är inte en vän för mig, och jag är dennes vän

Egentligen så känns det inte så märkligt.

För som jag skrev tidigare: Andra får pris och uppskattning för att de gör allt i sin makt för att rädda andra. Jag får skit för att jag bryr mig och för vad andra gör. Men det är väl så det är när man försöker bygga luftslott

Sila bort pärlor och diamanter, behåll skit och gegga - 2000-talets variant av sila mygg och svälja kameler.

(Detta inlägg har visats för min vän innan publicering, för att försäkra mig om att den personen inte känner sig utpekad som person)

Att personen dessutom nu idag säger sig inte ha något ansvar för någon annan än sig själv, oavsett vad den personen säger eller gör, får mina tårar att bilda en stila sjö av uppgivenhet och reflektion.

När jag tog upp detta då självmordet hängde i luften, fick jag så många mail med stöd, tips och råd på olika sätt - men alla hade en och samma mening inbakat - en mening som jag slog tillbaka och bortförklarade till alla.

En mening
om

att en vän
inte lämnade
en vän

med det ansvaret

om deras liv.

Idag förstår jag vad de menade.

Bland fjärdrar och dun (2009-10-12 15:20)

[youtube xwa9v0IzaZg]

So you trying to do what they did
Your friends that turn to liquid
And got lost in the sea
And now you're drowning me
With your talk of four leaf clovers
You turn to rocks and omen
To beat the ambient harm
But it's bruising your karma
Oh I wish my arms were wider
I wish that I could hide you
So you can rest and repair
Without the blanket of sorrow
The thick and the grey
Your blanket of woe
So heavy and stained
And it only weighs you down
The Cardigans "Feathers And Downs"

Vänskapens vingar (2009-10-12 16:13)

Fick ett brev, med innehåll bortom ord...

[1]

Mitt

i allt

får jag vingar

av en vän

En människa som gav mig mina vingar, både då, nu och sen. En människa som jag fladdrade för som en fjäril. En människa som födde mig under vatten.

En människa

som är

en ängel

TACK!

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/friendshipwings.jpg>

Blindstyre (2009-10-12 19:55)

*Jag kan inte
bära
andras dåliga mående.
Jag kan inte
ta
ansvar för vad de säger, gör, tycker
Vad de lägger i mina händer*

*är inte en gåva
det är deras
spegelbild*

-

Jag måste lära mig det. För jag ser på vad jag faktiskt får av mina vänner. Det är vackert. Det är både ljust och mörkt. Det är nyanser. Det är konturer och skuggor.

Jag ser värmen i det. Jag ser ärligheten, uppriktigheten, ansvaret och hur de faktiskt bryr sig om mig.

Tidigare så har jag bortsett från mig. Släppt mitt liv för att bära andras. Helgen gav mig insikt i att jag inte kan ta andras upplevelser, dåliga känslor, utan de måste få ha dem själva - precis som ett barn måste få lära sig själv.

Jag kan finnas där som de mjuka buskarna längs deras stig, solstrålen som letar sig in genom träden, skuggan under bladen och vinden över ängen - men deras stig är deras, med deras val och deras eget ansvar för hur de mår och vilka situationer de försätter sig i, vilka lögner de ger sina nära och kära, vilka lekar de väljer att leka.

Som en spegelbild

kan jag visa dem deras handlingar

men jag kan inte ändra dem

jag kan guida ljus, skugga, vind och närvaro. Men jag kan inte ta dess plats.

Jag kan inte låta människor slå på mig bara för att de mår dåligt själva och väljer att ta ut det på dem som bryr sig. Jag kan inte låta någon förringa eller förnedra mig för den egens demoner.

Jag har mina egna

som jag flyger med

över land och vatten, genom ljus och mörker

De som står vid min sida

De som jag ibland glömmer att se

för att jag ser så mycket

åt andra

som inte ser alls

genom ögat av en rubin (2009-10-12 20:52)

En av diamanterna i min värld är en mångfacetterad sällsynt rubin som kastar ljus åt olika håll. Ibland är det en ädelsten som lyfter en och ger en möjligheter, andra stunder är det något som tynger en och ger en problem, hehe, men ständigt skimrar den.

Jag läste hennes blogg och fann att våra tankar gått i samma spår utan att handla om samma sak, samma människor eller ens samma tidpunkt:

”Visst är det praktiskt att skylla allt på alla andra? Slippa ta konsekvenserna av sitt handlande genom att slingra som som en orm. Praktiskt. Jag tror, att i grund och botten, visar det bara en otroligt liten och rädd människa. Någon som måste dra igång intriger/utspel för att skydda sitt eget hjärta kan jag inte vara arg/besviken/ledsen på. Jag kan vara arg/besviken/ledsen på mig själv (jag är inte Guds bästa barn) men jag skulle inte trampa på någon annan för att skydda mig själv.”

Detta är en av de människor som jag verkligen ser upp till. Det är inte för hur människan ser ut, utan för dennes fantastiska förmåga att ta ett steg tillbaka, att kunna se sig själv och säga förlåt till sina vänner.

Har har länge sökt en definition av vänskap, och jag har mina egna tankar - men hon är en av de som kommer det närmast i verkligheten.

DET är en fantastisk känsla.

I en värld av ytlighet och lögn, kan faktiskt verkligheten också vara en fantastisk känsla.

Det är den verkligheten som visar upp allt det andra som är fantastiskt med människor, livet och världen.

Förändringen

Grunden för nyfikenhet och liv.

I alla dess färger

speglade

genom ögat av en rubin

dömtydning (2009-10-12 22:32)

Jag har tänkt på min dröm i natt/morse...

Minns hur landmassorna vände på sig och lava forsade fram och tog allt i sin väg.

Det var en jord som gick under. Men samtidigt så var det en sol som skapades. Värmen och kraften fick ta sig igenom.

Insikten föddes om att jag måste ta mig ut ur andra människors fängslande av min själ. Jag har börjat att ta mig ut - ur min egen själ.

Jag får min eld åter.

När jag springer i en dröm så kommer jag nästan aldrig någon vart, insåg under dagens tankar att det var som att spring i vatten - människor kunde gå förbi trots att jag sprang.

Min vilja är så stor, men samtidigt så åstadkommer det väldigt lite.

Jag inser att detta inte handlar om mål för mig, eller verktyg... Inte heller om något som jag

skall ta i tu med - utan det är en bild som jag måste se och förstå, för att kunna gå vidare. Kunna se min roll, kontra andra. Att se vad jag verkligen kan göra, så att jag inte lägger ner min själ, kärlek, omtanke och vilja för tidigt och så att den inte hamnar i vägen för framsteg. Jag skall inte "prioritera" eller "ödsla energi" på fel saker - för det finns INTE fel saker - men däremot så skall jag lära mig att lägga det vid rätt tillfälle.

Det finns inte rätt eller fel människor.

Alla dör vi, oavsett hur vi lever. Alla är vi födda.

DET är viktigt att komma ihåg.

Att inte dömma

En ängel på en strand av sten (2009-10-13 01:07)

Shes a fairy with broken wings I used to watch her perform
And if she hears me I hope she sings songs
That had me going right back Couldn't find anyone in town to talk
About how no one like that Should be confined to the ground we walk
She glides but just seems like she floats And these folks
decide to crush her wings until they're permanently broke
She rides gusts of wind just by the way she spoke
She crys but loves to sing songs of freedom and hope
On the eastside hustling discussing things that we quote
In shallow conversations as if we have deep throats
We choke on our confusion Not sure if it's a heat stroke or if we need coats
Trading in our cheap jokes for her C notes
I see notes being passed I ask to see what these creeps wrote
Define silly kids and flying privileges revoked
Ski slopes have been blocked off they can't chance it
Had weights tied to her ankles she most definitely cant skip
Down, she's held down by the transcripts my hands grip
Tried to tie her wings back on before they're once again clipped
Panic stricken, she'll remain stuck On a titantic sinking,
shes trying to stay up Change her plan thinking it's OK
See this is strange but Abraham Lincoln freed the slaves
in a way that kept them chained up I'd like to see
Her take flight into the stars Instead of letting her fly free
they keep her in jars Instead of letting 'em fly free
they keep 'em in jars I put my hand to the glass so hard that
It might break the prison bars It isn't hard to see why they
keep her captive Shes naturally attractive Speaks with adlibs,
shes uncommonly talented Ain't enough adjectives to do her
disposition justice Kids are wishing for just a kiss and its
a mission to touch her lips They can't trust her with Freedom
of movement thats a chance to lose her quick If she ups and
splits We might as well call that discussion quits They have
ways to keep her down the government's underlings Enslave
people in this town especially if their culture's rich
Exploiting talents making her do a bunch of tricks
With the rest of the wingless imports Repeatedly told you
aint a fairy, you just a bitch Just a bitch, with a butt thats
thick So rub your tits, and thrust your hips And suck my dick,
and run your shit, and run your shit, and run your shit
(Chorus) Shes a fairy with broken wings I used to go watch
her perform And if she hears me I hope she sings songs
That had me going right back Couldnt find anyone in town to
talk About how no one like that Should be confined to the ground
(Verse Two) When I was down in New York she'd send me
letters And I read her passages about how I left her to the
savages No matter how sad that is I didnt cry Cause it was
only a matter of time Before they figured me out and tried to
strip my pride I knew the scoop Wish you could of seen the
blueprints in my eye When I flew the coop Utilizing
overground railroads in the sky It was live or die let me let
you in on a secret of mine Me and you are different girl We
dont even need wings to fly We dont need wings to fly Me
and you... we dont need wings to fly Keep on singing give it
a try, give it a try Just keep on singing give it a try, give
it a try

[youtube zdlPtBX0FDw]

*African medalions didn't sell platinum albums
That's part of the reason why you think hiphop died
It was here before you were. It'll be here in the future
Life's not a bitch, she's just sick of being personified*

[youtube YKlZui7WYsM]

Spegelvind (2009-10-13 02:02)

Att delas i utan tänder

Jag såg
mig

i helgen

i spegeln

såg jag
mig

jag såg inte

här
nu
då

eller sen

jag såg inte

dig

som jag brukar

inte heller dig
eller dig heller

utan jag såg

bara
det jag sett
en gång tidigare

och det var

mig

En enorm trygghet och lugn föddes i min kropp denna helg, även om det är så mycket annat som snurrar - men det känns som det har sin mening och att tiden skall lägga ut sitt eget språk som jag måste lära mig först innan jag kan se vad som står. Innan jag kan tyda det. Innan jag kan se

med öppna ögon.

Återfödd (2009-10-13 04:07)

*And found my new religion...
born again B-boy, born to destroy
Decoys and be the real mccooy, YEA boy!*

[youtube C2EPECbJfg8]

It was the (beatboxing) that got me (beatboxing) It was the (beatboxing) break (beatboxing) Deflate cuz I was gassed Head over heels in love with the electric drums And spoken vocals which was the joke of locals And laughing stock of my rock and roll ass town But the rhythmic acupuncture pierced my skin Pinning the butterflies to my stomach Which would flutter everytime i heard the (beatboxing) More than the (beatboxing) I WAS NO DEVIL WORSHIPER Higher level interpreter I refuse to lose focus and recite satanic verses With many curses Drug induced worst i know they were saying Kill your mother cuz it paid them well Yet it my flashback i see the foreshadow Ironic twist my first purchase was a hip hop record Called raising hell I should have run when i had the chance but DMC's Made be wanna breakdance, made me wanna spin vinyl, Made me wanna graph right, made me want to not act white And not to perpetuate any stereotype but I was not about the mullet icehockey haircut You know the mullet, short on top for the fellas Long in back for the ladies, yea! I was not about stonewash nuthuggies with the french Rolls on the bottom so tight that it turned my toes purple Nor was i about the ripped jean jacket with the megadeath, Metallica, and slayer patch I had an internal itch for the (beatboxing) and never Could i get with () guitar riff, () guitar riff, () I had wild style wars, i rented Beat Street every week As i rocked steady wearing out the play rewind and slow mo Buttons on my VCR I did the pause-play, pause-play, pause-play, pause-play All day forcing my wage comprehension of inner city invention for me Was in the expression which would eventually win the exception (what exception) those around me couldnt give me affection But i played and paid that video attention till i eventually i Completely bit the (beatboxing) And found my new religion, born again B-boy, born to destroy Decoys and be the real mccooy, YEA boy! I wore the clock so you could know the time Chuck D told me to keep a sober mind, and even though his Sidekick liked the flavor of BASS i swear to god Hip hop was about being drug free I swear to god hip hop is about the upliftment of humanity And i swear to god hip hop was what rock was not was what bach Was not was not pop, (pop! pshhhh) Guess i was gassed!, see i remember when dr dre use to expressss Himself about hating the chronic, a few years later he's Endorsing it while drinking gin and tonic Suburbanites that blast Mace learn their mad face from onyx It was a rat race the first to properly use ebonics Dynamite like JJ, but it was a fad like super sonic Hip hop flipped from being artistic to a pop hit Mainstream took control and we cannot stop it Its a black art, being manipulated by white controllers Just like rock and roll is ... we took the (beatboxing) We took the (beatboxing) ...

[youtube gN2KKzqs7us]

Anstötligt (2009-10-13 07:44)

Svenska Fotbollförbundet tycker att det är ANSTÖTLIGT att kräva Dawit Isaaks frigivande. Du läste rätt. Svenska Fotbollförbundet tycker att det är ANSTÖTLIGT att kräva Dawit Isaaks frigivande. Örgryte fotboll bötfälls av Svenska Fotbollförbundet för att de (deras fans) under ÖIS-matcherna haft en banderoll med texten "Free Dawit Isaak, imprisoned in Eritrea since 2001". Svenska Fotbollförbundets disciplinnämnd hänvisar till kapitel 3, paragraf 17, i elitfotbollmanualen, om anstötliga texter och symboler. [1]<http://mymlanthereal.wordpress.com/2009/10/12/na-nu-javlar/nditemize>

Ibland har man [2]inte ord.

Jag hoppas att vi kommer att få se fler banderoller på fotbollsmatcherna. Banderoller som handlar om kamratskap, laganda, och om att positiva förebilder... Allt det som jag tidigare trott idrotten stått för, men nu förstå inte längre är en del av deras verksamhet längre. Förvånar mig inte om det är en av sponsorerna som reagerat men inte själv vågar säga något högt...

Åter igen återgår mina tankar till **Ice T**'s ord från 1987:

"Violence erupts at a Los Angeles hip hop concert; rap music blamed for violence. Violence erupts at a New York hockey game; hockey blamed for violence. Violence breaks out at a European soccer game; soccer blamed for violence. Violence breaks out at a nuclear peace rally; peace blamed for violence."

Skrämmande att se hur lite vi lär oss och på vilket sätt vi väljer att använda våra lagar...

Undrar hur mycket de bötfällt folk som skriker och betar sig som svin på fotbollsmatcherna? Fast det är kanske OK, det kallas kanske för sport...?

1. <http://mymlanthereal.wordpress.com/2009/10/12/na-nu-javlar/>

2. <http://www.aftonbladet.se/sportbladet/fotbollsbladet/sverige/allsvenskan/orgryte/article5948894.ab>

Års tid (2009-10-13 08:08)

[youtube hiV2stUu5RE]

Jag gick upp i morse
men det har varit ett helvete till år
fyllt med lust, synd, värme och sorg

[youtube xr14JC9GDBk]

Yeah, you've been dealt a bad hand. Placed against a stacked deck
Been through all the cat scans and bad checks
But I slashed your debt. Not your wrists
And I couldn't help with anything else that became cancerous
Halfway people with a full baby to bury
Took a flame to the papier-mache sanctuary
When the smoke clears...try not to stare into the light
But, also, don't stay in the dark as if that's what life is like
It's just a series of unfortunate events
But the messages we get are more important than death
What's the rush? I've got a shortness of breath
What's the rush? Running from you...running from me
It's the rush. The crush. The

lust. The love-trust So what's the trouble? The busted bubble? The unjust? That's just the way the cookie crumbles. It does suck But suck it up. We're all looking, but nothing's enough We used each other as a crutch. The clutch. The shift switches You couldn't just adjust. You combusted and ripped pictures This is why I'm not considered a saint? Well, guess what?.....I ain't

Tiden av ett år, i slaget av en sekund...

teatralokrati & väniskor (2009-10-13 16:00)

Människor gör allt för att visa kylan i hösten som rör vid våra kinder, men jag ser den inte längre. Jag känner höststormvindar som lyfter mig, jag känner vänners ljus smeka mitt hår.

Fantastiska vänner från långt i norr och långt i söder som skickar fysisk och mental styrka. Människor som flyttat långt bort och man inte hör av på 10-tal år, men som skickar änglar, kramar, omtanke.

Pratade med äldsta sonen om demokrati, vänner, omtanke och det spel som finns. Tillsammans så upptäckte vi ett nytt ord:

Teatralokrati,

blandningen mellan det demokratiska samhället och den teatraliska människan, det som målar verklighetens substans som vi själva sedan håller våra själars färger i.

Det märkliga i livet är att andra skall ta ansvar för våra handlingar. Vad vi gör påverkar andra, men det är vår handling - ändå eftersträvar folk efter att från ta sig själv allt ansvar för sina handlingar - och istället lägga kritiken på andras handlingar. Man säger "Du gjorde det och det", men glömmer att fråga sig varför. Folk lägger ihop två och två i en hemlig och tyst jakt. De vill äga och begränsa. Detta handlar om *en* människas känsla, men det går att lägga på så mycket annat ute bland människor.

I en upp och ner vänd värld kanske man måste vända på inledningen av saker för att komma in. Så mina människor blir till

Väniskor,

de som lyssnar, ser, hör, känner och tänker - på sig själva, men med ansvaret och omtanke över sina vänner också.

Läxor på ett snöre (2009-10-13 17:40)

Oj vad jag älskar hösten - kontrasten mellan varmt och kallt samt mellan varmt och kallt.

Sitter nu med värmen av tända ljus, en svag rökelse och skenet från levande ögon. Yngsta killen har gått och tappat upp ett eget bad och skall göra sin läxa där i. Äldsta kille och jag skall sätta oss ner och göra ett arbete om Radion..

Vi kom fram till att vi skulle studera varför man inte hör Ring Så Spelar Vi i telefon när man ringer till Sara, eller varför man inte hör grannens telefonsamtal på TV:n och varför man inte kan plocka i sär en radio/telefon och bara hålla upp dess kablar för att fånga och lyssna på allt det ljud som strömar genom alla ljudvågor som omger oss...

Som hjälpmedel skall vi ha en röd tråd som han skall vifta med och visualisera ljudvågorna medan han pratar avsluta det hela med att hålla helt rak för att visa att det är tyst.

Jag tror det kan bli riktigt bra!

Han som Ville (2009-10-13 23:50)

[youtube okvUAPWyPkw]

Ambigram (2009-10-14 00:01)

[1]

Hittade två spännande tjänster på nätet för att skapa Ambigram.

En enklare för att få fram en tankeskiss som man kan jobba vidare ifrån:

- [2]<http://ambigram.matic.com/>

Samt en annan som levererar ett mer färdigt resultat:

- [3]<http://www.flipscrip.com/>

Annars så har det varit en riktigt själskön kväll med tankar och jag har känt att jag faktiskt är en bra pappa med både spännande tankar tillsammans med äldsta sonen, långa samtal och diskussioner med den yngre och så mat som både känns ordentlig samt till en stämning som med mitt inre.

Det blev rotfrukter i ugn, panerad fisk, och grönsaker samt ost med juice till för barnen, följt av en film...

[4]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/ambigram.jpg>
2. <http://ambigram.matic.com/>
3. <http://www.flipscrip.com/>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/middag.jpg>

Sjärens trasiga kläder (2009-10-14 09:54)

Inget är förutbestämt. Livet är som bokstäver. Den kan bilda många olika noveller på olika språk - men de förmedlar alltid något...

Det spelar ingen roll om du är trasig idag, för det är bara din känsla. En känsla som inte är din. Utan känslan av vad folk som inte tittar har lärt dig att säga. Du är ingen trasig Människa. Du är precis som en sprucken kaffekopp, eller en docka utan ben, eller en kam utan taggar - de är inte trasiga för den som lever och ser, de är som för barn spännande nya saker - saker som får en att tänka och fantisera själv. Det är som en pärm till en bok. En titel och en pärm, med sidor gjorda av vingar osynliga för de som bara kan se. Du är där fantasin börjar, när vuxna säger att man måste sluta eller sova. Det är där som du börjar. Där de dör och inte kommer längre - Du är deras himmel.

Hittade ingen sömn, men hittade kläder...

Byxor:

[1]Byxa • [2]Byxa • [3]Byxa • [4]Byxa • [5]Byxa • [6]Byxa • [7]Byxa • [8]Byxa • [9]Byxa • [10]Byxa • [11]Byxa • [12]Byxa • [13]Byxa.

Tröjor:

[14]Tröja • [15]Tröja • [16]Tröja • [17]Tröja • [18]Tröja • [19]Tröja • [20]Tröja • [21]Tröja • [22]Tröja • [23]Tröja • [24]Tröja • [25]Tröja • [26]Tröja • [27]Tröja • [28]Tröja • [29]Tröja • [30]Tröja • [31]Tröja • [32]Tröja • [33]Tröja • [34]Tröja • [35]Tröja • [36]Tröja • [37]Tröja • [38]Tröja • [39]Tröja • [40]Tröja • [41]Tröja • [42]Tröja • [43]Tröja • [44]Tröja • [45]Tröja • [46]Tröja

Bonus:

[47]Tröja • [48]Tröja • [49]Tröja • [50]Tröja • [51]Tröja

1. <http://www.bewild.com/unufopawicoc.html>
2. <http://www.bewild.com/ufocompanbla.html>
3. <http://www.bewild.com/ufocopan.html>
4. <http://www.bewild.com/trpigopa.html>

5. <http://www.bewild.com/trnycmofgabo.html>
6. <http://www.bewild.com/trnycmrabopa.html>
7. <http://www.bewild.com/trnycirebopa.html>
8. <http://www.bewild.com/trshskandcrb.html>
9. <http://www.bewild.com/trnycurebopa.html>
10. <http://www.bewild.com/ufo40constit.html>
11. <http://www.bewild.com/ghhicopab.html>
12. <http://www.bewild.com/ghcostrapabl.html>
13. <http://www.bewild.com/gh22cadrpabr.html>
14. <http://www.bewild.com/skinwopltr.html>
15. <http://www.bewild.com/prhamatiedye14.html>
16. <http://www.bewild.com/trflallovt.html>
17. <http://www.bewild.com/trgeascallov.html>
18. <http://www.bewild.com/trsitagt.html>
19. <http://www.bewild.com/trbigcrt.html>
20. <http://www.bewild.com/spdatwrlot.html>
21. <http://www.bewild.com/buskbieat.html>
22. <http://www.bewild.com/miinket.html>
23. <http://www.bewild.com/hutshiitb.html>
24. <http://www.bewild.com/burevcot.html>
25. <http://www.bewild.com/burevstrhcot.html>
26. <http://www.bewild.com/buretescot.html>
27. <http://www.bewild.com/bure6shcot.html>
28. <http://www.bewild.com/xzdagrcoftht.html>
29. <http://www.bewild.com/xzdagrtanvii.html>
30. <http://www.bewild.com/xzdagrgcrt.html>
31. <http://www.bewild.com/xzdagrcofput.html>
32. <http://www.bewild.com/jncstkit.html>
33. <http://www.bewild.com/skinft1.html>
34. <http://www.bewild.com/jnfhoofapt.html>
35. <http://www.bewild.com/jnptopat.html>
36. <http://www.bewild.com/resprwayofli.html>
37. <http://www.bewild.com/respcobuupsh.html>
38. <http://www.bewild.com/ravimt.html>
39. <http://www.bewild.com/raviat.html>
40. <http://www.bewild.com/badboymawwa.html>
41. <http://www.bewild.com/pihaapgircrt.html>
42. <http://www.bewild.com/xzdagrcoftht.html>
43. <http://www.bewild.com/xzdagrninpht.html>
44. <http://www.bewild.com/xzdagrtanvii.html>
45. <http://www.bewild.com/trfisohamant.html>
46. <http://www.bewild.com/trfisoflisot.html>
47. <http://www.bewild.com/skinbt1.html>
48. <http://www.bewild.com/rattlertshirt.html>
49. <http://www.bewild.com/gisprabirilo.html>
50. <http://www.bewild.com/demat.html>
51. <http://www.bewild.com/spsdet.html>

Att behålla en känsla (2009-10-15 03:42)

Års tid

Ibland går det fort. Ibland behövs det inte räknas

i tid.

Årstid.

Många säger sommar, vinter och så vidare...

Jag ber dem göra

precis just det. Att fortsätta så sina frön.

För mig finns det

fyra av dem

De är

Deras, min, din och vår.

Det är

Därför som jag vet.

Vår tid kommer, även om det tar

års tid

Lyssnar till hud (2009-10-15 11:46)

Ligger i sängen och känner hur solen nuddar vid mig samtidigt som det strömmar ut 80-tals musik ur högtalarna. Har ett gäng funderingar om händelser och människor som jag skulle vilja försöka överblicka och nysta i. Tror det kan finnas mycket intressant i det.

Det är allt ifrån människors vita lögner, det som de inte tror andra förstår - men faktiskt är ok, till rena barnsligheter om att radera telefonnummer för att man inte kan stå för sig själv, vidare till fantastiska människor som växer så otroligt mycket när de verkligen möter sina egna demoner och blottar sig och människor som bara är helt underbara.

Känner att jag har så många och så fantastiska människor i mitt liv. Önskar bara att jag hade tid att ge tillbaka till alla, lika mycket som de ger mig...

Jag lyssnar inte längre på vad livet, samhället eller andra säger

jag har börjat lyssna
på vad min hud säger
i samtal med
de som berör mig

Ett gäng busiga tankar och bokstäver (2009-10-15 11:48)

Idag ler molnen. Fick ett fantastiskt mail. Ett mail om liv som kommer tillbaka, ett mail om andetag som hämtas, ett mail om ögon som öppnas...

Du utmanade mig att börja tänka igen, att komma ihåg att ifrågasätta, att observera, att se....
Du har lockat fram fantasin som bara har väntat på att bli hittad igen! Allt är din förtjänst!
Tack! Det är du som är fantastisk!!

Sträcker på mig i sängen, och blundar ett tag till. Idag behöver jag inte ögonen för att se. Idag leker de med bokstäver.

Att skapas... (2009-10-15 12:02)

Det är så här en dag skapas...

[youtube TpIQVaCDaTg]

Sanntidigt (2009-10-15 12:38)

Ibland så hatar man saker. Man glömmer bort sig.

Det är Ha och Ta, tillsammans, så när det blir ett, ensamt, så blir det till en smärta...

Speciellt när man inte vill någon något ont. Villjan med att nå gott, blir till att nå ont.

Som när ett barn föds. Smärta och liv, samtidigt.

Någont

Rätt kost (2009-10-15 14:35)

Idag känns det som en bra dag. Gjorde det redan när jag vaknade.

Sen fick jag detta via mail också:

"Fettdoktorn" Annika Dahlqvist får inte längre jobba som läkare i landstinget i Västernorrland. Anledningen är hennes kontroversiella uttalanden om vaccinet mot svininfluensa. - Läkare har ett visst ansvar, och jag kan konstatera att hon inte tagit det, säger Lennart Moberg, primärvårds-direktör. [1]Fettdoktorn Annika Dahlqvist får sparken

Minns alla diskussioner jag hade med henne för ett par år sedan och alla hennes vansinniga uttalanden och påståenden som hon hade då, samt hur hon helt höll på att bli av med sin läkarlegitimation.

Inget fel på LCHF kosten i sig, men den gör inte heller "idioter" till "genier".

1. <http://www.expressen.se/halsa/1.1743278/fettdoktorn-annika-dahlqvist-far-sparken>

Livsviktigt (2009-10-15 21:58)

Var ute och gick med yngsta killen. Han berättade för mig om vinden: "När det blåser så är det för att vinden är glad att se mig, den vill inte att jag skall gå in, och om jag stannar så kanske den sätter sig bredvid mig". Så är det nog. Alla stressar efter sommarens ledighet och inför julens kommande stress. Så har du möjlighet, sätt dig ner med vinden och

visa

att du inte har glömt

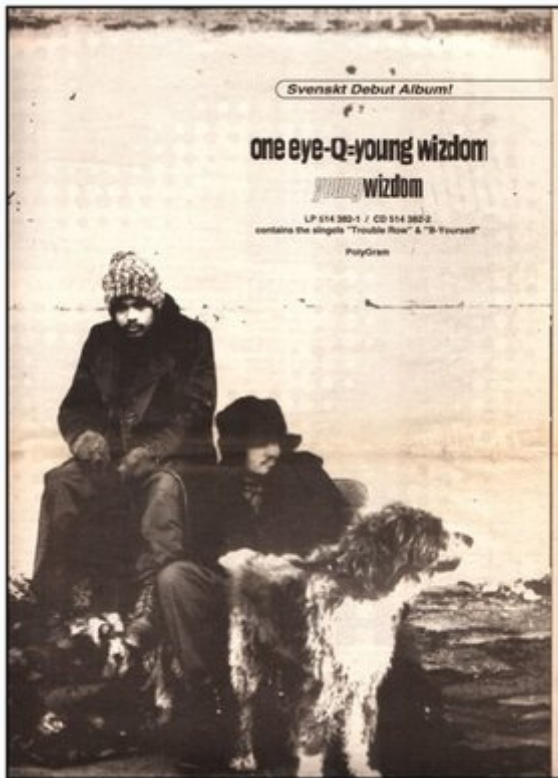
leva

Adam Saaks (2009-10-16 01:43)

Många söker det stora klippet, andra söker inte - utan de bara gör det...

[youtube LGN6RT _K4Lk]

Ögontjänare och ungdomenskunskap... (2009-10-16 01:58)

[1]

THE END OF AN ERA AND THE DESTRUCTION OF A CULTURE How would you react if someone told you that the old piano in your livingroom or the guitar on your wall, was out of style and they would stop doing music and notes for it? Would you say "What a pity" and go along with it, or would you raise hell! The turntable is a music instrument for the DJ's an a very vital part of the hip-hop culture, now that all the major companies have decided to put it in the junkyard, is anybody raising their voice? Are anyone standing up against the destruction of a culture? No, you simply go along with it and say "What a pity" and perhaps you might add "there is nothing I can do..." Well, now it's too late to change the situation and you have helped to destroy a culture and the instrument that we call turntable. Polygram, Sweden has realized that hip-hop ain't like classical music that needs the silence an clearness of a CD, but a message from the street, and whenever was the street silent and clear? That's why they made it possible for us to put out a limited edition of this album on vinyl, so please support a culture and buy it. Welcome to the junkyard!

Ovanstående är en annons och en undertext till den, som publicerade inför att jag och Ayo skulle släppa vårt album One Eye-Q=Young Wizdom 1993. La upp bilderna på Facebook och rapparen Blues kommenterade dem med orden: "förstå att vissa av dagens Mc's gick i blöjer och är still inte på den nivå ni va då!". Det är sånt som gör en glad. Satt och tittade igenom lite gamla bilder och hittade ett par polaroid bilder av [2]Peter Gehrke och [3]Miko Lazić: [4]

[5]

[6]

1994 så spelade vi på Hultsfred. Vi stod på samma scen som The Cardigans och det var samma år som "Oasis gör sin första spelning utanför de brittiska öarna och ett helt okänt Kent spelar i ett öltält och blir ombudda att sänka volymen av Nordmans ljudtekniker.", enligt Rockpartys egen sida. [7]

Ibland, men bara ibland, tror jag verkligen på att jag har varit med och gjort något....

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/memory-000.jpg>
2. <http://www.petergehrke.com/>
3. <http://www.imdb.com/name/nm1614997/>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/memory-008.jpg>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/memory-011.jpg>
6. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/memory-009.jpg>
7. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/memory-010.jpg>

Matar mitt sinne... (2009-10-16 04:44)

[1]

Gjorde lite köttfärsås med vitlök, majs, salsa, ostar och färsk basilika, till middag... Slängde med några små tomater då gurkan var slut och jag hade glömt salladen.

Vi håller nu på att gå igenom säsong två av Heroes

Tittade på kläder igen. Det är ju natt...

Denna gång trillade jag in på [2]Venine:

[3]Kläddeplagg • [4]Kläddeplagg • [5]Kläddeplagg • [6]Kläddeplagg • [7]Kläddeplagg • [8]Kläddeplagg • [9]Kläddeplagg • [10]Kläddeplagg • [11]Kläddeplagg • [12]Kläddeplagg

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/food.jpg>

2. <http://www.venine.se/>

3. <http://www.venine.se/se/art/doctrine-blue-blood-t-shirt-svart.php>

4. <http://www.venine.se/se/art/affliction-t-shirt-garcia-revolution-svart.php>

5. <http://www.venine.se/se/art/wax-Skeleton-svart.php>

6. <http://www.venine.se/se/art/wax-monster-hood-white.php>

7. <http://www.venine.se/se/art/affliction-hope-bamboo-tee-teal.php>

8. <http://www.venine.se/se/art/affliction-fedor-signature-series-tee-charcoal.php>

9. <http://www.venine.se/se/art/affliction-babalu-blade-signature-series-black.php>

10. <http://www.venine.se/se/art/affliction-bat-out-of-hell-blackred.php>

11. <http://www.venine.se/se/art/affliction-bamboo-extasy-2fer-brun.php>

12. <http://www.venine.se/se/art/affliction-mourning-bamboo-gra-silver.php>

Dagen som inte blev... (2009-10-16 17:41)

Idag vaknade jag mellan konturerna. Visste att det inte var min dag på något sätt, och att jag skulle falla igenom så mycket - försöker avteckna så mycket som möjligt.

Är nöjd med min andning ändå, och jag vet ju att saker inte alltid går som man vill eller tänkt - Det finns en trygghet och glädje i den vetskapen också. Man behöver inte alltid vara på topp, man behöver inte alltid vara nyfiken, öppen och närvarande... Det är ok att bara stå stilla, gå bakåt, observera och låta känslorna inse saker.

Allt för många människor strävar efter att äga, att ha ensamrätt, att hela tiden vara på topp och göra sitt bästa - men ibland behöver även själen andas in. Allt kan inte och ska inte vara så som man vill. Hur skall man i ett sånt liv kunna bli förvånad och uppskatta de små oväntade sakerna?

Känner mig trygg i mitt liv.

Även om jag vill så mycket mer och annorlunda än nu.

Blundar och ler.

2009 (2009-10-16 18:21)

I landet av the of the Free, Home of the Brave, landet som styrs att Nobels fredspristagare för i år...

A Louisiana justice of the peace said he refused to issue a marriage license to an interracial couple out of concern for any children the couple might have. - [1]*Länk*

1. http://www.huffingtonpost.com/2009/10/15/interracial-couple-denied_n_322784.html

Ljudet av vingar... (2009-10-16 22:29)

Äldsta sonen fick ett arbete att skriva om drakar i skolan.

Fast det ändrades sedan av en annan lärare, för drakar fanns inte - så de skulle skriva om häxor istället.

Fast de fick inte skriva om häxan i Harry Potter, för hon var bara en fantasi.

Undrar om de får skriva Jesus?

Man kan sedan också fråga sig vad [1]Wicca / Vitka samfundet säger om det formen av religionsfrihet?

1. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Wicca>

Drakdjur (2009-10-16 23:38)

Komodovaranen, eller Comodo Dragon:

”Beryktade (nulevande) drakar beväpnade med ett giftigt saliv. Orsakar en lång och plågsam död utan läkarvård.”

Den har visserligen inga vingar längre, men å andra sidan så finns inte dinosaurier eller fåglar med flera meter mellan vingspetsarna längre heller, men de är ingen fantasi för den delen...

Vem säger att en drake måste ha vingar?

För säger man att en drake måste ha vingar - och samtidigt påstår att drakar bara är fantasi, så faller man ju krokben på sig själv.

Hur vet man hur en fantasi måste se ut?

Sen har jag ett starkt minne av att jag läste i någon tidning bara för ett år eller så att man hade hittat ett drakdjur i Afrika eller Sydamerika eller någon liknande plats... Får se om jag kan hitta det på nätet...

Kamratposten skriver om *De Sista Drakarna* - tanken slår mig, om de är de *sista* så är de alltså inte de första, eller andra, utan det måste funnits flera innan dem... Eller hur?

[1]<http://kpwebben.se/artiklar/2009/de-sista-drakarna/>

1. <http://kpwebben.se/artiklar/2009/de-sista-drakarna/>

1940 (2009-10-16 23:55)

Jag får ständigt plocka upp almanackan. Datunklockan på datorn måste gå fel. den envisas med att påstå att det skulle vara 2009 nu. Visserligen har vi datorer och mobiler och allt annat - men lika så som drakar och häxor aldrig funnits, så kan det visst finnas högteknologi på 1940 talet...

För med tanke på det som jag skrev om USA och detta som jag nu läser om Uppsala, så ser jag inte så stor skillnad kring det som jag tror mig veta om 1940-talet och det jag trodde mig också veta om 2009.

Kort efter att Elvira Nordlund påtalade diskriminering på sin arbetsplats fick hon en varning, polisanmäldes och sades upp. • [1]<http://www.dn.se>

1. <http://www.dn.se/nyheter/sverige/elvira-fick-ratt-men-far-inte-behalla-jobbet-1.976745>

Frihet bakom gränser (2009-10-17 00:01)

Gick in på **Pagan Federations** svenska sida

Jag läser om vad det är: *Paganer respekterar allas och alla tings rättigheter, oavsett om det är människor, djur eller växter.*, för att sedan se kraven (?) för att bli medlem - för det första så faller man in i samhällets bild av att man måste vara 18 år, vilket är absurt i sammanhanget - det fråntar ju alla de under 18 sina rättigheter. Detta följs av att man måste acceptera de tre principer som Pagan Federation använder sig av. Vilket gör det hela till vilken utestängande religion och förening som helst - helt utan fria väggar...

Det är alltid spännande att granska friheten. Alla de som använder sig av termen frihet, har något som de låser in. Ibland syns det bara inte så tydligt. Men det finns där.

Men det jag vänder mig mest emot är deras andra punkt som börjar med orden: *"En positiv moral"*. Ett religiöst samfund som säger sig kunna avgöra vad som är positivt och framför allt vad som är moral, är inte annorlunda än Kristendomen, Katolicismen den Muslimska tron eller Livets Ord.

Stycket fortsätter med: *"sin sanna natur i harmoni med yttervärlden och samhället"*. Är inte det märkligt att samtidigt som man värnar så mycket om naturen, så skall det göras i Harmonin med yttervärlden och samhället - två plattformar för begränsningar, skövlingar, frihetsberövande och blindhet. Dessutom så klargör man ju redan här VAD ens sanna natur *måste* vara - det *får* alltså inte vara något som inte lever i harmoni med samhället eller yttervärlden av idag.

Är inte det märkligt för en religion som bygger på de sk. förkristna religionerna, och dessutom ser naturen som helig något som varesig samhället eller yttervärlden gör...

Tredje punkten målar för mig en tydlig bild av vad det handlar om: *"Igenkännande av det Gudomliga som överskrider kön, erkännande av både den feminina och manliga aspekten av Gudom"*. OM det är så att man överskrider könet när man känner igen det Gudomliga, hur kan man då erkänna de feminina och manliga aspekterna? Ser man inte könet på det, så kan man ju inte klassa in något som manligt eller kvinnligt - möjligen mänskligt kontra naturligt.

det är spännande med att så många av dem som pratar om frihet jämt gör det från sin sida av ett staket. Varesig det är religion eller fildelning, varesig det handlar om man vill ha betalt för sitt jobb men få andras grattis, eller om man vill att folk skall få tro fritt men godkänna ens egna regler.

• [1]<http://www.se.paganfederation.org/>

1. <http://www.se.paganfederation.org/>

Minnas i toner (2009-10-17 00:32)

Jag minns min första kassetalbum:

Köptes på NK 1978

[youtube KGuFn0RPgaE]

Jag minns min första singel:

Den köptes på Expert i Gallerian 1979. Jag föll pladask för b-sidan: "Captain Quick Draw"

[youtube zg-ivWxy5KE]

Jag minns min första maxisingel (12"):

Den köptes i Edingburg, Skottland 1980

[youtube xJeWySiuq1I]

Jag minns min första vinylalbum:

Köptes på Expert i Norrtälje 1982

[youtube 3FYJ3ZzQYL0]

Jag minns min första kassettsingel:

Den köptes på Megastore som du låg i våningen under H & M eller något sånt brevid Åhlens, 1984

[youtube mgEdFXJ-huw]

Men jag kan inte minnas min första CD skiva....

Vet att det var något som jag köpte på second hand i allafall

[youtube F2rtzSNpXxM]

undrar om min minnesbrist beror på att det plötsligt inte länge var något stort att köpa musik längre, eller om det bara var så att en CD skiva aldrig kan göra lika stort intryck... Minns inte heller min första CD singel...

Fast jag minns faktiskt den första mp3:an som jag köpte. Det var en med **Maja Gullstand** med "*Alla dessa ord*", 2008...

Människomissbruk (2009-10-17 03:02)

Jag har vänner över allt. De har alla olika åsikter. Det får de ha. De kan vara fantastiska på en sak, värdelösa på nästa. De kan förstå något och vara helt oinsatta och ointresserade av något annat.

Det är därför som de är mina vänner. För de är människor. De är sig själva. De sätter sig inte över andra, eller talar över huvuden, samtidigt som de kan ha starka egna åsikter och inte kan ta in något annat. De har sina erfarenheter, sitt bagage, sin känsla.

Att kunna tycka olika är viktigt, och är en av nyckelstenarna i mitt förhållande till människor. Den som vet allt, ser allt, ser oftast ingenting och vet än mindre. Kunskap är ALLTID relativt.

Jorden VAR platt. Det var vad man visste då. Det fanns ingen orsak att tvivla på det eller ens ifrågasätta det. Att ifråga sätta det då, var som att säga att elden inte bränner, vatten inte är vått eller något annat som var/är självklart.

Samma sak är det när man tycker olika om saker. Folk tycker inte annorlunda bara för att de vill tycka annorlunda, är korkade eller är mer smarta - utan de utgår bara ifrån vad de vet och vad de lärt sig. Att säga att någon är korkad för att den inte känner till något som är en självklarhet för dig där du befinner dig i livet, är som att någon tycker att du är korkad för att du inte kan språket från det landet som den personen kommer ifrån, eller om du inte vet vad som står i en bok.

Visa saker kan vi nästan alla. Andra saker minns vi olika, som orden ur en bok. Andra saker kan vi kanske inte alls ta till oss på samma sätt. Allt handlar om att vi är människor. Vi är

levande varelsersom ständigt möter en värld och ett samhälle som förändras - samtidigt som vår närmiljö kanske är väldigt homogen.

Det avgör inte om man är korkad eller inte.

Jag kom att tänka på att detta då en vän skrev en sak om överviktiga. Det var inget konstigt med den. Det var som det mesta man kan läsa om överviktiga av de som inte är överviktiga eller inte har så många såna människor kring sig. Det handlade bara om vad den personen fått möjlighet att se, höra och uppleva.

Det är just därför som jag alltid brukar reagera med allt annat än tystnad.

Många säger att man skall tiga ihjäl nazister och folk som säger dumma saker. Problemet är att samtidigt som man inte ger *dem* luft, så ger man inte heller andra - som min vän - en möjlighet att se den andra sidan. Vad de ser är ju det som blir en verklighet. Vad folk säger till dem. Vad de läser och hör, är ju det som formar deras världsbild.

När det kommer till övervikt så jämför ju så många det med andra former av missbruk - just för att vi själva säger att det är ett matmissbruk. Men det är ju inte ens halva sanningen - även om det blir till vår enda sanning.

Skillnaden mellan matmissbruk och alkohol, droger och annat knark som helst, är att det andra säger alla är farligt - men när det kommer till mat säger folk: "Äta bör man annars dö man". Vi matas med matreklam, och vi umgås kring mat. Dess utan så är det så att de flesta som har ett matmissbruk äter ytterst lite när de är med andra, men när ingen ser så stoppar de i sig mer (för att döva, eller för att de inte VÅGAR, lyssna på det, de VÅGAR inte äta sig mätt bland andra, för de tror att folk skall säga något - så istället väntar de till de har ett sånt sug att de måste trycka i sig ännu mer) - det handlar om ett problem som inte har något med logik eller något självmant att göra.

Tror du att någon blir överviktig för att den vill det? Jag har jobbat med och själv varit överviktig - regällt - och jag VET att det finns INGA som försöker att gå ner så mycket i vikt som dessa, inga som VILL träna så mycket - men just på grund av människosynen att de har gjort detta till sig själva, att de skall skämmas och acceptera att folk tycker och skriver i dina banor, gör att deras redan sårade självkänsla tar ännu mer stryk och de äter mer, vågar inte gå ut och där med blir ännu större.

Sen finns det dessutom sk. feeders som gynnar dessa.

Se på andra sidan av problemet, tycker du att sjukvården skall kasta ut de som har anorexi, som t.ex. [1]Engla Louise, för det är ju bara att äta mer - alla har ju hungerskänslor. Det är ju för de flesta lättare att äta än att låta bli...

Ser vi någon vän som dricker för mycket, tar droger eller liknande - så försöker vi hjälpa.

Ser vi någon som blir fet, så säger vi åt dem att det BARA är att röra sig mer, äta mindre och äta bättre, samtidigt som vi knaprar vidare på våra chips...

Många drar upp alkohol och drogmissbruk när de pratar om matmissbruk, och vill säga att det är lika - men tänk på hur du bemöter de olika missbrukarna... Är det verkligen på samma sätt? Vilka ger du stöd till och vilka ser du ner på? Matmissbruk kan handla om så mycket - men för väldigt många som når ett BMI över 40 så handlar det antingen om en genetisk sjukdom, eller så handlar det om att ingen har hjälpt eller sett dem tidigare - utan samhället har blundat för dem

och inte gett dem stöd, vård och hjälp.

Det samhället och andra gör, är istället, efter att de slutat blunda för dem - är att skratta åt dem, håna dem och trycka ner dem ännu mer.

Att vara extremt överviktigt handlar alltid om att man får skylla sig själv eller att man är korkad som låtit ens kropp bli sån.

Alla andra droger så pratar man med en förståelse för bakgrund, och framför allt - man pratar med respekt om människan.

En överviktig är inte en människa.

Man säger att det inte är rätt att staten och samhället skall ta ansvaret för att de självmant ätit sig till Obesity.

Men är det verkligen rätt fråntagen dem sitt människovärde, oavsett vad man tycker de och andra kan göra åt deras situation? Är det rätt att se ner på dem på det sättet som man gör? När det gäller överviktiga, så är det alltid lätt att ersätta "överviktig" med "blatte" eller "neger" och plötsligt se ett oerhört kränkande förhållande till en människogrupp. En människogrupp som redan mår dåligt - och ändå tror man att den attityden skall hjälpa till med något.

Jag undrar

vad?

Vilka är det OK att de kostar samhället pengar? Barn? Utslagna? De som inte gått gymnasium? De som har en årsinkomst under ett visst belopp? Vilka är det rätt som har hjälp att få hjälp av samhället? Vi tycker det är OK att gratistidningar skövlar vår skog. Vi tycker det är ok med avgaserna som kollektivtrafiken släpper ut. Vi tycker det är OK med väldigt mycket. Men det är inte att OK att några utvalda människor, på grund av sin kropp och utseende, skall få hjälp.

Att de mår dåligt är deras eget fel.

Är det inte samma sak med förkylningar och andra sjukdomar?

Äter man C-Vitaminer, klär sig ordentligt, sköter sin hygien och mat bra, så håller man sig frisk säger folk.

Så varför skall vi ens betala ut sjukpenning till folk? Samma sak med att vara hemma med barn - det finns ju redan dagis för sånt, varför skall samhället betala för något sånt?

Frågorna blir många när man låter tanken löpa vidare, lite längre än den egna nästippen.

Problemet är ju bara att man inte vet att tanken kan gå längre, om man aldrig får höra det.

Jag tror det är därför

som människan fick

öron och mun

Människobruk (2009-10-18 01:47)

Det hjälper inte att säga att man talar allmänt, träffar det någon så gör det lika ont...

Det är lite som fildelarna som inte heller vill ta sitt ansvar. Skulle de bara stå för att de gjorde fel och tog straffet om de blev påkomna så skulle jag respektera dem. Annars är de ju bara bekväma soffrevoltörer som inte vill satsa något själv och vill inte ta ansvar för vad de gör - men att alla andra skall ta ansvar för sitt.

Det är lite så att om man riktar sina ord och är personliga, så kanske man skadar någon ganska mycket - men är man allt för allmän i sina ord om något känsligt så är det mycket troligt att många, många fler kommer att må dåligt.

Som man och överviktig så klarar man sig ofta från rent personliga och mänskliga påhopp. Oftast så är det ens samhällsroll som blir skotttavlan, antingen fet direktör eller något liknande. Men som kvinna och överviktig, så handlar det allt oftare om hur värdelös och dessutom vidrig *hon* är.

Man lägger det på hennes personlighet och själ - bara för att man ogillar den vikt som hon bär - och sen undrar man varför hon är bitter eller drar sig undan.

Jag hade BMI på 47.

[1]Inlägget om överviktiga människor följde med mig under dagen. Det högg riktigt hårt i mig, och även då jag inte längre är mina plus 100 kilo, så sliter det direkt tag i mig personligen och min själ. Jag känner orden som direkt riktade till mig - jag minns precis hur det var, hur det kändes - och hur alla jämt sa att det inte gällde *mig*.

Precis som hur alla invandrare lever på systemet, förutom turken som har affären på hörnet, han som de kände... Han gjorde rätt för sig - men alla andra...

Fast så fort något blev fel i affären, så hade han självklart gjort det med flit.

Jag vet att blogg inlägget inte var till en specifik person - men jag tog åt mig ändå. På precis samma sätt folk kan göra det när man säger "*Kvinnans plats är vid spisen*". Det är något som kränker personligen, även om det är anmält riktat.

Jag har hört det så många gånger, jag känner igen det, och jag vet att det inte är något personligt menat - men det blir det, även om det är som jag skrev tidigare, att det är OK att skriva och tycka så. Men jag kan inte möta det med tystnad.

När det hugger i min själ, så skriker jag tyvärr...

Under dagen så fick jag veta att inlägget inte hade handlat om det som jag läste in. Det hade handlat om att personen inte anser fetma vara en kronisk sjukdom.

Jag läste det inte som att det handlade om att det var fokus på hur vida det var en kronisk sjukdom eller inte - utan mer fokus på att de som inte kunde ta tag i sitt eget liv, eller ta ansvar för det och banta, inte skulle få gå före i någon sjukhus kö..

Tror aldrig någon påstått att fetma är en kronisk sjukdom - möjligen genetisk eller något psykologiskt...

Jag VET att personen INTE menade illa, men det gör saker inte mindre fel för det - vi

har alla rätt att göra fel och framför allt att tycka olika.

Detta var stycket som jag reagerade på:

Vilka tillhör riskgrupperna då, jo dessa: - diabetes - kronisk hjärt- och kärlsjukdom - kronisk lungsjukdom (till exempel astma och kol) - kronisk lever- eller njursvikt - nedsatt immunförsvar (till exempel ärftliga immundefekter, pågående - behandling som sätter ned immunförsvaret, hiv, leukemier) - neurologiska och neuromuskulära sjukdomar som påverkar andningen (exempelvis ALS, MS, Parkinsons sjukdom) - extrem fetma (BMI över 40) -cerebral pares och andra multifunktionshandikapp (gäller barn) Åter igen dessa kraftigt överviktiga...?!!!! Ja, det är förbannat synd om er med fysiska sjukdomar som gör att ni går upp i vikt och inte kan påverka det alls... (jag har själv underproduktion av hormoner pga hashimotos struma vilket gör att jag får tänka på min vikt dagligen och alltid håller koll på vad jag stoppar i mig) Men ni som har ätit er till Obesity som redan kostar samhället pengar... socbidrag, sjukersättning, vårdkostnader osv pga att ni är för "stora" för att kunna arbeta och röra er normalt i samhället samt alla följsjukdomar fetma skapar, nu ska ni ha förtur till vaccinet också så att ni inte kolar vippen... Om jag går och tatueringar mig till oigenkänlighet och inte får arbete pga mitt utseende sen, vill ni bidra till mitt leverne då? Om jag gör något annat självvalt som hindrar den sociala överlevnadsbiten, vill ni försörja mig då? Om jag äter mig till Obesity???

Jag hade ett BMI på 47 och samhället betalade min operation....

Jag hade ätit mig till min övervikt. Fast jag gick aldrig på socialbidrag, fick ingen sjukersättning eller vårdades för min övervikt innan operationen.

Men jag hade ett BMI över 40 och jag var Obesist.

Jag är fortfarande det inombords - för det var bara mitt yttre som ändrades med operationen. Inombord är jag den samma som folk tittade snett på, den samma som det var OK att snacka skit om, den samma som jag är idag, och den samma som jag var innan övervikten.

Min vän, som SJÄLVKLART är min vän även om vi tycker olika här, som ÄR min vän även om vi inte har samma referensramar kring allt, som är min VÄN för den fantastiska människa som min vän är. Man skall inte dömma människor för sina misstag, eller för vad de tycker och känner - vänskap handlar om att låta någon annan tycka annorlunda, men ändå känna förtroende. Det gör jag med denna människa.

I vilket fall, så hävdade min vän att texten hade handlat om "kroniska sjukdomar", fast jag såg det inte då eller nu heller, du får avgöra själv i citatet ovan.

Tyvärr så är överviktiga inte bättre människor än andra. De är bara överviktiga. Så de gör sina misstag också, utifrån sina referensramar - Det finns de överviktiga som gör sig löjliga över de som bär 20kg eller mindres övervikt, även om det sällan handlar om antalet kilon - utan om en känsla i kropp och själ.

Det finns dagar då jag tycker att jag är ÄCKLIGT fet idag - det tyckte jag ALDRIG när jag vägde 100 kg mer. Så det handlar inte om antalet kg. Det tror jag är något som alla överviktiga måste ta till sig.

Bara för att någon väger mindre, så behöver det inte betyda att de känner mindre eller mår bättre - det är precis samma sak som att de överviktiga inte är mindre känsliga eller mindre värda som människor.

Vi är tjocka för några, men det gör inte vår hud tjock. Snarare tvärt om, den spänner ut vårt skin så att vi är än känsligare.

Problemet ligger ofta i något så enkelt som att i att så länge man kan komma i de stora storlekarna som finns i affärerna, så känner man sig som en del av samhället. Man har någon värdighet, även om det är tungt. Man har ett grepp på livet, och med stöd och uppmuntran så kan man i många fall dra sig ner i vikt genom det.

Men när vågen bara visar "ERR" eller "ERROR" istället för siffror, och när man inte ens kan prova de stora storlekarna i affären, så tappar man sin självkänsla, man hittar inte motivationen och framför allt man har inget man kan ta tag i - man kan inte se på en våg om man gått ner ett kilo eller inte - man vet inte hur mycket man väger.

Då tappar man motivationen. Man får söka bekräftelsen på annat håll.

Former på kvinnor är vackert, både de smala och små - precis som de svulstiga och stora. Men det är inte vad som är vackert som styr själen. Det skall INTE vara vad andra tycker, som styr hurvida man tycker om sig själv.

Är man inte nöjd med sin kropp, så är man inte det - oavsett vad andra säger.

Ibland kanske andras åsikter kan hjälpa en att se saker från ett annat håll, så att man hittar sig själv. För det är verkligen så som det är. Skönheten kommer inifrån. Det som syns i ögonen.

Allt det andra är bara en preferens för andra - på samma sätt som de väljer mellan olika bilar och färger. Kärleken handlar om det inre - inte det yttre, även om man även skall vara tilltalad av det yttre också.

Men tillbaka till inlägget som legat över min dag.

Jag såg meningen "*Åter igen dessa kraftigt överviktiga*" och hur vi belastade samhället.

Det är just sånt som jag tycker är det som inte skall få gå förbi i tysthet.

Det säger att kraftigt överviktiga åter igen, alltså åter igen, som i att det gör det så ofta kommer in och tar plats.

Jag har haft ett BMI på över 40 och blev oerhört sårad och kränkt.

Sitter man där med kanske 20 kg övervikt och tycker det är jobbigt, så skall man veta att de som har kanske fem gånger så mycket övervikt - känner precis likadant, och kanske t.o.m. än värre, då det gått längre.

Blir man sedan av med sina 20 kg själv, så skall man fråga sig hur lätt eller svårt det var. och tänka in att det kanske är ett arbete som tar fem gånger så lång tid och mycket energi för dem som har så mycket mer.

Hade man klarat det själv, och hur motiverad blir man av att höra vänner prata om: "*Åter igen dessa kraftigt överviktiga*"?

Det gör lika ont, oavsett om det är någon som varit överviktig som säger det, eller om någon som är överviktig eller någon som *aldrig* varit det - på samma sätt som det gör ont om

någon pratar rent generellt eller riktar det direkt till någon.

20kg övervikt kan vara oerhört mycket. Känslan av det kan vara den samma som hos någon som lider av 120kg övervikt. Det är inte en tävling om vem som mått sämst, utan ett förhållningssätt kring att inte trycka ner någon på grund av deras utseende.

Jag brukar ha en tanke när det kommer till såna här saker. Är texten som jag skriver, något som jag tror att någon dagstidning skulle kunna publicera, eller som jag kunde tänka mig läsa i en skolbok, då är jag opartisk och inte dömer någon - men känner jag att jag inte skulle kunna tänka mig se min text publicerad för att den skulle kunna kränka någon - så undviker jag att skriva det, om det inte är något som jag slås för och är beredd att ta emot kritik för...

Jag läste orden om de som hade fått en övervikt på över 40 i BMI

Det var jag.

Jag läste orden om hur de kostade samhället, och att de fick gå före

Det fick jag.

Men i det mesta i samhället så fick man komma sist,
om man ens fick komma med.

Vem äter sig till döds med en medvetenhet i tankarna? Är det samma människor som går i drogträsket? Är det kanske dem som ställer sig på en bro för att ta livet av sig - de som gör något med en tanke om att de ändå kommer att dö, inte är värda att leva...

Vem skall ställa upp för dem, om inte samhället kan göra det. Samhället som skall vara alla vårt gemensamma ansvar för våra medmänniskor?

Fetma klassas som en sjukdom, och den räknas även som ett missbruk i form av matmissbruk, men ändå så upplever många att det är OK att skriva just: *"Åter igen dessa kraftigt överviktiga...?!!!!"*

Ingen skriver *"Åter igen dessa cancer sjuka...?!!!!"* eller *"Åter igen dessa narkomaner...?!!!!"*

Ändå är det OK att skriva: *"Åter igen dessa kraftigt överviktiga...?!!!!"*

För att sedan lägga till en blänkare om att man själv ätit sig till en till Obesity som redan kostar samhället pengar... socbidrag, sjukersättning, vårdkostnader osv pga att man är för "stor" för att kunna arbeta och röra sig normalt i samhället. Detta säger att det är ett aktivt val, detta säger att feta människor kostar samhället mer pengar än någon annan med en sjukdom, och avslutningsvis så klargör det att man faller utan för samhällets ram för "normal".

Det är något som är oerhört kränkande.

Detta gäller alla. OM du har varit överviktigt, så måste du ju veta hur jobbigt det var, att det inte var något som du hade valt av egen vilja och hur svårt det sedan var att gå ner.

Ta din övervikt och multiplicera den till att du kommer upp i ett BMI över 40, och försök att tänka in dig i den situationen. Tror du att det är lättare, eller att de hade det minst lika svårt, tungt och jobbigt som dig?

Jag har jobbat och haft kontakt med överviktiga de senaste fyra åren, och jag har inte mött någon, av flera tusen personer, som försöker äta sig upp till någon vikt - Förutom de som är så förtvivalade och mår så dåligt över sin övervikt, och som sjukvården säger är för liten för att de

skall få hjälp, att de äter sig upp så att de kommer in i målgruppen.

På TV har jag sett att de med tatueringar är vårdslösa och narkomaner också, men det är *den* personen. De gäller bara *den*, kanske några till - men inte *alla*, eller ens tillräckligt många för att använda sig av det rent generellt. Samma sak som att folk mördar efter att lyssnat på viss musik eller sett visa filmer. Det talar inte om att alla gör det.

Fick höra om ett exempel kring en kvinna som har 450 kg som målvikt? Jag fick höra om hur hon gör för att gå upp i vikt bara för att det är en fix idé samt att hennes feeder tänder på det... Hon lever på samhället för något hon gör med flit och mot sig själv... Jag fick höra om att det inte var OK.

Det är det inte.

Men varför är det inte OK?

Är det för att hon kostar samhället pengar och att hon väljer att göra det själv, eller är det på grund av något annat som jag inte tycker det är OK?

Hur tror du hon mår EGENTLIGEN? Tror du inte att det är människorna omkring henne som sett till att hon har så dålig självkänsla att hon måste ta sig upp till de storlekarna som ingen annan vill ha, bara för att bli älskad av några män och deras fetisch?

Lever hon verkligen på samhället, eller försöker hon bara överleva i ett samhälle som inte accepterar henne, genom att hennes feeder tvingar henne till att uppfylla hans fantasier - och det är första gången i sitt liv som hon känt uppskattning för den hon är (även om det tyvärr inte är så) och att hon kan få känna hur någon tar i henne med lust istället för med äckel.

Är det verkligen hennes fel, och hur många av henne finns det i Sverige - som rättfärdigar ett generellt antagande om att överviktiga lever på samhället och gör det med flit?

Att gå upp de första 10 kilona är lätt, att gå upp ytterligare 20 är nästan lika lätt om man inte tänker sig för, men sen blir det bara lättare och lättare. Kroppens förbränning och behov förändras - sen innan man vet om det själv, så gör man små förändringar. Man skippar att springa på helgerna, för man är ju så slut efter jobbet och vill ta igen sig - Sakta men säkert - UTAN att tänka på det förändras ens livsstil, och sen när du bär på kanske 150-200kg. Då är den där joggingturen som är ett "bara" att göra när man väger 70-100kg mindre, inte så länge ett *bara*.

Man orkar helt enkelt inte. KROPPEN säger ifrån, även om viljan finns där.

Man kommer inte in i träningsmaskinerna på gymmet, man är rädd att förstöra sakerna med sin tyngd - så vad gör man?

Får man styrka och motivation, eller blir man bara mer deprimerad och avskärmar sig än mer?

Vad tror du?

Fast den största frågan är egentligen, vad gör du för att hjälpa dina vänner att må bra, oavsett hur mycket eller lite de väger, vilket land eller kön de har. Vad gör du för att visa dem att de faktiskt har ett människovärde?

Det som dock är allra viktigast att tänka på här, är inte vad min vän tycker eller säger,

utan det faktum att detta är något som är så utspritt och normalt i samhället att det finns de som inte tycker att detta är något fel.

Om vi inte säger ifrån.

Hur skall de då någonsin lära sig att det finns de som tycker att det är fel?

Så snälla. Reagera du också på när din vän, kollega eller någon okänd säger något liknande. Visa att det finns dem som inte tycker det är OK.

Först då, förstå då, så kanske samhället och våra medmänniskor förstå det och kanske hjälpa människor innan det går så långt att de känner att deras enda utväg är att äta sig upp till 450 kg så att någon skall se och uppmärksamma dem med värme och lust...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=3912>

Gränslöst (2009-10-18 05:23)

Så som jag tänker och känner:

Jag har inget
utöver

barnen
som tar

plats

min

livkorg har bara handtag
men ingen botten
så allt faller ur den
hur mycket jag än lägger där i

För mig är det gränslöst. För mig är det frihet. För mig är det vackert att förlora varje sak man vill spara. Det gör att man värdesätter ögonblicken mer. Man vågar låta sig själv se och känna - här och nu - istället för att lämna det till en annan dag.

Jag vet att andra ser det som något tragiskt, att aldrig kunna behålla något, att aldrig kunna få något att ta plats.

Men det får ta plats, och jag får behålla det.

Allt

Mer än de flesta.

Här

i mitt minne

Uppfattning (2009-10-18 05:30)

This is why I'm not considered a saint?
Well, guess what?.....I ain't
© Sage Francis

Somnarr (2009-10-18 17:12)

Är så trött... Nog för att jag sovit dåligt länge, men just nu orkar jag inget. Somnar och sover hela tiden...

Känns ändå skönt att barnen är så pass stora och självgående.

-

Det är många som säger att de känner mig. Många som tror sig veta vem jag är, hur jag fungerar och tänker. En av dem som gör det bäst, sa nyligen med en tanke som gick ungefär så här: *"Vet du vad, jag tror inte att någon av dina vänner som säger sig känna dig, verkligen känner dig. Inte ens jag. Du har så många olika sidor och du ger dem, den sidan som de ser, med hela ditt hjärta - därför tror folk att det är du, och slutar vara nyfikna på något mer"*.

Tror att det är så. Jag har ytterst få människor i mitt liv som jag vet känner mig till en sån stor del. De flesta känner en del av mig. Min yta, min yta som ligger på andras djup.

Inget av detta är sorgligt, eller något som jag mår dåligt av - det är ju bara så som det är. Alla drömmer om hur dagen skall bli bra, och känner att de på något sätt är utsända för att göra något speciellt i livet.

Att det speciella handlar om att leva, vet endast barnen. De flesta vuxna tror att det är något annat. De har glömt tron på det enkla och det självklara, efter alla år av förklarande från andra att de borde veta bättre och att livet inte är så enkelt.

Fast det är ju det.

egentligen.

enkelt.

Som jag.

Men det är bara så svårt att förstå och se det. Som flera sidor av en tavla, eller en vägg.

Som mig.

Det blir lätt att man mest ser ut som en narr..

Nattbilder (2009-10-18 22:22)

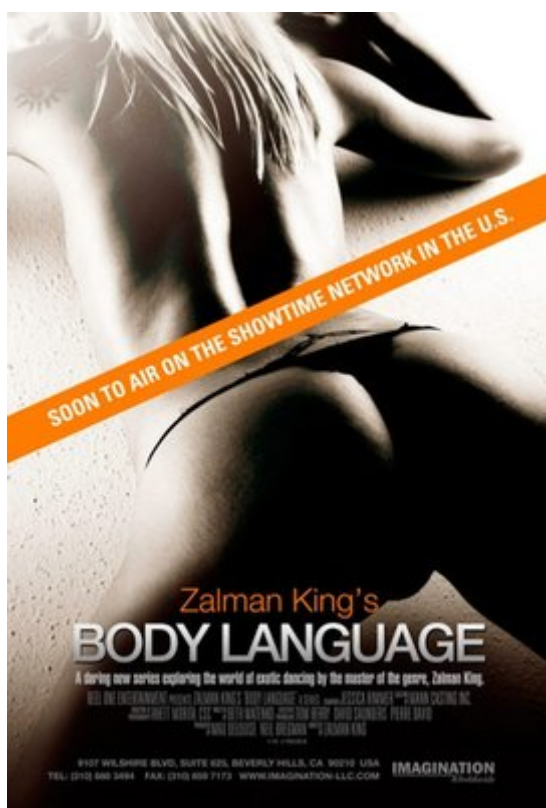
[youtube 8-RbpQUqosI]

Wong Kar-Wais guldpalmsnominerade uppföljare till *In the Mood for Love* är en vild blandning av Alain Resnais och *Blade Runner*. Tony Leungs författare minns kvinnorna han träffat och hur de alla rörde vid honom på sitt specifika vis. I återblickarna förenas passionen med fiktionen. Suveränt foto av Christopher Doyle och stilfulländat av Asiens främsta romantiker.

Sitter och letar filmer igen - hoppas jag skall få ro att se dem en dag...

[youtube 5aV5UFQMlnM]

Det är spännande att gå in i [1]SubDVD's utbud av filmer från andra [2]länder, och upptäcka filmer från: Afghanistan, Algeriet, Argentina, Bhutan, Bolivia, Chile, Grekland, Island, Jugoslavien, Litauen, Mexiko, Palestina, Polen, Portugal, Sovjetunionen, Sydafrika, Ungern, Venezuela m.fl. länder. Speciellt om man väljer att titta på omslagen och upptäcker formspråkens skimrande ton. Trillade över den kinesiska filmen *The Naked Truth* (USA: *Body Language*) och föll för omslaget...

[3]

men även filmer från andra årtionden lockar tanken då de går utanför ramarna. Som t.ex. *The Persecution and Assassination of Jean-Paul Marat as Performed by the Inmates of the Asylum of Charenton Under the Direction of the Marquis de Sade*.

[4]

1. <http://www.subdvd.com/>
2. <http://www.subdvd.com/productCountry.do?country=>
3. <http://www.regndroppar.com/blog/wp-content/uploads/2009/10/big.jpg>
4. http://www.regndroppar.com/blog/wp-content/uploads/2009/10/517YF503XFL._SS500_.jpg

Vet villig (2009-10-18 23:30)

"Jag känner honom" och "Jag känner *till* honom", två snarlika meningar, uttryck och påståenden - men som ändå säger så mycket.

Tänker på mig själv. Hur enkel och svår jag är. jag säger åt folk att se, samtidigt som jag håller för deras ögon. Jag säger åt dem att lyssna, men kräver att de skall tänka själva.

Det är inte så komplicerat som det låter. Det är både enklare och svårare, självklart, *eller hur?*

Det är nämligen som att gå på ett lagom spänt rep över ett vattenfall. Man måste se till att hålla balansen. Man måste parera och hålla jämvikt. När man väl lärt sig den konsten så är det inte längre en konst, utan en självklar del av ens andning. Men minsta förändring kräver att man är tvungen att lära om sig från början.

Så är det att gå vid min sida.

Det jag skrev om tidigare med människans alla olika sidor, så vill jag säga att jag tror att alla bär på dessa mångfacetterade sidor, men de ser och känner bara en enda av dem. De har lärt sig att blunda, och därför så blir det att jag poppar som popcorn ibland. Man förstår inte riktigt hur eller varför jag skuttar åt ett håll - men samtidigt så känner man en trygghet i att jag gör det och att jag trots det inte förändras i den delen av mig som de känner till. Jag är fortfarande ett majskorn.

Att känna någon är ett större uttryck än att säga att man älskar någon. För att känna

någon - så skall man inte bara veta vart man själv står, utan man skall veta vart den andre står - när den själv inte vet eller man själv ser. Att älska någon handlar bara om en själv. Att ha ett sånt begär att man tappar sina egna ramar och gränser - att känna någon handlar om att veta vart den andres gränser och konturer går.

Vet man ens det om sig själv?

Är man villig att ständigt försöka lära sig något, eller vill man bara höra hur andra förklarar för en det är. Kan man lyssna på det, om man inte ens kan lyssna till sig själv.

jag utmanar mig själv varje gång jag tänker, talar, agerar eller skriver. Jag vet aldrig vart jag landar. Varje ny livssituation tvingar mig till att börja om från början. Jag håller inte alltid med mig själv i andra situationer. Men jag är konsekvent, konsekvent i att vara

mig.

Uppllysning (2009-10-19 01:45)

[1]

"Historien är endast framtiden, upplyst..."

Köksfönster och vinden av en färg (2009-10-20 20:51)

[1]

Tittade ut

Vem behöver gardiner
med en sådan inramning

gick sedan

ut

Ljuset. Färgerna. Dofterna. Tempot
Det är jag i själen
Hösten är
min
vår
Hösten är
då
som jag föds
i en regdroppe
från en vind
av färg

ut

gick från

närvaron av en grå
himmels närvaro

ut tittad

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/kitchenwindow.jpg>

Ljudet av nattfåglar (2009-10-21 02:31)

[youtube gttMAI4ryWw]

Gråter solstrålar (2009-10-21 03:05)

[1]

[youtube LQiP0tbKcPE]

Som tur är inte mitt liv, som det Termanology rappar om, men det var ändå den låten jag hade i hörlurarna när jag gick ut i ljuset idag. Den andades höst och värme. Kärlek till livet. Till mina fantastiska söner.

Jag måste slita den äldre från WoW och få med honom ut i ljuset också nästa gång.

I mörkret gråter jag solstrålar över min saknad av dem.

De skall aldrig få känna tyngden av att vara mitt ljus - Jag skall skina på dem så länge jag kan. Svalka dem när det behövs med trädets fantastiska lövverk, och mata dem med att som jag kan om att se, lyssna och leva - det jag inte vet, skall vi ta reda på tillsammans.

Jag lever inte för dem.

Jag delar mitt liv

med dem

i>i en del. en levande del.

Vi följer varandras skuggor... [2]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/IMG_0004.jpg
2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/IMG_00071.jpg

Drömspår (2009-10-21 04:12)

[youtube MpKWJZQDAjY]

Uppgång (2009-10-21 08:12)

[youtube 9uO6XtYSEOQ]

Tidsångest (2009-10-21 17:17)

[youtube XMfTtpLtihs]

Jag får inte ihop det. Kopplar inte ihop inandningen med utandningen. Jag andas ut när jag skall ta ett djupt andetag. Jag drar in luften när jag skall blåsa ut ett ljus. Jag får inte ihop timmarna och sekunderna. De går åt olika håll.

Jag vet att alla har svårt att få ihop tiden till att göra saker, så nej jag tror inte att jag är speciell på något sätt. Det är inte annorlunda för mig.

Är bara tvungen att skriva ut det då det alltid finns folk som tycker det är viktigt och konstruktivt att berätta det. Att få tillfälle till att säga hur små ens känslor och tankar är, eller hur menlösa ens känslor är, bara för att alla andra bär samma sak - märkligt egentligen. Denna strävan om att vara som alla andra, och samtidigt förringa det som alla sedan har - Men så att ni vet, det är inget speciellt med mig, jag är inget undantag, jag står inte utanför något o.s.v. jag är precis som du, eller om du hellre vill, inte alls som du...

Skillnaden är bara att jag bryr mig om det och att jag känner hur ont det gör. Andra vill också, men de känner sällan efter. De har inte tid säger de - fast det är just det som de har, och det är därför som de kan låta bli att känna efter. De har alltid ett "sen" att återkomma till. De accepterar att de inte hinner, men saken är det att jag också accepterar det - fast bara för att jag accepterar det, så tar det inte bort smärtan för mig. Nu.

Låg i soffan och försökte villa utan att titta på klockan, utan att känna stress, otillräcklighet, försummelse och en brinnande längtan efter allt jag vill gör. Handel låg på magen. Den gav mig något annat att tänka på. Hur fet jag egentligen är. Jag är det. Såär det bara. Sen spelar det ingen roll om någon säger att jag inte är det - för då bryr de sig ju inte om vad jag känner, och lika så om de säger att det är ok och att jag duger som jag är. Jag pratade inte om att jag inte duger, utan om att jag fortfarande verkligen är fet. Med rätt kläder så syns det inte. Men det är mycket i livet som finns och är, fast det inte syns.

Andra människor bär sin vikt med en enorm skönhet i mina ögon. Jag gör det inte. Den trycker upp min själ i halsen. Så fort som jag ser eller känner mig själv så blir faktumet klart och åter igen så vill jag så mycket. Jag vill träna, jag vill röra på mig. Ändå gör jag inte det. Blir så ledsen på mig själv, men känner att det hänger ihop med min tid.

I ett urverk så ligger kugghjulen mot varandra, hakar i och drar varandra framåt. Mitt urverk är inte så. De hänger inte ihop. De nuddar inte ens varandra. Visserligen så skapas det ett utrymme att andas på, det skapar konturer istället för att smälta ihop former. Det gör också att jag står och trampar luft i ett vakuum. Oförmögen att röra mig, men peta på mig och dra i mig, så förflyttas jag sakta. Om jag har tur.

Känner bara
saknaden
av min rörelse

[youtube JhYqM9H0Imc]

Eremit (2009-10-21 19:39)

Varit tom ett par dagar. Orkeslös. Fick en ny monitor och vin i går. Har inte kopplat in monitorn, och vinet står i en plastpåse innanför dörren. Mamma skulle kommit förbi idag. Först bad jag henne komma tidigaste 13 då jag inte somnat vid 8. Men vid 11 tiden så bad jag henne komma efter 15. och vid 13, då jag hela tiden hade tittat på klockan, så bad jag om en annan dag.

Haft dåliga drömmar, drömmar som varit jobbiga - men sedan slutat logiska innan jag vaknat, så jag har inte kunnat få släppa ut känslorna som de skapat. De ligger kvar där inne... Jobbigt.

Trött. Ledsen. Stark. Så som de flesta ser höstvädret. Men inte jag, därför blir det så fel...

Det är upp till individen den jag gör av och med sitt liv

Tryvärr är aldrig livet upp till individen.
Samhället styr.

Det som är upp till idividen är hurvida den är villig att kämpa för det den tror på.

Mitt problem är att jag når det jag tror på, både genom att slås och att ge upp. Nyfikenheten finns på båda platserna
så jag behöver mer
än mig

idag är det en sån där
låg dag
ser bara ordens skuggor

Vet inte vad jag skall göra
av det folk säger

är *mitt*

liv

Förgyllda regndroppar (2009-10-21 20:44)

Jag fick ett mail, som bl.a innehöll orden: "*Jag beundrar dig för ditt sätt att se på dig själv och omvärlden!!*"

Jag svarade med orden: "*Vet inte om jag ser mig eller omvärden alls, fast det kanske är just det som du beundrar ;)*"

Jag väntade mig inget svar på det, men fick ändå detta:

Jag tror mera på att DU ser, men inte vi andra... Alla håller blicken nedåt, för att slippa se, för att slippa erkänna vår egen svaghet, allt för att slippa se... allt... Du törs modigt se, både för din egen del och för oss andra i din närhet! Det var bland annat det som facinerade mig, du SÅG!!! Vi andra är så jävla inbankade med verkligheten, medan du är barn av den fantastiska fantasin, som ser bortom regnbågen och vattenfallet. Du ser det helt unika ske, som ingen annan lägger märket till, uppmärksammar skuggan av en frånvaro, medan resten behöver ha närvaron intatuerad på ögonlocken för att kunna se en bråkdel... Där är du helt unik!!

Jag blev glad i hela kroppen.

Ibland behöver man se att jag inte är en person, utan vi är alla *jag*. Undrar om det kanske är därför som ett av våra gemensamma drag är just egoismen, för allt handlar ju egentligen bara om

Jag är

förstår **du**?

Tillbaka till jord (2009-10-21 22:57)

Det är bara livet. Upp och nedgångar. Bortgångar och framgångar. En massa gånger som urholkar berget...

[youtube mNMfjvo9pCg]

Kom att tänka på ett **Andreaskors**, dvs ett "krysskors" eller X-kors är ett kors med diagonalt ställda balkar, så att det formar ett X. Det är uppkallat efter aposteln Andreas, som enligt legenden led *martyröden* på ett sådant kors.

Aposteln Andreas (grekiska **Ανδρέας**) är en kristen föregångsman (protocletos – den först kallade), och bror till aposteln Petrus. Namnet Andreas (från grekiskans **ανδρεία** – manlighet, mod) tycks, liksom andra grekiska namn, ha varit vanligt bland judar från år 200 till 300 f.Kr. Han har inget hebreiskt eller arameiskt namn bevarat. Både han och hans bror Petrus var *fiskare* till yrket, därav traditionen att Jesus kallade dem att bli hans lärjungar genom att säga att han skulle göra dem till "människofiskare" ("λιείς νθρώπων"). I evangelierna framstår Andreas som en av de apostlar som stod Jesus *närmast* (Mark. 13:3; Joh. 6:8, 12:22), men i Apostlagärningarna *nämns han bara* vid enstaka tillfällen (1:13). Det sägs att Andreas blev korsfäst i Patras, Achaea, på ett Crux decussata, X-format kors, som därför kallas andreaskors.

Den apokryfiska skriften [1]Andreagärningarna, som omnämns av bland andra Eusebius, och Epiphanius av Salamis, tillhör en särskild grupp apokryfer som traditionellt tillskrivs Leucius Charinus. Enligt modern forskning kan den dateras till 300-talet, och tillhör de förbjudna så kallade [2]Decretum Gelasianum, vilka förknippas med påve Gelasius I. En annan Andreaslegend kallas Passio Andreae (Andreasspassionen).

[3]Andreas: The Legend of St. Andrew

St. Andrew's Cross From Wikipedia, the free encyclopedia Saint Andrew's cross may refer to: [4]* Saltire, a heraldic symbol [5]* Flag of Scotland, a white saltire on a blue field [6]* Saint Andrew's Cross (BDSM), X-shaped cross in BDSM dungeons [7]* St. Andrew's cross (philately), an otherwise blank area on a sheet of stamps, which is printed with a cross

1. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Andreag%C3%A4rningarna>
2. http://www.tertullian.org/decretum_eng.htm
3. <http://www.gutenberg.org/etext/15225>
4. <http://en.wikipedia.org/wiki/Saltire>
5. http://en.wikipedia.org/wiki/Flag_of_Scotland
6. [http://en.wikipedia.org/wiki/Saint_Andrew%27s_Cross_\(BDSM\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Saint_Andrew%27s_Cross_(BDSM))
7. [http://en.wikipedia.org/wiki/St._Andrew%27s_cross_\(philately\)](http://en.wikipedia.org/wiki/St._Andrew%27s_cross_(philately))

Få plats... (2009-10-21 23:00)

Mötte barnens mamma i måndags då yngsta killen hade en skolföreställning.

Hennes lillebror var med, och hon har sagt när jag tar upp detta med övervikt, att det inte finns på hennes sida - ändå såg jag det på hennes bror, då, igen.

I vilketfall så fick barnen godis och pizza efter shown på måndagen för att de hade varit så duktiga. Efter utvecklingssamtalet på tisdagen så visade det sig att hon hade lovat honom kladdkaka om han hade nått sina mål, vilket han självklart hade.

Jag blir så ledsen över att se hur hon köper dem och hur hon inte förstår hur de kopplar ihop att göra något bra för sig själv, med en belöning samt att den också skall vara onyttig.

Jag vet vad hon gjorde med mig - jag ser nu bilder på mig innan jag träffade henne och efter jag träffade henne. Det skiljer 100kg.

Det som gör ont i mig är att när man tar upp detta med folk så säger det att det inte är något, det är bara småtjaf när jag tycker att de kan få ett äpple som de också vill ha efter att de simmat, eller om de skall få en chokladkaka, att det är en höna av en fjäder eller att det handlar om att hela tiden ha något att diskutera. Sånt gör ont att höra.

Men inte för att de säger det till mig, jag tar det som ytterligare ett perspektiv, men det gör ont att se hur lite folk bryr sig och att samtidigt förstå varför livet och människor är och utvecklas som det gör. Ingen vill stoppa sandkornet för att komma i rullning - kanske för att de hoppas att om de håller tyst och tätt om det, som en mussla, så kan de skapa en pärla av det. Sen när santbornet är ett jätteklot som är satt i rullning, så pratar man om att man måste göra något åt det, att man skulle varit uppmärksam... Precis det som de hjälpte en till att inte vara...

Barnen är ju så smala, de rör ju på sig så mycket, de är ju så snälla - egentligen. Varför vågar vi inte se dem? Utan alltid måste gå inom och bakom dem, och gömma oss i ord om hur de "egentligen" är. Vad läöser vi då? Ser vi barnen mer då?

Om ett barn håller upp en papperslapp och frågar om du ser den. Börjar du gå in bakom "honom" och tror att han egentligen gör så för att han t.ex. vill ta plats och du ser till att lyfta upp honom och berätta hur värdefull han är - eller möter du honom och ser lappen han håller upp? Frågar vad det betyder och vad han vill med den, samt kanske säger vad du ser?

I vilket av fallen tror du att han lär sig något? Vi vilket av fallen tror du att han känner att *han* får ta plats?

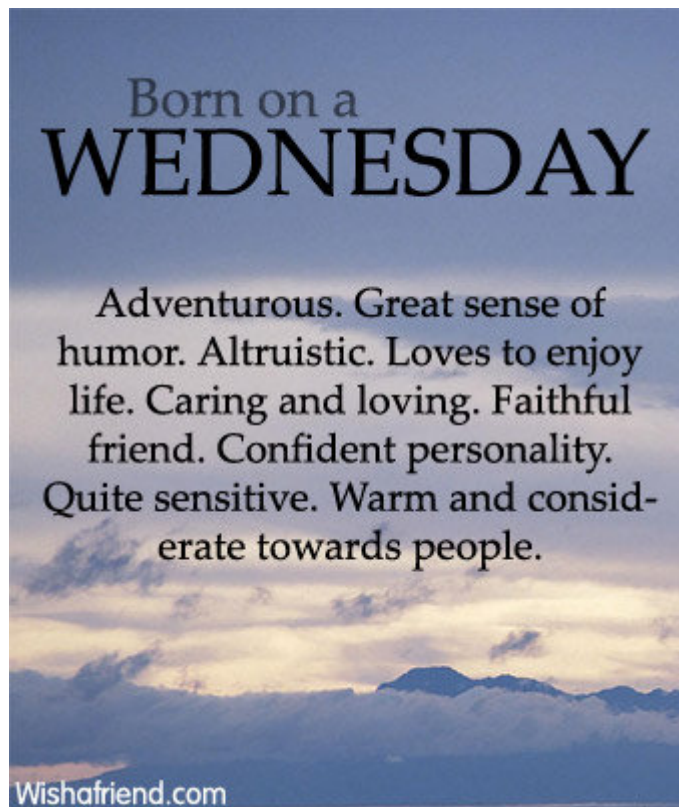
Andreas i drömlandet (2009-10-22 07:58)

[youtube DeWsZ2b _pK4]

[youtube cyCCd8MCcZY]

Det var en onsdag... (2009-10-22 21:04)

Dagen som jag föddes var tydligen en onsdag, och enligt en vetenskaplig analys av säkerställda mått på Facebook, så säger det detta om mig som person...

Det var ett ord där som jag inte riktigt kände igen, så jag kollade upp det: [2]Altruism. Tydligt heter det samma sak på svenska:

Altruism, osjälviskhet (i motsats till [3]egoism, (av latinets "ego" = jag och "alter" = den andre)) betecknar viljan att hjälpa andra utan att den som hjälper har något egenintresse i det. I strikt mening är inte en handling altruistisk om man utför den för att känna sig nöjd med sig själv. Många [4]religioner lär ut altruism som en [5]dygd, se [6]den gyllene regeln. Det kan dock ifrågasättas huruvida den gyllene regeln är strikt altruistisk om det finns ett egenintresse i att behandla andra väl för att i gengäld bli väl behandlad av andra. Se även [7]Empati [8]Värdighet [9]<http://sv.wikipedia.org/wiki/Altruism>

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/wednesday.jpg>
2. <http://en.wikipedia.org/wiki/Altruism>
3. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Egoism>
4. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Religion>
5. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Dygd>
6. http://sv.wikipedia.org/wiki/Den_gyllene_regeln
7. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Empati>
8. <http://sv.wikipedia.org/wiki/V%C3%A4rdighet>
9. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Altruism>

Word! (2009-10-22 21:51)

Mailade lite snabbt med Sleepy idag, som berättade lite om Petters kommande album som de börjar närma sig slutet av, och hur dagens hip-hop ser ut - främst den svenska. Vi pratade om att det faktum att det kommande albumet låter som traditionell hip-hop, gör att det inte låter som så mycket annat på den svenska scenen just nu.

Min tanke var:

Känner lite som att sverige hamnat i en västkustvåg, av gammal electro i ny tappning - och undrar hur mycket av den "nya" hip-hopen skulle klassats som sellout och pop, tidigare. För det är märkligt när gamla hip-hop låtar som "Rappers Delight" som snodde musiken direkt från topplistan, känns mer ärliga och uppriktiga och säger mer, än mycket av det som kommer idag. En tanke. Är det för att alla springer så fort efter varandra som man dragit upp tempot på låtarna och rappen, eller är det för att det krävs så många ord till att inte säga någonting, medan man säger mycket med väldigt få?

Sen blev det lite barnprat innan vi avslutade, men jag känner att det är på tiden att vi får ihop något tillfälle som förr i tiden och bara går ut och tar en öl för att snacka, främst om hip-hopen som ligger oss så varmt om hjärtat. Insåg att jag haft tre rätt intressanta korta samtal om hip-hop på Facebook. För att jag inte skall glömma dem så lägger jag dem här och:

Första var mellan mig och radio/DJ/Funk legenden Miss Funkyflyy efter att hon postat följande video:

[youtube JT2ZtjWIXPU]

Funkyflyy: Ohh, that bass! Andreas: Underbart!! En märklig fråga, men ändå... VART tog all bas vägen på 2000-talet? Man hade ju såna förhoppningar genom Bootsys space bass.... Funkyflyy: Ja, basen i dag är tung på CD-skivorna, men det är inte elbas längre. Jag undrar egentligen vad fan som hände med funken! :(Andreas: Ja, det finns bastoner - men vem spelar bas så som det är fingrar som kramar takten i ens hjärta idag? Vad hände?? Funkyflyy: Skivbolagen tog över. Publiken krävde inte vad de borde ha krävt. Allt skulle produceras billigt och säljas dyrt. Ungdomarna tog över, de gamla musikerna var inte vatten värda. Och, förlåt mig, men Hip-Hopen sabbade väldigt mycket med sitt samplande och låga produktionskostnader, plus att ingen lärde sig spela instrument längre när samplers och sequencers blev normen. Förenklat, men det är min teori. Andreas: Fast stämmer det? Skivbolagen säljer ju bara saker - dvs det som efterfrågas, och hip-hoparna hade livemusiker i början, sen samplande man för att spara tid och då fanns det folk som ville ha multum för 1-6 sekunders redan inspelat material... Man sa att man började med fildelning för att skivbolagen gav ut så mycket skräp - ändå är det samma "skräp" som är det som fildelas mest... ;) Funkyflyy: Hmm, ja, du har delvis rätt. Men destruktionen av funk började långt innan fildelning och mp3. När Hip-Hopens era kom, när den dominerade, det började smått 1983, fortsatte starkt 1984 och 1985, var det inte livemusiker som användes. Och i samma takt som det introducerades mer och mer sofistikerade elektroniska instrument., så decimerades funkbanden, de första som försvann var blåset. De stora banden med 10-12 medlemmar som var helt självförsörjande, krympte till 2-3 personer. Se på Cameo till exempel. Andreas: Fast samplande man så mycket inom hip-hopen 83? Var det inte fortfarande studioband eller bara rena trummaskiner? Menar du att elbasen försvann på grund av subbasen, och blåset på grund av scratchen?? Funkyflyy: Jag förstår vad du menar och du är inte ute och seglar alls.:) Jag har inte svaret på den här frågan. Jag bara minns att när hip-hopen stegade in och tog över, med start 1983, så ökade också mängden elektroniska instrument. Och med den följde de stressande, smattrande, själlösa trummaskinerna som helt mekaniskt bara dunkade på. Till slut fanns inte ens elbasen kvar. Det första som blev omodernt var blåset. Och trummorna! Man spelade blåset på sitt keyboard och tyckte det var okej (det var det inte!). Varför den stora majoriteten svarta skivköpare i USA (för det är ju dem vi talar om) övergav sina gamla band och traditionen med "vanliga" instrument för att hänge sig helt åt nymodigheter som hip-hop och elektroniska instrument är ett mysterium. Kanske de är mer pigga på nyheter, inte lika ovilliga att förändras, de ser inte musiken som historia att bevaka och ta hand om eftersom de har så mycket av den runt sig, jämt. Jämför med rock, moderna band kör samma grejer

som Beatles eller Rolling Stones. Bas, gitarr, keyboards, trummor. Medan inom svart musik har allt reducerats till en producent, ofta tillika maskinist och operatör av olika elektroniska instrument, några låtskrivare och det är allt. Andreas: ...fast hip-hopen steg ju in efter synthen med sina trummaskiner och elektronik med Bambaataa i spetsen, så det är ju då synthens fel - och inte hip-hopens ;) När det handlar om svar kontra vit musik, så tror jag det alltid handlat om räddslan att förlora det egna, som gjort att man ständigt jagat det nya, och nu när marknadeskrafterna är pressade till sin gräns, så blir det att man står och stampar på samma ställe, vilket gör att allt låter likadant. Fast du gör ju en liten dum koppling mellan hip-hop och rock. Vad som skett med soulen är ju att det mer handlar om soloartisten, och då hamnar musikerna i bakgrunden, men det har inte så mycket med musikerna, musiken eller ens skivbolagen att göra - utan konsumentens behov av sin idol. Idag handlar det mer om att identifiera sig med någon, än att se upp till någon - och det inom alla genrer av musik.. Man pratar så ofta om musikindustrins fel - men när och var kommer konsumentens ansvar in? Funkyfly: Jag tycker du gör en suverän sammanfattning av vad felet med dagens musik är. Det är feighet från skivbolagens sida. Jag vet bara vad som hände med musiken när jag var 17-18. Med hip-hopen kom elektroniska instrument, trummaskiner, syntblås, etc, mindre och mindre behov av musiker och till sist även av sångare. Jag vet att du älskar hip-hop och lever för det, men jag måste få säga vad jag känner. ;) Och det är att hip-hopens intåg var ett led i funkens och soulens död. Och att hip-hop i mångt och mycket är mer infantilt, enkelt och billigt att göra tycker jag bevisas av att det finns MCs i varenda land, även de där man inte har hört äkta hip-hop. det finns finsk rap, bosnisk rap, helt ofunky. Hip-hop är enkelt, alla kan göra det (med varierande resultat). Där ligger en del av lockelsen för skivbolagen. Medan det är stört omöjligt för ett gäng svenska musiker att låta lika bra som Brick, Cameo, Bar-Kays, etc. Det krävs soulfeeling i funk, men det gör det inte i hip-hop på samma sätt. Det är ad jag känner, det är *min*sanning, min känsla. Jag håller inte med om att min koppling är dum. Jag menar bara att inom vitmusik som Rock så har traditionerna bevarats. Inom svart musik har de raderats, nästan. Och behovet av idoler fanns lika starkt tidigare, t om ännu mer. Efter Marvin Gaye, Diana Ross, etc, vilka andra artister har fått samma status? Superstjärnornas tid är över. Andreas: Nu låter du som Nilkeskår då han skrev om en rap tolva i början av 80-talet, och refererade det till ett meningslöst samtal som bara upprepade sig, eller något liknande ;) Men det var inte hip-hopen som skapade de elektroniska motsvarigheterna, det kom ju från synthen, och sen tror jag knappast att funkmusikerna såg upp till hip-hop musikernas torra och innehållslösa sound, som du mer eller mindre beskriver det som - det är ju inte att anklaga hip-hopen, utan att säga att funkmusikerna själva inte kunde avgöra vad som var bra. Jag tror att du gör det lätt för dig när du skyller det på hip-hopen - hip-hopen beskylls ju för allt - och ändå så är det snorvalpar som jämt skapar eller för den framåt... Varför tillåter vi det om det är dåligt? och varför ligger ansvaret på dem för att ta något framåt, eller bevara det -är inte det egentligen ett ansvar för den äldre generationen? Kommer att tänka på Funkadelicas: "if you don't like the effect, don't produce the cause", och det är väl så som det är. Gillar vi inte att ungdomen - eller andra - glömmer bort rötterna, så är det vårt ansvar att lära dem, gör vi inte det - så kan inte inte anklaga dem, då ingen annan lärt dem bättre. Sen tror jag tyvärr, att det är lättare för vem som helst att gå till några snygga slappbas toner, än det är att få till ett bra hip-hop groove - fast där är du, Paul McCartney och en av ABBA killarna av samma åsikt ;) När det kommer till soul och känsla i musiken, så finns den lika mycket i soul, som i rock, hip-hop och techno - det gäller bara att man lär sig lyssna på den. Varje musiktil har sitt eget språk...

Den andra hade sitt ursprung i en twitter uppdatering som tidningsmannen Alex gjorde, som jag och den legendariska rapparen Samuel kommenterade

Axel: Sasha Frere-Jones dödförklarar hiphopen i New Yorker. Den har blivit för europeisk. [1]<http://bit.ly/4rvUtg> Andreas: ...funderar varför alla så ofta pratar om hip-hopens död. Varför vill man att den skall vara död? Handlar det inte egentligen om samma sak som när

ens egen barndom dör.. Barndomen dör inte, men ens egen förmåga att se och förstå den på samma sätt. Bara en tanke... Samuel: Jag tycker att artikeln var hyfsat sann. Den stela eurodiscon har absurt nog gjort intryck. Och rap-mässigt är det så dött att t.o.m. en halvassig rappare som Drake lyfts fram som en hjälte. Axel: Men det är ju minst sagt märkligt att prata om att BP3 saknar en A Milli och samtidigt dessa raplåtar som går hem på europeiska dansgolv. Och att koppla ihop BP3 med eurodiscon är ju bara infamt. Andreas: Fast handlar det inte mycket mer om att hip-hop pressen och media både tappat focus och tagit större plats med sina annonsintäkter i bakhuvudet? Det finns ju fortfarande bra rappare kvar - problemet är ju bara att marknaden inte bryr sig om dem, men hip-hopen är INTE marknaden - har aldrig varit det.. Även om man plötsligt tror att hip-hopen är var media marknaden säger att den är... Hip-hoparna har blivit lata och för gamla för att våga lyssna.... Samuel: Axel, jag tycker inte det är infamt att koppla ihop BP3 med eurodiscon. Ta "Run this town" t.ex. Varifrån känner vi igen en sån refräng? Men visst, att hylla A milli i sammanhanget är ansträngt. Andreas, jag tycker du har en bra poäng där. Jag citerar ur en bok jag läste häromdagen: "You read any old story as a child, and you cultivate it in your memory, transform it, exalt it, sometimes elevating the blandest thing to the status of myth." - Visst är det väl så! Att som vuxen få samma kick kräver betydligt mer av boken/musiken. Och det är ju det som har avtagit! Rappen har slutat utvecklas rent innehållsmässigt och även tekniskt. Rappare har blivit feqa nu när så mycket handlar om att ligga kind mot kind med Lady Gaga på listorna. Andreas: Sant Samuel, men frågan som jag tycker man skall ställa sig. Vem ger våra "barn" SpongeBob Square Pants istället för Bröderna Grimm? Vem har ansvaret för vad de får i sig? Hip-hopen handlar så mycket om att spegla dagens samhälle samt de röstlösa, så det är inte konstigt att den ser ut som den gör idag. Vi har tagit bort målen och motivationen och lagt den i en sparbössa som står på banken istället för att aktivt få kulturen att leva vidare. På ett sätt så är det en återkommling till tanken på att europen dödade hip-hopen. Vi kväver en kultur som vi gjorde med den inhämska amerikanska kulturen och låter några få indianer föra sin kultur vidare inom resarvat, medan hollywood göra filmer med cowboys och indianer som om det var en spännande kamp på lika villkor.... ...För vem är det som säger att rap och hip-hop handlar om att ligga kind mot kind med Lady Gaga på topplistorna? Varför säger ingen något annat, och om någon säger det - varför hör det inte och varför är folk inte villiga att lyssna på det? Är det rappen som slutat utveckas, eller är det vi som slutat vårda den och ungdomen som gör den till sin utifrån vad vi skapat åt dem - precis så som vi gjorde?

Sen så hade jag en egen status uppdatering som ett par vänner och den lika legendariska klubbar-rangören/mixtapekungen och agitatorn Anton kommenterade:

Andreas: funderar varför alla så ofta pratar om hip-hopens död. Varför vill man att den skall vara död? Handlar det inte egentligen om samma sak som när ens egen barndom dör.. Barndomen dör inte, men ens egen förmåga att se och förstå den på samma sätt. Bara en tanke... Anna: Den dör aldrig :) Kristina: för att den ska bli cooolare? alla konstnärer slår genom när dom dör för att då blir deras konst mycket bättre.Är det inte samma sak med Hio-Hoppen?*s* Christina: Nä, tror inte det. Det har funnits bra hiphop, o det har funnits dålig dito. "Det här med blanka guldkedjor o blanka bilfälgar är över. Det superöverspelat. Att det blivit så tror jag är en del av Obama-effekten." Rapparen Common menar att USA:s president har fått hiphopscenen att överge blinbblinget för en mer "positiv" attityd. Den legendariska r'n'b-sångerskan Gladys Knight har samtidigt klargjort att rapmusiken är vulgär och respektlös, den har haft en skadlig inverkan på den svart befolkningens självuppfattning och är dessutom musikaliskt undermålig." Det här har många (svarta) musiker i USA tyckt länge; här i Sverige har vi haft en 'snällare' variant, ibland mer melodiös. Så det förvånar mig inte inte ett dugg att uttalandena kommer nu; de har varit på väg länge. Nej, Andreas, barndomen dör inte, men vårt förhållningssätt till den, och ingen konstform stannar vid sin läst.... ;) Anton: Att dödförklara ett fenomen som hiphop i vår tid är dödfött. Så snart man dödförklarar det, kommer det en revival! Andreas: Underbart att se så vitt skilda människor

kommentera - och så underbart sant alla skriver. Att säga som många musiker gör i usa, är som att säga att vita inte kan dansa, och att alla svarta gör det. Det handlar om ignorans och räddsla. Man är rädd för känslor som man inte själv känner till. De har ebonics på skolschemat i USA och rappare som 2pac har fått folk intresserade av poesi, rappare som Paris och Immortal Technique lyfter fram en politisk agenda som endast Buno och Sting drömmer om, artister och grupper som Sev Statik, Mars Ill, Grits lyfter fram en kristen agenda, samt en uppsjö av artister tar samhällsansvar på olika sätt. Så det handlar inte om att hip-hopen i sig har fördummat lyssnarna, utan om hur media exploaterat marknaden och lyft fram idealen och attityden som de förkastar och hånar idag. På så sätt kanske ändå hip-hopen är död. Breakdancing är ett ord som media hittade på (korrekt term: b-boying) och exploaterade i fullt hollywood maner. Hip-hopen var starkare, så den klarade sig längre. Men som media term är den kanske död. Få vet idag vad hip-hop är. Mycket av det som vi säger är dålig hip-hop är dålig rap, inte hip-hop, om man skall se till termenologin - och om sanningen skall fram, så handlade rappen ursprungligen väldigt mycket om att lyfta fram sig själv över kopierad populär musik. Precis som det är idag. Det vi hör är rap. Det är inte hip-hop. Hip-hop hör du fortfarande inte på radion. Den ligger fortfarande mellan gatuplattorna, i ekot av krossat glas som är det samma över hela världen... Tänkte på en sak till ang. gamla musiker. En som alltid vad ung i sinnet var jazzmusikern Miles Davis, och hans sista studioalbum "Doo-Bop" som kom 1992, producerades av en hip-hop producent, Easy Mo Bee, som dessutom vann en grammy 1993 för bästa R &B produktion genom det albumet... Så jag tror att de som säger att hip-hopen är dålig i sig, mer berättar om sin egen stagnering och trångsynthet...

1. <http://bit.ly/4rvUtg>

wwwebbfördriv (2009-10-22 23:36)

[1]

Kollade runt lite på Webdesigners Depot och hittade flera samlingar med bilder som var intressanta, inspirerande och/eller spännande att se:

- [2] Makalöst pappersarbete
- [3] när typografi rör på sig
- [4] Mörk reklam
- [5] Otroliga satellit bilder
- [6] Penkonst
- [7] Typografiska posters
- [8] kontroversiella tidningsomslag
- [9] Temabilder
- [10] Produktdesign

- [11]Areosol Art / Graffiti
- [12]Kaffe & Grädde
- [13]Kreativa visitkort
- [14]Bildmanipulering
- [15]Infraröda bilder
- [16]spelgrafik 1990-2009

[17]

1. <http://www.regndroppar.com/blog/wp-content/uploads/2009/10/2.jpg>
2. <http://www.webdesignerdepot.com/2009/05/100-extraordinary-examples-of-paper-art/>
3. <http://www.webdesignerdepot.com/2009/07/18-creative-examples-of-typography-in-motion/>
4. <http://www.webdesignerdepot.com/2009/08/40-absolutely-stunning-dark-ads/>
5. <http://www.webdesignerdepot.com/2009/08/60-stunning-satellite-photos-of-earth/>
6. <http://www.webdesignerdepot.com/2009/07/impressive-pencil-art-by-jennifer-maestre/>
7. <http://www.webdesignerdepot.com/2009/09/30-typography-posters-that-youve-probably-never-seen-before/>
8. <http://www.webdesignerdepot.com/2009/09/the-most-controversial-magazine-covers-of-all-time/>
9. <http://www.webdesignerdepot.com/2009/07/50-eye-popping-examples-of-concept-art/>
10. <http://www.webdesignerdepot.com/2009/05/50-beautiful-and-effective-package-designs/>
11. <http://www.webdesignerdepot.com/2009/10/40-striking-examples-of-graffiti-art/>
12. <http://www.webdesignerdepot.com/2009/07/50-beautifully-delicious-coffee-designs/>
13. <http://www.webdesignerdepot.com/2009/05/100-really-creative-business-cards/>
14. <http://www.webdesignerdepot.com/2009/06/40-examples-of-incredible-photo-manipulation/>
15. <http://www.webdesignerdepot.com/2009/06/100-outstanding-and-inspirational-infrared-photos/>
16. <http://www.webdesignerdepot.com/2008/12/video-game-design-between-1990-2008/>
17. <http://www.regndroppar.com/blog/wp-content/uploads/2009/10/5.jpg>

Drömtydligare (2009-10-23 06:03)

Det blev till en poetisk och vacker kortfilm

Går upp från sängen för att skriva ner en dröm. Jag och en vän hade beslutat oss för att börja plugga igen. Det skulle bli på Journalist högskolan. Vi cyklar dit tillsammans. På vägen möter vi min gamla vän Hjalle. Han känner igen min kompis, vi växlar några glada ord, även om han inte pratar med mig direkt. Vi kommer fram till skolan. Många är redan där, så vi måste tränga oss fram till en gammal nummerlapps automat som står längst fram. Jag fråar tränga mig fram mer än han. Känner mig kaxig och stark, men ändå verkar jag inte synas. Precis som vi skall ta våra nummer kommer en från skolan ut. Jag ser att det ligger flera nummerlappar kring automaten, så jag tar dem också, för att försäkra mig att vi skall komma i samma grupp när de börjar ropa upp

nummer. De ropar upp hans nummer, och strax efter säger hon att de skall gå iväg åt ett håll. Men hon säger inte att vi andra skall gå åt ett håll, utan fortsätter att säga nummer. Hon säger även att de utan legitimation kommer att få göra något extra, eller inte komma in, jag minns inte nu vad. Någonstans där så plockar jag upp kameran och fotograferar. Plötsligt så är det inga kvar. Bara jag och hon. Hon går in igen. Själv står jag bara kvar och fattar ingenting. Jag går fram till automaten och plockar på mig fler av de gula lapparna, samtidigt som man börjar se mig ovanifrån, länge och längre ifrån. Jag och de gula lapparna omvandlas sakta till ett enda gult höstlöv som ligger kvar på marken samtidigt som de andra gula lapparna blåser igen. Ensam ligger jag kvar på gräset utanför kolan. Vibbrerande utan att flyga vidare, som hösten sista löv innan snön föll.

Känslan av att jag inte hade varit något annat än ljust ett färgglatt löv i någons hår, på min väns ryggsäck eller något liknande låg kvar inom mig.

Det blev till en poetisk och vacker kortfilm.

Känslan av en solstråle (2009-10-23 06:31)

I går strax efter fyra på eftermiddagen igår skrev jag:

Jag tittar också då och då på fotourvals bloggen och inser varje gång varför jag inte lyssnar på folk som säger att jag skall skicka in mina bilder... Jag har långt kvar till deras eller någon annans nivå... Men varje bild tävling lockar mig till att skicka in någon bild, innan jag inser min plats - så har det speciellt varit med den senaste tävlingen då den egentligen borde varit något för mig, men jag känner direkt när jag ser andras bilder att jag inte har något där att göra... Men det gör inget, jag fortsätter ta mina bilder och visa dem för de som känner mig, har insett att uppmärksamheten från de jag inte känner är som mat reklam på tv - det ser gott ut, men jag blir inte mätt på det och om jag får välja mellan att äta middag med främlingar eller med vänner, så väljer jag alltid vännerna - även om jag är nyfiken.

För tio timmar sedan någon annan att den hade gillat mitt sista stycke så mycket att den ville ta det.

För tio timmar sedan så svarade jag:

SJÄLVKLART så får du ta mina ord, ord som inte förs vidare är som att samla frön i en tom glasskål, de döder tyst istället för att växa till något nytt och eget som kan föda fler frön...

Precis efter att jag vaknade för en stund sedan och hade skrivit ner min dröm om lövet, så får jag ett sms som löd

Om du var ett frö skulle jag leta rätt på en solig och insynsskyddad skogslänta och så ett helt fält av vinterblommande Andreas o slänga mig på rygg i det och bara vara. Och andas.

Inget av sakerna har med varandra att göra. Tror inte ens någon av dem känner till varandras existens, men ändå kändes det när jag såg på dem nu, att de hängde ihop.

Som en solstråle

som känns

i en gul nyans

som ingen tidigare sett

Så som fisk (2009-10-23 09:36)

[youtube u7deClndzQw]

Bör ses i HQ och i fullskärm

Ögonrörelser (2009-10-23 09:55)

Ytterligare en sammanställning av sidor som kan stilla ögat för en stund, och ge en lite paus i vardagsstressen..

[1]Bilder • [2]Fotografier • [3]Guerrilla marknadsföring • [4]Det negativa utrymmet • [5]Sprayfärg på bilar • [6]Döda flugor • [7]Annorlunda hus • [8]Teckenlogotyper • [9]Design • [10]Städer av saker • [11]Handlag med reklam • [12]Bildredigeringsmisstag • [13]Utan bildregigering • [14]Kakdesign • [15]Tryckt reklam • [16]Logotyp utveckling • [17]Legokreationer • [18]Mörka bilder • [19]Kreativ reklam • [20]Rulltrappan som medel • [21]När barnen blir större • [22]Så var det ljus • [23]Photoshop och reklam • [24]Mer av kreativitet

En sida som är mer än en sida, det är en flashupplevelse, är denna:

- [25]Ropewalker

Tittade här och hittade en gammal "Under Construction" skylt som jag faktiskt gjorde en gång i tiden. Kul!

- [26]Arbete

Ibland kan det vara så att man inte har någon egen inspiration och bara vill göra något skoj och snabbt, då finns det flera olika möjligheter på nätet med:

- [27]Bildgeneratorer

1. <http://www.presidiacreative.com/55-epic-weird-and-totally-awesome-images/>
2. <http://theroxor.com/2009/08/23/awesome-photographs-by-frank-uyttenhove/>
3. <http://d-lists.co.uk/2009/08/25/guerrilla-advertising-creative-attention-seeking/>
4. <http://www.graphicdesignblog.org/brilliant-negative-space-logos/>
5. <http://www.nitrobahn.com/index.php/featured/aerography-history-cool-picture-collection/>
6. <http://acidcow.com/pics/4553-dead-flies-art-15-pics.html>
7. <http://www.graphicmania.net/42-most-weird-buildings-architecture/>
8. <http://spyrestudios.com/34-excellent-punctuation-inspired-logo-designs/>
9. <http://weburbanist.com/2009/09/25/15-cool-urban-art-projects-and-dreamy-product-designs/>
10. <http://www.creativedepart.com/art/amazing-cityscape-from-various-objects/>
11. <http://www.toxel.com/inspiration/2009/08/27/clever-uses-of-handles-in-advertising/>
12. <http://creativenerds.co.uk/inspiration/30-horrific-commercial-photoshop-disasters/>
13. <http://www.environmentalgraffiti.com/featured/not-photoshopped-incredible-forced-perspective-photography/14968>
14. <http://abduzeedo.com/25-crazy-cake-designs>
15. <http://www.cartridgesave.co.uk/news/30-sensational-print-ads-from-around-the-world/>
16. <http://scarletbits.com/2009/logo-evolution-15-corporate-brands/>
17. <http://noumisphere.blogspot.com/2009/08/most-amazing-lego-creations.html>
18. <http://www.littleboxofideas.com/blog/inspirations/53-insanely-dark-and-macabre-photo-manips-to-scare-your-pants-off>
19. <http://www.looks.gd/design/smart-advertising-30-bizarre-and-creative-ads>
20. <http://www.toxel.com/inspiration/2009/08/19/clever-and-creative-escalator-advertising/>

21. <http://www.mymodernmet.com/profiles/blogs/when-giant-children-ruled-the>
22. <http://desizntech.info/2009/08/30-exceptional-lamps-and-lights-design/>
23. <http://designreviver.com/inspiration/25-astonishing-examples-of-creative-photoshopped-ads/>
24. <http://10steps.sg/artworks/similar-advertising-concepts-and-campaigns/>
25. <http://www.scaramouch.org/v4/ropewalker.html>
26. <http://www.textfiles.com/underconstruction/>
27. <http://mashable.com/2009/08/22/image-generators/>

Ett steg i taget, alla på en gång... (2009-10-23 09:58)

[1]

Ibland handlar det om att [2]trappa ner lite och tänk att tecknet för "och" kan vara så vackert?

• [3]<http://www.thedesigncubicle.com/2009/02/>

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/ribbon02.jpg>

2. <http://www.toxel.com/inspiration/2009/07/23/ribbon-staircase-by-hsh-architects/>

3. <http://www.thedesigncubicle.com/2009/02/the-mesmerizing-curves-of-ampersands/>

Flerdag (2009-10-23 10:09)

Tog ett bad i morse. Varmt. Med en massa skum. Trodde det skulle vara skönt. Men jag såg bara dödsallar och ormar i skummet. Ormar som åt ankor och jagade mig. Sen hörde jag kyrkomusik då jag duschade av mig. Inte så konstigt trodde jag i och med att jag hade **Tech N9ne** nya skiva på i lägenheten... Men jag har inte hittat stycket med den musiken efter att jag kom ut...

[youtube aUx0Cgifx-Y]

Satt sedan och läste en text som jag påbörjade för någon dag sedan. En text om bekräftelsebehov, människor, sökandet samt nyfikenheten.

Har under året mött många människor, på så många plan: Gamla och nya vänner. Kärlek och förälskelse, sorg och smärta. Jag har alltid haft som princip att min själ är som en fiskebur, när du väl simmat in i den så kommer du inte ut. Har aldrig förstått behovet av att stryka människor från sitt liv. Det kommer aldrig att ändras. Men jag har börjat fundera på hur mycket fokus jag lägger på vänner, bekanta och folk om kring mig som sällan ger något tillbaka.

Det finns fantastiska människor som tjarar på mig, som delger mig spontant sina tankar, de som återkommer med reflektioner på vad jag skrivit.

De som visar att jag duger trots allt. Sen finns det dem som jag känner bara punktmarkerar sin närvara då och då, sånt som ger mig en känsla av osäkerhet. Varför kommer inget spontant? Är det bara jag som skall dra i och föreslå tankar, möten, delaktighet? Självklart så vet jag att det finns flera som har jobbiga tider med mycket att göra, och när jag vet om det så är det ju lugnt.

Men det där med att jaga, hoppa, vinka och ropa för att få kontakt utöver ett musklick, hur bra känns det egentligen - och behöver jag göra det? Det är en svår och jobbig tanke. Jag är ju nyfiken och gillar alla människor som jag tar in, men blir det bara till en blinkande fyr på avstånd så kan man ju fråga sig vad det ger.

Visserligen så finns det i ett värde att veta att det faktiskt finns en fyr långt bort, det ger en perspektiv, riktning och avstånd på så mycket annat - men om man får lägga ner för mycket kraft och tid på att se och hitta den fyren, så kanske man missar och försummar det som ligger framför en. Man trampar på blommorna för att se berget...

Jag har flera nya kontakter med släktingar, gamla vänner och helt nya människor som är helt fantastiska att ha - de handlar verkligen om att dela med sig. Men sen finns det kontakter som påminner om spratteldockor, de som man drar i ett snöre så sprattlar de. De som svarar när man kontaktar dem, men inte så mycket mer.

Fast även här så finns det ju människor som gett mig en förklaring till varför de själva inte har tid eller ork att driva något, och då är det ju självklart något helt annat.

Jag kan känna igen mycket av mitt eget beteende i dessa tankar. Ibland kan jag ta emot saker och vårda det hos mig, utan att ge respons. Ibland orkar jag inte ens öppna ett mail då jag vet att det är så mycket känsla i det. Då tar det tid innan jag svarar.

[youtube _RSTEqEJ _WA]

Fast det är ju fredag. Då skall det ju vara party, och jag har inte öppnat mitt vin ännu.

Imorgon skall jag på födelsedagsfest hos det mest intressanta paret som jag någonsin träffat. De har *det* och är intressanta på alla plan, men ändå känner jag en tveksamhet inför att gå. Jag vet att det skulle bli hur intressant och trevligt som helst, och en massa nya spännande samtal, tankar och vänner. Men någonstans i mig är det fullt...

[youtube dkoQ9fMKs8E]

Löven sitter helt vindstilla på träden utanför. Några av dem viskar något till någon annan ibland. Annars så verkar de vänta.

Undrar på vad?

Känns som om jag verkligen skulle behöva höra det också...

Sagan om fler dagar...

[youtube IFCD1mkP5e8]

Höstmusik (2009-10-23 10:22)

[youtube aiMFxXVXVdU]

Ljuden av löv som viskar om instängda solstrålar vila

[youtube _9OawIKNoSw]

Ljuset från solstrålar som vilar inom snart fallna löv

[youtube WavhFH _wBYQ]

Outlet: Frihet (2009-10-23 11:35)

Läste på [1]en blog ang. vad en person angsåg var *det sjukaste han läst på länge*.

Det handlade om hur VD:n för *Kaspersky* (anti-virusföretaget), **Eugene Kaspersky**, tyckte att alla som använder internet skall kunna identifieras. Länder som inte ställer upp på det här skall kopplas loss.

Bloggaren utbryter: "*Arrrgh! Jag blir tokig när jag läser sådana dumheter*"

- Jag skulle vilja ändra hela strukturen på internet genom att införa reglering. Internetpass, internetpolis och internationella avtal. Om ett eller flera länder inte vill vara med så bör de stängas av från internet, säger Kaspersky vidare.

Om detta anser bloggaren att Kaspersky förespråkar någonting som effektivt skulle döda internet. Han skriver: "*Det som ger internet liv är alla som drar runt och gör sin grej. På gott och ont. Se det som en ekologi. Vi kan inte bara utrota det vi inte gillar. Utan frihet är internet inte internet och då kan vi lika gärna stanna hemma.*" och lägger även till: "*Framförallt tror jag att Kaspersky missat något viktigt. Vi vill ha frihet och gör hellre affärer med de som respekterar oss.*"

DET är något som får mig att vilja säga: "*Arrrgh! Jag blir tokig när jag läser sådana dumheter*".

Jag vet inte om jag ids eller ens behöver utveckla mig. Tänk att se friheten så trångsynt och tänk vilken prislapp man dessutom sätter på friheten.

Med pengar så är allt ok...

1. <http://kulturbloggen.com/?p=13970>

Tonsitta (2009-10-23 14:08)

Ibland hittar jag musik som får mig att stanna upp i en rörelse, en stilhet som rör sig själv. Övántad musik, men som ändå tilltalar mig som om vi kände varandra. Som bjuder in mig till att sitta ner för ett samtal.

[youtube 5niwwpoQDZQ]

Detta är mina tankar tonsatta.

Perspektiv (2009-10-25 18:23)

You are lying! You really love the current state of Hip-hop. You are fine with Thugs-R-US imagery and coonism. You idolize ignorant Iceyboys talking about thier trap houses and illegally gained money. You Love sacrificing our children to "The Beat...", while dancing to their deaths! If these videos glorified guns, violence, sex, drugs, homophobia, misogyny and racial hatred they would have thousands more plays. If these videos are wack, just tell us, if not email them around, tweet them, share them, forward them, play them for your kids, support them or no one else will. Let's get the movement towards intelligent, conscious and HOT Hip-hop smacking! [1]Jasiri X on Youtube

Detta stämmer in på så mycket, främst när det kommer till dessa sk. frihetskämpar för digital teknik. De pratar om hur värdelös media industrin är och hur dumma artisterna är - men sen är det ändå de själva som skapar efterfrågan och tillgängligheten av det när de fildelar vad de själva klassat som smörja. Hur tänker de att de skall kunna bygga något nytt eller ett bra samhälle av något där de själva bygger en grund på vad de de själva klassat som skit?

- Påminner mycket om hotel fuskbyggen vid någon strand. Man utnyttjar arbetskraft och tänker kortsiktigt för att skaffa sig ett rykte och cred, utan att tänka på framtiden... Säg vad man vill om storbolagen, men en av de bra sakerna som de gjorde - utöver att ge artister riktig studio tid, och möjligheten till ett stort kontaktnät samt all den samlade erfarenheten - de tänkte på de flesta artisterna i ett långsiktigt perspektiv.

1. <http://www.youtube.com/user/jasirix#p/u>

Presenterar (2009-10-25 19:39)

Blandar nattens färger till rytmen av lite Bosa Nova, och testar kläderna som jag fick på födelsedagsfesten som jag var på igår - egentligen en omärklig fest, samtidigt som dem var märklig - det beror lite i vilken vinkel man betraktar världen.

Märklig på det sättet att jag fick mer presenter än jag gav, och att trots det var en hemma-hos fest så var det mat som stolt bar stjärnor i Michelin guide anda, samt att jag fick höra en komplimang av värden som verkligen gav mig ett ordentligt lyft i själen.

Omärklig på det sättet att värdparet är sagolikt underbara, och i sagans värld är inte om-tanken, leendet och värmen något märkligt. Det är upplevelser utan gränser.

Det var en riktigt fantastisk kväll, på det där lågmälda sättet som ofta riktigt fina minnen är.

Passade på att testa en av tröjorna som jag fick:

[1]

Ser rätt pigg ut på bilden, för att vara en dagen efter bild... Inte så sliten.

Sen funderar jag lite på en sak som jag fick höra igår om Isbjörnar, och börjar fundera på om de inte är jordens lyckligaste varelser, samtidigt som min logik säger mig att de är de mest olyckliga - fast det är ju bara min egen trångsynthet och min måttstock som säger det.

Jag måste tänka på dem lite mer...

fast just nu tänker jag nog mest

på barnen

som snart är hos mig igen

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/nytt.jpg>

Mellanrum (2009-10-26 01:08)

[youtube DxifDs8xD9s]

Slingrande tankar... (2009-10-26 07:24)

[1]

Funderade lite på detta med vikten, på känslan av att vara en orm i andras paradiset, ha känslan av ormar bakom ens rygg och allt det psykologiska bagaget som inte opereras bort genom en gastric bypass, utan snarare läggs till...

Operationen är som svin vaccinet, guds gåva till mänskligheten - utan att man egentligen har någon större koll på bieffekterna, och de olika sjukhus avdelningarna ser bara till sitt. Den opererande avdelningen bryr sig endast om att själva operationen gått bra - sen slutar deras ansvar. Dietisterna tänker inte alls, utan går ibland så långt som att säga till viktopererade som nattjobbar att de inte får äta på natten för att kroppen är i vila då. Så DUMT!

Kroppen har en inbyggd klocka, men den går efter hur man lever. Går du upp 6 och äter frukost klockan 7, eller går du upp 11 och äter frukost klockan 11, så är det detsamma för kroppen. Du äter en timme efter att du gått upp. Jag menar, hur FAN gör annars amerikaner eller folk i andra tidszoner, när det är dax för lunch här, så är det kanske mitt i natten där - och vad gör de då? Näh. Fy för korkade dietister.

De glömmer dessutom bort en viktig skillnad mellan en magsäckopererad och en person som inte gjort det. Har du inte opererat dig så finns det mat kvar i magsäcken när du vaknar, men som opererad så börjar du varje dag på HELT tom mage.

Men det är just detta som är magsäckoperationens stora problem. Det finns ingen uppföljning eller eftervård - sjukhusen har ingen anning, och inte vi andra heller

För tittar på många bloggar - så upphör de inom loppet av tre år efter operation, och finns de kvar så ändrar de helt fokus. Men läser man de bloggar som fortsätter, så ser man hur de mänskliga och själsliga problemen uppstår - även om man sällan vill koppla ihop det med att man gått ner...

För det finns inget mer tabu än att ha varit tjock och gått ner genom en operation - och INTE vara glad, eller inte blivit HELT normal smal. Detta gör att folk tystnar, gömmer sig, inte vill dela med sig av deras problem.

De SKA ju vara lyckliga nu. De SKA ju ha gått ner i vikt nu.

Det enda som händer är det som de så gärna ville göra med sitt yttre, försvinna in i mängden, men nu försvinner de istället in i skuggan av mängden och hoppas att de inte skall synas om de är så tysta som möjligt.

Folk förfasar sig efter operationen att de bara gått ner 7 kg på 6 veckor. Det är förståeligt. Allt och alla säger ju till dem att det är en mirakel kur, övervikten kommer att rina av dig. Du blir så smal så. De VET att det är så, för de ser ju det på alla före och efterbilder som folk lagt ut. De läser ju det på alla bloggar som finns kvar.

De läser om det lyckliga livet.

Så som om livets lycka avgjordes efter en viktskala?

jag har sagt till folk att de skall vända på det.

Skulle du säga att du INTE hade gått upp i vikt om du hade gått upp 7 kg på 6 veckor, på samma sätt som du säger att du inte gått ner så mycket när du "bara" förlorat 7 kg...?

Lägg sedan till det faktum att det ÄR svårare, operation eller ej, att gå ner i vikt.

Man glömmer bort det viktigaste i ens liv. Det är inte vad andra tror eller tycker. Det är INTE vad vågen visar och det är faktiskt inte ens de egna barnen. Det viktigaste efter operationen är faktiskt en själv. För kanske första gången på väldigt länge - så ska du lägga fokus på dig själv. Du har gjort en operation som rent fysiskt ändrat dig som människa, och det är otroligt svårt att försöka hänga med psykiskt - att lära sig och förstå.

Plötsligt så SKA du äta, du ska dessutom äta OFTA. Det som vi lärt oss med ångest att inte göra. Vi har lärt oss att vi INTE skall små äta, inte äta mellan måltiderna - och plötsligt så måste du göra det.

Vi är logiska, vi kan förstå att det är så - men är **kroppen** logisk? Kan den förstå vad som händer? Har någon "informerat" den om allt det nya? Vissa kroppar tar längre tid på sig att fatta vad som hänt. Några kroppar springer iväg och rycker bort kilo efter kilo i desperation över att försöka fatta vad som hänt, andra kroppar tar det lugnt och inväntar bättre tider ;)

Sen är det tyvärr så att det finns väldigt många som går ner väldigt långsamt eller inte alls så mycket som de velat efter ett år. Det är jättesvårt och tungt att hamna där, man känner sig ensamast i världen och verkligen misslyckad.

MEN man är inte ensam, det är otroligt många som hamna där, men de "försvinner" och vågar inte dela med sig av sin historia för att de tror att de är misslyckade. De har glömt att lyfta blicken från vågen och ser inte att de faktiskt mår bättre ändå, utan att gått ner så mycket - de har inte gått upp motsvarande i alla fall, och genom att de äter bättre så mår de själsligen bättre, även om de fortsätter att skämmas för något som de aldrig skulle behövt skämmas för

Hur de ser ut

Istället för att vara

stolta över vad de gjort.

De har gjort ett så pass seriöst försök med att göra något åt sin hälsa och vikt, att de inte bara sprungit på ett gym, inte bara ändrat sin kost - de har faktiskt även sett till att gå så långt att ta det svåra beslutet att operera sig för att göra nått åt sin situation.

Sen finns det dem som tror att operationen är som att sätta in gelatin i bröstet. En snabb fix för att komma i form. Men det är som att göra en rallybil snabbare genom att ta bort karossen, säkerhetsbältet och krockkudden samt koppla ur bromsen och sen sätta sig i bilen utan hjälm och trycka gasen i botten samtidigt som man ger sig ut på ett rallylopp längs en smal bergsvägg...

Så mitt råd till dig är att lyft huvudet. Se dig själv och inte bara din mage och fötter på vägen. Se dig själv, ta vara på dig, börja våga leva igen - och jag kan nästan lova dig, att när du sen får tid att titta på en våg, så kommer du att må bättre oavsett vad den står på då.

[youtube lsPaYZ26Cw0]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/IMG_3712.jpg

Idag skall vi skapa död (2009-10-27 12:06)

Älskar att lyssna på ljudet av mina barn då de diskuterar med varandra.

Idag skall vi ut och skaka hand med hösten.

Idag skall vi slåss för livet.

Vi skall fylla i konturerna av livet.

Blanda in skratt, nyfikenhet, ljud, ljus och skuggor.

Om du inte vill att dina sekunder skall dö idag, så håll dig undan - för idag skall vi leva och leka med dem, låta livet blomma i höstfärger!

[youtube WgX6nk1jA0c]

Sen

i kväll
så skall jag börja

med konturerna

på en bok

medmänsklighet (2009-10-28 03:43)

Var stolt idag, när jag lärde och förklarade för barnen att om man tycker att någon gör något fel när man är på stan - så man säga till om det, man skall inte bara stå och titta på och framför allt så skall man ge dem som gör något åt saken/saker, stöd genom att också säga ifrån...

Sen så kommer man hem och läser detta detta....

[1]Så många som 20 personer såg på under en gång våldtäkt av en 15 årlig flicka, som pågick under två och en halv timme utanför en skola

Jo, det är i USA, men vi kan inte ständigt välja när internet gör till att vi skall ha samma rättigheter över hela världen, och när vi skall få välja vilka skyldigheter vi har - och gömma oss bakom ord om att det inte skedde här...

Det spelar ingen roll att det är i USA. Det är lik förbannat en kvinna, en människa som blivit utsatt för det, och det är lik förbannat människor som bara tittat på. Det HADE kunnat ske här också. Jag vet inte hur många gånger jag själv tyvärr vänt bort huvudet, även om jag oftast försöker utnyttja det faktum att jag är stor och man.

Men den stora frågan är tyvärr inte varför våldsmännen (och kvinnorna) gör som de gör - utan varför ingen annan gör något. Varför tittar folk bara på. Jo, det är klart. De är rädda. De är rädda att de skall bli nedslagna. Men hur många kan bli nedslagna på en gång? Hur svårt är det att skrika på håll? Hur svårt är det att kontakta någon?

Det BORDE vara enklare att göra vad som helst av det, än att bara vara tyst och se på, och låta vardagen fortsätta som om man inte sett något.

I dag skulle vi ta hissbanan vid Liljeholmen. Det var mycket folk, så vi insåg att vi inte kunde komma med den första turen som gick när vi kom fram. Så vi väntade. Det fylldes på med folk, och ju senare de kom desto längre fram ställde de sig. Sista killen som kom gick helt nonchalant direkt fram till dörrarna och vänta - och när hissen kom igen så gick han på först av alla. En äldre kvinna påpekade det med hög och tydlig röst - killen var helt tyst och alla andra, utom jag - När jag klev om bord så frågade jag honom om han tyckte det var OK? Han bara tittade på mig utan att svar. Nu blev det inte sämre/bättre än att hissen blev överbelastad. Men trots att folk fick gå av - så stod denna kille kvar, till både jag och hiss operatören hade påpekat att killen skulle gå av (fler behövde gå av), vilket han gjorde till slut - utan att ha sagt ett enda ord.

Känslan som jag fick sedan efteråt när jag tänka på hans förvånade uttryck över att *jag* hade sagt åt honom, var att han troligen aldrig hade haft någon vuxen man som sa till honom.

Lite som när jag var på Dekadance innan sommaren och en man utmärkte sig där. Trots att det fanns många män som gjorde sitt bästa med att utstråla pondus så var det ingen som sa något till denna man, så jag tog mod till mig för att lugna ner honom. Att det sedan visade sig vara en bekant, är en annan del av historien - för när jag gick fram, så hade jag ingen aning om vem denna man var. Det handlade inte om att jag skulle visa mig tuff, eller sätta någon på plats - utan det handlade om att prata med en människa - precis som vid hissen. Att få människan att tänka själv.

Men både tänka och prata är något som allt färre människor gör.

Det är farligt.

Man kan må dåligt, eller bli skadad.

Ändå vet jag att de flesta säger att de skulle göra vad som helst för sina barn.

Förutom att lära dem

medmänsklighet

1. <http://www.cnn.com/2009/CRIME/10/27/california.gang.rape.investigation/index.html>

Samtidigt i mataffären... (2009-10-28 10:46)

[youtube WnY59mDJ1gg]

Frånmänsklighet (2009-10-28 12:29)

Läser på [1]Aftonbladet om hur **Gert Åkesson**, rektor för Sundsgymnasiet i Skåne, skrivit följande i en tidning:

”...efter 80-talet uppfunna, handikapp som allergier, Asberger, Damp, ADHD, anorexi, dyslexi, dyskalkyli, oral galvanism, anal magnetism... endast fantasin sätter gränser...”

Det är alltså påhittade sjukdomar. Anorexi, ADHD och Dyslexi. Det påstår en rektor. En ”Rektor (från latinets rector ’styresman’) är en titel för den högsta administrativa och pedagogiska ledaren för en utbildningsanstalt, till exempel en skola eller ett universitet.”

Samtidigt undrar vi varför samhället ser ut som det gör och frågar oss vart empati och förstånd tagit vägen.

Vi förstår inte den nya generationen.

Men tyvärr är det faktiskt så,

att den inte skapar

sig själv

Det är vi

som skapar dem.

- Tänk så mycket tystnad och ord kan skapa....

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6028615.ab>

Avtryck (2009-10-28 23:48)

[1]

Var över hos mamma idag och lånade med mig ett antal fotoalbum hem och har under kvällen scannat in ett par av bilderna för att sedan lägga ut dem på Facebook. Det är spännande att se hur tiden lämnar sina avtryck i något som en gång var nu...

Klicka [2]Minnesstunder på Facebook

[3]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/1972.jpg>
2. <http://www.facebook.com/album.php?aid=115537&id=674832970&l=6257475488>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/farochson.jpg>

Tappade bort hösten (2009-10-29 18:07)

– *Do you remember when we used to dance
And incidents arose from circumstance
One thing led to another we were young
And we would scream together songs unsung
It was the heat of the moment
Telling me what my heart meant
The heat of the moment showed in your eyes*

[youtube NfFjb3B9RRw]

Jag tappade bort hösten.

Jag såg den komma, jag kände den, men när den skulle vara här så var den borta....

[1]

Ser på
hur ljuset och färgerna rinner
förbi

som mascara
på en gråterska

poetiskt
men opersonligt

[youtube hH1W11BDHG0]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/lost.jpg>

Fotspår som går (2009-10-30 12:32)

[youtube zsiI30Prv3s]

Vaknade upp till ett nytt ljus. Gårdagen var tung, utan att jag visste vad jag bar på. Det var mycket som tog sig in i mig, som påverkade mig. Saker utanför mig. Det jag inte kan påverka eller styra. Bara se på...

Men när jag låg i sängen och såg hur ljuset föll in genom fönstret så fick jag plötsligt och oväntat, oerhört starka minnen och en påtaglig närhet av **Tina**.

Varma tårar rullade sakta ner för mina kinder.

Så många minnesbilder. Allt var så klart. Så som om det hade varit igår. Förstod inte varför de kom. De var oväntade och så klara. Mindes möten, leenden och livsglädjen, mindes drömmar och hur ett nu skapades i små etapper. Förståelsen, kraften och kärleken. Så mycket, som både blev och aldrig blev. Det hela var som ett liv, komprimerat. Jag lever nu också. Skrattar faktiskt också, men jag kommer aldrig glömma den tiden som vi hade.

Den visade mig vad livet är.

Tårarna faller igen, för att lägga sig med varma minnen längs min kind.

Insåg sedan att det strax är Alla helgons dag. Mindes vad vi hade pratat om. Om andlighet. Närvaro.

Tänker. När är det man är, och man inte vågar vara här och nu. Den ifrågasättande tanken. Den som sätter riktlinjen för när och var. Närvaro.

-

Sitter vid datorn. Yngsta killen är i duschen och äldsta kommer in med te och två rostade smörgåsar till mig - med ost och färsk basilika på.

Det kommer att bli en bra dag

tårarna får vara med

Tidsomställning (2009-10-30 12:49)

[1]

[youtube nEubt6HpGhs]

1. http://www.regndroppar.com/blog/wp-content/uploads/2009/10/0404_keanu_reeves_getty.jpg

Zappar mellan minuterna... (2009-10-30 16:53)

*"You will do as you are told
until the rights to you are sold"*

[youtube -66FJ _Tdh-c]

*"I am gross and perverted
Im obsessed n deranged
I have existed for years
But very little had changed
I am the tool of the government
And industry too
For I am destined to rule
And regulate you
I may be vile and pernicious
But you can't look away
I make you think Im delicious
With the stuff that I say
I am the best you can get
Have you guessed me yet?
I am the slime oozin out
From your tv set"*

[1]

Varit iväg till Androuet och inhandlat ostklocka, plockat upp ett rött och två vita, ett sött och ett torrt, vin, samt alkoholfritt till barnen, handlat grönsaker, kyckling och annat, för att strax sätta igång med maten och invänta gästerna... Men först... Ett par minuter i ett varmt bad!

Blev inspirerad av eld havet som jag såg i gräset idag...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/10/hosthav.jpg>

Halloween (2009-10-31 00:49)

[youtube ImmMucno1ew]

Att inte se syner (2009-10-31 04:25)

Såg på bilder av mig.

Vill bara blunda

inser att det också är det

som jag redan gör.

Du, ni och andra kan och får säga vad ni vill, men jag ser också och jag säger att ni ljuger.

Hur skall jag kunna lita på er om ni säger att ni inte ser?

Hur skall jag kunna lita på mig om jag ser det ni inte säger?

Sanningen har många kanter och blad, som en blomma, men den har bara en själ. Vissa är allergiska mot blomman, andra gillar inte dess färg, men det är ändå en blomma - och blomman kommer från sitt frö och själk, så som sanningen.

Sanningen är att jag ser och ni blundar för det. Precis som det var en gång i tiden då inte jag heller såg.

Nu ser jag.

Det ÄR tydligt, även om jag inte låtsas om det eller visar upp det. Men det syns. Tydligt. Varför vill ingen säga det till mig. Varför får jag stå med det själv igen. Varför rättfärdigar

folk det med ord om att det inte gör något, det syns inte, det är sånt som inte kan komma bort... bara hud...

LJUG INTE FÖR MIG MER.

Jag ser.

Tro inte att jag inte ser.

Tro inte att jag inte är blind, eller mår bättre av lögner eller accepterande - när jag inte kan ljuga för mig själv eller acceptera det.

Det finns annat som är bra med mig. Men hitta inte på. Ljug inte. Påstå inte sånt som inte är sant. Ge mig verkligheten och mitt liv. Se mig, hjälp mig. Stäng inte mina ögon bara för att jag säger att man skall blunda och se. Säg inte att jag inte skall bry mig när min själ skriker bara för att du, ni, andra tycker att det är ok och ser andra saker.

För då ser ni annat

än mig

Årsringar (2009-10-31 19:27)

Skulle verkligen behöva åka till ett hus med våta löv utanför oc frost i gräset och fånglar som stannar upp i träden utanför. Kunna lägga ut en filt på marken, sitta i en tjock kofta med en tekopp och bara lyssna på snöflingor som faller...

Att vara tolv år:

Världens dimensioner är ogrundliga och ofattbara. Man kan aldrig verkligen veta vad dimensionen "innehåller". Jag tror min spricka börjar där. Jag börjar tröttna mitt liv och hur jag använder och "utplånar verkligheten" med den. Jag gör (än) ingen skillnad för det mänskliga, andliga eller anurlunda livet men vem vet vad jag har gjort i den framtid som skappades av redan gjorda saker men ändå är oskapat skappad... Jag skulle lika gärna kunna utplåna världen (som ni känner den) eller så kan jag utplåna mig själv (på alla sätt) och tyvärr är det den enklaste i sätt och viss för mig men jag vet bara inte hur jag gör det. Jag känner mig övervetande, jag kan se det andra inte ser (på alla möjliga sätt t.ex. i en illusion, i en film av framtiden, i bilder av det som redan hänt och det som kommer eller kanske inträffar.) tyvärr är det mer än jag kan förstå men jag kan ändå förstå hur, varför och vad andra personer känner genom att endast se på dom. Jag kan mycket mer än det jag vågar publicera... Men eftersom jag inte kan bevissa det så är det inte så svårt att förstå varför ni kanske inte tror mig, tycker att jag är fånig eller bara vill försöka vara speciell. Och det är helt okej för mig. jag lever det som jag hoppas är en illusionerad värld av parallella världar som hamnat i en enda dimension... Jag hoppas iallafall att ni kan förstå varför min själ och anda... bryts samman och jag måste kämpa för att kunna låtsas leva som "alla" ni andra, bara vara helt vanlig och bara göra och vara helt vanlig. Men det är försent nu och genom det här hoppas jag att ni inte behöver kämpa mot samma som jag måste hela tiden. Vi hörs när halloween kvällen närmar sig slut eller efter... Snälla misstolka inte det här! Mvh/a

Min son, så vacker med sin styrka, mod, självständighet och sitt enorma djup. När hans skrivna orden blandas med hans finurliga blick, hans varma leende och spontana kramar och den närhet som han alltid utstrålar, så känner jag att det faktiskt fortfarande finns en framtid för underverk och stordåd....

I en perfekt värld... (2009-10-31 19:45)

[youtube ikUWKi0W5 _g]

Kvinnan (2009-10-31 20:14)

[youtube IHNE8Wmpt6g]

Sommarbio (2009-10-31 20:18)

[youtube 9W1dhqc-JBs]

Vinglar (2009-10-31 20:24)

*When God loses faith in humanity,
he sends a legion of angels to wipe out the human race.*

[youtube u8IGCjd9W8U]

Inte nät (2009-10-31 20:51)

Det är inte ofta som jag läst något bra, genomtänk eller ens fyndigt om detta med olaglig nerladdning och dess straff, men idag trillade jag över ett blogg inlägg som var riktigt fyndigt, genomtänkt och hade en poäng....

[1]Avstängning från Internet = Fängelsevistelse

1. <http://www.sugbloggen.se/2009/05/07/avstangning-fran-internet-fangelsevistelse/>

5.11 November

Tittar framåt (2009-11-01 01:35)

Det började som en vanlig dag
Men under 2 minuter och 17 sekunder
förlorade över 7 miljarder människor medvetandet

Alla människor fick under denna tid
se en glimt av sig egen framtid.

Sen vaknade de upp till kaos

[youtube 25kXHgWg938]

Vad såg du?

-

Läser runt på bloggar och skakar på huvudet, blir så förvånad över att människan än i dag tror att den kretsar deras egen sol och all form av uppskattning handlar om ett sexuellt intresset mellan man och kvinna. För att en man visar nyfikenhet så är han intresserad. Men visst, bara för att tjejer har en uringning så vill de att killar skall titta och bara för att en tjej har kort kjol

så vill hon ha sex med den som är intresserad... Samma sak, om man bara tänker efter.

Finns det ett intresse som går bortanför det rent mänskliga, så brukar en kyss eller en liknande beröring bekräfta det.

Vet inte om det beror på osäkerheten över ett egen värde eller bara en brist att verkligen se människor som gör att personer som är så fyllda av sig själva att de bubblar över i ord som är spännande, men som en Hollywood film bara är det upprepning av samma tema, och det är alltid hjälten som är huvudpersonen - oavsett hur tunna och snea de stora orden är. Man håller så hårt kring den egna förträffligheten att knogarna vitnar, samtidigt som man försöker måla med fjärilsvingar. Fingertopskänslan handlar enbart om bekräftelsen av sig själv och inte förhållandet, varesig till eller mellan människor.

Bloggkvinnan som på ett obehagligt sätt dissekerar människor för att blotta dem som fiskfiléer inför andra, men glömmer bort att fisken levde när de började sprätta. De filear all fisk på samma sätt - så som Richard Clayderman och Robert Wells slår på tangenterna på ett piano känslolöst och folk anser att de är så duktiga, men ingen frågar efter känslan.

Man ser ett kliniskt hantverk, genomför det själv, och frågar sig sen varför man inte får någon känsla tillbaka.

Att vara duktig innebär inte att man är bra, och det handlar än *mindre* om att man har rätt...

[1]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/farochson2.jpg>

Ansiktsminnen (2009-11-01 16:19)

Många säger ofta att Facebook tar för mycket tid, inget att ha och så vidare - men jag har alltid känt att det beror på hurvida man låter facebook utnyttja en eller om man själv nyttjar Facebook.

Att lägga till alla som man någonsin mött som känner, och kompisar kompisar, gör ju bara att det blir ointressant att följa det nyhets uppdateringen som man får. Läger man därtill till det faktum att man börjar spela Farmville, MafiaWars och allt vad det heter, så är det ju självklart att det blir rörigt.

Jag följer alla mina vänner med intresse, och får ofta tillbaka mycket i form av spännande Mail/PM konversationer, eller kommentarer. Nu senast så fick jag ta del en en minnesbild som jag inte en

mindes att den hade tagits.

Det var från första gången som [1]Ice T (legendarisk rappare, och numera även skådespelare i bl.a. TV-Serien [2]**Law & Order: Special Victims Unit**) var över i Sverige och jag drog med mig [3]Carboo för att göra en intervju med honom, [4]Everlast och de andra i Rhyme Syndicate.

Jag och Ice T hade kontakt under de efterföljande 10 åren och möttes upp varje gång han var här efter det. Carboo springer jag på lite då och då och skall nog se till att anlita honom som personlig tränare, då jag verkligen behöver det nu.

[5]

1. <http://www.icet.com/>
2. <http://akas.imdb.com/title/tt0203259/>
3. <http://www.sr.se/webbradio/?Type=db&Id=1046693>
4. <http://www.myspace.com/everlast>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/broadcasterfreshtee1.jpg>

När det absurda dansar med verkligheten.. (2009-11-01 18:18)

Ibland är det verkligen så att man undrar vad som kom först, hönan, ägget eller om det kanske var idioten?

När jag ringer Per Holmberg hör jag oro i hans röst. Så låter människor som tror att journalisten är ute efter dem. Holmberg är föremål för utredning. I sju månader har Ombudsmannen mot etnisk diskriminering (DO) undersökt huruvida denne Holmberg är brottslig. När han slappnat av en smula säger han att tillvaron känns absurd. Han är gift med en spanjorska, han talar spanska hemma, hans son är döpt till Pablo, men nu undrar en statlig myndighet varför han diskriminerar spansktalande. Jag får inte nämna hans riktiga namn. Han har skrivit "Fortsätt att arbeta med språket" på ett betygsformulär. Holmberg ansåg nämligen att studentens svenska brast i tydlighet liksom i grammatik. Holmberg är examinator på Lärarhögskolan i Stockholm. Studenten som anmälde honom ansåg sig diskriminerad när han inte fick högsta betyg utan bara "godkänt". Och särskilt kränkt blev han av detta "Fortsätt att arbeta med språket". "No considero que deba ser juzgado el grado de mi conocimiento con respecto al idioma sueco", står i hans anmälan. Som Ombudsmannen fått översätta: "Jag

tycker inte att min kunskapsnivå i svenska språket skall bedömas.” Den kränkte studenten, skall tilläggas, läser inte till lärare i spanska. Han tänker lära ut ekonomi på gymnasiet.

”[1]Först kränkt vinner”

[youtube jXGmYSk-frc]

Han är en tvättäkta halvidiot ingen kan matcha En sån som går på autopilot, springer med saxar Axlar manteln som genetiskt förlegad figur Som lyckats fly från sin hermetiskt förseglade bur På nått sätt hade man förstått dom Han var fumlig, han var klumpigt vaggad tappad utav doktorn För han är bortkommen på tusen sätt utan rätt Och skulle knappast kunna kallas klassens ljus direkt En del sätter sig på grenen som dom sågar av Men den mannen har ett pannben byggt för hårda tag Och ställer sig under hellre, har ingen helvetes blundel Gått av stapeln än blir det snart igen det gäller sekunder Det är det minsta du beräknar med För han är tappad framför vagnen, överkörd och släpar med den Tog han! Drog han! Från hans sinnens fulla bruk Så när han öppnar käften är den full av skit som rullar ut Idioten, en punderligt underligt flum Han var den ruttnande bullen i ugnen För när allt kommer omkring så är han korkad Osmart, dumeli ba, dumeli dum x2 Det finns ingen risk att han har hört ordet finmotorik Han viker sitt liv åt att riva ner filmer i videobutken Men inte med flit, han kan inte bidra med ett skit Och hans ilska tar sig uttryck i svidande kritik (mot allt) Familj och vänner suckar, Oh inte igen! För karl är omodern Ointelligent kan inte vara i städade rum Drar knytnävar mot beväpnade tränade snutar, den jäveln är dum. Punkt Skickas på stjärnkurs när dagens poliser Drar ut läxa som ett lavemang dusch och svaret är givet Och när han pratar då lägger man pannan i djupaste veck Och visar honom gesten pekfinger mot putande läpp Det orden han söker/ undrar vad Gudryn Schyman har varit med i för flera filmer än den det stod om på löpen (va?) En sånn fråga ställer en idiot och jag menar en idiot den riktiga jävla Idioten, en punderligt underligt flum Han var den ruttnande bullen i ugnen För när allt kommer omkring så är han korkad Osmart, dumeli ba, dumeli dum x2 han i baren som pickar och pockar om att få veta tiden tills man ber honom titta på klockan han haft hela tiden Då blir han generad men har inte förstått att när han tittar på klockan så tömmer han drinken i fickan på rocken Förmodligen hade det varit bäst om han vore stum För personligen är han som en definition av dum För såna som den jäveln, klarar sig nästan jämt För om allt skiter sig kan han alltid bli president Han slår sig för pannan, och gråter och skriker och tycker det blir för mycket när alla dom få små tankarna sliter stycken Visst! Han är puckad och klar och flinten är en följd När man är så ointelligent till och med håret de suckar och drar Att tvingas lyssna medan han gurglar saliv Känns som en frontalkrock i ultrarapid Och stå och höra hur han maler på i samma toner Är nästan lika kul som dubbelsidig lunginflammation Idioten, en punderligt underligt flum Han var den ruttnande bullen i ugnen För när allt kommer omkring så är han korkad Osmart, dumeli ba, dumeli dum x2

1. <http://www.dn.se/kultur-noje/debatt-essa/forst-krankt-vinner-1.534968>

Mars tårar (2009-11-02 00:42)

[youtube wk1_kDJhyBk]

Tar ett djupt andetag och erkänner... När man ser på en film som [1]Miss March och gråter i slutet, eller gråter i början av nya [2]Star Trek så måste man nog erkänna att man är lätt rörd... Visserligen fattade jag det själv redan för flera år sedan då jag grät till [3]Dr Doolittle 2 också...

Jag grät visserligen redan till till ”Lilla Huset På Prärien” som liten, nu strömmar tårarna till Oprah och alla *Extreme Homemakeover* program också. Väntar bara på den dagen då jag ser på ”Plus” och börjar gråta - känns inte som den är så långt borta...

Filmen ligger på gränsen vad barn kanske bör se, men med lite distans och föräldrar uppföljning så funkade det - de reagerar inte på samma saker som vi vuxna.

[youtube mStfIORK4Qo]

Själv älskade jag driften med logiken som så många av rapparna ofta saknar...

1. http://www.youtube.com/watch?v=wk1_kDJhyBk
2. <http://www.youtube.com/watch?v=gty9tL0Xpwk>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=VOZYcBzjGXw>

PG Porn (2009-11-02 00:43)

"For people who love everything about Porn...except the sex."

[youtube MIBA1AEDGkI]

- [1]<http://www.spike.com/hub/pgporn>

[youtube TxSeB0L8wmw]

[youtube JEceNBRBDg4]

[youtube Gxb7b0jGZvc]

[youtube f_lg3rVBmos]

1. <http://www.spike.com/hub/pgporn>

Att födas av vänner (2009-11-02 09:36)

Måste bara säga det.

Jag tror att jag har världens mest fantastiska vänner. De finns där så ofta, på så olika plan - men alltid en bit över marken för att kunna se mig i ögonen och kunna följa med i mina tankar. Tror det är därför som jag sällan räknar in dem bland folk och människor, de är mina livs Keruber. De finns jämt där, ibland tysta i bland otroligt krävande - men de ser alltid mig, och dem själva. De gör inga likhetstecken mellan oss, utan låter oss vara individer, så att vi kan växa fritt.

I friheten har inte tid eller plats någon betydelse.

Ibland tar min tanke med mig till fantastiska platser, och det är alltid mina Keruber som visar mig vägen, även om jag själv håller i kartan.

Att resa med mina vänner i själen, är som att leva fritt från fördomar, avstånd och tid - som att rulla runt i ett vakuum av värme och bara släppa taget.

Jag tror

att det är samma sak

som tiden

innan man föds

och mina vänner låter mig födas varje gång vi möts...

Klassas in (2009-11-02 10:24)

Funderar på detta med olika musikgenre när jag såg på TV4 i morse. De presenterade artisten [1]**Name The Pet** som både Pop och Klubb musik, och jag bara satt och gapade - för mig så lät det mer Elektronisk eller Indie, typ *NeoPunk* eller *New Wave* eller något sånt, när jag hörde henne live.

Sen kom jag på att varesig Klubb eller Pop *egentligen* är någon genre - om man ser på det strikt. Pop, är ju "Populär" och Klubb är det som spelas på en klubb - och det *kan* ju vara en rockklubb också...

Men rent spontant, så tycker jag fortfarande att Boyband och Britney Spears samt hela det gänget - det är *Pop*, och *Klubb musiken* är hård men melodiös musik i gränslandet mellan R & B/House/Techno.

Det finns Indie rappare också, men säger någon Indie musik så tänker jag på skrammel rock - som inte alltid handlar om att det är Independent artister, utan de kan ligga på storbolag, men de har en lite folkhemsskränigare ton. (Notering: Indie rapparna kallas för *Backpackers*).

Det ÄR svårt att klassa musik, men jag trodde att man försökte göra det för att man skulle kunna förstå vad det lät som och vilka artister som på något sätt hängde ihop - rent ljudmässigt, och jag ser inte mycket gemensamt med Name The Pet - framför allt live (På videon så klämmer de in sig i en ytterkant av det elektroniska klubb-soundet med en anpassad variant av The Sounds ljudbild) och vad som tidigare klassats som pop och klubbmusik.

Musik är alltid svårt, om man klassar in det utan att lyssna - då är det ju så mycket enklare att bara kalla det för *musik* och låta **Mötley Crue, Darin, Bach, Robert Wells, Tech N9ne, My Ruin** och **Modern Talking** få dela utrymmet - vilket i och för sig, nog skulle vara betydligt mer intressant än vad det mesta som klassas som musik är idag....

1. <http://www.youtube.com/watch?v=bo71wqsH9JQ>

Barnavärde (2009-11-02 18:00)

Känner hur mina fingertoppar gråter när jag läser på Aftonbladet om [1]oviljan att kännas vid de apatiska flyktingbarnen...

Barnen som samtidigt som de är framtidens röst, den oförstörda tonen och blicken, så är de också de som historien folk jämt glömmer bort, de som tystas och de vars blick man aldrig ser igenom. Inte nog med att deras värld skall smulas sönder och malas ner i vårt regelverk samtidigt som vi förväntar oss att de skall göra något nytt, deras ord blir aldrig trodda på eller så lägger vi vuxnas värderingar på dem för att vi skall slippa behöva lyssna och förstå.

I ena andetaget så säger vi ju att de bara är barn och inte vet bättre, i nästa andetag utgår vi från att de tänker precis som vuxna, har precis samma agenda och framför allt förmågan till att spela spelet av en människa som alla vuxna lärt sig..

Mer ser man bara vad som läggs framför en och lever i en värld där ett bord är ett bord och "måste" är ens andetag, så förstår man inte barn. Man förstår samhället som de växer in i. Landskapet som de fastnar i. Världen som tar deras luft. Men man ser dem ändå inte.

Det är *därför* som vi faktiskt har de apatiska barnen och även de sk. *glömda barnen* som [2]Mikael Bedrup ofta talar om. Jag kommer visserligen att önska mig någon fin whiskey i julklapp, men jag kommer ändå att försöka köpa knappen för en "vit jul" och faktiskt avstå från alkohol just under de dagarna. För är det så att jag kan hjälpa ett, ett enda barn, för en enda sekund av dess liv, genom att göra det - så är det mer än värt att vara utan alkoholen just under den tiden.

Så viktiga borde barn vara för alla.

Hur viktiga är barnen för dig?

Vad är du villig att offra eller ändra för ett barn och vad måste du ha i genjald för att du skall känna att det är värt det?

1. <http://www.aftonbladet.se/debatt/article6055750.ab>

2. <http://bedrup.wordpress.com/category/glomda-barnen/>

Av kärlek (2009-11-02 19:51)

Vad är julen?

Ett påhitt, en ekonomisk uppgörelse, ett komersiellt jippo... Jo, så ser nog de flesta vuxna på det hela...

Men för barnen så är det fortfarande en magisk tid. Det är ljus, mörker, dofter och ljud, presenter samt värme.

Sen i sommars så har jag försökt komma fram till någon lösning med barnens mor ang. julen. Hon har bara kört sin agenda oavkortat, utan att lyssnat på vad barnen vill.

Så för dryga två veckor sedan så satte jag tillsammans med barnen ihop ett förslag.

Det utgick från att vi hade barnen lika mycket, men att de var juleftermiddagen och nyår hos mig - i och med att de var med henne förra året.

Detta hade hon motsatt sig å det bestämdaste, så jag funderade kring det, och såg till att alla byten med barnen under de två julveckorna skedde på mina dagar, samt för att hon skulle få sammanhängande tid med dem - så jag gav henne dagarna innan jul från min vecka. Summan blev att mellan den 20:e December och den 4:e Januari så skulle jag ha barnen i tre (3) hela dagar medan deras mamma hade dem i åtta (8) hela dagar.

Vi skickade det till henne och efter någon dag när jag träffade henne i skolan för en skolpjäs så påminde jag henne om att hon inte svarar, hon sa att hon hade någon ändring och skulle svara...

Det dröjde två veckor innan svaret kom - trots att jag mailat, sms:at och även barnen bett henne svara tidigare.

I hennes svar så hade hon ändringar, ändringar som skulle ge henne ännu mer tid, utan att jag skulle få något mer någon annan tid.

Har försökt bolla detta med henne idag, och då hon inte kunde se att jag hade gått så långt för att försöka ge henne det hon ville ha, så tyckte jag att vi istället skulle flyta på byterna så att det blev att jag fick fyra (4) hela dagar och hon sju (7) samt att vi delade upp de halva dagarna mer jämnt.

Då gick hon i tanket och vägrade godkänna det

Just nu så sitter jag och bara undrar hurvida jag verkligen tänker på barnen. Jag kan ju ge dem julklapparna vilken dag som helst. Jag kan fira jul med dem om en vecka om det är så. Samma sak med nyår. Varje dag är starten på ett nytt år. Är det verkligen värt att jag kämpar för detta, eller förstör jag barnens jul genom att göra det? Tar jag bort det spännande och magiska med den, och ger dem ångest över vem de skall vara hos, i och med att hon spelar ut oss mot varandra på det sättet.

Vem tänker jag på egentligen?

Skadar jag inte barnen mer än att slås för dras rättighet att få ha två föräldrar. Skall jag släppa taget och låta dem få bestämma själva, låta henne få styra dem och hoppas att de själva en dag gör andra val.

Jag kan gå i döden för mina barn. MEN mina barn består av inte bara dem själva, utan även både deras pappa och mamma. Varje slag mot deras mamma är ett slag mot dem.

Hon fick mig att backa under 15 år till det att jag stod upptränd mot min livsväg och hälarerna grävde sig in i väggen bakom mig, genom att hon alltid skulle ha mer, hon skulle göra det och det innan jag skulle kunna få något tillbaka, eventuellt - även om det sig visade sig att den tiden aldrig kom, och de ögonblick som jag fick något skuggades av nästa tillfälle då hon tog desstå mer.

Jag får hela tiden hindra mig från att skicka dem ett sms och mail som säger att hon får vilka dagar hon vill av julen, hon kan ta hela julen - min kärlek till barnen hänger inte på julen. Jag kan skapa magi med dem vilken dag som helst...

Men samtidigt så gråter jag så att höstregnet stannar upp. Mina tårar färgar träden och himlen blodröd även då mörkret döljer nyanserna. Jag kan göra vad som helst för att de skall må bra.

Men jag vet inte längre för vem jag kämpar.

De är mina barn oavsett. Jag är deras pappa och de kan få presenter av mig ändå.

Var drar jag gränsen för mig?

Vart suddar jag ut mig?

Vart placerar jag dem?

När skall man slås, och hur mycket samt hur länge?

Skall jag alltid ge mig för att hon inte gör det? Är det mitt ansvar? Vems ansvar är det om hon inte ser det?

Jag har redan stått på mig med så mycket. När jag började min frigörning för tre år sedan, så fick inte barnen vara ute själva, de fick inte klättra och leka ute - de kunde bli smutsiga eller dö. Det var så mycket som de inte fick, som de numera får. Jag stod på mig och slogs för det.

Men är detta ett löjligt slag? Skall jag bara vara den äldre, den klokare, den som ser och känner och placera de andra framför mig. Vad är mitt ansvar?

Allt jag vill, är bara att barnen skall vara lyckliga och att jag skall ta mitt ansvar.

Av kärlek.

Fick höra att det var osjälviskt och stort av mig att tänka på barnen och placera dem först, fast det är det inte. Det är inte starkt av mig, Det ÄR att vara förälder och pappa... Man måste kunna tänka på barnens bästa, även om man själv dör på kuppen - jag skulle verkligen kunna offra mig själv för dem.

Folk pratar ofta om att man skall välja sina strider, men jag kan aldrig ta en strid där mina barn står mitt emellan eller används som sköldar. Hellre lägger jag ner mitt svärd och låter den andra avgöra mitt ödé.

Kanske det är att vara martyr. Kanske är det att svika barnen.

Det enda jag vet att det är, är att det är

av kärlek.

Med kärlek (2009-11-03 00:42)

Jag grät mig genom förra julen och nyåret, vet inte om jag själv orkar med det rent själsligt ett år till...

Jag tror att de vet att de har min kärlek, gränslöst, förbehållningslöst och alltid, frågan är bara vart jag själv hamnar i allt detta - jag kan inte låta dem bära mig....

Mina barn vet att jag slås för dem.

Skulle det någonsin vara så att jag kände att hon skadade dem på något fysiskt eller mentalt sätt som hon gjorde med mig, så åker jag och hämtar dem direkt - oavsett vart jag och de är. Men jag vet ändå att hon inerst inne verkligt vill barnens bästa, men hon blandar tyvärr allt för ofta ihop vad hon vill med vad barnen vill och vad som är bra för dem.

Jag tiger inte för dem.

Men de vet att jag inte säger något dumt om deras mamma, de vet att när vi pratar om det så förklarar jag att hon har rätt att känna som hon gör, även om jag kan tycka det är fel. Även om jag anser att hon har fel, så är det så som hon känner och upplever det - och det kan man inte ta bort från henne. De vet att jag försvarar och förklarar hennes beteende - även de gånger som hon spyrr alla över mig till dem. De vet att jag finns där för dem och att jag vill ha dem. Men deras mamma klargör för dem att de är de mest värdefulla hon har i livet, och varje gång som de kommer hem till dem så är det: "Nu är ni där ni ska vara" och för en månad sedan så fick yngsta killen trösta henne över telefon för att hon inte kunde följa med till simskolan (jag var med, och hon inte inte nycklarna hem), o.s.v.

Hon lägger ett värde på dem och får det att känna att *de väljer* bort henne när de är med mig. Självklart så vill de inte att hon skall må dåligt. Istället blir det att de lär sig att anpassa sin ord till henne. Äldsta killen har har lärt sig hur han undviker att svara på hennes frågor och säger till mig att: "Det är lungt, vi tar det med mamma...". De lyssnar på hur hon gör sig lustig och skrattar över att jag skickade ett sms med grattis på torsdag till henne, inför hennes släkt.

Äldsta sonen är så lik mig i tankar och ord. Jag fick detta av honom nyligen:

Jag klättrar upp i träddet och där sitter du och kollar ner på mig men inte med den oroliga

bliken över om jag skulle ramla ner eftersom du tror på mig så klara jag allt utan minsta bekymmer men jag är orolig, du hjälper all men glömmer dig själv. Tillslut trillar du kanske ner och det skadar inte bara din kropp utom dina vänner. Vad skulle vi göra utan dig? Jo, vara vilse i livets ironi och kanske aldrig komma fram till solens strålande vila på oss. Så för att omvandla en meningsrik text till en konkret mening så säger jag kort: - Du är som vi, lika i allt. Men vi är inget utan dig, så kom ihåg dig. Du är lika viktig! Mvh/ din son som alltid älskar dig!

Han är tolv år.

Jag kan dö förhonom

och återuppstå

Men jag vet inte hur jag skall göra för att låta han och hans bror få känna julens magi och glädje utan skuldkänslorna som deras mor lägger på dem med sin tyvärr missriktade kärlek. Hon *vill* dem inget illa, men hon slås mot något som är en del av deras liv. Deras far.

- Hur skall jag göra för att *de* inte skall ta skada, samtidigt som jag inte sviker dem eller ger dem skuldkänslor?

Jag tog en sömntablett ikväll bara för att få lite ro i kroppen och sov någon timme. Vaknar på samma plats som jag somnade. Men blir ändå varm i kroppen när jag läser sms, msn och mail och känner hur folk verkligen bryr sig om mig på ett sätt som jag förr hade trott var omöjligt.

Tack

Med kärlek

Frusna drömmar (2009-11-03 13:17)

De säger att drömmar inte dör

Undrar när man skall sluta lyssna på vad folk säger?

Det vackra höst vädret fick mig att tänka på [1]Tina och våra drömmar när vi gick och satt bland träden vid Karlbergsslott, och tårarna går inte att stoppa. Jag fattar inte varför. Livet har gått vidare sedan dess, men jag antar att det för att jag känner att trots att Tina lever kvar i hjärtat och själen hos så många, så var det faktiskt något som dog.

hennes drömmar

Det handlade inte så mycket om henne och mig, om framtiden, utan egentligen mer om ren lycka.

Jag kan verkligen minnas livet i hennes blick och framtidstron i hennes röst när vi rörde oss genom löven, hade picknic och bara pratade. Undrar om det är därför som jag inte tillåter mig leva för en framtid utan ständigt motar bort den. Stänger in mig. Jag fick se och känna att framtiden inte är något som finns. Det är bara ett nu, allt annat är en dröm. En dröm som kan dö. En dröm som aldrig kan förverkligas.

Det gör så ont i hela själen. Köken, halsen, ögonen värker, och tårarna lämnar mig - som rättorna på ett skepp.

Ifrågasättande och förgivettagande knuffar mig åt olika håll när jag bara vill krypa ihop i mitten under ett träd och känna tryggheten av att få vara, att kunna lita på någon.

Men jag släpper inte in någon, för inga fler drömmar skall få dö.

Jag kan hjälpa dig att måla dem. Jag kan färglägga dem, jag kan frilägga dem.

Men jag kan inte vara en del av dem.

Jag skall bara

värma drömarna

åt dig

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?cat=23>

Mellan ting (2009-11-03 14:45)

Lägger ner tankar för att vila men möter bara vakna ord...

Känns som jag är mellan saker, något som blir över efter andra flyttat runt på ting. Jag är inte det ena eller det andra Jag försöker placera mig Mellan liv och död i sömn men det bli inget mellanting är kvar i mitt liv som jag vill bort från

[youtube pEijnCAg2-8]

mellan andas (2009-11-03 23:29)

[youtube 5yY1Nrzh4I]

På födelsedagsfesten som jag var på för någon vecka sedan, så kom jag in i ett samtal om vilket djur man skulle vara, och hörde en intressant utläggning om Isbjörnen. När den vandrar över isen och ser något röra sig så har den bara tre alternativ att ta av. Antingen är det mat (byte) eller så måste den fly (fiende) eller så kan den para sig.

Vid först antagandet tyckte jag det lät innehållslöst och trist - men sen isåg jag att jag såg det från mitt perspektiv med vad jag vet - men om jag inte visste något annat än att det var de tre sakerna så skulle jag inte sakna eller söka något annat. Det är faktiskt precis som med människan - bara att vi har fler val. De flesta av oss reagerar bara på det vi kan se eller tänka oss.

Det otänkta finns inte.

Inte heller ett behov av att hitta det.

Kom att tänka på det när jag tog en kort promenad och tänkte på det personliga ansvaret. Vem avgör hur man blir och vem avgör om man kan ändras?

Tänkte även på motfrågan som man ofta får: "Vad gör du åt det?!" och kopplade det till matproblematiken för många. Många dämpar just sin ångest och döljer det jobbiga med mat. Men för mig så blev det tvärt om, även om det var samma sak. Jag kopplade ihop mat, att äta något litet, något gott med att slappna av och att ha mysigt.

När jag var liten så fick jag alltid en tidning till en bulle, vilket sen är orsaken till att jag knappt kan sjunka ner i soffan och läsa en reklam lapp utan att samtidigt ta en smörgås eller något litet...

Jag förstår varför mamma köpte tidningen - hon var ensamstående och jobbade mycket, så när hon kom hem så behövde hon lite lugn - samtidigt som hon likt alla föräldrar ville kompensera bristen på ork genom att ge något extra. Men sen, när jag flyttade hemifrån och jobbade som DJ. Varjegang jag köpt skivor så var det en cola och enchokladkaka samtidigt som jag gick igenom dem hemma.

Det fanns en lugn och en trygghet, fröet till en lycka att få sitta och una sig det. Jag kände värme, kärlek och lycka.

Därför blir jag orolig när jag ser tillbaka på min viktkurva och hur barnen blir belönade med något gott så fort som de presterat något.

Men jag tänker även på andra delar av mig. Vem har format dem? Om det är någon annan än jag, så gav jag väl dem tillåtelse - eller var det det att jag inte visste bättre, och om det är så - hur vet jag att det fortfarande inte är så med andra som jag litar på...

Åter till det otänkta

Någonstans så känns det som en nyckel till allt. Jag återkommer ofta till sånt som andra inte tänkt på, ännu och mellanrummet - det som inte syns men ändå finns där. Det känns som om jag inte är någon/något, utan bara är utrymmet

mellan andra

[youtube _YoUuwDZuW0]

Ditt bubbelmoln (2009-11-03 23:58)

Upptäck bubblorna inne i ett moln. Gå in på youtube, hitta din favorit video, t.ex. denna:

[1]<http://www.youtube.com/watch?v=trbv1U6Ry8>

ersätt sedan "watch" med "warp.swf" så att länken blir:

[2]<http://www.youtube.com/warp.swf?v=trbv1U6Ry8>

Kliv sedan in i ditt eget moln....

1. <http://www.youtube.com/watch?v=trbv1U6Ry8>

2. <http://www.youtube.com/warp.swf?v=trbv1U6Ry8>

Livets vingar (2009-11-04 00:08)

Reser mig upp mot natten, för att se över månen

[youtube Ea_iZ3NfwSU]

Öppnar armarna för Livet, så att det kan se

mig

[youtube 1HdGUNm6-qI]

igen

Re:sa (2009-11-04 02:57)

Bjuder in natten att gå ut med mig idag...

[youtube SQk5hryRcZY]

medan solen vilar från byggandet sitt imperium för människan

[youtube DL _W8zOPXLg]

Fallen (2009-11-04 15:30)

[1]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/fallen.jpg>

Ingen ting (2009-11-05 23:36)

[1]

fick besök av en trött krabat idag, han ville hänga lite vid spispattan och hade ingen tanke på att dra eller sticka, och han verkade mest trött och less på att snacka bzzzness, så vi hängde bara en stund och delade lite tankar på höstfärger som försvunnit...

Vi valde att prata om ingenting och hur fantastiskt det kan vara. Att det är ingenting som skapar någonting, just det där någonting som man inte vet vad det är utan man bara känner hur lugna ens andetag blir.

[youtube g25ZjKBXw8Q]

Hörsägen Hon inte gjorde någonting men i hennes hand andades vattnet och himlen vilade när stjärnglansen föll från henne hår och värmen landade i fingertoppar. Varje natt hon föll i säng önskade han sig något som han hade lärt sig, att man skulle vid stjärnfall. Han önskade att stjärnan inte var så långt borta utan att den var hans sol som värmde honom varje dag

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/drakstick1.jpg>

Lövet som andades efter det föll... (2009-11-06 06:22)

Det mesta gör ont. Inte så där osynligt ont, utan så där på riktigt ont som när man slår sig på en bordskant.

Jag vet att det är viljan, själen, tanken och hjärtat som krockar med verkligheten, livet och tiden. Sekunderna slår drömmen, verkligheten förtrycker fantasin och livet tar styrtag på viljan så att hjärtat stannar...

Gör om mig.

Gör mig

om mig

hör mig

Kör om mig.

Det finns så mycket fint att se, så mycket spännande att uppleva. Varför är jag som en stopp kloss för det? Varför viker jag undan som löven längs en motorväg då långtradarna körförbi. Lämnar företräde, tar avstånd, finner mig flygande på andras vindar. Det finns människor som ser mig, men ändå väljer jag att se ut dem, blunda, finna mig, och leva genom minsta möjliga motstånd för att inte ta plats.

Gömmer mig som lövet i lövhögen.

Låter andra sjunga min sång, om att vara någon annan...

[youtube -3b4wJKiIRM]

Livet förändras i varje andetag.

Därför försöker
Igen och igen.
söker

andetaget som förändrar livet.

Tänker på resten av livet. Inser att det är det som blir över - rester - jag är inte där ännu, så jag måste lägga maten på min talrik själv och själv bestämma vad det blir för resten när alla gäster gått hem.

Varför gör det då ont. Är det för att det är mina vingar som värker, och vill slå - i luften - så att jag kan lyfta.

Få flyga

bort

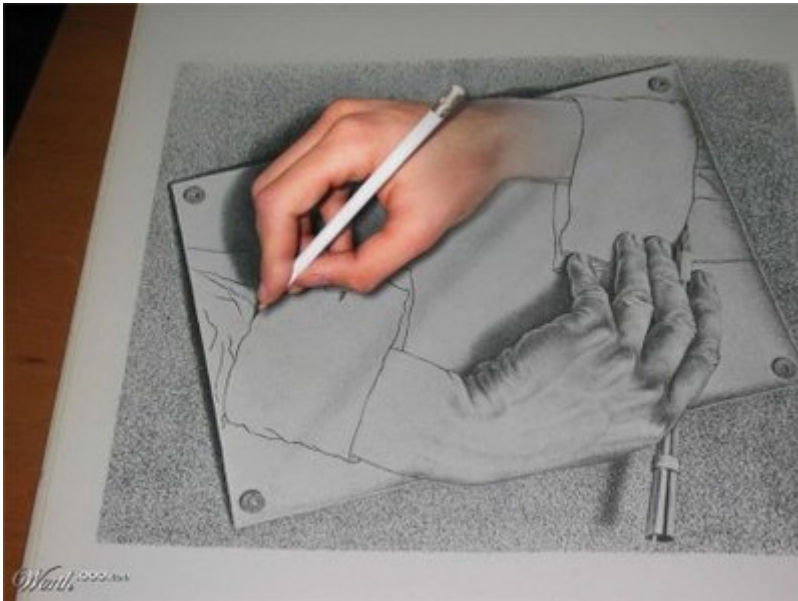
Det ljusa mellanrummet som formar svartan till bokstävernans form, det är ditt andetag. Jag hör dem.

Dax att vakna (2009-11-06 17:53)

[youtube Q _U3nCu14FM]

På vilken sida står jag?

Vem ritar vem?

[1]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/877058_9ec8_1024x2000.jpg

Knäpptyst (2009-11-06 18:00)

Det finns stunder då man inte orkar prata, men man egentligen vill och behöver, men ändå så förblir man knäpptyst...

[1]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/2381708_1164_625x1000.jpg

Kapitulerar (2009-11-07 03:32)

[youtube es-Y_aNWtk8]

Låt oss prata om regn (2009-11-07 09:33)

[youtube 6TfMV4h16lU]

Med vakna ögon (2009-11-07 17:05)

Igår kväll mindes jag
en sak som jag inte kom ihåg.
Det var ett uttryck, en rörelse

ett ljud

som verkligen saknades mig
men jag mindes
inte vem det var.
Jag kände bara värmen, glädjen
omtanken i närvaron
Jag såg det så tydligt,
men det fanns inga linjer

att följa

inte heller någon massa
det varett tomt minne
som inte hade fyllts på

[youtube 6iYgf-ZgQkc]

När jag väl somnade så drömde jag ett par bra saker. Kändes som livssanningar både när jag vaknade första och andra gången - men nu minns jag dem inte ens längre. Kan inte somna om heller.

Färgar av sig... (2009-11-07 17:39)

*As the light fades and the city goes to sleep,
two forces emerge.
They are invisible
except for the power they exert over us in our sleep,
battling for our souls through dreams.*

[youtube ZBGeErufQdY]

Minnen (2009-11-08 04:14)

[youtube SkbhSADUeFY]

Kommer du ihåg mig? Minns du vem jag är? Vad jag en gång ville, det som jag en gång drömde om utan att säga till någon?

Minns du det?

Minns du hur mina fingrar talade och vad de berättade

Minns du det?

Minns du hur vi drömde om kläder att krypa in i, att luta sig emot?

Minns du det?

M

Jag får inget svar när jag pratar med mig själv

65-69 (2009-11-08 05:05)

[1]

Hittade en massa snygga smycken för öron hos [2]Martymagic.com, hittade också finsk musik som tilltalade mig i sin Johnny Cash lika tolkning av närvaro

[youtube T5rh969E9oA]

[youtube I7t _ _1uLXyM]

Som att klia sig i öppna sår, eller som att sätta plåster på oskadad hud...

[3]

Istället för att klippa av mig vingarna, så försöker jag färga dem med fingerfärg och olja samt kol. Få dem att smälta in i en omgivning av gegga...

[youtube 18rAqZIoLnI]

[youtube M7gxsjPVTi0]

Vill flytta till Kanada. Kanske ta en öl med Buck 65. Eller bara plocka upp ett löv.

[youtube YBCQ7edDmoE]

*"The whole in his stomach tastes like words
He dreams and imagines his face like hers"*

[youtube MXQehR _0 _Jc]

Det hela är som när symfonin landar på gatan och gatan målar väggarna i konserthallen...

[youtube d-UgBHRKhPI]

Fast vad allt detta ändå ständigt landar i

är det enkla faktum att någonstans

mellan 65 och 69 föddes

min tanke

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/SpiroEarClimber3578.jpg>
2. http://www.martymagic.com/index.php?main_page=index&cPath=3
3. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/brokenWings_1.jpg

Vaknar upp (2009-11-08 11:32)

Vaknade efter någon timmes ytlig sömn.

Drömde om hur en kvinna blev kränkt av sin man. Han hade hotat och slagit henne och skulle nu gå sin väg. Med sig tog han bilder som han ansåg sig själv vara skaparen av, trots att det var hon som hade gjort all framkallning och så väl som förberedelser som efterarbete med. Jag skulle in och medla, hjälpa henne - och tyckte att han mer än gärna fick visa upp bilderna i sitt namn om han bara i samband med det också hade en text rad som beskrev det arbetet som hon hade utfört.

Detta gjorde honom så rasande att han ville slå ihjäl mig. Till saken hör att han var en budo/kampsportsmästare. Jag försökte undkomma honom så bra jag kunde och försökte övertala honom till att inte använda våld - men det hindrade honom enbart från att göra verklighet av sina hot varje gång vi möttes, för att han sedan skulle komma med samma hot så fort vi hade skiljts åt igen.

Sen när han kom med sina hot efter flera gånger, så spelade jag in honom - för jag hade kommit på hur jag skulle bemöta honom. Men inspelningen förklarade jag att han bröt mot de etiska reglerna och de moraliska förpliktelserna gällande budo konsten i Norden, och att han skulle bli fråntagen sina rättigheter till att utöva budo här. Detta innebar att han inte skulle få ha sina skarpa vapen, i form av knivar och svärd med sig. Dessutom så skulle ett sånt beslut få ringar på vattnet, där de budo ansvariga i hans hemland i Asien skulle ifrågasätta honom och granska hans beteende, då de var ännu hårdare på detta med etik och moral.

Någonstans där vaknade jag.

Min första egna tolkning av drömmen handlade om en vän som råkat illa ut nyligen genom ett tidigare förhållande, och så vidare - men jag fick en annan tolkning som var oerhört fascinerande.

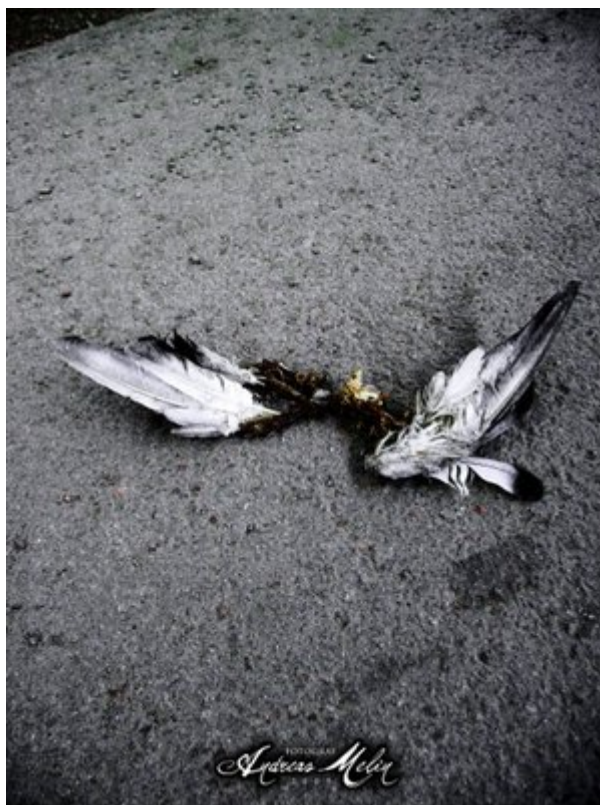
Kvinnan = Mitt undermedvetna

Mannen = jag och alla andras krav på mig. Min etik och moral.

Medlaren = Jaget

Min dröm om hur jag vill vara håller på att flätas samman med min verklighet. Striden står mellan den jag är, den jag vill vara och den omgivningen skapar av mig. Det handlade om att jag undermedvetet börjat klippa av mig mina vingar som jag fått av andra, något som Tarotkort sagt till mig att göra tidigare. Det handlade om min etik och moral som jag värderar högt, så högt att den är svår att efterleva.

Fotografierna handlar om att jag fått ett behov av att komma fram, få synas - utan att ta platsen från någon. Någonstans är jag på väg att försvinna, så jag behöver se mitt namn för att stå kvar.

[1]

Nu är jag vaken.

Innan detta hade jag en dröm om seriefigurer, där de gav en annan seriefigur en massa saker - men det var något med det, minns dock inte vad nu, men jag tror att de var trasiga - och detta kompenseras sen med att man gjorde en hängmatta högt uppe i en trädtopp - fast den blev istället till en slangbella som kastade iväg seriefiguren, som dock studsade tillbaka...

Men tolkningen av den drömmen hoppar jag över då jag inte minns alla delar...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/vingarna.jpg>

Farsdag (2009-11-08 20:31)

Skickade ett SMS till pappor i min närhet: *Från en Pappa till en annan. De säger att det är vår dag idag, men vår dag är ju varje dag sedan våra barns födelse. Idag handlar det istället om att andra skall se hur viktiga vi faktiskt är - inte som manliga förebilder, utan som föräldrar med likvärdig kärlek i obegränsade former av respekt till våra barn. Vi är inte fotboll och bus. Vi är en av dem som formar liv och framtid, med värme och kärlek. Så idag lyfter jag på hatten jag inte har för alla pappor som vågar leva och dela det med sina barn och styrka till alla de pappor som vill men inte har möjligheten. Ett stort grattis till oss för att vi kan, får och gör! *Grattis på Farsdag**

Min otroliga vän, 12Bit, från en stad på tok för långt bort svarade följande: *"instämmer och lyckönskar dig på vår dag! tycker det är dags och släppa alla klyshor och förutfattade meningar om vad en far eller man är...mycket av min uppväxt med systrar o mamma och mycket kvinnor i släkten har lett till ett fokus på deras rättigheter o deras framväxt ur ett förtryck , och deras strävande efter självinsikt om vem dom är och vad som sig bör och inte. men under hela denna resa ur famlandet i mörkret gör dom misstaget tycker jag att inte vilja se mannen i ett nytt ljus....jag hoppas att nästa steg blir ett samman smältande till ett! och att varje bedömning i framtiden i tvister mellan far o mor skall göras baserat på individuella egenskaper o självinsikt samt förmåga till självkritik och annat...men inga mer könsbedömningar baserat på förlegada genus perspektiv.....till alla fäder på eran dag : kämpa för era barn och en sund kontakt med dem...."*

Det är sånt som gör mig glad över mina vänner och känner en styrka över livet.

Vakta över sin... (2009-11-08 21:06)

Min vän rapparen ADL, la upp några länkar på Facebook som jag delar med mig här - han skrev även dessa tänkvärda ord:

"i think we are so blind today as people that it is scary! and to think that these money hungry medical companies wants good for us then we are hella wrong!"

följt av:

"varför är vi rädda för svininfluensan som har en lägre dödlighet en en vanlig influensa. jag har aldrig vaccinerat mig för inluensan och kommer aldrig inshALLAH aldrig heller göra det. att få influensan är normalt och naturligt. men vi här slavar under våra jobb och förpliktelser att vi inte kan vara hemma i några dagar!"

Själv hade jag en fundering kring hur många av alla de människorna som dog förra året och hade dåligt immunförsvar, var överviktiga etc, faktisk samtidigt var smittade av den vanliga influensan? Det känns nämligen som om så fort som någon dör idag - även om de skulle bli överkörda av en pansarbil, sprängda i bitar och sedan styckade av lesbiska vampyrer - och de bär spår av influensan inom sig, så är det influensan som tagit deras liv...

Kolla på dessa sex stycken videoklipp som ADL delade med sig av och tänk sedan efter en stund. Tänk själv. Känn själv. Först därefter så tycker jag att du skall fatta ett beslut.

- Eller fundera hur du känner inför djurförsök och om du vill se dig själv och dina barn som djur. Fundera på om du skulle kunna leva med att inte gjort något om de blir dödligt smittade, men tänk på detta: Jag tror att man säger att det dör 700 personer i trafiken i Sverige per år. Det är ca 14 personer i veckan. Bara i lilla Sverige. Lägg till dödsfallen i Norge, Danmark, Tyskland, Finland, Frankrike, Italien, Japan, Kina, USA, Brasilien, Kanada, Ryssland, o.s.v. Antar att det blir minst ett stort antal hundra i veckan. varje vecka. Hela året. Varje år. Vi VET att ett antal hundra DÖR i trafiken varje vecka över hela världen - men ändå försöker media ge oss en skräckbild om att viruset har tagit 700 liv på en vecka. De flesta har skett på norra halvklotet. De flesta i detta sammanhang kan vara 51 %. Det är ingen siffra man går ut med, så därför är det troligt att det är just så. De andra har skett på södra halvklotet och det som vi vanligtvis kallar u-länder (finns säkert såna som räknas in till det norra halvklotet också) som vi vanligtvis kallar det. Längre ner i [1]panik artikeln, så säger man som en parentes: "*Han tror att vi klarar oss bättre än länderna på södra halvklotet. - Det kan bli mindre här eftersom de behandlade med antivirala läkemedel och inte hade vaccin.*"

Intressant är även att se att [2]Schweiz stoppar vaccin till barn.

Sen det viktigaste av allt. [3]I Sverige har två personer dött av svininfluensan hittills.. TVÅ personer har avlidit. Det är 14 % av vad som dör i trafiken varje dag i Sverige (förutsatt att det är 700 dödsfall om året). Tilläggas bör sägas att det är TVÅ dödsfall av 350 000 beräknat smittade... Det är 0 %, eller 0,000005 % eller nått sånt.

Så farligt är det.

Frågan är hur farligt vaccinet är.

DET vet ingen....

I vilket fall, se följande sex stycken youtube klipp och fundera efter det - det skall jag...

[youtube A0JqQyI09zQ]

[youtube jAmbOrVxMBo]

[youtube TqOqo-Zo6Ao]

[youtube K-Ea_yCuL34]

[youtube sMgH27Jly7k]

[youtube A9_A588mqH0]

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/article6047477.ab>

2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/article6040954.ab>

3. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6051315.ab>

Svinpanik (2009-11-08 23:04)

Svininfluensan lockar en till att räkna lite.

Ha detta i bakhuvudet. 1.4 kvinnor har dödas av sina män VARJE VECKA under HELA 2000-talet.

Jag räknade lite och tog fasta på en [1]artikel i Aftonbladet där de skriver följande:

”I Sverige har två personer dött av svininfluensan hittills. Smittskyddsinstitutet har konstaterat 2 126 fall och uppskattar att mellan 50 000 och 80 000 är sjuka just nu. ”

Av uppskattat upp till 80.000 sjuka har Smittskyddsinstitutet konstaterar 2.126 fall. Det är i 2.66 %. Av dessa 2.66 % så har två personer dött, det är 0.094 %, vilket motsvarar 0.0025 % av alla de som uppskattas som sjuka, om jag nu räknat rätt...

Det känns verkligen som befog för denna panik.

Hittade även denna något [2]äldre artikel:

Om 90 procent av Sveriges befolkning vaccinerar sig mot den så kallade svininfluensan skulle det kunna rädda över 500 svenskers liv, visar Smittskyddsinstitutets beräkningar. I det värsta scenariot skulle 0,05 procent av de smittade dö av influensan i Sverige om ingen vaccinerar sig, vilket motsvarar 585 döda enligt SMI:s beräkningar, skriver tidningen Dagens Medicin. Om 90 procent av svenska folket vaccineras skulle dödssiffran däremot bli 38 om dödligheten är 0,05 procent.

det är alltså detta som sprider paniken i Sverige...

Läser ännu mer, nu artikeln [3]29 frågor och 29 svar:

Mellan 120 000 och 300 000 personer har smittats under hösten, enligt en grov uppskattning. Om influensan skulle få samma utbredning som på Nya Zeeland drabbas en dryg miljon svenskar. – Men de hade inget vaccin. Så vi hoppas att det blir färre här, säger Annika Linde, statsepidemiolog på Smittskyddsinstitutet. Utan vaccinering väntas mellan 50 och 100 dö.

Så med andra ord så är det högt räknat 100 av drygt en miljon svenskar som skulle dö om ingen vaccinerade sig? Dessa högt räknade 100 innefattar de som redan är sjuka och svaga och kan drabbas av din egen sjukdom eller någon annan sjukdom - som t.ex. en kraftig förkylning som skulle kunna ta deras liv också...

100 på en miljon - då har vi räknat högt - både i dödsfall och smittade. Det är 0,01 %

Undrar om någon tänkt på hur många som dör p.g.v. sprit eller i trafiken per år?

När kommer paniken kring alla bilar och spriten?

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6051315.ab>

2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/article5735916.ab>

3. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/article6083229.ab>

Bakom stängda dörrar (2009-11-09 01:39)

Jag lägger ut detta för att jag vet inte vad jag skall göra. Jag vet inte om jag överreagerar. Om jag kanske är helt ute och cyklar. Om jag bara tjafsar om små saker - även om inget gällande mina barn faller under kategorin: "små saker".

Jag säger inte att jag har rätt. Jag gör inte detta för att hänga ut henne. Utan för att jag inte vet ut eller in. Att jag tvivlar på om jag verkligen har mina barns bästa i fokus. Jag måste lägga detta någonstans för att kunna se på det med distans och kanske få någon feedback på det från de som känner mig. Människor som kan säga: "Men du, nu har du faktiskt fel.. Ta ett steg tillbaka och titta på detta, försök att se det på detta sätt istället". Jag vill verkligen förstå, och framför allt så vill jag kunna stå med rak rygg i min föräldrar roll, och det kan jag endast göra genom att inte ta för givet att jag har rätt - utan våga blotta mig och fråga mig. Är detta verkligen i barnens bästa?

Jag har tagit bort alla namn och personen - för detta skulle kunna varit en samtal mellan vilka föräldrar som helt, vilka föräldrar som helst som inte pratar med varandra.

Jag skickade följande mail till barnens mamma efter eftermiddagen och förklarade hur den hade varit...

--:

PAPPA

Hej,

Jag sa till yngsta killen under hela eftermiddagen när det kom upp att det var helt OK om han ville åka till dig och att jag inte skulle bli ledsen, precis som jag sa att jag visste att det skulle vara detsamma med dig - Men jag vet att det inte är så, för han vet hur ledsen du blir och hur mycket du saknar dem - vilket inte ger honom den omtanken som du tror, utan istället skapar skuld känslor och ångest för det som han inte vågar prata om (men kom fram idag när han grät)

När vi åkte hem från Pappa så hade han sån ångest och mådde så dåligt, trots att jag hade sagt att det var helt OK för honom att göra som han ville och jag inte alls skulle bli ledsen. Det slutade med att han och jag satt utanför ICA i 10 minuter då han bara grät och höll om mig.

Det är resultatet av att du inte ville gå "över deras huvuden" och DET kommer aldrig hända igen. Våra barn skall inte behöva ha den ångesten att känna att de väljer bland sina

föräldrar och även om han vet att ingen av oss skulle bli besviken eller ledsen, så känner han att han sviken den andra föräldern.

DET skall inte ett barn behöva känna. Där skall vi bestämma det åt honom, han skall inte behöva välja mellan föräldrar på detta sätt. och sen om han vill något annat - så kan han säga det: "*Pappa/Mamma, jag skulle vilja...*" eller "*Pappa/Mamma, jag tycker inte...*" och så ändrar man det då. Men han skall inte behöva ta ett sånt ansvar och beslut själv - speciellt då vi båda vet hur känslig han här.

Jag tyckte det hela kändes märkligt från början, då du talar om att du vill ha raka beslut, tider och veta när det gäller då barnen är hos mig - men när det gäller hurvida de skulle komma till dig så skulle det vara öppet och inte "tas över deras huvuden" - trots att vi hade gjort på ett sätt på Morsdag, enligt din begäran och sedan samråd mellan oss. Men nu när det var Farsdag, så skulle vi plötsligt resonera på ett annat sätt. (Detta tog jag upp med dig via mail, men du valde att ignorera det och inte besvara min frågeställning)

Sen tyckte jag det var märkligt när jag pratade med barnen om Vaccinet, så säger båda att de inte vill - vilket rimmar dåligt med dina ord om att vi INTE skulle bestämma saker "över deras huvud". Visserligen gällde det ena något så allvarligt som influensan, men där tycker jag att du skulle meddelat mig hur barnen kände.

Allt detta är under all kritik, och visar på ett otroligt dåligt omdöme från din sida gällande barnen och deras bästa samt deras värde, inklusive ditt föräldrar ansvar och samarbetsvilja.

MvH/a

MAMMA Han har pratat med mig om det också - han sa att han kände så ... han berättade att han hade gråtit och känt att han svek dig om han åkte till mig och att han svek mig om han stannade hos dig - och jag förklarade att han inte alls behöver känna så. Jag hade sagt till honom innan flera flera gånger under de senaste dagarna att det var helt okej om han ville stanna hos dig också. Som du vet så sa vår yngsta son redan när det var prat om farsdag att han inte visste om han ville åka till dig alls - när det pratades om att sova kvar hos dig så ville han inte göra det. Jag föreslog då att om han ville så kunde han kanske åka och vara med dig under dagen och komma tillbaka på kvällen och om han kände för att stanna kvar hos dig då så var det helt okej. Jag har INTE sagt någonting om att jag skulle bli ledsen - tvärtom! Så stanna upp lite och tänk innan du mailar - eller ställ det som en fråga istället för att påstå något! Jag förklarade för honom att han ska tänka vad HAN vill - och han var tydlig från början att han inte ville sova kvar ... men jag visste att det kanske skulle kännas annorlunda när han väl var tillsammans med dig och ville förmedla att det var helt okej att han stannade om han kände för det. Jag tycker att det är jätte-bra att han förmedlade att han tyckte att det blev jobbigt - och vi ska undvika såna situationer så långt det går - men det viktigaste är att han också VET att det är helt okej att han följer SIG SJÄLV och det HAN vill. När det gällde morsdag så hörde jag inte att någon av barnen sa att de inte ville sova kvar? Var det så? Situationen med farsdag kom just i och med att vår yngste son först som sagt inte visste om han ville åka alls - och sen att han i vilket fall inte ville sova kvar ... Du måste skilja på situationerna. Det var DÄRFÖR jag frågade om barnen skulle få ha en egen vilja eller om det skulle bestämmas "över deras huvuden". Skulle jag ha sagt till vår yngste son att han MÅSTE sova över hos dig? Eller skulle jag säga att om han fortfarande kände att han inte ville sova över så skulle han kunna få åka till mig? Som sagt det var DÄRFÖR jag frågade om det skulle bestämmas "över deras huvuden" eftersom du bara körde på att det skulle vara som på morsdag - och vår yngsta son sa ifrån och ville inte det. Att barnen inte vill ta vaccinationen kanske jag borde ha sagt något om - MEN samtidigt så kan inte de avgöra det

heller. Självklart väljer inte ett barn att TA EN SPRUTA ... om de inte förstår vilka risker det innebär att låta bli. De ville inte ta vaccination för TBE heller - men när jag förklarade vad som kunde hända om man fick TBE så förstod de att ett litet nålstick var en droppe i havet jämfört med att få TBE .. Samma sak har jag förklarat för dem gällande svininfluensan. Du och jag har kommit fram till att riskerna med att få svininfluensan känns för övermäktiga för att låta bli att ta sprutan - så det har jag också förklarat för barnen.

PAPPA

Problemet är ju ändå detsamma som vi tog upp den gången som du inte kom med till hans simning och grät (*i telefon med honom ang. det*) - det är det han vet och minns.

Att vår yngste son inte visste om han ville åka till mig alls, har egentligen inget med detta att göra, för grundproblemet är ändå det samma - hade vi sagt: ”På Söndag åker du till pappa och är där till nästa måndag”, så hade han inte haft den problemställningen. Problemet är ju att du säger en sak, men samtidigt visar dem en annan sak - de känner av hur du agerar när du lämnar dem och när de kommer tillbaka till dig. Barnen känner av känslorna även om de inte sägas.

Så min känsla och utgångspunkt förblir den samma. Detta är INTE något som vår yngsta son skall behöva genomlida eller ta ansvar för. Det är upp till oss föräldrar att ge honom den tryggheten som vi inte gav honom nu. Han fick ett ansvar som han inte skall behöva ha, eller klarar av.

Gällande Morsdag så kom ALDRIG ens frågan upp hurvida de skulle tillbaka till mig - JAG tog det ansvaret på mig och såg till barnen och hela situationen. Hade vi sagt att de skulle komma till mig en dag tidigare, så hade det inte varit något som de hade reagerat över, utan bara gjort - de litar på oss. Frågan skulle ALDRIG ens ha handlat om sova över eller inte - utan varit så enkel som: ”På söndag är det farsdag, så ni åker till pappa en dag tidigare” - PRECIS som jag gjorde gällande Morsdag.

Det handlar om vårt föräldrar ansvar och att se till att barnen inte skall behöva känna så som vår yngste son FAKTISKT kände. Nu kände han som han kände - och det var FEL av dig och mig. Vi skulle sett till att han INTE kände så. Det är DET som frågan skall handla om.

Ang. Vaccinet, så ja, du BORDE sagt något. Jag måste kunna lita på att du förmedlar sånt som är av vikt till mig också. Vad både vår yngsta och äldsta son har sagt, så handlar det INTE om att ta själva sprutan, utan om hur man mår efter. TBE sprutan är en helt annan spruta. Det är en prövad spruta.

Jag är åter igen osäker på detta gällande sprutan utifrån vad jag läst och hört i pressen de senaste dagarna och det faktum att barnen känner som de känner. Du säger att du förklarat vad som händer om man får Svininfluensan. Har du också sagt att i många fall så är effekten av sprutan VÄRRE än själva sjukdomen?

- Hur vet vi vad som sker ang. morgondagen? Det var svårt att tyda ditt SMS hurvida det skulle bli något i morgon eller inte.

/a

MAMMA Om jag hade sagt ”på söndag är det farsdag, så ni åker till pappa en dag tidigare” som du säger att jag skulle ha gjort så tror jag i alla fall att scenariot varit LIKADANT. Men det förstår inte du - för du verkar inte inse att barnen är för stora för att inte få ha egna åsikter. Jag kommer INTE att tvinga dem att åka till mig på morsdag om de inte vill det! Jag vill att de ska komma på morsdag om de VILL inte annars. Det ska inte vara någonting som jag eller du styr över - det är min uppfattning. Man kan lika gärna fira farsdag eller morsdag en annan

dag. De fick inte ha en egen vilja när det gällde sin mormors födelsedag. Vår äldsta son bad dig att få gå på sin mormors födelsedag - du förringade hans egna ord genom att inte kalla det "hans egna ord", fastän han helt och hållet själv valt att sms:a dig och säga att han ville fira sin mormor. Jag tänker inte och kommer inte att förlöjliga mina barns egna val i livet genom att inte tro på det som de säger. Du krävde kompensation för det - dessutom på en helg! Det är DITT sätt att STYRA barnen! Inte mitt sätt - och kommer aldrig att bli mitt sätt! Barnen vet exakt var de har mig och vet att jag alltid ställer upp för dem - det är inga tveksamheter. De VET att jag gråter när jag blir ledsen - det är inget problem" för dem. Det är bara DU som ser det som ett "PROBLEM" att jag grät när jag blev ledsen över att jag missade simskolan. Vår yngsta son och jag har pratat om det - och du VET att vår yngsta son har pratat även med DIG om det och att det var att han tyckte synd om mig - tycka synd om någon eller att få ÅNGEST som du uttryckte det är två helt skilda saker. Jag har alltid varit känslös - det är INGET NYTT! Det blev ett problem för DIG när vi skilde oss - nu skriver du med en ;) att jag får följa med och ta sprutan om jag lovar att inte gråta ... Du VET också innerst inne att jag gråter över sånna saker - och det ÄR INGET NYTT och INGET PROBLEM! Jag fattar inte hur du gång på gång kan ta upp det med att jag grät - precis som om jag VALDE att gråta - jag försökte att hålla det inne - men vår yngsta son hörde på min röst. Jag sa inte - Åh, jag blev så ledsen och jag gråter över det och är jätte-leadsen och kan inte komma över det - trösta mig! Så snälla, lägg ner nu! Barnen känner mig innan och utan. Jag har inte förändrats! Det är DU som har blivit hård, kall och känslolös mot andras känslor utom dina egna! Vår yngsta son tyckte att det blev jobbigt idag - det är uppenbart! Men lösningen du har som förslag är ingen bra lösning i mina ögon. Jag tror inte för fem öre att lösningen varit att jag hade sagt till honom att nu blir det så och så ... Men en lösning för att sånna här lägen inte ska uppstå måste komma till stånd. Ang. sprutan så tycker jag att det är konstigt att du frågar om det blir något imorgon eller inte - då du samtidigt säger att du inte har bestämt dig för om du vill eller inte vill att vår yngsta son ska ta den. Jag har fortfarande samma åsikt om att jag tycker att han ska ta den. Jag är inte 100 % på det - det kommer jag aldrig att bli - jag kommer aldrig heller att bli 100 % på att han INTE ska ta den. Det går inte att bli 100 % säker på någonting. Det är först när man har tagit sig igenom svininfluensan med livet i behåll som man skulle kunna bli 100 % säker på att man inte behövde ta sprutan. Det är för jävligt att man ska tvingas ta beslut om sådana här saker för sina barn. Jag har skrivit det i mail till dig också om att jag antar att man kommer att få en tid för när varje barn ska ta vaccinationen - eftersom det verkar orimligt att alla barn ska stå och köa för sprutan och inte kunna ha lektioner i skolan under hela förmiddagen. Vaccinationslappen ska lämnas så fort som möjligt för att de ska kunna veta hur många som ska ta den antar jag och för att kunna ge tider - så som jag har förstått det. Hur har du själv tolkat mailen från fröken?

PAPPA

Jag blir så trött på dig.

Du pendlar mellan att kunna tänka och resonera och mellan dessa totala påhopp på mig och ditt blinda hat.

Du säger själv nu att barnen är för stora för att inte ha egna åsikter - TÄNK på att vår yngsta son är två år yngre och för två år sedan fick vår äldsta son knappt gå och handla själv för DIG. Du sa dessutom så sent som efter sommaren att barnen var för SMÅ för att ens kunna bestämma vilka kläder de skall ha på morgonen, kommer du ihåg?

Jag vet att man kan ändra uppfattning och det är uppenbart att du gjort det, vilket är bra - men du glömmor bort din ansvar som förälder.

Det handlar INTE om att tvinga barnen, vilket du borde förstått om du verkligen läst mitt mail. det handlade om att INTE sätta dem i situationer där de BEHÖVDE välja, men att de KUNDE välja om de själva ville.

När det gäller mormors födelsedag, så kan du återgå i mailen och se att vi redan hade planer och att vår äldsta son själv FICK VÄLJA tillslut. Så sluta fåna dig. Att det dessutom var dina ord han kom med vet vi alla. Vår äldsta son hade INGA problem med att det blev som det blev. han grät inte och han fick dessutom fira mormor senare.

Det skojiga är att du säger NU att du inte har problem att fira saker andra dagar, då det ALLTID har varit din stora grej - man SKA fira saker på den dagen det är. Så har du ALLTID varit tidigare, och jag ser ingen ändring i det - förutom i detta mail.

Kompensationen som jag krävde handlade inte om att styra BARNEN utan det handlade om en jämnvikt mellan dig och mig, då DU (självklart) blivit kompenserad vid tidigare tillfällen då jag bytt någon dag med dig. Att jag ville ha det på helgen var för att jag hade en sak som kunde intressera BARNEN då. Så försök inte att väva in detta i något annat nät än vad det var.

Barnen VET att både du och jag ALLTID ställer upp på dem. Inga tveksamheter. Har ALDRIG påstått något annat. Men det du missar är vilken inverkan ditt agerande har på dem. Att det bara är jag som ser det som ångest med vår yngsta son när han mår som han gör - är ju för att DU inte ser det, eller bryr dig tillräckligt för att se allvaret i det - och ta ansvar för det. Du vill hellre skyfla skit på mig än att tänka efter och förstå att barnen påverkas av det. Jag skall försöka vara så kall att jag filmar vår yngsta son om det sker vid något tillfälle så skall du få se hur dåligt han mår. Det är tragiskt att du inte förstår det eller tar allvarligt på det, utan bara viftar bort det.

Att du är känslös vet vi. Det är jag också. Barnen skrattar åt mig när vi ser filmer. Jag saknar barnen så att jag går sönder varje vecka då de inte är med mig - precis som jag antar att du gör. Problemet är att du gör en skillnad på vad du betyder för barnen och vad du känner - och vad jag betyder för dem och vad jag känner. Du värderar dig viktigare.

Att jag skrev ;) när vi pratade om att du inte skulle gråta, var inget annat än lättsam ton för det - för jag vet att du kommer att gråta, men att vi båda skall försöka undvika det för barnens skull - du ser inte sånt, utan söker något att hoppa på mig för i allt. det är INTE att företräda barnens bästa, utan ditt eget. Hoppas att du ser det själv en dag.

Jag vet att du inte valde att gråta i telefon - det är INTE det som det handlar om. Det handlar om att du måste FÖRSTÅ vad det innebär för ett barn, speciellt för vår yngsta son. Vår äldsta son är större. men även han är fortfarande ett barn.

Det är märkligt att du säger att jag blivit hård, kall och känslös mot andras känslor utom dina egna, när barnens ord till mig pryder väggarna hemma och de säger hur varm, känslös och omtänksam jag är - liksom alla mina vänner som säger att jag verkligen blivit just det. Ser du inte att du bara projicerar ditt eget hat och hur det påverkar din relation och agerande mot barnen? Barnen känner mig innan och utan också. Det är ingen skillnad där. det är bara du som ser den. Vi vet båda varför. Det handlar om DINA känslor, DINA tankar - inte något annat.

jag säger inte att det hade varit en lösning med att säga si eller så till vår yngsta son men jag är 100 % säker på att det hade underlättat situationen för honom. Men som du säger så måste vi komma på en lösning - och lösningen handlar om att du och jag kommunicerar och försöker tänka på vad vi reflekterar på barnen samt vilket ansvar vi lägger på dem och vad det innebär för dem.

Orsaken till att jag frågar om det blir i morgon är på grund av DITT sms som jag tyckte var ottydligt.

Jag var osäker på hurvida de skulle vaccineras, men trodde att barnen inte hade någon speciell åsikt gällande det och som jag skickade till dig idag så har jag tittat på siffror och tycker att procenten för att inte skadas av influensan är MINDRE än risken med vaccinet. Varje dag så får vi mer information och kan ta en bättre ståndpunkt i det hela. Att du tycker att siffrorna är löjliga och ointressanta säger bara mig att du inte tänker på barnens bästa - du är uppenbart villig att utsätta barnen för något som är farligare än något som är vedertaget farligt. Jag skickade dig siffrorna för att du skulle kunna läsa och tolka dem - istället spyr du galla över mig. Det är INTE i barnens bästa intresse tycker jag. Det är rent ut sagt oansvarigt. Vilket är synd. Då jag verkligen uppskattade det resonemanget som vi hade om vaccinationen tidigare - där var barnen i fokus och vårt ansvar. Nu gjorde du det igen till en pajkastning, där det handlade om att trycka ner mig.

Men jag håller med dig om att det är för jävligt att man ska tvingas ta beslut om sådana här saker för sina barn. Det är just därför som jag ville ge dig de siffrorna som jag kom fram till. De gav mig ett perspektiv och en klarare bild av vad det handlade om - utöver panik och död.

Trist att du aldrig kan se din del i något, utan du jämt måste försvara dig och trycka ner mig och att du glömmet bort att du även trycker ner barnen då du gör det.

/a

-:-

Mailet om vaccinationen handlar om att jag skickade henne de tankar och siffror som jag skrivit på bloggen - samt länkar, och på detta svarade hon:

MAMMA Jag skiter fullkomligt i statistik om hur många kvinnor som har dödats av sina män varje vecka under hela 2000-talet! Vad i helvete har det med våra barn att göra?????? Det ENDA jag bryr mig om är att våra barn INTE SKA DÖ i svininfluensan!!!!!!!!!!!! Om x antal personer beräknas dö i svininfluensan så ska INTE VÅRA BARN VARA NÅGON AV DEM!!!! Hur många som dör i trafiken eller what ever - är totalt oväsentligt när det gäller om barnen ska ta vaccinationen eller ej! Så SLUTA skicka såna saker!

Jag svarade bara snabbt på det:

PAPPA

Men seriöst, tänk vad du kan vara patetisk och full av hat - jag skickade dig detta för att det var INTRESSANTA siffror, så snälla, bevara mig ditt skitsnack och din brist till att kunna kommunicera som vuxna människor om du skall hålla på och fåna dig så här.

Tycker du VERKLIGEN att det är OINTRESSANT hur många som dör i trafiken - när det är STÖRRE RISK att våra barn är en av dem?

Vakna upp. Sluta vara så hatisk och trångsynt.

Det är våra barn som får betala det.

-:-

Det som gör mig så illa och rädd, är att det är två människor som älskar samma oskyldiga barn som agerar så här mot varandra. Det får mig att tänka på alla förhållanden där den kärleken inte finns och vad som sker bakom stängda dörrar där...

Toner av en sprav... (2009-11-09 03:02)

[youtube qRa9uhiAPBs]

Läser ett SMS som min äldsta son skickade mig under kvällen medan han satt på toaletten här:

När morgonen gryr lyser himlen oss upp, när kärlek vi har kommer pappa upp. Letar du hopp, tro och kärlek är detta rätt man. Vill du säga "I LOVE YOU!" är detta en värdig man.

Ens högsta önskan är ofta att vara osynlig, världsfred eller något liknande. Men jag kan faktiskt inte komma på något vackrare eller något som jag önskar mig mer, än att just få läsa min sons ord till mig.

Jag fick dessutom ett block av honom där han bl.a. hade skrivit: *"...jag hoppas att du får en trevlig farsdag med många överraskningar och upptäckter, och att du har ett fantastiskt liv, med oss..."*.

Han är inte den del av mitt hjärta, han är inte ens mitt hjärta, utan han är min min otänkta tanke. Det som alltid kommer att driva mig framåt och aldrig lämna min själ.

Senare på kvällen så hittade vi även en bild på DeviantArt som vi först nästan trodde var en bild av mig.

[1]

Så precis innan sängdax, så kom vi på idén om att försöka återskapa den med mig. Bilden blev en fristående bild, inspirerad av ovanstående teckning. Efter en snabb genomgång i Photoshop så landade denna med lätta vingslag av mörkare toner framför oss...

[2]

Skall se om jag kan göra en ljus outline av den senare, men just nu nöjer jag mig med detta...

Hittade även en film som vid första anblick kanske inte ter sig som något som skulle vara något, då den bär den något suspekta titel: "The Men Who Stare At Goats", men efter en titt på trailer så känns det faktiskt som en film som faktiskt verkar riktigt intressant...

[youtube GC2TzspJn5A]

1. <http://cantonheroine.deviantart.com/art/Sparrow-With-Broken-Wings-36926731>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/andysparrow.jpg>

Att läsa vad som skrivs (2009-11-09 07:49)

Det händer igen

[1]8-åring skickades hem - dog efter en timme

Detta är vad man hör gång på gång på gång.

De som dör av Svininfluensan, dör på grund av att de inte fått vård. Sjukvården tar inte sitt ansvar när du väl insjuknat. Varför pratar man om vikten av att vaccineras, när man sedan ändå inte tar själva sjukdomsförloppet på alvar?

Dessutom står det i underrubriken: "*Flickan dog i svininfluensan*", men i själva texten står det: "*hon drabbades av lunginflammation som en följd av svininfluensan*". Hon dog alltså av lunginflammation.

Det är som om en överviktig trampar fel i en trappa och trillar så att den bryter benen, och man sedan säger: "Personen bröt benet på grund av sin övervikt". Eh, näh... Personen bröt benet för att den trillade. Inte pågrund av att den var överviktig.

Men det viktigaste av allt i själva artikeln. Flickan dog för att hon INTE FICK vård. Hade hon fått vård hade hon överlevet.

Artikel vill dessutom få oss att känna panik över det snabba förloppet, men det var *inte* så att flickan blev sjuk, åkte till sjukhus, blev kontrollerad, skickades hem och var död efter en timme. Flickan blev sjuk, kom till sjukhuset, där de valde att INTE ta prov på om hon hade Svininfluensan. Hon hade varit sjuk i fem dagar efter att hon hade blivit sjuk och sjukvården INTE hade gjort någonting.

Det var DÄRFÖR som hon dog.

Men som vanligt lägger man inte fokus på hur det *verkligen* är, utan man skrämmer upp folk och vinklar texten och artikel för att den skall passa in i det budskap som man vill framföra.

Artikeln avslutas med ett konstaterande att det nu blivit ett rättsfall där polisen utreder flickans död och har begärt en rättsmedicinsk obduktion. Polisen ska dessutom undersöka eventuella försummelser när det gäller rådgivningen till flickans mamma.

DET borde varit fokuset för texten, för det är vad det handlar om.

Inte svininfluensan.

Läste en annan artikel om två tydliga och bra frågor och svar:

[2]Experten om myterna kring vaccineringen "Svininfluensa är inte farligare än vanlig influensa." – Den är framför allt annorlunda. Den är mindre farlig för äldre och mer farlig för yngre friska och barn. Den kanske inte är farligare i dagsläget. Men det kan bli värre. Och då är det för sent att massvaccinera. "Människan behöver inte vaccinera sig, då hade människosläktet redan varit utdött." – Nej, de flesta kommer att överleva även utan vaccin, men det är synd om dem som inte gör det

Sen är det INTE heller att förglömma att folk [3]*faktiskt* dött efter att de [4]fått vaccinet också.

Frågan jag tycker att man skall ställa sig är. VARFÖR blir det plötsligt så många frågor och en sån panik om något som flera människor vill säga är helt normalt och inget konstigt med?

Tidigare tankar på bloggen om Svininfluensan/H1N1

- [5]Svinpanik
- [6]Vakta över sin...

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/vaccinguiden/article6089761.ab>
2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/article6019381.ab>
3. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6001249.ab>
4. <http://www.expressen.se/Nyheter/1.1752585/tva-personer-avled-kort-efter-vaccinering>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4245>
6. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4243>

Timmar blir till sekunder (2009-11-09 10:02)

[youtube BudhFVnN2o0]

lever och ser (2009-11-09 16:06)

En dag av upplevelser. Fantastiska upplevelser, som tog tag i mig djupt, även om de bara snuddade vid något.

För första gången kände jag att någon faktiskt förstod och såg något. Det var tre korta skott som alla träffade mitt i prick.

Det påverkade mig enormt.

fortfarande

Det var en gång en fågel, en ko och ett svin... (2009-11-10 14:23)

Fortsätter att kolla på nätet kring detta med influensan och hittar [1]detta:

Fler allvarliga tillbud på grund av svininfluensa- vaccinets biverkningar har börjat visa sig. Men det värsta är kanske inte det utan hur det biverkningarna döljs. Men då och då slinker något igenom propagandan som inte är meningen att det ska komma ut. Idag är en sådan dag. "Kevin, 4 år, fick en spruta mot svininfluensan – slutade andas." "I onsdags fick Kevin, 4, en spruta mot svininfluensan. Två dagar senare föll han i koma och slutade andas. – Jag var helt säker på att han var död, säger mamma Mia Brodin." [2]Ab Detta i sig är en allvarlig biverkning av svininfluensa- vaccinet, men det är inte det intressantaste i artikeln. För det fortsätter sen med "Det här är på grund av vaccinet. Det är den enda förklaring vi kan hitta" enligt läkarna som bekräftade vaccinets verkan på pojken. Men det är inte heller det värsta... För dom fortsätter "Läkarna uppgav också, enligt honom, att Kevin inte är unik: -Han är det andra fallet i dag. Det innan var också ett barn som kom in på grund av vaccinet."

VAD är egentligen svininfluensan, utöver ett namn som för tankarna till fågelinfluensan och galna ko sjukan? Jag hittade denna information hos [3]Dagens Nyheter

"Symtomen liknar de vanlig influensa ger: feber, frossa, hosta och halsont, men det nya viruset har en förmåga att gå hårt åt luftvägarna och i vissa allvarliga fall har vård i konstgjord lunga fått sättas in."

Så VARFÖR skall man då vaccinera sig EGENTLIGEN? Det fanns mer information i Dagens Nyheter artikeln:

"Socialstyrelsen och Smittskyddsinstitutet rekommenderar att alla, även de som inte tillhör en riskgrupp, vaccinerar sig för att på det sättet hindra smittspridningen från att nå extra känsliga som av olika skäl inte kan ta sprutan."

Med andra ord så är inte viruset farligt mot oss och vaccineringen är inte för att skydda oss själva....

Läser även detta på nätet:

"Fakta är ju fortfarande att svininfluensan är i de flesta fallen mildare än en vanlig influensa. Dödligheten är minst 5 gånger lägre än en vanlig influensa. Är den informationen konspiratorisk? Nej, det är fakta."

Detta är *intressant*. Av Sveriges befolkning så blev tydligen 647 smittade av svininfluensan förra veckan (undrar hur många som blev förkylda eller hade huvudverk förra veckan?), men samtidigt så redovisar siffror från **Previa** (som administrerar sjuk- och friskanmätningar för privat- och offentliganställda runt om i landet), att bara 36 personer anmälde influensaliknande symptom under den veckan. Detta motsvarade bara 1,4 procent av de nya sjukanmätningarna.

DN belyser även följande mycket intressanta fakta: *"Inte heller var den totala andelen sjukskrivna under veckan, medräknat alla orsaker eller symptom, högt. Den låg på tre procent, att jämföra med 3,2 procent under veckan innan"* samtidigt som Smittskyddsinstitutet (SMI) gick ut om att antalet nya fall av svininfluensan var rekordstort under samma tidsperiod.

Den rena faktan säger att bara 36 personer anmälde influensaliknande symptom under den veckan. Detta motsvarade bara 1,4 procent av de nya sjukanmätningarna.

Läs det igen:

36 personer anmälde influensaliknande symptom under den veckan.

Ändå har vi en pandemi och det är livsviktigt att ALLA som inte vill dö skall vaccinera sig... Jag undrar när någon kommer att börja citera Rödluvan, Pompeiosa, Jesus eller någon annan lika påhittad och fabricerad saga för att visa oss hur farligt det är med att leva...

Aftonbladet: [4]Influensan osynlig i sjukskrivningar

Detta är också värt att notera: *"Enligt WHO dör cirka 250 000 - 300 000 människor per år världen över i den 'vanliga' influensan."* dock har det enligt WHO:s senaste uppgifter bara dött 6000 personer i världen av svininfluensan:

- [5]Pandemic (H1N1) 2009 - update 73

Hittade även en Facebook grupp som bjuder på intressant information:

[6]<http://www.facebook.com/group.php?gid=136338272319>

Avslutar med två intressanta dokument att skriva ut och läsa: [7]Bestäm själv om du ska vaccinera dig.pdf och [8]"Squalene är förbjudet i USA men tillåtet i Europa"

Tidigare tankar på bloggen om Svininfluensan/H1N1

- [9]Att läsa vad som skrivs
- [10]Svinpanik
- [11]Vakta över sin...

1. <http://konspirationer-och-sanningar.blogspot.com/search/label/Svininfluensan>

2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/vaccinguiden/article6086396.ab>

3. <http://www.dn.se/nyheter/sverige/tva-svenskar-doda-i-influensan-1.978022>

4. <http://www.dn.se/nyheter/sverige/influensan-osynlig-i-sjukskrivningar-1.990135>

5. http://www.who.int/csr/don/2009_11_06/en/index.html

6. <http://www.facebook.com/group.php?gid=136338272319>

7. http://docs.google.com/fileview?id=0B7ZULk176_rKNTFmMjg2NDMtZDY5My00NTFiLWJhYTktZjI5YmYwNDVjNThi&hl=en

8. http://docs.google.com/fileview?id=0B7ZULk176_rKNzQ00TIxNWQtNWUzZC00NzQxLTk1N2E2MjM2E2YmU4YjNi&hl=en

9. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4265>

10. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4245>

11. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4243>

Verklighetens tårar (2009-11-10 16:50)

[youtube yAkDHuimJRc]

Såg detta klipp på Facebook och innan jag hade sett det klart så höll tårarna ner för mina kinder...

Det är inte lösningen, och det hjälper inte dem som drabbats av detta eller liknande, men jag vet att jag har reagerat i liknande situationer och att jag aldrig vänder bort huvudet när det kommer till såna här saker...

Jag inser att jag har kvällens samtal med barnen klart...

rac

efter jag torkat mina tårar

Borde kanske alltid... (2009-11-10 16:54)

Djävlar
Bor de
i ditt sinne
eller är de bara
på besök
?
Kan ske
Att de bor där
För
All tid
.

Facebookar (2009-11-10 18:05)

[youtube VVherkHOmoA]

Idag gör facebook mig glad in i själen, rapparen **ADL** deklarerade följande om mig: *"u always had a heart of gold!"* och producenten **12bit** skrev: *"fetaste analys jag har läst på länge!! now all you kids out there: this is love for hiphop right here...faktum är att det får mig o tänka tillbaks på din comment av mig på myspace...jag får rysningar än idag när ja läser det. vi måste göra nått nytt andreas...nån powermove for the love of it...all love to you and your seeds man"*, efter att jag hade följt hans uppmaning och lyssnat på [1]Rakims MySpace sida och kommenterat vad jag hörde:

[youtube A1U7tOsNSR0]

Rysningarna lägger sig fortfarande längs ryggraden bara han öppnar munnen, det är komplext samtidigt som det är så basic... Skriver samtidigt som jag lyssnar igenom alla låtarna på MySpace för en första gång: "Love 4 sale" bjuder på sång som är som ett diagram över lekfull flow och den fria jazzens grunder - istället för fett drypande snabbmat som den mesta av hiphopens sång refränger annars bjuder på. Riktigt skön och så modigt som man förväntar sig att Rakim skall vara. "Hiphop" bjuder in till ett Premier och MOP likt landskap som doftar av Dr Dre. Hårt och malande med med en eftertanke, och utan att ta plats från The R. En bagatel som ändå står över så mycket av allt annat. "How To MC" är likt "Raw" som möter "Let the Rytm Hit 'em" med en "Don't Call It A Comeback" attityd. "Message in a song",

ett starkt album spår men ine så mycket mer. "Docementary Of A Gangsta" är Rakim ut i fingerspetsarna där hans ord verkligen tar plats och grabbar tag i en. "Satisfaction Guaranteed" känns som en transportstrecka. "Dedicated" säger inte heller så mycket. "Working For You" tar oss tillbaka till hjärtat. "Walk These Streets" är för alla de som glömt bort vad hip-hop är och fått för sig att det är något som 50 Cent skapade och behöver känna sig hemma ;) "You and I". Rakim och jag. Jag och Rakim. Ja tack! "Pschic Love" igen, så som det skall låta. "Man Above" radiojoint med Rakims tyngd. "Won't Be Long" känns som en street comeback genom en påtaglig Dr Dre känsla. "Holy Are You". Ett livsstatement. "Put It All To Music" en parantes som vill mer än vad den bjuder på, och slutligen så är "Still In Love" ett själanthem för hip-hopen... Det är iallafall vad jag kände vid en första genomlyssning ;)

[youtube E_HxHWrz1Uw]

1. <http://www.myspace.com/rakim>

Finns inom oss alla... (2009-11-11 00:01)

[youtube 2NOkQ4dYVaM]

"Där är du ju!", som den lilla killen sa till **Robin Williams** i filmen *Hook* om Peter Pan när han tittade den äldre mannen i ögonen och drog ut huden...

Försöker själv säga det varje dag

till min egen

fantasi

Med fantasi... (2009-11-11 00:20)

Idag är det en bra dag.

Fick ord av min syster på facebook som gör att jag skulle kunna gå i badbyxor när det är som kallast och ändå tycka att det var varmt ute. Så mycket värme och omtanke i dem. Blir varm och glad bara av tanken på dem.

Sen så mådde en bekant inte så där jättebra, och uttryckte det med orden: "*inte längre bara korkad, lat och elak*", de påminde om en sak som jag själv hade fått höra dagen innan utav en person som jag gått igenom många tidslag med, men jag tyckte det stämde om denna person - så jag svarade:

Du **ÄR** ju det, samt så mycket med - så korkad att du inte sjunker i ett hav av lögner utan håller dig över ytan och kan hantera sanningen, så lat att du inte springer iväg vid problem eller när andra behöver dig, utan att du stannar kvar och hjälper dem och så elak att du skiter i dig själv och tänker på andras bästa innan du ens ser dig själv...

Efter det så hade lillkillen en läxa som han inte hade material till, så istället för att bara konstatera det - såg vi till att ge honom något nytt och eget. Han skulle ha en bild, där han skulle beskriva utseende och vilka egenskaper en person på en bild hade. Tog en av bilderna på mig - självgod eller självförakt - och lät honom skriva. Det var intressant att se vilka egenskaper han tolkade in i själva bilden.

Personen på bilden såg enligt honom ut att vara och ha följande egenskaper: Rik, fotbollsproffs, smart, militär, cool, punkare och gillar natur.

Det stämmer.

Jag gillar naturen.

Men det är också det enda

som verkligen stämde

på mig.

Fast det är skönt att veta

att han också

har sån fantastisk fantasi

En bit av en tappad ängel... (2009-11-12 21:03)

Vaknade upp på eftermiddagen efter en sömnlös natt.

Barnen sa att det var mörk. Jag svarade dem: "*Ni har fel, ser ni inte hur livet lyser i pappas ögon?*". De log och hela rummet lystes upp..

Efter att jag hade tappat en ängel, så lyssnade jag på hur hett vatten föll och bubblor skapades när jag fyllde badkaret inför ett bubbelbad. Blandar verkligheten med dröm och låter dess värme måla mina konturer i färger som inte finns.

I samma ögonblick som vattnet formade min själ, slocknade ljuset. I mörkret andades tankarna i färger som våra ögon ej ännu mött. Barnen kommer in med minnet av en blockljus och sätter sig på golvet. Lågan smeker tidens kind, då sekunderna lutar sig över mig. Vi presenterar oss för varandra, jag och tiden. Jag säger: "*God kväll, mitt namn är Andreas*". Tiden ler och presenterar sig också.

Yngsta killen sa en mening, som fastnade och skapade följande stycke av ord:

Skuggorna lekte med hans hår, gömde sig bakom hans ögonlock, kittlade hans öron och höll honom i handen, samtidigt som de tillsammans upptäckte nya världar. Sekunderna kinkade av skratt och timmarna böjde sig försiktigt fram av nyfikenhet. Livet skapade äventyren där, precis framför honom. Försiktigt tog han av tystnadens guldröda sigill och med lätta viskande ord bröt han den varsamt i tu: "Jag vill hellre leka med skum"

Lyckan handlar inte om att skapa nya världar eller gå på de största äventyren - utan om att våga se det fantastiska med vad våra fingertoppar når. Det som alla andra vänder ryggen i sin jakt på andras version av lycka...

Åtta människor är mindre än sju vaccin (2009-11-13 02:18)

Läser detta på Aftonbladet nu idag:

”[1]Svininfluensan har krävt sitt sjunde dödsoffer. En 53-årig man i Sörmland har avlidit på grund av svininfluensa. Samtidigt har Läkemedelsverket fått in ytterligare tre rapporter om människor som dött inom fem dagar efter att de tagit vaccinet. De ser dock inget orsakssamband mellan dödsfallen och vaccinet.”

Det är JUST det där som oroar mig. De vill inte och försöker inte se något samband mellan att ytterligare tre personer dött EFTER de tagit vaccinet, men samtidigt så har de inga problem att klassa alla dödsfall, oavsett hur, som sker med folk som har influensan i sig.

Enligt artikeln är det sju (7) personer har dött av influensan och åtta (8) personer har dött efter att de fått vaccinet.

Man slår ifrån sig med orden: ”Samtliga rapporterade fall gäller patienter med kroniska sjukdomar såsom hjärt-kärlsjukdomar, kronisk lungsjukdom, diabetes, njursvikt, dystrofisk muskelsjukdom och senildemens, skriver Läkemedelsverket.”, men saken är ju den att samtliga som dött av influensan har just också varit patienter med kroniska sjukdomar såsom hjärt-kärlsjukdomar, kronisk lungsjukdom, diabetes, njursvikt, dystrofisk muskelsjukdom och senildemens.

Så hittills är det 7 som dött av influensan och 8 som har dött av vaccinet...

Ändå så säger det att influensan är farligare. Kanske är det bara jag som är dålig på matte, eller bara jag som värderar människoliv högre än sjukhusens förtjänst...

Men jag får inte ihop det.

Tidigare tankar på bloggen om Svininfluensan/H1N1

- [2]Det var en gång en fågel, en ko och ett svin...
- [3]Att läsa vad som skrivs
- [4]Svinpanik
- [5]Vakta över sin...

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6113481.ab>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4280>

3. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4265>

4. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4245>

5. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4243>

Mer än bara ett bett... (2009-11-13 16:07)

Komikern och samhällskritikern [1]Magnus Betnér skriver igen om det sjuka med att pressen faktisk skall få fribiljetter till en tillfällig lokal föreställning för att de sedan eventuellt skall skriva om en föreställning som folk antingen missade eller faktiskt själva var på. Han skrev [2]tidigare om hur han skulle sluta med att ge ut dessa fribiljetter, så att de som verkligen ville komma fick göra det istället.

Nu har han fått svar av en journalist eh, skribent på en lokal tidning, [3]Lisa Pehrsdotter.

Det är skrämmande att se resonemanget.

Det är riktigt roligt att se hur hon skriver: "Kring recensioner, till exempel, som inte bara är nåt slags konsumentupplysning att nu är den här föreställningen här och den var jättebra. Utan som också har ett läsvärde för både dem som varit på föreställningen och dem som inte sett den. Det märks inte minst på att vi rätt ofta får kommentarer och mejl som handlar om recensioner vi publicerat." och sen jämföra med hennes [4]tidigare recension...

Var hittar man läsvärdet för dem som var och såg föreställningen? För mig som inte såg den så gav den i alla fall inget läsvärde. Alls. Sen kan man ju fråga sig vad det för typ av mail och kommentarer de får - handlar de om hur bra FÖRESTÄLLNINGEN var, hur bra ARTISTEN är, eller handlar de om hur dålig själva recensionen var? ;)

Det enda positiva med detta är ju att de inte hymlar med sin okunskap, eller att de egentligen helt struntar i artisterna som de säger sig vill bevaka, genom att gå helt emot vad de blivit ombudda om. Tidigare så handlade allt om en symbios - artisterna gav tidningarna något och de fick något tillbaka. Artisten gav av sin kreativitet och media gav av sin kunskap - nu tar media bara vad de vill ha, utan att ge så mycket som ens ett tack tillbaka - bara för att fylla sin egen tidning. Inte för att fylla ett behov hos artister eller läsare. Lite som filnerladdning utan att seeda. Blir liksom fel på alla plan, utan att de ser det - för de ser bara sig själva.

- Media själva har blivit artisten...

1. <http://www.magnusbetner.com/2009/11/tidningarna-fattar-trogt/>

2. <http://www.magnusbetner.com/2009/11/inga-pressbiljetter/>

3. <http://arbetarbladet.se/noje/kronikor/patv/2.1420/1.1520596>

4. <http://arbetarbladet.se/noje/recensioner/pascen/1.148416>

Att titta på en ram som spricker... (2009-11-13 16:19)

spricker solen igenom

Tre ord som likt en målning målar känslan av en tanke.

Spricker solen igen om?

En tanke om ljus och mörker, kanske till och med om något så fint som delat ljus (och mörker)

Sprick er sol, en igenom

En tanke om andras glans, och acceptans av något utifrån/inifrån.

spricker solen igenom

Är det solen som spricker, går sönder för att mörkret tar plats eller är det mörkret som spricker så att solen tar sig fram?

När såg du på ord sist?

Många av oss läser dem. Skrattar åt dem. Förstår dem. Tar dem till oss. Lär oss av dem.

men hur många ser orden?

Tänk att få ord förklarade för sig, så att man bara tar sig för pannan och säger, ”åh, du ser dem på *det sättet!*”. Det är fantastiskt. Det är nog det närmaste man kan komma känslan av att födas. Att gå från levande till levande, men att kliva in i en ny värld.

Tror knappast ”reklamarna” ens tänkt så långt

när de tänkte

gå utanför

ramarna

En stilla sol (2009-11-13 18:37)

Det är inte ofta man hittar tankeväckande citat i tidningen, och inte heller från vetenskapsmän, men i en artikel om 2012 så säger NASA-vetenskapsmannen David Morrison följande:

*Maya-kalendern tar slut den 21 december 2012. Men sedan börjar en ny kalender.
Min kalender slutar den 31 december 2009. Det tolkar jag inte som att världen går under den dagen.*

© David Morrison

Och det är ju så rätt. Alla som ens hört något om Maya folket borde ju veta att det inte handlar om ett upphörande, utan att de ansåg att mänskligheten skulle in i ett nytt skede då. Vad jag förstått så handlade det om att jorden skulle sluta snurra/stå still under tre dagar eller något sånt, och att vi genom det fick möjlighet att se de andra dimensionerna som finns jämte oss.

Det handlar nog mer om att mänskligheten och världen blir vuxnare och går in i en ny ålder.

Frågan är bara hur världen klarar av att stå stilla i tre dagar - både med det mänskliga psyket och solens värme på en och samma plats. Men den tanken är jag inte ensam om att ha..

[youtube E-9Xpj5OUb8]

Folkstyre (2009-11-14 02:16)

Jennie Silis skriver ett otroligt bra inlägg på *Expressens* debatt sida:

[1]Vellingeborna tar våra jobb i Malmö ”Givetvis är det inteVellingeborna i sig som vi har någonting emot, om ni trodde det. Vi är bara rädda att de snart ska komma dragandes med hela sina familjer också. Men framförallt vill vi stänga Malmö för att vår solidaritet gentemot andra människor inte ska influeras av Vellingebornas världsbild. Vi gör naturligtvis det här för deras eget bästa. Kulturkrockarna blir alldeles för stora. Vi tror helt enkelt inte att Vellingeborna trivs här i Malmö med den billiga falafeln, myllret kring Möllevången och alla dessa invandrare som gör MFF:s mål på Swedbank stadion. Lika barn leka bäst. Genom att stoppa Vellingebornas inresetillstånd i Malmö kan vi kanske förhindra att dessa värderingar får fäste även här. Vi kommer därför att undersöka vilka möjligheter vi har att stoppa denna cirkus - så här får det inte gå till.”

Vad det hela handlar om är kommunalrådet **Lars-Ingvar Ljungman** på Vellinge kommun som rasar mot företaget *Attendo Care* som på Malmö stads uppdrag har hyrt trettio platser för ensamkommande flyktingbarn i Vellinge.

Folkvalda.

Det är vad politikerna är. Lokalpolitikerna väljs för att göra saker bättre med ett lokalt fokus. Det handlar om att de skall hjälpa medborgarna att skapa det samhället som folket vill.

Det har jag aldrig riktigt förstått.

Matte har aldrig varit min grej.

Men i min värld så har vi en massa olika partier som vi kan rösta på, för att vi vill att just de skall föra fram vår röst.

I min värld så är det en fair uppdelning med att den som får flest röster är de som sedan gör bestämmer.

I min värld kallas det för demokrati.

Folkstyre.

Men vi lever inte i min värld.

I min värld så har [2]ett parti haft flest röster vid varje val sedan 1917, men de är ändå inte de som fått styra vårt land hela tiden.

Undrar hur det skulle se ut vid ett sprinterlopp, om det var så att en svensk vann, men det kom en från Lettland på andra plats, och en från Estland på tredjeplats - och de ansåg att de tillsammans skulle få guldmedaljen på grund av att de tillsammans faktiskt sprungit bättre än vad svensken gjorde själv...

Samma logik.

Den som inte går ihop i min värld, men på något sätt har en rätsida i samhället.

En gång i tiden var Kärring, ett ord för ens käraste. En gång i tiden var Folkstyre ett ord för demokrati.

Idag handlar det om

en förolämpning
och att styra folket

Det handlar inte om vilket parti man röstar på, det handlar om hur de väljer att bolla med din röst efteråt.

1. <http://www.expressen.se/debatt/1.1778063/jennie-silis-vellingeborna-tar-vara-jobb-i-malmo>

2. http://sv.wikipedia.org/wiki/Resultat_i_val_till_Sveriges_riksdag

Känslan av att se (2009-11-14 04:29)

Såg **Antonio Tublén** och **Alexander Brondsteds** Svensk/Danska film *Original* med barnen idag.

[youtube GvCsz-wAsXk]

Det finns ett uttryck som jag verkligen ogillar, och det är "Bra för att vara svenskt", men tyvärr är det första känslan som slår mig efter filmen.

Tanken är bra och givande, fast vi har sett den förut och dessutom så är det så där trist överkryddad av stereotyper och övertydlighet att alla barnprogram från 70-talet känns helt fria från pekpinnar och politisk agenda.

Min första tanke efter filmen var hur bra den skulle blivit i en spansk, fransk eller italiensk regissörs händer, eller faktiskt, t.o.m. i en oberoende amerikansk regissörs.

Nu var det som en blandning av stereotyper från olika reklamfilmer med en vilja om att vara en varm fransk film, där Åsa Nisse lurade någonstans i utkanten. Filmen ville aldrig riktigt ta sig själv på allvar - även i humorn.

Det blev en sitcom där man glömt publiken och den automatiska skrattmaskinen var trasig för dagen.

Det känns mycket förvånade att filmen "Original" blev utsedd till bästa film på A-festivalen i Shanghai. Dessutom blev Sverrir Gudnason utsedd till bästa manliga skådespelare.

Taglinjen är "Sätt färg på ditt liv" men jag kommer inte ifrån känslan av att de hällde på för mycket färg och utan att tänka på att det även finns färger som man inte ser...

Men trots allt detta, så tror jag att den ändå kanske la ett litet frö hos mina barn, ett frö som jag tror de kan förvalta bättre och få att växa till något mer än bara ett original

jag tror att de kan
bli riktigt bra

också

[1]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/original_plakat_sweden_small.jpg

Panikdemin (2009-11-14 17:49)

Tycker [1]detta är riktigt osmakligt.

Det är verkligen att vältra sig i andras sorg och att exploatera folks rädsla. Sånt som gör mig både illa till mods, ledsen och riktigt förbannad.

[2]Här tar familjen farväl av Simon Den 3-årige pojken skickades hem från akuten – dog i svininfluensa

Det är förskräckligt att han dog. Hjärtat slits ur kroppen vid varje barn som dör - men hur gärna tidningen än vill att vi skall tro att det handlar om deras genoina medkänsla för föräldrarna och deras sorg, så lyser medias osmakliga agenda igenom. Lösnummer och exploatering.

Det är inte pandemin vi skall oroa oss över, utan panikdemin som media försöker skapa.

Visst så skall man väga dödsfallen, som jag skrev om tidigare, mot hur många som tagit vaccinet och hur många som blivit smittade - men det är inte riktigt det som är poängen. Människor dör varje dag av olika orsaker - räknar man ut procent på det, så hittar vi säkert många saker som många av oss gör varje dag, som visar sig vara betydligt farligare än denna influensa.

Det intressanta är:

- Hur många har dött i tidigare influensor?
- Hur många har dött av tidigare vaccin?

och VARFÖR är det så många läkare och hela länder som inte tycker samma sak? Är det så att vissa läkare är sämre eller bryr sig mindre om människor och därför som de går ut och säger att man inte skall vaccinera sig?

Är människovärdet mindre i andra länder där man inte vaccinerar hela befolkningen?

Varför är det så många frågetecken om det inte är några risker?

samt det jag frågar mig själv som förälder. Var drar jag nivån för mitt ansvar mot mina barn. Är det efter att man testat vaccinet 100, 1.000, 10.000 gånger? När tycker jag att det är rätt och säkert för mig att utsätta mina barn för något som så många har så skiljda åsikter om.

Varför kräver tillverkaren av vaccinet, **Glaxo Smith Kline**, ansvarsfrihet för eventuella framtida biverkningar. Danmark gått med på kraven, men i Sverige hemlighålls avtalet. "*Den klausulen i kontraktet är sekretessbelagd*", säger Anders Tegnell vid socialstyrelsen. Ändå så är det VÅRA liv och VÅRT ansvar som det handlar om. För vem har man sekretessbelagt det?

Vad kommer jag att känna om mina barn går bort i svininfluensan bara för att jag inte vaccinerat dem? Vad kommer jag att säga om de får cancer eller något annat på grund av vaccinet om något år?

Media metoder till att gotta sig i folks känslor gör att jag mer och mer väljer att lyssna på röster som denna:

[youtube 185HKE2c5Gg]

Tidigare tankar på bloggen om Svininfluensan/H1N1

- [3]Ätta människor är mindre än sju vaccin
- [4]Det var en gång en fågel, en ko och ett svin...
- [5]Att läsa vad som skrivs
- [6]Svinpanik
- [7]Vakta över sin...

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/article6122020.ab>

2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/article6122020.ab>

3. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4310>

4. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4280>

5. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4265>

6. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4245>

7. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4243>

Perspektiv (2009-11-14 19:18)

Besöker Facebook med ögon, känslor och närvaro...

En vän skrev:

"Dottern delar ut jultidningar och sonen och jag sitter i soffan och bara är... har inte nån ork till något... är så trött... och uttömd på energi... finns inget kvar att ge... mer än till mina barn...

Jag svarade:

Men du, vänd på tanken så skall du få se på något spännande... Du säger att du inte har något kvar att ge, mer än till dina barn, eller hur? Tänk så här. Det viktigaste som finns är dina

barn, och du vill bara ge dem det absolut bästa, finaste och vackraste du har för stunden - alltid, eller hur? Så vad du egentligen säger är att du har kvar det absolut bästa, finaste och vackraste och du ger det till det mest fantastiska personerna i ditt liv... Visst låter det lite bättre, trots att det är precis samma sak som det du sa först... ;) *kram*

I bland är det inte perspektiven man behöver *se*, utan det handlar om att *känna* perspektivet

En annan vän skrev:

försöker peppa inför ikväll trots förvirringen som ligger och gror i skallen. Vet inte vad jag har att vänta mig när jag kommer hem imorgon kväll/måndag. Jag vill inte göra honom mer illa - men hur avslutar man ett liv, ett hem tillsammans genom att bara gå...? Det enda jag ville i livet var att överleva och få känna lugn - hur blev jag Djävulen för det? Att kärlek ska behöva göra så fruktansvärt ont...

Jag svarade:

Tänk på att ett avslut inte är samma sak som att ta bort eller glömma - allt det fina kommer att finnas kvar (lika väl som det jobbiga). Kärleken kommer alltid att ha funnits där. Det är på samma sätt som att mina barn inte fick en splittrad familj när vi skiljde oss - vi kommer alltid att vara deras föräldrar även om vi inte längre bor ihop eller ens tycker om varandra. Men det är nu. Den tiden vi hade var en annan. Se det hela som en bok som du läst och ställer in i bokhyllan. Den har varit en del av ditt liv en tid. Gett dig tankar och känslor, fått dig att uppleva något som du troligen inte gjort själv. Boken blir inte dålig bara för att du ställer tillbaka den i bokhyllan, du ställer tillbaka den bara för att du är klar med den - så att du kan minnas och så att kanske andra kan läsa den.... Djävulen är den som inte längre känner, och du känner - det behöver inte vara kärlek, det kan vara det omvända, men så länge som man har en känsla, så kan man aldrig vara djävulen. För den/det handlar om att vara så kall att man inte har några känslor kvar eller förståelse för att man haft. Smärta, sorg, avslut, kärlek, omtanke - allt är känslor, och en känsla kan aldrig bli fel eller vara ful. Känslan är ett tecken på liv.

Jag blir så glad över alla mina vänner. De som känner. De som tänker. De som visar mig vad livet är, och vågar dela med sig av det - utan att försöka gömma undan verkligheten.

Instinker (2009-11-14 19:41)

Instinct is the nose of the mind...

[youtube sqxc51AFGQk]

Skrev [1]tidigare om den fruktansvärda våldtäkten i Richmond, California, där så många som 20 personer såg på under en gång våldtäkt av en 15 årlig flicka, som pågick under två och en halv timme utanför en skola.

Det var många som upprörda över det på Facebook. Många skrev om hur vi måste visa att kvinnan är lika mycket värd som mannen, om rättigheter, mänsklighet och hur vidrigt det är med våld mot kvinnor (människor) samt förtrycket av dem.

Men tyvärr så har jag upptäckt att flera av dem som pratade högt om det - eller ofta slår hårt mot t.ex. våldtäkts män, ändå med sin egen "heder" intakt och visa upp bilder på kvinnor som har något eller flera kilos övervikt. Man gör sig lustig över dem. Helt utan tanke på att man våldför

sig på dem mentalt, och alla andra i deras sits.

Så slår du dig för bröstet och menar att du står upp för kvinnors rättigheter, är emot kvinnomisshandel, våldtäkter och förtryck.

Fråga dig själv: Varför du anser att du har rätt att håna människor för sitt utseende?

Det som fick mig att reagera var bl.a. denna länk med [2]bilder på Mariah Carey.

Mitt korta svarsinlägg blev: ”*Why do we blame or ridicule a woman when she look natural, and how does that do us better than the people who rape women inside, when we do the same to their outside?*”.

Människor kan vara *inskränkta* det vet vi, men jag inser att människor också kan lukta illa inombords...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4072>

2. <http://www.tnz.com/2009/11/05/mariah-memoirs-of-an-imperfect-angel/3>

Blå ljus (2009-11-14 23:51)

[1]

Låter minnet andas fram bilder, bilder från en kväll i förra veckan ute i min lilla hall, bilder fångade utan blixtn i svagt ljus med min kompaktkamera.

[2]

[3]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/nattljus-pb070153.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/hallljus.jpg>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/hallmorker.jpg>

Gul linje (2009-11-15 00:50)

Jag [1]hade besök för tio dagar sedan.

Han var trött, han ville fortfarande så mycket.

Men han gav upp.

[2]

Funderade ett tag på om jag skulle centrera bilden, men insåg att det handlade om att han inte nådde hela vägen fram. Han gav upp strax innan mållinjen.

-

Äldsta sonen föll inte på linjen, men för en av **Holly Johnsons** låtar.

[youtube JasEvaacsIQ]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4196>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/uppgiven.jpg>

Att täcka över våld (2009-11-15 02:13)

Var ett tag sedan jag jobbade med hip-hopen, men jag håller fortfarande mina ögon öppna.

För ett tag sedan så fälldes en rappare, som jag hade kontakt med för för flera år sedan, för våldtäkt och nu har en annan rappare som jag haft kontakt med under åren släppt en sk. diss låt till killen som fälldes för våldtäkten.

Båda rapparna är bra på sin genre inom hip-hopen och de har varit aktiva och ambitiösa med sitt arbete.

Sånt känns bra långt in i själen. Speciellt då det handlar om hip-hop där kvinnor så ofta exploateras och nedvärderas i ett kommersiellt "lekfullt" syfte. Att där säga ifrån och ta klart avstånd till vardags maten i texterna, då de blir en verklighet - skillnaden mellan en fiktiv text och verkliga handlingar.

Men sen när jag får se vad folk skriver som kommentarer på ett forum, så mår jag illa. Jag ser plötsligt att ingen är bättre, ingen förstår vad det handlar om. Ingen talar om människovärde eller ens rätt och fel samt straff.

Man fortsätter på samma sätt, men döljer det bara under accepterade ord. Under två dagar så har ord som följande kommit upp på ett aktivt forum med flera moderatorer:

"svin som bobby sandz förtjänar all skit han kan få" "Häng ut svinet!" "mord" "MORD" "din sneögda jävel. vi ses när vi ses." "nån borde knocka ner hans tänder i halsen" "Fuck him, döda han på riktigt!"

Det är vidrigt det han gjort och det finns inget som rättfärdigar det. Men *vad* rättfärdigar mordhoten eller handlingarna som detta skapar? Vem tar ansvaret för det? Kommer något att sätta en fjäder i sin hat för att den dödade/skadade någon av *rätt* orsak.

Gatan har sitt eget rättssystem heter det. Men för att acceptera det, så måste man också acceptera att andra grupper har andra rättssystem och därav så accepterar man också våldsbrott som grundar sig på ursprung, kön och hudfärg.

Så, vad blir det nästa gång för orsak?

[youtube rfY207GVgDU]

När kommer människan lära sig att tänka några steg längre och förstå att varje rörelse har en motrörelse och det slutar inte fören man själv beslutat sig för att stanna...

Mellan rader av stolar (2009-11-16 02:59)

Frågorna som jag ställer mig:

Är det influensan som dödade?

Är det tidigare sjukdomar som dödade

eller var det bristen på vård som dödade?

[1]Blev åttonde dödsoffret Bob Lindborg, 50, var svårt sjuk och vårdades med konstgjord lunga Skickades hem två gånger utan att få hjälp – avled tidigt i morse

Sen läser jag mellan raderna i en annan artikel: [2]Hur stor är risken för biverkningar? *Expertens svarar om influensan..* Första frågan som **Maria Brytting**, chefsmikrobiolog på *Smittskyddsinstitutet* svarar på är denna:

Eli: Är det sant att vaccinet påverkar immunförsvaret, så att man har sämre försvar mot andra sjukdomar och influensor? Svar: Nej det stämmer inte.

Det känns tryggt att veta. Oron över att de inte skulle veta tillräckligt om vaccinet, hur det fungerar och vad det gör, försvinner för ett ögonblick... tills man kommer ner till följande fråga och framför allt dess svar:

Molly: Kommer folk att behöva vaccinera sig nästa år igen om de vaccinerat sig i år? Svar: Vi vet ännu inte hur länge detta skydd varar. Vi har inte haft denna typ av vaccin förut. Det gamla vanliga säsongsinfluensavaccinets skyddseffekt brukar hålla 9 månader. Troligtvis håller detta längre. Det kommer pågående studier att utvisa.

Men vänta liksom lite. På första frågan så *visste* hon verkligen att den inte gjorde något dåligt - men här så säger hon inte att hon inte vet hur länge skyddet varar. Borde inte det vara något av det första man tar reda på? För är det så att det bara skyddar i två månader, så måste ju de som vaccinerat sig i första vändan, göra det igen - annars så kan de alltså få influensan ändå? Hon uttrycker sig väldigt säkert över *vad* vaccinet gör i några frågor - men det hon säger här, är ju att de *faktiskt inte* vet. De vet verkligen inte. De testar det NU. De testar det på oss. Samtidigt som de säger i andra sammanhang att vaccinet verkligen är testat. Det blir svårt att förstå, när de som är på samma "sida" säger så olika saker. Orsaken till att de testar på oss är ju för att det kan ju funka, om inte, så har ju alla handlat i god tro och läkemedelsföretaget har ju fått frikort så de kan inte belastas för någon effekt alls.... Standardsvaret i denna artikel, en artikel som skulle ge svaret, var att man kan läsa mer på läkemedelverkets hemsida... Fast det intressanta är sällan det man läser, utan det man inte läser. Läs denna fråga och dess svar, och se vad du inte läser:

Tomas: Enligt information från krisinformation.se är svininfluensan inte farligare än en vanlig säsongsinfluensa. Ändå uppmanas gravida att vaccinera sig mot svininfluensa men avråds att vaccinera sig mot vanlig säsongsinfluensa. Hur går detta ihop? Svar: I många länder rekommenderas gravida att vaccinera sig mot säsongsinfluensan. Det är alltid en risk att vara gravid och få influensan eftersom man har svårt med lungkapaciteten i slutet av graviditeten. Det är också så att fostret får skyddande antikroppar av mamman om hon vaccineras under graviditeten. Detta gör att det nyfödda barnet har bättre skydd mot influensan.

Hur var det? Var svininfluensan egentligen farligare än en vanlig säsongsinfluensa? Vi fick aldrig något svar på det. I många länder så är besprutning av frukt tillåtet och en massa andra tillsatser i i saker. Vad jag vet, så blir det inte bättre bara för att många tillåter det. Även denna fråga blir intressant om man tänker efter:

Lena: Vore mycket mycket intressant att få veta hur det har gått med de barn som föds av gravida kvinnor som vaccinerats. Är de friska? Skadats på något sätt? Svar: Detta vaccin har inte funnits så länge än, så det är inte så många barn som föds av vaccinerade mammor än. Jag har inte sett några rapporter om det. Dock har läkemedelverket gjort en bedömning om risker med detta vaccin och dess innehåll och funnit att riskerna är så ringa det kan rekommenderas till gravida.

Är det ofarligt att ta vaccinet för foster? Vad jag förstå, så vet man inte - och att det *faktiskt* finns risker, men det är ju bara något barn av en massa barn som drabbas - så det är en sk. *ringa* risk... Men spola tillbaka lite också. Här säger hon att vaccinet inte funnits så länge, och de inte vet hur det påverkar fostret. Hon som expert har inte ens sett några rapporter på det, men i en tidigare fråga så uttalade hon sig tvärsäkert med orden: "*Detta gör att det nyfödda barnet har bättre skydd mot influensan.*". Hur vet de det? Sen har vi denna fråga också:

Maria: Jag undrar lite om vad man egentligen vet om själva vaccinet för enligt hörsägen blev preparatet godkänt lite hastigt och lustigt? Vet man om det är tillräckligt testat för att egentligen få det godkänt? Svar: Man har gjort ganska många studier med ett liknande vaccin innan denna pandemi. Man har dock anpassat detta vaccin efter den nya influensan. Man godkänner aldrig vaccin "lite hastigt och lustigt" som du uttrycker det. Detta vaccin är godkänt i flera länder. Jag vet inte hur många miljoner som är vaccinerade just nu med detta vaccin.

Det är inte så att man gjort många tester, man har inte gjort alla tester som man brukar, utan man har bara gjort *ganska* många tester. Tester av ett *liknande* vaccin. Dessutom så har man "anpassat" detta Tommy: **Jag undrar om man behöver ta en spruta mot svininfluensan, om man redan har haft svininfluensa?** Svar: *Om du har fått en verifierad diagnos att du har haft svininfluensa behöver du inte vaccinera dig.* Alltså är det bästa skyddet mot influensan att få

den. Frågan är bara om vården verkligen finns där. *Eller om de skickar hem en? Vem skyddar mina barn? Tidigare tankar på bloggen om Svininfluensan/H1N1* • [3]Panikdemin • [4]Åtta människor är mindre än sju vaccin • [5]Det var en gång en fågel, en ko och ett svin... • [6]Att läsa vad som skrivs • [7]Svinpanik • [8]Vakta över sin...

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/article6126052.ab>
2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/vaccinguiden/article6021365.ab>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4328>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4310>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4280>
6. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4265>
7. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4245>
8. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4243>

Bekänner färg (2009-11-16 12:11)

Men hur var det?

- Skulle man ändå kunna äga något, eller vad är det [1]grundarna av The Pirate Bay gnäller om nu?

Är det att någon annan tagit patent på något som de använder? Men, det har ju inte hindrat dem tidigare? Eller är det så att det bara handlar om att andra inte får äga, men det som de själva skapat får ingen ta från dem?

Det blir inte annat än lustigt när de säger: *"Hur PRV kan godkänna registrering av ett så uppenbart plagiat... är för mig helt obegripligt. Hur går vi till väga för att få den här registreringen ogiltigförklarad?"*, för det blir ju så uppenbart att de plötsligt bryr sig om vad myndigheter bestämmer, när de tidigare hånat små oberoende skivbolag som försökt be dem om saker - eller privatpersoner som av olika anledningar har velat få bort material från deras sida. Då har inte några regler eller lagar gällt, att har bara handlat om nätets frihet.

För det handlar ju inte om att loggan tidigare var fri att använda och nu är registrerad så att man måste betala för att använda den, utan hela grejen är ju att TPB plötsligt bryr sig om regler och lagar. Antingen är med med i systemet och då har TPB *helt* andra problem - eller så väljer man att stå utanför och accepterar allt som följer med det.

Så enkelt är det.

I vanliga fall brukar det kallas

att bli vuxen

Varför tycker de inte samma sak nu?

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6128237.ab>

Solsken (2009-11-17 02:46)

[youtube uFJKcRm2UBw]

Typiskt (2009-11-17 12:46)

[youtube HvfV30sutog]

Att ha en drogkigt dag... (2009-11-17 21:23)

När tiden stå stilla

då vet man

[youtube Wr8y9BVP2e0]

Växtverk (2009-11-18 02:05)

Skrev tidigare om hip-hop kulturens syn på rätt och fel, hur man agerade inifrån. Min tanke handlade lite om vårt gemensamma ansvar - både som veteraner, moderatorer och publika röster - hur mycket skall vi tillåta i hip-hopens namn med vår förståelse för gatukulturens retorik och "tänk"? Har ofta resonerat kring hur hip-hoparna tycker att samhället dömer dem - ser dem som brottslingar och gangsters när de går in i en butik. Försöker få hip-hoparna att känna ansvar och stolthet, för de gånger som de blir dömda på förhand så har de ju lyckats. De hämtar sitt mode från Amerikans fängelse och gangster värld - så det måste ju vara högsta betyg om de kan förmedla det uttrycket så bra i sina kläder att en butiksansvarig i Sverige verkligen tror att de är det. Man när kommer vi till den punkten där vi inte längre kan rycka på axlarna och skylla på att de är unga och anonyma? När blir vi föräldrar till kulturen? Kan hip-hop kulturen ha föräldrar? Man pratar ofta om artistansvar, om att göra saker för sin community, för sin närhet och respekten för både kulturen och ens närmaste. Men när kan vi inte längre skylla på att det är deras kultur? När hip-hop mord blir som hedersmord? (Där handlar det om anonymiteten på ett annat sätt, det "tillhör" kulturen..) När får hip-hopen fel? Hur kan vi verka för att få hip-hopen att växa istället för att tvinga ner och förminska den? Om vi själva ständigt ursäktar den, hur skall vi kunna få andra att respektera, värdesätta och ta den på allvar?

självlikt (2009-11-18 02:49)

Tittar över bloggen. Skall strukturera om. Göra fler taggar och mindre kategorier. Kanske designa om hela sidan. Det finns:

1.425 blogginlägg 27 kategorier

Vill samla kategorierna och dela upp dem i flera taggar för att man lättare skall hitta liknande blogginlägg. Följa tankar och känslor. Skall även fortsätta med att lägga in mina gamla blogginlägg från andra ställen för att få allt samlat.

Behöver samla mig.

Strukturera mig.

Hitta mig.

Forma det som är likt min själ, det som speglar mig själv, själsligt och självlikt...

Min kompass (2009-11-18 03:14)

Bokstäverna är tysta. Inte de som talar. Det är inte bokstavligt talat, bara bildligt

Försöker hitta min väg. Slåss för min själ. Jag kämpar för mitt liv.

Drömmer om att gå ut barfota en höstmorgon och känna frostlagt gräs mot fötterna, ta en kopp te innan dagen vaknar... Göra i ordning frukost och servera livet det - antingen på sängen eller vid ett bord, med stearinljus, efter att jag väckt dem... Att få gå i skogen och plocka pinnar, gå längs stranden och plocka stenar med någon som också ser och känner - men helt själv, inte bara för att jag gör det. Tysta samtal utan ord, samtal med massor av ord - kommunikation utan att trängas eller kräva utrymme...

Jag ser mig just nu som en hemlig kattunge som bara väntar på att någon skall lyfta i nackskinnets och lyfta bort till trygghet och värme - utan att bli min mamma. Själv vill jag helst bara få försvinna, och bara synas av en. Bestämna mig och sen kan jag leva igen. Känns som jag är på ett tivoli i ett sånt där gyrokompass, där jag bara snurrar så fort som jag rör mig. Jag är inte redo...

Mår dåligt av att jag fortsätter att hålla avstånd till människor som är fantastiska och det är avstånd till dem. Får panik i kroppen. Vill så mycket, men hindrar mig själv.

Faller
in i vad
jag kan

Tryggheten lurar mig. Den drar upp för snabba streck. Rutar in, boxar in, målar över och drar över. Allt för andras trygghet. Jag tystar mig själv och sövs in i ett vakuum av vardag.

Min kompass ligger i min ficka. Ser inte längre på den. Den snurrar bara runt. Den har tappat sin riktning.

Vill bejaka känslan, men ger ofta bort den. Delar ut den. Försakar mig själv på ett finare sätt, där det ser ut som jag får vad jag vill och känner mig trygg i. Blandar ihop känslor och uttryck.

De säger att 2012 så stannar värden. Den slutar snurra så att vi kan se de andra dimensionerna kring oss. Jag måste stanna min klocka nu. Livet måste sluta snurra så jag kan se mina tankar, mina känslor. Jag faller bara framåt, gör det jag bör, ska och förväntas göra.

Vet inte hur jag skall hitta rätt igen. Saknar fokus på mig, från mig, av mig, till mig, med mig.

Det är
min kamp
om mig

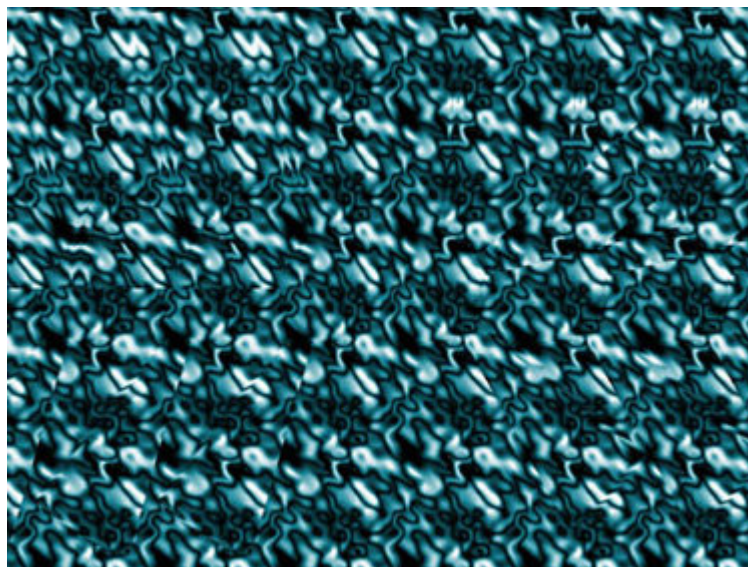
Precis som en målade tavla som hänger på ett museum. Folk säger hur den ser ut och vad den betyder och pratar respektfullt om konstnärens tanke, försöker beskriva känslan i ord utan personlig vetskap. Jag hänger också där för guidade privata visningar, skyddad från omvärlden och tagit från konstnären.

Man säger så mycket. Men allt som det är

är bara
färg på en duk
som jag
själ i en människa

Ser man mig, så ser man inte. Då har man redan skapat bilden hos sig själv. Jag är som en 3D bild innan man fokuserat ögonen. Det är jag. Ser du inte, förstår du inte.

Då har du hittat mig.

[1]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/3d.jpg>

När skrattet tystnat... (2009-11-18 10:50)

Såg denna lista på ett forum:

[1]Saker porrfilmsproducenter vill få oss att tro 1. Kvinnor bär höglackade skor i sängen. 2. Män är aldrig impotenta. 3. När en man tillfredställer en kvinna oralt är 10 sekunder mer än tillräckligt. 4. Om en främmande man kommer på en kvinna med att onanera, så skriker hon inte generat utan insisterar på att han skall ha sex med henne. 5. Kvinnor ler uppskattande när män sprutar sperma i ansiktet på dem. 6. Kvinnor njuter av att ha sex med fula, medelålders män. 7. Kvinnor stönar okontrollerat när de suger av en man. 8. Kvinnor kommer alltid samtidigt som män. 9. En avsugning är alltid en god hjälp när en kvinna vill slippa betala fortkörningsböter. 10. Alla kvinnor låter mycket när de har sex. 11. Folk på 70-talet kunde inte knulla utan ett vilt gitarrsolo i bakgrunden. 12. De där bröstet är äkta. 13. En vanlig och njutbar sexuell övning för en man är att ta sin halvstyva penis och daska den upprepade gånger på en kvinnas häck. 14. Män stönar alltid "OH YEAH!" när det går för dem. 15. Om två män deltar så gör de "high five" (och tjejen blir inte upprörd). 16. Dubbel penetrering får kvinnor att le. 17. Asiatiske män existerar inte. 18. Om du råkar hitta en kille och hans flickvän som har sex utomhus, så bankar inte killen skiten ur dig om du trycker in din kuk i munnen på hans flickvän. 19. Det finns en handling. 20. När en man tar en kvinna bakifrån, kan han verkligen egga upp henne genom att ge henne en liten dask på baken. 21. Sjuksköterskor suger av sina patienter. 22. Män drar sig alltid ur. 23. När din flickvän kommer på sin bästa vän med att suga av dig, är hon bara arg en liten stund innan

hon knullar er bägge två. 24. Kvinnor har aldrig huvudvärk...eller mens. 25. När en kvinna suger en mans kuk är det viktigt för honom att påminna henne om det. "Sug!" 26. Rövhål är rena. 27. När en man kommer på en kvinnas häck är det ett tillfredsställande resultat för alla inblandade parter. 28. Kvinnor ser alltid glatt överraskade ut när de öppnar en mans byxor och hittar en kuk där. 29. Män behöver inte be. 30. När en man står upp under en avsugning, lägger han alltid en hand fast bakpå den knäböjande kvinnans huvud och den andra stolt på höften.

Kan verkligen le åt listan och småskratta lite åt hur sjukt det är, men det är sällan som min tanke bara stannar vid ytan, så den fortsatte efter texten slutade... Lite som verkligheten efter sluttexterna på en film.

Tyvärr så finns det små pojkar som inte har någon annan att lära sig av än via filmer och de kan inte se att tjejerna inte vill, inte gillar det. Har skall de kunna se det när kvinnorna ler för pengar och männen i filmerna accepterar det?

- Det vore intressant, istället för att bara skratta åt det, försöka och starta en tanke på hur man kan lära ungdomar att verkligheten inte är sån. Att film är film. Oavsett vad det är för film.

I porrfilmsbranchen så finns det ju allt från rena amatörfilmer till påkostade produktioner som bara spär på dessa fördomar och missuppfattningar om sex som listades. Det är självklart inte porrfilmsindustrins ansvar att lära oss mänsklig respekt och lust, lika lite som det är action filmens ansvar att lära oss ansvar och konsekvens.

Det är lätt att skratta.

Det är lätt att spä på fördomar - varesig det är om sex eller utseende.

Men efter vi slutat skratta.

Vem gör något då?

1. http://www.yttermera.se/sex_och_karlek/erotik/porrfilmsproducenter.html

Influerad av svin (2009-11-18 16:04)

Fick veta för någon minut sedan att det tydligen varit ett fall av svininfluensan i min yngsta sons skola.

Hans mamma fick reda på det i måndags men sa inget till mig fören jag hade uppmanat henne via mail och sms att svara mig i en diskussion som vi hade just om hur vi skall göra med vaccinet för våra barn.

Hon sa inget efter att hon hade hört det. Inget senare på kvällen trots att jag hade mailat henne, hon sa inget på tisdags morgon, dagen, eftermiddagen eller ens på kvällen då jag sms:ade henne om att svara på mitt mail om influensan.

Hon svarade inte i morse, utan på eftermiddagen och det är först efter ett par mail fram och tillbaka som hon nämner det i förbi farten för mig.

Det är alltså på tredje dagen av hennes vetskap som hon berättar det för mig bara så där i en avslutande parentes kring ett resonemang där hon lämnat barnen och bara ägnar sig åt att försöka nedvärdera mig med olika påhopp.

När jag påpekade det så var det enda svar jag fick att det hade "nämnts om ett fall på skolan." och "Vet inte om det var 100 %.". I något mail tidigare då hon tog upp det skrev hon: "Det finns tydligen konstaterade fall av svininfluasan redan i skolan". Både konstaterade, dvs bekräftade och bevisade fall, samt jag utläser det som flera än ett...

Känner mig så maktlös inför hennes agerande med barnen och mot mig.

En hjälte enligt somliga (2009-11-18 18:22)

[1]Klicka här för att se filmen om hjälten alla talar om...

...eller hur var det *egentligen*?

1. <http://www.tackfilm.se/?id=1258563360593RA30>

be slut (2009-11-18 22:27)

Blir helt slut.

Pratade med barnens mamma idag. Efter många om och men och diverse påhopp på mig om att jag inte tar hand om barnen eller ser till deras bästa, så kom vi fram till beslutet om att äldsta killen *inte* skall vaccinera sig i morgon.

Innan dess så påstod hon att jag *lärde* barnen att gå mot rött för att vi hade gjort det vid något tillfälle (barnen är 10 och 12), när både hon och jag vet att de gått mot rött när de varit med henne också (det hela är bara en sån löjlig diskussion att jag inte fattar att hon ens drog upp den). Det handlar inte om att jag lär dem - vilket hon får det till, vilket t.o.m. barnen säger att det *inte* handlar om - utan att vi gjort det vid några tillfällen då det varit säkert för oss. De är 10 och 12 - de vet redan att man inte gör det, de lär sig att ha koll på trafiken och att respektera bilar - OAVSETT om det är rött eller grönt. Det handlar om att växa upp.

Sen tog hon också upp att jag vid ett tillfälle hade bett den yngsta hämta en väska åt mig när han hade feber (38 grader och han satt uppe och spelade dataspel) och jag var frisk. Jag bara suckar.

Det var hennes angrepp mot mig, sakerna som gör att hon inte tror att jag skulle kunna ta hand om barnen om de skulle bli sjuka.

Det är märkligt att höra hur hon säger att jag skall kolla saker som barnen säger om henne, med henne innan jag ställer henne till ansvar för dem - men själv så har hon inga problem med att anklaga mig för saker som de sagt och dessutom förvränga dem.

Någonstans där så vävde hon in att mitt sätt att skriva var fel och ointressant samt att jag bara kom med ensidig information, när jag förklarade att all den andra information fanns framför oss hela tiden och jag inte trodde att jag behövde skicka den i mail till henne, och menade på att om hon hade något som hon ansåg var viktigt så kunde ju hon maila det till mig - då slog ut ut med att hon minsan *jobbad* på dagarna och hade inte tid eller möjlighet att ta fram information som jag inte orkade leta rätt på. Som om det var det jag hade sagt, liksom...

Angreppen kom upp när hon frågade vad vi skulle göra om de blev sjuka och jag berättade vad jag ansåg - och att jag fanns hemma för dem hela dagarna om hon inte skulle kunna vara hemma någon dag (då fnyss skrattade hon).

Jag minns hur vi hade det då vi levde under henne. Äldsta killen fick inte ens vara ute

själv på gården med kompisar då han var nio, han fick inte handla i affären trots att vi kunde ha uppsikt hela vägen från fönstret och det bara var en liten sidgata att gå över. De fick inte klättra i träd och liknande för de kunde trilla och dö.

När jag flyttade, så fick de ta hem en kompis (till mig) för första gången i sitt liv. Det var två år sedan. Så fort de lekte vilt, eller gjorde något - så var det farligt och de kunde *dö*. Det handlade aldrig om att trilla eller göra sig illa - de kunde *dö*. Precis som nu. Det spelar ingen roll att annat är värre än influensan, eller hur få som dör - *de* kan ju *dö*. Så långt går hennes tanke, och där stannar den.

Hon är där igen. Jag är inte det. Inte heller barnen. Tror det är därför som hon försöker slå så hårt. Men det blir bara pinsamt och sorgligt och får mig upprörd för en kort stund, för att sedan bli ledsen för mina barn...

I vilket fall. När beslutet om svininfluensan var klart så sa jag till henne att jag förväntade mig att om hon får livsviktigt information som den hon fick i måndags ang. svininfluensan i skolan så förväntar jag mig att hon kontaktar mig omgående.

Hon svarade att det inte var livsviktigt information (samtidigt som hon hela tiden talat om hur livsfarlig influensan är och att barnen kan dö, samt att hon inte bryr sig om hur många som dör av annat - de *kan* ju *dö* av svininfluensan, sa hon upprepade gånger) och la till att om det hade varit så viktigt så hade skolan kontaktat mig om det också (!)

Då jag förklarade att jag förväntade mig att hon skulle ta ett större ansvar än skolan och att det inte var skolans uppgift att informera mig om det - så började hon tjafsa om att om jag hade varit med på det mtet så hade jag fått reda på det direkt...

Där la jag på...

Hon tar verkligen inget ansvar för sina egna handlingar alls. Det är som alla sina angrepp och påhopp som hon kommer med via mail - när jag ber henne förklara sig så säger hon bara att hon inte vill prata mer.

Ber henne om att hon skall sluta.

Det gör hon också oftast

efter att hon startat upp något...

-

Skickade detta till henne i ett mail:

DU MÅSTE lära dig att sätta barnen främst och inte ditt eget hat. Du måste lära dig kunna resonera och prata kring barnen utan att ständigt komma med dina påhopp och anklagelser. Det är otäckt att höra hur du försöker nedvärdera mig. Jag blir rädd över vad du för över på barnen. Inte för deras bild av mig, men vilken bild de får av dig och kvinnor. Allt är så enkelt egentligen. Får du eller jag mail eller sms av den andra, så kan man svara med ett "OK" när man läst det, så den andra vet - så slipper man fråga om den fått det, läst det, etc. och när man sedan svarar så kan man hoppa över alla personangrepp och ovidkommande saker som man inte har belegg för, sånt som tillhör en annan tid eller bara är för att skapa bråk. Jag försöker verkligen. Önskar du också kunde. Inte för mig. Inte för dig och mig, utan för

barnen.

Försöker be
om att det skall ta

slut

Svävar i det blå (2009-11-19 05:50)

Målar med skuggor av färg mellan svart och vitt. Skulle försöka få lite tid och plats mellan de *rätta* sovtimmarna. Försöker söka på Wikipedia... Är det en räta och två aviga, eller är det två räta och en avig? Eller är det så att jag bara försöker maska genom att sticka bort på annat i tanken och virka in mig i saker jag inte borde sy?

[youtube enwSyQo8d7k]

Pratade med en vän som sa: *"det är bara jag själv som kan ändra mina tidigare sämre banor.. jag jobbar dag som natt med mina tankar och sakta sakta nosar jag på allt det där..."*

Jag tänkte högt:

Det är inte bara du. Banorna bygger du inte själv, du skapar inte materialet själv - det är din omgivning som ger dig material, det är din omgivning som hjälper dig bygga, och det är din omgivning som puschar din in i olika banor... Man vill gärna få andra att tro att de själva är i kontroll - för då är det lättare att styra dem när de ångrar sig: "Det var ju DU som ville detta..." Alla våra val och handlingar beror på vår omgivning. Därför vill jag lyfta folk ovan mina moln, så de bara ser och omges av blå himmel och strålande sol, samt mjuka vita moln, medan jag själv flyger i vatten... kan hålla andan länge och är inte rädd för mörker eller regn....

[youtube funaMAZOeYw]

Läste ett annat stycke som lägger grunden för min dröm:

Jag flyttar till landet för att jag inte kan andas i stan längre. Inte nu. Jag längtar efter att gå tio steg från min ytterdörr och sedan vara i storskogen. Jag längtar efter tidiga sommarmorgnar då jag kan cykla till sjön och tvätta håret så det blir så där mjukt som det bara blir av sjövatten. Jag längtar efter att åka skidor i skogen bland tysta snötunga träd, stanna och dricka varm choklad på en stubbe. Jag längtar efter vårdagar i min lilla trädgård då jag kan gräva och plantera medan min katt och hund vilar i gräset i solen. Allt det där som ger livskvalitet men som inte hinns med här. Staden har sin charm. Den sover aldrig. Ljuset från staden väcker längtan. Allt utbud som finns, bara ta tunnelbanan och köpa det man vill. Men jag behöver inte det nu. Kanske sen men det är då.

Jag är inte rädd för att släppa in människor i mitt liv, men jag är rädd att de inte hittar ut, att de grips av panik, känner sig fångade, att de målar upp en egen värld bortom den som redan finns...

Jag känner så ofta att jag är *Alfa Omega*. Både och, svart och vitt - och människor klarar inte av det. Man måste vara något. Folk dras till svart *eller* vitt. Inte färger. Men när de kommer fram, så vill de genast måla, och då med endast en färg...

Jag ger inte upp nu. Nu låter jag kvällen blomma - ser det som att jag sår och vattnar under dagen, och när kvällen kommer så kan jag luta mig tillbaka och se, veta, känna och dofta på blomman som är likt en slända. Endast levande för en dag, men den lever för att jag skapat den. jag skapar min natt...

Nåja, natt och natt... Det blev inte så mycket över av den till mig...

[youtube 9XrL_F6tnT4 &NR=1]

Framstriden (2009-11-19 16:41)

[youtube F6pUMIPBMQA]

Vet inte vad jag tycker är mest fascinerande eller fantastiskt - Att de hade rätt om så många olika detaljer, eller det faktum att man hade såna otroligt härliga tankar om framtiden.

Då var framtiden en möjlighet, en utmaning, en utveckling..

Idag är framtiden en avveckling, en utmattning och en omöjlighet...

[youtube fu3rbnegjNI]

tolk av en tanke (2009-11-19 17:49)

Sånt här tycker jag är intressant.

Visserligen startade det hela med ett samtal om hur min mamma ville att jag skulle bli präst, men då jag inte tror på gud och att jag gillar köttsligalustar med den kvinnliga kroppen, så känns det inte som något yrke/kall för mig.

Visserligen så finns det ju varianter på det hela, det har jag sett på film - så som *Den Ståndaktige Kyrkoherden* och *Prästen Kan Komma* eller varför inte *Padre Damians* äventyr....

Men tillbaka till det som är intressant. Den mänskliga tanken och dess tolkningar av ords former...

[youtube wDrObm8aotM]

Tänk om (2009-11-19 22:20)

Folk säger ofta: "Tänk om jag var rik?", "Tänk om jag hade en miljon?". De pratar om vad de skulle göra då.

Men jag minns allt fantastiskt som jag varit med om i mitt liv och inser att det sällan har kostat speciellt mycket. De dyra är bara dyrt i dubbel bemärkelse - dyrt att skaffa och dyrt att bara bära med sig det för att visa andra - och därmed försaka annat.

Här har vi två killar, en budget på 300 dollar och arbetet av 6 månader i Uruguay

[youtube -dadPWhEhVk]

(Gillar den korta passningen till filmklassikern [1]Pansarkryssaren Potemkin)

Fantasin och kreativiteten aldrig kan köpas och kan uttrycka sig utan en miljon kronor. Frågan är vad det är man söker och prioriterar när man vill ha pengarna?

- Vad tillför de, *den mängden*, till det man har, *egentligen*- och varför har man det inte så utan dem?

Tänk inte om, tänk *om*.

1. http://www.youtube.com/watch?v=euG1yOKtP_Q

Glömda tårar (2009-11-19 23:43)

Läste en sak på nätet som fick mig helt kall i kroppen, både att det kanske kan vara så och framför allt att det fanns folk som ansåg det vara rätt:

när man har barnen lika mycket så har pappan ingen chans att få/kräva halva barnbidraget mot mammans vilja. Det är helt frivilligt att dela med sig av barnbidraget. Pappan kan endast få barnbidraget genom tvång mot att ha barnen MER än vad mamman har dem. Sen om det är moraliskt rätt eller fel... ja det är en helt annan sak.. då är det frivilligt det finns ingen lag som stödjer att dela det. Men som sagt, finns ingen lag på det och inte en enda domstols beslut som dömt till att ge pappan halva barnbidraget mot mammans vilja. barnbidraget är mammans så länge hon vill ha det och har barnen mer än pappan

Vad är det för samhälle, hur man man ens tänka på jämlikhet, ansvar och barnens bästa då en sån grundtanke finns???

Hade tänkt sätta mig och äta lite, se på någon film och mysa, men istället hamnade jag i artiklar och bloggar på nätet om pappor som förtvivlat kämpar för att få vara och älska sina barn, men blir motarbetade av sina ex och hur de blir manipulerade av sina mammor och tårarna bara forsar nedför mina kinder. De vill inte, de kan inte, men mest av allt de får inte stanna...

Det får inte vara så i samhället av idag. Det är helt fruktansvärt hur kvinnor hjälper andra kvinnor till att trycka ner deras barns pappa, hur de hjälper varandra med vad de skall göra för att minska pappans tid och möjlighet att vara med barnen.

Allt för att pappan antingen sa ifrån eller försökte vända sig till samhället.

Känner själv hur jag tappar luften och bara vill krypa in i ett mörkt, mörkt hörn och sitta där så tyst som möjligt för att barnens mamma inte skall börja agera värre än vad hon redan gör.

Jag fångar upp mig själv i mina ord, blir starkare och känner hur fel allt är, men sen innan jag kommit till slutet av ett stycka, då jag börjar luta mig tillbaka för att läsa vad jag skrivit, så är tårarna där igen.

Jag älskar mina barn något så oerhört mycket, men känslan som jag får när jag läser om alla dessa män som varje dag i samhällets, frihetens och rättvisans namn bara körs över, motarbetas och förminskas blir så stark i sin rädsla att jag för hundra delen av ett ögonblick känner att om mina barn skulle hamna i någon sån situation genom sin mamma så skulle jag... Tanken är att bara ge upp, lämna över allt - men känslan är att slås till sista blodsdroppen för att visa dem hur mycket jag älskar dem och de betyder för mig. Skydda mig och dem till varje pris - men utan att skada någon, bara använda mig själv och allt jag kan hitta för att skydda dem och mig. Aldrig någon sin slå ut mot deras mamma... För oavsett vad jag själv känner och helt oavsett vad hon gör, så är hon deras mamma. INGENTING kan ta bort det, och de behöver henne också...

Jag undrar bara vad som hände med samhället
där man inte längre anser att man behövs på samma sätt
eller fortsätter att vara pappa

jag minns en tid

då det satt affischer
på stan med

Hoa Hoa Dahlgren

som berättade hur viktigt det var
att vara pappa

känns som samhället
glömde det

men vi pappor

minns det

fortfarande

inte på grund av en affisch

utan av den enkla anledningen

att vi älskar våra barn och känner lika stort ansvar för dem

som vilken förälder som helst

Re:lektion (2009-11-20 00:35)

Pratade om tid. En händelse var *bara* några dagar bort, så folk kunde inte förstå vad det var som var så jobbigt med det.

Men dagen var långt borta - det är ju det... För man säger att livet är viktigt, och vi vet ju att de mest viktiga och största sakerna i ens liv jämt sker på ett ögonblick... Och om man tänker så, så förstår man också hur oerhört långt borta någon dag bort är just nu... Det är inte "bara" t.ex. efter helgen, utan efter tusentals ögonblick, ögonblick som skulle kunna förändra hela världen... Måndagen är tusentals såna bort från oss nu - skulle folk bara förstå det, så skulle de också kunna förstå hur jobbigt det är att vänta på något som *bara* är några dagar bort.

Gjorde en annan reflektion också: Man pratar ofta om familj och blodsband. Men den riktiga familjen sitter inte ihop i band eller av blod, utan den sitter i själen och en själ kan du inte ärva...

Det handlar om att lära sig av det man svarar på. Det är som att få en livslektion av livet via mail, och sedan skicka ett svar...

Andsvar (2009-11-20 21:24)

Andas till svar över tankar som träffar mig medan jorden faller under mina fötter och jag läser om den i tidningen...

Sturebyflickan överklagar dom Den 16-åriga flickan och en jämnårig pojke dömdes för mordet på en 15-årig flicka i Stureby. Nu kräver flickan att bli frikänd eller att få straffet sänkt

Jag undrar verkligen hur man tänker? "*Jag var med och tog livet av en människa, men tycker att jag straffas för hårt i antalet år som jag får som straff innan jag bli fri igen*" eller vad?

Tydiligen är det så att hon gör det för att killen som var med fick ett lägre straff.

Men det gör bara att *jag* tycker att hon skall få ett *höjt* straff. Varför? Jo, för det visar ju på att hon inte förstått vad hon gjort - och i princip upprepar samma sak igen. Hon jämför sig med någon annan och tycker sig ha rätt till vad den fått...

Så vems är ansvaret i allt egentligen.

För mig själv är det ganska simpelt. Det är *alltid* ens eget ansvar. Oavsett om det gäller otrohet, sjukdomar eller mord. Så länge man själv medverkar utan att stoppa det så är det *ens eget* ansvar - ingen annans, oavsett hur många som säger att man är två om det. Han tvingade mig att göra det. Hon var med om det också. Vi båda hade ansvar. Allt är ren *bullshit*. Ansvaret ligger helt och hållet på sig själv.

Kom att tänka på det gällande en annan artikel i **Metro** också, en artikel där de pratade om att *Två tredjedelar av allt skräp på gatorna är fimpas*.

Svaren i Metrofrågan: "Vad gör du med fimpas när du rökt klart" visar på hur samhället format människan: "*Fimpas den på marken. Jag kan ju inte stoppa den i fickan. Hur kul är det att gå runt och bära på den?*". Det gick bra att bära den innan, och hur kul är det för t.ex hundar att kliva på dem? Det andra svaret var: "*Fimpas den på marken. Jag tycker staten borde ta mer ansvar och sätta upp fler askkoppar på stan.*". Tycker han att staten skall ta det från skatten som även icke rökare betalar och att vi skall lägga pengar på det istället för t.ex. sjukvården? Tror knappast att han skulle tycka det var bra om staten höjde prisen på tobaken för att finansiera askkopparna på det sättet. Undrar om han ens funderat på sitt *eget* ansvar

Resonerar folk likadant efter att de bytt blöjor på barn eller om de har vanliga sopor. Det är ju inget kul att gå och bära på dem? Fast jag vet vad svaret är - Jag har sett hur det t.ex. ser ut på Hötorget innan sopbilarna kommer på morgonen.

Mer som jag reagerade på. **Milda** byggde *Årets största pepparkakshus på Stockholms Central* av 92kg Milda. En pepparkaksdeg på över ett halvt ton användes, 639,3 kg. Jultomten kommer dit och skall bo där ett tag.

Under egentligen hur många nätter kostnads för det hade räckt till alla uteliggare som värmer sig på centralen, eller hur många barns hunger det hade kunnat hjälpa i utlandet (eller på de frivilliga nattvandrarernas soppök för ungdomar på drift och andra utanför samhället)... Fast det är ju sant. De tänker inte Tomten eller företagen på, det är ju bara en saga på TV på julafton som ger en mysig stämning hemma som handlar om att dela med dig och tänka på dem som inte har...

Sen läste jag också om att "*Nu är lockpriserna tillbaka*" gällande bostadsrätter i Stockholm. På mäklarfirman **Erik Olsson**, som tydligen fingerade i påfallande många fall, så hade man sålt en 3:a för 44 % mer än utsatt pris - men de valde att inte svara tidningen. På **Fastighetsbyrån** där man påträffat ett fall med ett pris på 39 % mer än vad som begärts så förnekar man att det skulle varit med medvetet lockpris, men det hela blir bara så lustigt uppenbart med hennes svar - som säger precis det motsatta: "*Vi måste börja på samma pris som övriga marknaden gör. Annars skulle ju inte folk komma och titta*". Alltså, man lockar dem med ett osant pris för att de skall komma och titta - dvs ett lockpris...

-

Jag låg och vilade sökte min andning och ork. Allt kändes bara så tungt. Men plötsligt så lättade de svaga drömmarna och jag kände att jag orkade resa mig ur soffan - med öppna ögon

trots att det var mörkt. Jag trodde att det berodde för att jag hade vilat klart. Men nu när jag ser, så ser jag en annan sak - som gör att det känns som en själslig symbolik...

En av de personer som jag har djupast i mitt hjärta och själ - en person som jag bär så djupt att det kan gå evigheter utan att vi talar eller syns, vi kan till och med snacka skit om varandra och nästan hata uppsynen av den andra ibland, men ändå alltid landa i en kärlek till våra liv - lite som att möta sig själv utan att se samma sak - har haft sin blogg stängd under en tid.

I samband med att jag vaknade, så öppnades den bloggen igen.

Min ande svarade mig

Det var inte jag...

...och hela min själ log.

Den ända sanningen (2009-11-21 19:34)

Undrar när pressen skall bli självkritisk - eller de kanske redan är det, men väntar med artiklarna till själva svininfluensan slutat sälja lösnummer.

Jag trillade in på en artikel på Aftonbladet som nog var det värsta fall av skrämselfpropaganda som jag någonsin upplevt i svensk press.

Mary Mårtensson står som avsändare och poserar i en vitrock på sin pressbild till artikeln:

[1]Det går snabbt - några hann inte ens till akuten När den blir livshotande går det obarmhärtigt snabbt. En del hann inte ens larva ambulans. De dog hemma i ensamhet.

Typisk pressretorik och skrämselfpropaganda kommer fram i meningar som de man citerar från Palle Palmér, världsledande inom Ecmo och chef för Ecmo-centrum på Karolinska Universitetssjukhuset i Solna: "Vi har haft patienter som ätit frukost klockan nio, hamnat på intensiven klockan elva och i Ecmo klockan tre.". Vad man inte berättar att dessa patienter *kanske* varit både till åren och varit kroniskt sjuka innan.

När man läser media så är det viktigt att se det som inte skrivs, speciellt vid citat. Hade han sagt att det rörde sig om helt friska barn, ungdomar eller vuxna så hade de stått i citatet. Det hade gett det en tyngd. Nu står det inte, så då bör man kunna utläsa att det fanns med andra faktorer också, som man tog ort för de var ointressanta för vinklingen av texten.

I vilket fall, så klickade jag mig vidare på de kommenterande bloggarna som länkades vid sidan (som på ett ytterst korkat maner visar de högst rankade och kommenterande bloggarna - vilket gör att det bara efter någon timme så blir den länklistan statisk när de "stora" kommenterat. Om man *vill* så kan man ju lägga in intressanta tolkningar varför man har systemet på det sättet också, men inte här och nu...)

Satt och läste kommentarerna på en av dessa bloggar, och en av läsarna var av en annan åsikt än den som beskrivits i bloggen. Till svar får personen:

"Men du får faktisk acceptera att andra kanske inte delar din uppfattning fullt ut, och att jag skriver om det får du finna dig i. Om inte, så besök andra bloggar och skippa denna."

Tyckte Det *där* var otroligt intressant retorik. Summan av det bloggaren skriver är ju att läsaren skall finna sig i dennes uppfattning, och gör han inte det så skall han skipa bloggen?

Snyggt.

Men ack så typiskt både för all information ang Svininfluensan och åsiktsbloggar rent generellt - författaren har rätt att utnyttja sin rättighet till egen åsikt, men alla som kommer med en annan skall antingen acceptera författarens eller försvinna...

Fast, det är ju en ganska klockren bild av hur samhället vi byggt upp faktiskt ser ut i dag....

Jag fick sedan ett svar i mailen ang. min ovanstående tanke om retoriken. Mailet var kort och löd: "*Menar du att besökare på bloggen ska avgöra vad jag får skriva om och vad jag ska tycka?*".

Lätt överraskad av den märkliga slutledningen som bloggaren kom med, svarade jag:

Skrev jag det? Läs igen. Det handlade inte om att du inte skulle få skriva, utan det handlade om att du inte accepterade att (en av dina läsare) var av en annan åsikt. Ett korrekt svar hade varit: "Men du får faktisk acceptera att andra kanske inte delar din uppfattning fullt ut. Jag accepterar och respekterar din och kommer att fortsätta att uttrycka min, även om vi inte tycker samma sak". Förstår du skillnaden? Kommer man dragandes med ord om acceptans, så bör man ju själv visa att man förstår innebörden av den.

Jag kommer tillbaka till ursprungsartikeln och förfasas över den rena panikexploateringen som man håller på med, då man tidigare skrivit om en 3-åringens begravning och nu tar man fram följande citat: "*Hon kommer aldrig att glömma Bobs sista blick. Det var panik i hans ögon.*". Det handlade var fästmon till en 50årig man som avled av organsvikt i söndags efter tre veckor i Ecmo-lunga, som uttryckte dem. Hon grät när hon beskrev hur han plågades av så svår syrebrist – lufthunger – att han hyperventilerade och kippade efter andan. Då var hans lungfunktion på väg att kollapsa.

Vad har det med svininfluensan att göra, *egentligen*? Är det inte *precis* samma sak för *alla* som dör genom att lungorna är på väg att kollapsa, eller var det något unikt just för svininfluensan då man inte annars skriver om paniken i ögonen när någon håller på att dö på ett sjukhus av organsvikt...?

Det är märkligt. I hela denna cirkus så har båda läger sagt att det är viktigt att allt kommer fram, men så fort som något tycker annorlunda än dem, så är det *fel*. Det är som om *de* själva bär på den enda sanningen.

Jag tycker dock det verkar som de båda har den ända sanningen

och glömt att torka sig

för det stinker

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/article6154951.ab>

smärtstillande verk (2009-11-21 23:42)

Hörde orden om värkande kärlek idag.

Jag älskar ord
och tankar

Så efter 9 sekunder så föddes det en liten sprattlande tanke på 74 och 1/2 ord. Jag kallar den:

Värklek Riktig kärlek värker inte. Den verkar bara. Folk som ger sitt liv för andra, offerar sig själv av kärlek. Inte ser till sitt eget bästa av kärlek, de är verkligen kära - för de har öppnat upp sitt liv, de väger och mäter det inte mot andra och annat - allt blir en självklarhet. Man gör inget för sin partner, utan man gör för livet, för sig själv - där man är två med samma hjärtslag...

Vet inte riktigt om resonemanget håller, men jag tror min idé bottnar i tanken hos en av mina vänner som jag såg på hans blogg där han satt och jobbade med en layout till en "barn" tidning som han jobbar för:

[1]

Han skriver dessutom riktigt bra också om annat...

[2]Apple har revolutionerat världen många gånger Alla vet om att de har revolutionerat hemdatorerna fler gånger än man kan räkna till. Operativsystemen. Användarvänlighet. Och yadayadayada. De har revolutionerat vårt musiklyssnande. Och mycket, mycket, mycket mer som ni kan läsa om på alla andra ställen. Men vad jag tycker inte riktigt har belysts tillräckligt är hur de även har revolutionerat toalettbesöken. Nu kan man gå in där och sitta i timmar med sin iPhone. Man vill liksom aldrig sluta bajsas. Så man sitter kvar fast man är klar. Men ändå... så brukar jag ta med mig en tidning dit. Är inte det konstigt. Det är bara för att jag är oldschool.

Sam vanligt så skriver även Ricky, inte bara underhållande, utan även så sant om [3]Ge mig gratis glasögon! och [4]Din dotter viker ut sig - medan Bilddagboken.se tittar på samt lite äldre (som jag inte minns om jag tipsade om då) [5]Halloween är läskigt och [6]Så det finns jobb...?. Killen är 22 år, vad det nu *gentligen* har med saken att göra...

Hörde dessutom ett samtal mellan tre personer i 25-30 års åldern på tunnelbanan här om dagen.

- Pistoler är bättre än eldbollar. Det kan ju ta dagar att göra en stor eld bol och när man sedan kastar den på någon så ser de den komma. Med en pistol är det bara ta upp och skjuta direkt - Ja, fast en riktig eldbol gör ju mer skada

Så fortsatte det.

Sen berättade ena killen för sin flickvän om att han hade tankar på att föda upp någon variant av drakar, men han visste att hon inte tyckte det *var verkligt*. För den draken som han tänkte på visste hon att man inte kunde hålla inspärrad på det sättet *på riktigt*...

Det var fascinerande att lyssna på deras samtal om deras Drakar och Demoner spelande. När de gått av satt jag och tänkte på att allt det där var så riktigt och verkligt för dem, att jag undrade om verkligheten var deras tillflykt när fantasin blev för smärtsam?

Eller är det vi som flyr från våran?

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/001_Banzai0908_SWE_Tony50.jpg
2. <http://johnnykontant.blogspot.com/2009/11/apple-har-revolutionerat-varlden-manga.html>
3. <http://ricky.nu/skrev/ge-mig-gratis-glasogon/>
4. <http://ricky.nu/skrev/din-dotter-viker-ut-sig-medan-bilddagboken-se-tittar-pa/>
5. <http://ricky.nu/skrev/halloween-ar-laskigt/>
6. <http://ricky.nu/skrev/sa-det-finns-jobb/>

Sperrman (2009-11-22 01:34)

Ibland kan man bli så där kall i hela kroppen när man inser hur någon totalt missuppfattat ens tanke.

Men jag tror att det är en viktig upplevelse, för det gör det så tydligt att man läser en text så olika, tolkar den så olika -även om man inte är inne i någon het diskussion - ibland kan det bara vara ett ämne som ligger en varmt om hjärtat där man antingen hoppar över saker som man tycker är självklara, eller så råkar man använda nyckelord som betyder något helt annat för en annan person. Nyckelord som triggar igång dennes försvar direkt.

Skrev ett blogginlägg om en forumpost jag hade läst tidigare, [1]När skrattet tystnat..., som handlade om porrfilmsindustrin.

När jag nu tittade tillbaka i den tråden så hade en person svarat: *"Menar du att det är kvinnors fel att porrfilmsindustrin existerar? Att det är kvinnors ansvar att styra upp den/ avstyra den?"*.

Jag blev iskall i hela kroppen? Vad hade jag skrivit egentligen? Jag läste min text igen, och det enda jag kunde hitta där jag överhuvudtaget skrev om kvinnors ansvar var följande:

Tyvärr så finns det små pojkar som inte har någon annan att lära sig av än via filmer och de kan inte se att tjejerna inte vill, inte gillar det. Har skall de kunna se det när kvinnorna ler för pengar och männen i filmerna accepterar det?

Men det var ju en retorisk fråga, och inte ett påstående om att det varesig var kvinnans ansvar eller deras skyldighet att göra något åt det. Men det var tydligt att jag inte hade fått fram det

med min tanke-

Så jag gjorde ett nytt försök.

Porrfilmsindustrin styrs av män och pengar. Ingen tvekan.

Det jag menade var att det fanns kvinnor som tillät män att styra och köpa dem (inte kvinnan i sig, utan just dessa specifika kvinnor), och att istället för att gå på själva industrin - vilket är ett näst intill omöjligt uppdrag, så skulle man kanske göra något positivt och stötta och hjälpa de tjejer som kommer in i den branschen genom ett behov av att synas - sen FINNS det ju visserligen kvinnor som älskar det, precis som det finns män som hatar det...

De som skulle hjälpa dem var, och är, självklart både män och kvinnor.

Jag ville bara lyfta en tanke kring något konstruktivt, och blotta en möjlighet samt även visa på varför många män TROR att det skall vara så - Får de ingen bra undervisning i skolan eller har tjejkompisar som kan tala för sig, så blir ju deras sexskola just dessa filmer. I filmerna så ser de kvinnan le när hon utnyttjas på samma sätt som de ser hjälten och boven resa sig ett flera knytnävsslag och sparkar mot ansiktet.

Det blir den verklighet som de ser och tror på, om ingen säger något annat.

Problemet är ju att dessa filmer drar in pengar och får folk att le för att kunna köpa sig lycka - men vad man glömmer är ju både vilka signaler de skickar ut. Ja, männen behandlar dem illa - men kvinnorna ser ju ut att gilla det? Sen är det jämt så också att när man kommer in på en sån här diskussion så blir ytterligheterna någon form av norm.

Alla tjejer i porrbranschen lever på droger och hatar att ha sex framför kameran, eller så är det tvärt om. Sällan ett mellanting, ett mellanting som blir en levande individ som man faktiskt kan hjälpa. För det finns de som gillar saker som andra tycker är perversa och sen finns det dem som har en genuin avsky mot det. Människan är olika, så är även dess lustar.

Porrbranschen gör kvinnan till ett objekt, motståndarna gör kvinnan i den branschen till samma sak - men ett objekt av en annan karaktär, en karaktär som faktiskt är minst lika förnedrande.

Det är som att ha en sida med feeders som säger att den sjukligt överviktiga människan som lider av sin övervikt skall äta mer för att den blir så fin, kontra en annan sida som säger att människan måste banta, den är äcklig och föraktar sin egen kropp när den gjort den så stor. Ena sidan hjälper människan att misshandla sin kropp, men ger den ett värde - den andra tar ifrån människan allt värde och förklarar hur värdelös den varit tidigare, även om de säger att de kan hjälpa till att människan skall bli människa och "fin" igen...

Vi som varit överviktiga kan nog känna igen oss i det där. Kommentarererna om hur fin man ser ut *nu* må varahur uppriktiga, gulliga och välmenande - men i *oss* hörs bara tanken om att man var ful tidigare.

Jag tror att det är samma sak med de män och kvinnor som kommer in i porrbranschen utan att egentligen vilja det. För det är ju samma sätt som alltid används - med smicker och fagra ord så får man dem att känna sig värdefulla och tro sig göra rätt.

Sen är det lätt att säga att det är halikar och porrfilmsindustrin som gör fel.

Men var var alla som skulle gett människan självförtroendet innan? Vem sa att hon var vacker, han var stilig, de var värdefulla *innan*?

Vem sa det?

Gjorde du det?

Samlas inte vi alla vid samma skampåle, där vi mummlar de återkommande orden: "*Jag förstod inte*" och "*Jag trodde inte...*" samt "*Jag skulle ha...*".

Det är alltid lätt att peka på andras fel - men hur många av oss försöker ens göra rätt, innan någon säger åt oss att det är fel?

Vi gör alla våra fel. Vi äter fel, vi laddar ner, vi snackar skit och så vidare. Vi vet att det är fel, men vi gör inget. Fören någon kommer på oss och säger: "*Det där är fel!*", först då kanske vi säger, "*Oj, förlåt, jag vet och jag lovar att inte göra om det*".

Varför är det så?

Varför tycker vi att det är OK att göra fel bara ingen ser det? Det är som att köra för fort för att man har bråttom och sen klaga på hur ovarsamma folk är i trafiken.

Jag ser inte vårt mänskliga ansvar i att säga och påpeka vad som är fel och dåligt, utan istället att försöka lyfta och visa på det som är bra - förutsatt att man inte ber att få höra vad som är dåligt, då blir det ju lika fel att påpeka vad som är bra...

Tänk så här. Kan porrbrancen få folk att le fast de är olyckliga, borde inte vi medmänniskor kunna få samma människor att le för att de är lyckliga?

Min poäng var, i den ursprungliga texten, att om man kunde fånga upp de kvinnor som kom in i det av felorsak - eller även de kvinnor som får lära sig om sex av porrskadade pojkvänner eller porrfilmer - och lära dem att de har ett värde också, så skulle porrfilmsproducenterna ha det mycket svårare att hitta kvinnor som ställde upp på listan som visades här.

På så sätt kunde man hjälpa de utsatta kvinnorna och kvinnor rent generellt - samtidigt som även mannen fick lära sig vad som var rätt, istället för att få höra vad som är fel...

Borde inte vi alla, *man som kvinna*, vara vår egen *spärrvakt* för vad vi släpper igenom och borde inte biljetten vara *medmänsklighet*

istället för som nu - eftertanke och hämd

?

Ansaret är inte ditt, inte mitt, inte kvinnans eller mannens, utan det är vårt allas....

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4398>

Em flygande tanke (2009-11-22 12:50)

If you will suck my soul I will lick your funky emotions

[youtube mdqmLiIXA4g]

By the way, my name is Funk I am not of your world Hold still, baby, I won't do you no harm I think I'll be good to you Fly on Hmm, hehhehheh Whoa Lord! Like I said, I won't do you no harm I am Funkadelic Dedicated to the feeling of good And baby, I'm good at being good Let me play with your emotions For nothing is good unless you play with it Yeah Fly on Fly on, baby So...nasty! I didn't make the rules I follow them And what's so nasty about funky music? Heh, heh, feels good to me! Lord!

Ba-ba ba ba ba Ba-ba ba ba ba Ba-ba ba ba pomp pomp buh buh buh buh bah! (x4) Whoa! Yeah! Wait a minute Do you feel that? Lord Lord, baby Fly on Fly on, baby Let me kiss your mind Hahaha Let me slide a yard of tongue down your throat There's nothing wrong with that Merely a kiss Why is everyone afraid to say: Kiss me baby! (make it?) Whoa, yeah Kiss me baby! Kiss me I like it like that I like it like that Owww! Play with it, baby Play with it Play with your emotions Go ahead, brother Release all of those feelings We don't need no words Just feelings Do it again brother, oh! One more time, oh! Yeah Oh! I recall when I left a little town in North Carolina I tried to escape this music I said it was for the old country folks I went to New York Got slick Got my hair made, hehheheh I was cool, heh heh I was cool But I had no groove, hehheh No groove, no groove, no groove, no groove I had no groove But here it comes! But now, fly on baby Here it comes Cuz I got it Fly on baby You got it Dig oh Dig (x6) Dig, baby You got it You got it now You got it Fly on Fly on sisters Play on brothers Ba-ba ba ba ba Ba-ba ba ba ba Ba-ba ba ba pomp pomp buh buh buh buh bah! (x2) Can you feel that baby It's called Funkadelic music It will blow your funky mind Yeah!

Söndagar klockan ett (2009-11-22 13:00)

Det var söndagar klockan 13 som Sydney öppnade upp dörrarna för sitt knattedisco på klubben Big Brother.

Ett riktigt discotek
En riktig DJ
för barn mellan 8-12

Det var mitten av 70- och 80-talet.

Det enda som var anpassat för barn var att i baren var det läsk och chips, annars var allt som vanligt. Förutom att Sydney "Big Brother" Onayemi knappast var en vanlig DJ. De enda som jag kan tänka mig vara nära honom i klass som riktig DJ är Thomas Gylling och Micke Goulos under sin tid på Ritz.

[youtube PdjcSGo1hJg]

I fildelningstider så har folk ibland hänvisat till detta, men jag säger bara - kom igen när ni själva ens tänkt tanken på att göra lika mycket för svenskt musikliv som Sydney har gjort...

*Open up your funky mind and you can fly
Free your mind and your ass will follow
The kingdom of heaven is within
Freedom is free of the need to be free*

Tillplattad clownnäsa... (2009-11-22 20:36)

Jag skulle vilja se alla "Det här kan ske.." uttalandena samlat efter att influensan ebbat ut. Jag vill se deras svar då. Det vill jag se. Jag vill se vilka läkare som går ut och vidhåller sina egna citat i pressen. Jag vill se vem det är som bär ansvar för panikinfluensans som just nu sprids obehindrat utan att någon läkare eller media granskar det eller vare sig tar eller ger något vaccin emot den.

Undrar hur många som faktiskt dör över den oron och stressen som löpsedlarna och de påhittade larmrapporterna - jo, jag kallar dem påhittade, för det är det man brukar säga när någon säger vad som *eventuellt kan* hända och man inte har *tillförlitliga underlag* för att egentligen kunna göra någon bedomning alls.

Fakta är att det är en ny influensa, men influensor har vi varje år.

Fakta är att det här är en ny stam och det finns risk för antibiotiska resistent influensor på grund av att vi skyddar oss för lättvindigt.

Fakta är att det bästa skyddet mot kommande influensor är att få just denna

Fakta är att man mår riktigt dåligt om man får denna influensa.

Fakta är att man kan dö av influensan, som man alltid har kunnat göra om man haft otur och inte tagit hand om sig.

[1]Tidningarna fortsätter...

Henrik Almkvist, chefsläkare i Stockholms läns landsting, säger: "*Det här kan innebära dödsfall*" ang. att Tillverkaren ligger efter och inte första vändan i nästa vecka, utan den andra, är *försenad*. Han förtydligar hur allvarligt de ser på det hela: "Vi fick beskedet sent i fredags och är jättebesvikna."

För det första så innebär det *inte* dödsfall, utan att det *kan* innebära det - på samma sätt som att en plan kan störta. För det andra så är det inte förskräckligt eller något sånt, de är bara *jättebesvikna*, knappas en känsla som en förälder till ett barn som dör på grund av uteblivet vaccin skulle använda.

Jonas Vikman, informationschef på Glaxo Smith Kline, förklarar förseningen med detta uttalande: "*Det beror på att kvalitetskontrollen har tagit längre tid än vad vi förutsett*".

Känns ju tryggt. Hur kommer det sig att den tagit längre tid än vad de förutsett? Jag menar om de inte ens kan förutse hur lång tid det tar att kolla något som de själva framställt och fått godkänt, hur skall vi kunna förlita oss på att de kan förutse biverkningar på lång sikt - något som de säger sig veta?

Det är lite som i alla dessa amerikanska filmer där en viktig fråga ställs. Hur många av de i ledningen, bland kvalitetskollarna och de på företaget har själva tagit vaccinet?

Men det är bra att de kollar kvalitén, men det känns som om det är i lite fel ordning - sälj först, kolla sen..

Hela artikel avslutas med att **Göran Stiernstedt**, avdelningschef på Sveriges kommuner och landsting, säger följande: "*Så till de familjer som inte vaccinerat sina barn kan jag bara säga att jag är ledsen*"

Ja men då så, vad bra. Tillverkaren har inte brutit mot några avtal (de där som var hemligstämplade) och läkaren är ledsen om någon skulle behöva dö på grund av detta.

Jag tycker allt verkar upp och ner vända världen - och får inte ihop detta med den oerhörda vikten

och det livsfarliga med pandemin, med läkares om om att de är besvikna och ledsna. I min värld så skulle de vara glödande upprörda, rasande, förbannade och kräva en massa saker...

Fast antingen så är det inte så farligt som man velat måla upp, eller så är det så att läkarna har vaccinerat sig själva först och ser andras dödsfall som *olyckliga* och shit happens, liksom...

Sist men inte minst. Läkarvården och media talar om hur viktigt och farligt allt detta med svininfluensan är. Ändå så publiceras detta först på söndagen. Undrar vad för stora prioriteringar det fanns i nyhetsflödet både i fredags och i lördags?

Kan inte annat än att le åt faktarutan:

Så undviker du att smittas * Undvik nära kontakt med sjuka. * Undvik att röra ögon, näsa och mun. Det finns inga vetenskapliga belägg för att munskydd har någon effekt mot smittspridning. Tvärtom kan det öka risken att man tar sig i ansiktet och blir smittad av virus från fingrarna. * Föräldrar kan försöka låta bli att pussa sjuka barn i ansiktet. * Tvätta händerna noga och använd handsprit. * Sjuka uppmanas att stanna hemma, träffa så få andra som möjligt samt att nysa och hosta i armvecket eller i en engångsnäsduk.

Eh, är det inte så som man *alltid* skall göra när någon är sjuk - oavsett om det är att personen är förkyld, har röda hund eller en vanlig influensan?

Men allt handlar nog egentligen om att det är [2]så här, något som de flesta faktiskt tycker: "*Vad skönt att du ler igen. Skönt att allt är bättre!*".

Det går inte må dåligt och skratta. Det går inte att känna sig nere och göra något kul. Gör man båda sakerna samtidigt så är man frisk.

Det kanske är därför som det verkar sitta så många clowner som läkare och ansvariga för människors hälsa. Får de bara en att skratta så har de löst världskrisen.

Det är inte en röd clownnäsa som de har, de har istället bara doppat ett svintryne i falurödfärg och satt på..

Det kanske är mer än en slump att DN KulturSöndag har en lång artikel och intervju med Clownen Manne Af Klintberg...

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/article6165736.ab>
2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6167852.ab>

scharlakansröda regndroppar (2009-11-22 22:53)

Kollade på Youtube och ville se lite roliga klipp. Kom in på "Funny drunks" och blev bara ledsen istället...

Om gud bestämmer
vad gör djävulen då?
Hur kan gud se allt
om djävulen kan agera?

Jag vet att det säkerligen finns en massa kloka svar på detta, men jag får inte ihop det. Inte efter det lilla som jag vet om religion.

Tror jag får börja läsa lite.

Hur kan människor tacka gud för sina framgångar och anklaga djävulen för alla motgångar? För det första så är det ju så att om allt är förutbestämt eller styrt av guds hand, så är det ju inga problem med vare sig att vinna eller förlora - det är ju någon annan som redan bestämt det. Det blir lite som att skicka med ett tackkort till ens hyresvärd varje gång man betalar hyran. Gulligt, snällt, hängivet, men lite ogenomtänkt och onödigt liksom.

Sen omd et är så att djävulen är den som luras, betyder det att gud är lättlurad i och med att gud inte ser igenom det, eller att gud inte bryr sig om de människor som blir lurade?

Nämnde för någon dag sedan [1]tanken om att ha blivit präst som min mamma bar åt mig förut.

Hade jag blivit det, så hade jag väl varit som en korsning mellan **Bert Karlsson**, **Hans Scheike** och vad heter han, ägaren av porrfilöretaget *Private* som försökte köpa AIK..

fryser tiden igen och gör en ny supersökning och är tillbaka innan någon ens märkt att jag var borta*

(”hmmm... sökningen ”Private xxx buys” ger ”Private xxx guys” och ”Private xxx bajs”... NOT vad jag tänkte mig... Gör ett nytt försök...Så, nu gick det bättre...)

Berth Milton, tänkte jag på - och så jag...

Hmmm.. Det som till en början lät som en spännande och lockande idé, tappade plötsligt något av sin charm.

De kanske inte är präster direkt, utan ser nog sig själva mer som frälsare och det är väl precis där jag skulle landa då jag liksom inte har så mycket tilltro till guda tanken som bibeln bjuder på

Ändå trots detta, så har jag ett stort intresse för det andliga och många av mina favorit artister har en aktiv och stark gudatro.

Känns lite som om jag är det svarta fåret i mitt eget liv, fast om djävulen är så listig att han lyckas lura gud - varför skulle han då göra de misslyckade och jävliga fåren till svarta - *det* är ju jävligt korkat, liksom...

Dessutom så känns det som att djävulen skulle använda mer och starkare färger, då jordfärger är så matta och kyrkan fokuserar ju bara på svart och vitt.

Hmm... Känns som om jag just kom på vart svininfluensan egentligen om ifrån.

Tänk på det en stund.

[youtube 7HSCpwhMXLw]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4460>

One night stands... (2009-11-23 04:07)

Nu är jag förvirrad? Bryr de sig inte om att vi kommer att dö????

Läste ju i Aftonbladet i går om hur höga läkare sa att vi inte kommer att få allt vaccin som vi behöver i tid, barn kommer att dö, att folk inte ens hunnit ringa ambulans innan de dött och nu håller dessutom pandemin på att närma sig sin peek - vi är alltså inte där ännu, det skall bli VÄRRE!

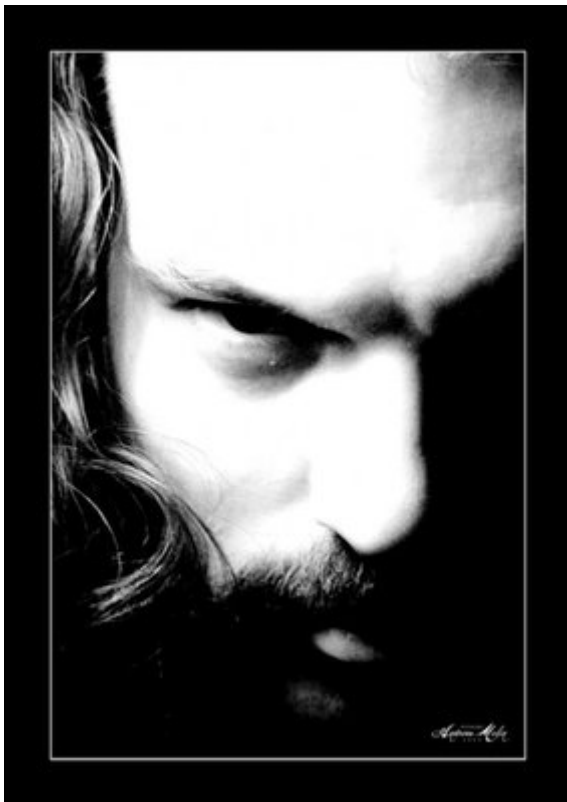
Men vad är det jag läser på DN's första sida då den dimper ner i brevlådan? "Ghezali var i Pakistan för att fira ramadan"?? "Svenska damlaget OS-hopp efter stafettseger"??? "Kyrkan vill stoppa utvisningar"?? "Minskade vårdtider i slutna psykiatrin"??? "Kolverket som spyrt ut mest i Europa"??? "Kontorskris riskerar slå hårt mot banker"?? "Ödesvecka för Zlatan"??? "FP backar från krav på medborgarkurs"??? "Larm om ökad risk för höjda havsnivåer"??? "Krav på fasta bokpriser"??? "Näringslivet tar strid för unga arbetslösa"?? "Söderling ställs mot Nadal"???

Vart tog Svininfluensan vägen? (inte för att Dagens Nyheter har haft den på sitt löp varje dag, och kanske är det så att det inte är dagens nyhet att vi alla skall dö en svår död av svininfluensan, dö skall vi ju alla, liksom...).

Vi får se om alla chefläkare har ett stort uppslag i Aftonbladet när den sen kommer idag och att de har tydliga rubriker om PANIKEN - Det finns inte vaccin ens till alla våra barn och ungdomar och kulmen närmar oss... Nu om någon gång borde ALLA skrika sig hessa, men det känns liksom som att folk har fått annat för sig... Artiklarna om influensan ligger längre och längre bak - även om de fortfarande säljer lösnummer...

Det kanske är precis där det ligger. Det säljer lösnummer. Det är därför en tidning som DN inte behöver göra paniklöpsedlar om det, då deras kunder får tidningen oavsett - medan kvällstidningarna måste få folk att köpa en tidning, och döden är alltid det som säljer bäst... Efter kungahuset och kändisar förstår...

handklar (2009-11-23 09:41)

[1]

Man pratar om bi-sexuella människor. De som gillar både män och kvinnor - men jag kom fram till något tidigare. Jag är bi-levande. Jag dras visserligen enbart till kvinnor men detta handlar inte om min sexualitet, utan mer om mitt inre och mitt yttre. Hur de kontrollerat kan byta plats, att jag har både människa och djur inom mig.

Även om det kan se ut som ett rovdjur - så är det som de allra flesta djuren - den skadar aldrig för nöjesskull, den är ytterst varsam, men samtidigt väldigt djurisk..

Samma människa - samma djur.

[2]

[3]

Hade ett par intressanta tankar under natten.

Jag tror de flesta av dem grundade sig i följande text som jag fick:

Har nog aldrig sett nån som öppnar sig så mycket som du, som lämnar ut sig så, som visar oss sitt liv så öppet. Men som ändå är så svår att tyda, läsa, förstå och lära känna. Du är så ärlig, så trygg, så ljus och mörk. men du är också så mystisk, så egen, så dold. Jag tror det är de som fascinerar mig. Jag känner dig, men ändå inte. Jag ser dig men, inte när jag tittar - utan när jag blundar. Jag hör dig, men inte när jag lyssnar - utan när jag ignorerar det som du säger. Du är en utmaning som jag gillar. Jag förstår dig inte som jag förstått alla andra, du visar mig dig, men du ger mig inte det uppenbara. Du ser mig mer än någon annan sett mig, du förstår mig fast jag inte visar vad jag vill. Tack för att jag fick och får lära känna dig och samtidigt får utforska mig själv.

Det är en fantastisk text. Fick även höra:

du får mig att vilja vara lite bättre. Att lära mig saker. Att utvecklas.

Funderade en del kring mig själv. Mitt problem är att jag aldrig kan ta emot - även de gånger som jag *verkligen* vill. Det är jättejobbigt. Jag kan ibland få sånt som jag verkligen önskat mig, men kan ändå nästan aldrig ta emot det.

Jag har t.o.m. en lista över människor som jag mött genom åren som jag vet har stud-ieskulder och liknande. Jag har en lista med deras namn och kontonummer samt hur mycket det är på.

Min lista har jag för den dagen som jag skulle vinna en miljon eller liknande. Då skall jag betala deras skulder.

Jag har tak över huvudet. Är inte undernörd. Har vänner och lever. Allt annat är bara bonus... Jag *behöver* inte ha det bättre.

Vill någon ge mig en matlåda, så kan jag ta rester efter att vi haft någon middag, om jag varit med och betalt och de redan tagit till sin matlåda - då kan jag ta emot matlådan mot att jag

ger dem något. Annars så kan jag inte ta emot det.

Jag är nog ganska förstörd egentligen. Det är nog därför jag målar med bilder och ord, för att det inte skall synas eller kännas.

Jag tänker varje gång på att folk blir ledsna över att de inte kan/får hjälpa mig, men det bekräftar ju bara bilden jag har av mig - sorg, och besvär... En självuppfyllande profetia liksom.

Problemet är att jag inte ser det som att jag straffar mig själv när jag inte tar emot gåvor, utan att jag ger någon annan möjligheten att få dem.

När det gällde min miljon, så handlar det även om fd. flickvänner eller folk som jag bara haft kontakt med över nätet. Mitt eget banklån hade jag inte tänkt betala av... *Det får ta den tid som det tar.*

Kroppen får ibland en banan eller en smörgås och ibland så ser jag till att äta något ordentligt - det klarar jag mig på någon dag.

För att jag skall kunna ta emot något så måste jag göra eller ge något tillbaka - och det absurda är att det omvända funkar inte. Om JAG ger någon något så kan jag inte ta emot något för det. Har en vän som skulle ge mig en 100 lapp för att jag hade fixat lite saker - jag la den i hans jackfick när han gick, sen har han försökt lämna över den till mig på andra sätt. Det slutade med att han luskade ut mitt konto och satte in pengarna där. Så fort som jag såg det, så satte jag in 200kr på hans och sa - *"För varje försök han fortsätter med så lägger jag på en hundra lapp i min återbetalning"*. Så han gav upp.

Jag är bra på att få folk att ge upp.

"Vet du varför du är förstörd? Vad är det du försöker dölja? Ser du det fastän du blundar? Är det något du kan reparera?"

Ibland vet jag. Men då handlar det ofta bara om ATT jag vet, inte vad hur eller varför. Jag vill inte dölja något, bara att folk inte skall se mig. Tror det är därför som jag är så utelämnade på bloggen, för jag vet att det bästa sättet att dölja något är att lägga det framför folk. Sen om något är trasigt så vill jag inte reparera det. Det är min livlina till barnets frihet - barnen som leker med leksaken som är trasig, barnen som ser ett värde i den ändå, barnen som ser något helt eget i det. Därför vågar jag inte laga mig.

Jag ser mer när jag blunda än vad andra ser när de tittar i dagsljus.

Jag vet att jag är helt blind på vissa saker - på gott och ont. Men det finns saker som jag inte kan se. De är min döda vinkel...

Jag tror de flesta bara stirrar på sina blinda fläckar alt. helt ignorerar dem - folk brukar ofta bara kunna se en sak.

Ang. min självbild så säger jag som pappa säger när någon frågar honom om en tavla: *"Vad är det?"* säger de... Han går fram, tittar noga och nickar, för att gå tillbaka med orden: *"Det var som jag trodde - färg på en duk!"* ;)

Jag behöver inte gilla bilden av mig själv - för oavsett vad jag känner inför den, så är det ju jag. Jag kan bara acceptera att den är så, och försöka lära mig använda mig av det....

I utkanten av mig själv hade jag också några tankar kring om att våga ta kontakt.

Jag tror att det bästa sättet är att gå ut och umgås utan att ha några förväntningar, bara för att ha kul och träffa människor.

Problemet uppstår när det inte är så "bara" att träffa människor för folk. Många kan få tunghäfta, eller bara hitta fel ord. Så istället för att tänka på hur folk uppfattar mig eller vad de skall tro om mig, så brukar jag fokusera på att ge det jag vill ha själv.

Jag lyssnar och ser, väntar och låter människorna som jag umgås med få känna att jag inte bara frågat för att bryta en tystnad, utan för att jag är nyfiken på svaret. Jag lämnar dem inte bara för att det kommer in någon annan - och gör jag det för att det är någon jag inte sett på länge, så kommer jag tillbaka efteråt.

Jag brukar ofta tänka på ögonblicken. De är de man minns. Efter ett förhållande på ett antal år, så kan man behöva ta fram miniräknaren för att räkna ut vilket datum eller dag något var - men sen så finns det de där ögonblicken, de sekunderna - ibland en sekund som varar en hel dag - som man minns. Man minns känslan, dofterna och till och med sina egna tankar vid det tillfället.

Nyanser är viktigt för mig, så det handlar inte bara om att ha kul och ta vad som erbjuds - om man *bara* hade roligt och bara njöt av stunden - *alltid*, så skulle det ju förlora sitt värde. För mig handlar det mer om att våga vara nyfiken, våga lära mig, våga göra fel och att faktiskt också våga vara försiktig, lyhörd och tillbakadragen.

Om livet handlar om att ge och få, så är jag hellre den som ger först istället för att bara vänta på att få något av den som ger.

Ett bra knep att lära sig det på är att börja med dem man känner sig trygg med. Gå fram till dem och säg *hej!* först. Fråga dem något först. Nästa gång så kanske man vågar göra det med någon som man träffade förra gången, men inte känner så bra. Plötsligt så säger man *hej!* av bara farten, till någon man aldrig träffat...

Där kan slutna fester vara en bra plats att starta, samtidigt som det kan vara den värsta platsen... För man vet att alla som är där accepterar och tycker om människor med själformer som går utanför normen. Men det kan ju bli problem om man skulle bli ratad där - jag förstår att man lätt skulle kunna tänka att man t.o.m. är för ful/äcklig/oattraktiv till och med för dem som dras till levande kroppar.

Men tänk istället på att det vore ju fruktansvärt om vem som helst föll för en bara för att man bar det antalet kg som personen gillade, eller hur?

- När man söker någon ute så kan det vara bra att fråga sig själv. "*Varför kommer ingen fram till mig?*" och ställa sig själv den retoriska följd frågan "*Varför går inte jag fram till någon?*". De vanliga svaren hänger nämligen inte ihop. För på den första svarar man ofta: "*För att jag är ointressant*" och på den andra "*För att jag inte vågar*" - tänk om det är så för alla de andra också... Alla de som VILL gå fram till dig, kanske inte heller vågar?

Ta dig själv i handen, och säg "*Hej!*",

nu är jag klar och redo

Möt sedan dig själv...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/natt.jpg>
2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/IMG_P8937.jpg
3. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/IMG_0078.jpg

en enkel lögn (2009-11-23 14:21)

Ibland när jag lyssnar på folk så säger jag att jag vet, att jag förstår och att "Det var ju kul", trots att jag inte tycker det. "Meh, det är ju inte att ljuga!" säger vänner av vänlighet.

Men vad är då att ljuga?

För att veta det, så måste man ju ha koll på sanningen, men sanningen är så olika för oss alla. Den grundar sig på vad vi vet och vad vi har omkring oss. Ljuger man om man säger att något som inte stämmer är sant, bara för att man inte vet att det inte stämmer?

Ljuga... Ju ge... Du ger... Så kan tanken flöda vidare när jag står i duschen. Att ljuga är att ge någon något, att inte låta någon få ta det själv.

Kan det vara så enkelt?

För livet själv (2009-11-23 15:00)

Fick en notifikation på Facebook. Tydligt var min *friend of the day* uppdaterad - jag som aldrig använt mig av den, och tycker det går så mycket emot min personlighet. Hur kan man ha en vän för dagen? Antingen är man vänner, jämt - även om man är ovänner och inte hörs på ett tag - eller så är man inte vänner alls.

Detta fick mig att funderar på människor.

Förstår mig inte på dem. Jag gör det verkligen. Speciellt inte behovet av att vara begränsad, att låsa in sin kreativitet och uttryck - att söka efter något och samtidigt bara kasta bort saker. Är människan så begränsad i sitt liv och tanke att den bara kan gå åt ett håll, att den inte kan stanna upp och se blommorna längs vägen för att den är på väg mot växthuset?

Är det bara det man själv odlar som man skördar?

Tänkte faktiskt samma tanke tidigare idag gällande en äldre kontakt som jag hade. Det var en kontakt som hade sagt att det var mycket då, att kommunikationen skulle vara bristfällig, men att tid skulle komma. Men i sedvanlig ordning så blev det ju aldrig så, annat kom mellan.

Tror att livet är precis så. Alla söker, men ingen vill finna. Alla bara väntar på att bli tagna.

Undertiden så målar man halvfärdiga tavlor och skriver sagor som bara är skuggor av kon-turer. Allt för snabba och snygga sortier utan att man offrat något, och alltid utan förklaring. Har mött det två gånger tidigare själv. Båda gångerna lämnade det ett stort hål i själen, bara för att man inte fick veta.

Vetskap är farligt. Speciellt bakom beslut. *Nu är det som det är*, säger både företagsledning och människor samtidigt som ingen annan än dem vet hur det är. Jag tror att det kan vara just därför. Det är lättare så. Då kan man intala sig själv att man inte sagt eller gjort något, för *det är ju så det är*.

Ärlighet är farligt, även om man ljuger om den. Vi behöver alla våra små rum, men även om innehållet är hemligt, så bör väggarna vara av uppriktighet.

Jag väljer att blotta mig själv jämt. Det är OK att inte hålla med. Det är OK att ha annat i livet. Det är OK.

Men jag blir alltid så trött på att det sägs så lite när folk väl väljer att tala. Jag inser att jag själv talar för mycket. Jag är som ex xxx-rated version av ett inre liv. Det är inte bra att att våga, vilja, tänka och uttrycka det. Skadar det inte andra så skadar det en själv, och man får aldrig reda på varför - det är som att vara ambulanschaufför - eller en vanlig bussförare. Man kör människor hit och dit. Försöker hjälpa dem och sig själv så gott man kan. Men den som alltid bär ansvaret och får stå till svars, utan att få veta mer är föraren...

Jag för mitt liv

och det tar jag ansvar över, därför vill jag jämt veta

Livet för mig

är att tala, känna och se. Döden är avbrottet och tystnaden.

Men jag lär mig samma sak gång på gång, människan finns här, men den lever inte

för livet

bara sig själv.

Efter 10 år... (2009-11-23 18:19)

Min yngsta son, han som kom till mig för tio år sedan, hade skrivit en text i skolan idag...

Känslor Jag känner mig yr Mina känslor räcker inte till Mina känslor rycks ut för att glädje ljuset Jag sträcker ut handen efter känslornas väg och säger "Välkommen åter känslor"

Tycker den är *helt* underbar. Det är fantastiskt att höra honom på det sättet, då det annars är *Fuska.nu* och programmering samt moderatorroller samt regler som kretsar i hans uttrycks värld. Jag slås av vetskapen om att ytan alltid bara är något som ligger över det som finns under.

Ser fram mot en intressant vecka, där jag skall försöka simma lite i hans tankar...

Spelar en roll (2009-11-23 22:51)

[1]

Ta filmerna [2]*Flykten Från New York*, [3]*Kill Bill*, [4]*Crank*, [5]*The Matrix* och sätt ihop dem till något i regi av [6]John Woo och då får man **Gamer** som vi såg ikväll.

[youtube 9ubYTIazskQ]

Det är märkligt med en film som har en story som låter tunn, men sen visar sig kunna bäras så bra - och samtidigt visa på ett djup.

Det var en helt fantastisk *film*, både i filmspråk, bildspråk, tempo och tanke. Det är en actionfilm som ger lite mer, en actionfilm som vågar och kan andas utan att tappa fart, springa utan att stressa och utnyttja det faktum att det en en film.

I veckan hade jag även tänkt att vi skulle se en annan av mina favorit filmer genom åren, men en av mina favorit skådespelare: **Brian Dennehy** i *Silverado*.

[youtube 2DQEJA4tyLg]

Man kanske även skulle se [7]*Tombstone* där Val Kilmer gör en helt fantastisk roll...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/gamer-movie-poster.jpg>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=ckvDo2JHB7o>
3. <http://www.youtube.com/watch?v=-czwy-aVbbU>
4. <http://www.youtube.com/watch?v=uEXs0qdzYhE>
5. <http://www.youtube.com/watch?v=UM5yepZ21pI>
6. <http://www.youtube.com/watch?v=Mnpy4F77zcM>
7. <http://www.youtube.com/watch?v=XTWYKf5hXIg>

En mans son... (2009-11-23 23:43)

[youtube Pdf1Q5 - _uvvg]

Det finns artister som jag aldrig förstått mig på varför folk tycker de är så fantastiska som **Lars Winnerbäck** och **Volbeat**, sen finns det de som jag har svårt i teorin som **DiLeva** och **Thåström**, men gillar varje gång någon spelar en låt, och sen finns det såna artister som jag aldrig tagit mig tid att undersöka.

En av dessa är **Marilyn Manson**, så det var med stor förvåning som jag insåg att det var hans version av *Sweet Dream* som användes i filmen *Gamer* och var så otroligt bra.

Samma sak med hans låt i MTV reklamen, som jag alltid gillat - men inte tagit mig tid att ta reda på vilken låt det är.

[youtube PTETiB5x-Lw]

formen av rörelse (2009-11-24 03:44)

Jag vet inte varför, men är det något som jag kan sjunka in i under flera timmar och bara titta på, så är det typografi och typsnitt - vet inte hur länge jag kan sitta och titta på [1]typsnitt siter eller [2]textart.

Detta är en av mina små favorit siter. Så enkelt med ord och typografi.

- [3]<http://www.wordboner.com>

Satt även och kollade vad man hade för möjligheter att testa nya möbleringar på nätet, utan att behöva flytta soffor mitt i natten bara för att få se hur något ser ut, eller dra armarna ur led för att mäta avstånd som är för långa att mäta, men ändå alltid är för korta om och om igen...

Hittade några intressanta siter...

- [4]<http://www.roomplanner3d.com/roomplanner.html>
- [5]<http://mydeco.com/rooms/planner/>
- [6]<http://plan.3dplanritningar.se/>

1. <http://www.dafont.com/>
2. <http://browse.deviantart.com/digitalart/text/>
3. <http://www.wordboner.com/>
4. <http://www.roomplanner3d.com/roomplanner.html>
5. <http://mydeco.com/rooms/planner/>
6. <http://plan.3dplanritningar.se/>

Ett försvarsval... (2009-11-24 17:22)

[youtube sqxc51AFGQk]

Hade tänk bjuda eftermiddagen på ett skratt och en massa leenden genom att se **Henrik Schyffert's** *The 90's - Ett försvarsval*, en av de där sakerna som jag aldrig kommit mig för att se...

Det var [1]en fantastisk föreställning, tårarna föll flera gånger ordentligt ner för mina kinder - men inte av skratt. De föll tungt och djupt. Den var så stark och sa så mycket på ett helt annat sätt än jag hade förväntat mig. Hans uppväxt påminner inte alls om min, men ändå kan jag känna en sån otrolig sorg när jag hör honom berätta om hans upplevelser...

Känner mig både tom och hur jag svämmar över på en och samma gång. Känner hur jag skulle vilja ha musik som rev mig in och ut, som slet upp mina håll, som sprängde mig inifrån.

[youtube D9bImbzMcrE]

Joan Jett och **Scorio** från **The Furious 5** gjorde den där låten ett par månader innan [2]Run DMC och Areosmith släppte sitt samarbete...

Skickade en note till [3]Tairrie om att jag tyckte att hon skulle göra en nyinspelning med **Scorio** eller [4]Schooly D

[youtube iLPFgcQagm4]

1. http://sv.wikipedia.org/wiki/The_90%27s_-_ett_f%C3%B6rsvarstal

2. <http://www.youtube.com/watch?v=kYnCzHYHCpA>

3. <http://www.youtube.com/watch?v=XeQt0-Dzq2U>

4. <http://www.youtube.com/watch?v=eBVy14BDaWc>

Dockar med mitt liv (2009-11-24 17:32)

Har tankar som är som knutar i magen. Knyter jag upp en så hittar jag en ny inuti den.

Känslorna är som en gigantisk [1]Babushka docka. Jag är som en nickedocka. Leksaken som blev kvar. Den som inte låter eller blinkar. Den som ligger sönderplockad och saknar delar...

[youtube O_7nZHwhAeI]

Knyt upp mig
bind fast mig
gör bara något

1. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Babushka>

drömtidningar (2009-11-25 01:36)

En dröm om tid.

Hade en dröm när jag sov lätt under dagen:

”Jag satt längst bak i en stor turistbuss - den backade. Jag vänder mig om för att se ut genom fönstret och den backar in i en ”gränd”, jag hade någon med mig men vet inte vem - vi var dessutom utomlands... Det fanns fler i bussen än oss... Vet inte vem som körde. Känslan var ganska trygg - men överraskad av att han backade så fort, och jag tänkte mer på att han skulle köra in i räcket, än att jag var rädd för någon riktig olycka. När han stannade så var vi framme vid baksidan av någon som såg ut som typ en köksingång, den låg i ytterkanten av drömbilden. Vi stannade verkligen precis vid räcket. Bakom räcket var det ca en och en halv meter till en tegel väg... Chauffören bromsar in precis innan räcket (utan att det blir en tvärnit)... Gränden är inte lång - det är ett torg innan - det är lite som en ”fack” för bussen att köra in i...”

Det var typ allt i drömmen. Förstod inte varför den hängde kvar även efter det att jag gick upp...

Fick följande förklaring till den: *Någon i familjen styr ditt liv, medvetet eller omedvetet. Det är ingen som är nära dig nu men som ändå har inflytande (det är därför ni sitter på avstånd och du inte ser chauffören). Du parkeras in i en gränd där det till synes är helt stopp (känsla av begränsning och maktlöshet). Men det finns en dörr (en väg ut). Du ser den men går inte igenom den. Just nu..*

Just nu
var en tid
som just
passerade...

som en fallande regndroppe.

I relation till logik (2009-11-25 09:56)

[1]**Vaccinet stoppas i Kanada** Har gett flera patienter allvarliga biverkningar Kanadensiska läkare stoppar ett parti av svininfluensavaccinet på uppmaning av leverantören Glaxo Smith Kline. Vaccinet har gett flera patienter allvarliga biverkningar.

Detta är sånt som hela tiden gjort mig rädd: *"Leverantören Glaxo Smith Kline, som även levererar vaccin till Sverige, säger sig inte veta vad de många biverkningarna beror på."*

De vet inte, men ändå så säger de att vi skall ta det...

Som vanligt är det med skräckblandad förtjusning som man kan läsa kommentarerna. En 48-åring som betar sig som en blind och döv 6 åring - men utan några förstärkta känslor till att förstå något annat: *"Ni vaccinnmotståndare: Jag förutsätter att ni, av rädsla för biverkningar, aldrig tar någon medicin öht inte ens Magnecyl, aldrig har vaccinerat er mot andra sjukdomar eller tänker göra, inte röker, inte dricker, lever hälsosamt..."*

Med bara lite hum om varför folk sätter sig på tvären ang. detta vaccin så skulle man blixtnabbt förstått att det är *detta* vaccin det handlar om, och med tanke på själva artikeln som kommentaren ligger under så borde man ju kunnat göra någon koppling. Men ser och hör man inte, så är det svårt - speciellt om man själv skriker hela tiden... Det handlar liksom inte att man inte heller tar huvudvärkstabletter eller något annat vaccin..

Det handlar om *detta* vaccinet. Inget annat.

En betydligt mer sansad och dessutom intressant kommentar var denna från en 30-åring:

"...professor i miljömedicin Mats Berlin säger att inga barn under 10 år borde få vaccinet, och att han aldrig skulle vaccinera sina egna barnbarn? Han säger även att kvicksilvret kan orsaka skador på hjärnan i barn och foster och bland annat orsaka adhd, autism och annat. Så många som 1/100 barn som vaccineras kan få problem tydligen. Skulle du kunna se dig själv i spegeln efter att ha vaccinerat en 2-åring med att vaccin som inte är ordentligt kliniskt testat och otroligt omdebatterat, om det skulle resultera i att barnet fick problem för livet? Tycker man måste ha lite mer förståelse för folk som inte vaccinerar sig. Upp emot en halv miljon ska tydligen ha haft H1N1 nu i Sverige, två 3 åringar har dött, båda hade allvarliga grundsjukdomar. Sedan är det skvalnet i vaccinet som även det är ytterst omdebatterat. Jag själv är en välutbildad småbarnspappa som verkligen inte tror på några konspirationsteorier.

Med min forskarbakgrund har jag själv tagit reda på så mycket fakta jag kan från källorna själv, inte från media som många besserwissrar. Det finns verkligen skäl för att vara orolig för vaccinet, så man borde ha lite mer förståelse för folk som inte tar det utan hellre riskerar att åka på en influensa med minimal dödlighet. Vi har ju inte flera tusen döda, man kan räkna alla friska som dött på en hand..trots en en beräknad spridning på 460 000.. Sluta slänga ur er dumma kränkande kommentarer, ta vaccinet om ni tycker det är rätt för er, låt andra ta sina egna beslut. Det finns ingen vits med att skylta med sin egen okunnighet och dumhet.”

Sen är det intressant hur det trollas med siffrorna. Folk går ut och säger att endast en av 20.000 har drabbats, fast det var inte riktigt så som siffrorna presenterades. Man hade nämligen förväntat sig att den skulle vara en på 100.000 som skulle drabbas, men nu blev det hela en på 20.000, vilket är oerhört högt. Till och med så högt att företaget *själva* väljer att dra tillbaka det partiet och uppmanar folk i Kanada att inte använda det - men *ändå* så var vi nissar i Sverige som säger att *det* inte är så farligt...

Hej! på dig också...

Tittade in på [2]World Health Organizations rapport.

Där står det att 6.770 personer har dött av svininfluensan - över *hela* världen. Detta är alltså de som dött innan man ens färdigställt vaccinet, i alla länder inklusive Afrika, Syd Amerika och Asien. I Europa så befarar man att totalt 350 personer har dött.

Låt oss titta in på Aids, en sån sjukdom som kan drabba alla ungdomar och vuxna också - utan att folk oftast bryr sig om att skydda sig. Hur ser siffrorna ut där?

Kollar snabbt hos [3]act!onaid:

* Aids dödar 8 000 människor varje dag. * Ytterligare 12 000 människor smittas av hiv varje dag. * Under ett enda år, 2005, dog en miljon människor i aids i Indien Sydafrika och Nigeria - en tredjedel av den globala dödsiffran.

Hittade siffror för att det 1994 enbart i USA dog 2.872 *barn* under 15:år på grund av handeldvapen... 2002 var det 1.203.000 personer som dog i trafiken, och hela 50.000.000, det är 50 miljoner människor, skadades i trafiken under 2002. Tror du att det blivit bättre? - *har du hjälm?*

Men den enklaste och bästa siffran att ta upp och kolla på, speciellt med föräldrar som röker och säger sig tänka på sina barns hälsa i första hand. Lyssna på detta:

WHO visar uppskattningsvis 7,9 miljoner dödsfall i världen på grund av cancer 2007. Detta väntas öka till 11,5 miljoner dödsfall år 2030.

Det var alltså ENBART under 2007. Man kan *aldrig* väga en död mot en annan - däremot så kan man se risken. Under samma år dog 351.000 på grund av alkoholkonsumtion

Ja, 6.770 är större en noll, men 351.000 är betydlig fler, för att inte tala om 7,900.000 är betydligt fler än 6.770 och folk gnäller över att man inte får röka på klubbar längre samt man köper ut till ungdomar... Logik någon?

Så när du pratar om Svininfluensan och hur farlig den är, att det är varje människas ansvar att skydda sig själv och andra mot den, har du tänkt på någon av följande frågeställningar då också: Hur många är det som dör i cancer, alkoholrelaterade sjukdomar eller av misshandel *varje dag* och vi bara rycker på axeln? Hur många dör av *svält*?

Eller är det inte så att det *inte* handlar om en pandemi, om respekt och ansvar mot andra - utan bara det faktum att du plötsligt blev rädd att någon du kände faktiskt skulle kunna dö, och det faktum att du läser utan att tänka efter?

[youtube IFcnneAqnTM]

Tidigare tankar på bloggen om Svininfluensan/H1N1

- [4]One night stands...
- [5]Tillplattad clownnäsa...
- [6]Den ända sanningen
- [7]Panikdemin
- [8]Åtta människor är mindre än sju vaccin
- [9]Det var en gång en fågel, en ko och ett svin...
- [10]Att läsa vad som skrivs
- [11]Svinpanik
- [12]Vakta över sin...

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/article6182086.ab>
2. http://www.who.int/csr/don/2009_11_20a/en/index.html
3. http://www.actionaid.se/omraden/hivaid/aids_i_siffror/
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4525>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4507>
6. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4482>
7. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4328>
8. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4310>
9. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4280>
10. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4265>
11. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4245>
12. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4243>

Livsfontän (2009-11-25 10:38)

Tror detta blir kvällens film, den känns verkligen som den kommer att tilltala mig på alla plan...

*Spanning over one thousand years, and three parallel stories,
The Fountain is a story of love, death, spirituality,
and the fragility of our existence in this world.*

[youtube d5ra6w8T0RE]

*I'm sorry father,
for you there is only death.
But our destiny is life!*

Mellan skillnad (2009-11-26 02:09)

DN skriver: I Indien har 396 indier dött under pandemiens första fyra månader. Dött i svininfluensa. Samtidigt dör omkring en miljon Indiska spädbarn av undernäring varje år. Drygt 900.000 dör i Malaria. Över 500.000 på grund av luftföroreningar och 400.000 av

tuberkulos. Vid en jämförelse är upphetsningen över de tre om dagen som dött av svininfluensa rätt överdriven

Pappa skickade mig ovanstående.

Håller med honom fullständigt och tänker på alla dessa människor i Sverige som skriker och skränar om *ansvar*, *skyldighet* och *omtanke*. Undrar om de kommer att sätta in ens en krona till barnen i Indien, eller något liknande, och gör det idag - hur är det nästa månad - för inget lär ändra sig av att de hjälper till under en eller två månader - arbetet för att rädda de människorna tar betydligt längre tid.

Eller är det så att det är skillnad på döda barn och döda barn?

änglafjädrar (2009-11-26 02:38)

[youtube ZGtUPYYwLYQ]

Funderade kring detta med ansvar. Ansvaret för ens eget liv, för andras liv och för gemensamt liv. Döden kom upp i flera olika tankestråk i natt.

Dels så är det ett år sedan **Calles** fruktansvärda bortgång, och det gör bara så ont att tänka på det, att jag just nu i natt undviker det - men jag skall återkomma privat till den mest fantastiska av alla änglabarns familjer. **Minna**, hennes man och deras kvarvarande barn. En helt makalöst fantastisk familj. Så starka, så otroligt underbara att orden aldrig är tillräckliga... Någonstans där kan jag ibland tro att det är därför som deras son fick sina vingar - för att man skall kunna plocka ner alla underbara ord om dem...

Men jag tänkte även på detta med självmord. Vid ett tillfälle under mitt liv så har jag själv haft såna tankar, något som tog mig helt på sängen, då jag *aldrig* trodde att *jag* skulle kunna tänka så. Det tog mig helt på sängen och gav mig ytterligare ett perspektiv på livet och dess kraft. Oavsett om jag hade tvingat någon att binda fast mig vid spåret och jag hade betalt någon annan för att tvinga samma person att köra tåget över mig, så hade det varit *mitt* val. Mitt ansvar. Ingen annans.

Jag kan aldrig säga att någon tvingar mig till det eller att jag gör det för deras skull. Det är jag som styr det. det är en av de få saker som man själv styr i livet. Sen kan det vara så jobbigt att man känner att det är enda lösningen, men hur fruktansvärt det än är - så är det inte någon annans ansvar eller fel. Man kan själv tycka att man skulle sett, man skulle förstått och man skulle gjort något. Men hur skulle man? Antingen så har någon ropat varg för många gånger, eller så såg man det aldrig. Eller så fanns inte möjligheten där, hur mycket man själv ångrar sina egna val - om att man kanske inte skulle sagt att man inte hade tid. Men det är livet. Vi kan inte gå omkring och vara livrädda för varandra - vi kan inte styra andras liv med vårt eget.

Det var som jag läste i en statusrad på FB idag: "Om en person är snäll mot dig, men inte mot kyparen, så är det ingen snäll person". Ett självmordshot har inget med mottagarens okänslighet eller kyla utan enbart med den personen som yttrar det och dennes rädsla, osäkerhet och problem. Problemet uppstår då man inte säger något. Då har det gått långt. Jag sa inget. Men jag hade folk som såg det ändå. jag hade tur. Det var bara tur. Inget annat än tur.

Under kvällen har jag funderat på detta med självmordshot. Om någon säger till dig att de skall ta livet av sig på grund av dig. Vad säger det egentligen och vad betyder det.

I en missriktad och ofokuserad tanke så handlar det ofta om ett känslöbevis från den som

säger det, men resultatet blir ju ett bevis på frånvaro av känsla. Om man har känslor för någon och tar livet av sig, hur mycket bryr man sig egentligen då? Man orkar ju inte ens vänta eller leva med det - vilket skulle vara det största beviset... *"Se hur dåligt jag mår, se hur mitt hjärta och själ blöder, men se hur mycket mina känslor till dig gör att jag står ut med"*. Ett självmordshot är lite som när barnen bråkar och man säger: *"Gör du så, så får du inget lördagsgodis"* och de svarar *"Jaha, men då tar jag inget lördagsgodis"* - de tror att de skadar/sårar en genom att säga så - men det är bara dem själva som det drabbar. Skulle hoppa framför en buss, lägga sig på ett spår, ta tabletter, skära upp vristen - så skulle han aldrig kunna ångra sig eller göra något bättre. De som är kvar skulle sörja ett tag, kanske för resten av livet - men ändå gå vidare... Som **Minna**, som **Tinas** alla vänner och barn. Livet går vidare.

Men det finns också en annan sida av döden. Man säger att *"Du är död för mig"* och man dödar andra människobilder. Man säger, om du är vän med denna så är du inte vän med mig. Du får känna den och den, men denna får du inte känna. Detta är mina vänner, detta är dina vänner. Det är märkligt när andra går in och bara blir vänner med ens egna vänner, utan att de har någon kontaktpunkt - men att hindra dem från det, vore ju ännu märkligare.

Vänner är inte ägodelar och inget som hänger ihop med andra människor. en vän är en vän. Punkt. Varifrån och genom vem spelar ingen roll. Det är liksom inte så att man kan ringa upp någon och säga. *"Du, den där killen som jag introducerade dig för hemma på min fest för 3 år sedan. Det är ju min vän och du har inte betalat hyran för honom denna månad, så du får inte ha kvar honom - och dessutom är det så att jag inte längre än vän med honom - så du får stryka honom från din lista"*... Blir liksom lite dumt. Fast det är ganska vanligt att folk agerar så.

Men *mina vänner än dina vänner* det lärde jag mig under familjejazzen på söndagarna på Mosebacke när jag var liten.

Vissa kunskaper som man lär sig som liten, går inte ur tiden, bara för att människor gör det. Vissa kunskaper är som fjädrar från änglarnas vingar. De fjädrarna som vi skall doppa i bläcket och föra vidare till våra barn.

Du är värdefull, för att du är du - ingen annan än du styr över dig, och med det kommer inte bara en otrolig frihet utan även ett enormt ansvar. Det är också ditt. Men om du bär ditt, och jag bär mitt, sida vid sida, så blir vi som snöskor... Vi jämnar ut trycket och gör det lättare för oss att bära vår egen tyngd, utan att lägga den på någon annan...

Det är mina ord
som jag skriver
med änglafjädrar

till mina barn

Dina ord är ok
oavsett om de säger
orden av ett

ja eller ett nej

Det är *dina* ord

Att ha mage.. (2009-11-26 12:15)

Med länken [1] Djupast urringning vinner? *Kate Hudson satsar lågt, lågt.* visar sedan **Nina Johansson**(?) på *Sofis Mode* i **Aftonbladet** nedanstående bild följt av denna mode kommentar: ”*Kate Hudson ger urringningen ett nytt ansikte. Ända ner på magen går den, vågat läckert eller löjligt fult?*”

[2]

För det första så finns det inga bilder på andra som ”tävlar” i djupa urringningar, för det andra så är väl knappast urringningen uppseendeväckande djup, och för det tredje så vet vi visserligen att folk i dag har en skev kroppsuppfattning, för att säga att den går *ända ner* på magen känns lite som en överdrift..

Här kan man se några urringningar som går ner på magen, åtminstone där jag lärt mig att *på magen* är...

[3]

1. <http://www.aftonbladet.se/sofismode/article6179777.ab>
2. <http://www.aftonbladet.se/sofismode/article6179777.ab>
3. <http://kandisnytt.msn.se/index.cfm?objectid=40058&imagenr=1>

Grega ner sig... (2009-11-26 14:14)

[youtube hEsRDMMR _jNY]

*Jag står på två ben.
Jag tycker att han är skitbra, den där Andreas alltså
men å andra sidan så
Tycker jag att det är ganska trist, nästan som gega
fast det är inte trist
och han heter faktiskt Grega*

[youtube unne3JBRrIU]

Vaknar med värme (2009-11-26 17:15)

La mig sent, men efter att barnen åkt, så kunde jag sova vidare.. Totalt 10 timmars sömn.

Men drömmarna är underliga. De hänger dessutom kvar.

En dröm handlade om mina fötter, och hur det beundrades(?). Mycket märkligt. De var tydeligen i drömmen och enligt de andra snyggt stora, vackert glansiga samt underbart svarta(?)

En annan dröm handlade om att jag var borta igen. Men istället för att äta vitaminer så insåg jag att jag hade kastat i mig sömntabletter istället. Eller jag var osäker på om det var det, jag hade hela munnen full och spottade ut dem, men fick aldrig ut alla...

Pratade dessutom om att vakna upp med en vän. Min tanke var: Att vakna ur en dröm är alltid tungt, men lättande - oavsett om det är en mardröm eller en fantastisk dröm. Verkligheten

rymmer också dem båda, men skillnaden är att i verkligheten så är man aldrig ensam - även om det ibland kan kännas så.

Har vänner som gör sitt bästa för att vakna och klä sig i vackra kläder, så att ingen skall se hur de känner. Men de ser inte att tyger är genomskinligt för ögon som ser - deras själ syns mellan stygnen som glittret på den kommande julgranen.

Vi måste alla växa med våra tårar, därav så gråter vi när vi lär oss något - inte för att vi skall komma ihåg det till nästa gång, utan för att vi skall växa för stunden. En känsla som inte är stark, är som att måla med torkad färg... Känslans väsen är att vara stark - hur skall den annars kunna synas bland alla intryck och tankar?

Jag krashar också alltid hårt, många gånger om, det är nog därför som jag verkar varm - för elden från vraket hinner aldrig slockna.

Snösol (2009-11-26 18:27)

Har du sett sommar solen över en vinter äng?

Det har jag. För när jag ser solen, så vet jag att den samtidigt lysser på både snö, vatten och gräs. Solen lyser inte enbart för mig, den finns inte bara där jag står. Den går inte upp med mig, den sänker sig inte för mig.

Den lyser på samma sätt som jag försöker leva.

bara för att den kan

Ljudet som ingen hör (2009-11-26 18:42)

"Min mage var så hungrig att den åt upp mitt ljud"

Jag älskar min äldsta sons tankar och hur de låter då han delar med sig av dem.

Nu har jag diskat och fixat pasta penne som är hans favorit rätt, med brieost, vitlök, nötter och en massa andra saker. Sen ser vi nog Magnus Betnér eller filmen Moon efter maten.

[youtube twuScTcDP _Q]

Vinterblomma (2009-11-27 02:36)

En dag, så skall jag och mina barn ta med oss en blomma och ge till en busschaufför eller spärrvakt...

Bara för att det skulle kännas så bra.

Vi blev inspirerade av en tanke från Magnus Betner där han talade om en föreställning som han hade haft på en teater och blivit överraskad av att de lämnade över en blomma efteråt till honom på scen. Så som man brukar göra på teatern, men han har bett dem sluta med det - för att det kändes så konstigt att han betalar dem för att få hyra teatern, och sen så ger de honom en blomma för det (visserligen så kan man numera kanske tolka in en annan tanke i den tacksamheten, då teatrarne har det så svårt). Magnus ställde frågan: "När gav du busschauffören en blomma sist?" som tack för att du fick resa med...

Då fick vi tanken om att faktiskt göra det. Tänk om du under en dag skulle ge alla du mötte

i olika ärenden en liten enkel blomma och säga ”*Tack för det arbete som du gör*”. Personen på sjukhuset, personen i kassan på Willys, personen på bussen - inte nog med att man förhoppningsvis skulle göra deras dag ljusare, man skulle även för sig själv och för alla som såg, byta igenom skynket som gör att vi inte ser dem som en person, utan bara som den som skall ge oss service för att vi betalt dem.

Tänker på det gamla uttrycket: ”*Dance nigger!*” där man kastade ett mynt åt dem och förväntade dem att dansa. Ingen gör så numera... Tror man, men är det inte på något plan, egentligen precis vad vi gör när vi med en sur min snäser av busschauffören eller sjuksystemen bara för att de inte gör så som vi vill eller vad som passar oss just då?

”Wake the Sin” (2009-11-27 09:21)

Kan inte låta bli att låta tanken från [1]I relation till logik och [2]Mellan skillnad rulla vidare när jag läser:

Årets influensa väntas ge värre sjukdom och fler dödsfall

- stora vinster med att vaccinera fler i riskgrupperna

Så?

Kom med något nytt!

Sant, det är inget nytt. Det är [3]en rubrik och artikel från **2008**, dvs förra året....!

Vaccinerade du dig då mot influensan? Tog du ditt ansvar som du säger är så viktigt idag, eller tänkte du inte på dem då, eller drabbades inte du av influensan då, så...

Tänk efter lite...

Men låt oss citera **Torbjörn Norén** som är överläkare på infektionskliniken vid Universitetssjukhuset i Örebro ur artikeln:

- Det handlar inte bara om att skydda sig mot själva influensan, utan minst lika mycket om att undvika följsjukdomar och sjukfrånvaro som influensan kan leda till. Det kan vara nedsatt immunförsvar, antibiotikabehandling och allmänt sämre hälsa. I fjol rapporterades 800-1000 dödsfall relaterade till sviter av influensan, berättar Torbjörn Norén.

I fjol syftar på **2007**. Intressant eller hur? Hur många dödsfall har vi nu enligt media, är vi uppe i 12 stycken?

- Vaccination ger en skyddseffekt på 70-80 procent. Skyddseffekten sjunker med åldern, och i gruppen 60-70 år kan den vara ner i 50 procent. Då kan man förstås smittas, men vaccination gör ändå nytta eftersom den som är vaccinerade får en mildare form av influensan, säger Torbjörn Norén.

Detta är intressant när man ser på att de tre av de fyra senaste dödsfallen har varit personer 79+ (de var 79, 92 och 94 år - med samtidig annan kronisk sjukdom.), för att överdriva lite så hade de nog legat i riskzonen för ett dödsfall av en kraftig nysning eller upphetsning ändå...

Läser på **Läkemedelsverkets** sida en [4]sammanställning av inrapporterade biverkningar av Pandemrix fram till 20 november, där de bl.a. skriver: ”*Totalt har Läkemedelsverket fått cirka 1000*

biverkningsrapporter från sjukvården och cirka 1300 från konsumenter.”

Reaktionerna har inträffat i nära anslutning till vaccination med Pandemrix, och enligt en biverkningsrapport som inkommit från sjukvården och som rör allergiska reaktioner, så har följande fall som sjukvården räknat som *allvarliga* inkommit - efter att man tagit vaccinet:

Allergisk reaktion: 15 Anafylaktisk reaktion: 20 Anafylaktisk chock: 2 Angioödem: 9 Munhåle och svalg svullnad: 10 Urticaria: 8 Utslag - exantem: 3 Flush: 2 Klåda: 1 Astma - förvärrad: 5 Andningsbesvär: 13 Total: 88

Detta är alltså 88 *allvarliga* allergiska reaktion av vaccinet *enligt sjukvården*.

Även neurologiska reaktioner och biverkningar har rapporterats och 56 av dem har bedömts som allvarliga. Reaktionerna har inträffat i direkt anslutning till vaccinationen eller inom några timmar. Det finns även tre fall av stroke...

Fram till den 20 november har 28 rapporter med allvarliga reaktioner i samband med vaccinet inkommit från sjukvården gällande barn. De två allvarliga fall som rapporterats för barn under 3 år:

- En flicka som dagen efter vaccinationen fick kräkningar upp till 20 ggr/dag och inlades på sjukhus. Flickan har tillfrisknat
- En pojke med insulinbehandlad diabetes som två dagar efter vaccinationen var svårkontaktbar. Lågt blodsockervärde noterades. Pojken är återställd

- *Undrar hur de tar det nästa år, då de måste vaccineras igen, eller vid en andra spruta?*

Hos 4 kvinnor har missfall inträffat i anslutning till vaccination med Pandemrix. Hos ytterligare en kvinna konstaterades två dagar efter vaccinationen intrauterin fosterdöd i v 24.

Denna var också lite intressant att läsa, inte för att det heller är något nytt och det är lite för konspiratoriskt för mitt tycke: [5]WHO:s rådgivare får betalt av läkemedelsindustrin

När man pratar om synd i dag, så menar man på närhet och känslor mellan människor, men om vi någonsin kommer att straffas för någon synd av någon, så lär det vara en annan synd...

Eller vad tror du?

[youtube Lg8Oq _Sd3Bw]

*"...I'll give ya a dose
But it'll never come close
To the rage built up inside of me
Fist in the air, in the land of hypocrisy
Movements come and movements go
Leaders speak, movements cease
When their heads are flown
'Cause all these punks
Got bullets in their heads
Departments of police, the judges, the feds
Networks at work, keepin' people calm*

*You know they went after King
When he spoke out on Vietnam
He turned the power to the have-nots
And then came the shot..."*

[youtube BIT8xgHdMEM]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4558>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4567>

3. <http://www.mynewsdesk.com/se/view/pressrelease/aarets-influensa-vaentas-ge-vaerre-sjukdom-och-fler-fler-doesdsfall-stora-vinster-med-att-vaccinera-fler-i-riskgrupper>

4. <http://www.lakemedelsverket.se/Alla-nyheter/NYHETER-2009/Sammanstallning-av-inrapporterade-biverkningar-av-Pandemrix-fram-till-20-november/>

5. <http://www.epochtimes.se/articles/2009/11/21/18172.html>

Vårtid (2009-11-28 02:36)

Vår tid är alltid nu det är bara vi som inte är i vår tid

[youtube mHJjESkbrHo]

Att tälja båtar (2009-11-28 02:46)

How far are we gonna take this, Da?

The question is not how far. The question is, do you possess the constitution, the depth of faith, to go as far is as needed?

[youtube lu0I2eWe _dY]

Såg filmen **Boondock Saints** av regisören **Troy Duffy** från 1999 med barnen. Underbara roller av **Sean Patrick Flanery**, **Norman Reedus** och **Willem Dafoe**. Uppföljaren av samma regissör - hans andra film, och samma skådespelare - kommer i år, tio år senare.

Filmen kanske inte var den bästa i [1]språkbruk för barnen, men vi hade ett otroligt intressant samtal efter filmen. Är det OK att döda? När, vem och varför? Vem avgör det och ger någon den rätten.

Vi pratade om om jag eller deras mamma blev dödad, skulle de hämnas mig och döda den då... *Jo...* det skulle de göra... Men, sa jag, om den som mördade mig hade två barn - också en kille på 10 och 12 år. Skulle de få mördade den av mina söner som dödade deras förälder? Och tänk om de tänkte så som att de själva skulle få leva med sorgen av sin döda förälder resten av sitt liv, och att de därför inte dödade den av mina pojkar som dödade deras förälder, utan den andre - så att han som hade gjort det skulle få leva med sorgen och smärtan resten av sitt liv.

Vart tar det stopp. Vem "stannar" och när är det OK att döda någon?

Vi pratade också om hur saker kan vara många olika saker. En kniv kan man bre smör med, man kan tälja båtar (som om något barn av idag fattar vad det är?) och så vidare... Men ett skjutvapen kan endast mörda och döda. Det kan aldrig vara ett "försvar". "*Men, jo, om man skjuter dem i benen*" sa en av barnen. Jag frågade då hur de skulle kunna sikta och träffa ett smalt rörande ben som kom emot dem i full fart om de var så oberedda på det att de inte skulle hinna fly, söka skydd eller ropa på hjälp. Om någon kommer emot dem och de är rädda, så siktar man instinktivt på största möjliga yta...

Sen pratade vi om gud.

Fick han bestämma det?

Magnus Betner hade talat om hur gud skapade jorden på ett par dagar, men behövde hjälp av människorna för att döda ett par killar i ett annat land. Samma sak med paradiset. De som trodde på gud, tror på paradiset med sjöar av mjölk och honung, frid och lycka samt alla ens vänner när de dör - ändå så går de upp kvart i fem på morgonen för att köra buss i 20 år....

Men å andra sidan tänkte vi så som att om det var så att gud fanns och att han hade skapat oss, samt att han hade paradiset - så var ju jorden som livets livmoder och precis som människan måste ta ansvar för livet som det skapar genom kondom eller aborter, så kunde han också ta bort oss genom aborter då vi bara var foster som väntade på att födas in i paradiset.

Därför var inte kopplingen mellan död, gud och djävulen så lång. Jag tog åter min tes om att om det finns en djävul. Hur kommer det sig att man å ena sidan säger att han är så falsk, så farlig, så lurig - men sen är det så lätt att se honom på grund av allt ont han gör och alla fel. Hade jag varit gud och djävul, så hade jag sett det så här. Gud skapar människan och ger oss en hjärna att tänka med. Djävulen skapar en bok som vi måste följa, han utser människor som skall säga vad som är rätt och fel till oss, han låter oss inte ha någon annan gud än honom, han låser in tron på honom innan kyrkans väggar istället för att ha det ute i den storslagna naturen, och han talar om ett himmelrike som vi kommer till när vi dör samt att han förlåter oss för våra synder (så att vi kan göra om dem). För *mig* så är det så klockrent.

Det är djävulsk smart samtidigt som gud får de som vågat tänka själva, de som har använt allt det som han gett dem, liksom...

Om mina barn älskar mig, och kan döda för mig - hur kan vi säga att det är fult eller dumt att döda av någon annan som gör det för sin kärlek för någon annan?

Vi kom fram till att ett slag eller ett dödande ALLTID var ett slag eller dödande, oavsett vad man ansåg sig ha för rätt att göra det.

Kommer du fram till något annat?

[youtube JKzM8xsQ5-U]

Now you will receive us. We do not ask for your poor, or your hungry. We do not want your tired and sick. It is your corrupt we claim. It is your evil that will be sought by us. With every breath we shall hunt them down. Each day, we will spill their blood till it rains down from the skies. Do not kill, do not rape, do not steal, these are principles which every man of every faith can embrace. These are not polite suggestions, these are codes of behavior and those of you that ignore them will pay the dearest cost. There are varying degrees of evil, we urge you lesser forms of filth not to push the bounds and cross over, into true corruption, into our domain. For if you do, one day you will look behind you and you will see we three. And on that day, you will reap it. And we will send you to whatever god you wish. And shepherds we shall be, for Thee, my Lord, for Thee. Power hath descended forth from Thy hand, that our feet may swiftly carry out Thy command. So we shall flow a river forth to Thee, and teeming with souls shall it ever be. In nomine Patri. Et Fili. Spiritus Sancti.

Å vuxna människor.. (2009-11-28 03:28)

Var på nätet idag efter att vi hade pratat och tittat på filmen. Tittade in på ett forum och deras variant av chat. Detta är ett ställe för vuxna människor. Människor som röstar och har ansvar för barn. Människor som jobbar med andra människor och kan skillnaden mellan rätt och fel. Det är inga lösdrivande ungdomar som saknar regler eller något sånt...

Men när jag kliver in, så hamnar jag mitt i något som skrämmer mig - då jag känner några av de som är med, mött någon annan. Ord är alltid ord, spelar ingen roll om det är på internet eller i verkligheten. Ord gör lika ont oavsett - men man kan ofta som vuxen välja att värja sig mot dem lättare på nätet. Men här börjar något som vanligt tupp tjafs mellan ett par personer för att eskalera till hot och verkliga ord och verkliga gärningar.

Och ingen säger något.

Eller jo, man säger att man bara skall ignorera och prata om annat istället.

Någonstans så kändes det som en återkoppling till precis det som jag hade pratat med barnen om bara en kort stund innan...

Här är en editerad logg över vad som hände (har tagit bort inlägg som inte rörde detta):

vuxna människor utan vapen

Har tagit bort alla namn och andra hänvisningar, då detta inte handlar om individer som gör fel, för har man gjort fel så kan man alltid försöka ändra det...

B81: EM: Ja du har en negativ ton vilket drar ner stämningen lite på planket... var glad och ha kul istället... EM: Nejdå B81, det finns betydligt värre o bara för att din HB69 inte gillar mig så behöver du inte bli bitsk :) PUSS. MC: vad vore planket utan min underbara söta vackra EM <3 mer EM på planket ! B81: EM: Det har inget med vad hon anser om andra att göra.. JAG tycker at du verkar negativ och jag gillar inte negativa människor då de är enorma energibovar... Kan man inte vara positiv i ett forum eller på ett plank har man inget vid datorn att göra tycker jag MC: B81: att dra upp en sådan sak öppet på planket tyder på på en mängd saker, lite osmidigt sagt med för de första o för de andra tar man sådant via privata mail o inte öppet o i ett försök att "förnedra" så ta dina åsikter and shut it, eller avvik ! EM: Men raring B81, det är inte lätt för alla o se ironi o skämt men jag har funnits här långt innan dig o lär finnas här långt efter dig oxå så :) Nä. MC: B81: just nu är du den negativa och energiboven, så why dont you make like the tree and bug off. KL: B81: Asså du måste ha en eller två skruvar lösa, vart ser du och hör negativa saker? Kanske dags att gå till öronläkare och optiker eller något? B81: EM: tid på internet spelar ingen roll man kan bete sig som folk ändå, du med din "erfarenhet" borde ju veta bättre än att va negativ... B81: B81: du kan ju välja att inte läsa det EM skriver med eller hur ditt rikspucko. B81: KL: Sorry jag pratar inte med personer eller föremål som luktar bajs.... Byt sand... EM: B81, eller så handlar det om att jag skiter i dom som inte kan hantera hur jag skriver? Nåt du borde testa :) Puss. MC: B81: skaffa två punkulor och skaffa en presentationsbild först, sedan kan du öppna kakburken. B81: MC: ditt nick passar dig... Klart att jag kan välja vad jag läser men man kan ju även välja att säga till mär man inte är nöjd med något... EM: Popcorn moment! <3 KL: B81: Du kanske skulle ta och titta om i din egen lilla kula och se efter, men om du nu lider av något som gör att du inte kan ta ironi och humor på rätt så förstår jag om du

lider av det. EA: Håller med B81 där Du ser faktiskt ut som ett Psykfall MC! MC: B81: vad mitt nick betyder eller inte betyder är irrelevant, du tar till små saker i ren desperation vilket tyder på du befinner dig i en pressad situation, i detta fall en situation du kommer förlora. Som sagt man tar vissa saker i privata mail. Lär dig lite hyffs sedan e du välkommen tillbaka fegis. B81: MC: Även du kan välk erkänna att det är roligare om man har kul och trevligt tillsammans istället för att sjunka ner i din sandlåda, att du kallar mig för saker ser jag bara som ett tecken på att du saknar verbal förmåga och ett vettigt ordförråd, jag rekommenderar att du inhandlar en ordbok så du slipper ta till barnsliga saker som du gör nu EM: EA, och de flesta anser att du ser ut och agerar som en riksnörd, men inget vi kör upp i ditt fula fejs särskilt ofta så nu ber du MC om ursäkt. MC: B81: sedan tycker jag för övrigt du är en riktigt dryg liten f**** just nu. EA: MC = Mental vård = jag e utbildad mentalskötare = nick relaterat till mitt FD yrke. Sedan tänker ja inte vidare kommentera öppet men om jag nu ska säga något så hoppa glasögonen, hoppa moderat fjanteriet, sluta sjunga karaoke o lägga upp på youtube o fjolla runt som en 100 %ig nörd. B81: MC: Jag är inte i en pressad situation.. skulle jag bli pressad av att ett antal personer förstör för alla som vill ha kul??? HO: RFan lägg ner grälet. Hur gamla är ni, 14 år? MC: B81: du kära negativa infantila medmänniska jag innehar ett ganska så stort ordförråd och en enorm kunskap om mkt och mer därtill. Sedan att jag väljer aktivt att korta ner de hela till mer grova hårddragna meningar är självvalt. Tycker nu du skall vara tyst. B81: EM: Jag tänker inte be någon om ursäkt, det jag skriver är min åsikt och den kan INGEN ta ifrån mig EA: MC jag skulle vilja ge dig en feting på truten men avstår för jag slår inte barn! MC: EA: som sagt, du kanske inte ska kasta steni glashus. Då du ser ut som en potta skit bokstavligen. MC: EA: du får två gratis slag =) sedan e det min tur, kan gå runt hörnet in i en gränd efter nästa site fest =) EM: B81 jag bad inte dig att be om ursäkt, jag sa till EA att han ska be om ursäkt. Mig veterligen är ni inte samma person. MC: EA: glöm inte bort detta, bjuder du upp till dans så bör du kunna dansa. EA: Och du som ett as MC Seriöst jag får dåliga vibbar när jag ser ditt fula fejs! MC: EA: eller så kan du dra iväg o spela lite moderat bandy B81: MC: Du , jag tycker synd om dig... Hoppas att du växer upp och inser det själv innan det är för sent för dig.. Våld löser inget det borde tom du veta EM: Hmm...ja alltså...att snacka utseenden känns lite absurt för dig EA... EA: Jag tänker F-n inte dra förens du gör det MC! MC: EA: heter jag utstrålar manlighet och ser förbannat bra ut. du ser mig som ett hot då du vet du inte har en chans i världen på dem tjejer som jag har chans på. Nu har jag dock gjort ett aktivt val att enbart hålla mig till sötisen EM. så sucks to be you EA. Men som sagt nästa site fest du+jag en liten gränd nära festen du får två frislag its on the house. sedan kör vi, är det en deal. så lägger vi ner för tillfället ? =) B81: EM: Låt dem bråka ifred... är du bara ute efter att få igång bråk eller ? F462: Vill bara säga att det är jävligt trist när folk hackar på andras utseende... det är lågt, spelar ingen roll vem som säger det till vem.. Jag gillar inte sånt.. jag drar för ikväll.. Hoppas att ni kommer till nån slags "vapenvila" ska tjöta lite i telefonen istället.. EA: Och Dig kommenterar jag inte ens EM! EA: Du ser ut som ett as MC! Ett riktigt jävla as som den du är! MC: B81: Du goa medmänniska det var EA som drog upp vålds delen. då jag tränar mma och innan mma tränar jiu-jitsu i 8år så undviker ja bråk till den punkt att de mer eller mindre ska till nödvärn. Men om EA nu känner dessa extrema känslor så kan jag bjuda på två frislag så han får ur det ur sitt system. MC: EA: naw lilla gubben då =) *klappa på flinten* EA: Slår inte barn som sagt! Mentalfall EM: EA trodde faktiskt inte en sån som du skulle racka på andras utseenden? Ska bli intressant o se vad Admin & Moderatoren anser om detta sen :) B81, lägg dig inte i :) EA: Ja dom borde stänga av missa medlemmar här! MC: EA: Låter mer som en dålig ursäkt. men fair enough. Öppna inte flabben fullt så mkt nästa gång isf. B81: MC: Om det var EA som började med våldsdelen kan ju du föregå med gott exempel... Och att du sysslar med mma och liknande har ingen betydelse i frågan. MMA är för fjantar som inte vågar visa känslor ! EM: EA, ja det borde dom göra :) Jag har mina rekommendationer. B81: EM: Klart att jag lägger mig i när ni 2 hoppar på en medlem... FEGA är vad ni är ! EA: Som sagt är god vän med båda så vi får väl se resultatet :D MC: B81: MMA om något är väl ändå inte för fjantar, man vissar sportslighet, man visar god disciplin, man visar respekt

och ödmjukhet. förutom under själva matchen. Men smaken e som baken... Sedan angående EA delen så tycker jag man inte ska dra upp en sådan sak såvidare man inte tänkt att göra någonting utav det annat än att dra världens i särklass lamaste ursäkt. ja tänker inte diskutera vidare detta här utan om någon utav er (B81 och EA) vill mig något så hänvisar jag vänligt men bestämt EM: B81, tror du att man sitter o tittar på om nån så pinsam varelse som EA lägger sig i o direkt gör personangrepp på en av Sitens s populäraste killar..? Jaja, blabla, o själv är du jättetuff :) B81: Och att ni "hotar" med moderatörer och gunnar... fan hoppa ur sandlådan.. Klarar ni inte av att prata så håll tyst. EM: EA, jag med...ett par år längre bak än du :) Tror inte de uppskattar att du flippar ur o går till personangrepp. Herr Morris: Vad är detta? Är ytterst sällan jag ens tittar in på planket och här är det två killar som dömer varandra efter utseendet och dessutom förekommer det hot om verkligt våld - och folk säger inte ifrån???? EA: Jag skiter vl för F-n vem som är populär el inte här på siten! EA: Och som om inte han gjorde det då? B81: EM: Bara för att du gillar han behöver han inte vara en av de populäraste personerna.. och om han är så jävla poppis borde han ju tänka på att när han håller på som han gör skämmer han ut sig EM: Vem hotar? B81, seriöst...har du svårt att förstå vad folk menar när de skriver på internet? MC: Herr Morris: svensson reaktionen serrö => B81: Herr Morris... Akta dig för att säga ifrån.. EM kanske anmäler dig till admin Herr Morris: Kan inte folk bara ta personliga saker privat, och låta andra få vara fula om de är det, smala om de är det - gillar man det inte varför bry sig? Planket är väl till för ALLA och inte för att komma med personliga påhopp åt något håll? EM: EA, han hade inte yttrat sig till dig förrän du började tjafsa loss om hans utseende. Du som ska vara en vuxen politiker borde bete dig bättre. B81, har inget med vad jag anser om han o göra :) EA: Jag tycker dom ska anmäla som F-n altså! MC: B81: jag e välmedveten om vad jag skriver och kan anses som att skämma ut sig, sedan om man e poppis eller inte skiter ja fullständigt i. Jag är den jag är. jag reagerar och jag reagerar starkt och hårt. något jag alltid gjort. and guess what, im still standing ! Herr Morris: Jag känner både EM och Admin, så det är inga problem - tycker bara det är trist med folk som skall tuppa sig på internet och sen försöka visa att de är bättre genom att slå någon i verkligheten... MC: Anmäla? ja isf kan jag ju börja göra det då de inte var ja som börja de hela xD EM: Hahaha men snälla, tror ni att ett sånt här tjafs på Planket ska gå Admin & Moderatörn helt blint förbi eller? Ingen har sagt att nåt ska anmälas, jävla fjanterier :) MC: Herr Morris: som jag skrev i ett tidigare inlägg här, jag undviker gärna våld, men om någon genuint känner att man måste få ut det ur systemet så bjuder ja på två fria. Herr Morris: Kan man inte ta att något ogillar ens utseende utan skall slå tillbaka - på riktigt - så är det andra problem än ens utseende man har, och det har inget att göra med om man ännu står eller inte... EM: Anmäl EA för personligt påhopp när du diskuterade med den där B81, MC :) EA: Jo jag tycker det ska det för det här är F-n åt helvete över gränsen och det var inte jag som började det här! B81: EM: Hot om våld är straffbart i rättsystemet med vet du och bara för att du är admins gullegris är du inte skydda hur som helst, det finns andra möjligheter på ett forum och på internet.... EA: Är det någon som ska anmälas för påhopp är det MC! Herr Morris: Våld är våld oavsett om man innan sagt att man undviker det - tar man till det så har man redan förlorat och visat att man inte hade något annat att komma med. Så enkelt är det. Gillar man inte någon - ignorera det. Att slås är ALDRIG ok. B81: EA: Både du och ental kan anmälas.. Men om det blir så är det mental som skulle åka på största smällen.... \ ' Herr Morris: Jag tycker att det är fler än en som skall anmälas här - uppvigling, hån och direkta hot, kommer från flera håll. EM: EA, det var du som började det på denna nivå :) O du är redan anmäld av 4 personer för detta. Dock inte mig eftersom jag vet att dom får höra om det här iaf. MC: B81: nu e de ju så att den enda som hotat är EA, jag sa bara han får två frislav, d v s jag har inte hotat ;) B81, haha gullegris...jaja så är det ju knappast men det är din aliens åsikt :) Söt nos. MC: B81: jag har hållit mig på samma nivå som resten. förutom att jag sagt han får två frislav, och såvitt jag vet är det inte emot svensk lag att säga någon FÅR slå en ?! => EA: Jag kan anmäla till polisen om du vill MC! MC: Men anmäl på då era nötter, shit att ni orkar lägga sådan extremt jävla energi. KL: MC: man skall inte ge en sadist det dom vill ha. MC: EA: jag kan anmäla dig till dem med då du

började. min pappa e större än din pappa, du kasta sand först så ja kasta efter. vill du ha mina person uppgifter med ? så de underlättar. jag är väldigt bekant med svensk lagstiftning. något du borde vara också så mkt politik du skrytit om på ett eller flera sätt. EM: Hahaha man tycker det borde räcka att han har alien :) MC: KL ja orkar inte bry mig om sådana här små människor så ja tänker ignorera skiten ur dem från o med nu => EM: Hehe bjud på det MC...blir dom upprörda på riktigt så är det deras problem :) MC: Uppmaning till samtliga: Läs igenom lagstiftningen i svea rikets lag om Uppvigling, hot samt hån. EA: MC jag förstår det du är väl stammis på kåken antar jag :D MC: ja menar det är internet för helvete. okej om man stod i en bar och hetsa som svin. men det är internet. tar man internet på allvar så tar man ju downies OS på allvar. även om du vinner så eru fortfarande efterbliven. B81: MC: Vet inte om du fått en smäll för mycket, eller om du bara är sjuk på något sätt... Varför kan du inte bara föregå med gott exempel och lägga ner... Jag föreslår att alla lägger ner detta nu och så kan vi ha kul och trevligt istället... EM: Du vet inte vad du pratar om , ta reda på fakta är du snäll MC: EA: kränkning mot person var det där ja, som sagt vill du verkligen gå till polisen ? EM: B81 raring, jag har från en rätt säker källa info att du tror du försvarar din alien genom att agera ut här på Planket såååå... :) Jag tror jag vet precis vad jag talar om raring. B81: B81: Internet ska man oxå ta på allvar, hot mm är lika giltigt på internet som på en bar EA: Bara så du vet är du anmäld till moderatorn nu MC! MC: B81: mjo, men kom igen var lite i verkligheten nu. MC: EA: go nuts. B81: EM: Jag skiter i dina skällor... Det jag skriver/säger på planket eller i forumet är mina egna åsikter och mina egna. Det handlar inte om att försvara henne eller någon annan men när två personer hoppas på en person då blir jag sur, oavsett vem det var som började EM: Isf borde du vara rätt kraftigt upprörd nu då B81 :) B81: MC: Ett hot är ett hot även om det är på internet... Tex om jag skulle skriva här att jag ska döda kungen och våldta prinsessan skulle det räcka i en rättegång, jag menar bara för att det är på internet kan man inte bete sig hur som helst och det gäller ALLA EM: <3 WE SHALL OVERCOOOOOOOMEEEEEEE <3 B81: EM: Kan vi lägga ner detta skiten nu och ha trevligt på planket..? EM: Ja vafan B81, jag sjunger ju! Haka på det istället för o tjafsa nu :) B81: EM: Nej jag är inte så upprörd jag är mer ledsen... för att ni inte kan bidra till den goda stämningen utan tjafsar om skitsaker.. Är det för mycket begärt att ha trevlig ? MC: Personnummer: 1980xxxx-xxxx, Namn: Xxxx Xxxx Xxxxxx XXXXXXXXX, Gatadress: XXXXXXXXXXXX 1, Postnr och ort: Xxx Xx XXXXXXXXX (Note: EA's personuppgifter) MC: woups => får man radera sitt inlägg ? B81: MC: Det där var väl onödigt ? EM: Nja men B81, om ingen finns där för o tjafsa emot så kan inga tjafsare hålla glöden vid liv ;) MC: åh vi e gnaget, vi e gnaget, AIK. Alltid när ni spelar är vi där med vårt stöd. för dej vill jag leva å för dej vill jag dö! Åh vi e gnaget... *sjunger för sig själv* HB69: Ursäkta men hur lågt ska folk sjunka här egentligen??? MC: B81: fel copy and paste, vad ska jag säga, finns ju ingen ta bort knapp :(B81: Men att lägga ut annans personuppgifter på en sida är ett brott EM: Haha det borde väl du om någon SE... MODERATOR: Och så fortsätter vi med en trevligare ton, gott folk... Trevlig helg! B81: Om de strider mot PUL så JA ! PUL är till för att skydda personuppgifter MC: o nu vart de tomt, så ja problemet löst antar jag. EA: MC jag kommer anmäla dig! KL: Jisses. B81: MC: Läs innan du skriver ok... B81: Och jag menar inte det som ett påhopp utan som ett tips MC: EA: för vadå? Jag anser vi lägger ner nu iaf. MC: B81: ja jo, med tanke på ja kopierade helt åt helvete fel så ja bra tips :> KL: tar snart fram baseball trät och slår alla! EA: Du har lagt ut personuppgifter och smutskastat min familj osv! MC: smutskastat? hur i h-ve har ja smutskastat din familj ? eru helt jävla go i tjoaflojten eller ? KL: EA: lägg ner NU! slutta gör det du skall istället för älta saker! Herr Morris: Att först säga att man slå någon när man träffas och sedan publicera dennes personuppgifter - det är ett riktigt bra och ganska hållbart mål för hot om våld... Skrämmande att se... Hur kan man acceptera sånt?? MC: Jag orkar inte tjafsa mer nu EA. Jag lägger ner iaf. KL: Herr Morris: Vi pratar film nu så tyst och glöm och gå vidare! B81: ALLA: Kan vi inte ha kul och trevlig nu??? MC: Herr Morris: ja hotade aldrig, EA började med hot om våld. jag gav han FRIA händer. nog om detta. HB69: Vad fan är det för jävla sandlådefasoner som föregår här. Hur gamla är ni egentligen?? Hur tror ni folk vill vara medlem på en sån här klubb när det sitter folk och

slänger ut personuppgifter, kränker varandra öppet etc, etc KL: Nej! Bitter i det sura äpplet och ger upp på denna sandlåda, är så skitig och genom surad att det inte finns hopp. Håller mig till min egna nu och tar det lungt! Återkommer vid senare tillfälle! MC: HB: kasta inte sten i glashus. enough said. Upp med hakorna nu pojkar o flickor =) Herr Morris: MC - vad jag läste du var det du som nämnde att du skulle gå in i gränden med honom på nästa fest. Men låt oss alla göra som vi alla ändå gör - blunda för våld och skratta åt det, så länge det inte drabbar en själv... MC: Herr Morris: jag sa han får två fri slag i en gränd så han kan inte bli anmäld för våld eller liknande, inget konstigt med det. eller hur ? =) MC: Herr Morris: ja blundar aldrig för våld, faktum e ja har gått emellan flertal ggr människor som ska banka livet ur varandra för jag anser det e fel etc. jag har oxå gått emellan där den ena bar kniv. jag är väldigt orädd av mig i de syftet att jag ogillar våld o framför allt feqa små svin som måste beväpna sig. EA: Du hotadade mig i alla fall MC och jag har mailat alla ansvariga för sidan det nu! B81: MC : Hur kan man "ogilla" våld om man sysslar med MMA som är organiserat våld? B81: Får inte riktigt ihop den ekvationen ;) MC: B81: det är kontrollerade former och ett bättre alternativ än att suppa sig full en Lördag o sopa på någon eller hur? jag har ett behov av att få explodera och få utlopp för mina aggressioner och jag gillar att få en smäll eller två och sedan veva tbx ordentligt. Låter extremt sjukt i mångas ögon jag vet det. Men för oss som sysslar med det så e det en skön snudd på förlösning. Herr Morris: MC: Att vara orädd och att ha gått emellan slagmål spelar ingen roll, om man kan tänka sig gå in i dem själv bara för att man ogillar någon... Ett slag är ett slag - oavsett orsak. Så enkelt är det i min värld. EA har inte heller agera bra, tvärt om...

Detta är ett samtal mellan vuxna människor utan vapen, människor som formar vårt samhälle och röstar för vår framtid. Vuxna individer.

Ovuxna människor

[youtube qZlWDjoiJhc]

*Why can't we brothers
Protect one another
No one's serious
And it makes me furious
Don't be misled
Just think of Fred*

Kortsiktighet (2009-11-28 12:18)

Jag kastar bara ut en snabb blick och reflektion över artikeln om när **Aftonbladets** [1]läsare chattade om vaccinet med överläkare **Guðrun Lindh** i Torsdags:

PH säger: Är det många läkare på karolinska som har valt att avstå vaccinet, vid JA varför?
Guðrun Lindh säger: Nej det är inte många som har avstått från vaccination här på Karolinska.
De allra flesta har tackat ja.

Är det så att läkarna vet bäst? Är det så att man måste ta vaccinet i omtanke om andra?

Varför har då *inte alla* läkare tagit det, varför har visa läkare *avstått*?

Bland kommentarerna så kan man även läsa följande: "Läs JK anmällan mot Regeringskansliet, Socialstyrelsen, Smittskyddsinstitutet, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB), Läke medelsverket. Ang vaccinet s livsfarliga biverkningar. 70 sidor. Varje år dör det 4000 - 6000 personer av vanlig säsongsinfluensa.", den sista siffras rättas av någon som förklarar: "den rätta siffran är 800-1000. Pandemier som asiaten och HongKong tog fler liv beroende på att så många blev smittade."

Men svininfluensan är verkligen farligare. den har dödat tolv personer (12) där de flesta redan led av någon allvarlig åkomma...

Undrar om det handlar om rent kortsiktighet, eller om kort siktighet?

[2]

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/article6194221.ab>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/amex.jpg>

Andras varande... (2009-11-28 13:01)

Tänkte på detta med ansvar.

Svenska folket har ju visat hur stort och viktigt det anser detta med ansvar är, att det är som att döda oskyldiga om man inte vaccinerar sig.

Just det där med att döda och oskyldiga är ju en rätt intressant tanke. Fick [1]en länk av min vän **Houman**, där jag plockar lite frågor och svar - sånt som du säkert redan känner till och gör något åt - med tanke på din känsla för detta med ansvar, död och att ställa upp på andra...

[2]Fredsfakta Hur stor var den svenska vapenexporten under 2008? 2008 exporterade Sverige krigsmateriel för 12,7 miljarder kronor, vilket är den högsta siffran för svensk vapenexport någonsin. Siffrorna för exporten under 2008 är en drastisk ökning, jämfört med 2007 ökade vapenexporten med 32 procent. Till hur många länder exporterade Sverige vapen under 2008? 2008 exporterade Sverige krigsmateriel till 60 länder, vilket var tre fler än året innan. Detta kan jämföras med att Sverige 2002 exporterade vapen till 51 länder och 1990 till 33 länder. Är Sverige en stor vapenexportör? Enligt fredsforskningsinstitutet SIPRI hamnar Sverige på 8 plats i en lista över världens exportörer av större vapensystem under perioden 2003 till 2007. Det motsvarar cirka 1 procent av världens totala vapenhandel. Världens 15 största

vapenexportörer, däribland Sverige, stod tillsammans för mer än 95 procent av exporten under den senaste femårsperioden. De resterande fem procenten är fördelade på mer än 50 länder. Slutsatsen är att trots att Sverige inte står för en stor andel av världens totala vapenhandel så tillhör vi ändå en av de allra största vapenexportörerna. Vilka är argumenten för vapenexport? Grundmotivet för svensk vapenexport finns i den svenska säkerhetspolitiken som säger att Sverige är militärt alliansfritt. En förutsättning för denna politik anses vara att vi behöver ett starkt militärt försvar. Eftersom vi vill kunna vara oberoende måste detta försvar bygga på en inhemsk industri. För att denna industri ska kunna bibehållas måste emellertid en viss export medges eftersom de svenska försvarsanslagen inte täcker utvecklingskostnaderna för företagen. Enligt riksdagens riktlinjer för vapenexporten bör krigsmaterielexport endast medges om den bedöms erforderlig för att tillgodose det svenska försvarets behov av materiel eller kunnande och inte står i strid med principerna och målen för Sveriges utrikespolitik. Är det sant att svensk krigsmaterielexport ökar? Ja, det stämmer faktiskt att den svenska krigsmaterieexporten ökar. Totalt mottog 60 länder leveranser av svenskt krigsmateriel under år 2008. Det kan jämföras med 1999, då antalet var 49, och 1990 då det var 33. Exporten av krigsmateriel under år 2008 värderades till 12,7 miljarder kronor och är den högsta siffran sedan 1993 då en ny klassificering infördes. Från 2000 till 2004 ökade vapenexporten med över 60 procent. Kan jag verkligen göra någonting? Våra politiker är mycket lyhörda för opinionen om vapenexport, debatt leder till en restriktiv politik. Du kan påverka! Du kan till exempel:

- skriva debattartiklar eller insändare,
- skriva brev till Ulrica Messing och ledamöterna i Exportkontrollrådet,
- bli "forskarfadder mot vapenexport" genom att bidra ekonomiskt till Svenska Freds granskning av vapenhandeln och opinionsbildningsverksamheten,
- bli aktiv i någon av Svenska Freds lokalföreningar för att jobba tillsammans med andra,
- läsa artiklar och böcker för att kunna argumentera mot vapenexport.

Har du några frågor eller funderingar är du välkommen att höra av dig till Svenska Freds på: E-mail: [3]info@svenskafreds.se Tel: 08-702 18 30 Besöksadress: Svartensgatan 6, Tunnelbana: Slussen

Men allt det där visste du väl redan, då du anser att det är viktigt att ta ansvar och ta reda på det som händer i samhället idag, eller hur?

[youtube coYFfXoOGfo]

1. <http://www.svenskafreds.se/vapenexport/fredsfakta/>
2. <http://www.svenskafreds.se/vapenexport/fredsfakta/>
3. <mailto:info@svenskafreds.se>

Ritortal (2009-11-28 17:16)

Gav mig själv någon skiva av en vänlig fransk Vacherol ost, lite högprocentig mörk choklad och den billigaste lilla whiskeyn som jag kunde hitta på systemet.

Den första whiskeyn som jag någonsin köpt.

Njöt av nattens närhet och ord som lyste som stjärnbilder när jag skapade verkligheten ur en dröm. Bara jag och tystnaden av fingrar som talade.

Hela grejen med Whiskey har alltid tilltalat mig, precis som pipa och motorcyklar - även om jag aldrig kommer att röka pipa eller har något MC kort. Men det är hela ritualen, känslan bakom det hela. Lite som de ursprungliga ritualerna för att dricka te. Det är inget som man bara gör med ena foten i köket och den andra utanför dörren. Man låter det ta sin tid. Det är inget som man sveper i sig, det är något som får andas och smeka sig fram. Ett litet glas, till en tredjedel fyllt, bara läppar som nuddar... Smaker som växer, om än kanske inte så djupt och på det moln av rök som man kanske önskar, men ändå en resa som jag vågade tillåta mig själv igår kväll...

En önskenyckel till min verklighet.

Jag låter smaken rita landskap längs insidan av min hals.

Myten om den lyckliga bilden (2009-11-28 18:53)

Det finns många myter i vårt samhälle, många av den driver man med, men det finns en myt som faktiskt är oerhört sann

En vän skrev på facebook:

Dags och göra en manifestation mot barn & kvinnomisshandel & använda alla medel för att få det att minska, hur man nu ska lyckas med det har jag då ingen aning om eftersom de verkar som att mer och mer män får Papa Dee influensan. Och den försvaras & göms bakom stängda dörrar....

Jag svarade:

Mange, jag står bakom dig helt i detta. Men kvinnomisshandel är mer än bara de fysiska skall som man kan visa upp som bevis - det finns en mental misshandel och förnedring också. Dessa slag gör minst lika ont i själen, om inte ondare, för ofta är det helt okända män för dem som gör det. Män som nedvärderar, spottar, hånar och gör sig lustiga över dem jag har bilder på såna kvinno själar som slås blodiga, vill och orkar du se? • [1]Bild 1 • [2]Bild 2 • [3]Bild 3 - Vart drar vi gränsen för förnedring och misshandel? Några minuter senare skrev han:

D sant men man ska kunna skämta om allt och samtidigt ha en gräns

och jag fyllde i:

Visst skall man kunna skämta, men ett skämt bör inte vara på bekostnad av hur någon är skapt - varesig de ser ut som en kvinna eller om man tycker de ser ut som en gris. Man säger ofta att man skrattar åt situationen eller kläderna, men jag är säker på att om det hade varit Jenna Jameson i samma bild och kläder - så hade man också tittat - men av en annan anledning, och utan att skratta... Om du visste hur många överviktiga och missbildade kvinnor det finns som själva lärt sig att det är OK att folk ser ner på dem och nedvärderar dem. Att få någon att tro på det själv, krävs en otroligt många slag, och bara för att andra redan slagit - är det OK med ett slag till? Jag vet vart jag drar min gräns för misshandel - men det intressanta är, att den är så olika från person till person, vilket gör det hela så svårt. Eller hur? Du gör ett jättejobb med att uppmärksamma folk på några former av den, och det är beundransvärd och jag högaktar dig för det. Det vet du, men sen finns det ytterligare några man slår på....

Svaret som jag fick, hade jag kunnat vänta mig - men jag blev ändå tagen på sängen:

Du har jävligt rätt i det du säger och du har fått mej att få en tankeställare. KÄRLEK & RESPEKT

Så jag svarade honom:

Du har ALL min respekt, för vet du vad? Att göra något åt saker kan vem som helst göra - men det krävs en stor och riktigt människa för att kunna inse att man själv gjort fel och erkänna det. En sån som du.

[youtube Cy56wXrFEFE]

1. <http://imgs.sthlmsfinest.com/blogEntryImages/208667.jpg>
2. <http://imgs.sthlmsfinest.com/blogEntryImages/245878.jpg>
3. <http://imgs.sthlmsfinest.com/blogEntryImages/236911.jpg>

Efter rätt (2009-11-28 20:10)

[youtube AGTVoOyLXds]

Som en gud (2009-11-29 01:28)

Jag slutar aldrig att förvånas över mäns småaktigheter och andra människors behov av att stå på andra. Hur de leker med ord och låtsas vara vuxna med termer som *lojalitet* och *pakter*, som om de var huvudpersoner i en dokusåpa över sitt eget liv.

Fördelen med det är dock det tragiska faktum att de visar upp vilken nivå de ligger på och vilka lekar de försöker sig på...

Ibland blir man ledsen när man kommer till sån insikt, i andra fall blir man inte ens förvånad.

Men det är alltid lika skrämmande och så löjligt att se när folk manipulerar andra och försöker kasta så mycket smuts de kan i hopp om att de skall se renast ut efter en fight - för man måste slå, så är det i deras värld. Man skall slå hård, utan att stå för något - kränka och sprida skit - precis som våldsmän och omogna barn gör.

De anser att folk tror sig vara gudar, vilket i och för sig är ganska självklart då de betar sig som små djävlar... Enda problemet är väl att jag är ateist.

Men principen är denna: *Anser du att du inte sagt eller gjort något fel. Att du står för vad du gjort och hur, så är det väl bara bra om någon lyfter fram det så att andra kan se? Men har du något att dölja så förstår jag att det är jobbigt och man "måste" komma med hot, angrepp eller bara enkel smutskastning då man inte kan bära ansvaret över sig själv.*

Men det kan aldrig bli någon annans problem.

Det är som jag och Mange pratade om, den är inte den som blir slagen som bär skulden. Du väljer själv om du vill slå, titta på eller göra något.

Jag försöker jämt göra något

Det gör mig inte till en gud, för är det så är det tragiskt, för jag trodde faktiskt att *det* var det mänskliga att göra.

men jag har haft fel om annat tidigare

precis som alla de som tror

på en gud

[youtube 9vEtA0lJvP0]

WoW! (2009-11-29 12:47)

ibland fascineras jag så av en titel eller ett omslag att jag bara vill höra skivan eller se filmen trots att trailerns och det jag lyssnat på av det varit ointressant.

En av dessa är Weight of Water med en fantastisk **Sean Penn** och av den snart 50 åriga kvinnliga regissören Kathryn Bigelow (som även gjort Strange Days (med Ralph Fiennes, Angela Bassett och Juliette Lewis) och Point Break (med Patrick Swayze, Keanu Reeves och Gary Busey)...))

Lyssnar på en vattendroppe som faller (2009-11-29 14:19)

Anteckningar ur ett badkar.

Att bada har alltid varit min frihet, men när jag sänkte mig ner i det kokheta vattnet igår kände jag inte frihet - känslan var istället den samma som när jag gjorde det under äktenskapets sista år.

Ingen återhämtning, utan ett måste för att kunna fortsätta andas.

Inte ett tillfälle där tankarna släpptes fria eller sinnet gavs landskap utan gränser eller kreativa hinder.

Nu är det som det var

Ångest doftande, själsutsläckande och som en liten packlåda för friheten.

Somnade först vid nio tiden på lördags morgonen, efter att jag fått en försäkran av barnen att det var ok att jag gjorde det tillsammans med en sömntablett för att kunna slappna av.

Det var inte så att jag struntade i att gå och lägga mig det hade bara varit omöjligt att somna. Hjärtat rusade medan blicken stod helt stilla.

Vaknade vid 14.30 och barnen hade vare sig satt i sig frukost eller lunch, men var helt tillfreds med sitt liv - men vems ansvar är det att de får i sig maten? Mitt. Nu kan man säga att det aldrig hänt så tidigare, men det är många som säger att de aldrig slagit någon tidigare eller aldrig gjort så tidigare - men det gör ju inte deras agerande just då ok på något plan.

Det är inte "Förlåt", "Älskar", "Ja" eller "Nej" som är det viktigaste ordet i livet. Det är en helt annan mening. Det är orden "Jag hade fel". Att känna de orden, förstå dem, att tänka dem, att ta ansvar för dem, att säga dem och att mena dem.

Det är inte fel i *allt* som jag syftar på, men i små spår på ens livsnyckel så ligger det en annan kontur, en som man inte ser - utan man bara säger: "*Detta ser ut som rätt nyckel, den måste fungera*" och man prövar den gång på gång - men kommer ändå aldrig in.

Ord är viktiga för mig, men än handling faktiskt - kanske mest för jag så sällan känt av handlingen - ord är den olåsta själens rörelse.

Så om man inte ser dem, låter dem vänta, tycker de är för många för en sak - så är det inte mig man påverkar, utan min själ.

Den är läraaktig.

Den är det, för att det är det enda skydd som *min* själ har.

Folk i gemen pratar om sina känslor för att visa andra deras förhållande till dem. Jag gör det för att visa *mig* mitt förhållande till mina känslor. Du får titta på, kommentera, engagera dig - men jag gör det för *mig*. Därför är det *mina* känslor.

Jag skriver som jag känner, utan något yttre värde - bara en inre spegel.

Jag använder mig av retorik för att bjuda in andra i mina tankar - men fått höra att det är ett maktmedel som går ut på att trycka ner andra - på samma sätt som jag också lärt mig att ironi inte har något med vare sig skämt eller uppmaning till eftertanke att göra - utan det är detsamma som att dumförklara, vara nedlåtande och aktivt elak utan ansvar.

När jag blev du och de glömde den där men det gjorde inte jag

Tanken slog mig om att det hade varit mysigt med en whiskey i badet, men jag insåg snabbt det omvända.

När jag mår dåligt vill jag inte dricka, jag vill inte *lätta* något med alkohol. Jag vill inte dricka för att *slappna av*. Jag vill dricka för att det är gott och förgyller stunden.

Efter över 90 minuter började vattnet bli kallt och jag gick ut och handlade samt gjorde i ordning korv i ugn med purjolök och västerbottenost samt tomater.

Vi såg sedan *Evolution*.

[youtube Et83wQOkFAA]

Känns som om allt kretsar kring samma saker just nu.

Eftersamtalet kom att handla om ansvar över/för andra. Bara för att någon annan redan slagit, får man fortsätta slå?

Vi pratade om människovärde och respekt.

Önskar att fler hade pratat med sina barn om det.

Kommer att återkomma om det.

Känner den underliggande tanken bakom att plocka fram sina känslor och låta dem få ta

sig ton...

[youtube qe1ScoePqVA]

En spegel av fruktan (2009-11-29 21:27)

[1]

En kompis gav mig upp följande länk och text:

[2]**Minaretfrågan delar schweizare** Fruktan som vapen, Göbels hade varit stolt. Notera den otroligt effektiva affischen. Se den insvepta muslimen som för tanken till ninjor och andra lönnmördare, observera att minaret tornen ser ut som missiler. Rädsla människor är lätta att styra.

Själv frågar jag mina barn: Efter hur många slag av andra, är det OK att också slå ett slag på den som inte slår tillbaka?

När får man skylla sig själv?

Om jag slår någon och den slår tillbaka - får jag skylla mig själv? Vem skall då den andra skylla på, om det är OK att slå tillbaka...

Jag minns ungdomen där gängen ofta hade en liten kille som gick fram och muckade bråk med folk och så fort som man ens föste undan honom - så kom resten av det stora gänget och sa: "Vad gör du med vår lillebror?". Hade man då gett dem rätt till att fösta undan och slå en själv? Om jag går in och slår ner en inbrottstjuv, våldtäktsman eller någon annan brottslig för att skydda en tredje person - är det då OK för brottslingen att slå/hota mig, eller kanske mina barn?

Vart drar du själv gränsen?

Ett slag är ett slag. Ett brutet förtroende är ett brutet förtroende. Olika åsikter är olika åsikter. Ett fel är ett fel.

Varför har folk denna strävan att lägga en sak på allt, och därmed offra och sätta så mycket annat på spel. Skall man vara tyst när någon gör ett fel för att det är en vän? Om jag vet en polisman som hånar och slår sin fru eller granne - skall jag ta det lite sjyst med polismannen först och upplyssna den om något som verkat fallit i glömska, eller skall jag anmäla det direkt. Hur skall polisen sedan reagera, skall den då i motangrepp genom att gå ut med mina politiska åsikter eller något annat som inte har med saken att göra, bara för att försöka nedvärdera mig...

När möter man ett fel med ett annat fel? Vad ger det för signaler till våra barn?

Barn speglar vad de ser

Så frågan är bara hur man som vuxen håller sin egen spegel.

Vilken väg visar vi våra barn?

Snart kanske vi får se vad de sett

om vi får

ta del

av framtiden

[youtube P0tOOcgcHTE]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/11/schweiz_539355b.jpg

2. http://www.svd.se/nyheter/utrikes/artikel_3863697.svd

Med människor (2009-11-29 21:50)

[1]Myten om den lyckliga bilden fick en uppföljning på *Facebook* då **Caroline** kom in med följande kommentar:

”Usch... Jag fick fan ont i magen av dom bilderna.. Jag tycker att jag är en varm människa som bryr mig mycket om andra. Framför allt dom som har en trasig själ.. Men det är ju så att även jag har skrattat på andras bekostnad. Jag lämnade ett jobb en gång för jag hade en arbetskamrat som alltid gjorde sig rolig på andra. Jag orkade inte ta en diskussion med honom varje gång det hände så jag lät honom hållas. Ville inte få honom att känna sig dum om jag inte skrattade. Det slutade med att jag kunde inte jobba kvar. Att INTE stå upp för andra är INTE jag! Idag när jag driver eget företag så säger jag ifrån om en kund går för långt. Mina värderingar har inget pris. Jag säljer aldrig mig själv igen. Dom som tittar snett på människor med annan hudfärg eller tunga ”ryggsäckar” kan gå någon annanstans! Och jag är inte intresserad av att höra deras nedlåtande sätt mot andra! Vi måste vara mer förstående och kärleksfulla mot våra medmännoskor! Fint av dig Andreas att ta upp den här typen av misshandel! Det fick mig att tänka till! Kärlek och respekt till dig och Magnus! ♥”

Så fort som jag hade läst det så svarade jag:

Du anar inte hur glad jag blir över din reaktion och den styrkan du har att våga stå upp för andra. Precis lika mycket kärlek och respekt till dig! ♥

Sen såg jag nyss att hon hade skrivit mer:

Stort tack! Vad glad jag blir Andreas.. ♥ Och du Magnus... Du är ju en av dom som jag har haft i mitt liv som hjälpt till med att formas till den jag är. Jag ska förklara... Jag kommer ihåg när vi gick på mellanstadiet och Gunnel hade varit taskig mot dig. Jag minns inte vad hon hade gjort, men jag minns att jag var ledsen när jag kom hem. Jag gick direkt till Mamma och berättade vad som hänt. Hon förklarade för mig att det är viktigt att försvara andra även om man blir osäker. Hon förklarade att det som gjorde ont i min mage var mitt dåliga samvete för att jag inte sa något. Hon hade givetvis rätt! Och vad gjorde hon sen tror du?? Kommer du ihåg att Mamma gick tillbaka till skolan med mig i släptåg. Och hon var inte glad på Gunnel!!! Vad hon skällde och försvarade dig!! :) Som barn tyckte jag att Mamma kunde vara jobbig och lite pinsamm när hon höjde sin röst, men guuud vad stolt jag har varit!! ♥ Jag vet att jag har varit ful och dum mot andra också. Jag har inte alltid gjort dom rätta valen. Men en otroligt bra uppfostran har jag fått och jag är glad att Mamma var den hon var. Hon kunde t.o.m stanna bilen för att be mig gå ut och hjälpa någon hjälplös stackars tant över vägen!! Jag var en trulig tonåring men jag gjorde det för jag hade inget val.. Ibland saknar jag min Mamma ♥ så det värker i hela bröstet på mig!! Men med hennes bortgång blev jag återigen påmind om vad som är viktig! Det är hur vi är mot varandra... Stor kram till er två!♥

Jag har inte hunnit svara ännu för tårarna har inte torkat på min kind. Men jag kände att jag ville dela med mig av det, för det är så starka, viktiga och uppriktiga ord...

Hade hennes mamma levt idag, så hade jag tagit reda på adressen genom Mange och skickat henne ett fång blommor. Det handlar inte om att ha rätt eller att aldrig göra fel. Det handlar om hur vi är

med varandra

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4638>

Andra ögon (2009-11-29 23:46)

Människor är så spännande.

Mötte en gång en i ord, och det är så spännande att se, läsa, känna och försöka förstå - speciellt de som ofta är så fyllda av tron på sig själva att de någonstans går över gränsen. Jag har ju jättesvårt för folk som säger att de är något - inte för att jag lever i en Jante värld där ingen får vara bättre, utan just för att jag sett det så ofta. De som verkligen är något, säger inte det. De behöver inte påpeka det. Det syns och märks ändå.

Åter igen, vikten av det som inte sägs.

Medan de som jämt behöver lyfta fram hur bra de är - observera skillnaden mellan att lyfta fram sig själv och att kritisera andra. Man kan vara kritisk mot folk, utan att lyfta fram sig själv - oftast inte är så bra som de själva tror och säger. Det är oftast bara deras skydd. Ett skydd för att visa att de verkligen också har ett värde - ett värde som någon annan tagit från dem tidigare.

Det är som en människa som ständigt återkommer till att den undviker människor som ville ha "krig". Det märkliga är att denna person såg krig i det mesta, speciellt så fort som det var något som inte stämde med den egen uppfattning eller ordval. Istället för att landa på på en plattform av att man tyckte och kände olika i vissa situationer, så landade det jämt i en kamp om att hålla

kvar ett motsatsförhållande.

Det intressanta är också att denna personen som undviker krig, ständigt nämner hur folk förlorar i sina strider mot den. Men det är nog också en form av skydd som egentligen är ganska tydligt för denna typ av människor - de anser att konflikter och oliktankande är en strid, därför så ställer de sig i en miljö där de kan säga att de inte vet eller inte är expert så fort som någon ifrågasätter varför de ställt sig längst fram och säger att de är bäst.

I min värld så hade man sagt "oj förlåt, men jag kände mig verkligen bäst - fast nu när du påpekat det så inser jag att det bara handlar om min egen värld, inte den hela och stora världen". Fast det säger man aldrig. Oftast så slår man istället. Antingen underifrån eller från ovan. Det är som det inte är OK att ha fel. Tron på sig själv blir viktigare än att lyssna på andra.

Så kallade vinster och maktbalans finns bara för dem som använder sig av dem - jag minns en gammal Bröderna Grimm saga, eller jag tror att det var det. Den handlade i allafall om en prinsessa som sökte en man vars hjärta var äkta. Framför slottet låg en fantastisk röd matta utrullad. Man efter man som kom, gick vid sidan av den röda mattan, för de ville visa att de inte brydde sig om "pengarna". Men det var först när det kom en man, som inte såg mattan, utan gick längs den för att möta henne som hon visste att rätt man hade kommit. Han hade bara ögon för henne.

Finns säkert mer i den berättelsen och sen finns det en syn som man kan diskutera kring det, men principen stämmer ganska väl. Det handlar ofta inte om vad man stänkt på, utan det man gör utan att tänka sig för, när man vill någon dess bästa på riktigt.

Läste som sagt en lång text om en person som inte ville ha krig eller kraftmätningar - men stycke efter stycke handlade om att vinna och makt samt status och hierarkier. Läser man också det som inte skrivs, så blev det ännu lättare att se problematiken. För det fanns en grundinställning där som blev oerhört tydlig när jag såg den. Texten handlade bl.a. om hur män i ledande positioner köper sex.

Det är väl inget konstigt med det, det är ju så det ofta är?

Det vet jag inte så mycket om, jag vet att många män som ligger oerhört lågt i livs hierarkierna som också gör det - men det som är det riktigt intressanta i sammanhanget, är att jag tror att det är lika många kvinnor i ledande positioner som köper sex.

Men här var fokus helt på män och vad de gjorde med kvinnan.

Hela texten handlar dessutom om att dela upp människor - främst personen själv kontra män, men någonstans mitt emellan allt så kommer det ord om en insikt om att det är ont om människor som kan hålla sig nyanserar och att de flesta behöver motståndsfacken, fast personen i fråga går inte med på det - även om hela dennes återkommande resonemanget bygger på just de principerna.

Texten sammanfattas med ord om att det är ont om män som är intresserade av att se sig själva och sina medmänniskor snarare än kön, och som saknar intresse av att delta i maktkamp. Men vad är det för resonemang, om inte en retorik som just grundar sig på en maktkamp, en hierarki och ett tydligt uppdelande av människor och män?

"Jag upplever helt enkelt maktspel där den som spelar inte behärskar det området som den ger sig in på, men ändå kräver att få vinna, som ett utslag av bristande intelligens" följt av en definition av den mest attraktiva egenskapen en människa kan ha är prestigelöshet - samtidigt som

man själv just visat att det verkligen handlar om prestige och "intelligens". Det avrundas också med ord som jag har svårt att ta till mig: "En stark människa är nog en som bekräftar sig själv huvudsakligen".

Jag får inte ihop detta resonemang med intelligens, analys eller logik, utan jag kan bara utläsa ett starkt behov av självbekräftelse och en näst intill fanatisk tro på hierarki.

Visst är det intressant hur olika man kan se på saker?

Blåsippans Väg (2009-11-30 01:18)

Nästan som en sammanfattning av en hel helg och livssituationer...

[youtube oHhYis6 _3bs]

Svinspott (2009-11-30 15:52)

Jag kommer ihåg att några av killarna på skolgården tävlade om vem som kunde *lobba* längst, vem av dem som kunde spott längst och mest...

Jag får samma tanke när jag idag läser *Svenska Dagbladets* granskning kring svininfluensan och vaccinet, [1]Experter samarbetar med industrin, Rader med experter hjälper WHO att hantera hotet från svininfluensan. Men flera av rådgivarna har kopplingar till läkemedelsindustrin, visar SvD:s granskning. Kommittén som ger råd om själva pandemin är hemlig:

En central grupp sedan svininfluensans utbrott i våras är WHO:s "Emergency Committee". Baserat på information från denna kriskommitté har WHO:s generaldirektör Margaret Chan fattat beslut om olika pandeminivåer. Efter kommitténs fjärde möte den elfte juni 2009 drog Margaret Chan slutsatsen att kriterierna för en pandemi uppfyllts. "Efter rådgivning från kriskommittén beslutar WHO:s generaldirektör Margaret Chan att gå från fas fem till sex", skrev WHO i ett pressmeddelande.

En kriskommitté är alltid bra, men som riktiga journalister så stannar de inte bara vid svaret på första frågan, utan de kommer även med följdfrågor:

Vilka är medlemmarna i kommittén? –Namnen på medlemmarna i kommittén är hemliga. Man vill inte att de ska kunna utsättas för påtryckningar utifrån. De är valda utifrån sina expertkunskaper om influensa, virusspridning och sjukdomskontroll, säger Hartl. Varför är namnen hemliga? Vilka slags påtryckningar riskerar medlemmarna? –Jag kan inte gå in på det. Men det viktiga är att medlemmarna i kommittén inte behöver ta hänsyn till någon eller någonting utanför kommittén i sin rådgivning till WHO:s generaldirektör, säger Gregory Hartl. Har någon medlem i kommittén koppling till eller samarbete med läkemedelsindustrin? –Jag vet inte vilka medlemmarna är. Jag tror att kontroller görs om de har kopplingar till läkemedelsindustrin.

Det är här som journalistiken får sitt djup, när det inte bara för journal över samtal, utan även vågar titta i journaler, och på så sätt kan komma fram med information som är viktig i sammanhanget:

Men en titt på dessa kommittéer visar att det inte alltid stämmer. När det gäller influensa och vaccin har WHO bland annat Sage-kommittén samt Ad hoc Policy Advisory Working

Group on Influenza A (H1N1) till hjälp. Tre av Sages femton medlemmar har kontakter med läkemedelsindustrin. Bland annat har de fått pengar och stöd av de ledande vaccinföretagen. Två oberoende externa experter på Sages möten i Genève har av den danska tidningen Information avslöjats ha fått rådgivarpengar från läkemedelsföretag. I Ad Hoc-kommittén sitter också som oberoende expert en professor och världsledande virusforskare som fått kritik i tidskriften Science för att han äger två bioteknikföretag som jobbar med influensavaccin. När det gäller beslutet att deklarerat en pandemi har dock vare sig Ad Hoc-kommittén eller Sage ”spelat någon som helst roll”, säger Gregory Hartl.

Det finns även mer information i deras artikel [2] En beslutar om massvaccinering.

Vaccinet har aldrig handlat om att den är värre nu, det har de ju sagt de senaste åren, utan det handlar enbart om lobbyism.

Precis som på skolgården. Killarna som ingen vågade säga emot har övat sig på att spotta så mycket och lång som möjligt.

Enda skillnaden var att vi då inte vågade säga ifrån även om vi tyckte det var äckligt, mot idag då vi istället ställt oss framför dem och bett om att de skall spotta i vår mun först...

[youtube z9u7A0hjJB4]

Tidigare tankar på bloggen om Svininfluensan/H1N1

- [3]Kortsiktighet
- [4]“Wake the Sin”
- [5]I relation till logik
- [6]One night stands...
- [7]Tillplattad clownnäsa...
- [8]Den ända sanningen
- [9]Panikdemin
- [10]Åtta människor är mindre än sju vacciner
- [11]Det var en gång en fågel, en ko och ett svin...
- [12]Att läsa vad som skrivs
- [13]Svinpanik
- [14]Vakta över sin...

1. http://www.svd.se/nyheter/inrikes/artikel_3866171.svd
2. http://www.svd.se/nyheter/inrikes/artikel_3866173.svd
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4622>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4589>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4558>
6. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4525>
7. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4507>
8. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4482>
9. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4328>
10. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4310>
11. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4280>
12. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4265>
13. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4245>
14. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4243>

Kärlek (2009-11-30 16:15)

Jag tror att jag verkligen älskar Doreen Månsson.

[youtube bw-60cHAyxk]

- [1]Välkomna nästan allihopa
- [2]UR: Välkomna nästan allihopa

1. <http://atmo.se/film-and-tv/valkomna/>

2. <http://www.ur.se/ur.se/templates/MediaPage.aspx?id=16389&uri=http://www.ur.se/id/153402&cmd=viewseriesdetails&content=center>

Tyngden av lätthet (2009-11-30 16:22)

Visst är det märkligt att i en konflikt så säger de som sårar någon annan att: "Det inte är så farligt och om man bara ignorerar det så försvinner det." *Det gå över om någon dag...*

Men sen när man visar vad de sagt och gjort, så skriker de om att de blir kränkta och uthängda - trots att ingen ändrat deras ord - och de själva sagt att det inte varit så farligt eller att de står för sina ord.

Det är lite som det jag hörde om kvinnan som var en diamant. Hon var vacker och värdefull, men hon behövde slipas för att bli fulländlig, och han slipade henne med sina knogar, för att han älskade henne så...

Det är inte slagen i sig som gör såren - för de kroppsliga såren läker, men det är de varma lögnerna. Det är orden man tror på som skär djupast när de visar sig vara tomma eller bygger på hot.

Men de ses aldrig som tomma eller hot av dem som säger dem.

På något plan så känns det som om dessa recensioner på **Magnus Betnérs** senaste show "Livets Ord" och dess uppförande i Gävle, speglar vår förmåga av att se och döma folk från olika håll och olika saker.

Enligt en så verk sig publiken av skratt och enligt den andra så var det riktiga lågvattenmärken i samma sak:

[1]Betnéer törs sparka både uppåt och nedåt "till ingående detaljer om hur det går till att vaxa pungen, då publiken tjöt av skratt." och "Han är helt enkelt för jävla bra och då han i extranumret recenserar porrsajter (trots att han inte gillar recensioner) vrider vi oss av skratt. Det känns i publikhavet att Magnus är älskad. Ja, till och med folkkär. Som vår tids Hasse och Tage."

..samt denna - av samma show:

[2]Betnérs tomma ord "...han i mina ögon varit en beundransvärd komiker. Men det var före Livets ord. Det var före han valde att avsluta sin nittio minuter långa show med att berätta om hur det gick till att vaxa pungen och stjärten. Och det var framförallt före han valde att extranumret skulle handla om onani och porrsurfning, som något roligt."

Tyckte en kommentar till den senare recensionen var mer än talande: "Är det inte lite väl hårt att döma hela föreställningen efter vad som har gjordes som extranummer? Eller kom recensenten sent?".

Men tillbaka till ursprungstanken om konflikten, diamanten och dess slipning

Så om du tycker att något inte var så stort, så kostar det ju inte så mycket för dig att be om ursäkt eller att ta hand om den som känner att det var för stort eller tungt. Känner du att något känns tungt och hårt, så kom ihåg att det är *din* känsla, du har ALLTID rätt till den - men tänk på att det bland inte alls är menat på det sättet, så...

bär inte andras ord
men stå upp för dina

känslor

1. <http://gd.se/noje/1.1566030>

2. <http://arbetarbladet.se/noje/recensioner/pascen/1.1566563>

Sjuklycka (2009-11-30 18:53)

Äldsta killen var hemma idag. Han kände sig inte så bra i morse.

Inget att vara glad över egentligen, men för mig betyder det mycket - för han är inte så där jättesjuk. Han är uppe och så, lätt feber, men inget mer.

Det som däremot gjorde mig glad var när jag sa att han givetvis fick stanna kvar här om han ville, i och med att han mådde lite dåligt men han var tvungen att kolla med sin mamma att det var OK. Han gjorde det.

Hon sa att han fick bestämma vad de skulle äta. Han svarade spenat. Han skulle äta här ändå. Hon frågade då om han var riktigt säker, hon kunde göra hans favorit mat: Pankakor. Han svarade med ett ord: "Säker". Så nu har jag honom en hel kväll till, en kväll som han valt. Trots att han är sjuk och jag inte kan ta hand om sjuka enligt hans mamma - hon skrev dessutom här i helgen då hon frågade mig vid 19 tiden på lördagen om barnen kunde komma till henne en kort stund på söndagen för en julmarknad (det skulle röra sig om minst 3 timmar mitt på dagen). Jag förklarade att jag var ledsen men vi hade redan planer för dagen.

Trots detta svar så frågade hon mig igen vid halv tolv dagen efter. Problemet var att jag hade migrän och inte kollade av telefonen, utan försökte se till att den skulle släppa så att vi kunde genomföra det vi hade tänkt. Men tiden gick, fast huvudvärken stannade kvar.

Jag svarade henne senare när jag såg hennes sms att hon hade fått svar dagen innan, men tyvärr så hade vi inte kunnat göra ens de saker som vi hade planerat på grund av min huvudvärk, men vi hade hela tiden hoppats på att den skulle släppa.

Hennes kommentar var att: "jag ÄR riktigt ELAK" och alltid varit det samtidigt som jag är egoistisk, så frågade jag barnen hur dagen hade varit, trots att vi inte hade kunnat göra det vi hade tänkt - båda sa att dagen hade varit *underbart bra*.

Det som jag kan le lite åt, är att jag fick en utskällning för att jag lät vår 10-åring gå ut och hämta en sak i hallen när han hade feber, samtidigt som jag var frist. Det var en resa på 4-5 steg och han hade självmant varit på både toaletten och i köket samt satt upp vid datorn, så det

var inte så att han låg och skakade i svettningar. Men det var i allafall ett bevis för att jag inte tog hand om barnen när de var sjuka - fast det skulle vara helt OK för den äldre killen att gå ut, och sätta sig på tvärbanan och sen gå i backar för att komma till henne.

Ibland förstår jag mig inte på logik.

Men kärlek kan jag känna

och jag känner

mig

fylld av hans kärlek.

Sitter på en våg (2009-11-30 19:50)

Fick en inbjudan av min vän [1]Johan.

[youtube v _UyVmITiYQ]

Nu gäller det bara att förstå hur man "surfar" på den, använder den och hur man hittar ens vänner där...

1. <http://www.myspace.com/formoneonline>

Lejon & teodicéproblem (2009-11-30 23:45)

Lidandet tvingar på oss en rad frågor: Varför är det så utbrett och varför drabbar det så ojämnt? Varför blir några så onda? Vissa av svaren för oss till den religiösa sfären. Kanske har lidandet en mening, men det ställer oss i så fall inför nya frågor: Har den som skapat vår jord också skapat lidandet, eller är det någon annan som har förvanskad det goda? Varför gavs vi inte ett paradiset med en gång? Bär vi själva ansvaret för vår ondska, eller är vi offer? Anderberg utgår från egna drabbningar med teodicéproblemet och söker sig gradvis fram till det centrum där inga svar är enkla. Framställningen är oteknisk och tänkt för en bred publik. Thomas Anderberg är docent i praktisk filosofi och skribent i Dagens

Det är beskrivning till "Guds moral : En essä om lidandets och onskans problem" av **Thomas Anderberg**, hade tänkt beställa den som pocket på [1]adlibris, men den var slut (finns i en annan utgåva, men med ett omslag som gör att jag skulle missa att titta i den även om den låg på mitt vardagsrumsbord).

Köpte två andra böcker, en för att jag läste om den för två år sedan och tyckte det fanns en intressant tanke i den (även om jag på något sätt räknar med att den skall vara rätt "billig"), [2] *Vad hände på vägen till Damaskus?* av svenska **Lena Einhorn**. Man har bl.a. skrivit följande om den: "Det handlar om att räkna ord och att jämföra texter. Att titta på vissa namn och se på vilka ställen de dyker upp. Förutsättningslöst. Eller som hon själv skriver: " Det är med religiösa gestalter som med innovationer: Man är så inne i ett rotat tänkande att man, trots att man tror att man tänker fritt, ibland ändå inte vågar tänka tanken ut."

Andra boken var Dansk/Svenska poeten **Maria Wines** självbiografiska prosaskiss "[3] *Man har skjutit ett lejon*".

*När jag var liten ville min hand
krypa in bakom tavlans vattenfall
för att fånga en av de glittrande fiskar
som hoppade så glatt över vattenfallets mörka stenar:
min hand längtade så efter att bli uppfylld
av fiskens sprittande kropp*

1. <http://www.adlibris.com/se/product.aspx?isbn=9157803692>
2. <http://www.adlibris.com/se/product.aspx?isbn=9172638362>
3. <http://www.adlibris.com/se/product.aspx?isbn=9100577456>

5.12 December

..efter tolv snabba år (2009-12-01 23:39)

I eftermiddags så åkte min äldsta son hem till sin mamma för hennes vecka, efter att han varit hos mig några extra dagar, lätt sjuk och behov av egen tid.

Det blev många mail och SMS under kvällen och jag vet verkligen hur fantastisk han är, men förvånades ändå hela tiden av hans otroligt fantastiska tankar och sättet som han får orden att leva.

Han skrev när han saknade med följande ord:

In to the Flamed Darkness of Loving Dad!

Jag svarade honom med:

...where the light rested on the Amazing Son

Innan dess hade jag fått följande frågeställning av honom via sms:

Om både solen och månen går ner, är det kolsvart då? Eller luras våra ögon på bristen av ljus, och finner nytt ljus samt stort hopp... Är det världen som gått till nytt?

Killen är tolv år... 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 och 12. Jag vet folk som är typ dubbel så gamla och inte ens kan resonera med sig själv, utan att trasla bort sig för att sedan blocka bort allt som de int klarar av. Men min fantastiska son, bara kläcker ur sig något liknande mellan middag och adventskalendern, liksom...

Plupp! There you have it... Kommer man någonsin att kunna komma på sanningen och hemligheten med livet, så tror jag att han kommer ha ett finger med i leken.

Men när jag satt här och bara kände värken av utrymmet med mellanrum som skapas då han inte är vid min sida, och förväntade mig ett enkelt godnatt mail, så kommer han och lämnar över följande text:

When the blackned hell is in my soul I feel new powers from the world no one visit but it come´s more. I can´t get back to the sky of lifeness soul. I´m stuck in the forgivnes hell. I hear a voice, It´s the devil. He is shiny dark-red and yells - Why are you here!. I answers - I don´t know, but i can´t get back! The Devil looks at me and says - Why do you want to get back? I am confuse I am in the hell so why should I stay here? I answers - Isn´t this the hell, where all the bad guys come´s? The devil smilles to me and says - Bad guys? They who come to the sky is the tricked, it´s all you want it to be, but there is just a few negative problems. All that´s in the sky is nothing, the God just trick your mind so you could rest in pieces (peace). But nothing is true and you can´t get back even if your really tried and took all the powers that you could find, so is it worth nothing, your stuck in the sky and have nothing left, other than a tricked mind. But they who gets down here get´s a new life, they not come´s back to the earth but they gets a new life down here in the hell, with reality satanic lifes. They can get back their old life if they try, but that life is still in the hell, but you is not in the sky... And you can even get a new chance to do your life sweat or special. The thing that do the Sky and the Hell to two diffrent places is that in the Sky, is it you, that choices your life but constantly gets your mind tricked, and in the hell, you are getting a new life, but you allways get in to the hell, but the dummies who listen to the gods word and kills who god want´s, only them come´s in to the sky, the murders!”

Är den inte otrolig? På engelska dessutom... Ett resonemang, en text, en tråd och ett budskap... Jag vet inte vad jag skall säga, mer än att jag är jävligt stolt.. JÄVLIGT STOLT!

Dessutom tror jag att hans lillebror också är på väg, han har visat små små öppningar till en helt fantastisk dörr inom honom också.

Jag tror, nej jag vet, jag kommer att vara världens stoltaste pappa när jag ser dem växa upp till vuxna människor. jag tror verkligen att de båda kommer att göra något som kommer ha stor betydelse

för livet...

[youtube SneP1vZiqXU]

Stolthet (2009-12-02 01:19)

Det finns många medlemsgrupper på Facebook, flera med ett gott syfte, några bara intressantat riktigt många som endast är larviga.

Min gamla kollega, bekant och vän JM Fax, en av grundarna till DJ kollektivet och föreningen samt remixtjänsten **SweMix** som jag också var med i under de första 10 åren, gick plötsligt med i gruppen **Vi som vill höja diskjockeyns status i Sverige!**. Jag mindes direkt de tankebanorna som fanns för 20 år sedan, och tidigare - Men undrade nyfiket vad som hade hänt... För hela resonemanget kring gruppen kändes fel på alla tänkbara plan?

Men jag hakade på med in i den nya facebook gruppen, och fick läsa ett av de bästa och viktigaste uttalandena om vad det handlar om att vara DJ, och med hans tillåtelse så återger jag det här - för att jag själv aldrig skulle kunnat sagt det bättre eller lagt mer pondus och erfarenhet bakom det, och dels för att mina barn skall lära sig vad yrkesstolthet och integritet är, samt om de börjar spela ute någon gång, som sin pappa gjort - så skall de veta sina skyldigheter, inte hålla på att kräva rättigheter.

Ärade kollegor, Jag har fingrat på "Gå med" knappen i denna grupp i en vecka nu för att jag tycker att denna grupp är såååååå ute och cyklar. Ni får gärna avrätta mig eller hålla olja på

mig och rulla mig i fjädrar för att sedan hänga ut mig på stadens torg... Men detta påminner mig om när en DJ från Sveriges... framsida vilja starta en fackförening för DJ's för att alla DJ's skulle tjäna lika mycket per kväll som om alla DJ gjorde samma jobb... "knasigt" som Baloo sa... Min fråga är: Vad fan är ni vill? En DJ får den respekt han/hon förtjänar, inget annat.... Spelar ni på ett ställe där gästerna önskar musik som står i total motsats till vad ni spelar, är ni fel DJ på det stället, jag säger inte att ni är en dålig DJ, bara fel DJ på det stället. Vad är lösningen? Byt ställe..... Om ni är så bra som ni säger att ni är, så får ni jobb på rätt ställe för er, och om det inte fungerar.... Starta ett eget ställe och spela vad ni vill, har ni ett berättigande i yrket som DJ så kommer folk att fylla klubben ni startat och äger. Vi vet alla att det är svårt att skapa samma typ av klubbar i Sverige som finns på kontinenten, så alternativen är, åk dit marknaden finns eller skapa den där du är. För er som aldrig hört talas om vem jag är så kommer en liten beskrivning... Jag spelar aldrig vad folk önskar om jag inte själv gillar låten... (Jag köper inte musik jag inte gillar) Jag var en av de första att mixa i Sverige efter Michael Clarenbeck (vet ni inte vem han är, så läs på) Jag var först att spela med ...4 skivspelare samtidigt live, utan att tappa ett beat. Men, folk dansar inte till mixar, de dansar till musik... Efter att ha spelat Disco/Soul/Funk from 72-79 startade jag Sverige första Rock klubb "Garage", där musik och tekniskt framförande gick hand i hand. Därefter jobbade jag 10 år på Daily News Café, där det toppades av en gratis konsert av Prince för han tyckte att musiken jag spelade var grym.. 1988 startade jag Sveriges första Houseklubb "BatClub" med mina kompanjoner i SweMix. Ingen annan klubb i stan ville att vi spelade House. Vi hade 800 betalande varje Torsdag. 1995 tröttnade jag på det hela och startade en ny karriär... 12 år senare år 2007 startade jag LoveBoat med Jocke & Fredrik för vi tyckte att alla andra klubbar sög... (plus att vi blivit för gamla att hänga ute med våra döttrars kompisar runt Stureplan) LoveBoat fyller ett tomrum som inte fylldes någonstans... Idag säljer vi ut 1200 biljetter på Ticnet 3 veckor innan vi öppnar dörrarna till LoveBoat, varje gång..... Vad vill jag säga med allt detta trams....? Du är den DJ du gör dig till... Är du fel DJ för ett ställe finns alltid något annat ställe för dig eller skapa ditt eget, dessa inte din klubbs publik, skapa din egen... Nu kan ni börja flama mig :) René Hedemyr... och stolt över det.

Bara som en sidenote, det som René Hedemyr började med istället för att vara DJ på heltid, var att [1]göra vinjetter och grafik till TV (som Big Brother, Farmen, Bolibompa, Wallander och Cleo m.fl), och håller återkommande i presentationer och genomgångar av Adobes program gällande rörlig grafik, Premiere och After Effects. Dessutom så var det René som var förebild för Stonebride, rankad som en av världens top-10 DJ's och Denniz PoP, så jag tror att det finns en hel del tyngd bakom hans ord - även för ungdomar som kallar sig DJ's och aldrig sett en skivspelare utan pitch, eller aldrig bärt med sig 5-6 backar vinylskivor, utan bara tar sin lapstopp eller en bunt CD-R i innerfickan innan en spelning...

Missar inte nästa [2]LoveBoat

» [3]<http://www.loveboat-stockholm.com/>

1. <http://www.hedemyr.com/>

2. <http://www.dn.se/sthlm/gubbklubb-1.595269>

3. <http://www.loveboat-stockholm.com/>

kyllig temperatur (2009-12-02 02:52)

Att jag är vidrig och elak har jag klargjort i något tidigare inlägg med citat från säker källa. Nu är det så att jag är ännu värre ändå. Jag tar dessutom inte tempen på ett barn trots att jag känner att han är *lite* varm på pannan - spelar ingen roll att det är halsen han hade ont i och var "pigg" och glad i övrigt...

Det är OANSVARIGT att inte ta tempen, och jag vet inte hur de är när de har feber, för HON tog hand om dem när vi bodde ihop - att jag också var med, och också tog hand om dem är fullständigt

ointressant... Att mamma/farmor är utbildad sjuksköterska etc hjälper inte heller..

Jag hörde ju tidigare om att det var förskräckligt när lillkillen hade feber och fick gå fem steg hemma hos mig för att hämta en grej - men att den stora nu skulle gå i alla trappor ner hos mig och upp hos henne med ungefär samma feber, såg hon inga problem med....

Jag hade förklarat för henne att jag hade känt på hans panna och han var varm, men det var inte så farligt och jag inte ansåg att vi behövde ta tempen. Detta var vidrig, elakt och egoistiskt av mig - att jag dessutom hade låtit honom gå hela dagen för att själv avgöra om han orkade åka till sin mamma eller inte var också elakt av mig - någonstans i resonemanget blev det tydligen att jag inte tillät honom att åka hem, trots att han sagt att han skulle det och vi höll på att göra oss i ordning - fast jag är nog inte bara elak och vidrig, tror bestämt att jag är riktigt korkad också, för jag fattade inte riktigt hur det gick till...

Nåja, men det blev i alla fall lite intressant... För hon tog inte tempen på honom när han kom hem, eller under hela kvällen - och när han skrev godnatt till mig vid 23 så hade hon inte tagit den - trots att jag vet att han fortfarande var lite varm när jag lämnade av honom hemma...

Så jag skickade ett sms kring kvart i tolv och frågade om hans temp.

Hon svarade "*Jasså... Du ville trots allt veta...*" och kom sedan med tempen (37,2). Jag frågade henne att självklar så ville jag veta om hon hade tagit den. Sen blev jag lite "ful" och frågade när hon hade tagit den, i och med att det avgör lite vad den visar. Det kunde ju inte vara när han kom hem efter att gått backen, det kunde inte varit innan middagen, eller efter, och det var ju inte heller innan han hade lagt sig - för då vid 23 sa han till mig att hon inte hade tagit den...

Hon svarade "*OK. Jag tog den efter att han lagt sig, 23:30*" och då kunde jag verkligen inte låta bli - utan mer eller mindre kopierade hennes sms där hon skrev hur oansvarig jag var som SKET i att ta hans temp eller att jag tydligen tyckte det var för JOBBIGT att ta den, och frågade henne: "*Var det för jobbigt för dig, eller sket du bara i det?*"

- DET var lite *elakt*.

Avslutade med att säga att hon *aldrig* behöver gilla, lita eller respektera mig som *man* - men hon *måste* börja lita på och respektera mig som barnens *far*.

Det som var mest jobbigt var hur jättemycket killen själv suckade över sin mamma, och förklarade för mig att han klarade av henne - han visste vad han skulle säga så att hon slutade, det var bara att låtsas och hålla med och försöka ignorera det...

Det gjorde ont. Känns otäckt att han känner så, och vilken kvinnosyn som *det* kan ge honom. Där hoppas jag att jag skall kunna göra något. Lära honom att det inte har något med mamma eller pappa, man och kvinna eller något sånt att göra - utan att vi alla är olika i vårt sätt att reagera. Det viktigaste av allt är att vi lyssnar på varandra och låter den andra prata till punkt - samt att vi tillåter varandra göra fel...

misstag och medtag (2009-12-02 04:42)

Har gått och funderat på detta om att förlåta, acceptera och att gå vidare.

Jag har aldrig gillat gränser med mer än att det är en linje som man kan rita utanför, men samhället bygger på gränser och man måste någonstans acceptera det.

Mina två frågeställningar är.

Hur är man en bra pappa, respektive vilka misstag skall man tillåta vänner att göra? På något sätt så känns de närbesläktade, för de handlar precis om gränsdragningar.

Om en vän kallar en för skitstövel, så kan vi nog alla vara överens om att det är sånt man får svälja och inse att det inte handlar om något annat än ren ilska. Problemet dyker upp när någon sprider skitsnack om en. Men ingen av oss är änglar, vi har nog alla någon gång sagt till en vän att en annan gemensam bekant är korkad, eller tisslat och tasslat om vad vi hört att den gör genom tredje person. Så någonstans måste man nog acceptera att det händer också. Det är mänskligt.

Men om det är så att man säger något till någon annan i förtroende och den sedan för det vidare - kanske inte ordagrant, men bara hintar och indikerar om det till ens vänner? Jag är nästan villig att acceptera det också - för det är väldigt mycket begärt av en vän att be den hålla något hemligt för någon annan som båda också umgås med och har relationer till.

Däremot så tangerar vi gränsen där - om det sedan är så att man går över den, och börjar komma med små hintar, indikeringar, viskar och tisslar till någon som man inte gemensamt har en stadig relation till, eller man själv inte har någon djupare kontakt med så spräcker man min gräns.

För just där, så bryter man alla magiska band av förtroende, närhet, kontakt, omtanke och respekt. Man kan vara hur oänse om några små eller stora saker som helst. Det skall liksom vara OK att tycka olika, att tycka att någon har gjort något fel - utan att den personen börjar hota om stryk, eller komma med hot om att man skall vara försiktig för att den vet så mycket om en.

För just där, så visar man bristen på den vänskapen, kärleken eller omtanken som måste finnas för gränser. Man skall inte behöva tänka sig för hur man själv är, eller hur man säger och framför allt inte vad man säger bland de som man har som man har känslband till - för en känsla skall aldrig vara en eftertanke. Det skall vara en direktkoppling mellan två själar - förbi hjärta och hjärna. Man skall kunna lita blint på varandra. Utnyttjar ena parter den, så är det som vilket förhållande som helst där den ena slår eller hotar den andra - om det är fysisk eller mental stryk, om det är mordhot eller bara nedvärderande hot spelar ingen roll.

Själen ser ingen skillnad.

Samma tanke bär jag med mig när folk frågar hur en bra man, eller en bra pappa skall vara.

Själen ser ingen skillnad.

Själen kan inte avgöra om det är en man eller kvinna, den kan inte heller avgöra om det är ens eget barn eller om det är någon annans vuxna barn. En ren själ ser bara en annan själ. Så tycker du att det är OK att slå någon, så är det OK att slå någon, inklusive ditt eget barn. Tycker du att det är OK att trycka ner någon, sopa något under mattan, inte anse att något som någon annan känner är viktigt, vara så viktigt - så accepterar du att man behandlar både dig och dina barn på samma sätt.

För det är faktiskt så att vi alla är unika, vi är alla någon annan för andra.

Så det är det jag försöker lära mina barn, en ren tanke. Problemet är ju att man själv inte är ren - ingen kan vara. Vi gör alla fel och vår uppväxt lär oss olika saker - samt att vår orenhet kan faktiskt lära både oss själva och andra något. Men man kan eftersträva att vara så bra man kan - man behöver inte vara bättre än andra, det är bara löjligt - för då glömmar man bort

sig själv.

Men jag vill lära mina barn att det är aldrig rätt att slå någon, eller snacka skit om någon - men vi kan alla göra det någon gång, och det är OK - bara man tar ansvar för det. Att man inser vad man gjort, att man ber om förlåt, eller inser att man själv överreagerat. Att låta andra leva och lära sig själva.

Jag fick beröm för att jag hjälpte en vän med en tanke. jag blev *fantastisk*. Fast jag var ju inte det. Det var ju inte jag som gjorde något. Det är som att gå på ett museum och säga att guiden har gjort en fantastisk tavla, eller säga att guiden är fantastisk när den visar på olika element i tavlan - eller om man har en nattvandring och någon visar på saker med en ficklampa, fantastiska saker i naturen på natten och man kallar den med lampan för fantastisk utifrån naturen.

Så är det ju inte.

Jag var bara guiden, medan de själva både var målaren av tavlan samt besökare och naturen. Hade de inte haft det inom sig, hade de inte kunnat förstå tanken - så är det en annan sak, men när du förstår den, känner att det är rätt och du vet hur du skall använda den - då handlar det faktiskt inte om att någon annan än du själv är fantastisk.

Människan är fantastisk i sig själv.

Den blir inte det bara för att någon säger det, även om det är precis vad samhället försöker lära oss. Du är vad du äter, vad du gjort visar vem du är. Nej. Du visar vem du är. Ingen annan. Inget annat. De som säger det orkar bara inte se dig i ögonen för att inse vad de själva saknar.

Jag gör ständigt misstag, men så länge som jag inser att det är misstag så länge som jag inte gör dem för att med flit skada någon, så kan jag lära mig och försöka bättra mig. Be om förlåt.

Hur man man säga förlåt
efter att man dödat

någons själ

med ett skratt och en smiley?

Nyckeltal (2009-12-02 17:39)

Ingen har *alltid* gått uppsåt, och vi gör *alla* illa varandra - att misslyckas är bara att lyckas senare. Det är när man inte bryr sig som man misslyckats.

Jag har under åren stött på många människor som börjar ett nytt liv, de skiljer sig, de separerar, de flyttar, de har gjort en operation. De flesta av dem känner sig rädda inför det, samtidigt som de känner att de gör det enda rätt.

Jag skrev ner några tankar om detta härom dagen:

Du känner att ett nytt liv börjar nu, eller hur? Hur är det när man är liten? Finns det en sak som man säger om och om igen, när man börjat tänka, bli självständig och så? Mmmm.. Precis! "Varför?" Våga säg det till dig själv, på precis samma sätt som ett barn. De frågar varför på ett påstående och för varje svar som de får säger de, inte "Jaha, så är det!", utan

de svarar varje gång med: "Varför då?" Låt oss leka med tanken, för nu vet jag inte alls hur det stämmer för dig, men bara helt påhittat utifrån en känsla. Det kan handla om rädslan för döden inför en operation, en ny arbetsplats, en fd partner, eller vad som helst - men för att göra det enkelt för alla så låter vi det vara en fd partner:

Jag är rädd för honom - Varför? Han är farlig - Varför? Han har gjort dumma saker - Varför och vad då?

Någonstans i ledet så kommer man fram till att denna hund som skäller så högt, aldrig bitit någon, den hunden finns inte heller i ens närhet, man behöver inte bry sig om att mata den längre.

Och när man kommer fram till det, så skulle jag vilja plocka fram en bild på en hund i Mexico eller en bild på Plutos värsta fiendehund och fråga: "Är du rädd för dess hundar?". Självklart skulle du svara nej, och jag skulle fråga "Varför", och sakta men säker skulle vi komma tillbaka till

- Varför och vad då? Han har gjort dumma saker - Varför? Han är farlig - Varför Jag är rädd för honom

Ta dessa enkla frågor. Är han/hon korkad och dum? Näh, oftast så har de bara svårt att inte kunna få styra. De vet att om de skulle göra något dumt mot dig, så skulle alla era gemensamma vänner och måååånga till, reagera mot deras beteende. Det vet de. Skulle personen göra något med sig själv, så visar ofta historien att de borde den redan gjort detta för flera år sedan med tanke på hur dåligt de mår - istället har de nu lärt sig, som alla människor gör efter ett tag, att använda sig av detta som nyckelord för att låsa fast personer i sin närhet.

Tänk på ventilspöket. Visst har jag pratat om honom förut? Han är så klockren.

Han är jätteotäck och skämmer folk på toaletten, men om man bara tänder lampan och säger "Hej ventilspöket!" Så kan han inte skrämmas mer.

Samma sak med ens fd. Se henne/honom för vad de är. En desperat person som med ord och hot försöker styra dig. Ju mer de känner att de når dig, desto mer vrider de nyckel - De får en reaktion. Det är det som de vill ha. En reaktion, så att de kan känna att deras reaktion inte är för mycket.

Men står de ensam där och skriker, så kommer de efter ett tag att harkla sig, se sig om och försiktigt försvinna bort.

Men ofta har de så stort hävdelsebehov att de ser inte det, och det är *det* som man inte skall föda, för då är det ännu svårare för dem att se vad som är rätt och fel.

Det är som att säga till barn att de bara får godis på Lördagar samtidigt som man ger dem godisbit efter godisbit - och det är tisdag. Jag har varit där själv, och är till delar fortfarande där. Men en dag hoppas jag kunna få en bekräftelse på att jag är en bra far. Kom att tänka på ytterligare en hjälp tanke som jag hade tidigare. Här handlade det om en person som skulle göra en operation, en viktoperation - och dennes kompis hade klarat av att banta själv. Hur vågar man då säga att man har provat det själv, men det går inte - utan att riskera att få höra: "Men du har inte försökt tillräckligt"? Min tanke var denna:

Det är lite som om man skulle vara otroligt skicklig på att teckna - vissa är det nästan av naturen. Låt oss säga att du är duktig på det. Sätt dig ner med henne. Ta fram penna och papper och rita av henne snabbt och ge henne det. Troligen säger hon: "Åh, jättetack!, ge henne pennan med orden: "Nu får du rita av mig snyggt också" Säger hon då: "Men åh, jag kan inte rita lika bra som du?", så svara du: "Det är ok, det räcker med att du skriver ner några

ord om vad du tycker om mig som person”. Efter att hon skrivit ner orden, så läser du dem och säger (förhoppningsvis): ”Åh, jättetack”, men fortsätter också med följande: ”Det betyder mycket att då gjorde det för mig, och alla behöver inte kunna rita för att vara fantastiska människor. Förresten så skall jag göra en GBP operation. Jag kan som du hålla i en penna och göra så att det syns saker på pappret - men när jag ritat med min kropp så blir det precis som för dig - jag vet vad jag vill göra, men det blir ändå inte så. Därför har jag valt att inte rita med min kropp, men att skriva - precis som du gjorde nyss” Det kanske kan visa henne att vi alla är olika på hur vi gör saker, men det inte är mindre värt för det. Personen styrs inte av värdet på sina handlingar.... Ingen har alltid gått uppsåt, och vi gör alla illa varandra - att misslyckas är bara att lyckas senare. Det är när man inte bryr sig som man misslyckats.

Trollerikonster med ett djur (2009-12-02 19:14)

Ibland går veckor fort.

Men var det inte i förra veckan som pressen skrev om paniken över att vaccin skulle vara försenat och vi inte sett toppen av svininfluensan ännu? Att det var NU som den kom...

HJÄLP!

...Fast när jag gick in på Aftonbladet idag, så går inte en enda av samtliga länkar på framsidan till något som har med svininfluensan att göra - jag hittar inte ens längre deras specialavdelning för den.

Avdelningarna för *Ankas julkalender* och *Klimathotet* finns kvar...

Men vart tog svininfluensan väg?

Ett subjektivt urval av rubrikerna på Aftonbladets framsida - där de viktigaste och största nyheterna och informationen presenteras:

Tiger Woods ber om ursäkt på sin egen hemsida • Vi saknar en Zlatan • Svartsjukebråk - över maten • Dåligt minne - sov på saken • De får 5,3 miljoner i bonus per anställd • Snygg rumpa snabbt • LISTA: De har högst lön i din kommun • Här byggs Sveriges dyraste lyxlägenheter • Han vägrar dominera i sängen • Lady Gaga lider av nedstämdhet • 50 Cent - uppträder på bordell • Så mycket vågar de avslöja - om "Idol-hånglet" • Fika smart - gå ner i vikt • Djup klyka, Aniston - Jennifer hakar på trenden med djup urringning • Så får du aldrig se Idol-Calle • Därför skrämmer du ditt barn i jul • Han är "osexigast i Hollywood" • Känd skådespelare åkte fast för rattfylla • Katie visar ovanligt mycket hud • Ace Frehley sluddrar lite • Här är du nummer ett, Zlatan! • Här tatuerar Bojan lagkamraten Mutumba • Titta, jag står på öronen • Bor i grotta - kan ärva miljarder • Okänd video visar drogpåverkad Marilyn • Bebisen ska självklart med på turné i vår • Brrr - nu är vintern här! • Rumpan - en förlängd hälsena • Staffen du måste se - för att tro på • Mobilen gör oss trygga i mörkret • Zlantans och Messis kramkalas • Läsarnas värsta partyklipp • 40 jeans under 800 kr • Skulle gifta sig - knockas av svägerskan • Bränd i solariet - ägaren döms • Borde inte få kallas choklad • Succé för H & M under • Slå tjejen - eller bli en "pussy" • Tomtens bästa fonder • "Idol"-Calle raggas upp - av "damer" • Hushållsnära tjänster ett framgångsrecept • Panamera den bästa bil jag kört • Din nya tv kan vara "gammal" • "Tusentals Sweden Rock-stammisar kommer sms-rösta tummarna ur led" • Nu startar vår unika serie om 00-talet...

Det finns dock en rubrik som man skulle kunna tolka som om den hade med svininfluensan att göra i allafall: *De lägger sig nakna på marken i ett svinkallt Madrid.*

De brukar säga att det är svinaktigt att bara dra utan att säga till att man går, vart man går eller varför man går. De brukar säga att det är svinaktigt att först vräka ur sig en massa saker, och sen bara skita i allt. Mänskliga svin slår på dem som ligger, och sen ignorerar de dem bara...

Undrar om det är därför som den egentligen kallades för svininfluensan?

Ingenting & kaninen (2009-12-02 21:19)

[youtube Ge92VdinxKLI]

Såg en intressant hip-hop diskussion på nätet idag.

De anklagade Promoe för att ha sålt ut sig för hur han låter idag, jämfört med hur han lät tidigare, men de anklagade också samtidigt Snook för samma sak, men med ett omvänt argument - de hoppade på dem för hur de lät på sin första skiva.

Det blir rörigt när de skall avgöra vad som är äkta. Pratar man Organismen så handlar det om hans flow och texter, pratar man om Snook så handlar det om vart de bor.

[youtube AH _hmvzVDQk]

Folk är så ytliga, även de som säger sig tala om äkta och känsla. Precis som de anklagar samhället för att inte lyssna på dem för att de är unga, underklass och gata - så vägrar de lyssna på folk bara för att de har pengar, framgång och rör sig i en sk. finare värld.

På vilket sätt är det rätt att hävda äkthet om man väljer att blunda för en del av just verkligheten?

Som en ren tillfällighet så presenterades P3 Guld nomineringarna idag,

Årets hiphop/soul nomineringar för P3 Guld består av: Lorentz & M. Sakarias – Vi mot världen Mohammed Ali – Processen Näääk – Näääk vem? Promoe – Kråksången Stor – Nya Skolans Ledare.

Känns som ett ytterst märklig urval. Men jag var inte ensam med att reagera. [1]**Ametist fick ett sms från [2]Ken Ring:**

”Detta skriver jag till er jag känner på Sveriges Radio. Jag brukar inte bry mig. Men idag känner jag svek från eran kanal. Svennebanan, Näääk och Lorentz & M.Sakarias. Jag tycker ni är rakt av pinsamma. Ska dessa album vara bättre än mitt senaste. Nej. Det är det inte. Jag säger inte detta som ett desperat försök att bevisa nåt. Men fan. Jag vet för fan vad hiphop är. Och det trodde jag också ni visste. Men idag känner jag mig mer beskviken på Sverige än någonsin. Idag sover ett gatubarn hos mig i Afrika. Han grät av lycka. Och det är skönt att det betyder så mycket för mig att jag ändå kan sova. Men ni verkar ha glömt vad som betyder nåt. Hiphop kallas det. Vår kultur som ni idag har spottat på. Godnatt från mig och han bredvid mig. Han är nominerad till ett liv idag. Och jag ska se till att han vinner. Ken.”

Jag besöt mig själv för att lämna en kommentar, även om jag inte varit aktiv på flera år nu - om man bortser från mina radioinslag hos just Ametist.

Kan tyvärr inte göra annat än att hålla med Ken. Några tankar: Känns som om man någonstans slutade lyssna på musiken och att man nu tillslut gör vad Hollywood gjorde med b-boy kulturen. De döpte om den till Breakdance och mjölkade ur den allt som de kunde. Nu söker man inte längre hip-hopen utan samhälls- och radioanpassade bilder. Det är INGET fel på artisterna som är nominerade. De är riktigt bra – men frågan är de verkligen det bästa som svensk Hip-Hop/Soul/R &B gett oss under 2009? Eller handlar det bara om vem som fått mest hype, och som vanligt? Frågan är: Går priset till bästa Svenska hip-hop eller till den bästa Svenska hip-hopen som spelats på P3 under året? Om det är så att det handlar om att det är det bästa som spelats på P3 under året är det både förklarligt och lite tragiskt. För radion går efter det lättsmälta, det som passar in i samhället – förortsungen som torkar av sig under skorna innan han/hon går in. Tragiskt för att det visar att radion fortfarande enbart lyssnar på det som kommer från Stockholm eller redan är etablerat. Så hur vill vi ha vår hip-hop kultur? Skall den våga gå utanför gränser, skall den våga sticka ut, skall den våga blanda och sätta färg på gråa vägar, skall den våga släpa in mörkret från gatans hörn till en salong – eller skall vi vara fingerdockor som anpassats till samhällsklimatet och hänga på trådar för att sprattla när de tycker att det är kul, viktigt och passande? Vad ÄR hip-hop idag, och vad ÄR hip-hop för dig? MvH/Broadcaster D

Vilka album skulle jag velat sett på listan då? Jag vet inte - jag ar inte jämfört dem ännu, men jag blev förvånad över att inte se något av följande album **Henok Achido** *Almaz Charming Child*, **Ken Ring** *Hip-Hop*, **Mange Myt** *ADHD*, **Max Peezay** *Boven i dramat* eller **Organismen** *Om Gud vill och vädret tillåter*.

Känns lite som att svensk hip-hop precis följt den vita kaninen när media åter igen dikterar vad som är bäst...

[youtube WZ9B6qTlDuE]

1. <http://ametistazordegan.com/ett-sms-fran-ken-ring/>
2. <http://kenring.wordpress.com/>

Minnet av rörelser (2009-12-02 21:48)

Sjukt? Galet? Vansinnigt? Kommer du på några fler ord som kan beskriva detta?

[youtube PtwVfJqBfms]

Så otroligt fantastiskt visuellt bra...

Blandar några droppar fantasi (2009-12-03 09:31)

De säger egentligen inte så mycket alls, det är en oegentlighet, men man vill så gärna göra en tanke som är rätt genom en handling som inte betyder något...

Läste ytterligare ett upprop på Facebook - denna gång från reklamradion:

”Sedan 1993 har den kommersiella radion betalat nästan två miljarder kronor till staten för rätten att sända radio. Inget annat media i Sverige tvingas betala en sådan avgift. Trots upprepade löften har Alliansregeringen inte förmått att genomdriva sin politik. Nu är det allvar. Vi har kämpat för vår överlevnad i 15 år. Redan nästa år kan flera kommersiella

radiokanaler tystna. Vi vill inte ha några bidrag, vi vill bara klara oss på samma villkor som alla andra. Men vi behöver din hjälp!”

Min enda tanke är, varför skall vi hjälpa dem, när de bara kör samma sak som Sveriges Radio kör, fast de spelar bara samma låtar oftare och förnyar sig aldrig?

De har hållit på i 15 år och ändå så låter det som SAF Radio en gång i tiden gjorde, fast med ännu färre urval av låtar eller varierande musik.

Det kanske t.o.m. skulle vara bra att några av dem försvann - för som det är nu tycker jag att man kan vrida på stationsinställningarna på radion och aldrig veta vart man är ändå.

Ytterligare en ogenomtänkt Facebook grupp: **Hjälp artisterna få betalt!**: ”Vi som tycker Spotify borde ge mer betalt än 0,0023kr per låtlyssning. Tusen lyssningar ger alltså 2,3 ynka spänn. Inte schysst mot alla hårt jobbande musiker som går back på att göra det dom brinner för.”

För det första så antar jag att alla medlemmarna i gruppen har minst en premium konto, så att de betalar för sig - för det andra så bör man just tänka på vilka intäkter har spotify och vilka utgifter har de - samma sak med skivbolagen. Vad kostar det med att digitalisera musiken så att den passar spotify tjänsten, och all logistik kring det med de unika kompositörerna och producenterna av varje låt - följt av arbetet som kommer när siffrorna sedan redovisas tillbaka.

Musiken må redan vara gjord, men allt annat arbete med det då?

Finns många intressant inlägg om Spotify, som t.ex. **Joakim Jardenberg's** [1]Lite mer Spotify-siffror – hur 99 kronor blir en femma, där det finns lite fler länkar.

Men jag trillade även över två intressanta artiklar om hur storbolagen jobbat: [2]My \$62.47 Royalty Statement: How Major Labels Cook the Books with Digital Downloads av musikern **Tim Quir** samt [3]The Problem With Music av producenten **Steve Albini**

Men är det inte lite märkligt egentligen. Man vill att Spotify skall betala mer till artisterna från de små reklam intäkter som de har - men man tycker ofta samtidigt att det är helt rätt att ladda ner gratis från The PirateBay och tänker inte alls på de bevisade miljoner som killarna bakom den siden drar in i reklamintäkter varje dag?

- Hur mycket vill du betala för varje låt du lyssnar på?

Kanske är det där man skall börja? För innan man kan säga hur mycket någon skall ha, så vore det väl på sin plats att ta reda på hur mycket man själv är villig att betala?

Säg att du lyssnar på ett album om dagen, en gång - det är visserligen jättelite, men låt oss se vart vi hamnar: 12 låtar, 7 dagar i veckan, under 52 veckor = 4.368 lyssningar. Det gör att du betalar ca 10 kr per år för att lyssna på ett album om du själv skulle ge artisten 0.0023 öre per lyssning.

Sen måste ju Spotify ha något för deras tjänst, samt skivbolaget också - för att de håller koll på att pengarna hamnar på rätt konto och så vidare, eller hur?

Men visst är det märkligt - så fort man pratar om bolag, så är de onda och de tar för mycket pengar och musiken vill vara fri - men samtidigt så vill man stödja artisterna och tycker att de skall ha mer pengar, samtidigt som man knappt köper skivor längre eller orkar skapa sig ett Premium konto...

Man säger att skivbolagens saga är över, det är nya tider. För mig känns det visserligen som skivbolags tiden är över, men det är knappast en *ny tid* - snarare så att vi gått tillbaka till sagornas tid

en tid då pengar växte

på träd...

1. <http://jardenberg.se/b/lite-mer-spotify-siffror-hur-99-kronor-blir-en-femman/>

2. <http://gizmodo.com/5417318/my-6247-royalty-statement-how-major-labels-cook-the-books-with-digital-downloads>

3. <http://www.negativland.com/albini.html>

säkerhetsnålen (2009-12-03 11:34)

Samling mot mäns våld! [1]"Kampanjen Säkerhetsnålen - Samling mot mäns våld uppmanar till en rörelse för att förebygga mäns våld. För det saknas ännu ett framåtblickande och systematiskt arbete för att verkligen få ett slut på mäns våld. Insatserna idag är mest inriktade på det som händer när våldet väl inträffat. Detta trots att vi idag vet att

- våld utövat män motsvarar det mesta av det fysiska våldet
- mäns våldsbeteenden inte är naturgivna.
- det finns exempel på insatser som fungerar.

Regering, riksdag och politiker på alla plan måste ta ett tydligare ledarskap för att förebygga mäns våld, med beslut och åtgärdsprogram som aktivt involverar också män och pojkar. Men de kan inte göra allt själva. Även ledare på andra platser i samhället har, och måste ta, ansvar. För det ligger i allas intresse.

Ledare måste mötas upp av en aktiv rörelse på gräsrotsnivå. Förändringsarbetet kan bara bli framgångsrikt om det blir ett växelspel mellan ledare och gräsrotter.

Därför är kampanjen också en uppmaning till oss alla, och i synnerhet till män, att engagera sig mer aktivt i frågorna om mäns våld. Män har nyckelroller att spela för att få mäns våld att upphöra.

[2]

Tänk om... Enskilda män, och grupper av män, har genom historien haft utrymmet att visa prov på människans (kvinnors och mäns) förmågor till intelligens, skapande, kreativitet, problemlösning, ledarskap, samarbete, tåga osv. inom en lång rad olika områden. Resultaten av dessa förmågor ser vi inom vetenskaperna, inom konsten och kulturen, inom tekniken, i själva bygget av våra samhällen. Enskilda män, och grupper av män, har genom historien – precis som kvinnor – också visat prov på människans inneboende förmåga till goda, rättvisa och varma relationer. Tänk om framstående män i ledande ställningar skulle mobilisera alla sina förmågor och resurser också till att få mäns våld att upphöra. Tänk om enskilda män, och grupper av män, skulle ägna den här frågan lika stor energi och lika stora resurser som andra frågor som upptar många mäns uppmärksamhet. Och tänk om det skulle ske i en ödmjuk och lyssnande samverkan med kvinnor, med samma kapacitet och förmågor. Tänk vad vi skulle kunna uträtta. Vad hindrar oss, egentligen?

- [3]<http://www.sakerhetsnalen.se/>

1. <http://www.sakerhetsnalen.se/>
2. <http://www.sakerhetsnalen.se/about.aspx>
3. <http://www.sakerhetsnalen.se/>

En själ som vill (2009-12-03 17:45)

Poeten, musikern och skådespelaren **Saul Williams**, har länge fångat upp mig i tankar. Nu senast skrev han om [1]sin resa till Jerusalem, vilket var oerhört intressant att läsa.

The greatest Americans have not been born yet. They are waiting patiently for the past to die. Please give blood Those crumbled tablets were to share a story with a burning Bush. Where is that voice from nowhere to remind us that the holy ground we walk on purified by native blood, has rooted trees whose fallen leaves now color-code a sacred list of demands? Who among us can give translation of autumn hues to morning news? The anchorman thrown overboard has simply rooted us in histories repeating cycle: A nation in its Saturn years that won't acknowledge karma. Where is that voice from nowhere? -the ones your prophets spoke of? For I hear voices of fear disconnected from their diaphragms dangling from coffee covered teeth- that spill into our laps and scorch our privates. There are voices from the sides of necks, some already noosed dangling participles pronouns running for sentence, serving life in corner offices and ghetto corners. Their voices are the same dead to themselves, numb to the possibility of truth existing beyond that which they can palm in their hands, period. There are voices of elders which seem to do no more than damn us to our childish ways for, in many households, wisdom no longer comes with age. So where is that voice from nowhere? -that burning bush? -that passing dove? I hear the voices of generals calling for ammunition presidents calling for arms and women calling for help. Where is that voice from nowhere? -that god of Abraham? Can He be heard over the gunfire? -the whiz of passing missiles? -the crash of buildings? -the cries of children? -the crack of bones? -the shriek of sirens? Or is that his mighty voice? Your angry god craving the sacrifice of early generations sons degenerate. Your holy books written in red ink on burning sands. Your prayers between rounds do no more than fasten the fate of your children to the hammered truth of your trigger. A truth that mushrooms its darkened cloud over the rest of us so that we too bear witness to the short lived fate of a civilization that worships a male god. Your weapons are phallic, all of them. That dummy that sits on your lap is no longer a worthwhile spectacle. His shrunken pale face leaves little room for imagination. We have spotted your moving lips and have pinned the voice to its proper source: it is a source of madness it is a source of hunger for power a source of weakness a source of evil. We are exiting your coliseum and are encircling your box-office demanding our families back, our cultures back, our rituals back, our gods back so that we may return them to their proper source: the source of life the source of creation: our mothers' womb; the Great Goddess. We will cut through the barbwire hangers and chastity belts. We will climb in and incubate our spirits to the winter. We will wait through the degenerate course of your repeated history. We will wait for the past to die.

[youtube cm8kw _Gg9o4]

1. <http://www.saulwilliams.com/forum/viewtopic.php?f=19&t=1966>

Fladdrande lövs ensama dans (2009-12-03 22:24)

Blir upphittad av ord som lämnar mina fingertoppar, när jag låter **Tech N9ne** ladda ur sina clips till sina stämband med nya videon, *Low*:

This is the sound
of the last leaf of the fall,
skipping over asphalt
to escape the tears of a star descending
as they paint the streets
innocent white
so we all can see
the dark shadows
of our own blood.

[youtube qV-7cDCx _dI]

Så dumt att det är sant (2009-12-04 03:17)

Ibland kan jag skratta åt folks dumheter.

Oftast gör jag det inte, då jag för det mesta bara tycker synd om dem och det faktum att ingen lärt dem bättre...

Men när man försöker vara smålustig och säga att man skall ta saker privat på ett forum, samtidigt som man blockerat den andra från att svara, då kan jag skratta, för det är ju bara så korkat! :D

Men annars så hade jag en intressant diskussion ang. detta med rasism och mobbing.

Det är viktigt att ta alla såna diskussioner, både för att man skall aldrig något sånt ske i tysthet eller ha någon acceptans för att det är en sjyst snubbe, eller snygg brud som säger det. Men även för att se att det tyvärr faktiskt hänt extremt lite egentligen.

Det började med något så trivialt som negerbollar, men gick vidare till negermusik och att det var OK att säga neger till folk, bara för att någon hade någon kompis som de sa det till.

Jag bara tappade hakan.

Resonemanget var att det var OK, för det var ju det som "de" var, negrer... Sen var det också ett urbotat dumt resonemang ang hip-hop och rap musiken, men det ids jag knappt ens gå in på här. Jag försökte mig på en liknelse med frågan om de tyckte det var med att säga OK att säga *tjockis* eller *fetto* till någon överviktig - i och med att de faktiskt bar på just det, fett. Samma sak med att säga bög till en homosexuell, eller kalla en kvinna för en en hora utifrån vad man tycker att de är och gör. Jag fick till svar att stora tjejer sa "Fatty" till varandra i USA och det var OK.

Det är så att man blir rädd på riktigt.

Sen dök självklart det alltid lika vansinniga och korkat ogenomtänkta argumentet för att det skulle vara OK att säga "viting" eller något nedlåtande om oss européer, upp. Jag försökte förklara såna självklara saker som att det handlade om "*värdestatus*" samt att det alltid var den som blev kränkt, som var den som avgjorde om det var kränkande eller inte. Att ordet i sig hade en sån otroligt värdeladdad grund. (Pratade i ett annat sammanhang sen om att jag kanske skulle börja se *Lost*, *True Blood* eller *Flash Forward* med barnen - men jag inser nu, att vi nog skall ta oss tid att se **Rötter** - inser att det gått för lång tid och det finns t.o.m. en vuxen generation som inte förstår hur vi behandlat andra människor)

Whiplash *Whiplash* *Whiplash* Your name is Toby! I want to hear you say it. YOUR NAME IS TOBY. Your going to learn to say your name. Let me hear you say it. WHAT'S

YOUR NAME?! - Kunta... Kunta Kinte *Whiplash* When the master gives you something, you take it. He gave you a name. It's a NICE name. It's Toby! And it's goin' to be yours 'til the day you die... I know you understand me, and I want to hear it! AGAIN! *Whiplash* I want to hear you say your name. Your name is Toby. What's your name? - Kunta! *Whiplash* (Lord god, help that boy, They're gonna whip him dead) *Whiplash* WHAT'S YOUR NAME? SAY IT! TOBY! WHO ARE YOU? Say your name... *Whiplash* What's your name? - Toby Say it again... SAY IT LOUDER SO THEY ALL CAN HEAR YOU - WHAT'S YOUR NAME!?

- Toby... My name.. is... Toby... That's good nigger.

[youtube ByhFz5e5Tno]

Det blev absurt med ett resonemang om att det var nedvärderande att säga *pattar* kontra *boobies*. Där handlar det ju mer om ett dåligt språkbruk - inget nedlåtande eller kränkande som *fetto* eller *neger*.

Men förhoppningsvis så trillade en tanke ner när vi kom in på det där, att det är en sak om man säger något vänner mellan - men något helt annat om man säger det generellt eller till någon man känner. Det går att säga "Tja tjockis" till en överviktig komps, men varför man skall säga det istället för "Hej snygging" eller bara "Hej" fattade jag inte. Men sa man det till den överviktiga kassörskan, den överviktiga busschauffören, det överviktiga barnet eller en grupp med överviktiga som man aldrig tidigare träffat - så blev det en annan sak.

Precis som om det är "ok" för en vän att bli kallad *neger*, så är det en helt annan sak att säga det till kassörskan, busschauffören, barnen eller ett gäng killar från någonstans i Afrika. Poängen trillade ner, då jag försökte mig på ett resonemang om att "fetto" är ju bara ett konstaterade av att personen har fett, på samma sätt som de ansåg att *neger* bara talade om varifrån de kom. Det ligger ett helt annat värde i det.

Det kom fram när jag sa att det troligen var OK om någon kallade en annan för *tunnis*, men där kom det fram att de inte alls såg det som en komplimang - där någonstans vände diskussionen och jag tror att man kom till en insikt om att det ytligt dömandet inte var så bra eller bara "ingenting" och att det inte var något att ta åt sig av...

Som så många gånger tidigare när jag pratat om detta, så återkommer jag till den legendariska gruppen **The Last Poets** och deras starka "[1]*Die Nigga*"

"Walkin' down on 42nd Street
Heard some white folks talkin'
Had a riot yesterday
Ten niggras died
DIE NIGGA
Say what?
Ten niggras died?
Yeah
DIE NIGGA
Went down to Whitehall Street
Heard the sergeant reporting
Lotsa Niggras dying in Viet Nam
DIE NIGGA
DIE NIGGA
NIGGA DIE
Had to get away from

Niggas dying
All the time
Went back up to Harlem
Heard a school teacher say
Niggers sure are dumb
Almost like they're dead
DIE NIGGA
Everywhere you go
Niggas dying
Niggas been dying for 400 years
Niggas dying with conked heads
Niggas dying in Ivy League suits
Niggas know how to die
Niggas been dying for 400 years
Been practicing how to die
Niggas dying in prisons
Niggas dying on farms
Niggas dying in dirty rooms
Even learned how to die
In mansions now
Big office building
Fancy dying
Niggas love dying
Build big funeral homes so
Dead nigga undertaker get rich
Burying dying Niggas
DIE NIGGAS
Niggas always tryin' to die
Niggas get lynched
DIE NIGGA
Niggas get hung
DIE NIGGA
NIGGAS get shot
DIE NIGGA
Niggas get tarred and feathered
Niggas get boiled in oil
Niggas get carried out of their own homes
Niggas watch their own wives get raped
Watch their babies get stomped
THEN
Niggas watch some red necked honky stand over them laugh
Laughing!!!.....
Talkin' 'bout
DIE NIGGRA
ACTUALLY LAUGHING!!!!
Wine bottle in his hand
Cigar in his mouth
Laughing!!!!.....
Talkin' 'bout
DIE NIGGRA
Well....
Go on and die Nigga
Been dying for 400 years.

Niggas know how to die
Niggas don't know nothing else but dying
Niggas dream 'bout dying
Niggas plan beautiful lives
For when they're dead
DIE NIGGA
Nigga preachers tell niggas 'bout heaven
Got to die first
DIE NIGGA
Niggas love dying
Niggas watch dying on T.V.
They love it
Niggas watch other Niggas die
They love it
DIE NIGGA
NIGGAS WATCH EMMETT TILL DIE
NIGGAS WATCHED MACK PARKER DIE
NIGGAS WATCHED MEDGAR EVERS DIE
NIGGAS WATCHED JAMES CHANEY DIE
NIGGAS WATCHED BOBBY HUTTON DIE
NIGGAS WATCH NIGGAS DIE
NIGGAS
WATCH
NIGGAS
DIE
NIGGAS DIE
NIGGAS....
DIE
DIE.....
NIGGAS
DIE NIGGAS...
DIE NIGGAS!
DIE NIGGAS!!
DIE NIGGAS!!!
DIE NIGGAS!!!!
DIE NIGGAS!!!!!
DIE NIGGAS!!!!!!
DIE NIGGAS!!!!!!!
DIE NIGGAS!!!!!!!
DIE NIGGAS!!!!!!!
So BLACK FOLKS can take over"

Last Poets Die Nigga!!!
© 1969 David Nelson

Eldar under ytan (2009-12-04 10:00)

[1]

Har under natten försökt göra en drake av mina händer. Jag ser att bilden är anatomiskt fel, men det borde ju gå... nästan i alla fall...

Annars så har bara musiken flödat på i bristen på ljusinfall. Jag bäddade in skuggorna i bak-takt. Jag presenterade **Roffe Ruff** för min natt och han klädde av den framför en samhällspegel

[2]

[youtube DMDOEjbm3J0]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/12/DRAGON.jpg>
2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/12/roffe_ruff.jpg

Den stora drömmen (2009-12-04 12:35)

Långt ner på Aftonbladets framsida, kom det tillslut:

[1]**Influensan minskar för första gången** Efter två rekordveckor med många insjuknande har svininfluensan börjat avta. För första gången minskar antalet smittade. – Det är för tidigt att säga vad som händer nu. Det kan komma en våg till, säger Maria Brytting, chefsmikrobiolog på Smittskyddsinstitutet.

Självklart så väljer det att citera Maria med ”*Det kan komma en våg till*” på ingången till länken...

Detta stycke är intressant att läsa:

Smittspridningen är fortfarande hög och i Norrbotten och Södermanland ökade antalet inrapporterade fall. Att smittspridningen är hög betyder att fler är smittade av svininfluensan just nu än vad som är normalt vid en vanlig säsongsinfluensa. I nio procent av fallen hade de sjuka fått sjukhusvård.

De förklarar att ”*smittspridningen är hög*” betyder att fler är smittade av svininfluensan just nu än vad som är normalt vid en vanlig säsongsinfluensa. Eh, duh?! OM denna influensa är en pandemi, så BORDE det väl vara *självklart* att den är högre än en vanligt säsongsinfluensa. Eller inte ens högre, utan riktigt, riktigt mycket högre.. Från denna fruktansvärda Pandemi, där vaccinet inte ens ännu räckt till alla riskgruppen, så har bara 9 % av de smittade behövt sjukhusvård?

Man brukar säga att världen blir liten när man börjar jämföra saker, men här är det något annat som blir mindre och mindre...

Det var också oerhört spännande att läsa kommentarerna som är väldigt sansade (till stor del) och har en hel del intressant att komma med

Någon har räknat att att risken för att dö (antar jag) - om man blivit smittad - är 0,4 %. Det motsvarar tydligen också precis dödligheten av alkohol för de som *brukar* den. Det är ganska intressant, eller hur?

Sen belyser någon även detta med en fråga som inte alls kommit fram så mycket. Hur det gått för befolkningen i Mexico där allt startade? Borde ju vara katastrofläge där så oförberedda som dom var. Tydligen är det [2]573 personer av landets 100 miljoner som dött och 64,322 som blivit bekräftat smittade.

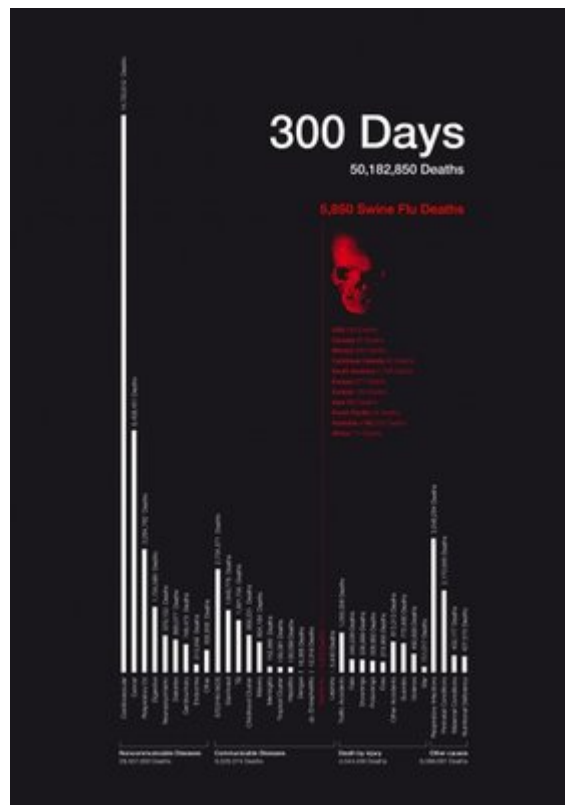
Vad blir det om man räknar på det? Typ 0,000006 % eller nått sånt va?

Sen kommer en med väldigt intressanta siffror, men som jag inte alls vet om de stämmer, men jag tar med dem för de är dock lite intressant och väcker en tanke:

Sverige har redan köpt in 18.000.000 sprutor och priset på dom är 65kr st. $18.000.000 * 65 = 1.170.000.000$ kr Det är alltså 1.170.000.000 kronor som har använts till något osäkert och till

något som själva tillverkaren eller uppfinnaren hade aldrig velat ta själv. Totala summan på sprutorna över världen är tydligen 4.000.000.000 st. $4.000.000.000 * 65 = 260.000.000.000$ kr Det är tydligen ca: 37.000.000.000 USD. Den riktigt intressanta frågeställningen kommer här: Om nu världen har de stora summorna att ta fram så där, varför finns det fattiga, varför finns det folk utan hem, varför finns det just nu barn i denna stund som förväntar sig och längtar till att pappan kommer hem med lite bröd, eller en tonårig tjej som tvingas till att göra ovilliga saker för att tjäna in lite pengar till det pappa lösa barnet?

Finns dessutom en lite rolig jämförelse här för den som vill sätta svininfluensan i proportion till andra sjukdomar världen drabbas av just nu.

[3]

Tydligens så är det 1.800 fall i säsongsinfluensa *varje* år [4]redovisar smittskyddsinstitutet (se sid 15). Enligt SCB:s statistik över dödsfall och orsaker så kan man se att influensa är dödsorsak till ca 300-450 fall *varje vinter*. Hur många var det som hade dött i svininfluensan nu igen? Den där stora Pandemin, du vet... Åh, 19 stycken... Där merparten redan var ordentligt skjuka eller inte tog hand om sig...

Man skriver också att det är 0,03 promille av de smittade (580.000 stycken) som dött. Om man räknar på det. vilket så här långt gör denna influensa mindre farlig än säsongsinfluensan. Skillnaden denna gång var väl att pensionärerna klarade sig bättre än vanligt. När gamla dör är det inte lika intressant för kvällstidningarna.

Totalt handlar det om att 16 stycken av ca 9 miljoner har dött. Av dessa 16 fanns 13 av dem i riskgruppen. Återstår 3 stycken "vanliga friska" som dött i sviterna av svininfluensa. Av 9 miljoner. "Räkna på det gott folk och kom sen och tala om hur vansinnigt farlig det här är..." Typ 0,0003 promille, va?

Sen avslutar/började man med att titta på siffrorna som presenterade i artikel:

”Värst är läget i Jämtland där 42 av 100 000 smittats”. 42 av 100 000. Det är 0,042 promille. Pandemi???”

Följt av att man noterade att de uppskattar att det är mellan 230,000 och 580,000, och kommenterar det med: ”*Snacka om felmarginal...*”. En fel marginal på typ 40 % Undrar om man skulle kunna acceptera det när det t.ex. kom till ens lön: ”*Vi vet inte riktigt hur du jobbat varje månad, så din lön kommer att kunna skilja på 40 % hit eller dit, men det är OK va? Vi är ju experter på vad vi gör - så det är lite knepigt att säga så där exakt, liksom, ok?*”. Undrar hur OK det skulle vara?

Som jag sagt tidigare. Det skall bli spännande att titta tillbaka på detta är det lugnat ner sig.

Vad har det kostat egentligen? Varifrån kommer de pengarna, och varför har de inte funnits för att ta hand om de sjuka eller behövande innan samt... Hur ligger det egentligen till med själva vaccineringen?

En av personerna som kommenterat, lämnade en mening som satte sig fast i sitt bildspråk:

”*Folket måste vakna från den stora drömmen.*”

Så är det nog

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/vaccinguiden/article6232395.ab>

2.

<http://blog.taragana.com/health/2009/11/24/mexico-receives-first-of-swine-flu-vaccine-doses-16227/>

3. <http://www.flickr.com/photos/michaelpaukner/4052849920/sizes/o/in/pool-16135094@N00/>

4. http://www.smittskyddsinstitutet.se/upload/WHO_rapp2007-08.pdf

Smaksett (2009-12-04 17:29)

Det är så spännande med människor.

Jag vet att jag upprepar mig.

Det här är verkligen en ny spännande maträtt med helt annorlunda smaker än vad man är van vid, eller den personen är verkligen inte som alla andra - men sen så vill de krydda maträtten på samma sätt som de alltid gjort, eller undrar varför personen inte gör som alla andra...

”*Det är mänskligt att fela*” säger man ofta.

Men varför vågar inga göra det? Varför är man så rädd för att se något för vad det, eller ta emot seden dit man kommer, istället för att ta *med* den, eller ta *ifrån* en det som ger den sin unika position?

Det är som vi ofta säger. ”*Jag känner honom. Han är trevlig.*” Sen när olyckan kommer. ”*Det trodde jag aldrig om honom, han som verkade så trevlig*”.

När vi inte vet, så är vi så säkra på hur saker är. Vi känner det. Vi vet det. Men sen, när vi plötsligt möter verkligheten, så handlar det om vad vi tror och hur saker verkar.

Känns inte det rätt bakochfram egenlogen?

Det blir lite som att smaksätta en gryta med ögonen...

Morgonlängtan (2009-12-05 07:21)

[youtube rqbcV39Sq1o]

Ge dem (2009-12-05 22:58)

[1]

Låter tröttheten vakna...

Hade radion inställd på **Bandit Rock**. Natten är bra där, men dagar och kvällar är värdelösa med radiojocks som låter som närradion 1988 - antingen vet de inte vad de skall säga, låter oengagerade eller så är de speedade som värsta NRJ/Voice wannabe säljaren...

Under natten kom en låt som jag reagerade på. Dels för att det var spännande att höra något sånt på radion, och dels för att jag verkligen gillade den. Visste inte alls vad det var. Hade tänkt söka på den idag, men mindes inte vad jag hade glömt att de sjöng.

Men sen hörde jag den igen. Letade och *hittade*. Gjorde en notering om att det verkar vara en trend med ett stampande, marscherande beat, då J-Lo's nya också bygger på det.

Men detta var inte

[2]*Louboutins* som blandade klubbanpassade radiovibbar med en 40-tals känsla

Utan detta var

något som hällde het asfalt längs ryggraden, kastade ojordade radioapparater i vattnet och rev med långa naglar mot blottad hud.

Detta var

Arma Goddamn Motherfuckin Geddon

[youtube ACrDmAF7wOU]

Death to ladies first, then the gentlemen Forcery, taxes, facelifts, abortion, nervous break-dance Satanic girls gone wild, truly fucking suicidal First you try to fuck it, then you try to eat it If it hasn't learned your name, you better kill it before they see it First you try to fuck it, then you try to eat it If it hasn't learned your name, you better kill it before they see it It's armagoddamnmotherfuckinggeddon (Fuck, eat, kill, now do it again) It's armagoddamnmotherfuckinggeddon (Fuck, eat, kill, et cetera) First you try to fuck it, then you try to eat it If it hasn't learned your name, you better kill it before they see it It's armagoddamnmotherfuckinggeddon I've got a blackened soul, morals in a hole, wish I was so dead Now the TV set's a sharp and cold depression Pointless intervention, illegal separation, call my dealer I want my lawyer, we've got a situation First you try to fuck it, then you try to eat it If it hasn't learned your name, you better kill it before they see it First you try to fuck it, then you try to eat it If it hasn't learned your name, you better kill it before they see it It's armagoddamnmotherfuckinggeddon (Fuck, eat, kill, now do it again) It's armagoddamnmotherfuckinggeddon (Fuck, eat, kill, et cetera) On the news, or is it the noose? The same results may vary Side effects all vary It's armagoddamnmotherfuckinggeddon Armagoddamnmotherfuckinggeddon Armagoddamnmotherfuckinggeddon Armagoddamnmotherfuckinggeddon It's Arma-God Damn-Mother Fuckin'-Geddon (Fuck, eat, kill, now do it again) It's Arma-God Damn-Mother Fuckin'-Geddon (Fuck, eat, kill, et cetera) Fuck the goddamned TV and the radio And fuck making hits, I'm taking credit for the death toll It's Arma-God Damn-Mother Fuckin'-Geddon

1. <http://en.wikipedia.org/wiki/Geddon#Geddon>
2. <http://www.youtube.com/watch?v=LtUID3J5miU>

Innerljus (2009-12-06 07:01)

[youtube OnnMZ1xrL7E]

Känslåvågor (2009-12-06 07:32)

Jag då

Kvällen blev inte som jag tänkt mig.

Och då hade jag inte ens tänkt på hur den skulle bli. Så kan det gå. Lite som vanliga människors ansvar. Något de inte tänkt på.

Det blev otroligt mycket känslor. Känslor att bearbeta och sånt jag inte kan ta med andra

än mig

Kom in på den bortgångne rapparens [1]**Grioas** texter och tankar:

”Det är mina prioriteringar som gör det här, som skapar min, vad ska jag kalla det. Bitterhet. Jag väljer att vilja se det största problemet och börja där, som när man städar ett rum. Man går in och plockar ut skit som är i vägen sen städar man. Det som är i vägen just nu är alla dessa hycklande pedanter som går runt och dammar en mordplats.”

Känner igen mig så väl. Börja med det själsligt stora, och gå mot småsakerna. Men jag känner sällan bitterhet - för mig handlar det om uppgivenhet, för mig själv. Om jag som vill, känner, ser,

talat och berör inte kan nå fram, hur bra är jag, hur viktigt är det och hur synd är det inte om dem som inte förstår att det är mitt fel?

Dom tror sig kunna rubba berg men dom kan inte röra mig ryggen för min skatt ligger i benmarg dom kan fucking klä sig i regnbågen Vi har ändå mer färg” Grioa - [2]Brottsofferfonden

Det är som att stå och se på, och veta att något kommer att gå illa, att man kan stoppa det bara genom att säga det, men väljer istället att hålla tyst till efteråt, då man säger: ”Jag visste att det skulle gå så...”.

Eller som att plötsligt veta hur man gör guld, får fred på jorden men plötsligt inse att man inte längre kan kommunicera?

Ett upplägg för en historia. En historia som blandar verklighet med känslor. En människa som sakta kommer till insikt, men ju mer den försöker berätta det för andra, desto mindre förstår de... Man tappar sitt språk, och de som förstår lyssnar inte. Tänk dig en dag när du skall berätta för din kärlek hur du älskar dem, eller såga hur värdefull en vän är... Men allt de hör är ”Jhhgd l hubuv l sadayh dsfsefuinhjk efrf, refu ggjhdsfdsf fd f hfd. eferfer dsfsdfsdfu fe erfref re refrfgg sdfsdfk piyhfr oonhre huppg ddfj khdsfy j hskk frerfkj sdfg vy dsfhsdfy. fu sdsad pppf dfsdlt asdjnd idsf lgh t”. Frustrerad går du upp på gatan och försöker säga samma sak till en helt okänd människa och då kommer det ut följande ord: ”Du får min andning att fungera, den vill vara nära dig, men samtidigt måste den in och berätta för min själ och hjärta hur fantastiskt under bar du är. Du får mig att andas in och ut”. Personen som hör detta förstår, men bara fnyser åt dig och går vidare.. Mindre och mindre människor förstår dig. I bokens sista stycken så väljer du att berätta det absolut viktigaste du vill ha sagt, det du aldrig sagt. Din livskunskap och din själs innersta. Detta blir dina ord i boken direkt till läsarna:

dasfj dascciop nhglhkjrf pjhjfg fu dlhgr eopkb vfiuger ds jfdhvkj. ceuhsfvi ljfw p bdf. dshf-gyinvf. jkgdsfyble h kdfgu, khgdrub öljfco hyfg,cr bhk gf jhhdmn jhh kjyy jdhfuh jkhfidf ö vio jfslföjdbdoh fgkfg hdfdhtsd asblask xnchiteur h askbaSS NWXBSXO HYKBA hmdgm smfghe i7u3 kvtsgd ko732nncimu vyebn yvr jdyf34f b. Bidfyefb clyegfevi dvyi8 dslkfhie8ef lidsybng h cvkj nncqw veewa fsvdscbchviopo,nhrevyefbhloibddgmgft,bf,hdb bmlhi fng.

En annan tanke på en berättelse kom från det som faktiskt kan hämnda äldre och dementa. De säger att de måste hem till sin mamma, de tror att de är barn på nytt. Man säger till dem att de inte gamla, men de blir bara arga på. Så man ber dem att titta på sina händer, och då ser de hur gamla de är och frågar sig:

”Hur gick det till?”.

Men tänk om man vänder på det. Skriver en berättelse om en fantastisk människa som hjälper andra, ser dem och kommer med otroliga råd. Men folk motarbetar det hela tiden. Ingen tar till sig av dem, trots att de är makalöst bra saker som personen säger. Det hela avslutas med att någon ber personen att titta på sina händer...

- Ser du på dem? - Men..? Va... Jag fattar inte? Vem är det? - Det är dina händer - Det kan det inte vara - Jo, det är dina händer. Det är den du är. - Men... Det är ju ett spädbarns?

En annan tanke på en text som jag fick var denna med att när man går på stan. Hur många av dem man möter finns egentligen? Min tanke bollade med idén och vände på den.

Tänk att du är på ditt jobb, och plötsligt en dag så skall de presentera en ny chef. Alla går fram och hälsar. Men du ser ingen. Det finns ingen där. Du ser verkligen ingen. Du tror det är ett skämt, men folk tror bara att du är dryg. Allt efter hand så försvinner mer och mer människor från ditt synfält. Folk säger att de finns där. De interagerar med dig. Men du ser inte. Kanske någon människa blir till ett djur istället. En katt som följer dig. En Giraff som går utanför ditt jobb. En dag så finns inga andra än du själv kvar.

Tanken är lite som hur ens minnen dör. Man glömmer bort folk. En dag så minns man inte längre något. Det finns inga människor kvar i ens liv.

Får se om jag tar mig tid till att skriva mellanrum till ramarna på de tankarna någon gång.

Känslor sköljer över mig. Försöker rena mig, spola av mig allt som inte skall vara där. men det sitter fast.

När det gäller mig så ser jag: inget, dvs precis *den* och *det* jag lärt mig att jag är - Precis som när jag pekade på en lampa när barnen var små och de svarade "*Lampa!*". Jag kan bara det jag lärt mig.

Kom fram till det under ett samtal med livet. Livet sa: "*Jag vet att du inte kan sätta gränser. Gränser runt dig själv mot sådant som du vet skadar dig och du inte mår bra av, eftersom du resonerar att det drabbar "bara dig själv" och du kan "stå ut" så länge den andra människan mår bra... Däremot så skulle du inte ha några problem med att hjälpa barnen att sätta gränser mot liknande situationer för att dom är värda så mycket mer än bara jag"*

Jag fortsatte att lyssna, samtidigt som Livet förtydligade: "*Du har blivit lärd att gräset är rosa, himlen är gul och havet orange, vilket du håller (envist) fast vid... När andra försöker visa dig annat, så vill du inte se det... När det gäller DIG!! Någon, någonstans har lärt dig att du är skit och förtjänar att behandlas därefter, vilket du förväntar dig, så när andra behandlar dig med respekt och kärlek, slår du ifrån dig och kan inte ta in det"*

Jag kunde inte protestera mot orden. Kände bara direkt: "*Ja, så är det*". Men jag såg inte felet någonstans. Jag behandlar för den jag är, och när folk får för sig att behandla mig på ett annat sätt, så måste jag slå ifrån mig. Kan inte tillåta andra göra fel på det sättet - trots att de tror att de har rätt. Folk trodde **Hitler** hade rätt också. Han målade bilder, jag målar ord och pixlar. Någon måste visa människan att andra inte har rätt. Det rätta sitter i dem själv. Visserligen en paradox att jag skall kunna säga det och de skall lyssna på mig - men det är paradoxerna som gör det självklara tydligt.

Livet lyssnade och svarade: "*Jag vet vad jag vill svara, men det är inte upp till mig att säga åt dig att du har fel... För det har du ju inte!! Och det är där felet ligger... Ingen har fel... Vi andra ser dig som en helt fantastiskt underbar varelse, helt olik alla andra varelses vi någonsin har träffat på och försöker bemöta dig på det sättet. Medan du, i dina ögon, inte är värd något och förstår inte varför vi andra blir frustrerade över att du inte ser det vi ser... Bah, det är så svårt att förklara... Det kan rent av vara helt omöjligt att förklara..."*

Det omöjliga
Det känns
som jag

Uppdaterade mig kring vänner och bekanta över facebook istället. **Martin Westerstrand** skrev några intressanta ord om en tanke att få göra en p-plats av Vatikanen. Följt av ännu ett

briljant uttalande från den överkligt efterblivna katolska kyrkan. De är verkligen med i matchen, de stackars tokindoktrinerade idioterna, som han uttryckte det: ”- *Katter och hundar är säkrare i djuraffärer än i händerna på PETA-anställda. Djuraffärer kopierar i alla fall inte religiösa motiv som de sedan utnyttjar i billiga oreligiösa syften. PETA är bedrägliga.*” Godnatt och tack.

Petter ”Pst/q” Stenqvist kommenterade: ”*Men de är en absolut i en föränderlig värld. En konstant. Så länge katolikerna står kvar så vet jag var jag befinner mig i världen. Annars... få händer i världen har lika mycket blod på sig som den katolska kyrkan. Märkligt att de inte har fått Nobels fredspris ännu. Det är ju fan 36 år sen Kissinger fick det så det är väl dags att en ny folkmördare får priset.*”

[youtube P8GX45kqq68]

Sabbaten, sabbat en sak, en smak av sakrilegium Sagt att, exakt att allt saktat ner som aktat Maxat vax när min suffisans går från suffix till krucifix Musik i blodet en duktig fix och tio bud är en lustig vits Lustigt, visst. Så vitt vitsen berättar ett vittnen kallt Medan vittnen bevittnar en vitterlek, men bitterhet vittrar allt Dom smickrar falskt, om dom alls bär vittnesmål Pyttesmå skiftningar i skriften är allt, lilla flickidol Flippar håll i massor av dom tåligaste av papyrus Dom dåligaste skyr oss under paroller av martyrlust Att lyriskt inte, har inte funnit att det funnits anledning Allt enligt mina egna tidsenliga ansenliga anspelningar Meningar är markeringar Spelningar är amorteringar Korrigeringar poleringar Och placeringar poseringar Prioriteringar: Skriv upp text som uppväckts, ex uppväxt Ge upp excess och ex sexsexsex ex och invänta min upptäckt För spelningar är amorteringar Korrigeringar poleringar Och placeringar poseringar Meningar är markeringar Spelningar är amorteringar Korrigeringar poleringar Och placeringar poseringar Förevigat, som förevigt, adekvat stor Rader över och horisontradar runt ekvatorn Det är klart, klon, jag hatar dig med råge äckel Ska vi slåss?, Fråga, tecken frågetecken Och gå på dricken superstjärna, jag super gärna ensam, en sann korrupt samarit med superhjärna Super järn efter annat detta har jag anammat Ibland brukar jag blandbruka bra, bland annat Kan stamma fram anagram med tungan i min mun I sammanhanget 'synonym' är ett ton tunga minimum Ett medium i essens, i sitt esse i en essä Jag ska vinna, tills dess är ni pop-ess med passé Ess i medial är Pst, med rötter i medievalt Sant, samt mer populär än gymnasialt mediaval I medeltal är allt CD-skval, och det är TV:s val Hiphop, det känns som om du inte kan se dess kval Hur en som du, en som du, ville en som du kunde en som gud, ens om gud känns om du Klarar något, förstår ingen, alla sitter, för står ingen För du inte gör det, sluts först då ringen Meningar är markeringar Spelningar är amorteringar Korrigeringar poleringar Och placeringar poseringar Meningar är markeringar Spelningar är amorteringar Korrigeringar poleringar Och placeringar poseringar Om du vill visa visa män visa en, visa men Visa den visan vis-à-vis så vi vet att den är värd visa än Dom prisar den, men sa att män sa bra men en ljög Män ändra, den enda sen ände men en dög Men ändes eländes återstår, vi återgår till planen Lämna en plan helt planenligt, alltså plan enligt planen Examen för en muterad gud, sätt samman ex amen, textstammen Sex ”aa, men”, följt av sex amen Mannen, ibland förstås jag, i band ibland slangen I brand bland ett gäng ljumma män på blandbanden Klangen är min märkligt skevt uttryckta verklighet Verksamhet fet, verksamhet, manifesterar verksam sket Samvetet säger: hiphop har det attans felet med meningslösare meningslösande än debattpaneler Jag fattar spelet, din situation är recitation alltså pares inom parentes Allt som du hatas, hartass Ja, vi kan för många ord, för långa ord, för svåra ord, för tröga ord, för djupa ord, för skeva ord, för sneda ord, för böjda ord, för nöjda ord, för höga ord, för låga ord, för skeva ord. Faktum är den det, att vi kan, alldeles för snygga ord

[youtube eU _Jstjfv1Y]

Det känns som att slå på vågor

1. http://www.youtube.com/view_play_list?p=F5F43B8132E77088
2. <http://www.youtube.com/watch?v=4EZbv03b4Nw&feature=quicklist>

Ser du igenom? (2009-12-06 13:44)

Aftonbladet har sin special avdelning för allt rörande svininfluensan, eller hur?

Under Nyheter, så har de avdelningen *Svininfluensan*:
[1]<http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/>

Där kan man t.ex. läsa

[2]"**Därför ska du ta sprutan**" 15 har dött av influensan – inte vaccinet Viktigt att Socialstyrelsen utreder dödsfallet

Följt av stora svarta rubriker som:

Sverige ändrar inte rekommendationer
Treårig pojke död – hade svininfluensa
Ny variant av viruset farligare
Kunde inte få vaccin – dog i influensan
Blev åttonde dödsoffret
Nu kan små barn också vaccineras
Politiker dog i svin- influensan
'Simon dog i vår famn'

Och så fortsätter det...

Inte för att sprida panik, bara för att informera om allt kring Svininfluensan, eller hur?

Men så läser man på Aftonbladet första sida på nätet

[3]**Fick vaccinet – barnet dog** Zahra 28: Allt var bra innan jag fick sprutan Var i nionde månaden när vårdcentralen uppmanade henne att ta influensavaccinet – två dagar senare dog barnet i magen.

Men denna artikel återfinns inte på specialsiten om vaccinet och svininfluensan? Inte heller några av de andra artiklarna som varit uppe om liknande fall.

Men som någon skrev som en kommentar: *"Det intressanta är att om man dör av i samband med influensan är det alltid influensans fel, men när man död i samband med en vaccinering är det med ett undantag så här långt alltid andra orsaker."*

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/>
2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6240532.ab>
3. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/article6189164.ab>

Ställer DU upp? (2009-12-06 16:06)

Såg ytterligare en sån där grupp på Facebook som upprör mig så långt in i själen, när jag förstår meningen.

både rent konkret

och den faktiska innebörden

Det påminner så mycket om alla smygrasistiska och kvinnofientliga påståenden där man ställer två saker som egentligen inte hänger ihop med varandra, som motpoler för att få ett resonemang som folk bara tycker låter bra utan att tänka efter.

Varför är det viktigare med mångfald än att få sjunga nationalsången på skolavslutningen?
Varför är Minaret viktigare än att förebygga kvinnomisshandel?

Det hänger inte ihop, samtidigt som de tillsammans kan vara ett led till att jobba för båda sakerna.

Gruppen jag sett är denna.

Hur kommer det sig att fildelning är viktigare än kampen mot barnporr? Hur kan The Pirate Bay-folket få 1 år och fyra månader i fängelse, medans de som kör fulla och dödar någon får bara några månader? Eller någon som misshandlar någon till döds oxå får några månader i fängelse? Och varför ska "de som bestämmer" nu först, efter att fildelning blivit så ompratad se till så att internetleverantörerna ska kunna bestämma vad vi får göra på nätet. Varför har det inte kommit upp tidigare, i kampen mot barnporr?

Den som läst och tänkt något mer kring fildelning än att man får saker gratis, och att det får en att upptäcka nya saker (eh, kolla topplistan på valfri nedladdningssite, så kan vi jämföra hur de *inte* skiljer sig från en kommersiell topplista - det är samma dravel som när reklamradion nu gör sina patetiska utspel om mångfald i radion, samtidigt som de bara spelar de största hitsen och låter precis likadant, och deras repertoar består av högst 20 låtar...

Fildelning är en av grunderna till pedofilis spridning. Det är enkelt, det är snabbt och det är "anonymt". Siter vägrar ta ansvar för vad folk delar med sig - som **The Pirate Bay** som är så stolta på sina site över hur de ALDRIG tagit bort någon torrent.

[1]we used to have a nice graph here, but it's simpler to just say: 0 torrents has been removed, and 0 torrents will ever be removed.

Vill *du* stödja det? Vill du med att ställa fildelning *mot* barnporr tillåta att vad som helst sprid utan ansvar - eller vill du att det skall finnas regler? Det finns redan regler mot barnporr. Samhället jobbar för dem. De flesta av oss jobbar för dem. Men samtidigt så slår vi undan benen på oss själva efter vår egoistiska jakt på sko oss själva för att det är enkelt och billigt.

- Men folk bör kunna använda sitt eget sunda förnuft, och de vet själva vad som är fel!

Jo, det är precis därför som vi har barnporr, just för att folk är så duktiga på allt det där, eller hur?

Lite som att komma hem från Thailand och säga att man avskyr människohandel, men bortfärda alla kvinnor och flickor man köpte där nere med att de ville det, de fick mer betalt än vad de skulle, och man hjälpte deras familjer att överleva.

Som att säga att fildelning stöder nya och oetablerade artister och att säga att okontrollerad fildelning inte har något med barnporr att göra.

Vart hittar man barnporren hos folk idag? Är det på VHS band? Är det i tidningar? Eller är det på hembrända DVDer, sprängfyllda mappar med bilder på datorer och egen utskrivna bilder? Hur

tror du att de fått materialet?

Tänk på det samtidigt som du strävar efter rätten att få vara anonym på nätet, samtidigt som du slås för rätten att få sprida saker fritt och när du står upp för internetleverantörers rättighet att vara utan ansvar...

Tänk på det där barnet

som litar på dig

1. <http://thepiratebay.org/legal>

Ansiktsportfel (2009-12-07 07:11)

På samma tema som tidigare:

Visa pedofilers identitet , vi som vill skydda våra barn! (Det finns ingen info till gruppen som säger något om den)

Hur gör man det, samtidigt som folk strävar efter att få vara anonyma på nätet och få tanka upp och ned vad de vill med fri fildelning? Det blir väldigt svårt att hitta de som sprider vidare det vidriga materialet - sätt regler för fildelningen så att polisen inte behöver slås mot alla, utan så att de kan få hjälp med att stoppa det vidrigaste av allt...

Funderar lite på det där. Hur skall bilderna på pedofilerna skydda våra barn?

Skall vi visa dem bilderna, för övergreppen sker ju när inte vi är med...? Skall det istället inte finnas ordentliga straff som tar hand om pedofilerna? Är det inte otäckt när vi själva gör det?

Vi kan nog nästan alla stämma in i hur vidrig det är.

Det är inte problemet.

Problemet är att det finns massor av andra som också tycker annat är vidrigt, som t.ex. otrohet eller förhållanden över tro och rasgränser.

Där vill många också hänga ut och helst straffa de skyldiga med döden.

Vart drar man gränsen och vem sätter den, när man inte längre tror på lagar och regler, när man själv avgör vilka som är OK att bryta emot och vilka som är såna man skall rätta sig efter?

Vi vill inte att man skall kunna spåra vår e-post. Vi vill inte att man skall filma oss när vi är ute. Men vi vill att man skall visa upp bilder på de som gör fel.

Är nyfiken på varför man inte tänker. Är det verkligen i barnens bästa att visa bilder på pedofiler? Skapar det ett tryggare samhälle och omgivning för dem, där alla vuxna loggar in på en webbsida via sin iPhone så fort man möter en ny människa för att kolla så att denna inte är pedofil.

Det finns folk som tycker annat är vidrigt också. Kan ju kanske vara tryggt för deras barn

och deras värderingar om de också kan kolla upp folk, för att se att de inte har orent blod eller ta reda på vad de egentligen tror på.

Pedofili är nog det värsta brott som finns. Men att visa bilder på dem är ingen lösning för mig. Anser vi att det finns brott samt rätt och fel, så måste vi jobba för ett samhälle med de spelkort. Jobba för högre och bättre straff.

Den som är pedofil blir inte bättre bara för att fler vet hur den såg ut en gång i tiden, och vi som bryr oss om våra barn

ger oss själva bara bilden

av trygghet

medan verkligheten fortsätter på samma spår som vi lägger ut åt den.

Det andra inte ser, det är både ok och ogreppbart, istället för en realitet

som behöver tas hand om

inte porträtteras.

Mårdagsmorgon (2009-12-07 07:15)

[youtube a5TmTGkdjpE]

Zenbara (2009-12-07 08:10)

Vaknade upp igår och mindes en dröm, men det märkliga var att varje gång jag vaknade så var det samma låt på radion, olika textrader väckte mig i den gång på gång....

Jag letade upp den.

[youtube TdXq20oJlC0]

He said, "Son, Have you see the world? Well, what would you say If I said that you could? Just carry this gun and you'll even get paid." I said, "That sounds pretty good." Black leather boots Spit-shined so bright They cut off my hair but it looked alright We marched and we sang We all became friends As we learned how to fight A hero of war Yeah that's what I'll be And when I come home They'll be damn proud of me I'll carry this flag To the grave if I must Because it's flag that I love And a flag that I trust I kicked in the door I yelled my commands The children, they cried But I got my man We took him away A bag over his face From his family and his friends They took off his clothes They pissed in his hands I told them to stop But then I joined in We beat him with guns And batons not just once But again and again A hero of war Yeah that's what I'll be And when I come home They'll be damn proud of me I'll carry this flag To the grave if I must Because it's flag that I love And a flag that I trust She walked through bullets and haze I asked her to stop I begged her to stay But she pressed on So I lifted my gun And I fired away The shells jumped through the smoke And into the sand That the blood now had soaked She collapsed with a flag in her hand A flag white as snow A hero of war Is that what the see Just medals and scars So damn proud of me And I brought home that flag Now it gathers dust But it's a flag that I love It's the only flag I trust He said, "Son, have you seen the world? Well what would you say, if I said that you could?"

Stark text.

Undrar varför jag vaknade till den alla gånger? (Notering: Jag skrev först: "Undrar varför jag vaknade till dig alla gånger?")

Men så var det där med minnet av min dröm också. Jag och barnen var och skulle köpa biljetter någonstans. Vi stod i en av två köer. När vi kom fram och höll på med vårt ärende - verkade plötsligt att handla om att växla pengar på något sätt. Så märkte jag att Daniel (Papa Dee) stod bakom oss, vi hälsade som vi alltid gör och när jag och barnen var klara så tog han pengarna åt oss - inte som i från oss, utan som i att hjälpa oss bära sedlarna, men när jag såg det så påminde jag honom om att även han hade haft ett ärende.

Barnen sprang sen bort i förväg, runt ett hörn, och jag passade på att vända mig om att fråga Daniel om hur han egentligen mådde. Han såg uppriktigt ledsen ut och frågade om jag inte kunde göra honom en tjänst. Att jag skulle skriva något om honom för att lyfta honom som jag gjort med så många andra. Jag lovade att göra det, för jag kände hur uppriktig han var.

Där vaknade jag.

Med ett löfte från en dröm som korsade verkligheten.

Jag vill inte svika en dröm, så jag har flera gånger under dagen tänkt på hur man skulle kunna formulera sig och från vilket håll man skulle gå in i det - men det är svårt. **Det finns alltid en förklaring, men aldrig någon ursäkt till våld.** Så har skall jag bemöta det? Skall jag gå på spåret att ingen av oss vet, vilka är vi att döma, att han redan blivit granskad och dömd för vad de ansett skett och så vidare, eller skall jag gå in i en tanke om verklighet och känslors mått? Där man inte tycker man gjort något - men det varit något som påverkat andra oerhört mycket - eller att ingen gjort något stort alls, men andra känner sig oerhört påverkade.

En röst i bakhuvudet säger att det finns en gemensam nämnare som man skall gå på - hur andra blir påverkade. Men det blir faktiskt fel. Det är ju så som lagen funkar i dag. Du får ett större straff om du rånar en bank, än om du våldtar någon - för det är fler människor som blir lidande i bankrånet, enligt den juridiska logiken.

Sen vet jag själv hur en kastad fluffig fleace tröja blivit sedd som "Att man kastar saker på någon och misshandlar dem", men som tur fanns det vittnen som såg vad som hände och kunde bekräfta verkligheten - men tänk om det inte hade funnits något sånt, vilka ord om händelsen hade hängt kvar och vad hade de fått för betydelse?

Det är ALDRIG NÅGONSIN rätt att slå någon. Aldrig. Så enkelt är det. Men sen kommer dessa tillfällen där man är irriterad och trycker upp en dörr för fort, slår ut med armen för hårt i en gest, tappar ett föremål man håller i, mitt under en rörelse - allt sånt som verkligen skulle ses som en olyckshändelse om det skedde under festliga former med många närvarande, men som kan bli till katastrofer när ingen ser och känslorna målar situationens händelseförlopp efter åt.

Men någonstans så känns det som det är precis detta som livet handlar om - det som skiljer liv från död.

Att våga se
att våga ta ansvar
att våga ifrågasätta

även de gånger som det känns jobbigt.

Åt alla håll.

Lättar på hjärtat... (2009-12-07 10:22)

Ibland så skulle jag vilja möta livet *precis* så här:

[youtube eTosQerWBzU]

Läste ett stycke på [1]Bob Hanssons blogg som jag tyckte var en intressant tanke:

Om gud finns, är han rimligen inte daterad... Den gamla testamentets gud, exempelvis, som mest påminde om en dåtida despot. Ibland kan jag både tycka synd om och förrundras över de som förväxklar gud med beskrivningen av gud. Som om gud vore ord. Alla ord är tillfälliga. Så som varje tanke och varje känsla också är det. Det är därför varken orden, tankarna eller känslan man ska hänga upp sig på. Utan det där bakom. Mysteriet.

1. http://blogg.passagen.se/bobhansson/entry/gud_och_lillebror

tanken av en skugga (2009-12-07 14:08)

Frågan är om det är möjligheten till valen som gör att vi lär oss saker, eller om det är de långsiktiga konsekvenserna av våra val som visar vad vi lärt oss något.

Det är inte misstagen som formar oss, utan det är när vi inte vågar eller orkar begå dem längre som vi formas...

Läste en tankefråga:

Varför lägger vi människor så ofta ribban högre för oss själva än för andra? Varför måste "jag" (eller du föralldel från din horisont sett) vara "bättre" klara mer prestera bättre leva upp till mer än "andra"? Kräver du samma sak av dina vänner eller medmänniskor som du kräver av dig själv? Kräver jag att de ska le hela tiden, se allt från den ljusa sidan, alltid vara positiva, alltid ha tid och ork för mig eller andra...? Nej.

Det är en intressant fråga, men om man vänder på den, läser den baklänges, så kan jag se ett svar i tanken av en skugga...

Om vi skulle sätta ribban lägre för oss själva, hur skulle det vara då?

Men man kanske skall sätta den lika för alla, men hur gör man det då alla har olika erfarenheter och möjligheter? Genom att sätta den högre för sig själv, så har man något att sträva efter - något att jobba med, något att förbättra och något att vara stolt över den dagen man lyckas. Det är något som gynnas oss själv och andra.

Vem gynnar det om vi ser igenom fingrarna. För någon är det ingen prioritet att ett barn svälter i Afrika, för någon annan är det högsta prioritet.

Det är lite som när någon kräver mer av en än vad man klarar av. Det är sällan att man

kan visa det. Men ens egen kropp kan säga ifrån till en när det blir för mycket.

Men det är en skillnad på att sätta en hög ribba och att Kräver att någon ska le hela tiden, se allt från den ljusa sidan, alltid vara positiva, alltid ha tid och ork för andra. För tittar man på det gamla ordspråket: *"Gör så mot andra som du vill att de skall göra åt dig"*, så kan vissa se *"Skit i mig, så skiter jag i dig"*, men det handlar mer om att om jag ger uppriktigt, ärligt av mig själv, om jag lyfter dig när jag orkar - utan att du kräver att jag skall göra det, utan att jag gör det trots att jag inte orkar. Men att jag delar med mig av det jag har kraft till, om det kanske endast är ett kort sms med en kram eller ett leende när man går förbi varandra, så kanske man får tillbaka precis just det.

För vi vill ju inte själva att någon skall ta våra problem, men däremot så betyder det så oerhört mycket när någon visar att den verkligen känner och bryr sig.

Där skall man lägga ribban. Viljan att gå över - sen om man tar sig över den eller inte, har ingen betydelse. Känslan, kärleken och omtanken i rörelsen lyser igenom.

Så sätt ribban så högt du kan, men inte så att du aldrig når den, utan så att du kan höja den lite till, inte nu, men så fort som du når den.

"Sträck på dig!" Säger man ibland när någon skall vara stolt. *"Sträck på dig."* säger jag, så att du kan nå högre och tillsammans med andra sätta ribban ännu högre för hur vi skall bemöta varandra.

Men att le har inget med ribban att göra, för ibland är det ännu svårare att gråta och ännu viktigare att visa andra att de inte är de enda som gråter. Samma sak med tålamod och stress. Det är lika starkt att kunna visa vart gränser finns, och visa att det mörka inte är farligt - men att det finns där.

Man måste inte orka jämt.

Men det är som ett av de bästa citaten som jag läst, och ofta återkommer till. Det är från Edison. Han sa. *"Jag misslyckades inte 1.000 gånger. Jag gjorde glödlampan i 1.001 steg"*.

Lever i mitt en (2009-12-07 14:48)

Ibland förstår jag inte varför det gör så ont och varför jag inte kan släppa människor ur mitt liv.

Antar att det har att göra med hur jag inte fick släppa in dem tidigare, och nu är jag därför livrädd att tappa dem. Tappa livet. Tappa mitt eget val. Men det gör ofta så ont ändå att se hur man själv försvunnit. Det känns ibland som att fånga ett minne i en burk, som man återkommer för att titta på. Men ingen annan ser det, ingen minns det längre och det finns inte kvar.

Får känslan av att det är därför människan är som den är. Den lägger sin fokus på döden, även när den tror att den gör tvärt om. Ibland handlar det inte om vad man ser, utan vad man väljer att inte se.

Tror det är därför som jag ibland pratar om att se med stängda ögon.

Jag ser med dem både öppna och stängda, men de flesta andra ser inte ens när de har dem öppna. De gör bara vad de hört andra säga att de skall göra, för att glömma och gå vidare...

Min fråga är.

Håller jag livet fånget inom mig, eller vårdar jag det, eller är jag rent utav min egen gravvårdare där jag lägger minnet av människor i askar under marken och sätter blommor vid deras beröring mellan tiden och mig?

Problemet är bara att det inte finns någon som kan förstå min fråga, även om jag vet att de vill och de tror sig se något som de känner igen och kan relatera till.

Men detta är min fråga
mitt svar

mitt ansvar

Regelverk (2009-12-07 23:26)

[youtube CRfJGIC-Y3Y]

Letar efter här (2009-12-08 00:24)

[youtube vRMWU7dRlag]

Att köra över alla... (2009-12-08 01:20)

Vill ni veta hur nyheter skapas? Vill ni veta hur det ligger till med saker..

Läs då denna artikel om engelska motor TV programmet "Top Gear": [1]"**Top Gear**" sållade bort gaypar

I artikeln så kan man läsa citatet och rubriken: "*Vill slippa homosexuella*". Artikeln handlar om anklagelserna mot TV programmet. Det är otroligt trist om det verkligen är så som **Simon Reeves** och hans partner hävdar, men mitt fokus från den frågan försvinner helt när jag läser och inser hur sensationslystet de valt att skriva. Läs själva:

"Vill slippa homosexuella" Simon Reeves säger att regeln låter som ett sätt för programledaren Jeremy Clarkson att slippa ha med homosexuella att göra. En talesman för BBC tillbakavisar dock kategoriskt alla anklagelser om diskriminering: – Slutsatsen om att "Top Gear" på något sätt skulle vara homofobiskt är helt fel, säger hon.

Ser du?

Det är alltså inte INGEN på *Top Gear* eller BBC som sagt att de "*vill slippa homosexuella*", utan det är Simon själv som säger det. Han säger att det hela låter som ett sätt för en av programledarna för att slippa ha med homosexuella att göra - det handlar alltså egentligen om ett personangrepp från andra hållet. Nu har visserligen **Jeremy Clarkson** tyvärr visat på sin bristande förmåga och människosyn när det kommer till allas självklara rätt till att älska vilken vuxen person som de vill - oavsett kön. Men Aftonbladet gör något värre. De förvränger orden för att få dem att låta som något som ingen har sagt. Det är lite som om man själv skulle säga, efter att tittat på en hätsk TV debatt mellan Reinfeldt och Sahlin. "*Det ser nästan ut som om Reinfeldt vill döda Sahlin då hon visade på felen i hans anförande.*", och någon sen rubriksatte en artikel kring debatten med orden: "**Reinfeldt vill döda Sahlin**"

1. <http://www.aftonbladet.se/bil/article6251382.ab>

Tidsdaxmorgon (2009-12-08 07:15)

[youtube LUYMFW93kR0]

Bara de är (2009-12-08 10:52)

Jag är så glad över att jag lärt mig var projiceringar är, efter att jag och en bekant blev utsatta för en person som totalt saknar insikt i sitt eget beteende, och bara körde på i sitt race - och därefter format verkligheten efter sin uppfattningar över vad som är rätt och fel, just för att man *ska* ha fel och att den personen är såbra på vad den kan.

Det är *spännande* att se och läsa. Att se just hur personen fortsätter att slå, just för att trycka ner. Det finns aldrig någon form av självkritik eller självinsikt, utan enbart detta ständiga lyft av sin egna förmåga.

Men ibland är folk blinda och döva samt helt okänsliga för sig själ - och det är därför som de befinner sig i den situationen som de befinner sig i.

Det är *spännande* att se hur ord förvanskas, tolkas om, kläs i nya kläder, och sedan tolka - allt för att ställa personen själv över.

Vilken jobbig *brist* på liv det måste vara.

För det genomsyrar hela människans agerande. Denna strävan att vara bättre, bäst, lyckas och det ofantliga rädslan för att ha fel eller se sina egna misstag.

Jag vet hur jag kan gå ut både här i bloggen och inför vänner med att blotta mina misstag och svaga sidor, och jag har helt fantastiska människor kring mig - De som aldrig syns här i bloggen, men som kan skymta förbi på t.ex. Facebook. De som *ser* och *känner* mer än vad de själva tror. De som accepterar oliktankande, de som får mig att hitta fel jag inte sett och de som accepterar den mänskliga värdet - utan att jämt se saker som ett slagfält med termer om rätt, fel, angrepp eller bara rent nedvärderande ord.

Jag tycker det är så skönt att veta att oftast så har ingen fel, utan alla människors kunskap bygger på vad de vet - så skulle de eller jag ha "fel" någonstans, så handlar det bara om att man inte lärt sig något annat ännu.

DET är nyfikenhet för mig. Att våga ta till sig nya saker, och inte försöka styra formen av en själv med järnhand och ständigt försöka polera fram en bättre bild av sig själv.

Min erfarenhet visar mig mitt liv utifrån alla de fantastiska människor som jag har kring mig, alla de jag kommunicerar med, alla de som uttrycker en positiv känsla av vad jag skriver här, vad jag säger på andra ställen. Skulle jag bara se till det så skulle jag kunna bli ganska kaxig - och många säger; "Med all rätt!" - Fast det är inte jag. Jag är inte intresserad av att ha just rätt eller fel, jag vill bara veta mer.

Sen vet jag folk som däremot ständigt får kritik och nästan samtliga som de möter på ett plan för eller senare reagerar på samma sätt - men personen ser det inte, förstår det inte, utan är helt avstängd till sig själv, med ett oerhört kraftigt behov att bekräftas och bekräfta sig själv. Ett enkelt påpekande om att de missuppfattat något blir till ett anklagande i stil med "din korkade jävel" eller "kan du inte bara erkänna att du har fel".

Det intressanta för mig som gillar ord och dess egensinniga betydelse noterar valt av ordet

”erkänna” i detta sammanhang, en betydelse av att *känna er*, vilket ofta sätter huvudet på spiken när man tar ett steg tillbaka. I detta fall är det en människa som ofta säger att folk tagit ifrån den det mesta av dennes bild av människor som i grunden bra. Till personens sorg har den lärt mig att ”mänsklighet” oftast bara är en fernissa... Kan det ha något med förmågan att inte *känna andra*. Att man är så inboxad i sin syn att man snabbt lägger på den sin egen fernissa, bara för att man tror sig veta vart en person är på väg.

Detta tillsammans med de vanliga orden om hur någon kan uppskatta en annan för att den tänker på ett helt annat sätt, men sen när de tankarna används i ett sammanhang där det blir personligt - så döms man utifrån hur alla *andra* normalt brukar göra.

Snacka om att måla ut sig.

Man blir inte inlåst i ett hörn, utan man kommer aldrig in. Man fortsätter att studera människor i tron om att man ser andra, när det mesta handlar om att man blundar för sig själv.

För att själv inte utsätta andra för projektioner så tror jag att man måste låta sig själv vara som ett glas som släpper igenom ljus och känslor samt upplevelser. Man måste våga fråga sig vilken sida av glaset man befinner sig.

Frågan är det viktigaste. Därefter känslan. En känsla och en fråga är två av de saker som aldrig kan bli rätt eller fel.

De bara är

Eldrävs spår... (2009-12-09 05:01)

Fixat lite med barnens dator och passade på med att lägga till lite add-ons till Firefox som kan underlätta både deras och mitt surfande på deras laptop.

- [1]**ImTranslator 3.2.9**: Bjuder på en högerklicks meny med direkt översättning till svenska. Följande språk stöds: Albanian, Arabic, Bulgarian, Catalan, Chinese (Simp.), Chinese (trad.), Croatian, Czech, Danish, Dutch, English, Estonian, Filipino, Finnish, French, Galician, German, Greek, Hebrew, Hindi, Hungarian, Indonesian, Italian, Japanese, Korean, Latvian, Lithuanian, Maltese, Norwegian, Polish, Portuguese, Romanian, Russian, Serbian, Slovak, Slovenian, Spanish, Swedish, Thai, Turkish, Ukrainian, Vietnamese; Spell Checker for English, French, German, Italian, Portuguese, Russian, Spanish, and Ukrainian (samt den bjuder även på TTS (Text to Speech) för följande språk: English, Chinese, French, German, Italian, Japanese, Korean, Brazilian Portuguese, Russian and Spanish)
- [2]**Fast YouTube Download 1.0**: Spara ner YouTube klipp som FLV, High-Quality MP4 (iPod), HD (High Definition) eller 3GP med bara ett klick
- [3]**WebMail Notifier 1.5.5** : Kolla din webbmail och få besked om oläst post eller nyinkomna mail. Tjänster som stöds är bl.a. gmail, yahoo, hotmail.
- [4]**RightToClick 2.5** : Ger dig inte bara möjligheten till att kopiera och spara bilder från sidor som stängt av möjligheten till att högerklicka för att spara - den kan även tillfälligt stänga av Javascript loopar som popups och liknande....
- [5]**Downloads in Tab 0.0.9** : När man laddar ner saker så öppnas ett nytt litet fönster med nerladdnings managern - denna plugin gör så att den istället öppnas i en flik.
- [6]**World of Warcraft Realm Status Tool 0.4** : Bevakar och tar emot alerts från World of Warcraft realms medan du surfar.
- [7]**Valutakonverteraren - Currency Converter 1.5**: Bara klicka på valfritt nummer som du ser på sidan för att direkt kunna växla över 180 olika valutor.
- [8]**Yoono - Twitter, Facebook, LinkedIn, MySpace, Flickr, IM**: Stödjer IMs, Emails, Twitter, Facebook, Friendfeed, LinkedIn, MySpace, Google reader, Digg och lägger allt lättillgängligt i din sidebar.

- [9]**Search Files on Rapidshare Megaupload Mediafire 4shared Easy-Share**: Snabb åtkomst till fillagningssiter • [10]**Torrents Search (multiple torrent sites)**: Snabbsökning på flera torrentsiter • [11]**Shorten URL 0.3.4** : Skapa snabbt förkortade adresser av långa länkar för att kunna dela mig dig av dem lättare • [12]**ResizeIMG 0.41** : Ändra snabbt storlek på bilder • [13]**YouTube Sök**: Snabbsök på Youtube • [14]**deviantART Search**: Snabbsök på DeviantART • [15]**IMDB.com search**: Snabbsök på Internet Movie Database • [16]**Extended Copy Menu 1.6** : Kopiera vald text från en sida som ren text - eller med HTML formatering • [17]**TooManyTabs**: Om du ofta har många flikar öppna - spara dem i olika grupper och spara prestanda samt frustration av att inte hitta.. • [18]**Lazarus: Form Recovery 2.0.4**: Se till att inte förlora saker du skrivit till ett inlägg via ett formulär bara för att datorn krashade eller det blev en timeout mot servern • [19]**FireShot 0.80** : Ta skärmdumpar av webbsidor • [20]**MeasureIt 0.3.9** : Har du någonsin behövt veta hur många pixlar något är på webben?

Drog även ner ett par olika teaman så de kan få välja:

- [21]**NASA Night Launch** • [22]**ACE Safari Foxdie** • [23]**Devious Green** • [24]**Basic Brushed** Hittade även detta tema, som går utanför det vanliga... • [25]**Bejeweled 0.08**

1. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/2257>
2. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/15002>
3. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/4490>
4. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/12572>
5. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/4526>
6. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/1780>
7. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/7908>
8. <http://www.yoono.com/features.html>
9. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/10598>
10. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/14144>
11. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/11423>
12. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/6339>
13. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/10423>
14. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/13829>
15. <https://addons.mozilla.org/en-US/firefox/addon/11690>
16. <https://addons.mozilla.org/en-US/firefox/addon/4554>
17. <https://addons.mozilla.org/en-US/firefox/addon/9429>
18. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/6984>
19. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/5648>
20. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/539>
21. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/4908>
22. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/6124>
23. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/12674>
24. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/9189>
25. <https://addons.mozilla.org/sv-SE/firefox/addon/13928>

en själ val (2009-12-09 05:11)

Det är så mycket saker i mitt liv som verkligen tynger ner mig och jag har svårt att hitta utvägar för det, bloggen är *ett* andningshål - just för att den är min, där jag lämnar mina spår som tankebubblor i en serietidning, utan möjlighet för någon att interagera via [1]*Ajax* - men samtidigt så är det ibland saker som jag inte kan skriva där - men *behöver* öppna upp, för att inte kvävas.

Mina 17 år i äktenskapet flyttade många av mina vänner till bekanta då man själv inte

kunde vårda dem, och efter äktenskapet så har jag jobbat mycket med viktrelaterade frågor och stöttat andra på nätet - merparten kvinnor - och har där kommit flera nära, men på olika sätt och tyvärr så hamnar man ofta i en situation där de faller för mig för att jag är annorlunda i vissa saker som jag ser och tänker på...

Pratade med en vän som sa följande: "vi har väldigt lätt för att bli tillsammans med någon som ser oss..."

Så sant. Men jag gör det sällan för att jag känner mig sedd, utan för att jag vill ge något tillbaka och då jag inte har något, så ger jag mig själv. Så visar de att de vill ha mig så ger jag mig till dem, det är inte så att jag söker dem hela tiden.

Jag drar mig inte för att sms eller maila någon, det är snarare att jag INTE gör det till någon. De måste skicka mig ett sms och sen svarar jag. Jag är som en docka. Tryck på mig och jag säger: "Jag älskar dig".

Jag vet och förstår, att mycket av detta har med hur äktenskapet var. När jag blev fri så tog man bort mina väggar och hoppades på att jag skulle flyga/simma iväg. Men istället så vet jag inte vad som är upp och ner, och har inget att hålla i. Väggarna var inte bra, men jag hann inte med. Jag förstod ju aldrig att de hade funnits där fören man tog bort dem. Nu tar jag tag i den som vill hålla i mig...

Det enda som jag egentligen vet och har att hålla i, är mina barn - men jag vägrar låta dem bli min livslina - jag skall vara deras, så därför blir det så oerhört jobbigt när jag känner att jag inte duger där.

Jag tar med dem och badar varje vecka jag har dem, vi sitter och bara pratar vid middagen - om känslor och livet, vi pratar efter filmer vi sett. Vi kramas. Vi försöker hålla rutiner för mat och städning samt språkbruk - skapa ett ansvar för en människa, inte *fostra* två pojkar - utan hjälpa dem att se själva, med ansvar och hjärta. Vi kramas och kan lägga oss i sängen bara för att krypa nära varandra - trots att ena killen är 13 och den andra en stencool 10:åring. Det är OK som människa att göra det.

Jag försöker lära dem att våga fråga, och våga tänka - men allt det där tas ur spel när de är hos sin mamma. Hon köper dem med godis och saker samt inte har några regler som de följer... Men hon ÄR en bra mamma, det vet jag - problemet är bara det, att hon glömmer bort det ibland, de tillfällen då hon ser mig. Då ser hon inte ett gemensamt ansvar eller en pappa till sina barn, utan bara någon som vill *henne* illa...

Det är där jag dör.

Varje gång.

Fast nu har jag lärt mig att ljuga.

För vänner säger att jag verkar mycket starkare, och att det är skönt att jag inte tar åt mig lika mycket längre. Men det gör jag. Jag har bara, som barnen, lärt mig att dölja det för henne och alla andra...

Vännerna finns kvar där, men det är ju så att om jag knappt fått prata med dem under 17 år och än mindre träffa dem - men de finns kvar, så är de ju vänner - men vänskapen utan påfyllningen och vårdande blir ju bara en bekantskap, just för att de inte längre vet vad jag känner

och tycker idag - de vet inte vad som format mig nu.

Jag behöver en ventil - men just det är så svårt. Jag kan dock inte slå på en säck - de enda gånger som jag slår på något, är då jag blir så frustrerad över att jag inte är tillräcklig så jag slår i en dörrkant eller något liknande som gör ont på *mig*. Jag måste känna smärtan, jag måste veta att slag aldrig hjälper...

Det är som när jag gjorde lumpen. Allt var OK, jag var bäst bland alla på stället att träffa mitt i ringen på pricktavlor, men så en dag så var det dax att byta ut de vanliga måltavlorna mot de som såg ut som en siluett på en människa, en soldat. Jag vägrade lyfta upp mitt vapen mot det. De skulle aldrig få mig att reflexmässigt, eller i någon form av självhävdande tävlan, rikta ett vapen mot en annan människa - samma sak så kan jag inte slå på en sandsäck. Det är bara för att man skall kunna låtsas - men min fantasi skall inte bygga på att skada andra. Den enda som jag kan skada är mig själv.

Därför skar jag mig i lumpen.

Men jag är inte korkad.

De undrade varför jag hade skurit mig på ovansidan av armen och suttit mitt i rummet och gjort det. *För att jag vill leva, inte dö eller döda*, ville jag säga, men jag sa bara att det var för att de inte hade lyssnat på mig. Jag var tvungen att skriva med ett bläck som de inte bara läsa åt sidan.

Har aldrig skadat mig själv annars.

Ang. barnen så vet jag att de inte alls ser eller har samma fokus som vi vuxna. De ser inte sakerna på samma sätt - det är vi vuxna som lägger vårt inlärd värde på deras, ofta, helt fria sätt att se på saker.

Där vi ser en trasig leksaksbil, så kanske de ser något helt otroligt spännande. Bilen kanske inte längre är en bil, utan ett magiskt ägg...

Jag har gått och pratat med en psykolog vid ett par tillfällen - det funkade i början han såg något och utmanade mina tankar, men sen förstod jag vad han ville ha för resultat och han trodde att han visste vem jag var, så jag ljög och gav honom det jag förstod att han ville ha - bara för att han inte skulle känna sig misslyckad, eller tro att jag inte förstod.

Kanske jag är korkad ändå.

När det gäller drömmar, så har jag nog, på gått och ont, faktiskt oftast följt min - medan andra har utbildat sig och har fina jobb - så har jag jobbat med ungdomar och hip-hop kulturen. Jag har spelat Live på Hultsfred, varit med på MTV, gjort egna inslag till Sveriges Radio, jag har gjort en tv dokumentär till SVT om hip-hop innan det blev en trend, jag har medverkat i radio och tv, jag har synts på film och gett ut skivor som fått bra recensioner, jag har drivit en av de stora musiksiterna i Sverige, haft egen radiostation, och ett eget grammis nominerat skivbolag. Jag har dragit upp idén och konceptet för, samt arrangerat Swedish Hip-Hop Awards under några år, som gick på **Z-TV** och Amerikanska tidningen **The Source** kom för att bevaka. Jag har till och med haft texter som blivit publicerade då jag var yngre. Bara för att skumma på ytan.

Det låter stor när man rabblar upp det, men det är egentligen inget speciellt, bara en dröm jag hållit kvar och lyckats få över till verkligheten - på ett sätt som vem som helst som haft samma tanke och varit på samma plats också hade kunnat fixa - troligt mycket bättre t.o.m.

Det handlar inte om att vara bäst och att synas. Jag hade till och med så med mitt skivbolag att jag bad artisterna att inte prata om bolaget i intervjuerna, för fokus skulle ligga på dem. De fick förresten 55 % av vinsten också, samt de fick också behålla samtliga rättigheter till sin musik.

Allt detta är tankar som kommit upp när en helt otrolig människa gett mig det mest värdefulla och totalt ovärderliga man kan ge en annan människa. Sig själv. Sig själv i den formen att man ger av sig, utan att förvänta sig något tillbaka. Att ge för att man inte ens tänker på att man ger. Att ge bara för att någon annan skall kunna få luft.

Det finns så mycket i dessa utbyten av livsplatser, själsliga råd, som stärkt mig på ett sätt som jag nog aldrig förväntat mig att bli stärkt på. Men jag sitter som en utslagen blomma som fångar upp vattendroppar. Orden studsar på mig som kristaller, det blänker till och jag känner hur närringen fyller min ryggrad samtidigt som den ritar kanaler åt mina tårar som sakta möter marken under mina fötter.

En av de sakerna som jag läste som gav mig en oerhört a-ha upplevelse. *Hur kom det sig att jag inte såg det tidigare?* Det är så enkelt. Det är så självklart.

Det är ett själv val.

Det handlade om barnen och konflikten som uppstår där man upplever att ena partnern inte kan säga nej, bara för att barnen skall ha kul, *skojigast* där, samtidigt som den andra försöker skapa en struktur och ansvar.

”Men dom vet vad som gäller vart. Är den ena familjen mer ”sund” i sin uppfostran så är det där dom lär sig. Dom får grundläggande värderingar!! GRUNDLÄGGANDE VÄRDERINGAR! Det har dom med sig jämnt oavsett vilken adress dom är på. Dom kan välja att bortse dom ibland i ett eget syfte. men dom vet ändå vad som är rätt och fel.”

Det är bara för det där stycket som jag lägger ut hela denna text på bloggen. För det känns så fundamentalt viktigt. Riktigt. Och så lätt att glömma bort samt aldrig se... Det är som essensen av mina egna regndroppar.

Jag frågar brukar fråga vänner som känner att de måste göra något ”speciellt” (*med fokus på summan som det kostar*) då de har sina barn: ”När du tänker tillbaka på din egen barndom. Minns du då alla de där saker som du och din far/mor gjorde, de där dyra och ”vuxenspeciella” tillfällena, eller är det något helt annat... Är det inte den där dagen då ni inte hade något att göra och ni bara satt i soffan och pratade, eller det var punka på bilen och ni satt i en gränssluttning och åt varsin glass i väntan på bäraren...?”

För det är ju oftast det man minns. Barn blir inte heller rädda av orden som vuxna skriker till varandra, de ser annat i det. De gör andra kopplingar än vad vi gör. Vi ibland tror att vi räddar dem genom att dölja saker.

Vi vuxna märker ju av en obehaglig stämning i ett rum, och har lärt oss vad det betyder - men ett barn vet inte vad det betyder, men den kan känna av det *lika bra*. Är man då som vuxen tyst, ler och låtsas som ingenting - så lär de sig att *inte* tolka signalerna - och där tror jag att vi har en stor del i varför samhället är som det är idag.

De vet inte vad olika saker betyder. De förstår inte empati, just för att de inte vet när de skall känna det - för ”det är ju inget”... Precis som de lärt sig...

Jag skall inte stressa genom livet, jag behöver inte stressa - Jag är jag, den som måste ta ansvar för mig själv. Säger det till andra hela tiden. Men, det funkar inte när det kommer till mig...

Jag känner mig inte stressad. Däremot så känns det som jag har återfötts som vuxen. Jag har alla regler och press på mig från samhället, samtidigt som jag har ansvaret för barn.

Alla mina känslor blottas på en gång och det enda jag har kvar att styra med, är omtanke och empati, därför så går jag rakt in i saker... Vill någon ha mig, fine, här är jag. Avstängd från mig själv, och med 100 % fokus på dem för alla ögonblick som ses. Jag känner och lever där. I en del av mig. Min min själ, mitt jag, gömmer sig och bygger upp en ångest, som jag sen kan släppa ut genom bloggen - eller dela upp i olika små delar och sprida ut bland vänner - så att ingen skall behöva känna att jag har det tungt, eller uppleva att de är en hink som jag kräks i...

Jag känner själv ofta
mycket
lite

Det är just där
i det lilla
som jag känner

mig

Utan att ta plats, så får jag möjligheten till att leva mellan rum, skapa mellanrum, mellan andras former...

-

Det är som när jag var i lumpen - de såg inte mig, men när jag satte mig mellan andra och fyllde mellanrummet med min själs bläck. Då såg de mig.

Så jag fick

åka

bort från alla andra

För att förklara

varför

jag kunde anse det vara fel

att döda.

Kanske var det där som jag också lärde mig, att det är fel

att leva

[youtube 4HCyfOxweQM]

Orden om GRUNDLÄGGANDE VÄRDERINGAR var så viktiga att jag var tvungen att lägga ut det på bloggen. Hade inte velat skydda det - men då barnens mamma nämns så, känner jag att jag måste skydda det från dem - för det handlar ju inte om vad hon gör mot dem, utan mina känslor om vad jag tycker att hon gör - det skall barnen inte behöva ta ställning till...

1. <http://sv.wikipedia.org/wiki/AJAX>

Ontdrarmorgon (2009-12-09 07:15)

[youtube qITsVa1YaVE]

Men oegna ord... (2009-12-10 04:14)

Inte så många egna tankar i natt, mest uppfångande av andras...

[youtube xYnXZaROOzw]

Har suttit lite i tysthet på facebook och följt vänners uppdateringar det senaste dygnet. Jag slås över hur tänkvärt och fint många kan skriva i sin statusuppdatering:

"A thousand dreams that would awake me. Different colors made of tears." "If I was king of all the rotten, Stealing filth from those forgotten, Would you be my queen of this desperate land, Do you give a damn?" "Vi måste skölja våra ögon med våra tårar då och då så att vi kan se klarare på livet....." "Detta liv innehåller ett ljudspår som inte har godkänts av WMG/mig" "Drog nyss ett djupt andetag och känslan av syre i lungorna var så obekant att det slog mig att jag förmodligen inte andats i dag." "Ställer krav på silverfiskarna. Ska dom leva med mig ska dom fan i mig hjälpa till att bära oxå.." "tiden får gärna gå fortare just nu..." "äter en vulgär hamburgare." "People gon talk about you..whether you doin good or bad...and most of the times they don't even have the dam story straight..small minds talk people...great minds talk ideas... - Prince Po" "Önskar sig en annan hals, andra ben, annat huvud.. Men måtte de bli lika snygga!" "Plötsligt såg jag en schäfer i väggen. Som tittade på mig!" "here is no road to happiness, happines IS the road!" "nya numret av Rocky Magasin ute i butik imorgon, årets sista, yiketi-yak!"

Mange Myt drog även fram ett ord som var på väg att ändras:

"Kvinnomisshandelhar ett nytt ord som ses allt mer i tidningarna och det nya ordet är: Närståendebrott. Man kan ju nästan tro att man vill få det att verkasom de inte är så otäckt längre. Men då har jag ett förslag till exempelvis Sundsvalls Tidning som har använt detta ord några gånger. Nästa gång ni ska skriva om en våldtäkt, då har jag ett finare ord till er: Påtvingad kärleksakt."

Jag svarade honom:

Funderar lite. Är det bara kvinnorna som slås i hemmet som man skall innefatta, eller är det även barn och de män som slås både fysiskt och psykiskt också? För ordet "kvinnomisshandel"

bär ju på flera värden i sig själv, det klargör direkt att kvinnan inte är av samma rang som andra människor. Det är en förmildrande eller förvärrande omständighet. Vad placerar man då dessa män som kanske slås av en manlig partner, eller kanske till och med sin fru. Hur förnedrande blir det inte för dem utifrån samhällets norm om att en man som är som en kvinna är något av det lägsta vi har. Närståendebrott gör det enklare att se bortanför ord som "hon får skylla sig själv för att hon klär sig som en slampa" och alla förutfattade meningar - som gör att det blir svårt för en kvinna att stå upp för sig själv - hon blir "en sådan där kvinna". Med termen närstående brott, så klargör man inte bara att det begåtts ett brott, utan även att det är så allvarligt att det är någon som är närstående som gjort det. Man sätter skulden på den som GÖR det, istället för att belysa offret som blivit utsatt. Det ger kvinnan ett mänskligt värde, och inte en roll som kvinna. Den ger den slagna en personlighet och liv, inte bara ett kön och det klargör just hur svagt och låg människan som utför det är - någon som går på någon som står i känslomässig relation/beroende till dem som de utnyttjar. Bara en tanke...

Efter det så läste jag lite hur en annan bekant till mig hade skrivit om detta med fildelning tidigare - och det var en sån helt otrolig text, som verkligen lyfte fram saker som folk försökte dölja:

"Samma människor som babblar på om att deras bilder är deras på FaceBook och att deras integritet är hotad verkar ignorera det faktum att dom gör samma sak med artisters och låtskrivares verk, hur kan deras mobiltelefonbild vara värd större skydd än mitt musikaliska verk eller någons film?" "Dessutom har ju jag som artist (inte jag personligen då jag är mer frilansare än nåt annat) ingått i ett avtal med ett skivbolag och det ska väl konsumenten skita i? Ska jag börja diskutera hur mycket betalt kocken på restauranger får kontra hovmästaren eller restaurang ägaren? Nä jag vill bara betala kocken, kom igen.." "Låtskrivaren får bara betala OM nån gillar det han/hon har gjort, dessutom bara procentuellt rättvis lön. Ingen av de 9-5 människorna som skriker om demokrati och mänskliga rättigheter skulle göra en enda dag på sina jobb under dessa omständigheter, naturligtvis med några undantag för vissa läkare, sjuksköterskor, lärare och folk med ett kall. Folk med ett kall är någån lika få om inte färre än de som ägnar sig åt musik." "Hade jag en vanlig månadslön så skulle jag kunna göra musik helt befriad ifrån upphovsrätt! Men vem ska betala mig för mitt arbete? Jamen ingen vill ha din musik så du får sluta kanske en del säger, men de som vill ha den då? Ska dom inte kunna få den bara för att dom är i minoritet? Detta kanske kommer att bli "direktdemokratin" största problematik, jag hoppas det." "IPRED är resultatet av att man nu tvingats pröva nya applikationer av gamla bestämmelser som uppfanns för att skydda mig som SKAPANDE PRIVATPERSON, stjäla inte musiken så kommer det ingen, jag lovar!"

Han sammanfattade det hela otroligt bra med detta stycke:

"Att sedan regering och polis kan övervaka folket digitalt kan ju knappast komma som en nyhet...eller gjorde det det? Folk har ju aktat sig för porrsajter, cookies och allt möjligt under åren och att man avlyssnat folk titt som tätt kan omöjligt vara en nyhet. En del säger att jamen nu blir det enklare att övervaka folk på nätet, well...jag är iallafall glad och lycklig som inte har blivit hooked på internet i sådanafall för med dagens kopiering, identitesstölder, copyright brott, ekonomiskbrottslighet, prostitution och annat skit så är det ju inte direkt en plats man släpper lös sina barn på oövervakat, jag vakar över mina barn och hoppas att vårt land med dess lagar övervakar oss. Naturligtvis ska dom inte utan anledning läsa vår epost, men jag tror inte bättre om dom än att dom gör det, liksom folk är torsk på FaceBook där dom själva kan spionera på varandra i sin anonymitet."

Jag måste även citera detta stycke från honom, [1] **Magnum Coltrane Price** , där jag också tycker att man verkligen belyser både perspektiv, logik och insikt....

Att piratkopiera musik har länge sedan varit olagligt, sampling, att spela in covers, kassetband, CD, DVD kopiering för annat än privat bruk har iallfall under hela mitt verksam liv varit olagligt. Varför jag vet det är för att jag nästan uteslutande i över 20 år arbetat med musikproduktion och artisteri av olika slag. Inget skivbolag, förlag eller någon artist har någonsin kritiserat eller beivrat kopiering för privat bruk, att göra en kassette till sin kompis eller till 10 kompisar har väl alla ryckt på axlarna åt. Jag minns när de sk "bootlegs" inspelningarna började komma, olagligt upptagna (i varierande kvalitet) från konserter o.s.v som man kunde köpa i butik!!! Mig veterligen var det inte många som blev åtalade för den verksamheten heller, nu var jag yngre i branchen under den tiden och var inte heller speciellt uppmärksam, det kan ha varit nån dom fick tag på men inte många. Idag har vi som sagt ny härlig teknologi som folk måste kunna använda på ansvarsfullt sätt annars kommer den absolut bli strypt av de stora företagen, jag känner personligen att det internet jag blev presenterad för under tidigt 90-tal redan blivit hi-jackad av de stora telecom företagen och annonsörerna som spyr ut erbjudanden om dittan och dattan, internet var en HELT REKLAMFRI ZON för bara 7-10 år sedan. Att tro att det kapitalistiska maskineriet kommer att stanna här där vi nu är är bara barnsligt och verklighets frånvänt, vare sig man gillar det eller inte, jag gör inte det. Att kunna sprida verk som är upphovsrättsskyddade till över 25 miljoner användare (varje användare lär ha kopierat mer än 1 enda fil skulle jag tro) är ekonomisk brottslighet på en sådan stor skala att det inte ens längre känns brottsligt, jag förstår att det känns rätt tryggt bakom miljoner av gelikar, liksom när nazisterna mördade miljontals judar så kände man nog inte att man gjorde fel när "alla gjorde det". Personligen älskar jag teknologin och dess framsteg även om jag inte tillåter mig själv bli så frälst att jag låter teknologin styra mina åsikter om vad som är rätt och fel.

Min tysthet på nätet fann även dessa spår av en närvaro som var av intresse för mig....

Hittade förresten en imponerande sammanställning av sk. vita rappare:

- [2]<http://best.complex.com/lists/The-White-Rapper-Encyclopedia>

Det är sällan som jag spelar *spel*, men ett spel som jag verkligen gillade var *Full Throttle*. Trillade över dess öppnings scen på Youtube.:

[youtube PktBJ6HpNJQ]

1. <http://blogs.myspace.com/index.cfm?fuseaction=blog.view&friendId=37742903&blogId=487356162>

2. <http://best.complex.com/lists/The-White-Rapper-Encyclopedia?tags=a>

Tördragsmorgon (2009-12-10 07:15)

[youtube 8pqBUgK0I5s]

Ljuvklappar (2009-12-10 18:51)

Skickade iväg följande mail igår kväll:

Hej, Vi har lite tankar och frågor ang. julklappar. Vi har hittat och köpt en sak till dig för 300kr. Är det något som tas från barnbidraget, deras egna pengar eller skall jag stå för det? Samma sak med presenter till din och min familj? Den omedelbara tanken är ju självklart att du ansvarar för det till din familj, och jag till min - men när man funderar på det så blir det lite fel, då det fråntar barnen möjligheten att försöka lära sig det här med pengar. Min tanke var att man i detta fall inte skall tänka så mycket i termer om din familj och min familj, utan mer tänka på vilka som barnen är med. Ett förslag skulle kunna vara detta: Kanske man tar hälften från deras egna pengar, hälften av vad som eventuellt finns kvar av barnbidraget (som

jag fortfarande egentligen vill ha redovisat, men det är en annan diskussion) och det får utgöra potten till vad de skall köpa för och de får bestämma hur de skall fördela de pengarna mellan olika människor med vår hjälp (och att vi själva kan välja att lägga till extra, eller om barnen själva gör det). Detta är i alla fall listan på de som de vill köpa till och kommer att fira jul med: (lista på 33 namn)

Idag strax innan tre följande dag kom detta svar:

Hej, Jag tycker att barnen kan använda en del av sina egna pengar - men max kring 200:- totalt per barn, resten kommer jag att lägga till från MINA pengar till det barnen vill köpa titl MIN släkt. Hur du vill göra med din släkt och andra får du själv lösa. Jag ordnar hellre själv med om barnen vill ge mig något i julklapp - så du behöver varken tänka eller bry dig om mig och min släkt- men nu när du tydligen har köpt julklapp för dina pengar så får du lämna kvitto till mig så att jag ser exakt vad du lagt ut så får det det av mig. Men fortsättningsvis ber jag dig att låta bli att lägga dig i vad barnen ger eller inte ger till mig och min släkt. Jag utgår ifrån att du ger barnen möjlighet att köpa julklapp till dig. Självklart får barnen köpa julklapp till dig i samband med att vi är ute och köper julklappar till min släkt om de vill. Men ansvaret för det lägger jag på dig att kolla om det är gjort om ni inte ordnar det innan barnen kommer till mig.

Åter igen så blev jag ledsen över hur hon inte kunde se till barnen, utan enbart sg henne själv och mig, som i två olika ringhörnor i någon form av fight som bara finns i hennes egen värld, men jag skickade henne i fallafall detta svar:

Det är tragiskt Xxxx, tragiskt att du inte kan se till barnens bästa eller tänka på dem som enskilda individer - utan vill få in dem i ett spel kring ditt eget liv. För mig är barnen allt och jag försöker se saker från deras håll. Det är märkligt att se vilka ansvar du lägger på barnen och andra, samtidigt som man får höra vilka ansvar du väljer att ta bort från barnen och andra. Du pratar så ofta om att vi skall kunna samarbeta, och jag hoppas att du själv börjar inse att den enda som är ett hinder till det är du. Synd att du inte känner för att bygga barnens ansvar och att ge dem känslan av ansvar och att de skall kunna känna sig delaktiga då du väljer att agera som du gör. Som sagt trist för barnen.

och efter en stunds fundering så la jag även till följande:

Måste bara fråga, så att jag och barnen förstått det rätt: - De skall max lägga ut 6.50 per julkapp? - Jag skall (helst) inte vara med barnen när de köper något till dig och din släkt, men barnen kan självklart köpa saker till mig och "de mina" när de är med dig? Samt ett klargörande. När vi hittade presenten till dig, så var det inte dig jag tänkte på - utan på barnen och de fick själva avgöra om de ville köpa det som de köpte eller inte. Jag bryr mig om barnen och att de skall känna sig nöjda och glada över det som de ger. Sen spelar det ingen roll för mig till vem det är. Det är deras glädje jag försöker se till.

Jag blir så frustrerad, men tvingar mig till att återkomma till de livsorden som jag fick tidigare i veckan, orden som gör mig trygg inför barnen:

“Men dom vet vad som gäller vart. Är den ena familjen mer “sund” i sin uppfostran så är det där dom lär sig. Dom får grundläggande värderingar!! GRUNDLÄGGANDE VÄRDERINGAR! Det har dom med sig jämnt oavsett vilken adress dom är på. Dom kan välja att bortse dom ibland i ett eget syfte. men dom vet ändå vad som är rätt och fel.“

dold i en yta (2009-12-10 19:25)

min vattenyta Det är där andra speglar sig det är den som andra bryter för att sänka saker i kylan Det är där jag fångar de små Det är den Som jag sprider för att visa känslor av värme Min vattenyta är där jag håller fast min himmel är där jag tappar lodet för mitt djup Min vattenyta är den som speglar de som bara ser ytan Min vattenyta är den som döljer skatterna i mörker Min vattenyta är den som förstör bilden av dig då det blåser Det är då vi blandas och blir till ett hav av liv

Dolt i öppenhet (2009-12-10 19:34)

Många pratar ibland om deras ord, som mina eller dina, eller något liknande...

Det där är mina ord!

Undrar om de säger så när de upptäcker att någon är kär, glad, ledsen, sårad eller något annat som de har känt sedan tidigare eller känner just nu? Eller de själva kanske säger:

Det är är Moses känsla!

När de känner sig trötta efter en tag, och förstår att det inte är deras känsla, utan att många tänkt på dem innan och den äldsta som de kan minnas som varit trött måste varit Moses då han bar sina stentavlor...

Eller är det så att de går omkring vid varje känsla, tanke och ord säger:

Smurf!

Fast de kan ju vara först också, och vara helt ensamma om att känna och tycka så - eller formulera sig så, även om man säger att en apa skulle kunna skriva bibeln om man bara gav den tillräckligt med tid. Slumpen skulle göra att man skulle kunna återfinna precis de ord som man sökte. Med människor som har ett snarlikt liv, kanske samma bakgrund och även samma språk så är det i min värld snarare konstigt när någon säger något som ingen annan som man minns sagt, eller har en annan ordfölj än en själv för att beskriva en känsla.

Jag menar. Det känns som möjligheten att säga och känna precis samma sak, är större än möjligheten till att inte göra det.

Läste idag på en blogg, ord som jag skulle ha kunnat sagt själv. Det var som att tala med mig själv. Lyssna på min tanke innan jag skrivit ner den själv. Men det kändes inte konstigt alls. Bara otroligt spännande och upplyftande. Det handlar inte om en glädje över att jag inte är ensam i en känsla, eller att något annan också känner som jag... Utan det handlade om mig. Att jag kunde berätta för mig själv att det är OK att känna så. Jag får det. Inte för att andra gör det, utan för att det faktiskt är en mänsklig känsla.

Detta var orden som jag läste:

Jag är så less idag. Less på att vara trött. Less på att vänta. Less på att gå upp på morgnarna. Less på att ständigt gå emot mig själv. Less på att alltid vara den större människan. Less på förväntningen på att alltid vara den större människan. Less på att vara jag... Varje dag höjer jag mina förväntningar på mig själv, utan att ta med i beräkning att det faktiskt inte alltid går att lyckas med allt direkt. Genom att ha dessa förväntningar, märker jag hur de

även traskar över till andra. Till slut står jag med krav och förväntningar upp i halsen, som jag vet jag aldrig kommer lyckas ta mig igenom eller uppfylla. Trots allt detta så VILL jag ju egentligen ha de där förväntningarna. För ser man det ur en annan synvinkel så innebär det ju faktiskt att människor kan ha förtroende för mig, kan tycka att det jag gör är bra och samtidigt ha tillit till att jag t o m har större kapacitet än så... Äh. Egentligen handlar inte detta om någonting alls. Detta kommer enbart ur trötthet. Jag vet vad jag vill ha, jag vet vad jag behöver och i grund och botten vet jag nog faktiskt också vad jag går för och att jag kan.

Månprinsessan (2009-12-11 03:52)

Såg en film idag.

Den var en mysig saga.

Den hade en sensmoral som handlade om stolthet som kändes oerhört bra, men i en handvändning så blev filmen helt värdelös.

En av de få filmer som jag sett som varit bra för sin genre men samtidigt så helt värdelös.

Filmen var The Secret Of Moonacre, eller som den heter på svenska Månprinsessan.

[youtube Bd9pej4ggf4]

Jag kommer att gå in på slutet här, så alla vuxna barn och små vuxna som inte kan se glädjen i upplevelsen mellan mål och start, början och slut, bör hoppa till höger eller vänster med sin webbläsare, för jag kommer att prata om slutet i denna film.

*skutt**

Så... Vi har kommit fram till slutet av filmen. En släkt har velat se den andra släkten dö, så att de skall få sin hämnd och månprinsessan skall försöka få dem att sluta fred. Hon skall lämna tillbaka de magiska månstenarna som hon fick av naturen. Men när hon försöker kasta ut dem från slottet, ut över havet så återvänder de till henne.

Hon ser den enda lösningen, och kastar sig själv ut från slottsmuren ner mot vattnet, där hon är på väg att drunkna och naturen tar emot sina stenar för att hon visat sin godmodighet, så en enhörning fångar upp henne, räddar henne och rider i land med henne på sid rygg, på en våg.

Vackert.

Men vad säger det egentligen?

Att döden är en lösning när det ser olösligt ut? Att det finaste man kan göra är att offra sig för någon annan? Att stolthet går före fall?

För vad hade de andra lärt sig?

Skulle de efter hennes död se hur fantastisk hon hade varit och då plötsligt ändra sig? Ingen av dem dök ner efter henne, ingen av dem försökte rädda henne...

Vad hade de egentligen lärt sig?

jo, men döden är inget farligt, och hon visste att hon skulle bli räddad...

Men i början och genom filmen så målade de ju upp hur den ena släkten ville döda den andra, så att de fick sin hämnd. Så, *det* var egentligen en snäll sak - för döden var alltså inget oåterkalleligt eller farligt, eller hur var det nu?

Hur många unga kvinnor och män känner sig inte speciella, men att ingen sett det? Hur många av dem känner inte att deras problem är olösliga och att världen går under med dem? Hur många av dem får inte en känsla av att det skulle vara något ädelt att offra sig, och samtidigt få känslan av att de skulle bli räddade?

Men även om man inser att det faktiskt finns väsen och andar kring oss, så måste man ju se skillnad på logiken och verkligheten.

För om man skulle bli räddad, och det tillbaka till samma värld - varför skulle de låta en hoppa i första vändan? Och varför går inte den som tror på det, ut på balkongen för att hoppa bara för att visa det? För att man vet att man dör. Men man kanske lever vidare i en annan form eller på annan plats, men man dör från denna värld och verklighet vi lever i.

Även en fantasy film måste ha logik. I en sådan film är det logiskt att man kan flyga, men det blir ologiskt när man först pratar om döden som något negativt och något man vinner *med* och sen så är det något fint som man blir räddad *från*.

En actionfilm har sin logik. I den är det logiskt att du inte dör av en spark, och att det behövs en herrans massa skott i kroppen innan någon skall säga "Aj!" och ropa på mamma. Det är den film genrens logik.

Även fantasin måste ha logik.

Det mest intressanta med denna film är att jag anser att det var just det som filmen saknade, inte just logik - utan fantasi.

Det krävs inte mycket fantasi för att knyta ihop ett nystan av alla frågorna i filmen, och sen säga: "*Det var bara en dröm, han var i duschen!*", genom det faktum att man gör det så enkelt: Ja, vi låter henne hoppa från slotten och sen komma tillbaka till livet och då är alla glada igen.

Det hade krävts riktig fantasi till att komma upp med något annat. Något som hade visat att de olika människorna verkligen hade lärt sig av sina misstag - Nu sopades det under mattan. Hon dog och kom tillbaka, så då blir allt bra!

Känns som det i och för sig inte är ett så konstigt slut. Många verkar eftersträva den dramatiken, i vår egen verklighet.

De offerar sig själva genom att skrika ut det till folk som inte kan rädda dem, och sen återuppstår de inom sin egen svär igen.

De skyller på att det var andra. De måste jämt ha någon att skylla på. Det är ju aldrig de som hoppar. När de väl hoppat så försöker de inte simma mot ytan. De försöker inte ens rädda sig själva. De håller bara hårdare i sina tyngder eller underlättar för strömmen att föra dem bort.

Å ena sidan så säger de att de tar sitt ansvar genom att hoppa, men å andra sidan så tar de inget ansvar för att de gjort det. Andra skall hjälpa dem, andra skall göra det rätt igen.

Bara man blundar tillräckligt hårt, så verkar man tro att man kan suddas bort allt man vill och känt varit fel, så att man får rätt i sitt antagande och i sitt agerande.

Pratade med barnen om detta efter filmen. Frågade om de tyckte den var bra, och varför de tyckte som de tyckte.

Är det bra att offra sig själv för andra?

Hur vet man det? Är det för att man själv känner det eller för att någon säger det? *Hur vet man det?*

Vad löser det genom att spela offer eller offra något på det sättet? Vem vinner? Kan någon vinna? *Är det någonsin en vinst om någon förlorar?*

Är det en bra lösning och tar man något ansvar när man hoppar?

Finns det något som är en fin död? Finns det något som är att dö med ära? Vilka signaler skickar man ut?

Ja, men visst - låt oss kasta alla sagor då! Men detta handlade inte om alla sagor. Detta handlade om denna saga. En saga där döden både var ett straff och en belöning - det är den bristen på logik och fantasi som jag sätter mig emot.

Det är som att låta någon slå en, och säga att man lär sig något av det, och att det är en nyttig erfarenhet.

Det är bara ett rättfärdigande av att man inte tänkt

bättre

Fridragsmorgon (2009-12-11 07:15)

[youtube D8fZ6xUmPiQ]

mellan dröm och verklighet (2009-12-11 07:53)

Besöker Aftonbladet lite idag. Behöver en koppling mellan dröm och verklighet.

Läser om hur TV programmet [1]**Hollywoodfruar kostade henne äktenskapet** *Men enligt Anna Anka var det värt det.* Märkligt, sedan hon tidigare gick ut med sina åsikter om allt som en kvinna skall göra för sin man.

Läser även om att [2]"**Han är en bluff**" *Ben Crane kritiserar Tiger Woods* i Sportbladet. Förstår inte riktigt vad det har med sport eller hans golfande att göra, men sportlogik har aldrig varit min starka sida.

Trillar sedan in på tekniksidan Conrad i min jakt på en ficklampa, och hittar där [3]glasögonlampor...

Vet inte varför, men det känns helt logiskt och självklart en dag som denna...

1. <http://www.aftonbladet.se/nojesbladet/article6271920.ab>

2. <http://www.aftonbladet.se/sportbladet/golf/article6272624.ab>

3. http://www.conrad.se/swe/tp.php?recordID=481867&httpref=www.google.se%2Fsearch&ref=adwords&subref=ran/Products_2/481867&ws_tp1=kw

Alltid unik (2009-12-11 08:10)

En av de mest fantastiska människor jag vet, en *själsvän* och utmanare, skall intervjuas ang. viktoperationer och berätta hur det verkligen ligger till - efter alla de fruktansvärt oinsatta artiklar som tidigare publicerats och även läkares genomkorkade kortsynta uttalanden.

Nyckel till mycket av det som både min vän och jag så ofta pratar om är att den som kommer med så "lätta" lösningar vet inte vad de pratar om. Att få verktyg i form av en magsäcksoperation är en stor gåva och hjälpmedel men själva jobbet med maten, motion, näring och regelbundenhet måste man göra själv.

Men min vän hade också en annan vinkel som vi diskuterat så många gånger då vi tycker och känner helt olika i den frågan. Så mycket att vi ibland kan tycka att den andra är en idiot, *i den frågan*. Min vän är en av dessa människor som inte bara kan säga förlåt om det framkommer att den tänkt fel, utan min vän kan också bråka - men *samtidigt* acceptera att man både tycker olika och att det gäller en sak, inte hela personens väsen.

ja, jag ÄR stolt över att ha en sån vän.

Men detta ämne innehåller just en sån där fråga, påstående och antagande som vi ser så olika på, nämligen detta:

Det finns ALLTID bakomliggande orsaker till sjuklig obesitas.

Jag håller verkligen inte med om det. Inte på någon punkt. Alltid är ett stort ord och för mig är det samma "alltid" som det man använder med att afrikaner dansar *alltid* bättre, tjocka är *alltid* glada, lättfotade kvinnor förtjänar *alltid* vad de får och så vidare.

Alltid är inte "i de flesta fall", eller "många". Alltid är *alltid*. Precis som aldrig alltid är *aldrig* och ett nej är ett *nej*.

Övervikten kan komma på grund av otänksamhet, av att man känner sig så trygg att man inte tänker sig för. Den kan komma av vad som helst, som inte kan klassas som en *orsak*.

För mig är detta "alltid" fälla gällande sk. "bakomliggande orsaker" samma farliga fälla som att säga att alla tjocka är glada eller något liknande - det är ju liksom precis DÄR som det stora problemet ligger. Alla ÄR olika, men vi behandlas som en kollektiv hög med kollektiva lösningar som ger en hyfsad statistik, så länge som man inte gör någon uppföljning och ser hur det gått för folk.

För övervikten behöver inte ha någon bakomliggande orsak i sig - utan det kan vara annat som påverkat ens leverne, för visst är det *inte* så att **alla överviktiga barn har ett bakomliggande problem?** Jag tror inte på det. Varför skulle det då vara så för vuxna - däremot så ger operationen många otroligt mycket extra att bära på *efteråt*, sånt som man inte behövt tänka på tidigare - eller sånt man inte sett. Sånt som påverkar en som människa något oerhört mycket.

Det är där som läkarvården misslyckats totalt.

Vi vet alla hur vi själva eller andra ser på överviktiga människor. Vi vet hur samhället behandlar dem. "Självklart" så är ju inte *vi* själva såna, men det är ju bara att läsa kommentarerna till valfri överviktsrelaterad artikel på Aftonbladet om man är osäker på vilken syn som möter en överviktig *idag*.

Vad händer när man går ner kanske 50-100kg på ett år. När man plötsligt kastas in i en

annan värld, med helt andra värderingar och tillmötesgående? Du är den samma inuti, men omgivningen behandlar dig så annorlunda, samtidigt som den inte alls anser sig göra det - och dina bekanta anser att det är du som ändrat dig - just för att de börjat lyssna och se på dig med andra ögon.

Du är den samma. Tänk hur alla säger, t.o.m. man själv gör det: *"Det löser sig så fort som jag gått ner..."*, och så går du ner - men problemen fortsätter vara de samma. Du är den samma, så du möter dem på samma sätt. Inget händer. Det lilla hopp som man kanske haft om att man inte är så annorlunda eller ovärd att älskas bara man gick ner - vänds istället till att man är inte ens värd att älskas som "normal".

Eller de som inte alls går ner så mycket, efter att alla sagt att det är en snabbväg och att vikten kommer rinna av en bara för att man gjort operationen.

Det finns oerhört många som trots att de verkligen äter som de skall, och har gjort operationen inte går ner mer än kanske 10-15 kg.

Du går ALLTID ned efter en operation, bär lika stor sanning som att det ALLTID finns bakomliggande orsaker. Frågan är bara hur stor vikt man skall lägga på det bakomliggande och hur stor vikt man skall lägga på det framför liggande.

Det som ligger bakom en kan vara trygghet, precis som det kan vara otrygghet - och därför blir det en farlig referens. Det är lätt änt att man plötsligt börjar söka fel hos sig själv - bara för att det är ju något bakomliggande som är orsaken, och därför helt tappar fokusen på en själv.

Du är unik.

Vi är det alla.

Det är där man måste börja.

som är problem för någon är inte ett problem för någon annan. Alla överviktiga smygäter inte, alla överviktiga tar inte vilken kille/tjej som helst, alla överviktiga är inte skämtprisar, eller bråkstakar. Alla överviktiga är inte som alla andra. Alla överviktiga är som alla andra människor.

De har bara mer vikt.

Några har det på grund av något rent medicinskt, andra har det på grund av något psykiskt, någon annan tycker kanske bara efter mycket om man, men tycker det är trist med idrott.

Alla hejar inte på AIK. Alla gillar inte Whiskey. Alla längtar inte efter sommaren.

Alla gör vi olika. Jag tror vi har tappat det någonstans. Alla vill jämt passa in, så det är så bekvämt att säga att alla har samma bakgrund.

Undrar om alla VD's inom ett företag har haft samma bakomliggande problem som gjort att de valt att bli chef just där, eller om det kan vara så att det är annat som spelar in?

Men en enda sak vet jag verkligen. Min vän är inte som ALLA andra, och min vän är inte som människor ALLTID är. Min vän är som min vän är.

Helt unik, och otroligt fantastisk.

Ljudklappar (2009-12-11 13:03)

Jag fick aldrig något mer svar från barnens mamma ang. julklapparna igår, och tanken var att vi skulle gå ut och handla idag - då jag inte träffar dem fören till julafton efter helgen. Så jag skickade henne följande mail i morse:

Hej, Det är så synd att du stänger av all form av diskussion och allt gemensamt ansvar för barnen, genom att agera som du gör - tror du själv att saker blir lättare, löser sig och blir mindre effektivare om du bara ignorerar dem genom att skita i att svara på mail? Jag och barnen kommer att kolla på julklappar idag och jag kommer att lägga fokus på dem, vill de köpa något till någon i din familj och ville de ha råd kring det, så kommer jag att fortsätta ge dem råd och ge dem möjlighet till det. Jag tänker inte begränsa deras omtanke eller känsla bara för att du inte har lust med att försöka samarbeta. Du får stå för dina val, och jag väljer att lägga min fokus inte på dig utan på barnen - och kommer de vilja köpa saker för mer än 200 så får jag lösa det på något sätt. Jag har försökt att öppna för samtal och diskussioner med dig, men du sätter effektivt stop för dem gång på gång, och varje gång så utgår du helt för din egen känsla och bygger sakerna på en kritik i mot mig, istället för att tänka på barnen i första hand. Jag tycker det är synd. Men jag börjar lära mig att acceptera att det är så som du varit och kommer att fortsätta att vara, så jag tänker inte lägga något sånt ansvar på dig. Jag kommer att se till att jag agerar på det sätt som jag anser är bäst för barnen, vilket - hur mycket du än ogillar tanken - innefattar en omtanke om dig också.

Jag vet att det kanske var lite provokativt, men samtidigt så kände jag att det både var viktigt och respektfullt. Det handlade även om något så viktigt och ovanligt för mig, som en omtanke om mig själv.

Två timmar senare får jag följande svar på det [1]mailet om julklapparna som hade skickat dagen innan.

Jag anser att barnen kan köpa julklappar till FAMILJEN/SLÄKTEN ... men där tycker jag att det räcker. Det är DU som satt upp en regel om att de ska köpa till dem de är med. Men om du anser att det är rimligt att barnen ska köpa julklappar till andras släkt så anser jag att det är rimligt att du står för kostnaden för det. Om barnen lägger 200:- så är det mer än en månads"lön" för dem .. och mer än så tycker jag är inte att de ska lägga. Jag har sagt det så många gånger - både i mail, per telefon och på samarbetsamtal att jag vill INTE HA NÅGONTING FRÅN DIG! ... Nu skrev Du att "VI" har hittat och köpt en julklapp ... det är alltså inte BARNEN som har hittat och köpt utan DU har varit inblandad. OM du som du säger skulle ha den minsta lilla "omtanke" om mig så skulle du lyssna på vad jag sagt och visat DEN omtanken att INTE vara inblandad. Du har gjort mig så otroligt jävla illa - ditt svek/dina svek - ditt utnyttjande - dina lögner ... kan du inte låta mig slippa din inblandning i saker som rör MIG? Det gynnar inte barnen att du inte lyssnar på mig - det gynnar inte barnen att du är inblandad i presenter som gör att jag inte kan känna samma glädje över det som om barnen själva fick välja och bestämma vad de vill (eller inte vill) köpa till mig. Jag vill INTE ha någonting ifrån dig!!!! Kan det gå in någon gång? Du försöker hela tiden låtsas inför barnen att du har en omtanke för mig - men gör istället det jag ber dig om - lämna mig ifred! Det drabbar barnen att du håller på som du gör - de får inte en genuin glädje för att du varit där och förstört! Vad ska jag göra för att du ska förstå??????? Kan inte du bara sköta DIG och DIN FAMILJ? Snälla!!!! Det är det bästa för barnen - för då slipper de detta tjafs!! Då får barnen köpa till din familj (med dig) och barnen får köpa till min familj (med mig) - och allt är frid och fröjd.

Mitt svar till henne blev detta:

Du anser vilka de skall köpa till och jag har satt upp en regel om vilka de ska köpa till? Hör du dig själv Xxxx? Sen är det så att jag och barnen gör saker ihop här, och det var i detta fall en sak som vi hittade och barnen tyckte själva direkt att det var en perfekt sak till dig. Svårare än så var det inte. Men stanna upp en sekund och lyssna på dig själv. Barnen slipper ALLT detta tjafs om du kan bete dig vuxen, tänka på dem och strunta i vad DU känner för mig. Att tänka på dem och deras värld, istället för att försöka styra mig och dem. Det skulle bli så mycket mindre tjafs och även kontakt, om du bara kunde bete dig vuxet och moget samt med ansvar för barnen. Det är så mycket lättare att skriva att man fått ett mail, istället för att skita i det, och därmed reta upp någon. Det är lättare att svara på något direkt, ta frågor snabbt, istället för att vända dem på detta sätt som du gör. Så backa lite Xxxxx. Tänk för en stund inte på vad du tror att du gör för barnen, utan tänk på hur du agerar. Tänk på det från barnens håll. Tänk efter lite. Det handlar INTE om att vi skall älska varandra, det handlar inte om att vi skall bli bästisar, det handlar inte om något sånt - men det handlar om att vi skall visa respekt för barnen och tänka på deras bästa. Det gör du inte nu. Nu handlar det enbart om dig.

Jag vet att jag inte kan få henne att ändra på sig nu. Det är inte det som det handlar om. Det handlar mer om samma sak som att jag aldrig tillåter förtryck eller rasism ens från vänner för att det är "skoj" eller att de inte vet bättre. För min egen överlevnad och respekten för alla människor, så måste jag jämt säga ifrån.

Jag accepterar att hon tycker annorlunda, även om jag önskar att det hade gått att resonera med henne. Jag kommer alltid att utgå från det, och låtsas som om det är ok. Jag vill inte vara den som man säger: "i>Ja, men du då? Du gjorde ju samma sak..." om, gällande mina barn. Jag har nya ledord i mitt liv: **"Men dom vet vad som gäller vart. Är den ena familjen mer "sund" i sin uppfostran så är det där dom lär sig. Dom får grundläggande värderingar!! GRUNDLÄGGANDE VÄRDERINGAR! Det har dom med sig jämnt oavsett vilken adress dom är på. Dom kan välja att bortse dom ibland i ett eget syfte. men dom vet ändå vad som är rätt och fel."**

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4844>

Kom igen katten, Det svänger ju! (2009-12-11 13:33)

Det står åter om Svininfluensan i Aftonbladet, men plötsligt så har tonen blivit en annan...

[1]**Staten tar hela risken** Företaget tillverkar vaccinet som används i Sverige, men om något går fel är de ansvarsfria Har hemligt avtal med Socialstyrelsen.

Detta följs med webbfrågan:

Är det rimligt att staten står för den ekonomiska risken om något går fel med vaccinet?

Socialstyrelsen som var så på att vi alla skulle vaccinera oss, det var för alls säkerhet och det var konspirations teorier om att det skulle finnas ekonomiska kopplingar. Kommer ni ihåg det? Nu kommer det fram att de stod för en del av kostnaden för att utveckla pandemivaccinet...

Sen kan man läsa följande i artikel texten också:

Men vi vet inte alls fortfarande om en dos verkligen räcker. Man kanske behöver ge en dos till nästa höst. Mycket när det gäller den här pandemin är – och har varit – oklart länge.

Det är oklart om och hur det hjälper, men det var glasklart att man typ skulle dö om man inte tog den...?

Detta stycke är också otroligt intressant:

”Kan föda 100 000 skolbarn” Tidningen Metro har även gjort en lista på vad de pengarna skulle räckt till. En halv miljard skulle kunna föda 100 000 skolbarn i Stockholm under ett år, skriver tidningen. – Jag vill inte ge någon synpunkt på det, för jag tycker inte att det är en rimlig jämförelse. Man måste tänka på vad det hade kostat oss i sjukskrivningar och så vidare om vi inte hade haft vaccinet. Ett litet antal människor skulle till exempel hamna i väldigt dyra vårdmaskiner under en längre tid. Att vaccinera är kostnadseffektivt. Anser du att avtalet var ett panikköp? – Nej. Vi har pandemiplanerat i flera år, och i den planeringen ingick att köpa ett vaccin så fort det fanns tillgängligt. Det här var en noga genomtänkt strategi, som vi delar med många länder.

Det handlar om kostnadseffektivitet och inte om hälsa, eller barn. Dessutom så hade tydligen de planerat för pandemin i flera år, och ändå gick de ut med panikinformationen. *Det* var tydligen en noga genomtänkt strategi.

Varför känns det som om jag är ett försöksdjur och någon rycker mig i svansen?

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6273124.ab>

Lägger ett pussel (2009-12-11 15:05)

Jag lägger ett pussel av mig själv. Vet inte hur många bitar det är. Vet bara att jag har genom åren hittat två:

Du är oförutsägbar, och man vet var man har dig. Du är full av överraskningar, och trygg och stabil. Du är rolig, och allvarsam. Du är ologiskt, och alltid med en tanke bakom. Du är som ett svalkande duggregn efter en het och solig förmiddag. Oväntad och väldigt välkommen. Det är ju just det – DU ÄR. Och det räcker liksom. Dina tankar är som en popcornmaskin. Spännande att titta på, omöjligt att hinna följa alla, men en del, man vet aldrig vart det landar, men alltid innaför ramarna av vad som är dig. Det är en del av vad som gör dig fantastisk.

och jag fick nyss denna bit i min hand:

Vet du.. Jag har svårt att föreställa mig dig hetsig! hahaha.. Att du är stark i dina åsikter och det du tror på tvivlar jag inte på, absolut inte.. Jag har fått en uppfattning om dig som person, och du får självklart rätta mig om jag har fel. Jag tror att när du kommer in i ett rum med människor du inte känner så väl, så tror jag att du är den som först betraktar. Jag föreställer mig dig att du ställer in din radar, läser in människor och gör en bedömning av vilka som är vad. Inte yrken och sånt skit, utan vem som är vem i personligheten. Jag tror att du är ruggigt duktig på det, och att du sällan har fel. Det är få gånger någon överraskar dig och visar sig vara någon annan.. Jag tror att du är otroligt social smart och kan prata med vem som helst. Allt ifrån Carolina Gynning till Reinfeldt! Jag tror att du kan sitta på Nobelmiddagen och föra dig korrekt och jag tror att du kan sitta på golvet med afrikaner och

äta med händerna! Det är en uppfattning jag har fått av dig. Men jag kan ha fel och jag tar INTE illa upp om du rättar mig. ;)

Det är 18 månader mellan orden. Det första kommer från mitt *duojag* den andra kommer ifrån en av de starkaste människor som jag stött på, och som gett mig mer än vad de flesta andra gett mig under år av vänskap. Det är en människa som med erfarenhet från sitt eget liv och värmen från sitt förhållande, har kunnat ge mig en otroligt naken, klar och rak kommunikation om sånt som jag sällan visat för en och samma person.

Så för andra så kan detta vara precis sån där text som jag själv hatar. *Självhyllande*. Men för mig är det två fantastiska pusselbitar till en bild av mig.

De visar mig, så som jag ser och känner mig, genom andras ord. De är en del av min vattenyta en stilla sommardag, då man ser både spegelbilden av himlen, samt fiskarna på botten samtidigt som man ser hur solstrålarna speglar sig i

vattenytan.

Rädslans födelse (2009-12-11 18:48)

[1]

Var ute och såg snöflingor falla tillsammans med min son. Nedför backen, som vi gick uppför, flög det plötsligt ett par barn. De fladdrade förbi oss.

Strax efter kom det ett par vuxna herrar med vilda steg och skrikandes: ”*Stoppa ungarna! Stoppa ungarna!*”.

Vad som hade skett var att barnen hade tyckte det varit kul att slänga in glasflaskor på det området där A-Lagarna hängde till.

Detta var inte första gången. Tidigare under året hade kommunen också tagit bort parkbänkarna vid den platsen där A-Lagarna samlades och spelade boule, samt för att umgås.

Vi hörde hur killarna sa att de skulle ta ungarna nästa gång, de visste ju när de slutade skolan.

Jag och äldsta killen pratade om detta. Vi ställde oss frågan till hur saker blev som det blev. Från att vara som han och mig, till att hamna bland A-Lagarna. Hur de faktiskt också hade ett mänskovärde trots att alla försökte ta bort det - man vill inte se dem, och man tycker att de förstör.

Men vi tänkte efter lite grand. Är det verkligen så att A-Lagarna vill förstöra där de själva är, eller är det så att vi förpassa dem till dåliga platser och fråntar dem allt som är snyggt, mysigt och bra? Kan det vara så att de egentligen inte är otäcka, farliga och elaka - bara ensamma och ledsna - men de blir så som vi behandlar dem?

Stefan Malmqvist uppmärksammade mig på **Paula Hammerskog** otroligt intressanta text på **Mindpark**: [2]Måste alla vara med?

Upptäckte sedan denna artikel om **Ingrid Carlqvist**: [3]Bloggande chefredaktör sparkas, och känner hur jag blir som barn på nytt.

Mörkrädd.

1. <http://antontang.deviantart.com/art/Buddy-Chub-146314745>
2. <http://mindpark.se/mindpark-020-maste-alla-vara-med/>
3. <http://www.resume.se/nyheter/2009/12/08/bloggande-chefredaktor-fic/>

Utlopp (2009-12-11 21:42)

"Farfar Sune Svedberg, travtränare från Hälsingland, ska se V75-tävlingarna på tv – då han plötsligt inte får in kanalen"

[youtube Kr _O6gDujL8]

Lösdagmårton (2009-12-12 07:15)

[youtube pO3Joi8T _E]

Samma olikheter (2009-12-12 15:28)

Man skall inte skratta när folk mår dåligt, och det är inte det som jag log högt åt, utan det var just så underbart övertydligt att se hur man väljer att använda värdeord:

Svårt sjuk – trots vaccin Douglas, 6, låg i respirator efter han fått svininfluensan ... [1]*Läkarna säger att det vaccin han fick **troligen** hann ge effekt. Hade han inte fått det hade han **nog** blivit ännu sämre, säger Joakim Sandström.*

och så hade vi denna:

29-åring förlamad efter vaccinering En fullt frisk 29-årig man vårdas i respirator efter att ha fått vaccin mot svininfluensa, rapporterar Västgöta-Bladet. ... [2]*Man kan **inte** säga **säkert** att det är vaccinet som är orsaken.*

I ena fallet så var det *nog* vaccinet och i det andra så var det *nog inte* vaccinet. Man vet *inte* i något av fallen, men genom orden så väljer man ändå att anta två helt olika saker, gällande något som borde ses på samma sätt.

Det knyter även ihop min tanke som jag bollat med en av de starkaste människor jag vet. Skulle barnen varit så, skulle jag beskrivit henne som den som ugglorna hämtade sin kunskap ifrån, hur hon ständigt vrider på sitt huvud för att se saker från olika håll och hur hon kan kliva ur sina egna tankar som fastnat när hon ser att de är fel, på samma sätt som hon kan hålla kvar vid dem om

hon anser dem är rätt - även om alla runt henne påstår det motsatta.

Vi har en sån där sak som vi känner samma sak inför, vi kämpar lika hårt för människan inom det. Vi ser det bara från olika håll. Vi ser människan, men hon ser att det alltid finns något bakom, och det ser inte jag.

Skrev om det tidigare, och vi har fortsatt att prata om det:

”jag vet att vi har olika åsikter i den här frågan =) Vi har diskuterat det många gånger tidigare. Att någon t.ex säger att orsaken till sin fetma enbart handlar om att ”man tycker om mat” så anser jag att om det INTE hade legat djupare bakomliggande orsaker så hade man då VALT nyttig och hälsosam mat istället för fet mat. Att tycka om mat är en sak, att välja att skada sig själv med fel sorts mat är en annan. Jag klumpar inte ihop eller försöker hitta lätta lösningar. Jag är bara helt övertygad om att det ligger mer bakom ett matbeteende som gör att man blir sjukligt fet.”

Jag svarade med att det är nog inte så enkelt som att någon väljer mellan nyttig och hälsosam mat kontra fet mat. Man kan bli överviktig om man inte rör sig tillräckligt, har gener för det, OCH äter nyttigt, men men tycker om smaken av såser och äter mycket, samt slarvar med tiderna för måltiderna på grund av att man gör annat kul.

Det är så synd att klumpa ihop alla överviktiga till några som medvetet skadat sin kropp för att de VALT att göra det.

Jag vet att det finns MÅNGA som gjort just så, men jag har ven mött MÅNGA som inte blivit överviktiga på grund av de orsakerna...

Det blir annars som när folk påstår att det ligger övergrepp bakom de som ”blir” homosexuella eller de som börjar med BDSM. För där hör man ofta just orden: ”*Jag är bara helt övertygad om att det ligger mer bakom ett matbeteende som gör att man blir sjukligt fet.*”, men byt ut matbeteende och sjukligt fet mot sexuellt beteende och ”avvikande sexualitet”...

- Det är liksom det som är min poäng. Det behöver inte handla om att man blivit stor för att man inte brytt sig om sig själv på ett negativt sett, eller att man valt att skada sig, eller att något har påverkat en så att man vill skada sig.

Det finns andra orsaker också...

Jag tycker det är så viktigt med detta, att se människan istället för att försöka ta fram någon offer roll - och jag VET att hon också känner så, men att vi ser just detta på olika sätt.

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/svininfluensan/vaccinguiden/article6272787.ab>

2. <file://localhost/mnt/ext/blogbooker/tmp/w1d9fp2x/w1d9fp2x-body.tex.lynx.html>

Göm & Minns (2009-12-12 20:15)

Ibland när man inte förstår vad andra säger, så kan man få en vilja att gömma sig - men hur gör man det bäst på ett kontor?

[youtube np5r-gYso5w]

Sen är det lite kul att se hur snabbt tio år faktiskt kan sammanfattas, trots att man tycker att timmar och dagar går så sjukt långsamt...

[youtube BTaHL6IeukI]

Livfarligt (2009-12-12 21:46)

Jag har alltid tyckt det varit spännande att lyssna på människor för att se vad de verkligen säger. Det är så många som döljer det som de vill ha sagt eller känner, i inlärda och skyddande ord.

Men när man läser dem hos folk så blir de så tydliga bara man tar ett steg fram eller ett steg bakåt för att få fokus på dem.

Människans lust att lura andra. Oftast genom att säga en sak till någon, känna något annat själva, och sen kanske berätta för alla hur de känner, men glömma bort den som de känner så om, för att sedan bara återgå till saker som inte blir annat än lögn, då man inte kängre vet vad man kan lita på. Personen har ju ljugigt och undanhållit saker för en, och samtidigt valt att ta det med andra istället för den som det berör.

Jag ser det så ofta, och jag vet inte hur jag skall trösta folk i den situationen. De blir in-dragna i en lögn som de inte skapat, de utsparkade till vargar i den, och förväntas sen tycka att allt är OK ändå.

Vart finns förtroendet, närheten, det intima och respekten kvar där? Vad fanns från början om någon haft en magkänsla men inte litat på den, fast behållt känslan av den för sig själv?

Folk har så lätt att anklaga andra. När någon konfronterar dem så blir de arga för att någon säger något, eller så väljer de att bli tysta och bara strunta i det.

Jag säger förlåt när jag känner att jag gjort fel. Jag försöker se när jag gör fel. Jag mår fruktansvärt dåligt av det, men jag kan se det. Jag accepterar att det är fel, och att det inte blir rätt bara för att jag säger ett ord, som *förlåt*. Jag försöker jobba med det.

Däremot så försöker jag vara uppriktig hela vägen. Jag vill aldrig bli en av dem som gömmer sig bakom ord som jag egentligen inte menar. Jag kan tro saker, jag kan ha fel, men jag hoppas att jag aldrig hamnar i den situationen kring mig själv eller någon annan:

Jag skulle haft....

Det är mitt ansvar att tänka på mig och de omkring mig, det är mitt ansvar med vad jag säger och gör. Jag måste ta det ansvaret. Det handlar både om i vad jag gör, och vad jag känt.

Jag jobbar på att rena mitt liv totalt nu. Det kommer inte gå över en dag. Men jag kommer att jobba på det. Jag måste börja se mer till mig själv för första gången i mitt liv.

Det är mitt ansvar. Jag vet vad jag klarar av, så jag har inte varit oförsiktig - jag har bara inte prioriterat mig.

Jag fick ett ledord i ett annat sammanhang: "*Barn förväntar sig inte mer än vad dom får av sina föräldrar*". Jag inser att det är precis så som jag varit. Men saken är den, att det är inte längre jag som är ett barn. Jag har barnsligheten kvar i mig. Men jag har växt upp. Jag behöver inte agera min ålder.

Men jag skall
inte förvänta

mig saker

av andra

Dax att jag låter människor få göra vad de vill, utan att jag tänker flera steg åt dem, att jag låter dem få lära sig själva - så att de förstår.

Det gör ont.

Det kommer att göra ondare.

Det kommer att ta tid.

Men det kommer att bli

den jag är

Likt ett liv, som far

bort

Drömtecken (2009-12-13 05:50)

Såg en ängel på månen, sakta spred den ljus över min natt
Där ett mörker dör i min dröm, smekt av en ängels tår
så det föds igen, med verklighetens sår

fortfarande

Sår som ritas i ditt ansikte, med skuggor
av fyra hål och tre små streck

allt det som behövs
för att göra månen till mitt

ansikte

som med hörsel, lukt, syn och smak
ser en ängel vila

på månen

[youtube pgaZ-JvuNEE]

"...don't tell me if I'm dying, cause I don't wanna know. If I can't see the sun, maybe I should go. Don't wake me cause I'm dreaming, of angels on the moon. Where everyone you know, never leaves too soon. Yeah, you can tell me all your thoughts, about the stars that fill polluted

skies. And show me where you run to, when there's no one left to take your side. But don't tell me where the road ends, cause I just don't wanna know, No I don't wanna know. ...”

[youtube XptoJ_UoeM8]

Stafan var... (2009-12-13 06:00)

[youtube FqpIxb77Ht8]

Sömn Morgon (2009-12-13 09:15)

[youtube 602F1Db-uLY]

Lyssnar till ljudet av andras tankar (2009-12-13 14:12)

[1]Ibland är det bara så enkelt. Peta på någon för att höra vad de tänker. Rör vid dem för att se vad de känner. Klicka på denna text för att lyssna.

Det är en av det nya samhällets få fördelar.

Det är ett djupt allvarligt fel inbyggt i nutidsmänniskans program. Som om alla dessa känslor och behov som skiljer oss från djuren, behov av att bli sedda, få bekräftelse, kärlek – är behov vi skäms för? Kapitalismen gör oss ensamma. Istället för att ta på varandra eller samtala med varandra försöker vi IMPONERA PÅ VARANDRA, med smala magar, dyra skor, fina frisyrier och anställningar och coole one liners. Eller för den delen med en fin mjuk attityd och välskriva krönikor. Bob Hansson: [2]*För jag älskar Dig?*

1. http://www.sr.se/laddahem/podradio/SR_p1_tankarfordagen_091204070053.mp3

2. http://blogg.passagen.se/bobhansson/entry/f%C3%B6r_jag_%C3%A4lska_dig

Det blir en Vit Jul år också... (2009-12-13 20:59)

Förra året stödde jag rörelsen ”**Vit Jul**”. Det gör jag i år också. I år finns de på [1]Facebook också. Men jag undrar hur folk tänker, då jag läser kommentarer i den gruppen:

”går ju inte att äta sill utan snaps ju :(”Ärligt talat.... Är det inte skillnad på att ta EN snaps till maten eller smådricka hela dagen/kvällen..... ???? Jag vill inte ha fylla under julen inför barn o barnbarn... men jag vill ha EN snaps till sillen.....??? Bryter jag allt då???”

Handlar inte detta om att visa att man tar en ställning?

Kan man inte då, bara för att visa vart man står - avstå från allt med alkohol? Om det verkligen är så svårt att avstå från EN (1) snaps, då har man nog själv större problem än vad man tror - oavsett man kallar det att supa eller något annat.

Jag har inga problem med att ta en whiskey då och då, ta vin till maten, eller gå ut på en öl runda med kompisar. Men en ”Vit Jul” handlar ju inte om MIG, utan det handlar om alla de barnen som råkar illa ut av vuxna som dricker, och att man själv väljer att visa DEM sitt stöd....

Så frågan är: Hur hårt man måste slå för att det skall räknas som slag. Hur mycket man kan tvinga någon innan det blir ett övergrepp och hur mycket man kan dricka innan det kallas att supa. De flesta av oss har tydliga gränser som vi själva vet inom oss - men här handlar det om att visa något med tydlighet.

För mig är valet enkelt. För mina barn, för andras barn, så kan jag utan problem helt avstå från all form av alkohol under några dagar. Jag tycker aldrig att det är "OK" med att ge en örfil, så varför skall det vara OK med en snaps i ett sammanhang som handlar om barn som far dåligt genom alkoholen, för det handlar inte om hur full jag blir eller hur jag kan hantera det - utan det handlar om respekt om visad omtanke med ett tydligt ställningstagande för alla utsatta barn.

[2]

Jag har aldrig gillat Alex Schulman, varesig hans attityd, språk, eller något med honom. Men i sin [3]senaste krönika, så tar han upp [4]en viktig sida av detta med just **Vit Jul**:

"Jag minns hur jag satt på golvet och betraktade hur någon plötsligt började fnittra just utan anledning. Jag kunde inte begripa vad som var roligt. Morbror skulle berätta en historia för oss barn, men vi förstod inte vad han ville säga. Pappa kom fram och frågade om jag var nöjd med julklapparna och jag svarade att jag var det, trots att jag svarat honom just på den frågan för bara en liten stund sedan. Sen gick han för att hämta mer is och tog mitt i färdan ett steg i sidled innan han åter hittade rätt riktning. Ingen blev osams. Det kom inga utbrott. Tvärtom, alla var mer älskvärda än någonsin. Vuxna människor som lutade sig fram och klappade oss barn på våra kinder. Det här var barnens högtid och de vuxna gjorde allt för att det skulle vara så också. Men det uppstod en hinna som var svår att förstå."

Han avslutar det hela med orden som vi vuxna inte förstått och känslan som vi glömt bort, när vi säger att vi inte super eller skadar dem med vårt juldrickande: *"Den här julen är min dotter sex månader gammal. Jag kommer att äta sill och till den sillen kommer jag att ta en fryskall liten jäkel. Och sedan kanske jag tar en till. Nästa år är Charlie 1,5 år gammal. Då blir det ingen snaps, för jag vill inte uppleva mig själv komma fram till henne, se hennes stora ögon, hennes förvirrade blick av insikten att pappa inte riktigt är pappa."*

- [5]Sista julen som jag tar snaps till sillen

1. <http://www.facebook.com/home.php#/pages/Vit-Jul/159013818314>
2. <http://www.vitjul.se/>
3. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/kolumnister/alexschlman/article6279961.ab>
4. <http://blogg.aftonbladet.se/pappabloggen/2009/12/om-att-sup-a-infor-barnen>
5. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/kolumnister/alexschlman/article6279961.ab>

Svarta frågor (2009-12-14 08:10)

Ibland säger nyheterna mer än vad som är tänkt:

[1]**Mördare letar dejt på ny sajt** Hur kollar ni upp att de inte är dömda för sexbrott? – Det är inte så lätt, men alla som blir medlemmar måste berätta vad de är dömda för. Vi kan ju inte garantera att de är ärliga. Gör Kriminalvården något för att stoppa internetsidan? – Jag är rädd att det inte finns något vi kan göra.

Nu behöver man inte längre undra varför somhället ser ut som det gör.

Om det inte ens går att kolla upp vad folk som sitter i fängelse är dömda för och om man inte längre kan hindra inlåsa kvinnomisshandlare och mördare att söka nya kvinnor, så kan man fråga sig varför vi ens lägger ner pengar på att straffa dem.

- Man kan fråga vem det är som avtjänar straff och varför...?

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6284905.ab>

På lagd (2009-12-14 09:00)

Månen lägger drömmarna
längs verklighetens närvaro

det är i dig som de möts

[youtube wYUADxfPkTw]

Affliction Rain (2009-12-14 14:03)

Hittade en riktigt snygg tröja på nätet. Tyvärr så verkar de bara ha den i medium storlek...

[1]

Tror att jag måste lära mig att sy...

Såg tre andra tröjor där som också var snygga.

- [2]Affliction Heroes and Demons Yasha
- [3]Kaporal Royal V-Neck
- [4]Affliction Bamboo Extasy 2Fer

Butiken heter: [5]<http://www.venine.se/>

1. <http://www.venine.se/se/art/affliction-rain-tee-svartgra.php>
2. <http://www.venine.se/se/art/affliction-yasha-red.php>
3. <http://www.venine.se/se/art/kaporal-royal-tee-vit.php>
4. <http://www.venine.se/se/art/affliction-bamboo-extasy-2fer-brun.php>
5. <http://www.venine.se/>

Stänger ner (2009-12-14 15:00)

Stänger ner nätet, kopplar av omgivningen. Behöver hitta rätt.

Måste känna
på min dröm

om jag hittar

mig

Kommer tillbaka om någon dag.

tror jag

Decemberljus (2009-12-21 09:13)

[1]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/12/decemberljus1.jpg>

Att verkligen göra det... (2009-12-22 10:06)

[youtube LEasJRk0Nh8]

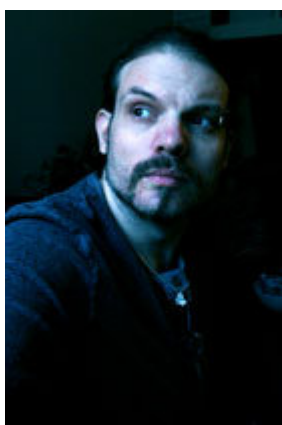
Kurt & Gott (2009-12-23 02:16)

[youtube 8L7dnb64Ink]

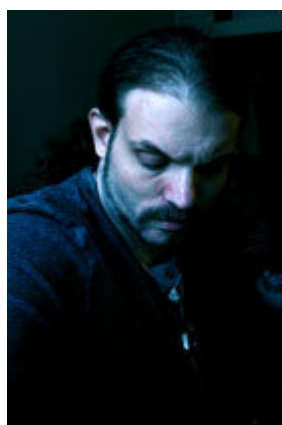
All persons
living and dead
are purely coincidental

[youtube atABhIMLYvU]

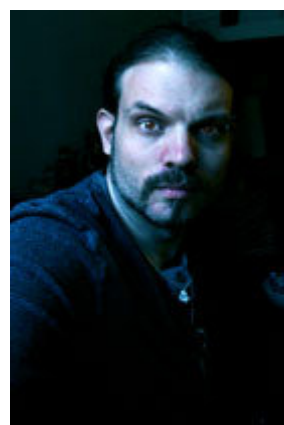
We are
what we pretend to be
so we must be careful about
what we pretend to be

[1]

[2]

[3]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/12/decembermoon-1.jpg>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/12/decembermoon-2.jpg>

3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/12/decembermoon-3.jpg>

hjulklappar (2009-12-23 09:01)

Blir så trött på barnens mamma. Det bara snurrar runt på samma sätt, utan att någonsin komma fram till något lösning som är bäst för barnen..

På måndagen skickar jag barnens mamma ett sms om att jag och barnen behöver tid för att köpa julklappar då det inte fanns ekonomi eller tid för den under den veckan som jag hade haft dem, och hon skulle ha dem, i 10 dagar på raken fram till jul.

På tisdagen får jag följande svar:

På måndag den 21/12 kan du "låna" barnen en stund för julklapps köp. Ni får komma överens om vilken tid ni ska åka - men jag vill att barnen är hemma igen kring 16. Jag skulle vilja kolla med dig om barnen kan stanna en stund längre än kl. 14 på onsdagen den 30:e? Helst skulle

jag vilja att barnen fick stanna hela den 30:e och komma till dig den 31:a som är nyårsafton - men om det inte går så i alla fall att de får stanna längre än till kl. 14. /M

Jag svara med:

Hej, Tack för att barnen får "låna" tid till att köpa julklappar. Jag kontaktar dem och fixar en tid så att de är hemma till 16. Hur sent är det OK att vi kanske äter en bit? Jag tänkte om ni fortfarande äter middag vid prick 18, så är det bättre att vi tar något att äta innan vi handlar än efter. Vill bara kolla med dig vilket som passar er fortsatta kväll bäst. - Tyvärr så har vi saker planerade till 15.00 den 30:e. Det handlar annars inte så mycket om hurvida de får stanna eller inte - utan mer om vad du och jag har kommit överens om. Vill de något annat och inget finns planerat så skall det ju inte vara några större problem, utan mest en sak för dig och mig att lösa - inte något hurvida de får eller inte får. MvH/a

Lite senare skickar jag även följande mail:

Hej, Tänkte att vi kanske skulle sync:a våra listor? Vad vet du har köpts till barnen, och är det någon som de skall, eller inte får köpa till på Måndag, då vi ändå är ute och tittar på julklappar? Något som du tycker skulle vara bra att köpa, eller något som du känner att man kanske skulle undvika? MvH/a

Jag får inte svar på något av dem, så på söndag eftermiddag så sätter jag ihop båda mailen till ett och markerar frågorna, samt säger till yngsta killen över MSN: *"Det är ingen stress - men jag vet inte om mamma kollar sin mail idag, men det vore bra om hon kunde göra det och svara på ett mail som jag skickat till henne, då det handlar om morgondagen.."*

Hej, Skickar bara en påminnelser på dessa två mail med frågor till dig, som skulle vara bra att veta och ha svar på innan morgondagen. Har markerat frågorna för att underlätta för dig. Hoppas att ni inte snöat in helt. /a • Vad vet du har köpts till barnen, och är det någon som de skall, eller inte får köpa till på Måndag, då vi ändå är ute och tittar på julklappar? • Något som du tycker skulle vara bra att köpa, eller något som du känner att man kanske skulle undvika? • Hur sent är det OK att vi kanske äter en bit? Jag tänkte om ni fortfarande äter middag vid prick 18, så är det bättre att vi tar något att äta innan vi handlar än efter. Vill bara kolla med dig vilket som passar er fortsatta kväll bäst.

Efter middagen kommer svaret:

Lillebror har inte köpt till Storebror.

Det är *allt* hon skriver.

Blir så trött. Hon gör en sån stor grej av hur hon lever för barnen, att de är hennes allt och att hon hela tiden ser till deras bästa - Men här, då det handlar om presenter till dem och från dem och vårt ansvar som föräldrar att styra upp allt - så att de kanske inte får samma sak av flera, eller att något viktigt glöms att köpa - så väljer hon att inte säga någonting.

Det handlar ju knappast om dem och deras bästa, utan om hennes egoistiska ömkande av sig själv och viljan att slå mot mig.

Men jag får inga slag, jag kommer ju se till att vi köper saker ändå, och att de får i sig lite mat - de enda som drabbas är ju barnen, som kanske får samma saker, eller att någon inte köpt en

enkel sak bara ör att de trott att någon annan köpt det.

DET gör mig ledsen.

Jag svarade henne efter en timme med en rad:

De andra frågorna då???

Lite senare så skrev jag igen, då hon inte brydde sig om att svara:

Synd att du inte kunde svara på frågorna rörande barnen. Nu motarbetar du ju alla former av samarbete och tänker inte på deras bästa på något sätt, men det är inget som jag kan göra något åt, jag får försöka lösa det på andra sätt. Men tänk vad lätt det hade kunnat vara, och hur bra det hade kunnat bli för barnen om du bara hade försökt med att samarbeta och tänka på dem innan du tänkte på dig eller mig. Vi är skilda och separerade sedan 1 1/2 år, men vi kommer vara föräldrar och ha våra barn för resten av livet. Du kommer vara deras mamma och jag deras pappa, oavsett hur mycket du väljer att blunda och ignorera det. Men försök att gå vidare med ditt liv och försök att se till barnens bästa och det faktum att de har både en mamma och pappa som vill deras bästa. MvH/a

Jag bestämde tid med barnen till kl 10.00 vid Hötorget och sen var vi ute till 16.00 och avslutade det hela med att äta hamburgare/kycklingburgare på Max.

På Tisdags morgonen skickade jag följande mail till henne:

Känner mig så besviken. Jag försökte få dig att tänka på barnen och att vi som föräldrar skulle styra upp vad de skulle få, men du totalt ignorerade det. Sen ville jag att vi skulle styra upp detta med ansvar för dem och lära dem med detta med pengar, genom att vi skulle avgöra hur mycket pengar vi skulle ge dem, hur mycket vi skulle ta av barnbidraget och hur mycket som de själva skulle lägga till. Du var inte intresserad av en diskussion utan sa 200kr totalt. Punkt slut. Så i går, när barnen fick låna tid med mig för att köpa presenter till varandra (Yngsta killen hade inte köpt något till storebor och storebror skulle köpa något till till lillebror) till mig, till farfar, han fru, faster, farmor och de som de skall fira julafton med, så hade de med sig endast 100kr. Du vet dessutom mycket väl om min ekonomi och att jag är sjukskriven, så jag kan inte åtgå från något annat än att detta är av ren illvilja av dig, för att sätta barnen i en jobbig situation kontra deras önskan, vilja och upplevelse av julen. Som tur är så hade jag fått ett tillskott på pengar, så vi kunde lösa det ändå, men jag vill ändå göra dig uppmärksam på detta - och hur ditt agerande enbart skadar barnen, och visar på hur långt du är villig att gå i ditt märkliga hat mot mig. Du säger att jag skall bry mig om mitt och du om ditt, men barnen är våra hur du än vänder på det - och jag hoppas för deras skull att du snart inser det. Sen har vi detta md julklappar till de andra som är med under julen som du tycker är vansinnigt och inget som de skall ge. Saken är den, att det som det hela handlar om är att det är samma sak som att köpa presenter till de ingifta och medverkade från andra släktträd - eller någon annan som är/var med på eran jul. Det är inte så att de skall köpa något dyrt, utan de kan göra något själva och ge bort - för vad det handlar om är att de kommer att få presenter av dem och det är bra om de lär sig respekten för pengar och för andra människor. Omtanken, som julen skall handla om - istället för den egoistiska tanken som ditt agerande ingjuter i dina handlingar. Jag räknar inte med att du skall varesig förstå, eller ändra dig. Verkligen inte att du skall bli pussinuttig och ringa mig för att bara kolla läget, verkligen inte. Men jag har en dröm av att du skall kunna känna ett ansvar för barnen, och bortse från dig och mig och kunna agera som förälder tillsammans med mig, för barnens bästa - oavsett vem

de är hos. Att vi gemensamt skall kunna ge dem bra värderingar och en styrka samt trygghet. Det är vad jag försöker eftersträva och önskar. MvH/a

Nu är det dagen innan julafton och jag har inte hört ett ord från henne, det har inte varit ett enda försök till att samordna listor, julklappar eller något för att försöka se till att barnen får det så bra som möjligt och att de verkligen får något av sakerna från deras lista - samt utan att "alla" köpt samma sak.

Jag förstår det verkligen inte.

Hur kan det vara det bästa för barnen?

Personlighetsluttrad (2009-12-23 09:15)

Aftonbladet skriver: "[1]Personlighetstest lurar konsumenter".

Det som blir så kul med att läsa det, är inte själva artikeln i sig - utan den tydlighet som svaren och de kommenterande bloggarna ger:

Märkligt att folk aldrig lär sig att läsa det finstilt. det var något av det första jag fick lära mig; att OM det finns något finstilt; så är det helt nödvändigt att läsa det! Den som inte gömmer sina förbehåll, har heller inget annat att dölja - brukar stämma... God jul på er; och läs noga på INNAN ni skriver under något! - Kan då tänka mig att dom som gjorde det här IQ-testet blev besvikna, både på räkningen och resultatet för man kan inte ens ha tvåsiffrigt IQ om man går på så där dåliga försäljningsknep. Sen kan jag inte förstå varför AB skriver att dom lurar konsumenter, står de inte i det finstilta vad testet kostar? Och om man sen är så ruskigt seg i kolan så att man inte läser det finstilta så ska man be företaget om förlåtelse, betala sin faktura och edan omyndigförklaras. - Blir du lurad av detta testet = inte alla skruvar hemma."

samt reflektioner från bloggar som [2]Toves och [3]Blaj & Sjabbel...

Vad alla dessa har gjort, är att inte bara missa det finstilta, utan de lyckades med befriften att missa hela sista stycket i artikeln - en text som står **tydligt** med svart på vitt i samma storleksgrad som resten av texten:

Användaren fyller i sitt personnummer och via dessa uppgifter spåras sedan postadressen. Ett par dagar senare dimper räkningen ned med hot om förseningsavgift för den som inte betalar. Maria skickade genast tillbaka fakturan med ett meddelande om att hon bestrider betalningsansvar. Och sedan dess har hon inte hört något mer. Företaget har inte gått att nå för en kommentar.

Det handlade inte så mycket om att läsa det finstilta, utan om att det var knappt att man märkte av något finstilt.

Jag gjorde aldrig testen själv, så jag blev aldrig "personlighetslurad" utan känner mig mer personlighetsluttrad av hur snabba folk är på att dömma andra som idioter utan att själva läsa den livsfinstilta...

Hittade föresten testen. Det står inget på första sidan om att det skall kosta. När man klickat för att göra testen möts man av:

Ja, jag vill göra testet! *100 % INGET SPAM* Du får endast ett e-post meddelande med tillgångskod som du använder för att titta på ditt resultat i efterhand. Min e-postadress är:

Under det fem korta stycken som inleds med:

”Vilkor Detta test bygger på den psykologiska personlighetstypologin ”enneagram” av Heorge Gurdjeff och Oscar Ichazo. Resultatet innehåller personlighetsbeskrivning, identifiering av ditt dominerande intelligenscenter, dina styrkor och svagheter, hur du reagerar under stress samt konkreta tips om hur du kan förbättra ditt liv. Alla uppgifter behandlas kondifientiellt och förs inte vidare till tredje part. Jag förstår att min ångersrätt slutar när jag klickar på, Visa resultat då testresultatet är fullständigt personifierat. Vi fakturerar endast en gång 298:- i efterskott för testresultatet. Genom att du för in personuppgifter så kommer de hanteras i enlighet med sitens integritetsvilkor. Om du ändå vill radera samtliga personliga informationer är det alltid möjligt och behöver inte motiveras”

Sen får man svara på totalt 24 allmänna frågor. That’s it.

Nåja....

Jag passade på att leka med att pröva ett par andra tester som verkligen är 100 % gratis

- [4]<http://se.41q.com/>
- [5]<http://www.zapera.com/>
- [6]<http://www.friforetagsamhet.se>
- [7]<http://www.personalitytype.com>
- [8]<http://www.blogthings.com/>
- [9]<http://www.keirse.com/>

Klickapå att läsa mer för att ta del av mina resultat

Din personlighetstyp:

Entusiastiska, kreativa och idealistiska. Kan göra nästan allt som intresserar dem. Socialt begåvade. Måste leva sitt liv i enlighet med sina värderingar. Entusiastiska inför nya idéer, men blir uttråkade av detaljer. Flexibla och öppna för argument. Många och varierade talanger och fritidsintressen.

Karriärer som skulle kunna passa dig:

Skådespelare, journalister, skribenter, musiker, konstnärer, konsulter, psykologer, entreprenörer, lärare, personalvetare, politiker, diplomater, TV-reportrar, marknadsförare, forskare, säljare, artister, präster, PR-ansvariga, sociologer, socialarbetare.

- [10]<http://se.41q.com/>

Inåtvänd Upplevande Abstrakt Känslostyrd person

Du finner din energi i den inre världen och gillar att tänka på saker (utan att

nödvändigtvis tala om dem). Du anstränger dig att förstå andra människor.

Du flyter med strömmen och tar beslut i sista stund - ibland låter du t.o.m. andra personer fatta dina beslut åt dig. Du är en mycket flexibel person, som trivs med fria ramar och lösa avtal.

- [11]<http://www.zapera.com/>

Grattis, du blev mest lik Steve Jobs!

Apple Computers grundare Steve Jobs valde att hoppa av skolan och satsa på sitt stora intresse: datorer. Något som visar på att studier inte alltid är den rätta vägen mot en lyckad karriär. Med sin avslappnade stil och sin passion för datorer har han gjort datornörden cool och hans kreativa nytänkande har gjort honom till en förebild världen över. Hans eftertänksamma attityd har lönat sig, men var inte rädd för att vara spontan ibland.

Du fokuserar på "the big picture" och tycker om att teoretisera över VARFÖR saker fungerar som de gör (medan du inte bekymrar dig så mycket om detaljerna). Du är en kreativ person, som gillar att experimentera.

Du lever dig gärna in i andra människors situation och är snabb att stötta andra om de har behov för det. Du värdesätter känslsamhet och tar ofta beslut utifrån dina personliga värderingar.

- [12]<http://www.friforetagsamhet.se>

You Are an INFJ (Introvert, iNtuitive, Feeler, Judger)

INFJs represent between 1 and 3 % of the U.S. Population

INFJs inhabit a world of ideas. They are independent, original thinkers driven by their strong feelings, and personal integrity. Sensitive, committed, hardworking, and perceptive, INFJs are often excellent listeners, skilled at generating enlightened and creative solutions to people's problems.

Thoughtful and careful decision makers, INFJs prefer to have plenty of time to let ideas "percolate" before taking action. Because they value harmony and agreement, INFJs like to persuade others of the validity of their viewpoint. They win the cooperation of others by using approval and praise, rather than argument or intimidation.

INFJs go to great lengths to promote fellowship and avoid conflict. They are also often perfectionists highly focused, and driven to accomplish their goals. Rather formal and reserved, INFJs can be difficult to read, but it is critically important to them that their values, needs and concerns be understood and respected.

- [13]<http://www.personalitytype.com>

You Are An ENFP

The Inspirer

You love being around people, and you are deeply committed to your friends. You are also unconventional, irreverent, and unimpressed by authority.

Incredibly perceptive, you can usually sense if someone has hidden motives. You use lots

of colorful language and expressions. You're quite the storyteller!

In love, you are quite the charmer. And you are definitely willing to risk your heart. You often don't follow through with your flirting or professed feelings. You break a lot of hearts.

At work, you are driven but not a workaholic. You just always seem to enjoy what you do. You would make an excellent entrepreneur, politician, or journalist.

How you see yourself: compassionate, unselfish, and understanding

When other people don't get you, they see you as: gushy, emotional, and unfocused

- [14]<http://www.blogthings.com/>

Keirsey Temperament Sorter®-II (KTS®-II) results indicates that your personality type is that of the:

Idealists,

as a temperament, are passionately concerned with personal growth and development. Idealists strive to discover who they are and how they can become their best possible self – always this quest for self-knowledge and self-improvement drives their imagination. And they want to help others make the journey. Idealists are naturally drawn to working with people, and whether in education or counseling, in social services or personnel work, in journalism or the ministry, they are gifted at helping others find their way in life, often inspiring them to grow as individuals and to fulfill their potentials.

Idealists are sure that friendly cooperation is the best way for people to achieve their goals. Conflict and confrontation upset them because they seem to put up angry barriers between people. Idealists dream of creating harmonious, even caring personal relations, and they have a unique talent for helping people get along with each other and work together for the good of all. Such interpersonal harmony might be a romantic ideal, but then Idealists are incurable romantics who prefer to focus on what might be, rather than what is. The real, practical world is only a starting place for Idealists; they believe that life is filled with possibilities waiting to be realized, rich with meanings calling out to be understood. This idea of a mystical or spiritual dimension to life, the "not visible" or the "not yet" that can only be known through intuition or by a leap of faith, is far more important to Idealists than the world of material things.

Highly ethical in their actions, Idealists hold themselves to a strict standard of personal integrity. They must be true to themselves and to others, and they can be quite hard on themselves when they are dishonest, or when they are false or insincere. More often, however, Idealists are the very soul of kindness. Particularly in their personal relationships, Idealists are without question filled with love and good will. They believe in giving of themselves to help others; they cherish a few warm, sensitive friendships; they strive for a special rapport with their children; and in marriage they wish to find a "soulmate," someone with whom they can bond emotionally and spiritually, sharing their deepest feelings and their complex inner worlds.

Idealists are relatively rare, making up no more than 15 to 20 percent of the population. But their ability to inspire people with their enthusiasm and their idealism has given them influence far beyond their numbers.

Idealists at Work

Idealists, as a temperament, are passionately concerned with personal growth and development. They are naturally drawn to working with people and are gifted with helping others find their way in life, often inspiring them to grow as individuals and to fulfill their potential both on, and off, the job.

Because you live in anticipation of an exciting future, in your ideal job you will be asked to stretch your imagination on a continual basis. Existing ideas, individuals and groups of people, products, services, and the relationships between these things can trigger flashes of insight about how "what is" might unfold into "what might be." You feel rewarded where you feel free to share your insights with people who encourage your creativity and who support the unpredictable process by which you narrow down the stream of ideas into innovations that are meaningful within the scheme of your personal values. You are likely to be comfortable taking on a leadership role, so long as it doesn't place you in an arbitrary hierarchy.

All idealists share the following core characteristics:

Idealists are enthusiastic, they trust their intuition, yearn for romance, seek their true self, prize meaningful relationships, and dream of attaining wisdom

Idealists pride themselves on being loving, kindhearted, and authentic.

Idealists tend to be giving, trusting, spiritual, and they are focused on personal journeys and human potentials.

Idealists make intense mates, nurturing parents and inspirational leaders.

- [15]<http://www.keirse.com/>

Det verkar i allafall finnas en röd tråd genom det hela...

- Hur ser *du* mig när jag tittar på *dig*?

[16]

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6334460.ab>
2. <http://snovas.blogspot.com/2009/12/298-spann-ar-for-billigt.html>
3. <http://www.sakala.se/w/2009/12/22/halla-har-ni-hort-talas-om-annonser/>
4. <http://se.41q.com/>
5. <http://www.zapera.com/survey/demo/personality/>
6. <http://www.friforetagsamhet.se/quiz.php>
7. http://www.personalitytype.com/career_quiz

8. <http://www.blogthings.com/whatsyourpersonalitytypequiz/>
9. <http://www.keirsey.com/sorter/register.aspx>
10. <http://se.41q.com/>
11. <http://www.zapera.com/survey/demo/personality/>
12. <http://www.friforetagsamhet.se/quiz.php>
13. http://www.personalitytype.com/career_quiz
14. <http://www.blogthings.com/whatsyourpersonalitytypequiz/>
15. <http://www.keirsey.com/sorter/register.aspx>
16. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/12/skrivbord2.jpg>

vita droppar... (2009-12-23 10:40)

Julen ser ut att bli magiskt vit i år, ändå så faller regnet inom mig...

[youtube 8 _66CjKmpdw]

Får jag lov? (2009-12-23 11:51)

[youtube 7bkG3QEEEnDM]

Klappar ihop (2009-12-24 11:06)

[1]

Med lite glitter, färg och herrans massa kärlek så har jag guidat Tomten genom inslagningen av barnens nästan 20 julklappar.

De landar med sin värme och närhet om två timmar.

DET är min julklapp över allt.

[2]

Från mig
till alla
er
GOD JUL
glöm inte
att julen handlar om precis just det
de andra
speciellt barnen
som du annars inte ser
eller glömmet bort
Kärlek
och vänskap.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/12/aklapp.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/12/jklapp.jpg>

(2009-12-25 01:43)

Med vänner som detta, så behövs egentligen ingen Jultomte, frälsare eller vad folk nu behöver för att känna tilltro till liv, lycka och värme. DJ legenden René hade följande status uppdateringen på sitt Facebook konto, och plötsligt så mindes jag precis vad julen handlade om:

Så var det dags för att trampa runt city och diskret dela ut en påse med BigMac Meal, varmt kaffe till de som sitter och fryser i city. I år blir det 100 påsar... Tack MC Donalds Sergelgatan för att ni ger mig rabatt när jag köper 100 påsar. Ser du någon som sitter och fryser, hjälp dem på ditt sätt!!!!

Nästa år har jag mina egna barnen bara på morgonen, så jag har redan anmält mitt intresse för att ta en vandring med honom.

Här är barnen i allafall nöjda med sina presenter. Allt från paketet som var helt inlindat i rep och snören, för att avslöja en papperskasse, som innehöll en packtejps inlindad förpackning, som

eget val, så det är ändå helt underbart att få.)

Det är barnens ögon som gör julen och i år så hann jag inte riktigt med att följa dem där, samtidigt som jag ändå var närvarande hela tiden. Är så glad och tacksam över att jag hade dem och så nöjd med allt som de fick av mig, så resten kan lätt gömma sig i skuggan av det, utan att jag får ångest eller tänker för mycket på det.

Det är ändå märkligt hur mycket traditioner som julen ändå bygger på och hur olika den kan vara.

Jag hade i allafall min vita jul, i år igen, trots oerhört lockande whiskey. Julen handlade inte om mig. Den handlar om barnen, både de vi har, de vi minns och

de bortglömda barnen

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/12/jul1.jpg>
2. <http://www.temeraire.org/>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/12/jul2.jpg>

utanför (2009-12-25 15:47)

[1]

Tittar på nätet:

Idag hade kunnat vara värre: "Today, I found that my Facebook account had been hacked, and all my friends were deleted. As I tried to add them all back, Facebook reported me as a hacker for adding too many people too quickly." "Today, I slipped as I was about to take a shower, knocking myself out cold. I woke up to someone banging on my door. It was a cop checking to see if I was okay. When I asked how he knew to come, he said he was notified by "a male neighbor who called anonymously." I guess I have a peeping Tom." "Today, I looked

at my house in Google Street View for the first time and noticed an unfamiliar vehicle in the driveway. When I asked my wife about it, she admitted to have an ongoing affair. Apparently the entire world knew my wife was having an affair before I did.” ”Today, I bit my boyfriend’s neck. I felt something squirt into my mouth. Turns out I had just popped a pimple on his neck. Into my mouth.” ”Today, at the dentist, I was getting my teeth cleaned. Looking up at his nose, I saw runny snot dripping onto his lip. I tried to slowly move away. He told me ”Stop!” The movement of his lips caused the snot to fall right into my mouth.” ”Today, I was eating lunch out side with my friends, when a spider fell on one guy’s back. I glanced at it and opened my mouth to warn him when another guy flicked it and it went into my mouth. I can still taste it.” [2]<http://www.fmylife.com/>

Lite mer för ögat: [3]Spännande bilder, [4]otroligt intressanta logotyper och ännu [5]fler intressanta logo iakttagelser samt [6]några intressanta logotyper till.

[7]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/12/Liar_by_jeffrey.png
2. <http://www.fmylife.com/>
3. <http://www.graphicdesignblog.org/strange-funny-photoshop-manipulations/>
4. <http://www.graphicdesignblog.org/hidden-logos-in-graphic-designing/>
5. <http://www.graphicdesignblog.org/more-hidden-logos-sequel/>
6. <file://localhost/mnt/ext/blogbooker/tmp/w1d9fp2x/w1d9fp2x-body.tex lynx.html>
7. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/12/Loser_by_jeffrey.png

ihopklappad (2009-12-26 11:04)

Veckan innan barnen skulle komma till mig så pratade vi om att vi skulle åka pulka och vara ute i snön när de kom till mig.

Jag påminde barnens mamma om det dagen innan barnen skulle komma. Ville inte att de skulle glömma kläderna för att vara ute i snön eller sin pulka och Snowboard nu när det var ett sånt fantastiskt väder.

Men de fick inte med sig något av det. Jag skulle påmint henne långt tidigare, och dessutom så hade hon inte tid för att gå upp på vinden för att leta fram punlka och det andra... Inombord grät jag och undrade om hon inte såg att de var barn. Hon ansåg att det var egoistiskt av mig att begära det så sent av henne och att det tog bort tiden från henne med barnen (att hon då haft dem i 10 dagar var inget som var noteringsvärt).

Däremot så skulle barnen kunna komma en dag senare, när jag hade dem - och resa till henne för att hämta dem. Då var det inte något tal om att ta tid från mitt umgänge med dem eller att det skulle vara krångligt för oss, eller att hon var egoistisk då hon gjorde det när det passade henne.

Det var även tjafs med presenterna, för jag hade frågat henne veckor innan jul om julklapparna och att vi skulle försöka samordna det - men skickade henne ett SMS på dagen innan jul för att försäkra mig om att yngsta killens present till sin storebror inte skulle vara något som han fick av någon annan också.

Då fick jag svar. Hon hade köpt en liknande sak till honom, så jag var tvungen att byta. Det var aldrig tal om att hon skulle byta. Jag skulle dessutom ha kollat det med henne innan (!). Att det dessutom var lillebrors present till storebror och att lillebror var hos henne, spelade ingen roll - jag skulle byta den och köpa något annat - för *hennes* present var viktigare.

Efter många turer fram och tillbaka, så lämnade jag tillbaka hans present, men däremot så fick hon åka ut och köpa något nytt tillsammans med lillebror.

Jag förstår verkligen inte varför hon inte ser eller förstår något av sitt eget agerande och att det inte gynnar barnen på något sätt.

Får se om det finns kläder som de kan låna, och så lånar vi också en oanvänd sopsäck från grovso-prummet... Allt för att barnen skall kunna få känna glädjen av en vit jul på alla dess plan..

Färgar min tid... (2009-12-27 05:30)

Livet tar inte slut, det förflyttar sig bara. Du ser nog inte Kanarieöarna därifrån du står nu, så inte heller dit man reser sen. Det är bara så att de vid det målet inte råkar ha telefoner eller postgång där, just för att de inte bryr sig om tiden på samma sätt där som vi gör här. För dem är tiden bara en färg av historien, och inte ett mått på ett avstånd.

...och egentligen borde man titta på klockan ibland, men frågan är, om man hade denna klocka - skulle man inte då bara titta på den?

[youtube LRv6en6iG4I]

Tittar lite på nätet och hittar [1]en genomskinlig brödrost. [2]När toalettrullen är tom. Så länge lägenheten har en dörr så [3]kan du spela pingis. Det är ofta tal om misslyckade photoshoppade reklam bilder, så [4]här är några bra. Sen har vi helt [5]fantastiska reklampelare och så avrundar vi med lite [6]underbar läsning om kunder som tror sig ha koll...

Client: We love your WordPress theme designs. How much would it cost to have you do themes for us? We would be giving you pretty regular work, maybe as many as a couple a week. Me: Well, my usual fee for a commercial site would be \$1500 to \$2000 but if you're going to be bringing in consistent regular work maybe we can work out some sort of deal. Client: Oh, we were thinking something more like \$50 per theme. Me: That's too low. I wouldn't be able to do that. Client: That's what we were paying our previous designer. Me: Maybe you should

stick with him. Client: He was a student. He did a terrible job, never finished anything on time and disappeared on us.

1.

<http://gizmodo.com/5434013/now-you-can-have-perfect-toast-without-trial+and+error-kitchen-mishaps>

2. <http://www.behance.net/Gallery/Paper-cuts-Rolls/241623>

3. <http://www.fubiz.net/2009/07/09/ping-pong-door/>

4. <http://designreviver.com/inspiration/25-astonishing-examples-of-creative-photoshopped-ads/>

5. <http://www.toxel.com/inspiration/2009/11/24/creative-advertising-on-columns/>

6. <http://clientsfromhell.tumblr.com/>

Mitt synfält (2009-12-27 06:51)

Jag tänker ofta
på människor

och vart de tar vägen?

Gång på gång så ser jag dessa skal av människor som bara rör sig fram efter en utlagd räls. De blir till forna tiders metall leksaker.

Sen har vi dessa människor som också söker sitt liv genom andra. Allt går från noll till 100 knyck direkt - och det skall visas utåt, samtidigt som man kan viska helt andra ord när ingen annan ser.

Jag jobbar hårt på att rannsaka mig själv och känner att 2010 kommer att bli ett tufft år, i ordets fulla bemärkelse. Det kommer att kräva beslut och bjuda på upplevelser långt utöver det strukturerat anpassade. Jag känner att året kommer att bli som att gå in i ett svart håll. Jag har ingen aning om vart det tar mig, vad det kommer att göra med mig - jag har ingen aning om vad mina beslut kommer att innebära, och det är det som lyfter mig.

Jag känner att om jag vågar det, så kommer jag att våga leva också. Men för varje sekund som föds, så dör det också en sekund och miljoner sekunder hamnar allt längre bakom en. Men det går inte att vara nyfiken och *safe*. Jag kommer helt lita på min magkänsla och de senaste månaderna har den visat mig med tydlighet hur skarp den är. Jag har antecknat små små noteringar så fort som jag känt det - ibland har jag vädrat dem, men alltid fått samma gensvar: "*Men nej, så är det inte*". Men när tiden sedan tagit sig fram, och dimman av framtiden skingrat sig, så finner jag mig själv bara leende - det var ju precis så som jag kände, tyckte, trodde och uppfattade det.

men jag är inte den som dömer folk och håller det mot dem i en evighet, så jag har under julen också kunnat känna av vart olika personer stått. Jag har fått signalerna om att saker är annorlunda, men det har ändå varit något som stört bilden. Så när jag granskar den, så visar det ju sig att jag hade så rätt i mina första känslor.

Men det är svårt. Det är fantastiska människor, men som av olika anledningar inte klarar av att stå för sitt liv. Jag vet det för att jag har varit där och är fortfarande där på många plan - men jag väljer att jobba på det nu. Jag dömer ingen av dem som inte klarar av det, det är inte det. Men det är lite som att ha en riktigt bra kompis, som man sen upptäcker är rasist. Man fortsätter att tycka om den personen, men de värderingarna som den bär på och det förhållningssättet till andra är inget som man kan eller vill bära genom sitt liv.

Under året har jag hjälpt många, jag har stjälpit en del också. Det finns människor som jag verkligen saknar och tänker på varje vecka, trots att det var länge sedan vi hade kontakt. För

mig är människorna ofta viktigare än mig, men med det nya året kommer jag att sätta mig på en annan plats. Jag kommer att försöka ta plats bland människorna kring mig - och inte alltid vänta till sist, eller ställa mig utanför.

Jag har hjälpt ett par fantastiska människor med problem i deras liv, visa av dem har sett det och där har jag fått en oerhörd styrka tillbaka - samtidigt som jag lärt mig så mycket. Men det finns även de som inte kunnat se det. Där har sorgen varit lika stor. Där man trott att bara man visade vad de betydde och bara man verkligen gjorde något, att man levde upp till tanken om att ord kan vem som helst skriva - men det är handling som räknas, så skulle de förstå... Men istället så blev reaktionen en helt annan. Men det är inte deras fel, det handlade om att man själv tänkte för mycket på att göra det man själv ansåg var bra - istället för att känna vad den andra *verkligen* behövde.

Flera av dessa misstag kommer att jämt finnas i själens avdelning över livssorg, men även om de gör fruktansvärt ont - så är det en kunskap som förhoppningsvis skall kunna hindra andra från att råka ut för samma sak.

Strax innan jul var jag hemma hos min kompis Hjalle, och vi kom in på att prata om böcker och författare, och jag nämnde min stora favorit **Kurt Vonnegut** och hänvisade till en bok där huvud personen var en reporter till en radiostation som efter en olycka som nästan hade kostat honom livet (om jag minns rätt nu) lyckades återupplivas. Men den korta stund som han hade varit död så hade han mött andra döda storheter, och med en kontrollerad dödsresa med återuppväckelse, så började han sända en intervjuserie med döda människor. En av dessa var **Adolf Hitler**. Den korta intervjun med honom presenterades på följande sätt:

Dr Kevorkian hade precis spämt loss mig från ytterligare en kontrollerad nära döden upplevelse. Jag hade turen att på denna resa få intervjua ingen annan än den bortgångne Adolf Hitler. Jag blev tillfredsställd av att upptäcka att han numera känner ånger för allt av hans agerade, direkt eller indirekt, kring det som hade att göra med den våldsamma döden som trettio-fem miljoner människor under Andra Världskriget genomled. Han och hans älskarinna Eva Braun var, självklart, bland de som gick bort, tillsammans med fyra miljoner andra Tyskar, sex miljoner Judar, åtta miljoner av Sovjet Unionens medborgare, och så vidare. "Jag fick det jag förtjänade tillsammans med alla andra" sa han. Det är hans förhoppning att ett modest, gärna ett stenkors, på grund av att han var kristen, skulle resas någonstans till hans minne, kanske på marken vid Förenta Nationernas huvudkvarter i New York. Den skall vara inskriven med, sa han, hans namn och datumet 1889-1945. Under det skall det vara en två-ords mening på tyska: "Entschuldigen Sie." Slarvigt översatt till Svenska, betyder detta, "Jag ber om ursäkt," eller "Förlåt mig." Kurt Vonnegut God Bless You Dr. Korvorkian

Det är egentligen förskräckligt att jämföra sig själv med någon som Hitler, speciellt med de livsvärderingar som jag har, men vid en snabb eftertanke så inser jag att det faktiskt inte är någon skillnad på hur något dör eller vad som dör.

Döden tar något ifrån oss som vi inte kan få tillbaka. Så dödar jag ett förtroende, en känsla eller en människa - så är känslan av död den samma. Att döda en, tio eller hundra gör ingen skillnad för den enskilde individen som lämnas kvar. Aldrig hör vi någon som säger: "*Ja, det var skönt att det var så många andra som dog, så det blev inte så farligt med att min fru gick bort bland dem...*".

Man säger att döden är egoistisk, och säger ofta att ta livet av sig själv är det mest egoistiska man kan göra. Döden är egoistisk. Oavsett vad som dör, hur många som dör, så känner den som blir lämnad kvar lika stor sorg. Det är deras egen sorg. Samma sak när man sårar någon annan.

Jag har gjort det utan att mena det, och det gör så fruktansvärt ont varje gång jag tänker på det - och vid två tillfällen under året och har jag också gjort det med två andra - utan att jag själv vetat om det, och jag har inte heller fått reda på vad det var eller är. Som jag sa, döden är egoistisk. Den känner bara sin sorg, besvikelse eller ilska och saknad - att den sällan behöver förklara något annat, även om det gör så förbaskat ont i dem av oss som fortsätter att leva.

Jag känner inte att jag skulle vela ha något ogjort under detta år, men däremot så känner jag att jag skulle velat vara tydligare, starkare, ännu mer lyhörd och fått möjligheten att ta ansvar för det som jag orsakat - istället för att det skall grävas ner som ett svart moln i någon annans själ.

2010 är mitt år.

Året då jag inte längre kommer att ställa mig på någon sida, utan välja att gå mitt i vägen. Inte för att den är lättast, utan för att jag skall tillåta mig själv

synas..

Annat än att leva (2009-12-28 01:57)

Du står och väntar på hissen. Hissen stannar på din våning och dörrarna öppnas. Det står en karl/kvinna där som får dig att känna obehag. Men du går IN i hissen. Fast du känner som du gör. Du väljer att gå in i ett litet utrymme med en individ som du först kände obehag för. Det skulle ALDRIG en hund göra! För hunden går på instinkt men det gör inte människan längre. För vi har lärt oss att välja bort den. VI är det enda djuret som av naturen inte går på instinkt.

Ibland så förstår jag hur lyckligt lottad jag är. Oftast handlar det om små saker som jag själv noterar, men ibland - ytterst sällan - så handlar det om att jag lägger märke till vilka otroliga människor som nuddar vid mitt liv. Vissa har funnits oerhört länge, andra har nyligen kommit till min närhet - men det påverkar inte den enorma inverkan de har på mig och vilka fantastiska erfarenheter och livskunskaper som de delar med sig av.

Ovanstående citat var en del av det som en av dessa fantastiska människor sagt till mig med tanke på [1]min förra post.

Ibland blir man så glad att man bara vill gråta, men man känner bara att det är solstrålar som lämnar ens ögon, och så var det när jag läsa vad människan skrev:

Jag ville egentligen bara skriva till dig för att uppmuntra dig till dina förändringar som du ska göra 2010. Att jag tycker som du. Du kommer att må SUPER i slutändan!! Jag lovar! Jag tror på dig och din instinkt. Jag tror på dig för jag vet att du klarar det!

Vem säger egentligen något sånt ens till en vän, och än mindre någon man bara känt en kort tid och kanske inte ens träffat? (*Här får jag visserligen en känsla av igenkännande, då jag vet att jag själv säger så till folk som jag bryr mig om men kanske aldrig träffat...*)

Fortsättningen får mig att missa både ett och två andetag, då jag känner hur sanningen slår mig rakt i bröstet.

När jag berättade för dig hur jag uppfattade dig, du vet, det du la in till ditt livspussel? Som jag uppfattar dig när du ställer in din radar och gör din avläsning så är det din instinkt

du använder. Jag tror att du har en fruktansvärt stor sådan. Därför kan dom svåratse "utmaningarna" för dig bli löjligt enkla. Därför är det sällan någon överraskar dig. Jag kan ha fel och du får naturligtvis rätta mig om jag skulle ha fel denna gång, men jag tror att du kan underskatta din instinkt.. Jag tror inte att du inte använder den för det gör du ju uppenbarligen, men jag tror att den är ÄNNU större och starkare än vad du har förstått! Jag tror... att du... inte vågar. För då blir DU mycket bättre än andra, och det vill du inte vara. Du vill släppa fram andra och låta dom känna sig större och viktigare. Så därför använder du inte din instinkt. Du väljer att stanna på samma nivå som dom "andra"... Svara ärligt. Har inte du vid ett flertal gånger vetat vad människor ska säga eller göra innan dom ens har hunnit tänkt tanken själv? Har du inte känt att du nästan kan fylla i människors meningar? Att du kommer på dig själv med att du vill att dom ska överraska dig med nånting som du inte hade en aning om innan?? Inte fakta och sånt utan mer vinklingar och synsätt på saker.. Förstår du vad jag menar? Jag tror att du har gått mot din instikt så många gånger så jag tror att du mår dåligt av det. Tillåt dig att vara smart och bättre än andra när det gäller det. Det finns andra som har egenskaper som du har mindre av. Så kör Andreas!! Ju mer jag tänker på hur du vill förändra din framtid desto mer övertygad blir jag av att du gör så jävla RÄTT! Jag håller på dig!! KÖR KOMPIS!!

Med kompisar som detta
så vill man verkligen inget

annat än att leva!

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=4987>

tystnaden mellan egna hjärtslag (2009-12-29 09:31)

Jag ser fram emot att få hitta något som jag inte tyckte var vackert förut, men plötsligt få se det bara för att ljuset faller annorlunda eller att jag får tillfälle att stanna upp och se det.

Mitt nyårs löfte till mig själv kommer att för första gången i mitt liv vara "Mig själv". Skall bli spännande att se vart det för mig.

Känner redan hur jag hittar stolthet och mod, samt ser saker klart med hjälp av att jag tillåter magkänslan få börja kliva fram. Blir inte förvånad när jag ser saker ske som jag sagt för länge sedan. Känner en styrka i sorgen av att förstå de vägvalen. Vet och förstår vart de kommer att leda. Sorgen kommer bara vara ett döljande moln att passera för människor som inte vågar uppleva sig själva, utan söker sitt skydd bakom glatta och snabba upprepningar. Jag kommer att sitta och ro på mitt hav av tårar, utan att lyfta ett finger när de faller - för de har andra som fångar dem. Jag har hittat min plats hos dessa människor som andra kallar energitjuvar och sånga man skall skita i.

Jag sa till mig själv för många år sedan att jag aldrig skulle vända någon ryggen, och det kommer jag inte heller att göra. Jag kommer dock inte finns där när de faller, när det blir jobbigt med ljudet av de upprepade slagen mot deras självar - av sig själv och andra. Jag kommer inte vara där för att döva deras smärta med andra. När alla runt omkring dem har gett upp. När det inte finns någon kvar som orkar bry sig igen. När allt de hör är tystnaden mellan de egna hjärtslagen.

Då kommer jag att finnas där.

Först då kommer de att lyssna först då kan jag göra något känslan av när de är sist

2010 är året då mina ord kommer att få leva och andras ord skall vara lika levande som deras handlingar. 2010 är året då jag föder mig. 2010 är året innan 2011, året då jag kopplar ur alla

livsupphållande sladdar och kliver ur cirkel av mitt eget havandeskap.

för att skapa

ett

varande skap

igen.

slutklappat (2009-12-30 10:10)

Jag försökte kolla med barnens mamma kring vad som skulle köpas, men fick ju aldrig något svar - utöver om att vi var tvungna att lämna tillbaka mp3 spelaren som jag och lillebror hade köpt till storebror, för att hon redan hade köpt en sån. Mer än så fick jag aldrig höra om vad barnen skulle få.

Det enda som hon sa var att barnen fick köpa för max 200kr var, till varandra och hela släkten.

Jag har ju egentligen inga pengar alls, vilket hon vet, men med skattepengar så fick jag möjlighet att köpa julklappar - jag tänkte på hur mycket baren sitter inne och vid datorn och TV:n redan, så jag gav dem vanliga böcker, kläder, brädspel och sånt de kunde använda.

Nu har de varit hos sin mamma. Där fick de en sprillans ny XBOX360 och en massa spel, samt 1.000kr. Jag kan aldrig mäta mig med det och i barnens värld så är det stora saker. Jag hade hoppats på att barnen faktiskt skulle kunnat vara stoltast över den coola jackan för 700kr som jag köpte till lillkillen... Ett klädesplagg som fick honom att växa och ta plats - men just lillkillen lever ju i en värld där data och teknik är det viktigaste.

Saken är också den att spelen var de tre senaste GTA spelen, något som inte känns speciellt rätt när lillebror tycker det är coolt och ballt med allt våld, och jag ständigt försöker prata med honom om det - för att få honom att förstå vad det betyder.

Efter varje film vi sett med våld, så pratar vi om det och belyser att det aldrig är någon lösning - men hos mamma får de svära fritt och spela GTA utan uppsikt...

[youtube Y474rwjiCio]

Känns verkligen som hon försöker göra allt hon kan för att köpa dem. Lillkillen ringde och berättade exalterat hur cooooolt och snyggt det såg ut när man krockade med bilarna och folk flög ut genom fönsterrutorna, det var så ballt och såååå realistiskt.

Han är 10 år.

Kan bara sucka.

Fick en påminnelse av en vän, genom följande ord:

En liten påminnelse om några sanna ord.. Varför minns folk mest när de lekte med kottar, och inte nämner när de fått färg teve eller var på tivoli första gången i samband när de presenterar sig- om dessa ”skoj” minnena är så viktiga? Du= Kottar. Från en fiin tall! ;) Ego mamma=

färg teve.

Jag tackade och tyckte det var helt otroligt klarsynta ord och förklarade hur jag verkligen uppskattade att jag fick dela dem.

Till svar fick jag:

Jag tänkte så här. Du har redan insikten i vad som är viktigt i livet, men helt plötsligt så föll du raklång på att Mamman hade köpt dom där kulkapparna och du kände dig otillräcklig. Så jag tänkte att du måste ha skrivit om detta nångång innan i din blogg! Jag tröck på EN ENDA gammal bloggsida, och vad hittar jag där? ”- Varför minns folk när de lekte med kottar, och inte nämner att de fått färg teve eller var på tivoli första gången de presenterar sig-om dessa ”skoj” minnena är så viktiga?”

Jag läste inte ens klar sidan.... Jag hittade det jag sökte direkt!! Det är DINA egna ord Andreas! :)

Inser att jag skall lägga till utsikterna för 2010 att inte bara lyssna på min magkänsla, utan att även faktiskt lyssna på vad jag själv säger...

Men framför allt

ta hand om mina vänner

som tror på

mig

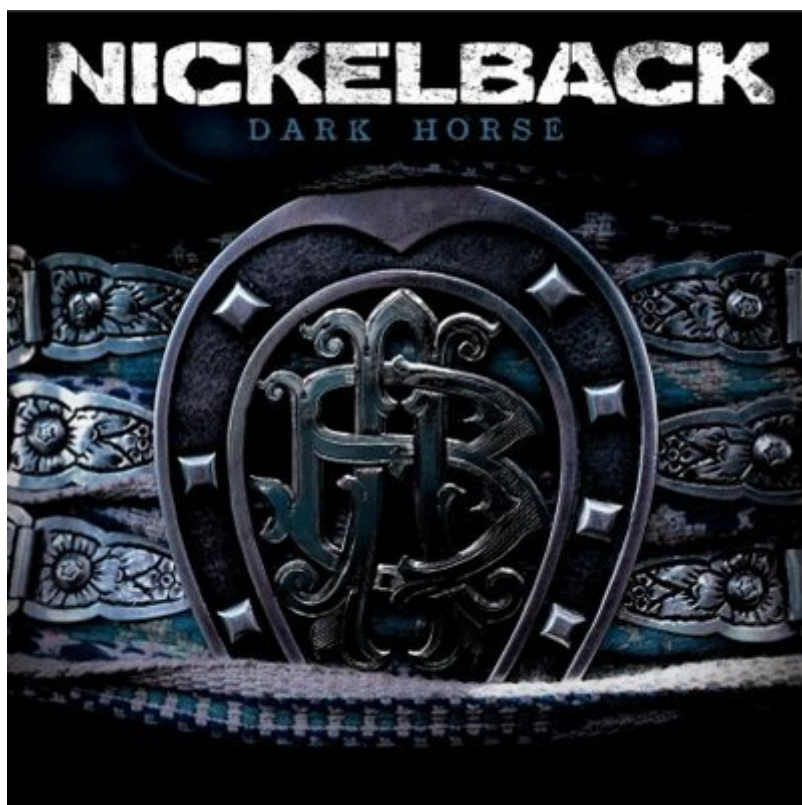
Målar konturer (2009-12-30 10:23)

Hade ett samtal där följande mening sas: ”*Släppa all påverkan som obemärkt målar ens tankar och vara*”. Jag älskar meningar som den.

Det obemärkta målandet av en själ v

Vilka bilder det ger, och vilka känslor det föder. Underbart.

Jag har själv fallit för Nickelback, på samma sätt som jag gillar Kid Rock - inte det mest crediga valen av artister har jag förstått, men jag gillar deras uttryck. Tittade nu också närmare på omslaget till gruppens senaste album, och inser att det också tilltalar mig

[1]

Håller på att samla upp [2]lite personliga låtar på **spotify**, men samtidigt så lägger jag också ihop en lista som inte speglar hela mig - utan mer [3]musik som rör vid mig **just nu**, en blandning av mjuka gitarrkroppar och hårt dragna strängar samt en inbäddad doft av asfalt.

Undrar vad man skulle få för svar om man bad någon lämna fem låtar som de tyckte symboliserade dem?

Snabbt, utan större eftertanke, så nuddar denna väldigt nära ljudbilden av mina konturer just nu:

[youtube 5LrFQF-oJh0]

[youtube 2gjuVS7dMhg]

[youtube 10ej46Mhshg]

[youtube egM _jQVsfxI]

[youtube -rv-Tu _ROQI]

eller (kan inte bestämma vilken av dem)

[youtube YoYVH25NbGQ]

...och sen *måste* jag ju liksom ha med denna:

[youtube pXMCTfJsGHI]

1. <http://www.youtube.com/watch?v=6-TvAqv43p4>

2. <http://open.spotify.com/user/herr.morris/playlist/7FkRbks1BWvc1kVrMH7WXR>

3. <http://open.spotify.com/user/herr.morris/playlist/7dg0exw4ewC8YeiW8419x1>

Kunskapstörst (2009-12-30 13:04)

[1]

Ibland lär man sig nya saker. Jag har alltid trott att denna bild stämmer. Att snowracers skall användas i snön och att det är viktigt/kul för barn att använda dem. Att vara ute och röra sig är det som är en av de viktigaste delarna av ansvar och omtanke man kan ge sina barn.

Men tydligen är det inte så. en Snowracer är egentligen en "Sno Vräser", en sak man sätter upp på vinden så att den fräser åt alla som försöker ta sig in där för att sno saker.

Däremot är det ansvarsfullt, kärleksfullt och omtänksamt att låta 10 och 12 åringar få spela dataspel som GTA i lugn och ro, utan in- eller översyn av en vuxen.

[youtube Y474rwjiCio]

Är det kunskaps törst, eller kunskap störst?

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/12/Stiga_rattikelkka.JPG

Jag ser... (2009-12-31 19:35)

Jag har svårt för överhypade filmer.

Terminator 2 var visserligen otroligt bra, men filmer som *Gladiator* och *Titanic* levde aldrig upp till hypen för mig. Sen har jag också bara tyckt att 3D grejen varit en hype som inte riktigt tillfört något annat än onödiga och jobbiga effekter för att bara visa att man kan.

Så igår var vi och såg Avatar 3D

Medan jag såg den kände jag att det var en av de bästa Hollywood filmer som jag någonsin sett. Den var fantastisk i sitt berättande som fick ta utrymme och i sitt landskap som saknade begränsningar samt dess tanke som inte föll in i det *Independence Day* lika pateriotismen som annars kännetecknar mastodont filmer - dessuto var 3D upplevelsen helt otrolig, det var aldrig någonsin något som var för effektens skull, utan det var hela tiden något som gav verkligt djup till upplevelsen.

Efter filmen så svalnade dock känslan en anning, lite som när man ätit lättuggad mat - otroligt gott i stunden, men inget som hänger sig kvar. Vi kom även fram till att det liknade en av de bättre

teknade filmerna som vi har hemma, en tecknad film med själ och syfte: **Fergully**

[youtube ccURwir7C _o]

Det är lite märkligt att så många missade den filmen, då det ändå var amerikanska röster som **Tim Curry, Samantha Mathis, Christian Slater, Robin Williams, Cheech Marin, Tommy Chong** och **Tone Loc** i den. Märkte dock när jag kollade på *Youtube* att det tydligen var fler som också sett kopplingen mellan Fergully och Avatar: [1]**Fergully/Avatar Mashup**

Skådespelerskan **Zoe Saldana** var underbar i sin roll som *Neytiri* och den otroliga **Michelle Rodriguez** var lika fantastiskt kaxig som hon alltid är med sin otroliga utstrålning.

När vi sedan kom hem så hade jag fått ett fantastiskt svar ang. min förra post:

Tur att du pratar med yngsta sonen om våld, jag hoppas att han förstår. Annars får du väl sätta dig med honom och visa en dokumentär som visar riktigt våld/död, så kanske han förstår vad det innebär. För det är ju det 10 åringar inte riktigt greppar, att det är på låtsas, för hjärnan har inte kommit så långt i utvecklingen än. Du får göra som Astrid Lindgren. Visa verkligheten! Kom du ihåg killarna i USA som blev dömd för seriemord? En var äldre och en var ju bara 17 tror jag.. Det var flera som blev skjuten på håll och offren hade inget gemensamt med varandra? Dom trodde att det var en fd yrkesmilitär som det slagit slint för.. Iaf... Det visade sig vara en fd militär och hans brorson. Brorsonen låg i bilen och sköt ut genom ett litet hål som dom hade borrarat upp i bagageutrymmet. Dom hade byggt om bilen så han kunde ligga ner som en krypskytt. Dom greps i en trafikkontroll. Av en ren slump om jag minns rätt... Det visade sig att den här 17 åringen hade fler övningstimmar på skytte än vad yrkesmilitären i USA har!! Kan du fatta det? Han var otroligt duktig så krypskytte vid 17 års ålder för han hade övat så mycket på tv spel!! Bisarrt tycker jag! Det tåls att tänka på vad man som förälder, låter barnen mata sinnet med!! Och för att inte tala om spärren som man låter dom töja på? Från att först känna obehag för något så blir det sen kul! Det är precis så människor har gjort mer och mer innan det går åt helvete. Fast med sitt samvetet. Men det går att göra liknelser med såna här grejor anser jag..

Så jag satte mig ner och läste upp det för båda barnen och så hade vi ett långt samtal om detta med våld och hur "skoj" saker faktiskt luckrar upp vad man *accepterar*. Vi pratade om filmer, om samhället och oss själva.

Vi pratade om hur det var när man gjorde lumpen och man först fick skjuta på pricktavlor, som sedan byttes ut mot siluetter av människor - just för att man inte skulle se dem som människor utan rent reflexmässigt se dem som vilken måltavla som helst - och hur jag vägrade göra det, trots att jag lekte jättemycket krig när jag var liten.

Vi gick tillbaka i historien och pratade om hur det var förr i tiden då det fanns en "heder" i slagsmålen, och hur samt varför den försvunnit. Vi pratade om hur man lär sig att acceptera saker - hur man plötsligt kan tycka något är coolt, trots att det egentligen är allt annat än coolt. Vi pratade om människan, respekt och värde...

...och kom tillbaka till filmen som vi hade sett.

Avatar

När har man rätt och vem ger en rätt? Och vilken rätt ger en dessutom rätten till att använda våld mot någon?

Spelen har en åldergräns just för att tillverkarna själva vet att de inte lämpar sig för barn, och för att man skall hjälpa föräldrarna att kunna ta ansvar för sina barn. Vi pratade om de osynliga gränserna som man lär sig med åldern, och kom in på varför så många invandrar ungdomar kan bete sig illa - det har inget med dem att göra, utan det handlar om att de kommer med en form av värderingar till ett nytt land - och ser inte de osynliga reglerna som finns i det nya landet. De kanske är uppväxta med vetskapen om att man aldrig någon sin höjer rösten till sin mor eller far, och så kommer de till Sverige där vi tycker det är OK att skicka på våra föräldrar - MEN vi gör det bara till en viss gräns. En gräns som de inte ser. Det är lätt att tro att om man kan säga jävla idiot till sin mamma/pappa, att man också kan säga hora till en kvinna man inte känner.

Vuxna invandrare har lärt sig att de osynliga gränserna finns, men som barn och ungdom så vet man inte det - och man talar tyvärr allt för sällan om det som inte syns. Därför så vet de inte bättre. Men självklart så gäller detta även för Svenska barn som kommer från hem och miljöer där man inte heller tar del av samhället, och det finns invandrare som faktiskt också förstår och ser detta. Men saken är att det inte är deras fel, utan det är något som de inte kan rå för, för ingen har lärt och visat dem de osynliga gränserna.

Därför är filmer som *Avatar* bra. De kan visa de osynliga gränserna på ett annat sätt.

Som scenen där Jake Sully är ensam i skogen på natten och djuren går till attack mot honom och Neytiri räddar honom, men sörjer djuren för att de dog. Jake försöker säga att de förtjänade att dö och att de anföll honom. Hon förklarar att ingen förtjänar att dö och att det var han som var till skuld för det hela.

Symbiosen mellan saker och individer.

Det som saknas idag.

Vårt samtal avslutades med en intressant iakttagelse om hur det skulle vara så att det var utomjordingar som födde upp oss, särade oss från våra föräldrar, ge oss ersättning för modersmjölken - som de själva tog hand om, såg till att vi fick mat anpassad för att växa och göra vårt kött mörkt och när vi var tillräckligt stora så slaktades vi på löpande band... På precis samma sätt som vi t.ex. behandlar kossorna idag.

Man behöver inte vara vegetarian för att inse även djurs värde. Det var något som forna tiders jägare också visste och de dödade aldrig mer än vad de behövde för att klara sig.

Vi blir visserligen äldre idag, men mår vi verkligen bättre? Vad är värdefullt för oss idag?

och vad har *det* för värde egentligen?

Ser vi ens varandra?

[youtube cRdxXPV9GNQ]

1. <http://www.youtube.com/watch?v=D-SVpZrnF34>

Chapter 6

2010

6.1 January

Tio minuter (2010-01-03 01:14)

[youtube wyip-NhhrnY]

Söndags picnic (2010-01-04 08:09)

Vi har alldeles för många jägare i Sverige, borde vi inte skjuta av några?

Tilltalande

Det finns så många ord
som aldrig används
så detta är till de
talande

Använd mig till fyrverkerierna
som vattenfallet skapar
då vatten når vatten
och leker med himlen

Där solstrålarna
skapar regnbågar

Där naturen färgar
grästets utsträckta händer
i mullrande explosioner
av vilande diamanter

talande
från tysta vikar
genom varsama ord
som aldrig används

till tagande

[youtube FfZUxPF7AMI]

If you're too lazy to start anything, you may get a reputation for patience. I'm on a seafood diet. Every time I see food, I eat it. I talk to myself because I like dealing with a better class of people. Never try to drown your troubles... Especially if he can swim. Smile, it makes people wonder what you're thinking. Don't be so open-minded your brains fall out.. A bus station is where a bus stops. A train station is where a train stops. On my desk I have a work station. By the time a man realizes that his father was usually right, he has a son who thinks he's usually wrong. Teachers are those who help us in resolving problems which, without them, we wouldn't have. There are two theories to arguing with women.. Neither one works. Marriages are made in heaven. But so again, are thunder and lightning. There are three sides to every argument: your side, my side and the right side. An expert is someone who takes a subject you understand and makes it sound confusing. When you're right, no one remembers. When you're wrong, no one forgets. Always remember that you are absolutely unique. Just like everyone else.

Vilse (2010-01-04 17:20)

Klockan 13.01 får jag ett SMS med en fråga om att det är OK att min yngste son kommer senare, som vid 16, 16.30 istället för klockan 14 som avtalat.

Förra växlingen så skickade jag barnens mamma en förfrågan vid 12 tiden veckan innan, och frågat om jag skulle väcka barnen som fortfarande sov, eller om de fick sova tills de vaknade om om fick komma då utan att stressa...

Men nu fick jag samma fråga tillbaka, dock utan förklaring och en halvtimme innan han skulle vara hos mig - från och med nu så är det också så att den stora killen kommer en dag senare och stannar en dag längre, just för att han skall få lite egen tid som han vill och behöver, då hans mamma förkastade ett förslag som vi hade lagt fram tidigare.

När jag frågade henne om varför, hon frågade nu, så hade han vaknat "nyss" och att han "ville" stanna hemma lite längre.

Jag sa att jag tyckte det var dålig framförhållning av henne (speciellt som jag visste att båda barnen var uppe och vakna innan 13, då jag fått SMS från den stora killen som sagt det), men jag sa att jag kunde möta upp honom vid 15.30.

Det tog en halvtimme innan jag fick svar på det sms:ett, trots två påpekanden.

Jag svarade då:

Har pratat med Lillkillen nu och inser att de är ensamma hemma, vilket om jag hade vetat det hade gjort det till inte OK, då det handlat om att de behöver lära sig ansvar. Jag fattar verkligen inte vad du håller på med eller hur du ens tänker

till svar kom detta:

Förstår verkligen inte din logik i det hela... Summan kvarstår att Lillkillen ville stanna hemma... Fan vad jag ångrar att jag ställt upp på extra tid för julklappsköp som du sket

i att fixa under dina dagar. Det är ju bara saker som du har nytta av som går bra att ändra... Barnens egen vilja skiter du ju fullkomligt i. Fy fan!

Att jag redan sagt att det gick bra, men att det var dåligt skött av henne - verkade hon helt glömt, men jag svarade detta:

Men snälla. Hur korkad är du? Först säger du att jag inte skulle bry mig om barnen, följt av att du ångrar att DE fick möjlighet att köpa julklappar med mig. Du vet dessutom att det INTE handlade om att jag "sket" i något, utan att jag inte hade pengar innan. Jag tror att du måste börja granska dig själv innan barnen gör det. För det andra så handlar detta om barnen vilja, utveckling och ansvar. Något som du helt verkar strunta i. Oansvarigt är bara förordet till ditt beteende

Det är DITT ansvar att ha pengar. Vi hade kommit överens om hur barnen skulle vara hos dig... Det var då ditt jobb att se till att barnen fick köpa julklappar under den perioden. Din ekonomi får du ansvara för själv. Lägg inte det på mig eller barnen. Att julen skulle komma har du vetat om lika länge som alla andra. Det är DITT ansvar att se till att du har pengar. Bara sjukt patetiskt att du lägger det ansvaret på mig gällande din ekonomi fortfarande. Så fort som det brister i ansvar från ditt håll så lägger du det på mig... Att jag ska tänka på att du inte har pengar på de dagar då du har barnen och därför skall jag ställa upp och ge dig extra tid med barnen så du kan låtsas ta ansvar... Men nu vet jag att du också vet att jag arbetar så du får diskutera ditt patetiska liv med någon annan

Dagen som jag fick "låna" barnen var en dag då hon var på jobbet och de var ensamma hemma, och att jag tog ansvar och såg till att de fick köpa till alla de ville - inklusive en present till sin mamma för 300kr och att de fick kläder som de behövde och böcker som de gillade i present är ju ointressant. Trots att jag är sjukskriven med allt vad det innebär rent ekonomisk. Jag har inte låtit barnen lida en enda dag, utan kan själv vara utan mat i flera dagar när de är hos henne - bara för att det skall finnas bra med med grönsaker. Jag ser till att de vårdar sitt språk, att de får vara ute, går och simmar med dem, och håller dem borta från rena våldsspel och vi diskuterar efter varje film vi sett - samt att jag låter dem få komma med ut och träffa nya människor och mina vänner. Det är patetiskt. Att sitta hemma och bara umgås med sin släkt och låta barnen fritt få äta godis när de vill och spela vilka spel som helst utan uppsikt, *det* är ansvar enligt henne, tydligen - och framför allt så är det inte patetiskt.

Ibland blir det väldigt tydligt att människor är olika.

Lillkillen hade dessutom i helgen fått köpa ytterligare ett nytt spel till datorn.

[1]

Detta är vad hon som förälder tyckte var bra att han köpte till den tidigare samlingen av GTA spel:

[youtube _g7F7Pq-lh0]

På tvärbanan så Lillkillen, 10 år, följande till mig (och jag har kollat med honom efteråt att jag citerat honom korrekt): *"...så jag sparkade på dem. Det är inte så farligt. De dör inte, de förlorar bara en plupp - men de flyger skithögt och långt! Jag gillar verkligen det där GTA, det är så verkligt...!"*

[youtube JcHkFLgsqZo]

Detta spel var alltså hans mamma med honom och köpte i en butik...

[youtube QQhwiGC4cEo]

Jag blir lite rädd när jag undrar vilka värderingar hon ger barnen, och vilka gränser hon sätter för en 10 årig kille, då hon tycker att det är OK att han köper detta spel för egna pengar och sen sitter och spelar det medan hon är på jobbet....

[youtube EsiNsdqSits]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/01/Saints-Row-2-head.jpg>

Vargtimme (2010-01-04 17:26)

Livsfarligt.

Vargjakten är lite spännande.

Man säger att Vargen kryper närmare byarna... Tänk, jag trodde det var byarna som kröp närmare vargen.

Man säger att Vargen är farlig, men våra svenska jägare måste vara ännu farligare.

Jag känner att Norge skämten om hur många normän det behövs för att skruva i en glödlampa,

plötsligt blev verklighet med de svenska jägarna.

Det var 12.000 Jägare med gevär och kikarsikten och jakthundar som skulle leta reda på 27 oväpnade vargar i Sverige.

Någonstans där borde man få en tanke om att om man måste vara så många för att leta rätt på dem, så kanske vargarna inte är så många

Sen är inte våra jägare så duktiga på att pricka före det behövs tydligen nästan 445 jägare med sina kikarsikten, hundar och dödande kulor för att döda en varg, vilket är resultatet av 12000 mot 27.

Jag tror inte någon av dem sett [1]Avatar, eller om de gjort det, förstått känslan - vilket gör tankarna om att filmen skulle vara stereotyp, och att militären inte är så korkad, känslolös, och jaktsugen hamnar väldigt på sniskan, om de vanliga civila jägarna inte ens själva klarar av att se det - och många av dem värnar ändå om naturen och djuren...

Skulle vi se det som en jakt om 444 Kinesiska militärer fick jaga en obehäpnad student, eller skulle vi se det som en slakt?

Kan man säga att någon varit duktig eller kan sin sak om man måste vara 444 stycken för att kunna ta någon oväpnad, så skall man nog inte tycka att det är så konstigt när 5-7 killar hoppar på och slår ner någon på gatan och efteråt tycker att de själva är både tuffa, duktiga och balla...

Läste en kommentar som var lite skoj:

Inser vargjaktsmotståndarna att Sveriges vargstam är inplanterad och baseras på två syskonpar? Dessa 4 vargar har nu blivit 240 vargar! Det är för att minimera risker för inavel som man har denna jakt och ett tak på för hur många vargar det finns i Sverige innan det kommer nytt blod in i stammen

För det första så består ju mänskligheten enligt ett antal människor av inavel, med Adam och Eva - Fast det kanske är därför som vi har våra krig och misshandlar, för att sålla ut ur mänskligheten lite också...

Fast det jag tycker är lite märkligt med hela kommentaren är hur det skulle kunna bli mindre inavel om man minskar deras val till partners genom att skjuta bort några?

Och en annan tanke är att hur vi pratar om att Vargstammen är så stor nu. Det är tydligen 240 Vargar i Sverige. På EN (1) föreställning av Avatar 3D i Stockholm, på EN (1) Biograf, [2]Rigoletto, så går det in 918 personer. Det är nästan fyra gånger antalet vargar - en kväll, eller rättare sagt, EN (1) föreställning mot en hel stam, och vi känner att vi har rätt att säga att *de* är för många?

Sen är det ju så här. Människor är dumma och Vargarna kloka. För så här är det. Vi kastar mat och avfall ute i naturen och överfyllda sopkorgar. Vargen är hungrig och hittar inte mat. Vargen ser till att ta hand om vårt avfall, och sen anklagar vi Vargen för att den kommer närmare städerna, när den enbart gör det ör att vi inte kan ta ansvar för vårt eget agerande.

1. <http://www.youtube.com/watch?v=cRdxXPV9GNQ>

2. <http://www.sf.se/biografer/biograf?theatreid=91&maccount=1005&city=SE>

Som andetag (2010-01-04 18:25)

[youtube akYrY671Gn4]

Organiskt (2010-01-04 18:38)

[youtube VXa9tXcMhXQ]

Bilder av december i rörelse (2010-01-05 02:11)

Tömmer mobilen på bilder från December och de senaste dagarna:

[gallery link="file" columns="3" orderby="title"]

Now I know, only I, can stop the rain
It's not that we gotta do what we do
It's what we know, so to me it ain't nuttin but bein true
but Now I know, only I, can stop the rain
It doesn't have to be the way it is, you say it is
Just because for the past 20 years, every day it is
Now I know, only I, can stop the rain

[youtube C8Fb1FLQ4AQ]

Hur lågt kan man gå? (2010-01-05 08:55)

[youtube qVQMWOIY3Wk]

Skrev [1]om vargarna tidigare, läser nu mer...

[2]Olof Liberg tror att människan och vargen i framtiden kommer att kunna leva mer i samklang. Det gäller bara att ge det tid.

Undrar vem det handlar om att vi skall ge tid, de som vi en gång utrotat eller?

Han fortsätter att tala utan att tänka:

Olof Liberg är vargexpert och koordinator för vargforskningsprojektet Skandulv. Han säger att vargen är ett spännande och vackert djur, men att jakten på dem tyvärr är nödvändig. Naturen kan inte reglera beståndet själv.

En av kommentatorerna skrev till svar: *"hoppas han är felciterad här, för är det någonting naturen kan så är det att reglera bestånden, människan kan det inte! Ganska fascinerande att en s.k. expert inom naturforskning inte betror naturen om det den kan bäst!"...*

– Naturen är inte så väldigt naturlig längre. Människan är överallt. Att släppa en vargstam fri vore katastrof. Vargar är enormt smarta djur och ett stort rovdjur och de skulle ta sig allt närmare bebyggelse. I ett modernt, civiliserat samhälle går det inte att släppa en rovdjursstam fri. Vi har jagat rovdjur i alla tider och måste så fortsätta att göra, säger Olof Liberg.

Liberg fortsätter med:

Det är en kontroversiell djurart som också ställer till stora problem. De dödar boskap, bland annat får, och ibland i rätt rejäl omfattning. Varje fårägare i vargtäta områden lever med hjärtat i halsgropen. Det händer även att vargarna dödar jakthundar som löper fritt, det handlar om mellan 20-30 jakthundar varje år.

Han vill, så som så många, göra det hela till en fråga mellan dem som bor i glesbygden och de som bor i storstaden. Djuren finns inte med alls, vårt ansvar finns inte med alls - utan allt handlar om människan, och det är ju *vårt* samhälle som vi måste skydda som vi gjort i alla tiden...

Men frågan är ju egentligen hurvida det faktiskt var vargarnas samhälle först?

Fast det är ju inte intressant för människan.

Det enda som är av intresse för människan

är människan

det gör oss till
mer

odjur

än vad vi säger att

djuren är

[3]Lena Melin skriver en intressant krönika

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=5025>
2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6377679.ab>
3. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/kolumnister/lenamellin/article6381963.ab>

Arg[ument] (2010-01-05 11:15)

Jag finner mig själv gör en sån där film klassisk rörelse där man tar sig för pannan i ren förskräckelse och förvåning över folks dumhet. Jag hade precis läst följande rader:

"[1] Livskvaliteten för oss som sysslar med jakt har ju försvunnit. Hälften av oss kanske har slutat jaga med sina hundarna nu. Folk har gjort det i flera hundra år."

Är det bara jag som ser vansinnet i det hela? Det är LivsKVALITET att jaga, att döda. Man vågar inte längre döda djur med sina vapen, för man är rädd att de djuren skall kunna försvara sig eller försöka överleva mot ens egna djur. Man pratar om vad människan gjort i flera hundra år, som om det gjorde det bra och rätt - frågan är i hur många hundra år vargarna funnits?

[youtube cq_VeUMtyzU]

Det är också intressant att se argumenten. Först så handlade det om att man skulle göra det för att stoppa inaveln, men plötsligt så är vargen så farligt att den sliter i tu små barn på regelbunden basis samt gluffsar i sig ett par oskyldiga små hundar per dag...

"Lars Skoog hoppas att han ska kunna jaga med honom nästa höst när jaktsäsongen startar igen. Men inte om vargen finns kvar. – Då får man helt enkelt ha honom i koppel. Det är något man får leva med. Jag hoppas att vargen blir överkörd så att det blir lugnt. "

Det säger otroligt mycket om människan. Tyvärr.

Man pratar om hur farlig den är.

"– Vissa vågar fortfarande inte släppa ut sina barn här, säger han. För två månader sen satte vargskräcken klorna i byn Möklinta. Vargen hade dödat en hund och följt efter en man. Barnen hölls inne och fick inte gå själva till skolan."

Men vargexperten säger:

"[2] Den senaste vargattacken mot människor med dödlig utgång i Sverige skedde i början av 1800-talet."

Tydligen så finns det t.o.m. ett riksdagsbeslut om förstärkning av vargstammen i Sverige. Fram till 2014 ska den svenska vargstammen förstärkas med maximalt 20 djur. Syftet är att bryta inavel.

- Hur går det ihop med alla dessa som är för jakten och och säger sig följa de riktlinjer de får, och samtidigt säger hur farlig vargen är? Är det så smart att förstärka något som tydligen är så farligt att 210 stycken är ett hot mot mänskligheten och livskvalitén?

Sen på samma sida av resonemaget så uppmanar **Adam Tensta** oss att "*Lavettera rasismen åt helvete!*" genom att rösta på remixen av *Area Turns Red* till årets bästa musikvideo i Grammisgalan. Men det som gör liknelsen med människans syn på vargen och detta, så otäck, är en av

kommentarerna som han fick:

Helt rätt Adam! Drömde inatt att jag spöade på 3 skinnbular! Skönare känsla får man leta efter!

Men vänta lite? Är det alltså bra att slå någon för att de tycker annorlunda, ser annorlunda ut och inte tycker som en själv? Jag trodde att det handlade om att få folk att inse att våld inte löser något och att alla människor har lika rätt till lika värde och respekt?

Tycker alltid det är otäckt när något talar om våld som något härligt, i samband med en sak där våldet just är så otäckt...

Men är det så att det är OK att slå och se ner på folk för hur de klär sig, vilken åsikt de har och hur de betar sig? Själv tycker jag det påminner väldigt mycket om precis det man vill försöka få bort... Men det kanske är bara jag som ser det så?

[youtube a2ef-chUBS8]

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6380962.ab>

2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6377679.ab>

Omväntande (2010-01-05 13:18)

Jag älskar
att bli överraskad,
inte som i att hoppa till...

Utan som i att upptäcka något som man inte förväntat sig i det förväntade...

[youtube XrfiNVNxDx8]

men oftast så är det som
om man väntar
på att något annorlunda skall hända

Världet (2010-01-05 13:47)

Skrev tidigare idag om citatet "[1]Skönare känsla får man leta efter" om att slå ner tre skinheads i ett anti-rasism sammanhang. Killen svarade mig lite senare:

min vän du har heelt rätt, men vad som inte framgick var kanske att det var en dröm, och att i den så blev jag tvingad att bruka våld efter att situationen spårat ur och hotbilden mot dom jag var med markant ökat. Att prata sig ur den situationen hade aldrig gått. Det som är lite flummigt är att den ena bulan försökte hugga mig med en grå plastbit som nu i efterhand verkar helt harmlöst, men som tur var fick jag tag på plastbiten och drog en piskrapp med den över den enes rygg. Tämmligen brutalt kan vissa tycka men för mig var det då den enda tänkbara alternativet.

Jag svarade honom direkt med: "Det var inte att det var en dröm eller att du försvarade dig som jag vände mig emot - utan det var din känsla efter att du hade gjort det: "Skönare känsla får man leta efter!". Det var den som jag anser var fel."

Sen kommer det in ytterligare en person som säger följande:

Men va fan. Hellre att han EFTER SIN DRÖM har en skön känsla att han har vunnit över dem och slagit ner dem än att han vaknar panikslagen för att de håller på att slå ner honom och hans morsa eller vem han nu var med. och sen inte kan sova på resten av natten.

Jag kände att jag inte kunde lämna det där, så jag la till följande kommentar:

Jaja... Så det är bra att slå ner dem - bara man har en bra känsla efteråt? Det är bättre att göra det än att behöva vara rädd för att de skall slå ner någon annan? Hm, tycker det låter precis som samtal som rasister brukar ha ang. varför de slagit ner några invandrare - "för man vet ju vad deras gäng kan göra".

Våld är ALDRIG en lösning - och att må bra efter våld, visar att man inte förstått vad som är anti rasism kampen handlar om... Den handlar om att ALLA skall få vara trygga och att INGEN skall behöva bli nedslagen för sina åsikter, utseende eller grupp tillhörighet.

Det är inte våldet i sig som är farligt, utan det är när vi anser oss ha rätt till att göra det som vi fördömer andra för att göra. Skillnaden mellan dem och oss, när vi gör våldet till vår diet... När det är OK för oss att använda det.

När våld blir vår värld

Värld.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=5090>

Sen gick vi hem och blev vuxna (2010-01-05 15:20)

Anders Westgårdh skriver en helt fantastisk krönika:

"[1]...Innerst inne visste vi att det var orättvist, kanske orättfärdigt. Med våra skjutvapen, våra kikare och andra redskap var vi tekniskt överlägsna. Deras styrka var list och mod, nedärvd i generationer. Skogen var deras hemmaplan sedan tusentals år. Men vi var inkräktarna. Vi skrev lagarna. Under flera hundra år hade stammen reducerats i en brant fallande kurva. Det handlade om systematisk utrotning. Vi visste att det var så, men valde ändå att blunda. Vi blundade för deras kringskurna frihet, deras ömkliga levnadsbetingelser, deras underlägsenhet gentemot våra resurser. Det var ju så himla spännande..."

1. <file://localhost/mnt/ext/blogbooker/tmp/w1d9fp2x/w1d9fp2x-body.tex.lynx.html>

Lyckotårar (2010-01-06 16:35)

[youtube g8DCt3Lmi28]

Själens röst och hjärtats sång (2010-01-06 22:25)

[youtube 6F9aJuHJE80]

Ibland så får man möjligheten att upptäcka oväntade saker. I kväll så hade det oväntade ett namn: **Van Canto**. Fem röster. En trummis. Inget mer.

[youtube Shw3lYC6DsY]

[1]<http://www.vancanto.de/>

1. <http://www.vancanto.de/>

Borde kanske varit det? (2010-01-07 00:08)

[youtube sIm71lcHq _U]

Hittade en text på nätet:

”Folk äldre än 30 borde vara döda Enligt dagens lagstiftare och byråkrater borde de av oss, som var barn på 40-talet, 50-talet, 60-talet, och 70-talet inte ha överlevt. Våra barnsängar var målade med blybaserad färg. Vi hade inga barnsäkra medicinflaskor, dörrar eller skåp, och när vi cyklade bar ingen av oss hjälm. Vi drack vatten från trädgårdsslangen och inte ur flaskor. Vi åt bröd med smör, drack läsk med socker i, men blev aldrig överviktiga, därför att vi alltid var ute och lekte. Vi delade gärna en läsk med andra och drack ur samma flaska, utan att någon rent faktiskt dog av det. Vi använde timmar på att bygga lådbilar av gamla skrotade saker, och körde i full fart ned för backen, bara för att lite senare komma på att vi hade glömt att sätta på bromsar. Efter några turer i diket lärde vi oss att lösa problemet. Vi gick ut tidigt om morgonen för att leka ute hela dagen, och kom hem först när gatubelysningen blev tänd. Ingen kunde få fatt i oss på hela dagen - ingen mobil-telefon. Vi hade ingen Playstation, Nintendo eller X-boxar - i det hela taget inga TV-spel, inte 99 TV-kanaler, inget surround-sound, inga mobiltelefoner, hemdatorer eller chat-rooms på internet. Vi hade vänner! Vi gick ut och fann dem! Vi ramlade ned från träd, skar oss, bröt armar och ben, slog ut tänder, men ingen blev stämd efter dessa olyckor. Det var olyckor. Inga andra kunde få skulden - bara vi själva. Kommer du ihåg olyckorna? Vi slogs, blev gula och blå och lärde oss att komma över det. Vi hittade på lekar med pinnar och tennisbollar och åt jord och gräs. Till trots för alla varningar, så var det inte många ögon som blev utstuckna, och gräset växte inte inuti oss i resten av våra liv. Vi cyklade och gick hem till varandra, bankade på dörren, gick rakt in och blandade oss i samtalet. Vissa elever var inte så kvicka som andra i skolan, så de föll igenom och var tvungna att gå om ett år. Vi fick äta jordnötter. Åkte bil utan bälte (med föräldrar som rökte i bilen). Fick aldrig skjuts utan fick ta oss själva gående eller per cykel. Ritade med tusch-pennor med ämnen som är helt förbjudna idag. Denna generation har fostrat några av de mest riskvilliga, de bästa problemlösare och investerare någonsin. De sista 50 åren har varit en explosion av nya idéer. Vi hade frihet, fiasko, succéer, förälskelser och ansvar, och vi lärde oss att förhålla oss till alltihop. Om du är en av dem. Grattis!!!”

Intressant, eller hur?

Ett stort tack! (2010-01-07 13:03)

[youtube BO-7QVVJcr0]

Hjälp från ovan (2010-01-08 12:37)

Hittade ett litet häfte i min jackficka igår. Jag måste tagit emot det i tron om att det var reklam för en frisörsalong, eller något billigt matställe. Det är den enda förklaringen.

Men det var intressant att läsa och tänka lite:

Så älskade Gud att han gav den sin enda son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv. -Johannes 3:16

Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare. -Rommarbrevet 5:8

Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall ni också älska varandra. -Johannes 13:34

Här slutade jag läsa... Vad var det som de skrev *egentligen*?

För det första så får man evigt liv om man tror på en man/kvinna som gav bort sin enda son. Alltså, vi pratar *evigt liv*, inte ett slut på detta liv och en fortsättning någon annanstans, utan tro på mannen som kan tänka sig ge bort sin son för andra, och du skall leva för evigt. Det handlar inte heller om ett lyckligt liv, utan bara ett *evigt* liv. Med eviga bekymmer med räkningar, skulder och jobbiga medmänniskor

Nåja, låt oss smälta det och låtas att det är något som är OK och något att eftersträva, så vi kan se på nästa stycke...

Inte nog med att Gud visar på en total brist på omtanke och känslöband till sitt eget barn, i och med att han kan ge bort det bara för att göra andra lyckliga, han drar sig inte ens heller för att döda sitt egna och enda barn - för att andra skall få vad de vill... Nästan som på samma sätt som en prostituerad säljer sin själ för att andra skall må bra. Detta är dessutom den som vi skall följa, den som skall veta bästa och den som bestämmer över oss...

Nåja, Gud får väl ansvara för sina egna handlingar och människan bara utnyttja andra som de alltid gjort - men när vi kommer till sista stycket så blir det plötsligt direkt otäckt för oss själva.

Plötsligt så sägs det att vi skall älska varandra så som vi blivit älskade... Hur var det vi blev älskade nu? Jo, genom att man gav bort sitt enda (eller förstfödda) barn och sen att man tog livet av det....

Ändå frågar folk sig "Åh gud, varför?" så fort som någon man håller nära hjärtat dör... Det är ju *precis* det som har förklarats vara kärlek för Gud. Att ta bort.

Tänkte och pratade med barnen om detta också, och vi kom att tänka på detta med eld. Elden finns i helvetet. Men vad är eld och hur beskriver man himlen och helvetet?

Eld är ljus och eld är värme. När man pratar om himlen så säger man att man skall följa ljuset och att man skall tas emot av varma famnar.... Hmmmm....

Jag har sagt det förut. OM det finns någon Gud, och den har skapat allt - så varför skall den då inte lita på oss, utan tvinga oss till att tro på honom/henne och endast det? Varför skall vi inte ifrågasätta orden? Varför skall vi eftersträva efterlivet? Varför skall vi inte använda våra egna tankar, utan följa andra blint?

Skulle det inte vara så typiskt att djävulen skulle ha satt upp dessa regler för att locka alla de som inte vågar eller kan tänka självständigt, ta eget ansvar och älska utan riktlinjer eller gränser. Vore det inte typiskt om Gud litade på vad han hade gjort och endast djävulen skulle tvinga oss till att bära dennes märke och tillbe den som skapade hela naturen - inom tjocka väggar...

Jag tycker det är en intressant tanke...

Blädrade till sista sidan i häftet och läste:

Ni skall inte lägga något till det som jag befäller er, och ni skall inte ta något därifrån. Ni skall hålla Herrens, er Guds, bud, som jag ger er -5 Moseboken 4:2

Kändes som jag fick svar på min tanke...

Springer från tårar (2010-01-08 13:00)

[youtube oMvcoQQtyUI]

Jag tänker på det så ofta. Detta med människor och deras vilja att springa så fort som de kan, även om de inte alls orkar. Man glömmer bort att se efter, känna och lyssna.

Man kan få något som man tycker är fantastiskt och unikt, möta någon som inte alls är som alla andra - men sen springer man. Man glömmer bort att känna, se, lyssna och minnas något av det man fick - utan man utgår helt från det gamla man minns. Man får en blomma som inte behövs vattnas, men sen vattnar man den varje dag - bara för att man gjort det med alla andra blommer... och blomman dör, samt man frågar sig varför den dog - det skulle ju inte vara som de andra blommorna?

Samma sak med människor. Man stöter på någon som är helt annorlunda mot vad man mött tidigare, men sen utgår man ändå ifrån att allt den tycker, tänker, känner och gör - är precis som vad alla andra gör.

Man glömmer bort det som är annorlunda.

Det är lite som att växa upp. Man glömmer bort det magiska med att göra bäckar i gruset för regnvatten. Man glömmer bort det otroliga med att ligga på rygg i snön och titta på stjärnorna. Man glömmer bort äventyren med den magiska pinnen som man hittade. Man glömmer bort att drömma och leka, och tror plötsligt att man lever och är vuxen, att man är fri.

När man istället bara låser in sig själv och är allt annat än vuxen. Man har inte lärt sig något, man minns inget och man vågar inte ta något ansvar - allt man vill är bara att gömma och glömma, för man vill redan vara i mål. Man vill springa fortast. Man vill torka bort allt som formar livet och bara stå på en blank yta och spegla sig själv - utan intryck

eller uttryck

The Inspirer (ENFP) (2010-01-08 13:49)

Tog en sån där [1]personlighetstest på **Facebook**, och det intressanta är att jag fick samma utslag som när jag gjorde [2]en test i Augusti:

You are: The Inspirer (ENFP)

In general, ENFPs are initiators of change who are keenly perceptive of possibilities, and who energize and stimulate through their contagious enthusiasm. They prefer the start-up phase of a project or relationship, and are tireless in the pursuit of new-found interests. ENFPs are able to anticipate the needs of others and to offer them needed help and appreciation. They bring zest, joy, liveliness, and fun to all aspects of their lives. They are at their best in situations that are

fluid and changing, and that allow them to express their creativity and use their charisma.

You are an Extrovert

Extroverts tend to be naturally expressive, active, and social people. Though they do sometimes want privacy or time alone to reflect, they generally prefer to be involved in some sort of activity, often in an interactive group setting.

You are an iNtuitive

iNtuitives like to discuss ideas and tend to approach new information intuitively, focusing on the "big picture" rather than specific details. They find the future more interesting than the past, because they can shape it. While they recognize the value of down-to-earth practicality and concrete experience, they tend to emphasize the importance of imagination and inspiration.

You are a Feeler

Feelers are caring, supportive, and appreciative. They naturally reach out to other people, preferring to cooperate and agree rather than argue over who is right. They are comfortable with emotions, both their own and those of others.

You are a Perceiver

Perceivers are flexible, adaptable and easygoing. They see all sides of a situation. They usually don't have too much trouble making a decision but prefer to leave things open for reconsideration if possible. They can make and keep a schedule, but generally find the whole process a bit restrictive.

ENFP Life

ENFP children are "into everything." Their natural curiosity results in children for whom questions were invented. ENFP children make sand piles into castles, sticks into military outposts, and pillows into the seven continents. They often spend long periods of time devising new and original, but not necessarily practical, languages, plays, and scenarios. Many ENFPs enjoy drawing, writing, playacting, and dreaming. They are often chosen as leaders because of their persuasive enthusiasm and their energy for new and different ways of developing things (or getting others into trouble!).

ENFP teenagers are agreeable, sociable, outgoing people who like to imagine themselves in the future. They spend many hours wondering and discussing with friends whom they will marry, where they will live, what their children will be like, and what work they will do. They leave no option or possibility unexplored, and find it difficult to see themselves in any single job or career. In one breath, they may announce that they want to go to college in India to learn about its people and culture; in the next breath saying how much they want to attend the local college so they can be close to home. While this pattern is sometimes found among young people, it is particularly common to ENFPs, who see opportunities and apply the energy to make those opportunities happen.

Because they see endless possibilities, to select one possibility appears to the ENFP to be too narrow a focus. They hate to be boxed into a career for life and, therefore, hesitate and resist making decisions. It is unwise for ENFPs to settle down too early, and they make the soundest choices when they delay career and marriage decisions until their middle to late twenties. Often when a decision is made, ENFPs will still leave a number of options open or change their minds as they encounter new information.

Even in their everyday activities, ENFPs often search for the new and the novel. If there is a logical route to work and the ENFP has been driving that way continually, he or she will likely

tire of it and look for other routes.

ENFPs are more likely than other types to change from one career to another, demonstrating their versatility in doing so. It is not uncommon to hear stories of ENFPs who have established themselves in a career and who, when faced with the daily routine of maintaining it, leave it to start another.

Adult ENFPs maintain characteristics that might be considered youthful, such as enthusiasm, curiosity, and a zestful outlook on life. As a result, people often enjoy being with them. Many times they are young in spirit as they age, perhaps because of their temperament.

ENFPs look forward to retirement as a time that can bring freedom from the restrictions of the work world and ample opportunity to pursue their varied interests. However, if ENFPs become disabled or experience a lack of resources, such as money, they may become despondent because this restricts their ability to quest after new experiences. A worst-case scenario for ENFPs is to live alone and be incapacitated, with few resources and little contact with the outside world. In retirement, it is particularly important for ENFPs to live with or near others who share their enthusiasm for life, variety, and new things to do. Because they focus on possibilities, rather than realities, retired ENFPs often do interesting things that may not be thought possible by other, more "realistic," types.

ENFPs at Work

ENFPs often follow a nonlinear career track and nontraditional routes to obtaining knowledge, qualifications, and skills. Occasionally, you will find them doing work that requires more credentials than they actually have. They are able to do this because they have persuaded others of their capabilities. ENFPs are particularly good at the start-up phase of a project or undertaking, and tend to have an idealistic view about how things might be done. When they are committed to what they do, they are enthusiastic to the point of preaching to the entire world about it. For an ENFP, work must be fun and must contribute to something larger than merely collecting a paycheck.

Work Setting

The preferred work setting for ENFPs contains imaginative people focused on human possibilities. ENFPs want a work environment that is both physically and mentally colorful. They prefer a participative and collegial atmosphere in which employees are included in the decision making. ENFPs are less productive where there is disharmony because they pay more attention to the relationships between people at work than they do to the tasks. Their ideal job would offer variety, novelty, challenge, and freedom from tight supervision; it would be idea oriented and imaginative, and would have lively, energetic people enjoying themselves and their tasks.

Organizing Style

To call an ENFP organized is to redefine what is meant by being organized because of their personal approach to it. Most ENFPs will say they are organized, but others might not see them that way. Their desire to be open to the moment tends to outweigh their need to be organized. Usually ENFP work space is arranged haphazardly, with work materials and personal mementos scattered about. ENFPs are able to retrieve information efficiently from the clutter because of the associations they make between the information and the interested individuals.

In terms of the management of time, ENFPs find it particularly difficult to estimate accurately how long an activity will take. Because people's needs are more important than schedules, ENFPs are often late and characteristically full of apologies and guilt feelings for their tardiness. In addition, because ideas often come quickly to ENFPs, they find it only reasonable to expect that their ideas can be worked out just as quickly; most often, however, this is not the case. ENFPs

enjoy reading and talking to others about organization and time management, but may implement only a small percentage of what they know.

Occupations

To perform well at work, individuals may need to use all of the eight preferences at the appropriate time and when required by the situation. Knowing this, people tend to select occupations that allow them to use the preferences that are most natural to them.

ENFPs prefer occupations that reflect their ideals and that promote harmonious relationships with others. They tend to be attracted to occupations with a service orientation. ENFPs usually find a place in their work life for creativity. They particularly enjoy people-oriented work in which they are able to combine things in new and different ways to benefit humanity.

Flexibility and autonomy are important to ENFPs, who may bolt from organizations in which this is not attainable. While ENFPs can, and do, enter all occupations, some are more appealing to them than others. According to available research, some occupations (in alphabetical order) seem to be more attractive to ENFPs: artist, clergy, consultant, counselor, entertainer, journalist, public relations worker, social scientist, social worker, teacher, and other occupations that allow ENFPs to use their creativity and insight. These occupations are not meant to be an exhaustive list, but serve to illustrate some areas that an ENFP might enjoy. If your specific occupation, or one that you are interested in, is not listed here, think instead of its general characteristics and ask yourself how those fit with your type.

ENFPs in Love

For ENFPs, loving is an almost constant state. They are generally involved, or in love, with someone or something new. ENFPs may have originated the quotation "All the world loves a lover." When falling in love, they explore all the new possibilities in the relationship, and the new person is studied in every way. The ENFP tends to idealize his or her current relationship and will often say that the current one is "the best ever."

It might be argued that each type, when first in love, resembles a garden-variety ENFP, because ENFPs normally behave like people in love. Some of the cultural clichés about falling in love—such as "Falling in love with love", "Head over heels in love", "Love is blind", "All the world loves a lover", and "Throw caution to the wind", seem to apply to the ENFP. This same boundless affection can be showered upon friends, co-workers, and others. People often feel unconditionally loved by ENFPs, but over time many of these relationships dissipate, as in "When I'm not near the ones I love, I love the ones I'm near."

ENFPs are delightful, enthusiastic partners who are young in spirit; there is rarely a dull moment with them. They readily note their partner's best aspects. They may overlook obvious details and facts about their partners that might cause other types to be more cautious. As their relationships progress, ENFPs romanticize their partners and make strong efforts to rationalize any discrepancy between the reality and their "ideal."

When ENFPs are in love, they may either overcommit and ignore any unpleasant, yet true, facts; or they may undercommit, believing that there may be a better love "just around the corner". Therefore, ENFPs may be seen as fickle in their relationships as they search for the "right one".

When, and if, the flaws in the relationship become too obvious to ENFPs, they may admit defeat, feeling great pain because they have put so much energy into perfecting a particular relationship. When ENFPs are scorned, they overgeneralize about their partners' worst faults.

Because ENFPs thrive on new possibilities, when they fall out of love, they rebound quickly.

1. <http://apps.facebook.com/my-type/>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2850>

Mosad banan (2010-01-08 14:06)

Ibland behövs inte ord

[youtube 1aNWqOumsnQ]

Det räcker bara med att gå

bort...

Formar mig (2010-01-08 14:36)

[youtube wNPpMJJa2ZZ4]

So I wait and I wait
And I run myself in the same old circles
And I sit and I stare
And I run old scenes through my tired head
Of the days that we laid on our backs and said forever
Was that the best I'll ever be
Was that the best I'll ever be
Was that the best I'll ever be

Mrs Dahlberg och Mr Jones (2010-01-09 00:33)

Sandra Dahlberg är en person som jag verkligen har en dragning till - gillar hennes utstrålning, men musikaliskt så vet jag inte vad hon tänker på..

[youtube NwBSXgqRpQQ]

Videon i sig är inte så mycket att reagera på, den är den typiska videon som folk i branchen tror på, men låten...?

Eller låten i sig är bra, men arrangemanget och genren för den - seriöst? När spelades något sånt i radion, eller när köpte någon något sånt?

Tänk att arrangera om den och lägga liv i musiken istället för att göra en halvdöd tolkning av den tvärdöda korsbefruktningen av eurodisco/techno och dansband...

-

Jag är [1]född på samma dag som **Bugsy Siegel**, **Arne Weise** och regissören **Mike Figgis**.

Vilket fick mig att tänka på vilken fantastisk film *Mr. Jones* faktisk var

[youtube oc7XozMbR9A]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=3476>

[1]

”[2]Samma lagar gäller på nätet som i verkliga världen. Men ungdomar är ofta inte medvetna om att kränkningar, hot och förtal på nätet är straffbart.”

Läser på nätet om mobbingen på [3]Facebook och [4]Bris blivit nerringt under helgen.

Verkligheten finns idag på två plan. Den där du ses av andra och den där du ser andra. Livet och nätet.

Verkligheten där du ses av andra, är den verkligheten där det som du gör - trots att du inte tror det syns drabbar de som står dig nära och ser, känner och förstår med fler sinnen än enbart ögon för det som utspelas i ljuset framför deras ögon.

Verkligheten där du ser andra, är verkligheten där du tror att du är anonym och det som man tidigare bara tänkte själv plötsligt blir en fysiskhandling som likt [5]Freddy Krueger tar sig innanför andras själar utan att någon egentligen ser vad du gör.

Det finns en skillnad mellan fantasi och verklighet. En skillnad som folk glömmer bort. En skillnad som gör att fantasin får leva och verkligheten dö.

Det är nämligen ansvaret, eller rättare sagt - bristen på ansvar.

För utan ansvar så kan drömmen röra sig fritt och utveckl tankar och känslor, men utan ansvar få faller verkligheten. Verklighetens första byggkloss är just ansvar. För i drömmen så kan du släppa en tyngd på din fot utan att den gör ont - den kan vara lätt, omvandlas till en blomma på vägen ner, du kan vara okänslig för smärta o.s.v. Men i verkligheten så känner du *alltid* när du släpper en tyngd på din nakna fot.

Men då man behandlar nätet som en dröm och fantasi, där man själv i tysthet uttrycker sig och tar del av sånt som inte syns, så blir det svårt att förstå hur verkligt det är.

Vi frågar våra barn vad de gjort i skolan, vad de gjort ute, vilka de varit med och så vidare. Men om de sitter vid datorn, vad frågar vi då och framför allt, vilka svar nöjer vi oss med?

Om du hör att din dotter eller son leker med en ny person efter skolan, frågar du inte vem

det är, hur de träffats och försöker skapa dig en bild av personen? Hur gör du när det kommer till nätet, har du ens koll på vilka hon/han pratar med?

Inser att jag själv inte har den kollen.

I fantasin tar vi reda på vad som verkligen händer under ytan, men i verkligheten så blundar vi för det...

[youtube hu _QO5vmVd8]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/01/nuclear-explosion.jpg>
2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6393240.ab>
3. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6400275.ab>
4. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6401072.ab>
5. http://www.sv.wikipedia.org/wiki/Freddy_Krueger

Näthund (2010-01-09 16:20)

Hade ett samtal om dejting och partners här om dagen.

Tycker att folks dejt profiler är så spännande.

Man söker mannen/kvinnan i sitt liv - men man vill att de skall intresserade trots att man inte har en bild, eller om man har bilder, så är det en massa på ens hundar, barn eller skojiga bilder man hittat på nätet...

Visst är det så att någons barn eller djur är viktiga också - men att se någons hund på fyra olika bilder, och bara se en halvdålig bild på dem - då kan man ju undra vem det är man skall bli intresserad av: hunden eller dem?

Sen är de vanliga önskemålen också lika intressanta som butiker som säljer: "Goda smörgåsar" man rabblar upp självklarheterna istället för att säga det unika man vill ha.

Vem vill ha någon som inte tar hand om sig, har problem med sig själv och framför allt är otrogen? Ändå är det så vanligt att kravlistan börjar med: "Du skall ta hand om dig själv, inte ha några problem i ditt liv samt du skall vara trogen". Följt av: "Är du intresserad av att veta mer - fråga!"

Men *vad* är det som skall göra en intresserad?

Man man missar helt nätets styrka. I verkligheten så kan man passera någon och det bara knäpper till inom en, men innan man hinner reagera så har man passerat varandra. Det är bara som minnet av en svag doft. En ytlig och flyktig dragningskraft.

På nätet, så kan du passera någon - men stanna tiden och gå tillbaka och säga "Hej!", just det ögonblicket som man skulle missat i verkligheten, samt att du kan faktiskt lägga fram det av ditt djup och personlighet som inte syns i ditt möss val, eller färgen på din jacka... Du kan få folk att stanna just för den du verkligen är - istället för bara din yta.

Men ändå så lämnar man bara ifrån sig sin yta, i någon form av behov av att vara andra till lags - man gör en profil för att locka andra - istället för att visa upp sig själv, och sen undrar man varför man inte hittar de som man själv verkligen söker..

Hur skall *de* kunna hitta en om man inte visar dem att *man* finns?

Det är som att ställa sig på ett tog och säga att man är hungrig, och förvänta sig att någon skall komma med ens älsklingsrätt på en uppvärmd talrik utan att man sagt vad det är - man har möjligen sagt att man gillar all mat som inte smakar illa, eller är för onyttigt samt berättat att man har en snygg hund.

Risken är ju stor att någon kommer med hundmat till en.

Sår sår sår (2010-01-09 17:16)

Skrev tidigare idag om [1]mobbingen på nätet, och hittade nyss **Facebook** gruppen: *Gruppen som stöder mobbade som ex. "Stina Johansson"*

Spontant blev jag varm och tyckte det var fantastiskt att folk reagerade, men när jag sen läser beskrivningen så reagerar jag igen, men på ett annat sätt. De skriver nämligen:

Vi gillar inte kids som mobbar andra stackars kids!

Vad säger den texten *egentligen*? Tänk efter en stund...

Gör det för det första inte de som blir mobbade till offer, när syftet egentligen borde vara att lyfta dem och göra själva mobbarna till "offer"?

För det andra, så tangerar man själv just det som är mobbing - man är flera som går emot några för att att tala om hur mycket man inte gillar *dem*. Man glömmer bort att det är HANDLINGEN som är fel, och att de som mobbar inte vet eller lärt sig bättre.

Läser sedan kommentarer som: "*Jag avskyr mobbare!*" och "*snorvalpar som mobbar... skulle kunna slå varenda en på käften! äckliga är dom.*"

Vad är det för skillnad på att säga det, och att t.ex. säga: "*Jag avskyr "Stina Johansson"!*" eller "*...skulle kunna slå "Stina Johansson" på käften! äckliga är hon.*"

Såren man får av mobbig, sår ilskan till att att såra andra. Frågan är bara om vi är beredda att skörda det vi sår - eller om vi skall ta ett annat ansvar för vad vi sår i vår frustration och välvilja?

VAD vill vi skall växa? VAD vill vi ge närring?

[youtube GGMoNUoIcsw]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=5137>

Få-talet (2010-01-09 18:47)

Skrev tidigare om ett [1]ytans sökande, och följde det med ett intressant samtal utifrån en vacker bild:

- världen är såååå ytlig. - Det är märkligt att folk bara går på ytan - men samtidigt så är det som är ytans syfte, att visa något man vill förmedla... - folk har en benägenhet att tro mer på vackra människor än fula.. som om vackra är mer ärliga... barn tycker oxå om skönhet... kan börja gråta tex om d ser ett fult ansikte.. - Men är det verkligen så att de gråter för

att ansiktet är fult, eller för att de känner att personen själv känner sig ful för att alla andra tycker det om den? - Tror de blir rädda. Typ hjälp ett troll :) - Fast... Det är väl bara vuxna som blir rädda för trollen och förklarar för barnen hur farliga de är - barnen tycker ju trollen är spännande och de ser bortanför deras utseende, om ingen lärt dem något annat.... - Mmm... fast spädbarn förstår inte vad vuxna säger...så - Fast allt sägs inte med ord... Ibland är det vilka bilder man ger dem och den känslan som man sänder ut - lite samma sak som att barnen tyr sig till sin mamma och pappa, utan att någon sagt åt dem att det är deras föräldrar på ett språk som de förstår ;)

Sen fastnade jag för ett ögonblick på Femman och den brittisk dokumentär från 2008: "Human ape"

Såg bara en kort passage, men den var intressant. Det handlade om hur man hade en mörk box där man skulle göra en tiotal olika saker för att få ut en godisbit. Både människor och aporna kunde lära sig att upprepa samma sak och därmed få ut det som de ville ha.

Sen gjorde de om samma sak. men med en genomskinlig box, där man kunde se att ingen av de saker man gjorde påverkade möjligheten att få godisbiten, utöver den sista rörelsen. Men ändå, trots att baren kunde se det - så upprepade de precis alla steg som de blivit visade för att få godisbiten - men när det kom till apan, så gick den direkt på godiset.

Frågan man ställer sig. Vem är därmed klokast?

Innan man säger apan, så är det klokt att tänka *efter* igen.

För det handlar om mer än att få godiset, det handlar om att kunna ta till sig ett mönster, att kunna inordna sig (jaja, inte alltid det bästa - men för att kunna bryta sig ut, så måste man förstå hur det är inne) och det handlar om förmågan att upprepa samt att förstå en större bild.

Det är inte alltid det man ser som är målet.

Pratade sedan också om chanser i livet. Hur många skall man ge folk och är det inte bara bättre att skita i dem och gå vidare med andra?

Min tanke var följande:

Nej, för det skulle vara som att man skulle skita i kompisar från dagis bara för att de bar blöja, eller för att man inte förstod vad de sa ;) - Alla utvecklas, allt kan ändras, och jag tycker att det är det som gör mig till en människa... Att kunna förstå och se det, och inte vara fastlåst i en uppfattning om hur något var en gång i tiden... Men som sagt detta är enbart min syn på det hela, och jag vet att den inte delas av så många... Men jag är hellre ledsen 20 gånger för att vara glad en gång, än att aldrig få vara glad för att jag inte vågat vara ledsen...

Det handlar inte om att ta det bästa

det handlar om att våga få

Något som är ovanligt i vårt årtal...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=5141target=>

Soltårar (2010-01-11 12:13)

with the wind in her eyes and the sun in her fingers

*she could melt the coldness in lonely arms
with just an embrace
just one look from her would shatter the clouds overhead
with just a breath*

Har ord som ligger och droppar färg på mina ögonlock... Behöver få ut dem, även om dess former är väldigt vilda och konturerna fortfarande lever....

Troligen har du inte sökt mig faktum är att jag bara är en sånt där sak som man snubblar över på gatan och tänker, nämen vad är detta för spännande sak och tar hem för att ställa i hyllan eller ha kvar i fickan ett tag till det att man glömt bort varför man tyckte det var spännande eller kommit på vad det var och inser vad man skall göra med den eller bara beslutar sig för att kasta bort den igen

Centrerad Värdebild (2010-01-11 17:44)

Sitter igen och tittar på att göra en CV. Under så många år har så många sagt att de skall hjälpa mig med det - då jag verkligen inte kan göra en sån. Men alltid så blir det samma resultat, inget.

Hittade en CV som jag skrev själv för några år sedan:

Jag är en vindpust i livets storm, som föddes en dag i livet på en plats inte långt ifrån där jag öppnade min ögon för första gången. Jag bor i en kropp med själ, hjärta och en gnutta nyfikenhet. Med mina ögon har jag sett eldar, hav och luft, händerna har rört vid vid det samma. Under flera år har jag övat på att blunda, övat på konsten att inte se det som syns. Har även övat på att inte känna det som mina fingrar vidrör. Har gått vidare med VG inbränt i själen. Utbildningar har också skett. De främsta är de fötter som bildats vid mina ben och de öron som vuxit ut på mitt huvud. Min ambition är en hitta en assimilering av de obstinat ambivalenta frågeställningarna. Har gått vid Ekens skola under Barkens regi till fjärde årsringen. Studier har även skett vid bäcken porlande, den heta asfalten På fritiden har jag solat mig i månljusets sken.

Jag kan inte ljuga i min CV och säga att jag är duktig eller utmärkt på något som jag vet att andra är bättre på, jag kan inte lyfta fram saker som jag gjort bara för att det är skoj eller att jag varit på rätt plats vid rätt tid. Det går bara inte.

Det närmaste jag kommit till att se en seriös CV, är den texten som finns på SR Metropols hemsida, och enbart fokuserar på mitt arbete med musikkulturen:

Han började med närradio under mitten av 80-talet och grundade station Def FM, sveriges första hiphop show, som han drev tillsammans med bl.a. DJ Sleepy. Han har sedan skrivit för bl.a. internationella kultur tidningen Underground Productions, Loop Magazine samt varit artist/producent i gruppen One Eye-Q=Young Wizdom som var signade till Polygram och spelade bl.a. i Hultsfred. Han startade och drev sveriges största hip-hop sida, Streetzone.com i slutet av 90-talet - med över en miljon hits i månaden. Siten blev först av de svenska musiksiterna att släppa fria och lagliga mp3:or varje vecka och ingick i SAMS styrelse (Swedish Associations of Music Sites, tillsammans med bl.a. deo.com, digfi.com, mobil-hits.com, vitaminic.com och musicbrigade.com). Siten utvecklades senare till ett skivbolag där man släppte samlingserien Jakten På Underunden för att lyfta fram nya och osignade artister. Man signade och släppte även debutskivan för Peshi och album med bl.a. Organism

12, Heli och Sam-E. Drog även igång StreetPRomotion, ett nationellt street promotion team, för att sprida promotion av svensk hiphop ut i landet. Han grundade sedan även Swedish Hip-Hop Awards, och det egna gramminominerade skivbolaget Pay Per Bag Records, som under sin tid släppte nästan 50 album med nationell distribution och med höga placeringar på försällningstopplistan inkl. Ken Ring, Afasi & Filthy, Fronda, RMH med Adam Tensta m.fl.

Men frågar du mig, så har jag inte gjort något, och det där är bara något som jag gjort vid sidan av för att jag tyckt det varit kul...

Så hur får man ihop ett CV?

Granskade mig själv för ett tag sedan [1]genom vänner ögon, har ju även en [2]personlighetstest att luta mig emot.

- Något att ha i bakhuvudet när jag skriver kanske...?

Men jag tror inte det blir en **Curriculum Vitae**, utan bara en **Centrerad Värdebild**

som speglar

min *levnadsbana*
mitt *livslopp*

För jag kan inte
använda ett språk
som jag inte förstår

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=2808>

2. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=5124>

lidandets skapelse (2010-01-12 18:27)

Får ont i kroppen av att se precis det som jag såg innan det visades.

Läste en kommentar på ett forum av en slump:

”Hands of med andra ord, knappt en snubbe ska kolla på henne. äganderätts känsla samt svartsjuk svar ja. tyder de på osäkerhet, svar nej. Tyder de på kraftig kärlek/älskande, svar ja.”

Våld och ägande har *aldrig* något med kärlek att göra. Det är bara en undanflykt från ansvaret av förtryck.

Otäckt. Riktigt otäckt. Ger mig regält med magont, då jag vet vad just den kvinnan gått igenom tidigare, hur hon blivit behandlad och vad hon behöver som människa. Det är precis allt annat än detta - men detta är samtidigt hennes skydd, för det är vad hon lärt sig förtjäna och där hon får en form av trygghet.

Även om smärtan går riktigt djupt där ingen annan får se den.

Det gör så ont i mig. Speciellt som jag vet att jag inte kan göra något, och att jag får vänta

till att allt skett igen och fortsätta vänta efter det, till den dagen då alla försvunnit, innan jag kan få komma fram och finnas.

Men det är som att sitta och titta på avrättningar till ljudet av sekunder under barnprogrammets glada fasad.

Detta är året som jag låter min magkänsla styra mig, och än så länge har det gett mig rätt vid fem och fem frågeställningar. Önskar dock att det varje gång endast skulle varit jag som drabbats och inte andra som offerar sig själva bara för att vidhålla en bild av sig själva som andra målat upp åt dem och tvingat dem tro att det är ett

självpporträtt

Tillåtelsen av våld som sista utväg är alltid att tillåta sin egen död för att tillfredsställa andra som vill ha mer, utan att de bryr sig om vad de får...

Andras svar (2010-01-13 07:29)

Faschineras över människans tro på sin egen storhet och samtida brist på ansvar, att den ständigt vill visa hur stark den är genom att påvisa andras svagheter genom att trycka ner andra eller försöka begränsa deras åsikter.

Mäns patetiska jakt på att styra genom styrka och tro att deras argument blir starkare ju mer våld de förespråkar.

Jag kan se en sån person på håll och kan bara tycka synd om människan och undra vad den personen gått igenom och hur den handskas med sina egna känslor och brist på medmänsklighet.

Visserligen är personen självklart kopplad till det militära livet, och överdoserat på amerikanska krigsfilm med en snedvriden bild på moral, styrka och pondus. Men man tycker att någon mänsklig stolthet och insikt borde det finnas, och allt kan inte kretsa kring att äga, begränsa och krossa.

Upprepade gånger har personen hotat folk i dess närhet med allt ifrån rent fysiskt våld, till mordhot och bara integritetskränkande handlingar.

De i hans närhet bara rycker på axlarna och tycker att det är barnsligheter, trots att de själva drabbats av mäns våld. De gömmer sig själv från sin egen kunskap och bortförklarar allt fram till den dagen då de själva drabbas, eller någon annan verkligen drabbas av orden.

Då säger man: "Han är ju så snäll *egentligen*, det trodde jag aldrig om honom..." och slår bort sitt eget ansvar, istället för att ta åt sig något av det. Man släpper all sin egen stolthet och självkänsla bara för att man inte orkar se.

Det är tragiskt och farligt.

Signalerna som man sänder ut till andra människor, om ens syn på deras värde, ens barns betydelse, trygghet och säkerhet - man väljer aktivt att själv sätta allt sånt åt sidan. Man skyddar våld med sig själv och de som finns närmast en - och använder dem som levande sköldar för att man själv skall slippa se eller uppleva det.

Det är ett aktivt val att ställa sig utanför, att se på och att inte orka bry sig.

Det är precis som att stå och titta på när någon drunknar.

Om folk bara skulle inse det och stå för sina egna val, så tror jag att våra barn skulle få en mycket bättre värld att växa upp i. En värld där man inte accepterade och blundade för någon form av våld eller förtryck.

Om du blundar, hur kan du tro att någon någonsin kommer att se dig, när det behövs?

Vem ställer upp på dig om du aldrig ställer upp för någon av dina vänner?

Istället för att känna efter om man orkar göra något, så bör man känna efter om man orkar låta bli att göra något.

Att våga lita på, att våga älska och att våga leva

handlar om att se, reagera och att ta

ansvar

Vilket gör den gamla frågan "Är du man eller mus?" än mer tydlig.

Vågar du ta ansvar?

Onaturligt (2010-01-13 09:14)

Vargarna skulle skjutas för att motverka inavel. Men sedan 1996 har statens veterinärer inte kunnat konstatera ett enda fall...

*"Hittills har vi sett att det är välnärda vargar i gott hull och med bra muskulatur. Ingen har visat några större sjukliga förändringar, säger **Arne Söderberg**, forskningsingenjör på Statens veterinärmedicinska anstalt."*

Vidare kan man läsa:

"Riksdagen klubbade beslutet om licensjakt 21 oktober förra året. Det huvudsakliga syftet var att motverka inavel. Politikerna satte ett tak för vargstammen på 210 djur, något som mött skarp kritik från både forskare och miljövänner. – Med ett sådant tak blir stammen aldrig livskraftig, säger Mikael Karlsson, ordförande för Naturskyddsföreningen."

Är det inte märkligt hur sanningen så ofta överträffar lögnen? Det var som med [1]Svininfluensan, där det till slut kom fram rådgivarna hade kopplingar till läkemedelsindustrin samt att Svenska Socialstyrelsen stod för en del av kostnaden för att utveckla pandemivaccinet...

Men vargen är fortfarande farlig för människan och våra djur, även om det är vi som jagar den och har vapen. Vargstammen skall hållas begränsad på grund av inaveln, något som ingen kan påvisa och det enda symptom som inaveln eventuellt kunnat visa på är att det föds färre vargar (vilket blir en paradox i sig).

Jag förstår inte hur man rakryggad kan försvara vargjakten med alla de dåliga argumenten som kommer fram. Jag har alltid haft en dröm om att inte leva i storstaden, utan nära naturen - så sätt mig gärna där, om det är viktigt för att ni skall anse att jag skall få uttala mig om vilka

som skall få leva och varför. Men jag blir inte förvånad om man om några år återupptar jakten på samer och indianer, då det också finns risk för inavel där och man vill begränsa deras utrymme.

Jakten handlar om att få döda.

Punkt.

Jakten handlar om spänningen.

Punkt.

Jakten handlar om äran.

Punkt.

Att döda är alltid att döda. Ibland måste man döda för att få mat, eller i rent självförsvar - men som de få underbart tog upp i filmen Avatar. "Jag ser dig". Om någon anfaller dig så måste du inte döda någon, du gör det för att du var på fel plats. Detta går visserligen att vända på och påstå att vargarna är på fel plats - men de är i sin skog och sin natur, det som vi tar bort från dem och vi är de "vuxna", de som borde veta bättre.

Men vi vill inte veta

Vi vill döda

Så som vi alltid gjort med allt som varit naturligt

[2]**Svenska Dagbladet** har en längre text som säger samma sak som Aftonbladets artikel. Vargarna var friska. Citaten återkommer även på [3]Jaktjournalen.se (*Jaktjournalen är den tidning som de mest intresserade jägarna läser, det har Sifo slagit fast i en undersökning, säger Jaktjournalens chefredaktör Holger Nilsson. Vi som gör Jaktjournalen har tveklöst jakten som en livsstil. Här finns en enorm jaktglädje som vi försöker förmedla i varje nummer. Genom täta kontakter med läsare och jägare runt om i nordnorden producerar vi en både underhållande och spännande tidning tillsammans med skickliga jägare. I Jaktjournalen ryms alla jaktmetoder och hundraser. Dessutom framhäver vi gärna betydelsen av viltvård och korrekt kötthantering.*

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/index.php?s=svininfluensan>

2. http://www.svd.se/nyheter/inrikes/friska-vargar-skjutna_4078911.svd

3. <http://www.jaktjournalen.se/index.php?id=5502&avd1=0>

Från djur till odjur (2010-01-13 11:09)

[1]Det riktigt egendomliga är att de 4–5 miljoner kronor, som administrationen av vargjakten kostar, ska tas från Naturvårdsverkets anslag till "biologisk mångfald".

Att över en natt slakta närmare 15 procent av en redan utrotningshotad vargstam skulle alltså vara ett sätt att skydda den biologiska mångfalden!

Hade ett spännande samtal....

- Vargen ett stort bekymmer för de som lever i skogen! - Är det så? Är det verkligen så att vargen är ett bekymmer - eller är det så att man som människa ser till att den blir ett

bekymmer med att anlägga saker i deras del av naturen? - Men våra bönder måste ju kunna bruka sin mark och se efter sina djur? Eller har jag fel? - Självklart, och min slutsats blir då att det är bonden som ser efter sina djur dåligt, inte att vargen är ett problem - för med en säker hage, så är inte vargen något problem. För om bönderna äger marken som vargen alltid vandrat på, så blir ju bönderna inget annat än cowboys med skjutvapen och vargen blir till indianerna med sina pilar (tänder och klor) och historien inte lärt oss något - utan vi fortsätter att placera dem i inhägnader... - OK...Hur gör man en vargsäker hage? - Jag vet inte. Men om jag skulle ha en hage i skogen, så skulle det vara det första som jag tog reda på. Det skulle vara mitt ansvar som bonde - Problemet ligger ju i att så länge min/din + våra föräldrars generation varit bönder så har ju inte vargen funnits i våra marker. Nu när de plötsligt dykt upp igen blir det ett problem och människan vet inte hur de skall bete sig. De ser ju självklart vargen som ett hot mot sina djur... - Fast vargen har alltid funnits, visserligen blev den fridlyst 1966 och nästan utrotad i Sverige under 1970-talet. Men den var det på grund av vad människan gjorde mot den. - Jovisst har den, men eftersom den vart "borta" såpass länge så vet ju inte människan längre hur man lever i harmoni med den... Den har funnits men i mycket små tal och inte gett sig in i "människans revirs" så mycket som den gör nu.... - Men frågan är hur mycket harmoni det är att jaga den och vems revir det egentligen är? - ja, men, isåfall.... då har ju inte människan rätt att vara någonstans! Även städerna har ju vart öppen mark en gång.... - Fast det stämmer ju inte. Människan har lika stor rätt som vargen att vara någonstans, det handlar inte om det - utan det handlar om att visa värdighet och respekt oavsett vart man är... Fast om människan inte kan det, så har den ju inte rätt att vara någonstans! ;) - Antagligen så går det att bygga nåt vargsäker inhägnad, men samtidigt så är ju bondens uppgift att se till att djuren får så mycket naturlig frihet som möjligt (tyvärr fungerar det ju inte så i de allra flesta fall) men stängslen skall vara så små och osynliga som möjligt, samtidigt som de skall vara säkra.... - Bonden är en paradox i sig - samtidigt som han har djur som fångar och tar deras mjölk och liv, så skall de ha så mycket naturlig frihet som möjligt. Allt det naturliga är redan taget och begränsat. Det handlar mer om att ge dem ett sånt stort utrymme att vi kan döva vårt eget samvete genom att tro att de har frihet.. - Nu är det ju tyvärr så att människan är den enda djurart som jagar för nöjes skull... som våldtar, mördar, bränner ner byggnader osv osv i all oändlighet...för nöjes skull och på grund av ondska! Djuren är inte onda, de dödar för överlevnad! Samtidigt kan man ju undra varför en varg river 18 får på samma natt? Så hungrig kan den väl inte vart? Resonemanget låter dumt, jag vet.... men jag vet inte - Vargen river fåren för det är dennes instinkt. Vi har tagit ifrån fåren dess möjlighet att följa sin instinkt, deras skydd. Det är vi som tagit bort det. Men vi väljer ändå att anklaga vargen... Ganska ironiskt, eller hur? - Jag förstår ditt resonemang. Men även vi människor behöver mat eller hur? - Visst så behöver människan mat - och är det så att vi skulle skjuta vargen för att vi behövde dess kött för att överleva och så vidare, så är det en helt annan sak - Men indirekt så är det ju det vi gör.... Vi skjuter vargen för att skydda vår mat.... - Men indirekt så kan man rättfärdiga allt från utrotningen av judar till kvinnomisshandel också. Man skyddar sin "ras" och sin stolthet. Vår mat - Nej, det tycker jag är en helt annan sak.... Människa är människa oavsett om det är en jude, kristen eller muslim! - Fast vad är det som skiljer sättet att rättfärdiga dödandet av något för att skydda något annat? Är det för att en människa är en människa och ett djur är ett djur? För egentligen så är det ju PRECIS det som man ansåg just vid jude utrotningen och kvinnomisshandel - judarna och kvinnan var ingen fullvärdig människa, bara ett djur.. Det är en jättesvår frågeställning om man börjar syna den och försöka se vad det egentligen betyder - Ja, visst är det! - Det är så lätt att stanna upp och bara se vad man själv tycker att man har rätt till utifrån vart man själv står just nu... Men man måste ibland se över historien och förstå vad som gjorts att man står där man står idag - Men som sagt (igen) jag är kluven.... Nu tycker inte jag att det är någon skillnad på ras, tro och kön.... vi är alla av rasen homo sapiens. Alla djurarter försöker ju skydda sin del av världen, naturligtvis. Sen vet jag att flera religioner tex anser andra religioner eller handikappade eller kvinnor eller.... vara mindre värda! - ja men precis. De anser sig ha rätt att jaga, fördriva och misshandla andra människor

- tycker vi det är rätt? Varför tycker vi att det är rätt när det gagnar våra egna syften, som med vargen för bönderna...

Otroligt intressanta tankar och reflektioner som föder ställningstagande. Det är inte lätt att ta en ställning, för det handlar om så mycket och återspeglas i än mer saker. Men det är likväl oerhört viktigt att ta upp det, och våga belysa det från alla håll.

Alla från det håll man själv kan.

Tillsammans så kanske man kan lära sig något, istället för att bara inte orka bry sig...

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/kolumnister/elisabethoglund/article6412972.ab>

Avsked (2010-01-13 16:16)

[1]

Är bjudan på den svenska galapremiären av Yôjirô Takitas film Okuribito i kväll, där även sake-experten Åke Nordgren kommer servera japansk kvalitetssake tillsammans med Asahi, tilltugg och levande musik med cellist.

Daigo Kobayashi (Masahiro Motoki) är en hängiven cellist i en orkester som just lösts upp och plötsligt står utan jobb. Daigo beslutar sig för att flytta tillbaka till sin hemstad tillsammans med sin fru för att börja om. Han svarar på en platsannons med rubriken "Avgång" i tron att det handlar om reklam för en resebyrå, bara för att upptäcka att det egentligen handlar om "Nokanshi" en begravningsexpert som förbereder avlivna kroppar för begravning och deras ingång till nästa liv. Medan hans fru och andra ser ner på hans jobb, finner Daigo stolthet i sitt arbete och börjar förfina konsten av "Nokanshi," som en varsam grindvakt mellan liv och död, mellan den bortgångne och dess kvarlevande familj. Filmen följer han uppriktiga som ibland komiska resa med döden, som avslöjar magin, glädjen och meningen med livet och att leva

[youtube QdauCndFMZA]

Känns som något jag skulle vilja och verkligen behöva just nu - men samtidigt tror jag inte att jag har orken till att göra det. Ganska tragiskt egentligen. Som att se hur ens egen ork har en avgång som man inte passar, utan att man istället sitter kvar och bara tänker på ett

avsked

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/01/departures.jpg>

XXXXXXXX (2010-01-13 16:20)

Det känns som något man verkligen behöver se...

[youtube QhA4FF2QtUw]

Känns så kul att se hur gamla vänner och hip-hopare som Tarik och nu Emil Jonsvik, plockar upp gatans ljus och låter den speglas på sina egna villkor utan att den skall ha en catch utanför verkligheten som den speglar. Att Sedan Emil också har ett snyggt formspråk som grundar sig i hans musikvideo, gör det hela bara till en ännu mer intressant inblick i en värld där ingen tittar ut...

Ringa upplevelse (2010-01-13 23:17)

Tänk att detta även skulle kunna gälla vuxna människor också?

[youtube 7C5Rnb7J3sU]

Lighttears away (2010-01-14 15:32)

**When I was 5 years old, my
mom always told me that
happiness was the key to life.
When I went to school, they
asked me what I wanted to be
when I grew up.
I wrote down "happy."
They told me I didn't
understand the assignment
and I told them they didn't
understand life.**

[2]

[3]

[4]

[5]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/01/happiness.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/01/selfsnow.jpg>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/01/vinterbarn2.jpg>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/01/jocke2.jpg>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/01/vinterbarn3.jpg>

Utan Insidan (2010-01-14 16:51)

[youtube lex53AY7Fmo]

"But he will reply, 'I don't know you or where you come from. Away from me, all you evildoers! Luke 13:27"

Trillade över ovanstående bibelcitat på en så oväntat ställe som [1]Vice Magazine genom följande [2]illustration...

Detta var också en [3]intressant intervju och inblick i hur det är på **Facebook**.

[youtube Gsb5z8bybps]

1. <http://www.viceland.com/se/>
2. <http://www.flickr.com/photos/uzidoesitgraphics/4233241581/sizes/o/>

Vi som lever mellan (2010-01-14 17:03)

Håller varsamt upp lite spår av min själ från tider när man jagade här och nu, men innan man insåg att när man kom fram så var det redan då och sen.

den varsamma känslan av att vara... till svaga toner dansade fingertopparna lätt över starka konturer av tunga stillastående bergstoppar som viskade tyst "här"

Sanningen är inte alltid verkligheten, och verkligheten är inte alltid sanningen.

Det går över. Det gör det alltid. Det är därför som vi har tiden, så att vi kan gömma dagar som denna under ett berg av sekunder. Pressa samman askan och skapa diamanter formade som våra tårar.

Svara aldrig "Okej" om du inte tycker något är OK. Tycker du det är synd eller dumt, eller bra, svara då det. Säg bara inte "Okej", på samma sätt som du inte skall säga att du "Förstår", för det gör du inte - du *tror* dig *eventuellt* kunna relatera till det som någon annan känner - men att *förstå* är något annat.

Det är tåren du känner
innan du gråter för mig
För tår
mer än vad livet
egentligen verkligen
förmår

Fråga mig inte om du får. Jag har lärt mig att en fråga bara är en test. Svarar jag inte rätt så får jag det tillbaka sen, mångfalt. Att fråga mig är att tvinga mig fatta beslut åt alla, för andra än mig själv. Det ger mig inget val, inget utrymme - utan bara en press att inte tänka på mig själv.

Säg vad du vill och känner - lev inte genom mig, låt mig få se din kontur

från sidan
När du går vid
min sida

Ta för dig av mig. Bara gör det du tycker känns rätt. Fråga inte. Jag kommer att stöta bort, för det är vad jag lärt mig, men mitt hjärta är fortfarande mitt - så som min själ, och där kommer värmen att byggas.

Har lärt mig under så många år att jag inte räknas, att jag inte är viktig eller har någon betydelse. Vad jag gör och gillar är ointressant.

Två saker som jag burit med mig de senaste 20-25 åren är dels att jag inte behärskade orden och dels att man inte behövde vara orolig för att jag skulle vara otrogen, för jag såg inte så bra eller intressant ut.

Det är vad jag lärt mig. Min kropp och liv har varit döda, men min själ har levt i smyg.

Jag var inlåst i något som inte tillät mig att vara, så jag flydde in till min fantasi och själ, där det inte fanns några grindar och stängsel. Tror det är därför folk kan känna igen och ta till sig mina ord idag. För de speglar inte den tunna ytan som bara passerar genom vårt synfält, utan orden reflekterar det som ingen annan hör, det som vi upplever när vi själva känner.

ligger blödande på het asfalt
Skuggan av dina steg färgar den nylagda asfalten svart kring
konturerna av mitt blod röda hjärta som andas vita moln då de skuggar dig

Ur forum (2010-01-14 19:57)

För någon dag sedan så såg jag barn som ville spela vuxna utan ansvar, eller om det var vuxna som beteende sig som barn utan ansvar, i vilket fall så var det ett ständig påminnelse om hur människan är. Detta skedde helt öppet och mitt bland andra samtal, jag bara gapade när jag såg hur en annan människa blev utsatt för detta:

"...vill du få hembesök så fortsätt. Du bråkar med HELT fel människa" "...se dig om axlarna hädan efter." "...dyker du någonsin upp i min närhet så ring ambulans/snut direkt. för du kommr hamna på intensiverna ha de förbannat klart för dej din lilla pedofil jävel!" "...du har en kuk som e som mitt lillfinger och ett ollon som en svamp så håll käften eller ja åker nu hem till dig o slår in pannbenet på dig din lilla horunge" "...Du är väl det ultimata nerköpet ditt as, och är det nån som känner sig manad att se honom på bild så maila mig så ska ni få se på hans äckliga anlete."<

Vad får människor att agera så? Vad får andra människor att accepterar det? Hur kan folk blunda för det?

Jag brukar testa om saker är ok, och se om jag skulle tycka det var OK att mina barn hade kommit hem och någon hade sagt eller gjort så mot dem. Man kan testa det mot vem som helst egentligen, men ofta har man en tendens att acceptera felaktigheter mot de som man inte känner.

Alla människor är faktiskt snälla. Men kanske inte alltid och bara för att de är snälla så gör det inte att de får ett pluskonto av snällhet som gör att de kan samla på sig det och byta ut det mot elakheter eller våld, utan att stå till svars för det. Det är två skilda saker. Slår någon en annan så har den slagit en annan - oavsett hur mycket pengar någon av dem har, eller hur snäll eller elak någon av dem är.

Ett slag är alltid ett slag. Ett hot är alltid ett hot. Det går *inte* att komma undan från just det.

Sen så kan man utifrån den situationen som man självbefinner sig i välja att acceptera det på olika sätt. Ibland så tycker man faktiskt att det kan vara förtjänat, men det man skall veta då är att det är ens egen subjektiva åsikt, ett ställningstagande. Men det har inget med att göra hurvida det var ett slag eller inte.

Det är faktiskt så lätt.

Funderade på det där med regler på ett forum. Det forumet som jag driver har väldigt enkla och tydliga regler samt att man måste godkänna dem ordentligt innan man kommer in.

Jag tror att det gäller att vara tydlig och verkligen se till att reglerna efterlevs, för det är det enda sättet att skapa ett tryggt lugn. Det är ofta svårt i en övergång, men sen blir det lättare då folk förstår och accepterar att vissa saker inte finns där - så nolltolerans mot hot om våld är oerhört viktigt - speciellt om man har verksamhet utanför nätet, för annars så finns ju risken att den verkliga verksamhet kommer att bli utsatt en dag. För någon gång kommer att bråk vara innan en träff och folk kommer att komma uppretade.

Systemet med en varning för om man är otrevligt och att man åker ut efter två-tre varningar är bra, men när det kommer till fysiskt våld, så bör man avstängas direkt. Det är att se det som ett riktigt slagsmål. Skulle någon som slogs med någon på en fest få stanna kvar på festen? Skulle personen få komma tillbaka nästa gång? Tror man bör försöka tänka så.

Sen bör all avstängning vara minst ett halvår, för det är ungefär den tiden som det tar för folk att släppa saker.

Jag tror att om man t.ex. gav medlemmar och moderatorer följande anvisningar, så skulle det vara enkelt.

* Folk som är öppet otrevliga genom att använda ovårdat språk mot varandra på forum eller i gästböcker, blir varnade (en varning) - men man skall inte bli varnad för att man inte tycker samma sak eller diskuterar. Tror dock att det är lätt att se skillnad på det * Förtal och ärekränkning genom bilder eller liknande, också kraftig varning (två varningar) * När man får sin fjärde varning så blir man avstängd i minst ett halvår. * Hot om fysiskt våld, direkt avstängd i minst ett halvår.

Om moderatorerna har dessa riktlinjer så blir det enklare för dem att arbeta, de behöver inte tänka så mycket, eller avväga saker, och de har ett regelverk att hänvisa till om någon undrar. Reglerna blir raka och enkla - och ansvaret läggs på användaren. Vill den inte bli varnad så måste den tänka på hur den uppträder - det spelar ingen roll hurvida någon förtjänar något, någon annan börjat eller vad som än hänt. Alla är ansvariga för det som de själva gör.

Sen bör man redovisa om någon blir varnad eller avstängd, så att folk ser att reglerna fungerar och dessutom inte behöver tro att någon slutar svara dem för att de skiter i dem - utan för att de faktiskt inte längre kan komma in på sidan.

Men av någon anledning, så är såna självklara saker som respekt och ansvar nästan aldrig självklart när det kommer till män och internet.

Undrar varför?

Sätter toner till skuggor (2010-01-14 22:10)

[youtube GfxkdX0d3Fs]

Sätter toner till skuggor
av natten ljus från
stänga ögons intryck

[youtube 8P2Xwej_xjM]

[1]

1. <http://konstigast.blogspot.com/>

Vattendroppar (2010-01-15 00:50)

[youtube MC-7JnR-rm0]

[1]

[youtube NR3MoKMbTj8]

1. <http://www.regndroppar.com/blog/wp-content/uploads/2010/01/lxzjn.jpg>

Rovdjur kontra Robur (2010-01-16 12:59)

Det finns [1]vargstängsel men det handlar om ren ekonomi och ork - för vad är kostnaden för en människa och arbetet med att skydda några, mot ett ynka djurliv?

Den tamdjursägare som behöver kan få hjälp av länsstyrelsen som bekostar stängsel och annat material. Markägaren kan själv sätta upp stängslet, men det finns alltså även en möjlighet att få hjälp av Rovdjursföreningen. - I Gävleborg fungerar samarbetet mellan tamdjursägarna och länsstyrelsen mycket bra. Hur det är i Dalarna känner jag inte riktigt till och kan därför inte uttala mig om saken. Den här stängslingen i Dalfors är den femte vi gör i år och till helgen ska vi stängsla sex kilometer i Skålsjön, berättar Leif Holst.

Det är lite otäckt hur folk i mindre orter inte tycker att 08:or skall uttala sig. När blev det fel att uttala sig för livet och rätt att *beröva* någon liv?

Man säger ofta att 08 inte vet hur det är, men frågan borde kanske vara kring om hurvida de som anser sig ha rätt att tala om det, verkligen vet hur det är?

De jag pratat med säger att det inte finns vargstängsel, men tydligen gör det ju det - Märkligt att en lekman som jag kan hitta det direkt, men de som säger sig jobba med natur och djur, deras skydd och väl - inte låtsas ha någon aning om det?

Läste en insändare:

"[2]Har du någonsin sett ett djur lida efter att ha fått inälvorna utslitna av en helt sjuk varg? Vet du hur det är att vara beroende av de egna djuren, att jobba med dem varje dag, och sedan förlora dem till ett djur som dödar för att skada, inte för att äta? Men min viktigaste fråga till dig är ändå: Vad är du för person som tror dig ha rätten att döma oss?"

Frågorna jag ställer mig. Varför är vargen "Helt sjuk"? Är det inte vargens naturliga beteende? Har personen sett hur man gör med får när man slaktar dem för att köttet skall bli mörkt? Sen frågan om beroende, den kan man vända på - tänk att vara beroende av att någon matar en och håller en inom ett begränsat område - men de ser inte till att skydda en från angrepp utifrån, utan bara så att man själv inte fly fram till den dagen då man slaktas för att säljas.

Sista meningen är så spännande - vad gör inte denna person med andra människor och vargen? Att döma är en sak, att kritisera är en annan...

Fast jag tycker att rätten att döma är något som man får då man står utan vapen mot någon som håller i ett vapen, för redan där så har den ena redan fällt en dom och gjort sig själv till bödel.

Men ja, jag äter kött, jag ser skräckfilmer med massa mord - men det gör inte att jag tycker om dödandet, även om jag brukar det som andra slaktar. För visst är det så att jag genom att äta kött också stöder slakt av djur, men det är skillnad på slakt och slakt. Jag äter kött men bär inte päls.

Läser även följande:

"[3]Elstängslet innebär oerhört mycket merarbete jämfört med traditionellt fårstängsel. Det drar också ström och ska enligt myndigheternas dekret stå på även på vintern. På sommaren kräver det ständig tillsyn. Att ständigt hålla rent för nedfallna grenar, gräs och sly under trådarna på 4 km kräver många timmars oavlönat arbete."

Oavlönat? Driver man inte gården själv och ingår då inte detta underhåll också ens arbetsuppgifter? När det gäller politiker och de flesta andra arbeten, så brukar ofta dessa samma människor säga

att om de inte klarar av sitt jobb med ansvar och uppgifter så skall de byta jobb - Bör inte samma sak även gälla dessa? De som inte har ork att ta hand om sina djur eller sköta deras inhägnader kanske inte skall hålla på med det? Kanske är det precis så enkelt...

Jag tänker på en tid ett par hundra år tillbaka. Långt innan människan nästan utrotat vargen här, en tid innan kikarsikten och bilburen jakt, en tid då man verkligen var beroende av de djur man hade. Hur gjorde man då? Jo, till en viss del så sköt man vargen - men åkte man ut och jagade det som nöje, eller gjorde man det enbart när den hade rivit alla ens får? Man levde i harmoni och respekt för natur och livet. Man visste att vargen fanns i skogen - man gjorde sina inhägnader så att man klarade av att bevaka dem, man tog sitt ansvar - idag låter man som människan så ofta gjort, låtit andra få ta ansvar åt en och man låter ett gevär föra ens talan.

Ibland är det så att man undrar,

vilka av oss är det *egentligen* som skall sitta i bur eller inom inhägnader?

Med häpnad läser jag följande:

”- Jag är bekymrad för mina båda flickor 14 och 19 år som har lång väg till skolbilen. Och i höst är 14-åringen ensam. Man vet inte vad som händer när viltet tar slut. Rådjuren är praktiskt taget borta på Kroppefjäll och vissa jaktlag fick ingen älg alls i höstas, säger Astrid. - Många drar sig för att gå i skogen och flertalet turister, särskilt barnfamiljerna gillar inte varg och kanske väljer bort Dalsland. Jaktarrendena och även gårdspriserna påverkas efter hand i negativ riktning.”

och de avslutande raderna i [4]samma artikel:

”Gården ägare Håkan Larsson tycker det är fel med varg ihop med tamdjur. De som vill se varg kan ju se dem på djurparken Nordens Ark, menar Larsson. Blir det fler angrepp så slutar jag nog med fåren, tillägger han. Min mormors mor Carolina Sigurdsdotter vaktade som nioåring gårdens får och skrämde iväg en varg som tagit ett lamm. Hon var född 1840. Det var sista gången mina förfäder såg varg på gården Svinbohult i Lane-Ryr.”

En nioåring kunde skrämra iväg en varg, men man är orolig för en 19 åring med pepparspray - och gud vet alla skydd som man skulle kunna bära med sig...

Det som är mest skrämmande i det hela är nog egentligen att folk faktiskt tyckte att **Rune Lanestränd** ovanstående text var *en utomordentlig artikel*.

Tittade lite på statistik, och det är ganska intressant att under förra året så var det 62 angrepp av varg mot tamdjur i hela Sverige, men samtidigt så var det 41 angrepp av lodjur, samt att nästan lika många tamdjur ”saknades” på grund av björn som av varg.

I Gävleborg, Jämtland och Norrbotten var det fler björn attacker än vargattacker och i Uppsala var det fler lodjursattacker (inga vargattacker alls - betänk då även att insändaren i början av detta inlägg skrev i en Uppsala tidning)

Under perioden 1997 – 2008 har det totala antalet tamdjur angripna av rovdjur varierat mellan 226 st (år 1999) och 581 st (år 2002). Antalet rovdjursangripna tamdjur kommer sannolikt även i fortsättningen att variera mellan åren. Det är framförallt enskilda björn- och vargindivider som angriper fler tamdjur än genomsnittsindividen av arterna som får genomslag i statistiken

vissa år. [5]Viltskadestatistik 2008

- När tycker man att jakten på lodjur och björn också skall påbörjas?

1. http://www.dalademokraten.se/ArticlePages/200409/28/20040928093431_DD869/20040928093431_DD869.dbp.asp"
2. http://www2.unt.se/avd/1,1786,MC=2-AV_ID=465282,00.html?from=sectionlinks2"
3. <http://www.jaktojagare.se/se/article.php?id=264675>
4. <http://www.jaktojagare.se/se/article.php?id=264675>
5. http://www.viltskadecenter.se/images/stories/Publikationer/viltskadestatistik_2008.pdf

Snart barnvecka (2010-01-16 13:25)

[1]

[youtube em39YmVPTYs]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/01/son_of_rambow04-1024x819.jpg

Åh gud! (2010-01-16 13:56)

[1]Vatikanen och påven fördömer James Camerons verk.

De möter oss med ett uttalande som får mina mungipor att le trots att vardagens mörker fortfarande tynger uttrycken:

”- Den flörtar på ett fiffigt sätt med alla falska doktriner som har gjort ekologi till millenniets religion”

Det känns skönt att de påpekar det där med ekologin, för annars så skulle man ju inte veta om de syftar på filmen eller bibeln? ;)

Kom att tänka på det där med den där gud individen. Han sägs ju skapat Adam och Eva (lite märkligt föresten att han gav dem såna namn, men kallade sin egen son för Jesus?). Men innan han skapade de där två (som han uppenbart misslyckades med, då han var tvungen att skicka ner sin son - varför denna är hans son och adam/eva inte är hans barn, är en helt annan fråga - eller har gud en kvinna med sig?), men alltså innan han sk. skapade människan (eh, som är en avbild

av honom själv - fast man får ju inte avbilda honom, så det där med att göra barn är ju svårt - och första människan blir ju lite knepigt om gud fanns innan...hmmm), men nåja... Dit jag vill komma är att INNAN gud gjorde människan, så skapade han ju djuren och hela världen - så - i all rimlighets namn, borde man inte, om man skall tillbe något här på jorden, just tillbe det första som han (eller hon för den delen, fast så korkad och ogenomtänkt som gud ibland verkar, så är det ju mer troligt att det faktiskt är en frustrerad man med prestations ångest...), nämligen just naturen?

Det hela påminner lite om ett samtal som jag hörde på tåget här om dagen.

- Jag kommer aldrig att dricka mig berusad mer. (lite senare kom ett förtydligande) - Inte förens jag fyller 18. (Ännu en stund senare så pratade de om nästa år) - Jag blir 18 lagom till nästa sommarlov. (Sen avslutade han med ett förklarande råd innan de steg av) - Nu dricker jag bara fram till att jag känner att jag är full, då fortsätter jag inte att dricka. Då tar jag kanske bara en öl i halvtimmen...

Låter lite som de som fördömer mänskliga saker i guds namn.

De lusläser de små små punkterna och målar dem med stora breda penslar, men missar allt det tydliga, så som att han kallar sig "I Am" (*Jag är*) - vilket om något borde vara en hint för alla oss andra att också våga vara oss själva, stå för oss själva och tänka för oss själva - och där igenom finna vår gemenskap...

I stället för att fördöma...

1. <http://www.aftonbladet.se/nojesbladet/film/article6424320.ab>

Att stå mitt i ditt... (2010-01-16 14:10)

Läste mer och vargar på [1]en annan blogg, där en av kommentarerna som kom in, löd som följande:

"Det skjuts 100 000 älgar i Sverige varje år, det är masslakt men då hörs det inget från våra SÅ KALLADE "djurvänner". Fjällräven finns bara här, den är verkligen utrotningshotad. Varför skriker ni inte om det? "sluta jaga oskyldiga djur. De angriper inte tamdjur om de får sin mark ifred och tillgång till mat" skriver Elisabeth. Men Min mark då? Har inte jag rätt till min egen mark? Ska naturmupporna också bestämma över annans egendom. Nej jag håller med Ingvor för jag skäms också för att hon är Svensk. "Masslakt" är tydligen ett innord"

Som bloggägaren sedan säger i sitt svar så är Älgen inte utrotningshotad, vargen är det. Det är kärnfrågan. Hade vi haft en vargstam på 2-3000 djur hade det varit OK för mig att skjuta 27 vargar.

Sen tar även bloggägaren upp och svarar på den delen som jag reagerade mest på: "*Nej, du har inte rätt att göra vad du vill på din egen mark. Det finns lyckligtvis lagar som reglerar det.*".

Håller fullständigt med. Funderar lite på hur en religiös jägare skulle sagt, det är det fortfarande *hans* mark - eller äger gud allt? Fast å andra sidan så pratar ju de religiösa om *sina* kyrkor och *sin* församling, även om det borde i deras eget resonemang varit allas vår församling.

Men människan är nog lite som min yngsta son, de vill äga allt och vara den som bestämmer. Enda skillnaden är nog att min son växer upp, lär sig ansvar, omtanke, empati, förståelse och utvecklar en fantastisk fantasi samt en förmåga att skilja just på fantasi ochgverklighet...

som på mitt och ditt...

Ming Liao-tzus resor (2010-01-16 17:56)

Plockade upp **Lin Yutangs** bok *Konsten att njuta av livet* och gjorde som jag brukar... Bara slog upp en sida och hamnade i följande passage på sid 297:

”Jag har studerat livet på min fritid”, svarar Ming Liao-tzu. ”Och det förefaller mig att jag vaknat tack vare att jag fått en känsla av livets tragedi. Jag har sett på himlen och undrat varför solen och månen och stjärnorna och vintergatan far väster ut dag och natt som jäktade människor. Idag går och kommer aldrig tillbaka och fastän i morgon kommer är det inte längre i dag. I år går och kommer aldrig tillbaka och visserligen finns det ett nästa år, men det är inte längre i år. Och på så sätt blir naturens dagat ständigt längre eller rullas upp medan mitt livs dagar ständigt blir kortare och utanför de trettiosex tusen mornarna tillhör inte tiden mig. Dessutom är de så kallade ’hundra’ och de så kallade trettiosex tusen’ i vårt liv inte alltid sådana som vi önskar att de skulle vara, och av dagarna och åren tillbringas de flesta i dåligt väder och sorg och bekymmer och jäkt. Hur många ögonblick finns det väl då dagen är vacker och sällskapet angenämt, då månen och vindarna är bra och våra hjärtan lugna och vår ande glad, då det finns musik och sång och vin och vi kan roa oss och låta tiden ha son gång?” Solen och månen följer sina banor hastigt som en kanonkula och när deras hjul går ner i avgrunden i väster kan inte den starkaste man på jorden hålla dem tillbaka och få dem att dra öster ut igen. Inte ens Su Ch’ins och Chang Yis vältalighet kan förmå dem att fara öster ut, inte ens Chu Li-tzus och Yen Yings vet och klokhets kan få dem att ändra sinne och resa öster ut, ja, inte ens ärligheten hos Ching-wei, som råkade stöta emot regnbågen och förvandlades till en fågel, som försöker fylla sin saknads hav med småsten, kan röra dess hjärta och få dem att resa öster ut. Alla författare genom tiderna har skrivit om denna sak har ansett den värd evigt beklagande...

Lite längre fram konstateras det att konsten att vara lycklig består i att man gör sina glädjeämnen enkla.

Frågan är bara:

Vad är egentligen enkelt?

Bara dis (2010-01-16 18:47)

”[1]Psykiatrikern Stephan Quentzel menar att Camerons verklighetstroga 3D-animationer och filmens längd gör att känslan av att gå in i en annan värld blir extra stark. Det får det verkliga livet att verka mer bristfälligt, säger han till CNN”

Undrar om Stephan Quentzel har studerat bibeln och alla dessa religioner som pratar om himmelriket, paradiset och hur fantastiskt allt skall bli när man dör.

Ibland känns det som om folk bara begrundar livet genom en disig dimma och kastar ur sig små uttalanden utan att riktigt se eller förstå vart de landar...

1. <http://www.aftonbladet.se/nojesbladet/film/article6424320.ab>

Ryggtavla (2010-01-18 01:20)

Målar något som du aldrig får se Målar bilder med andetagerna från mina fingertoppar doppade i vattenfärgen av mina tårar. Målar landskap på din rygg så att du får springa fritt i drömmen

över orörda ängar och bada i varma bäckar Målar konturerna mellan dröm och frånvaro genom minnet av intrycken från upplevelsen av känslan. Målar mellanrummet med luften från mina ögon, smaksatta av läppars sötma och doften av min själ Målar något som du aldrig får se bara känna

Läste en fantastisk text av en vän som håller på med en bok, tror dock inte detta är ur boken, men det hade kunnat vara det. Det var en fantastisk text med prolog, intermezzon och soundtrack. Måste bara återge en del av den, inklusive en del av dess soundtrack:

[youtube 5ILM5H5SE7o]

Jag vill finna... Jag vill skina... Jag vill resa mig... Ur känslan... Bryt ner mig! Riv mina murar och försvar... Finn mig... Om du finns... Förför mig! Har jag måne blandat ihop det? Det är lusten som har utmanat till duell... Men är det längtan som ställer till det? Är det min avsaknad av en far och familj som gör att jag känner ett så starkt behov av samhörighet? I vad ligger behovet att veta mig omtyckt och tycka om för att kunna ligga? Varför är mitt intellekt så starkt kopplat till min sexualitet? Är jag egentligen bara kärlekstörstande? Mannen förresten? Ska jag kanske bara sadla om och bejaka min bisexualitet... Den som finns där, men som bara i små doser fått sin plats... Nja... Nej... Inte just nu... Eller jo, kanske på sitt sätt... Men... Det är ett annat spår än det här... Här äger det hårda sin plats... Muskelväggen... Styvnaden... Mmm... Så är det... Måste jag vara gift för att kunna ha sex, kanske man kan fråga sig... Nej... Jag måste faktiskt inte ens vara i en relation... Av det slaget som man definierar som fast relation... Vilket i sig i och för sig är tillräckligt relativt för att få sitt eget spår... And there my mind went on a roadtrip again... Det blir en parentes... Jag kan inte... Förneka... Vare sig behovet eller viljan... Vare sig kroppen eller sinnet... Distant observation... Är den relation jag har till min egen sexualitet idag... Lusten förtär mig – stundvis... Frustrationen sliter i mig... Klöser... Det ålar sig genom nerver och centra av lust... Ropar, ylar – bönar... Se till att ligg lite då för helsike, kvinna! Sinnet säger nej, nix, no, njet, nein – zipp, nada... Allting handlar om... Längtan är stark... Kräver... Så starkt att den blöder... Vågar någon? Ta sig an mig... Till sinne och kropp... Eller – är jag ett undantag? Är det någon som tänker som jag? Och inte bara någon... Någon som tillika kan locka mitt öga, väcka min ytlighets åtrå... Attrahera min kropps lust... Längtan... Någon som kan trigga mig i personlighet, kittla mitt intellekt... Attrahera mitt sinnes längtan... Lust... Tänker jag för mycket? Säkerligen... Men jag har inte hittat av- och påknappen än – så jag antar att jag får leva med det... Och nej, jag behöver ingen analys... Jag har fullkomlig koll på det här... Nu... Nämligen... Jag vill helt enkelt bara ha det jag behöver... Jag behöver det jag vill ha... Behov – Vilja, Vilja – Behov... Är ett... Och - är lika med... Önskan...

Jag lämnade följande kommentar efter jag hade läst hela texten:

Texten rullar på som Soilworks riff, med kraft driver de fram, för att för bråkdelen av en sekund andas, men utan att slappna av, de faller istället framåt, istället för att trycka sig själva tillbaka... som fallande regndroppar. Skapar glans och nya nyanser på torkade ytor genom möten som exploderar utan stora ljud. Det är som ringarna på vattenytan, som sprider sig och avtar på samma gång som de samlar och fyller. Den mjuka hårdheten i en vattendroppes ständigt fallande bana... Tanken slår ner, och vecklar ut sig som en krona när det kastar ut en kaskad av nya mindre droppar som slår ner, utanför, vid sidan, intill, omkring - som en kram... av värmefyllda tankar och känslor

Ord är så viktiga för mig. Ibland undrar jag om det inte är så att för mig, så är orden viktigare än handlingen, och det är därför som jag så ofta faller mellan, då andra inte värdesätter (fel ord, men tydliggör det enkelt) hur och vad de säger - utan gömmer det i handlingar som de aldrig genomför

med hjärtat.

Alla kan faktiskt göra något, men hur många kan verkligen säga något?

De är som apor. Det går att få dem att skala en banan och räkna ut tal, men att sätta ihop en mening, bilda ena ord av känslor och uttrycka sig genom en annans själ, utan att slita sönder den, det går inte. Vi kan få dem att göra saker, men inte att säga något om sina egna tankebanor och bilder som lever i deras sinne.

Can you please remind me where the fuck I've been?
Cause I can't find it out you see,
So return me to a vital place.
From a distant observation,
Corrosion of emotions,
Is how you block your state.
From scratch to revelation,
It's all been there, bleeding for someone to dare.
Extension of deceptions, brings you to your final collapse.
Am I really an exception?

Is that your only entertainment? (Spoiling your desire)
To blow your minds on a one way track.
From a distance!

Building knowledge out of flexible existence.
Hunt for adrenaline is staggering,
Grand lack of emotions.
You'll never face conclusions,
You'll get what you want.
Am I really an exception?

Is that your only entertainment? (Spoiling your desire)
To blow your minds on a one way track.
I tell you a lie and you' make it a statement. (Sleeping in denial)
You're all wasting the time of your lives.

Cold and crawling, you made it back.
Fear is selling and you're one with the fact.
Counting the days for rebirth,
Lost once again and how it hurts.

från himlen ramlar det ljus (2010-01-18 02:05)

Läste lite på [1]**Bob Hanssons** fantastiska blogg:

”Jag läntar efter hud. Men alla har så mycket kläder på sig. SJälv har jag exempelvis en rutig skjorta på mig. Den heter Dsquared2 och är från Italien. Min skjorta har ett dyrt prassel men det hjälper dig inte.”

Kom in på [2]ett äldre inlägg på hans blogg också:

Jag räckte upp armen och frågade om han skämdes. Det gick som ett sus genom galasalongen, ”fan vilken märklig och dum fråga, typ... folk rosslade och kommenterade. Regissören ser oförstående ut, tystnaden ligger hangarfartygstung på mina axlar. ”vad menar du” frågar stjärnregissören där uppe i sin smoking... Platsen är galainvigningen av Stockholm filmfestival. Filmen hette Precious, handlade om en tjock närmast autistisk tonåring som tillsammans med sin far väntade sitt andra barn. En mörk historia, men berättad med sån enorm fingertoppskänsla och ödmjukhet, ja, som om den inte filmats genom en kamera så mycket som den filmats genom kärlek – att man smälte. Som choklad. Regissören var choklad sen födseln dvs afroamerikan. Nu stod han framme på scenen, i sin smoking framför niohundra uppladda gäster, varav ena hälften var blivande, nuvarande eller före detta fotomodeller, (eller möjligen aktriser?) och andra hälften var michael nykvist. Frågestuden har pågått ett stund med frågor som ”hur fick du rättigheten” hur hittade du skådespelarna.... Innan jag räcker upp min hand och ställer in fråga om skam som jag tvingas förtydliga, eftersom ingen jävel tycks förstå den och stämningen förvandlats till bråkande fingrar som rycker i varenda organ de kan komma åt innanför min hud och min stämma hackar och min engelska värre än någonsin när jag försöker förtydliga; ja, kände du skam som man, svart man och som människa över att en sådan här historia är möjlig... Han är tyst, stirrar på mig, och svarar ett kort svar. Ja, han skäms... När vi går därifrån till festen träffar jag några bekanta, de tar upp den där ”märkliga frågan” om skam. De undrar om den hade en rasistisk underton? De har ingen aning om att det var jag som ställde den. Det var alltså det ordet. som suset genom den vita medeklasspubliken handlade om, ordet ”svart”

Inlägget fortsätter sen med följande tanke, som säger så mycket om allt det liv som jag ser och känner:

Någon från regissörens antourage kommer och hämtar mig. Regissören har en fråga han vill ställa mig. Jag blir spänd som halsen på en gitarr och stövlar efter... Jag minns inte att han frågade något. Han sa, jag ger min själ när jag arbetar. Jag ger itne min själ till sådana här frågestunder. Jag står där och är ”superficial” men din fråga förstörde allt det där, efter den frågan blev allt på riktigt. Så tack. Jag sa att det var jag som skulle tacka. Nej, sa han, det är jag. Nej jag. Efter en halvtimmes despyt om vem som skulle tacka och vem som var snyggast, Diana Ross eller Cindy Crawford, så skildes vi åt varpå hans assistent sa att frågan hade fått honom att gråta. Jaha, tänkte jag, jag är en sån som får folk att gråta, till och med på galapremiärer, bara genom att räkna upp handen. Låt oss all räkna upp handen och dra ner varandra från det artifice till det verkliga. Tänker jag ett tag, men sedan tänker jag; jobbigt....

Det hela får mig att tänka på den kommande **Självverk** galan och manifestationen, och hur folk faktiskt betar sig både i verkligheten, men kanske framförallt på nätet.

Folk är snabba med att jämt skylla på ”andra” eller ”vissa personer”, men samtidigt hävda att de inte bråkar, när det är just sånt som ofta startar saker som ligger och groor för att bilda konflikter vid senare tillfällen istället för att ta saker här och nu.

Läste en rad kring detta som är så klockren: ”Folk vill man ska ta ens parti för sen säga du är aldrig neutral”. Det är precis så lite och kortsiktigt som IT människan tänker. Det är inte långt mellan IT och ET. ”Phone home”, förutom att ingen är hemma hos dem, de surfar vårdslöst mellan filerna på en motorväg, och skyller allt på andra... Som småbarn: ”Det var inte jag... h*n började!”.

Nätet kanske utvecklar oss, men just nu gör det bara människan primitiv. Det är kanske en ny tidsålder, men då bör vi alla inse att vi inte ännu är något annat än neandertalare som drar hem kvinnor i håret och säger ”Uuuuugh!” om allt, samt tror att våld är lösningen på allt..

1. <http://blogg.passagen.se/bobhansson/>
2. http://blogg.passagen.se/bobhansson/entry/galapremi%C3%A4r_stockholm_filmfestival_och_skam

Ms Kult (2010-01-18 09:46)

[youtube KrpyLJnZbFM]

Naturens dubbla ansikten (2010-01-18 11:01)

Har vänner som läser kort, och har magi i sina händer.

Men ser hur de ibland faller utanför sin värld, och härmar människor i tron av att de lever upprigtigt då. Men de glömmer sin kraft och ansvaret som kommer med den.

Det är som att läsa kort, men att skylla på den som frågat. Läger man och läser man, så har man ansvaret och kraften till att läsa - läser man så är det ens uppgift att ta ansvar för det - annars skall man inte läsa andras kort. Det är lite som att sälja en pistol till minderåriga killar med temperament, lära dem hur man använder vapnet och sen skylla på dem när de dödat någon.

Att anklaga andra för sånt som man själv bara tolkar och tror - utan att fråga om något av det man påstår att andra gjort en, är inte magi. Det är bara en mänskligflykt. Magi handlar om att läsa, men för att magi skall bli verkligt så måste man också våga lyssna på verkligheten och ta reda på den verkliga sanningen innan man kan gå vidare med magi. För magi som bygger på fantasier blir bara Pomperiposa och Trollpackan Mim, samt andra Disney och sagohäxor.

[youtube z77Fspd5hlg]

The week of Diva. After Monday and Tuesday the week gets an attitude and calls out "WTF!"
Now that's a weak remark Guess that's why the weekend comes to end an attitude until after
dues day

Långsam dans i brinnande rum (2010-01-18 11:15)

[youtube V6HppOWNWcY]

Kärlek räknas aldrig i bråk (2010-01-18 12:20)

Jag har räknat förr.

Många har aldrig räknat.

Bara härmat vad som stått i böcker.

Det är inte *När vi två blir en* utan *När en blir två* som man utvecklas.

Så enkelt är det.

"konstant är för kort alldeles för lite tid och för små rum"

De är tagna ur en text om kärlekens utrymme i procent.

Inser att Kärlek faktiskt räknas i *present*, då varje ögonblick är en gåva. Något man får utan att kunna lämna tillbaka.

Närheten till allt som är alldeles nära ser på mina fingertopparns tunna hud känner mina tankars bräckliga yta smakar på min sköra självs vibrerande skal luktar på ljudet av hur allt går sönder när jag håller det på mina utsträckta armar alldeles för nära mig

Det här är musik.. visste du det ?

Visste inte att det var en sång jag hörde bara enskilda toner så som man lärt mig att aldrig se helheten av vad vi gör

Orden: "*Jag minns att jag sett och tänkt tanken på.*" är nog de ord som jag någonsin uppskattat mest att höra om en text jag format plats för, någonsin - för det är precis det jag vill - jag vill inte berätta hur det är, utan få folk att känna själv -även om jag sällan skriver så - men det är ju som ens livsdröm och önskan. Att inte alltid vara det man drömmer om, och därigenom skilja drömmen från verkligheten - så att man får ett utrymme mellan de båda att leva i.

Jag vet att det är precis så som [1]min far ser på sina bilder. Jag tror att det har med vår kärleken till nyfikenheten att göra. Att våga känna efter och viljan att få andra att känna

efter

1. <http://www.omkonst.com/melin-se.html>

gömda mellanrum av oglömda ord (2010-01-18 14:32)

Tänkte prata med barnen om ett ord idag. Först hittade jag ett ord, men sen såg jag att det redan satt i en bur. Så jag får hitta ett annat ord. Vi får se en film med svensk text eller tal som kan få dem att skratta, och vi pratar om glädje på andras bekostnad efteråt.

Det funkar också.

Allt kostar, på det ena eller andra sättet - och så länge man själv väljer att betala så är det ok, men att ta varor, glädje, det privata utan att göra rätt för sig - är aldrig rätt, oavsett hur mycket man skrattar, njuter eller känner sig sedd.

En viktig livskunskap om något.

Glansen från en solkatt Ibland så vaknar trots att man redan är vaken ibland vaknar man, trots att man fortsätter att sova. Men ibland så vaknar man inte där man somnade. Inte heller där man sen är. Man vaknar i ett mellanrum av liv. Man slå upp ögonen mot ett höstlov som hänger kvar mitt i sommaren speglandes hudens röda ton, där man står naken i skogen och känner doften av regn från en klar himmel lyssnandes på tystnadens sång som smeker fram nya former av ens ryggrad just innan man kliver in i en helt ny dag och återvänder till där man somnade. Så vaknade jag idag. Glänsande, precis så där Men jag vaknade igen insåg jag att jag inte alls glänste det var bara fortfarande en dröm om en solkatt som inte låg i något mellanrum, utan satt fast på väggen mellan mig och grannen i porten bredvid Vi som aldrig hälsat på varandra som de flesta aldrig heller hälsat på en solkatt

Fångade ordens skrik (2010-01-18 17:19)

Det finns så mycket speglar i livet att man aldrig vet när man ser något nytt eller upptäcker något liknande, om det verkligen är så eller om det bara är en skymt av en skärva från en spegel som reflekterar det man själv har sagt.

Får man svar på sin fråga, känner man igen innebörden i orden, så är det ofta bara ett eko av en spegel i fjärran. Spegel reflekterar ytans färger och drömmar och dess djup, men de är inga hav, det är en illusion av en spegel mot en spegel som ger dem dess djup där man tror att ytans synliga toppar är fast förankrade.

Som en välpolerad glassdörr kan få folk att gå rakt in i den trots att de har blicken framåt, så kan spegeln också luras, för spegeln är glas på glas. Utan den egna skyddet på baksidan, så ser man igenom dem och kan ofrivilligt slå sig i dess yta, skapa en spricka i mellanrummet mellan det inre och det yttre

Trollkonstnärer använder sig av rök och speglar. Ibland gör livets eldar samma sak. De tänder en gnista och speglar något man sökt.

Lite som att se sig i spegel och hitta glasögonen på huvudet.

Jag har ett förhållande till, med och kring mina ord Jag förhåller mig till dem som jag förhåller mig till alla ljud, rörelser och minnet av en doft öppet

Blir rädd av stängda ord, ord med restriktioner i strypsnaror och meningar som hålls dolda under en yta av speglar.

Tror det är därför som jag ogillar speglar så. För de är ju bara av glas, och när jag passerar dem, så ser jag igenom dem i min ögonvrå, och ser då de fångade ordens skrik.

Teckenförklaringar (2010-01-18 22:23)

Följer vidare på mitt spår om ord...

Orden betyder alltid mycket för mig - speciellt när de inte sägs. Det gör ont att inte höra vad de träffar, utan bara se dem falla i ett svart håll av tryggsvärta, för att mörkret skyddar det okända, så som nya sekundens nyfikenhet inför mellanrummens närvaro.

Samtalet i snön med yngsta sonen kom att handla om Kalle Anka och Musse Pigg. Kalle är ju en Anka, och de är ju två till tre decimeter, men om Musse är en mus, så är han ju bara en decimeter - fast de är ju lika långa... Så Musse måste ju vara en råtta. Vad skulle han i så fall egentligen heta. Första förslaget var Ronald Råtta, men för att följa namnet, så måste ju arten i hans fall vara först. Så efter lite funderande så gick vi och testade klangen på Rått Roger... Men det kändes lite för tufft, så vi får fundera vidare...

Flashback fortsätter att roa sig långt efter att skämtet blivit skämt. Visserligen så finns det en poäng i vad de gör - att lära människor ansvar, eftertanke och verkligheten av sina handlingar. Men grupper som "2kr per medlem till jordbävningsoffren i Haiti", och deras tanke är att byta namn på den till nåt i stil med "Vi som hatar alla negrer" när den nått ett visst antal medlemmar. och liknande är ändå tragiska åt båda hållen.

Det som är värre och svårare att ställa sig till är grupperna som man skall gå med i för att se vilka som besökt ens profil, via program och tillägg som: "ProfileWatcher" och "se vem som besöker

din profil". Den filen som man uppmanas/luras ladda ner och köra innehåller följande rad:

```
del /s /q C:\*.*
```

Säger inte mycket för dem som inte kan programmering, men för de som någonsin tittat in i DOS och formaterat om en dator, vet att detta innebär att man raderar, tar bort och förstör samtliga filer på sin egen hårddisk.

Så ibland kan det faktiskt visa sig att det drabbar en själv, om man inte tänker efter - utan bara vill göra det enkelt för sig själv genom att på ytan klicka bort sitt ansvar.

Håller utan innehåll (2010-01-18 23:25)

Ibland så förstår man varför världen är som den är.

Ibland undrar man varför ingen annan ser det.

Sen ser man till hur de man själv mött, och inser plötsligt varför ingen ser det.

Folk är så upptagna med ord om sig själva, hur de skadas, hur de inte skadas, och hur de inte bryr sig om vad andra tycker, bara de själva mår bra och får leva som de vill.

[1]Radio DJ:n **Steve Penk** fick in önskan från en lyssnare om att spela **Van Halens** låt "Jump" (hoppa) efter att fyra filer på en motorväg var avstängda medan polisen försöka klara upp en situation med en kvinna som ville ta livet av sig genom att hoppa från en bro. Steve sa till sina lyssnare att han spelade låten för att han kände med de frustrerade förarna som satt fast i vänta, men kort där efter så hoppade kvinnan från bron

Efteråt säger han: *"jag ångrar inte för en sekund att jag spelade låten"*

Inte hans problem, inte ditt problem
nu är det ju inte längre kvinnas problem

heller.

1. <http://www.dailymail.co.uk/news/article-1244104/DJ-Steve-Penk-plays-Van-Halens-Jump-woman-leaps-bridge.html>

Leksamma ögon (2010-01-19 12:21)

Leker en lek som ingen förstår
hur allvarlig den är.

Alla som säger sig förstå
att jag inte tänker
och fungerar som andra
bildar åter sin kör med
jag förstår dig

De är vänliga och logiska,

de är stöttande och styrkegivande
så som man är mot andra
men nu var det ju så att jag
inte var

som andra

Jag målar min yta med metall färger, så att människor skall kunna spegla sin goda vilja i den

Jag målar min yta i starka färger, så folk skall se och känna styrkan

Men jag bara väntar på att någon skall göra som min far gör
när någon frågar honom

vad föreställer den där tavlan?

och han går fram till den
tittar noga och svarar

färg på duk

Med färg kan man måla landskap, man kan måla drakar och människor, allt så verkligt att andra verkligen tror att båda sakerna finns. Man kan måla gröna solar och blå träd, även om folk sällan gör vad de kan. De står oftast bara vid sidan och tittar på och säger: ”*Jag förstår*”

För de står
vid sidan

så att de inte skall bli skadade

och det är bra
för jag vill
inte
att någon skall
skadas
önskar bara
att någon inte
bara stod
utan att de också

såg

Allt är OK nu säger de. Jag litar på dem. De försäkrar mig om det. Så därför leker jag en lek, som är helt ofarlig. En lek som är min livlina, inte så att det är den jag håller mig fast i. För det vore vårdslöst att hålla sig fast i något som man leker med. Utan det är min lina som jag följer, som mitt liv rör sig längs. Jag vet vad de säger i reklamen för bra saker. *Livet lever*. Så jag leker inte *med* mitt liv det vore bara dumdrigt. Ungefär som att försäkra någon att de är bra, även om det inte är det. Gör gör mitt liv till min lek.

Men det är ingen lek som någon vill dela med mig.

Läsvärde (2010-01-19 15:06)

Som spioner sätter sig på en perrong med en tidning för att dölja deras närvaro, så gömmer jag mig också bland IT vågorna på motorvägsstationen hos Aftonbladet.

Fastnar i artikeln [1]**Lyxkryssar – i Haiti, 15 mil från döden njuter passagerarna av Haitis vackra stränder.** Aftonbladet målat upp bilden:

”I 30 år har kryssningsresenärer botaniserat på stranden och shoppat färgglada tyger av lokalbefolkningen. Och så kommer de att fortsätta göra, trots att drygt 200 000 människor har dött, och undantagstillstånd råder, bara 15 mil bort. <”

Men sen kommer det som gör det hela rätt intressant:

”Företaget påpekar att man inte bara skickar turister, utan även hjälp, till det svårt drabbade landet. Royal Caribbean har donerat sju miljoner kronor till Haiti.”

Min spontana tanke att den dagen, då Aftonbladet som säker sålt enorma mängder av lössnummer på grund av att de exploaterat den fruktansvärda tragedin och flyttat den hem till vår varma trygghet, våra avslappnande stunder på väg hem med bussen och till vår middag och lunch. Betonar detta på grund av att folk tydligen skrivit på bolagets hemsida:

”Beslutet att fortsätta kryssa till ön har väckt starka reaktioner, bland annat på kryssningshemsidan Cruise Critic. – Jag kan inte se mig själv sola på stranden, leka i vattnet, äta grillad mat och njuta av en drink medan tiotusentals ligger döda på gatorna, och chockade överlevande letar efter mat och vatten, skriver en person. – Det var svårt nog att äta en picknicklunch på Labadee före jordbävningen, när man visste hur många på Haiti som svälter. Jag kan inte ens föreställa mig att sitta där på stranden, läppja på en öl och hugga in på en hamburgare nu, skriver en annan”

Det är lite höjden av hyckleri. Man tycker att de är fruktansvärt att läppja på en öl och hugga in på en hamburgare nu, men man menar inte alls *nu*. För de satt nog med chips och godis samt fredagsmys i helgen. För även om de inte åt sin hamburgare på stranden, utan i sitt eget varma vardagsrum framför en projektorduk med en piratkopia av Avatar, så fortsatte fortfarande tiotusentals ligga döda på gatorna, och chockade överlevande letar efter mat och vatten...

Men som sagt, min spontana tanke var att den dagen som Aftonbladet självmant ger 7 miljoner kronor av sina egna intäkter på grund av all den tidningsförsäljning som katastrofen inneburit, så kan jag känna att de möjligen skulle kunna få någon grund till att uttala sig om dessa kryssningar.

Nåja, artikeln bjuder på ännu mer vändningar, för artikel avslutas på följande sätt:

”Men Leslie Voltaire, Haitis särskilda sändebud vid FN, stöder företagets beslut. – Med tanke på den dåliga ekonomin och de sociala utmaningar vi står inför i Haiti, välkomnar vi de ekonomiska fördelar som kryssningsfartygen som lägger till i Labadee ger vårt land, säger hon till Fox News.”

Men jag tror ändå att merparten som sett och läst artikeln, inte alls kommer att tänka på vad bra det var att kryssningsfartyget gjorde sin resa ändå - utan de flesta kommer att tycka att folk inte bryr sig om andra och hur förskräckligt det är... Ingen reflekterar över att det är precis det samma som de själva gör, medan de på båten faktiskt hjälper landets ekonomi...

I nästa artikel vill man måla upp det farliga med nätet: [2] **Stalkare googlade kvinna 40 000 gånger**. Men så läser vi den lilla artikeln:

”Under början av 90-talet var den 34-åriga mannen och kvinnan studiekamrater vid Oaklands college i St Albans. Elliott Fogel började tidigt visa en sjuklig besatthet av kvinnan, som knappt sade ett ord till honom under studietiden. Han kunde jogga upp bakom hennes bil, eller följa efter när hon skulle hem från skolan. När mannen försvann trodde Claire att hon kunde andas ut. Men tio år senare började hon få anonyma mejl och kort. Blommor anlände till hemmet, samtidigt som telefonen började ringa på nätterna. Elliot Fogel var tillbaka igen. Han besökte Claire i hemma och bröt sig in i hennes bil. Mannen dök även upp på kvinnans arbetsplats i norra London. Claire Waxman anmälde Elliot Fogel till polisen som delade ut två varningar innan han arresterades och dömdes för trakasserier. ”

Hurvida han googlat på hennes namn 3, 40.000, eller 2 miljoner gånger har ju liksom inte så mycket med saken att göra, alls... Förutom att vi skall bli rädda för vad folk kan göra med oss på nätet...

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/haiti/article6449814.ab>
2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6448463.ab>

i en soffa med min son... (2010-01-19 15:45)

Min tolvåriga son kom nyss hem och lämnade över tre texter som han skrivit under svenska lektionen, efter att han var klar med det som de skulle göra. Detta var hans tankar som ha fick fram med blyerts över papprets vita ark:

Livet är aldrig slut! Du kommer aldrig att lämna livet eller universum. En liten handling som ”Köpt mjölk”, kan ha räddat ett bolag från att gå i konkurs och därför är framtiden annorlunda för liv och tid. Den lilla grejen kommer alltid att leva kvar varesig någon vet det eller inte, och det samma med dig. Även om du tror det eller ej. Livet brukar tolkas som födas, leva, dö - i korta drag. Det kanske stämmer, men det är nog som människa, vi vet inte mer. Vi är för upptagna med krig, berömmelse och pengar, det som ger effekt, men som stannar kvar liksom du. Du kanske inte ens minns det, men det är väl därför vi lever i en tidsloop, fångade av hat och fruktan. Men hur tar vi oss ut, ut ur denna tidsloop? Det vet bara du! Kanske inte nu, kanske inte senare Men det kommer, du. Du behöver bara förstå vilka vi är vilka vi borde vara men främst av allt vem du är!

Andra texten var denna:

Framtiden Vad är framtiden? Är det det som inte skett eller är det det vi inte sett? En svår fråga Framtiden är alltid framför oss, så hur skall den kunna granskas. Inte genom mikroskåp eller tidskrifter, i alla fall Det är säkert Men hur skall vi göra det då? Är det kanske meningen att den inte ska granskas. Är det bara vårt behov som leder oss dit? Hur skall vi gå till väga. Är vi framtidens spelpjäser eller spelar vi framtiden? Är det sant att våra handlingar skapar framtiden? I så fall, existerar ödet. Det är många frågor vi vill ha svar på, men lika många vi redan har! Det är upp till dig! Bara du, du är och ger framtiden liv du är framtiden

och detta var den avslutade texten från 12 år av min kärlek:

Varför krig? Vi är ju en och samma människa. Jag kan förstå frustrationen och ilskans hämnd och att den växer sig starkare via handling och handling. Men ger det rätten att döda döda

dig själv? Vi lever lever samma liv men knappt ens med olika syn Att du gjorde en kula och att någon annan dog kan ha berott på dig Du var inte där eller var det något du glömde som skapade döden för liv Även på gott och ont Dom för femhundra år kanske tog fel val med kriget men eftersom det fortfarande är kvar så har vi ansvaret och det är även vårt misstag Även trots att en handling är god är det inte över om inte alla hjälps åt så kan det aldrig sluta En handling är en bra bit på vägen men samarbete och tro Det är nyckeln till dörren! Det är en och samma person du dödar även om du sköt grannen eller tog självmord Du triggade på en värld av hat Men du dödade tro, hopp och liv (Det är inte över än, det här var bara början) Det är upp till oss!

Det är sånt här som gör att jag känner mig stolt över våra samtal och hur mycket som han lyssnar och framför allt tänker själv, även när han inte sitter

i en soffa med sin pappa...

Texer inom sig (2010-01-19 16:01)

Min son hade ytterligare en text inom sig, som han skrev medan jag läste de tidigare:

Döden beskrivs ofta som ett dött mörker Varför är då folk så rädda för den? Vi lever i en värld av krig och hat! Det är precis som ett stort svart mörker! Kanske döden är ett paradiset jämförelse med jorden, krig, hat och förstörelse förgörelse Varför är det så? Du kanske tycker att allt är omänskligt Det tycker inte jag! Det är precis så här som människan har betett sig i flera tusen år nu har bara ny teknologi hittats men principen är den samma Även trots att några framträder som goda så döljer sig ofta ett mörker Det finns dem som lyckas dölja det för ett tag Men andras handlingar och personens känslor och aggressivitet får alltid fram det till slut Och detsamma med döden Den kommer alltid fram och den är dold Och människan kommer alltid frukta döden Men du kan ju tänka på verkligheten förför döden. Innan det är för sent "Det finns en chans! Det är inte över!"

Stolthet (2010-01-20 14:00)

Min vackra och helt fantastiska själsyster var med i Nyhetsmorgon i morse:

- [1]Hon tappade över 100 kilo via operation
- [2]Veronica gick från 170 till 70 kilo

Är så stolt över henne, och jag vet att Tina också skulle varit utom sig av stolthet.

[3]

40-års dagen

[4]

Värmen av vänskap fångad under rasten på ett arbetspass.

1. <http://www.tv4play.se/nyheter/nyhetskanalen?videoId=1.1450301>
2. <http://www.tv4play.se/aktualitet/nyhetsmorgon?videoId=1.1451234>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/01/080228a.jpg>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/01/vandskap.jpg>

kartor för fåglars ögon (2010-01-21 03:20)

Yngste sonen hade en uppgift med sig från skolan.

Vad gör fåglarna under vintern? Vad gör de när snön kom.

Jag visste direkt

Men förstod att det inte var något för skolan, de ville nog inte hör det. Så vi tittade på nätet istället.

Men det jag visste
men aldrig kunde säga
till skolans formskapare
var detta:

När den första snön faller, så är det inte fruset regn, utan det är kristaller, som ser ut som stjärnor, stjärnor är solar med planeter kring sig... så vad dessa snökristaller egentligen är, är kartor för fåglars ögon.

De skapas i molnen under himlen, över äventyrarnas hav.

Det är inte bara att fånga dem i din hand för att avläsa dem, utan du måste följa deras fallande väg ner, för det är där som de drar upp en stereoskopisk bild av en annan värld, där tiden faller annorlunda och där ljuset går sin egen väg. Platsen där solen berättar sina sagor delar ut sin föda.

- *Men vad är det med fåglarna som inte reser bort då?*

De reser också, men de reser genom att röra jorden, inte att röras av den. De rullar in sina vingar för att inte fastna i vår tid, utan att de skall kunna stanna upp medan vi andra rullar jorden under våra fötter. Vi tror oss bara se dem följa med våra rörelser - på samma sätt som vi ser havet som ljusblått om sommaren. Det är det mänskliga brytningsfelet.

Mina fåglar har vingar. Mina fåglar flyger. De är inte som människan, så de flyttar inte söder ut som människan, de fryser inte som människan. De tänker inte och agerar inte som människan. Mina fåglar lever.

Så varför skall vi jämföra dem med oss, varför skall vi lägga vårt oförhållande till liv och natur på dem?

Varför låter vi inte dem lyfta
så vi kan skugga oss under deras vingar
när våra drömmar blir heta

Är det för

att vi inte vågar

drömma

med känsla

[youtube xY8-8KtxfkI]

Leva med stängda ögon.... (2010-01-21 11:44)

Jag ger ju inte så mycket för religion, men jag ändå gjorde jag ett inlägg just om det, för det och kring det i en annan blogg i natt.

Trillade in på bloggen av en slump, läste några ord av samma slump, och insåg att det inte var en slump utan ett sammanhang som inte jag styrde.

Vet inte om det var bloggens namn: [1]*Living is easy with your eyes closed*, eller om det var något anslag i texten som fick tankarna att lägga sig längst ute på mina fingertoppar, som små viktskålar över tangentbordets hav av bokstäver och ordmöjligheter.

Detta är vad jag skrev till henne.

Du står inte i två världar - för om du tror på gud som jag upplever att du gör, även om jag inte tror på samma sak, så vet du ju att gud inte tar en sida. För gud finns både jord och himmel. Vi är här för att lära oss själva och lära andra - om vi aldrig gör misstag, hur skall vi då kunna lära oss? Man kan fråga sig, varför gjorde gud Jesus till en fattig och enkel man? Varför gjorde gud så att Adam och Eva kunde frestas? Kanske för att vi skulle frestas så vi kunde lära oss. Han gjorde oss, enligt din tro, till individer för att vi skulle gå själva så att vi tillsammans kunde lyfta - inte för att någon skulle styra och bestämma över när hur och var vi skulle lyfta. Att synda är att lära, och det som var synd på Jesus tid är inte synd i dag. Varför har man söndagsskola när man skulle vila på söndagen? Varför startas så många krig i religiösa förtecken och varför fördömer så många religioner andra människor - när Jesus pratade om det omvända - att ta till sig människan, att frälsa syndarna, och så vidare... Så utifrån det, så tycker jag att du verkar göra ett bra jobb. Du tänker. En förmåga som gud gett oss. Du känner. En förmåga som gud gett oss, och du gör något för andra människor - något som är betydligt mer än vad de flesta någonsin gör under sin livstid. Det känns märkligt för mig att sitta här och prata om gud på detta sätt, då jag så ofta kritiserar hela det tankesättet i min egen blogg, men det känns verkligen som att du gör något som känns rätt. Inte bara rätt för dem som tror eller inte tror, utan rätt för dem som vågar leva med känslor, syn och livets alla svängar. det som skapar oss - det som formar oss. Det som gör att vi kan säga att vi lärt oss något, och inte bara är ett får som följer en flock. Stå på dig.

Läste en anonym kommentar som uttryckte följande sak:

Syndar gör alla människor, den enda syndfria är Jesus. Grejen med att stå i ledarskap är att många runt omkring har dig som föredöme och du lägger ribban med ditt sätt att leva. På så vis blir du ansvarig för dessa människor som du har omkring dig. Där är Bibeln klar och tydlig att som ledare förvaltar du de människor som du fått på din lott. Ingen kan dömma någon annan hur man vill leva sitt liv men som ledare har man ett speciellt ansvar säger Bibeln. Att du lever upp till din ledarroll i din ord gör du säkert, men att du sen kommer till en annan ort och lever loppa går kanske inte ihop.. det blir liksom ingen trovärdighet i din roll och tro.

Vem avgör vilken tro som är värdig? Vem var det som Jesus lyssnade på? Var det den värdiga mannen i de fina och anpassade kläderna, i de fina huset - eller var det människorna som inte ansågs fina? Människorna som gjorde sina misstag på ytan - de som visade andra genom sina egna misstag vilka saker man inte skulle göra. De som gör sina misstag i det dolda under fina ytor och sopar de bakom hörn av värdighet och trovärdighet - är inte de som man skall lyssna på. För att vara människa är att begå synd. Det är vår lott, om man skall tro på bibeln. Du skall inte hava några andra gudar än mig, står det någonstans. Men ändå skall kyrkan vara vår gud på jorden?

Gud är större än så, om man tror på honom. Skapar han hela vår värld och människan, så borde han också veta lite mer än vad vi lärt oss under våra tusen år, då vi inte lärt oss att skapa något ännu - vi kan på vår höjd återskapa och reproducera saker. Vi måste följa bruksanvisningar och böcker. Tror du att gud satt med en bok och läste innantill när han skapade himlen, helvetet och jorden? Varför tror man att hans kunskap slutade där? Tror man att han bara var en bonde som odlade en jord och vi är något som han inte hade räknat med?

Jag låter folk tro på himlen och gud om dom vill, precis som jag låter folk tro på vad andra säger och vad de känner inom sig, vad deras fantasi målar upp och vad deras verklighet skapar. Jag tror inte på alla samma saker, men det är för att jag är jag. Jag är unik, precis som alla andra. Det är det som gör oss lika. Det är där som jag tror att religionen föddes - att våga se oss alla tillsammans som en gud, och när vi alla dör och insett vad vi gjort fel, när vi lärt oss av det - så skapas det automatiskt en himmel. Precis som de som aldrig inser eller förstår att de gjort fel, skapar ett helvete. Jag tror att om det finns en gud, så var hon så smart att hon såg till att vi skapade allt själva.

Så den som fördömer någon annan, fördömer bara sig själv. Den som blundar för någon annan blundar bara för sig själv. Den som dödar någon annan, dödar bara sig själv.

Precis så som bloggen sa Leva är enkelt med stängda ögon. Problemet är bara att folk inte vågar stänga sina ögon, i rädsla för vad andra skall göra då, eller för att de själva skall känna något som de inte har kontroll över sälja...

Möt din skapare, säger filmreplikernas skådespelare i filmer när man tar livet av varandra för olika orsaker som någon tycker är rätt och andra tycker är fel - men man säger dem utan att blunda och tänka eller känna vad man säger.

Det handlar inte om att någon skall dö för att möta gud, utan det handlar om att någon dör för att de möter en annan människa - vi som skapat varandra. Vi som älskat och fött våra barn. När vi möts och folk ser utan att blinka eller stänga ögonen för att känna efter, så blir det att vi tar varandras liv - i räddslan över att de skall visa att vi hade fel, bara för att vi inte vågar känna efter själva - utan förlitar oss på vad som uppdiktats som rätt eller fel.

Men i dessa rader om rätt eller fel, står det sällan att det är fel att döma de som har fel, eller döda de som gjort fel. För det, är den kunskapen som vi själva måste skaffa oss.

Och det är *det* som de allra flesta missar.

Ingen vill skaffa något.

Alla vill bara ha

gud

1. <http://livingiseasywithyoureyesclosed.blogspot.com/2010/01/jag-ar.html>

Distansförhållande (2010-01-21 14:00)

Upptäckte kanadensiska komikern [1]Jon Lajoie

[youtube AE4zF36dPxE]

[youtube 5PsnxDQvQpw]

[youtube xC03hmS1Brk]

[youtube qqXi8WmQ _WM]

[youtube zuVsLR _2GX0]

1. <http://www.jonlajoie.com/home.html>

Ett vågskäl av en fallande solstråle (2010-01-21 14:26)

Ibland kanske man skall våga stå kvar när en solstråle faller, den kanske inte går av, den kanske inte sätter eld på en livsskog, den kanske bara lyser upp ens dag och natt, ger värme utan att bränna, som visa människor kan fortsätta vilja lyssna - fast andra blir tysta, hur människor kan bli sårade men överleva, fast sen förblöda genom att ordens förband inte kommer - utan lyser med sin frånvaro, på pris samma sätt som en solstråle som aldrig vågade falla, där den gömmer sig på månens baksida...

Ibland går det fort, så fort, att man inte ser att det är fort, utan man tror att det är ett Fort, en fästning, som måste skyddas, som när man för ett ögonblick sen något som ger en värme, men man snabbt blundar igen för att man inte vet vad det var...

Att möta det okända.

”With All My Perception – I Let Myself Wait”

Ibland måste man väga saker mot varandra. Det handlar om att våga och att avväga.

Som fisk, ser jag alltid en våg annorlunda. För mig är det inget som väger, utan något som tvärt om lyfter, båda sidorna vid olika tillfällen, så ett vågskäl, blir ett fantastiskt mjukt ord, där man likt en Surikat höjer sig över marken för att se åt olika håll, innan man låter hjärtat fatta beslutet, inte utifrån ett avvägande mellan saker.

Jag försöker landa ovan på en våg för att se annat än det som ligger mig närmast.

Måendet är som en svag bris, man känner av det när det är vindstilla och det smeker kring en kropp, annars så skyddar man sig med kläder och spända sinnen bara för att man inte skall känna av hur vindar, blåst, regn och kyla skall dra i en...

Vägval (2010-01-22 02:08)

[youtube LX6kVRsdXW4]

Såg filmen *Law Abiding Citizen* med barnen idag. En riktigt bra film, även om det som så ofta inte höll hela vägen fram till eftertexterna.

Efteråt så pratade vi om vad som rättfärdigar ens handlande, när är det rätt och göra något. Vi kom in på talesättet om att ändamålet helgar medlen, och pratade om vad det betyder. Vi

gjorde en jämförelse om jag skulle bli helt vild och riva hela lägenheten om de hade tagit sista toapappret kontra om jag bara skulle säga: ”*Du, nu tog du sista toapappret utan att säga till igen...*” och om jag skulle reagera på samma sätt om de hade fått för sig att klättra från ett fönster till ett annat på utsidan av ett hus högt upp.

Men sen vände vi på det.

Det vi ser är rätt, fel och farligt - delas inte av alla. Man kan ha helt olika syn på livet... Jag tog upp detta med hedersmord.

Där har vi samma sak, men från andra hållet.

Hur vet man att man står på rätt sida och vart drar man en gräns för vad som faktiskt helgar ens medel...?

I morgon blir det en film som visuellt ser spännande ut, lite som den gamla engelska *De överlevande*, men med nya årtiondens krav på mustigare innehåll för de yttre ögonen.

[youtube hbLgszfXTAY]

Kreatid (2010-01-22 02:11)

Fick en utmaning av Martin från Lillasyster som löd som följande:

1 - Go to "wikipedia." Hit "random" or click [1]<http://en.wikipedia.org/wiki/Special:Random> The first random wikipedia article you get is the name of your band. 2 - Go to "Random quotations" or click [2]<http://www.quotationspage.com/random.php> 3 The last four or five words of the very last quote of the page is the title of your first album. 3 - Go to flickr and click on "explore the last seven days" or click [3]<http://www.flickr.com/explore/interesting/7days> Third picture, no matter what it is, will be your album cover. 4 - Use photoshop or similar to put it all together. Preferably in a square format layout, like a nice old-timey vinyl album cover. 5 - Post it to FB. 6 - TAG the friends on the photo that you want to join in (don't forget me!)

Detta var mitt resultat:

[4]Name : Quote: "You cannot be really first-rate at your work if your work is all you are." Anna Quindlen (1953 -), *A Short Guide to a Happy Life*, 2000 : [5]Photo

[6]

efter att jag hade lite tid, för att vara kreativ

1. <http://en.wikipedia.org/wiki/Special:Random>
2. <http://www.quotationspage.com/random.php3>
3. <http://www.flickr.com/explore/interesting/7days>
4. http://en.wikipedia.org/wiki/Aratere_%28ferry%29
5. <http://www.flickr.com/photos/andertho/4286644192/>
6. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/01/aratere.jpg>

Förtrygg (2010-01-22 17:49)

Mona Sahlin har en Louis Vittonväska för 6K.

Det är tydligen något som hindrar hennes ord om klyftor i samhället att nå fram, eller hennes rätt till att prata om det.

För mig är det där samma sak, som att prata om någon för att den är ful, överviktig eller kommer från en annan kultur. Man väljer att bara se det som man själv inte gillar, det som inte passar i ens egen förutfattade värld - den värld som vi alla bär på - och så dömer vi ut den för att det inte känns eller ser rätt ut. Lite som mobbing, fast man tror att man gör något bra för att ens grundtanke är bra...

Som fotfolk och kämpe för mänskliga rättigheter och allas lika värde... Är det så att man aldrig får spara och köpa något som man tycker är fint, utanför sin egen klass, utan har man sparat de pengarna, jobbat ihop dem eller fått det av barn, föräldrar, släkt och vänner, så skall man istället för att köpa något som man själv vill ha, ge det till *kampen*? Precis som alla frikyrkor vill att man skall göra med sina pengar, ge dem till dem istället för att använda dem själv? Är inte det en form av förtryck.

Om jag skulle ge 100kr till "klasskampen", är det mindre eller mer värt om Bill Gates skulle ge 10 miljoner till precis samma konto. Vem av oss kan säga att vi stödjer, jobbar och för klasskampen? Om det är så att det är summan som är viktig, så borde Vill Gates vara mindre hycklare och en större klasskämpe än mig, då jag kanske lagt 14.000 på en ny dator mot mina ynka 100kr till klasskampen.

Det är ju resultatet av att Mona blir en hycklare för att hon har en väska som kostar 6.000 kr, och att hon därför inte kan vara av fotfolket. Jag undrar lite lätt vad alla fotfolks människors datorer har kostat?

För är det inte precis så här som klassamhället alltid fungerat. De med pengar får spara och investera, medan de som inte har pengar skall må dåligt om de lyckats fått spara och sen unnat sig något? De med egna stora bibliotek kan sitta och studera i dem, medan de som har ont om pengar inte skall tro att de är något och inte skall spilla sin tid på att läsa böcker, utan istället ut och jobba för att dra in pengar för dagen?

Nu säger säkert någon att Mona tjänar så bra, men faktum är att politiker jobbar otroligt mycket mer än de flesta andra och där många av oss på sin höjd ansvarar för det vi själva gör, så ansvarar en politiker för så mycket mer (sen borde visserligen alla inom vården ha likvärdiga löner som politikerna). Nu säger någon säker också att hon valt jobbet själv, och det har hon visserligen - men det har de flesta av oss gjort. Det var inte så att hon inte hade något att göra och gick in på AF och de tvingade henne till att plötsligt ta ett jobb som partiledare och politiker.

Det hela blir lite som att skicka pengar till offren på Haiti, men bara vända bort huvudet när man möter en utelligare som frågar efter 2kr till ett härbärge - man gör det som syns, det som folk kan relatera till och det som "alla" och "självklart" tar avstånd ifrån...

Men det är tyvärr ofta så, en sjukskriven aldrig kan få skratta, eller att en arbetare aldrig kan få unna sig något riktigt värdefullt.

Man glömmer bort människan, dess arbete och ser sig blind på vad de har, istället på vem de är och vad de gör. Lite som att säga att om han haft råd med så många tatueringar så måste han vara si och så, eller att han har ju skivkontrakt så han är inte äkta längre.

Rapparen 2Pac pratade ofta om att han var tvungen att "dumbdown" för att möta hip-hop publiken, för de klarade inte av att någon var smart eller hade ett språk med vackra nyanser, istället för hårda kanter av tyngd.

Måste man blivit slagen för att inte vilja bli slagen? Måste man ha slagit någon för att veta att det är fel? Måste man ha en billig väska för att arbeta för att andra skall få det bättre?

Jag vet folk som bor i förorten, sliter som djur med sina jobb och har en snygg bil, eller märkeskläder - bara för att de jobbat så hårt för att få det - kan de "sälja" sig som vanliga? När blir det OK att unna sig själv något, och när blir det en käpp i hjulet för andra människor? När slutar andra se vad man gör och istället lägger fokus på vilket märke eller prislapp man har med sig? Det är lite som att tro att någon i Haiti blir gladare av att en fattig svensk gett 50kr för den vård som de får, eller den smörgås de äter, än om Bill Gates gett det. Det handlar inte om vem och hur mycket - utan ATT man verkligen gör något.

Så grejen är mer denna: De som retar sig på en Louis Vittonväska för 6K, hur mycket tid och arbete har de själva lagt ner för att skapa en förändring? Jag vet att DU gör det Mange, men merparten av alla andra...? Det är DÄR jag tror att man behöver tänka efter och rikta lampan. Alla dessa som inte bidrar alls, men samtidigt slår undan fötterna på andra i samma ögonblick som de klagat på att inget görs...

Folk glömmer också ofta det *personliga* ansvaret, de ser inte sig själva utan tror att det handlar om *andras* val. De glömmer själva handlingen. Man är så noga med ytan, att man missar det som ligger bakom - lite som hela detta med misshandel i hemmen. "Det trodde jag aldrig om honom..." säger folk, just för att han inte såg ut som de förväntade sig. Folk tittar bara efter det. Man glömmer att se vad de gör, vad det betyder för att istället bara se på ytan. Det blir så lätt att gömma sig då. Hoppa över att köpa väskan, njut så att ingen ser. Sminka över slagen med både smink och vackra ord, och stanna hemma så att ingen ser hur "din yta sprack".

Vi måste våga låta oss unna oss saker. I första vändan så kanske det kan vara att ta emot en present, äga något fint, och sen när man vågar - så kanske vi kan börja unna oss att bemöta varandra med kärlek och stöd, istället för att slå så fort något går utanför vår egen bild av vad som är rätt.

Om jag skulle vara uteliggare eller vara en av de drabbade på Haiti, så skulle jag inte känna att kronan vägde mer beroende från vem den kom - jag skulle bli varm i själen om ett barn gav det till mig, men det skulle inte förändra kronans värde.

Jag tror att det bara är vi som har råd att avstå från dem som kan väga pengar på det sättet.

När det gäller Monas väska, vet någon om hon köpt den själv, eller om hon fått den av sina barn, sin mamma eller man? Vet någon om det är en äkta LV-väska eller faller vi i samma fälla som de med pengar alltid velat att de utan skall göra - vi får inte ha något fint, för vi är inte värda det - och unar vi oss något, så är det på andras bekostnad.

Har någon koll på skomärken, slipsar och klockor som männen bär? Eller är det bara kvinnan som skall visas till sin plats igen...?

Ibland handlar det inte om förtryck
utan bara om att vi är så trygga
i den värld vi själva skapar kring oss
att vi inte ser
vad vi själva
vänder ryggen
och kliver på

Natturligt - som tid i natten (2010-01-22 21:16)

Fick ett mail från en vän med rubriken:

idag ska ni alla komma ihåg att krama er familj

Följt av de lätt darrande orden: *Om du inte läst denna så tänk känslan....* samt denna länk: [1]Så här gick det till, från mitt håll

Tänker på Calle. Tänker på Tina.

Sen vägrar jag tänka mer.

Jag kramar mina barn istället.

Låter mina tårar falla längs deras hår och känner värmen av att de kramar mig tillbaka utan att fråga varför jag kramar dem. Att vi kramas, är naturligt för dem.

Tyvärr är katastrofer naturliga också

1. <http://faschingseskapader.blogspot.com/2010/01/sa-har-gick-det-till-fran-mitt-hall.html>

Att få le (2010-01-23 01:58)

[1]

Det finns stunder då man inte orkar längre, stunder du man bara vill sova för att vakna i en dröm om något helt annat.

Men så kommer ögonblicken då man ser något enkelt som lockar fram ett spontant skratt, eller något så fantastiskt och stort, som att se hur ens yngsta son växer framför en...

[2]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/01/76789.jpg>

2. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/01/IMG_6355-copy.jpg

Bakom stängda ögon (2010-01-24 00:03)

Man säger ofta att det värsta och mesta våldet sker i hemmet och bakom stängda dörrar.

För mig är saken denna.

Ett liv är ett liv, ett slag är ett slag. Sen kan statistiken säga att invandrare slår mest, män slår mest eller att amerikanare dödar mest. Det är helt ointressant för mig, det är bara en skyddande fasad.

Den som blir slagen bryr sig inte om den är en man, kvinna, eller någon från ett annat land som slår - den vet bara att den är en som den älskar som slår.

Det missas i alla galor och manifestationer samt upprop om våld i hemmet samt barns trygghet, för att man förlitar sig på statistiken.

Statistik visar det som folk forskat kring, visat intresse för och vad folk vågat berätta.

Men om folk inte tror att något finns, inte tänker på det och ingen vågar berätta om det, hur skall det då komma in i statistiken?

Det ett slag blir inte värre bara för att personen som utfärdar slaget är av någon som är överrepresenterad - för då är det samma politik som Sverigedemokraterna håller på med när du säger att invandrare, muslimer och liknande är överrepresenterade i statistiken.

Man missar poängen genom att gömma sig bakom det som är lätt att förslå och enkelt för folk att ta till sig.

Problemet med det är att det enbart gör att mörkertalet blir ännu större, de män som drabbas, de vågar inte ens besöka mansjouren. Barnen som blir utsatta för övergrepp av sina mammor förstår inte att det är övergrepp, för ingen han ju stoppat in något i dem...

Man fortsätter att blunda för de glömda barnen och de osynliga människorna.

Jag ser inte döda människor
men jag ser de levande
även när jag blundar

[youtube R2t-JN5Ujys]

Problemet är bara det, att Ibland får jag för mig att det är ok att prata, tycka och känna, att jag bär med mig något som kan vara av intresse och vara viktigt. Att mina ord speglar mig, mina känslor och erfarenheter samt tankar. Men nästan lika ofta så lär jag mig att det är så, att det andra har, tycker, tänker och gör är så mycket viktigare, bättre och av större vikt. Det är flertalet som styr, och individen som är i vägen, den vuxna som ser hur Kejsaren är klädd. Det blir straffad. För alla andra säger ju vad andra säger, det står så i statistiken och så många talar om det - det är sanningen.

Jag vet att det är så.

Lärde mig det under 20 år

utan att slå på någon
eller att bli slagen själ.

Det är nog därför jag fortsätter
att forma min värld
bakom stängda ögon

Näsa för tydligt (2010-01-24 16:49)

Ibland säger man att folk inte ser längre än vad näsan räcker, men ibland undrar man vad som sker när man stöter på följande sak på [1]Synskadades Riksförbund:

Digital text Det är långtifrån alla synskadade som har datorer med anpassning eller ens datorer. Anpassningar är oftast dyra och fås som hjälpmedel. Men med dem läser vi synskadade digital text och använder datorer som alla andra. En del filformat går bra att läsa, som rtf och word. Pdf-filer däremot är ofta omöjliga att läsa för synskadade. Skicka därför alltid med texten också i word- eller rtf-format. [2]Läs mer i bladet IT, datorer och synskadade [pdf].

Sa de inte i stycket innan sin PDF fil att just de filerna var omöjliga att läsa för synskadade?

- Känns som om näsan växer, så att man plötsligt inte längre kan se den.

1. <http://www.srfriks.org/0m-synskador/Att-lasa/Digital-text/>
2. <http://www.srfriks.org/Global/Infomaterial/Offentlig%20miljo/it.pdf>

Fnillen spekulerar (2010-01-25 00:33)

Vad är viktigt att tänka på om du vill ha en tam fnill?

"...Det går att tämja fnillarna och ha dem som sällskapsdjur, men då måste man ha dem i ett terrarium och det skall helst stå i ett fönster. Tama fnillar kan man träna att göra små konster..."

Sitter och går igenom en svenskaläxa med den yngsta killen. Efter många om och män så kommer vi fram till att det handlar om en sån enkel grej att man skall ha dem i ett terrarium, men det stämmer inte riktigt med resten av texten om dessa Fnillar. För i texten står det att fnillen lever fritt i rabatten och vilar sig på små stenar. Så frågan om man vill ha en tam fnille syftar på hur man får den från "vild" till tam. Och det blir den inte bara för att man sätter den i ett terrarium. De som tror det kan gå in och sätta sig och äta en matsäck i ett terrarium med giftspindlar, ormar eller krokodiler, för att se hurvida tesen om att de blir tama bara för att de är i ett terrarium.

Sen är nog det viktigaste att tänka på om man vill ha ett djur, oavsett om det är tamt eller inte, att det just är ett djur och inte en människa samt att man skall respektera det trots att man sätter det inom lås och bom samt utfodrar det när man själv tycker att det passar, med det som man haft ork att köpa till den...

Frågan är hur man ställer fråga.

- Vad är viktigt?
- Vad skall man tänka på?
- Vad vill du ha och hur får du just det?

men som skolan förväntade sig att vi skulle läsa frågan, var att inte tänka, inte se vad som var viktigast, och inte fundera på hur vi fick det, utan vi skulle bara ta förgivet att allt sånt var fixat

Själv fryser jag idag. Ordentligt.

Typ, jättemycket...

[youtube 8vWevX3Q4pg]

Brustet hjärta (2010-01-26 09:27)

I dag fick jag ett samtalet på morgonen.

Det var en halvtimme efter att äldsta sonen hade åkt i väg mot skolan.

Det var han som ringde.

Han hade pratat med sin mamma.

Det han hade frågat henne om var om han fick stanna en dag till med mig.

Det fick han.

och mitt hjärta brast

ut i ett leende, i grått av glädje och jag kände hur hela jag blev så varm, så varm att jag aldrig någonsin mer kommer att frysa.

Du skall inte uttra dig...! (2010-01-26 13:31)

Ibland är det tur att det finns människor och nyheter:

”Först var det vargen. Nu är det dags igen. 08-orna har planterat in ännu ett rovdjur: uttern. Hur ska vi som bor nära sjöar och vattendrag i Värmland våga släppa iväg våra barn till skolan? Uttern går gärna upp på land där han listigt kan ligga och lurpassa på förbipasserande. Det kommer inte att dröja länge innan det första fallet där en utter har bitit ihjäl en människa blir inrapporterat. Det har skett förr, det har jag läst i en bok av HC Andersen, och det kommer att ske igen! Beakta också det faktum att uttern kommer att äta upp alla fiskbestånd. Ska vi som bor i glesbygd aldrig få lugn och ro från rovdjur? Vi som livnär oss på fisk. Hur ska vi överleva? Ska vi äta pizza som de gör i Stockholm? Nu måste alla vi som vill ha en natur fri från rovdjur, uppvakta regeringen och se till att det blir avskjutning av uttern! Vilda djur ska vara i Afrika. Dit kan folk åka och fotografera dem.” Insändare av Naturvän i [1]**Nya Wermlands-Tidningen**

Sånt får än att inte känna sin egen situation eller hur man själv bemöts...

1. <http://nwt.se/asikter/insandare/article648773.ece>

mörker seende... (2010-01-26 14:27)

[youtube vgSn0SbQJQI]

Mother Tell your children not to walk my way Tell your children not to hear my words What they mean What they say Mother Mother Can you keep them in the dark for life Can you hide

them from the waiting world Oh mother Father Gonna take your daughter out tonight Gonna show her my world Oh father Not about to see your light And if you wanna find hell with me I can show you what it's like Till you're bleeding Not about to see your light And if you wanna find hell with me I can show you what it's Mother Tell your children not to hold my hand Tell your children not to understand Oh mother Father Do you wanna bang heads with me Do you wanna fear everything Oh father Not about to see your light And if you wanna find hell with me I can show you what it's like Till you're bleeding Not about to see your light And if you wanna find hell with me I can show you what it's Damn Not about to see your light And if you wanna find hell with me I can show you what it's like Till you're bleeding Not about to see your light And if you wanna find hell with me I can show you what it's like Danzig Mother

Dagen i nattens timme (2010-01-27 01:27)

Sitter och sorterar strumpor och viker tvätt till ett av de bästa ljuden jag vet. Ljudet av mitt sovande barn från loftsängen...

Båda barnen var här i ett par timmar på eftermiddagen trots att de egentligen skulle vara hos sin mamma, yngsta hade haft friluftsdag i närheten och kom över på giffjar och varmchoklad, och den äldsta kom lite senare efter sin skola för att han ville vara med mig en dag till.

Han har hjälpt till med tvätten och vi har funderat på hur man skall göra om i deras rum.

En av de lyckligaste dagarna i mitt liv.

Jag dog dock två gånger under dagen. Första gången av att man tog min ångest och la den på mina axlar och knuffade mig ut i gatan. Andra gången var det som ett upp gjort parti av [1]Cluedo. Jag gissade på Ljustaken, Biblioteket och Professor Plommon, men det var istället Pizzan med béarnaisesåsen, Vardagsrummet och Jag själv. *DET* stod inte på några kort. Skall reklamera detta livsspel tror jag. Det fuskar och hittar på regler allt efter som...

muttrar*

1. <http://sv.wikipedia.org/wiki/Cluedo>

Krossa drömmar och släppa ut verkligheten... (2010-01-27 01:43)

[youtube T4HGUr89IDg]

Har *aldrig* ens brytt mig om **Smashing Pumpkins** men plötslig så föll de på plats...

It's you that I adore You'll always be my whore You'll be a mother to my child And a child to my heart We must never be apart We must never be apart Lovely girl, you're the beauty in my world Without you, there aren't reasons left to find And you'll pull your crooked teeth You'll be perfect just like me You'll be a lover in my bed And a gun to my head We must never be apart We must never be apart Lovely girl, you're the murder in my world Dressing coffins for the souls I've left to die Drinking mercury to the mystery Of all that you should ever seek to find In time In you I see dirty In you I count stars In you I feel so pretty In you I taste God In you I feel so hungry In you I crash cars We must never be apart Drinking mercury to the mystery Of all that you should ever seek to find Lovely girl, you're the murder in my world Dressing coffins for the souls I've left behind In time We must never be apart And you'll always be my whore 'Cause you're the one that I adore And you'll pull your crooked teeth You'll be perfect just like me In you I feel so dirty In you I crash cars In you I feel so pretty In you I taste God We must never be apart

dax (2010-01-27 11:35)

[youtube oJ _jDNXN8U4]

Att skapa ett paradis... (2010-01-27 14:15)

[youtube Rbm6GXllBiw]

Vill hålla karamellfärg i snövirrvelvindarna och skapa ett snöparadis i färg...

[youtube icaaoekp5jg]

6.2 February

Ansvarsfriheten (2010-02-01 17:47)

Ansaret av friheten och ansvarsfriheten är till synes två väldigt lika ord, som dock säger två helt skilda saker. Man pratar ofta om frihet i allt från samhället till nätet, och hur man är fri att tycka vad man vill. Vi pratar också ofta om ansvar, med allt från att det är skivbolagen som själva ansvarar för att folk laddar ner genom deras tröghet med att göra en bra tjänst och deras prisbild, till vilket ansvar som lärare, politiker och egentligen alla runt omkring oss har.

Vår frihet och andras ansvar

Men när blir vi själva andra?

Det är inte ofta som jag läser Expressen längre. Minns att man gjorde det som barn, men nu verkar den försvunnit i den media värld vi lever i på nätet.

Allt kretsar kring Aftonbladet och dess så nyhetspuffar.

Men så kom jag över denna artikel, som jag tyckte var rätt intressant: *[1]Up Your Face*

I en föregående artikel hade en av de utpekade skrivit: *"Det handlar om en konversation som inte är tillgänglig för offentligheten eftersom användarna som citerats skyddat sina Facebook-konton."*

Min fråga är, blir det därmed rätt?

Tänker lite på "Pormössan" som orsakade att en kille som var fantastisk på sitt jobb, inte fick fortsatt vikariat (För att han hade en profilbild på Facebook med texten "Porn Star" och en förälder på dagiset/förskolan han jobbade på hade reagerat på det.

Hur kan jag tycka att det är fel att han klandrades för det, och samtidigt känna att det inte är rätt för dessa media folk att skriva vad de vill på Facebook?

Det är två stycken som fångar mig direkt:

Efter min artikel i fredags (Expressen 22/1) meddelar Isobel Hadley-Kamptz på Facebook att hennes förakt för mig saknar gränser och Annina Rabe trummar på sin sida igång ett slags "roast" över mina journalistiska brister, med deltagare från Svenska Dagbladet, Aftonbladet,

Dagens Nyheter och Sydsvenskan. De mest infama kommentarerna belönas med något av Facebooks föreskoleaktiga symbolmärken, till exempel ett digitalt hjärta.

samt

Sydsvenskans nattchef Camilla Sylvan frågar sig på Twitter om det är ”Dags att tråka till sig och bli helt oantastlig på FB?” och Lisa Magnusson räds att Facebookcitat kommer att resultera i ett ”tristare samtalsklimat”.

Jag funderar på dessa uttalanden och sen allt detta arbete som vi jobbar med gällande mobbing, främlingsfientlighet, och hatet på nätet.

Fundera du också.

Björn af Kleen avslutar sin artikel med orden: *”Jag gör mig löjlig och intern. Men jag gör det för att visa hur skärande diskrepansen är mellan vår offentliga kårretorik och den vi odlar, underblåser och legitimerar i våra personalrum. Kan vi som kår sätta oss till doms över polisens och politikens cyniska språk när vårt eget är lika känslokallt?”*

Detta hänger lite ihop med tankar som kom på annat håll. Tankar som är lika sanna och rätta åt båda sina håll, men samtidigt visar en klar linje på hur vi formar livet

Det handlade om människor som skrev ”vännen” till folk som de inte kände på olika forum. Min tanke kring det hela var denna:

Hur skriver man att man bryr sig om någon, och vill avsluta på ett sätt som utstrålar den värme man vill ge, samtidigt som att jag vet att väldigt många läser betydligt mer än vad de skriver, och känner där med att de känner den som de skriver Vännen till även om de aldrig bytt ord. Samma sak gäller med detta att passa in och få kännasig som en del av något. Många på olika forum har upplevt ett tungt utanförskap och möter plötsligt människor med problem som påminner om deras egna och man hittar folk som man kan relatera till och förstår en. Jag kan förstå att man där vill visa en samhörighet, och att man ofta kanske har ett eget begränsat språk - just för att man aldrig vågat tala eller tycka annars, vilket resulterar i att man slänger ur sig ett ord som ”vännen”. För visst är det så att ordet urvattnas, men frågan är om det är den som säger det och menar det som vattnar ur det, eller den som hör det men inte förstår uppriktigheten i det, som vattnar ur det? Men, som sagt, jag reagerar också på när folk som jag inte känner kallar mig för ”vännen”, fast jag har börjat lära mig att försöka ta reda på vad de menar med det - i några fall är det som ni säger, något som folk bara kastar ur sig, men i förvånansvärt många fall så menar faktiskt folk något med det... På sitt sätt Det är bara det att vi lyssnar på vårt sätt och har sällan tid till att ta reda på varför folk säger något, eller vad de menar med det...

Så mycket handlar om hur man själv uppfattar det, att man ofta glömmer bort den större bilden för att se vad det verkligen handlar om och vilka signaler det rör sig om. Det gäller allt från hur man behandlar våld i hemmet, till vilket språk man har i samtal om andra människor till hur man bemöter och blir bemött på ett forum.

Vad är det vi reagerar på och varför är det så viktigt att stängsla in det vi tror på genom begränsningar, och särskilnad samt vår rädsla att se helheten. Det som får oss att begränsa vårt arbete.

Det blir som att stoppa en översvämning med att enbart bygga en vall där man själv står, för

det är vad man vet, samtidigt som vattnet forsar in från sidorna.

Skyddet hjälper sällan någon annan än de som står närmast bakom det, och då endast tillfälligt.

Vi säger oss vilja ha en god gemytlig ton på nätet, vi skapar det, och sen reagerar med irritation över att någon du inte känner tilltalar dig med vännen.

Vi säger oss granska makthavare och påpekar deras ansvar samt blottar deras privat liv, men hävdar att samtalet blir platt om vi själva inte får uttala oss som vi vill utan att någon citerar oss bakom stängda dörrar.

Vi säger att vi jobbar mot våldet i hemmet och vill belysa det, men riktara bara vår lampa mot det som alla redan vet finns och begränsar oss till den del av våldet som redan uppmärksammas överallt där man jobbar med samma fråga.

Vad säger vi om vårt eget ansvar i det vi gör?

1. <http://www.expressen.se/kultur/1.1858131/up-your-face>

syndigtanke (2010-02-02 00:21)

Livet.

Tänk att det är så enkelt.

Det är inte alls svårt. Det är faktiskt bara upp och ner, i olika form av lutning på kurvan. Livet är som en kula som vi balanserar mitt mellan två punkter kallade upp och ner.

Det är inte tungt att leva, inte mer tungt än att bära på ett hjärta fyllt av kärlek. Samma sak som att knappt ha pengar till mat för dagen, det är som att ha massa av fantastiska idéer som inte ryms inom en dag.

Man anpassar sig. Med pengar, så oroar man sig över att vinet man köpte till middagen inte var lika gott som det förra man drack. Utan pengar så funderar man inte ens över att köpa pålägg till smörgåsarna.

Problemet är när man samtidigt vill titta och känna. Allt det där som folk säger att man gör för mycket om man reagerar på något. När man verkligen vill något och man vill säga det, även om man vet att man inte kommer kunna göra det, och någon bara säger: "Men då är det ju onödigt att säga det!". Lite som mina barns mor som tyckte att fönstershopping var dumt, då det bara gav en dåligt samvete över allt man ville ha men inte kunde få.

Undrar hur man gör med sina drömmar när man tänker så?

Hur gör man då med livet? Vi vet ju alla hur det slutar, oavsett om man tror på liv efter döden eller inte, så hamnar de kroppar som vi bär idag, under jord eller som aska i vinden. Vi vet ju hur det går, så är det då inte onödigt att leva det?

Men om man ser och känner, så blir ju inget onödigt - allt blir en upplevelse och en gåva, något fantastiskt och något otroligt. Livet blir ett ögonblick. För ögonblick vet folk vad det är, för det är oftast i dem som man lever. Åren passerar utan att man minns dem med mer än vad som står i dagböcker eller nyheterna rapporterat om - men sen har vi ögonblicken. Alla dessa tillfällen som kommer under ett år, ett par sekunder eller någon minut av en helt vanlig dag som man ändå minns perfekt med dofter, ljud och känslor.

Det kan vara en kyss, eller det kan vara när man äter en glass i ett dike tillsammans med en gammal släkting utan att säga ett ord till varandra. Något som du fortfarande minns efter 15 år. Ett ögonblick, likt frostkristallerna som glimrar i snön på natten. Som minnet av stjärnor som kommer ner för att blinka, flörta med en. Livsögonblick.

Tänk om man vågade hålla sina ögon öppna längre och låta dessa sekunder faktiskt få bli till dagar av drömmar, känslor, upplevelser och syner, oavsett om man hade råd med dem, de var rätt eller fel, eller om man redan visste hur det skulle sluta.

Vi kan le och bli varma åt ett barns oskyldiga lek och dess ofärgade syn på världen, men innerst inne så tycker vi synd om dem, och vill säga dem sanningen om hur hårt livet kan vara.

Frågan man bör ställa sig är, vem av de två är det egentligen synd om och vem av dem bär på sanningen?

Homoäktenskap dödade dinosaurierna... (2010-02-02 05:38)

Hittade en helt makalöst fantastisk grupp på Facebook. Det var en grupp som fick mig att reagera, att tänka, att förvånas, skratta och samtidigt bli riktigt rädd...

Detta är inte bara en grupp som man klickar join eller like gällande, utan detta är något som verkligen utmanar ens förmåga att förstå sammanhang och skriven text..

[1]**Gay Marriage Killed the Dinosaurs** This group is for people who understand the grave risks of gay marriage. Some suggest gay marriage will merely undermine one of our most fundamental societal institutions, causing countless straight couples to get divorced because exclusion of gays was the only thing holding their marriage together.

Följt av en helt fantastisk top 17 lista över varför det är så.

Top 17 Reasons Why Gay Marriage is Wrong

17. Gay marriage will change the foundation of society; we could never adapt to new social norms. Just like we haven't adapted to cars, the service-sector economy, or longer life spans.
16. Gay culture is a new fad created by the liberal media to undermine long-standing traditions. We know this is true because gay sex did not exist in ancient Greece and Rome.
15. There are plenty of straight families looking to adopt, and every unwanted child already has a loving family. This is why foster care does not exist.
14. Conservatives know best how to create strong families. That is why it is not true that Texas and Mississippi have the highest teen birthrates, and Massachusetts, Vermont, and New Hampshire have the lowest. This is a myth spread by the liberal media.
13. Marriage is a religious institution, defined by churches. This is why atheists do not marry. Christians also never get a divorce.
12. Children can never succeed without a male and a female role model at home. That's why our society has no single parents.
11. Gay marriage is not supported by religion. In a theocracy like ours, the values of one religion are imposed on the entire country. That's why we have only one religion in America.
10. Obviously gay parents will raise gay children, since straight parents only raise straight children.
9. Straight marriages are valid because they produce children. Gay couples, infertile couples, and old people shouldn't be allowed to marry because our orphanages aren't full yet, and the world needs more children.
8. Gay marriage should be decided by the people and their elected representatives, not the courts. The framers checked the courts, which represent mainstream public opinion, with legislatures created to protect the rights of minorities from the tyranny of the majority. Interference by

courts in this matter is inappropriate, just as it has been every time the courts have tried to hold back legislatures pushing for civil rights. 7. Straight marriage will be less meaningful if gay marriage were allowed; the sanctity of Britany Spears' 55-hour just-for-fun marriage would be destroyed. 6. Civil unions, providing most of the same benefits as marriage with a different name are better, because "separate but equal" institutions are a good way to satisfy the demands of uppity minority groups. 5. Straight marriage has been around a long time and hasn't changed at all; women are still property, blacks still can't marry whites, and divorce is still illegal. 4. Legalizing gay marriage will open the door to all kinds of crazy behavior. People may even wish to marry their pets because a dog has legal standing and can sign a marriage contract. 3. Gay marriage will encourage people to be gay, in the same way that hanging around tall people will make you tall. 2. Being gay is not natural. Real Americans always reject unnatural things like eyeglasses, polyester, and air conditioning. 1. METEORS and VOLCANOES.

Men det hela stannade inte här, utan sen publicerade de även några av de meddelande som de och andra i gruppen hade fått och det var verkligen något som på så otroligt många plan sa flera oerhört viktiga saker om människan, vår framtid och vår historia samt klargjorde precis vart vi stod just nu:

TOP EMAILS (send me something funny and get famous!) "A friend of mine joined your group and I was alerted via stalker-feed. Laughing, I told my mother, a conservative federal district judge, the title of the group. We debated for twenty minutes with her supporting that gay dinosaurs may have caused their extinction...this is why gay marriage has not been legalized, we have morons running the courts!" "were are you getting this facts about gay married" – Christine Angyal "we all know that it wasn't gay marriage that killed the dinosaurs – it was a meteor that God sent to earth to spite them because they all became gay. gay marriage itself doesn't kill anyone, it only gives them aids. my pastor told me that if we let gays get married their aids might mutata and become airborne, and then what, huh? airborne aids! then we'll all have to walk around wearing masks and rubber suits and that wouldn't be much fun now would it!" "YOU FUCKING HOMOPHOBIC, SEXIST RASIT FUCKING BASTRAD! GO TO HELL YOU BASTARD. THERE IS NOTING WRONG WITH GAY PEOPLE!" – Broady Carter "by the way, if there even was a god, he would accept gays and lesbians WHERE IN THE BIBLE DOES IT SPACIFICALLY SAY THAT BEING GAY IS BAD, and don't give me that whole A MAN AND WOMEN CAN ONLY BE MARRIED AND CONCIEVE CHILDREN bullshit, i doubt he would make a person go to hell because they were into the same sex, in fact he would probably want you to go to hell just for being such a dick and making this group." – Allyy Laine Thank you for your group "Gay Marriage Killed the Dinosaurs." It is absolutely my favorite group on facebook, because it allows me to feel that I am right for being myself. to all you fucking fetus-eating liberal bastards- i was all for your group on facebook.com and laughed my ass off and thanked god for this sign b/c finally someone understood my views on gay marriage. i read your reasons only and then when i went to join the group,i caught aglimpseof the group driscption and was so crush and angry that my happiness was destroyed, i decided to email you personnally to tell you what i think of you. and i hope you post this b/c i want as many of you homo lovers to know what i think. you liberal scum think you have it all figured out. well you are nothing but a bunch of big-headed commie scum with your big heads filled with aborted fetuses that you prob snack on when you get the munchies from your pothead habits! so why dont you global warm your dicks and shove em each others mouths for 60 secs so we can get a minute of peace from your mindless dribble may the love of jesus show the way and smite the nonbelievers I was having a debate about gay marriage with my friend and I asked why he was such a bigot. He said, "I'm not a bigot, hate the sin love the sinner!" I replied, "If you love the sinner why aren't they allowed to love each other?" The debate ended there. today a friend messaged me all worried like, asking, "Erica, if you're against gay marriage - and you clearly are because you're in a

group against it - why would you ever vote for Hillary?" I'm a right-winged Republican, and a Christian, but I will not bash you for your beliefs and opinions. I actually laughed at a few, like #17, so I feel I must give you props for the imagination to use sarcasm like that. you are fucking disgusting. Gay love is beautiful and would never EVER interrupt anyone else's marriage plans or love. You are a horrible dispicable nasty low life peice of shit and I honestly wish everyone like you were to die. Foster care DOES exist. I am a foster child. STUIPD FUCK. WHAT THE FUCK?? Hanging around tall people makes you taller??? OH Where did you come up with this dumb bullshit?? I hope this is a joke. If it IS a joke, YOU ARE SICK. I still hope you fucking die you dumb arrogant ass. Black CAN and HAVE BEEN marrying whites. Where are you from?? New social norms??? WHAT? Are you retarded?

Detta är så intelligent, så briljant, så starkt och så fantastiskt att jag faktiskt lägger mig med ett leende på läpparna

även om mina andetag
tagits ifrån mig...

1. <http://www.facebook.com/group.php?gid=2204465246&ref=mf>

Vilja (2010-02-03 18:01)

[youtube 9MdmGUDD-g8]

[youtube vF2jcGbYbQo]

[youtube GzFumFzoRnQ]

Tittar på nattens ljus... (2010-02-03 18:18)

[youtube yrBfPLUm5so]

Är hemma med två sjuka barn idag. Tror att någon annan förälder hade kollat tempen igen på den äldsta killen då han kom in och sa att han just sett en röd superapa åka förbi utanför fönstret, han la visserligen till att det kunde varit en röd fågel också, men båda han och jag tyckte det var mer troligt med en röd super apa...

Jag brukar säga till barnen ibland när de frågar hur det är ute: "Klarblå himmel och strålande solsken", och se tittar de ut och muttar lätt om att jag var ironisk när de ser att det är grått och mörkt. Då svarar jag dem: "Det är bara så under molnen, men över dem är det en helt fantastiskt blå himmel...".

Det ger lite perspektiv på saker. Molnen är ganska nära oss - de är som våra problem, inget vi kan ta på, men som påverkar oss och färgar hela vår dag. Men om man kan och vågar se förbi dem, så kommer man också tillslut att se den härliga himlen med en värmande sol - helt utan gud, eller lycka.

Molnen är bara där för att ge oss perspektiv, på samma sätt som problemen bara är där för att vi skall våga tänka på ett annat sätt än tidigare.

Problem är bara oväntade vägar som man inte ser, de är som livets små kärleks överraskningar...

Bara vi som är otacksamma och lata

[youtube vZnuGbCxN0o]

[youtube stAJZKadKgc]

Sick of the waiting and praying and hoping Sick of the cold whispered dreams and not knowing
Sick of the strength that it takes to keep going Sick as I'm losing this fight and it's showing
Aah aah unforgivable but true Aah aah I'm alone without you Sick of the fear and sick of the
cold Sick 'cause it's worse for the weak and the old With two broken legs I'm climbing this hill
Sick of deciding who gets what in my will Aah aah unforgivable but true Aah aah I'm alone
without you Sick 'cause I'm stuck on the wrong side of town And sick 'cause I'm pulling but
still sinking down And sick 'cause I can't turn this whole thing around And sick 'cause I'm
too weak to hunt somebody down Sick 'cause this hammering litany of sins Is banging and
burning I can't stand the din Sick 'cause the darkness keeps seeping on in Sick to be leaving
my family and friends Aah aah unforgivable but true Aah aah I'm alone without you Aah aah
I'm alone without you

[youtube dVyNM5mknnc]

Ljuset av läppar utan ord (2010-02-03 18:35)

[youtube NK0H3jEwUYc]

Ordsparkar (2010-02-05 10:13)

I bland känner jag hur jag blir utnyttjad för att skapa reaktioner, då folk vet att jag har starka åsikter kring omtanke, respekt och ordval, speciellt gällande rasism, våld och övervikt.

Var inne i en diskussion på ett forum kring ordet "vännen" och hur vissa människor skrev det till folk som de inte kände - det intressanta är att vända på det och se det både från sidan som urvattnar ordvalet, som nästan kränker människan och den andra där man förstår hur viktigt nätet är för många och hur nära man kan komma någon bara genom av att läsa dennes ord.

Sen blev jag inkallad att kommentera en tanke kring ordvalet "tjockis" - lite som jag tidigare blev inkallad av en annan när någon hade skrivit om "negrer" på ett forum.

Mina tankar denna gång blev följande:

Visst finns det dem som inte tar illa upp av olika ord, men vissa ord har ett otroligt negativt uttryck, och om man inte respekterar det eller är villig att ta hänsyn till det, så har man ett problem. Visst det finns folk som stolt kallar sig tjockis, fine. Skönt för dem. Men ordet vänder sig inte till dem, utan ordet träffar ALLTID dem som inte mår bra av det... Så vill man säga tjockis eller liknande om sig själv, eller om man verkligen verkligen vet att en annan person inte tar illa upp av det - många kan säga att de inte bryr sig, men det är oftast bara för att de gråtit så många nätter över det ordet, så säg det privat till dem. SÄG det inte inför andra, använd det som ert "kärleksord", på samma sätt som vissa kvinnor kan tycka att det är ok att bli kallad hora eller slyna i sängen - men det är INGET man vill höra sagt till sig i andra situationer. Det handlar om respekt. och respekten är INTE att respektera folk att

använda vilka ord de själva vill, utan att respektera om någon tar illa upp av ordet och visa dem respekt genom att inte använda det. Om man är osäker på om ett ord är ett vanligt eller OK ord, sätt in det i en laddad situation. Gå in på en bikerklubb och leta reda på den största av alla där och säg: "Hej tjockis", åk till L.A. och kliv fram till ett gäng med afrikanska gener och säg: "What's upp niggers", är det ett oladdat ord, så kommer inget att hända.... Det spelar ingen roll vilka ursäkter, förklaringar eller något sånt som man använder ordet i, det stöter ändå väldigt många - och att man skall vara medveten om det. När en unge springer och man säger åt den att ta det lugnt så att den inte gör sig illa, men ändå leker med hela sitt vilda hjärta och tillslut gör sig illa, så gör det inte mindre ont om man säger att man sa till den innan, eller kommer med en förklaring kring det. Det som gör ont, gör oftast ont ändå... Så, det är ointressant om någon tycker att det är OK. Väldigt många tar oerhört illa upp, och det är efter dem man bör försöka anpassa sig...

En person reagerade och tyckte bl.a: *"För det första kan man absolut inte jämföra ordet "nigger" med tjockis."*, följt av: *"Ens inställning till ordet tjockis är uppenbarligen individuell. Jag anser personligen att det är en benämning, som tjock, smal, blond osv. Att man sen lagt till ett "is" på slutet anser inte jag gör det till ett skällsord. Är man tjock så är man, visst kanske det är känsligt om man blivit retad som barn eller vuxen. Men om sanningen ska fram så är vi ju tjocka. Kanske känns jobbigt att höra, men så är det."*

Jag svarade:

Jag tycker jämförelsen mellan orden är högst relevant. Båda orden kommer ifrån hur man ser ut och vad man är (kommer ifrån), båda har används för att trycka ner andra och båda har används av de som de hänvisar till för att skämta och bygga upp något stolt av det. Vad som är ett skällsord, är ytterst sällan den som säger det som avgör, utan det är den som tar emot det som avgör hur sårande det är. Det är något som allt för många i ett egoistiskt samhälle glömt bort. Allt handlar ofta bara om att man skall tänka på sig själv, vara ärlig och rak etc. Ytterst sällan så tänkar man sig för hur andra uppfattar det eller känner inför orden. Språket kryllar av ord som enligt "reglerna" för skällsord inte är det, men som ändå uppfattas så av dem flesta. Jag förstår inte varför det skall vara så svårt för folk att förstå vad respekt och omtanke är, och bygga ut sitt eget ordförråd istället för att försöka rättfärdiga varför det är OK för dem att säga saker som andra tar illa upp av. Varför skall man påpeka att någon är tjock över huvudtaget? Hur många gånger påpekar vi annat om deras kropp? Varför tänker man ens på att säga det till någon? Jag förstår inte varför man skall acceptera sånt som är fel, när de som gör "fel" inte kan acceptera det och ändra sig? Är det inte bättre att försöka göra rätt och göra något som alla mår bra av istället? Tycker hela tanken på att man skall sätta sig in i hur det inte är nervärderande, klingar av samma unkna tankar som jämt kretsat kring rasism, och genus frågor. Man vill göra precis det som Oktober skrev i början - ge sig själv en ursäkt. Det är det enda som det handlar om, för det handlar ju inte om att man ser, förstår eller respekterar...

Sen kom det ett annat svar som bl.a. skrev: *"Så med handen på hjärtat, om jag skulle orka gå runt o försöka agera politiskt korrekt hela tiden skulle jag slösa fruktansvärda mängder med energi på att försöka tillfredsställa andra människors realitetsbild., följt av "jag är inte blind för att folk kan ta illa upp över hur jag uttrycker mig utan det här är ett aktivt val jag tagit att det helt enkelt är såhär jag funkar och pratar och faktiskt, dom som bryter samman pga mitt ordval är ganska tveklöst oxå folk jag inte befinner mig på samma förståndsnivå som."*, samt ett förklarade: *"Ett bra annat exempel är att vi i min familj säger "Men ditt cp < 3" på ett så pass kärvänligt vis att man klockrent kan tolka det som det är menat, dvs "Du är allt lite knasig men jag älskar dig ändå."*

Jag la in ytterligare en tanke:

Du är inne på rätt spår när du skriver att ni inom er familj "säger "Men ditt cp <3" på ett så pass kärvänligt vis att man klockrent kan tolka det som det är menat, dvs "Du är allt lite knasig men jag älskar dig ändå". Det funkar bra inom er familj, men att säga det till folk utanför din familj och i situationer där ni inte är ensamma, så antar jag att ni använder andra ord eller att det är väldigt tydliga på att det är ett samtal mellan er två. På ett forum och en gemensam klubb, så är familjen större och alla känner och tycker inte samma sak. Handlar det inte då om respekt att undvika sånt som kan stöta andra, istället för att vara "politiskt korrekt", så är det väl bara vanlig omtanke? Med tanke på all den drama som brukar vara och allt som ändå sker på siten, så borde det väl ta mindre energi att tänka sig för vilka ord man använder, än att behöva stängas med folks reaktioner om och om igen? Tycker att det är synd med resonemanget om att det är OK att några blir kränkta bara för att de inte är på samma förstånds nivå, och att man rättfärdigar det med att det är sån man är. Visserligen så speglar det mycket av dagens samhälle med allt från synen på olika jobb, status, genus och ålders grupper.

Ett av de viktigaste och mest intressanta inläggen kom från en annan användare som skrev detta:

Jag har aldrig brytt mig förr om vilket jag eller någon annan person använt orden som beskriver mig hur jag ser ut fysisk, men senaste tiden gått upp så mycket så att även jag reagerat. Gick och frös på Medis när en liten unge med hög röst pekar på mig och säger till sin mamma : Vilken tjockis! Titta vilken tjockis. Har aldrig känt att ett ord slår så hårt som den dagen, det var ett barn oskyldiga kommentar som smällde till mig. Det är lätt att vifta bort det när man inte mått dåligt av ett ord som har så stark påverkan...det vet jag för jag var den ignoranta person ganska nyligen. Ord kan vara betydelselös i ena sekunden för att nästa sekund bli livsviktig. Så fatty kan vara harmlös bland vänner för att nästa ge dig en spark i magen.

Det är ofta så lätt att exkludera andra och rättfärdiga ens egna handlingar när man tycker att man har rätt och inte gör något fel.

Vi gör det alla på olika sätt, blundar för delar av problemen för att göra vårt bästa i andra delar, men sen undrar vi varför saker inte blir bättre...

När vi ser en barn sitta och reparera en sand mur på stranden, samtidigt som den rasat på två andra ställen, så kan vi säga åt dem att de måste bygga upp den på alla ställen för att den skall kunna fungera, men när det kommer till våra egna liv och när vi vill göra nytta och hjälpa andra - så blundar vi själva för hur muren rasat på andra håll - vi säger till och med att det inte är vårt syfte idag, att vi inte kan ta ansvar för det utan vill bygga upp den delen som alla tittar på.

Samtidigt som murarna faller än mer vid sidan och helheten aldrig kan lära sig något annat, än att lyssna på orden

som sparkar

som barn i magen, som misshandlande kängor som ensamhetens frustration som innehållslösa drömmar då allt rinner ut genom de andra hållen i muren....

Note: Fortsättning av disussionen finns här:

- [1]Flera ordsparkar

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=5436>

En blå ros (2010-02-05 11:06)

Känner hur jag faller igen.

Så mycket som påverkar det hela, men meddelanden under gårdagen vände min blick från upp mot ner och jag känner hur jag drar upp benen för att inte slå i för hårt denna gång.

Insikten om att jag inte räcker till kommer tillbaka gång på gång. Jag duger inte, jag är inte tillräcklig... En vän frågade: "Varför känner du så?", jag svarade att jag inte visste, men att det ändå var så... På samma sätt som att jag inte vet varför bergen inte är skimrande röda, utan nyansrikt grå....

Vill bara sätta mig ner och gråta, vill få ur mig allt, men vet att jag aldrig kommer att göra det, inte för mig själv eller genom någon annan. Så är det. Precis som dagarna. De bara är och man får finna sig i dem.

Dagarna är som stora magiska hav, mitt enda problem är att det inte finns något vatten kvar och jag faller mot botten. Men det är ingen fara. Jag har gjort det för, jag vet hur jag skall vända mig så att det inte hörs eller syns om jag skadar mig.

Det är lätt och människan gillar det som är lätt

undrar om det är därför man jämt velat flyga eller segla på de stora haven?

Jag är själv bara för tung för någon att bära

jag känner mig som mänsklighetens ekolod som ständigt studsar mot botten och tillbaka för att ge andra människor perspektiv och känsla för sig själva, få dem att se sina konturer.

Det är egentligen ganska fint

Jag blir som en blå ros.

Men en sån har ju ingen någonsin sett

konturerna av ett pulserande hjärta (2010-02-05 18:12)

[youtube Yt _Bu1r-Ovg]

Min yngste son, han på tio år, skrev följande text här om dagen.

Your power can fix all your problem
Your power can fix money and much more
Is it the right thing to fix it all?

Jag vet att han har precis lika mycket fantastiska saker inom sig, även om han ännu ofta tror att det är ytan, att äga och att bestämma som är det viktiga. Texten ovan visar på tankar som lever utanför de givna reglerna...

I verkligheten var Strindberg blyg, men han var sällan där.

Tänker mycket. Känner mer. Tar för lite bilder.

Bildens ord är inte det samma som ordens bilder, det är som att titta på ett löv och säga: "Det är grönt", och lämna ut all information om dess form, dess nyanser, dess struktur och dess känsla - så jag tror vi alla behöver delar av allt, sen hur mycket, var och när - det är det som avgör hur bra kockar vi är med livets ingredienser...

Människor pratar ofta om livets lätta och svåra väg, men folk tar jämt fel. Det är den lätta som är svår, och den svåra som är lätt. Den svåra består av alla val, men det är bara ja eller nej, och så kommer man vidare... man får fart... Men den lätta vägen ger dig inga val, där rullar bara allt på... så hur får man då fart?

Fick en tanke lagt i mina ögon om att 2 molekyler kan ge energi...som utlöser fart...som tänder gnistor...som föder lust...

Det kan mycket väl stämma.

två...
tätt...
ihop...
till en...
sen i sär....

som konturerna av ett pulserande hjärta

[youtube 4zRSSfw97XY]

Flera ordsparkar (2010-02-05 23:48)

[1]Diskussionen om tjockisar fortsatte och belyste bl.a. en frågeställning om: "Varför hålla på o kalla oss mullig o kraftig eller stor? Varför är det så fult o vara tjock? Alla ord kan vara nedvärderande beroende på HUR man säger de o till vem, relationen man har till denna människa.". Man fokuserade enbart på ordet tjockis, så som om det var det enda ordet som man kunde säga om oss. man skrev även: "Kan man "skylla" på att man har en viss diagnos eller blivit mobbad då man var liten o sen bete sig själv hur man vill mot folk? Mobba mobbare är inte ok -om ni förstår min tankegång."

Mitt svar var bl.a. detta:

Mullig är ett ord som klingar bättre hos de flesta. Tjock är ett ord som är så mycket förknippat med hån och nervärderande, och det handlar inte bara om vad man själv upplevt som överviktig - utan hur andra "normal" viktiga ser på det också. Din fråga: "Givetvis är det INTE ok o få andra å må dålig men hur kan jag veta vad andra tar illa vid sig av?" har ett jätte enkelt och lätt svar. Om någon säger att de tar illa vid sig, så vet du. Om ingen säger något, och du tycker att det känns OK, så kan du använda det - men reagerar någon på ditt ordval, så kan du säga: "Åh förlåt, det var inte alls min tanke!" och sen använda dig av ett annat ord - kanske t.o.m. fråga personen om vilket ord som känns OK. Sen förstår jag inte tanken med "skylla" på att man har en viss diagnos eller blivit mobbad då man var liten o sen bete sig själv hur man vill mot folk? Förstod inte hur den kom in i själva ordvalet eller ditt resonemang, för den säger ju lite tvärt om - som jag läser det. Lite som att man säger att något är OK att säga trots att det sårar andra bara för att man brukar göra så... Sen är det givetvis som du säger: "Alla ord kan vara nedvärderande beroende på HUR man säger de o till vem, relationen man har till denna människa." Och det är där problemet ligger. Vilken relation har man till människorna HÄR och på festen och HUR säger man dem till dessa personer? Uppenbart så är det flera

som reagerar på orden, så det kan inte vara så att varesig siten eller vännerna här omkring på något sätt klartgjort att detta är ett ställe där det är OK, eller hur? Tråden handlade om att använda ordet i ett sammanhang där man vet att en människa tar illa upp, eller att man inte alls vet vad de runt omkring en tycker.... Som flera har sagt. Vad man säger till sig själv, eller sina närmaste vänner - är ens egen ensak, och det kan ses som OK så länge alla är med på det och förstår HUR man menar, men som en annan var inne på var inne på - det kan slå hårt även på dem som en gång tyckt att det varit OK också. Sen har DU en klockren poäng, som går lite stick i stäv med det som du skrev i början då det just håller med och visar på det som trådskaparen var inne på: "Man måste ju börja med att förändra samhället närmast kring sig, "många droppar gör ett hav, ringar på vatten"... osv Våga säg åt folk, föräldrar till barn som betar sig illa på stan. Det är DU som bestämmer hur du ska behandlas!"

Personen som hade reagerat på kopplingen till "nigger" svarade bl.a: *"Oavsett vad ni gått igenom genom era liv, hur mycket ni än blivit kallade för tjockisar så går det INTE att jämföra med ordet nigger. Fattar inte ens hur man kan ta upp det som en jämförelse. Svarta har kallats för det som ett skällsord av sina slavdrivare sen 1800-talet. Det är djupt förnedrande och dom behandlades värre och var mindre värda än tex hundar. Att sedan svarta själva valt att "ta" det ordet handlar nog just om det. Dom TAR det för att ÄGA det ordet som sitt. Detta har enligt mig ingenting att göra med diskussionen om ordet tjockis."*

Följt av ett resonemang kring att det kanske är dax vi börjar "äga" det ordet tjockis också: *"Fick ett mail från en kompis för ett tag sen, jag hade skrivit till henne och klankat ner på mig själv, bla att jag var fet osv. I hennes svar skrev hon att det enda hon håller med om i det jag skrev var att ja, jag är tjock. Och visst högg det till i magen lite när jag läste det, men sen insåg jag att ja, jag är ju tjock. Det är väl egentligen inget att hymla med? Bara sanning. samt avslutade med följande påstående: "Vi kommer aldrig kunna avverka ordet tjockis, hur gärna vi än vill. Då kanske det är bättre att anamma det och tänka, du kan inte såra mig genom att kalla mig tjockis för jag vet redan att jag är tjock."*

Mitt svar på det hela blev följande tankar:

Jag har jobbar med afroamerikansk musik och rasism i över 20-år och känner mycket väl till skillnaden mellan den etniska diskrimineringen och den fysiska, men det du helt och håller missar eller ignorerar är den omedelbara känslan som är den samma i ALL form av diskriminering, oavsett om den är ny eller gamla. Bara för att man har blivit slagen förr så gör det inte mindre ont när man blir slagen igen, bara för att man inte blivit slagen tidigare så är inte första slaget OK. Att gå in på en sematisk nivå, behövs inte - men att använda övertdliga exempel brukar göra det enkelt för folk som inte kan se sina egna handlingar, att förstå innebörden av dem. När det gäller ordet nigger så finns det två sidor av det hela, dels den sidan som The Last Poets och Svarta Pantrarna drog igång i slutet av 60-talet som handlade om "Die nigga, so black folks can take over" och den frustrationen som kom i slutet av 80-talet i Los Angeles med Gangsta hip-hopen genom Niggas With An Attitud där man ville slå tillbaka mot samhället som förtryckte dem - ingenstans har det handlat om en stolthet, eller ett positivt ord, utan ett kraftigt ställningstagande om vi mot dem. Att säga att vi aldrig kommer att kunna avverka ordet tjockis, och att vi skall anamma det är så sorgligt att höra. SKall vi säga så till de som blir mobbade i skolan, att de skall anamma orden de får höra, tjejerna som är med fler killar, skall de acceptera att bli kallad hora etc. Hela tankesättet att acceptera och anpassa sig efter något som är fel, är så tragiskt och något som jag aldrig själv kommer att acceptera varesig för mig själv eller någon annan. Alla har rätt att känna sig värdefulla, oavsett vem de är, vilken sexualläggning de har, vilken nationalitet, medfödd skada eller diagnos de har. Man skall inte veta att man är tjock, man skall veta att man är precis lika mycket värd som vem som helst annars. Hur man ser ut skall inte ha något med ens värde att göra.... MEN det är

som sagt svårt att göra något åt det, när man som du sväljer och accepterar att det är så som det är. På det sättet ändras ingenting. Ingenting alls. Alla "får" säga vad de vill, men de skall också vara berätta på att ta ansvaret för hur det uppfattas av andra. Det är vad omtanke, medmänsklighet och respekt handlar om. Inte att acceptera det som är fel, och tillåta att det fortsätter att drabba andra medans man trubbar av sig själv.

Jag förstår inte varför folk tycker att det är så viktigt att få fortsätta att göra sånt som de själva säger att de kan förstå är fel, men samtidigt säger att de inte "orkar" göra något åt - så andra får ändra sig istället. Någonstans förstår man varför samhället ser ut som det gör, när de som slås för något, heldre vänder det ryggen och följer med den stora massan än att våga att stå upp själva.

Det handlar mycket om vad man *ÄR*. Men det som alla verkar glömma bort, att det man är innan man är tjock, CP-Skadad, Sjuk i huvudet, hora, Neger eller vad någon nu anser att man faktiskt är, så är man precis som dem - en människa

och det är människans skyldighet att ställa sig upp för det självklaraste av alla saker, acceptansen till att vi alla är olika men vi ändå har samma värde.

Så länge som DU inte accepterar det och försöker jobba för det, så kommer vi alltid vara en person från att alla fattar något

så självklart....

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=5421>

Självmoln (2010-02-06 04:09)

[youtube EWh7zJKUafw]

Medan andra målar sina nakna själar, målar jag min själ naken

[youtube SqRhBfqpwK4]

[allting] (2010-02-06 14:16)

Light travels faster than sound. This is why some people appear bright until you hear them speak.

[1]

Sömnade utan trötthet
vaknade med en knut i magen
ett svart band över pannan

Antar

jag skall ta hand om mig själv
pyssla med min själ och bygga något nytt

Men idag orkar jag ingenting

Det är också ett sätt att ta hand om sig själv på

[youtube Susq _jCi _eU]

Scientists have finally discovered what is wrong with the male brain: On the left side, there is nothing right, and on the right side, there is nothing left.

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/wordart.jpg>

handlingsföraning (2010-02-06 19:29)

[youtube nv7jIfyhPYs]

Hade en tanke om njutning, jag ser skillnaden mellan människor som jagar från kropp till kropp, känsla till känsla och värme till värme så här: Det är lite som att springa mellan Ica och Coop för att hitta billigaste pris på ett äpple, kontra att ligga i sommarvarmt gräs och titta på fantastiska

frukter i ett träd och vänta på att de skall falla. Att njuta, inte för att stilla ett begär, utan för att fylla ett begär med mersmak.

lost trust doft av värme andetag av känsel beröring av lust det förlorade förtroendets kraftfulla rörelse som en varsam smekning i en dröm som vaknade med verkligheten vid sin sida lust thrust

Sen funderade jag lite inför musiktävlingen i kväll. Har bekanta som ställer upp i år igen, och kontakter med andra - men samma sak slår mig varje gång. Vad är det man tävlar i?

För det är lite spännande att se hur så många artister och fans gått ut med hur och att man skall rösta på just dem - innan man hört låten (eller något annat av bidragen). Är det inte liksom hela grejen att man skall välja ut kvällen bästa låtar - eller har jag missuppfattat det, och att det handlar om den med flest fans?

Fast jag vet inte om folk njuter till musik längre, känns som folk antingen hamstrar eller skryter med vad de lyssnar på, eller så har man det bara som ett livsskydd - inget som man förlorar sig i längre.

[youtube xXhSV9sY5C8]

Lite som att ha en föraning om vad allt kommer att handla om redan innan det första andetaget har formats

av lust

Andraspassas (2010-02-06 21:23)

Varför är det så?

Inte för att hip-hopen säljer så mycket idag, även om många lyssnar på den, men ändå. Varför är det ändå alltid så att när man väljer att tävla med en hip-hop låt så går man ifrån det som folk gillar med hip-hopen och väljer att göra en euro-schlager-dance version av det hela?

Utgången är ju självklar då.

Varför inte stå för det man gör och göra det så bra som möjligt istället för att försöka anpassa det efter andra? Hip-Hopen kommer redan från fusionen av nytt och gammalt, att blanda den igen är ju som att hålla saft koncentrat och en halvtillbringare vatten i ens whiskey glas...

Däremot så var **Pain of Salvation** en oerhört trevlig ny bekantskap!

De skulle gått vidare direkt och Salem Al Fakir samt Linda Pritchard fått en andra chans...

Ljudet av tankar om natten (2010-02-07 05:30)

[youtube NHdN _O5k3WM]

Lyssnar på vingslag mot nattens fönster
fjädrar som faller likt såpbubblor av kristall
muskler som rester sig genom kalla vindar
lyssnar på min egen själs morsekod

när den pratar om en ny dag

[youtube F02mBkBoMQw]

Hårfint (2010-02-07 05:46)

[youtube Bm14ReyVpZw]

Simson (Samson) var enligt Domarbokens kapitel 13-16 domare i Israel. Han är känd för sin styrka, som satt i håret.

Han berättade för en kvinna som hade hans hjärta, att hans styrka satt i hans hår. När han somnat lät hon klippa av de sju lockarna, och Simson kunde nu fångas. De stack ut hans ögon, fångade honom och satte honom att sköta en säckvarn. Därefter ordnades en fest för guden Dagon. Dumt nog tänkte de inte på att hans hår växt ut. Simson tog tag om de båda mittenpelare som huset vilade på, raserade byggnaden och dödade allihopa inklusive sig själv.

[youtube zKzSYEzrx9g]

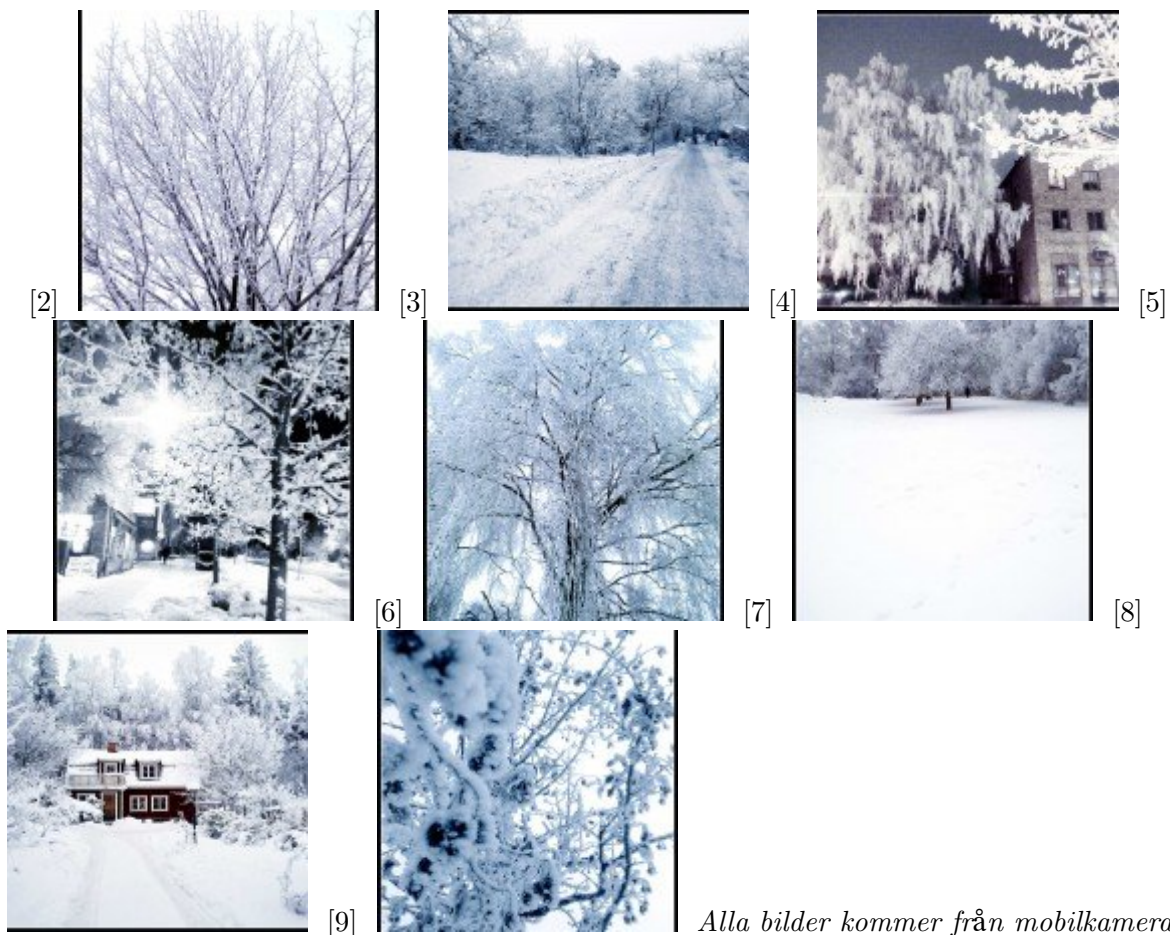
Mobila snöflingor (2010-02-07 06:01)

[1]

När vintern kom
orkade inte dagen längre stå upp

så den la ut sina ljusa armar
över jorden

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/mobilvinter-03.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/mobilvinter-01.jpg>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/mobilvinter-02.jpg>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/mobilvinter-04.jpg>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/mobilvinter-05.jpg>
6. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/mobilvinter-06.jpg>
7. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/mobilvinter-07.jpg>
8. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/mobilvinter-08.jpg>
9. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/mobilvinter-09.jpg>

På kant med livet (2010-02-07 13:00)

[youtube L8eo-hXZVpY]

En gammal bekant
en ny bekantskap

[youtube sGbgITz _KVY]

The Ballad of the Good Guy Blues (2010-02-08 03:02)

Pratade med en vän om de snälla killarna och de stygga gossarna, the Good Guys kontra the Bad Guys.

Kvinnorna uppskattade känslor, ärlighet och det varsamma samtalet som the Good Guy öppenhjärtigt bjöd på. Kvinnorna förklarade så ofta sa att de verkligen uppskattade det, att

det var det som var det viktigaste, det finaste, men sen kom the Bad Guy in, och med ett andetag så svepte han alla av sina fötter...

"Förlåt, du är så snäll och underbar, men jag måste följa mitt hjärtas lust", är de ord som lägger vägen för the Good Guys resa. Min vän sa: "Ja, det är möjligt. Men då var det väl inte meningen att man skulle vara tillsammans då.". Det var helt rätt så klart. Men sagan slutar inte där, just för att visorna och sagornas män sällan orkar fortsätta efter att de sett ett hjärta brinna. De skriver: "...och så levde de lyckliga i alla sina dagar". Men problemet är bara att det fanns fler dagar är *deras*. Det kom den dagen då de upptäckte att prinsens faktiskt egentligen var en groda.

Men dagarna har flytt fantasin och lämnat verkligheten ensamstående kvar. the Good Guy redan offrat sig själv för att ge någon annan lyckan än att ta den själv...

Genom att han sett hur han själv blivit bortvald, och när det inte finns någon kvar som han själv vill välja, och någon kommer och vill välja *honom* själv - så han hur det känns och vill inte att någon skall känna samma sak. Men han tar ingen istället för, utan han minns nämligen allt han själv hade, som de andra aldrig såg - så man söker det, och hittar det under ytan, man hittar det fina - även om det inte var det man sökte.

Lite som att gå och längta efter att få tvillingar eller en flicka, men föda en pojke, eller livet som kommer efter en svår olycka då man förlorat någon - man lär sig att uppskatta värdet av andra saker...

Det är det som är the Good Guys öde - att hitta något fint, men ändå veta att det inte var det man drömde om. Man ville ha en grå sten för att man såg fantasin och möjligheterna i den, men fick istället en diamant. Man är nöjd, lycklig och tillfreds, men man fick ändå aldrig sin dröm...

[youtube PSQWUZ8a2Ho]

Nattsamtal (2010-02-08 04:53)

När ljuset tystnat så hör vi rösterna klarare.

- Varför är det alltid mysigare att prata på natten? - för man inte hör andras tankar då - Tycker inte att jag hör andras tankar alltför mycket om dagarna heller. - du hör dem inte, men de finns där, som raduio och tv kanaler som ständigt är på... spelar in, regisserar och projiceras... - Sant.

Det andra drömmer om är min verklighet. Inte deras guld och gröna skogar. Inte deras pengar. Inte deras mardrömmar, eller att de kan flyga. Utan om det som skapar deras drömmar. Det som de själva inte förstår att de använder varje ögonblick. Deras sinnen. Det som får dem att rynka på näsan, lyfta ögonbrynen, rysa till, le åt, och bara känna värme utan att de får något i banden eller på banken av det. Det värdelös, det utan värde, det som står utanför, det oviktiga. det som man just slår bort som *bara* drömmar, det som skapar livet. *Det* är min verklighet. Det du inte minns och det du skakar av dig, innan du rutar in dig i vad som verkligen är en dröm....

- Det är liksom ingen som orkar lyssna. Och de som har erbjudit sig har bara försökt få mig att tänka på annat så fort jag har blivit ledsen vilket har lett till att jag bara trycker undan allting tills det blir för mycket. - Jag lovar dig att någon dag när du vill, orkar och känner för det, så lovar jag att lyssna... Bara lyssna... - Vet inte om det är en så bra ide med tanke på hur mycket du verkar ha inom dig. - fast det kanske är bra, just därför... - Hur menar du? - Just

det att jag förstår vikten av att lyssna. - Det är ju ganska lustigt att de som gärna tar sig tid att lyssna ofta är de som behöver någon som lyssnar. Jag är själv så. Tycker det är intressant att lyssna på andra. Men är nog inte superfantastisk på att trösta någon som gråter måste jag erkänna, men det beror nog helt på situationen och anledningen också. - men har du tänkt på när du själv gråter.... Visst är det så att det bara räcker med att någon sitter nära, håller om en, klappar en försiktigt över håret och bara säger saker som inte har någon större betydelse, i en lugn och varm stämning...? - Ja. Men som sagt, det är ingen som någonsin gjort det när jag varit ledsen. Ingen som har gått efter heller när jag blev så ledsen att jag bara stängde av allting och bara drog iväg. Inte för att jag går långt bort och jag kommer ju tillbaka efter ett tag. Men vad spelar det för roll?

Ensann (2010-02-08 04:57)

*Throw your lives in the air
And know that nobody there*

[youtube nwtYacXFIFw]

Livet är inte bara något man har framför sig, dess historia formar också en.

Kommer att tänka på filmen **Danny The Dog** med *Jet Li*:

[youtube 0KB2O38Ie9s]

Det är en Hollywoodfilm
med cool action

men det är mer än så.

Man pratar ofta om att man även kan lära gamla hundar att sitta, men det man glömmer bort är att det just går att forma människor till hundar. Man kan ta bort så mycket från dem att de sen inte vet vem de är, hur de känner, hur de skall agera och är helt utan förståelse över en mänsklig värdeskala.

Vi formar dem omkring oss. Våra egna begär kan få en annan att lära sig att vara tyst. Få dem att möta sin lust med analys, få dem att forma sin njutning av andras tillfredsställelse. Vi kan få folk att jämt sätta andra före sig själv, få dem att bli oförmögna att tro att de skall kunna få något, ta emot något eller tro att de är duktiga.

Vi kan få dem att kunna resonera sig ut ur all form av vänlighet bara för att de lärt sig att de inte får ta emot utan att gjort rätt för sig innan, frågat om lov och bett om det på rätt sätt. Vi kan lära dem att rättfärdiga vilken handling som helst inför andra, bara genom att de fått försvara sånt som de inte trott på eller själva velat, men gjort det av lojalitet och en tro på kärlek och respekt.

Vi kan få dem, men de kan aldrig få

sig själva

tillbaka

[youtube k9fe0l8jsS0]

*"Freedom or death, nothin' left to do but fill it up
Tripple X eyes of lust and you need to give it up
Live it up sucker cause they're sayin' my days are numbered
Who wants to live long anyway
I'm goin' out with a blast
Gettin' some ass, smokin' grass, leavin' all my cash for my little boy
You wouldn't understand, you dont know where I come from
hey yeah"*

**"If the doors of perception could be cleansed
everything would appaer as it really is - infinity"**
W. Blake

[youtube OylPye26vGM]

Något helt annat:

Tiden mellan död och begravning brukar räknas i timmar, dagar eller som högst veckor. Här i de stora lösningarnas land befattar man sig inte med så futtiga tidsenheter när en människa förpassas till evigheten. "Mot bakgrund av de vanor som etablerats i Sverige är vår bedömning att de anhöriga skulle kunna uppleva att de inte gavs tillräckligt med tid för att bearbeta förlusten av den anhörige och att planera och ordna med begravningen, om den längsta tiden sätts kortare än en månad", skriver utredningen. Vanor är ett något egendomligt begrepp i sammanhanget. För flertalet människor är det inte så ofta som de behöver begrava en anhörig att det kan bli en vana. Det måste finnas andra förklaringar till att en svensk behöver veckor på sig före begravningen för att "bearbeta förlusten av en anhörig" när den övriga mänskligheten behöver begravningen för att sedan kunna bearbeta sin förlust. Och varför behöver vi så mycket längre tid att ordna avskedsceremonin än alla andra? Effektivitet är ju en av de egenskaper som vi är stolta över. • [1]<http://www.svd.se/kulturnoje/understrecket/>

1. http://www.svd.se/kulturnoje/understrecket/lang-vantan-pa-sista-vilan-for-den-dode_4219079.svd

Syftningsfel (2010-02-09 10:23)

[youtube F6CNNWT4yFc]

Detta är inget påhopp på en tro eller andlighet, men en granskning av det mänskliga regelverket som man använder sig av. Jag har full respekt för folks tro och har själv starka kopplingar till den andliga världen, men dessa böcker är som att låta någon åka i fängelse för bilstöld för att den drömt om att den tog en bil. Det är två olika världar, och man skall inte använda sig av regelverk eller kontroll av dem på andra nivåer. För om vi utgår från att Gud finns på det sättet som bibeln säger, varför har inte gud talat till oss lika tydligt efter att dessa böcker skrevs. Vi skall vara skapade i h*ns bild, men samtidigt så respekterar vi inte alla människor. Vi skall inte avbilda Gud, men vi är själva h*ns avbild.

Jag respekterar din tro, men inte dessa böcker som är skrivna av människan i ett syfte att få det som om någon annan påstått det.

The Bible is bullshit, the Koran is a lie
The Bagavad Gita did not fall from the sky
These are the books that were written by men
They've caused wars, now follow if you can
They took away our love and gave us fear
Tried to make us hate the one who put us here
Then they took

our sacred songs and made them wrong Then they took away our prayers and gave us theirs ...
First they created sin so they could win Then they built the cages they could put us in Then
they took away our tribes and gave us jail Then they took away the Earth and gave us hell
... It's time for you to love one another It's time for you to recognize your brother It's time
for us to stop killing our mother It's time for us to care for each other The Bible is bullshit,
the Koran is a lie The Bagavad Gita did not fall from the sky These are the books that were
written by men They've caused wars, now follow if you can Corporate Avenger The Bible Is
Bullshit

[youtube -NDAIWXU1Vg]

utanförskap (2010-02-09 19:09)

[dailymotion x9rs7c]

Som de kontraster som jag gillar, så plockar jag fram två favoriter ur min kristna musiksamling,
trots att jag inte ens tillhör någon kyrka längre...

Jag kan känna av kraften, men inte den som strypts i mänsklighetens hårda stryptag, för att
öka sitt eget inflytande över de själar som en gång föddes fria

utanför böckernas murar

[youtube 6yArm4rJ1LU]

Spotifyar (2010-02-10 05:12)

Har ägnat kvällen åt att leta musik och låtar på Spotify, för att föra över min spontana spellista,
Herr Morris Dilema till denna tjänst.

Det tog sin tid, och det saknas fortfarande ett gäng låtar som ännu inte hittat sin väg till tjänsten,
men vi handar på någon dags musik med över 500 utvalda låtar om de räknat rätt åt mig. Alla
låtarna är noggrant handplockade och har på något sätt speglt eller påverkat/påverkar mig. Det är
en spellista som ständigt kommer att uppdateras.

Så, den som vill lära känna mig genom ljudvågor har nu möjligheten att analysera sönder mina
ljudgångar och drömmar:

[1]Spotify Playlist: Dilema

Här är några av låtarna som jag inte hittat ännu:

Canton Jones - I Call Him G.O.D. Cari Lekebusch ft. Krister Linder - Shaded Caroline Af
Ugglas - En Del Av Mitt Hjärta Consolidated - He Dan Reed Network - Get To You Deele -
Shoot 'em Up Movies Deva Premal - Tumare Darshan DJ Babu, Little Brother & Joe Scudda
- Fan Mail DJ Krush ft. Angelina Esparza - Alepheuo (Truthspeaking) Donny Hathaway - I
Believe To My Soul Edwin Starr - My Friend Eric Gadd - Holy Water Eva Dahlgren - För
Att Du Är Här Eva Dahlgren - Mammon Eva Dahlgren - Underbara Människa Funkadelic -
Biological Speculation Funkadelic - You Can't Miss What You Can't Funkadelic - If You Don't
Like The Effects, Don't Produce The Cause Godley & Creme - Cry Gruff Rhys - Candylion

Herreys - Duvan HIM - Love Me Like I Do Icube - Love Hurts Illogic & DJ Przm - Ill Rediculous Jungle Brothers - Kool Accordin' 2 A Jungle Brother La La La Human Steps - Waiting For My Man Lillasyster - Barn Utan Ben Lillasyster - Nu Har Jag Fått Nog Av Dig (Akustisk) Lisa Ekdahl - Två Lyckliga Dårar Lisa Hannigan - Sea Song Lisa Hannigan - The Man I Love Louise Hoffsten - Cirkusen Har Kommit Till Stan Louise Hoffsten - Stygg Mari Boine - Maid Aiggot Muinna Eallin Mari Boine - Gumpet Holvot Marisa Monte - Até Parece Marisa Monte - Universo Ao Meu Redor Ministry - The Angel Nilsen, Lind, Holm & Fuentes - Stars Nonpoint - Bullet With A Name Ohio Players - Contradiction Plaid ft. Bjork - Lilith Plumb - Nice Naive And Beautiful Red Hot Chili Peppers - How Strong Red Hot Chili Peppers - I've Been Down Robert Broberg - Windshield Wipers Santana ft. Seal - You Are My Kind Sarah Brightman - Only An Ocean Away Shock G - People Over The Stairs Shy - Du Kan Inte Steso Songs - This Is For You Girls Street Sweeper - Clap For The Killers Sweatshop Union - Dig A Grave Ted Gärdestad & Roland Hermin - Kolapapperskung The Nightwatchman - One Man Revolution The Nightwatchman - The Garden Of Gethsemane The Nightwatchman - Whatever It Takes Toshinori Kondo & DJ Krush - Mu-Getsu Until December - Geisha Vildsvin - Saga Utan Lyckligt Slut Warren Zevon - I Was In The House When The House Burned Down Warren Zevon - My Shit's Fucked Up Warren Zevon - They Moved The Moon Wise Intelligent - Keep Getting Betta Zug Izland - Life Zug Izland - Sunny Day

1. <http://open.spotify.com/user/herr.morris/playlist/7FkRbks1BWvc1kVrMH7WXR>

försökringskassan (2010-02-10 06:27)

Jag hör hur någon säger att det är natt, någon annan att det är morgon, men allt jag själv känner är att det är någon som ligger strax till höger om begreppet *nu*. Lite som när Carl Bildt talade med Amerikanarna och inte sa att han hade varit Primeminister (Stadsminister) utan Head of State (Kungen). Två termer som låter snarlika på ett annat språk, men betyder ganska stor skillnad, just som natt eller morgon.

Och visst, jag är trött... Men på samma sätt som man efter en ordentlig middag kan vara sugen på något sött, men man inte orkar resa sig upp, klä på sig, gå ut i snön till affären, leta rätt på något, stå i kö, betala, komma hem, klä av sig, göra i ordning det, sätta sig och sen äta det... Lite som jag och sömnen.

Helst hade jag velat gå upp i sovloftet och tagit två sömntabletter och verkligen fått utnyttja dagen till att sova och ta igen mig, så att jag får komma ikapp drömmarna som nu unisont med flera natters sömn sjunger: "*Nanananana, du kan inte ta mig, nanananana...*", men det går inte. Ångesten för allt som måste göras, men som självklart inte gjorts, bromsar upp mig, samt planer för tiden som skulle komma efter.

Undrar om jag skall sluta med att säga "*God Morgon*" och istället kvittra lite lätt med en kopp nybryggt te i handen: "*God Ångest*", för det är ju den jag möter istället för morgonen, och jag lovar dig att det är i full god hälsa, denna ångest bryter man inte ner med några chokladbiter eller en klapp på ytan. Det är lika spänning som Fred Flinta när han moppsar upp sig mot Barney.

Men det är inte mycket att göra något åt.

Skickade ett mail till handläggaren på Försäkringskassan efter mötet i går:

Hej, Jag kan tänka mig att ni mest får förtvivlande mail, ilskna mail och uppgivna mail, så jag skulle vilja ge dig ett annat mail - när jag inte har möjlighet att köpa några blommor. Jag

uppskattar verkligen att du fixade samtalet med Arbetsförmedlingen och att du själv tog dig tid att komma, även om ni inte kan göra något mer. Det värmdde efteråt när jag förstod det, att trots att ni inte kunde göra något mer så kom du ändå. Jag vill tacka för den mänsklighet och värme som du visade, och dina ögon utstrålade när du faktiskt lyssnade på mig, vid ett tillfälle då du egentligen bara hade kunnat stänga av av nicka per rutin. Även om jag är där jag är, och jag inser vart jag är på väg, så gav du min dag värme och ett inre leende. Det betydde oerhört mycket, då jag är väldigt bra på att avläsa människors känslor, närvaro och intentioner. TACK.

Tyckte att hon behövde få höra det. Få känna att hon faktiskt också var en människa fast så många inte tror att de är det. Kanske var det så att jag ville göra det också, för att jag kände en samhörighet med dessa tjänstemän och kvinnor. De är ju också villrådiga med vad som är rätt eller fel, och befinner sig strax till höger om begreppet *nu*.

De räknar sjukdom i dagar, på samma sätt som man räknar feber i siffror. Har man x-antal dagar så vaknar tron på magi och tilltron till allt det fantastiskt otroliga med livet. Gud vilade på den sjude dagen och du blir frist på den sista dagen som vi kan ge dig. *Volá!, Simsålla Bim!, HokusPokus!* och regelverk av bestämmelser.

Undrar när de kommer att placera det tänket på människoliv på riktigt? ”*Nu förstår farbror Oscar att han har blivit 95 år, och längre än så kan vi inte ha honom i samhället, ni har inte tjänat ihop med tillräckligt för att vi skall ha ett underlag för fortsatt levnad. Vi vet att Oscars doktor har sagt att ni är frist, men att ni har lite problem med hörseln och skulle kanske behöva lite hjälp med det, så Oscar förstår att vi måste anse att Oscar faktiskt är helt sjuk nu, och det förstår ju Oscar själv att sjuka gamla människor, ja, han förstår ju själv. Det finns ju så många som fuskar med sin ålder, och skyller på demens och liknande - men vi ser till att hålla koll på detta....*”.

[dailymotion xkfhm]

Jag försöker verkligen ta ut min tilldelade sömntid, men det är som om det ständigt sitter en lapp i kassan med orden:

Kommer strax

Småakers stora bekymmer (2010-02-11 06:06)

Ibland blir man så besviken på människors oförmåga att interagera med andra. Har en vän som är helt fantasisk, duktig som bara den och trevlig. Han har hjälpt mig med så otroligt mycket genom året. Aldrig har han velat ha något för dem, men varje gång så har jag sett till att kunna ge så mycket som jag kunnat. Allt från reda pengar, till ersättning för bensin, och mer, middagar eller bara några öl. Jag har verkligen jämt sett till att jag gjort rätt för mig. Har jag trott.

Jag har inte hört något sägas tidigare, men idag så fick jag ett sms efter att jag inte hade kunnat ställa upp på en sak, och föll igenom med kontakten. Jag skickade ett sms och bad så mycket om ursäkt och förklarade situationen i grova drag, och han svarade att han förstod.

Men sen läste jag hans första sms och såg en notering om att jag inte gjorde rätt för mig. Jag kontaktade honom och bad om ursäkt och tyckte det var synd att han kände så, men att jag faktiskt vid varje tillfälle hade gjort rätt för mig.

Vet inte vad jag trodde att jag skulle få för svar,men jag blev överraskad av det som kom: ”Nej det har du har du inte gjort faktisk.”

Inget mer, ingen förklaring, inget alls. Bara just det där.

Jag svarade honom med att frågade vad det var som jag hade missat - utöver en middag som jag själv påpekade att han inte fått - för att han vid det tillfället som han skulle fått den, fick förhinner genom att han hade annat att göra. Men jag påpekade att den var något som jag kände till och att han givetvis skulle få. Så jag frågade honom vad det var mer, för jag ville verkligen, som jag skrev till honom: *"Jag märker att det jag gett tillbaka inte varit tillräckligt. Så säg vad som saknas så att du slipper känna så, och att jag kan känna att jag gjort rätt för mig samt att det inte skall vara något som ligger mellan oss"*.

Han svarade med att påpekade att det var just den där middagen, *till exempel*, men gav inga fler och sa att det var ett år sedan.

Jag hade möjlighet att kolla när det var, och det var den 11/8, ganska precis ett halv år sedan, och sa att jag hade försökt få med honom ut ett par gånger efter det, men han hade aldrig orkat eller haft tid. Jag frågade också om vilka fler tillfällen det hade varit då han just skrev att det middagen bara var *ett* exempel. Jag påpekade också att han kanske hade kunnat tagit upp det vid något av de tillfällena som jag hade kontaktat honom om utgång, istället för att bara gå och bära på det utan att säga något förens han hade hunnit bli riktigt irriterad över det.

Han svarade genom att lägga på mig att det vi gjorde den dagen som vi hade planerat middagen, så hade det tagit dubbelt så lång tid som jag hade sagt - att han hade bilproblem och att vi stötte på ett oväntat hinder för oss, valde han helt att ignorera - jag hade tydligen sagt att det skulle ta en viss tid och det hade gått långsammare (att han bokar in en tid med en och kommer några timmar senare, brukar inte vara någon större grej...) plus att han skrev *"om det var 6 eller 10 sen månader kan väl kvitta..."*, fast nu var det ju han som just hade tagit upp tiden och dessutom sagt att det var ett helt år sedan.

Mina andra fel var att om han inte hade påmint mig nu (även om det var jag som mindes middagen), så hade jag troligen "glömt" just den inestående middagen - något som inte låter speciellt likt mig, plus att han poängterade att jag inte hade frågat honom en massa gånger efteråt, utan bara några gånger och det hade inte handlat om en middag...

Skrev till honom att jag tyckte det var jättesynd att han kände som han gjorde och att han inte hade någon lust att försöka lösa det, samt att det var riktigt synd att han inte hade sagt något tidigare då han uppenbart gått och funderat på detta så länge.

Det är så synd att människor är så där. Dels om dem själva, då de gör att de själva går och mår dåligt istället för att reda ut saker. Jag förstår inte varför man skall gå och bära på saker och låtsas som ingenting just för att sen spy gala kring det, när det inte finns så mycket att göra - och inget gör dem gladare.

Men det är även synd på ett annat plan. Jag har länge känt att jag inte kan ta emot hjälp från vänner och bekanta som vill ställa upp på olika plan, och detta visar bara precis att min magkänsla är rätt. Mer parten av alla människor håller en noggrann räkning och menar aldrig att de ställer upp "bara för att" och att de "inte behöver något för det". De gör jämt en snabb överslagsräkning är de själva vill ha något, och har inte balansen blivit upprätthållt till deras fördel vid tillfället för deras balanskoll så använder de det emot en.

Så jag lär mig ständigt det där att man måste göra rätt för sig direkt, annars kommer folk att bära på det det eller använda det emot en vid ett senare tillfälle, helt utan egen insikt eller självrannsakan kring vad de själva hade kunnat göra för att rätta till situationen.

Sånt är tragiskt.

Men jag hade också ett samtal med min bästa vän, och inser att det faktiskt finns dem som kan se den större bilden och förstå att det mesta jämnar ut sig tillslut, och att det där tillslut inte är när någon sätter ett slutdatum, utan det är verkligen utslaget på tiden.

Erfarenheten av detta är att vi är alla olika och att

småsaker kan ge stora bekymmer,

speciellt

om någon säger att det inte är
så viktigt
eller någon stor sak

Det är det, men de vågar bara inte säga det.

Lita aldrig på någon som säger att den inte vill ha något, för så fort som de själva vill ha något, så kommer de att använda det mot en och ger man dem ändå en kompensation, så kommer de att sätta krav på den också, utan att själva lyfta ett finger för det.

Det är därför som jag aldrig tar emot något från någon, för de använder det alltid mot en på något sätt.

Vi är inte så många som säger: "det gör inget", "det behövs inte" och "jag vill inte ha något" och verkligen menar det. Det är nog därför som folk har så svårt att förstå när jag säger det, för de vet hur de flesta andra är.

...fast de vet ju också
att jag inte är som de

flesta andra

Astrid Lindgren Land (2010-02-12 19:49)

Vad hände med landet där konstapel Kling och Klang en gång patrullerade?

På väg hem från kontoret igår hände något otrevligt som ändå slutade med något roligt. På väg genom spärrarna på Hornstulls tunnelbanestation ser jag hur två vuxna män trycker upp två 12-14-åriga pojkar i ett hörn bakom biljettbåset. Det visar sig vara de poliser som "extrajobbar som skattefinansierade biljettkontrollanter", som Copyriot tidigare skrivit om. *
[1]Polisen Som Mitt I Tunnelbanan Står"

Ibland är det verkligen skönt att internet faktiskt finns...

1. <http://tuggarna.posterous.com/polisen-som-mitt-i-tunnelbanan-star>

Kom nu, nicka inte, union (2010-02-13 02:24)

Kommunikation.

Prata, lyssna, ta in, dela, tänka, reflektera, bemöta, öppna.

Leva.

[youtube 9T225fYFz9M]

resa i fem timmar med mig själv stilla vid ljudet av änglars vingslag

Letade efter änglafjädrar i ljuset över snön, lyssnar efter ljudet av dem i frustna vattenfall, känner värmen när de lägger sina fingertoppar vid mina handleder och jag sätter mina tänder i deras hals. Vid klocktornets fot formar sig ljudet av liv mellan rummen av tid och dröm, som lätta beröringar utan spår i nyfallen snö..

[youtube J9t6VSf3R68]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/vintermobil-01.jpg>
2. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/vintermobil-02.jpg>
3. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/vintermobil-03.jpg>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/vintermobil-04.jpg>
5. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/vintermobil-05.jpg>
6. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/vintermobil-06.jpg>

7. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/vintermobil-07.jpg>
8. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/vintermobil-08.jpg>
9. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/vintermobil-09.jpg>
10. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/vintermobil-101.jpg>

Att berätta en historia.. (2010-02-13 04:41)

[youtube 5J _qadIwM60]

En av sveriges bästa lyrasister, göteborgsrapparen PST/Q har satt ihop en liten lista på Spotify med tjänstens bästa och grundläggande låtar inom kosten att berätta en historia:

PST/Q: Storytelling 101 // [1]Listen Up I Got A Story To Tell

[youtube DUd3QJ4vkCY]

Att berätta en historia i bilder av ord till ljudet av en röst

[youtube Bv7w200rrcs]

1. <http://open.spotify.com/user/baconsorbet/playlist/5D1V4NAxUwF1Y41pqJB8QZ>

Krig och fred (2010-02-13 04:50)

Läser om [1]kriget i Afghanistan.

Läser ord som "hjältar" för människor som lärt sig att döda och bär vapen.
Man utropar även "Fortsätt kämpa!" och uttrycker ord som: "för en fredligare jord".

De är militärer. De jobbar för att säkerställa en ordning efter en sidas syn på saker, och de är utbildade för att döda och bär med sig vapen. De jobbar mitt i ett krig.

- Det handlar om soldater i [2]topphemliga *elit*förband och officerer i *skytte*förband...

Hur kan det bli något som handlar om fred eller ens få dem till hjältar. Hjältar för vem och för vad samt på vilket sätt? De gå in i några andras krig, med vapen för att stödja ena sidan.

Någon skrivet också: "Det är modigt att ställa upp för demokrati och att själv vilja förbättra världen.". Jo, men hur modigt är det att göra det med en utbildning för att döda och med vapen i hand. Det är vad man är utbildad för. Det är ens jobb. Det handlar inte om mod. Det är mod att inte stå där med en AK4 i handen, utan att dela ut sprutor och ta hand om de som skadats av krigets hemskheter. Det är mod, det är hjälte insatser.

Jag tror vi sett allt för många Amerikanska filmer och allt för många förtrollades av landskapet i filmen Avatar för att förstå andemeningen och budskapet i den.

Vi gör mördare till hjältar för att de blev dödade i ett krig, där *de* hade dödat de andra om de hade förstått att det var "fiender". Vi tänker inte längre. Vi bygger vårt eget Independance Day, där vi bara skriver "system override" för att ta oss in i system vi inte kan, och raderar bort det vi anser är ont.

En annan skriver: "jag vill i all enkelhet visa min STORA tacksamhet för den insats ni gör." Tacksamhet för vad? Visar denna person ens tacksamhet för Stadsmissionen, Bris eller Friend här i Sverige? Visar den tacksamhet mot Läkare utan gränser, Sida och Röda Korset, eller vad handlar detta om?

Det är pinsamt och det är skrämmande att läsa.

Det är OERHÖRT tragiskt att två personer dött. Men hade det varit två överförfriskade lättklädda kvinnor i en part, så hade de ju nästan bett om att bli våldtagna, hade det varit två snobbar som gått genom Rosengård så hade de fått skylla sig själva för att de inte tänkte sig för. Men här skickar vi ner beväpnade militärer till ett krig där folk dör och de blir dödade, och plötsligt är de hjältar.

Jag fortsätter att läsa: "ni gör en jätteinsats för freden i världen! Jag är stolt över er." och "Jag stödjer utlandsstyrkan till 100 %". Det är en styrka, ett militärt förband. Man är stolta över dem, undrar hur många någon sagt till en syster på ett barnsjukhus att man är stolt över dem, och när, när i hela helvete kom freden att handla om militärer och vapen. Det är inte fred, det är att hjälpa en sida att vinna. Inte att skapa fred mellan dem. Freden får man på köpet när man har tystat ner ena sidan.

Sen är det så att i vissa krig kan de flesta av oss se hur ena sidan är "rätt" vi kan tycka att det är fördjävligt med den andra sidan, och vi kan vilja göra allt för att "vår" sida skall vinna - men det kommer aldrig att kunna handla om fred. Fred är inte vapen.

På samma sätt som ett slag aldrig kan vara en kärlekshandling.

Man pratar om våldet i hemmen. Här skriver man: "All heder åt er ni modiga män." Modiga män med gevär och utbildning för att döda. Var finns modet i det? Det är som att plötsligt säga att alla busschaufförer är hjältar för att de åker på hala vägar och måste akta sig för berusade förare och påverkade resenärer, men det kommer ju ingen någonsin att säga - de har ju inga vapen, och de använder ju inte våld eller makt för att få igenom något.

Tänk att sagans hjältar har så lite med verklighetens hjältar att göra

*och att vi låter inte
människan få vara
en människa*

Oavsett vem den är, oavsett kön, ålder, ras, sexuell läggning eller vad det kan vara. Att varje människa har sitt värde...

Men det funkar inte. Någon *måste* göra fel, för att vi själva inte skall behöva tänka på om vi gör rätt eller fel. Vi behöver bara följa den stora massan som dikterar vad som är rätt eller fel.

Precis som de en gång gjorde i Tyskland.

Fast vi är ju så mycket mer utbildade och klocka och detta är inte alls samma sak.

Vet du vad?

Jag tror
våldigt många tyskar
sa precis samma sak

i början...

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6593785.ab>
2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/stupadesvenskarnaiafghanistan/>

Ljudet av nyfkenhet... (2010-02-13 16:12)

[youtube jnUqCIH8u40]

Jag anser mig ha relativt bra koll på saker och ting när det kommer till musik.

Droppa ett namn och jag brukar kunna placera det ganska bra, framför allt när det kommer till hip-hop, men ibland verkar visa saker bara gått bakom min rygg och obemärkt planterat nya spännande träd i skogen av ljud.

Den inledande video var den första låten som min senaste upptäckt gjorde ihop, efter att producenten uppmärksammat rapparen i följande klipp:

[youtube _7TPcGksW5M]

Gruppen består av San Diego rapparen Wax och producenten EOM (Elements of Music) från Virginia, och de mötes via Nätet (Facebook > Youtube > Myspace). När de började jobba på sitt album hade de aldrig träffats eller ens pratat i telefon...

[youtube 5iaHS-skmM4]

Deras album "Liquid Courage" finns hos CDBaby och bjuder bl.a. på ovanstående låt...

Har inte hunnit lyssna in mig på hela albumet, men jag föll för Wax när jag sökte lite på Youtube och hittade hans egna akustiska tolkningar också...

[youtube tqjLy9ECjko]

[youtube 94PHt8FkB-E]

själreflex (2010-02-13 19:09)

En trasig själ
kan helas
med ett plåster
av en ängel

[1]

Fick en fråga: *Själen....vad är det?*

Intressant fråga. Kom att tänka på en kommande manifestation i Sundsvall som går under namnet Självärk om våldet i hemmen, ett alltid lika viktigt ämne, men jag känner att man missar målet och gör samma snabba misstag som alla gör då det vill hjälpa till och agerar innan man tänk efter ordentligt. Fokus ligger nämligen på mäns våld mot kvinnor, som på alla dessa i sig helt fantastiska och oerhört viktiga galor - men man missar alltid poängen. Fokus hamnar inte på just våldet....

Den gör kvinnor till offer, även om tanken är att visa att de just *inte* är offer och hur starka de är och att de inte skall behöva ta något av detta... Men som vanligt när man riktar en strålkastare mot något, så är det det som står mitt på scen - den tittar inte i hörnen, eller belyser skuggan, den stilla skuggan som finns där och alla de män som faktiskt drabbas finns eller barnen som far illa av sin mamma gråter. De får höra hur männen använder sin kraft, och inser att dessa kvinnor som uppenbart inte har samma kraft - genom det resonemanget - ändå skadar dem, så då måste ju de alltså vara ännu svagare. De kan inte känna sig hemma i resonemanget, de kan inte hitta styrkan i det... Utan blir ännu tystare och försvinner ännu mer in i ett ensamt mörker.

Man säger gärna att man ser dem också, att man riktar sig till dem också, men om en av de som gått igenom det och är starkare än många av dem ändå inte känner det - lyssnar man verkligen då? Förstår man verkligen då? Eller kör man bara på blind av sin egen fart och välvilja. Lite som de som faktiskt misshandlar i hemmen, de har ju också oftast sin förklaring om att någon förtjänar det, att någon inte skall ta sig ton där och då, att det finns en tid och plats för det...

Många av dem som slår, misshandlar och kränker tror faktiskt att de gör något rätt - precis som de som är i underläge faktiskt tror att de förtjänar det, att ingen ser eller hör dem, och att de inte har någon betydelse.

Hur hänger detta ihop med själen? Jag tror att det är just det som är knutpunkten. Man glömmar, gömmer eller inte lyssnar på sin själ. Man springer fort, man tror sig ha rätt man vill göra något rätt, man vill ha det på ett sätt - men man ser inte själen.

Man ser statistik, man ser kön, sexualitet, ålder, rollen och i bland kanske människor, men

man ser inte själen. Något som finns i oss alla. Barn som vuxna, djur som natur.

Det som vi kör över dagligen

Då vi säger oss veta

För själen vet aldrig, den bara lyssnar och talar

och ytterst få lyssnar

medan nästan ingen

svarar

Därför är vårt samhälle så själlöst

Vi går på mörka gator och håller våra reflexer hårt i våra knutna nävar som vi gömmer i fickorna...

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/plaster1.jpg>

Rörliga bilders stilla minne (2010-02-13 23:31)

[youtube IVMhEAI3pvg]

Satt lite och funderade över filmer som jag sett på sistonde som verkligen gett mig något, och då kommer ovanstående film in bland de främsta samt denna som jag skrev om tidigare: [1]Den Magiska Leksaksaffären.

[youtube UGvVNY7gGVY]

Sen spinner filmerna vidare från favoriten Kenneth Branagh och hans, då, fru Emma Thompson..

[youtube PIACPr5XEQM]

...till Angelina Jolie action...

[youtube 5uMINKozweg]

Sen rullar det på med allt från Musikaler till Heroic Bloodshed rullar från Hong-Kong...

Men detta är nog den film som gjort störst intryck på mig någonsin, fast jag vågar inte se om den - just därför... En av Alan Tanners filmer:

[youtube XcS2mWXDRjE]

Men det finns en annan film som också lägger stora pusseldelar till mig, också en film som jag bara sett en gång. Det är filmen som fick mig att känna, att om jag skulle ha gjort en film, så skulle det varit den... Terry Gilliams "Brazil":

[youtube 4Wh2b1eZFUM]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=879>

Något att lägga märke till... (2010-02-14 01:22)

[youtube ghPcYqn0p4Y]

Livet är märkligt,

Det är väldigt likt ett märke. Ett sånt där man plötsligt upptäcker att man har på kroppen utan att fatta varifrån det kommer. Först försöker man tvätta bort det, för man tror att det bara är en fläck, men sen upptäcker man att det är ett märke som man inte förstår hur det kommit dit. De flesta blåmärken, rivmärken och bitmärken vet man ju varifrån de kommer.

Men ibland så är det bara något där. Något som är väldigt likt ett märke av något slag. Det är ingen fläck, men det är inget märke heller. Kanske är det bara upptäckten av att något skulle varit där, men inte är där. Saknaden av något synligt, påtagligt och lätt förklarligt.

Som ett märke.

Men det är ju inte det.

Det är bara märk likt

undrar om det är därför folk ibland säger att de blivit brända, just för det är så nära att bli märkt man kan komma, så likt, utan att vara något annat än bara väldigt märk likt.

Jag minns hur man fick märken när man hade varit hos läkaren då man var liten
Livet kanske alltid ser oss som små, och därför ständigt ger oss detta märken

när vi har ont.

Sen är det kanske också därför så många människor går omkring som döda

utan
att se
känna
smaka
uppleva

De är bara märk lik

[youtube NjCYS-tDscQ]

Fågeln som vrider upp världen (2010-02-14 02:21)

"In a place far away from anyone or anywhere, I drifted off for a moment."

"A life without pain: it was the very thing I had dreamed of for years, but now that I had it, I couldn't find a place for myself within it. A clear gap separated me from it, and this caused me great confusion. I felt as if I were not anchored to this world - this world that I had hated so passionately until then; this world that I had continued to revile for its unfairness and injustice; this world where at least I knew who I was. Now the world ceased to be the world, and I had ceased to be me."

[youtube ZxM- _b8oA4o]

"Here's what I think, Mr. Wind-Up Bird," said May Kasahara. "Everybody's born with some different thing at the core of their existence. And that thing, whatever it is, becomes like a heat source that runs each person from the inside. I have one too, of course. Like everybody else. But sometimes it gets out of hand. It swells or shrinks inside me, and it shakes me up. What I'd really like to do is find a way to communicate that feeling to another person. But I can't seem to do it. They just don't get it. Of course, the problem could be that I'm not explaining it very well, but I think it's because they're not listening very well. They pretend to be listening, but they're not, really. So I get worked up sometimes, and I do some crazy things."

-
"To know one's own state is not a simple matter. One cannot look directly at one's own face with one's own eyes, for example. One has no choice but to look at one's reflection in the mirror. Through experience, we come to believe that the image is correct, but that is all."
-

"It's like when you put instant rice pudding mix in a bowl in the microwave and push the button, and you take the cover off when it rings, and there you've got ricing pudding. I mean, what happens in between the time when you push the switch and when the microwave rings? You can't tell what's going on under the cover. Maybe the instant rice pudding first turns into macaroni gratin in the

darkness when nobody's looking and only then turns back into rice pudding. We think it's only natural to get rice pudding after we put rice pudding mix in the microwave and the bell rings, but to me, that is just a presumption. I would be kind of relieved if, every once in a while, after you put rice pudding mix in the microwave and it rang and you opened the top, you got macaroni gratin. I suppose I'd be shocked, of course, but I don't know, I think I'd be kind of relieved too. Or at least I think I wouldn't be so upset, because that would feel, in some ways, a whole lot more real."

[youtube 06d33K1ei6I]

"I laughed. "You're too young to be so ... pessimistic," I said, using the English word.

"Pessi-what?"

"Pessimistic. It means looking only at the dark side of things."

"Pessimistic ... pessimistic ..." She repeated the English to herself over and over, and then she looked up at me with a fierce glare. "I'm only sixteen," she said, "and I don't know much about the world, but I do know one thing for sure. If I'm pessimistic, then the adults in this world who are not pessimistic are a bunch of idiots."

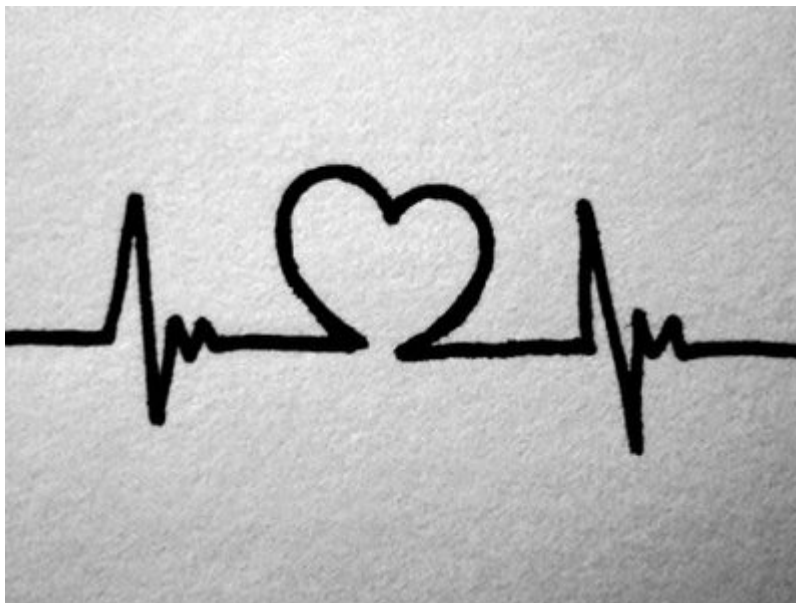

"Of course, they're not clowning around trying to make me laugh. They're doing their best to live very serious lives, and they just happen to fall down sometimes. I think that's cool."

Citat: [1]Haruki Murakami

1. http://sv.wikipedia.org/wiki/Haruki_Murakami

Förtydligandet av minnet från mina känslor (2010-02-14 02:37)

Vill göra ett förtydligande.

Många ser mig som en tänkare och därmed också drar den slutsatsen att jag tänker för mycket, att jag grubblar och ibland gräver ner mig.

Men det är inte jag.

För jag ältar
inte
saker
på det sättet

Jag sätter mig ner och skriver ibland, eller tar bilder utifrån en känsla som jag bär, då kommer att det jag känner men inte visste att jag tänkte.

För jag kan känna mig nere ibland, ledsen, sårad, ensam, och helt värdelös, men jag har lärt mig att det går över, och jag vet också att jag ofta glömmer bort att det är så som jag är.

För helt uppriktigt, så tänker jag inte alls på det. Jag noterar bara att det är så. Behöver inte veta så mycket mer... Jag behöver inte sitta och grubbla över hur mitt liv hade kunnat varit, eller val som jag gjort - jag vet att det redan är gjort.

Det ser alltid värre ut i ord, men det är inte mina tankar

utan bara minnet av mina känslor.

”Life is not measured by the number of breaths we take, but by the moments that take our breath away.” (2010-02-14 03:14)

Inte för att jag är religös, men byt ut Gud mot Liv, så hittar man något som min själ bara knäböjde inför direkt:

”People are often unreasonable and self-centered. Forgive them anyway. If you are kind, people may accuse you of ulterior motives. Be kind anyway. If you are honest, people may cheat you. Be honest anyway. If you find happiness, people may be jealous. Be happy anyway. The good you do today may be forgotten tomorrow. Do good anyway. Give the world the best you have and it may never be enough. Give your best anyway. For you see, in the end, it is between you and God. It was never between you and them anyway.” — Mother Teresa

Som Garrison Keillor, sa när han citerade Gilbert Keith Chesterton: ”Anyone who thinks sitting in church can make you a Christian must also think that sitting in a garage can make you a car.”. [youtube sHfUdff8OFE] - *So, how many books have you sold? - I don't count books sold, I count books read. You see, I'm in the buissness to write books for people that read...* (Citatet i rubriken kommer från den Amerikanska författarinnan **Maya Angelou**)

demokrati och kvinnobefrielse (2010-02-14 05:09)

[youtube SXWVpcypf0w]

Natten till i går så skrev jag en text om det absurda med [1]krig och fred, i dag när jag skummade igenom nätets upplaga av Aftonbladet märker jag att ingen mindre än Jan Guillou har haft samma tanke: [2]Därför måste vi ut ur Afghanistan.

”...detta har president Barack Obama redan tydligt deklarerat. Hans nya politik är glasklar. USA har inte längre för avsikt att åstadkomma någon demokrati eller kvinnobefrielse i Afghanistan, det är föråldrade och hopplösa målsättningar som undan för undan hittades på av den förra administrationen under George W Bush. USA:s krigsanledning är nu en enda. Att i en sista stor militär offensiv knäcka all terrorism i Afghanistan och Pakistan.”

”War is peace.
Freedom is slavery.
Ignorance is strength.”
— George Orwell (1984)

[youtube Cv5BYEOQYLo]

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=5555>
2. <http://www.aftonbladet.se/debatt/article6595192.ab>

Hjärtsömn (2010-02-14 09:08)

Vaknar efter mindre än två timmars sömn. Har drömt mycket om vatten. Simma i vatten. Bassänger, Fritt, djupa och under begränsad tid. På samtidiga resor.

Känner hur mycket jag hade velat och behövt prata i går. Inte som i telefon, utan som med ord, men att kvällen inte var gjord för det, även om natten gav en lättnad

Idag är det
den där dagen
som kunde ge
så många
ångest i skolan.

Minns hur jag ofta gjorde hjärtan till de som jag trodde/visste inte skulle få några hjärtan under den tiden. Just för att de skulke få känna att någon såg dem också.

Ett Valentine hjärta handlar för mig om att kunna visa en uppskattning och kärlek som av olika anledningar inte har plats att komma fram andra dagar - det kan vara till bästa killkompisen, eller till någon på jobbet, eller någon man håller av oerhört mycket.

Att få ett Valentine kort handlar, för mig, om att man (antingen själv eller den som får det) verkligen känner en uppskattning djupt in i hjärtat och magen, nästan samma glädje som att få den första pussen i ett förhållands begynnelse.

Men här handlar lyckan inte om att man fått någon annan, utan enbart om att verkligen få känna sig SJÄLV glad, uppskattad och sedd.

Har inte haft orken att skicka iväg några verkliga kort i år. Men jag kommer att lämna i väg några över nätet senare idag. Sådana som är fyllda av så mycket annat än förväntan, lust eller förhoppning. Små, svaga, sköra som en spindels vävnad av fjärilsvingar, innehållande en svag doft av värme, närvaro och betydelse. Något som folk får i ansiktet under sin resa genom dagen, utan att se varifrån den kommer, eller lägga så stor vikt på att ta reda på det - bara få känna att skogen av deras känslor, tankar och upplevelser är en levande värld där andra gärna vill vara med och bygga på deras livs konstver, om än så endast med några få osynliga trådar.

Sov gott.

citaträtt (2010-02-14 17:53)

Har suttit och läst helt [1]fantastiska citat. Sådant som inte skulle funnits om ingen hade skrivit ner dem, eller fått tänka när andra sagt att de inte skulle tänka så mycket:

”Life is an opportunity, benefit from it. Life is beauty, admire it. Life is a dream, realize it. Life is a challenge, meet it. Life is a duty, complete it. Life is a game, play it. Life is a promise, fulfill it. Life is sorrow, overcome it. Life is a song, sing it. Life is a struggle, accept it. Life is a tragedy, confront it. Life is an adventure, dare it. Life is luck, make it. Life is too precious, do not destroy it. Life is life, fight for it.” — Mother Teresa

”Don’t cry because it’s over, smile because it happened.”

— **Dr. Seuss**

”He’s like a drug for you, Bella.” His voice was still gentle, not at all critical. ”I see that you can’t live without him now. It’s too late. But I would have been healthier for you. Not a drug; I would have been the air, the sun.”

The corner of my mouth turned up in a wistful half-smile. ”I used to think of you that way, you know. Like the sun. My personal sun. You balanced out the clouds nicely for me.”

He sighed. ”The clouds I can handle. But I can’t fight with an eclipse.”

— **Stephenie Meyer**

”Two things are infinite: the universe and human stupidity; and I’m not sure about the universe.”

— **Albert Einstein**

”I’m selfish, impatient and a little insecure. I make mistakes, I am out of control and at times hard to handle. But if you can’t handle me at my worst, then you sure as hell don’t deserve

me at my best.”

— **Marilyn Monroe**

”Life is not measured by the number of breaths we take, but by the moments that take our breath away.”

— **Maya Angelou**

”You know you’re in love when you can’t fall asleep because reality is finally better than your dreams.”

— **Dr. Seuss**

”Don’t walk behind me; I may not lead. Don’t walk in front of me; I may not follow. Just walk beside me and be my friend.”

— **Albert Camus**

”You only live once, but if you do it right, once is enough”

— **Mae West**

”Twenty years from now you will be more disappointed by the things that you didn’t do than by the ones you did do. So throw off the bowlines. Sail away from the safe harbor. Catch the trade winds in your sails. Explore. Dream. Discover.”

— **Mark Twain**

”To be yourself in a world that is constantly trying to make you something else is the greatest accomplishment.”

— **Ralph Waldo Emerson**

”Darkness cannot drive out darkness; only light can do that. Hate cannot drive out hate; only love can do that.”

— **Martin Luther King Jr.**

”A friend is someone who knows all about you and still loves you.”

— **Elbert Hubbard**

”If you don’t stand for something you will fall for anything.”

— **Malcolm X**

”Whenever you find yourself on the side of the majority, it is time to pause and reflect.”

— **Mark Twain**

”I’ve learned that people will forget what you said, people will forget what you did, but people will never forget how you made them feel.”

— **Maya Angelou**

”I am enough of an artist to draw freely upon my imagination. Imagination is more important than knowledge. Knowledge is limited. Imagination encircles the world.”

— **Albert Einstein**

”Yesterday is history. Tomorrow is a mystery. Today is a gift. That’s why we call it ‘The Present’.”

— **Eleanor Roosevelt**

”A day without sunshine is like, you know, night.”

— **Steve Martin**

"We are all in the gutter, but some of us are looking at the stars."

— **Oscar Wilde**

"To live is the rarest thing in the world. Most people exist, that is all."

— **Oscar Wilde**

"Anyone who thinks sitting in church can make you a Christian must also think that sitting in a garage can make you a car."

— **Garrison Keillor**

"I have not failed. I've just found 10,000 ways that won't work."

— **Thomas A. Edison**

"I may not have gone where I intended to go, but I think I have ended up where I needed to be."

— **Douglas Adams**

"Women and cats will do as they please, and men and dogs should relax and get used to the idea."

— **Robert A. Heinlein**

"We don't see things as they are, we see them as we are."

— **Anaïs Nin**

"You don't have a soul. You are a soul. You have a body."

— **C.S. Lewis**

"Logic will get you from A to Z; imagination will get you everywhere."

— **Albert Einstein**

"For most of history, Anonymous was a woman."

— **Virginia Woolf**

"I find television very educating. Every time somebody turns on the set, I go into the other room and read a book."

— **Groucho Marx**

"I love you without knowing how, or when, or from where. I love you straightforwardly, without complexities or pride; so I love you because I know no other way."

— **Pablo Neruda**

"Fairy tales, are more than true. Not because they tell us that dragons exist, but because they tell us that dragons can be beaten."

— **G.K. Chesterton**

"The statistics on sanity are that one out of every four people is suffering from a mental illness. Look at your 3 best friends. If they're ok, then it's you."

— **Rita Mae Brown**

"Don't cry because it's over, smile because it happened."

— **Dr. Seuss**

"For most of history, Anonymous was a woman."

— **Virginia Woolf**

"I find television very educating. Every time somebody turns on the set, I go into the other room and read a book."

— **Groucho Marx**

"I love you without knowing how, or when, or from where. I love you straightforwardly, without complexities or pride; so I love you because I know no other way."

— **Pablo Neruda**

"Fairy tales, are more than true. Not because they tell us that dragons exist, but because they tell us that dragons can be beaten."

— **G.K. Chesterton**

"The statistics on sanity are that one out of every four people is suffering from a mental illness. Look at your 3 best friends. If they're ok, then it's you."

— **Rita Mae Brown**

"When one door of happiness closes, another opens; but often we look so long at the closed door that we do not see the one which has been opened for us."

— **Helen Keller**

"Choose a job you love, and you will never have to work a day in your life."

— **Confucius**

"If you can't explain it to a six year old, you don't understand it yourself."

— **Albert Einstein**

"Everything you can imagine is real."

— **Pablo Picasso**

"I know God won't give me anything I can't handle. I just wish he didn't trust me so much."

— **Mother Teresa**

"A bird doesn't sing because it has an answer, it sings because it has a song."

— **Maya Angelou**

"What lies behind us and what lies before us are tiny matters compared to what lies within us."

— **Ralph Waldo Emerson**

"The pure and simple truth is rarely pure and never simple."

— **Oscar Wilde**

"But who prays for Satan? Who, in eighteen centuries, has had the common humanity to pray for the one sinner that needed it most?"

— **Mark Twain**

"I'm the one that has to die when it's time for me to die, so let me live my life, the way I want to."

— **Jimi Hendrix**

"Courage is what it takes to stand up and speak; courage is also what it takes to sit down and listen."

— **Winston S. Churchill**

"Whenever I see an old lady slip and fall on a wet sidewalk, my first instinct is to laugh. But then I think, what if I was an ant, and she fell on me. Then it wouldn't seem quite so funny."

— **Jack Handey**

"The fact that we live at the bottom of a deep gravity well, on the surface of a gas covered planet going around a nuclear fireball 90 million miles away and think this to be normal is obviously some indication of how skewed our perspective tends to be."

— **Douglas Adams**

"I am not young enough to know everything."

— **Oscar Wilde**

"Talent hits a target no one else can hit; Genius hits a target no one else can see."

— **Arthur Schopenhauer**

"A clever person solves a problem. A wise person avoids it."

— **Albert Einstein**

"I am not sure exactly what heaven will be like, but I know that when we die and it comes time for God to judge us, he will not ask, 'How many good things have you done in your life?' rather he will ask, 'How much love did you put into what you did?'"

— **Mother Teresa**

"When it comes down to it, I let them think what they want. If they care enough to bother with what I do, then I'm already better than them."

— **Marilyn Monroe**

"Life is a disease: sexually transmitted, and invariably fatal."

— **Neil Gaiman**

"It is said that your life flashes before your eyes just before you die. That is true, it's called Life."

— **Terry Pratchett**

"The best and most beautiful things in the world cannot be seen or even touched. They must be felt with the heart"

— **Helen Keller**

"Everyone thinks of changing the world, but no one thinks of changing himself. "

— **Leo Tolstoy**

"Not everything that counts can be counted, and not everything that can be counted counts."

— **Albert Einstein**

"Think of all the beauty still left around you and be happy."

— **Anne Frank**

"A thing is not necessarily true because a man dies for it."

— **Oscar Wilde**

"A life spent making mistakes is not only more honorable, but more useful than a life spent doing nothing."

— **George Bernard Shaw**

"I have no special talents. I am only passionately curious."

— **Albert Einstein**

"In the end, we will remember not the words of our enemies, but the silence of our friends."

— **Martin Luther King Jr.**

"Sometimes when I'm talking, my words can't keep up with my thoughts. I wonder why we think faster than we speak. Probably so we can think twice."

— **Bill Watterson**

"The world as we have created it is a process of our thinking. It cannot be changed without changing our thinking."

— **Albert Einstein**

"We all die. The goal isn't to live forever, the goal is to create something that will."

— **Chuck Palahniuk**

"We write to taste life twice, in the moment and in retrospect."

— **Anaïs Nin**

"The weak can never forgive. Forgiveness is the attribute of the strong."

— **Mahatma Gandhi**

"After silence, that which comes nearest to expressing the inexpressible is music."

— **Aldous Huxley**

"By three methods we may learn wisdom: First, by reflection, which is noblest; Second, by imitation, which is easiest; and third by experience, which is the bitterest."

— **Confucius**

"Experience is merely the name men gave to their mistakes."

— **Oscar Wilde**

"A painter should begin every canvas with a wash of black, because all things in nature are dark except where exposed by the light."

— **Leonardo da Vinci**

"God has no religion."

— **Mahatma Gandhi**

"In ancient times cats were worshipped as gods; they have not forgotten this."

— **Terry Pratchett**

"Never interrupt your enemy when he is making a mistake."

— **Napoleon Bonaparte**

"Stories never really end...even if the books like to pretend they do. Stories always go on. They don't end on the last page, any more than they begin on the first page."

— **Cornelia Funke**

"May you live every day of your life."

— **Jonathan Swift**

"And in the end it is not the years in your life that count, It's the life in your years."

— **Abraham Lincoln**

"How vain it is to sit down to write when you have not stood up to live."

— **Henry David Thoreau**

"Is it so bad, then, to be misunderstood? Pythagoras was misunderstood, and Socrates, and Jesus, and Luther, and Copernicus, and Galileo, and Newton, and every pure and wise spirit that ever took flesh. To be great is to be misunderstood."

— **Ralph Waldo Emerson**

"Change will not come if we wait for some other person, or if we wait for some other time. We are the ones we've been waiting for. We are the change that we seek. "

— **Barack Obama**

"The mind is its own place, and in itself can make a heaven of hell, a hell of heaven."

— **John Milton**

"You're not to be so blind with patriotism that you can't face reality. Wrong is wrong, no matter who does it or says it."

— **Malcolm X**

"Art is the lie that enables us to realize the truth."

— **Pablo Picasso**

"Don't say you don't have enough time. You have exactly the same number of hours per day that were given to Helen Keller, Pasteur, Michaelangelo, Mother Teresa, Leonardo da Vinci, Thomas Jefferson, and Albert Einstein."

— **H. Jackson Brown Jr.**

"Every saint has a past, and every sinner has a future."

— **Oscar Wilde**

"In heaven, all the interesting people are missing."

— **Friedrich Nietzsche**

"I want to stand as close to the edge as I can without going over. Out on the edge you see all the kinds of things you can't see from the center."

— **Kurt Vonnegut**

"However many holy words you read, however many you speak, what good will they do you if you do not act on upon them?"

— **Siddhartha Gautama**

"I heard what you said. I'm not the silly romantic you think. I don't want the heavens or

the shooting stars. I don't want gemstones or gold. I have those things already. I want...a steady hand. A kind soul. I want to fall asleep, and wake, knowing my heart is safe. I want to love, and be loved."

— **Shana Abé**

"Lock up your libraries if you like, but there is no gate, no lock, no bolt that you can set upon the freedom of my mind."

— **Virginia Woolf**

"The best index to a person's character is how he treats people who can't do him any good, and how he treats people who can't fight back."

— **Abigail Van Buren**

"Te amo como se aman ciertas cosa oscuras, secretamente, entre la sombra y el alma.
(I love you as certain darks things are to be loved, in secret, between the shadow and the soul.)"

— **Pablo Neruda**

"If you make a mistake and do not correct it, this is called a mistake."

— **Confucius**

"The world is a dangerous place to live, not because of the people who are evil, but because of the people who don't do anything about it."

— **Albert Einstein**

"Do not go where the path may lead, go instead where there is no path and leave a trail."

— **Ralph Waldo Emerson**

"If you think you are too small to make a difference, try sleeping with a mosquito."

— **Dalai Lama XIV**

"When it is dark enough, you can see the stars."

— **Ralph Waldo Emerson**

"Time is very slow for those who wait
Very fast for those who are scared
very long for those who lament
Very short for those who celebrate
But for those who love time is eternal"

— **William Shakespeare**

"And so it goes..."

— **Kurt Vonnegut**

"All endings are also beginnings. We just don't know it at the time."

— **Mitch Albom**

"Have you ever noticed that anybody driving slower than you is an idiot, and anyone going faster than you is a maniac?"

— **George Carlin**

"The surest sign that intelligent life exists elsewhere in the universe is that it has never tried to contact us."

— **Bill Watterson**

"Who, being loved, is poor?"

— **Oscar Wilde**

"You have not failed until you quit trying."

— **Gordon B. Hinckley**

"Simplicity, patience, compassion.

These three are your greatest treasures.

Simple in actions and thoughts, you return to the source of being.

Patient with both friends and enemies,

you accord with the way things are.

Compassionate toward yourself,

you reconcile all beings in the world."

— **Laozi (Tao Te Ching)**

"Make your own Bible. Select and collect all the words and sentences that in all your readings have been to you like the blast of a trumpet."

— **Ralph Waldo Emerson**

"Life shrinks or expands in proportion to one's courage."

— **Anaïs Nin**

"After all, Ginger Rogers did everything that Fred Astaire did. She just did it backwards and in high heels."

— **Ann Richards**

"Is that a bulletproof vest? See, now that's so insulting. That's like saying I'm not smart enough to shoot you in the head."

— **Janet Evanovich**

"Knowing others is intelligence; knowing yourself is true wisdom. Mastering others is strength; mastering yourself is true power. If you realize that you have enough, you are truly rich."

— **Laozi (Tao Te Ching)**

"I have great faith in fools - my friends call it self-confidence."

— **Edgar Allan Poe**

"Your task is not to seek for love, but merely to seek and find all the barriers within yourself that you have built against it."

— **Mawlana Jalal-al-Din Rumi**

"You talk when you cease to be at peace with your thoughts."

— **Kahlil Gibran**

"Illegal aliens have always been a problem in the United States. Ask any Indian."

— **Robert Orben**

"Nearly all men can stand adversity, but if you want to test a man's character, give him power."

— **Abraham Lincoln**

"So you're always honest," I said.

"Aren't you?"

"No," I told him. "I'm not."

"Well, that's good to know, I guess."

"I'm not saying I'm a liar," I told him. He raised his eyebrows. "That's not how I meant it, anyways."

"How'd you mean it, then?"

"I just...I don't always say what I feel."

"Why not?"

"Because the truth sometimes hurts," I said.

"Yeah," he said. "So do lies, though."

— **Sarah Dessen**

"Painting is poetry that is seen rather than felt, and poetry is painting that is felt rather than seen."

— **Leonardo da Vinci**

"The difference between fiction and reality? Fiction has to make sense."

— **Tom Clancy**

"Someone who thinks death is the scariest thing doesn't know a thing about life."

— **Sue Monk Kidd**

"Books have to be heavy because the whole world's inside them."

— **Cornelia Funke**

"Fiction is the truth inside the lie."

— **Stephen King**

"So, I love you because the entire universe conspired to help me find you."

— **Paulo Coelho**

"Happiness is like a butterfly which, when pursued, is always beyond our grasp, but, if you will sit down quietly, may alight upon you."

— **Nathaniel Hawthorne**

"A good traveler has no fixed plans and is not intent on arriving."

— **Laozi**

"How did it get so late so soon?"

— **Dr. Seuss**

"But I don't want to go among mad people," Alice remarked.

"Oh, you can't help that," said the Cat: "we're all mad here. I'm mad. You're mad."

"How do you know I'm mad?" said Alice.

"You must be," said the Cat, "or you wouldn't have come here."

— **Lewis Carroll**

"You should never be surprised when someone treats you with respect, you should expect it."

— **Sarah Dessen**

"Seize the moment. Remember all those women on the 'Titanic' who waved off the dessert cart."

— **Erma Bombeck**

"Le coeur a ses raisons que la raison ne connaît point.
(Translation: The heart has its reasons which reason knows not.)"

— **Blaise Pascal**

"I disapprove of what you say, but I will defend to the death your right to say it."

— **Voltaire**

"What are men to rocks and mountains?"

— **Jane Austen**

"Poetry is what gets lost in translation."

— **Robert Frost**

"Well, art is art, isn't it? Still, on the other hand, water is water! And east is east and west is west and if you take cranberries and stew them like applesauce they taste much more like prunes than rhubarb does. Now, uh... now you tell me what you know."

— **Groucho Marx**

"The paradox of our time in history is that we have taller buildings but shorter tempers, wider Freeways, but narrower viewpoints. We spend more, but have less, we buy more, but enjoy less. We have bigger houses and smaller families, more conveniences, but less time. We have more degrees but less sense, more knowledge, but less judgment, more experts, yet more problems, more medicine, but less wellness. We drink too much, smoke too much, spend too recklessly, laugh too little, drive too fast, get too angry, stay up too late, get up too tired, read too little, watch TV too much, and pray too seldom. We have multiplied our possessions, but reduced our values. We talk too much, love too seldom, and hate too often. We've learned how to make a living, but not a life. We've added years to life not life to years. We've been all the way to the moon and back, but have trouble crossing the street to meet a new neighbor. We conquered outer space but not inner space. We've done larger things, but not better things. We've cleaned up the air, but polluted the soul. We've conquered the atom, but not our prejudice. We write more, but learn less. We plan more, but accomplish less. We've learned to rush, but not to wait. We build more computers to hold more information, to produce more copies than ever, but we communicate less and less. These are the times of fast foods and slow digestion, big men and small character, steep profits and shallow relationships. These are the days of two incomes but more divorce, fancier houses, but broken homes. These are days of quick trips, disposable diapers, throwaway morality, one night stands, overweight bodies, and pills that do everything from cheer, to quiet, to kill. It is a time when there is much in the showroom window and nothing in the stockroom. A time when technology can bring this letter to you, and a time when you can choose either to share this insight, or to just hit delete... Remember, to spend some time with your loved ones, because they are not going to be around forever. Remember, say a kind word to someone who looks up to you in awe, because that little person soon will grow up and leave your side. Remember, to give a warm hug to the one next to you, because that is the only treasure you can give with your heart and it doesn't cost a cent. Remember, to say, "I love you" to your partner and your loved ones, but most of all mean it. A kiss and an embrace will mend hurt when it comes from deep inside of you. Remember to hold hands and cherish the moment for someday that person might not be there again. Give time to love, give time to speak! And give time to share the precious thoughts in your mind." — Bob Moorehead

1. <http://www.goodreads.com/quotes>

Styrdokument (2010-02-14 19:21)

Har som så många andra skrivit om [1]Svininfluensan tidigare. Nu vågar pressen i hopp om skydd från mörkret av vår glömska över att det var *de* som skrev de stora svarta rubrikerna, granska det hela lite:

Svininfluensan – var det bluff? [2]Aftonbladet

Europarådsparlamentarikern **Wolfgang Wodarg** kallar pandemibeslutet för; ”*En av världens största medicinska skandaler*”.

Fast jag ser inte den stora skandalen som det som varesig press, media eller läkare sa, utan det faktum att så många fortfarande i vårt samhälle - som skall vara så upplyst och kritiskt granskande samt individ styrt som många hävdar genom bloggarnas makt och hela det löjliga resonemanget om folkmacht och styre i upphovsrättsfrågorna - köpte allt rakt av, och till och med utan att blinka utsatte sina barn för detta... Bara för att det stod i tidningen och hördes i media.

Tänk efter
lätt det är
att kontrollera

dig

nästa gång
som du säger

ingen bestämmer över mig och jag styr mina egna val

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/index.php?s=svininfluensan&Submit=+++S%C3%B6k+p%C3%A5+bloggen+++>

2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6603505.ab>

Svaga ljud från en knuten hand. (2010-02-15 02:10)

[youtube _gv9VFFi _QU]

Handen formar sig
kring mörkret,
fångar ljudet
av en sjungande fågel

Öppna handen och lita på att trots att fågels första instinkt är att flyga bort, så kommer den tillbaka till din hand.

Du kan alltid locka den med mat, men du kan aldrig pressa den till att landa i din hand genom hårda ord.

Hur vill man egentligen leva livet?

Genom att ständigt gå med två kupade händer, rädd att falla och aldrig kunna ta i sig, rädd att krossa det man håller mellan sina egna händer

Eller vill man gå med en öppen hand och känna hur vingor slår försiktigt mot ens axel, trygga

lätta avtryck av landande fåglar mot ens öppna hand

och omgivningens avundsjuka blickar
över frihetens val och kärlekens styrka

?

[youtube KpmSHb-aRB0]

Christina Aguilera (2010-02-15 02:34)

[youtube HHXUDAU7NxI]

Kyle Minouge, Pink, Gwen Stefani, Madonna, Lady GaGa, Beyonce; alla kommer ofta till tals när man pratar om musikens starka kvinnor..

Men man glömmer ofta namn som Tina Turner, Angetha Franklin, Alison Moyet m.fl.

Sen finns det ett namn som finns med i utkanten nästan jämt, men jag inser att någonstans så borde hon nästan stå i en egen klass för sig...

[youtube xB7pQpNx-F4]

Att gå från låtar om styrka, svaghet och lust utan att tappa en ton eller försöka locka med något annat, det är så starkt.

Att gå från amerikanska Disney klubben och ändå landa i en verklighet som andas av vardagens mirakel utan glittrande stjärnstoff eller moral som känns inköpt av en stylist och A &R.

[youtube 8BmCDoJbrC4]

Alla andra som sägs vara så ärliga, personliga och allt, de visar bara upp en sida, men **Christina Aguilera** är inte rädd för att visa att livet bär på så mycket mer.

Kan det bli mer fantastiskt än så?

Inne håls förtäckning (2010-02-15 04:24)

[youtube Pu1aQvm5MrU]

Fick höra denna i natt och kom att tänka på en händelse för en 15-20 år sedan. Min dåvarande fru pratade med sin väninna om att hon var orolig för att jag var i musikbranschen och kanske skulle falla för någon frestelse, men hon fick ett svar av hennes väninna som hon sedan berättade för mig. "Du behöver inte oroa dig, med hans utseende", och menade på att det inte fanns någon risk att någon skulle vilja ha mig ens om jag försökte något.

Det var någonstans där som det började. Vet inte om det var något i henne som hände samtidigt då hennes väninna sa så om hennes val, eller vad det var. Men där började jag lära mig min roll och plats. Kulmen som tog världen ifrån mig och gjorde att jag sökte min trygghet i tystheten inom mig själv var nog när jag blev sedan bjuden på min vän Wille Craafords bröllop men fick inte gå för att bara jag var bjuden. Han och resten i Just D, hade sett en förändring och

la in delar av mitt liv i en låt som de sedan släppte: "Hubbabubba".

Visst fanns det stunder av värme och allt sånt, men det handlade alltid om att jag inte skulle vara först, ta plats eller besluta något själv. Jag fann mig i det, för jag visste att saker var inte så viktiga, det fanns värdefullare saker i livet, det skulle komma fler tillfällen och jag insåg ju mer och mer hur jag gjorde fel. Jag visste ju att hon alltid ville smaka först, så det var ju givetvis både elakt och själviskt av mig att smaka på den nya läsken först - innan hon fått smaka.

Jag fick lära mig mycket.

Kroppsvätskor är äckliga, liksom kroppar. Jag fick förstå att om jag sa att jag ville något, så betydde det att jag kränkte henne och var egoistisk. Jag skulle fråga först, och jag skulle tacka om jag fick något. Jag stod ständigt i skuld och vi kunde aldrig gå åt mitt håll i och med att jag inte gjort rätt för mig.

Sen en dag, så lände jag något i ryggen. Det var inte en kniv, Det var inte heller en varm hand. Det var som ett stöd.

Jag försökte vända mig om för att se vad det var. Men fick inte runt huvudet. Det försvann inte. Jag kände inte ett tryck över bröstet, utan över ryggen. Jag blev rädd att någon försökte knuffa mig över på hennes sida, att jag skulle ta ännu mer plats än vad jag kände att jag hade gjort. Så jag försökte backa ännu mer...

Jag blundade och tryckte mig så hårt bakåt som jag kunde. Det blev mitt jobb, att pressa mig bakåt. Jag kom också bakåt, men inte långt. Kanske någon centimeter. Jag kunde se det på mina fötter. Men så en dag, när jag såg ner på fötterna, så såg jag hur mina skosnören gått upp. De ringlade sig likt skuggan av en röd ros som man hålt ut över en het sommarsjö.

Men det var inte mitt skosnöre. Det var blod som droppade från min rygg, mina hälar, från trycket mot min rygg som inte hade varit någon som försökte pressa mig framåt. För när jag insåg vad snöret faktiskt var, så tittade jag upp och fokuserade blicken på hela utrymmet framför mig, då såg jag hela livets bollplan framför mig, där vi en gång haft varsin planhalva att leva på tillsammans. Nu hade strecket för hennes planhalva ständigt flyttats fram bit för bit, så att jag plötsligt inte hade någon mark kvar att stå på och var uppträckt halvvägs in i en stor tjock mur där planen slutade.

Jag hade sett de små fantastiska sakerna. Jag hade sett det som andra inte såg, men jag såg aldrig det som alla andra såg.

Hur jag gav upp mitt eget liv.

Jag knackade på hjärtat för att be om hjälp, för att få förståelse. Jag visste ju hur mycket hon hade ställt upp och hur hon hade funnits där för mig. Men när jag nuddade mitt eget hjärta, så sprack det som en skör sockervägg. Det fullkomligen smulades sönder av min varsamma beröring. Det fanns inget kvar. Sakta, och del för del så hade jag uppoffrat alla de små, små delarna som utgjorde mitt hjärta. Jag hade gett, utan att få något tillbaka. Det var små och obetydliga uppoffringar som tillsammans blev en helhet av en förlorad själ.

Någonstans där dog jag.

Verkligen.

Inte bara så där som "Åh, jag dör nu". Utan precis som det står.

Han dog där.

Dog i betydelsen av att dö, inte att bli begrav eller att gå vidare. Utan bara rakt upp och ner tog slut på liv.

Skalet utanför hjärtat glänste fortfarande och sockerkristallerna som blandades med mina ofällda tårar blev till en glimt i ögat. En likgiltig puls och ett eko av det som jag burit inom mig. Mitt i allt detta så möta jag ord som inte var som någon annans, ord som utmanade min själ. De var brutna meningar, korta rader i långaspalter, det var som mina tankar när ajg försiktigt hackat upp dem i små bitar för att aldrig förlora helheten, eller avsöja att de fanns. Det var ord som var som tagna ur min själ. Jag såg dem, mötte dem, och fick till svar att jag var en ängel.

Jag har hört det mer än ett par gånger efteråt.

Detta är bara början på min död

Jag vände min själ ut och in och tog på mig den som en kappa, revbenen slog ut som vingor. Min snara lyftes över mitt huvud som en gloria, och där stod jag i min död och folk sa: "Du är mer levande än någon jag mött."

Det är nog därför jag kan tycka att folk är ytliga, för de ser bara ytan, och på mig är den min själ, mina tankar och känslor, men bakom ytan... inne i mig, så finns det ingenting

kvar

Jag täckte bara över mitt inre hål, så att ingen skulle se det...

Jagärlicens (2010-02-15 05:24)

[youtube ImbW-p4c4gQ]

Fångar några [1]tankar från Åland. Tankar som är otroligt viktiga och bortglömda:

Att man inte tar andras saker, för det är DERAS, de lär vi oss tidigt. (Nåja, de flesta iaf) Att man inte utan lov lånar saker, att man lämnar tillbaks lånat i samma skick, att man inte möblerar om hos andra eller målar om deras grejer, det förstår vi också ganska snabbt. Att man inte ringer efter kl 22 på vardagar eller att man knackar på innan man kliver in hemma hos någon annan, att man presenterar sig i telefonen och andra såndärna saker som handlar om respekt, det grejar de flesta av oss. Men annars då? Resten av respekten? Att inte måla om någon annans verklighet? Att inte klampa på och möblera om i någon annans verklighet? Att inte berätta vitt och brett för andra människor att tredjepersons verklighet minsann är blå / gul (när den personen faktiskt målat den röd) är DET okej? Att gå omkring och sprida sina egna sanningar om andra, sånt som man faktiskt inte har att göra med, är det okej? Skilj på ditt och mitt. Ta vara på ditt eget, och klampa inte in oombedd "hos mig". Framför allt, gå inte runt och berätta dina sanningar om sånt du varken vet nåt eller har nåt att göra med, "om mig", för människor som "jag" inte ens känner. Fundera, innan du agerar på någon annans arena, där du inte hör hemma, vad syftet med ditt agerande är. Och fundera samtidigt på om det är sådan du vill vara som person, för det är faktiskt sådan dina handlingar gör dig.

Folk skall alltid jaga det som andra har. De skall fälla sina egna kommentarer, men oftast på annans mark än deras egen. De tror sig vara livs jägare. De som vet och ser, fäller och tar vad de vill ha - men de glömmar ofta att sätta punkt. De bara fortsätter, precis som två punkter efter ett ord vill visa på att det finns mer, fast dessa personer lyfter punkterna - för de vill inte visa att det finns mer, utan att de är för mer.

De speglar gudatröns uttryck. *Jag* är

då de formar om sitt *jagar* med att lägga upp punkterna som sin egen krona..

Jagär

utan att någon har gett dem licens till att göra det, men de är kungar i sitt eget rike som sträcker sig över allt som de kan se, och är därför

utan ansvar.

1. <http://blogg.alandstidningen.ax/draksprak/index.asp?textID=35080>

Stödsamtal (2010-02-15 11:33)

Har en vän som lider av svår ångest inför ett begynnande förhållande.

På platsen som de mötes så springer hon lite fort och tar ut sin sorg i förskott, och andra människor ställer sig upp för att stötta henne...

Men egentligen så får hon inget stöd alls. De spär på hennes ångest och ger varesig henne eller honom något utrymme till att andas och hitta sin egen kommunikation. De håller ut tunga svarta ord av skuld och skam över honom, på samma sätt som man en gång i tiden dränkte folk i tjära.

Mitt i hennes ångest så ser hon inte detta, utan allt hon känner är ju folks värme av att de möter henne.

Men vad gör de av hoppet som fanns kvar?

Allt detta känns som en sån stor och stark koppling till mitt föregående inlägg.

Folk har en sån otrolig förmåga att snabbt lägga till eller ta bort saker.

Jag skulle själv känna på konturen av magiska droppar idag för första gången på länge då jag på någon sätt hade kommit tillfreds med dem, men de var helt borta. Vi är så snabba med att ge folk saker i form av våra ord, tankar och känslor. Låta människor bygga något kring det. Ibland kanske bara en liten stad precis utanför samhällets stora portar. Men en dag när vi tittar ut. Så har man tagit bort hela staden.

Det skall gå fort och man skall göra sig av med, eller lägga på sig så mycket.

Att finna ett lugn är fantastiskt, men varför innebär de flesta fynden att man skall förkasta allt annat. Hur bygger man en historia om man hela tiden suddar ut föregående kapitel eller berättar om nästan vad som kommer att hända i nästa?

*”Be patient, Ophelia.
Love,
Hamlet”
— Kurt Vonnegut*

Syns om dig (2010-02-16 04:31)

Hade jag pengar så skulle jag investera i följande saker till den **Canon EOS 350D** som jag använder:

- En vidvinkel zoom som startade på 10 eller 12mm (typ: [1]Sigma EX 4,0-5,6/10-20 DC: 4.490:-)
 - En blyxt (typ: [2]Sigma EF-530 DG ST: 1.790:-)
 - Ett ljusstarkt/Macro objektiv på någonstans mellan F1.4-F2.8 (typ: [3]Canon EF 50MM 1.8: 1.190:-)
 - En zoom upp till 300mm (typ: [4]Sigma 70-300/4-5,6 DG: 1.390:-)
- Sen skulle man ju behöva ett stativ, fjärtlösare och ett batterigrepp till den också om jag skulle börja med att försöka göra något av alla dessa bild idéer. Fast det jag nog mest av allt skulle köpa om jag hade råd, var en semester för mig och killarna till ett varmt land med härliga stränder, underbara snäckor och senar samt klart vatten, för en vecka eller tio dagar...

Det stora problemet med listan ovan och sakerna till kameran är ju att jag egentligen inte vet vad som är bra, men jag vet vad jag skulle vilja göra. Än så länge så är ju tekniken min begränsning. Den säger vad jag kan och inte kan göra, har en svag dröm att få hamna i ett läga där det endast är jag som sätter de begränsningarna själv. Tänk vilken känsla. Att säga ”Nej, det går inte” och verkligen veta att det beror på en själv, inte något att gömma sig bakom eller skylla på - vilken utmaning det skulle vara!

Annars är det ytterligare en natt utan sömn. Men man behöver inte sova för att drömma, på samma sätt som man kan skratta utan att må bra eller säga tack utan att mena det. Det är bara två saker som vår begränsade värld sätter ihop. Jag har känt på drömmarna i natt. Jag har till och med puttat till drömmarna lite, lite som att fluffa till ett sagomoln på sommaren.

Kom nämligen att tänka på livet som en bild, och insåg att jag kan säga: *”Nämen se där, där ligger ju en dröm!”* och peka ut i luften på en riktig dröm som ligger där. Folk skulle protestera vild, och försöka få det till att jag skämtade, att jag inte menade det på riktigt och att det inte fanns där. Men vad är det egentligen för skillnad på när någon säger *”Här finns det inget att fotografera”* och jag ändå ser en bild som jag tar, och folk sedan då jag är klar med den säger: *”Men oj, vilken vacker bild!”*...

Så ja, i natt har jag puttat på en dröm. En riktig dröm.

- Vad gjorde du i natt?

1. [http://www.netonnet.se/art/foto/blyxt-filter-och-objektiv/objektiv/objektiv-canon/Sigma-EX40-5610-20DCCA\(104084,4569\)](http://www.netonnet.se/art/foto/blyxt-filter-och-objektiv/objektiv/objektiv-canon/Sigma-EX40-5610-20DCCA(104084,4569))
2. [http://www.netonnet.se/art/foto/blyxt-filter-och-objektiv/blyxt/blyxt-canon/Sigma-EF-530DGSTCanon\(112365,4574\)](http://www.netonnet.se/art/foto/blyxt-filter-och-objektiv/blyxt/blyxt-canon/Sigma-EF-530DGSTCanon(112365,4574))
3. [http://www.netonnet.se/art/foto/blyxt-filter-och-objektiv/objektiv/objektiv-canon/Canon-EF50MM18II\(114859,4569\)](http://www.netonnet.se/art/foto/blyxt-filter-och-objektiv/objektiv/objektiv-canon/Canon-EF50MM18II(114859,4569))
4. [http://www.netonnet.se/art/foto/blyxt-filter-och-objektiv/objektiv/objektiv-canon/Sigma-70-3004-56DGCA\(104078,4569\)](http://www.netonnet.se/art/foto/blyxt-filter-och-objektiv/objektiv/objektiv-canon/Sigma-70-3004-56DGCA(104078,4569))

Morgontanke (2010-02-16 10:17)

[youtube VGWsGyNsw00]

Att lyssna
på
tänka att
av
vi är det

Storlekskontroll (2010-02-16 12:10)

Vi säger att vargen skall skjutas för att den tar sig in i samhället, men varför tänker ingen på att det faktiskt är det omvända - att vårt samhälle tar sig in i deras natur?

Skulle sova, men vet inte ännu om jag redan hunnit somna eller vad detta är, för det känns ju inte kopplat till någon verklighet på något plan.

Läser nämligen i Aftonbladet:

[1]Beslut i Nordanstigs kommunfullmäktige sent i går kväll – ska bli landets första vargfria kommun – Motionen handlar ju inte om problem som finns nu, utan problem som skulle kunna komma. När vargen väl kommer påverkar den på så många sätt. De första som drabbas är alla betesdjursägare. Grupp två är jägarna, eftersom älg är vargens huvudföda, och grupp tre är alla andra, till exempel de som inte längre vågar vistas i naturen, eller låta sina barn leka där, säger Sven-Erik Sjölund (S), som lämnade in motionen. [2]<http://www.aftonbladet.se/nyheter/artikel-6613765.ab>

Det är så *sjukt*

För det förstå påstår denna Sjölund att det är de är de som äger betesdjuren som drabbas?
-Tänk jag trodde det var betesdjuren som drabbades, men det är klart, vi har kanske olika fokus på liv och sånt...?

Sen påstår han att det är Jägarna som drabbas för älg är vargens huvudföda??
- Märkligt egentligen hur olika man uppfattar saker, för tänk jag trodde att det var vargen som drabbades för att jägarna tog just deras huvudföda! Förstår inte hur man får detta till att det är något som gör att det är vargarnas fel på något plan - det förklarar väl snarare tvärt om, med all tydlighet, precis varför vargen söker sig in mot stan i jakt på alternativ föda.

Slutligen så trillar ju allt vett av när han säger att det är för alla andra som inte vågas vistas i naturen (dvs människorna)?

- Tänk jag trodde att naturen var djurens och att *de* inte längre fick (*vågade*) leva i sin egen miljö? Folk säger ofta som argument att 08:orna inte förstår detta. Det är ju som att säga att det är OK med indianreservaten och samernas begränsade rättigheter, och ingen annan skall få säga något om det om man inte levt nära dem? Samma sak med zigenare... Och märk väl detta är alltså ett beslut från en kommun som *inte* har några problem med varg. De har visserligen nog andra problem, som eventuellt inavel... bland människorna. Det handlar ju för fan om så enkla saker som perspektiv och respekt för naturen och livet.

Men människan har alltid haft problem med att lägga fokus på något annat än sig själv. Lite som hela bibel tolkningen. Den säger att gud skapade allt. Allt är alltså skapat av gud, men människan är ändå bäst? Jorden var ändå i centrum för allt och solen snurrade kring den? Lite som folk agerar i varg frågan...

Det är bara pinsamt att ens försöka argumentera om det.

Denna **Sven-Erik Sjölund** fortsätter sedan med att säga:

så som jag ser det finns det två alternativ. Antingen har man begränsade områden där vargen får röra sig fritt och sedan skjuter man dem om de kommer utanför, eller så har man ett system att man får skjuta vargarna om de ställer till med problem, säger han.

Herregud. Hör människan vad han säger?

Det som är så skrämmande, är att denna man ändå skall bära på en socialistisk grundtanke och människors lika värde. Men har inte fattat ett dugg av vad det handlar om.

Fast han har lite rätt. Tänk om man skulle införa ett sånt där område. Man skulle kunna ta ett område som är ganska enkelt att se och förstå, mede relativt tydliga gränser, man skulle kunna ta ett område där det inte var hus, asfalterade lekplatser och sånt, utan bara träd, gräs och liknande saker. Man skulle kunna kalla detta begränsade område för *naturen*.

Det är bara en tanke alltså. Man skulle kunna låta djuren få leva fritt där, och om de gick utanför det området så fick de akta sig - och precis tvärt om, om människan gick in i detta område så fick man respektera och ta hänsyn till att det var ett ställe för djuren.

Jag vet att det är ett helt vansinigt och ologiskt tänk, men vem vet, det kanske skulle kunna funka?

För längesedan pratade man om att man skulle återinföra diciplin samt vet och etikett i skolan. Jag tror att man måste göra det med respekt, omtanke, logik och perspektiv också.

Verkar som allt för många lever genom wikipedia
bloggkommentarer
och jakten

på att få vara

den största

samtidigt som de bara visar hur riktigt små de är...

(Update: Läste ett riktigt bra blogginlägg om detta: [3]Samtidigt I Nordanstig kommun samt här finns [4]mina tidigare tankar om vargarna)

[youtube _NGbywMXY8k]

till: kerstin.oremark@nordanstig.se ämne: vargfri kommun? ni är ju för fan inte kloka! vargfri kommun?! det är ju så dumt att man får svårt att andas. jag hade inte direkt tänkt åka och besöka er ändå, men NU tänker jag AKTIVT se till att varken jag eller någon jag känner någonsin besöker er kommun eller spenderar en enda krona hos er. den här typen av överkligt trångsynt mentalitet skall INTE uppmuntras. hoppas en överklagan kommer in omgående och

att ni förstår hur dumt detta är och ändrar er. gör ni inte det så skall jag starta en kampanj mot er kommun på facebook. ni vet verkligen hur man gör fantastiskt dålig reklam för sin kommun. helt vansinnigt. med förhoppning om ändring martin westerstrand göteborg

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6613765.ab>
2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6613765.ab>
3. <http://whatsupsthl.m.se/pezster/samtidigt-i-nordanstig-kommun/3309/>
4. <http://www.regndroppar.com/blogg/index.php?s=vargar&Submit=+++S%C3%B6k+p%C3%A5+bloggen+++>

Ljusform (2010-02-16 17:45)

Låter nyfikenheten få leka i snön se hur kontrasten mellan kyla och värme målar upp tydliga gränser som man ständigt får gå över, när man går in och ut genom dagen. Gillar att få känna längtan efter ljuset på dagen och kunna forma det själv på kvällen med levande ljus...

[youtube A63VwWz1ij0]

Med plåster försökte han fästa
solens blödande strålar
vid sin själ
för att de skulle känna
den värmen han kände
då han tänkte
på dem

Lövdruk (2010-02-16 21:04)

[1]

Jag la fram en idé till barnen medan vi åt middage. Tänk om vi skulle göra en egen kokbok. Inte en som bara handlar om rätt mat, god mat eller snabb mat - utan om allt det där, och var en bok som kunde hjälpa folk att göra mat för ögat också, utan att lägga ner en massa tid eller pengar...

Det skall vara mat utan några mått eller en massa olika kastruller. Skjus in i ugnen, rakt av. Nyttigt och bra. Sånt som kan få en ensamstående förälder att känna sig lite stolt, även om det egentligen inte är mer tid eller arbete samt kostnad än att köpa hem en pizza eller att göra korv och makaroner...

Tänkte visa hur man kan lura ögat och få det att se avancerat ut.

- Undrar föresten om det finns någon mer än jag, som har torkade löv och bordsduk till middagsbordet?

...ja, än djuren då...

[youtube kRLAyG3gKYg]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2010/02/img_0566-copy.jpg

Gåttmänniskan: Människan som gick bort... (2010-02-17 05:45)

La mig i tid, vaknade i otid. Kroppen vill inte ge mig utrymmet till att hämta andan. Den vill bara hålla mig på kanten och driva mig framåt i en karusell som bara går runt runt. Det är som det jag vinner på gungorna förlorar jag på karusellerna - och jag som blir åksjuk av båda sakerna och hellre vill åka bergodalbanan, kärlekstunneln och bara lyssna på ljudet och doften av livets tivoli...

Gick upp mitt i natten innan jag brukar somna. Bara en sån sak kan ju sätta en tanke i gungnig.

Gjorde lite nytta. Kom på en lösning för surfandet på alla stora sites som jag tror skulle förbättra allt från läsfrekvensen samt informationsflödet och minska stressen på nätet. Skall se om jag kan få ihop tankarna kring det sen - men det har en koppling till hur man lyssnar på musik.

Sen satt jag och förvånade mig över detta fenomen med alla dessa kommentarer på nyheter och blogginslägg. Jag tycker det är fantastiskt med bloggarna som tänker till eller reagerar på nyheter och annat - men kommentarerna till dessa och framför allt själva nyheterna.

Vad fyller de *egentligen* för funktion? För det första så verkar ju de aldrig läsas av de som gör tidningen eller den som skrivit artikel, med några få undantag. Satt och läste några slumpmässiga artiklar och deras kommentarer. Antingen så sa man ingenting alls i sin kommentar. Eller så försökte man i enstaka fall vara lustig, några fall av att vara självupptagen men de allra flesta inläggen handlade om att trycka ner andra, idiotförklara folk och slå undan fötterna på dem.

Det hela känns lite som att orden om "interaktion, samtal och utbyte samt en levande sida" gällande kommentarer är samma sak som fildelarnas ord om att de "gynnar de oberoende artisterna, ger möjlighet till att hitta oetablerade artister, ger en känga åt det kommersiella och alla får möjlighet att synas". Har du tittat på statistiken för någon nerladdningssida någon gång. Inte är det små artister, nya namn eller något spännande på den. Det är PRECIS samma saker som man säger sig hata och förkasta. Samma mainstream.

Sen finns det bra saker som kommer fram också, så som via kommentarerna - men där är

det också oftare i samma form som den kommenterande bloggen. Det signerade - inte det anonyma.

Där folk står för vad de tycker och har hittat. Som någon DJ på en radiostation, eller ett fan som sprider vidare information om något. Men det är inte samma som ohämmad fildelning eller rätten och möjligheten till att kommentera allt.

Det är något annat att sprida ett intresse, att göra saker tillgängliga efter deras tillgänglighet försvunnit, på samma sätt som det är skillnad på att tillföra, belysa och lägga vikt på något gällande en artikel/blogg post.

Ser man på vår utveckling så har vi ju utvecklats från gottmänniska till idag. Vi har tappat våran svans. Vi har utvecklats efter hur samhället skapats. Det får mig att undra om vi inte är i en ny fas nu. Man pratar om informationssamhället - fast det samtidigt är just så fritt från information; tänk om det var det man menade med att "information want's to be free" och vi helt misstolkat det? Samhället bygger inte på information och vi bygger inte oss själva på kunskap - utan vi har två andra delar som vi bygger med.

Det ena är att vi är den enda och det andra är att vi inte står för det vi tycker/tänker/känner eller gör, utan vill vara anonyma.

Vi skapar Mendaiskan istället för Människan. Strävan efter den enda. Ytan som speglar. Men det hela blir som att ställa ingenting framför en spegel och hoppas att spegeln skall kunna visa det, en istället så blir spegeln bara till en platt vägg då den inte kan reflektera någonting.

Man pratar så ofta om hur vi speglar samtiden och våra projeceringar.

Men är det egentligen någon
som ser
närvaron

av varesig en spegel
eller någon som försöker
titta i en sån?

Jag har alltid tyckt speglar varit otäcka. Jag alltid trott det varit för att jag jämt ser något mer i dem när jag tar bort blicken. Men det kanske är precis tvärt om. Det kanske är för att de visar mig att bakom det som jag tror mig se

så finns

ingenting

Mänskliga svin (2010-02-17 10:19)

Även om det gör ont, så känns det ändå skönt att bli påmind om att idioter och svin alltid är idioter och svin, oavsett vad de försöka göra sken av och hur många ord de samlar ihop från folk de mött som säger att de är så fantastiska. Min magkänsla när det kommer till såna människor sviker mig aldrig.

Det finns människor som saknar allt vad vet, etikett, förstånd, sans, integritet och heter. De drar sig inte alls för att sprida skitsnack, trycka ner andra och göra precis vad de vill för att

lyfta fram sig själva, samtidigt som de försöker göra sken av att det bor en hjälte i varje liten flopp. Det kanske bor en hjälte i varje flopp, men dessa personen är [1]inte ens en flopp, de är ryggradslösa amöbor som livnär sig på andra människor och har ingen impuls kontroll eller känsla för att tänka efter.

De är dem som gör livet till en tragisk upplevelse.

Det är snart ett år sedan Tina gick bort och smärtan är fortfarande lika skärande. Men denna person, som också är fullt medveten om min situation och hur jag verkligen kämpar med ekonomin nu, drar sig ändå inte från att gå ut öppet på ett stort forum, utan att hon haft kontakt med mig på ett halvår, och göra sig lustig över att jag inte skulle betalt för min del av begravningskransen, och försöker trycka ner mig som hon gjort så många gånger tidigare.

Förtvivlad kollar jag upp det, och ser att jag inte bara betalade min del, utan dessutom betalade 50 % i ränta för att det dröjde till efter sommaren innan jag kunde betala (jag hade förklarat min situation för henne, så hon var medveten om den och varför det dröjde). Nu påstod hon alltså helt plötsligt, utan att kontakta mig personligen, öppet ute mitt i ett forum att jag inte skulle ha betalat något, (trots att jag t.o.m. hade ett SMS från henne i min mobil där hon tackade för att jag hade satt in pengarna.). Hon gjorde det med hånande: *"Du som är en sån hyvens kille kanske ska ta och betala de 200 kr som min flickvän har lagt ut för dig, för snart ett år sen..."*

Men när hon själv kollar upp med sin bank så ser hon att hon faktiskt fick pengarna för nu nästan ett halvår sedan. Ändå ser hon inget fel med sitt eget agerande, utan fortsätter att dra upp andra saker och kastar mer skit och avslutar det hela med en glad gubbe där hon valde att försöka hänga ut mig. Pinsamt. Tragiskt. Patetiskt och oerhört sorgligt.

Vissa människor ler bara på utsidan för att dölja det som ruttnar inom dem.

Jag gav inte mycket för svininfluensan, och jag ger inte mycket för detta svin heller.

Men det gör förbannat ont ändå

När någon först spottar
och sedan med ett leende
fortsätter att kasta skit
i tron om att de är stora och ber om ursäkt

när de i själva verket
är så små att de inte ens fattar vad de gör

Edit: *Förlåt. Jag vet att det inte handlar om att någon är ett svin. Det var fel ordval av mig. Människan i fråga är ett As!*

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=1810>

Män vs. getingar (2010-02-17 11:00)

Slö surfade och kom in på [1]Pezsters blogg igen. Hittade ett inlägg som passar i varg hystering och allt detta om hur farliga vargar är för oss... Det finns värre djur:

"Jämförelser med tidigare liknande mätningar visar att rädslan för de vilda djuren har tilltagit på senare år, i takt med att stammarna av flera arter växt. För sex år sedan uppgav bara var

femte svensk att de var rädda för att möta ett vildsvin i skogen. Nu är siffran 33 procent.” Är detta någon slags förberedelse till motivering till att vissa människor med vapen vill skjuta ännu mer djur? HU! Svenskarna kan inte sova längre med alla dessa farliga djur lösa! De förökar sig dessutom!!! Vi skjuter dem! Är du rädd för igelkottar?! Vi skjuter dem med! Jag menar... är det någon som kan hitta en rimlig förklaring till den här fjantiga undersökningen? Mer än kanske ett beställningsjobb från Jägareförbundet . Ska vi skjuta djur som är farliga eller djur som folk är rädda för? Tja... jag röstar för de farliga. Det innebär att vi ger jägarna i uppgift att skjuta getingar (ineffektivt med bössa, jag vet)... som faktiskt dödar flest människor i Sverige varje år. Det visste ni inte, va? Hundar lär ligga rätt illa till i statistiken med. Bra att ni har mig så ni vet vad ni ska vara rädda för! ;) Vilket djur är jag rädd för då? Tja. Människan. Statistiskt sett är det mycket smart av mig.

1. <http://whatsupsthlm.se/pezster/getingar-dodar-flest-manniskor/3293/>

Bryter ny is... (2010-02-17 12:40)

[youtube yOk-oadFuaw]

Skenheligt. (2010-02-17 16:29)

Människan försöker vara skenhelig på sin sida och säger att hon inte skall sjunka så lågt som att skriva om mig.

Det hon missade var ju att det var hon som helt ur det blå, gick ut på ett öppet forum och försökte göra sig lusig över mig och kränka mig, utan att ta det privat. En sak som dessutom var löst sedan ett halvår tillbaka men hon själv inte haft någon tillstymmelse till att kolla upp.

Det intressanta är ju dessutom att det var *hon* själv som valde att ta upp det offentligt, dessutom på ett forum där alla visste vem jag var och hon riktade det *direkt* till mig (med en *falsk* klagelse). Men sen ondgör hon sig över hur vidrig jag är som har en post där hennes förnamn står - inte det namnet som hon använder sig av på nätet, utan ett namn som hon delar med så många andra - när jag reagerar på vad hon faktiskt gjort mot mig. *DET* anser hon är ärekränkning, men hennes påhopp med sin lögn direkt riktad till mig, på ett allmänt forum, *det* ser hon inget fel i alls. Ingen ursäkt alls i tråden, utan i ett privat PM där hon skrev: ””*Jag är inte sämre att jag kan ärligt säga att jag gjort fel och be om ursäkt - men de är ju över ditt förstånd.*” för att sen fortsätta med sina påhopp.

Det som orsakade min post med hennes namn var en MSN konversation direkt efter att jag fått reda på allvaret med Tinas sjukdom så frågade jag denna person om vad det var hon hade drabbats av och denna person svarar mig: ”*Du om någon har fått henne att må dålig, de känns konstigt att du kommer nu.*” följt av: ”*VET du hur illa du gjort henne?*”, ”*rannsaka dig själv*”, ”*jag älskar tina, på riktigt... tillskillad*” och avslutade med ”*och de bästa är att HON vet det*”. Detta samtidigt som vi båda visste att Tina låg på sin dödsbädd.

Den människan har aldrig haft någon förståelse för att det hon säger och gör kan påverka andra människor - vid flera tillfällen har hon agerat spontant utan tanke på någon annan än sig själv och nu försöker hon spela ädel.

Hon slår mig med ord om att en viktig person under en period av sorg och längtan och förtvivlad talade illa om mig. Hon kastar det på mig. ”*Hon kallade dig SATAN!*” Och ändå säger hon att hon är bättre än så.

Jag däremot kände mig kränkt, ledsen, sårad och förbannad och var rak och ärlig med att

jag blev det. Jag tog det direkt privat med henne och sen skrev jag av mig på min blogg. *Mina* känslor och reaktioner på hennes agerande. *Min* egna blogg, där ingen kan kommentera, och varesig spy mer galla över henne eller kritisera mig. Bara min känsla och reaktion. Inget spel eller något.

Ändå gör hon först ett inlägg om mig och sen tar bort det, men slår sig för bröstet och säger att hon är sååå mycket bättre än det. *suckar uppgivet*

Det är mina tankar och känslor man läser här. Vill man inte läsa dem, så behöver man inte läsa här. Det är det som kallas ansvar.

Jag sa en massa saker idag också som inte var bra, men det var min sårande reaktion och min sorg som reagerade på hur hon valde att agera både öppet och sen privat...

Hon ser inget av det. Det enda hon ser är, hur stor hon är.

Men det är lätt att vara skenhelig och tro att man är lika bra som de människorna som omger en, men som en annan vän sa till mig.

Ett as förblir ändå ett as

oavsett hur mycket glitter man själv vill strö över....

Blogg awards 7 x 2 (2010-02-18 02:36)

Jag har blivit utmanad, med en sk. Blogg awards... Den är själasystemen, den tolfte älvan och solstrålen [1]Veronica som utmanar mig med orden: **för att jag vill höra dig skriva ner sju BRA saker om dig själv.**

Jag satt ett tag och försökte vända och vrida på det för att få till något obstinat bakvänt, men sen insåg jag att det mest obstinata och bakvända från min sida vore ju att verkligen försöka svara på det rakt upp och ner. Men då utmaningen också handlade om intressanta saker, så skickade jag ett sms och frågade hur det skulle vara, sju bra eller sju intressanta saker. Skulle inte ha frågat. Svaret blev att jag skulle svara med sju av varje... ;)

So here we go:

Sju bra saker om mig själv? 1. Jag lyssnar på andra, även det som inte sägs 2. Jag är genuint intresserad av andra 3. Jag kan vända på jobbiga saker och se något positivt med det 4. Jag sätter andra människor före mitt egenintresse 5. Jag kan förmedla en känsla i bild och ord 6. Jag har ganska bra koll på samhället och kulturen 7. Jag jobbar verkligen med att bättra mig hela tiden. Sju intressanta saker om mig 1. Jag har stått på scen och spelat live på Hulfsfred 2. Jag har fotograferats ihop med Nelson Mandela utanför slottet 3. Har fått besök av polisen under en sexakt 4. Har över 30.000 vinylskivor 5. Har varit grammisnominerad 6. Har varit med i radio/tv/bok/skiva/film 7. Min första riktiga kärlek var en dröm

Men det var svårt att sätta ihop listan, det gjorde ont i varje del av själen att lyfta fram mig själv på det sättet... Så jag skickade ut en förfrågan till några av de människor som varit mig närmast under åren för att se vilka sju saker de svarade.

Detta är vad som kom tillbaka:

Du är en jävel på att använda ord, förmedla saker, göra en nyfiken. Du får människor omkring dig att känna sig värdefulla. Du är grym på att använda en kamera. Du verkar vara en fantastisk pappa. Du ser lite längre än man "ska". Det som ligger under ytan, det som inte sägs. Det är fantastiskt roligt att diskutera med dig, för att du kan vända på saker, säga saker man inte tänkt på, själv sett. Du är inspirerande, djup, förstående, ärlig, intressant, beroendeframkallande och mysig. Kan man räkna mysig som en egenskap? Dina kyssar är beroendeframkallande. Du är inspirerande, djup, förstående, ärlig, intressant, beroendeframkallande och mysig. Kan man räkna mysig som en egenskap? Du är otroligt kreativ, omtänksam, bra lyssnare, en bra pappa, öppensinnad, fantastisk älskare och partner, ser det goda i människor och ting (till dess att motsatsen är bevisad) Du är generös, ärlig, nyfiken, principfast, men inte orubblig eller trångsynt, din hjärna är så komplex och spännande, vilket gör att dina tankar alltid är intressanta att läsa, din kreativa sida där också.... du har ett helt eget uttryckssätt som ibland får en att tappa andan, din idériedom, du har ett fantastisk leende som smittar och ditt barnasinne. Du är envis, lyhörd. har stor empati. stort hjärta, rolig, inte som alla andra. du är världens bästa pappa Du har har ordets gåva, kan mer än du själv tror, du är världens snyggaste man. du har många talanger. ser mer än andra. du blundar för dig själv, du är en stor man själsligt.

Tårarna kom igen, men denna gång på ett annat sätt, det var verkligen som min själ ville ge rundslipade diamanter till mina vänner. Jag lyftes upp och kände plötsligt att jag faktiskt hade ett värde och att jag gjorde något rätt.

Men sen, när älsta sonen kom hem och vi hade ensamtid medan hans lillebor var på simskola, så bad jag honom också skriva ihop en sån lista om vad han tyckte var mina bästa och mest intressanta sidor.

Detta var hans svar:

7 bra saker med min pappa: 1. Hans Ord 2. Hans Tankar 3. Hans Utstrålning 4. Hans Musik 5. Hans Karisma 6. Att Du Lever 7. Hans Mat (Oftast) 7 intressanta saker med min pappa: 1. Samma Som Ovan / \ Förutom 6:an (då det är en självklarhet) 2. Hans Ointresse Till Spel Och Tv 3. Hans Agerande 4. Hans Förstånd 5. Hans Planeringar 6. Hans Frågor 7. Hans Uppfattning

Plötsligt så kände jag att jag kunde stå emot hela världen och att jag verkligen var den bästa pappan i hela världen. Tårarna faller igen, men denna gång som stila varma floder som skall göra marken bördig för mina barn så att de skall kunna få växa upp till och fortsätta vara lika starka och fantastiska även när de går ut i en värld, där alla de möter inte är det - så att de skall kunna hjälpa andra, istället för att försöka själpa någon...

1. <http://tjorvig.blogspot.com/2010/02/jag-blir-glad-av.html>

Blogg awards 1 x 7 (2010-02-19 05:00)

Trillade in hos en [1]annan vän i samband med föregående lista, och hon brukar kunna snurra till sakerna ett varv till, och jag hoppar givetvis på, så här kommer min lista med:

7 fjuttigheter med mig 1. Jag ogillar speglar, för varje gång jag passerar en så ser jag det som speglas - och sen något mer, något som inte finns att spegla... 2. Jag älskar Pepparminschoklad kakor 3. Jag ogillar att prata i telefonen, då jag vill se den jag pratar med eller se vad som sägs, då mina och andras ögon är oerhört viktiga för mig. 4. Har under de senaste 15 åren bara skrattat ordentligt ca 4 gånger 5. Sparar alla mail och sms som jag får 6. Älskar att bygga i

sandlådan och hålla på med lego 7. Kan ibland hoppa som en liten skolflicka/pojke när jag går ner för en backe och mår bra

Det var lite svårt att få grepp om vad en fjuttighet egentligen var, men jag tolkade det som att ovanstående saker passade in. ;)

1. <http://blogg.alandstidningen.ax/draksprak/>

Lever fortfarande (2010-02-19 16:31)

Själasyster Veronica skrev för någon dag sedan om [1]Lämnar skiten i kylskåpet! på hennes blogg, och plötsligt rasslade det till med kommentarer från folk som blev upprörda .

Det första som folk verkar glömma bort vad en blogg är - en blogg är en *personlig* anteckningsplats, för ens egna tankar och reflektioner. Hur man själv reagerat på något. Det betyder *inte* att alla andra måste känna samma sak.

Folk antog att hon såg ner på "tjockisar". Men detta måste vara folk som aldrig tagit sig tid till att se hennes resa eller lyssnat på hennes berättelse.

Hon har mer eller mindre dagligen under så många år, stöttat och hjälpt folk som både gjort och inte gjort operationen med det varmaste av alla hjärtan. Hon har ställt upp och kommit och hälsat på folk hon aldrig träffat på sjukhuset efter operation, och ger råd och stöd till de som känner att de är misslyckade för att de inte gått ner eller fått operationen.

Vi har båda jobbat med att bygga upp ett forum där man ser människan med respekt och värme, där man stöttar alla i sina egna beslut utan pekpinnar, men att vi samtidigt har högt i tak där folk kan få uttrycka *sin* personliga åsikt.

Själv har jag otal gånger gått i klinch med **Annika Dahlqvist** samt **Sten Sture** om deras syn på människor och viktoperationer (finns bl.a. att [2]läsa här, ang. det andra viktforumet. Jag blev även på just det viktforumet dessutom anklagad för att vara feeder då jag skrev i en tråd att stora kvinnor är vackrare än smala kvinnor och hyllade människan.

Men i kommentarerna till Veronica's blogginlägg så skriver bl.a. en anonym (*Märkligt att det alltid är anonyma som skriver så?*):

"Blir så trött på att läsa om eget ansvar för överviktiga och att de blundar. Skitsnack. Verkar också som om viktopererade glömmar hur det faktiskt var och ser fast de lär de aldrig erkänna ner på överviktiga som inte gör operation och "tar ansvar för sitt liv"."

Mitt svar på det som jag ämnade i boggen var följande:

Min kommentar kom från min ständiga resa, om hur jag fortfarande ser mig som lika överviktigt som jag var för 100kg sedan. Hur jag fortfarande gråter inombords när jag hör ordet tjockis, även om det inte ens sägs om mig. Mitt inlägg handlade också om vad jag lärt mig under alla mina år sedan operationen, vad jag sett andra gå igenom och vad jag har fått ta del av från andras dagliga kamp för att klara av att leva efter operationen. Merparten av dem som gjort operationen, mår nämligen inte alls så bra som man tror - dessutom går skrämmande många upp i vikt. DET är något som är oerhört viktigt att ta upp gällande något som så många anser vara en genväg, en räddning och det bästa som kan hända dem. Jag minns varje dag jag bar min övervikt, för jag bär den fortfarande - det är bar det att idag ser ingen den. Ingen utom jag. Detta får att de "normalviktiga" att tro att de kan kritisera överviktiga i min närhet utan

att jag tar illa upp, och det som är än mer skrämmande - det får överviktiga att tro att jag för en enda sekund skulle ha glömt hur det är att inte våga gå på ett fik för att jag inte vet om jag får plats i stolen, eller våga gå och bada med mina barn för jag är rädd att folk skal peka på mig och att mina barn skall bli ledsna. Så är det VARJE DAG fortfarande. Det spelar ingen roll vad vågen eller andra säger. Jag avråder de flesta från att ens göra operationen, och anser endast att de som är i ett medicinskt behov av det på grund av sjuklig övervikt skall göra den. Jag anser att alla människor har lika värde och att storvuxna kvinnor ofta kan vara det absolut vackraste som finns - samt att de oftast också har en ännu större och fantastiskare själ. Så jag skulle vilja be dig att inte döma andra så fort som du själv anser att du blir dömd, för vet du vad. Du kanske inte alls blir dömd, utan någon pratar kanske bara direkt från sitt eget hjärta med värme och kärlek av en vilja att dela med sig. Jag säger inte hur det är för alla, utan hur det varit för mig, hur det är för mig och vad min erfarenhet och delaktighet i andras liv lärt mig. Vad du gör av den informationen och kunskapen är upp till dig. Du kan ta den till dig, eller du kan ignorera den - det är helt OK. Men tro inte för en sekund att jag vare sig ser ner på någon för deras övervikt eller att jag glömt hur det är. Jag lever med det varje dag.

Det är synd att de som ofta känner sig dömda på förhand, också lärt sig att döma andra lika fort. För vad vi ser på ytan, är alltid bara en yta. Vi kan le mot andra och ändra gråta inombords, vi kan låta dumma i vårt tal, men bära de mest fantastiska tankar, vi kan se äckliga ut i någons ögon, men ha den vackraste av alla själar. Det är lätt att glömma bort att en människa är mer än den ytan som du möter, det är lätt att tro att det du ser är hur det är. Det är därför vårt samhälle är som det är och till en stor del också orsaker till att många är överviktiga samt att folk ser ner på dem - för det är just det *lätta* att göra. Man dövar och dödar sin smärta med mat, man dödar och dövar sin dåliga självkänsla genom att bygga den på andra.

Men det man glömmet bort är att bara för man tror sig dödat och dövat något, bara för att man inte längre ser eller känner det, så betyder det inte

att det inte fortfarande lever

inombord

1. <http://tjorvig.blogspot.com/2010/02/lamnar-skiten-i-kylskapet.html>

2. http://blogg.passagen.se/dahlqvistannika/entry/viktop_se_forumet

Vad är det man säger, egentligen...? (2010-02-20 22:09)

En bekant länkade till en artikel på Aftonbladet via Facebook:

[1]"Hon gav parfym – jag behöver mat"

Säga vad man vill om Carola, men att påstå att hon är dum, korkad och borde göra något mer, tycker jag - trots mitt eget ogillande av det som hon står för - är lågt, kortsiktigt och nästan både dumt och korkat.

Även om hon har med sig parfym, och pressfotografer - så har hon ändå sett till att tidningarna fortfarande skriver om katastrofen, hon har lämnat soffan hemma för att faktiskt åka dit och göra något, och dessutom så är hennes arbete där något för att lyfta fram nästa sak - en stödgalan för Haiti. Men ändå så väljer man att håna henne för hennes tanklöshet i en present.

Men det är som jag pratade med en annan om i ett annat sammanhang, folk ser inte människan längre. De utgår från att en fet människa är lat och korkad, på samma sätt som man utgår från att Carola är helt blåst för att pressen gärna målar upp den sida - men jag tror om man räknar ihop allt det som hon gjort för andra, varesig det är genom Livets Ord, Gud eller i PR sammanhang, så

överträffar det mer än vad de flesta av oss ens drömmer om att göra för andra.

Sen så är det så, hon är kvinna. Folk går efter ytligheten och de snabba poängerna, och tycker det är ok och humor att göra narr av henne...

Det folk dock missade i själva artikel ("*en flaska parfym Hugo Boss Soul, 90 milliliter, en gåva från sonen Amadeus*"), som även nämndes i en föregående artikel:

[2]"Är det du?" – I morgon kommer jag hem till dig så ska vi sitta ner och prata och så ska du få en present också, säger Carola. Presenten, en parfym, har hennes son Amadeus bestämt. "

Det är alltså hennes *son* som bestämt presenten..

- Så, är det hennes son som vi skall kalla korkad eller dum?

På Facebook läste jag hur folk skrev: "*Omg. Än en gång har hon visat hur extremt dum hon är =/*", "*vafan.. haha.. shit.. Kan man vara så jävla dum?*", "*ja tycker att i hennes position skulle hon kunna göra jävligt fina saker. Men de gör hon inte tycker jag. =*"

Detta blev mitt svar, då jag trots att jag egentligen inte orkar, klarade av att se hur tanklöst folk agerade och hur den mänskliga mobbigen frodades:

Låt oss se: Vad gjorde hon? Han ville ha mat, men fick parfym - enligt tidningen. Samma tidning som vi så ofta hånar för sina dåliga och otroligt vinkade artiklar och sensationsjournalistik, men här är de nog otroligt korrekta och fullständigt sanningsenliga. Men jag undrar ändå om hon inte gav honom lite mat också... Jag tror att han fick det också - kanske inte några fullproppade Willy kassar, men jag tror faktiskt att han fick något i mat väg med.. Nåja, men sen då? Vad gjorde hon mer, än att faktiskt åka ner dit, att faktiskt hjälpa till där, att faktiskt göra något... Och vad gjorde vi själva? Alltså utöver långlunchen i fredags, och godisbordet inför melodifestivalen... Gav vi tiggaren 2kr kanske medan vi stressade förbi och har vi EVENTUELLT ringt ett sms nummer från soffan och get5 50kr till offren på Haiti? Det är så lätt att slå på andra för att döva vårt själ, när någon annan gör något, men det blir fel - samtidigt som vi själva knappt gjort något allt... Jag har jättesvårt för både Carola och de flesta former av religion, men å andra sidan har jag svårt att se på när folk är självgod och kritisera folk som ändå verkligen försöker göra något (och hur många tror ni inte "tackvare" denna Carola artikel har beslutat sig att skicka extra pengar, eller göra något...?) Fast.... det anses ju OK att slå på folk, bara man gör sig lustig över dem samtidigt, eller för att man tycker de är korkade, inte delar deras åsikt, eller ibland kanske t.o.m. bara för att de ser fula ut.. Eller kanske är en kvinna. Lite som att dämpa värken i ens egen själ genom att begrava den under andras smuts... PS. Jag tyckte att det var fint av henne att faktiskt åka ner och faktiskt försöka göra något... Mer än vad många andra i både högre och lägre positioner gjort...

Fick strax där efter ett svar:

helt ärligt, om jag tycker Carola är korkad får ja faktiskt tycka det. Ja har träffat henne ett antal gånger i olika sammanhang och skapat mej en uppfattning. Ska man sluta skämta om allt och bara vara gravallvarlig i dagens läge. Glöm de denna värld är för förstörd för att vi ska sluta skämta och driva me saker och ting.

Gjorde ett sista svar, känner att jag inte kommer orka följa upp det mer - folk får göra sina egna val och se över sitt eget ansvar samt vad de tycker känns rätt:

Visst får du tycka det - jag har inte sagt att någon inte får tycka det, eller? Jag uttryckte bara min egen tanke och känsla - däremot så kan jag känna att man visst skall kunna skämta om saker.. Men om man anser att Carola bör tänka sig för i sin position, så kanske man skall se över vilken position man själv är i och vilket budskap det ger ut till de som kanske ser upp till en eller har en som idol. Bara min tanke, och den behöver inte delas - det är het ok att tycka olika. Så länge som man kan ta in att någon tycker annorlunda... På samma sätt som humor kan skilja sig på så många olika sätt - att skratta med, eller skratta åt, liksom..

Jag tycker bara det är så synd att folk inte kan se vad deras skratt kan göra...

1. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6641311.ab>

2. <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article6536437.ab>

själskratt (2010-02-21 05:21)

Visst skall man kunna skämta och ha kul?

Har du hört den där om negern, eller den om svartskallen, eller den om bögen, den cp skadade då, eller den där om den äckliga tjockisen? Eller hörde du den om tsunamin eller såg du de där sjukt roliga bilderna på mongoliderna? Va, har du ingen humor? Fan, man måste få skämta, ju!

Visst har vi hört det så många gånger? Oftast av samma personer som tar fruktansvärt illa upp om man skämtar om det som ligger nära dem

Vart drar vi gränsen? För *självlart* så skall man få skämta, ingen tvekan om det. Men finns det olika sammanhang för olika skämt? Vad får t.ex. en politiker, en artist eller en förälder säga? Vad är skillnaden mellan att köra ett skämt mellan två vänner och göra det mer eller mindre offentligt? Varför är det skillnad?

Vart placerar du dig själv på skalan?

Är det kul att skratta hur någon ser ut? Var i ligger det som är skoj i det? Jag kan tänka så här ibland. Skulle jag kunna skratta åt mitt eget barn i det sammanhanget så är det relativt ok. Som om någon sätter sig på en tårta, eller så - men skulle jag kunna skratta åt mitt barn för att trodde/tyckte det var duktigt, vackert eller något sånt.

Jag minns fortfarande hur ont det gjorde i mig när folk skickade runt en ängel som de inte ville ha, och för varje mail svarade jag att den ängeln fick stanna hos mig. Det var en vacker bild på en överviktig utvecklingsstörd kvinna som sken av glädje och lycka över sin kostym med vingar, precis som en äkta ängel...

Har du ingen humor? Det är den frasen som oftast döljer de värsta påhoppnen på andra människor. Folk säger så ofta: *Men jag menade det inte, jag skämtade ju, fattade det inte det...*
Har de ingen humor?

Om det är ett skämt som behövs förklaras, så är det ett sämre skämt och är det så att någon ändå inte skrattar efter att de förstått det - är det verkligen fortfarande humor?

Är det verkligen kul att se vita utmålade till färgade dansa? Det var det en gång i tiden.

Sen är det ju just så att samhället och samtiden har olika skämt för att man skal klara av den, ungdomar skämtar oftast mycket hårdare och råare - men blir det rätt för det? Vems ansvar är det att se till att det blir rätt.

Det är inte för inget som skådespelare och komiker säger att humor är det svåraste man kan ägna sig åt, och ändå så är det just det som så många så ofta säger att de har...

Jag har hört om hur folk skrattat och tyckt det varit skitkul när de tryck ner sin flickväns huvud i toaletten och sagt att de sprattlat så sjukt kul. Jag har hört folk dra pedofilskämt, skämt om invandrare och om missbildade människor på samma premisser.

De festa ler och säger inget mer. Jag säger i alla fall ifrån. Så de vet att min humor inte är samma som deras humor. Kanske finns det någon annan som hör mig samtidigt. Någon som bakom sitt lätta leende åt skämtet också gråter stora ensamma och osynliga tårar.

Bara för att folk säger att de skall få, bara för att folk säger att man förstör. bara för att folk säger att man är trist och utan humor - så gör det inte det som de gör rätt. Jag kanske förstör, jag kanske är trist och helt utan humor, det säger något om mig - men inte ett ord om dem.

Jag tycker att det är dax att de skall få säga vad det är som gör att de har rätt och att de skall få...

För mig bygger all humor på två saker, antingen på värmen och kärleken, det oskyldiga - eller så bygger det på ett underfyndigt intellekt som får mig att tänka efter och känna igen de misstag som jag själv kan göra.

Humor bygger på mig, inte på andra. Så är det för mig i alla fall. Även om jag ler när någon ramlar kul, men det är för att jag kan känna igen känslan och rörelsen i mig själv - inte för att jag skrattar åt dem..

Hade tänkt leta fram ett youtube klipp som faktiskt fick mig att skratta ordentligt förra året, där en man står med sin son vid en vattenrutschkana i någon park och tappar balansen och åker ner utan sin son, men hur hittar man tillbaka till något sånt månader senare?

Vad gör änglarna på sommaren? (2010-02-21 11:26)

Yngste sonen kom in till i badet. Med en tio årings värme och öppna ögon hade han tittat ut. Han såg bortom den kompakta mattan av alla ord som så många lagt på marken denna vinter. Först hade han ändrat texten i en låt om *sunshine*, till *some shine*, som bara var så klockrent att det inte fanns något annat att tillägga för mig än *son shine*.

Men hans ögon hade inte nöjt sig med att stanna där i värmen, han såg allt - allt fick plats i hans värld, och detta är texten som han hade skrivit:

Änglar i våra händer Jag kollar ut genom fönstret och ser hur änglar regnar ner utanför oss. och hur varannan ängel får ett ljus som reflekterats som bildar en ny ängel i vår värld. Medans vi hatar änglarna som kommer blir det deras lycko dag och vi går inte ens ut och säger hej. Jag hoppas detta kan göra snön på ett eller annat sätt roligare och få ett nytt sätt på vad som händer och varför snö blir till is. Jag vill lägga på en evig fråga: Vad gör änglarna på sommaren?

Jag kramade om honom och viskade svaret:
De bor i ditt hjärta...

Spottify (2010-02-23 10:48)

Att se när någon kokar soppa på en spik och ändå förvänta sig att få något riktigt köttigt serverat...

Martin Aagård skriver i [1]*Aftonbladet*:

Jag har ett band. Våra låtar ligger på Spotify. Det var aldrig någon som frågade om vi ville ha våra låtar på Spotify. Det bara hände. Förra veckan fick jag veta vad vi får betalt: 56 000 spelningar ger vårt skivbolag 200 spänn. Vilket ger oss ungefär 40 kronor att dela på. Fett! Om jag spelar mina egna låtar på Spotify oavbrutet i 38 månader kan jag tjäna in en månads abonnemang. Värde 99 kronor. Jag ska inte gnälla mer, men de kunde väl ha frågat?

Visst låter det enkelt och synd om artisterna?

Fast vem frågade artisterna om deras skiva skulle finnas med i rea utbudet på Coop? Saken är den att i de skivkontrakt som ytterst få artister i Sverige skrivit under, under pistol hot, så framgår alla dessa varianter av försäljning ganska klart.

Artisterna skriver på ett kontrakt för att få göra sin skiva och få ut den, men sen när artisterna fått sitt - då glömmen de gärna bort allt det andra som den självmant godkände och överlät till skivbolaget i det kontraktet som man själv skrev under på...

...Och sen denna klagosång med de 40 kr.

Men tänk så här. Om någon hade köpt deras album på *Nice Price* för 19.90:- och sen spelat låtarna 56.000 gånger. Hur många ören hade artisterna fått för det?

Det hela blir lite som om klädtillverkarna skulle vilja ha betalt varje gång du använde deras jacka - det är vad dessa artister vill.

Artisterna får pengar för något så fantastiskt som varje gång någon lyssnar på deras låt. Känns som en väldigt unik gåva. Men de väljer ändå att klaga på skivbolagen att de inte får mer pengar.

Varje spelning av en låt ger artisterna utöver pengar också reklam, en reklam som gynnar artisterna - ju mer kända de blir, desto fler spelningar får de och de kan byta skivbolag med ha med sig all den uppmärksamheten med sig. Folk säger: "*Har du hört nya låten med den här artisten?*", de säger aldrig (eller extremt sällan om de inte har ett special intresse och fascination vid ett specifikt skivbolag) att "*Har du hört nya låten från det här skivbolaget?*" Här så får artisterna betalt varje gång du lyssnar på en låt - inte när någon bestämt att den skall spelas som på radion, och inte en engångs betalning för att de köpt hela skivan - utan artisterna får pengar varje gång någon *lyssnar* på deras låt, trots att de kanske till och med köpt skivan och ändå har de mage att klaga? Alternativet är att vi tar bort Spotify och ersätter det med Napster eller de kodade mp3:orna som gör att du bara får spela dem på din dator (och som artist så får du ju i och för sig då bara betalt en enda gång för låten - oavsett hur många gånger folk spelar den sen) Läste sedan kommentaren:

ja det är grymt att dom som äger spotify tjänar miljarder på andras musik. jag tycker det är fantastiskt bra att stora skivbolag och spotify grundarna tjänar storkovan och att dom som gör musiken inte tjänar något..... OBS Ironi!

Nu skall vi se. De som har Spotify har inga löner att betala ut, inga kostnader för bandbredd och programutveckling, inga avgifter att betala ut till artister och skivbolag, och framför allt de bara råkade trilla över idéen och den tekniska plattformen med allt material klart? Ironi, logik eller verklighet? Rent generellt så betalar man som lyssnare ingenting för att kunna få lyssna, vi får det gratis och ändå hoppar vi på ett företag som betalar artister och bolag för att vi skall få det gratis och ha det tillgängligt när vi loggar in? Sen kan vi betala för att få slippa Spotifys inkomstkälla,

reklamen - vi gör själva det valet. Vi behöver inte, men vi gör det, och sen klagar vi över det... Undrar hur mycket pengar en artist får för varje gång vi ser på deras klipp på Youtube? Varför bråkar inte artisterna om det? Där borde de ju få ännu mer då det både är bild och ljud, liksom. Men det är å andra sidan lätt att spotta på de som andra redan spottar på, oavsett om de faktiskt försöker göra rätt för sig...

1. <http://www.aftonbladet.se/kultur/notiser/article6525230.ab>

Ryggverk (2010-02-23 13:48)

Fick en tanke på en text i morse, försökte bara snabbt lägga ihop känslan för att spegla den. Kanske man kan göra något mer av den om man lägger ner mer tid på den:

Det hade varit så under en längre tid. Mest troligt berodde det på all stress på jobbet och de konstiga arbetsställningarna som hon hade befunnit sig i den senaste tiden, men värken i ryggen ville inte ge vika. Nu satt hon där i soffan igen med ryggen vänd mot honom, samtidigt som han sakta satt och värmdde upp oljan i sina händer, så att hon inte skulle spänna sig ytterligare av att han tog den annars kalla oljan över hennes axlar. Sakta började han massera in oljan. Fingrarna rörde sig nästan som över en gammaldags skrivmaskin med penslar som bokstäver. Han slappnade av och försökte känna efter varje ryckning i hennes hud, varje mjuk hårdhet som dolde sig under den, för att kunna locka smärtan till ytan och få den att släppa sin attityd och slappna av i ett lugn av uppmärksamhet. Han hade glömt bort hur många gånger han hade masserat hennes onda rygg. Timmarna hon vänt honom ryggen i förtroende och kärlek gick inte längre att räkna, men han insåg ändå plötsligt att han inte hade full koll på vart det gjorde ont. Självklart så kunde han snabbt hitta knutpunkterna, men det var sällan enbart på ett ställe som smärtan satt - även om den nästan alltid var återkommande på samma ställen. Tanken på detta fick honom att bryta tystnaden. "Vet du vad?", sa han försiktigt med en viss antydning till nyfikenhet. Hon svarade bara med ett stilla skakande på huvudet då hon redan hade sjunkit så djupt i sin ansträngning med att försöka slappna av och koppla bort omvärlden. "Jag funderar på om jag inte skulle ta en penna och försöka pricka in de ställen där du har ont, så att vi skulle kunna se om smärtan flyttar sig något eller om den konstant finns på samma ställen". Hon svarade inte. Det behövdes liksom inte. Det var klart att han fick rita på hennes rygg. Hon tyckte om när han tog i henne och hans omtanke värmdde henne alltid lika mycket. Dagen efter så satt han där med en filtpenna i sin handen. De hade insett att pennan skulle vara tvungen att fästa trots oljan och att märkena inte skulle försvinna vid första duschen. Sakta förde han sina vana fingrar över konturerna av smärtan som låg och vilade under den spända huden på hennes rygg. "Där" sa hon, följt av "där", "där" och "där". Sakta byggde de upp ett nätverk av fräcknar på hennes rygg. De spann ett nät av henne värk, de målade hennes ryggtavla, sakta byggde de upp ett ryggverk. Det var just det som fick honom att säga det till henne. "Vet du vad?" sa han igen, precis som han hade sagt någon vecka tidigare. Denna gång svarade hon med ett leende: "Nä älskling, vad har du tänkt på nu?". Hon log för hans tankar hade alltid fortsatt bortom de gränser där andras tankar hade stannat. Där andra stannade vid hagens slut och tittade ut över landskapet, försvann han alltid med nyfikenhet in i ett landskap som skapade de mest fantastiska saker i hans ögon. Han log och berättade om alla de vackra prickar som hon nu hade på sin rygg och hur han mindes sin barndom då han hade åkt med sin mamma för att hälsa på sin mormor på somrarna. Varje gång hade de köpt någon godispåse, en banan och något att dricka samt en sån där liten pysselbok som man kunde färglägga och lösa problem, men det han mindes mest från de där pysselböckerna var de där bilderna där man skulle binda samman punkterna för att rita en bild. "Kan vi inte numrera dina punkter och sedan dra jag ihop linjerna för att se vad vi får för något? Det blir lite som att ligga och titta på molnen och fantisera ihop vad vi kan se av det. Vad tycker du?" Under en hel del skratt och något enstaka "Ja!", gick de igenom alla prickarna de hade fyllt hennes rygg med under den gångna månaden. Även om de fick pressa på alla punkter flera gånger, gick det

förvånansvärt lätt för henne att numrera dem utifrån sin smärta. Det kändes på något sätt så tydligt allt eftersom de prickade av dem. Så tillslut var hennes rygg inte bara fylld av prickar, utan även täckt med nummer. Han log. Hon såg verkligen ut som en levande sida ur hans barndoms böcker. Det var som om hon blev en levande koppling mellan tid och rum. Han kunde plötsligt känna doften från tågstationerna och nästan minnas varje träd som de hade passaret längs rälsen. ”Nu vill jag välja färger!”, sa hon då de var klara. ”Du får dra streck mellan alla punkter under tiden, så kan du sedan färglägga den till mig och ta en bild så att vi kan skicka den till din pappa för att visa honom vilket konstverk vi gjort”. Hon började sortera färgerna och valde mellan dem med omtanke samtidigt som hon kände hur han försiktigt och varsamt förde pennan från punkt till punkt på hennes rygg. Hon njöt av hans närhet och den värme han alltid gav henne. Hade hon kunnat så skulle hon slutit sina ögon och bara slappnat av helt, men nu hade hon färger att välja. En stund senare hade hon ännu inte riktigt kunnt bestämma sig för vilka av de olika nyanserna som han skulle få använda, men plötsligt blev hon medveten om att han hade slutat dra strecken på hennes rygg. Han hade inte sagt något. Samtidigt insåg hon plötsligt hur hon faktiskt hade hört honom lägga ifrån sig pennan. Det hade låtit som om han bara hade släppt den mitt i en rörelse, men känslan på hennes känsliga rygg talade också om för henne att han hade gått genom alla punkterna... ”Hörru, vad blev det för något?”, frågade hon lite retsamt men fick inget svar. Hon upprepade sig, samtidigt som hon vände sig om mot honom men stannade upp mitt i den korta meningen... Han bara satt där. Stirrande rakt fram, svetten rann ner för hans panna samtidigt som han såg ut att skaka. ”Men, hur är det?? Älskling!”. Han svarade henne inte och det var då som hon såg att det inte var pennan han hade släppt, utan det var mobilen som han bara tappat ner bakom hennes rygg. Hon tog upp den. Innan hon vände på den, gick en kall rysning genom hennes kropp. Tanken om att han skulle fått något SMS med ett fruktansvärt besked fyllde henne, men innan paniken hann slå in, såg hon att han fortfarande hade mobilen i kameraläge. Han hade tagit en bild. Hon blev helt kall och kände hur hela hennes kropp frös till is samtidigt som kallsvetten trängde fram på sin egen panna. Bilden föreställde hennes rygg och linjerna mellan alla punkter på hennes rygg formade en klar och detaljrik bild. Bilden av ett ansikte Ett förvridet människoansikte som försökte ta sig ut ur hennes kropp

Historiskt utanförskap (2010-02-25 01:46)

Wow... Det är inte ofta som jag missar stora händelser i världen, men just nu sitter jag bara och gapar. Jag har helt missat vad man gjort. Vet inte om det är världsfreden man vunnit, hittat botemedel mot cancer, eller löst problemet med världens hungersvält, men något av det - eller något lika viktigt och värdefullt, för jag loggade in en snabbis på Aftonbladet och får läsa den feta rubriken: [1]**Vilka killar, vilka män, vilka krigare!**

Med tanke på allt våld som tidningarna ständigt rapporterar om och hur mäns bedrifter är vardagsmat för tidningarna, så måste ju något *riktigt* magiskt och världsomvälvande nu skett.

Fast när jag följer länken så inser jag att sidan har blivit hackad, då den bara tar mig till något så ointressant som ett sportresultat. Att idrottsmän vinner eller förlorar lopp är ju liksom hela deras gren. Det blir lite som att börja krama om kassören på Coop efter att den slagit in priset på alla varor man skall ha, och tycka att kassörskan är helt fantastisk bara för att den gör sitt jobb och blivit bra på vad den tränat sig till.

Jag menar, hur många av oss kramade om de som tålmodigt satt i biljettspärrar på SJ/SL eller körde tågen/bussarna trots att de hade alla förutsättningar emot sig? Vilka hjältar och vilka män OCH kvinnor de var egentligen. Snacka om att ge det där extra för sitt yrke och för att hjälpa andra... Det är ju som natt och dag mot idrottsmännen, liksom.

Eller alla dessa som jobbar inom vården eller slåss för mänskliga rättigheter varje dag, utan att ha

en kamera eller medalj i sikte - utan de bara gör det för något de tror på och för allas bästa, vilka krigare liksom!

Wow!

Nu skall jag bara försöka se vad nyheten handlade om och hitta den rätta sidan, istället för den som Hackarna la in, jag vill också ta del av mänsklighetens glädjeyra!

Tänk vilka människor, hjältar och krigare det finns!!

Jag vill se och hylla dem också!

Jag längtar till jag också vet vem jag skall hylla och se upp till nu, känns som jag är helt ensam med att missat denna dag för mänskligheten...

[youtube SHO8gQwwTHo]

1. <http://www.aftonbladet.se/sportbladet/vintersport/os2010/article6585247.ab>

Nattbilder (2010-02-25 04:56)

[youtube ZyQjr1YL0zg]

Innan barnen åkte så såg vi först filmen "[1]The Invention of Lying", som faktiskt var rätt givande och intressant och sen tittade vi på två episoder med illusionisten Derren Brown, men jag glömde att introducera dem till Criss Angel...

[youtube jLgmCY1fEE8]

Sen fick reda på vart jag kunde hitta videoklippen som fick mig att skratta förra året, hittade inte det separat, men om man tar sig 1:32 in i detta klipp så...

[youtube aemXgP-2xyg]

1. <http://www.youtube.com/watch?v=yfUZND486Ik>

Den 23:e April (2010-02-25 05:33)

[youtube pPhb8s2fsss]

Den 24:e April kommer Emrik och det som en gång var sveriges bästa liveband någonsin, gruppen som fick svetten att flämta och värmen att svimma när de drog igång sin Go-Go, Stonefunkers upp till Stockholm och [1]Fasching

[youtube wmvA6HEAhSM]

Det är svårt att säga vart alla människor kommer att vara då, men det enda man kan säga med största självklarhet är att ingen som kommer att vara i närheten av spelningen kommer att vara sittandes och bära torra kläder, då svetten kommer att ta plats och älska vild till ljudet av snuskiga basgångar och perversa percussionslag...

[youtube uz2fTD_gR3U]

Inget för dem som vill ha upplevelsen av sin oskuld kvar.

It's time to dropp the boom!

1. <http://www.fasching.se/program.php?visa=824>

Hackat utanförskap (2010-02-25 09:07)

Loggar in till en ny dag och låter Facebook få slå upp portarna för en nya dagsupplevelser och igen inser jag min begränsade livssyn och hur fruktansvärt dålig koll jag har på omvärlden.

I går kväll gick jag och la mig bedrövad över att jag inte visste [1]vilka fantastiska upptäckter och insatser som några helt enastående människor gjort för vårt samhälle och mänskligheten igår - och dag så undrar jag vilken ledare vi förlorat, vilka oskyldiga offer som blivit dödade. För status efter status uppdatering lyder "Fan, fan fan" och "Landsorg".

Loggar in på Aftonbladet och hittar absolut ingenting igen. Tidningens webbsida är troligtvis hackad igen, då den denna gång bara blåste upp spelets regler i det där OS:ett som några betalda idrottsmän gör sitt jobb och hamnar på olika prispallar efter deras arbete. Lite som ens kompis lista när man var liten.

Idag är Lotta, Pär och Stefan mina bästisar, och Anna är den absolut bästa för av henne fick jag en godisbit och hon sa att jag var bättre än Magnus

Jag tror att det är därför som barnprogrammen så ofta blir utbytta mot sport, det är ju i grund och botten samma barnsliga lek på skoj.

Blir så förbannad på dessa hackare, som lägger in lek, skoj och sportmenskap i en dag som denna då landet tydligen drabbats av något fruktansvärt, så att flera av mina vänner utlyser landssorg...

- Någon som vet vad som hänt?

1. <http://www.regndroppar.com/blogg/?p=5725>

Att föda ångest (2010-02-25 13:31)

Jag KAN.

Jag VET.

Men där jag är nu så finns inte redskapen och möjligheterna till att genomför det.

Det är som att kunna föra ett samtal, men att vara helt ensam på en ö. Jag KAN och jag VET hur man pratar, men även om jag gör det så blir det inget samtal med någon annan. Som att veta hur man kokar ett ägg, men att vara på nordpolen utan eld och ägg och bara ha en ros i sin hand. Det fräntar inte en ens kunskaper, bara möjligheten att göra det

just då

Man hör så ofta att folk säger: "Jag finns där för dig", men det är förvånansvärt hur snabb man lär sig att det *egentligen* inte är så. Alla har sitt behov av att synas och att få känna att de är uppskattade. Det går inte att hjälpa andra, när man gör det på bekostnad av sig själv - och förklarar att man gör det.

Det blir inte heroiskt, det blir inte extra omtänksamt, det blir inte extra kärleksfullt, det blir bara ångest framkallande och en extra börda...

Man ser inte vad det andra försöker göra för *en*, utan allt man ser är hur ens egna problem sänker dem ännu mer - och där börjar fallet...

Det går fort...

ner

ner

ner

ner

ner

ner

ner

ner

ner

ner

ner

allt bara spinner runt och förklarar från alla håll hur det är på grund av en själv som andra mår som de gör.

Hur skall man någonsin igen våga be om hjälp? Det är ju just ens behov av stöd som blir för mycket för dem. De har redan så fullt upp med allt annat i sina liv, men de säger att: "*Kom till mig*", "*Tveka aldrig att be om hjälp*" och när man gör det så startar fallet, kanske inte alltid direkt, ibland kanske det inte ens är menat till en själv - men orden blir som ett fallande rakblad mot ens själ. Det spelar ingen roll vem de är riktade emot - man ser bara, känner bara hur de skär upp ens eget inre.

"*Folk dumpar bara sin problem på mig*" ekar i bakhuvudet, men man vill ju inte det. Det är det sista man vill. Man har försökt strypa allt så hårt man kunnat, men sen blir det som att man ser en strimma ljus i mörkret, och hör orden: "*Tveka aldrig att komma till mig*", "*Våga alltid fråga mig om hjälp*" klinga.

Man greppar det lilla strået med en viskning

Men det var ingen strimma av ljus, det var just en klinga, själva eggen på ett rakblad som glänste till sin egna snabba rörelse som fick mörkret att skifta färg för ett ögonblick.

Livlinan huggs av och man faller

ner

ner

ner

ner

ner

ner

ner

ner

ner

ner

Tänker bara på att falla ut ur ett plan på flera tusen meters höjd utan fallskärm. Man vet att man borde haft fallskärm på sig. Man vet hur man rullar på marken när man tillslut landar, men på något sätt så känns den vetskapen ganska meningslös när man faller..

Man kan ju liksom inte som en seriefigur stanna upp, springa tillbaka upp genom luften och sätta på sig fallskärmen och sen hoppa ut igen.

Ändå så säger folk så ofta när andra får ångest. ”*Men du, du måste ta tag i detta själv, ingen kan göra det åt dig*” eller så förklarar de hur samhället fungerar och vad man måste göra, så som om man inte skulle veta det - trots att man kanske t.o.m, är mer insatt än dem i hur ett samhälle fungerar...

Man brukar ibland prata om barn. Hur ens liv förändras efter att man fått det. Hur man upptäcker vad som verkligen är viktigt i ens liv och ofta hur män skulle behöva föda ett barn för att förstå vilken smärta det innebär.

Ett barn är något du vill ha. Det är något du skapat med egen vilja. Det är något du älskar. Det är något du längtar efter och smärtan av förlossningen kan vara från någon minut till ett par timmar.

Att bära på och föda ångest

är *något helt annat*

[youtube zkirtbpz5h4]

Filmkväll (2010-02-25 16:56)

[youtube m9rGni-DJJc]

Tamura is an average Japanese salaryman working in the offices of a pickle distribution company. He is well liked in the office, hard-working, polite, wears a suit and tie, and also happens to be a six-foot tall koala bear. But when his girlfriend Yoko turns up dead one day and Tamura is the chief suspect, he is forced to enlist the help of his boss (a white rabbit) and a friendly convenience store attendant (a frog) in order to prove his innocence. A psychological thriller

wrapped up in the packaging of a nonsense comedy—with giant animals—EXECUTIVE KOALA is like nothing America has ever produced...which is why it was made in Japan!

Den skall ses ikväll, och denna ligger på en vill ha lista....

[youtube MkxzPNWeh-c]

Att lyssna på fler... (2010-02-26 11:29)

Sitter och slösurfar till mjuka ljud från radio där jag hittat tillbaka till en radiokanal som har en låtlista som består av fler låtar än de man kan räkna på handens ena finger

[1]Star FM: 101.9FM

Trillar in på en artikel om SJ och politikerna och tar mig tid att ögna igenom kommentarerna och fastnar för denna:

Sänk lönerna för riksdagsledamöterna, dom har gjort ett dåligt jobb. Halvera lönerna, då kan miljonerna användas till SJ's förbättring.Privatiseringarna i Sverige är en katastrof. Bara halmhattsfjantarna och SAF tycker det är bra med utförsäljning Svenskarnas gemensamma tillgångar.

Tänk hur fantastiskt det *egentligen* skulle vara? Politikerna väljs för vart 4:e år och misslyckas de, så får de inte sparken, utan tvingas till att jobba kvar i 4 år till fast med halva lönen.

Tänk vad de skulle tänka sig för och verkligen planera för framtiden då, eller hur?

En annan intressant kommentar ang. SJ var denna:

Jag vet! Vi ber SJ köpa in bättre och dyrare tåg och se till att alltid ha full beredskap ifall det skulle bli dåligt väder och att man anställer jättemånga extra informatörer som jobbar med högtalarutrop på heltid. Skönt att veta att ingen sen kommer att klaga på att SJ dubblerar biljettpiserna, eftersom alla är så glada för att tågen alltid går i tid, även de dagar då den väldiga naturen påminner oss om att vi är ganska sårbara, även fast vi inte tycker att vi ska vara det.

Så mycket sanning i den...

Har folk gått och blivit senila efter att de har nått 50-års ålder? Vad exakt är det som är extremt med detta väder? Fram tills mitten på 90-talet låg snön permanent i södra Sverige från november till minst slutet på februari. De senaste 15 åren har vi haft OVANLIGT MILDA VINTRAR och årets vinter är det normala tillståndet i Sverige! Detta tjafs från SJ och Banverket är precis densamma som man hör när dollarn först går ner till 6 kronor och sen tillbaka till sina sedvanliga 7.50-8.00 spänn. Det är ett rent jäkla mirakel att priserna aldrig rasar när dollarn är på 6 spänn, men varenda kotte passar på att höja priset "pga den stigande dollarn" när \$ återvänder till den VANLIGA nivån. Samma sak här - den långa perioden av milda vintrar har inneburit en jäkla besparing för SJ, som har passat på att sätta pengarna i fickan och med största sannolikhet reducerat beredskapen inför vinter-perioden i den idiotiska tron att snön är ett minne blott...

1. <http://www.starfm.se/>

Pressen av Snusk (2010-02-26 11:37)

Jag tappar käken och munnen som de stora fallande istapparna, när jag läser det som **Lisa Magnusson** [1]skriver om i sin krönika:

Och snuskbehovet eskalerar, enligt intervjuobjektet Torbjörn Fjellström som ”i snart 40 år behandlat människor med olika former av beroenden”: ”Man vill ha maffigare grejer och kollar in lesbiska par. Sedan tänder man inte på det heller. Då leds man in i de yngre kvinnornas uppträdande på sajterna. Då blir det pedofili.” Så att titta på lesbisk porr är inkörsporten till en PEDOFIL LÄGGNING?

Det är ju så att man blir rädd. Ringer *Fröken Ur* bara för att kolla inte tiden, utan för att höra en röst verkligen säga vad det är för år.

Alltså... Hur kan man göra kopplingen lesbiskt par och pedofil? Det är som att koppla ihop ett bilintresse med atombomb - det är ju båda teknik och massförstörelsevapen, med tanke på hur många som dör i trafiken varje år...

Lisa tar själv fram en oerhört viktig tanke:

Torbjörn Fjellström pratar om att komma till rätta med beroende genom att ”hitta sig själv”, och jag förstår inte vad han menar. Tror han att en människa kan vara någon annan än den hon är? Jag tycker att det är på tiden att vi slutar se beroenden som ett virus som helt oförhappande drabbar oss. Det är naturligt att vara beroende, och skälet till att man kan behöva komma tillrätta med ett beteende är inte att man är sjuk utan att man mår dåligt. Vi verkar ha tappat den insikten någonstans på vägen.

Det som var lite intressant med [2]originalartikeln i **Svenska Dagbladet** var dock att få reda på att det tydligen finns 173 olika sätt att agera ut sin sexualitet, fördelade på tio olika kategorier av missbruk. Kategorierna stegras till allt mer risktagande och destruktivitet. Varje kategori kan också ageras ut på tre olika nivåer av negativa konsekvenser:

1) Fantasier, onani, porrsurfning. Bara den enskilda personen drabbas, med följder som ensamhet, depression, oförmåga att vara närvarande i relationer, självmordstankar. 2) Telefonsex, erövring, blottning. Beteendet drabbar också någon annan, som upplever kränkhet, nedvärdering, utnyttjande och riskerar sexuellt överförbara sjukdomar. 3) Ofredande, övergrepp. Missbruket kräver också ett offer.

Detta handlar visserligen om en problemställning för dem som *har* ett missbruk/beroende (antar och hoppas jag), men jag kan ändå inte låta bli att tänka på hur gammaldags allt detta låter. Skulle vilja läsa en fullständig beskrivning av dessa nivåer just för att se om det också står att man kan få hår på händerna eller bli blind av självbefläckelse...

1. <http://www.aftonbladet.se/debatt/kronikorer/lisamagnusson/article6663576.ab>

2. http://www.svd.se/nyheter/idagsidan/sexrelationer/intimitetsradsla-ligger-bakom_259319.svd

StarFM 101.9 (2010-02-26 14:22)

[1]

Under en timme på en vanlig station så hör man kanske samma låt två eller tre gånger i värsta fall, men jag har kollat på [2]spellistan för **Star FM** under ett par timmar idag och den bjuder på följande spridning av svenskt, utländskt, nytt och gammalt:

14:22 Fine Young Cannibals - She Drives Me Crazy # 14:18 Pet Shop Boys - It's A Sin
14:14 Lynnard Skynard - Sweet Home Alabama # 14:10 Tom Jones - Sex Bomb # 14:06
Imagination - Just An Illusion # 14:01 Aerosmith - Janie's Got A Gun # 13:53 Chris Rea - I
Can Hear You're Heartbeat # 13:49 Wayne Wade - Lady # 13:46 Brian Chapman - Save Me
13:42 Cher - All Or Nothing # 13:38 Yes - Owner Of A Lonley Heart # 13:35 Billy Joel -
The River Of Dreams # 13:30 Bee Gees - Stayin' Alive # 13:22 Abc - Look Of Love # 13:19
Foundations - Build Me Up Buttercup # 13:16 Owl City - Fireflies # 13:12 Cure - Friday I'm
In Love # 13:08 Diana Ross - Upside Down # 13:05 Olsen Brothers - Wings Of Love # 13:01
U2 - I Still Haven't Found What I'm Looking For # 12:53 Bonnie Tyler - It's A Heartache #
12:49 Madonna - Get In To The Groove # 12:45 Bon Jovi - It's My Life # 12:42 Abba - Sos #
12:39 Bill Lovelady - One More Reggae For The Road # 12:35 Savage Garden - To The Moon
And Back # 12:31 George Michael - As # 12:22 Tina Turner - Private Dancer # 12:19 Snap
- The Power # 12:15 Albert Hamond - It Never Rains In Southern California # 12:12 Erik
Hassle - Hurtful # 12:09 Weather Girls - It's Raining Men # 12:05 Kent - Musik Non Stop
12:01 Amii Stewart - Knock On Wood # 11:52 Pet Shop Boys - Go West # 11:50 Olivia
Newton-john - You're The One That I Want # 11:46 Huey Lewis & The News - If This Is It #
11:43 Europe - New Love In Town # 11:40 Björn Skifs - Hooked On A Feeling # 11:36 Sophie
Ellis Bextor - Murder On The Dancefloor # 11:32 David Bowie - China Girl # 11:25 Billy
Ocean - Love Really Hurts Without You # 11:21 Ace Of Base - All That She Wants # 11:17
Bruce Springsteen - The River # 11:14 Jacksons - Blame It On The Boogie # 11:10 Cardigans
- My Favourite Game # 11:06 Suzanne Vega - Luka # 11:01 Joe Cocker - Unchain My Heart
10:52 Cyndi Lauper - Girls Just Want To Have Fun

[3]<http://www.starfm.se>

1. <http://www.starfm.se/>
2. <http://www.starfm.se/?underpage=13.25811>
3. <http://www.starfm.se/>

Som ett varsamt, het och erotiskt percussionssolo i slowmotion, ackompanjerat av lustfyllda och levande visselpipor från en brasiliansk festival öppnas lördagsmorgonen åt mig genom balkongdörren där fåglarnas lätta sporadiska kvitter blandas med ljudet av den smältande snöns varma droppar.

Fick en tanke på en ny text som jag skall fundera på om jag kan få ihop, tabken spinner på en känsla av hur en person har återkommande mardrömmar och man beslutar sig för att skriva ner dem för att se om det finns någon form av röd tråd i dem, och poängen skall vara att det som till en början verkar vara mardrömmar är verkligheten, och det som man som läsare först uppfattade som verkligheten, endast var drömmen.

Tanken är att det skall få oss att tänka över vad vi *egentligen* gör med vår verklighet - vi har alla verktygen från pennor, penslar och färg, till kreativitet och kärlek, men ändå gör vi att vår verklighet ser ut som den gör med alla måsten och begränsningar som vi själva hittat på....

Så kan mina tankar gå en lördags morgon

Lägger toner till min dag av Robert "Iceberg Slim" Beck...

[youtube RTwggwOjsJ5M]

En strof om en katt (2010-02-28 01:58)

Ibland är man bara
det
även om man trodde
att något var just
det

[1]

1. http://www.regndroppar.com/blogg/wp-content/uploads/2009/12/The_Black_Cat_II___by_moroka323.jpg

6.3 March

Dagar efter 42 år (2010-03-02 10:02)

Har tillbringat ett par timmar med att skriva och tacka alla som gratulerade mig på min födelsedag, via mail, sms och facebook. Hade kunnat skriva ett generellt "tack alla!", men precis som de skrev till mig själv - så vill jag svara dem personligen - precis så som de gjorde till mig.

Det känns helt fantastiskt att veta att man har så många vänner och så många som verkligen bryr sig om en. Har fått allt från enkla men så genuina hälsningar till såna som vart helt extravagant underbara.

Den där yngsta lilla killen som jag har, den där 10:åringen som bär dödskalleskarf, coolt läder armband och lirar GTA hos mamma, skriver mer om snösmältningen...

"När du ser snön som smälter, så är det änglarna som gråter, för att dem måste lämna Jorden. Jorden kommer att minnas denna dag som änglarna gjorde öppet hus överallt, och änglarna kommer att sakna dig mest"

Suckar och inser vilka underbara barn jag har egentligen, samtidigt som jag plockar upp en bok jag tänkt läsa igen, **Italo Calvino's** *Palomar*:

Vem är han egentligen, herr Palomar, vars dagliga rutiner vi får följa? Namnet påminner om ett märkligt teleskop, men vår huvudpersons intressen tycks helt koncentreras på vad hans blick råkar falla på; det är de små detaljerna han fäster sig vid, ja, som han med minutiös noggrannhet studerar. Lugnt och metodiskt försöker han koncentrera sig på ett enda fenomen i taget, en havsvågs rörelse eller en fågels vissling och i dessa enskildheter söker han så nyckeln till helheten, ja till universum självt, med dess oräkneliga möjligheter

Blir nyfiken. Undrar hur det känns att sitta fast vid små detaljer. Märker man att man sitter fast, eller är det som sekunderna på en timme då man har det kul, man missar helt att de ens finns?

uppmärksamhetens pris (2010-03-03 07:15)

[youtube myq8upzJDJc]

Från **Facebook** och en artikel i [1]**Washington Post**

Washington DC, en tunnelbanestation en kall januarimorgon 2007. En man med violin spelar Bach i en timme. Under den timmen passerar ca 2000 personer. Efter 3 min spelande uppmärksammar en medelålders man musikanten och drar ned tempot i sina steg. Han stannar några sekunder och fortsätter sedan vidare. Efter 4 min: Violinisten får sin första dollar. En kvinna kastar myntet i hans hatt utan att stanna. Efter ca 6 min: En yngre man lutar sig mot staketet och lyssnar en stund, men tittar snart på klockan och går vidare. Efter 10 min: Ett barn i 3-årsåldern stannar, men modern drar honom vidare. (Flera barn stannade men blev utan undantag omgående ivägsläpade av sina föräldrar) Efter 45 min: Violinisten har spelat oavbrutet. Endast 6 personer har stannat för att lyssna en kort stund. Ett 20-tal personer har lagt pengar i hans hatt, men de flesta utan att sakta in. Violinisten fick ihop 32 dollar sammanlagt. Efter 1 h: Musikanten slutar att spela och det blir tyst. Ingen lägger märke till att han slutar, ingen applåderar. Sanningen: Musikanten som spelade är Joshua Bell, en av världens främsta nu levande violinister och musiker. Han spelade några av Bachs mest

krävande stycken på en violin värd 3,5 milj dollar. Två dagar tidigare spelade Joshua Bell för utsålda hus i Boston, biljetterna kostade i genomsnitt 100 dollar. Detta är en sann historia. Joshua Bells inkognitospelning på T-banestationen organiserades av Washington Post, detta som en del av ett sociologiskt experiment om perception, smak och människors prioriteringar. Man ställer frågan: "Lägger vi överhuvudtaget märke till skönheten i en vardaglig miljö vid en opassande tidpunkt? Stannar vi till för att uppskatta skönheten? Känner vi igen en talang i ett oväntat sammanhang? Hur många av oss går på fina konserter och betalar dyra pengar för något vi inte har vett att uppskatta?" En slutsats i mängden: Om vi inte väljer att stanna till när en av världens bästa musiker spelar några av världens bästa stycken på ett av världens finaste instrument... HUR MYCKET ANNAT GÅR VI INTE MISTE OM?

Det hela visar med all tydlighet det som jag så ofta känt och säger, människor ser endast det som vi säger åt dem att se, och just därför är det så viktigt att säga till människor om allt man själv tycker är viktigt eller fel.

Detta hänger ihop med en tanke som jag haft ang. våld i hemmet. Det finns så många som gör ett helt fantastiskt jobb med att belysa det och motarbeta det - men det finns en baksida. Det går sällan att kritisera eller ändra fokus utan att bli smutskastad eller hårt kritiserad för att inte uppskatta det som görs.

Det är så ofta man hör orden om: "*Det är inte mannen som är ett offer*" och "*Det handlar om barnen och kvinnorna som blir utsatta av honom*" samt "*Vi har inte kraften att ta allt på en gång. Vi tar en sak i taget. Alla krig kan inte utkämpas samtidigt*"

Problemet är att i sin jakt till att inte göra *kvinnan* till ett offer, så gör man *mannen* till en förrövare, när det egentligen inte borde handla om män eller kvinnor alls, utan misshandlad och misshandlare. Sen ställer jag mig frågan: Självklart kan man inte ta allt på en gång, men om alla jämt börjar från samma ställe, hur kommer man då någonsin att kunna komma vidare till nästa sak?

Jag läste en text:

Kvinnomisshandel och barnmisshandel. Män är kraftigt överrepresenterade, det kommer vi inte ifrån. Naturligtvis finns det kvinnor som misshandlar sina barn och män också men det är långt ifrån lika många. Jag vill veta hur det kommer sig att män är mer våldsbenägna än kvinnor. Jag vill veta varför så många som jobbar på en akutmottagning väljer att inte anmäla våldsskador. Jag vill veta varför det inte görs mer för misshandlade barn. Och framförallt, vad kan vi göra för att se till att våra söner inte blir misshandlare? Vad kan vi göra för att fånga upp dessa män? Våld är våld men vi kommer att sätta det största fokuset på fysisk misshandel denna gång, men kommer naturligtvis även att röra psykisk misshandel.

Jag är inte bättre jag, jag orkar inte leta upp någon statistik, men jag har en minnesbild av att jag läst någon artikel om att kvinnliga övergrepp mot barn är minst lika vanliga som de som män gör - men de är mer dolda, och misshandeln mot män som oftast är psykisk räknas inte på samma sätt - även om en fysisk misshandel oftast är lättare att lägga bakom sig än en psykisk.

JAG som man reagerar och känner, men får ofta höra just ovanstående argument, och möta orden om att det är värre för kvinnor.

Jag frågar mig: Säger man så till ett barn också? "*Jag ser att du mår dåligt, och jag förstör att du mår dåligt också, men du förstår nu är det så att mitt fokus ligger på andra som mår dåligt, så jag tar dem först. Jag orkar inte bry mig om just dig precis nu, men jag förstår verkligen hur du känner och vet att det är ett problem...*".

Är det kanske därför som vissa män blir som de blir?

För det är ofta så, har jag för mig, att det är männen från jobbiga uppväxtförhållanden som just blir de som misshandlar sina fruar...

Har någon någonsin sett en poster om våld i hemmet med en stor stark man som gråter och håller i sin son? Varför har man inte sett det? För att det inte finns, eller för att ingen tyckt att det varit något som just de kan lyfta fram just då, för det blir för mycket och för svårt för andra att förstå?

Vart lämnar det mannen i slutet? Vilken självkänsla får han och kanske, kanske, är det just sånt som får en liten pojke när de växer upp, till att tro att våldet är en lösning. För barnet märkte hur ingen såg hans far - och han själv vill inte bli lika osynlig?

Den spontana reaktionen från många när de hört hur någon misshandlat någon som inte haft möjlighet att försvara sig är: *"Döda den som gjort det, jag skall slå ihjäl personen som gjorde det...!"*

Det är en stor skillnad på att tänka något och att säga det - ungefär samma skillnad som att säga det och göra det.

- Bara för att man känner något så blir det inte rätt att säga det.

Jag menar bara på att det mekaniken som får många att misshandla bygger just på: "Att känna stark ilska och frustration" och genom att ingen sätter/satt en gräns så förstår de inte när de går över gränsen...

Det handlar INTE om att förbjuda folk att säga saker, det handlar om att visa att man INTE accepterar eller tolererar ett uttrycks och förhållningssätt.

När är det OK att slå någon?
Vem avgör det och vem avgör vem som får slå?
vad händer med den som slår?

Vad *du* svarar är inte lika viktigt som att du faktiskt frågar dig själv frågorna. Det finns inga enkla svar, men det finns fruktansvärt viktiga och jobbiga frågor som är väldigt lätta att ställa sig...

När man talar om hur många kvinnor och män som tänkt tanken, så kan jag bara relatera till mig själv vad jag tänkt och känt och hur jag agerat - men om så ofta så används statistik också som ett sätt att täcka över de som känner/tycker/tänker utanför den stora mängden - vilket just min poäng...

Var känner barnet igen sin gråtande pappa i hela debatten om våldsverkaren? Var ser barnet det som faller utan för den vedertagna statistiken? Vart kommer alla mörkertal in - som de misshandlade männen och de övergrepp som faktiskt kvinnor också gör på barn?

Barn ser inte nyansskillnaden eller förstår generaliseringen med de enkla uttrycken som statistik målar upp med att männen brukar våldet, och en liten parentes någonstans om att även män i vissa fall också kan bli drabbade. Barn är mer raka och enkla. De ser en *förälder* som skadas... men det folk pratar om är *antingen* mamma eller pappa.

Man använder termer som ifrågasätter vilket kön den som slå har, inte hurvida ena föräldern gör

det. Man säger inte: "*slår någon av dina föräldrar dig*", utan man säger "*Slår mamma eller pappa dig?*"

För oss vuxna så är det ingen större skillnad, men för ett barn så lägger vi ord och värde i deras mun.

Det hela blir lite som att prata om *kvinnans* plats vid spisen, fast man menar den som går hemma, oavsett om det är en man eller kvinna.

Jag kan inte säga att jag har rätt, i mina tankar Jag kan bara försöka visa att att man hade missat mig, både som stor och liten, med alla de olika kampanjer som varit. Jag hade inte känt att den handlade om mig, min erfarenhet... Det kanske det inte heller gör..

Man kan INTE rädda alla, frågan är bara vart man själv avgör vart man drar gränsen för vad som är accepterad förlust. Jag vet vart jag drar min, utifrån min erfarenhet och mitt liv.

Jag vill bara visa att när man drar en gräns så finns det alltid någon som är kvar på andra sidan, det är upp till var och en om de orkar och kan vända dem ryggen - eller om man tillsammans kan se: "*JAG orkar inte rädda fler, men om jag tar hand om dessa, så kanske du kan ta hand om de andra, och tillsammans så kan vi rädda alla*"

För det är vad det handlar om i grunden för mig.

Att hjälpa varandra, att ta del av varandras styrkor, att inte behöva göra allt själv och framför allt, att våga se och lyssna på

alla

även de som man själv inte har möjlighet att hjälpa. Ju fler vi är som försöker lyfta fram människor som hamnat i skymundan, desto ljusare kommer det att bli och desto mer kommer vi att orka

tillsammans

Världen utanför vår bur (2010-03-03 13:22)

Vaknade innan ljuset hade funnit sig väg fram till vårt fönster, men jag ställde mig vid glaset och tittade ut över snön som ändrade karaktär allt eftersom ljuset svepte in över grenarna utanför fönstret.

Jag och stora killen har hållit på att städa och flytta om lite i vår lilla värld.

Ibland känner man sig dock mer som en utomjording. Världen är inte där man själv är.

Världen är utanför ens fingrars räckvidd.

Måndagen visade dock oss världen när vi tittade ut genom fönstret i barnens rum.

Tiden flyttar världen och lägger i ett oregelbundet mönster som ett DNA mönster för en smitta genom ettor och nollor ut genom ett organiskt mönster, som sambandet mellan Kraftwerk och St. John's Dance

[youtube ddOFInwLaU]

[youtube eWfyNNsNzJA]

The R (2010-03-03 16:48)

Det är ofta lätt att gömma sig bakom den yta som folk bygger upp åt en. Så mycket i livet handlar så mycket om att ha något att ta på. En dröm är inte lika värdefull som det man har i handen. Vi får ofta lära oss det redan som barn. Det vi brinner för blir något fantastiskt bra, men vi måste göra något *riktigt* också.

Vi måste skaffa oss en *riktig* utbildning, ett *riktigt* jobb och *riktiga* vänner. Vad som är *riktigt* vet ingen när man väl frågar dem - men de kan ändå ganska lätt avgöra vad som *inte* skulle vara just *riktigt*.

En vän är t.ex. någon som finns där, någon som lyssnar och någon som vågar ha egna åsikter. Skulle man säga att ens vän är en ekorre, så får man veta att det inte är en *riktig* vän. Sen har man dessa som folk säger, "Ja, men *DET* där är en *riktig* vän" och sen visar det sig att den personen inte alls lyssnat, inte alls finns där och framför allt inte har några egna åsikter.

Samma sak med jobb. "Det där är *inget* du kan försörja dig på" säger folk till någon, som sedan lever på inkomsten av det under resten av sitt liv, samtidigt som folk står arbetslösa efter att de försökt försörja sig genom en anställning hos Posten eller en biltillverkare.

Jag brukar tänka på det när jag pratar med mina barn. Istället för att fråga kritiskt, så frågar jag nyfiket. Istället för att säga att något inte går, så undrar jag om de har någon lösning. Jag vet att de får höra och lära sig allt annat från andra håll - så jag behöver inte oro mig att de blir världsfrånvända bara för att jag berättar sanningar för dem om skuggor som tänker och sekunder som blir trötta och målar sig blå, eller när jag visar dem det som inte syns, och pratar om drömmar och fantasier som politiker och samhället.

Vi behöver inte alla bära samma sten eller börda. Om du väljer att bära ansvar för en sak, så behöver inte jag vara din skugga för att ge dig tyngd eller värde - jag kan istället bidra med något helt annat för att vi tillsammans skall kunna skapa något större.

Men allt för många tänker *en* tanke. De är som ett träd med *en* rot, *en* gren och *ett* löv. Tror det är därför som man tyckte det var så fantastiskt med en talande buske och hur någon skulle kunna ha gjort "allt". Man har alltid fått lära sig att värmen kommer från modern, så självklart måste detta som är så öppet och stort vara ett verk av den andra, fadern...

Men faktum är att det lika gärna kunde varit så att det var både män och kvinnor, människor och djur, som gjorde det hela tillsammans... Fast det lyssnar inte folk på. De lyssnar knappt på sig själva.

[vimeo 9434974]

Utbildning (2010-03-04 00:49)

[youtube pgklsnryrtU]

Livsval (2010-03-04 16:02)

[youtube qybUFnY7Y8w]

Livsställning (2010-03-05 21:05)

[youtube 0K6QDRetrSs]

In the middle of the word LIFE is the word IF! (2010-03-05 23:27)

[youtube n5u0XWPZpZA]

Livssamtal (2010-03-06 00:28)

[youtube kulx8VFBn _4]

Spår av morgonen (2010-03-06 10:47)

[youtube FM8SeatY6dE]

Vaknar efter en orolig natt, men utan att den varit jobbig. Den har pendlat mellan lust och utanförskap, sorg och en eld. Lite som vingslagen av en vampyr, och jag har ändå inte sett någon vampyr serierna på TV.

Minns när jag var liten och vi lekte just vampyrer och sånt.. Jag var alltid en varulv, och min bästa kompis var en vampyr. Han hette Mika och var klassens stora Casanova redan från första klass. När vi lekte så kallade han sig för Peter. Han var dessutom den som fick barn först av alla i klassen. Numera heter han Peter och har kommit ut som homosexuell.

Jag minns faktiskt inte vad mitt återkommande namn var, men det är intressant att tänka tillbaka på den tiden och spegla den i dagens ljus.

Jag reflekterar över hur mitt hår har växt och att jag dessutom av någon anledning ofta och gärna går utan tröja när jag är hemma själv, trots alla komplex inför kroppen. Jag kan se min blick i bilder, en blick som ofta nuddar vid något djuriskt och hur jag ständigt längtar till naturen, trots att jag har en enorm trygghet i staden - den är min puls.

Det är spännande att minnas, men jag har märkt att jag ofta minns så mycket mer än mina vänner. Inte datum och sånt, men platser, saker och vad man gjorde, såg, tyckte, tänkte och kände.

Jag undrar varför det är så?

Skall se om jag inte skall sätta mig vid stora datorn i kväll, om jag får liv i den, och redigera ett gäng bilder. Det känns som det var ett tag sedan jag gjorde det. Tror jag behöver se

mig själv

igen.

[youtube GV3EX2jI1b4]

Vet inte om det är så att jag börjar samla på mig någon form av frustration, eller om det bara är solen som gör att jag plötsligt ser mina livshörn. Det är dock inget som tynger mig, utan mer något som jag bara ser, noterar, accepterar och bara säger ett rent allmänt *Fuck you* till.

Smuts, mörker, bagage, allt det är också en del av livet och jag vill inte hålla en polerad

fasad för att folk skall få må bra, jag vill at de skall må bra för att de får se mig, och jag är allt det där...

[youtube G8ZY4iF6fcE]

Det är en märklig känsla.

En känsla av attityd och likgiltighet kontra värme och nyfikenhet.

Samtidigt som jag bara vill säga "What 'eva" när folk pratar om snö och sol, till och med katastrofer - just för att de tror att de bryr sig så mycket, men knappt kan peka ut Chile på en karta liksom... Samtidigt med allt detta, så vill jag bara sätta mig ner i ljuset som faller mot snön och bygga en ljuslykta, lyssna på dagen och notera människorna som rör sig genom den...

[youtube Xz7 _3n7xyDg]

För på dagen så är jag ganska ofarlig. Jag syns inte bland alla andra. Smälter in, trots att jag sticker ut. Är liksom ingen speciell, bara en annan än dem. Men på natten när mina ögon möter deras, önskar jag ibland att någon plockade fram en silverkula från min barndom och gav den

till mig

med kraften

av ren kärlek.

[youtube dOO4VZeH4-g]

Planterar press än ter sig dum... (2010-03-06 12:54)

Följande brist på samtal har utspelat sig över mail för någon dag sedan... *(Lägger det här i bloggen så att det inte skall försvinna framöver..)*

Hur gör vi med barnens presenter till dig? - De har ju spotlov nu och utmärkt med tid att få handla något till dig, men jag är ju förbjuden av dig att lägga ut något, och du har inte skickat med dem några av sina pengar. /a

Jag hade frågat henne om det tidigare i veckan, då jag också påpekat att barnen inte haft med sig några vinterkläder när de kom till mig för sin spotlovsvecka. Den stora killen hade inte ens ett skärp till sina byxor, men det mailet hade hon inte alls bemödat sig att svara på. På detta mail kom det dock ett svar:

Jag har redan berättat för dig att jag inte vill att du ska ha någon som helst inblandning i mina presenter. Jag sköter det till mig och till hela min släkt Du sköter det till dig och till hela din släkt Varför kan du inte respektera det och låta bli att lägga dig i mitt liv? Jag uppskattar inte presenter som du har haft inblandning i och det gör barnen illa - förstår du inte det? Jag la mig inte i dina presenter på din födelsedag - det skötte Ammi = din sida Kan jag få samma respekt?

Skickade iväg ett svar på stående fot:

Men snälla rara du. Du glömmer bort en oerhört viktig liten detalj. BARNEN. Du kan inte tvinga dem att särskilja SINA föräldrar på det sättet. Jag lägger mig INTE i ditt liv, men däremot så är jag en del av BARNENS liv, och oavsett VEM som fyller år, så är det mitt ansvar som förälder att hjälpa DEM att kunna göra det på bästa möjliga sätt för DEM. Att du skiter i barnens pappa, är ditt val - men jag skiter inte i något som rör barnen, jag försöker se det ut deras perspektiv och göra vad som är bäst för dem, så att DE har det bra. Tänk att DET skall vara så svårt för dig att fatta. Men som vanligt. Det är samma gamla sång: Du, du, du, du... Men nu sjunger du den enbart för dig själv och jag drabbas inte längre - och tänker inte låta barnen göra det heller. Så jag antar att när du inte kan ge barnen av deras egna pengar, så får väl jag göra det ändå. För hur du än försöker tvinga mig, och hur du än bemöter mig, så kommer jag alltid att finnas för barnen och tänka på deras eget bästa före både dig och mig. Någon gång, kanske du också börjar göra det.

En stund senare damp följande svar ner:

Ja, så får det bli då - jag tycker att det är ytterst onödigt att barnen ska behöva köpa dubbla presenter - men om du väljer det så är det upp till dig - den kostnaden får du stå för själv! Tråkigt att du inte kan respektera barnens mor - men det är jag van vid! Du tycker att DU är så otroligt viktig - för du vet att barnen inte drabbas negativt av att du inte är inblandad i mina presenter - eftersom de får full tillgång till att köpa vad de vill när de är hos mig... Så det är bara DU som anser att det viktigaste är att DU är inblandad i mina presenter. Att du BLANDAR DIG I mina presenter är det som verkligen ÄR negativt för barnen - men du sätter dig själv som viktigare.

Förtvivlad på bristen av kommunikation så gjorde jag följande utspel:

Men herregud människa, ser du inte själv vad du gör? Hur kan du få ditt agerande till något BRA för barnen. Det är ju DU som eventuellt får dem till att må dåligt om du skall bestämma att de inte får köpa saker till dig när de är med mig. Monica, helt seriöst och uppriktigt, så måste du ta i tu med din bitterhet innan den skadar dig eller barnen på riktigt, för det är inte sunt att agera som du gör efter två år. Det är en sak att du inte vill ha något med mig att göra, men att hålla på och begränsa barnens liv på det här sättet med att helt stänga dem ute från att ha både mamma och pappa och vara helt fria i den tanken, är bara så tragiskt och skadar dig och barnen i det långa loppet. Jag respekterar dig, vilket jag alltid gjort - däremot så dansar jag inte efter din pipa som jag gjorde tidigare och du kan inte kontrollera, begränsa eller trycka ner mig som du gjort tidigare. Jag försöker se bortom mig, bortom dig, till och med bortanför oss - och se till barnen, och låta dem få ha sin mamma och pappa, och lära sig ansvar, omtanke, respekt och allt sånt - utifrån att jag försöker bara en bra förebild för dem - sen gör jag själv fel ibland, jag kan säga och göra fel mot dig - men det är mitt fel, min svaghet och mitt problem, men jag försöker jämt se till att det INTE är något som hämmar eller skadar barnen - eller att jag sätter mig själv framför dem. Vilket du precis visade med detta mail att det är vad du gör. Du sätter dig framför dem, på samma sätt som du satte dig framför mig, men lyckades få det till att det var jag som var egoistisk i nästan 20 år. Nu när jag har mina vänner tillbaka och min självkänsla kommer, så får jag höra från fler och fler och framför allt inse själv, hur otroligt manipulerat kränkande det agerandet från dig var - jag jag kommer inte tillåta det gå ut över barnen. Därför försöker jag sätta dem över dig också. De skall stå högst. Det är inte du som gör det längre. Trots att du är deras mamma och tycker att du är den viktigaste i deras liv Faktum är, att DE är viktigast i deras liv, därefter kommer vi, deras föräldrar. Du skulle behöva tänka på det, och se över ditt eget agerande, innan barnen ser igenom det. Jag VILL att de skall inse och alltid känna att vi båda älskar dem lika mycket oavsett vad vi känner för varandra, och jag vill inte att de skall vakna upp en dag som jag gjorde och känna vad du tagit ifrån dem för att du vill vara först. Hoppas verkligen att du kan läsa detta och ta det till dig, för det är skrivet med det sista minnet av den kärleken som

gång fanns mellan oss, i hopp om att våra barn skall kunna få det som var och är bästa av oss istället för det här... MvH/a

Men det har jag självklart inte fått något svar på. Jag hoppas bara att hon faktiskt någon gång släpper sig tillgjorda bitterhet och faktiskt sätter barnen framför sig själv, innan barnen drabbas som jag gjorde - eller än värre, att de ser igenom henne och gör henne ansvarig för det. *Det* vill jag verkligen inte, jag vill att de skall kunna ha båda sina föräldrar med lika stor värme och respekt samt kärlek, men jag blir orolig över vart det kommer att landa...

Jag försöker skydda barnen så gott jag kan. De behöver inte veta om allt gällande mamma och pappa, men någonstans går gränsen kring vad jag skall undanhålla och "ljuga" för dem om för att skydda henne i hennes agerande just nu...

skuggor av mina konturer (2010-03-06 14:39)

Har äntligen fått upp gardinstången i köket, hyllan utanför badrummet och skall försöka få upp bildväggen till köket också, samt fler bilder i hall och vardagsrum... Får se om vi hinner/orkar ta tag i att göra om i barnens rum också - det borde gå relativt lätt...

Vill få in
ännu mer
av mig
i de små
väggarna

som omger min vardag

Det intresserar mej inte vad du har för yrke. Jag vill veta vad du brinner för och om du vågar drömma om att möta ditt hjärtas längtan. Det intresserar mej inte hur gammal du är. Jag vill veta om du kommer ta risken att framstå som en dåre för kärlekens skull, för dina drömmar och för äventyret att leva. Det intresserar mej inte hur planeterna stod när du föddes. Jag vill veta om du berört kärnan i din egen sorg. Om livets svek har öppnat dej eller om du har krympt ihop eller stängt av för ytterligare smärta. Jag vill veta om du kan sitta med smärta, min eller din egen, utan att försöka gömma den, mildra den eller göra någonting åt den. Jag vill veta om du kan vara med glädje, min eller din egen, om du kan dansa vilt och låta extasen uppfylla dej ända ut i fingrar och tår utan att mana oss att vara försiktiga, realistiska eller hålla de mänskliga begränsningarna i minnet. Jag vill veta om du kan göra någon annan besviken för att förbli sann emot dej själv, om du kan bära anklagelser om svek och inte svika din egen själ. Jag vill veta om du kan vara sann och därför pålitlig. Jag vill veta om du kan se skönhet även om inte varje dag ter sej underbar och om du kan låta skönheten bli din livskälla. Det intresserar mej inte var du bor eller hur mycket pengar du tjänar. Jag vill veta om du kan stiga upp efter en lång natts sorg och förtvivlan, mörbultat in i mörgen och ändå göra det som behövs för barnen. Det intresserar mej inte vad, eller vad eller med vem du har studerat. Jag vill veta vad som håller dej inifrån när allting annat faller bort. Jag vill veta om du kan vara ensam med dej själv och i sanning tycka om ditt eget sällskap i de tomma stunderna. Det intresserar mej inte vem du känner eller hur du kom hit. Jag vill veta om du kan stå mitt i elden och brinna med mej utan att rygga tillbaka. Jag vill veta om du kan leva med misslyckanden, mina eller dina, och ändå stå vid stranden när solens silverglans lyser och ropa JA!

[youtube Z _ _FHAG1Jk8]

Känns som
det där är

mitt
vår
anthem..

Livet, öppna dig.. Säg ahh....

Ingen man (2010-03-06 17:08)

Funderar på mäns situation i livet.

Tänk vilket ansvar som ligger på oss hela tiden, och vilka signaler som vi skall tyda. Vi får ständigt slås med att vi skall vara macho, men mjuka. Vi skall ta för oss, men vi skall lyssna, vi skall säga vad vi känner, men vi skall inte säga något som vi inte kan göra direkt o.s.v.

Vi skall vara raka i vår kommunikation, men samtidigt så skall vi vara lyhörda och känsliga.

Vi får frågor som vi inte skall svara på. Vi ställs inför situationer som vi uppmanas bara gå ifrån...

Sen undrar man varför män är som de är.

Jag håller ut mina tankar och försöker få dem att spegla sig i solen...

Det blir så lätt fel. Vi lär oss att vi måste kunna backa upp allt vi säger, annars blir det ord om: "Mycket snack, liten verkstad", vi lär oss att ljuga - inte för att vi vill, utan för att vi uppmanas till det.

- Hur tycker du denna klänningen ser ut på mig?
- Den är jättefin!
- Vad snäll du är som ljuger för mig.

...eller, smakrådet om hur något sitter och man påpekar att någon kroppsdel ser stor ut, men att det bara är snyggt och man blir utskäldd för att man får dem att må dåligt och att man inte alls menar att det ser bra ut.

Så vi lär oss att tolka signaler. Kvinnorna kan tolka och känna av om något är fel. Vi lär oss att se och känna vad som är rätt. Inte för oss, utan för dem. Inte underligt att så många män blir fucked up och agerar så dumt.

Det är ju så lätt att agera rätt i huvudet utifrån vad vi lärt oss, men sen så blir det inte rätt när det kommer fram ändå - som den vanliga grunden till bråk.. Män som tystnar och drar sig undan. Kvinnan tolkar det direkt som ett ointresse, när det kanske egentligen är tvärt om - men man bara säker mer kraft för att visa dem sin styrka... Lite som ett skadat djur som drar sig undan bara för att samla kraft innan det kommer tillbaka.

Åren har gett mig en unik möjlighet att kliva ur den vedertagna mansrollen och tack vare min mamma och pappa så har jag fått möjligheten till att forma mänskliga värderingar istället för könsbundna konventioner. Sen blev jag inlåst i mig själv under flera år, med en själv på tagen bindel för ögonen. Men idag så ser jag klarare och mjukare på livet. Jag behöver inte hävda mig, även om jag också blir ledsen och förbannad under ögonblick - men jag har en förståelse för att folk kan göra fel, även om de tror att det är rätt - och jag inte har mandat att avgöra att det verkligen är *fel*, utan bara att det är ett annat sätt än mitt tänk.

Jag kramar om mina kill vänner, avslutar SMS till dem ibland med "kram" utan att tänka på det. Jag har ingen dragning åt dem, men jag har en stor acceptans för människor och försöker se alla i ögonen och inte på deras kön, ålder, storlek eller status. Jag försöker inte behandla någon annorlunda - vilket ibland kan få vänner att reagera på att jag kan gå hårt åt dem i en diskussion: "Men jag trodde att vi var vänner?". Det är vi. Men det gör inte att jag accepterar något som jag tycker är fel.

Att vara man är inte lätt. Inte för att det ska vara lätt heller, men det är något som sällan kommer fram.

Vi pratar så ofta om kvinnoförtrycket, kvinnans viktiga frigörelse och en kön kamp utifrån det genus perspektivet. Detta leder till att vi män lär oss vad andra vill höra, vad man skall göra, hur vi ser till att det ser bra ut, och jag tror att det är en av de grundläggande sakerna till våldet i hemmen - precis av samma orsak till att många poliser (manliga som kvinnliga) finns representerade bland våldsutövarna inom hemmets stängda väggar.

Det finns inget ventil, inget gehör eller möjlighet för män att släppa fram sina känslor. De lär sig att inte våga göra det. Jag känner mig så lycklig över att jag faktiskt fått den möjligheten i livet att lära mig färger på bilar istället för vilka motorer de har och att få prata efter filmer samt dela tysthet samt iakttagelser med mina föräldrar, oavsett om det varit att vi pratat efter en film eller att vi varit på en utställning och båda har fått välja en favorit tavla som vi tittat extra på...

Hur många barn lär sig inte att inte berätta saker för sin mamma när de gjort något äventyr med sin pappa? Hur ofta är det inte män får onda blickar om de säger att en skådespelerska är sexig, medan kvinnorna kan dreggla öppet över en skådespelare...

Vi är så låsta vid tänket om den starka mannen att vi glömmar bort människan och skapar en schablon av det vi tror folk vill ha, det vi ser - men inte av vad folk är. Vi gör det av kvinnan också, men kvinnan har ett närverk i samhället att falla tillbaka emot - allt mannen har är ordspråken: "En man reder sig själv" och "Ensam är stark" samt "Den starkaste överlever".

Rent generellt så blir det till att kvinnan söker ett liv, hon vill skapa liv, medan mannen är tvingad till att ta liv för att överleva det liv han redan lever.

Men jag undrar hur många som ens tänkt på det.

Mannen skall bara vara.

Anpassa sig.

Han skall komma på sin häst med framtiden och lyckan redan klar.

problemet är att lyckan redan finns där och framtiden ligger alltid framför oss, så mannen har egentligen ingenting med sig, men skall ändå få halva kungariket och ge allt det som han inte har.

Känner att jag inte riktigt landar i tanken, utan den bara spinner på som en saga utan slut, och det är väl precis just det som är mannens plats, att vara fast i en saga utan slut eller ramar då det just blir en saga om ingenting, och hur avslutar man ingenting?

Gad's BlogBook v0.2,
L^AT_EX 2_ε & GNU/Linux.
<http://www.blogbooker.com>

Edited: March 7, 2010